This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google books

https://books.google.com

es Jesu &

is & Domines

ne Unguenti.

s.

suo.

civitate

alabastrum

retro secus

nis capite n.

capillis ca.

so.

lo suo.

Digitized by Google

Oremus

Beatæ Mariæ Magdalenæ,
quæſumus Dn̄e ſuffragijs adiu-
vemur, cujus precibus exoratꝰ
quatriduanum fratrem Laza-
rum vivum ab inferis reſuſci-
tasti.

Digitized by Google

SS. Ioan: Bapt: et Evangel: Patr: Ec

Ad Vesperas.

Antiph. Verbum Dei resonat tonitruis Evangelista, quem digito monstraverat Joannes Baptista: hos petimus attentius cum nostri sint Patroni, ut nostræ gratiosius adsint orationi.

℣. Annuntiaverunt opera Dei.

℟. et facta ejus intellexerunt.

Ad Laudes

Antiph: Pœnitentibus prædicat Baptista sed deficientibus Joannes Evangelista horum prece refici fac nos semper, ut cum utroque perfici in merito coronæ.

℣. nimis honorati sunt amici tui Deus.

℟. nimis confortatus est principatus eorum.

Oremus.

Deus, qui beatum Joannem Baptistam præ cunctis sanctis tuis ore tuo sanctissimo comendâsti, cui beatum Joannem Evangelistam in privilegio amoris præcipui coæquâsti, concede nobis famulis tuis, ut ipsorum apud te jugiter patrociniis adiuvemur, quos hic Patres, et Patronos habere lætamur. per Dnum nrum.

Digitized by Google

BREVIARIUM AUGUSTINIANUM

AD USUM FRATRUM & MONIALIUM

Ordinis Eremitarum

SANCTI AUGUSTINI

Juxta formam Breviarii Románi ordinatum,

In quo Officia Sanctorum ejuſdem Ordinis ex privilegio CLEMENTIS X. aucta & recognita,

Necnon Sanctorum auctoritate Apoſtolica noviſsimè approbata & conceſſa, ſuis locis diſponuntur;

Juſſu Reverendiſſimi Patris Magiſtri

FR. ADEODATI SUMMANTICI

A FOGGIA

Totius præfati Ordinis Prioris Generalis editum.

PARS ÆSTIVA.

VENETIIS, MDCCXV.

Sumptibus Pauli Balleonii.

Digitized by Google

Ex Decretorum Regiſtro Sacræ Rituum Congregationis hæc ad Breviarium Romanum [illegible]

SAcra Rituum Congregatio declaravit, & decrevit, non potuiſſe poſt Bullam Pii V. de Breviario Romano, neque poſſe locorum Ordinarios, tam Sæculares, quàm Regulares addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, niſi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel Sacr. Rit. Congregat. ſeu Sedis Apoſtolicæ licentia conceduntur. Neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum qui habetur in Kalendario Romano, ſeu Rubricis Breviarii, in altiorem ritum; neque extendere conceſſa Officia de loco ad locum.

Item vetuit, & prohibuit celebrari per totam Civitatem, vel Diœceſim, etiam de cujuſcumque Ordinarii auctoritate, feſtum cum Officio, eò quòd in loco adſit Eccleſia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; ſed tantùm in ipſius Sancti Eccleſia titulari, ſeu ubi aſſervatur corpus, aut inſignis Reliquia, & non alibi.

Inſignes autem Reliquias declaravit eſſe, caput, brachium, crus, aut illam partem corporis, in qua paſſus eſt Martyr, modò ſit integra, & non parva, & legitimè ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Epiſcopis locorum, Martyribus, Civibus, & aliis Feſtis, de quibus in Kalendario Romano, ſeu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate conſtituatur, ſed omnino conſulatur Sac. Rit. Congreg.

Decretum quoque nuper editum ſuper electione Sanctorum in Patronos, & impreſſum omnino ſervetur.

Et hæc omnia decrevit, ſtatuit, & mandavit, innovando pœnas conſtitutionis Pii V. reſpectivè.

Facta demum relatione horum Decretorum Sanctiſſimo D. N. Urbano Papæ VIII. ea laudavit, & approbavit, atque ab omnibus ubique ſub prædictis pœnis ſervari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis ſuæ imprimendis apponi juſſit.

Loco ✠ Sigilli.

T. Tegrimius Epiſc. Aſſiſienſ. Secret.

ORDINIS SANCTI AUGUSTINI.

SAcra Rituum Congregatio ad Preces Fr. Joſephi Euſanii Epiſcopi Porphyrienſis Sacrarii Apoſtolici Præfecti, benignè conceſſit, ut in toto ſuo Ordine Eremitarum ſancti Auguſtini ab omnibus utriuſque ſexus Religioſis Fratribus, & Monialibus Officia ad Libitum Univerſo Orbi à Sacra Congregatione conceſſa Sanctorum Canuti, Antonini, & Vvenceslai occurrentia in diebus impeditis Officio novem Lectionum aliorum Sanctorum dicti Ordinis, transferri poſſint, ac determinari ad aliam primam diem non impeditam ſimili Officio novem Lectionum, ad Libitum tamen. Die 19. Aprilis 1687.

A. Card. Cybo.

Loco ✠ Sigilli.

Ead-

Digitized by Google

Eadem pro Sanctis in Martyrologio non deſcriptis.

OFficia Sanctorum ratione Corporis, ſeu inſignis Reliquię recitanda, ex Decret. Sac. Rit. Congreg. 11. Auguſti 1691. intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano deſcriptis, & dummodò conſtet de identitate Corporis, ſeu Reliquiæ inſignis illiuſmet Sancti qui reperitur in Martyrologio Romano deſcriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non deſcriptis, aut quibus à S. Sede non fuerit ſpecialiter conceſſum, Officia recitari, & Miſſas celebrari vetuerunt, non obſtante quòd ipſorum Corpora, vel inſignes Reliquiæ in Eccleſiis aſſerventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus ſervatũ eſt) exhibendam eſſe cenſuerunt, ſed abſque Officio & Miſſa, ſub pœnis de non ſatisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliiſque in Conſtitutione B. Pii contentis. Die 11. Auguſti 1691. & Sanctiſs. approbavit die 19. Octobris ejuſdem anni 1691.

Loco ✠ Sigilli. J. Vallemanus S. R. C. Secret.

Decreta Generalia circa Rubricas.

CUm Sacrorum Rituum Congregationi demiſsè ſupplicatum fuerit ſequentia dubia declarare.

Primùm. An, cùm multis Congregationibus, Religionibus, ſive Eccleſiis, vel Nationibus conceſſum ſit à Sancta Sede Apoſtolica, ut ſemel, vel pluries in ſingulis hebdomadis, vel menſibus celebrentur varia Officia per annum, V. G. de Sanctiſſimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Feſto duplici, vel ſemiduplici, liceat ejuſmodi Officia facere etiam in diebus Sanctæ Quadrageſimæ, Adventus, Vigiliarum, & Quatuor Temporum, etiam ſi de his diebus nulla ſit facta ſpecialis mentio in aliquibus Officiorum conceſſionibus?

Secundùm. An dies impeditus Feſto duplici, vel ſemiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum eſt Officium de Feſto duplici, vel ſemiduplici tranſlato, quemadmodum dicitur reſponſum fuiſſe olim à Sacra Congregatione; Quod ſcilicet Feſtum duplex, vel ſemiduplex etiam tranſlatum, necnon dies Octavæ ſit dies impeditus reſpectu talium Officiorum?

Tertiùm. An Regulares abſque ſpeciali privilegio, ſed ſola communicatione privilegiorum aliarum Religionum poſſint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, & Confiteor, itemque recitare Officia, & Miſſas conceſſas aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentiſſimi & Reverendiſſimi Domini Cardinalis Colloredo reſpõdit:

Ad Primum, Negativè, & hujuſmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadrageſimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, ſive cum jejunio, ſive abſque jejunio, nec in Feria ſecunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua ſecundùm Rubricas ſit reponendum Officium Dominicæ.

Ad Secundum, Affirmativè.

Ad Tertium, Negativè in omnibus.

Et ita declaravit, ac ſervari voluit. Ac inſuper ut Declarationes, ſeu Decreta prædicta omnibus innoteſcant, typis ea imprimi mandavit. Die 20. Martii 1706.

G. Card. Carpineus. Loco ✠ Sigilli.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

Digitized by Google

TA-

TABULA PASCHALIS
antiqua reformata.

Aur. Num.	Cyclus Epact.	Litteræ D.	Septuages.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascenſio.	Pentecoſtes.	Corpus Chriſti.	Dominicæ poſt Pent.	Prima Dominica Ad.
16	23	c	Ja.	Feb.	Mar.	Apr.	Maj.	Maj.		
5	22	d	18	4	22	30	10	21	28	29N.
	21	e	19	5	23	1 M.	11	22	28	30
13	20	f	20	6	24	2	12	23	28	1.D.
2	19	g	21	7	25	3	13	24	28	2
	18	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10	17	b	23	9	27	5	15	26	27	27N.
	16	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18	15	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7	14	e	26	12	30	8	18	29	27	30
	13	f	27	13	31	9	19	30	27	1.D.
15	12	g	28	14	1. A.	10	20	31	27	2
4	11	A	29	15	2	11	21	1.Ju.	27	3
	10	b	30	16	3	12	22	2	26	27N.
12	9	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1	8	d	1F	18	5	14	24	4	26	29
	7	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9	6	f	3	20	7	16	26	6	26	1.D.
	5	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17	4	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6	3	b	6	23	10	19	29	9	25	27N.
	2	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14	1	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3	*	e	9	26	13	22	1.Ju.	12	25	30
	29	f	10	27	14	23	2	13	25	1.D.
11	28	g	11	28	15	24	3	14	25	2
	27	A	12	1 M.	16	25	4	15	25	3
19 25	26	b	13	2	17	26	5	16	24	27N.
8 25	24	c	14	3	18	27	6	17	24	28
		d	15	4	19	28	7	18	24	29
		e	16	5	20	29	8	19	24	30
		f	17	6	21	30	9	20	24	1.D.
		g	18	7	22	31	10	21	24	2
		A	19	8	23	1.Ju.	11	22	24	3
		b	20	9	24	2	12	23	23	27N.
		c	21	10	25	3	13	24	23	28

Digitized by Google

TABELLA TEMPORARIA

Anni Dñi.	Litt. Dñicales.	Aur. num.	Epact.	Septuageſima.	Dies Cinerum.	Paſcha.
1715	f	6	xxv	17.Feb.	6.Mar.	21.Apr.
1716	e d	7	vi	9.Feb.	26.Feb.	12.Apr.
1717	c	8	xvii	24.Jan.	10.Feb.	28.Mar.
1718	b	9	xxviii	13.Feb.	2.Mar.	17.Apr.
1719	A	10	ix	5.Feb.	22.Feb.	9.Apr.
1720	g f	11	xx	28.Jan.	14.Feb.	31.Mar.
1721	e	12	i	9.Feb.	26.Feb.	13.Apr.
1722	d	13	xii	1.Feb.	18.Feb.	5.Apr.
1723	c	14	xxiii	24.Jan.	10.Feb.	28.Mar.
1724	b A	15	iv	13.Feb.	1.Mar.	16.Apr.
1725	g	16	xv	28.Jan.	14.Feb.	1.Apr.
1726	f	17	xxvi	17.Feb.	6.Mar.	21.Apr.
1727	e	18	vii	9.Feb.	26.Feb.	13.Apr.
1728	d c	19	xviii	25.Jan.	11.Feb.	28.Mar.
1729	b	1	*	13.Feb.	2.Mar.	17.Apr.
1730	A	2	xi	5.Feb.	22.Feb.	9.Apr.
1731	g	3	xxii	21.Jan.	7.Febr.	25.Mar.
1732	f e	4	iii	10.Feb.	27.Febr.	13.Apr.
1733	d	5	xiv	1.Feb.	18.Febr.	5.Apr.
1734	c	6	xxv	21.Feb.	10.Mar.	25.Apr.
1735	b	7	vi	6.Feb.	23.Feb.	10.Apr.
1736	A g	8	xvii	29.Jan.	15.Febr.	1.Apr.
1737	f	9	xxviii	17.Feb.	6.Mar.	21.Apr.
1738	e	10	ix	2.Feb.	19.Feb.	6.Apr.
1739	d	11	xx	25.Jan.	11.Feb.	29.Mar.
1740	c b	12	i	14.Feb.	2.Mar.	17.Apr.
1741	A	13	xii	29.Jan.	15.Feb.	2.Apr.
1742	g	14	xxiii	21.Jan.	7.Feb.	25.Mar.
1743	f	15	iv	10.Feb.	27.Feb.	14.Apr.
1744	e d	16	xv	26.Jan.	12.Feb.	5.Apr.
1745	c	17	xxvi	14.Feb.	3.Mar.	18.Apr.
1746	b	18	vii	6.Feb.	23.Feb.	10.Apr.
1747	A	19	xviii	29.Jan.	15.Feb.	2.Apr.
1748	g f	1	*	11.Feb.	28.Feb.	14.Apr.
1749	e	2	xi	2.Feb.	19.Feb.	6.Apr.
1750	d	3	xxii	25.Jan.	11.Feb.	29.Mar.

Digitized by Google

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dñi	Aſcenſio.	Pentecoſtes.	Corpus Chriſti.	Indict.	Dñicæ poſt Pent.	Dñica i. Adventus.
1715	30. Maji	9. Jun.	20. Jun.	8	24	1. Dec.
1716	21. Maji	31. Maji	11. Jun.	9	25	29. Nov.
1717	6. Maji	16. Maji	27. Maji	10	27	28. Nov.
1718	26. Maji	5. Jun.	16. Jun.	11	24	27. Nov.
1719	18. Maji	28. Maji	8. Jun.	12	26	3. Dec.
1720	9. Maji	19. Maji	30. Maji	13	27	1. Dec.
1721	22. Maji	1. Jun.	12. Jun.	14	25	30. Nov.
1722	14. Maji	24. Maji	4. Jun.	15	26	29. Nov.
1723	6. Maji	16. Maji	27. Maji	1	27	28. Nov.
1724	25. Maji	4. Jun.	15. Jun.	2	25	3. Dec.
1725	10. Maji	20. Maji	31. Maji	3	27	2. Dec.
1726	30. Maji	9. Jun.	20. Jun.	4	24	1. Dec.
1727	22. Maji	1. Junii	12. Jun.	5	25	30. Nov.
1728	6. Maji	16. Maji	27. Maji	6	27	28. Nov.
1729	26. Maji	5. Jun.	16. Jun.	7	24	27. Nov.
1730	18. Maji	28. Maji	8. Jun.	8	26	3. Dec.
1731	3. Maji	13. Maji	24. Maji	9	28	2. Dec.
1732	22. Maji	1. Jun.	12. Jun.	10	25	30. Nov.
1733	14. Maji	24. Maji	4. Jun.	11	26	29. Nov.
1734	3. Jun.	13. Jun.	24. Jun.	12	23	28. Nov.
1735	19. Maji	29. Maji	9. Jun.	13	25	27. Nov.
1736	10. Maji	20. Maji	31. Maji	14	27	2. Dec.
1737	30. Maji	9. Junii	20. Junii	15	24	1. Dec.
1738	15. Maji	25. Maji	5. Junii	1	26	30. Nov.
1739	7. Maji	17. Maji	28. Maji	2	27	29. Nov.
1740	26. Maji	5. Junii	16. Junii	3	24	27. Nov.
1741	11. Maji	21. Maji	1. Jun.	4	27	3. Dec.
1742	3. Maji	13. Maji	24. Maji	5	28	2. Dec.
1743	23. Maji	2. Juni	13. Junii	6	25	1. Dec.
1744	14. Maji	24. Maji	4. Junii	7	26	29. Nov.
1745	27. Maji	6. Junii	17. Jun.	8	24	28. Nov.
1746	19. Maji	29. Maji	9 Junii	9	25	27. Nov.
1747	11. Maji	21. Maji	1. Jun.	10	27	3. Dec.
1748	23. Maji	2. Junii	13. Junii	11	25	1. Dec.
1749	15. Maji	25. Maji	5. Jun.	12	26	30. Nov.
1750	7. Maji	17. Maji	28. Maji	13	27	29. Nov.

M A J U S.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxii	g	Prid.	6	
xxi	A	Non.	7	Stanislai Epiſcopi & mart. ſemiduplex. 341.
xx	b	viii	8	Apparitio S. Michaelis Archang. dupl. majus. 342.
xix	c	vii	9	Gregorii Nazianzeni Epiſcopi & Confeſſ. & Eccleſiæ Doctoris, dupl. minus. 344.
xviii	d	vi	10	Gordiani & Epimachi martyrum.
xvii	e	v	11	
xvi	f	iv	12	Nerei, Achillei, Domitillæ, atque Pancratii mart. ſemidupl. 345.
xv	g	iii	13	
xiv	A	Prid.	14	Antonini Epiſc. & Confeſſ. ſemid. cum comm. S. Bonifacii mart. 347.
xiii	b	Idib.	15	Pii V. Papæ & Confeſſ. ſemid. 348.
xii	c	xvii	16	Ubaldi Epiſc. & Conf. ſemid. 349.
xi	d	xvi	17	Poſſidii Epiſcopi & Confeſſoris, duplex minus. 350.
x	e	xv	18	Venantii mart. ſemidupl. 351.
ix	f	xiv	19	Petri Cœleſtini Papæ & Confeſſ. dupl. min. cum commem. S. Pudentianæ virg. & mart. 353.
viii	g	xiii	20	Bernardini Senenſis Confeſſoris, ſemidupl. 356.
vii	A	xii	21	
vi	b	xi	22	B. Ritæ de Caſſia Viduæ, duplex minus. 357.
v	c	x	23	
iv	d	ix	24	
iii	e	viii	25	Mariæ Magdalenæ de Pazzis virg. ſemid. cum commem. S. Urbani Papæ & mart. 359.
ii	f	vii	26	Philippi Nerii Conf. dupl. minus cum commem. S. Eleutherii Papæ & martyris. 360.
i	g	vi	27	Joannis Papæ & martyris. 362.
*	A	v	28	
xxix	b	iv	29	
xxviii	c	iii	30	Felicis Papæ & mart. 362.
xxvii	d	Prid.	31	Petronillæ virginis. 363.

Commem. SS. Sacramenti, ſemiduplex. xciii.
Commem. Conceptionis B. Mariæ virginis, ſemidupl. xcix.
Comm. S. P. N. Auguſt. ſemid. cvii.
Commem. S. Nicolai de Tolentino, ſemidupl. cxxxiii.

Digitized by Google

JUNIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
25. xxvi	e	Kal.	1	
xxv. xxiv	f	iv	2	Marcellini, Petri, atque Eraſmi martyrum. 363.
xxiii	g	iii	3	
xxii	A	Prid.	4	
xxi	b	Non.	5	Canonizatio S. Nicolai de Tolentino, duplex minus. 363.
xx	c	viii	6	Norberti Epiſcopi & Confeſſ. duplex minus. 366.
xix	d	vii	7	
xviii	e	vi	8	
xvii	f	v	9	Primi & Feliciani mart. 367.
xvi	g	iv	10	Margaritæ Reginæ Scotiæ viduæ, ſemidupl. 368.
xv	A	iii	11	Barnabæ Apoſtoli, duplex majus. 369.
xiv	b	Prid.	12	Joannis de S. Facundo, duplex ii. claſſis, cum commem. SS. Baſilidis, Cyrini, Naboris, & Nazarii martyrum, in Laudibus tantum. 372.
xiii	c	Idib.	13	Antonii de Padua Confeſſoris, duplex minus, cum commemor. Octavæ. 378.
xii	d	xviii	14	Baſilii Magni Epiſcopi & Confeſſoris, & Eccleſiæ Doctoris, duplex minus, cum commemor. Octavæ. 379.
xi	e	xvii	15	De Octava, ſemidupl. cum commem. SS. Viti, Modeſti, atque Creſcentiæ martyrum. 381.
x	f	xvi	16	De Octava, ſemidupl. 384.
ix	g	xv	17	De Octava, ſemidupl. 386.
viii	A	xiv	18	De Octava, ſemidupl. cum commem. SS. Marci & Marcelliani martyrum. 388.
vii	b	xiii	19	Octava S. Joannis, duplex minus. cum commemor. SS. Gervaſii & Protaſii martyrum. 390.
vi	c	xii	20	Silverii Papæ & martyris. 393.
v	d	xi	21	
iv	e	x	22	Paulini Epiſcopi & Confeſſ. 393.
iii	f	ix	23	Vigilia. 394.
ii	g	viii	24	Nativitas S. Joannis Baptiſtæ, duplex i. claſſis. 395.
i	A	vii	25	De Octava, ſemiduplex. 403.
*	b	vi	26	Joannis & Pauli martyrum. ſemidupl. cum commemor. Octavæ. 404.

Digitized by Google

* 5 De

xxix	c	v	27	**De Octava**, ſemiduplex. 408.
xxviii	d	iv	28	**Leonis Papæ & Confeſſoris**, ſemidupl. cum commemor. Octavæ, & Vigiliæ. 410.
xxvii	e	iii	29	Petri & Pauli Apoſtolorum, duplex primæ claſſis. 411.
xxvi	f	Prid.	30	**Commemoratio S. Pauli Apoſtoli**, dupl. minus, cum commemor. Octavarum. 416.
				Commemor. SS. Sacramenti, ſemidupl. xciii.
				Commem. Conceptionis B. Mariæ virg. ſemidupl. xcix.
				Commem. S. P. N. Auguſtini, ſemidupl. cvii.
				Commem. S. Matris Monicæ, ſemidupl, cxxxiii.

JU-

J U L I U S.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
25. xxv	g	Kal.	1	Octava S. Joannis Baptiſtæ, duplex minus, cum commemorat. Octavæ Apoſtolorum. 410.
xxiv	A	vi	2	Viſitatio B. Mariæ Virg. duplex majus, cum commem. Oct. & SS. Proceſſi & Martiniani martyrum. 422.
xxiii	b	v	3	De Octava Apoſtolorum, ſemiduplex. 426.
xxii	c	iv	4	De Octava. ſemiduplex. 428.
xxi	d	iii	5	De Octava, ſemiduplex. 430.
xx	e	Prid.	6	Octava Apoſtolorum Petri & Pauli, dupl. minus. 430. Poſt Octavam SS. Apoſtolorum Petri & Pauli Anniverſarium omnium Benefactorum totius Ordinis noſtri, duplex. 433.
xix	f	Non.	7	
xviii	g	viii	8	Eliſabeth Reginæ Portugalliæ, ſemiduplex. 433.
xvii	A	vii	9	
xvi	b	vi	10	Septem fratrum martyrum, & SS. Rufinæ ac Secundæ virginum & martyrum, ſemiduplex. 437.
xv	c	v	11	Pii Papæ & martyris. 439.
xiv	d	iv	12	Joannis Gualberti Abbatis, duplex minus cum commemorat. SS. Naboris & Felicis martyrum. 440.
xiii	e	iii	13	Anacleti Papæ & martyris, ſemidupl. 442.
xii	f	Prid.	14	Bonaventuræ Epiſcopi & Confeſſoris, & Eccleſiæ Doctoris, dupl. minus. 443.
xi	g	Ibid.	15	Henrici Confeſſoris, ſemiduplex. 445.
x	A	xvii	16	
ix	b	xvi	17	Alexii Confeſſoris, ſemiduplex. 446.
viii	c	xv	18	Symphoroſæ cum ſeptem filiis martyribus. 447.
vii	d	xiv	19	
vi	e	xiii	20	Margaritæ virginis & mart. 448.
v	f	xii	21	Praxedis virginis. 448.
iv	g	xi	22	Mariæ Magdalenæ, dupl. min. 448.
iii	A	x	23	Apollinaris Epiſcopi & martyris, duplex minus, cum commem. S. Liborii Epiſcopi & Confeſs. 453.

Digitized by Google

ii	b	ix	24	Vigilia, cum commemor. S. Chriſtinæ virg. & mart. 455.
*	c	viii	25	Jacobi Apoſtoli, duplex ſecundæ claſſis, cum commem. S. Chriſtophori martyris, in Laudibus tantum. 455.
*	d	vii	26	Annæ matris B. Mariæ virginis, dupl. minus. 457.
xxix	e	vi	27	Pantaleonis martyris. 458.
xxviii	f	v	28	Nazarii, Celſi, &c. martyrum, ſemidupl. 458.
xxvii	g	iv	29	Marthæ virginis, ſemidupl. cum commem. SS. Felicis Papæ, Simplicii, Fauſtini, & Beatricis martyrum. 460.
25. xxvi	A	iii	30	Abdon & Sennen martyrum. 461.
xxv. xxiv	b	Prid.	31	Ignatii Confeſſoris, duplex minus. 462.

Commemor. SS. Sacramenti ſemidupl. xciii.

Commem. Conceptionis B. Mariæ virg. ſemidupl. xcix.

Commem. S. P. N. Auguſtini, ſemidupl. cvii.

Commem. S. Matris Monicæ, ſemidupl. cxx.

Commem. S. Nicolai de Tolentino, ſemidupl. cxxxiii.

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxiii	c	Kal.	1	Petri ad Vincula, **duplex majus**, cum commemor. **SS. Machabæorum mart. 464.**
xxii	d	iv	2	**Stephani Papæ & martyris. 469.**
xxi	e	iii	3	**Inventio S. Stephani Protomart.** ſemidupl. **470.**
xx	f	Prid.	4	**Dominici Confeſſ.** dupl. min. **473.**
xix	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ ad Nive, **duplex majus. 475.**
xviii	A	viii	6	Transfiguratio Domini noſtri Jeſu Chriſti, **dupl. majus**, cum commem. **SS. Xyſti, Feliciſſimi, & Agapiti mart. 478.**
xvii	b	vii	7	**Cajetani Confeſſ.** dupl. min. cum commemor. **S. Donati Epiſc. & martyr. 489.**
xvi	c	vi	8	**Cyriaci, Largi, & Smaragdi martyrum,** ſemidupl. **491.**
xv	d	v	9	**Vigilia,** & commem. **S. Romani mart. 493.**
xiv	e	iv	10	Laurentii martyris, **duplex ii. claſſis. 493.**
xiii	f	iii	11	**De Oct.** ſemid. cum commem. **SS. Tiburtii & Suſannæ mart. 499.**
xii	g	Prid.	12	**Claræ virginis,** duplex minus, cum commem. **Octavæ. 501.**
xi	A	Idib.	13	**Simpliciani Episcopi & Confeſſ.** duplex minus, cum commem. **Octav. & SS. Hippolyti & Caſſiani mart. 503.**
x	b	xix	14	**De Oct.** ſemid. cum commemor. **Vigil. & S. Euſebii Confeſſ. 507.**
ix	c	xviii	15	Aſſumptio B. Mariæ Virginis, **duplex i. claſſis. 510.**
viii	d	xvii	16	**Alipii Epiſc. & Confeſſ.** dupl. min. cum commem. **Oct. 515.**
vii	e	xvi	17	**Octava S. Laurentii,** duplex min. cum comm. **Oct. Aſſumpt. 517.**
vi	f	xv	18	**B. Claræ de Monte Falco virginis,** duplex minus cum commemor. **Oct. & S. Agapiti mart. 419.**
v	g	xiv	19	**Hyacinthi Confeſſoris,** dupl. min. cum commem. **Oct. 521.**
iv	A	xiii	20	**Bernardi Abbatis,** duplex minus cum commemor. **Octavæ Aſſumpt. 523.**
iii	b	xii	21	**De Octava,** ſemiduplex **525.**
ii	c	xi	22	**Octava Aſſumptionis B. Mariæ virg.** dupl. min. cum commem.

SS. Ti-

Digitized by Google

				SS. Timothei, Hippolyti, & Symphoriani mart. 527.
i	d	x	23	Philippi Benitii Confeſſ. duplex minus, cum commem. Vigiliæ S. Bartholomæi, ubi feſtum celebratur die ſequenti. 530. Item Liberati, Bonifacii & ſociorum martyrum, ſemiduplex, quod transfertur in primam diem non impeditam. 532.
*	e	ix	24	Bartholomæi Apoſtoli, duplex ſecundæ claſſis. 534. Romæ celebratur die 25.
xxix	f	viii	25	Ludovici Regis Franciæ, ſemid. 536. Romæ 26.
xxviii	g	vii	26	Zephyrini Papæ & martyris. 538.
xxvii	A	vi	27	Vigilia S. P. N. Auguſtini. 538.
xxvi	b	v	28	Feſtum S. P. N. Auguſtini Epiſcopi & Confeſſ. & Eccleſ. Doct. dupl. primæ claſſis. 541. Dominica infra Oct. S. P. N. Auguſtini Feſtivitas Cincturatorum, dupl. majus. 550.
25. xxv	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptiſtæ, dupl. minus, cum commemor. Oct. & S. Sabinæ mart. 554.
xxiv	d	iii	30	De Octava S. P. N. Auguſtini, ſemiduplex, cum commemor. SS. Felicis & Adaucti mart. 557.
xxiii	e	Prid.	31	De Octava S. P. N. Auguſtini, ſemidupl. 559.

Commem. SS. Sacramenti, ſemidupl. xciii.
Commem. Conceptionis B. Mariæ Virg. ſemid. xcix.
Commem. S. P. N. Auguſtini, ſemidupl. cvii.
Commem. S. Matris Monicæ, ſemidupl. cxx.
Commem. S. Nicolai de Tolentino, ſemidupl. cxxxiii.

Digitized by Google

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxii	f	Kal.	1	**De Octava S. P. N. Auguſtini**, ſemid. cum commem. **S. Ægidii Abbatis, ac SS. Duodecim Fratrum mart. 561.**
xxi	g	iv	2	**De Octava**, ſemiduplex **563.**
xx	A	iii	3	**De Octava**, ſemiduplex **564.**
xix	b	Prid.	4	**Octava S. P. N. Auguſtini**, duplex majus. **566.**
xviii	c	Non.	5	**Antonini mart.** dupl. min. **569.**
xvii	d	viii	6	**B. Limbaniæ virg.** [illegible] **571.**
xvi	e	vii	7	**Raymundi Nonnati Confeſſ.** duplex minus. **573.**
xv	f	vi	8	Nativitas B. M. V. **dupl. ii. claſſis.** cum commem. **S. Adriani mart.** in Laudibus tantum. **575.**
				Dominica infra Octavam Nativitatis, Officium de S. Nomine B. M. V. **duplex majus. 579.**
xiv	g	v	9	**De Oct. B. Mariæ**, ſemidupl. cum commem. **S. Gorgonii mart. 582.**
xiii	A	iv	10	Nicolai de Tolentino Conf. **dupl. ſecundæ claſſis. 584.**
xii	b	iii	11	**De Oct. Nativitatis**, ſemid. cum commem. **S. Nicolai. 590.**
xi	c	Prid.	12	**De Oct. Nativitatis**, ſemid. cum commem. **S. Nicolai. 591.**
x	d	Idib.	13	**De Oct. Nativitatis**, ſemid. cum commem. **S. Nicolai. 593.**
ix	e	xviii	14	Exaltatio S. Crucis, **dupl. majus**, cum commem. **Octavarum. 595.**
viii	f	xvii	15	**Octava Nativitatis B. M. virginis**, dupl. min. cum commem. **S. Nicolai, & S. Nicomedis mart. 604.**
vii	g	xvi	16	**De Octava S. Nicolai**, ſemid. cum commem. **SS. Euphemiæ, Luciæ & Geminiani mart. 606.**
vi	A	xv	17	**Octava S. Nicolai de Tolentino**, dupl. min. **608.**
v	b	xiv	18	Thomæ de Villanova Epiſcopi & Confeſſ. **dupl. ii. claſſis. 611.**
iv	c	xiii	19	**Januarii Epiſc. & ſociorum mart.** dupl. min. cum comm. **Oct. S. Thomæ. 617.**
iii	d	xii	20	**Euſtachii & ſociorum mart.** dupl. min. cum commem. **Octavæ & Vigiliæ. 619.**
ii	e	xi	21	Matthæi Apoſtoli & Evangeliſtæ, **dupl. ii. claſſis. 620.**
i	f	x	22	**De Oct. S. Thomæ**, ſemid. cum

com-

Digitized by Google

				SS. Timothei, Hippolyti, & Symphoriani mart. 527.
i	d	x	23	Philippi Benitii Confeſſ. duplex minus, cum commem. Vigiliæ S. Bartholomæi, ubi feſtum celebratur die ſequenti. 530. Item Liberati, Bonifacii & ſociorum martyrum, ſemiduplex, quod transfertur in primam diem non impeditam. 532.
*	e	ix	24	Bartholomæi Apoſtoli, duplex ſecundæ claſſis. 534. Romæ celebratur die 25.
xxix	f	viii	25	Ludovici Regis Franciæ, ſemid. 536. Romæ 26.
xxviii	g	vii	26	Zephyrini Papæ & martyris. 538.
xxvii	A	vi	27	Vigilia S. P. N. Auguſtini. 538.
xxvi	b	v	28	Feſtum S. P. N. Auguſtini Epiſcopi & Confeſſ. & Eccleſ. Doct. dupl. primæ claſſis. 541. Dominica infra Oct. S. P. N. Auguſtini Feſtivitas Cincturatorum, dupl. majus. 550.
25. xxv	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptiſtæ, dupl. minus, cum commemor. Oct. & S. Sabinæ mart. 554.
xxiv	d	iii	30	De Octava S. P. N. Auguſtini, ſemiduplex, cum commemor. SS. Felicis & Adaucti mart. 557.
xxiii	e	Prid.	31	De Octava S. P. N. Auguſtini, ſemidupl. 559.

Commem. SS. Sacramenti, ſemidupl. xciii.
Commem. Conceptionis B. Mariæ Virg. ſemid. xcix.
Commem. S. P. N. Auguſtini, ſemidupl. cvii.
Commem. S. Matris Monicæ, ſemidupl. cxx.
Commem. S. Nicolai de Tolentino, ſemidupl. cxxxiii.

SE-

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxii	f	Kal.	1	**De Octava S. P. N. Auguſtini**, ſemid. cum commem. **S. Ægidii Abbatis, ac SS. Duodecim Fratrum mart. 561.**
xxi	g	iv	2	**De Octava**, ſemidupl. **563.**
xx	A	iii	3	**De Octava**, ſemidupl. **564.**
xix	b	Prid.	4	**Octava S. P. N. Auguſtini**, duplex majus. **566.**
xviii	c	Non.	5	**Antonini mart.** dupl. min. **569.**
xvii	d	viii	6	**B. Limbaniæ virg.** [illegible] **571.**
xvi	e	vii	7	**Raymundi Nonnati Confeſſ.** dupl. minus. **573.**
xv	f	vi	8	Nativitas B. M. V. **dupl. ii. claſſis.** cum commem. **S. Adriani mart.** in Laudibus tantum. **575.**
				Dominica infra Octavam Nativitatis, Officium de SS. Nomine B. M. V. **duplex majus. 579.**
xiv	g	v	9	**De Oct. B. Mariæ**, ſemidupl. cum commem. **S. Gorgonii mart. 582.**
xiii	A	iv	10	Nicolai de Tolentino Conf. **dupl. ſecundæ claſſis. 584.**
xii	b	iii	11	**De Oct. Nativitatis**, ſemid. cum commem. **S. Nicolai. 590.**
xi	c	Prid.	12	**De Oct. Nativitatis**, ſemid. cum commem. **S. Nicolai. 591.**
x	d	Idib.	13	**De Oct. Nativitatis**, ſemid. cum commem. **S. Nicolai. 593.**
ix	e	xviii	14	Exaltatio S. Crucis, **dupl. majus**, cum commem. **Octavarum. 595.**
viii	f	xvii	15	**Octava Nativitatis B. M. virginis**, dupl. min. cum commem. **S. Nicolai, & S. Nicomedis mart. 604.**
vii	g	xvi	16	**De Octava S. Nicolai**, ſemid. cum commem. **SS. Euphemiæ, Luciæ & Geminiani mart. 606.**
vi	A	xv	17	**Octava S. Nicolai de Tolentino**, dupl. min. **608.**
v	b	xiv	18	Thomæ de Villanova Epiſcopi & Confeſſ. **dupl. ii. claſſis. 611.**
iv	c	xiii	19	**Januarii Epiſc. & ſociorum mart.** dupl. min. cum comm. **Oct. S. Thomæ. 617.**
iii	d	xii	20	**Euſtachii & ſociorum mart.** dupl. min. cum commem. **Octavæ & Vigiliæ. 619.**
ii	e	xi	21	Matthæi Apoſtoli & Evangeliſtæ, **dupl. ii. claſſis. 620.**
i	f	x	22	**De Oct. S. Thomæ**, ſemid. cum com.

Digitized by Google

				commem. SS. Mauritii & ſociorum martyrum. 622.
*	g	ix	23	Lini Papæ & martyris, ſemidupl. cum commem. S. Thomæ, & S. Theclæ virginis & mart. 625.
xxix	A	viii	24	B. V. Mariæ de Mercede, duplex minus, cum commem. Octavæ S. Thomæ. 626. vel de Oct. S. Thomæ, ſemiduplex. in locis ubi hoc Feſtum celebratur Dominica proximiori Kalendis Auguſti. 628.
xxviii	b	vii	25	Octava S. Thomæ Epiſcopi & Confeſſ. dupl. minus. 630.
xxvii	c	vi	26	Cornelii & Cypriani martyrum, ſemiduplex, cum commemor. SS. Cypriani & Juſtinæ mart. 633.
25. xxvi	d	v	27	Coſmæ & Damiani martyrum, ſemiduplex. 634.
xxv. xxiv	e	iv	28	
xxiii	f	iii	29	Dedicatio S. Michaelis Archangeli, duplex ii. claſſis. 635.
xxii	g	Prid.	30	Hieronymi Presbyteri & Confeſſoris, & Eccleſiæ Doctoris, duplex minus. 645.

Commemor. SS. Sacramenti, ſemiduplex. xciii.
Commem. Conceptionis B. Mariæ virg. ſemidupl. xcix.
Commem. S. P. N. Auguſtini, ſemiduplex. cvii.
Commemor. S. Matris Monicæ, ſemidupl. cxx.

OCTO

Digitized by Google

OCTOBER.

Cyclus Epact.	L. D.	D. M.		
				Die prima & ſecunda Menſis non impedita quibus [illegible] Sacerdos tenetur recitare [illegible] Miſſas, Clerici & Converſi [illegible] Preces juxta Conſtitut. Ordinis prima part. c. 2. §. 2.
xxi	A	Kal.	1	**Remigii Epiſcopi & Confeſſ.** ſemid. ad libitum, vel ſimplex de præcepto. 647.
xx	b	vi	2	**Angelorũ Cuſtodũ,** dupl. min. 648.
xix	c	v	3	**Stephani Regis Hungariæ Confeſſoris,** ſemid. [illegible] 653.
xviii	d	iv	4	**Franciſci Confeſſoris,** duplex minus. 655.
xvii	e	iii	5	**SS. Stigmatum ſancti Franciſci,** ſemid. cum commem. **SS. Placidi & ſociorum mart.** 657.
xvi	f	Prid.	6	**Brunonis Confeſſ.** dupl. min. 661.
xv	g	Non.	7	**Vvenceſlai Ducis & mart.** ſemid. ad libitum cum commemor. **S. Marci Papæ & Confeſſoris, ac SS. mart. Sergii, Bacchi, Marcelli & Apuleji,** 662.
xiv	A	viii	8	**Birgittæ Viduæ,** ſemidupl. 664.
xiii	b	vii	9	**Dionyſii, Ruſtici & Eleutherii mart.** ſemidupl. 665.
xii	c	vi	10	**Franciſci Borgiæ Confeſſoris,** ſemidupl. 667.
xi	d	v	11	**Translatio prima S. P. N. Auguſtini,** duplex minus. 668.
x	e	iv	12	**Laurentii Juſtiniani Epiſc. & Conf.** ſemid. ad libitum. 672.
ix	f	iii	13	**Eduardi Regis Angliæ Confeſſoris,** ſemiduplex. 674.
viii	g	Prid.	14	**Calliſti Papæ & martyris,** ſemiduplex. 675.
vii	A	Idib.	15	**Tereſiæ virginis,** dupl. min. 677.
vi	b	xvii	16	**Maximæ virginis, Martiniani & ſociorum mart.** duplex min. 679.
v	c	xvi	17	**Hedvvigis Duciſſæ Poloniæ Viduæ,** ſemiduplex. 681.
iv	d	xv	18	Lucæ Euangeliſtæ, **duplex ſecundæ claſſis.** 682.
iii	e	xiv	19	**Petri de Alcantara Confeſſoris,** dupl. min. 684.
ii	f	xiii	20	
i	g	xii	21	**Hilarionis Abbatis,** cum commem. **SS. Urſulæ & ſociarum virginum & martyrum.** 685.

B. Joan-

Digitized by Google

*	A	xi	22	
xxix	b	x	23	B. Joannis Boni Mantuani, ſemiduplex. 686.
xxviii	c	ix	24	
xxvii	d	viii	25	Chryſanthi & Dariæ martyrum. 687.
xxvi	e	vii	26	Euariſti Papæ & martyris. 688.
25. xxv	f	vi	27	Vigilia. 688.
xxiv	g	v	28	Simonis & Judæ Apoſtolorum, duplex ii. Claſſis, 689.
xxiii	A	iv	29	
xxii	b	iii	30	
xxi	c	Prid.	31	Vigilia. 692.
				Commemor. SS. Sacramenti, ſemiduplex. xciii.
				Commem. Conceptionis B. Mariæ virginis, ſemid. xcix.
				Commem. S. P. N. Auguſtini, ſemiduplex. cvii.
				Commemor. S. Matris Monicæ, ſemiduplex. cxx.
				Commem. S. Nicolai de Tolentino, ſemiduplex cxxxiii.

Digitized by Google

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xx	d	Kal.	1	Feſtum omnium Sanctorum, **duplex primæ claſſis. 693.**
xix	e	iv	2	**Commem. omnium Fidelium Defunctorum,** duplex, & **de Octava omnium Sanctorum,** ſemiduplex 702.
xviii	f	iii	3	**De Octava,** ſemidupl. **704.**
xvii	g	Prid.	4	**Caroli Epiſc. & Conf.** duplex minus, cum comm. **Octavæ. 705.**
xvi	A	Non.	5	**De Octava,** ſemidupl. **707.**
xv	b	viii	6	**De Octava,** ſemidupl. **709.**
xiv	c	vii	7	**De Octava,** ſemidupl. **711.**
xiii	d	vi	8	**Octava omnium Sanctorum,** duplex minus, cum commem. **SS. Quatuor Coronatorum martyr. 713.**
xii	e	v	9	**Dedicatio Baſilicæ Salvatoris,** duplex minus cum commemor. **S. Theodori mart. 715.**
xi	f	iv	10	**Tryphonis, Reſpicii, & Nymphæ mart. 717.**
x	g	iii	11	**Martini Epiſcopi & Confeſſoris,** duplex minus cum commemor. **S. Mennæ martyris. 718.**
ix	A	Prid.	12	**Martini Papæ & mart.** ſemid. **723.**
viii	b	Idib.	13	Feſtum omnium Sanctorum Ord. noſtri, **duplex majus. 724.**
vii	c	xviii	14	**Commem. Omnium Fratrum & Sororum Defunctorum Ordinis noſtri,** duplex. **729. &S. Didaci Confeſſ.** ſemid. **729.**
vi	d	xvii	15	
v	e	xvi	16	
iv	f	xv	17	**Gregorii Thaumaturgi Epiſcopi & Confeſſ.** ſemid. **731.**
iii	g	xiv	18	**Dedicatio Baſilicarum SS. Apoſtolorum Petri & Pauli,** duplex minus. **732.**
ii	A	xiii	19	**Eliſabeth Reginæ Hungariæ Viduæ,** duplex min. cum comm. **S. Pontiani Papæ & mart. 734.**
i	b	xii	20	**Gelaſii Papæ & Confeſſ.** duplex minus. **736.**
*	c	xi	21	Præſentatio B. Mariæ virginis, **duplex majus. 737.**
xxix	d	x	22	**Cæciliæ virginis & mart.** duplex minus. **740.**
xxviii	e	ix	23	**Clementis Papæ & mart.** ſemid. **cum cõm. S. Felicitatis mart. 745.**

Pro-

Digitized by Google

xxvii	f	viii	24	Proſperi Epiſcopi & Confeſſoris, duplex min. cum commemor. S. Chryſogoni mart. 748.
25. xxvi	g	vii	25	Catharinæ virginis & mart. Studiorum Protectricis, duplex majus. 750.
xxv. xxiv	A	vi	26	Felicis de Valois Confeſſ. duplex minus, cum commemor. S. Petri Alexandrini Epiſcopi & mart. 752.
xxiii	b	v	27	
xxii	c	iv	28	
xxi	d	iii	29	Vigilia, cum commem. S. Saturnini mart. 752.
88	e	Prid.	30	Andreæ Apoſtoli, duplex ii. claſſis. 753.

Commemor. SS. Sacramenti, ſemiduplex. xciii.
Commem. Conceptionis B. M. Virginis, ſemidupl. xcix.
Commem. S. P. N. Auguſtini, ſemiduplex. cvii.
Commem. S. Matris Monicæ, ſemiduplex. cxx.
Commem. S. Nicolai de Tolentino, ſemidupl. cxxxiii.

Kal-

RUBRICÆ

GENERALES BREVIARII.

Officium quotidie fit aut Duplex, aut Semiduplex, aut Simplex.

De Officio Duplici. I.

OFficium fit dupl. in diebus à Fer. v. in Cœna Domini, uſque ad feriam tertiam Paſchæ incluſivè, in Dominica in Albis, in Aſcenſ. Domini, in Dominica Pent. & duobus diebus ſequentibus, in feſto Trinit. Corporis Chriſti, & Dedicat. propriæ Eccleſiæ: in feſtis quibus in Kalendario apponitur hæc vox, Duplex, in die Octav. feſti habentis Oct. in feſto Patroni unius vel plurium alicujus loci, vel Titularis Eccleſiæ, & in feſtis Sanctorum, qui apud quaſdam Eccleſias, Religiones, vel Congregationes conſueverunt ſolemniter celebrari, cum Officiis propriis à Sede Apoſtolica approbatis, aut ex ejuſdem Sedis auctoritate receptis, vel recipiendis (ſervata tamen forma hujus Breviarii) alioquin de Communi, etiam ſi prædicta feſta in hoc Kalendario non ſint deſcripta. Prætereà Offic. fit dupl. pro Defunctis in commem. omnium fidelium Defunctorum, & in die obitus, ſeu depoſitionis Defuncti, ut in eodem Offic. dicitur, circa finem Brev.

2 Feſtum Dupl. celebratur eo die quo cadit, niſi illud contingat transferri, ut dicetur in Rubrica de Translatione Feſtorum.

3 Habet i. & ii. Veſper. integras, niſi cum alio ſimili concurrat, ut dicetur in Rubr. de Concurrentia Officii, & totum Offic. fit de Duplici, incipiendo à i. Veſp. uſque ad Completorium ſequentis diei incluſivè: niſi aliter in propriis locis aſſignetur. Officium autem Defunctorum habet tantùm primas Veſper. Matut. & Laudes, ut circa finem Breviarii ponitur.

4 In utriſque Veſp. Matut. & Laud. tantùm, non autem in aliis Horis duplicantur Antiphonæ, ideſt, integræ dicuntur in principio, & in fine Pſalmorum.

5 Ad Matutinum regulariter dicuntur tres Nocturn. cum ix. Pſalmis, & totidem Lect. hoc eſt, in unoquoque Noctur. tres Pſalmi, & tres Lect. præterquam in Paſchate Reſurrectionis, & Pentecoſtes cum duobus ſequentibus diebus, in quibus dicitur unum tantùm Noctur. cum tribus Pſalmis, & totidem Lect. ut ibidem ponitur.

6 Preces ad Primam, & Complet. & Suffragia de ſancta Maria, Apoſtolis, & Pace, ad Veſp. & Laudes, non dicuntur in Offic. Duplici, ut etiam in propriis eorum Rubricis dicetur.

7 Quomodo ſit ordinandum Offic. Duplex in Veſp. Matut. & ceteris Horis: ſimiliter & de Antiphonis, Reſponſoriis, Verſibus, Capitulis, & aliis in eo dicendis, habentur inferiùs de ſingulis propriæ Rubricæ.

De Officio Semiduplici. II.

OFficium fit Semiduplex diebus Dominicis (excepta Dominica in Albis, in qua fit duplex) & diebus infra Oct. item in feſtis, quibus in Kalend. ponitur hæc vox, Semidupl. & in feſtis propriis quorumdam locorum, ſeu Congregationum, quæ ſolemnius apud illas, quàm Simplicia, conſueverunt celebrari.

2 De

Digitized by Google

2 De feſto ſemidup. fit eo die quo cadit, niſi contingat transferri, ut dicetur in Rubrica de Translat. Feſt.

3 Habet totum officium integrum ſicut Dupl. ſed non duplicantur Antiphonæ.

4 Ad Matut. dicuntur tres Noct. præterquam infra oct. Paſchæ, & Pent. in quibus dicitur unum Noct. cum tribus Pſal. & totidem Lect. Et regulariter quando dicuntur tres Noctur. dicuntur novem Pſalmi, & totidem Lect. exceptis iis Dominicis, in quibus fit officium ut in Pſalter. quæ habent xviii. Pſalm. ut ibi.

5 Quomodo ſit ordinandum officium Semid. tam in feſtis, quàm in Dominicis, & infra oct. item & de Antiphonis, Verſibus, Reſponſoriis, & hujuſmodi aliis, & quando in Semid. dicantur Preces ad Primam, & Compl. & Suffragia de SS. ad Veſp. & Laudib. habentur inferiùs de ſingulis propriæ Rubr.

De Officio Simplici. III.

OFficium fit Simplex in diebus Ferialibus, quando occurrit fieri de feria; item in feſtis, quibus in Kalendario non apponitur hæc vox, Duplex, vel Semiduplex, vel de octav. item quando fit de B. M. in Sabbato, ut in ejus Rubr. dicetur.

2 De feſto Simplici fit eo die quo cadit, niſi eodem die occurrat fieri officium novem Lectionum, vel de S. M. in Sabbato, vel de aliquibus fer. quibus feſtum ſimplex cedit, ut dicetur in Rubr. de fer. & de commem.

3 Habet tantùm i. Veſper. in quibus dicuntur Pſalmi fer. & à Capit. fit de feſto, niſi cum eo concurrat Offic. ix. Lect. quia tunc de eo fit ſola commem. ut dicetur in Rubr. de concurrentia officii, & ejus offic. terminatur ad Nonam, & nihil ampliùs fit de eo, nec commemor.

4 Ad Matutinum poſt Invit. & Hymnum de feſto, dicitur unum tantùm Noct. cum duodecim Pſalmis, ut in Pſalter. ſecundùm fer. quæ occurrit: & tres Lectiones leguntur, ut infrà in Rubr. de Lectionibus habetur.

5 Quomodo ſit ordinandum offic. Simplex ad Veſp. Matutinum, & alias Horas, item & de Antiphonis, Verſibus, Reſponſ. & aliis, ac quando Preces, & Suffragia de Sanctis dicenda ſint, habentur inferiùs propriæ Rubricæ.

De Dominicis. IV.

DE Dominica ſemper fit offic. in Dominicis Adv. & in Dominicis à Septuageſ. uſque ad Dominicam in Albis incluſivè, quocumque feſto Duplici, vel Semiduplici adveniente: quia tunc feſtum transfertur (ut in Rubrica de Translat. feſtorum dicetur) niſi illud feſtum ſit de principali Titulo, vel Patrono alicujus Eccleſiæ, vel loci, aut Dedicationis propriæ Eccleſiæ: quia tunc de hujuſmodi feſto fit tantùm in Eccleſia, vel loco, cujus eſt Titulus, vel Patronus, vel Dedic. cum commemor. Dominicæ, quibuſdam Dominicis exceptis, ut dicetur in Rubr. de commem. In aliis Dominicis per annum fit de Dominica, quando in eis non occurrit feſtum Duplex: quia tunc fit de Duplici, cum commemoratione Dominicæ in utriſque Veſperis, & Laudib. & ad Matutinum legitur ix. lect. de Homil. Dominicæ, ut dicetur in Rubr. de commemorationibus. Si Semiduplex eodem die occurrat, transfertur, ut dicetur in Rubr. de Translatione Feſtorum.

2 De Dominicis infra octav. Nativ. Epiphaniæ, Aſcenſionis,

Digitized by Google

nis, & Corporis Chriſti occurrentibus, Offic. fit ſicut infra oct. & in Proprio de Tempore, cum commem. oct. & ſine Precibus, & Suffragiis Sanctorum. In Dominicis verò, quæ occurrunt infra alias oct. totum Officium fit de Dominica, ut in Pſalterio, & in Proprio de Tempore, cum commem. octav. omiſſis etiam dictis Precibus, & Suffragiis, ut ſuprà. De Dominica occurrente in die octav. fit commem. ſicut dictum eſt, quando in ea fit de feſto Dupl. præterquam in die octava Epiphan. in qua nihil fit de Dominica: quia ejus Officium ponitur in Sabbato præcedenti.

3 Poſitum eſt autem Offic. ſex Dominicarum poſt Epiphan. & viginti quatuor poſt Pentec. ut compleatur numerus triginta Dominicarum, quæ eſſe poſſunt ab Epiphan. uſque ad Septuag. & à Pentec. uſque ad Advent. ne ulla ex his Dominicis vacet, quin ſaltem de ea fiat commemor. Nam quæ aliquando ſuperſunt poſt Epiph. ante Septuageſ. ponuntur poſt xxiii. à Pentecoſte, hoc ordine.

4 Si Dominicæ poſt Pentec. fuerint xxv. Dominica xxiv. poſt Pentec. erit quæ eſt vi. poſt Epiphan. Si fuerint xxvi. Dominica xxiv. erit quæ eſt v. & xxv. quæ eſt vi. Si fuerint xxvii. Dominica xxiv. erit quæ eſt iv. & xxv. quæ eſt v. & xxvi. erit vi. Si fuerint xxviii. Dominica xxiv. erit iii. & xxv. erit iv. & xxvi. erit v. & xxvii. erit vi. & ultimo loco ſemper ponitur, quæ in ordine eſt xxiv. poſt Pentecoſten, etiam ſi poſt Pentecoſten aliquando non ſint, niſi xxiii. Dominicæ. Tunc enim xxiv. ponitur loco xxiii. & Offic. xxiii. ponitur in præcedenti Sabbato, quod non ſit impeditum feſto ix. Lect. alioquin in alia præcedenti die ſimiliter non impedita, in qua fit Offic. de feria cum commemor. feſti Simplicis ſi occurrat, & in ea legantur tres Lect. de Homilia Dominicæ, omiſſis Lect. Scripturæ illius fer. & in Laudibus dicatur Antiphona ad Benedictus, & Oratio de Dominica xxiii. Quod ſi tota Hebdomada impedita ſit feſtis novem Lect. etiam translatis, vel aliqua octav. tunc in Sabbato legatur ix. Lect. de Hom. Dominicæ xxiii. & de ea fiat commem. in Laudibus tantùm, cum Antiphona & Oratione propria.

5 Cùm verò interdum contingat, ut Dominica iii. vel iv. vel v. vel vi. poſt Epiphan. ſuperſit, nec poſſit poni etiam poſt xxiii. à Pentec. tunc de ea fit Officium in Sabbato ante Dominicam Septuageſimæ, ut dictum eſt ſuprà numero præcedenti.

6 De Dominica ſecunda poſt Epiphaniam, quando Septuageſ. venerit immediatè poſt Octavam Epiph. quomodo agendum ſit Officium, habetur in propria Rubrica ante Dominicam primam poſt Epiphaniam.

7 Cùm autem in Proprio de Tempore dicitur aliqua Dominica eſſe prima menſis, in qua primò ponitur initium libri de Script. cum ſua hiſtoria, id eſt, cum Reſponſoriis, animadvertendum eſt, eam dici primam Dominicam mēſis, quæ venit in Kalend. illius menſis, vel eſt proximior Kalendis, hoc modo: Si Kalendæ venerint in ii. & iii. & iv. Fer. Dominica prima menſis erit quæ præcedit Kalend. licèt veniat in præcedenti menſe: ſi autem Kalendæ venerint in v. & vi. fer. & Sabbato, prima Dominica erit quæ ſequitur poſt ipſas Kalend.

Digitized by Google

lend. Dominica autem i. Advent. non ſumitur ea, quæ eſt proximior Kal. Decemb. ſed feſto S. Andreæ, vel quæ venerit in ipſo feſto.

8 Officium Dominicæ fit Semiduplex, & incipit à primis Veſperis in Sabbato: & habet totum Officium integrum uſque ad Completorium Dominicæ incluſivè, niſi cum aliquo concurrat, ut dicitur in Rubrica de Concurrentia Officii.

9 Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni cum Pſalmis, ut in Pſalterio, & leguntur novem Lectiones, ut in Proprio de Tempore.

10 Quomodo autem ſit ordinandum ejus Officium, inſuper & de Lectionibus, Reſponſoriis, & aliis, & quomodo initia librorum Scripturæ cum ſua hiſtoria ſint ponenda, habentur de ſingulis inferiùs propriæ Rubricæ.

De feriis. V.

Officium Feriale, hoc eſt, Simplex de Tempore occurrenti, prout in Pſalterio & Proprio de Tempore habetur, fit ſemper in feriis Advent. Quadrageſ. Quatuor Tempor. Vigil. & in feria ii. Rogationum quando infra Hebdom. non occurrit feſtum Duplex, vel Semid. vel de Oct. quia tunc de hujuſmodi feriis fit commem. ut dicetur in Rubr. de Commem. Si verò in eis occurrat feſtum Simplex, de eo fit tantùm commem. Item per annum fit Offic. de feria illis diebus, quibus infra Hebdom. in Kal. non ponitur aliquod feſtum Dupl. Semidupl. vel Simplex, & non occurrit aliqua Octava, vel Offic. S. Mariæ in Sabbato, vel aliquod feſtum ſolemne, aut conſuetum in aliqua Eccleſia celebrari, quamvis in Kalendario hujus Breviarii non ſit deſcriptum.

2 Officium fer. in Adv. Quadrag. Quat. Temp. Vigil. & prima die Rogat. incipit à Matut. in aliis verò fer. per annum, inde fit de fer. ubi deſinit Offic. præcedentis diei, ita ut ſi præcedenti die fuerit Dupl. vel Semidupl. Offic. feriæ incipiat ſequenti die à Matut. ſi præcedenti die fuerit feſtum Simpl. de fer. fiat à Veſper. illius præced. diei incluſivè. Similiter & quando in fer. iv. & vi. Quatuor Temp. Sept. & in fer. iv. Cinerum, ac in Vigiliis occurrit aliquod feſtum Simplex, de quo fieri debet commem. tunc præced. die (niſi fuerit feſtum ix. Lect.) in Veſp. fit de fer. ut in Pſalt. ſine Precibus, cum Oratione Dominicæ præced. & cum commem. feſti trium Lectionum in ſequenti feria occurrentis, ut dicetur infrà in Rubr. de Concurrentia. Terminatur autem Officium de feria ſubſequente Duplici, vel Semiduplici, ad Nonam: ſubſequente verò Simplici, de quo fieri debeat Officium, ad Capitulum Veſperarum, quia inde fit de feſto Simplici, abſque ulla deinceps commem. feriæ.

3 Ad Matutinum dicitur unum tantùm Nocturnum cum xii. Pſalmis, ſecundùm ordinem feriarum in Pſalterio, & tribus Lectionibus, ut in Proprio de Tempore.

4 Excipiuntur ab hoc ordinario Officii ferialis tres feriæ majores Hebdomadæ ſanctæ, & feriæ Octavarum Paſchæ & Pentecoſtes, in quibus fit Officium, ut in propriis locis ponitur.

5 Quomodo ordinandum ſit Officium de feria ad Matutinum & alias Horas, item de Lectionibus & Reſponſoriis, & quando dicendæ ſint Preces feriales, ac de aliis quæ ad

Offi-

Officium feriæ pertinent, habentur inferius de ſingulis propriis Rubricis.

De Vigiliis. VI.

De Vigilia fit Officium in omnibus Vigiliis per annum, quæ jejunantur, ubi in Kalendario annotatur hæc vox Vigilia: niſi in die Vigiliæ occurrat feſtum novem Lectionum, vel Octava: tunc enim in Officio novem Lectionum legitur nona Lectio de Homilia Vigiliæ, & fit commem. de ea ad Laudes tantùm, cum Antiphona ad Benedictus, & ℣. feriæ occurrentis de Pſalterio, & Oratione Vigiliæ; præterquam in illis feſtis majoribus, quæ inferiùs excipiuntur.

2 Si Vigilia occurrat in Dominica, de ea fit Officium in Sabbato quod non ſit impeditum Officio novem Lectionum: quia tunc de Vigilia fit tantùm commemoratio, ut dictum eſt. Excipitur ab hac regula Vigilia Nativitatis, & Epiphaniæ Domini; quæ ſi venerint in Dominica, fit de illis, ut in propriis Rubricis dicitur. Si autem in Vigilia occurrat feſtum ſolemne alicujus loci, vel ex ſolemnioribus infra annum, quæ inferiùs in Rubrica de Commemorationibus numerantur (veluti ſi in Vigilia S. Joannis Baptiſtæ venerit feſtum Corporis Chriſti) nihil tunc prorſus, nec commem. fit de Vigilia, excepta Vigilia Epiphan. idem ſervetur quando aliqua Vigil. venerit in Adv. Quadrag. & Quatuor Temp. nulla enim in his fer. de Vigil. fit commemor.

3 Officium Vigiliæ incipit ad Matutinum, ſicut dictum eſt in ſuperiori Rubrica de fer. terminatur autem ad Nonam; quia Veſp. ſunt de ſeq. Feſto.

4 Officium Vigiliæ totum fit de feria occurrenti, ut in Pſalt. & tres Lect. leguntur de Homilia in Euangel. Vigil. ut in propriis locis aſſignatur, cum tribus Reſponſoriis de fer. occurrenti, ordine in Rubrica de Reſponſoriis deſcripto. Dicuntur Preces feriales, & commem. communes, aliaque omnia ſicut in fer. Advent. Quadrag. & Quatuor Temporum: de quibus & de aliis circa ordinandum ejus officium, habentur inferiùs propriæ Rubricæ.

5 Excipitur ab hoc ordinario Vigiliarum quæ jejunantur, Vigil. Pentecoſtes, quæ cum tribus Noctur. ſub Officio Semid. celebratur, ut ibi; & Vigil. Nativit. Domini, quæ Nocturno fer. excepto; in Laudibus, & Horis habet reliquum Officium Duplex. In Vigiliis verò Epiphan. & Aſcenſionis quæ non jejunantur, fit Officium, ut in propriis locis notatur.

De Octavis. VII.

De Octava fit Officium, vel ſaltem commem. (quando aliquo feſto, vel Dominica impeditur) per octo dies continuos. Fit de Oct. in Paſchate Reſurrect. in Aſcenſione Domini, in Pentec. in feſto Corporis Chriſti, in feſtis, in quibus in Kalendario apponitur Oct. item in feſto Dedicationis propriæ Eccleſiæ, & in feſto principalis patroni, & Titularis loci, vel Eccleſiæ, & in feſtis aliorum Sanctorum, quæ apud quaſdam Eccleſias, Congregationes, & Religiones conſueverunt ſolemniter cum Octavis celebrari: niſi illa Feſta venerint in Quadrageſima: quo tempore omittitur Officium cujuſcumque Octavæ. Quod ſi aliquod feſtum, quod celebrari ſolet cum Octava, paulò ante Quadrageſimam venerit, & jam per aliquot dies factum ſit Officium de

Digitized by Google

de ejus Octava, adveniente Quadr. nihil ampliùs fit de ea, nec commem. Et idem ſerve-tur de Octavis nondum abſolutis, quando ſupervenit feſtum Pentec. & dies 17. Decembris.

2 In Paſcha Reſurrect. & Pentec. Offic. octavæ terminatur in Sabbato ſequenti ad Nonā.

3 Infra Oct. fit de feſtis duplicibus, & ſemiduplicibus occurrentibus, ac etiam translatis, ut dicetur infrà de Tranſlat. Feſtorum num. 5. cum commem. oct. niſi illa feſta ſint de ſolemnioribus enumeratis in ſequenti Rubrica de commem. in quibus nulla fit commem. de octav. exceptis octavis Nativit. Epiph. & Corporis Chriſti, de quibus fit ſemper commem. quocumque feſto in illis occurrente. Infra octav. autem Paſchæ, & Pentec. non fit de feſto aliquo, etiam principali Patrono, vel Titulari Eccleſiæ, vel Dedicat. ejuſdem, ſed transfertur poſt oct. Infra oct. Epiph. fit tantùm de Patrono, vel Titulari Eccleſiæ, & de Dedic. ejuſdem (non tamen in die octav.) cum commem. octavæ. Infra oct. Corporis Chriſti fit tantùm de Duplicibus, non tamen tranſlatis, cum commem. oct. de ſemidupl. verò infra eam non fit, ſed transferuntur poſt oct. ut dicitur in Rubr. de Tranſl. Feſtorum. De Simplicibus infra quaſcumque oct. occurrentibus fit tantùm commemor. præterquam in duobus diebus poſt Paſcha, & Pentec. ut dicitur in ſeq. Rubric. de commem. De Dominicis infra oct. occurrentibus fit Offic. ut dictum eſt ſuprà in Rubr. de Dominicis. Si duæ oct. ſimul occurrant (ut oct. S. Joannis Baptiſtæ, & octav. Corporis Chriſti, vel oct. Patroni, vel Titularis Eccleſiæ cum alia oct.) quando non erunt celebranda Feſta ix. Lect. vel dies Dominicus, fiet Offic. de digniori cum commem. alterius. De die autem oct. cujuſcumque feſti fit totum officium Dupl. cum commem. diei infra aliam oct. De feſtis occurrentibus in die oct. ſervetur, quod dicitur in Rubrica de Translatione Feſtorum.

4 Officium de Octav. fit cum tribus Noctur. novem ſcilicet Pſalmis, & ix. Lect. exceptis oct. Paſchæ, & Pentec. in quibus fit cum uno Noct. ut ſuis locis ponitur, & omnia dicuntur ſicut in die feſti, præter Lect. quarum primæ tres ſemper ſunt de Script. occurr. in officio de Tempore, præterquam infra oct. Aſſumpt. B. Mariæ, in qua ſingulis diebus poſitæ ſunt Lect. propriæ de Canticis canticorum: aliæ Lectiones ſecundi, & tertii Nocturni dicuntur quæ infra oct. poſitæ ſunt. Infra Oct. verò Patroni, vel Titul. Eccleſiæ, aut alterius feſti, quod in aliquibus Eccleſiis conſuevit cum oct. celebrari, ſi apud illas Eccleſias non habentur propriæ, & approbatæ Lect. pro ii. & iii. Noct. infra oct. repetantur Lectiones poſitæ in Communi ſanctorum, ſi de Sanctis fiat oct. alioquin Lectiones diei feſti.

5 Infra Octav. offic. fit ſemidupl. in die oct. dupl. In Veſp. infra octavam omnia dicuntur, ſicut in ii. Veſp. feſti, & in i. Veſp. diei octavæ, omnia ſicut in primis Veſp. feſti, niſi aliter in propriis locis notetur.

6 Infra Octavas nō fiunt Suffragia conſueta de Sanctis, nec dicuntur Preces ad Primam, & Complet. etiam ſi fiat offic. de Dominica, vel feſto Semidupl. In aliis, quomodo ſit ordinandum officium de octava, habentur inferiùs propriæ Rubricæ.

De

Digitized by Google

De Officio S. Mariæ in Sabbato. VIII.

IN omnibus Sabbatis per annum extra Adv. & Quadrag. & niſi Quatuor Temp. aut Vigil. occurrant, vel niſi fieri debeat de fer. propter offic. alicujus Dominicæ aliquando infra Hebdom. ponendum, ut in Rubric. de Dominicis dictum eſt: & niſi fiat Offic. ix. Lect. vel de oct. Paſchæ, & Pentec. ſemper fit officium de S. Maria, eo modo quo fit de feſto Simpl. quemadmodum circa finem Breviarii diſponitur. De feſto autem Simpl. in Sabbato occurrente fit tantùm commem.

2 Cùm verò ſupradictis diebus fieri non poteſt offic. de ſancta Maria, nulla etiam fit commem. de ea propter Sabbatum, ſed tantùm in Semidupl. (quando ejus Officium parvum non dicitur) fit conſueta ejus commem. per annum, cum aliis Suffragiis, poſitis in Pſalt. poſt Veſperas Sabbati.

3 Ejus Officium in Sabbato incipit feria vi. ad modum feſti Simplicis, à Capitulo, & terminatur ad Nonam Sabbati. Si autem Feria vi. occurrat officium novem Lectionum, in Veſperis fit tantùm commemoratio de ſancta Maria, cum Antiphona, Verſu, & Oratione, quæ habentur in officio ejus in Sabbato, niſi illud officium novem Lectionum ſit de eadem B. Maria, quia tunc nulla alia commemor. de ea facienda eſt.

4 Ad Matutinum poſt Invitatorium & Hymnum de ſancta Maria, dicitur unum Nocturnum cum duodecim Pſalmis ferialibus, ut in Pſalterio. Verſus de S. Maria, prima & ſecunda Lect. ex Script. de Temp. occurrenti, tertia Lectio, & alia omnia tam in Matutino, quàm in Laudib. & Horis, ut in officio S. Mariæ in Sabbato aſſignantur.

5 Dicuntur Preces Dominicales ad Primam & Complet. & fiunt Suffrag. conſueta, de Apoſtolis, & Pace, & tempore Paſchali ſola commem. de Cruce, ut in ii. feria poſt oct. Paſchæ. Poſt Nonam nihil fit de ea, niſi conſueta ejus commem. cum aliis Suffrag. quando dicenda ſunt in offic. de Dominica.

De Commemorationibus. IX.

COmmemorationes fiunt de feſtis Simplicibus, quando in eorum diebus incidit feſtum novem Lectionum etiam tranſlatum; vel Dominica, vel Octava, vel Sabbatum, & quando fieri debet de fer. ut ponatur offic. alicujus Dominicæ, quæ eo anno ſuperſit.

2 De feriis Advent. Quadrag. Quatuor Temporum, Vigil. & ſecunda Rogationum fit commem. quando feſtum ix. Lect. in illis feriis occurrit. Si ſimplex feſtum in eiſdem fer. occurrat, Officium fit de fer. & commemor. de feſto Simplici.

3 Prætereà fit commem. de Dominicis à Pentec. uſque ad Advent. & ab Epiph. uſque ad Septuageſ. & à Dominica in Albis uſque ad Pentec. excluſivè, quando feſto duplici impediuntur. De aliis Dominicis nulla fit commemor. occurr. feſto Duplici, quia feſtum in illis occurrens transfertur: niſi illud feſtum fuerit principalis Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis ipſius Eccleſiæ, non autem alicujus Capellæ, vel Altaris ejuſdem Eccleſiæ: & tunc de hujuſmodi principali feſto fit tantùm in eo loco, vel Eccleſia, cujus eſt Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio, cum commem.

Digitized by Google

Dominicæ: excepta Dominica prima Advent. Dominica prima Quadrageſ. Dominica Paſſionis, Dominica Palmarum, Dominica Paſchæ, Dominica in Albis, ac Dominica Pentec. & Trinitatis, in quibus hujuſmodi occurrens feſtum transfertur in ſequentem diem ſimiliter non impeditam; dummodò non fuerit infra majorem Hebdomad. & per Octavam Paſchæ, & Pentecoſtes: quibus diebus non fit de aliquo feſto Duplici occurrente.

4 De Oct. etiam quando feſto ix. Lect. vel Dominica impeditur, fit commem. niſi illud feſtum ix. Lect. fuerit ſolemne principale alicujus loci, ut ſuprà. Nam in primis Veſperis, & Laudibus hujuſmodi feſti nulla fit commem. feſti Simplicis occurrentis, nec alicujus Vigil. (excepta Vigilia Epiphaniæ) nec alicujus diei infra Oct. nec alicujus præcedentis feſti novem Lectionum (niſi id feſtum fuerit ex iis, quæ infrà in hac eadem Rubrica numerantur,) nec diei Oct. nec Dominicæ, ſi feſtum illud ſolemne celebretur fer. ii. exceptis Dominicis Adventus, & Dominicis à Septuageſ. uſque ad Octav. Paſchæ incluſivè, de quibus Dominicis ſicut etiam de Fer. Advent. Quadrag. Quatuor Temporum, & ii. Rogationum ſemper fit commem. quocumque feſto adveniente. Quòd ſi hujuſmodi feſtum ſolemne venerit in quacumque Dominica, fit commem. de ea in utriſque Veſperis, & Laudibus. Et ſimiliter ſi occurrat in die oct. alicujus feſti habentis octavam, de ea fiet commemor. etiam in utriſque Veſp. & Laudibus. In ſecundis autem Veſperis feſti prędicti fit commem. de Duplici, Semiduplici, & Dominica ſequentibus, & non de aliis.

5 Idem ſervatur in quibuſdam feſtis majoribus per annum, ſcilicet in Nativit. Domini (in cujus offic. nulla fit commem. de S. Anaſtaſia, ſed in ſecunda tantùm Miſſa) in Epiphan. in Paſcha Reſurrect. cum tribus proximè antecedentibus, & duobus ſeq. diebus, in Aſcenſione Domini, in Pentec. cum duobus ſeq. diebus, in feſto Corporis Chriſti, in feſtis Nativ. S. Joannis Baptiſtæ, Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, & Aſſumpt. Beatæ Mariæ, in feſto omnium SS. & in feſto Dedic. propriæ Eccleſiæ: in quibus feſtis fiunt commem. eo modo tantùm, quo dictum eſt ſuprà de feſto ſolemni alicujus loci.

6 In feſtis autem ſecundi ordinis, videlicet, Circumciſionis, Trinitatis, Conceptionis, Purificationis, Annuntiationis, & Nativit. B.M. in natalitiis xi. Apoſtolorum & Euangeliſt. in feſto S. Joſeph, in feſto Inventionis S. Crucis, & in feſto S. Laurentii, & Dedic. S. Michaelis Archangeli, in primis Veſp. fit comm. feſti duplicis eo die celebrati, niſi aliter in propriis locis notetur: de Dominica verò, de die infra oct. & de feſtis ſemiduplicibus non fit commem. eo modo quo nec in feſto ſolemni alicujus loci, ut dictum eſt ſuprà. De Simplicibus, & Vigiliis in his feſtis occurrentibus legitur nona Lectio, & fit commem. in Laudibus tantùm. In ſecundis autem Veſperis fit commem. de quocumque ſequenti feſto, etiam Simplici, & de die infra Oct. ſi de ea fieri debeat Officium die ſequenti. De Octavis Nativ. Domini, Epiph. & Corporis Chriſti ſemper fit commemor. in utriſque Veſperis, & Laudibus,

Digitized by Google

bus, quandocumque contigerit infra illas de aliquo alio feſto officium celebrari juxta Rubricam de octavis, num 3.

7 De Dominicis, & Feriis Adventus, & Quadrageſ. commem. fit in utriſque Veſperis & Laudibus. De feriis Quatuor Temporum, Vigiliarum, & ſecunda Rogationum, quando de illis commem. fieri debet, fit in Laudibus tantùm. De feſtis autem Simplicibus: (niſi in diebus ſupradictis occurrant) commem. fit in primis Veſperis, & Laudib. eo die quo in Kalend. aſſignantur. De aliis verò Dominicis per annum, & octavis commem. fit in utriſque Veſp. & Laudib. niſi concurrant cum ſuprà enumeratis Feſtis.

8 Commemorationes fiunt hoc modo. Poſt Orationem diei, in primis Veſperis dicitur Antiphona, quæ poſita eſt ad Magnificat, & in Laudibus, quæ poſita eſt ad Benedictus in Communi (ſi propriam non habuerit) conveniens ejus officio, cujus fit commem. Poſt Antiphonam dicitur Verſus, inde ſumendus, unde ſumpta eſt Antiphona, ſcilicet poſt Hymnum Veſperarum, & Laudum: deinde dicitur Oratio. Si Antiphona & Verſus Feſti, de quo fit commem. ſumenda eſſent ex eodem Communi, unde ſumpta ſunt in Officio diei; in Feſto commem. variantur, ita ut in Veſperis ſumantur ex Laudib. & in Laudib. ex i. Veſp. ejuſdem Communis, niſi aliter ſignetur. Et ſimiliter ſi in ii. Veſp. S. Agathæ, aut alterius Sanctæ novem Lectionum fieri debeat commem. B. M. pro ejus Offic. in ſequenti Sabbato celebrando, ne repetatur ℣. Diffuſa eſt gratia, dicatur ℣. Benedicta tu, ex Laudibus. Si item occurrat, ut eadem ſit Oratio Feſti de quo fit Officium, & ejus de quo fit commemor. mutetur Oratio pro commem. in aliam de Communi. Si de Tempore fiat commem. de Dominica ſcilicet, vel Feria, Aña & Verſus ante Orationem eodem modo ſumantur ex Proprio de Tempore, ſi habuerit proprium; alioquin de Pſalterio: Oratio verò ex Proprio de Tempore.

9 Quando fit commemoratio de Dominica, vel Feria, quæ habent propriam Homiliam, ix. Lect. in Officio diei novem Lectionum legitur de Homilia Dominicæ, vel Feriæ, quæ erit vel prima de Homilia, vel tres ſimul in una Lectione conjunctæ.

10 Si in die, in quo fit Officium ix. Lect. fiat commem. de Feſto trium Lect. ix. Lectio legitur de Feſto trium Lect. ſi propriam habuerit: ſi duas, ex duabus fiat una Lectio, quæ ſit nona in Offic. ix. Lect. Quæ Lectio de Sancto non legitur, quando de eo fit commem. in Dominicis, quæ habent ix. Reſponſorium, nec quando nona Lectio legenda eſt de Homilia Dñicæ, vel Feriæ, ut ſuprà, nec in Feriis, & aliis diebus, quando in Officio diei leguntur tantùm tres Lectiones: nec etiam ix. Lectio legitur de die infra Octavam, quando de ea fit commem. in Dñica, vel aliquo feſto, licèt habeat Euangelium proprium, & Homiliam.

11 Quando cõtingit fieri plures comm. ſervetur hic ordo. De Duplici fiat ante Dñicam, de Dominica ante feſtum Semiduplex, de Semiduplici ante diem infra Octavam, de die infra Oct. ante ferias Advent. Quat. Temp. Vigiliarum, & Rogationum, & de dictis feriis ante feſtum Simplex. De S. Maria (quando in ii. Veſp. feſti ix. Lect. quod fer. vi. celebratũ ſit,

Digitized by Google

de ea fieri debet commem. pro Offic. ſeq. Sabbati) fiat ante feſtum Simplex in Sabbato occurrens. De feſto Simplici fit commem. ante Suffragia, ſeu communes commem. de Cruce, S. Maria, Apoſtolis, & Pace, & ante commem. cujuſcumque Tituli, vel Patroni Eccleſiæ, quæ etiam pro ſui dignitate aliis ſuffragiis prædictis præponeretur. De quibus Suffragiis quomodo, & quando facienda ſint, habetur inferiùs propria Rubrica.

De Translatione Feſtorum. X.

SI aliquod feſtum Dupl. occurrat in Dominicis Adventus, & in Dominicis à Septuageſima uſque ad Dominicam in Albis incluſivè, in Vigilia Nativ. Domini, in die Circumciſionis, in tota Oct. Epiph. in fer. iv. Cinerum, in tota majori Hebdomada, & infra oct. Paſchæ, in Aſcenſ. Domini, in diebus à Vigilia Pentec. uſque ad feſtum Trinit. incluſivè, in feſto Corporis Chriſti, & ejus die oct. in feſto Aſſumpt. B. Virg. & omnium SS. transfertur in primam diem feſto Duplici, vel Semiduplici non impeditam, exceptis tamen feſtis Nativit. S. Joannis Baptiſtæ, & SS. Apoſtol. Petri & Pauli, quæ in die oct. Corporis Chriſti celebrantur, excepto quoque feſto quocumque ſolemni alicujus loci, quod in propria tantùm Eccleſia, etiam in aliquibus ex ſupradictis diebus occurrens, ſcilicet in Dominicis ii. iii. & iv. Adv. & Quadrag. Dñica Septuageſimæ, Sexageſimæ, & Quinquageſ. & diebus infra oct. Epiph. (ut in Rubr. de Commem. dictum eſt) celebratur. Si autem feſtum Nativit. S. Joannis Baptiſtæ venerit in die Corporis Chriſti, transfertur in ſequentem diem, cum commem. oct. & in ii. Veſperis Corporis Chriſti fit tantùm commem. S. Joannis: ſequentibus autem diebus fit officium de eadem octav. Corporis Chriſti, cum commem. octavæ S. Joannis. Dies autem octava S. Joannis tunc veniens in die oct. Corporis Chriſti, non transfertur, ſed de illa eo anno fit tantùm commem. in utriſq; Veſperis, & Laudibus diei oct. Corporis Chriſti: & id ſemper ſervetur, quando feſtum habens octavam transfertur, ut non ideò dies octava transferatur, ſed ipſa die de ea fiat commem. quæ aliàs erat octava, ſi feſtum non fuiſſet translatum. Quòd ſi feſtum poſt totam ſuam octavam transferri contigerit, illo anno celebretur ſine oct. niſi Titularis Eccleſiæ privilegio aliter fieri oporteat.

2 Si in die oct. alicujus feſti habentis octavam, occurrat aliquod feſtum dupl. ex majoribus ſuprà in Rubr. de Commem. enumeratis, fiat de feſto cum commem. diei octavæ, excepta die oct. Nativit. Domini, & Epiphaniæ, in quibus non fit de aliquo feſto, ſed transfertur in primam diem ſimiliter non impeditam. Si autem non fuerit ex prædictis feſtis, fiat de oct. & feſtum transferatur ut ſuprà.

3 Si aliquod feſtum dupl. infra oct. occurrens, alio majori feſto dupl. impediatur, transferatur in primam diem ſimiliter non impeditam, & in eo fiat commem. de octava.

4 Si in aliis Dominicis per annum à ſupradictis occurrat feſtum dupl. non transfertur, ut dictum eſt in Rubrica de Commem.

5 Feſtum ſemidupl. occurrens diebus ſupradictis, & infra oct. Corporis Chriſti, & aliis Dominicis per annum, transfertur in primam diem ſimili

ſimili officio non impeditam : occurrens verò in Dominicis infra illas octav. in quibus fit de feſtis occurrentibus (ut dictum eſt in Rubr. de oct.) transfertur in ſequentem diem cum commem. oct. quæ ſi fuerit alio feſto duplici, vel ſemiduplici impedita, prædictum feſtum ſemid. veniens in Dominica, transfertur poſt octavam ; ita ut feſtum ſemidupl. infra oct. non transferatur, niſi in proximè ſequentem diem.

6 Si duo, vel plura feſta ix. lect. ſimul eodem die veniant, fiat officium de majori, id eſt, de duplici, & ſemidupl. transferantur. At ſi omnia fuerint duplicia, vel omnia ſemiduplicia, fiat de digniori, ſeu ſolemniori, & quæ minoris ſolemnitatis ſunt, transferantur.

7 Si plura feſta ix. Lect. transferenda ſint, priùs transferatur dupl. quàm ſemidupl. & inter plura dupl. quod eſt magis ſolemne, ſemper priùs transferatur, & priùs celebretur ; alioquin ſi ſunt æqualia, unum ante aliud transferatur eo ordine, quo erant celebranda in propriis diebus.

8 Feſtum Simplex numquam transfertur : ſed ſi de eo fieri non poteſt offic. fiat commem. ut dictum eſt in Rubr. de commem. ſi autem venerit in illis diebus, in quibus de Simplici nulla fit commem. eo anno non fit de eo ampliùs.

9 Si aliquod feſtum ix. Lect. in quo annotatum eſt fieri commemor. alicujus Sancti, transferatur propter advenientem Dominicam, vel aliud feſtum majus, non tamen transfertur cum illo commem. illius Sancti in eo aſſignata, ſed dicta commem. fit die ſuo in Dominica, vel alio feſto, in quo fieri poſſit, cum ix. Lect. ejuſdem, ſi propriam de vita Sancti habuerit : Feſtum verò ix. Lect. transfertur ſine ulla ampliùs commem. feſti ſimplicis prædicti. Quod etiam ſervatur in commem. occurrentibus in Vigiliis, cùm de Vigil. veniente in Dominica fit in Sabbato præcedenti : tunc enim commem. feſti ſimplicis non fit in officio Vigiliæ, ſed in Dominica.

De Concurrentia Officii.
XI.

Concurrentia officii attendenda eſt ſemper in ſecundis Veſperis, quomodo ſit ordinandum officium cum ſequenti die. Itaque cùm dicitur offic. aliquod cum alio concurrere, intelligitur de præcedenti in ii. Veſp. cum ſequenti in primis Veſp.

2 Duplici ergo in ii. Veſper. concurrente cum alio ſequenti dupl. in primis, ſi utraque ſint ejuſdem ſolemnitatis, regulariter à Capit. fit de ſequenti, cum commem. præcedentis, niſi aliter in propriis locis annotetur. Si verò non ſint ejuſdem ſolemnitatis, ſervetur differentia in Rubr. de Commem. & Tranſlatione Feſtorum aſſignata : ut ſcilicet Feſta majora habeant i. & ii. Veſper. integras, cum commem. minorum, quando de eis fieri debet. Si autem poſt aliquod feſtum ex iis, quæ in ſecundo ordine poſita ſunt in Rubr. de Commem. ſequatur immediatè aliud ex ſolemnibus majoribus, Veſp. erunt de ſequenti, cum commem. præcedentis. Inter feſta æqualis ſolemnitatis ſervetur hic ordo, ut feſta Domini præferantur omnibus aliis, & habeant utraſque Veſp. integras ; ſicuti Feſta beatæ Mariæ, Feſtis Sanctorum : item Feſta Angelorum, & Apoſtolorum, ceteris aliis : & Feſta illorum Sanctorum, qui

in propriis locis, vel Eccleſiis ſolemniter celebrantur, aliis in Kalendario deſcriptis.

3 Duplici verò concurrente cum feſto ſemidupl. cum Dominica, cum die infra octavam, cum feſto ſimplici, & cum offic. B. Mariæ in Sabbato, omnia in ii. Veſp. de duplici cum commem. illorum: niſi illud dupl. fuerit de iis quæ excipiuntur in Rubrica de Commem. in quibus aliquæ commem. omittuntur. Duplici etiam, & quocumque officio ix. Lectionum concurrente cum Feria, vel potiùs ſequente feria, omnia de duplici, & nihil de feria ſequenti. Sed ſi Feſtum celebretur in Advent. & Quadrageſ. fit ſemper Commem. de feria, ut infrà dicetur. Idem dicendum in Feſtis ſimplicibus venientibus cum ſequenti feſto ix. Lect. de quibus etiam Commem. fit non ratione concurſus, ſed quia eodem die occurrunt, ut dictum eſt in Rubrica de Commemorationibus.

4 Semiduplici Feſto, Dominica, & die infra octav. concurr. cum ſequenti duplici, omnia de dupl. cum commem. illorum, niſi duplex fuerit ex numer. majorum, quæ ſuprà in Rubric. de Commem. numerata ſunt, in quibus nulla fit commem. præcedentis. Semidupl. feſto concurrente cum ſequenti alio ſemidupl. cum Dominica, vel cum die infra Octavam, à Capitulo fit de ſequenti, & commem. præcedentis, niſi aliter ſignetur. Semiduplici autem concurrente cum ſequente Feſto Simplici, vel cum Officio beatæ Mariæ in Sabbato, omnia de Semiduplici, cum commemoratione ſequentis.

5 Dominica concurrente cum ſequente Feſto ſemiduplici, & cum die infra Octavam, vel cum Feſto Simplici, omnia de Dominica, cum commemoratione ſequentis.

6 Die infra Octavam concurrente cum ſequente Dominica, vel Semiduplici, à Capitulo fit de ſequenti cum commemor. Octavæ. Dies infra Octavam cum Simplici propriè non habet concurſum, quia in ſequenti die infra Octavam non fit de Simplici, niſi commemoratio, quæ & eadem ratione in præcedenti die infra Octavam fieri debet.

7 Die Octava concurrente cum alia die Octava, à Capitulo fit de ſequenti cum commemorat. præcedentis, excepta octava Corporis Chriſti concurrente cum octava ſancti Joannis Baptiſtæ, in qua de ſequenti fit tantùm commemoratio, & quando aliter in propriis locis notatur. Die octava concurrente cum ſequenti Duplici minori, etiam tranſlato, à Capitulo fit de ſequenti, cum commem. octavæ. Concurrente verò cum ſequente Duplici majori, etiam tranſlato, totum Officium fit de ſequenti, cum commemoratione octavæ: excepta die oct. Epiphaniæ, Paſchæ, Aſcenſionis, & Corporis Chriſti, in quibus de ſequenti fit tantùm commem. Si autem ſequens Feſtum etiam tranſlatum, fuerit ex ſolemnioribus ſuprà enumeratis in Rubrica de Commemorationibus, in ſecundo ordine num. 6. totum Officium fit de ſequenti cum commemoratione octavæ.

8 Simplex cum alio non poteſt concurrere in ſecundis Veſperis (licèt cum ipſo poſſit eſſe concurſus in primis Veſperis) quia non habet ſecundas Veſperas, ſed

ejus

Digitized by Google

ejus Officium terminatur ad Nonam, & deinceps nihil fit de eo nec commemoratio. Si ſequatur aliud Simplex, Pſalmi erunt de Feria occurrente in pſalterio ad Veſperas, & à Capitulo fit de ſequenti Simplici ſine ulla commem. præcedentis. Si ſequatur Officium novem Lectionum, Veſperæ totæ erunt de eo ſine ulla ſimiliter commem. Simplicis præcedentis. Si nullum Feſtum ſequatur, ſubintrat Officium de Tempore, & Veſperæ totæ erunt de feria.

9 Feria non poteſt concurrere cum alio Officio in ſecundis Veſperis, neque cum ipſa poteſt eſſe concurſus in primis Veſperis: quia ejus Officium incipit & deſinit, ubi deſinit & incipit quodcumque aliud Officium. Quamvis propriè (ſi ei dandum eſt principium) ſequente Feria poſt aliam Feriam ejus Officium incipiat à Matutino, & terminetur ſequente alia Feria ad Completorium: & ideò ſi Feria ſequatur aliam Feriam, in Veſperis præcedentis Feriæ nihil fit de ſequenti, quo ad ea quæ in ſequente Feria ſunt propria. Verbigratia, ſi in Veſperis Feriæ iii. ante Feriam iv. Cinerum fiat de Feria, dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, non autem ea, quæ eſt propria in ſequenti Fer. iv. Cinerum, nec ante Orationem dicuntur Preces, quæ dicendæ ſunt in dicta Feria iv. Cinerum. Quod etiam fit, quando Feria per annum præcedit Feriam Quatuor Temporum, vel Vigiliarum. Hac etiam ratione ſuperiùs dictum eſt in concurrentia aliorum Officiorum, cum Feria nullum Officium concurrere, & nihil fieri de Feria præcedente, adveniente alio Officio. Si autem de ea aliquando fieri debeat commemorat. in Veſperis, non fit ratione concurſus, ſed quia eo die, quo Officium Feriarum Adventus & Quadrageſimæ impeditur, illarum commemoratio ratione temporis ex præcepto Eccleſiæ prætermitti non debet.

10 Cùm verò occurrit, ut Feſtum Simplex veniat in Fer. iv. & vi. Quat. Temp. in feria iv. Cinerum, & in Vigiliis quæ jejunantur, Veſper. antecedentes (niſi ea die celebratum ſit feſtum ix. Lect.) erunt de feria Communi per annum, non autem de ſeq. ut dictum eſt, cum commemor. feſti ſimplicis in ſequ. fer. occurr. Quod ideò non fit, quia ſequens feria habeat i. Veſp. ſed quia cùm feſtum ſimplex in ſeq. die non habeat Offic. propter feriam prædictam in eo occurrentem, nec etiam convenit illud habere primas Veſperas in præcedenti die. Et eadem ratione ſi feſtum ſimplex occurrat fer. v. in Cœna Domini, in qua de eo non debet fieri commemor. nulla etiam fiat commemorat. in Veſper. feriæ quartæ præcedentis.

De ordinando Officio ex prædictis Rubricis.

XII.

SI quis velit ex ſupradictis Rubricis ordinare Offic. occurrentis diei, videat in Kalendario, & in Tabula Feſtorum mobilium, de quo fiat Officium ſequenti die, & ut invenerit eſſe faciendum, ſic ordinabit illud in Veſperis, & aliis Horis nocturnis, & diurnis.

2 Si ordinandum ſit Offic. de Tempore, ideſt, de Dominica, vel feria, recurrendum eſt ſemper ad Pſalter. ubi ordinatè ponitur, quod eſt commune Officii de tempore, cum diſtributione Pſalmorũ,

Digitized by Google

& ad Proprium de Tempore, ubi Lectiones, & ℟. quædam Antiphonæ & Orationes ponuntur, quæ deſunt in Pſalter. Invitator. Hymn. Capitula, Verſus, Reſponſoria brevia & Antiphonæ, quæ diverſis temporibus ponuntur in Proprio, dicuntur loco eorum quæ ſunt in Pſalterio: cùm verò propria non fuerint, dicuntur ut in Pſalterio.

3 Si Offic. ſit ordinandum de Sancto, recurrendum eſt ſemper ad Commune Sanctorum (niſi proprium habeat in Proprio Sanctorum) ubi pro qualitate feſti, ſi ix. Lect. ideſt, duplex vel ſemid. fuerit, omnia ordinatè ponuntur, illis exceptis, quæ propria ſuis locis habentur. Si feſtum fuerit trium Lectionum (Noct, feriæ, & Lect. exceptis) omnia ſumuntur de eodem Communi. Tres Lectiones i. Nocturn. in Officio ix. Lect. & prima, & ſecunda Lectio, vel prima tantùm in feſtis trium Lectionum, ſumuntur de Scriptura in Officio de Tempore, niſi aliæ in propriis locis ponantur.

4 In majoribus ſolemnitatibus, & feſtis per annum, totum Offic. ordinatur, ut in propriis locis ponitur.

5 In feſtis beatæ Mariæ (omiſſis iis quæ propria in illis habentur) Hymni, novem Pſalmi, & alia quædam requirenda ſunt ex communi ejus Offic. parvo, circa finem Breviarii.

6 Modus inchoandi Offic. dicendi Invitat. Hymn. Antiphonas & Verſus, habetur in principio Pſalter. Cùm verò Antiphonæ duplicandæ ſunt, dicuntur integræ ante Pſalm. ſicut in fine Pſalmorum.

7 Modus dicendi Abſolutiones & Benedictiones ante Lectiones, legendi & terminandi Lectiones, dicendi Reſponſoria poſt Lectiones, ac Reſponſoria brevia poſt Capitula, habetur in prima Dominica de Advent.

8 Quomodo ſit inchoandum, & terminandum Offic. per Horas, habetur in Pſalt. quomodo terminandum per Antiphonas beatæ Mariæ, habetur in fine Completorii.

9 Sed ut hæc omnia faciliùs habeantur, poſitæ ſunt ſequentes Rubricæ de ſingulis Horis, earumque partibus diſtinctè cognoſcendis.

De Matutino. XIII.

AD Matutinum hæc per ordinem regulariter dicuntur, ſecundùm diverſitatem Offic. niſi aliter in quibuſdam diebus annotetur: Pater noſter, Ave Maria, Credo, omnia ſecretò: deinde clara voce Hebd. dicit, Domine labia mea, &c. pollice ſignando ſibi os ſigno Crucis, Deus in adjutorium, &c. manu extenſa ſignando ſe ſigno Crucis à fronte ad pectus, & à ſiniſtro humero uſque ad dextrum (quod ſervatur in principio omnium Horarum, cùm dicitur, Deus in adjutorium) cum Gloria Patri, & aliis, ut in principio Pſalter. Deinde dicitur Invitat. conveniens Offic. de Temp. vel Sancto, quod dicitur cum Pſal. Venite, exultemus, eo modo quo in principio Pſalt. deſcribitur. Dicto Pſalmo, & repetito Invitat. dicitur Hymnus, qui Offic. de Tempore vel de Sancto convenit.

2 Poſteà in duplicibus, & ſemiduplicibus dicuntur novem Pſal. (ſed in Dominicis plures, ut in Pſalt.) cum ſuis Antiphonis, & Verſibus, quæ Tempori, vel Feſto conveniunt, & totidem Lectiones cum octo Reſponſor. aliquando cum novem, ut ſuis locis ponitur, per tres Noct. diſtinctos, hoc modo.

Digitized by Google

3 In i. Noctur. dicuntur tres Pſalmi cum tribus Antiphonis, poſt ſingulos Pſal. una Antiphona : ſed tempore Paſch. ideſt, à Dominica in Albis, uſque ad Pentecoſt. (præterquam in Offic. Aſcenſ. Domini) tres Pſalmi cujuſque Noct. dicuntur ſub una Antiphona : & in fine Pſalm. poſt ultim. Antiphonam cujuſque Noct. dicitur Verſus; poſteà Pater noſter. Et ne nos. Abſol. Exaudi, Benedictio, Benedictione perpetua, & aliæ ad ſingulas Lect. ut in prima Dominica de Adventu ordinantur. Deinde leguntur tres Lect. de Script. quæ per ordinem in Offic. de Temp. occurrunt (niſi aliæ aſſignentur) & ad ſingulas Lect. dicitur unum Reſp. conveniens Offic. ſi de Temp. ut in proprio Temporis: ſi de Sancto, ut in proprio SS. alioquin, ut in Communi, etiam ſi Lect. i. Noct. ſint de Scriptura Officii de Temp.

4 In fine ult. Reſp. cujuſque Noct. dicitur, Gloria Patri, cum repetitione partis Reſp. eo modo quo notatur in iii. Reſp. primę Dominicæ de Adventu: niſi aliter in propriis locis ſignetur.

5 In ii. Noctur. dicuntur alii tres Pſal. Antiphonæ, ℣. Pater noſter, Abſolutio, Ipſius pietas, & ei conſequentes Benedictiones, ut in dicta Dominica i. de Adventu: tres Lect. de aliquo Sermone aut de vita illius Sancti, de quo fit Offic. & ad quamlibet Lect. unum Reſponſorium.

6 In iii. Noct. alii tres Pſalmi cum Antiphonis, ut ſuprà poſt iii. Antiph. ℣. Pater noſter, Abſolut. A vinculis, & Benedictiones conſequentes ad ſingulas Lect. quæ erunt de Homil. Euang. de Temp. vel de Feſto, ſecundùm qualitatem offic. ut in eadem prima Dominica de Adventu ponuntur. Poſt vii. & viii. Lect. dicitur Reſponſ. Offic. conveniens, ideſt, poſt quamlibet unum: aliquando autem dicitur etiam poſt ix. Lect. ut ſuis locis notatur: & in fine ultimi Reſp. aut octavi, aut noni dicitur, Gloria Patri, ut ſuprà, niſi aliter ſignetur. Si non dicitur ix. Reſponſorium poſt ultimam Lectionem, dicitur Hymnus, Te Deum.

7 In Offic. trium Lectionum ad Matutinum, Pater noſter, Ave Maria, Credo, Domine labia, &c. Invitatorium, & Hymn. in feriali offic. de Fer. ſi non ſint in proprio de Tempore, dicuntur ut in Pſalter. in Feſtis de feſto, ut in Communi Sanctorum, deinde Noctur. Feriæ, ut in Pſalt. ideſt, xii. Pſal. cum ſex Aňis, & Tempore Paſchali, cum una Antiphona, Allel. qui dicuntur tam in Offic. feriali, quàm in feſtis ſimplicibus.

8 Poſt Pſalmos & Antiphonas, dicitur ℣. in feriali offic. ut in Pſalt. In feſtis, ut in Communi Sanctorum: qui in feſtis ſumitur ſecundùm ferias ex Noctur. Communis, unde ſumuntur Reſponſ. ut dicetur infrà in Rubr. de Verſibus & Reſp. Poſt ℣. dicitur Pater noſter, Abſolutiones & Benedictiones, ut habetur infra in Rubr. de Abſolutionibus & Benedictionibus. Tres Lect. (ſi non adſit Homil.) ſingulæ in offic. feriali dicuntur de Scriptura, quæ eo die occurrit in Proprio de Tempore: ſi adſit Homilia, ſingulæ tres de Homil. in feſtis, prima, & ſecunda de eadem Scriptura, tertia de Sancto. Si fuerint duæ Lectiones de Sancto; prima tantùm erit de Scriptura, reliquæ de Sancto.

9 Poſt ſingulas Lectiones in Feriis extra tempus Paſchale dicitur unum Reſponſorium,

Digitized by Google

ita ut dicantur tria ℟. temp. verò Paſch. & in feſtis, duo tantùm Reſponſ. dicuntur, ſcilicet poſt i. & ii. Lect. tantùm. In fine ultimi Reſp. ſecundi ſcilicet, aut tertii, dicitur Gloria Patri, cum repetitione partis Reſponſ. niſi aliud notetur. Quæ Reſponſoria in offic. de Sanctis ſumuntur ex Communi Sanctorum: in feriali Offic. ex Dominicis, quando propria per ferias non diſtribuuntur, ordine deſcripto in Rubr. de Reſponſoriis. Quando non dicitur tertium Reſponſorium, poſt tertiam Lection. dicitur Hymnus, Te Deum laudamus.

De Laudibus. XIV.

AD Laudes dicto Hymno, Te Deum, vel ultimo Reſponſ. Hebdomadarius abſolutè dicit: Deus in adjutorium, &c. ut ſuprà, & dicuntur Pſal. & Canticum Benedicite, vel aliud, ut habetur in Feriali Offic. extra tempus Paſch. cum Añis Offic. convenientibus. Qui Pſalmi & Canticum in Dominicis per annum (exceptis Dominicis à Septuageſ. uſque ad Dominicam Palmarum incluſivè) & in feriali Officio temp. Paſch. ac in feſtis tam novem, quàm trium Lectionum dicuntur de Dominica, ut in Pſalter. In prædictis verò Dominicis à Septuageſima uſque ad Dominica Palmarum incluſivè, dicuntur ut ſuis locis ponitur. In feriali Officio per annum, extra tempus Paſch. dicuntur ut in Pſalt.

2 Antiphonæ in Dominicis, quando propriæ non aſſignantur, dicuntur ut in Pſalt. in feſtis novem & trium Lectionum, ſi non adſint propriæ, dicuntur de Communi. Poſt Pſalmos dicitur Capitul. Hymnus, ℣. Antiphona ad Canticum Benedictus, cum eodem Cantico, & Oratio, omnia pro qualitate Officii de Tempore, vel de Feſto.

3 Preces quando dicendæ ſunt, dicuntur ante primam Orationem. Commem. verò de Cruce, de S. Maria, de Apoſtolis, de Patrono, & de Pace, ſimiliter quando dicendæ ſunt, dicuntur poſt Orationem, niſi alia commemor. feſti Simplicis occurrat, quæ ſemper prædictas comm. præcedit; de quibus in propriis Rubr. dicitur.

4 Ante Orationem dicitur, Dominus vobiſcum, & Oremus: poſt ultimam Orationem, repetitur, Dominus vobiſcum, deinde, Benedicamus Domino, & ℣. Fidelium animæ, Pater noſter, Dominus det nobis ſuam pacem, & Antiphona beatæ Mariæ, ut habetur in fine Complet. ſi tunc diſcedendum ſit à Choro: alioquin in fine ultimæ Horæ, niſi ſequatur Miſſa, vel Officium Defunctorum, vel Pſal. Pœnitentiales, aut Litaniæ, ut in propria Rubrica dicetur.

De Prima. XV.

AD Primam, Pater noſter, Ave Maria, Credo, ſecretò: Deus in adjutorium, &c. Hym. Jam lucis orto ſidere; deinde inchoatur Antiphona, quæ convenit. Sumuntur autem Añæ in feſtis ad omnes Horas ex Laud. per ordinem, quarta prætermiſſa, ut dicetur infrà in Rubr. de Antiphonis. Poſteà dicuntur Pſalmi, qui in Dominicis & feriis dicuntur, ut in Pſalt. in feſtis autem, & tempore Paſch. tres tantùm, ut etiam ibi annotatur.

2 Poſt Antiphonam dicitur Capit. Regi ſæculorum. In feriali Officio extra tempus Paſch. dicitur Capitulum, Pacem, deinde ℟. br. Chriſte Fili Dei vivi, &c. Poſt Reſp. br. in offic. Duplici, & infra Octav.

Octav. ſtatim dicitur Oratio, Domine Deus omnipotens, in alio Officio dicitur, Kyrie eleiſon, cum reliq. Precibus, omnia ut in Pſalt. Ad ℣. autem, Adjutorium, Hebd. ſignat ſe ſigno Crucis, à fronte ad pectus. Quando aliquis ſolus recitat offic. ſemel tantùm dicit: Confiteor, omiſſis illis verbis, Tibi pater, vel Vobis fratres, & Te Pater, & Vos fratres, & ſimiliter dicit, Miſereatur noſtri, peccatis noſtris, perducat nos: quod etiam ſervatur ad Completorium. In feriali Officio quando dictæ ſunt Preces ad Laudes, adduntur aliæ Preces, ut ibidem in Pſalt.

3 Poſt Orationem Primæ, vel ſi dicatur Officium beatæ Mariæ poſt illius Orationem, dicto, Benedicamus, in Choro legitur Martyrologium: deinde dicitur, Pretioſa, cum reliq. quæ etiam dicantur ab iis, qui extra Chorum non legerint Martyrologium. In fine ad Abſol. Capituli, in feſtis, & aliquibus diebus pro Lect. brevi dicitur Capitulum Nonæ, ſi adſit proprium, alioquin de Communi: alio tempore tam in Dominicis, quàm feriis, Lect. br. Officio illius temporis in Pſalt. aſſignata.

De Horis, Tertia, Sexta & Nona. XVI.

AD Tertiam, Sextam & Nonam, ante ſingulas Horas dicitur Pater noſter, Ave Maria, Deus in adjutorium, Hymn. & Pſal. ut in Pſalter. Antiphona ſecundùm Offic. qualitatem, ordine quo ſuprà. Dictis Pſalt. & Antiphona, dicitur Capit. & ℟. brev. pro qualitate Officii: quæ in Dominicis & Feriis, quando non habentur propria in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Pſalter. in feſtis, ſi in Proprio SS. non ſint propria, ſumuntur de Communi. Poſt ℟. brev. dicitur Dominus vobiſcum, & Oratio quæ habetur in Proprio de Tempore: ſi autem ſit de Sancto, ut in proprio Sanctorum, alioquin ut in Communi.

2 Poſt Orationem repetitur, Dominus vobiſcum, & dicitur Benedicamus Domino, Fidelium animæ. & Pater noſter ſecretò: ut infrà in Rubrica de Oratione Dominica explicatur.

De Veſperis. XVII.

AD Veſperas, Pater noſter, Ave Maria, Deus in adjutorium, &c. Deinde dicuntur quinque Pſalmi cum quinque Antiphonis, ut in Proprio, aut Communi SS. ſignantur. In Dominicis autem & Feriis, Antiphonæ, & Pſal. ſemper dicuntur ut in Pſalt. (ubi etiam temp. Paſch. Pſalmi dicuntur ſub una Antiphona, Alleluja) niſi aliæ propriæ Antiphonæ vel Pſalmi (ut in Dominicis Adventus, & triduo ante Paſcha) aſſignentur.

2 Poſt Pſal. & Antiphonas dicitur Capitul. Hymn. ℣. Antiphona ad Magnificat cum eodem Cantico, & Oratio; omnia de Temp. vel de Sancto, pro qualitate officii.

3 Preces quando dicendæ ſunt, dicuntur ante Orationem: Commem. verò de Cruce, S. Maria, Apoſtolis, Patrono & Pace, poſt Orationem, ut in propriis Rubr. habetur. Terminatur autem Offic. Veſp. ut in aliis Horis.

De Completorio. XVIII.

AD Completorium abſolutè dicitur Lect. brev. ut in Pſalt. deinde, Pater noſter, Confiteor, Miſereatur, Indulgentiam, Converte, Deus in adjutorium, Antiphona, Pſalmi, Hymnus, Capitulum, ℟. brev. Canticum cum Antiphona, omnia ut in fine Pſalterii; & poſt Antiphonam

in

Digitized by Google

in Duplicibus, & infr. oct. dicitur Oratio: in alio autem Officio ante Orationem dicitur Kyrie eleiſon, cum reliquis Precibus, ut ibidem in Pſalterio.

2 Poſt ℣. Benedicat & cuſtodiat nos &c. dicitur una ex Antiphonis B. M. cum ℣. & Oratione, ut ibidem: & dicto ℣. Divinum auxilium, dicitur ſecretò, Pater noſter, Ave Maria, & Credo.

De Invitatorio. XIX.

INvitatorium ſemper dicitur in omni officio ad Matutinum cum Pſal. Venite, exultemus, ordine in principio Pſalt. deſcripto: ſed variatur pro Officii qualitate, ut in Pſalt. & Proprio de Temp. ac in Proprio, & Communi Sanctorum.

2 Non dicitur in die Epiph. nec in triduo ante Paſcha ut ſuis locis notatur; nec in Offic. Defunct. per annum, excepto die Comm. omnium fidelium Defunct. ac in die obitus, ſeu depoſitionis Defuncti, & quandocumque dicuntur tres Noct.

De Hymnis. XX.

HYmni ſemper dicuntur in qualibet Hora, præterquam à triduo ante Paſcha, uſque ad Veſper. Sabbati in Albis excluſivè, & præterquam in Offic. Defunctorum.

2 Ad Matutinum, Hymn. dicitur poſt Pſal. Venite, repetito Invitat. præterquam in die Epiph. Ad Laud. & Veſp. dicitur poſt Capit. ad Horas ante Pſal. ad Complet. poſt Pſal. & Antiphonam.

3 Dicuntur autem in Offic. de Temp. ut in Pſalt. quando proprii Hymni in Propr. de Temp. non adſunt: qui Hymni de Pſalt. in Dominica, & Fer. aſſignati, dicuntur ab octav. Pentec. uſque ad Adv. (Dominica infra octav. Corporis Chriſti excepta) & ab octav. Epiph. uſque ad Dominicam primam Quadrag. excluſivè. In Officio de Sanctis dicuntur ut in Communi Sanctorum, niſi proprii in proprio Sanctorum habeantur.

4 In Nativit. Domini uſque ad Epiph. in feſto Corporis Chriſti, & per Oct. & quandocumque fit Offic. B. M. tam ix. quàm trium Lect. etiam temp. Paſch. in fine omnium Hymn. (præterquam in fine Hymni, Ave maris ſtella, & Hymni ad Laud. in feſto Corporis Chriſti, qui habet ultimum ℣. proprium) dicitur, Jeſu, tibi ſit gloria, Qui natus es de Virgine, ut in ejus Offic. parvo, etiam ſi dicantur Hymni de Sanctis, qui infra oct. prædictas celebrantur, dummodo Hymni illi ſint ejuſdem metri, nec habeant ultimum ℣. proprium, ut Hymn. S. Crucis ad Veſp. & plurimorum Mart. ad Matut.

5 In Epiph. Domini, & per oct. in fine omnium Hymn. dicitur, Jeſu, tibi ſit glória, Qui apparuiſti Gentibus.

6 A Dominica in Albis uſque ad Aſcenſ. in Pentec. & per oct. in fine omnium Hymn. dicitur, Deo Patri ſit gloria, Et Filio, qui à mortuis, etiam in feſtis ſanctorum eodem temp. Paſch. occurr. dummodo Hymni ſint ejuſdem metri, nec habeant ultimum verſum proprium, qui non mutatur, ut ſuprà.

7 In Aſcenſione autem uſque ad Pentec. (præterquam in Hymno, Salutis humanæ Sator,) dicitur, Jeſu, tibi ſit gloria, Qui victor in cœlum redis: ſimiliter etiam in feſtis tunc occurr.

8 In Transfiguratione Domini dicitur: Jeſu, tibi ſit gloria, Qui te revelas parvulis. Aliis temporibus terminantur Hymni, ut ſuis locis ponitur.

Digitized by Google

De Antiphonis. XXI.

AD omnes Horas nocturnas, & diurnas ſemper cum Pſalmis dicuntur Antiphonæ, vel una, vel plures pro diverſitate Officii, & Horarum.

2 Si de Tempore fiat Offic. ideſt, de Dominica, aut fer. dicuntur Antiphonæ ut in Pſalt. quæ cum Pſal. poſitæ in Veſp. Dominicæ, & feriarum, in Complet. & in Noct. (etiam quando fit offic. de feſto trium Lectionum, ideſt, Simplici) numquam mutantur, niſi temp. Paſch. in quo dicitur una tantùm Antiph. Alleluja, excepto etiam tempore Adventus, in quo ad Veſp. & Noct. Dominicę ponuntur Antiphonæ propriæ. In Laudibus, & aliis Horis mutantur pro diverſitate temporum, ut in proprio de Tempore habentur: cùm verò non aſſignantur propriæ, ſemper dicuntur quæ poſitæ ſunt in Pſalterio.

3 Antiphonæ, quæ in proprio de Tempore in Sabb. ponuntur ad Magnificat, pro prima Dominica alicujus menſis, ſumendæ ſunt ex ea Dominica, quæ eſt proximior Kalendis, vel eſt in Kalend. illius menſis, ut dictum eſt ſuprà in Rubrica de Dominicis, ac etiam in Rubr. menſis Auguſti: & ſemper in Sabb. ponitur Antiph. ad Magnificat, quæ contigua eſt libro Script. in Dominica ponendo.

4 In feſtis ix. Lect. ad Veſp. dicuntur Antiphonæ de Laud. niſi propriæ in Veſp. aſſignentur. Ad Horas ſimiliter tam in Offic. de Temp. quàm de Sanctis, quando habentur propriæ in Laud. & aliæ propriæ non fuerint ad Horas, ſumuntur ex Laudibus quarta prætermiſſa: hoc ordine: ad Primam, prima: ad Tertiam, ſecunda: ad Sextam, tertia; ad Nonam, quinta.

5 In feriis Adv. quæ non habent in Laud. Antiphonas proprias, ſumuntur ad Horas ex Laudibus Dominicæ præcedentis. Ubi verò in Laudibus feriarum fuerint propriæ, ſumuntur ex ipſis Laud.

6 Temp. Paſch. in offic. tam novem, quàm trium Lect. Pſal. cujuslibet Noct. dicuntur ſub unica Antiphona, quæ offic. convenit, ut ſuis locis ponitur: & in fine omnium Antiphonarum additur Alleluja, quando in illis non habetur. A Sept. uſque ad Paſcha, ubi habetur Allel. tacetur, neque aliud ejus loco dicitur.

7 In Duplicibus ad Veſp. Matutinum, & Laudes tantùm, Antiphonæ dicuntur ante Pſalm. vel Cantica integræ, & poſt Pſal. vel Cantica integræ repetuntur: in aliis Horis, & in offic. non Duplici, in principio Pſal. vel Cantici inchoatur tantùm Antiphona, deinde in fine integra dicitur. Et quando Antiphona ſumitur ex principio Pſalmi vel Cantici, & incipit ſicut Pſalmos, vel Canticum, poſt Antiphonam non repetitur principium Pſalmi, vel Cantici, ſed continuatur quod ſequitur in Pſal. vel Cantico, ab eo loco, ubi ſecundùm ritum diei deſinit Antiphona, niſi diſcontinuetur per Alleluja.

8 Antiphonis propriis tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis ſemper cedunt quæ habentur in Pſalt. & in Communi Sanctorum.

9 Quando fit aliqua comm. ſemper dicitur Antiphona ante Orationem cum ℣. quæ ſumitur ex offic. quod convenit ei, de quo fit commem. ita ut in Veſp. ſumatur Antiphona quæ aſſignatur ad Magnificat, in Laudibus quæ ad Benedictus, cum Verſibus qui habentur poſt Hymnum.

Digitized by Google

10 Antiphonæ S. Mariæ poſitæ in fine Complet. dicuntur ut inferiùs in propria Rubrica diſponitur.

De Pſalmis. XXII.

Pſalmi in offic. de Tempore per omnes Horas in Dominicis, & fer. dicuntur eo modo quo diſtributi ſunt in Pſalt. niſi aliquando aliter in Proprio de Temp. ſignentur, In feſtis autem dicuntur ut in propriis locis ſignantur, alioquin ut in Communi Sanctorum.

2 Pſal. ad Laud. de Dominica, cum Cantico Benedicite, dicuntur in omnibus feſtis per annum, & in feriis temp. Paſch.

3 Pſal. Confitemini, dicitur ad Primam cum aliis Pſalm. in Pſalt. aſſignatis, in omnibus Dominicis (quando Officium fit de Dominica, ut in Pſalter. etiam in Dominicis quæ occurrunt infra oct. Sanctorum) à tertia Dominica poſt Pentec. incluſivè, uſque ad Nativit. Domini excluſivè: & à ſecunda Dominica poſt Epiphan. incluſivè, uſque ad Septuag. excluſivè: à Sept. autem uſque ad Paſcha, ejus loco dicitur Pſalm. Dominus regnavit, quia Pſal. Confitemini, tunc dicitur ad Laudes poſt Pſal. Miſerere, ut ſuo loco ponitur. In Dominicis verò temporis Paſch. à Dominica in Albis incluſivè, uſque ad Aſcenſ. excluſivè, dicuntur tantùm tres Pſal. ſicut in feſtis, addito Symbolo S. Athanaſii. Alii Pſal. per ſingulas fer. diſtributi ad Primam, dicuntur ſinguli loco Pſal. Confitemini, in feriali tantùm Offic. quando de fer. agitur extra tempus Paſchale. In feriis verò temporis Paſchalis, in feſtis per annum, & in Sabb. ſive de ſancta Maria, ſive de feria fiat offic. dicuntur tantùm tres Pſal. ſcilicet, Deus in nomine tuo, Beati immaculati, & Retribue: etiam ſi feſtum Duplex celebretur in Dominica.

4 In Dominicis autem, quando Offic. fit de Dominica ut in Pſalter. poſt Pſalm. additur ſemper Symbolum ſancti Athanaſii, Quicumque, ut infrà in propria Rubrica dicetur.

5 Pſalmi Horarum, ſcilicet ad Tertiam, Sextam, & Nonam, & ad Completorium, numquam mutantur, ut in Pſalterio, ſive de Sanctis, ſive de Tempore fiat Officium.

6 Pſalmi de Dominica ad Veſp. ut plurimum dicuntur in Veſp. Feſtorum, excepto ultimo, qui mutatur: cùm verò aliter fieri debet, ſuis locis notatur. In Veſp. infra oct. dicuntur Pſalmi, ut in ſecundis Veſperis Feſti: ſed in primis Veſp. diei oct. dicuntur, ut in primis Veſp. Feſti, niſi aliter notetur.

7 In fine Pſalmorum ſemper dicitur, Gloria Patri, præterquam in Pſalm. Deus Deus meus ad te de luce vigilo: & in Pſal. Laudate Dominum de cœlis, qui conjunguntur cum aliis Pſalmis, & in fine ultimi tantùm dicitur Gloria, ut ſuis locis notatur. Præterea non dicitur in triduo majoris Hebdomad. ante Paſcha, nec in Offic. Defunctor. cujus loco pro Defunctis dicitur, Requiem æternam dona eis Domine, etiam ſi fiat Officium pro uno tantùm.

8 Ut ſacræ Vulgatæ editionis puritas inconfuſa, & illibata ſervetur, etiam quoad interpunctiones, & diſtinctiones in ſacris Bibliis appoſitas, additus eſt Aſteriſcus *, ut ſit nota muſicæ partitionis in medio verſu.

De Canticis. XXIII.

Cantica dicuntur in Officio de Tempore tam de Dominicis, quàm Feriis,

ad

ad Laudes, Veſperas & Completorium ut in Pſalterio diſtribuuntur.

2 In feſtis, & temp. Paſch. ad Laud. ſemper dicitur Canticum, Benedicite, ut in Dominica: & in fine ejus non dicitur, Gloria Patri ſicut in aliis Canticis dicitur, nec reſpondetur, Amen. Alia Cantica erialia, ut in Pſalt. ad Laud. non dicuntur, niſi quando fit Officium de feria extra tempus Paſch.

3 Cantica Benedictus, Magnificat, & Nunc dimittis, ſemper dicuntur ſuo loco, ut in Pſalterio.

De Verſibus. XXIV.

Verſus ſemper dicuntur ad Matutinum poſt ultimum Pſalm. & Antiphonam Nocturnorum: ſive in Offic. dicantur tres Noct. ſive unus. Ad Laudes, & Veſp. ℣. dicitur poſt Hymnum: Ad Horas dicitur in ℟. brev. poſt repetitionem partis Reſponſ. dicto Gloria Patri.

2 In Paſcha Reſurrectionis, & per octav. uſque ad Veſp. Sabbati in Albia excluſivè, in Noct. tantùm dicitur ℣. & in aliis Horis non dicitur, ut ibidem.

3 Quando fit aliqua Comm. ſemper poſt Antiphonam ejus, de quo fit commemor. dicitur ℣. qui in ejus Officio ponitur poſt Hymnum Veſperarum & Laudum, niſi aliter notetur.

4 Verſibus prædictis Tempore Paſch. ſemper additur, Allel. non autem Verſibus Precum, nec in Pretioſa, ad Primam, neque in Verſibus Reſponſoriorum Matutini.

5 In Officio feſti trium Lectionum poſt omnes Pſalmos feriales, dicitur ℣. cum Antiphonis, SS. hoc ordine de Communi quinta, Verſ. primi Nocturni: Feria tertia & ſexta, ℣. ſecundi Nocturni: Feria iv. ℣. iii. Nocturni.

6 ℣. poſiti in Pſalter. ad Laud. & Veſperas, ſemper dicuntur quando alii proprii non aſſignantur in Proprio de Tempore.

De Abſolutionibus & Benedictionibus. XXV.

Abſolutiones & Benedictiones dicuntur per ordinem in Officio ix. Lect. ante Lect. ut in prima Dominica de Adv. ponuntur, vel in fine Rubricarum ante Pſalt. ſcilicet poſt ℣. dicto, Pater noſter, Et ne nos, dicitur Abſolut. & Benedictiones, ut ibi: præterquam in Matutinis tenebrarum majoris Hebdom. & in Offic. Defunct. in quibus Abſolutio, & Benedictiones non dicuntur.

2 Si fiat Offic. trium Lect. & ſit de Fer. in qua ſingulæ tres Lect. ſunt de Scriptura, Abſolutio, & Benedictiones ſumuntur ex prima Dominica de Adv. vel in loco ſuprà dicto, hoc ordine: fer. ii. & v. dicuntur Abſolutio & Benedictiones i. Noct. fer. iii. & vi. ſecundi Noct. fer. iv. & Sabbato tertii Noct.

3 Si autem ſingulæ tres Lect. ſint de Homilia ſuper Euangel. Abſol. dicitur ſecundùm fer. ut ſuprà: Benedictiones verò ſemper dicuntur, ut in iii. Noct. ſcilicet, Prima Benedictio erit, Euangelica lectio: Secunda, Divinum auxilium: Tertia, Ad ſocietatem. Si fit de Sancto trium Lectionum, Abſolutio dicitur ſecundùm ferias, ut ſuprà: Benedictiones verò ſemper dicuntur ut in tertio Nocturno hoc modo: Prima, Ille nos benedicat. Secunda, Cujus, vel Quorum, vel Quarum feſtum colimus. Tertia, Ad ſocietatem.

4 Quan-

4 Quando fit Officium S. Mariæ in Sabbato, Abſolutio & Benedictiones dicuntur, ut habentur in ejus Officio parvo circa finem Breviarii.

De Lectionibus. XXVI.

Lectiones leguntur ad Matut. dictis Pſalm. Nocturnorum cum Antiphonis, Verſibus, Abſolutionibus quoque, & Benedictionibus, ut ſuprà. In Duplicibus & Semidupl. dicuntur novem Lect. id eſt, in quolibet Noct. tres: in feriis, & feſtis Simplicibus leguntur tantùm tres Lectiones.

2 In Officio ix. Lect. dicuntur hoc modo. In primo Noct. ſemper leguntur tres Lect. de Script. quæ quando ſuis locis propriæ, aut de Communi SS. non aſſignantur, ſemper leguntur, ut in Offic. de Temp. quæ ſua quaque die occurrunt legendæ. In ii. Noct. ſi fit de Sancto, tres lect. leguntur de vita Sancti, vel de aliquo Sermone, aut Tractatu, qui ei convenit, quæ ſi non adſint propriæ, leguntur ex Communi SS. Ex quo etiam Communi completur numerus trium Lect. quando Offic. fit ix. Lect. de aliquo Sancto, qui habet tantùm unam, vel duas lect. proprias. Si fit de Dominica vel de alio Offic. ix. lect. per annum, etiam de octava leguntur tres lect. de Sermone, aut Tractatu, qui in illis ponitur. In iii. Noct. ſemper leguntur tres lect. de Homil. in Euangel. poſitæ in proprio, aut ex Communi aſſignatæ: & primæ lect. de Homil. ſemper præponitur principium Euangelii, de quo eſt Homilia, etiam infra oct. Excipiuntur ab hoc ordinario lect. Matutina tenebrarum ante Paſcha, & Defunct. ut in ſuis officiis ponitur.

3 Si in officio ix. lect. in quo non dicitur nonum Reſponſorium, contingat fieri co[…] de aliquo Sancto, qui [...] priam habet Lect. ix. Lect. [...] gitur de Sancto: ſi habue[...] duas lect. ex duabus fiat u[...] lect. omiſſa ix. lect. in di[...] offic. ix. lect. vel oct. lectio[...] adjuncta. Quòd ſi eodem d[...] occurrat Domin. vel fer. qu[...] habeat Homil. ix. lect. San[...] omittitur, & ejus loco leg[...] tur Homil. Dominicæ, v[...] fer. ſcilicet vel prima lect. d[...] Homil. vel tres ſimul in unam lect. conjunctæ.

4 In offic. trium lect. ſi fi[...] de fer. tres lect. leguntur d[e] Script. niſi tres ſint de Homil. quia tunc omiſſis lect. de Scriptura leguntur de Homil. Si fit de Sancto, qui habet duas lect. prima tantùm erit de Script. ut vel legatur una, vel ex tribus ſimul junctis fiat una: ſecunda & tertia de Sancto. Si unam tantùm habuerit, vel propriam, vel ex Communi aſſignatam, prima & ſecunda erunt de Script. tertia de Sancto: quod etiam ſervatur in offic. beatæ Mariæ in Sabbato.

5 Lectiones autem de Scriptura in offic. de Temp. ſic diſtributæ ſunt per annum, ut quotidie aliquid ex ea legatur, etiam in offic. de Sanct. quando aliæ (ut dictum eſt) non aſſignantur.

6 Initia librorum ſacræ Scripturæ (qui ferè ſemper in Dominicis inchoantur) eo die ponuntur, quo notata ſunt, etiam ſi fiat offic. de Sancto, niſi in feſto aliæ propriæ lect. Scripturæ, vel de Communi aſſignentur: tunc enim initium Lectionis de Scriptura transfertur in ſequentem diem ſimiliter non impeditam: & lect. illi diei de eadem Script. aſſignatæ, vel cum ſuperioribus lect. legantur, vel omittantur, ita ut non oporteat eas amplius

in

Digitized by Google

in alio ſeq. die reſumere, ſed illæ legantur, quæ ſua quaque die occurrunt, aut cum eiſdem jungantur. Quod ſemper ſervetur, quando lect. occurrentes de Script. aliquo die omittuntur.

7 Cùm autem initium alicujus Epiſtolæ catholicæ tempore Paſchali, aut alicujus Prophetæ minoris menſe Novembri infra Hebdom. illorum temporum impeditur aliquo feſto ix. lect. habente proprias lect. de Script. dictum initium Epiſtolæ & Prophetæ, quoad commodè fieri poterit, ponatur in ſeq. fer. alio ſimili initio Scripturæ ponendo, vel feſto non impedita; alioquin in præcedenti ſimiliter non impedita, ita ut aliquo modo ponatur, etiam ſi plura initia eodem die poni oporteat.

8 De Scriptura quoque tantum eſt poſitum, quantum ſatis videtur pro numero Hebdomadarum, quæ eſſe poſſunt & inter Epiph. & Septuageſ. & inter Pentec. & Advent. Ubi verò contingit minui numerum Dominicarum, & Hebdomadarum poſt Epiph. adveniente Dominica Septuageſ. quod ſupereſt de Epiſt. B. Pauli, quæ diſtributæ ſunt pro numero dictarum Dominicarum, & Hebdomadarum, eo anno omittitur, quamvis de aliquibus Epiſtolis nihil ſit lectum. Quod etiam ſit de Scriptura ex libris Regum (de quibus legitur ab oct. Pentec. uſque ad Dominicam primam Auguſti) cùm non expletur numerus Dominicarum poſt Pentec. de eis libris annotatus uſque ad menſem Auguſti: quia tunc Lectionibus de his libris omiſſis, legitur de Script. quæ ponitur menſe Auguſti. Quòd ſi fiat de aliqua Dominica poſt Epiph. anticipatè in feria, eo modo quo dictum eſt de Dominicis num. 4. & 5. tunc poſt Offic. Dominicæ anticipatæ in ſequentibus diebus legatur de Epiſtolis ſancti Pauli aſſignatis Dominicæ anticipatæ, & ſequentibus feriis, omiſſis aliis, quæ ſunt aſſignatæ præcedenti Hebdomadæ. Quid autem obſervandum ſit, cùm menſis cui quinque Dominicæ aſſignantur, non habuerit niſi quatuor, in propriis locis notatur.

9 Lect. de Script. poſitæ in Communi Sanctorum leguntur in feſtis, ubi aſſignantur in proprio Sanctorum per annum. Rurſus quando aliquod feſtum in propria Eccleſia ſolemniter celebratur. Item quando aliquod feſtum ix. Lect. occurrit in Quadrag. & Quatuor Temporibus, in ii. fer. Rogat. & in Vigil. Aſcenſionis, in quibus feriis in offic. de Temp. non aſſignantur Lectiones de Scriptura, ſed de Homil. tunc enim in feſtis recurrendum eſt ad Lect. de Scriptur. poſitas in Communi Sanctorum. Quòd ſi in aliquibus, ex ſupradictis feriis occurrat dies oct. alicujus feſtis habentis octavam, tunc in i. Noct. diei oct. repetantur Lect. quæ in i. Noct. feſti lectæ fuerunt: ſi verò occurrat dies infra oct. tunc ſumantur de Communi. Aliæ Lectiones ii. & iii. Noct. poſitæ in Communi Sanctorum ſimiliter leguntur, quando in proprio Sanctorum aſſignantur, & quando in aliqua Eccleſia aliquod feſtum celebratur cum novem Lectionibus, quia in ea eſt ſolemne, aut conſuetum in ea celebrari, quòd proprias, & approbatas de feſto Lect. non habuerit.

10 Lect. i. Noct. leguntur cum titulo libri, ex quo ſumuntur, niſi aliter in propriis locis notetur. Lect. etiam ii. Noct.

Noct. quando ſunt ex aliquo Sermone, vel Tractatu, leguntur cum titulo & nomine Auctoris; alias minimè. Et ſimiliter in iii. Noct. præponitur titulus auctoris, cujus eſt Homilia.

11 In fine cujuſque Lect. dicitur, Tu autem Domine miſerere nobis, & reſpondetur, Deo gratias. Quod etiam fit in Lect. br. in principio Completorii, & in fine Primæ poſt Pretioſa, præterquam in triduo majoris Hebdom. ante Paſcha, & in Officio Defunct. ut ſuis locis ponitur.

De Reſponſoriis poſt Lectiones. XXVII.

Reſponſoria dicuntur ad Matutinum poſt Lect. ideſt, poſt quamlibet Lectionem dicitur unum Reſponſorium, ut infrà.

2 In feſtis ix. Lect. (præterquam in feſto Sanctorum Innocentium, quando non venerit in Dominica (& in Dominicis ab oct. Paſchæ incluſivè, uſque ad Adv. excluſivè, & à Dominica infra Oct. Nativit. incluſivè uſque ad Septuag. excluſivè, dicuntur octo tantùm Reſp. Et in fine tertii, & ſexti, & octavi, dicitur Gloria Patri cum repetitione partis Reſp. quod regulare eſt in fine ultimi Reſponſ. cujuslibet Noctur. tam in Offic. novem, quàm trium Lect. excepto tempore Paſſionis, quo tempore loco Gloria Patri, repetitur ℟. à principio; excepto etiam Offic. Defunct. cujus loco dicitur, Requiem æternam, &c. Qui Verſus, Gloria Patri, quibuſdam diebus dicitur in i. Reſponſ. ut in propriis locis annotatur. Poſt nonam Lect. prædictis diebus, quando octo tantùm dicuntur Reſponſor. immediatè dicitur Hymnus, Te Deum.

3 In Dominicis Adv. & in Dominicis à Septuageſ. uſque ad Dominicam Palmarum incluſivè, & in triduo ante Paſcha, dicuntur novem *Reſponſoria*, quia tunc *non dicitur*, Te Deum.

4 In Offic. autem trium Lect. quando fit de feſto, & in feriis temporis Paſch. *quod eſt* inter Dominicam in Albis, & Aſcenſ. (*excepta* fer. ii. Rogationum, in qua ponitur *iii.* ℟.) dicuntur duo Reſp. quia poſt iii. lect. dicitur, Te Deum. Quæ Reſponſoria in feſtis ſumuntur de Communi *Sanctorum*, & in dictis fer. temporis Paſchalis, quando alia propria non aſſignantur, ſumuntur *de* Dominica, in qua primò ſunt poſita, hoc *ordine*: Secunda & quinta feria, primum & ſecundum Reſponſor. I. Noct. Fer. iii & vi. primum & ſecundum Reſponſorium ii. Noct. Fer. iv. primum & ſecundum Reſponſ. iii. Noct.

5 In aliis feriis extra tempus Paſch. dicuntur tria ℟ia (quia in illis non *dicitur*, *Te* Deum) hoc ordine: fer. ii. & v. tria ℟ia primi Noct. fer. iii. & vi. tria Reſponſoria ii. Noct. fer. iv. & Sabbato, quando in eo fit de feria, tria Reſponſoria iii. Noct. Dominicæ præcedentis, in qua *primò ſunt poſita*. Verùm quia in iii. Noct. Dominicarum à tertia poſt Pentec. incluſivè, uſque ad Adv. excluſivè, non *habetur* niſi unum ℟. dicendum infra Hebd. quod eſt ſeptimum in Dominica, propterea *quod* ℟. Duo Seraphim, non dicitur niſi in prædictis Dominicis; ideò fer. iv. & Sabbato, quando Reſponſ. ſumenda *erunt ex* iii. Noctur. primum Reſponſorium erit quod eſt vii. Dominicæ: ſecundo & tertio loco dicitur ii. & iii. ſeq. fer. ideſt poſt ſecundam & tertiam Lectionem, dicitur ſecundum & tertium Reſponſorium, quod eſt ii. & iii. ſecun-

cundæ ſeq. fer. ſi propria Reſponſoria habuerit; alioquin ſi non habuerit propria, dicitur ii. & iii. Reſp. i. Noctur. ejuſdem Dominicæ. Ab Oct. Epiph. uſque ad Septuageſ. habentur Reſp. propria in ſingulis feriis, excepto Sabbato, in quo quando fit de feria, dicuntur Reſp. fer. iv.

6 Sumuntur autem Reſponſoria ex eo loco, ubi primò ſunt poſita, in principio menſis, vel libri, & repetuntur in aliis ſequentibus Dominicis illius menſis, in quibus alia non aſſignantur, in quibus nec de illo libro legitur, unde ſumpta ſunt Reſponſoria. Quæ autem in prima Hebd. menſis poſita ſunt per fer. repetuntur eodem ordine in eiſdem fer. per ſequentes Hebdom. donec alia ponantur. Ubi verò non adſunt propria, ſemper ex Noctur. Dominicæ ſumuntur dicto ordine.

7 Si Reſponſoria i. Noct. ejus Dominicæ, in qua primò ponuntur, propter feſtum duplex in ea occurrens, in ipſa Dominica poni non poſſint, ponantur prima die ejus Hebdom. in qua occurrit fieri de fer. & omittantur alia quæ fortè in illa feria propria haberentur. Si verò in tota Hebdom. non occurrat dies, in quo fiat de fer. illa Reſponſoria ponantur in ſequenti Hebdom. vel Dominica ſimiliter non impedita, & dummodò in ea alia Reſponſoria non ſint primò ponenda; alioquin eo anno omittantur. Reſp. etiam, quæ in aliquibus feriis per Hebdom. habentur, ſi eo die quo poſita ſunt, dici non poſſunt propter feſtum occurrens, non ſunt transferenda in aliam diem, ſed omittuntur.

8 Tempore Paſch. in fine Reſp. ante Verſum additur, Alleluja.

De Reſponſoriis brevibus Horarum. XXVIII.

1 Reſponſoria brevia dicuntur poſt Capitulum ad Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam, & ad Compl. præterquam in triduo ante Paſcha uſque ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè, quibus diebus non dicuntur. Ad Primam & Complet. ſemper dicuntur eodem modo, ut in Pſalter. In aliis Horis, quando fit offic. de Dominica, vel feria per annum, dicuntur ut habentur in Pſalt. In Adv. autem, Quadrag. tempore Paſſionis & Paſchali, ut ſuis locis habentur propria. In feſtis ſimiliter, quando non habentur propria, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

2 In fine Reſponſorii brevis dicitur, Gloria Patri, cum repetitione Reſponſ. eo modo, quo ordinatur ad Primam in Pſalt. præterquam tempore Paſſionis: tunc enim non dicitur, Gloria Patri, in Offic. de Tempore: ſed ſolùm repetitur ℞. br. à principio.

3 In Reſponſ. brevi ad Primam, loco verſus, Qui ſedes, &c. in Adv. dicitur, Qui venturus es in mundum, tam in Dominicis & feriis, quàm in feſtis, excepto feſto Concept. B. Mariæ & infra ejus Octavam. In Nativitate Domini uſque ad Epiphaniam etiam in feſtis occurrentibus, in feſto Corporis Chriſti, & per Oct. & in omni Offic. B. Mariæ tam novem, quàm trium Lect. etiam ſi infra ejuſdem Oct. fiat de feſto, vel de Dominica dicitur, Qui natus es de Maria virgine. In Epiph. & per Oct. & in feſto Transfigurationis dicitur, Qui apparuiſti hodie. A Dominica in Albis incluſivè, uſque ad Aſcenſionem excluſivè tam in Offic. de Tempore, quàm de Sanctis (excepto Offic.

Offic. S. Mariæ,) ſemper dicitur. Qui ſurrexiſti a mortuis. In Aſcenſ. uſque ad Pentec. excluſivè, dicitur, Qui ſcandis ſuper ſidera. In Pentecoſte, & reliquo anni tempore tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis dicitur, Qui ſedes ad dexteram Patris, ut in Pſalterio.

4 Reſponſoria brevia aliarum Horarum, quæ ponuntur in prima Dominica de Adventu, dicuntur per totum Adv. quando fit Offic. de Tempore. Similiter quæ ponuntur in prima Dominica Quadrag. dicuntur uſq; ad Dominicam Paſſionis excluſivè. Et quæ ponuntur in Dominica Paſſionis, dicuntur uſque ad feriam v. in Cœna Domini excluſivè. Item quæ ponuntur in Dominica in Albis, dicuntur uſque ad Aſcenſionem excluſivè. Quæ verò ponuntur in aliquo feſto habente octavam, dicuntur per totam oct. quando fit de oct. in offic. autem B. Mariæ tam novem, quàm trium Lect. (excepto feſto Aſſumptionis ejuſdem) dicuntur ſemper Reſp. brevia de Communi Virginum.

5 Tempore Paſchali à Dominica in Oct. Paſch. uſque ad Sabbatum poſt Pentec. incluſivè, in fine Reſponſ. brevis ante primum Verſum dicuntur duo Allel. quæ etiam poſt dictum primum Verſum repetuntur pro parte Reſp. & in fine ii. Verſ. unum tantùm Allel. tam in Offic. de Temp. quàm de Sanctis, ut dicitur in Rubr. quæ eſt in Sabbato in Albis. Extra tempus Paſchale, quamvis in aliquibus feſtis ad Tertiam, Sextam & Nonam, Reſponſoriis brevibus addantur Allel. non ideò adduntur ad Primam & Complet.

De Capitulis. XXIX.

Capitula ſemper dicuntur (præterquam à feria v. in Cœna Domini, uſque ad Veſper. Sabbati in Albis excluſivè, & præterquam in Offic. Defunct.) ad Veſp. Laudes, & alias Horas, dictis Pſalmis & Antiphonis, ad Completorium verò dicto etiam Hymno.

2 Capitula Dominicalia poſita in Pſalter. in i. & ii. Veſp. in Laudibus & Horis, dicuntur à tertia Dominica poſt Pentec. uſque ad Adv. & à ſecunda poſt Epiph. uſque ad Septuag. Capitula autem ferialia dicuntur poſt Oct. Pentec. uſque ad Adv. & ab Oct. Epiph. uſque ad Dominicam i. Quadrag. Aliis temporibus dicuntur, ut in Proprio de Tempore: ſi fit de Sanctis, ut in Proprio de Sanctis, cùm propria adſunt, alioquin de Communi Sanctorum. Capitulum Primæ, & Completorii (quando Capitula dicuntur) numquam mutatur, ut in Pſalt.

5 In Dominicis ab Adv. uſque ad Oct. Epiph. & à Sept. uſque ad tertiam poſt Pent. & in fer. temp. Paſch. & in omnibus feſtis regulariter Capit. poſitum in i. Veſp. dicitur in Laudib. ad Tertiam, & in ii. Veſper. quibuſdam exceptis, quæ ſuis locis aſſignantur.

4 In feriis temp. Paſch. ad Primam dicitur Capit. Regi ſæculorum, ſicut in Dominicis & feſtis. Poſt Capit. ſemper reſpondetur, Deo gratias.

De Oratione. XXX.

Oratio in Veſp. & Laudib. dicitur poſt Antiphonas ad Magnificat & Benedictus immediatè, niſi quando dicendæ ſunt Preces, quæ dicuntur poſt Antiphonam, & in fine illarum Oratio. Ad Primam, & alias Horas Oratio dicitur poſt ℟. breve, niſi dicendæ ſint Preces: tunc enim Oratio dicitur poſt Preces. Ad Complet. Oratio dicitur poſt An-

...Nonam, Salva nos, niſi dicendæ ſint Preces: & tunc dicitur poſt illas.

2 Ad Primam, & Complet. numquam mutantur Orationes, quæ habentur in Pſalter. præterquam in triduo ante Paſcha, in quo triduo ad omnes Horas uſque ad Nonam Sabbati ſancti incluſivè poſt Pſalm. Miſerere, dicitur Oratio diei, ut ſuo loco ponitur. In aliis Horis regulariter dicitur Oratio, quæ dicta eſt in i. Veſp. In Quadrageſ. autem Quat. Temp. Vigil. & fer. ii. Rog. Oratio, quæ dicta eſt in Laud. dicitur tantùm ad Tertiam, Sextam & Nonam. In Veſp. autem ſequentibus, ſi fit de fer. dicitur vel alia propria, ut in Quadr. vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis feriis. Quæ Oratio præcedentis Dominicæ, ſemper dicitur in fer. Offic. per Hebdom. quando propria non aſſignatur. Infra Oct. dicitur Oratio, ut in die feſti: ſimiliter & in die Octava, niſi alia propria aſſignetur.

3 Ante Orationem, etiam quando aliquis ſolus recitat Officium ſemper dicitur ℣. Dominus vobiſcum, & reſpondetur, Et cum ſpiritu tuo. Qui ℣. non dicitur ab eo, qui non eſt ſaltem in ordine Diaconatus, nec à Diacono præſente Sacerdote, niſi de illius licentia. Si quis autem ad Diaconatus ordinem non pervenerit, ejus loco dicat, Domine exaudi orationem meam, & reſpondetur, Et clamor meus ad te veniat. Deinde dicitur, Oremus, poſteà Oratio: quæ ſi unica tantùm dicatur, Verſus, Dominus vobiſcum, vel, Domine exaudi, repetitur finita Oratione, poſtquam fuerit reſponſum Amen; ſin autem plures orationes dicendæ ſint, ante quamlibet Orationem dicitur Aña & Verſus, deinde Oremus: & poſt ultimam Orationem repetitur, Dominus vobiſcum: poſteà dicitur, Benedicamus Domino, reſpondetur, Deo gratias. Deinde dicitur ℣. Fidelium animæ, qui ℣. non dicitur poſt Benedicamus Domino, ad Primam ante Pretioſa, &c. neque ad Complet. ante ℣. Benedicat, &c. nec quando poſt aliquam Horam immediatè ſequitur Officium parvum B. Mariæ, vel Officium Defunctorum, aut ſeptem Pſalmi Pœnitent. vel ſolæ Litaniæ.

4 Si Oratio dirigatur ad Patrem, concluditur, Per Dominum: ſi ad Filium, Qui vivis & regnas. Si in principio Orationis fiat mentio Filii, dicatur, Per eumdem: ſi in fine Orationis, dicatur, Qui tecum vivit & regnat. Si fiat mentio Spiritus ſancti, dicatur, in unitate ejuſdem Spiritus ſancti, &c.

5 Quando plures Orationes dicuntur, prima tantùm dicitur ſub ſua concluſione, Per Dominum, vel aliter ut ſuprà: aliæ non concluduntur, niſi in ultima Oratione, ſed unicuique Orationi ſemper præponitur Oremus, præterquam in Offic. Defunct. in quo alio modo, quàm ut ſuprà, Orationes dicuntur: item in Litaniis Orationes omnes dicuntur conjunctim ſub uno, Oremus, ut ſuis locis habetur.

De Hymno Te Deum.

XXXI.

Hymnus Te Deum, dicitur in omnibus Feſtis per annum, tam trium, quàm novem Lect. & per eorum Oct. excepto feſto SS. Innocentium, niſi venerit in Dominica; dicitur tamen in ejus die octav. Dicitur etiam in omnibus Dominicis, à Paſcha Reſurrectionis incluſivè, uſque ad Adv. excluſivè, & à Nativit. Do-

Digitized by Google

Domini incluſivè, uſque ad Septuageſ. excluſivè: & in omnibus Fer. temp. Paſchalis, ſcilicet à Dominica in Albis, uſque ad Aſcenſionem, excepta feria ii. Rogationum, in qua non dicitur.

2 Non dicitur autem in Dominicis Adv. & à Septuag. uſque ad Dominicam Palmarum incluſivè, neque in Feriis extra tempus Paſchale.

3 Cùm dicitur, omittitur ſemper nonum, vel tertium Reſp. & ſtatim dicitur poſt ultimam Lect:

4 Cùm non dicitur, ejus loco ponitur nonum, vel tertium ℟. quo dicto ſtatim inchoantur Laudes. Similiter quando dicitur, Te Deum, eo Hymno dicto ſtatim inchoantur Laudes, præterquam in nocte Nativitatis Domini: quia tunc dicitur Oratio, poſteà celebratur Miſſa, ut ſuo loco notatur.

De Oratione Dominica, & Salutatione Angelica.

XXXII.

Oratio Dominica, Pater noſter, & Salutatio Angelica, Ave Maria, ſemper dicitur ſecretò ante omnes Horas, præterquam ad Compl. in cujus principio poſt Lect. brev. Fratres ſobrii, dicto Verſu Adjutorium noſtrum, dicitur tantùm, Pater noſter, ſecretò: & in fine Completor. ſtatim poſt Orationem B. Mariæ dicitur, Pater noſter, Ave Maria, & Credo, totum ſimiliter ſecretò. Finitis Horis, & dicto ℣. Fidelium animæ, dicitur ſimilitèr ſecr. Pater noſter, tantùm, niſi ſequatur Officium B. Mariæ, quia tunc poſt illud dicitur, Pater noſter, ut ſuprà: & niſi alia Hora ſubſequatur, tunc enim dicitur ſemel tantùm Pater noſter, cum Ave Maria, pro principio ſequentis Horæ, qua finita dicitur Pater noſter, ita ut ſemper dicatur in fine ultimæ Horæ. Si autem poſt Veſper. immediatè ſequatur Completor. dicto Fidelium animæ, incipitur ℣. Jube domne.

2 Quando in fine Orationis Dominicæ proferendum eſt clara voce, Et ne nos inducas, ſemper in principio eadem voce proferuntur hæc duo verba, Pater noſter, ut in Precibus, & ſimilibus: aliàs nunquam proferuntur, ſed dicitur totum ſecretò. Ad Laudes verò, & Veſperas, quando in fer. Offic. dicuntur Preces, totum dicitur clara voce ab Hebdomadario.

3 Salutatio Angelica ſemper dicitur ante Offic. B. Mariæ, quando non conjungitur cum Officio Domini, quia tunc ſufficit dixiſſe eam in principio cum Oratione Dominica.

De Symbolo Apoſtolorum, & Symbolo S. Athanaſii.

XXXIII.

Symbolum Apoſtolorum ſemper dicitur ante Matut. & Primam, & finito Complet. poſt Orationem Angelicam, totum ſecretò: etiam ſi ad Primam, & Complet. iterùm dicendum ſit cum Precibus. Quando verò dicitur cum Precibus ad Primam & Completor. clara voce profertur, Credo in Deum, & in fine, Carnis reſurrectionem, reliquum dicitur ſecretò, aliàs totum ſecretò dicitur, ut ſuprà.

2 Symbolum S. Athanaſii, dicitur ad Primam poſt Pſalmum, Retribue, in omnibus Dominicis per annum, quando Offic. fit de Dominica, exceptis Dominicis infra Octav. Nativit. Domini, Epiphan. Aſcenſ. & Corporis Chriſti, ac Dominica Reſurrectionis, & Pentec. in quibus dicuntur tantùm tres Pſalmi conſueti, ut in feſtis. In Dominicis infra alias Oct. & in Dominica Trinitatis dicitur, aliàs numquam,

quam, neque ſi aliquod feſtum Duplex celebretur in Dominica. Et in fine illius dicitur Gloria Patri.

De Precibus. XXXIV.

PReces ſunt aliquot ℣. qui aliquando dicuntur ante Orationem, incipientes à Kyrie eleiſon, vel à Pater noſter.

2 Preces Dominicales ad Primam, & Complet. ut in Pſalterio, non dicuntur in Duplicibus, nec infra Oct. nec in Vigil. Epiphaniæ, & fer. vi. & Sabbato poſt Oct. Aſcenſionis, etiam ſi infra Octav. fiat Officium de Dominica, vel alio Feſto Semiduplici, quia tunc ratione Oct. non dicuntur: aliàs autem ſemper dicuntur.

3 Preces fer. ad Laud. & per Horas diſtinctæ, ut in Pſalt. dicuntur tantùm in feriis Advent. Quadrag. Quatuor Temp. & Vigiliarum, quæ jejunantur, (exceptis Vigil. Nativit. Domini, ac Vigilia, & Quatuor Temporibus Pentec.) & tunc dicuntur flexis genibus. In aliis feriis per annum numquam dicuntur niſi Dominicales, & in illis non flectuntur genua.

4 In feriis Adventus, Quadr. & Quatuor Temporum, dicuntur Preces feriales etiam ad Veſperas, ſi non ſequatur feſtum: ad Completorium dicuntur conſuetæ de Dominica, ſed flexis genibus. Dicuntur autem Preces flexis genibus ab Hebdomadario uſque ad ℣. Dominus vobiſcum, ante primam Orationem, à circumſtantibus autem uſque ad Verſum, Benedicamus Domino poſt ultimam Orationem.

5 In Vigiliis Preces feriales dicuntur tantùm ad Matutinum, & per Horas: Ad Veſperas verò ſequentes non dicuntur tantùm: quia inde fit de feſto. Quòd ſi poſt Vigiliam S. Mathiæ ſequatur primus dies Quadrageſimæ, in Veſperis dicuntur Preces feriales, quamvis dicenda ſit Oratio Dominicæ præcedentis, & non Vigil. quod etiam ſervatur, quando in feria vi. & Sabbato Quatuor Temporum Septembris fit Officium de feria, cùm in eis non occurrat feſtum novem Lectionum: tunc enim in Veſperis feriæ ſextæ dicuntur Preces, quamvis dicenda ſit Oratio Dominicæ præcedentis, non autem feriæ Quatuor Temporum.

6 Pſalmus, Miſerere, dicitur cum Precibus ad Veſperas tantùm, & Pſalmus, De profundis ad Laudes. In Officio Defunctorum dicuntur Pſalmi, qui in eo Officio deſignantur.

De Commemorationibus communibus, ſeu Suffragiis Sanctorum. XXXV.

COmmemorationes communes, ſeu Suffragia de Sanctis, quæ habentur in Pſalter. poſt Veſp. Sabbati, dicuntur in fine Veſperarum, & Laudum, ab Octava Epiphaniæ uſque ad Dominicam Paſſionis excluſivè, & ab Octav. Pentecoſt. uſque ad Advent. excluſivè, in Dominicis, Feriis, & Feſtis (niſi Officium ſit Duplex, vel infra Octavas, etiam ſi de Dominica, vel Semiduplici infra eas fiat,) & illis adjungitur commem. de Patrono, vel Titulo Eccleſiæ, ante vel poſt commemorationem de S. Maria, & de Apoſtolis, pro dignitate illius, ità tamen, ut ſemper ultimo loco ponatur commemoratio de Pace, & ante illas in Feriali Officio fit commemoratio de Cruce, quæ habetur in Pſalterio poſt Laudes Feriæ ſecundæ.

Digitized by Google

2 Tempore Paſchali fit alia commem. de Cruce, ut ibi ponitur in Laudibus Feriæ ſecundæ poſt Dominicam in Albis, & ea ſolùm tunc dicitur; non tamen in Duplicibus, neque infra octavas.

3 Si facienda ſit commem. alicujus Feſti occurrentis, ſemper fit ante ipſa Suffragia conſueta, etiam ante commemorationem de Cruce.

4 Commemoratio de S. Maria non fit cum aliis, quando dicitur ejus Officium parvum, nec quandocumque fit Officium de ea.

De Antiphonis B. Mariæ in fine Officii. XXXVI.

ANtiphonæ B. Mariæ poſitæ in fine Pſalterii poſt Complet. ſingulæ dicuntur pro temporis diverſitate, ut ibi annotatur, præterquam in triduo majoris Hebdom. ante Paſcha.

2 Dicuntur autem extra Chorum, tantùm in fine Complet. & in fine Matutini, dictis Laudibus, ſi tunc terminandum ſit Officium: alioquin ſi alia ſubſequatur Hora, in fine ultimæ Horæ. In Choro autem ſemper dicuntur, quandocumque terminata aliqua Hora diſcedendum eſt à Choro.

3 Numquam verò dicuntur poſt aliquam Horam, *quando* ſubſequitur cum *Officio diei* Officium Defunctorum, *vel* ſeptem Pſalmi Pœnitentiales, aut Litaniæ, præterquam poſt Completorium, in quo ſemper dicuntur, *etiam ſi prædicta* ſubſequantur: neque etiam dicuntur, quando poſt aliquam Horam immediatè ſubſequitur Miſſa. Dicuntur autem flexis genibus (præterquam in diebus Dominicis, à primis Veſperis Sabbati, & *toto tempore* Paſchali) Hebdomadario tamen ad Orationem ſurgente.

De Officio parvo B. Mariæ, & aliis. XXXVII.

DE Officio parvo beatæ Mariæ, de Officio *Defunctorum*, & ſeptem Pſalmis Pœnitentialibus, & Litaniis, & de Pſalmis Gradualibus, quando, & *quomodo tam in* Choro, quàm extra Chorum, dicenda ſint, habentur ſuis locis propriæ Rubricæ circa finem Breviarii.

2 Tempore Paſchali in Officio parvo B. Mariæ, quod dicitur in Choro, non *additur*, Alleluja, Antiphonis, neque Verſibus, neque Reſponſoriis.

Digitized by Google

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto nobis cœlitus Apoſtolicæ ſervitutis munere, ea quæ à Regularium Ordinum, uberes in Eccleſia Dei bonorum operum fructus, adjuvante ſuperni favoris auxilio, proferre jugiter ſatagentium Superioribus, ad ſervandam in divinis Officiis uniformitatem prudenter cōſtituta eſſe noſcuntur, ut firma, & illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio, cùm id à nobis petitur, libenter roboramus. Exponi ſiquidem nobis fecit nuper dilectus filius Hieronymus Valvaſorius, Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum ſancti Auguſtini, quod cùm Officia, & Miſſalia dicti Ordinis à nonnullis ejus piis, ac doctis, ab auctoritate noſtra deputatis, correcta & aucta, ac typis in alma Urbe noſtra impreſſa, & in lucem, prævia debita approbatione propediem benedicente Domino preditura ſint, ipſe Hieronymus Prior Generalis omnibus & ſingulis dicti Ordinis Fratribus, ac Monialibus quarumcumque Provinciarum, Congregationum, Conventuum, & Monaſteriorum, etiam Obſervantium, & Excalceatorum, tam citra, quàm ultra montes, & maria, univerſoque in Orbe degentibus, in meritum ſalutaris Obedientiæ mandavit, ut aliis quibuſcumque relictis, hiſce ejuſdem Ordinis, & Miſſalibus noviſſimè, quantum fieri potuit diligenter correctis, concinnèque diſpoſitis, & auctis, cùm primùm eorumdem exemplaria habere poterunt, omninò utantur. Ac eiſdem Religioſis præcepit, ne hujuſmodi Officia, & Miſſalia corrigere, vel imprimere, ſeu corrigi, vel imprimi facere audeant, ſine prævia facultate à Priore Generali dicti Ordinis pro tempore exiſtente in ſcriptis, ſingulis vicibus, obtenta; & aliàs, prout uberiùs continetur in ejus patentibus litteris deſuper emanatis tenoris, qui ſequitur; videlicet.

Magiſter Fr. Hieronymus Valvaſorius Mediolanenſis, totius Ordinis Eremitarum ſancti Auguſtini Prior Generalis, Venerabilibus, & Nobis in Chriſto dilectis Patribus, & Fratribus, ac Monialibus univerſis ejuſdem Ordinis ſalutem. Qua deceat puritate nitere ſacras preces, quibus æterno Regum Domino quotidianus Orationum cenſus perſolvitur, nemo quidem addubitaverit, qui maturè advertet, Regio à Vate peraptè comparari argento non cuilibet prorſus, ſed ſcoriis omninò depurato, quod igne ſit examinatum, probatum terræ, purgatum ſeptuplum. Nonnulli proinde ex Prædeceſſoribus noſtris hunc in ſcopum tota collimarunt mente, ut Auguſtinianæ Religionis Officia, & Miſſalia, in quibus earumdem precum formulæ præſcribuntur, diligenter expurgarentur, debitoque redderentur nitori. Quorum Nos veſtigiis altè inſiſtentes, votorum metam attigiſſe lætamur, egregia annuente ſanctiſſimi Domini noſtri Clementis Decimi feliciter ſedentis munificentia, ſubſequenti Decreto videlicet:) Ordinis Eremitarum S. Auguſtini. Sanctiſſimus Dominus noſter Clemens Papa Decimus, ad preces Magiſtri Fratris Nicolai Olivæ, Procuratoris Generalis Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, ſibi porrectas per Epiſcopum Helenopolitanum Fr. Joſephum

Aquilanum, Sacrarii Pontificis Præfectum, benignè annuit; ut per Patrem Generalem totius dicti Ordinis ſeligi poſſint quatuor Religioſi ex dicto Ordine, ſibi benè viſi, inter quos præſidere debeat idem Epiſcopus Helenopolitanus, ad correctionem, & reviſionem Officiorum, & Rubricarum ejuſdem Ordinis, occaſione novæ impreſſionis faciendæ. Hac die 15. Novembris 1670.

M. Epiſc. Portuenſis Card. Ginettus. Loco ✠ Sigilli.

Bernardinus Caſalius Sac. Rituum Congr. Secret.

Hujus igitur vi Decreti eximios Ordinis noſtri Viros humanioribus litteris, Hiſtoriis, Poeſique apprimè inſtructos, ac ſacræ inſuper Theologiæ laurea inſignitos impigrè advocavimus; nec ſegniter curavimus, ut dignum tanto Operi laborem impenderent, ſimulque aliorum non infrequenter expetitis eximiorum Patrum, tam citramontanorum, quàm ultramontanorum animadverſionibus, & judiciis ſæpiuſque habitis deputatorum Patrum Congregationibus, quibus idem Illuſtriſs. & Reverend. Dom. Fr. Joſeph Euſanius Aquilanus, nunc Porphyrienſis Epiſc. ex injuncto ſimul munere, ac ingenita in Ordinè noſtrum humanitate, ſedulò præeſſe non eſt dedignatus; Divinoque opitulante auxilio, ſummi tandè laboris, ac ſtudii Opus, ut erat in votis, abſolutum, conſpeximus, ac ſtatim intendimus animum, ut quæ Apoſtolico indulto recognita auctaque erant Ordinis Officia, & Miſſalia, publicæ utilitati ederentur in lucem. Cùm autem æquum ſit, ut quibus animam unam, & cor unum in Deo eſſe ſperamus, os unum quoque, lingua una, unaque orandi methodus decernatur, ne ex pernicioſa varietate diverſitas cordium, & animorum arguatur, ipſo præſertim Protoparente Auguſtino in Prologo ſuper Pſalmos edocéte, quòd ex Pſalmodia conjunctio quædam ob vocum conſonantiam efficitur, & diverſus populus unius Chori per concordiam conſona modulatione ſociatur: monſtrum eſſet, ſi unum corpus non eodem ore Deum ſuum alloqueretur, & plurilinguem Babylonicæ turris confuſionem in aulam Dominicam introduceret, aut revocaret. Quare Paſtoralis Officii noſtri curæ judicavimus eſſe, omnes & ſingulos noſtri Ordinis Patres, Fratres ac Moniales quarumcumque Provinciarum, Congregationum, Conventuum & Monaſteriorum, etiam Obſervantium, & Excalceatorum, tam citra, quàm ultra montes & maria, univerſoque in Orbe degentes ſalubriter in Domino non ſolùm præmonere; ſed etiam iiſdem in meritū ſalutaris Obedientiæ demandare, ut aliis quibuſcumque relictis, noviſſimè hiſce Ordinis Officiis, & Miſſalibus, quàm fieri potuit diligenter correctis, concinnèque diſpoſitis & auctis, cùm primum eorumdem exemplaria habere poterunt, omninò utantur. Ne autem ipſorum noſtri Ordinis Officiorum & Miſſalium mendoſam varietatem non exiguo jam eliminatam labore, denuò obrepere patiamur, cunctis ſuprà expreſſis utriuſque ſexus Eremitici Auguſtiniani Ordinis Religioſis præcipimus eodem ſanctæ obedientiæ formali præcepto, ac ſub pœnis in Ordinis noſtri Conſtitutionibus Parte prima, cap. 1. §. 6. taxatis, ne hujuſmodi Officia & Miſſalia corrigere, vel imprimere, ſeu corrigi, vel imprimi facere audeant, vel præſumant, ſine prævia facultate à Patre Generali totius Ordinis pro tempore exiſtente ſingulis vi-

Digitized by Google

vicibus obtenta: cujus licentiæ, necnon præſentium litterarũ tenorem, in ſimilium Officiorum & Miſſalium principio, vel fine, unà cum atteſtatione collationis factæ, concordiæque inventæ cum his recenter correctis; legitimè facienda ab uno, vel pluribus Ordinis noſtri Religioſis, ab iiſdem Patribus Generalibus pro tempore deputandis ad proprium arbitrium, teneantur integrè imprimere. Benè in Domino valete, eumdemque aſſiduis precibus rogate pro iis, qui tam pio Operi plurimùm inſudarunt. Datum Romæ in Conventu S. Patris noſtri Auguſtini, die vigeſima Aprilis, anno M. DC. LXXIII.

Fr. Hieronymus Valvaſorius Mediolan. Generalis indignus.

Loco ✠ Sigilli.

M. Fr. Franciſcus Maria Ferragata Carmagnolienſis Ordinis Secret.

Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Hieronymus Prior Generalis, præmiſſa quò firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummoperè deſideret: Nos ſpecialem ipſi Hieronymo Priori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantùm conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes; ſupplicationibus ejus nomine ſuper hoc Nobis humiliter porrectis inclinari, mandatum & præceptum à memorato Hieronymo Priore Generali facta, ut petitur, expeditaſque deſuper ejuſdem Hieronymi Prioris Generalis patentes litteras, præinſertas, cum omnibus & ſingulis in eis contentis auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, & omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus. Decernentes, eaſdem præſentes & præinſertas patentes litteras, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari. Non obſtantibus Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, Congregationum, Conventuum, & Monaſteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate aliàs roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, quorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis & inſertis haberi volumus, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium litterarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam in ipſis libris Officiorum & Miſſalium hujuſmodi impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ; utque eædem præſentes litteræ in principio vel fine dictorum librorum, etiam quandocumque de novo imprimendorum, typis imprimi debeant.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo piſcatoris die xviii. Aprilis M. DC. LXXIII. Pontificatus noſtri anno tertio.

Signatum.

I. G. Sluſius.

Digitized by Google

INDULGENTIÆ

à fel. rec. Paulo Papa V. Fratribus noſtris, ac Monialibus totius Ordinis reſpectivè, ſive Regularium, ſive Epiſcoporum curæ ſubjectis, conceſſæ.

Die 23. Maii 1606. in Bulla, qua incipit: Romanus Pontifex.

OMnes Chriſti fideles, canonicè, & juxta Ordinis & Conſtitutionis Apoſtolicæ formam, habitum noſtrum à legitimis Superioribus cauſa profitendi ſuſcipientes, die primo eorum ingreſſus, ſi verè pœnitentes, & cōfeſſi Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, Indulgentiam plenariam conſequuntur.

2 Cuilibet Novitio, qui pœnitens, & confeſſus, ac Sacra Communione refectus fuerit, poſt completum probationis annum profeſſionem emiſerit, etiam plenariam Indulgentiam conceſſit.

3 Cuilibet Religioſo intra clauſtrum Monaſterii viventi, qui in die S. Patris noſtri Auguſtini confeſſus, ac ſacra Communione refectus fuerit, aut Miſſam celebraverit, & pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, Romani Pontificis ſalute, ac ſanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderit, etiam plenariam Indulgentiam conceſſit.

4 In cujuslibet mortis articulo, ſi pariter verè pœnitens, & confeſſus, ac ſacra Communione refectus, vel quatenus id facere nequiverit, ſaltem contritus nomen Jeſu ore ſi poterit, ſin autem, corde devotè invocaverit, etiam plenariam Indulgentiam.

5 Qui verò ad Presbyteratus Ordinem canonicè promotus, & confeſſus primam Miſſam celebraverit, necnon etiam iis Religioſis, qui pariter confeſſi ac Communione refecti, eidem Miſſæ interfuerint, aut ipſo die Miſſam celebrabunt, etiam Plenariam.

6 Si verò Religioſi, qui de ſuorum Superiorum licentia, à negotiis per decem dies alieni in cella commorabuntur, aut ab aliorum converſatione ſeparati, in piorum librorum, & aliarum rerum ſpiritualium animum ad devotionem, & ſpiritum inducentium lectionibus operam dederint, addendo ſæpè conſiderationes, & meditationes myſteriorum fidei Catholicæ, divinorum beneficiorum, quatuor Noviſſimorum, Paſſionis D. N. Jeſu Chriſti, & aliorum exercitiorum, orationum jaculatoriarum, aut vocalium, ſaltem per duas horas in die, & nocte, orationibus mentalibus ſeſe exercendo, faciendo eodem tempore Confeſſionem generalem, aut annualem, aut ordinariam, Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, aut Miſſam celebraverint, qualibet vice prædictorum exercitiorum: Plenariam.

7 Iidem Religioſi intra clauſtra viventes, qui ſuam Eccleſiam devotè viſitaverint, & ut præfertur oraverint, conſequuntur eaſdem Indulgentias, quas viſitando Eccleſias Urbis, & extra eam diebus Stationum conſequuntur in omnibus diebus, perinde, ac ſi ipſas

Digitized by Google

ipſas Urbis Eccleſias viſitaſ-ſent.

8 Omnibus Religioſis intra clauſtra viventibus, qui quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam ante Altare eorum Eccleſiæ dixerint, in qualibet die, quinque annos, & totidem quadragenas de Indulgentia concedit.

9 Iis qui de ſuorum Superiorum licentia in itinere exiſtentes, aut extra clauſtra degentes, tamquam Prædicatores, & Lectores, quinquies eamdem Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam ante quodlibet Altare ſimiliter dixerint, etiam quinque annos, & totidem quadragenas.

10 Eiſdem Religioſis, qui per menſem integrum ſingulis diebus ſpatio mediæ horæ Orationem mentalem fecerint, ac confeſſi, & ſacra Communione, ultima Dominica menſis hujuſmodi refecti fuerint, ſexaginta annos, & totidem quadragenas.

11 Qui contrito corde, & pœnitentes eorum culpas, & peccata, ac imperfectiones in Capitulis culparum accuſabunt, & ſpiritualiter communicabunt, & exercitium virtutum facientes, tres annos, & totidem quadragenas.

12 Iis quotieſcumque de licentia Summi Pontificis, & ſuorum Superiorum, in ditiones, & terras infidelium, aut hæreticorum, ad concionandum, aut Catholicos docendum, vel infideles, & hæreticos ipſos ad Fidem convertendum, & Eccleſiæ gremio reducendum, miſſi fuerint, ſi pœnitentes & confeſſi, ac ſanctiſſima Communione refecti fuerint, vel Miſſam celebraverint, ut meliùs ad hujuſmodi opus ſe parare valeant, pro duabus vicibus videlicet, quãdo itineri ſe accinxerint, & quando in Provinciam, ubi prædicta opera eis exercenda erunt, ingreſſi fuerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem elargitur.

13 Cùm Superior in viſitationibus generalibus, Orationes quadraginta horarum pro bono viſitationis progreſſu collocare voluerit, Fratres, qui dictis orationibus, ſaltem ſpatio duarum horarum in diverſo tempore interfuerint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, Romani Pontificis ſalute, & ſanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, necnon diſciplinæ, & obſervantiæ regularis augmento, pias ad Deum preces effuderint, ſi confeſſi, & ſacra Communione refecti fuerint, aut Miſſam celebraverint, plenariam ſimiliter omnium peccatorum Indulgentiam, & remiſſionem concedit.

Indulgentiæ Plenariæ pro omnibus Chriſti fidelibus.

Clemens Papa X. grato, devotoque mentis affectu recolens eximia, omniſque humanæ laudis præconium longè ſupergreſſa S. Auguſtini Eccleſiæ Doctoris præcellentiſſimi, qui Spiritu Dei plenus, hæreſum errorumque tenebras, tamquam fulgentiſſimum Chriſtianæ eruditionis jubar profundiſſimis, ſimulque ſole clarioribus ſcriptis profligavit, & hominum corda eo quo ipſe ardentiſſimè flagrabat, charitatis igne

 ſuc-

Digitized by Google

ſuccendit, decora; ſanctæque Monicæ ejus genitricis, cujus piis lacrymis, & apud Deum gemitibus, tanti tamque ſublimis Doctoris converſionem debemus, ac ſanctorum Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova Archiepiſcopi Valentiani, qui religioſam vitam in Ordine Eremitarum ejuſdem S. Auguſtini profeſſi, vitæ ſanctitate, & miraculis, quæ divina bonitas eorum interceſſione operari dignata eſt, eximiè claruerunt; aliorumque ſanctorum dicti Ordinis profeſſorum præclara merita conſiderans, ad ſupplicationem Fr. Joſephi Euſanii, ex Ordine Eremitarum S. Auguſtini Epiſcopi Helenopolitani, Sacrarii Apoſtolici Præfecti, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti fidelibus, verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis tam Fratrum etiam Excalceatorum, quàm Monialium dicti Ordinis, hactenus erectis, & in futurum erigendis, ubicumque locorum exiſtentibus, in eorumdem ſanctorum feſtis diebus, necnon die xiii. Novembris, feſto omnium Sanctorum Ordinis prædicti, à primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi, annis ſingulis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac ſanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam perpetuis futuris temporibus concedit.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris die xviii. Decembris 1671. Pontificatus anno ſecundo.

I. G. Sluſius.

Indulgentiæ Vacantibus Orationi mentali.

Clemens Papa X. omnibus & ſingulis Fratribus & Monialibus, necnon Tertiariis, & Oblatis Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, ac aliis utriuſque ſexus Chriſti fidelibus confratribus, & conſororibus confraternitatum Cincturatorum nuncupatorum, tam in Eccleſiis ejuſdem Ordinis canonicè erectarum, quàm erigendarum, qui per quadrantem horæ Orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies; qui per duos quadrantes continuatos, ſeptem annos de injunctis eis, aut aliàs debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta, relaxat. Iis verò qui devotioni ejuſmodi per duos, vel ſaltem per unum quadrantem horæ ſingulis diebus, & per totum menſem dabunt operam, & verè pœnitentes, & confeſſi, Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramento ſumpto, ad intentionem Eccleſiæ Deum oraverint; plenariam ſemel quolibet menſe Indulgentiam, quam per modum ſuffragii animabus in Chriſto defunctorum applicare poſſint, concedit. Inſuper quòd dicti Fratres, & Moniales pro Oratione mentali, ad quam ratione eorum Regulæ, & Conſtitutionum quolibet die tenentur, prædictas omnes Indulgentias proportionabiliter lucrari poſſint, indulget.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 19. Martii 1671. Pontificatus anno primo.

I. G. Sluſius.

RU-

Digitized by Google

RUBRICÆ BREVIARII ORDINIS.

FEſta quælibet noſtri Ordinis, eo modo, & his diebus quibus notata ſunt in præcedenti Kalendario, celebrari debent à Fratribus noſtris, Sororibuſque Monialibus in toto Ordine conſtitutis, a niſi à majori ſeu ſolemniori aliqua feſtivitate ſuperveniente fuerint impedita. b Præter quæ non licebit Officium facere de Sanctis non comprehenſis in Romano vel noſtro Kalendario, aut adnotatis in ſequentibus Rubricis: neque de Simplici facere Officium Semiduplex; aut de Semiduplici facere Officium duplex, aut aliter Breviarii ordinem immutare. a Rubr. Brev. Rom. tit.10. num.6. b Sac. Rit. Congreg. die 8. April. 1628. ex Gavant. ſect. 1. cap. 2. Tit. 2. num.9.

2 a Teneantur non ſolùm ad obſervantiam Feſtorum, quæ de præcepto ſunt in Diœceſi ubi commorantur, b verùm etiam ad recitandum Officium ſolemne ſub ritu Duplicis primæ claſſis c de principali loci Patrono, d non verò de Patronis minùs principalibus, e nec de Cathedralis Eccleſiæ Dedicatione. f Laudabile tamen eſt, ſi recitent in gratiam populorum: & eo magis, ſi populus agat Feſtum ſine opere ſervili. a Sacroſ. Concil. Trid. ſeſſ.25. cap.12. b Gavant. ſect. 3. cap.12. num.4. c Greg. XIII. die 30. Decembr. 1573. Sacr. Rit. Congreg. die 27. Martii 1628. ex Gavant. ſect.1. cap.12. num.5. d Gavant. ſect.3. cap. 12. num 7. e Gavant. ſect. 8. cap.5. num.5. f Gavant. ſect.3. cap.12. num.7. & ſect.8. cap.5. num.5.

3 a Prædicta autem Feſta, quæ coluntur à populo, ſi celebrentur, erunt Duplicia majora, & habebunt utraſque Veſperas integras, ſi concurrant cum Duplici per annum. b Si verò cum Duplicibus majoribus ejuſdem ſolemnitatis, tam in noſtro quàm in Romano Kalendario deſcriptis, illis cedere debebunt, quamvis hæc non colantur à populo. Si autem transferatur Officium Feſti quod colitur à Populo extra diem feſtivum, propter impedimentum ſuperveniens, tunc dividet Veſperas à Capitulo cum Duplici per annum. a Gavant. ſect.3. cap. 12. n.7. b Rubr. Brev. Rom. Tit. 11. num.2. in fin.

4 a Ad Octavas Feſtorum Diœceſis & civitatum nullo pacto obligantur; b poterunt tamen principalis Patroni Octavam dumtaxat celebrare, præſertim ſi uſus ſit antiquus, & immemorabilis conſuetudo: cui tamen in occurrentia ſemper præferendæ erunt octav. omnes Sanctorum Ordinis noſtri, omiſſa Patroni Octava. Aliæ autem quæcumque ſint Sanctorum Diœceſanorum Octavæ, minimè celebrentur, ne majoris partis Feriarum anni Officia relinquantur. a Gavant. ſect.3. cap.12. numer.5. & ſect.8. cap.5. num.5. b Gregorius XIII. die 30. Decembris 1573. apud Genuen. in Praxi cap.65.

5 a Officiis locorum propriis à S. Sede approbatis po-

Digitized by Google

ſerunt uti Fratres noſtri in prædictis ſolemnitatibus, ut concordes ſint laudantes Deum in ſanctis ſuis. b At ſi propria non habeantur, ſumantur de Breviario Romano, & iis deficientibus, de Communi Sanctorum, vel de Octavar. Romano. a Guvet. lib.3.cap.1.q.20. b Rub. Brev. Rom. Tit. 1. num. 1. Gavant. ſect.3. cap.12. num.14.

6 a Faciant quoque Officium de Dedicatione propriæ Eccleſiæ ſi ſit conſecrata, necnon de Titulari ejuſdem ſub ritu Duplici primæ Claſſis, & de utroque octavam. c Occurrentibus autem eodem die Dedicatione propriæ Eccleſiæ, & Feſto Titularis ejuſdem, transferendus eſt Titularis, & celebrandum Dedicationis feſtum, tamquam dignius. d Si verò eadem die occurrant Feſta principalis Patroni loci, & Titularis propriæ Eccleſiæ, officium fiat de Patrono principali loci tamquam celebriori, tranſlato Titulari in primam diem immediatè ſequentem non impeditam: Quid autem ſit faciendum in concurrentia eorumdem, docebit Rubrica 11. Breviarii Romani. a Rubr. Brev. Rom. Tit. 1. num.1. Gavant. ſect.3. c.12. num.4. b Rubr. Brev. Rom. de Octavis num.1. c Gavant. ſect.3. cap.8. num.7. & ſect 8. cap.5. nu.2. d Rubr. Brev. Rom. Tit. 10. num.6. Gavant. ſect.3. cap.10. num.15.

7 a Titulus Altaris ſeu Capellæ, ſi nominetur in Kalendario Romano, celebrandus eſt eo ritu, ſicut ibi deſcribitur: at ſi in illo non nominatur, ad illud Altare celebrari poterunt Miſſæ feſtivæ tantùm, cum Hymno Angelico ſeu Gloria; ſed officium nullatenus fiat ſine licentia Majorum. b Si verò occurrat in noſtris Eccleſiis Solemnitas aliqua cum pompa exteriori, vel pro Titulo Altaris ut ſuprà, aut pro Patrono alicujus Confraternitatis, poterunt recitari Veſperæ ſolemnes Votivæ, non interrupto ordinario Breviarii Romani officio, quod privatè in Choro erit recitandum. a Sacr. Rit. Congr. die 8. April. 1628. Gavant. ſect. 3. cap.12. num.15. b Sacra Rituum Congregatio die 29. Octobris 1603.

8 a De Sanctis, quorum inſignes habentur Reliquiæ; fieri poterit Officium ſub ritu Duplici minoris in eorum feſto, dummodò ſint Reliquiæ approbatæ, b ſive uſu & continua jam inde à priſcis temporibus traditione, ſive legitimis Inſtrumentis illorum ad quos ſpectat; c licèt in Breviario Romano non exiſtant, aut minori ritu habeantur. d Inſignes autem Reliquiæ erunt: Caput, Brachium, Crus, aut illa pars Corporis, in qua paſſus eſt Martyr, modò ſit integra, & non parva, & legitimè ab Ordinariis approbata, ut dictum eſt ſuprà, &c. a Sac. Rit. Congreg. in Decreto apud Brev. Rom. §.2. Item die 23. Novembris 1602. Gavantus ſect.1. c.5. Tit.2. n.8. b Guyetus lib.1. c.9. qu.2. c Greg. XIII. die 30. Decemb. 1573. apud Genuen. in Praxi cap.65. d Sac. Rit. Congreg. die 8. Aprilis 1628.

9 a Cùm Feſta particularia Ordinis ſemper ſint præferenda Feſtis communibus Diœceſis, & propriis locorum & Civitatum: b ſi contingat, ut duo duplicia per annum concurrant eodem die, hoc eſt Duplex proprium tam Breviarii Romani, quàm Ordinis, vel Diœceſis, & Duplex illius Sancti, cujus habentur Reliquiæ inſignes, officium agendum erit de hoc ſe-

Digitized by Google

ſecundo, tranſlato primo. a Guyetus lib. 4. cap. 11. Rubr. Brev. Rom. Tit. 11. num. 2. b Greg. XIII. ut ſuprà. Guyetus, ut ſuprà.

10 a In Tranſlatione feſtorum ſervetur Rubrica Breviarii Romani Tit. 10. b Feſta de præcepto, quæ in officio Ordinis ſunt perpetuò tranſlata, abdicato penitus priſtino die, illum firma deinceps ac perpetua Statione tamquam proprium ſibi vendicabunt, cui in Kalendario noſtro invenientur adſcripta. a Guyetus lib. 2. cap. 2. quæſt. 3. b Sac. Rit. Congreg. die 24. Jan. 1682.

11 In Feſtis Tranſlationum, aliiſque quæ non ſunt dies obitus alicujus ſancti Confeſſoris, ſi recitetur Hymnus: Iſte Confeſſor, dicatur in illo, Hac die lætus meruit ſupremos laudis honores. Si autem contingat transferri Officium à die obitus in diem immediatè ſequentem, puta à Dominica in Feriam ſecundam; eo caſu in primis Veſperis non eſt mutandus prædictus verſus, quia verè eo die obiit. Infra octavam verò, & in ipſa die octavæ dicitur ut in Feſto, quia tota octava eſt veluti unus idemque dies. Sic fiet in Feſtis Sanctorum Ordinis Pauli primi Eremitæ, Fulgentii, Patritii, Poſſidii, Alipii, Joannis de S. Facundo, & Proſperi, &c. Gavant. ſect. 8. cap. 3. num. 2.

12 Regula Generalis obſervanda in tranſlatione feſtorum eſt quòd quando tranſlatio eſt generalis, & habet diem aſſignatam, vel in Kalendario Romano, vel in Kalendario Ordinis, illa eſt propria, & perpetua ſedes illius Sancti, ut de S. Hilario, qui in toto Ordine noſtro tranſfertur in diem 3. Febr. quam diem habet aſſignatam in Kalendario Ordinis: & de S. Franciſco Xaverio occurrente die 2. Decembris, & tranſlato in diem 3. illi à Sacra Rituum Congreg. aſſignatam pro die propria, & perpetua ſede. Quòd ſi tranſlatio non ſit generalis in tota Eccleſia, vel toto Ordine; ſed ſpecialis in aliqua tantùm Civitate, vel Diœceſi, tunc tranſlatio fiat in primam diem non impeditam, & ſi venerit in Dominicam transfertur in aliam diem, ita, ut nulla dies propria pro ſede perpetua ei aſſignari poſſit. Kalend. Rom. impreſſum Romæ anno 1671.

13 Octava Dedicationis propriæ Eccleſiæ eſt dignior, quàm ſit Patroni loci, ſeu tituli Eccleſiæ; dignior verò eſt octava Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis, quàm octava Dedicationis. Kal. Rom. perpetuum.

Rubricæ particulares menſium.

PRO MENSE JANUARII.

Feſta S. Fulgentii, & B. Veronicæ de Binaſco, ſi occurrant in Dominicis Septuageſimæ, & Sexageſimæ, aut Quinquageſimæ, transferenda ſunt in primam diem ſequentem non impeditam officio ix. Lectionum. Rubr. Brev. Rom. Tit. 10. num. 1.

2 a Quando Septuag. venerit in 1. Dominica poſt octavam Epiphaniæ, feſtum S. Marcelli transferatur in primam diem ſimiliter non impeditam, & eo die officium debet recitari de Feria, in qua ponantur Reſponſoria i. Nocturni Dominicæ ſecundæ poſt Epiphaniam, & tres Lect. legantur de Homilia ejuſdem Dominicæ, cum ejus Aña ad Benedictus, & oratione propria. b Pro aliis verò Dominicis quæ aliquando ſuperſunt poſt Epiphaniam; vel etiam Pentecoſten, obſervan-

Digitized by Google

da eſt Rubr. Brev. Rom. a Rubr. Brev. Rom. poſita in Dominica i. poſt Epiphan. b Rubr. Brev. Rom. Tit. 4. nu. 4. & 5.

3 a Ubi verò ipſa dies ſancti Marcelli aliquo Feſto Diœceſano Duplici fuerit impedita, & de illo placeat recitare, eo caſu ſatis erit commemorationem fieri prædictæ Dominicæ in Sabbato, b ſcilicet in Laudib. tantùm, cum Antiphona, & oratione propria, atque ix. Lect. de Homilia. c Si autem ipſa dies S. Marcelli ſit infra aliquam oct. tunc recitabitur de Feria, translato, ut ſupra, Feſto S. Marcelli. Cùm enim dies infra octavam cedat Feſto Semiduplici, à fortiori cedere debet officio Dominicæ ſecundæ: omittendæ tamen erunt Preces cum Suffragiis ratione octavæ. a Gavantus ſect. 6. cap. 8. num. 4. b Rubr. Brev. Rom. Tit. 4. nu. 4. in fin. c Gavant. ſect. 6. cap. 8. num. 5.

4 Feſtum S. Canuti martyris occurrens die 19. Januarii, quo die à nobis celebratur Feſtum S. Fulgentii Duplex transfertur in diem 9. Febr. quæ illi aſſignatur tamquam propria, ac perpetua ſedes, ita ut ſi ipſa dies 9. Februarii cadat in diem Dominicam, vel fer. iv. Cinerum eo anno nihil apud nos fieri debeat de S. Canuto. Sac. Rit. Congreg. die 19. Aprilis 1688.

PRO MENSE FEBRUARII.

S. 1 a Feſtum S. Guilelmi venerit in Dominica Septuageſimæ, vel Sexageſimæ, aut Quinquageſimæ, transfertur in feriam ſecundam non impeditam: niſi alicubi eſſet Titularis, quia tunc fiet officium de eo cum Homilia & commemoratione Dominicę. b Occurrens verò in Feria iv. Cinerum, vel Dominica prima Quadrageſimæ, transferri etiam debet in primam ſequentem diem, non obſtante quòd ſit Titularis; c & tunc in Dominica Veſperæ integræ erunt de S. Guilelmo cum commemoratione ipſius Dominicæ. d Poſtridie finito officio S. Guilelmi in Completorio nihil fiet ampliùs de eo, vel ejus octava, cùm in Quadrageſima omittatur officium cujuſcumque octavæ. a Rubr. Brev. Romani Tit. 4. num. 1. b Rubr. Brev. Rom. Tit. 9. numer. 3. c Rubr. Brev. Rom. Tit. 9. num. 4. d Rubr. Brev. Rom. Tit. 9. num. 1.

2 a Octava verò occurrens in ſupradictis Dominicis, non transfertur, ſed in Dominica terminabitur cum ſola ejuſdem octavæ commemoratione: b ita ut Sabbato Veſperæ erunt de Pſalterio cum Pſalmis Sabbati, & à Capitulo fiat de Dominica cum commemoratione octavæ, ut in primis Veſperis Feſti: & ſic etiam fiet tantùm commemoratio diei octavæ, tam in Laudibus, quàm in ſecundis Veſperis Dominicæ, omiſſis tamen Suffragiis communibus, & Precibus ad Primam & Completorium. a Tabula Brev. Rom. Occurrent. nu. 3. b Sac. Rit. Congreg. 19. Novembr. 1622. Gavant. ſect. 3. cap. 8. num. 13.

3 a Si autem in tali Sabbato ut ſupra occurrat, quòd ſit celebratum aliquod Feſtum Duplex, Veſperæ erunt de tali Duplici cum commemoratione Dominicæ antè commemorationem oct. Si verò celebratum fuerit Feſtum Semiduplex, Veſperæ de illo dicentur uſque ad Capitulum, quod recitabitur de Dominica cum commemoratione Feſti Semiduplicis, & poſteà, diei octavæ. b Quòd ſi ipſa Dominica concurrat cum ſequenti Feſto Duplici, adhuc

Digitized by Google

adhuc commem. diei oct. fit poſt commemorationem Dominicæ: c Niſi tale Duplex fuerit primæ Claſſis: quia tunc excluderet commemorationem diei octavæ, d non autem ſi concurrat cum Feſto Semiduplici ſequenti, quia tunc Veſperæ erunt de Dominica cum commemoratione octavæ, & deinde Semiduplicis ſequentis. a Gavant. ſect. 3. cap. 8. num. 22. b Gavant. ſect. 3. c. 8. num. 14. c Rubr. Brev. Rom. Tit. 9. num. 4. Gavant. ſect. 3. cap. 8. num. 17. d Gavan. ſect. 3. cap. 8. num. 14.

4 a De ipſa autem oct. fit quotidie uſque ad Feriam iv. Cinerum excluſivè, b ita ut officium octavæ ſemper terminetur in Veſperis Feriæ tertiæ antecedentis. At ſi contingat quòd in ipſa Feria iv. Cinerum occurrat ipſa dies octava, tunc Veſperæ feriæ tertiæ præcedentis recitabuntur de feria, vel de feſto, ſi concurrat ſine commemoratione octavæ; Nam cùm in ſequenti die Cinerum nihil ſit faciendum de octava, nec etiam convenit habere primas Veſperas in præcedenti die, c quia dies ſeptima infra octavam terminatur ad Nonam. a Rub. Brev. Rom. Tit. 7. num. 1. b Gavant. ſect. 3. cap. 8. num. 9. & n. 13. c Gavant. ſect. 3. cap. 8. num. 13.

PRO MENSE MARTII.

SI a Feſtum Septem Dolorum B. Mariæ Virginis celebrandum Feria ſexta, vel Sabbato poſt Dominicam Paſſionis concurrat in primis, vel ſecundis Veſperis cum Feſto S. Gabrielis Archangeli, aut S. Joſeph ſponſi Dei Genitricis Mariæ Duplicibus ſecundæ Claſſis, Veſperæ ſemper erunt integræ de S. Gabriele, vel de S. Joſeph cum commem. Septem Dolorum, & Feriæ Quadrageſimæ, b ſi tamen concurrat cum feſto Annuntiationis ejuſdem B. M. Virg. de illo dicentur integræ Veſperæ ſine commemoratione Septem Dolorum, cum commemoratione tamen feriæ. a Tab. concurr. num. 3. & 4. Sacr. Rit. Congreg. 3. Septembris 1672. ad quæſita Did. Diez. b Ordo Divini Offic. Ord. Noſtri Romæ impreſſus pro anno 1684.

2 Si autem, ut in proprio notatur eadem Feria ſexta poſt dictam Dominicam Paſſionis incidat in diem 18. Martii, quo celebrari debet Feſtum S. Gabrielis Archangeli. Officium Septem Dolorum B. Mariæ Virginis, cùm poſtridie occurrat feſtum S. Joſeph Sponſi ut ſupra, eo anno omittendum eſt, quia, ut dicit Rubrica, ſi hoc Feſtum occurrat cum alio feſto Duplici primæ, vel ſecundæ Claſſis, transfertur in Sabbatum ſequens: quod ſi ſit impeditum alio feſto novem Lectionum eo anno omittitur, & numquam transfertur ad tempus Paſchale. Rubr. Offic. Hiſp. & Sacr. Rit. Congreg. ad quæſita Did. Diez. n. 3. die 3. Septembr. 1672.

3 In Officio B. Mariæ Septem Dolorum legenda eſt ix. Lectio de Homilia feriæ, & dicendus eſt Hymnus Te Deum laudamus. Sacr. Rit. Congreg. die 16. Septembris 1673. ad quæſita Did. Diez. num. 1.

PRO MENSE MAJI.

DIe a iv. Feſtum S. Matris Monicæ, quod Romæ eſt primæ Claſſis, alibi verò ſecundæ Claſſis. b De eo ubique integræ erunt primæ Veſperæ, cum ſola commemoratione S. Crucis, c tamquam de Feſto quòd ſolemniter celebratur, d juxta Regulam præſcriptam à Sacr. Rituum

Congreg. die 28. Auguſti 1628. ſcilicet cum pompa exteriori, puta Proceſſione, apparatu, concurſu, Indulgentia, &c. a Officia Ordinis ab Immemorabili. b Clemens X. Orac. Conceſſ. Illuſtriſſ. D. Euſanio Sacr. Pont. 24. Februarii 1673. c Rubr. Brev. Rom. Tit. 11. n. 2. in fine. d Gavant. ſect. 2. cap. 2. num. 29.

2 a Si feſtum hujuſmodi venerit in Feria ii. Rogationum, ix. Lectio erit de Homilia cum commem. Feriæ, vel Vigiliæ in Laudibus, quod idem faciendum eſt ſi prædictum Feſtum venerit in Vigilia Aſcenſionis, & tunc b in ii. Veſp. totum officium erit de Aſcenſione cum commem. S. Monicæ: c quando autem cadit in diem Aſcenſionis, transferatur in diem menſis decimam, d & in ſecundis Veſperis Aſcenſionis fiet commem. de Converſione S. P. N. Auguſtini. e Die verò nona Maji Veſperæ erunt de S. Monica, cum commem. S. Gregorii Nazianzeni tantùm, f & die decima, omiſſa commem. oct. Aſcenſionis in Laudibus, g ix. Lectio erit de SS. Gordiano & Epimacho, cum commemoratione in Laudibus; & in ii. Veſperis fiet commem. oct. Aſcenſionis, h de qua die ſequenti totum officium erit recitandum cum commemoratione diei octavæ S. Monicæ in Laudibus & Veſperis, & nihil de ea ampliùs. a Rubr. Brev. Rom. Tit. 9. num. 6. & 7. b Tab. de Concurrentia num. 3. c Rubr. Brev. Rom. Tit. 10. num. 1. d Tab. de Concurrentia num. 4. e Tab. de Concurrentia num. 1. & 3. f Rubr. Brev. Rom. Tit. 9. num. 4. g Tab. de Concurrentia num. 4. h Rubr. Brev. Rom. Tit. 10. num. 1.

3 a Quando hoc Feſtum celebratur infra octavam Aſcenſionis, neque in primis Veſperis, neque in Laudibus commemorationem Aſcenſionis admittit, imò neque in ſecundis Veſperis cùm ſequenti die fiat officium de Converſione S. P. N. Auguſtini, & non de Aſcenſione. b Si verò occurrat in Dominica infra octavam Aſcenſionis, de Dominica fiet commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus, cum ix. Lectione de Homilia ad Matutinum, c nulla tamen facta commemoratione de die infra octav. Aſcenſionis. a Rub. Brev. Rom. Tit. 9. num. 6. b Rubr. Brev. Rom. Tit. 4. num. 1. c Rubr. Brev. Rom. Tit. 9. num. 6.

4 a Si dies decima Maji, quæ eſt ſeptima infra octav. S. Monicæ, occurrat in Feria ſexta poſt octavam Aſcenſionis, officium recitabitur non de S. Athanaſio Duplici, priùs ſcilicet à die Aſcēſionis tranſlato; ſed de S. Gregorio Nazianzeno etiam Duplici, cùm inciderit in diem octavam heſternam Aſcenſionis, adeòque jus habeat ad diem immediatè ſequentem, ex Decreto Sac. Rit. Congr. ſuprà allegato in Rubr. gener. n. 10, Adeòque ſolum fiet commemoratio octavæ S. Matris Monicæ & SS. Gordiani & Epimachi martyrum cum ix. Lect. de iiſdem. Nam cùm ejuſmodi Feria vi. cedat cuicumque feſto tranſlato Semidupl. & dies infra octavam cedat Semiduplici tranſlato à die immediatè præcedenti, eò fortiùs cedere debet Duplici tranſlato, utpotè cui cedit ſemiduplex ut ſuprà tranſlatum: Et tunc in ipſa Feria vi. Veſperæ integræ erunt de S. Gregorio cum commemoratione Feriæ ſextæ tantùm, non autem octavæ diei S. Matris Monicæ, b cùm poſtridie officium habere non poſſit ob Vigiliam Pentecoſtes.

Digitized by Google

ſtes. c Nam ſicut Quadrageſima: ita ſuperveniente Feſto Pentecoſtes ceſſat officium cujuſcumque octavæ. d Si tamen dies octava cadit in die Pentecoſtes, tunc Feria vi. Veſperæ ſecundæ integræ erunt de S. Gregorio Nazianzeno cum commem. octavæ S. Matris Monicæ, & SS. Gordiani & Epimachi, quia tunc concurſus non eſt ut ſuprà, ſcilicet cum die ſeptima infra octavam, cujus officium terminatur in Nona, ſed cum die ſexta infra octavam, quæ non terminatur in Nona, ſed in Completorio: e cùm officium illius ſit Semiduplex: f adeoque integrum ut Duplex. a Sacr. Rit. Congreg. 24. Januarii 1682. b Rubric. Brev. Rom. in Vigilia Pentec. c Rubr. Brev. Rom. Tit. 7. num. 1. d Gavant. ſect. 3. cap. 8. n. 13. e Rubr. Brev. Rom. Tit. 7. num. 5. f Rubr. Brev. Rom. tit. 11. num. 3.

5 a Si octava S. Monicæ venerit in Vigilia Aſcenſionis, ix. Lectio erit de ipſa Vigilia cum commem. in Laudibus: b & in ſecundis Veſperis octavæ, integræ erunt Veſperæ de Aſcenſione abſque commemoratione octavæ: c occurrente verò hujuſmodi octava in die Aſcenſionis, Veſperæ antecedentes erunt de Aſcenſione cum commemoratione octavæ S. Monicæ, ut in primis Veſperis Feſti: d die autem Aſcenſionis in Laudibus fiet commemor. S. Monicæ, ficuti etiam in ſecundis Veſperis ante commemorat. SS. Nerei & Achillei mart. a Rubr. Brev. Roman. Tit. 6. num. 1. b Tabella Concurrentiæ num. 1. c Tab. Concurrentiæ num. 3. & 4. d Rubr. Breviar. Rom. Tit. 9. num. 4. in fin.

6 a Die v. Converſio S. P. N. Auguſtini Duplex. Ubi hoc Feſtum celebratur ſolemniter juxta declarationem Sac. Rit. Congreg. ut ſuprà in prima Rubrica pro Feſto S. Monicæ, b Veſperæ ſecundæ integræ poterunt cantari de hujuſmodi Converſione, recitatis tamen privatim Veſperis currentibus de S. Joanne ante portam Latinam, cum commemoratione Converſionis, & octavæ S. Monicæ. a Gavant. ſect. 2. cap. 2. num. 29. b Sacr. Rituum Congreg. 29. Novembris 1603.

7 a Occurrente autem Converſionis Feſto in Vigilia Aſcenſionis, in ſecundis Veſperis totum erit de Aſcenſione abſque commemoratione Converſionis. b Et ſi incidat in ipſum diem Aſcenſionis Domini, transferendum eſt in diem decimam Maji, c ubi in ſecundis Veſperis à Capitulo fiet de octava S. Monicæ cum commemoratione Aſcenſionis. d In ſecundis autem Veſperis octavæ S. Monicæ, integræ Veſperæ recitabuntur de octava Aſcenſionis cum commemoratione octavæ S. Monicæ, ut in ſecundis Veſperis, &c. a Tab. de Concurrentia num. 1. b Rubr. Brev. Rom. Tit. 10. num. 1. & in Tab. de occurrentia num. 1. & in Rubr. ibidem §. 1. c Tabella de occurrentia num. 5. d Tabella concurrentiæ §. 1.

8 a Feſta S. Poſſidii & B. Ritæ de Caſſia ſi occurrant in octava die Aſcenſionis aut Corporis Chriſti, transferenda ſunt poſt octavam: b & ſi celebrentur die immediatè ſequenti hujuſmodi octavas, Veſperæ ſemper erunt integræ de octavis, cum commemoratione unius vel alterius occurrentis. c Quando verò cadunt in ipſa Vigilia Pentecoſtes, vel in tota ejuſdem Octava, transferri debent poſt Feſtum ſanctiſſimæ

Trinitatis in primam diem non impeditam. d Et ſi detur caſus, quod Feſtum B. Ritæ transferatur in diem 31. Maji tunc pro commemoratione S. Petronillæ virginis ſumenda eſt oratio, Indulgentiam, de Communi Virginum & Martyrum, tacito tamen in oratione martyris nomine. a Tabel. occurrentiæ num. 1. & 2. b Rubr. Breviar. Rom. Tit. 11. num. 7. & in Tabella Concurrentiæ §. 2. c Rubr. Brev. Rom. Tit. 10. num. 1. d Rubr. Breviar. Rom. Tit. 9. num. 8.

9 a Si feſtum Inventionis S. Crucis cadat in die Aſcenſionis Domini transferri debet poſt Dominicam Trinitatis, cùm in Kalendario Breviarii noſtri omnes dies incidentibus feſtis Duplicibus, vel Semiduplicibus impediantur, dempta die 10. Maji in quam octava Aſcenſionis, & 12. in quam eo anno cadit Vigilia Pentecoſtes. Facta autem ejuſmodi tranſlatione, b recitandum erit officium, ut extra tempus Paſchale ſine Alleluja, poſt Antiphonas, Invitatorium, Reſponſoria, & ſupplenda erit Antiphona ſecunda & tertia cujuſcumque Nocturni Antiphonis ſecundis & tertiis Nocturnorum in feſto Exaltationis ſanctæ Crucis die 14. Septembris. a Rubr. Brev. Rom. Tit. 10. num. 1. item Tit. 7. num. 3. b Gavant. ſect. 7. num. 10.

10 Feſtum ſancti Antonini Epiſcopi, Semiduplex ad libitum occurrens die 10. apud nos transfertur in diem 14. Maji, eodem prorſus modo, quo feſtum ſancti Canuti ſuprà in Rubric. pro menſe Januarii num. 4. Sac. Rituum Congregationis die 19. Aprilis 1688.

PRO MENSE JUNII.

Quando feſtum ſancti Joannis à ſancto Facundo venerit in die ſanctiſſimæ Trinitatis, vel in die octavæ Corporis Chriſti, transfertur in diem 16. Junii ex decreto Joan. 22. ſic ait Gavant. tit. 7. num. 8.

Quando verò prædictum feſtum venerit in die Pentecoſtes tunc transfertur ad diem 20. Junii, & ſi occurreret infra octavam Pentecoſtes, transfertur in primam diem feſto ix. Lect. non impeditam poſt feſtum SS. Trinitatis, non tamen transfertur octava, ut dictum eſt in Rubricis generalibus de tranſlatione feſtorum tit. 10. num. 2.

Quando autem contigerit hoc feſtum transferri poſt totam ſuam octavam, illo anno celebretur ſine octava loc. cit. ſuperiùs de tranſlatione feſt. tit. 16. num. 2.

PRO MENSE AUGUSTI.

Quando a feſtum S. Simpliciani venerit in die Sabbati: Lectio ix. SS. Hippolyti & Caſſiani omittatur, cujus loco legenda erit Homilia de Vigilia Aſſumptionis B. Mariæ virginis, b & fiet commemoratio octavæ S. Laurentii, Vigiliæ, & ſanctorum Martyrum. Et in ſecundis Veſperis commemoratio pariter recitabitur de Dominica, de octava, ac de S. Euſebio Confeſſore. Et ſi alicubi eſſet Titularis Eccleſiæ, nihil tunc prorſus, nec commem. de Vigilia. a Rubr. Brev. Rom. Tit. 26. num. 3. b Rubr. Brev. Rom. Tit. 6. num. 2.

2 In ſecundis Veſperis Aſſumptionis beatæ Mariæ virginis fiet commemoratio S. Alipii Epiſcopi & Confeſſoris,

&

& feſtum S. Hyacinthi occurrens cum ſancto Alipio ipſo die Aſſumptionis, perpetuò transferatur in diem 19. Auguſti, ibique habeat ſedem fixam & perpetuam. Sacr. Rit. Congreg. die 18. Junii 1671.

3 a Vigilia S. P. N. Auguſtini occurrente in Feria v. vel Sabbato, Officium nullatenus fiat de ſanctiſſimo Sacramento, vel de Conceptione B. Mariæ virginis, quia in toto ordine noſtro eſt Privilegiata: ſed recitabitur de ipſa Vigilia, b quæ etiam ſi venerit in Dominica, de illa fiet officium in Sabbato c cum commemoratione S. Zephyrini Papæ & mart. d ſed ſine ejuſdem nona Lectione. e Ubi verò feſtum S. Bartholomæi celebratur die 25. & ſancti Ludovici die 26. tunc ſi Vigilia S. P. N. Auguſtini veniat in Dominica, officium diei Sabbati erit de S. Ludovico f cum nona Lectione de Homilia, & commemoratione Vigiliæ, & ſancti Zephyrini. Si verò in ipſa die Vigiliæ occurrat Feſtum Semiduplex de præcepto etiam translatum, officium nullatenus fiat de Vigilia: ſed de Feſto Semiduplici cum commemoratione Vigiliæ. a Decret. Reformat. offic. ord. 29. Septemb. 1672. b Rubr. Brev. Rom. Tit. 6. num. 2. c Rubr. Brev. Rom. Tit. 9. num. 2. d Gavant. ſect. 3. cap. 11. num. 33. & 35. e Rubr. Brev. Rom. Tit. 6. num. 2. & Tit. 9. num. 10. & Tit. 26. num. 3. f Rubr. Brev. Rom. Tit. 6. n. 1.

4 a Si Feſtum S. P. N. Auguſtini venerit in Dominica tam in primis, quàm in ſecundis Veſperis, ac Laudibus fiet commemoratio ejuſdem Dominicæ occurrentis b cum nona Lectione ipſius, & de S. Hermete nihil. c. Quando autem venerit in Feria ſecunda, in primis Veſperis Feſti nulla erit commemoratio de Dominica. d Et in ſecundis Veſperis fiet tantùm commemoratio de Decollatione S. Joannis Baptiſtæ. Aliàs verò ſubſequente Dominica, & ſolemnitate principali Archiconfraternitatis Cincturatorum: Feſtum Decollationis transfertur in diem 30. Auguſti, & alia fiunt ut notatur in proprio. a Tabul. occurren. num. 4. b Tabul. occurrent. num. 5. c Tabul. occurrent. n. 1. d Tab. occurrent. n. 4.

5 a Tota autem octava erit privilegiata, ita, ut excepto feſto Decollationis, & B. Mariæ de Conſolatione, ut ſuprà de nullo alio celebrari offic. debeat. b. Si tamen fiat de majori aliquo Feſto Dupl. etiam primæ Claſſis ſemper de ea fit commem. Hinc feſtum S. Antonini mart. cujus obitus die 2. Septembris recurrit ad diem 5. ejuſdem menſis erit perpetuò translatum: & c die 7. ſeq. fiet offic. de S. Raymundo Nonnato Dupl. d Pridie diviſis ſecundis Veſperis S. Limbaniæ virginis, ita ut à Capit. fiat de S. Raymundo cum comm. ejuſdem S. Limbaniæ. à Clem. X. orat. conc. Illuſtriſſ. D. Euſanio Sacr. Pontif. 24. Febr. 1673. b Reform. off. ord. c Sacr. Rit. Congreg. 16. Septembris 1671. d Tabul. concurr. num. 5.

6 Si in Dominica prima poſt Feſtum S. P. N. Auguſtini, in qua occurrit feſtivitas Cincturatorum, occurrat Feſtum Patroni principalis, vel Tituli, vel Dedicat. propriæ Eccleſiæ, vel aliud ex majoribus: fiat officium de Feſto cum translatione B. Mariæ virginis de Conſolatione in primam diem non impeditam. Reformat. offic. ordin.

Digitized by Google

PRO MENSE SEPTEMBRIS.

IN die octava S. P. N. Auguſtini integræ Veſperæ erunt de oct. cum commem. S. Antonini, cùm enim præfata octava ſit privilegiata debet celebrari ipſa dies octav. ſub ritu Duplici majoris, adeoque in concurrentia cum Duplici minori, ut eſt feſtum S. Antonini debet habere ſecundas Veſperas integras: in concurrentia Dominicæ cedit ſolemnitati principali Archiconfraternitatis, de qua Veſperæ ſecundæ erunt integræ cum commem. diei octavæ, ut in proprio notatur. Reform. Offic. ord. 25. Maji 1682.

2 a Feſtum SS. Cornelii & Cypriani mart. quamvis in Breviario Rom. die 16. celebretur tamquam translatum à die 14. in quam cadit illorum obitus, in primam ſupradictam diem non impeditam, ibique habeat ſuam ſedem fixam: Hanc tamen in Kalend. Ordinis nequit habere, niſi in die 26. Nam cùm Semiduplex infra oct. non transferatur niſi in proximam ſequentem diē. & ſi iſta ſit impedita, extra oct. transferri debeat: hinc quia hujuſmodi Feſtum in ſui translatione habet primam diem ab Octava Nativitatis B. Virginis impeditam, & deinde ſequuntur oct. SS. Nicolai & Thomæ de Villanova, (quæ licèt admittant Feſtum Semidupl. occurrens, reſpuunt tamen Semid. translatum ut ſuprà) ſequitur, quòd hujuſmodi Feſtum transferri debeat non in 16 ſed 26. diem Septembris, ibique habeat ſuam ſedem fixam. b Nec par eſt ratio de Feſto S. Stanislai mart. Semidupl. quod celebratur infra octav. S. Monicæ, illud enim translatum eſt in diem immediatè antecedentem à die 8. ſui obitus, ad quam jus vicinitatis non amittit. a Rub. Brev. Rom. Tit. 10. num. 5. in fin. Gav. ſect. 3. cap. 8. num. 3. Decr. cap. Gen. Sen. die 14. Maji 1646. b Gavant. ſect. 3. cap. 10. num. 4.

3 Feſtum S. Vvenceslai mart. occurrens die 28. Septembris à nobis transfertur in diem 7. Octobris ex conceſſione Sacr. Rit. Congreg. die 19. Aprilis 1688. ſicut dictum eſt de SS. Canuto & Antonino.

PRO MENSE OCTOBRIS.

FEſtum S. Stephani Regis Hungariæ translatum in noſtro Kalendario ad 3. Octobris ibidem habet ſuam ſedem fixam. Feſtum verò Sacrorum Stigmatum S. Franciſci locatur tamquam in ſede fixa die 5. ejuſdem, ſed in ſecundis Veſperis S. Franciſci nulla ſit commem. Stigmatum.

2 Feſtum S. Vvenceslai Duc. Bohem. mart. ad lib. translatum eſt in noſtro Kalendario ad 7. Octobris, ibique habet ſuam ſedem fixam, dummodo illa dies non ſit impedita feſto ix. Lect. tunc enim aſſignabitur dies primus non impeditus poſt 7. Octobris, & ſi venerit in Dominica, illo anno nihil fiet de eo. Sacr. Rit. Congr. die 19. Aprilis 1688.

3 In feſto SS. Urſulæ & ſociarum ejus, ſi in aliqua ex noſtris Eccleſiis adſit alicujus ex his Virginibus caput aut inſignis reliquia, & nomen ignoretur, recitabitur de ea officium Duplici ritu, ſumpta oratione de Communi in ſingulari, tacito tamen illius nomine, & fiet commemoratio SS. Urſulæ & Sociarum, cum Antiphona & oratione, ut in Breviario Romano. Ubi verò reperiuntur earumdem Virginum, vel plura capita, vel reliquiæ inſignes, fiat Officium

Digitized by Google

de illis ut ſuprà, cum Antiphona in utriſque Veſperis ad Magnificat, & in Laudibus ad Benedictus, Iſtarum eſt enim, ut in feſto SS. Perpetuæ & Felicitatis die 7. Martii, addita tamen Oratione de Communi in numero plurali, Deus, qui inter cetera, & pro commemoratione SS. Urſulæ & ſociarum dicetur Aña, Prudentes Virgines, cum ſua Oratione, ut in earum Feſto. Gavant. ſect. 7. cap. 12. nu. 21.

PRO MENSE DECEMBRIS.

IN concurſu S. Luciæ cum Octava Conceptionis B. Mariæ virginis Veſperæ integræ ſunt de dicta octava (ex Rubr. ſpeciali) cum commemoratione S. Luciæ, feriæ, & S. Euſebii. In ii. verò Veſperis in concurſu cum SS. Virginibus & Martyribus Africanis, idem dicendum eſt propter identitatem rationis. Ordo Div. Off. Ord. Noſtri Romæ impreſſ. pro anno 1677.

2 a Die 17. Decembris, & diebus ſequentibus in quibus ad Laudes, & ad Veſperas recitantur Antiphonæ majores, non poteſt fieri officium de commemorationibus menſtruis S. P. Auguſtini, S. Matris Monicæ, & S. Nicolai de Tolentino. a Reform. Offic. Ord.

Pro Commemorationibus Hebdomadariis SS. Sacramenti, Conceptionis B. M. virg. & S. P. N. Auguſtini.

SI menſe Februario contingat pluries fieri de Commemoratione S. P. N. Auguſtini, tunc prima vice Lectiones ſecundi & tertii Noct. poterũt deſumi ex menſe Januario, reliquis vicibus recitabuntur de ipſo menſe Februario. Ref. Offic. Ord. 1682.

2 a Si in aliquo ex diebus, in quibus faciendum eſt officium de hujuſmodi commemorationibus, occurrat aliquod Feſtum quod ſit translatum ſive Duplex, ſive Semiduplex, recitabitur de Feſto translato, relicto commemorationis officio. Si verò occurrat Semiduplex ad libitum, poterit de illo fieri, ſi ſemel ſaltem in menſe recitatum ſit de una, vel de altera commemoratione; b aliàs officium fiat de commemoratione currenti, omiſſo officio ad libitum, quod in aliam diem nequit transferri: quod etiam faciendum eſt, occurrentibus iiſdem diebus, ut ſuprà, officiis Sanctorum Diœceſis & locorum, ubi habitant fratres noſtri, abſque eo quòd poſſint transferri. a Sacr. Rit. Congr. in Rubr. de Offic. Ordin. Min. Item Sacr. Rit. Congreg. die 6. Octobris 1668. b Sac. Rit. Congreg. 24. Jan. 1682.

3 a Occurrentibus Vigiliis, Feriis Rogationum, vel Quatuor Temporibus in prædictis diebus: ſive etiam aliqua Dominica, quæ ſupereſt poſt Epiphaniam, vel Pentecoſten (una excepta Dominica ſecunda poſt Epiphaniam, de qua in Rubrica pro menſe Januarii) aut Reſponſoriis Dominicæ præcedentis, necnon Defunctorum officio menſtruo, quæ alio die poni non poſſint: officium fiat de commemoratione currenti, relictis Reſponſoriis, b ac Defunctorum officio: c De Vigilia verò eo die quo currit; d ſicuti etiam in Sabbato de Dominica legatur nona Lectio, & fiat commemor. in Laudibus tantùm cum Antiphona & oratione propria. a Rubr. Brev. Rom. Tit. 27. num. 7. b Rubr. Brev. Rom. in Offic. Defunct. c Rubr. Brev. Rom. Tit. 6. num. 1. Item Sac. Rit. Congr. in Rubr. Offic. Ordinis Minorum. d Rubr. Brev. Rom. Tit. 4. num. 4.

4 a Quo ad officium Sanctiſſimi Sacramenti, clauſula illa (aut aliquo alio impedimento) quamvis, quando emanarunt litteræ Clementis VIII. anno ſcilicet 1596. potuiſſet, ſive debuiſſet intelligi de Vigiliis, de Dominicis, & de Reſponſoriis, ut ſuprà, primo ponendis; tamen poſt reformationem Rubricarum Breviarii Romani ab eodem Pontifice factam anno 1602. nomine prædicti impedimenti non poſſunt amplius venire Vigiliæ, Dominicæ, & Reſponſoria, ut ſuprà ex Rubricis numero præcedenti adnotatis: quapropter ceſſat de præſenti hujuſmodi clauſula: vel intelligenda eſt de Dominica ſecunda poſt Epiphaniam, da qua dictum eſt ſuprà, vel etiam de die infra octavam, b quæ non eſt propriè Feſtum, ſed Feſti prorogatio ſive continuatio. a Bizzac. in Rubr. Brev. Rom. MSS. cap. 12. nu. 9. b Gavant. ſect. 3. cap. 8. num. 5.

5 In officio Sanctiſſimi Sacramenti, & Conceptionis B. Mariæ virginis, ſi in Veſperis de illis facta ſit ſaltem commemoratio, dicetur in utroque Completorio, Jeſu, tibi ſit gloria, qui natus es, &c. Quòd ſi in primis Veſperis recitatum ſit à Capitulo, etiam dicatur in Hymno Veſperarum. In ſecundis autem Veſperis, ſi fiat de illis commemoratio, eodem modo concludentur Hymni uſque ad Completorium incluſivè. Sac. Rit. Congreg. in Offic. PP. Carm. Diſcalc. Romæ impreſſo 1672. ex Gavant. ſect. 5. cap. 6. num. 15.

6 a Si pro commemoratione S. P. N. Auguſtini in tota Hebdomada nullus dies remaneat liber præter Feriam quintam vel Sabbatum, Officium fiat de Sanctiſſimo Sacramento, & de Conceptione B. Mariæ. b Si verò in toto menſe nunquam recitatum ſit de hujuſmodi commemoratione, nulluſque alius dies ſuperſit ejuſdem menſis præter ſupradictos, tunc officium debet fieri de S. Patre N. Auguſtino (niſi in quibus menſibus aliquod peculiare Feſtum ejus occurrit) cujus commemoratio pro quolibet menſe eſt de præcepto, c aliæ verò, ut ſuprà, ex devotione. Officium autem obligationis debet præferri officio devotionis, d ob eamdem rationem quando dies prima Decembris cadit in Sabbato, officium celebrabitur de Commemoratione S. P. N. Auguſtini, non de Conceptione beatæ Mariæ (de qua eo menſe ſatis per totam octavam) ut ita locus fiat commemorationibus S. Matris Monicæ, & S. Nicolai die 4. & 5. ejuſdem menſis. a Rubr. Brev. Rom. Tit. 11. nu. 2. in fin. b Conſtit. Ordin. 1. par. c. 1. § 4. Item Decret. cap. Gen. Senon. 1486. c Sac. Rit. Congr. 29. Novemb. 1603. & die 8. Aprilis 1628. d Ordo Div. Offic. Ord. Romæ editus pro anno 1685.

7 a Quando officium commemorationis S. P. Noſtri Auguſtini hebdomadarium recitari poſſit Feria tertia, vel alio die hebdomadæ, tunc non eſt recitandum in Feria ſecunda, ne Miſſa Conventualis, cantanda cum ſua Proceſſione pro defunctis, juxta Ordinis Conſtitutiones, interrumpatur. b Si verò omnes dies fuerint impediti præter Feriam ſecundam, eo caſu in ipſa Feria ſecunda debet fieri officium de hujuſmodi commemorat. cum ſua Miſſa majori, applicanda tamen pro defunctis, & poſt Miſſam Proceſſio, c in eadem hebdomada non

eſt

Digitized by Google

eſt facienda bis commemoratio S. P. N. Auguſtini, ſemel pro hebdomada, & alia vice pro menſe; ſed ſolum eſt facienda commemoratio menſtrua, quæ ſimul erit hebdomadaria. Benè poteſt in eadē hebdomada fieri una die de feſto v. gr. Tranſlationis S. P. Auguſtini, & altera die de commemoratione ejuſdem. a Conſtitutiones Ordinis prima parte cap. 2. §. 1. b Decret. Reformatorum Officii Ord. die 24. Septembris 1672. c Reform. Offic. Ord. 1682.

8 a Nomen Sancti Patris Auguſtini addatur & exprimatur tam in Confeſſione ad Primam & Completorium, quàm etiam ad introitum Miſſæ, & in Collecta, A cunctis, non autem ad Canonem. b Hoc enim jure Breviarii & Miſſalis antiqui Ordinis, & conſuetudine præſcripta, nec umquam abrogata, ſemper uſitatū eſt. c Quod etiam obſervari debet in Litaniis majoribus, & in Titulis Sermonum atque Homiliarū ad Matutinum. a Zacch. Paſq. quæſt. 216. num. 5. & 6. Decret. Reformat. Offic. Ord. die 16. Octobris 1672. b Guyetus lib. 3. cap. 28. quæſt. 7. & 8. c Guyetus lib. 4. cap. 20. q. 7.

Pro Commemorationibus mēſtruis S. Matris Monicæ, ac S. Nicolai de Tolentino.

Officia a ejuſmodi commemorationum ſemel dumtaxat in menſe (iis menſibus exceptis, in quibus peculiare aliquod Feſtum eorumdem Sanctorum occurrit) recitabuntur, eo modo & ritu ut ſuprà commemorationes hebdomadariæ, ſub ritu ſcilicet Semiduplici, die non impedito feſto Duplici aut Semiduplici, etiam tranſlato, quod tamen ſit de præcepto: b nam Feſta ad libitum transferri non poſſunt: quando occurrunt in die Dominico, vel alio Feſto mobili, ex Decreto Sacr. Rit. Congr. nec etiam aliàs uti ſuprà declaratum in Rubr. Gen. Ord. num. 11. a Clemens X. in conceſſione facta die 20. Decembris 1673. 11. Maji 1674. & Sacr. Rit. Congreg. in Rubric. Offic. Ord. Minor. b Sacr. Rit. Congreg. die 20. Decembris 1673. Sac. Rit. Congreg. 24. Januarii 1682.

2 Ordo inter has Commemorationes hic ſervādus erit: quòd officium commem. S. Patris Auguſtini præferatur officio S. Monicæ, & officium S. Monicæ matris protoparentis Auguſtini, ideoque in Religione noſtra antiquioris, & peculiaris venerationis, officio commemorationis S. Nicolai anteponatur. Si verò ſemel ſaltem in menſe fuerit recitatum de Commemoratione aut alio feſto S. Patris Auguſtini, & nullus alius remaneat dies liber pro commemorationibus S. Monicæ & S. Nicolai, eo caſu relinquendum eſt officium hebdomadarium S. Patris Auguſtini, & recitandum de S. Monica, deinde de S. Nicolao. b Ita die 2. Auguſti recitandum eſt officiū de commemoratione S. Matris Monicæ, non S. P. Auguſtini, ut die 9. ejuſdem menſis poſſit recitari de commemoratione ſancti Nicolai. a Decr. Reform. Offic. Ord. b Ordo Div. Offic. pro Relig. Romæ impreſſus pro anno 1684.

3 Idem dicendum de commemorationibus Sanctiſſimi Sacramenti Feria quinta, & Conceptionis beatæ Mariæ virginis in Sabbato, cujuslibet hebdomadæ extra Adventum & Quadrageſimam, non impeditis. Quando verò commemoratio menſtrua, vel hebdomadaria S. P. N. Au-

Digitized by Google

Auguſtini, aut S. Nicolai de Tolentino concurrit cum alio Feſto Duplici, vel Semiduplici alicujus ſancti Confeſſoris, vel Pontificis, vel non Pontificis, aut contra, & eſt facienda commemor. alterius Feſti Simplicis Confeſſoris Pontificis, aut non Pontificis, tunc ne bis dicatur ℣. Amavit eum, &c. aut Juſtum deduxit, &c. Pro commemoratione S. Simplicis, ſi fuerit Pontifex, dicatur ℣. Elegit eum Dominus, &c. Si verò fuerit Confeſſor tantùm ℣. Os juſti, &c. Quod etiam locum obtinet in ſimili concurſu duarum non Virginum, cum commemoratione S. Matris Monicæ: tunc enim pro ſecunda commemoratione non Virginis dicetur ℣. Adjuvabit eam, &c. Ordo Div. Offic. pro Relig. impreſſ. Romæ pro anno 1677. num. 2. Gavant. ſect. 3. cap. 9. num. 10.

4 Quando fit officium de una ex commemorationibus ejuſmodi ſive menſtruis, ſive hebdomadariis, aut de translationibus S. P. N. Auguſtini pro octava benedictione non dicitur: cujus commemor. &c. translationem, &c. ſed juxta Rubr. Gen. tit. 25. & Dominica prima Adventus, dici debet: Cujus feſtum colimus, &c. Ita Decret. Sac. Rit. Congreg. pro Offic. FF. Minor. Sacr. Rit. Congreg. 13. Februarii 1666.

De Officio Defunctorum.

Tria Defunctorum Officia, quæ in Breviario Noſtri Ordinis ſtatutis diebus ſunt diſpoſita, recitari debent in diebus non impeditis Feſto Duplici, vel Dominica: tunc enim prædicta officia transferenda ſunt in primam diē immediatè ſequentem non impeditam.

2 Si in prima die ut ſuprà non impedita contingat recitandum eſſe officium Defunctorum ex præcepto Eccleſiæ pro prima die menſis, eo caſu debet præferri Officium generale Ordinis tamquam Dupl. & ſolemnius, & in aliam primam diem ſimiliter non impeditam transferatur Officium Defunctorum ex præcepto Eccleſiæ.

3 Pridie quàm Officium Defunctorum ut ſuprà recitetur, præmittenda eſt in Martyrologio Romano Officii recitandi annuntiatio, ſub formula prout infrà in Martyrol. Ordin.

DECRETUM.

Cum à nonnullis locorum Ordinariis dubitaretur, utrùm in Eccleſias Monialium, quæ ſub ipſorum cura ſunt, Indulgentiæ convenirent generatim conceſſæ Eccleſiis Fratrum pariter & Monialium Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, tum in diebus feſtis SS. Ordinis, tum in aliis hujuſmodi ſolemnitatibus, Reverendiſs. Fr. Joſeph Euſanius Epiſcopus Porphyrienſis, & Sacrarii Apoſtolici Præfectus, ut omnis dubitatio, & contentionum occaſio tollatur inter locorum Ordinarios & Regulares, petiit ſuper eo dubio à Sacra Congreg. reſponſum. Quæ, res diligenter examinata, cenſuit, Chriſti fideles Eccleſias Monialium viſitantes, quæ Regularium vel Epiſcoporum curæ ſubduntur, æquè in utriſque jam dictas indulgentias lucrari. Die 27. Februarii anno 1673.

F. M. Cardinalis Brancacius.

Loco ✠ Sigilli.

Michael Angelus Riccius Secretarius.

✠ R.

Digitized by Google

FR. JOSEPHUS EUSANIUS AQUILANUS, Epiſcopus Porphyrienſis, & Sacrarii Apoſtolici Præfectus.

OMnibus & ſingulis haſce litteras inſpecturis ſignificamus in teſtimonium veritatis, Sanctiſſimum D. N. Clementem Papam X. die 24. Februarii currentis anni 1673. vivæ vocis oraculo nobis conceſſiſſe, præſente Illuſtriſſimo & Reverendiſſimo D. Alexandro Auguſtino Creſcentio Patriarcha Alexandrino, & ejuſdem SS. D. N. Cubiculi Præfecto: quòd primæ Veſperæ feſti S. Monicæ in toto Ordine Eremitarum S. Auguſtini, ob ejus ſolemnitatem celebrentur integræ, & cum ſola commemoratione Inventionis ſanctæ Crucis.

Item, quòd ſtante antiqua Conſtitutione Patris Magiſtri Fratris Thomæ de Argentina, ejuſdem Ordinis Generalis, in ſuis Conſtitutionum Additionibus ad Capitulum primum de divino Officio: quòd ſcilicet inter Octavam feſti S. Auguſtini de nullo alio feſto fiat, niſi Decollationis S. Joannis Baptiſtæ, & Dominicæ infra Octavam, ita ſervandum conceſſit perpetuis futuris temporibus; in contrarium præmiſſorum non obſtantibus Rubricis Breviarii Romani. In quorum fidem, &c. Datum hac die 24. Februarii 1673.

Fr. Ioſeph Epiſc. Porphyr. Sacr. Apoſtolici Præfectus.

Damianus Cenſius Secret.

ORDINIS EREMITARUM S. AUGUSTINI.

CUm pro parte R. P. Magiſtri Fr. Dominici Valvaſorii Mediolanenſis Generalis totius Ordinis Eremitarum S. Auguſtini ſupplicatum ſit pro declaratione, An Moniales quæ militant ſub Regula S. Auguſtini, ſed ſubjectæ Ordinariis locorum, & vivunt ſub eorum Cura, poſſint uti Breviario Auguſtiniano (quod ſolum differt à Romano, ex eo quia ibi ſunt appoſita, & adjuncta nonnulla alia Officia Sanctorum ejuſdem Ordinis) ſicuti eodem Breviario utuntur Moniales, quæ ſunt ſub gubernio Religioſorum Auguſtinianorum? Et Sacra Rituum Congregatio reſpondit affirmativè, & ita declaravit. Die 27. Januarii 1680.

Cæſ. Card. Fachinettus.

Loco ✠ Sigilli.

Bernardinus Caſalius Sacr. Rit. Congr. Secret.

DUÆ

Digitized by Google

DUÆ TABELLÆ

Ex Rubricis generalibus excerptæ.

In quarum prima ſtatim videri poterit, de quo celebrandum erit Officium, ſi plura eodem die Feſta occurrant.

In ſecunda verò quomodo Officium precedens concurrat in Veſperis cum Officio ſequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur, quod quæritur.

Primùm inveniatur numerus poſitus in quadrangulo illo, in quo Feſta, de quibus eſt controverſia, ſibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum numerum deſcripta, & ex ea clarè videbitur quid ſit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo ſibi invicem occurrunt Duplex primę Claſſis, & Dominica primæ Claſſis, erit qui eſt in angulo ſuperiori primæ Tabellæ, in quo ſignatus eſt numerus 1. quia ſi ad eum tam Duplex, quàm Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo ſibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum appoſita ſic habet.

1. Translatio de primo Officium de ſecundo. Ideſt, Duplex primæ Claſſis prædictum transferatur, & Officium fit de Dominica primæ Claſſis: quia cùm in his Regulis dicitur, De primo, ſeu præcedenti, intelligitur de Feſto in ſuperiori parte Tabellæ appoſito, ut Duplex prædictum: cùm de ſecundo, vel ſequenti, de Feſto in inferiori parte ſub numeris appoſito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem Quadrangulis nullus appoſitus eſt numerus, vel quia nullus occurſus, neque concurſus eſſe poteſt, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid ſit agendum.

Scire tamen oportet, quæ ſint Duplicia primæ & ſecundæ Claſſis, & majora per annum, & quæ Dominicæ, & Feriæ majores dicantur.

DUPLICIA I. CLASSIS,

in quibus nulla fit commemoratio quorumcumque Feſtorum occurrentium, niſi prout ſup. in Rubr.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Paſcha Reſurrectionis, cum tribus antecedentibus, & duobus ſequentibus diebus.
Aſcenſio Domini.
Pentecoſtes cum duobus ſequentibus diebus.
Feſtum Corporis Chriſti.
Nativitas S. Joannis Baptiſtæ.
Feſtum SS. Apoſtolorum Petri & Pauli.
Aſſumptio B. Mariæ virginis.
Feſtum S.P.N. Auguſtini Epiſc. Confeſſ. & Eccleſ. Doctoris.
Feſtum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Eccleſiæ.
Patronus vel Titulus Eccleſiæ.

DUPLICIA II. CLASSIS,

in quibus de Simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantùm.

Circumciſio Domini.
Feſtum Sanctiſſimi Nominis JESU.
Feſtum ſanctiſſimæ Trinitatis.
Conceptio, Purificatio, Annuntiatio, Nativitas } ejuſdem B. Mariæ.

Feſtum

Feſtum S. Stephani Protomartyris.
SS. Innocentium martyrum.
Natalitia xi. Apoſtolorum.
Feſta Euangeliſtarum.
Feſtum S. Joſeph Confeſſoris.
Inventio ſanctæ Crucis.
Feſtum S. Laurentii.
Dedicatio ſancti Michaelis Archangeli.
Feſtum S. Gabrielis Archangeli.
Feſtum S. Matris Monicæ.
S. Joannis à S. Facundo Confeſſ.
S. Thomæ de Villanova Epiſc. & Confeſſ.
S. Guilielmi Confeſſoris.
S. Nicolai de Tolentino Confeſſoris.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas Claſſes.

Dominicæ primæ Claſſis, quæ numquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadrageſimæ.
Paſſionis.
Palmarum.
Paſchæ.
In Albis.
Pentecoſtes.
Trinitatis.

DOMINICÆ II. CLASSIS,

quæ non omittuntur, niſi occurrente Patrono, vel Titulari Eccleſiæ, & ejuſdem Dedicatione: & tunc de iis fit ſemper commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventus.
Dominicæ { Septuageſimæ. Sexageſimæ. Quinquageſ.
Secunda, Tertia, Quarta } Quadrageſimæ.

DUPLICIA MAJORA

per annum, quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio ſanctæ Crucis.
Feſtum Nivis, Viſitatio, Præſentatio, Feſtū S. Nominis } B. Mariæ.
Apparitio S. Michaelis Archangeli.
Cathedra S. Petri utraque.
Feſtum ejuſdem ad Vincula.
Converſio S. Pauli.
Feſtum S. Joannis ante portam Latinam.
S. Barnabæ Apoſtoli.
Patronorum minus principalium.
S. Catharinæ virginis & martyris Studiorum Protect.
Feſtivitas Cincturatorum.

Feriæ majores, de quibus ſemper fit commemoratio.

Adventus.
Quadrageſimæ.
Quatuor Temporum, &
Secunda Rogationum.

	Vigilia,	Feria Major,	S. Maria in Sabbato.	Simplex,	Semiduplex,	Dies Octavæ,	Dies infra Octavam,	Duplex per annum,	Duplex ij. Claſſis,	Duplex j. Claſſis,	Dominica per annum,	Dominica ſecundæ Claſſis.	Dominica primæ Claſſis.
Dupl. i. Claſ. &	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Dupl. ii. Claſſ.	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Dupl. per ann.	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Oct.	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ.	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex.	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
B. M. in Sabb.	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major.	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia.	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1 Translatio de i. Offic. de ii.
2 Offic. de primo, translatio de ſecundo.
3 Commemoratio de primo, Officium de ii.
4 Offic. de primo, commemoratio de ſecundo.
5 Nihil de i. Officium de ſecundo.
6 Offic. de primo, nihil de ſecundo.
7 Offic. de digniori, cõm. de minus digno.
8 Offic. de digniori, translatio de minus digno.

Notandum, quòd Duplex quodcumque, etiam Patroni, & Tituli Eccleſiæ, vel Dedicationis ejuſdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini & Pentecoſtes, in die Circumciſionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, & infra Octavas Paſchæ & Pentecoſtes, in Aſcenſione Domini, in Feſto Corporis Chriſti, in Feſto Aſſumptionis B. Virginis, & omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantùm de Patrono, vel Titulari Eccleſiæ, & ejuſdem Dedicatione cum commem.

Digitized by Google

mem. Oct. alia Feſta transferuntur poſt Octavam.

Infra Octavam Corporis Chriſti, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici tranſlato, & de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Feſtis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proximè ſequentem diem: quæ ſi fuerit impedita alio ſimili Feſto, transfertur poſt Octavam.

De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ, & Corporis Chriſti ſemper fit commemoratio quocumque Feſto in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non ſunt in Kalendario, nihil fit à Feria iv. Cinerum uſque ad Dominicam in Albis, & à Vigilia Pentecoſtes uſque ad feſtum Trinitatis incluſivè, & à die 17. Decembris uſque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transfertur: ideò quamquam Nativitas S. Joannis Baptiſtæ occurrens in die Corporis Chriſti, transferatur in diem ſequentem, non tamen trāsfertur Octava, ſed de ea fit tantùm commemor. in Officio de Octava Corporis Chriſti.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Eccleſiæ deſcriptus ſit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Eccleſia fit tantùm de Patrono, vel Titulari abſque commemoratione aliorum. Qui ſi in dicto Kalendario deſcripti ſint ſub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem ſimili Officio non impeditam; & de eis fiat Officium Semiduplex: niſi tamen ſint de majoribus Feſtis, quia tunc de tranſlato quoque fiet Officium Duplex, ac ſi proprio die celebraretur. Si verò in Kalendario omnes ſint tamquam Feſtum ſimplex, de illis nihil fit.

De Feriis Adventus & Quadrageſimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utriſque Veſp. & Laudibus cujuſcumque Feſti: de Quatuor Temporibus, & Feria ſecunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantùm. Si verò aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadrageſima, & Quatuor Temporibus, vel in diebus Feſtorum Duplicium primæ claſſis, ſive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Eccleſiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUAN-

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octavæ.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minore.	Duplici per annum maiore.	Patrono, ſeu Titulo Eccleſiæ.	Duplici ſecundæ Claſſis.	Duplici primæ Claſſis.	Dominica quacunque.
Dom. j. & ij. Cl. cl	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dom. mi. per an.	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Dupl. j. Claſſis.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Dupl. ij. Claſſis.	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Pat. ſeu Tit. Eccl.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Dup. per ann. ma.	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Dup. per ann. min.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex.	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octaua.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Oct.	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de ſeq. nihil de præcedenti
2. Totum de præcedenti, nihil de ſeq.
3. Totũ de ſequenti, cõmem. de præced.
4. Totum de præced. commem. de ſeq
5. Capitulum de ſequenti, commemoratio de præced.
6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno.
7. Simpl. & S. Maria in Sabb. Fer. & Vig. non concurrunt.

Notandum, quòd in i. Veſperis diei Octavæ Aſcenſionis & Corporis Chriſti, totum Offic. fit de Octava, cum commem. præcedentis Feſti Duplicis, niſi fuerit Feſtum ſolemne principale, vel primæ, vel ſecundæ claſſis, quia tunc de Feſto fieret Offic. & comm. de Octava.

In ii. Veſperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paſchæ, Aſcenſionis, & Corporis Chriſti, de ſequenti Duplici fit tantùm commemoratio, niſi illud fuerit i. vel ii. claſſis, ſeu Patronus, vel Titulus aut Dedicatio Eccleſiæ; quia tunc de Feſto fieret Officium, & de Octava comm. Et ſimiliter die Oct. Corporis Chriſti in ii. Veſp. concurrente cum die Octav. S. Joannis Baptiſtæ, Veſperæ erunt de Oct. Corp. Chriſti, cum comm. Oct. S. Joannis.

In ii. Veſp. duplicis ii. Claſſ. non fit commem. de die infra Oct. niſi quando de ea fieri debeat Offic. die ſequenti.

Cùm plures fiunt commemorationes, ſervetur hic ordo. De Duplici, de Dñica, de Semidupl. de die infra Oct. de Fer. majori, ſeu Vig. de S. Maria in Sabb. de Simplici.

ORA-

Digitized by Google

O R A T I O

à Sanctiſſimo Domino noſtro Urbano
Papa VIII. edita.

ANte óculos tuos, Dómine, culpas noſtras férimus, & plagas quas accèpimus, conférimus.

Si pensámus malùm quod fécimus, minus eſt quod pátimur, majus eſt quod merémur.

Grávius eſt quod commíſimus, lévius eſt quod tolerámus.

Peccáti pœnam ſentímus, & peccándi pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infirmitas noſtra téritur, & iníquitas non mutátur.

Mens ægra torquétur, & cervix non fléctitur.

ita in dolóre ſuſpírat, & in ópere non ſe eméndat.

Si expéctas, non corrígimur: ſi víndicas non durámus.

Confitémur in correctióne quod égimus: oblivíſcimur poſt viſitatiónem quod flévimus.

Si exténderis manum, faciénda promíttimus: ſi ſuſpénderis gládium, promíſſa non sólvimus.

Si férias, clamámus ut parcas, ſi pepérceris, íterùm provocámus ut férias.

Habes Dómine confiténtes reos: nóvimus quòd niſi dimittas, rectè non périmas.

Præſta Pater omnípotens ſine mérito quod rogámus, qui feciſti ex níhilo qui te rogárent. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

℣. Gregem tuum Paſtor ætérne non déſeras. ℟. Sed per beátos Apóſtolos tuos perpétua defenſióne cuſtódias. ℣. Prótege Dómine pópulum tuum ad te clamántem, & Apoſtolórum tuórum patrocínio confidéntem. ℟. Perpétua defenſióne cuſtódias. ℣. Oráte pro nobis ſancti Apóſtoli Dei. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti. Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus, ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apoſtólicæ confeſſiónis petra ſolidáſti. Per Dóminum.

IMplóret, clementíſſime Dómine, noſtris opportúnam neceſſitátibus opem devótè à nobis prolàta meditátio, qua ſanctus olim Joánnes Chryſóſtomus, in hac Baſílica cónditus, te cum beatíſſimis Apóſtolis Petro & Paulo repræſentávit ſic colloquéntem: Circúmdate hanc novam Sion, & circumvalláte eam; hoc eſt, cuſtodíte, muníte, précibus firmáte; ut quando iráſcor in témpore, & orbem terræ concútio, aſpíciens ſepúlchrum veſtrum numquam deſtitúrum, & quæ libénter propter me géritis ſtígmata, iram miſericórdia vincam, & ob hanc percípiam veſtram interceſſiónem. Etenim quando Sacerdótium & Regnum vídeo lacrymári, ſtatim quaſi compátiens ad commiſeratiónem flector, & illíus meæ vocis reminíſcor: Prótegam urbem hanc propter David ſervum meum, & Aaron ſanctum meum, Dómine. Fiat, Fiat. Amen, Amen.

ORA-

Digitized by Google

ORATIO

Dicenda ante inchoationem divini Officii.

APeri Domine os meum ad benedicendum nomen ſanctum tuum: munda quoque cor meum ab omnibus vanis, perverſis, & alienis cogitationibus: intellectum illumina, affectum inflamma; ut dignè, attentè, ac devotè hoc Officium recitare valeam, & exaudiri merear ante conſpectum divinæ Majeſtatis tuæ. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

Domine in unione illius divinæ intentionis, qua ipſe in terris laudes Deo perſolviſti, has tibi Horas perſolvo.

Orationem ſequentem devotè poſt Officium recitantibus Leo Papa X. defectus & culpas in eo perſolvendo ex humana fragilitate contractas indulſit.

SAcroſanctæ & individuæ Trinitati, crucifixi Domini noſtri Jeſu Chriſti humanitati, beatiſſimæ & glorioſiſſimæ ſemperque virginis Mariæ fecundæ integritati, & omnium Sanctorum univerſitati ſit ſempiterna laus, honor, virtus & gloria, ab omni creatura, nobiſque remiſſio omnium peccatorum, per infinita ſæcula ſæculorum. ℟. Amen.

℣. Beata viſcera Mariæ virginis, quæ portaverunt æterni Patris Filium. ℟. Et beata ubera, quæ lactaverunt Chriſtum Dominum. Pater noſter. Ave Maria.

Ad

dicendæ ante Lectiones in Officio novem, & trium Lectionum.

In i. Noct. & pro ii. & v. Feria, Abſolutio.

Exáudi Dómine Jeſu Chriſte preces ſervórum tuórum, & miſerére nobis: qui cum Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1 Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius nos benedícere & adjuváre dignétur.

3 Spíritus ſancti grátia illúminet ſenſus & corda noſtra.

In ii. Noctur. & pro iii. & vi. Feria, Abſolutio.

Ipſíus píetas & misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre & Spíritu ſancto vivit & regnat in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4 Deus Pater omnípotens ſit nobis propítius & clemens. ℟. Amen.

5 Chriſtus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.

6 Ignem ſui amóris accendat Deus in córdibus noſtris.

In iii. Noct. & pro Feria iv. & Sabbato, Abſolutio.

A Vínculis peccatórum noſtrórum abſólvat nos omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7 Euangélica léctio ſit nobis ſalus & protéctio. ℟. Amen.

8 Divínum auxílium máneat ſemper nobíſcum.

9 Ad ſocietátem cívium ſupernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

Si Officium fit de Sancto ix. Lect. octava Benedictio erit.

Cujus feſtum cólimus, ipſe, vel ipſa intercédat pro nobis ad Dóminum.

Quando ſunt plures, dicitur,

Quorum, vel Quarum feſtum cólimus, ipſi, vel ipſæ intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de S. Maria, octava Benedictio erit.

Cujus feſtum cólimus, ipſa Virgo Virginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Si in [illegible] Lectione legendum [illegible] Euangelium cum Homilia, nona Benedictio erit.

Per Euangélica dicta deleántur noſtra delicta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Abſolutiones, & Benedictiones prædictæ ordine ſuperius in Rubricis generalibus, & in prima Dominica de Adventu deſcripto: & in eo, quando non legitur Homilia cum Euangelio, & Benedictiones ſumendæ ſunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio dicitur.

1 Ille nos benedícat, qui ſine fine vivit & regnat.

2 Divínum auxílium.

3 Ad ſocietátem.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Euangelio, prima Benedictio erit,

1 Euangélica léctio.

2 Divínum auxílium.

3 Ad ſocietátem.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit,

1 Ille nos benedícat, qui ſine fine vivit & regnat.

2 Cujus, vel Quorum.

3 Ad ſocietátem.

Digitized by Google

Digitized by Google

PSALTERIUM DISPOSITUM PER HEBDOMADAM,

Cum Ordinario Officii de Tempore.

PARS ÆSTIVA.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, & omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur ſecreto:

Pater noſter, qui es in cœlis: ſanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, ſicut in cœlo & in terra. Panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie: & dimítte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris: Et ne nos indúcas in tentatiónem: ſed líbera nos à malo, Amen.

Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jeſus. Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc, & in hora mortis noſtræ, Amen.

In principio Matutini, & Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apoſtolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli & terræ, Et in Jeſum Chriſtum, Fílium ejus únicū, Dóminum noſtrum: qui concéptus eſt de Spíritu ſancto, natus ex María vírgine, paſſus ſub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus & ſepúltus: deſcéndit ad ínferos: tértia die reſurrexit à mórtuis: aſcéndit ad cœlos; ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum, ſanctam Eccléſiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam ætérnam, Amen.

Deinde clara voce, dicitur ℣.

Dómine lábia méa apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me feſtína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſǽcula ſæculórum, Amen. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja ad omnes Horas.

Invitatorium ſequens dicitur in omnibus Dominicis uſque ad Adventum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos. Repetitur. Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Pſalmus 94.

Veníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo ſalutári noſtro: præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Digitized by Google

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus ſuper omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem ſuam, quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipſíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, & procidámus ante Deum ; plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter : nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra, ſicut in exacerbatióne ſecúndum diem tentatiónis in deſérto : ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt & vidérunt ópera méa. Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi, Semper hi errant corde: ipſi veró non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, ſi introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos. Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto :

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculórum, Amen. Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentecoſtes uſque ad Dominicam proximiorem Kalendis Octobris. Hymnus.

Nocte ſurgéntes vigilémus omnes,
Semper in pſalmis meditémur, atque
Voce concórdi Dño canámus
Dúlciter hymnos ;

Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum ſuis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cœli, ſimul & perénnẽ
Dúcere vitam.

Præſtet hoc nobis Déitas beátá
Patris, ac Nati, paritérque ſacti
Spíritus, cujus reſonat per omnem
Glória mundum. Amen.

Sequens Hymnus dicitur à Dominica proximiori Kalendis Octobris uſque ad Adventum. Hymnus.

Primo die, quo Trínitas
Beáta mundum cóndidit,
Vel quo reſúrgens Cónditor
Nos morte victa líberat :

Pulſis procul torpóribus
Surgámus omnes ócyus,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta ſicut præcipit.

Noſtras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos ſórdibus,
Reddat polórum ſédibus.

Ut, quique ſacratíſſimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis pſállimus,
Donis beátis múneret.

Jam nunc patérna cláritas
Te poſtulámus áffatim,
Abſint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.

Ne fœda ſit vel lúbrica
Compágo noſtri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.

Mundi Redémptor, quæſumus,
Tu probra noſtra díluas :
Nobíſque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas.

Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculũ.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annũ, Aña. Servíte Dño.
Aſteriſcus * notat pauſam cãtus in choro. Pſalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórũ, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ nõ ſedit :

ed

Sed in lege Dómini volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum, * quod fructū ſuum dabit in témpore ſuo:
Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur.
Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tamquam pulvis, quam prójicit ventus à fácie terræ.
Ideò non reſúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.
Quóniam novit Dóminus viam juſtórum: * & iter impiórum períbit.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculórum, Amen.

Hic verſus, Glória, ſemper dicitur in fine omnium Pſalmorum, niſi aliter notetur.

Pſalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?
Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérſus Dóminum, & advérſus Chriſtum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus ſubſannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.
Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póſtula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas figuli confrínges eos.
Et nunc reges intelligite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite diſciplinam, ne quando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.
Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Pſalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſúrgunt advérſum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.
Tu autem Dómine ſuſcéptor meus es; * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.
Ego dormívi, & ſoporátus ſum: * & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, ſalvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percuſſíſti omnes adverſántes mihi ſine cauſa: * dentes peccatórum cōtriviſti.
Dómini eſt ſalus: * & ſuper pópulum tuū benedíctio tua.

Pſalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.
Miſerére mei Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.
Et ánima mea turbáta eſt valdè: * ſed tu Dómine úſquequò?
Convértere Dómine, & éripe ánimā meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.
Quóniam nō eſt in morte qui memor ſit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavá-

Digitized by Google

vábo per ſingulas noctes lectum meum : * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me omnes qui operámini iniquitátem:* quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubéſcant & conturbéntur vehementer omnes inimíci mei ; * convertántur & erubéſcant valdè velóciter.

Per Annum, Antiph. Servíte Dómino in timóre, & exultáte ei cum tremóre. Antiph. Deus judex juſtus. Pſalmus 7.

Domine Deus meus in te ſperávi ; * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me.

Ne quando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud, * ſi eſt iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala,* décidamméritò ab inimícis meis inánis.

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam,* & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua : * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandáſti : * & ſynagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine ſecúndùm juſtítiam meam ; * & ſecúndùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum, & díriges juſtum, * ſcrutans corda, & renes Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Deus judex juſtus, fortis & pátiens : * numquid iráſcitur per ſingulos dies ?

Niſi convérſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit : * arcum ſuum teténdit & parávit illum.

Et in eo parávit vaſa mortis : * ſagíttas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum : * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * & in vérticem ipſíus iníquitas ejus deſcéndet.

Confitébor Dómino ſecúndùm juſtítiam ejus : * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Pſalmus 8.

Domine Dóminus noſter, * quàm admirábile, eſt nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam, & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus ? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum ?

Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum : * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, inſuper & pécora campi ;

Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Pſalmus 9.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor, & exultábo in te: * pſallam nómini tuo Altíſſime,

In convertendo inimícum meum retrórſum: * infirmabúntur, & peribunt à fácie tua.

Quóniam feciſti judícium meum & cauſam meam: * ſediſti ſuper thronum qui júdicas juſtítiam.

Increpáſti Gentes, & périit ímpius: * nomen eórum deléſti in ætérnum & in ſæculum ſæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * & civitátes eórum deſtruxíſti.

Périit memória eórum cum ſónitu: * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum: * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgiū páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquíſti quæréntes te Dómine.

Pſállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes ſtúdia ejus.

Quóniam requírens ſánguinem eórum recordátus eſt: * non eſt oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis: * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exultábo in ſalutári tuo: * infixæ ſunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo iſto, quem abſcondérunt, * comprehénſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuárum comprehénſus eſt peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ oblivíſcúntur Deum.

Quóniam nō in finem oblivio erit páuperis: * patiéntia páuperum non peribit in finem.

Exúrge Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conſpéctu tuo.

Conſtítue Dómine legislatórem ſuper eos: * ut ſciant Gentes quóniam hómines ſunt.

Ut quid Dómine receſsíſti longè, * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum ſupérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ: * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * ſecúndùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpéctu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illius in omni témpore.

Auferúntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo: * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in inſídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito, quaſi leo in ſpelúnca ſua.

Inſidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

Digitized by Google

n láqueo ſuo humiliábit eum, * inclinábit ſe, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.
Dixit enim in corde ſuo: Oblitus eſt Deus, * avértit fáciem ſuam, ne vídeat in finem.
Exúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne oblivi-ſcáris páuperum.
Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.
Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus eſt pauper: * órphano tu eris adjútor.
Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.
Dóminus regnábit in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: * períbitis Gētes de terra illíus.
Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.
Judicáre pupíllo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Pſalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránſmigra in montem ſicut paſſer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagíttas ſuas in pháretra, * ut ſagíttent in obſcúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecíſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?
Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dóminus in cœlo ſedes ejus:
Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.
Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum pars cálicis eórum.
Quóniam juſtus Dóminus & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum, Antiph. Deus judex juſtus, fortis & longánimis: numquid iraſcétur per ſíngulos dies?

Antiph. Tu Dómine.

Pſalmus 11.

SAlvum me fac Dómine, quóniam defécit ſanctus: * quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum.
Vana locúti ſunt unuſquíſque ad próximum ſuum: * lábia dolóſa, in corde & corde locúti ſunt.
Diſpérdat Dóminus univérſa lábia dolóſa: * & linguam magníloquam.
Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt, * quis noſter Dóminus eſt?
Propter miſériam ínopum, & gémitum páuperum: * nunc exúrgam, dicit Dóminus.
Ponam in ſalutári: * fiduciáliter agam in eo.
Elóquia Dómini, elóquia caſta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplum.
Tu Dómine ſervábis nos: & cuſtódies nos * à generatióne hac in ætérnum.
In circúitu ímpii ámbulant: * ſecúndùm altitúdinem tuam multiplicáſti fílios hóminum.

Pſalmus 12.

USquequò Dómine oblivíſcéris me in finem? * Uſquequò avértis fáciem tuam à me?
Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?
Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exáudi me Dómine Deus meus.

Illú-

Digitized by Google

Illúmina óculos meos, ne únquam obdórmiam in morte: * ne quando dicat inimícus meus: Prævalui advérſus eum.
Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero: * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.
Exultábit cor meum in ſalutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Pſalmus 13.

Dixit inſípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.
Corrúpti ſunt, & abomînábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum:
Dóminus de cœlo proſpéxit ſuper filios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.
Sepúlchrum patens eſt guttur eórum: * linguis ſuis dolóſè agébant, * venénum áſpidum ſub lábiis eórum:
Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt: * velóces pedes eórum ad effundéndum ſánguinem.
Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non eſt timor Dei ante óculos eórum.
Nonne cognóſcent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis?
Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt, conſílium ínopis confudíſtis: * quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.
Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael.

Pſalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?
Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua:
Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit advérſus próximos ſuos.
Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo ſuo, & non décipit, * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Per Annum, Ant. Tu Dómine ſervábis nos, & cuſtódies nos. ℣. Memor fui nocte nóminis tui Dómine. ℟. Et cuſtodívi legem tuam.

Poſt verſiculum cujuslibet Nocturni dicitur Pater noſter. ſecretò. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo. Abſolutio. Exáudi Dómine. & benedictiones poſitæ ante Pſalterium.

Deinde leguntur Lectiones cum Reſponſoriis, ut in Proprio de Tempore aſſignantur.

IN II. NOCTURNO.

Antiphona. Bonórum meórum.

Pſalmus 15.

Conſérva me Dómine, quóniam ſperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum: * póſteà acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus: *

Digitized by Google

nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei: * tu es, qui reſtítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.
Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * inſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conſpéctu meo ſemper: * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea: * ínſuper & caro mea requiéſcet in ſpe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi feciſti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Per Annum, Antiph. **Bonórum meórum non índiges, in te ſperávi, conſérva me Dñe.**

Antiphona. **Propter verba.**

Pſalmus 16

EXáudi Dómine juſtítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.
Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.
De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.
Probáſti cor meum, & viſitáſti nocte: * igne me examináſti, & non eſt invénta in me iníquitas.
Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.
Pérfice greſſus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur veſtígia mea.
Ego clamávi, quóniam exaudíſti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.
Mirífica miſericórdias tuas, * qui ſalvos facis ſperántes in te.
A reſiſténtibus déxteræ tuæ cuſtódi me, * ut pupíllam óculi.
Sub umbra alárum tuárum prótege me: * à fácie impiórum qui me afflixérunt.
Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem ſuum concluſérunt: * os eórum locútum eſt ſupérbiam.
Projiciéntes me nunc circumdedérunt me; * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.
Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam: * & ſicut cátulus leónis hábitans in abdítis.
Exúrge Dómine, præveni eum, & ſupplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.
Dómine à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.
Saturáti ſunt fíliis: * & dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.
Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo: * ſatiábor cùm apparúerit glória tua.

Per Annum, Antiphona. **Propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.**

Antiphona. **Díligam te.**

Et non repetitur in Pſalmo: quod ſemper fit, quando Aña incipit a primo verſu Pſalmi; & Pſalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo deſinit Aña, ſive integra dicatur, ſive tantùm inchoata, ſi tamen eadem ſint verba. & continuetur Antiphona cum Pſalmo.

Pſalmus 17.

DIligam te Dómine fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium

Digitized by Google

gium meũ, & liberátor meus.
Deus meus adjútor meus, * & ſperábo in eum.
Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſcéptor meus.
Laudans invocábo Dóminum: * & ab inimícis meis ſalvus ero.
Circumdedérunt me dolóres mortis: * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.
Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.
In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi:
Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam: * & clamor meus in conſpéctu ejus, introívit in aures ejus.
Commóta eſt, & contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt, quóniam irátus eſt eis.
Aſcéndit fumus in ira ejus: & ignis à fácie ejus exárſit: * carbónes ſuccénſi ſunt ab eo.
Inclinávit cœlos, & deſcédit: * & calígo ſub pédibus ejus.
Et aſcéndit ſuper Chérubim, & volávit: * volávit ſuper pennas ventórum.
Et póſuit ténebras latíbulum ſuum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebróſa aqua in núbibus áeris.
Præ fulgóre in conſpéctu ejus nubes tranſiérunt: * grando & carbónes ignis.
Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam: * grando & carbónes ignis.
Et miſit ſagíttas ſuas, & diſſipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.
Et apparuérunt fontes aquárum: * & reveláta ſunt fundaménta orbis terrárum:
Ab increpatióne tua Dómine, * ab inſpiratióne ſpíritus iræ tuæ.
Miſit de ſummo, & accépit me: * & aſſúmpſit me de aquis multis.
Eripuit me de inimícis meis fortíſſimis, & ab iis qui odérunt me: * quóniam confortáti ſunt ſuper me.
Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * & factus eſt Dóminus protéctor meus.
Et edúxit me in latitúdinem: * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.
Et retríbuet mihi Dóminus ſecúndum juſtítiam meam, * & ſecúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi.
Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo.
Quóniam ómnia judícia ejus in conſpéctu meo: * & juſtítias ejus non répuli à me.
Et ero immaculátus cum eo: * & obſervábo me ab iniquitáte mea.
Et retríbuet mihi Dóminus ſecúndum juſtítiam meam: * & ſecúndum puritátem mánuum meárum in conſpéctu oculórum ejus.
Cum ſancto ſanctus eris: * & cum viro innocénte innocens eris.
Et cum elécto eléctus eris: * & cum pervérſo pervertéris.
Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies: * & óculos ſuperbórum humiliábis.
Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.
Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo tranſgrédiar murum.
Deus meus impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor eſt ómnium ſperántium in ſe.
Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?
Deus qui præcínxit me virtúte: * & póſuit immaculátam viam meam.
Qui perfécit pedes meos tam-

Digitized by Google

quam cervórum, * & ſuper excélſa ſtátuens me.
Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuíſti, ut arcum æreum, bráchia mea.
Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ: * & déxtera tua ſuſcépit me.
Et diſciplina tua corréxit me in finem: * & diſciplína tua ipſa me docébit.
Dilatáſti greſſus meos ſubtus me: * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.
Pérſequar inimícos meos, & comprehéndam illos: * & non convértar donec deficiant.
Confríngam illos, nec póterunt ſtare: * cadent ſubtus pedes meos.
Et præcinxíſti me virtúte ad bellum: * & ſupplantáſti inſurgéntes in me ſubtus me.
Et inimícos meos dedíſti mihi dorſum, * & odiéntes me diſperdidíſti.
Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.
Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos:
Erípies me de contradictiónibus pópuli: * conſtítues me in caput géntium.
Pópulus, quem non cognóvi, ſervívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.
Filii alièni mentíti ſunt mihi, * filii alièni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à ſémitis ſuis.
Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus, * & exaltétur Deus ſalútis meæ.
Deus qui das vindíctas mihi, & ſubdis pópulos ſub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.
Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me: * à viro iníquo erípies me.
Proptéreà confitébor tibi in natiónibus Dómine: * & nómini tuo pſalmum dicam,
Magníficans ſalútes Regis ejus, & fáciens miſericórdiam chriſto ſuo David, * & sémini ejus uſque in ſæculum.

Per Annum, Antiphona. Díligam te Dómine virtus mea.
℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine.
℟. Deus meus illúmina ténebras meas. Pater noſter.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona. Non ſunt loquélæ. Pſalmus 18.

Coeli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.
Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit ſonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.
In ſole póſuit tabernáculum ſuum: * & ipſe tamquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à ſummo cœlo egréſſio ejus:
Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.
Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidũ, illúminãs óculos.
Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſæculum ſæculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetípſa.
Deſiderabília ſuper aurum, & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.
Etenim ſervus tuus cuſtódit ea, * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Digitized by Google

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Per Annum, Aña. Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, quorum non audiántur voces eórum. Aña. Exáudiat.

Pſalmus 19.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de ſancto : * & de Sion tueátur te.

Memor ſit omnis ſacrificii tui : * & holocáuſtum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum : * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in ſalutári tuo : * & in nómine Dei noſtri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam ſalvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum.

Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo : * in potentátibus ſalus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei noſtri invocábimus.

Ipſi obligáti ſunt, & cecidérunt : * nos autem ſurréximus, & erécti ſumus.

Dómine ſalvum fac regem : * & exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Per Annum, Aña. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis. Aña. Dómine.

Pſalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex : * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.

Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei; * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te : * & tribuíſti ei longitúdinem diérum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſæculum ſæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino : * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes; * & ſemen eórum à fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus, & pſallémus virtútes tuas.

Per Annum, Aña. Dómine in virtúte tua lætábitur rex.

℣. Exaltáre Dómine in virtúte tua. ℟. Cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis.

Sequens Hymnus, ſemper dicitur poſt ultimam Lectionem in omnibus Dominicis, & Feſtis tantum: in feriali Officio non dicitur, ſed ejus loco ponitur nonum, aut tertium Reſponſorium.

Digitized by Google

Hymnus SS. Ambroſii & Auguſtini.

TE Deum laudámus: te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem: omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli: tibi cœli, & univérſæ poteſtátes.
Tibi Chérubim & Séraphim: inceſsábili voce proclámant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni ſunt cœli & terra: majeſtátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus Apoſtolórum chorus,
Te Prophetárum laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.
Te per orbem terrárum, ſancta confitétur Eccléſia,
Patrem imménſæ majeſtátis,
Venerándum tuum verum, & únicum Fílium,
Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ Chriſte.
Tu Patris ſempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum ſuſceptúrus hóminem: non horruíſti Vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo: aperuíſti credéntibus regna cœlórum.
Tu ad déxteram Dei ſedes: in glória Patris.
Judex créderis eſſe ventúrus.
Te ergo quǽſumus, tuis fámulis ſúbveni: quos pretióſo Sánguine redemíſti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis: in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum Dómine: & bénedic hæreditáti tuæ.
Et rege eos: & extólle illos uſque in ætérnum.
Per ſíngulos dies, benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in ſæculum: & in ſæculum ſæculi.
Dignáre Dómine die iſto ſine peccáto nos cuſtodíre.
Miſerére noſtri Dómine: miſerére noſtri.
Fiat miſericórdia tua Dómine ſuper nos: quemádmodum ſperávimus in te.
In te Dómine ſperávi: non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES.

Deus in adjutórium meum inténde. ℞. Dómine ad adjuvándum me feſtína.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculórum, Amen. Allelúja.

Ab Octava Pentecoſtes uſque ad Adventum, Antiphona. Allelúja. Pſalmus 92.

Dominus regnávit, decórem indútus eſt: * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe.
Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.
Paráta ſedes tua ex tunc: * à ſæculo tu es.
Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem ſuam.
Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.
Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Pſalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * ſervíte Dómino in lætítia.
Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.
Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus: * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.
Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, * introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.
Laudáte nomé ejus: quóniam ſuávis eſt Dóminus, in ætérnum miſericórdia ejus: * & uſ-

Digitized by Google

uſque in generatiónem, & generatiónem véritas ejus.

Pſalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea: * quàm multiplíciter tibi caro mea.
In terra deſérta, & ínvia, & inaquóſa: * ſic in ſancto appárui tibi; ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.
Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuíſti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæſit ánima mea poſt te: * me ſuſcépit déxtera tua.
Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.
Hic non dicitur Glória Patri.

Pſalmus 66.

Deus miſereátur noſtri, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtri.
Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus ſalutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuú.
Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ. Glória Patri.

Per Annum, Aña. Allel. allel.

Antiphona. Tres púeri.

Canticum trium puerorum.

Dan. 3.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eũ in ſæcula.
Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dó[illegible]
[illegible] omnes, quæ ſuper [illegible] ſunt Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.
Benedícite ſol & luna Dómino: * benedícite ſtellæ cœli Dómino.
Benedícite omnis imber & ros Dómino: * benedícite omnes ſpíritus Dei Dómino.
Benedícite ignis & æſtus Dómino: * benedícite frigus & æſtus Dómino.
Benedícite rores & pruina Dómino: * benedícite gelu & frigus Dómino.
Benedícite glácies & nives Dómino: * benedícite noctes & dies Dómino.
Benedícite lux & ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura & nubes Dómino.
Benedícat terra Dóminum: * laudet & ſuperexáltet eum in ſæcula.
Benedícite montes & colles Dño: * benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.
Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária & flúmina Dómino.
Benedícite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.
Benedícite omnes béſtiæ & pécora Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.

Digitized by Google

Benedícat Iſrael Dóminum: * laudet & ſuperexáltet eum in ſǽcula.

Benedícite ſacerdótes Dómini Dómino: * benedícite ſervi Dómini Dómino.

Benedícite ſpíritus, & ánimæ juſtórum Dómino: * benedícite ſancti & húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Míſael Dómino: & laudáte & ſuperexaltáte eum in ſǽcula.

Benedicámus Patrem, & Fílium cum ſancto Spíritu: * laudémus & ſuperexaltémus eum in ſǽcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſǽcula.

[illegible] lóriaPatri, [illegible] Amen. [illegible]

[illegible] Tres púeri juſſu regis in fornácem miſſi ſunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedíctus Deus. [illegible] Allelúja.

[illegible]

Laudáte Dñm de cœlis: * laudáte eum in excélſis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum ſol & luna: * laudáte eum omnes ſtellæ & lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * & aquæ omnes, quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in ſǽculum ſǽculi: * præcéptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyſſi.

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri.

Béſtiæ, & univérſa pécora: * ſerpéntes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus; * fíliis Iſrael, pópulo appropinquánti ſibi.

Hic non dícitur Glória Patri.

Pſalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum, * laus ejus in Eccléſia ſanctórum.

Lætétur Iſrael in eo, qui fecit eum: * & fílii Sion exúltent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano & pſaltério pſallant ei.

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo: * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória: * lætabúntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conſcríptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

Hic non dícitur Glória Patri.

Pſalmus 150.

Laudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Digitized by Google

Laudáte eum in tympano & choro :* laudáte eum in chordis & órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis:* omnis ſpíritus laudet Dóminum.
Glória Patri.

Per Annum, Antiphona.
Alleluja, allelúja, allelúja.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis, à Dominica tertia poſt Pentecoſten uſque ad Adventum.

Capitulum. Apoc. 7. c.

Benedíctio, & cláritas, & ſapiéntia, & gratiárũ áctió, honor, virtus, & fortitúdo Deo noſtro in ſæcula ſæculórum, Amen. ℟. Deo grátias.

Sic reſpondetur in fine omnium Capitulorum.

Quando ad Noct. [illegible] dicitur Hymnus. Primo die. ad Laudes dicitur ſequens Hymnus.

Ætérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves faſtídium.
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ſégregans,
Præco diéi jam ſonat,
Jubárque ſolis évocat.
Hoc excitátus Lúcifer,
Solvit polum calígine:
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déſerit.
Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéſcunt freta:
Hoc, ipſa petra Eccléſiæ,
Canénte, culpam díluit.
Surgámus ergo ſtrénuè,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et ſomnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.
Gallo canénte ſpes redit,
Ægris ſalus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapſis Fides revértitur.
Jeſu labántes réſpice,
Et nos vidéndo córrige;
Si réſpicis, labes cadunt,
Fletúque culpa ſólvitur.
Tu lux refúlge ſénſibus,
Mentíſque ſomnum díſcute,
Te noſtra vox primũ ſonet,
Et vota ſolvámus tibi.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum.
Amen.

Per annum. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.
℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe virtúte.

Quando ad Noct. [illegible] Hymnus Nocte ſurgentes. ad Laudes dicitur [illegible]

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lux & auróra rútilans corúſcat,
Súpplices rerum Dñm canóra
Voce precémur:
Ut reos culpæ miſerátus, omnem
Pellat angórem, tribuat ſalútem,
Donet & nobis bona ſempitérnæ
Múnera pacis.
Præſtet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque ſancti
Spíritus, cujus réſonat per omnem
Glória mundum. Amen.

Per annum, ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.
℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe virtúte.

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

Benedíctus Dóminus Deus Iſrael, * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ:
Et eréxit cornu ſalútis nobis,* in domo David púeri ſui.
Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſæculo ſunt, prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis noſtris,* & de manu ómnium, qui odérunt nos:
Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris: * & memorári teſtaménti ſui ſancti.

Juſju-

Digitized by Google

Juſjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis:
Ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi;
In ſanctitáte, & juſtítia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.
Et tu puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.
Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus: * in remiſſiónem peccatórum eórum.
Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri: * in quibus viſitávit nos, óriens ex alto.
Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis ſedent: * ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.
Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Antiphona, & Oratio propria & poſt eam ſi occurrat eo die aliquod Feſtum Simplex, fit de eo commemoratio. Poſtremò (ſi id tempus requirit) fiunt Commemorationes de S. Maria, de Apoſtolis, & de Patrono Eccleſiæ in ordine aliarum Commemorationum [illegible] infrà in [illegible] beatæ [illegible] infrà poſt Completorium.

DOMINICA
ad Primam.

Pater noſter. Ave María.
Credo. ℣. Deus in adjutóriū.
[illegible] 12. Hymnus.

Jam lucis orto ſídere
Deum precémur ſúpplices,
Ut in diúrnis áctibus,
Nos ſervet à nocéntibus.
Linguam refrænans temperet,
Ne litis horror inſonet:
Viſum fovéndo contegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Abſiſtat & vecórdia:
Carnis terat ſupérbiam
Potus cibíque párcitas:
Ut cùm dies abſcéſſerit,
Noctémque ſors redúxerit,
Mundi per abſtinéntiam
Ipſi canámus glóriam,
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculū.
Amen.

In Dominicis per Annū, Aña. Allelúja. Pſalmus 53.

Deus in nómine tuo ſalvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.
Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni inſurrexérūt advérſum me, & fortes quæſiérunt ánimam meam: * & non propoſuérunt Deum ante conſpéctum ſuum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua diſpérde illos.
Voluntáriè ſacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum eſt.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuíſti me: * & ſuper inimícos meos deſpéxit óculus meus.

Sequens Pſalm. Confitémini Dómino. dicitur tantùm in Dominicis, quando fit Officiū de Dominica, ut in Pſalterio.

Pſalmus 117.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.
Dicat nunc Iſrael quóniam bonus: * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.
Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.
Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.

Digitized by Google

De tribulatióne invocávi Dóminum : * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.
Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.
Dóminus mihi adjútor : * & ego deſpíciã inimícos meos.
Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.
Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.
Omnes Gentes circuiérunt me : * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.
Circumdántes circumdedérunt me : * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.
Circumdedérunt me ſicut apes, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis : * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.
Impúlſus evérſus ſum, ut cáderem : * & Dóminus ſuſcépit me.
Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus : * & factus eſt mihi in ſalútem.
Vox exultatiónis, & ſalútis, * in tabernáculis juſtórum.
Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me : * déxtera Dómini fecit virtútem.
Non móriar, ſed vivam : * & narrábo ópera Dómini.
Caſtígãs caſtigávit me Dóminus :* & morti nõ trádidit me.
Aperíte mihi portas juſtítiæ, ingréſſus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, juſti intrábunt in eam.
Confitébor tibi quóniam exaudíſti me :* & factus es mihi in ſalútem.
Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus eſt in caput ánguli.
A Dómino factũ eſt iſtud:* & eſt mirábile in óculis noſtris.
Hæc eſt dies, quam fecit Dóminus : * exultémus, & lætémur in ea.
O Dómine ſalvum me fac, ò Dómine benè proſperáre : * benedíctus, qui venit in nómine Dómini.
Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, & illúxit nobis.
Conſtitúite diem ſolémnem in condénſis, * uſque ad cornu altáris.
Deus meus es tu, & confitébor tibi : * Deus meus es tu, & exaltábo te.
Confitébor tibi quóniam exaudíſti me : * & factus es mihi in ſalútem.
Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.

Pſalmus.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui ſcrutántur teſtimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandáſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ,* ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas.
Tunc non confúndar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quòd dídici judícia juſtítiæ tuæ.
Juſtificatiónes tuas cuſtódiam : * non me derelínquas uſquequáque.
In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam ? * in cuſtodiéndo ſermónes tuos.
In toto corde meo exquiſívi te : * ne repéllas me à mandátis tuis.
In corde meo abſcóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.
Benedíctus es Dómine : * doce me juſtificatiónes tuas.

Digitized by Google

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor: * non obliviſcar ſermónes tuos.

Retríbue ſervo tuo, viviſica me: * & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos: * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra: * non abſcóndas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpáſti ſupérbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Auſer à me oppróbrium, & contémptum: * quia teſtimónia tua exquiſívi.

tenim ſedérunt príncipes, & advérſum me loquebántur: * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis.

am & teſtimónia tua meditátio mea eſt: * & conſílium meum juſtificatiónes tuæ.

dhæſit pavimento ánima mea: * viviſica me ſecúndum verbum tuum.

ias meas enuntiávi, & exaudíſti me: * doce me juſtificatiónes tuas.

iam juſtificatiónum tuárum inſtrue me: * & exercébor in mirabílibus tuis.

ormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

iam iniquitátis ámove à me: * & de lege tua miſerére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non ſum oblítus.

Adhæſi teſtimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cùm dilatáſti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantùm, quando fit Offic. de Dominica, ut in Pſalt. & in Feſto SS. Trinitatis.

Symbolum S. Athanaſii.

Quicúmque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidē:

Quam niſi quiſque íntegram inviolatámque ſerváverit, * abſque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes perſónas, * neque ſubſtántiam ſeparántes.

Alia eſt enim perſóna Patris, ália Filii, * ália Spíritus ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritus ſancti una eſt divínitas, * æquális glória, coætérna majéſtas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus ſanctus.

ncreátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus ſanctus.

Imménſus Pater, imménſus Fílius, * imménſus Spíritus ſanctus.

Ætérnus Pater, ętérnus Fílius: * ætérnus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres ętérni; * ſed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménſi; * ſed unus increátus, & unus imménſus.

Similiter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus ſanctus.

Et tamen nō tres omnipoténtes; * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres Dii; * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus ſanctus.

Digitized by Google

Et tamen non tres Dómini; * ſed unus eſt Dóminus.
Quia ſicut ſingillátim unamquámque perſónam Deum ac Dóminum confitéri Chriſtiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere, cathólica religióne prohibémur.
Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.
Fílius à Patre ſolo eſt: * non factus, nec creátus, ſed génitus.
Spíritus ſanctus à Patre, & Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.
Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus ſanctus, non tres Spíritus ſancti.
Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus; * ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt, & coæquáles.
Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda ſit.
Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ita de Trinitáte ſéntiat.
Sed neceſſárium eſt ad ætérnam ſalútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.
Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dñs noſter Jeſus Chriſtus Dei Fílius, Deus & homo eſt.
Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſæcula génitus: * & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſæculo natus.
Perfectus Deus, perfectus homo: * ex ánima rationáli, & humána carne ſubsíſtens.
Æqualis Patri ſecúndum divinitátem: * minor Patre ſecúndum humanitátem.
Qui licèt Deus ſit, & homo: * non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.
Unus autem non converſióne divinitátis in carnem; * ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.
Unus omnínò non confuſióne ſubſtántiæ: * ſed unitáte perſónæ.
Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo: * ita Deus & homo unus eſt Chriſtus.
Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcéndit ad ínferos: * tértia die reſurréxit à mórtuis.
Aſcéndit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos.
Ad cujus advéntum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & reditúri ſunt de factis própriis ratiónem.
Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui verò mala, in ignem ætérnum.
Hæc eſt fides cathólica; * quã niſi quiſque fidéliter firmitérque credíderit, ſalvus eſſe non póterit. Glória Patri.
Aña. Allelúja, allelúja, allel.

Capitulum. 1. Tim. 1. d

Regi ſæculórum immortáli & inviſíbili, ſoli Deo honor & glória in ſæcula ſæculórum, Amen. ℟. Deo grátias.
℟. breve. Chriſte Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. & repet. Chriſte Fili Dei vivi, miſerére nobis. ℣. Qui ſedes ad déxteram Patris. ℟. Miſerére nobis. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. ℟. Chriſte Fili Dei vivi, miſerére nobis. ℣. Exúrge Chriſte, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in duplicibus, nec infra Octav. ſed tūc dicto ℟. br. dicitur, Dóminus vobíſcum, & Oratio. Dómine Deus, ut inf.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. Pater noſter. ſecretò uſque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónẽ, ℟. Sed líbera nos à malo.

Digitized by Google

Credo in Deum. ſecr. uſque ad ℣. Carnis reſurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam, Amen. ℣. Et ego ad te Dómine clamávi. ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine avérte fáciem tuam à peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et ſpíritum rectum innova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me à fácie tua. ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui. ℟. Et ſpíritu principáli confírma me. ℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confeſſionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptiſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, beáto Patri Auguſtíno, ómnibus Sanctis, & vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideò precor beátam Maríam ſemper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptiſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, beátum Patrem Auguſtínum, omnes Sanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus reſpondet:

Miſereátur tui omnípotens Deus, & dimíſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit confeſſionem, & ubi dicitur, vobis fratres, & vos fratres, dicatur tibi pater, & te pater.

Facta Confeſſione à Choro Hebdomadarius dicit:

Miſereátur veſtri omnípotens Deus, & dimíſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, abſolutiónem & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tribuat nobis omnípotens, & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et proſequitur ℣. Dignáre Dómine die iſto. ℟. Sine peccáto nos cuſtodíre. ℣. Miſerére noſtri Dómine. ℟. Miſerére noſtri. ℣. Fiat miſericórdia tua Dómine ſuper nos. ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre feciſti: tua nos hódie ſalva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciéndam noſtra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum. ℟. Amen. ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, & quando dicenda eſt Prima de B. Maria, præponitur lectioni Martyrologii.

Poſtea Hebdom. dicit ℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini. ℟. Mors ſanctórum ejus.

Et abſolutè ſine Orémus.

Oratio.

Sancta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári & ſalvári, qui vivit & regnat in ſǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus

Digitized by Google

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me feſtina. Et dicitur ter: ultimo additur, Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. Pater noſter. ſecreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Réſpice in ſervos tuos Dómine, & in ópera tua, & dírige fílios eórum.
℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirigere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre Dómine Deus Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes, & actus noſtros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hic, & in ætérnum, te auxiliánte, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis & regnas in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bnd. Dies & actus noſtros in ſua pace diſpónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Abſolutionem Capituli in Dnicis & Feriis per Annum.

Lectio brevis. 2 Theſſ. 3.

Dominus autem dírigat corda, & córpora noſtra in charitáte Dei, & patiéntia Chriſti. Tu autem Dómine miſerére nobis.
℟. Deo grátias.
Poſt Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus. Bnd. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam: & Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO
extra tempus Paſchale.

AD PRIMAM.

Pater noſter. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium. 12. Hymnus.

Jam lucis orto ſídere
Deum precémur ſúpplices,
Ut in diúrnis áctibus,
Nos ſervet à nocéntibus.
Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror inſonet:
Viſum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Abſiſtat & vecórdia:
Carnis terat ſupérbiam
Potus cibíque párcitas:
Ut cùm dies abſceſſerit,
Noctémque ſors redúxerit,
Mundi per abſtinéntiam
Ipſi canámus glóriam.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne ſæculum.
Amen.

Per Annum, Aña. Beáti qui ámbulant. Pſalmus 53.

Deus in nómine tuo ſalvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.
Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni inſurrexérunt advérſum me, & fortes quæſiérunt ánimam meam: * & non propoſuérunt Deum ante conſpéctum ſuum.
Ecce enim Deus ádjuvat me, * & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua diſpérde illos.
Voluntárie ſacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum eſt.
Quóniã ex omni tribulatióne eripuíſti me: * & ſuper inimícos meos deſpéxit óculus meus.
Poſt Pſalmum, Deus in nómine tuo, loco Pſalmi, Confitémini, dicitur unus ex infra-

ſcriptis Pſalmis ſecundùm Ferias diſtinctis: Sabbato autem dicuntur tantùm tres Pſalmi, ſicut in Feſtis.

FERIA II. Pſalmus 23.

Domini eſt terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

FERIA III. Pſalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confido, non erubéſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérſi, qui ſuſtinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * ſupervácuè.

Vias tuas Dómine demónſtra mihi: * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me: * quia tu es Deus Salvátor meus, & te ſuſtínui tota die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum Dómine, * & miſericordiárum tuárum, quæ à ſæculo ſunt.

Delícta juventútis meæ; * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndùm miſericórdiam tuâ meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.

Univérſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtaméntum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multùm eſt enim.

Quis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum eſt Dóminus timéntibus eum: * & teſtaméntũ ipſius ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum: * quóniam ipſe evéllet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére mei: * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum: * & dimítte univérſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam, & érue me: * non erubéſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocéntes & recti adhæſérunt mihi: * quia ſuſtínui te.

Líbera Deus Iſrael, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Digitized by Google

FERIA IV. Pſalmus 25.

Judica me Dómine, quóniã ego in innocéntia mea ingréſſus ſum: * & in Dómino ſperans non infirmábor.

Proba me Dómine, & tenta me: * ure renes meos, & cor meum.

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt: * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis: * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi eccléſiã malignántiũ: * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * & circúmdabo altáre tuum Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, * & enárrem univérſa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * & cum viris ſánguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes ſunt: * déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréſſus ſum: * rédime me, & miſerére mei.

Pes meus ſtetit in diréƈto: * in eccléſiis benedícam te Dñe.

FERIA V. Pſalmus 22.

Dóminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refeƈtiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me ſuper ſémitas juſtítiæ; * propter nomen ſuum.

Nam, & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus: * ipſa me conſoláta ſunt.

Paráſti in conſpéƈtu meo menſam, * advérſus eos qui tríbulant me.

Impinguáſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me, * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

FERIA VI. Pſalmus 21.

Deus Deus meus, réſpice in me: quare me dereliquíſti? * longè à ſalúte mea verba deliƈtórum meórum.

Deus meus clamábo per diē, & non exáudies; * & noƈte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſanƈto hábitas, * Laus Iſrael.

In te ſperavérunt patres noſtri: * ſperavérunt, & liberáſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi faƈti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo: * oppróbrium hóminum, & abjéƈtio plebis.

Omnes vidéntes me, deriſérunt me: * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxíſti me de ventre: * ſpes mea ab ubéribus matris meæ: In te projéƈtus ſum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne diſceſſeris à me.

Quóniam tribulátio próxima eſt: * quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuũ, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum: * & diſpérſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tamquam cera liquéſcens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam teſta virtus mea,

Digitized by Google

mea, & lingua mea adhæſit faucibus meis: * & in púlverem mortis deduxíſti me.
Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas, & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.
Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me: * diviſérunt ſibi veſtiménta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.
Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defenſiónem meam cónſpice.
Erue à frámea Deus ánimam meam: * & de manu canis únicam meam.
Salva me ex ore leónis: * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.
Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Eccléſiæ laudábo te.
Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérſum ſemen Jacob glorificáte eum.
Tímeat eum omne ſemen Iſrael: * quóniam non ſprevit, neque deſpéxit deprecatiónem páuperis.
Nec avértit fáciem ſuam à me: * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.
Apud te laus mea in Eccléſia magna: * vota mea reddam in conſpéctu timéntium eum.
Edent páuperes, & ſaturabúntur: & laudábunt Dóminũ qui requírunt eum: * vivent corda eórum in ſæculum ſæculi.
Reminiſcéntur & converténtur ad Dóminum * univérſi fines terræ.
Et adorábunt in conſpéctu ejus * univérſæ famíliæ Géntium.
Quóniam Dómini eſt regnum: * & ipſe dominábitur Géntium.
Manducavérunt, & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conſpéctu ejus cadent omnes qui deſcéndunt in terram.
Et ánima mea illi vivet: * & ſemen meum ſérviet ipſi.
Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur ut ſuprà in Rubrica. 21.

Deinde dicitur Pſalmus 118.

Beáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui ſcrutántur teſtimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandáſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meę, * ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas.
Tunc non confúndar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quòd dídici judícia juſtítiæ tuæ.
Juſtificatiónes tuas cuſtódiam: * non me derelínquas uſquequáque.
In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam? * in cuſtodiéndo ſermónes tuos.
In toto corde meo exquiſívi te: * ne repéllas me à mandátis tuis.
In corde meo abſcóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.
Benedíctus es Dómine: * doce me juſtificatiónes tuas.
In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor: * & conſiderábo vias tuas.
In juſtificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíſcar ſermónes tuos.

RETribue ſervo tuo, vivífica me:* & cuſtódiam ſermónes tuos.
Revéla óculos meos:* & conſiderábo mirabília de lege tua.
Incola ego ſum in terra:* non abſcóndas à me mandáta tua.
Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.
Increpáſti ſupérbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.
Aufer à me oppróbrium, & contémptum: * quia teſtimónia tua exquisívi.
Etenim ſedérunt príncipes,& advérſum me loquebántur: * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis.
Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt: * & conſílium meum juſtificatiónes tuæ.
Adhæſit paviménto ánima mea: * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, & exaudíſti me: * doce me juſtificatiónes tuas.
Viam juſtificatiónum tuárum ínſtrue me: * & exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.
Viá iniquitátis ámove à me: * & de lege tua miſerére mei.
Viam veritátis elégi: * judícia tua non ſum oblítus.
Adhæſi teſtimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cùm dilatáſti cor meum.
Per Annum, Aña. Beáti qui ámbulant in lege tua Dómine.

Capitulum. Zach. 8. d

PAcem & veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens. ℟. Deo grátias.
℟. br. Chriſte Fili Dei vivi, Miſerére nobis. ℟. repe. Chriſte Fili Dei vivi, miſerére nobis. ℣. Qui ſedes ad déxteram Patris. ℟. Miſerére nobis. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. ℟. Chriſte Fili Dei vivi, miſerére nobis. ℣. Exſurge Chriſte, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuū.

KYrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. Pater noſter. ſecreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.
Credo in Deum. ſecreto.
℣. Carnis reſurrectiónem.
℟. Vitam ætérnam, Amen.
℣. Et ego ad te Dómine clamávi. ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine avérte fáciem tuam à peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.
℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.
℣. Ne projícias me à fácie tua. ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me. ℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui. ℟. Et ſpíritu principáli cōfírma me.
Quando ad Laudes non [illegible] dictæ Preces feriales, [illegible] citur Adjutórium noſtrum, [illegible]
Confíteor Deo, [illegible]
Quando autem ad Laudes [illegible] ctæ ſunt Preces [illegible] tidie poſt Pſalm[illegible] ſecundæ, tunc [illegible] dictæ Preces [illegible] cuntur flexis [illegible]
℣. Eripe me Dñe ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me.
℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris ſánguinum ſalva me. ℣. Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſæculum ſæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.
℣. Exáudi nos Deus ſalutáris noſter. ℟. Spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Digitized by Google

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me feſtína. ℣. Sanctus Deus, ſanctus fortis, ſanctus immortális. ℟. Miſerére nobis. ℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et ómnia quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus. ℣. Bénedic ánima mea Dño. ℟. Et noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in miſericórdia, & miſeratiónibus. ℣. Qui replet in bonis deſidérium tuum. ℟. Renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua. ℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptíſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, beáto Patri Auguſtíno, ómnibus Sanctis, & vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideò precor beátam Maríam ſemper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptíſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, beátum Patrem Auguſtínum, omnes Sanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus reſpondet:

MIſereátur tui omnípotens Deus, & dimíſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit confeſſionem, & ubi dicitur, vobis fratres, *&* vos fratres, *dicatur* tibi pater, *&* te pater.

Facta Confeſſione à Choro Hebdomadarius dicit:

MIſereátur veſtri omnípotens Deus, & dimíſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

INdulgéntiam, abſolutiónem & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens, & miſéricors Dóminus. ℟. Amen.

Et proſequitur ℣. Dignáre Dómine die iſto. ℟. Sine peccáto nos cuſtodíre. ℣. Miſerére noſtri Dómine. ℟. Miſerére noſtri. ℣. Fiat miſericórdia tua Dómine ſuper nos. ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre feciſti: tua nos hódie ſalva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciéndam noſtra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum.

℟. Amen. ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda eſt Prima de B. Maria, præponitur lectioni Martyrologii.

Poſtea Hebdom. dicit ℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini.

℟. Mors ſanctórum ejus.

Et abſolutè ſine Orémus.

Oratio.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári & ſalvári, qui vivit & regnat in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum in-

Digitized by Google

intende. ℟. Dómine ad adjuvándum me feſtina. Et dicitur ter: ultimò additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. Pater noſter. ſecretò.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Réſpice in ſervos tuos Dómine, & in ópera tua, & dírige filios eórum.
℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. ℣. Glória Patri.
℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio

Dirígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre Dómine Deus Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes, & actus noſtros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hic, & in ætérnum, te auxiliánte, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis & regnas in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bnd. Dies & actus noſtros in ſua pace diſpónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Abſolut. Capit. in Feriis.
Lectio brevis. 2. Theſſ. 3.

Dominus autem dírigat corda, & córpora noſtra in charitáte Dei, & patiéntia Chriſti. Tu autem Dñe miſerére nobis. ℟. Deo grátias.

Poſt Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus. Bnd. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam: & Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace.
℟. Amen.

Ad [illegible] Capituli in Feſtis [illegible] Capitulum [illegible].

AD TERTIAM.

Pater noſter. Ave María.
Deus in adjutórium. Hymn.

Nunc ſancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri,
Noſtro refúſus péctori.
Os lingua, mens, ſenſus, vigor,
Confeſſiónem pérſonent,
Flamméſcat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
[illegible] Paráclito
[illegible] ſæculi.
[illegible] allelúja.
[illegible]
[illegible] Dómine
[illegible] in tuá-
[illegible] ſemper.
[illegible] & ſcrutábor legem tuam: * & cuſtódiam illam in toto corde meo.
Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.
Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.
Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.
Státue ſervo tuo [illegible] tuum, * in timóre tuo.
Ampúta opprobrium [illegible] quod ſuſpicátus ſum [illegible] judícia tua jucúnda.
Ecce concupívi [illegible] in æquitáte tua [illegible].
Et véniat ſuper me miſericórdia tua Dómine: * [illegible] tuum ſecúndum [illegible] tuum.
Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia ſperávi in ſermónibus tuis.
Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque: * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.
Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Digitized by Google

Et ambulábam in latitúdine:* quia mandáta tua exquiſívi.

Et loquébar in teſtimóniis tuis in conſpéctu regum: * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Memor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi inique agébant uſquequáque: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à ſæculo Dómine: * & conſolátus ſum.

Defectio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi: * quia juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi [illegible] legem tuam.

[illegible] ſum faciem tuam [illegible] meo: * miserére [illegible] elóquium [illegible]

[illegible] meas, * & con[illegible] meos in teſtimó[illegible]

[illegible], & non ſum tur[illegible] ut cuſtódiam mandá[illegible]

[illegible] peccatórum circumpléxi ſunt me: * & legem tuam non ſum oblítus.

Média nocte ſurgébam ad confiténdum tibi, * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te: * & cuſtodiéntium mandáta tua.

Miſericórdia tua Dómine plena eſt terra: * juſtificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecíſti cum ſervo tuo Dómine, * ſecúndùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúſquam humiliárer ego delíqui: * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iniquitas ſuperbórum: * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum:* ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliáſti me: * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * ſuper míllia auri & argénti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: * da mihi intelléctum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur: * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua: * & in veritáte tua humiliáſti me.

Fiat miſericórdia tua, ut conſolétur me, * ſecúndùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam: * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundántur ſupérbi, quia injúſtè iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis: * ut non confúndar.

Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ca-

Digitized by Google

Capitulum. 1 Joan. 4.

DEus cháritas eſt: & qui manet in charitáte, in Deo manet, & Deus in eo.

℟. breve. Inclína cor meum Deus, * In teſtimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. In teſtimónia tua. Glória Patri. Inclína cor meum. ℣. Ego dixi, Dómine miſerére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

In feriali Officio per Annum Antiph. Deduc me Dómine in sémitam mandatórum tuórum.

Capitulum. Jerem. 17.

SAna me Dómine, & ſanabor: ſalvū me fac, & ſalvus ero: quóniam laus mea tu es.

℟. breve. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi, Dómine miſerére mei. Quia. Glória Patri. Sana. ℣. Adjútor meus eſto, ne derelínquas me. ℟. Neque deſpícias me Deus ſalutáris meus.

Quando ad Matutinum dictæ ſunt Preces, ad Tertiam, Sextam, & Nonam flexis genibus dicitur Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. Pater noſter. ſecretò. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus. ℣. Exúrge Chriſte, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noſter. Ave María. Deus in adjutórium. Hymn.

RE[illegible] verax Deus,
[illegible]tas rerum vi-
[illegible]
Spl[illegible] manè illúminas,
Et [illegible] merídiem:
Extingue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer ſalútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præſta, Pater piiſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculū.
Amen.

[illegible] Allelúia.

[illegible] ter in [illegible] tuas [illegible] mihi iníqui fabulatiónes: * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.

Paulò minùs conſummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum miſericórdiam tuam vivífica me: * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In ætérnum [illegible] verbum tuum pérmanet [illegible].

In generatiónem [illegible] véritas tua: * [illegible] terram, & pérmanet.

Ordinatióne tua perſéverat dies: * quóniam ómnia ſérviunt tibi.

Niſi quòd lex tua meditátio mea eſt: * tunc fortè periíſſem in humilitáte mea.

In ætérnum non obliviſcar juſtificatiónes tuas: * quia in ipſis vivificáſti me.

Tuus ſum ego, ſalvum me fac: * quóniam juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Me expectavérunt peccatóres

Digitized by Google

res, ut pérderent me: * teſtimónia tua intelléxi.

O mnis conſummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

QUómodo diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditátio mea eſt.

S uper inimícos meos prudéntem me feciſti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi eſt.

S uper omnes docéntes me intelléxi: * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

S uper ſenes intelléxi: * quia mandáta tua quæſivi.

[illegible] b omni via mala prohibui pedes meos: * ut cuſtódiam verba tua.

[illegible] judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem poſuiſti mihi.

[illegible] uàm dulcia fáucibus meis elóquia tua, * ſuper mel ori meo!

[illegible] mandátis tuis intelléxi: * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

[illegible] ucérna pédibus meis verbum tuum, * & lumen ſémitis meis.

[illegible] & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

[illegible] ſum uſquequáque Dómine: * vivífica me ſecúndum [illegible] tuum.

[illegible] oris mei beneplá[illegible]ine: * & judícia [illegible]

[illegible] manibus meis [illegible] legem tuam non [illegible]

[illegible] peccatóres láqueū [illegible] & de mandátis tuis [illegible]ávi.

[illegible] acquisívi teſtimónia tua in ætérnum: * quia exultátio cordis mei ſunt.

[illegible] nclinávi cor meum ad faciéndas juſtificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

[illegible] Níquos ódio hábui: * & legem tuam diléxi.

[illegible] jútor & ſuſcéptor meus es tu: * & in verbum tuum ſuperſperávi.

D eclináte à me malígni: * & ſcrutábor mandáta Dei mei.

S úſcipe me ſecúndùm elóquium tuum, & vivam: * & non confúndas me ab expectatióne mea.

A djuva me, & ſalvus ero: * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

S previſti omnes diſcedéntes à judíciis tuis: * quia injúſta cogitátio eórum.

P rævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeò diléxi teſtimónia tua.

C onfige timóre tuo carnes meas: * à judíciis enim tuis tímui.

F eci judícium & juſtítiam: * non tradas me calumniántibus me.

S úſcipe ſervum tuum in bonum: * non calumniéntur me ſupérbi.

O culi mei defecérunt in ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

F ac cum ſervo tuo ſecúndùm miſericórdiam tuam: * & juſtificatiónes tuas doce me.

S ervus tuus ſum ego: * da mihi intelléctum, ut ſciam teſtimónia tua.

T empus faciéndi Dómine: * diſſipavérunt legem tuam.

I deò diléxi mandáta tua, * ſuper aurum & topázion.

P roptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja. Capitulum. Gal. 6.

A Lter altérius ónera portáte, & ſic adimplébitis legem Chriſti.

R. br. In ætérnum Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. V. In ſæculum ſæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum.

V. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit. R. In loco páſcuæ ibi me collocávit.

In Feriali Officio per Annum, Antiphona. **Adjuva me, & ſalvus ero Dómine.**
Capitulum, Alter altérius.
℟. brev. Benedícam Dóminum, * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit. ℟. In loco páſcuæ ibi me collocávit. Kyrie eléiſon, &c. ut dicendum eſt, ut ſupra ad Tertiam.

AD NONAM.

Pater noſter. Ave María.
Deus in adjutórium. Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéſſibus detérminans.
Largíre lumen véſpere,
Quo vita nuſquam décidat,
Sed præmium mortis ſacræ
Perénnis inſtet glória.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculū.
Amen.

In Dominicis, Aña. **Allelúja.**
In feriali Officio per Annum,
Antiphona. **Aſpice in me.**

Pſalmus.

Mirabília teſtimónia tua: * ídeò ſcrutáta eſt ea ánima mea.
Declarátio ſermónum tuórum illúminat: * & intelléctum dat párvulis.
Os meum apérui, & attráxi ſpíritum: * quia mandáta tua deſiderábam.
Aſpice in me, & miſerére mei, * ſecúndum judícium diligéntium nomen tuum.
Greſſus meos dírige ſecúndum [illegible] tuum: * & non dom[illegible] omnis injuſtí[illegible].
Ré[illegible] calúmniis hómi[illegible] cuſtódiam mandáta [illegible].
Fáciem [illegible] illúmina ſuper ſervum tuum: * & doce me juſtificatiónes tuas.
Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non cuſtodiérunt legem tuam.
Juſtus es Dómine, * & rectum judícium tuum.
Mandáſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis.
Tabéſcere me fecit zelus meus: [illegible] verba [illegible]
[illegible] ve[illegible]
[illegible] ſervus tuus [illegible]
[illegible] ego, & [illegible] cationes [illegible]
[illegible] in ætérnum [illegible] véritas.
[illegible] inve[illegible] tua meditátio mea eſt.
Æquitas teſtimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.
Clamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine: * juſtificatiónes tuas requíram.
Clamávi ad te, ſalvum me fac: * ut cuſtódiam mandáta tua.
Prævéni in maturitáte, & clamávi: * quia in verba tua ſuperſperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi ſecúndum miſericórdiam tuam Dómine: * & ſecúndum judícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt perſequéntes me iniquitáti: * à lege autem tua longè facti ſunt.
Propè es tu Dómine: * & omnes viæ tuæ véritas.
Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis: * quia in ætérnum fundáſti ea.
Vide humilitátem meam, & éripe me: * quia legem tuam non ſum oblitus.
Júdica judícium meum, & ré-

Digitized by Google

dime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus, * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ Dómine: * ſecúndùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequúntur me, & tribulant me: * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabeſcébam: * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine: * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Príncipes perſecúti ſunt me gratis: * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua: * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * & non eſt illis ſcándalum.

Exſpectábam ſalutáre tuum Dómine: * & mandáta tua [illegible].

[illegible] ánima mea teſti[illegible]: * & diléxit ea ve[illegible].

[illegible] mandáta tua, & teſti[illegible]: * quia omnes viæ meæ in conſpéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conſpéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret poſtulátio mea in conſpéctu tuo: * ſecúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut ſalvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum Dómine: * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te: * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, ſicut ovis quæ périit: * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Cor. 6. d

Empti enim eſtis prétio magno. Glorificáte, & portáte Deum in córpore veſtro.

℟. breve. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Juſtificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo.

In Feriali Officio per Annum, Antiphona. Aſpice in me, & miſerére mei Dómine.

Capitulum. Empti enim eſtis.

℟. breve. Rédime me Dómine, * Et miſerére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus ſtetit in via recta. Et miſerére. Glória. Rédime. ℣. Ab occúltis meis mūda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo.

Kyrie eléiſon, &c. [illegible] ut ſupra ad Tertiam. [illegible]

[illegible] Dominica, & in Feriis habentur [illegible] Sabbati.

FERIA SECUNDA

ad Matutinum.

Pater noſter. Ave María. Credo. ℣. Dómine lábia mea apéries. ut ſupra.

Invitatorium. Veníte, Exultémus Dómino. Pſal. Veníte, exultémus Deo. ut ſupra. 1. Hymnus.

Somno refectis ártubus,
Spreto cubíli ſúrgimus:

No-

Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóſcimus.
Te lingua primùm cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum ſequéntium
Tu, ſancte, ſis exórdium.
Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno ſíderi:
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáſcat múnere.
Precámur iídem ſúpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum. Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in feriali Officio ab Octava Pentecoſtes uſque ad Adventum, ſimiliter Hymni tam ad Matutinum, quàm ad Laudes & Veſperas. Antiphonæ autem Nocturnorum per totum Annum, ut infrà.

Antiph. Dóminus defénſor.

Pſalmus 26.

Dominus illuminátio mea, & ſalus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?
Dum apprópiant ſuper me nocéntes, * ut edant carnes meas.
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt, & cecidérunt.
Si conſíſtant advérſum me caſtra, * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérſum me prælium, * in hoc ego ſperábo.
Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.
Quóniam abſcóndit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protéxit me in abſcóndito tabernáculi ſui.
In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.
Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.
Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miſerére mei, & exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquiſívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.
Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à ſervo tuo.
Adjútor meus eſto: * ne derelínquas me, neque deſpícias me Deus ſalutáris meus.
Quóniam pater meus, & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autē aſſúmpſit me.
Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & ſúſtine Dóminum.

Pſalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne ſíleas à me: * ne quando táceas à me, & aſſimilábor deſcendéntibus in lacum.
Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum ſanctum tuum.
Ne ſimul trahas me cum peccatóribus: * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.
Qui loquúntur pacem cum próximo ſuo, * mala autem in córdibus eórum.
Da illis ſecúndum ópera eórum, * & ſecúndum nequítiam adinventiónum ipſórū.
Secúndum ópera mánuum eó-

Digitized by Google

tum tribue illis: * redde retributiónem eórum ipſis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus, * déſtrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus: * in ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum.

Et refloruit caro mea: * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ, * & protéctor ſalvatiónum Chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: * & rege eos, & extólle illos uſque in ætérnum.

Antiph. Dóminus defénſor vitæ meæ. Antiph. Adoráte.

Pſalmus 28.

Afférte Dómino filii Dei: * afférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dñm in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit: * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * & confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum, & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénſa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * & ſedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

Pſalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam ſuſcepíſti me: * nec delectáſti inimícos meos ſuper me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * & ſanáſti me.

Dómine eduxíſti ab inférno ánimam meam: * ſalváſti me à deſcendéntibus in lacum.

Pſállite Dómino ſancti ejus: * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præſtitiſti decóri meo virtútem.

Avertíſti fáciem tuam à me, * & factus ſum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo: * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in ſánguine meo, * dum deſcéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & miſértus eſt mei: * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertíſti planctum meum in gáudium mihi: * conſcidíſti ſaccum meum, & circumdedíſti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Adoráte Dóminum in aula ſancta ejus. Ant. In tua juſtítia.

Pſalmus 30.

In te Dómine ſperávi, non confúndar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me.

In-

Digitized by Google

Inclina ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.
Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias.
Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.
Edúces me de láqueo hoc, quem abſcondérunt mihi: * quóniã tu es protéctor meus.
In manus tuas comméndo ſpíritum meum: * redemíſti me Dómine Deus veritátis.
Odíſti obſervántes vanitátes * ſupervácuè.
Ego autem in Dómino ſperávi: * exultábo, & lætábor in miſericórdia tua.
Quóniam reſpexíſti humilitátem meam, * ſalváſti de neceſſitátibus ánimam meam.
Nec concluſíſti me in mánibus inimíci: * ſtatuíſti in loco ſpatióſo pedes meos.
Miſerére mei Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus.
Quóniam defécit in dolóre vita mea: * & anni mei in gemítibus.
Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea: * & oſſa mea conturbáta ſunt.
Super omnes inimícos meos factus ſum oppróbrium, & vicínis meis valdè, * & timor notis meis.
Qui vidébant me, foras fugérunt à me: * oblivióni datus ſum, tamquam mórtuus à corde.
Factus ſum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórũ commorántium in circúitu.
In eo dum convenírent ſimul advérſum me, * accípere ánimam meam conſiliáti ſunt.
Ego autem in te ſperávi Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis ſortes meæ.
Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à perſequéntibus me.
Illúſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum, ſalvum me fac in miſericórdia tua: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.
Erubéſcant ímpii, & deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolóſa:
Quæ loquúntur advérſus juſtum iniquitátem, * in ſupérbia, & in abuſióne.
Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * quam abſcondíſti timéntibus te!
Perfecíſti eis, qui ſperant in te, * in conſpéctu filiórum hóminum.
Abſcóndes eos in abſcóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.
Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.
Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit miſericórdiã ſuam mihi in civitáte munita.
Ego autem dixi in excéſſu mentis meæ: * Projéctus ſum à fácie oculórum tuórum.
Ideò exaudíſti vocẽ oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.
Dilígite Dóminum omnes ſancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundánter faciéntibus ſupérbiam.
Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dómino.

Pſalmus 31.

Beáti, quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.
Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dum clamárem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * convérſus ſum in ærúmna mea, dum configitur ſpina.

Digitized by Google

elictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcóndi.

ixi: Confitébor advérſum me injuſtítiam meam Dómino: * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

ro hac orábit ad te omnis ſanctus, * in témpore opportúno.

erúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

u es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & inſtruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo ſuper te óculos meos.

olíte fieri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intelléctus.

In camo & fræno maxíllas eórum conſtrínge, * qui non appróximant ad te.

ulta flagélla peccatóris, * ſperántem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

ætámini in Dómino, & exultáte juſti, * & gloriámini omnes recti corde.

In tua juſtítia líbera me Dómine. Rectos decet.

Pſalmus 32.

Xultáte juſti in Dómino: * rectos decet collaudátio.

onfitémini Dómino in cíthara: * in pſaltério decem chordárum pſállite illi.

antáte ei cánticum novum, * benè pſállite ei in vociferatióne.

uia rectū eſt verbum Dñi: * & ómnia ópera ejus in fide.

íligit miſericórdiam & judícium: * miſericórdia Dómini plena eſt terra.

erbo Dómini cœli firmáti ſunt: * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

óngregans ſicut in utre aquas maris: * ponens in theſáuris abyſſos.

ímeat Dñm omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

uóniam ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

óminus díſſipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

onsílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

eáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus: * pópulus, quē elégit in hæreditátem ſibi.

e cœlo reſpéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.

e præparáto habitáculo ſuo * reſpéxit ſuper omnes, qui hábitant terram.

ui finxit ſingillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

on ſalvátur rex per multam virtútem: * & gigas non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

allax equus ad ſalútem: * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuéntes eum: * & in eis, qui ſperant ſuper miſericórdia ejus:

t éruat à morte ánimas eórum: * & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum: * quóniam adjútor & protéctor noſter eſt.

Quia in eo lætábitur cor noſtrum: * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

iat miſericórdia tua Dómine ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.

Pſalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant manſuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum:

Digitized by Google

eum: * & exaltémus nomen ejus in idípſum.

Exquiſívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies veſtræ non confundéntur.

Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.

Guſtáte & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus: * beátus vir, qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum omnes ſancti ejus: * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & eſuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitã:* díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos: * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala: ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà eſt Dóminus iis, qui tribuláto ſunt corde: * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima: * & qui odérunt juſtum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum: * & non delínquent omnes qui ſperant in eo.

Ana. Rectos decet collaudátio.

Antiphona. Expúgna.

Pſalmus 34.

Júdica Dómine nocéntes me: * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma & ſcutum: * & exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, & conclúde advérſus eos, qui perſequúntur me:* dic ánimæ meæ: Salus tua ego ſum.

Confundántur & revereántur,* quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórſum, & confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * & Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum: * & Angelus Dómini pérſequens eos.

Quóniam gratis abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui: * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: & cáptio, quã abſcóndit, apprehéndat eum: * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino: * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia oſſa mea dicent:* Dómine, quis ſímilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Surgéntes teſtes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cùm mihi moléſti eſſent, * induébar cilício.

Digitized by Google

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam: * quaſi lugens & contriſtátus ſic humiliábar.

Et advérſum me lætáti ſunt, & convenérunt: * congregáta ſunt ſuper me flagélla, & ignorávi.

Diſſipáti ſũt, nec compúncti, tentavérũt me, ſubſannavérũt me ſubſannatióne: * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Eccléſia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergáudeant mihi qui adverſántur mihi iniquè * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur: * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi noſtri.

Vidíſti Dómine, ne ſíleas: * Dómine ne diſcédas à me.

Exſúrge & inténde judício meo: * Deus meus, & Dóminus meus in cauſam meam.

Júdica me ſecúndùm juſtítiã tuam Dómine Deus meus, * & non ſupergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis: Euge, euge, ánimæ noſtræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéſcant & revereántur ſimul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confuſióne & reveréntia * qui magna loqúntur ſuper me.

Exſúltent & lætèntur qui volũt juſtítiam meam: * & dicant ſemper: Magnificétur Dñs, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Pſalmus 35.

DIxit injúſtus ut delínquat in ſemetipſo: * non eſt timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolósè egit in conſpéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, & dolus * nóluit intelligere, ut benè ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo: * áſtitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo miſericórdia tua, * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut mõtes Dei: * judícia tua abyſſus multa.

Hómines, & juménta ſalvábis Dómine: * quemádmodum multiplicáſti miſericórdiam tuam Deus.

Filii autem hóminũ, * in tégmine alárum tuárũ ſperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ: * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende miſericórdiam tuã ſciéntibus te, * & juſtítiam tuã his, qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ: * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

Ant. Expúgna impugnántes me.

Ant. Revela. Pſalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréſcent: * & quemádmodum ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem: * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

De-

Digitized by Google

Delectáre in Dómino: * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & ſpera in eo: * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, & judícium tuum tamquam merídiem: * ſúbditus eſto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui proſperátur in via ſua: * in hómine faciénte injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelínque furórem: * noli æmulári, ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * ſuſtinéntes autem Dóminum, ipſi hæreditábunt terram.

Et adhuc puſíllum, & non erit peccátor: * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum: * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum ſuum:

Ut dejíciant páuperem & ínopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipſórum: * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto, * ſuper divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem juſtos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, & in diébus famis ſaturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet: * juſtus autem miſerétur & tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigéntur: * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui: * & non vidi juſtum derelíctum, nec ſemen ejus quærens panes.

Tota die miſerétur & cómmodat, * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum: * & inhábita in ſæculum ſæculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet ſanctos ſuos: * in ætérnum conſervabúntur.

Injúſti puniéntur: * & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hæreditábunt terram: * & inhabitábunt in ſæculum ſæculi ſuper eam.

Os juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipſius: * & non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Conſíderat peccátor juſtum: * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum cùm judicábitur illi.

Expécta Dóminum, & cuſtódi viam ejus: & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium ſuperexaltátum, * & elevátum ſicut cedros Líbani.

Et tranſívi, & ecce non erat: * & quæſívi eum, & non eſt invéntus locus ejus.

Cuſtódi innocéntiam, & vide æqui-

Digitized by Google

æquitátem: * quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico.
Injúſti autem diſperíbunt ſimul: * relíquiæ impiórum interíbunt.
Salus autem juſtórum à Dómino, * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis.
Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos: * & éruet eos à peccatóribus, & ſalvábit eos: quia ſperavérunt in eo.

Pſalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Quóniam ſagíttæ tuæ infixæ ſunt mihi: * & confirmáſti ſuper me manum tuam.
Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ ſupergréſſæ ſunt caput meum: * & ſicut onus grave graváæ ſunt ſuper me.
Putruérunt, & corrúptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.
Miſer factus ſum, & curvátus ſum uſque in finem: * tota die contriſtátus ingrediébar.
Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus: * & non eſt ſánitas in carne mea.
Afflíctus ſum, & humiliátus ſum nimis: * rugiébam à gémitu cordis meis.
Dómine, ante te omne deſidérium meum: * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.
Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea: * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.
Amíci mei, & próximi mei: * advérſum me appropinquavérunt, & ſtetérunt.
Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt: * & vim faciébãt qui quærébant ánimam meã.
Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes: * & dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam ſurdus non audiébam: * & ſicut mutus non apériens os ſuum.
Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.
Quóniam in te Dómine ſperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.
Quia dixi: Ne quando ſupergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commovéntur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.
Quóniam ego in flagélla parátus ſum: * & dolor meus in conſpéctu meo ſemper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me: * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam ſequébar bonitátem.
Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne diſcéſſeris à me.
Inténde in adjutórium meũ, * Dómine Deus ſalútis meæ.
Aña. Revéla Dño viam tuam.
Per Annum. ℣. Dómine in cœlo miſericórdia tua. ℟. Et véritas tua uſque ad nubes.
Pro uno Mart. ℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine.
℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.
Pro pluribus Martyrib. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.
Pro Confeſſore Pontifice, & non Pontifice. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ induit eum.
Pro una Sancta. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próſperè procéde, & regna.

AD LAUDES,

Deus in adjutórium meum inténde. ut ſupra, 12.
Antiphona. Miſerére.

Pſalmus 50.

MIſerére mei Deus, * ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam:

Et ſecúndum multitúdinem miſeratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco: * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci: * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum: * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexíſti: * incérta & occúlta ſapiéntię tuę manifeſtáſti mihi.

Aſpérges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam: * & exultábunt oſſa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua: * & ſpíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui: * & ſpíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalútis meæ: * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries: * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluíſſes ſacrifícium, dediſſem útique: * holocáuſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum Deus non deſpícies.

Benígnè fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes, & holocáuſta: * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Ant. Miſerére mei Deus.

Ant. Intéllige. Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, * Dñe manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.

Odíſti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum ſánguinum, & dolóſum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpéctu tuo viam meam.

Quóniam non eſt in ore eórum véritas: * cor eórum vanum eſt.

Sepúlchrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolóſè agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis, ſecúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui ſperant in te, * in ætérnum exultábunt: & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Digitized by Google

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.

Ana. Intéllige clamórem meum Dómine. Ana. Deus Deus meus. Pſalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea: * quã multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, & ínvia, & inaquóſa: * ſic in ſancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meũ.

Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuíſti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæſit ánima mea poſt te: * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Pſalmus 66.

Deus miſereátur noſtri, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtri.

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus ſalutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuũ.

Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ. Glória Patri.

Ana. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo.

Antiphona. Convérſus eſt.

Canticum Iſajæ Prophetæ. Cap. 12.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérſus eſt furor tuus, & conſolátus es me.

Ecce Deus ſalvátor meus, * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus: * & factus eſt mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus ſalvatóris: * & dicétis in illa die: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélſum eſt nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnificè fecit: * annuntiáte hoc in univérſa terra.

Exúlta, & lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui ſanctus Iſrael.

Ana. Convérſus eſt furor tuus Dómine, & conſolátus es me.

Ana. Laudáte Dóminum. Pſalmus 148.

Laudáte Dñm de cœlis: * laudáte eum in excélſis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus, * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum ſol & luna: * laudáte eum omnes ſtellæ & lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * & aquæ omnes, quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in ſæcu-

Digitized by Google

ſæculum ſæculi: * præceptum póſuit, & non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyſſi:
Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:
Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri:
Beſtiæ, & univérſa pécora: * ſerpéntes, & vólucres pennátæ:
Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ:
Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.
Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli ſui.
Hymnus ómnibus ſanctis ejus: * fíliis Iſrael, pópulo appropinquánti ſibi.
Hic non dícitur Glória Patri.

Pſalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum, * laus ejus in Eccléſia ſanctórum.
Lætétur Iſrael in eo, qui fecit eum: * & fílii Sion exúltent in rege ſuo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & pſaltério pſallant ei.
Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo: * & exaltábit manſuétos in ſalútem.
Exultábunt ſancti in glória: * lætabúntur in cubílibus ſuis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * & gládii ancípites in mánibus eórum:
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conſcríptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.
Hic non dícitur Glória Patri.

Pſalmus 150.

Laudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.
Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis:* omnis ſpíritus laudet Dóminum.
Glória Patri.
Aña. Laudáte Dñm de cœlis.

Capitulum ſequens dicitur in feriali Officio, ab Oct. Pentecoſtes uſque ad Aventum.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcéſſit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: ſicut in die honéſtè ambulémus.

Hymnus.

Splendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, & fons lúminis,
Diem dies illúminans:
Verúſque ſol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque ſancti Spíritus
Infúnde noſtris ſénſibus.
Votis vocémus & Patrem.
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ.
Culpam relégat lúbricam.
Confírmet actus ſtrénuos:
Dentes retúndat ínvidi:
Caſus ſecúndet áſperos:
Agénda rectè dírigat.
Mentem gubérnet, & regat:
Sit pura nobis cáſtitas:
Fides calóre férveat:
Fraudis venéna néſciat.
Chriſtúſque nobis ſit cibus,
Potúſque noſter ſit fides:
Læti bibámus ſóbriam
Profuſiónem Spíritus.
Lætus dies hic tránſeat:

Digitized by Google

Pudor ſit ut dilúculum:
Fides velut merídies:
Crepúſculum mens néſciat.
Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſǽculum.
Amen.

Per Annum. ℣. Repléti ſumus manè miſericórdia tua.
℟. Exultávimus, & delectáti ſumus.

Ad Benedictus, Ant. Benedíctus Dóminus Deus Iſrael.

In Feriis Quatuor Temporum, & Vigiliarum quæ jejunantur poſt Antiphonam ad Benedictus, & in Veſperis ad Magnificat, dicuntur ſequentes Preces flexis genibus: aliis temporibus non dicuntur.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. Pater noſter. totum dicitur clara voce etiam in Veſperis.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Ego dixi, Dómine miſerére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere Dómine úſquequò. ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. ℣. Fiat miſericórdia tua Dómine ſuper nos. ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur juſtítiam. ℟. Et ſancti tui exúltent. ℣. Dómine ſalvum fac Regé. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. ℟. Et rege eos, & extólle illos úſque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam poſſedíſti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen.
℣. Pro frátribus noſtris abséntibus. ℟. Salvos fac ſervos tuos, Deus meus, ſperántes in te. ℣. Pro afflíctis, & captívis. ℟. Líbera eos Deus Iſrael ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. ℣. Mitte eis Dómine auxílium de ſancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Pſalm. De profúndis. qui infra habetur in Veſperis Feriæ quartæ, & in fine Glória Patri.

In Veſperis ejus loco dicitur Pſalmus. Miſerére. 41.

Finito Pſalm. dicitur ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.
℣. Exúrge Chriſte, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria.

Et quando in Feriali Officio fiunt Commemorationes communes de S. Maria, de Apoſtolis, & de Pace, ante eas fit ſequens commemoratio de Cruce, Antiphona. Per ſignum Crucis de inímicis noſtris líbera nos Deus noſter.
℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi. ℟. Pſalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæſumus Dómine, pace cuſtódi: quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ Commemoratio de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces [illegible].

FERIA TERTIA
Ad Matutinum.

Invitatorium. Jubilémus Deo, Salutári noſtro.

Pſal.

Digitized by Google

Pſal. Venite. 1. Hymnus.

Conſors Patérni lúminis,
Lux ipſe lucis, & dies,
Noctem canédo rúmpimus;
Aſsiſte poſtulántibus.

Aufer tenébras méntium:
Fuga catérvas dæmonum:
Expélle ſomnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic Chriſte nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut proſit exorántibus,
Quod præcinétes pſállimus.

Præſta, Pater piiſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculú.
Amen.

Ant. Ut non delínquam.

Pſalmus 38.

Dixi: Cuſtódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm conſíſteret peccátor advérſum me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & ſílui à bonis: * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intra me: * & in meditatióne mea exardéſcet ignis.

Locútus ſum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum.

Et númerum diérum meórum quis eſt: * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuiſti dies meos: * & ſubſtántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránſit homo, * ſed & fruſtrà conturbátur.

Theſaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ eſt expectátio mea? nónne Dóminus? * & ſubſtántia mea apud te eſt.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium inſipiénti dediſti me.

Obmútui, & non apérui os meum, quóniam tu feciſti: * ámove à me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuíſti hóminem.

Et tabéſcere feciſti ſicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne ſíleas: quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúſquam ábeam, * & ampliùs non ero.

Pſalmus 39.

Expéctans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos: * & diréxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi & timébūt: * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus: * & non reſpéxit in vanitátes, & inſánias falſas.

Multa feciſti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non eſt qui ſímilis ſit tibi:

Annuntiávi, & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrificium & oblatiónem noluiſti: * aures autem perfeciſti mihi.

Holocáuſtum & pro peccáto non poſtulaſti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, & legé tuá in médio cordis mei.

Digitized by Google

Annuntiávi juſtítiam tuam in eccléſia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu ſciſti.
Juſtítiam tuam non abſcóndi in corde meo: * veritátem tuam, & ſalutáre tuum dixi.
Non abſcóndi miſericórdiam tuam, & veritátem tuam * à concílio multo.
Tu autem Dómine ne longè fácias miſeratiónes tuas à me:* miſericórdia tua,& véritas tua ſemper ſuſcepérūt me.
Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ ſunt ſuper capíllos cápitis mei: * & cor meum derelíquit me.
Compláceat tibi Dómine, ut éruas me: * Dómine ad adjuvándum me réſpice.
Confundántur & revereántur ſimul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.
Convertántur retrórſum, & revereántur, * qui volunt mihi mala.
Ferant conféſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent & læténtur ſuper te omnes quæréntes te:* & dicát ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuū.
Ego autem mendícus ſum, & pauper: * Dóminus ſolícitus eſt mei.
Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.
Antiphona. Ut non delínquam in lingua mea.
Aña. Sana. Pſalmus 40.
Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, & vivíficet eū, & beátum fáciat eum in terra: * & nō tradat eū in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univérſum ſtratum ejus verſáſti in infirmitáte ejus.
Ego dixi: Dómine miſerére mei: * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?
Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.
Egrediebátur foras, * & loquebátur in idipſum.
Advérſum me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * advérſum me cogitábát mala mihi.
Verbum iníquum conſtituérunt advérſum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut reſúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.
Tu autem Dómine miſerére mei, & reſúſcita me: * & retríbuam eis.
In hoc cognóvi quóniam voluíſti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.
Me autem propter innocéntiam ſuſcepíſti: * & confirmáſti me in conſpéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Iſrael à ſæculo, & uſque in ſæculum: * fiat, fiat. Pſalmus 41.
Quemádmodum deſíderat cervus ad fontes aquárum: * ita deſíderat ánima mea ad te Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus?
Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, * quó-

Digitized by Google

quóniam tranſíbo in locum tabernáculi admirábilis uſque ad domum Dei:
In voce exultatiónis, & confeſſiónis, * ſonus epulántis.
Quare triſtis es ánima mea? * & quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultus mei, & Deus meus.
Ad meipſum ánima mea conturbáta eſt: * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.
Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.
In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam: * & nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suſcéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * & quare contriſtátus incédo, dum afflígit me inimícus?
Dum confringúntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.
Dum dicunt mihi per ſíngulos dies: Ubi eſt Deus tuus? quare triſtis es ánima mea? & quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultus mei, & Deus meus.
Ant. Sana Dómine ánimam meam: quia peccávi tibi.
Ant. Eructávit. Pſalmus 43.
DEus áuribus noſtris audívimus: * patres noſtri annuntiavérunt nobis,
Opus, quod operátus es in diébus eórum, * & in diébus antíquis.
Manus tua Gentes diſperdidit, & plantáſti eos: * afflixíſti pópulos, & expulíſti eos.
Nec enim in gládio ſuo poſſedérunt terram, * & bráchium eórum non ſalvávit eos:
Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultus tui: * quóniam complacuíſti in eis.
Tu es ipſe Rex meus, & Deus meus: * qui mandas ſalútes Jacob.
In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo ſpernémus inſurgéntes in nobis.
Non enim in arcu meo ſperábo: * & gládius meus non ſalvábit me.
Salváſti enim nos de affligéntibus nos: * & odiéntes nos confudíſti.
In Deo laudábimur tota die: * & in nómine tuo confitébimur in ſæculum.
Nunc autem repulíſti, & confudíſti nos: * & non egrediéris Deus in virtútibus noſtris.
Avertíſti nos retrórſum poſt inimícos noſtros: * & qui odérunt nos, diripiébant ſibi.
Dedíſti nos tamquam oves eſcárum: * & in Géntibus diſperſíſti nos.
Vendidíſti pópulum tuũ ſine prétio: * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.
Poſuíſti nos oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannatiónem & deríſum his qui ſunt in circúitu noſtro.
Poſuíſti nos in ſimilitúdinem Géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.
Tota die verecúndia mea contra me eſt, * & confúſio faciéi meæ coopéruit me,
A voce exprobrántis, & obloquéntis; * à fácie inimíci, & perſequéntis.
Hæc ómnia venérũt ſuper nos, nec oblíti ſumus te: * & iníquè nõ égimus in teſtaménto tuo.
Et non recéſſit retrò cor noſtrum: * & declináſti ſémitas noſtras à via tua.
Quóniam humiliáſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.
Si oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad deum aliénum:

Digitized by Google

Nonne Deus requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exúrge, quare obdórmis Dómine? * exúrge, & ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivíſceris inópiæ noſtræ, & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra: * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exúrge Dómine, ádjuva nos: * & rédime nos propter nomen tuum.

Pſalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ, * velóciter ſcribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * potentíſſime,

Spécie tua & pulchritúdine tua * inténde, próſperè procéde, & regna,

Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in ſæculum ſæculi; * virga directiónis virga regni tui.

Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíſcet Rex decórem tuum: * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſæculum ſæculi.

Antiphona. Eructávit cor meum verbum bonum.

Antiphona. Adjútor.

Pſalmus 45.

Deus noſter refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt Gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Digitized by Google

Venite, & vidéte ópera Dómini; quæ póſuit prodígia ſuper terram: * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte, quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob. Pſalmus 46.

Omnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélſus, terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * & Gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam: * ſpéciem Jacob, quam diléxit.

Aſcéndit Deus in júbilo: * & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * pſállite ſapiénter.

Regnábit Deus ſuper Gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti ſunt.

Aña. Adjútor in tribulatiónibus. Aña. Magnus Dóminus.

Pſalmus 47.

Magnus Dñs, & laudábilis nimis: * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univérſæ terræ mons Sion: * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur: * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt: * convenérunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commóti ſunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in ſpíritu veheménti cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suſcépimus Deus miſericórdiam tuam: * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuũ Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítia plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ: * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus: * & diſtribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: * ipſe reget nos in ſæcula. Pſalmus 48.

Audite hæc omnes Gentes: * áuribus percípite omnes qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, & filii hóminum: * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam: * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iniquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte ſua: * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem ſuam;

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cùm víderit ſapiéntes moriéntes: *

ſimul inſípiens & ſtultus perı́bunt.
Et relinquent aliénis divítias ſuas: * & ſepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.
Tabernácula eórum in progénie, & progénie: * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.
Et homo, cùm in honóre eſſet, non intelléxit: * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.
Hæc via illórum ſcándalum ipſis: * & póſteà in ore ſuo complacébunt.
Sicut oves in inférno pόſiti ſunt: * mors depáſcet eos.
Et dominabúntur eórum juſti in matutíno: * & auxílium eórum veteráſcet in inférno à glória eórum.
Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.
Ne timúeris cùm dives factus fúerit homo: * & cùm multiplicáta fúerit glória domus ejus.
Quóniam cùm interíerit, non ſumet ómnia: * neque deſcéndet cum eo glória ejus.
Quia ánima ejus in vita ipſíus benedicétur: * confitébitur tibi cùm benefeceris ei.
Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum: * & uſque in ætérnum non vidébit lumen.
Homo, cùm in honóre eſſet, non intelléxit: * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

Antiph. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis. *Ant.* Deus deórum. Pſalmus 49.

Deus deórum Dóminus locútus eſt: * & vocávit terram.
A ſolis ortu uſque ad occáſũ: * ex Sion ſpécies decóris ejus.
Deus manifeſtè véniet: * Deus noſter, & non ſilébit.
Ignis in conſpéctu ejus exardéſcet: * & in circúitu ejus tempéſtas válida.
Advocábit cœlum deſúrſum: * & terram diſcérnere pópulum ſuum.
Congregáte illi ſanctos ejus: * qui órdinant teſtaméntum ejus ſuper ſacrificia.
Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus: * quóniam Deus judex eſt.
Audi pópulus meus, & loquar; Iſrael, & teſtificábor tibi: * Deus Deus tuus ego ſum.
Non in ſacrificiis tuis árguam te: * holocáuſta autem tua in conſpéctu meo ſunt ſemper.
Non accipiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.
Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſilvárum, * juménta in móntibus, & boves.
Cognóvi ómnia volatília cœli, * & pulchritúdo agri mecum eſt.
Si eſuríero, non dicam tibi: * meus eſt enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.
Numquid manducábo carnes taurórum? * aut ſánguinem hircórum potábo?
Immola Deo ſacrificium laudis: * & redde Altíſſimo vota tua.
Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.
Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras juſtítias meas, & aſſúmis teſtaméntum meum per os tuum?
Tu verò odíſti diſciplínam: * & projecíſti ſermónes meos retrórſum.
Si vidébas furem, currébas cum eo: * & cùm adúlteris portiónem tuam ponébas.
Os tuum abundávit malítia, * & lingua tua concinnábat dolos.
Sedens advérſus fratrem tuum loquébaris, & advérſus filium matris tuæ ponébas ſcándalum: * hæc feciſti, & tácui.
Exiſtimáſti iniquè quòd ero tui ſímilis: * árguam te, & ſtatuam contra fáciem tuam.

Digitized by Google

Intelligite hæc qui obliviſcímini Deum: * nequándo rápiat, & non ſit qui eripiat.
Sacrificium laudis honorificábit me: * & illic iter, quo oſténdam illi ſalutáre Dei.

Pſalmus 51.

QUid gloriáris in malítia,* qui potens es in iniquitáte?
Tota die injuſtítiam cogitávit lingua tua: * ſicut novácula acúta feciſti dolum.
Dilexíſti malítiam ſuper benignitátem:* iniquitátem magis, quàm loqui æquitátem.
Dilexiſti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolóſa.
Proptéreà Deus déſtruet te in finem, * evéllet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.
Vidébunt juſti, & timébunt, & ſuper eum ridébunt, & dicent: * Ecce homo, qui non póſuit Deũ adjutórem ſuum:
Sed ſperávit in multitúdine divitiárum ſuárum: * & præváluit in vanitáte ſua.
Ego autem, ſicut oliva fructífera in domo Dei, * ſperávi in miſericórdia Dei in ætérnum, & in ſæculum ſæculi.
Confitébor tibi in ſæculum quia feciſti: * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpéctu ſanctórum tuórum.
Antiphona. Deus deórum Dóminus locútus eſt.
Per Annum, ℣. Immola Deo ſacrificium laudis. ℟. Et redde Altíſſimo vota tua.
Pro uno Martyre, ℣. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus. ℟. Corónã de lápide pretióſo.
Pro pluribus Martyribus, ℣. Exúltent juſti in conſpéctu Dei.
℟. Et delecténtur in lætítia.
Pro Confeſſore Pontifice, ℣. Elégit eum Dóminus ſacerdótem ſibi. ℟. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis.
Pro Confeſſore non Pontifice, ℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.
Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Antiphona. Dele Dómine iniquitátem meam.
Pſalmus. Miſerére mei Deus.
Aña. Salutáre. Pſalmus 42.

JUdica me Deus, & diſcérne cauſam meam de Gente non ſancta: * ab hómine iníquo, & dolóſo érue me.
Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repuliſti? & quare triſtis incédo, dum affligit me inimícus?
Emitte lucem tuam, & veritátem tuam: * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.
Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.
Confitébor tibi in cíthara Deus, Deus meus: * quare triſtis es ánima mea, & quare contúrbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultus mei, & Deus meus.
Antiphona. Salutáre vultus mei, & Deus meus. Aña. Ad te de luce vígilo Deus.
Pſalm. Deus Deus meus. 42.
Antiphona. Cunctis diébus.
Canticum Ezechiæ. Iſa. 38. b

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæſivi reſíduum annórum meórum. * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aſpíciam hóminem ultrà, * & habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta eſt, & convolúta eſt à me,* quaſi tabernáculum paſtórum.
Præciſa eſt velut à texénte

Digitized by Google

vita mea: dum adhuc ordirer, ſuccídit me: * de manè uſque ad véſperam finies me.

Sperábam uſque ad manè, * quaſi leo ſic contrívit ómnia oſſa mea.

De manè uſque ad véſperam finies me: * ſicut pullus hirúndinis ſic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti ſunt óculi mei, * ſuſpiciéntes in excélſum.

Dómine vim pátior, reſpónde pro me. * Quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, cùm ipſe fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos, * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritus mei, corrípies me, & vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima;

Tu autem eruíſti ánimam meam, ut non períret, * projeciſti poſt tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui deſcéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine ſalvum me fac, * & pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in domo Dómini.

Antiphona. Cunctis diébus vitæ noſtræ ſalvos nos fac Dómine.

Antiphona. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cœlis.

Pſalmus. Laudáte Dóminum de cœlis. 42.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcéſſit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: ſicut in die honéſtè ambulémus.

Hymnus.

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præcinit,
Nos excitátor méntium
Jam Chriſtus ad vitá vocat.
Auférte, clamat, léctulos,
Ægro ſopóre déſides:
Caſtíque, recti, ac ſóbrii
Vigiláte: jam ſum próximus.
Jeſum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, ſóbrii:
Inténta ſupplicátio
Dormíre cor mundum vetat.
Tu Chriſte ſomnum díſcute:
Tu rumpe noctis víncula:
Tu ſolve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum.
Amen.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdia tua. ℟. Exultávimus, & delectáti ſumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Erexit nobis Dñs cornu ſalútis, in domo David púeri ſui.

Preces quando dicuntur, habentur ſuprà in Feria ii. 44.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

In manu tua Dómine, * Omnes fines terræ. Pſal. Veníte. 1.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noſter, áſpice:
Nos à quiéte nóxia
Merſos ſopóre líbera.
Te, ſancte Chriſte, póſcimus:
Ignóſce culpis ómnibus:
Ad confiténdum ſúrgimus,
Moráſque noctis rúmpimus.
Mentes manúſque tóllimus,
Prophéta ſicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúſque geſtis cénſuit.
Vides malum, quod fécimus:
Occúlta noſtra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,

Digitized by Google

Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne ſæculum. Amen.

Antiph. Avértit Dóminus.

Pſalmus 52.

Dixit inſipiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrúpti ſunt, & abominábiles facti ſunt in iniquitátibus: * non eſt qui fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpéxit ſuper filios hóminum: * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nónne ſcient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus diſſipávit oſſa eórum qui homínibus placent: * confúſi ſunt, quóniam Deus ſprevit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jácob, & lætábitur Iſrael.

Pſalmus 54.

Exáudi Deus oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam; * inténde mihi, & exáudi me.

Contriſtátus ſum in exercitatióne mea: * & conturbátus ſum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * & in ira moléſti erant mihi.

Cor meum conturbátum eſt in me: * & formído mortis cécidit ſuper me.

Timor & tremor venérunt ſuper me: * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas ſicut colúmbæ, * & volábo, & requiéſcam?

Ecce elongávi fúgiens: * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eum, qui ſalvum me fecit * à puſillanimitáte ſpíritus, & tempeſtáte.

Præcipita Dómine, divide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, & contradictiónem in civitáte.

Die, ac nocte circúmdabit eam ſuper muros ejus iníquitas: * & labor in médio ejus, & injuſtítia:

Et non defécit de platéis ejus * uſúra, & dolus.

Quóniam ſi inimícus meus maledixíſſet mihi, * ſuſtinuíſſem útique.

Et ſi is, qui óderat me, ſuper me magna locútus fuíſſet: * abſcondíſſem me fórſitan ab eo.

Tu verò homo unánimis, * dux meus, & notus meus.

Qui ſimul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum conſénſu.

Véniat mors ſuper illos: * & deſcéndant in inférnum vivéntes.

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: * & Dóminus ſalvábit me.

Véſpere, & manè, & merídie narrábo, & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui eſt ante ſæcula.

Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt Deum: * exténdit manum ſuam in retribuéndo.

Contaminavérunt teſtaméntum ejus, diviſi ſunt ab ira vultus ejus: * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti ſunt ſermónes ejus ſuper óleum: * & ipſi ſunt jácula.

Digitized by Google

acta ſuper Dóminum curam tuam, & ipſe te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem juſto.
Tu verò Deus dedúces eos * in púteum intéritus.
Viri ſánguinum & dolóſi non dimidiábunt dies ſuos: * ego autem ſperábo in te Dómine.
Aña. Avértit Dóminus captivitátem plebis ſuæ. Aña. Quóniam.

Pſalmus 55.

Miſerére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.
Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérſum me.
Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te ſperábo.
In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabántur: * advérſum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.
Inhabitábunt & abſcóndent: * ipſi calcáneum meum obſervábunt.
Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.
Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * poſuíſti lácrymas meas in conſpéctu tuo.
Sicut & in promiſſióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórſum.
In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.
In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo ſermónem: * in Deo ſperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.
In me ſunt Deus vota tua: * quæ reddam, laudatiónes tibi.
Quóniam eripuíſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Pſalmus 56.

Miſerére mei Deus, miſerére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.
Et in umbra alárum tuárum ſperábo, * donec tránſeat iniquitas.
Clamábo ad Deum altíſſimum: * Deum qui benefécit mihi.
Miſit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.
Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam, * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.
Filii hóminum dentes eórum arma, & ſagíttæ: * & lingua eórum gládius acútus.
Exaltáre ſuper cœlos Deus: * & in omnem terrá glória tua.
Láqueum paravérunt pédibus meis: * & incurvavérunt ánimam meam.
Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * & incidérunt in eam.
Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, & pſalmum dicam.
Exúrge glória mea, exúrge pſaltérium & cíthara: * exúrgam dilúculo.
Confitébor tibi in pópulis Dómine: * & pſalmum dicam tibi in Géntibus.
Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.
Exaltáre ſuper cœlos Deus: * & ſuper omnem terram glória tua.
Antiph. Quóniam in te confídit ánima mea. Aña. Juſta judicáte.

Pſalmus 57.

Si verè útique juſtítiam loquímini: * recta judicáte filii hóminum.
Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injuſtítias manus veſtræ concínnant.
Alienáti ſunt peccatóres à vul-

vulva, erravérunt ab útero: * locúti ſunt falſa.
Furor illis ſecúndum ſimilitúdinem ſerpéntis:* ſicut áſpidis ſurdæ, & obturántis aures ſuas.
Quæ non exáudiet vocem incantántium: * & venéfici incantántis ſapiénter.
Deus cónteret dentes eórum in ore ipſórum: * molas leónum confrínget Dóminus.
Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum ſuum donec infirméntur.
Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * ſupercécidit ignis, & non vidérunt ſolem.
Priúſquam intellígerent ſpinæ veſtræ rhamnum: * ſicut viventes, ſic in ira abſórbet eos.
Lætábitur juſtus cùm víderit vindíctam: * manus ſuas lavábit in ſánguine peccatóris.
Et dicet homo: Si útique eſt fructus juſto: * útique eſt Deus júdicans eos in terra.

Pſalmus 58.

ERipe me de inimícis meis Deus meus: * & ab inſurgéntibus in me líbera me.
Eripe me de operántibus iniquitátem: * & de viris ſánguinum ſalva me.
Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.
Neque iníquitas mea, neque peccátum meũ Dómine:* ſine iniquitáte cucúrri, & diréxi.
Exúrge in occúrſum meum, & vide: * & tu Dómine Deus virtútum, Deus Iſrael.
Inténde ad viſitándas omnes Gentes: * non miſereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.
Converténtur ad véſperam:* & famem patiéntur ut canes, & circuíbunt civitátem.
Ecce loquéntur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?
Et tu Dómine deridébis eos: * ad nihilum dedúces omnes Gentes.
Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam, quia Deus ſuſcéptor meus es: * Deus meus miſericórdia ejus prævéniet me.
Deus oſténdet mihi ſuper inimícos meos, ne occídas eos: * ne quando obliviſcántur pópuli mei.
Diſpérge illos in virtúte tua: * & depóne eos protéctor meus Dómine.
Delíctum oris eórum, ſermónem labiórum ipſórum: * & comprehendántur in ſupérbia ſua.
Et de execratióne & mendácio annuntiabúntur in conſummatióne: * in ira conſummatiónis, & non erunt.
Et ſcient quia Deus dominábitur Jacob, * & finium terræ.
Converténtur ad véſperam, & famem patiéntur ut canes: * & circuíbunt civitátem.
Ipſi diſpergéntur ad manducándum: * ſi verò non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.
Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * & exultábo manè miſericórdiam tuam.
Quia factus es ſuſcéptor meus, * & refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.
Adjútor meus tibi pſallam, quia Deus ſuſcéptor meus es: * Deus meus miſericórdia mea.
Ant. Juſta judicáte filii hóminũ. Ant. Da nobis. Pſalm 59.

DEus repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: * irátus es, & miſértus es nobis.
Commovíſti terram, & conturbáſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.
Oſtendíſti pópulo tuo dura: * potáſti nos vino compunctiónis.
Dediſti metuéntibus te ſignificatiónem: * ut fúgiant à fácie arcus:
Ut liberéntur dilécti tui: * ſalvum fac déxtera tua, & exáudi me.

Digitized by Google

Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * Lætábor, & partíbor Sichimam: & convállem tabernaculórum metíbor.
Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes: * & Ephraim fortitúdo cápitis mei.
Juda rex meus: * Moab olla ſpei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi ſunt.
Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?
Nonne tu Deus qui repulíſti nos: * & non egrediéris Deus in virtútibus noſtris?
Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana ſalus hóminis.
In Deo faciémus virtútem: * & ipſe ad nihilum dedúcet tribulántes nos.

Pſalmus 60.

Exáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.
A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltáſti me.
Deduxíſti me, quia factus es ſpes mea: * turris fortitúdinis à fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu Deus meus exaudíſti oratiónem meam: * dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum.
Dies ſuper dies regis adjícies: * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conſpéctu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?
Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſæculum ſæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Antíphona. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.

Antíphona. Nónne Deo.

Pſalmus 61.

Nonne Deo ſubjécta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.
Nam & ipſe Deus meus, & ſalutáris meus: * ſuſcéptor meus, non movébor ámplius.
Quoúſque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérſi vos: tamquam paríeti inclináto, & macériæ depúlſæ?
Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in ſiti: * ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.
Verúmtamen Deo ſubjécta eſto ánima mea: * quóniam ab ipſo patiéntia mea.
Quia ipſe Deus meus, & ſalvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.
In Deo ſalutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei, & ſpes mea in Deo eſt.
Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda veſtra: * Deus adjútor noſter in ætérnum.
Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in ſtatéris: * ut decípiant ipſi de vanitáte in idípſum.
Nolíte ſperáre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíſcere: * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.
Semel locútus eſt Deus, duo hæc audívi, quia poteſtas Dei eſt, & tibi Dómine miſericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera ſua.

Pſalmus 63.

Exáudi Deus oratiónem meam cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.
Protexíſti me à convéntu malignántium: * à multitúdine operántium iniquitátem.
Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas: * intendérunt arcum rem amáram, ut ſagíttent in occúltis immaculátum.
Súbitò ſagittábunt eum, & non

Digitized by Google

non timébunt : * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.
Narravérunt ut abſcónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?
Scrutáti ſunt iniquitátes : * defecérunt ſcrutántes ſcrutínio.
Accédet homo ad cor altum : * & exaltábitur Deus.
Sagíttæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum : * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.
Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos : * & tímuit omnis homo.
Et annuntiavérũt ópera Dei : * & facta ejus intellexérunt.
Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo, * & laudabuntur omnes recti corde.
Aña. Nónne Deo ſubjécta erit ánima mea? Antiphona. Benedícite.

Pſalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, pſalmum dícite nómini ejus : * date glóriã laudi ejus.
Dícite Deo, quàm terribília ſunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te, & pſallat tibi : * pſalmum dicat nómini tuo.
Venite & vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis ſuper fílios hóminum.
Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertranſíbunt pede : * ibi lætábimur in ipſo.
Qui dominátur in virtúte ſua in ætérnum, óculi ejus ſuper Gentes reſpíciunt : * qui exáſperant, non exalténtur in ſemetipſis.
Benedícite Gentes Deum noſtrum : * & audítam fácite vocem laudis ejus.
Qui póſuit ánimam meam ad vitam : * & non dedit in commotiónem pedes meos.
Quóniam probáſti nos Deus : * igne nos examináſti, ſicut examinátur argéntum.
Induxíſti nos in láqueum, poſuíſti tribulatiónes in dorſo noſtro : * impoſuíſti hómines ſuper cápita noſtra.
Tranſívimus per ignem & aquam : * & eduxíſti nos in refrigérium.
Introíbo in domum tuam in holocáuſtis : * reddam tibi vota mea, quæ diſtinxérunt lábia mea.
Et locútum eſt os meum, * in tribulatióne mea.
Holocáuſta medulláta ófferam tibi cum incénſo aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.
Veníte, audíte, & narrábo omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.
Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.
Iniquitátem ſi aſpéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.
Proptéreà exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Pſalmus 67.

Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus, * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus.
Sicut déficit fumus, deficiant : * ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.
Et juſti epuléntur, & exúltent in conſpéctu Dei : * & delecténtur in lætítia.
Cantáte Deo, pſalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui aſcéndit ſuper occáſum : Dóminus nomen illi.
Exultáte in conſpéctu ejus : * turbabúntur à fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduárum.
Deus in loco ſancto ſuo : * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo :
Qui edúcit vinctos in forti-

Digitized by Google

túdine, * ſimíliter eos, qui exáſperant, qui hábitant in ſepúlchris.
Deus cùm egrederéris in conſpéctu pópuli tui, * cùm pertransíres in deſérto;
Terra mota eſt: étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sínai, * à fácie Dei Iſrael.
Plúviam voluntáriam ſegregábis Deus hæreditáti tuæ: * & infirmáta eſt, tu verò perfeciſti eam.
Animália tua habitábunt in ea: * paráſti in dulcédine tua páuperi, Deus.
Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.
Rex virtútum diléƈti diléƈti: * & ſpeciéi domus divídere ſpólia.
Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * & poſterióra dorſi ejus in pallóre auri.
Dum diſcérnit cœléſtis reges ſuper eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.
Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid ſuſpicámini montes coagulátos?
Mons, in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.
Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in ſancto.
Aſcendíſti in altum, cepíſti captivitátem: * accepíſti dona in homínibus.
Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.
Benedíctus Dóminus die quotídie: * proſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrórum.
Deus noſter, Deus ſalvos faciéndi: * & Dómini Dómini éxitus mortis.
Verùmtamen Deus confrínget cápita inimicórum ſuórum: * vérticem capilli perambulántium in delíctis ſuis.
Dixit Dóminus: Ex Baſan convértam, * convértam in profúndum maris:
Ut intingátur pes tuus in ſánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipſo.
Vidérunt ingréſſus tuos Deus, * ingréſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto.
Prævenérunt príncipes conjúncti pſalléntibus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.
In Eccléſiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Iſrael.
Ibi Bénjamin adoleſcéntulus, * in mentis excéſſu.
Príncipes Juda, duces eórum, * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.
Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.
A templo tuo in Jerúſalem, * tibi ófferent reges múnera.
Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti ſunt argénto.
Díſſipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.
Regna terræ, cantáte Deo: * pſállite Dómino.
Pſállite Deo, qui aſcéndit ſuper cœlum cœli, * ad Oriéntem.
Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis, date glóriam Deo ſuper Iſrael, * magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.
Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſrael ipſe dabit virtútem, & fortitúdinem plebi ſuæ: * benedíctus Deus.
Antiphona. Benedícite Gentes Deum noſtrum.
Per Annum. ℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi.
℟. Poſuíſti lácrymas meas in conſpéctu tuo.
Pro uno Martyre. ℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo.
℟. Gló-

Digitized by Google

℟. Glóriam & magnum decorem impónes ſuper eum.
Pro pluribus Martyribus,
℣. Juſti autem in perpétuum vivent.
℟. Et apud Dóminum eſt merces eórum.
Pro Confeſſore Pontifice,
℣. Tu es ſacérdos in ætérnum.
℟. Secúndùm ordinem Melchiſedech.
Pro Confeſſore non Pontifice. ℣. Lex Dei ejus in corde ipſius. ℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus.
Pro una Sancta ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

AD LAUDES,

Antiph. Ampliùs lava me Dómine ab injuſtítia mea.
Pſalmus. Miſerére. 41.
Antiphona. Te decet.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion:* & tibi reddétur votum in Jerúſalem.
Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.
Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos: * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.
Beátus quem elegíſti, & aſſumpſíſti: * inhabitábit in átriis tuis.
Replébimur in bonis domus tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.
Exáudi nos Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium finium terræ, & in mari longè.
Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, ſonum flúctuum ejus.
Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis: * éxitus matutini, & véſpere delectábis.
Viſitáſti terram, & inebriáſti eam, * multiplicáſti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum eſt aquis, paráſti cibum illórum:* quóniam ita eſt præparátio ejus.
Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.
Pinguéſcent ſpecióſa deſérti: & exultatióne colles accingéntur.
Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.
Aña. Te decet hymnus Deus in Sion.
Aña. Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus.
Pſalmus. Deus Deus meus * ad te. 42.
Aña. Dóminus judicábit.

Canticum Annæ. 1. Reg. 2.

EXultávit cor meum in Dómino: * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.
Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos: * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.
Non eſt ſanctus, ut eſt Dóminus: neque enim eſt álius extra te, * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.
Nolíte multiplicáre loqui ſublímia, * gloriántes.
Recédant vétera de ore veſtro: quia Deus ſcientiárum Dóminus eſt, * & ipſi præparántur cogitátiones.
Arcus fórtium ſuperátus eſt, * & infirmi accíncti ſunt róbore.
Repléti priùs, pro pánibus ſe locavérunt: * & famélici ſaturáti ſunt.
Donec ſtérilis péperit plúrimos: * & quæ multos habébat filios, infirmáta eſt.
Dóminus mortíficat & vivíficat, * dedúcit ad ínferos & redúcit.
Dóminus páuperem facit & ditat, * humíliat & súblevat.

Digitized by Google

Suſcitat de púlvere egénum, * & de ſtércore élevat páuperem:
Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.
Dómini enim ſunt cárdines terræ, * & póſuit ſuper eos orbem.
Pedes ſanctórum ſuórum ſervábit, & ímpii in ténebris conticéſcent: * quia non in fortitúdine ſua roborábitur vir.
Dóminum formidábunt adversárii ejus: * & ſuper ipſos in cœlis tonábit.
Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi ſuo, * & ſublimábit cornu Chriſti ſui.
Antiphona. Dóminus judicábit fines terræ. Antiph. Cœli cœlórum laudáte Deum.
Pſalmus. Laudáte Dóminum de cœlis. 42.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præceſſit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: ſicut in die honéſtè ambulémus.

Hymnus.

Nox, & tenébræ, & núbila,
Confúſa mundi, & túrbida:
Lux intrat: albéſcit polus:
Chriſtus venit: diſcédite.
Calígo terræ ſcínditur
Percúſſa ſolis ſpículo,
Rebúſque jam color redit,
Vultu niténtis ſíderis.
Te, Chriſte, ſolum nóvimus,
Te mente pura, & símplici,
Flendo, & canéndo, quæſumus,
Inténde nóſtris ſénſibus.
Sunt multa fucis illita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu vera lux cœléſtium,
Vultu ſeréno illúmina.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdia tua.
℟. Exultávimus, & delectáti ſumus.
Ad Benedictus, Antiphona. De manu ómnium qui odérunt nos, libera nos Dómine.
Preces quando dicuntur, habentur ſupra in ii. Feria, 44.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Dóminū qui fecit nos, * Venite adorémus. Pſal. Veníte. 1.

Hymnus.

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium:
Nos confiténtes póſcimus
Te, juſte judex córdium;
Ut áuferas piácula,
Sordéſque mentis ábluas:
Donéſque, Chriſte, grátiam,
Ut arceántur crímina.
Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obſcúra geſtit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.
Repélle tu calíginem
Intrínſecus quàm máximè,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.
Præſta, Pater piíſſime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum. Amen.

Aña. Dómine Deus. Pſal. 68.

Salvum me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.
Infixus ſum in limo profúndi: * & non eſt ſubſtántia.
Veni in altitúdinem maris: * & tempéſtas demérſit me.
Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.
Multiplicáti ſunt ſuper capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.
Confortáti ſunt, qui perſecúti ſunt me inimíci mei injúſtè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.
Deus tu ſcis inſipiéntiam meam:

Digitized by Google

meam : * & delícta mea à te non ſunt abſcóndita.
Non erubéſcant in me, qui expéctant te Dómine, * Dómine virtútum.
Non confundántur ſuper me* qui quærunt te, Deus Iſrael.
Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium : * opéruit confúſio fáciem meam.
Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ.
Quóniam zelus domus tuæ comédit me : & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.
Et opérui in jejúnio ánimam meam ; * & factum eſt in oppróbrium mihi.
Et póſui veſtiméntum meum cilícium : * & factus ſum illis in parábolam.
Advérſum me loquebántur qui ſedébant in porta : * & in me pſallébant qui bibébant vinum.
Ego verò oratiónem meam ad te Dómine : * tempus beneplácitì Deus.
In multitúdine miſericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte ſalútis tuæ.
Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum.
Non me demérgat tempéſtas aquæ, neque abſórbeat me profúndum : * neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.
Exáudi me Dómine, quóniam benígna eſt miſericórdia tua :* ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum réſpice in me.
Et ne avértas fáciem tuam à púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.
Inténde ánimæ meæ, & líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.
Tu ſcis impropérium meum, & confuſiónem meam ; * & reveréntiam meam.
In conſpéctu tuo ſunt omnes qui tríbulant me : * impropérium expectávit cor meum, & miſériam.
Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit : * & qui conſolarétur, & non invéni.
Et dedérunt in eſcam meam fel : * & in ſiti mea potavérunt me acéto.
Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, * & in retributiónes, & in ſcándalum.
Obſcuréntur óculi eorum ne vídeant : * & dorſum eórum ſemper incúrva.
Effúnde ſuper eos iram tuam : * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.
Fiat habitátio eórum deſérta : * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.
Quóniam quem tu percuſſíſti, perſecúti ſunt : * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.
Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum : * & non intrent in juſtítiam tuam.
Deleántur de Libro vivéntium : * & cum juſtis non ſcribántur.
Ego ſum pauper & dolens : * ſalus tua Deus ſuſcépit me.
Laudábo nomen Dei cum cántico : * & magnificábo eum in laude.
Et placébit Deo ſuper vítulum novéllum : * córnua producéntem & úngulas.
Videant páuperes, & læténtur : * quærite Deum, & vivet ánima veſtra :
Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * & vinctos ſuos non deſpéxit.
Laudent illum cœli, & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.
Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion : * & ædificabúntur civitátes Juda.
Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquirent eam.
Et ſemen ſervórum ejus poſſidé-

fidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Pſalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde, * Dómine ad adjuvándum me feſtína.

Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórſum, & erubéſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur ſtatim erubeſcéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur in te omnes qui quærunt te: * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus, & pauper ſum: * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.

Antiphona. Dómine Deus in adjutórium meum inténde.

Ana. Eſto mihi. Pſalmus 70.

In te Dómine ſperávi, non confúndar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum: * ut ſalvum me fácias.

Quóniam firmamentũ meũ, * & refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis, & iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dómine ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea ſemper: * tamquam prodígium factus ſum multis: & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore ſenectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, perſequímini, & comprehéndite eum: * quia non eſt qui erípiat.

Deus ne elongéris à me: * Deus meus in auxílium meum réſpice.

Confundántur & defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confuſióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo: * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit juſtítiam tuam: * tota die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus.

Deus docuíſti me à juventúte mea, * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et uſque in ſenéctã & ſéniũ: * Deus ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra eſt.

Poténtiam tuam, & juſtítiam tuam Deus uſque in altíſſima, quæ fecíſti magnália: * Deus quis ſímilis tibi?

Quantas oſtendíſti mihi tribulatiónes multas, & malas: * & convérſus vivificáſti me: * & de abyſſis terræ iterùm reduxíſti me:

Multiplicáſti magnificéntiam tuam: * & convérſus conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam: * Deus pſallam tibi in cíthara, ſanctus Iſrael.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi: * & ánima mea quam redemíſti.

Sed

Digitized by Google

Sed & lingua mea tota die meditábitur juſtítiam tuam: * cùm confúſi & reveriti fúerint qui quærunt mala mihi.

Pſalmus 71.

DEus judícium tuum regi da: * & juſtítiam tuam fílio regis.

Judicáre pópulum tuum in juſtítia: * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo: * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole, & ante lunam: * in generatióne & generatiónem.

Deſcéndet ſicut plúvia in vellus: * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare: * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis, & inſulæ múnera ófferent: * reges Arábum, & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei.

Quia liberábit páuperem à potente: * & páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & inopi: * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris, & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in ſæcula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dominus Deus Iſrael: * qui facit mirabília ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum: * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Eſto mihi Dómine in Deum protectórem.

Ant. Liberáſti virgam.

Pſalmus 72.

QUàm bonus Iſrael Deus his, * qui recto ſunt corde!

Mei autem penè moti ſunt pedes: * penè effúſi ſunt greſſus mei.

Quia zelávi ſuper iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non eſt reſpéctus morti eórum: * & firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum nõ ſunt: * & cum homínibus non flagellabúntur.

Ideò ténuit eos ſupérbia, * opérti ſunt iniquitáte, & impietáte ſua.

Pródiit quaſi ex ádipe iníquitas eórum: * tranſiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, & locúti ſunt nequítiam: * iniquitátem in excélſo locúti ſunt.

Poſuérũt in cœlum os ſuum: * & lingua eórum tránſivit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hic: * & dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo ſcit Deus, * & ſi eſt ſciéntia in excélſo?

Ecce ipſi peccatóres, & abundántes in ſæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo ſine cauſa juſtifi-

cavi

Digitized by Google

cávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas.
Et fui flagellátus tota die, * & caſtigátio mea in matutinis.
Si dicébam: Narrabo ſic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
Exiſtimábam ut cognóſcerem hoc, * labor eſt ante me:
Donec intrem in ſanctuárium Dei: * & intélligam in novíſſimis eórum.
Verúmtamen propter dolos poſuiſti eis: * dejeciſti eos dum allevaréntur.
Quómodo facti ſunt in deſolatiónem, ſúbitò defecérunt: * periérunt propter iniquitátem ſuam.
Velut sómnium ſurgéntium Dñe, * in civitáte tua imáginē ipſórum ad níhilū rédiges.
Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt: * & ego ad níhilum redáctus ſum, & neſcivi.
Ut juméntum factus ſum apud te: * & ego ſemper tecum.
Tenuiſti manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxiſti me, * & cum glória ſuſcépiſti me.
Quid enim mihi eſt in cœlo? * & à te quid vólui ſuper terram?
Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.
Quia ecce, qui elóngant ſe à te, peribunt: * perdidiſti omnes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére Deo bonum eſt: * pónere in Dómino Deo ſpem meam:
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion.

Pſalmus 73.

Ut quid Deus repuliſti in finem: * irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ?
Memor eſto congregatiónis tuæ, * quam poſſediſti ab inítio.
Redemiſti virgam hæreditátis tuæ, * mons Sion, in quo habitáſti in eo.
Leva manus tuas in ſupérbias eórum in finem: * quanta malignátus eſt inimícus in ſancto?
Et gloriáti ſunt qui odérunt te: * in médio ſolemnitátis tuæ.
Poſuérunt ſigna ſua, ſigna: * & non cognovérunt ſicut in éxitu ſuper ſummum.
Quaſi in ſilva lignórum ſecúribus excidérunt jánuas ejus, in idípſum: * in ſecúri, & áſcia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuáriū tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde ſuo cognátio eórum ſimul: * Quieſcere faciámus omnes dies feſtos Dei à terra.
Signa noſtra non vídimus, jam non eſt Prophéta: * & nos non cognóſcet ámpliùs.
Uſquequò Deus improperábit inimícus? * irrítat adverſárius nomen tuum in finem?
Ut quid avértis manum tuam, & déxteram tuam, * de médio ſinu tuo in finem?
Deus autem Rex noſter ante ſæcula, * operátus eſt ſalútem in médio terræ.
Tu confirmáſti in virtúte tua mare: * contribuláſti cápita dracónum in aquis.
Tu confregiſti cápita dracónis: * dediſti eum eſcam pópulis Æthíopum.
Tu dirupiſti fontes, & torréntes: * tu ſiccáſti flúvios Ethan.
Tuus eſt dies, & tua eſt nox: * tu fabricátus es auróram & ſolem.
Tu feciſti omnes términos terræ: * æſtátem, & ver tu plaſmáſti ea.
Memor eſto hujus, inimícus improperávit Dómino: * & pópulus inſípiens incitávit nomen tuum.

Digitized by Google

Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi, * & ánimas páuperum tuórum ne oblivifcáris in finem.
Réſpice in teſtaméntum tuum: * quia repléti ſunt, qui obſcuráti ſunt terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúſus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.
Exúrge Deus, júdica cauſam tuam: * memor eſto impropeтиórum tuórum, eórum quæ ab inſipiénte ſunt tota die.
Ne oblivifcáris voces inimicórum tuórum: * ſupérbia eórum, qui te odérunt, aſcéndit ſemper.
Aña. Liberáſti virgam hæreditátis tuæ.
Aña. Et invocábimus.

Pſalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.
Narrábimus mirabília tua: * cùm accépero tempus, ego juſtítias judicábo.
Liquefácta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.
Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere: * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.
Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum: * nolíte loqui advérſus Deus iniquitátem.
Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque à desértis móntibus: * quóniam Deus judex eſt.
Hunc humíliat & hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus miſto.
Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non eſt exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.
Ego autem annuntiábo in ſæculum: * cantábo Deo Jacob.
Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * & exaltabúntur córnua juſti.

Pſalmus 75.

Notus in Judæa Deus: * in Iſrael magnum nomen ejus.
Et factus eſt in pace locus ejus: * & habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.
Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.
Dormiérunt ſomnum ſuum: * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.
Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.
Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi? * ex tunc ira tua.
De cœlo audítum feciſti judícium: * terra trémuit & quiévit,
Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.
Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.
Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affertis munera,
Terríbili & ei qui aufert ſpíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.
Aña. Et invocábimus nomen tuum Dómine. Aña. Tu es Deus.

Pſalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, & inténdit mihi.
In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * & non ſum decéptus.
Rénuit cõſolári ánima mea, * memor fui Dei, & delectátus ſum, & exercitátus ſum: & defécit ſpíritus meus.
Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus ſum, & non ſum locútus.

Digitized by Google

Cogitávi dies antíquos: * & annos ætérnos in mente hábui.
Et meditátus ſum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meum.
Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior ſit adhuc?
Aut in finem miſericórdiam ſuam abſcíndet, * à generatióne in generatiónem?
Aut obliviſcétur miſeréri Deus? * aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas?
Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélſi.
Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.
Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * & in adinventiónibus tuis exercébor.
Deus in ſancto via tua: quis Deus magnus ſicut Deus noſter? * tu es Deus, qui facis mirabília.
Notam feciſti in pópulis virtútem tuam: * redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, & Joſeph.
Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: * & timuérunt, & turbátæ ſunt abyſſi.
Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.
Etenim ſagíttæ tuæ tránſeūt: * vox tonítrui tui in rota.
Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ: * commóta eſt, & contrémuit terra.
In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis: * & veſtígia tua non cognoſcéntur.
Deduxiſti ſicut oves pópulum tuum, * in manu Móyſi & Aaron.

Pſalmus 77.

Atténdite pópule meus legem meā: * inclináte aurem veſtrā in verba oris mei.
Apériam in parábolis os meum: * loquar propoſitiónes ab inítio.
Quanta audívimus, & cognóvimus ea: * & patres noſtri narravérunt nobis.
Non ſunt occultáta à filiis eórum, * in generatióne áltera.
Narrántes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.
Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob: * & legem póſuit in Iſrael.
Quanta mandávit pátribus noſtris nota fácere ea filiis ſuis: * ut cognóſcat generátio áltera.
Filii qui naſcéntur, & exúrgent, * & narrábunt filiis ſuis,
Ut ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliviſcántur óperum Dei: * & mandáta ejus exquírant.
Ne fiant ſicut patres eórum: * generátio prava & exáſperās.
Generátio, quæ non diréxit cor ſuum: * & non eſt crédi‐tus cum Deo ſpíritus ejus.
Filii Ephrem intendéntes & mitténtes arcum, * convérſi ſunt in die belli.
Non cuſtodiérunt teſtaméntum Dei: * & in lege ejus noluérunt ambuláre.
Et obliti ſunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus, quæ oſténdit eis.
Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.
Interrúpit mare, & perdúxit eos: * & ſtátuit aquas quaſi in utre.
Et dedúxit eos in nube diéi: * & tota nocte in illuminatióne ignis.
Interrúpit petram in erémo: * & adaquávit eos velut in abyſſo multa.
Et edúxit aquam de petra: * & dedúxit tamquam flúmina aquas.
Et appoſuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélſum in inaquóſo.
Et tentavérunt Deum in córdibus

dibus ſuis : * ut péterent eſcas animábus ſuis.
Et malè locúti ſunt de Deo : * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre menſam in deſérto?
Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, * & torréntes inundavérunt.
Numquid & panem póterit dare, * aut paráre menſam pópulo ſuo?
Ideò audívit Dóminus, & diſtulit : * & ignis accénſus eſt in Jacob, & ira aſcéndit in Iſrael.
Quia non crediderunt in Deo, * nec ſperavérunt in ſalutári ejus.
Et mandávit núbibus déſuper, * & jánuas cœli apéruit.
Et pluit illis manna ad manducándum, * & panem cœli dedit eis.
Panem Angelórum manducávit homo : * cibária miſit eis in abundántia.
Tránſtulit Auſtrum de cœlo : * & indúxit in virtúte ſua Africum.
Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes : * & ſicut arénam maris volatília pennáta.
Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum.
Et manducavérunt & ſaturáti ſunt nimis, & deſidérium eórum áttulit eis : * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.
Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipſórum, * & ira Dei aſcéndit ſuper eos.
Et occídit pingues eórum, * & eléctos Iſrael impedívit.
In ómnibus his peccavérunt adhuc : * & non credidérunt in mirabílibus ejus.
Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum feſtinatióne.
Cùm occíderet eos, quærébant eum : * & revertebántur, & dilúculo veniébant ad eum.
Et rememoráti ſunt quia Deus adjútor eſt eórum : * & Deus excélſus redémptor eórum eſt.
Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & lingua ſua mentíti ſunt ei.
Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti ſunt in teſtaménto ejus.
Ipſe autem eſt miſéricors, & propítius fiet peccátis eórum : * & non diſpérdet eos.
Et abundávit ut avérteret iram ſuam : * & non accéndit omnem iram ſuam.
Et recordátus eſt quia caro ſunt : * ſpíritus vadens, & non rédiens.
Quóties exacerbavérunt eum in deſérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóſo?
Et convérſi ſunt, & tentavérunt Deum; * & ſanctum Iſrael exacerbavérunt.
Non ſunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.
Sicut póſuit in Ægypto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.
Et convértit in ſánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum ne bíberent.
Miſit in eos cœnomyiam, & comédit eos : * & ranam, & diſpérdidit eos.
Et dedit ærúgini fructus eórum : * & labóres eorũ locúſtæ.
Et occídit in grándine víneas eórum : * & moros eórum in pruína.
Et trádidit grándini juménta eórum : * & poſſeſſiónem eórum igni.
Miſit in eos iram indignatiónis ſuæ : * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem; immiſſiónes per ángelos malos.
Viam fecit ſémitæ iræ ſuæ, & non pepércit à morte animábus eórum : * & juménta eórum in morte conclúſit.
Et percúſſit omne primogénitum in terra Ægypti : * pri-

primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.
Et ábſtulit ſicut oves pópulum ſuum: * & perdúxit eos tamquam gregem in deſérto.
Et dedúxit eos in ſpe, & non timuérunt: * & inimícos eórum opéruit mare.
Et indúxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ, * montem, quem acquiſívit déxtera ejus.
Et ejécit à fácie eórum Gentes:* & ſorte divíſit eis terram in funículo diſtributiónis.
Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſraël.
Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excélſum: * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.
Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum, convérſi ſunt in arcum pravum.
In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis: * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.
Audívit Deus, & ſprevit: * & ad níhilum redégit valdè Iſraël.
Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum ſuum, ubi habitávit in homínibus.
Et trádidit in captivitátem virtútem eórum: * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.
Et conclúſit in gládio pópulum ſuum: * & hæreditátem ſuam ſprevit.
Júvenes eórum comédit ignis,* & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.
Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * & víduæ eórum non plorabántur.
Et excitátus eſt tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus à vino.
Et percúſſit inimícos ſuos in posterióra:* oppróbrium ſempitérnum dedit illis.
Et répulit tabernáculum Joſeph: * & tribum Ephraim non elégit:
Sed elégit tribum Juda,* montem Sion quem diléxit.
Et ædificávit ſicut unicórnium ſanctifícium ſuum in terra, * quam fundávit in ſæcula.
Et elégit David ſervum ſuum, & ſuſtulit eum de grégibus óvium: * de poſt fœtántes accépit eum,
Páſcere Jacob ſervum ſuum, * & Iſraël hæreditátem ſuam.
Et pavit eos in innocéntia cordis ſui: * & in intelléctibus mánuum ſuárum dedúxit eos.
Ant. Tu es Deus, qui facis mirabília.
Ant. Propítius eſto.

Pſalmus 78.

Deus venérunt Gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum ſanctum tuum: * poſuérunt Jeruſalem in pomórum cuſtódiam.
Poſuérunt morticína ſervórum tuórum, eſcas volatílibus cœli: * carnes ſanctórum tuórum béſtiis terræ.
Effudérunt ſánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jeruſalem: * & non erat qui ſepelíret.
Facti ſumus oppróbrium vicínis noſtris: * ſubſannátio & illúſio his qui in circúitu noſtro ſunt.
Uſquequò Dómine iraſcéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?
Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * & in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:
Quia comedérunt Jacob: * & locum ejus deſolavérunt.
Ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum, citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti ſumus nimis.
Adjuva nos Deus ſalutáris noſter:

Digitized by Google

ſter: Ac propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: * & propítius eſto peccátis noſtris propter nomen tuum.
Ne fortè dicant in Géntibus: Ubi eſt Deus eórum? * & innotéſcat in natiónibus coram óculis noſtris,
Ultio ſánguinis ſervórum tuórum qui effúſus eſt: * introëat in conſpéctu tuo gémitus compeditórum.
Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * póſſide filios mortificatórum.
Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.
Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſæculum.
In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Pſalmus 79.

Qui regis Iſraël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joſeph.
Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraim, Bénjamin, & Manáſſe.
Excita potentiam tuam, & veni, * ut ſalvos fácias nos.
Deus convérte nos: * & oſtéde fáciem tuam, & ſalvi érimus.
Dómine Deus virtútum: * quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?
Cibábis nos pane lacrymárum: * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra.
Poſuíſti nos in contradictiónem vicínis noſtris: * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.
Deus virtútum convérte nos: * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.
Víneam de Ægypto tranſtuliſti: * ejecíſti Gentes, & plantáſti eam.
Dux itíneris fuíſti in conſpéctu ejus: * plantáſti radíces ejus, & implévit terram.
Opéruit montes umbra ejus: * & arbúſta ejus cedros Dei.
Exténdit pálmites ſuos uſque ad mare: * & uſque ad flumen propágines ejus.
Ut quid deſtruxíſti macériam ejus: * & vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?
Exterminávit eam aper de ſilva: * & ſinguláris ferus depáſtus eſt eam.
Deus virtútum convértere: * réſpice de cœlo, & vide, & víſita víneam iſtam.
Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * & ſuper filium hóminis, quem confirmáſti tibi.
Incénſa igni, & ſuffóſſa * ab increpatióne vultus tui períbunt.
Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ: * & ſuper filium hóminis, quem confirmáſti tibi.
Et non diſcédimus à te, vivificábis nos: * & nomen tuum invocábimus.
Dómine Deus virtútum convérte nos: * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.
Antiphona. Propítius eſto peccátis noſtris Dómine.
Per Annum, ℣. Gaudébunt lábia mea, cùm cantávero tibi. ℟. Et ánima mea, quam redemíſti.
Pro uno Martyre. ℣. Glória & honóre coronáſti eum Dñe. ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.
Pro pluribus Martyribus, ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.
Pro Conf. Pontif. & non Pont. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.
Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde próſperè procéde, & regna.

AD LAUDES,

Antiphona. Tibi ſoli peccávi, Dómine miſerére mei.

Pſal.

Digitized by Google

Pſalmus. Miſerére mei. 41.
Aña Dómine. Pſalmus 89.

DOmine refúgium factus es nobis * à generatióne in generatiónem.

Priúſquam montes fierent, aut formarétur terra & orbis, * à ſæculo & uſque in ſæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * & dixíſti: Convertímini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies heſtérna quæ prætériit,

Et cuſtódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Manè ſicut herba tránſeat, manè flóreat, & tránſeat: * véſpere décidat, indúret, & aréſcat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuíſti iniquitátes noſtras in conſpéctu tuo, * ſæculum noſtrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies noſtri defecérunt: * & in ira tua defécimus.

Anni noſtri ſicut arénea meditabúntur: * dies annórum noſtrórum in ipſis, ſeptuaginta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * & ámpliùs eórum labor, & dolor.

Quóniam ſupervénit manſuetúdo: * & corripiémur.

Quis novit poteſtátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam ſic notam fac, * & erudítos corde in ſapiéntia.

Convértere Dómine úſquequò? * & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus manè miſericórdia tua: * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus, quibus nos humiliáſti: * annis, quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos, & in ópera tua: * & dírige filios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos: * & opus mánuum noſtrárum dírige.

Aña. Dómine refúgium factus es nobis. Aña. In matutínis meditábor in te.

Pſalmus. Deus Deus meus. 62.
Antiphona. Cantémus.

Canticum Moyſi. Exod. 15.

CAntémus Dómino: glorióſè enim magnificátus eſt, * equum & aſcensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare:

Elécti príncipes ejus ſubmérſi ſunt in Mari rubro. * Abyſſi operuérunt eos, deſcendérunt in profúndum quaſi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta eſt in fortitúdine: déxtera tua Dómine percúſſit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ depoſuíſti adverſários tuos.

Miſíſti iram tuam, quæ devorávit eos ſicut ſtípulam. * Et in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ.

Stetit unda fluens, * congregátæ ſunt abyſſi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérſequar & comprehéndam, * dívidã ſpólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare: * ſubmérſi ſunt quaſi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis ſimilis tui in fórtibus

Dó-

Digitized by Google

Dómine: * quis ſimilis tui, magnificus in ſanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendíſti manum tuam, & devorávit eos terra.* Dux fuíſti in miſericórdia tua pópulo quem redemiſti:

Et portáſti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum ſanctum tuum.

Aſcendérunt pópuli, & iráti ſunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philíſthiim.

Tunc conturbáti ſunt príncipes Edom, robúſtos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat ſuper eos formído, & pavor, * in magnitúdine bráchii tui.

Fiant immóbiles quaſi lapis, donec pertránſeat pópulus tuus Dómine,* donec pertránſeat pópulus tuus iſte, quem poſſedíſti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmiſſimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine.

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ: * Dóminus regnábit in ætérnum, & ultrà.

Ingréſſus eſt enim eques Pháraọ cum cúrribus & equítibus ejus in mare: * & redúxit ſuper eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Iſrael ambulavérunt per ſiccum * in médio ejus.

Aña. Cantémus Dómino glorióſè. Aña. In ſanctis ejus laudáte Deum. Pſal. Laudáte Dóminum de cœlis. 42.

Capitulum. Rom. 13. d

NOx præceſſit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: ſicut in die honéſtè ambulémus.

Hymnus.

LUx ecce ſurgit áurea:
Pallens facéſſat cæcitas,
Quæ noſmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.
Hæc lux ſerénum cónferat.
Puróſque nos præſtet ſibi:
Nihil loquámur ſúbdolum,
Volvámus obſcúrum nihil.
Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.
Speculátor adſtat déſuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúſque noſtros próſpicit
A luce prima in véſperum.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Replétì ſumus manè miſericórdia tua.

℟. Exultávimus, & delectáti ſumus.

Ad Benedictus, Antiphona.
In ſanctitáte ſerviámus Dómino, & liberábit nos ab inimícis noſtris.

Preces quando dicuntur, habentur ſupra in ii. Feria. 44.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Quoniam ipſe fecit nos. Pſal. Veníte, exultémus.

Hymnus.

TU Trinitátis únitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes pſállimus.
Nam léctulo conſúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.
Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus:
Abſtérgat illud cœlitus
Tuæ potéſtas glóriæ.
Ne corpus adſtet sórdidum,
Nec torpor inſtet córdium.
Ne críminis contágio
Tepéſcat ardor ſpíritus.

Digitized by Google

Ob hoc Redémptor, quæſumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quòd diérum círculis,
Nullis ruámus áctibus.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum. Amen.

Antiphona. Exultáte.

Pſalmus 80.

Exultáte Deo adjutóri noſtro: * jubiláte Deo Jacob.
Súmite pſalmum, & date tympanum: * pſaltérium jucúndum cum cíthara.
Buccináte in Neoménia tuba, * in inſígni die ſolemnitátis veſtræ.
Quia præcéptum in Iſrael eſt: * & judícium Deo Jacob.
Teſtimónium in Joſeph póſuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.
Divértit ab onéribus dorſum ejus: * manus ejus in cóphino ſerviérunt.
In tribulatióne invocáſti me, & liberávi te: * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis: probávi te apud aquam contradictiónis.
Audi pópulus meus, & conteſtábor te: * Iſrael ſi audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénũ.
Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.
Et non audívit pópulus meus vocem meam: * & Iſrael non inténdit mihi.
Et dimíſi eos ſecúndùm deſidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus ſuis.
Si pópulus meus audíſſet me, * Iſrael ſi in viis meis ambuláſſet:
Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliáſſem: * & ſuper tribulántes eos miſíſſem manum meam.
Inimíci Dómini mentíti ſunt ei: * & erit tempus eórum in ſæcula.
Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * & de petra, melle ſaturávit eos.

Pſalmus 81.

Deus ſtetit in ſynagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.
Uſquequò judicátis iniquitátem: * & fácies peccatórum súmitis?
Judicáte egéno, & pupíllo: * húmilem, & páuperem juſtificáte.
Erípite páuperem: * & egénum de manu peccatóris liberáte.
Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.
Ego dixi: Dii eſtis, * & filii Excélſi omnes.
Vos autem ſicut hómines moriémini: * & ſicut unus de princípibus cadétis.
Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.

Aña. Exultáte Deo adjutóri noſtro. Aña. Tu ſolus.

Pſalmus 82.

Deus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compeſcáris Deus.
Quóniam ecce inimíci tui ſonuérunt: * & qui odérunt te, extulérunt caput.
Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * & cogitavérunt advérſus ſanctos tuos.
Dixérunt: Veníte, & diſperdámus eos de gente: * & non memorétur nomen Iſrael ultrà.
Quóniam cogitavérunt unanímiter: * ſimul advérſum te teſtaméntum diſpoſuérunt, tabernácula Idumæórum & Iſmahelítæ:
Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec: * alie-

Digitized by Google

alienígenæ cum habitántibus Tyrum.
Etenim Aſſur venit cum illis: * facti ſunt in adjutórium filiis Lot.
Fac illis ſicut Mádian, & Siſaræ: * ſicut Jabin in torrénte Ciſſon.
Diſperiérunt in Endor: * facti ſunt ut ſtercus terræ.
Pone príncipes eórum ſicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana:
Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte poſſideámus ſanctuárium Dei.
Deus meus pone illos ut rotam: * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti.
Sicut ignis qui combúrit ſilvam: * & ſicut flamma combúrens montes:
Ita perſequéris illos in tempeſtáte tua: * & in ira tua turbábis eos.
Imple fácies eórum ignomínia: * & quærent nomen tuum, Dómine.
Erubéſcant, & conturbéntur in ſæculum ſæculi, * & confundántur, & péreant.
Et cognóſcant quia nomen tibi Dóminus: * tu ſolus altíſſimus in omni terra.

Pſalmus 83.

QUàm dilécta tabernácula tua Dómine virtútum! * concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.
Etenim paſſer invénit ſibi domum: * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.
Altária tua Dómine virtútũ: * Rex meus, & Deus meus.
Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in ſæcula ſæculórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus eſt auxílium abs te: * aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymárum, in loco quem póſuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.
Protéctor noſter áſpice Deus: * & réſpice in fáciem Chriſti tui.
Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.
Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia miſericórdiam, & veritátem díligit Deus: * grátiam, & glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.
Aña. Tu ſolus Altíſſimus ſuper omnem terram. Aña. Benedixíſti. Pſalmus 84.

BEnedixíſti Dómine terram tuam: * avertíſti captivitátem Jacob.
Remiſíſti iniquitátem plebis tuæ: * operuíſti ómnia peccáta eórum.
Mitigáſti omnem iram tuam: * avertíſti ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos Deus ſalutáris noſter: * & avérte iram tuam à nobis.
Numquid in ætérnum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?
Deus tu convérſus vivificábis nos: * & plebs tua lætábitur in te.
Oſténde nobis Dómine miſericórdiam tuam: * & ſalutáre tuum da nobis.
Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam.
Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertúntur ad cor.
Verùmtamen propè timéntes eum ſalutáre ipsius: * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Digitized by Google

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi : * juſtítia & pax obſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt : * & juſtítia de cœlo proſpéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit:* & ponet in via greſſus ſuos.

Pſalmus 85.

INclína Dómine aurem tuã, & exáudi me : * quóniam inops, & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum : * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperántem in te.

Miſerére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine ſuávis, & mitis, * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam : * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudíſti me.

Non eſt símilis tui in diis Dómine : * & non eſt ſecundùm ópera tua.

Omnes gentes quaſcúmque fecíſti, vénient, & adorábunt coram te Dómine : * & glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília : * tu es Deus ſolus.

Deduc me Dómine in via tua, & ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me : * & eruíſti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus iniqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam : * & non propoſuérunt te in conſpéctu ſuo.

Et tu Dómine Deus miſerátor & miſéricors, * pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax.

Réſpice in me, & miſerére mei, * da impérium tuum púero tuo : & ſalvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvíſti me, & conſolátus es me.

Ant. Benedixíſti Dómine terram tuam. Ant. Fundaménta ejus.

Pſalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus ſanctis : * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, & homo natus eſt in ea : * & ipſe fundávit eam Altíſſimus ?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum, & príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Pſalmus 87.

DOmine Deus ſalútis meæ : * in die clamávi, & nocte coram te.

Intret in conſpéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta eſt malis ánima mea : * & vita mea inférno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum : * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in ſepúlchris, quorum non es

me-

Digitized by Google

memor ámpliùs: * & ipſi de manu tua repúlſi ſunt.
Poſuérunt me in lacu inferióri; * in tenebróſis, & in umbra mortis.
Super me confirmátus eſt furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxíſti ſuper me.
Longè feciſti notos meos à me: * poſuérunt me abominatiónem ſibi.
Tráditus ſum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici ſuſcitábunt, & confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in ſepúlchro miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoſcéntur in ténebris mirabília tua: * & juſtítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te Dómine clamávi: * & manè orátio mea prævéniet te.
Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam à me?
Pauper ſum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus ſum, & conturbátus.
In me tranſiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me ſicut aqua tota die: * circumdedérunt me ſimul.
Elongáſti à me amícum, & próximum, * & notos meos à miséria.
Antiph. Fundaménta ejus in móntibus ſanctis. Ant. Benedíctus.

Pſalmus 88.

Miſericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.
In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
Quóniam dixiſti: In ætérnum miſericórdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.
Diſpóſui teſtaméntum eléctis meis, jurávi David ſervo meo: * Uſque in ætérnum præparábo ſemen tuum:
Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * ſedem tuam.
Confitebúntur cœli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in eccléſia ſanctórũ.
Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino, * ſímilis erit Deo in filiis Dei?
Deus, qui glorificátur in conſílio ſanctórum: * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.
Dómine Deus virtútum quis ſímilis tibi? * potens es Dñe, & véritas tua in circúitu tuo.
Tu domináris poteſtáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.
Tu humiliáſti ſicut vulnerátum ſupérbum: * in bráchio virtútis tuæ diſperſiſti inimícos tuos.
Tui ſunt cœli, & tua eſt terra, orbem terræ, & plenitúdinem ejus tu fundáſti: * Aquilónem, & mare tu creáſti.
Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt; * tuum bráchium cum poténtia.
Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * juſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ.
Miſericórdia & véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui ſcit jubilatiónem.
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt tota die: * & in juſtítia tua exaltabúntur.
Quóniam glória virtútis eórum tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum.

Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra, * & ſancti Iſrael Regis noſtri.
Tunc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixiſti: * Póſui adjutórium in poténte: & exaltávi eléctum de plebe mea.
Invéni David ſervum meũ: * óleo ſancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliábitur ei: * & bráchium meum confortábit eum.
Nihil profíciet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non appónet nocére ei.
Et concídam à fácie ipſius inimícos ejus: * & odiéntes eum in fugam convértam.
Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipſo: * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.
Ipſe invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, & ſuſcéptor ſalútis meæ:
Et ego primogénitum ponam illum * excélſum præ régibus terræ.
In ætérnum ſervábo illi miſericórdiam meam: * & teſtaméntum meum fidéle ipſi.
Et ponam in ſæculum ſæculi ſemen ejus: * & thronum ejus ſicut dies cœli.
Si autem derelíquerint filii ejus legem meam: * & in judíciis meis non ambuláverint;
Si juſtítias meas profanáverint, * & mandáta mea non cuſtodíerint:
Viſitábo in virga iniquitátes eórum: * & in verbéribus peccáta eórum.
Miſericórdiam autem meam non diſpérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:
Neque profanábo teſtaméntum meum: * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in ſancto meo, ſi David méntiar: * ſemen ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus ſicut ſol in conſpéctu meo: * & ſicut luna perfécta in ætérnum, & teſtis in cœlo fidélis.
Tu veró repuliſti & deſpexíſti: * diſtuliſti Chriſtum tuum.
Evertiſti teſtaméntum ſervi tui: * profanáſti in terra ſanctuárium ejus.
Deſtruxiſti omnes ſepes ejus: * poſuiſti firmaméntum ejus formídinem.
Diripuérunt eum omnes tranſeúntes viam: * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis.
Exaltáſti déxteram depriméntium eum: * lætificáſti omnes inimícos ejus.
Avertiſti adjutórium gládii ejus: * & non es auxiliátus ei in bello.
Deſtruxiſti eum ab emundatióne: * & ſedem ejus in terram colliſiſti.
Minoráſti dies témporis ejus: * perfudiſti eum confuſióne.
Uſquequò Dómine avértis in finem: * exardéſcet ſicut ignis ira tua?
Memoráre quæ mea ſubſtántia: * numquid enim vanè conſtituiſti omnes filios hóminum?
Quis eſt homo, qui vivet, & non vidébit mortem: * éruet ánimam ſuam de manu ínferi?
Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * ſicut juráſti David in veritáte tua?
Memor eſto Dómine oppróbrii ſervórum tuórum * (quod contínui in ſinu meo) multárum Géntium.
Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui.
Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat. Pſalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónũ líberè egit.

Digitized by Google

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem ſupérbis.
Uſquequò peccatóres Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabúntur:
Effabúntur, & loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injuſtítiam?
Pópulum tuum Dómine humiliavérunt: * & hæreditátem tuam vexavérunt.
Víduam & ádvenam interfecérunt: * & pupíllos occidérunt.
Et dixérunt: Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Jacob.
Intellígite inſipiéntes in pópulo: * & ſtulti aliquándo ſápite.
Qui plantávit aurem, non áudiet: * aut qui finxit óculum, non conſíderat?
Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem ſciéntiam?
Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.
Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine: * & de lege tua docúeris eum:
Ut mitíges ei à diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.
Quia non repéllet Dóminus plebem ſuam: * & hæreditátem ſuam non derelínquet.
Quoadúſque juſtítia convertátur in judícium: * & qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde.
Quis conſúrget mihi advérſus malignántes? * aut quis ſtabit mecum advérſus operántes iniquitátem?
Niſi quia Dóminus adjúvit me: * paulóminùs habitáſſet in inférno ánima mea.
Si dicébam: Motus eſt pes meus: * miſericórdia tua Dómine adjuvábat me.
Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.
Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?
Captábunt in ánimam juſti: * & ſánguinem innocéntem condemnábunt.
Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium: * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.
Et reddet illis iniquitátem ipſórum, & in malítia eórum diſpérdet eos: * diſpérdet illos Dóminus Deus noſter.
Ant. Benedíctus Dóminus in ætérnum. Ant. Cantáte.

Pſalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis eſt ſuper omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus: * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.
Commoveátur à fácie ejus univérſa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Lætentur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Digitized by Google

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Pſalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes, ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília: * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini juſti in Dómino: * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Antiphona. Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus.

Per Annum, ℣. Intret orátio mea in conſpéctu tuo Dómine. ℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

Pro uno Martyre, ℣. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióſo.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Exúltent juſti in conſpéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Confeſſore Pontifice. ℣. Elégit eum Dóminus ſacerdótem ſibi. ℟. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis.

Pro Confeſſore non Pontifice, ℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta ℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Antiphona. Spíritu principáli confírma cor meum Deus.

Pſalmus. Miſerére. 41.

Antiphona. In veritáte.

Pſalmus 142.

Domine exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo: * quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſæculi: * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómine: * defécit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me: * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſeri-

Digitized by Google

ſericórdiam tuam: * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * & in miſericórdia tua diſpérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Antiph. In veritáte tua exáudi me Dómine.

Aña. Illúmina Dómine vultum tuum ſuper nos.

Pſalmus. Deus Deus meus. 42. Antiphona. Dómine.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Dómine audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis.

Deus ab Auſtro véniet, * & ſanctus de monte Pharan:

Opéruit cœlos glória ejus: * & laudis ejus plena eſt terra.

Splendor ejus ut lux erit: * cornua in mánibus ejus.

Ibi abſcóndita eſt fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, & menſus eſt terram.

Aſpéxit, & diſsólvit Gentes: * & contríti ſunt montes ſæculi.

Incurváti ſunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui aſcéndes ſuper equos tuos: * & quadrígæ tuæ ſalvátio.

Suſcitans ſuſcitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios ſcindes terræ: vidérunt te, & doluérunt montes: * gurges aquárum tránſiit.

Dedit abyſſus vocem ſuam: * altitúdo manus ſuas levávit.

Sol & luna ſtetérunt in habitáculo ſuo, * in luce ſagittárum tuárum, ibunt in ſplendóre fulgurántis haſtæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * & in furóre obſtupefácies Gentes.

Egréſſus es in ſalútem pópuli tui, * in ſalútem cum Chriſto tuo.

Percuſsíſti caput de domo ímpii: * denudáſti fundaméntum ejus uſque ad collum.

Maledixíſti ſceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad diſpergéndum me.

Exultátio eórum, * ſicut ejus qui dévorat páuperem in abſcóndito.

Viam feciſti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus eſt venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óſſibus meis, * & ſubter me ſcáteat:

Ut requiéſcam in die tribulatiónis: * ut aſcéndam ad pópulum accinctum noſtrum.

Ficus enim non florébit: * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * & arva non afferent cibum.

Abſcindétur de ovíli pecus: * & non erit arméntum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudé-

Digitized by Google

débo : * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * & ponet pedes meos quaſi cervórum.

Et ſuper excélſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canéntem.

Ant. Dómine audívi audítum tuum, & tímui. Antiph. In tympano & choro, in chordis & órgano laudáte Deum.

Pſalm. Laudáte Dóminum. 42.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcéſſit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis : ſicut in die honéſtè ambulémus.

Hymnus.

Ætérna cœli glória,
Beáta ſpes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Caſtæque proles Vírginis :
Da déxteram ſurgéntibus,
Exúrgat & mens sóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates rependat débitas.
Ortus refúlget lúcifer,
Præitque ſolem núntius :
Cadunt tenébræ nóctium,
Lux ſancta nos illúminet.
Manénſque noſtris ſénſibus,
Noctem repéllat ſæculi,
Omníque fine témporis
Purgáta ſervet péctora.
Quæsíta jam primùm Fides
In corde radíces agat :
Secúnda Spes congáudeat,
Qua major extat Cháritas.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum.
Amen.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdia tua. ℟. Exultávimus, & delectáti ſumus.

Ad Benedictus. Antiphona.

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri viſitávit nos óriens ex alto.

Preces quando dicuntur, habentur ſuprà in Feria ſecunda. 44.

SABBATO.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Dóminum Deum noſtrum, * Veníte adorémus. Pſal. Venite. 1.

Hymnus.

Summæ Parens clementiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Uníus & ſubſtántiæ,
Trinúſque persónis Deus :
Noſtros pius cum cánticis
Fletus benígnè ſúſcipe ;
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgiùs.
Lumbos, jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis ;
Accíncti ut artus éxcubent
Luxu remóto péſſimo.
Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.
Præſta, Pater piíſſime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum. Amen.

Antiphona. Quia mirabília.

Pſalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum :* in conſpéctu Géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi : * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conſpéctu Regis Dómini : * moveátur mare, & plenitúdo ejus : orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Digitized by Google

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Pſalmus 98.

DOminus regnávit, iraſcántur pópuli: * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélſus ſuper omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile, & ſanctum eſt: * & honor regis judícium díligit.

Tu paráſti directiónes: * judícium & juſtítiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabéllum pedum ejus: * quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus: * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia ejus, * & præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuiſti eis, & ulciſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus: * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

Antiph. Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens Antiphona, & Pſalmus. Jubiláte, hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis, in quibus fit Officium de S. Maria, & in Vigilia Nativitatis Domini in Sabbato occurrente, & ejus loco dicitur Antiphona, & Pſalmus. Bonum eſt confitéri.

Antiphona. Jubiláte.

Pſalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra: * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus: * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, * introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam ſuávis eſt Dóminus, in ætérnum miſericórdia ejus: * & uſque in generatiónem, & generatiónem véritas ejus.

Vel Pſalmus 91.

BOnum eſt confitéri Dómino, * & pſállere nómini tuo Altiſſime;

Ad annuntiándum manè miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem;

In decachórdo pſaltério, * cum cántico, in cíthara.

Quia delectáſti me Dómine in factúra tua: * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ.

Vir inſipiens non cognóſcet: * & ſtultus non intélliget hæc.

Cùm exórti fúerint peccatóres ſicut fœnum: * & apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in ſæculum ſæculi: * tu autem Altíſſimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * & diſpergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur ſicut unicórnis cornu meum: * & ſenéctus mea in miſericórdia úberi.

Digitized by Google

Et deſpéxit óculus meus inimícos meos: * & in inſurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit: * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in ſenécta úberi: * & benè patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noſter: * & non eſt iníquitas in eo.

Pſalmus 100.

Miſericórdiam & judícium * cantábo tibi Dómine:

Pſallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injúſtam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum: * declinántem à me malignum non cognoſcébam.

Detrahéntem ſecrétò próximo ſuo, * hunc perſequébar.

Supérbo óculo, & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit ſupérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conſpéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Antiphona. Jubiláte Deo omnis terra. vel Antiphona. Bonum eſt confitéri Dómino.

Antiph. Clamor meus.

Pſalmus 101.

Domine exáudi oratiónem meam: * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei: * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum: * quia oblitus ſum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * & qui laudábant me, advérſum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ: * quia élevans alliſíſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt: * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exúrgens miſeréberis Sion: * quia tempus miſeréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miſerebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * & vidébitur in glória ſua.

Reſpéxit in oratiónem humílium: * & non ſprevit precem eórum.

Digitized by Google

Scribántur hæc in generatióne áltera, * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia proſpéxit de excélſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut ſólveret filios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jeruſalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * & reges ut sérviant Dómino.

Reſpóndit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum, * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundáſti: * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt, tu autem pérmanes: * & omnes ſicut veſtiméntum veteráſcent.

Et ſicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu autem idem ipſe es, & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt: * & ſemen eórum in ſæculum dirigétur.

Pſalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino: * & ómnia quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * fíliis Iſrael voluntátes ſuas.

Miſerátor & miséricors Dóminus: * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum iraſcétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non ſecúndùm peccáta noſtra fecit nobis: * neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis.

Quóniam ſecúndùm altitúdinem cœli à terra: * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timéntes ſe.

Quantum diſtat ortus ab occidénte: * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Quómodo miſerétur pater filiórum, miſértus eſt Dóminus timéntibus ſe: * quóniam ipſe cognóvit figméntum noſtrum.

Recordátus eſt quóniam pulvis ſumus: * homo ſicut fœnum dies ejus: tamquam flos agri ſic efflorébit.

Quóniam ſpíritus pertranſíbit in illo, & non ſubſíſtet: * & non cognóſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab ætérno, * & uſque in ætérnum ſuper timéntes eum:

Et juſtítia illíus in fílios filiórum, * his qui ſervant teſtaméntum ejus:

Et mémores ſunt mandatórum ipſíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam: * & regnum ipſíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * miníſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco

Digitized by Google

dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Antiphona. Clamor meus ad te véniat Deus.

Antiphona. Bénedic.

Pſalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es vehe-ménter.

Confeſſiónem & decórem induíſti: * amíctus lúmine ſicut veſtiménto:

Extêndens cœlum ſicut pellem: * qui tegis aquis ſupe-rióra ejus.

Qui ponis nubem aſcénſum tuum: * qui ámbulas ſuper pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, ſpíritus: * & miniſtros tuos, ignem uréntem.

Qui fundáſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam: * non inclinábitur in ſæculum ſæculi.

Abyſſus ſicut veſtiméntum, amíctus ejus: * ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * à voce tonítrui tui formidábunt.

Aſcéndunt montes, & deſcéndunt campi, * in locum quem fundáſti eis.

Términum poſuíſti, quem non tranſgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertranſíbunt aquæ.

Potábunt omnes béſtiæ agri: * expectábunt ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperióribus ſuis: * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam ſervituti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * & vinum lætíficet cor hóminis.

Ut exhílaret fáciem in óleo: * & panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, & cedri Líbani quas plantávit: * illic páſſeres nidificábunt.

Heródii domus dux eſt eórum: * montes excélſi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * ſol cognóvit occáſum ſuum.

Poſuíſti ténebras, & facta eſt nox: * in ipſa pertranſíbunt omnes béſtiæ ſilvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * & quærant à Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & congregáti ſunt: * & in cubílibus ſuis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus ſuum: * & ad operatiónem ſuam uſque ad véſperum.

Quam magnificáta ſunt ópera tua Dómine! * ómnia in ſapiéntia feciſti: impléta eſt terra poſſeſſióne tua.

Hoc mare magnum, & ſpatióſa mánibus: * illic reptília, quorum non eſt númerus.

Animália puſilla cum magnis: * illic naves pertranſíbunt.

Draco iſte, quem formáſti ad illudéndum ei: * ómnia à te expéctant, ut des illis eſcam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes ſpíritum eórum, & defícient, & in pulverem ſuum reverténtur.

Emíttes ſpíritum tuum, & creabúntur: * & renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in ſæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus ſuis.

Qui

Digitized by Google

Qui réſpicit terram, & facit eam trémere: * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * pſallam Deo meo quámdiu ſum.

Jucúndum ſit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra, & iníqui ita ut non ſint: * bénedic ánima mea Dómino.

Pſalmus 104.

Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & pſállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini: * quærite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Semen Abraham, ſervi ejus, * filii Jacob electi ejus.

Ipſe Dóminus Deus noſter: * in univérſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſæculum teſtaménti ſui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes,

Quod diſpóſuit ad Abraham: * & juraménti ſui ad Iſaac:

Et ſtátuit illud Jacob in præcéptum: * & Iſrael in teſtaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis veſtræ.

Cum eſſent número brevi, * paucíſſimi & íncolæ ejus:

Et pertranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis: * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere chriſtos meos: * & in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem ſuper terram: * & omne firmaméntum panis contrívit.

Miſit ante eos virum: * in ſervum venúmdatus eſt Joſeph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránſiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * miſit rex, & ſolvit eum; princeps populórum, & dimíſit eum.

Conſtítuit eum dóminum domus ſuæ: * & príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ:

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetípſum: * & ſenes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Iſrael in Ægyptum: * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum veheménter: * & firmávit eum ſuper inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odíſſent pópulum ejus: * & dolum fácerent in ſervos ejus.

Miſit Móyſen ſervum ſuum: * Aaron, quem elégit ipſum.

Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténebras, & obſcurávit: * & non exacerbávit ſermónes ſuos.

Convértit aquas eórum in ſánguinem: * & occídit piſces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipſórum.

Dixit, & venit cœnomyía: * & cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Póſuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipſórum.

Et percúſſit víneas eórum, & ficúlneas eórum: * & contrívit lignum finium eórum.

Dixit, & venit locúſta, & bruchus, * cujus non erat númerus.

Digitized by Google

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * & comédit omnem fructum terræ eórum.
Et percúſſit omne primogénitum in terra eórum; * primítias omnis labóris eórum.
Et edúxit eos cum argénto & auro: * & non erat in tríbubus eórum infirmus.
Lætáta eſt Ægyptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum ſuper eos.
Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.
Petiérunt, & venit cotúrnix: * & pane cœli ſaturávit eos.
Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in ſicco flúmina.
Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum.
Et edúxit pópulum ſuum in exultatióne, * & electos ſuos in lætítia.
Et dedit illis regiónes Géntium: * & labóres populórum poſſedérunt:
Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Antiph. Bénedic ánima mea Dómino. Ant. Víſita nos.

Pſalmus 105.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.
Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?
Beáti, qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.
Meménto noſtri Dómine in beneplácito pópuli tui: * víſita nos in ſalutári tuo.
Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditáte tua.
Peccávimus cum pátribus noſtris: * injúſtè égimus, iniquitátem fécimus.
Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ.
Et irritavérunt aſcendéntes in mare, * Mare rubrum.
Et ſalvavit eos propter nomen ſuum: * ut notam fáceret poténtiam ſuam.
Et increpuit Mare rubrum, & exſiccátum eſt: * & dedúxit eos in abyſſis ſicut in deſérto.
Et ſalvávit eos de manu odiéntium: * & redémit eos de manu inimíci.
Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánſit.
Et credidérunt verbis ejus: * & laudavérunt laudem ejus.
Citò fecérunt, oblíti ſunt óperum ejus: * & non ſuſtinuérunt consílium ejus.
Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſérto: * & tentavérunt Deum in inaquóſo.
Et dedit eis petitiónem ipſórum; * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.
Et irritavérunt Móyſen in caſtris, * Aaron ſanctum Dómini.
Apérta eſt terra, & deglutívit Dathan: * & opéruit ſuper congregatiónem Abíron.
Et exárſit ignis in ſynagóga eórum: * flamma combúſſit peccatóres.
Et fecérunt vítulum in Horeb: * & adoravérunt ſculptile.
Et mutavérunt glóriam ſuā * in ſimilitúdinem vítuli comedéntis fœnum.
Oblíti ſunt Deum, qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham: terribília in Mari rubro.
Et dixit ut diſpérderet eos: * ſi non Móyſes electus ejus ſtetiſſet in confractióne in conſpéctu ejus:
Ut avérteret iram ejus, ne diſ-

diſpérderet eos : * & pro nihilo habuérunt terram deſiderábilem :
Non credidérunt verbo ejus, & murmuravérunt in tabernáculis ſuis : * non exaudiérunt vocem Dómini.
Et elevávit manum ſuam ſuper eos : * ut proſtérneret eos in deſérto :
Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus : * & diſpérgeret eos in regiónibus.
Et initiáti ſunt Beélphegor : * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.
Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis : * & multiplicáta eſt in eis ruína.
Et ſtetit Phínees, & placávit : * & ceſsávit quaſsátio.
Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempitérnum.
Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis : * & vexátus eſt Móyſes propter eos : quia exacerbavérunt ſpíritum ejus.
Et diſtínxit in lábiis ſuis : * non diſperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.
Et commíxti ſunt inter Gentes, & didicérunt ópera eórum ; & ſerviérunt ſculptílibus eórum : * & factum eſt illis in ſcándalum.
Et immolavérunt filios ſuos, * & filias ſuas dæmóniis.
Et effudérunt ſánguinem innocéntem : * ſánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum, quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.
Et infécta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum : * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.
Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.
Et trádidit eos in manus Géntium : * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.
Et tribulavérunt eos inimíci eórum, & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum : * ſæpè liberávit eos.
Ipſi autem exacerbavérunt eum in conſílio ſuo : * & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.
Et vidit cùm tribularéntur, * & audívit oratiónem eórum.
Et memor fuit teſtaménti ſui : * & pœnituit eum ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.
Et dedit eos in miſericórdias * in conſpéctu ómnium qui céperant eos.
Salvos nos fac Dómine Deus noſter : * & cóngrega nos de natiónibus :
Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.
Benedíctus Dóminus Deus Iſrael à ſæculo, & uſque in ſæculum : * & dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Pſalmus 106.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.
Dicant qui redémpti ſunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci : * & de regiónibus congregávit eos,
A ſolis ortu, & occáſu, * ab Aquilóne, & mari.
Erravérunt in ſolitúdine in inaquóſo : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.
Esuriéntes, & ſitiéntes : * ánima eórum in ipſis deféçit.
Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur : * & de neceſſitátibus eórum erípuit eos.
Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.
Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus : * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * & comédit omnem fructum terræ eórum.
Et percúſſit omne primogénitum in terra eórum; * primítias omnis labóris eórum.
Et edúxit eos cum argénto & auro: * & non erat in tríbubus eórum infirmus.
Lætáta eſt Ægyptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum ſuper eos.
Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.
Petiérunt, & venit cotúrnix: * & pane cœli ſaturávit eos.
Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in ſicco flúmina.
Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum.
Et edúxit pópulum ſuum in exultatióne, * & eléctos ſuos in lætítia.
Et dedit illis regiónes Géntium: * & labóres populórum poſſedérunt:
Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.
Antiph. Benedic ánima mea Dómino. Ant. Viſita nos.

Pſalmus 105.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.
Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?
Beáti, qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.
Meménto noſtri Dómine in beneplácito pópuli tui: * viſita nos in ſalutári tuo.
Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditáte tua.
Peccávimus cum pátribus noſtris: * injúſtè égimus, iniquitátem fécimus.
Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ.
Et irritavérunt aſcendéntes in mare, * Mare rubrum.
Et ſalvavit eos propter nomen ſuum: * ut notam fáceret poténtiam ſuam.
Et increpuit Mare rubrum, & exſiccátum eſt: * & dedúxit eos in abyſſis ſicut in deſérto.
Et ſalvávit eos de manu odiéntium: * & redémit eos de manu inimíci.
Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánſit.
Et credidérunt verbis ejus: * & laudavérunt laudem ejus.
Citò fecérunt, obliti ſunt óperum ejus: * & non ſuſtinuérunt consílium ejus.
Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſérto: * & tentavérunt Deum in inaquóſo.
Et dedit eis petitiónem ipsórum; * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.
Et irritavérunt Móyſen in caſtris, * Aaron ſanctum Dómini.
Apérta eſt terra, & deglutívit Dathan: * & opéruit ſuper congregatiónem Abíron.
Et exárſit ignis in ſynagóga eórum: * flamma combúſſit peccatóres.
Et fecérunt vítulum in Horeb: * & adoravérunt ſculptile.
Et mutavérunt glóriam ſuã * in ſimilitúdinem vítuli comedéntis fœnum.
Oblíti ſunt Deum, qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham: terribília in Mari rubro.
Et dixit ut diſpérderet eos: * ſi non Móyſes eléctus ejus ſtetiſſet in confractióne in conſpéctu ejus:
Ut averteret iram ejus, ne diſ-

Digitized by Google

diſpérderet eos: * & pro nihilo habuérunt terram deſiderábilem:

Non credidérunt verbo ejus, & murmuravérunt in tabernáculis ſuis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos: * ut proſtérneret eos in deſérto:

Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus: * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor: * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis: * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phínees, & placávit: * & ceſſávit quaſſátio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis: * & vexátus eſt Móyſes propter eos: quia exacerbavérunt ſpíritum ejus.

Et diſtínxit in lábiis ſuis: * non diſperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti ſunt inter Gentes, & didicérunt ópera eórum; & ſerviérunt ſculptílibus eórum: * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt fílios ſuos, * & fílias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt ſánguinem innocéntem: * ſánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum, quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et infécta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum: * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus Géntium: * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum: * ſæpè liberávit eos.

Ipſi autem exacerbavérunt eum in conſílio ſuo: * & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit cùm tribularéntur, * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit teſtaménti ſui: * & pœnítuit eum ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericórdias * in conſpéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noſter: * & cóngrega nos de natiónibus:

Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Iſrael à ſæculo, & uſque in ſæculum: * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Pſalmus 106.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.

Dicant qui redémpti ſunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci: * & de regiónibus congregávit eos,

A ſolis ortu, & occáſu, * ab Aquilóne, & mari.

Erravérunt in ſolitúdine in inaquóſo: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, & ſitiéntes: * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: * & de neceſſitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus: * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia

Digitized by Google

Quia ſatiávit ánimam inánem: * & ánimam eſuriéntem ſatiávit bonis.
Sedéntes in ténebris, & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro.
Quia exacerbavérunt elóquia Dei; * & consilium Altíſſimi irritavérunt.
Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum: * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.
Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.
Et edúxit eos de ténebris, & umbra mortis: * & víncula eórum diſrúpit.
Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus: * & mirabília ejus filiis hóminum.
Quia contrívit portas æreas: * & vectes ferreos confrégit.
Suſcépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.
Omnem eſcam abomináta eſt ánima eorum: * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis.
Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.
Miſit verbum ſuum, & ſanávit eos: * & erípuit eos de interitiónibus eórum,
Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus: * & mirabília ejus filiis hóminum:
Et ſacrificent ſacrificium laudis: * & annúntient ópera ejus in exultatióne.
Qui deſcéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.
Ipſi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profúndo.
Dixit, & ſtetit ſpíritus procellæ: * & exaltáti ſunt fluctus ejus.
Aſcéndunt uſque ad cœlos, & deſcéndunt uſque ad abyſſos: * ánima eórum in malis tabeſcébat.
Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius: * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.
Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: * & de neceſſitátibus eórum edúxit eos.
Et ſtátuit procéllam ejus in auram: * & ſiluérunt fluctus ejus.
Et lætáti ſunt quia ſiluérunt: * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.
Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus: * & mirabília ejus filiis hóminum.
Et exáltent eum in Eccléſia plebis: * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.
Póſuit flúmina in deſértum: * & éxitus aquárum in ſitim;
Terram fructíferam in ſalſúginem, * à malítia inhabitántium in ea.
Póſuit deſértum in ſtagna aquárum: * & terram ſine aqua in éxitus aquárum.
Et collocávit illic eſuriéntes: * & conſtituérunt civitátem habitatiónis.
Et ſeminavérunt agros, & plantavérunt víneas: * & fecérunt fructum nativitátis.
Et benedíxit eis, & multiplicáti ſunt nimis: * & juménta eórum non minorávit.
Et pauci facti ſunt: * & vexáti ſunt à tribulatióne malórum, & dolóre.
Effúſa eſt contémptio ſuper príncipes: * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.
Et adjúvit páuperem de inópia: * & póſuit ſicut oves famílias.
Vidébunt recti, & lætabúntur: * & omnis iníquitas oppilábit os ſuum.
Quis ſápiens, & cuſtódiet hæc: * & intélligit miſericórdias Dómini?

Aña.

Digitized by Google

Ant. Viſita nos Dómine in ſalutari tuo. Ant. Confitébor Dómino. Pſalmus 107.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, & pſallam in glória mea.

Exúrge glória mea, exúrge pſaltérium & cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: & pſallam tibi in natiónibus.

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua: * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos Deus, & ſuper omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, & exáudi me: * Deus locútus eſt in ſancto ſuo.

Exultábo, & dívidam Síchimam, * & convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes: * & Ephraim ſuſcéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam: * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulíſti nos, * & non exíbis Deus in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Pſalmus 108.

Deus laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, & os doloſi ſuper me apértum eſt.

Locúti ſunt advérſum me lingua doloſa, & ſermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo, ut me diligerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et poſuérunt advérſum me mala pro bonis: * & ódium pro dilectióne mea.

Conſtitue ſuper eum peccatórem: * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * & epiſcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani: * & uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, & mendícent: * & ejiciántur de habitatiónibus ſuis.

Scrutétur fœnerátor omnem ſubſtántiam ejus: * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non ſit illi adjútor: * nec ſit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam redéat iníquitas patrum ejus in conſpéctu Dómini: * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum ſemper, & diſpéreat de terra memória eórum: * pro eo quòd non eſt recordátus fácere miſericórdiam.

Et perſecútus eſt hóminem inopem, & mendícum, * & compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem ſicut veſtiméntum, * & intrávit ſicut aqua in interióra ejus, & ſicut óleum in óſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtiméntum, quo operítur: * & ſicut zona, qua ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * & qui loquúntur mala advérſus ánimam meam.

Digitized by Google

Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia ſuávis eſt miſericórdia tua.
Líbera me, quia egénus & pauper ego ſum: * & cor meũ conturbátum eſt intra me.
Sicut umbra cùm declinat, ablátus ſum: * & excúſſus ſum ſicut locúſtæ.
Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio, * & caro mea immutáta eſt propter óleum.
Et ego factus ſum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.
Adjuva me Dómine Deus meus: * ſalvum me fac ſecúndùm miſericórdiam tuam.
Et ſciant quia manus tua hæc: * & tu Dómine feciſti eam.
Maledicent illi, & tu benedíces: * qui inſúrgunt in me confundántur: ſervus autem tuus lætábitur.
Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * & operiántur ſicut diplóide confuſióne ſua.
Confitébor Dómino nimis in ore meo: * & in médio multórum laudábo eum.
Quia áſtitit à dextris páuperis, * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.
Antiphona. Confitébor Dómino nimis in ore meo.
Per Annum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
Pro beata Maria, ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

AD LAUDES.

Aña. Benígnè fac in bona voluntáte tua Dómine.
Pſalmus. Miſerére mei. 41.
Aña. Bonum eſt. Pſalmus 91.

Bonum eſt confitéri Dómino, * & pſállere nómini tuo Altíſſime;
Ad annuntiándum manè miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem;
In decachórdo pſaltério, cum cántico, in cíthara.
Quia delectáſti me Dómine in factúra tua: * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.
Quàm magnificáta ſunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ.
Vir inſípiens nõ cognóſcet: * & ſtultus non intélliget hæc.
Cùm exórti fúerint peccatóres ſicut fœnum: * & apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:
Ut intéreant in ſæculum ſæculi: * tu autem Altíſſimus in ætérnum Dómine.
Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt: * & diſpergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.
Et exaltábitur ſicut unicórnis cornu meum: * & ſenéctus mea in miſericórdia úberi.
Et deſpéxit óculus meus inimícos meos: * & in inſurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.
Juſtus ut palma florébit: * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei noſtri florébunt.
Adhuc multiplicabúntur in ſenécta úberi: * & benè patiéntes erunt, ut annúntient:
Quóniam rectus Dóminus Deus noſter: * & non eſt iníquitas in eo.
Aña. Bonum eſt confitéri Dómino. Aña. Métuant Dóminum omnes fines terræ.
Pſalm. Deus Deus meus. 42.
Aña. Date magnitúdinem.

Canticum Moyſi. Deut. 32.

Audíte cœli quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.
Concréſcat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.
Quaſi imber ſuper herbam, & quaſi

quaſi ſtillæ ſuper grámina. * Quia nomen Dómini invocábo.
Date magnificéntiam Deo noſtro: * Dei perfécta ſunt ópera, & omnes viæ ejus judícia:
Deus fidélis, & abſque ulla iniquitáte, juſtus & rectus. * Peccavérunt ei, & non filii ejus in sórdibus:
Generátio prava, atque pervérſa. * Hæccine reddis Dómino pópule ſtulte & insípiens?
Numquid non ipſe eſt pater tuus, * qui poſsédit te, & fecit, & creávit te?
Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes ſíngulas:
Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.
Quando dividébat Altíſſimus Gentes, * quando ſeparábat filios Adam,
Conſtítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Iſrael.
Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hereditátis ejus.
Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vaſtæ ſolitúdinis.
Circumdúxit eum, & dócuit: * & cuſtodívit quaſi pupíllam óculi ſui.
Sicut áquila próvocans ad volándum pullos ſuos, * & ſuper eos vólitans,
Expándit alas ſuas, & aſſúmpſit eum, * atque portávit in húmeris ſuis.
Dóminus ſolus dux ejus fuit: * & non erat cum eo deus aliénus.
Conſtítuit eum ſuper excélſam terram: * ut comédeteret fructus agrórum,
Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de ſaxo duríſſimo:
Butyrum de arménto, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum, & aríetum filiórũ Baſan:
Et hircos cum medúlla tritici, * & ſánguinem uvæ bíberet meracíſſimum.
Incraſsátus eſt diléctus, & recalcitrávit, * incraſsátus, impinguátus, dilatátus,
Derelíquit Deum factórem ſuum, * & recéſſit à Deo ſalutári ſuo.
Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.
Immolavérunt dæmóniis, & non Deo, * diis, quos ignorábant:
Novi recentéſque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.
Deum, qui te génuit, dereliquíſti: * & oblítus es Dómini creatóris tui.
Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt: * quia provocavérunt eum filii ſui, & filiæ.
Et ait: Abſcóndam fáciem meam ab eis, * & conſiderábo noviſſima eórum:
Generátio enim pervérſa eſt, * & infidéles filii.
Ipſi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus ſuis.
Et ego provocábo eos in eo qui non eſt pópulus, * & in gente ſtulta irritábo illos.
Ignis ſuccénſus eſt in furóre meo, * & ardébit uſque ad inferni noviſſima:
Devorabítque terram cum gérmine ſuo, * & móntium fundaménta combúret.
Congregábo ſuper eos mala, * & ſagíttas meas complébo in eis.
Conſuméntur fame: * & devorábunt eos aves morſu amaríſſimo:
Dentes beſtiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium ſuper terram, atque ſerpéntium.
Foris vaſtábit eos gládius, & intus pavor, * júvenem ſimul

Digitized by Google

ſimul ac vírginem, lacténtem cum hómine ſene.

Dixi: Ubinam ſunt? * ceſſáre ſáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum diſtuli: * ne fortè ſuperbírent hoſtes eorum.

Et dícerent: Manus noſtra excélſa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens abſque consílio eſt, & ſine prudéntia. * Utinam ſáperent, & intellígerent, ac noviſſima providérent.

Quómodo perſequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ideò, quia Deus ſuus vendidit eos, * & Dóminus conclúſit illos?

Non enim eſt Deus noſter, ut dii eórum: * & inimíci noſtri ſunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de ſuburbánis Gomorrhæ:

Uva eórum uva fellis, * & botri amaríſſimi:

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áſpidum inſanábile.

Nonne hæc cóndita ſunt apud me, * & ſignáta in theſáuris meis?

Mea eſt últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà eſt dies perditiónis: * & adéſſe feſtinant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis miſerébitur.

Vidébit quòd infirmáta ſit manus, * & clauſi quoque defecérunt, reſiduíque conſúmpti ſunt.

Et dicet: Ubi ſunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum.

Surgát, & opituléntur vobis, * & in neceſſitáte vos prótegát.

Vidéte quòd ego ſim ſolus, * & nõ ſit álius Deus præter me:

Ego occídam, & ego vívere ſáciam: percútiam, & ego ſanábo, * & non eſt qui de manu mea poſſit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fúlgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea:

Reddam ultiónem hóſtibus meis, * & his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo ſagíttas meas ſánguine: * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occiſórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis:

Laudáte Gentes pópulum ejus, * quia ſánguinem ſervórum ſuórum ulciſcétur.

Et vindíctam retribuet in hoſtes eórum, * & propítius erit terræ pópuli ſui.

Ant. Date magnitúdinem Deo noſtro. Ant. In cymbalis beneſonántibus laudáte Deum. Pſalm. Laudáte Dóminum de cælis. 42.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præceſſit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: ſicut in die honéſtè ambulémus.

Hymnus.

Auróra jam ſpargit polum:
Terris dies illábitur:
Lucis reſúltat ſpículum;
Diſcédat omne lúbricum.
Phantáſma noctis éxulet:
Mentis reátus córruat:
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.
Ut manè, quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui;
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,

Cum

Digitized by Google

Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculū. Amen.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdia tua.

℟. Exultávimus, & delectáti ſumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Illumináre Dómine his qui in ténebris ſedent: & dírige pedes noſtros in viam pacis, Deus Iſrael.

Preces, quando dicendæ ſunt, habentur ſuprà in Feria ſecunda. 44.

DOMINICA
ad Veſperas.

Pater noſter. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Aña. Dixit Dóminus.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis:

Donec ponā inimícos tuos, * ſcabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * dominàre in médio inimicórum tuórum.

Tecum principium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante luciferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndum órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis,* confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

Aña. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis.

Aña. Fidélia. Pſalmus 110.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde meo: * in conſílio juſtórum, & congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquiſíta in omnes voluntátes ejus.

Conféſſio & magnificéntia opus ejus: * & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum, miséricors & miſerátor Dóminus: * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſæculum teſtaménti ſui: * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in ſæculum ſæculi, * facta in veritáte, & æquitáte.

Redemptiónem miſit pópulo ſuo: * mandávit in ætérnum teſtaméntum ſuum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium ſapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in ſæculum ſæculi.

Aña. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in ſæculum ſæculi. Aña. In mandátis. Pſalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſemen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus: * & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Exórtum eſt in ténebris lumen rectis: * miséricors, & miſerátor, & juſtus.

Jucúndus homo qui miserétur & cómmodat, diſpónet ſermónes ſuos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit juſtus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino, confirmátum eſt cor ejus: * non commovébitur donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſ-

Digitized by Google

Diſpérſit, dedit paupéribus: juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit, & iraſcétur, déntibus ſuis fremet & tabéſcet: * deſidérium peccatórum períbit.
Ant. In mandátis ejus cupit nimis. Ant. Sit nomen Dómini.

Pſalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.
A ſolis ortu uſque ad occáſũ: * laudábile nomen Dómini.
Excélſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.
Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo, & in terra?
Suſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.
Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in ſæcula.
Antiphona Nos qui vívimus.

Pſalmus 113.

In éxitu Iſrael de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:
Facta eſt Judæa ſanctificátio ejus, * Iſrael potéſtas ejus.
Mare vidit, & fugit: * Jordánis convérſus eſt retrórſum.
Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles ſicut agni óvium.
Quid eſt tibi mare, quòd fugíſti: * & tu Jordánis, quia convérſus eſt retrórſum?
Montes exultáſtis ſicut aríetes, * & colles ſicut agni óviũ.
A fácie Dómini mota eſt terra, * à fácie Dei Jacob.
Qui convértit petram in ſtagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.
Non nobis Dómine, non nobis, * ſed nómini tuo da glóriam.
Super miſericórdia tua, & veritáte tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi eſt Deus eórum?
Deus autem noſter in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra Géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt.
Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.
Manus habent, & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture ſuo.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.
Domus Iſrael ſperávit in Dómino: * adjutor eórum, & protéctor eórum eſt.
Domus Aaron ſperávit in Dómino: * adjútor eórum, & protéctor eórum eſt.
Qui timent Dóminum ſperavérunt in Dómino: * adjútor eórum, & protéctor eórum eſt.
Dóminus memor fuit noſtri: * & benedíxit nobis.
Benedíxit dómui Iſrael, * benedíxit dómui Aaron.
Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum, * puſíllis cum majóribus.
Adjíciat Dóminus ſuper vos; * ſuper vos, & ſuper fílios veſtros.
Benedícti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.
Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te Dómine:

Digitized by Google

mine: * neque omnes qui deſcéndunt in inférnum.
Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.
Antiphona. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

Capitulum. 2 Cor. 1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater miſericordiárum, & Deus totíus conſolatiónis, qui conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra.

Hymnus.

LUcis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem:
Qui mane junctum véſperi
Diem vocári præcipis,
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.
Ne mens graváta crímine,
Vitæ ſit exul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis illigat.
Cœléſte pulſet óſtium:
Vitále tollat præmium:
Vitémus omne nóxium:
Purgémus omne péſſimum.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénſum in conſpéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum ſuo ℣. dicitur Dominicis post Pentecoſten uſque ad Adventum. Capitulum verò prædictum dicitur in eiſdem Dominicis poſt Pentecoſten. Dicitur etiam in feriali Officio ab Octava Pentecoſtes uſque ad Adventum. Similiter & Verſiculi. Antiphonæ autem cum Pſalmis ſemper dicuntur ut ſuprà quando fit Officium de Dominica.

Canticum B.M.V. Lucæ 1. c.

MAgnificat * ánima mea Dóminum:
Et exultávit ſpíritus meus * in Deo ſalutári meo.
Quia reſpéxit humilitátem ancillæ ſuæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna, qui potens eſt: * & ſanctum nomen ejus.
Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit potentiam in bráchio ſuo: * diſpérſit ſupérbos mente cordis ſui.
Depóſuit [illegible] de ſe[illegible]
& exaltá[illegible]
Eſuriéntes impl[illegible]
& dívites dimi[illegible]
Suſcépit Iſrael [illegible]
um, * [illegible]
diæ ſ[illegible]
Sicut lo[illegible]
ſtros, [illegible]
ejus in [illegible]
Glória Pat[illegible]
Domini[illegible]
& Oratio p[illegible]

FERIA [illegible]
ad [illegible]

Antiphona [illegible]
Pſalm[illegible]

DIléxi, [illegible]
diet Dóm[illegible] orátiónis meæ.
Quia inclinávit aurem mihi: * & in diébus meis invocábo.
Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenérunt me.
Tribulatiónem & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.
O Dómine líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miserétur.
Cuſtódiens párvulos Dóminus: * humiliátus ſum, & liberávit me.
Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.
Quia erípuit ánimam meam de

de morte: * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Aña. Inclinávit Dóminus aurem ſuam mihi. Aña. Crédidi.

Pſalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus ſum: * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in excéſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

...em ſalutáris accípiam: *
...en Dómini invo-

... Dómino reddam
... pópulo ejus: *
...éctu Dómini

... ſervus
..., & fi-

... mea: *
... hóſtiam lau-
...ómini invo-

...o reddam in
... pópuli ejus: *
...s Dómini, in
...ſalem.
... propter quod

Aña. Laudáte.

Pſalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. Laudáte Dóminum omnes Gentes. Aña. Clamávi.

Cánticum Graduum. Pſal. 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi: * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meã à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt, habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Clamávi, & exaudívit me. Aña. Unde véniet.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua: * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab ómni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introítum tuum, & éxitum tuum: * ex hoc nunc, & uſque in ſæculũ.

Aña. Unde véniet auxílium mihi. Capitulum. 2. Cor. 1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini noſtri, Jeſu Chriſti, Pater miſericordiárum, & Deus totíus conſolatiónis, qui conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra.

Hymnus.

IMménſe cœli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cœlum dediſti límitem.
Firmans locum cœléſtibus,
Simúlque terræ rívulis;
Ut unda flammas témperet,
Terræ ſolum ne diſſipent.

Digitized by Google

Infunde nunc, piiſſime,
Donum perénnis grátiæ:
Fraudis novæ ne cáſibus
Nos error átterat vetus.
Lucem Fides adáugeat:
Sic lúminis jubar ferat:
Hæc vana cuncta próterat:
Hanc falſa nulla compri-
mant.
Præſta, Pater piiſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæcu-
lum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénſum in conſpéctu tuo.

Ad Magníficat, Antiphona.

Magníficat ánima mea Dóminum, quia reſpéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Quatuor Temporum poſt Antiphonam ad Magnificat, dicuntur ſequentes Preces flexis genibus, ſi dicendæ ſint.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon.

Pater noſter. totum dicitur ſecreto voce. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Ego dixi: Dómine miſerére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere Dómine úſquequò. ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. ℣. Fiat miſericórdia tua Dómine ſuper nos. ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur juſtítiam. ℟. Et ſancti tui exúltent. ℣. Dómine ſalvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. ℟. Et rege eos, & extólle illos uſque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam poſſedíſti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defunctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus noſtris abséntibus. ℟. Salvos fac ſervos tuos, Deus meus, ſperántes in te. ℣. Pro afflíctis, & captívis. ℟. Líbera eos Deus Iſraël ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. ℣. Mitte eis Dómine auxílium de ſancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Pſal. Miſerére. 41. & in fine, Glória Patri.

Finito Pſalmo dicitur ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et oſténde fáciem tuã, & ſalvi érimus. ℣. Exúrge Chriſte, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio quando propria non aſſignatur, dicitur de Dominica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Antiphonæ cum Pſalmis ſemper dicuntur ad Veſperas in Officio feriali, ut habetur in Pſalterio. Hymni vero ab Octava Pentecoſtes uſque ad Adventum, Antiphonæ autem ad Magnificat, eiſdem temporibus.

FERIA TERTIA
ad Veſperas.

Antiph. In domum Dómini.

Pſalmus 121.

Lætátus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri, * in átriis tuis Jeruſalem.

Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini: * teſtimónium Iſrael ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.
Rogáte quæ ad pacem ſunt Jeruſalem: * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei noſtri: * quæſívi bona tibi.
Antiphona. In domum Dómini lætántes íbimus.
Antiphona. Qui hábitas.

Pſalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.
Ecce ſicut óculi servórum: * in mánibus dominórum ſuórum.
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ ſuæ: * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtri.
Miſerére noſtri Dómine, miſerére noſtri: * quia multùm repléti ſumus deſpectióne.
Quia multùm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſupérbis.
Ana. Qui hábitas in cœlis, miſerére nobis. Antiph. Adjutórium. Pſalmus 123.

Niſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſrael: * niſi quia Dñs erat in nobis.
Cùm exſurgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíſſent nos.
Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuíſſet nos.
Torréntem pertransívit ánima noſtra: * fórſitan pertranſíſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima noſtra ſicut paſſer erépta eſt * de láqueo venántium.
Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus.
Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.
Antiphona. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.
Antiphona. Bénefac.

Pſalmus 124.

Qui confidunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúſalem.
Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc & uſque in ſæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum: * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.
Bénefac Dómine bonis, * & rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſrael.
Ana. Bénefac Dómine bonis, & rectis corde. Ana. Facti ſumus. Pſalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti ſumus ſicut conſoláti.
Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum: * & lingua noſtra exultatióne:
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum: * facti ſumus lætántes.
Convérte Dómine captivitátem noſtram, * ſicut torrens in Auſtro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant & flebant, * mitténtes ſémina ſua.

Ve-

Digitized by Google

veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos ſuos.

Antiphona. Facti ſumus ſicut conſoláti.

Capitulum. 2 Cor. 1.

Benedictus Deus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater miſericordiárum, & Deus totíus conſolatiónis, qui conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra.

Hymnus.

Tellúris alme Cónditor,
Mundi ſolum qui ſéparans,
Pulſis aquæ moléſtiis
Terram dediſti immóbilem:
Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu ſiſteret,
Paſtúmque gratum rédderet.
Mentis perúſtæ vúlnera
Munda viróre grátiæ;
Ut facta fletu díluat,
Motúſque pravos átterat.
Juſſis tuis obtémperet:
Nullis malis appróximet:
Bonis repléri gaudeat,
Et mortis ictum néſciat.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne ſæculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénſum in conſpéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exúltet ſpíritus meus in Deo ſalutári meo.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur ſupra in Veſp. Feriæ ii. 97.

FERIA QUARTA ad Veſperas.

Antiph. Non confundétur.

Pſalmus 126.

Niſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem súrgere: * súrgite poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis ſuis ſomnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut ſagíttæ in manu poténtis: * ita filii excuſſórum.

Beátus vir, qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis: * non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Ant. Non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta. Antiphona. Beáti.

Pſalmus 127.

Beáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſrael.

Antiph. Beáti omnes qui timent Dóminum. Ant. Sæpè.

Pſalmus 128.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſrael.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum: * confundántur & convertántur retrórſum omnes qui odérunt Sion.

Digitized by Google

fiant ſicut fœnum tectórum:* quod priúſquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum ſuam qui metit: * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteribant: Benedíctio Dómini ſuper vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Antiphona. Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea.

Antiphona. De profúndis.

Pſalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine, * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris Dómine: * Dómine quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt:* & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem, * ſperet Iſrael in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Antiphona. De profúndis clamávi ad te Dómine.

Antiphona. Speret.

Pſalmus 130.

Domine, non eſt exaltátum cor meum: * neque eláti ſunt óculi mei:

Neque ambulávi in magnis:* neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam: * ſed exaltávi ánimam meam,

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſrael in Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

Antiphona. Speret Iſrael in Dómino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater miſericordiárum, & Deus totíus conſolatiónis, qui conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra.

Hymnus.

Cœli Deus ſanctíſſime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine.
Quarto die, qui flámmeam
Dum Solis accéndis rotam;
Lunæ miníſtras órdinem,
Vagóſque curſus síderum:
Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis & ménſium
Signum dares notíſſimum.
Expélle noctem córdium:
Abſtérge ſordes méntium:
Reſólve culpæ vínculum:
Evérte moles críminum.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénſum in conſpéctu tuo.

Ad Magníficat, Antiphona. Reſpéxit Dóminus humilitátem meam, & fecit in me magna, qui potens eſt.

Preces, quando dicendæ ſunt, habentur ſuprà in Veſperis Feriæ ſecundæ. 97.

FERIA QUINTA
ad Veſperas.

Antiphona. Et omnis.

Pſalmus 131.

Meménto Dómine David, * & omnis manſuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei.

Si dédero ſomnum óculis meis,

meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis ſilvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur juſtítiam, * & ſancti tui exúltent.

Propter David ſervum tuum, * non avértas fáciem Chriſti tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodíerint filii tui teſtaméntum meum, * & teſtimónia mea hæc, quæ docébo eos,

Et filii eórum uſque in ſæculum, * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſæculum ſæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus ſaturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam ſalutári: * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne: * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Antiph. Et omnis manſuetúdinis ejus. Antiph. Ecce.

Pſalmus 132.

Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod deſcéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod deſcéndit in oram veſtiménti ejus: * ſicut ros Hermon, qui deſcéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſæculum.

Antiphona. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum.

Antiphona. Omnia.

Pſalmus 134.

Laudáte nomen Dómini, * laudáte ſervi Dóminum.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domus Dei noſtri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * pſállite nómini ejus, quóniam ſuáve.

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus eſt Dóminus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, & in terra, * in mari, & in ómnibus abyſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de theſáuris ſuis: * qui percúſſit primogénita Ægypti ab hómine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodigia in médio tui Ægypte; * in Pharaónem, & in omnes ſervos ejus.

Qui percúſſit gentes multas: * & occídit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſrael pópulo ſuo.

Dómine nomen tuum in ætérnum: * Dómine memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Digitized by Google

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum : * & in ſervis ſuis deprecábitur.
Simulácra Géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, & non loquéntur : * óculos habent, & non vidébunt.
Aures habent, & non áudient : * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſórum.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * & omnes qui confidunt in eis.
Domus Iſrael benedícite Dómino : * domus Aaron benedícite Dómino.
Domus Levi benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.
Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jeruſalem.
Antiphona. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.
Antiph. Quóniam in ætérnum.

Pſalmus 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui facit mirabília magna ſolus : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui fecit cœlos in intelléctu : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui firmávit terram ſuper aquas : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui fecit luminária magna, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Solem in poteſtátem diéi : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Lunam & ſtellas in poteſtátem noctis : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui percúſſit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui edúxit Iſrael de médio eórum : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
In manu poténti, & bráchio excélſo : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui divíſit mare Rubrum in diviſiónes : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Et edúxit Iſrael per médium ejus : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Et excúſſit Pharaónem, & virtútem ejus in mari Rubro : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui tradúxit pópulum ſuum per deſértum : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui percúſſit reges magnos : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Sehon regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Et Og regem Baſan : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Et dedit terram eórum hæreditátem : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Hæreditátem Iſrael ſervo ſuo : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtri : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Et redémit nos ab inimícis noſtris : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui dat eſcam omni carni : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Confitémini Deo cœli : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

An-

Digitized by Google

Antiphona. Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Antiph. Hymnum cantáte.
Pſalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic ſédimus & flévimus; * cùm recordarémur Sion.
In ſalícibus in médio ejus, * ſuſpéndimus órgana noſtra.
Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.
Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?
Si oblítus fúero tui Jerúſalem: * oblivióni detur déxtera mea.
Adhæreat lingua mea faúcibus meis: * ſi non meminero tui.
Si non propoſúero Jerúſalem, * in princípio lætítiæ meæ.
Memor eſto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúſalem:
Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * uſque ad fundaméntum in ea.
Fília Babylónis míſera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuíſti nobis.
Beátus, qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.
Antiphona. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, & Pater Dómini noſtri, Jeſu Chriſti, Pater miſericordiárum, & Deus totíus conſolatiónis, qui conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra.
Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áera.
Demérſa lymphis imprimens,
Subvécta cœlis érigens:
Ut ſtirpe ab una pródita,
Divérſa répleant loca.
Largíre cunctis ſérvulis,
Quos mundat unda ſánguinis,
Neſcíre lapſus críminum,
Nec ferre mortis tædium.
Ut culpa nullum déprimat:
Nullum éfferat jactántia:
Elíſa mens ne cóncidat,
Eláta mens ne córruat.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculú.
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénſum in conſpéctu tuo.
Ad Magnificat, Antiphona.
Fac Deus poténtiam in bráchio tuo: diſpérde ſupérbos, & exálta húmiles.
Preces, quando dicendæ ſunt, habentur ſupra in Veſperis Feriæ ſecundæ. 97.

FERIA SEXTA
ad Veſperas.

Antiphona. In conſpéctu.
Pſalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audíſti verba oris mei.
In conſpéctu Angelórum pſallam tibi: * adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo.
Super miſericórdia tua, & veritáte tua: * quóniam magnificáſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.
In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem:
Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:
Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna eſt glória Dómini.
Quóniam excélſus Dóminus, & humília réſpicit: * & alta à longè cognóſcit.
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * &

Digitized by Google

& ſuper iram inimicórum meórum extendíſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine miſericórdia tua in ſæculum: ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Antiph. In conſpéctu Angelórum pſallá tibi Deus meus.

Antiphona. Dómine.

Pſalmus 138.

Domine probáſti me, & cognovíſti me: * tu cognovíſti ſeſſiónem meam, & reſurrectiónem meam.

Intellexíſti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam, & funículum meum inveſtigáſti.

Et omnes vias meas prævidíſti: * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovíſti ómnia, noviſſima, & antíqua: * tu formáſti me, & poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me: * confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si aſcéndero in cœlum, tu illic es: * ſi deſcéndero in inférnum, ades.

Si ſúmpſero pennas meas dilúculo: * & habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórſitan ténebræ conculcábunt me: * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabúntur à te, & nox ſicut dies illuminábitur: * ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſedíſti renes meos: * ſuſcepíſti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóſcit nimis.

Non eſt occultátum os meum à te, quod feciſti in occúlto: * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes ſcribéntur: * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus eſt principátus eórum.

Dinumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabúntur: * exurréxi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri ſánguinum declináte à me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nónne qui odérunt te Dómine, óderam: * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam?

Perfécto ódio óderam illos: * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me Deus, & ſcito cor meum: * intérroga me, & cognóſce sémitas meas.

Et vide, ſi via iniquitátis in me eſt: * & deduc me in via ætérna.

Antiphona. Dómine probáſti me, & cognovíſti me.

Antiphona. A viro iníquo.

Pſalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpéntis: * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me Dómine de manu peccatóris: * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos: * abſcondérunt ſupérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.

Digitized by Google

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.
Dómine, Dómine virtus ſalútis meæ: * obumbráſti ſuper caput meum in die belli.
Ne tradas me Dómine à deſidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne fortè exaltténtur.
Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.
Cadent ſuper eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in miſériis non ſubsíſtent.
Vir linguóſus non dirigétur in terra: * virum injúſtum mala cápient in intéritu.
Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.
Verúmtamen juſti confitebúntur nómini tuo: * & habitábunt recti cum vultu tuo.
Antiphona. A viro iníquo líbera me Dómine.
Ana. Dómine. Pſalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.
Dirigátur orátio mea ſicut incénſum in conſpéctu tuo: * elevátio mánuum meárum ſacrifícium veſpertínum.
Pone Dómine cuſtódiam ori meo: * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.
Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excuſándas excuſatiónes in peccátis.
Cum homínibus operántibus iniquitátem: * & non communicábo cum eléctis eórum.
Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.
Quóniam adhuc & orátio mea in beneplácitis eórum: * abſórpti ſunt juncti petræ júdices eórum.
Audient verba mea quóniam potuérunt: * ſicut craſſitúdo terræ erúpta eſt ſuper terram.
Diſſipáta ſunt oſſa noſtra ſecus inférnum: * quia ad te Dómine Dómine óculi mei: in te ſperávi, non áuferas ánimam meam.
Cuſtódi me à láqueo, quem ſtatuérunt mihi, * & à ſcándalis operántium iniquitátem.
Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * ſinguláriter ſum ego donec tránſeam.
Ana. Dómine clamávi ad te, exáudi me. Ana. Pórtio mea.
Pſalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus ſum:
Effúndo in conſpéctu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipſum pronúntio.
In deficiéndo ex me ſpíritum meum, * & tu cognovíſti ſémitas meas.
In via hac qua ambulábam, * abſcondérunt láqueum mihi.
Conſiderábam ad déxteram, & vidébam, * & non erat qui cognóſceret me.
Périit fuga à me, * & non eſt qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus ſum nimis.
Líbera me à perſequéntibus me: * quia confortáti ſunt ſuper me.
Educ de cuſtódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant juſti, donec retríbuas mihi.
Antiphona. Pórtio mea Dómine ſit in terra vivéntium.
Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater miſericordiárum, & Deus totíus conſolatiónis, qui conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra.

Digitized by Google

Hymnus.

HOminis ſupérne Cónditor,
Qui cuncta ſolus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis & feræ genus:
Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre ſérvulis.
Repélle, quod cupídinis,
Ciénte vi, nos ímpetit,
Aut móribus ſe ſúggerit,
Aut áctibus ſe intérſerit.
Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera:
Diſsólve litis víncula,
Adſtringe pacis fœdera.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénſum in conſpéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Depóſuit poténtes, ſanctos perſequéntes: & exaltávit húmiles Chriſtum confiténtes.

Preces, quando dicendæ ſunt, habentur ſupra in Veſperis Feriæ ſecundæ, 97.

SABBATO ad Veſperas.

Antiphona. Benedíctus.

Pſalmus 143.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & digitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum: * ſuſcéptor meus, & liberátor meus.

Protéctor meus, & in ipſo ſperávi: * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine quid eſt homo, quia innotuiſti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti ſimilis factus eſt: * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine inclína cœlos tuos, & deſcénde: * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos: * emítte ſagíttas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto, éripe me, & líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum eſt vanitátem: * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus cánticum novum cantábo tibi: * in pſaltério, decachórdo pſallam tibi.

Qui das ſalútem régibus: * qui redemíſti David ſervum tuum de gládio malígno: éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem: * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum filii, ſicut novéllæ plantatiónes * in juventúte ſua.

Filii eórum compóſitæ: * circumornátæ ut ſimilitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtóſæ, abundántes in egréſſibus ſuis, * boves eórum craſſæ.

Non eſt ruína macériæ, neque tránſitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc ſunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Antiph. Benedíctus Dóminus Deus meus. Ant. Per ſíngulos dies. Pſalmus 144.

EXaltábo te Deus meus rex: * & benedícam nómini tuo in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Per ſíngulos dies benedícam tibi: * & laudábo nomen tuum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * & magnitúdinis ejus non eſt finis.

Digitized by Google

Generátio, & generátio laudábit ópera tua: * & poténtiam tuam pronuntiábunt.
Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquéntur: * & mirabília tua narrábunt.
Et virtútem terribílium tuórum dicent: * & magnitúdinem tuam narrábunt.
Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt: * & justítia tua exultábunt.
Miserátor, & miséricors Dóminus: * pátiens, & multùm miséricors.
Suávis Dóminus univérſis: * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.
Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua, * & ſancti tui benedícant tibi.
Glóriam regni tui dicent: * & poténtiam tuam loquéntur:
Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam: * & glóriam magnificéntiæ regni tui.
Regnum tuum, regnum ómnium ſæculórum: * & dominátio tua in omni generatióne, & generatiónem.
Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis: * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.
Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * & érigit omnes eliſos.
Oculi ómnium in te ſperant Dómine: * & tu das eſcam illórum in témpore opportúno.
Aperis tu manum tuam: * & imples omne ánimal benedictióne.
Justus Dóminus in ómnibus viis ſuis: * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.
Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.
Voluntátem timéntium ſe fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet: & ſalvos fáciet eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes ſe: * & omnes peccatóres diſpérdet.
Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedicat omnis caro nómini ſancto ejus in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.
Antiphona. Per ſíngulos dies benedícam te Dómine.
Antiphona. Laudábo.

Pſalmus 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * pſallam Deo meo quámdiu fúero.
Nolíte confídere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non eſt ſalus.
Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die peribunt omnes cogitatiónes eórum.
Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipſíus: * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.
Qui custódit veritátem in ſæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat eſcam eſuriéntibus.
Dóminus ſolvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit eliſos: * Dóminus díligit juſtos.
Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, & víduam ſuſcípiet, * & vias peccatórum diſpérdet.
Regnábit Dóminus in ſæcula, Deus tuus Sion, * in generatiónem, & generatiónem.
Antiphona. Laudábo Deum meum in vita mea.
Antiphona. Deo noſtro.

Pſalmus 146.

Laudáte Dominum quóniam bonus eſt pſalmus: * Deo noſtro ſit jucúnda, decóraque laudátio.
Ædíficans Jeruſalem Dóminus: * diſperſiónes Iſraélis congregábit.
Qui ſanat contrítos corde: * & álligat contritiónes eórum.

Digitized by Google

Qui númerat multitúdinem ſtellárum : * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus : * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne : * psállite Deo noſtro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus : * & parat terræ plúviam :

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat juméntis eſcam ipsórum : * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timéntes eum : * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ana. Deo noſtro jucúnda ſit laudátio. Ana. Lauda.

Pſalmus 147.

Lauda Jeruſalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem : * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium ſuum terræ : * velóciter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam : * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtállum ſuam ſicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit ?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea : * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob : * juſtítias & judícia ſua Iſraël.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ana. Lauda Jeruſalem Dóminum. Capitulum. Rom. 11. d

O Altitúdo divitiárum ſapiéntiæ & ſciéntiæ Dei : quàm incomprehenſíbilia ſunt judícia ejus, & inveſtigábiles viæ ejus !

Hymnus.

Jam Sol recédit ígneus;
Tu lux perénnis Unitas,
Noſtris, beáta Trínitas,
Infúnde amórem córdibus.

Te manè laudum cármine,
Te deprecámur véſpere;
Dignéris, ut Te ſúpplices,
Laudémus inter Cœlites.

Patri, ſimúlque Fílio,
Tibique ſancte Spíritus,
Sicut fuit, ſit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Veſpertína orátio aſcéndat ad te Dómine.

℟. Et deſcéndat ſuper nos miſericórdia tua.

Ad Magnificat, Antiphona :

Suſcépit Deus Iſrael púerum ſuum : ſicut locútus eſt ad Abraham, & ſemen ejus, exaltáre húmiles uſque in ſæculum.

Capitulum, O altitúdo, dicitur in Veſperis Sabbati, ab Octava Pentecoſtes uſque ad Adventum, cum Hymno & ℣. ſequenti. Ana ad Magnificat dicitur prout aſſignatur infra in Proprio de Tempore. Poſt Añam dicitur Oratio propria. Deinde fiunt ſequentes Commemorationes communes, ſeu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO de Cruce in Feriali tantùm Officio.

Ad Veſperas, & Laudes, Aña.

Per ſignum Crucis de inimícis noſtris líbera nos Deus noſter.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi. ℟. Pſalmum dicat nómini tuo Dómine.

Oré-

Digitized by Google

Orémus. Oratio.

PErpétua nos, quæſumus Dómine, pace, cuſtódi: quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es.

COMMEMORATIONES

Communes, ſive Suffragia Sanctorum.

De S. Maria tam in Veſperis, quam in Laudib. Aña. Sancta María ſuccúrre míſeris, juva puſillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam commemoratiónem.

℣. Ora pro nobis ſancta Dei génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Orémus. Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis ſanitáte gaudére: & glorióſa beátæ Maríæ ſemper vírginis interceſſióne, à præſénti liberári triſtítia, & ætérna pérfrui lætítia.

DE APOSTOLIS.

Ad Veſperas, Antiphona.

Petrus Apóſtolus, & Paulus Doctor Géntium, ipſi nos docuérunt legem tuam Dómine.

℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laudes, Antiphona.

Glorióſi príncipes terræ, quómodo in vita ſua dilexérunt ſe, ita & in morte non ſunt ſeparáti.

℣. In omnem terram exívit ſonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

DEus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit; & coapóſtolum ejus Paulum tértiò naufragántem, de profúndo pélegi liberávit: exáudi nos propítius, & concéde: ut ambórum méritis æternitátis glóriam conſequámur.

PRO S. P. N. AUGUSTINO.

Ad Veſperas, Antiphona.

Sancte Pater Auguſtíne, tu dulcédo páuperum, tu pius conſolátor Filiórum, ora pro nobis. ℣. Sapiéntiam ejus narrent pópuli.

℟. Et laudem ejus núntiet Eccléſia.

Ad Laudes, Antiph. O lumen Eccléſiæ beáte Pater Auguſtíne, nóbilis proſápiæ, Doctor legis divínæ, Eremitárum Pater & Fundátor, pro nobis apud Deum eſto pius advocátus.

℣. Sapiéntiam ejus narrent pópuli. ℟. Et laudem ejus núntiet Eccléſia.

Orémus. Oratio.

COncéde nos, quæſumus omnípotens Deus, ſancti Patris noſtri Auguſtíni devóta commemoratióne gaudére, cujus patrocínio ſalvári, te auxiliánte, confídimus.

PRO SS. ORDINIS NOSTRI.

Ad Veſperas & Laudes, Ana.

Sancti Dei ínclyti, clara Auguſtíni sóboles, noſtri nunc mémores eſtóte, & nobíſcum unà precémini, ut optáta ſemper Cœlitum glória perfruámur.

℣. Laudáte Dóminum in Sanctis ejus. ℟. Laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Orémus. Oratio.

A Cunctis nos, quæſumus Dómine, defénde perículis; & intercedéntibus Sanctis ómnibus Ordinis noſtri, ſalútem nobis tribue mentis & córporis, ut depúlſis adverſitátibus univérſis, ſecúrà tibi ſerviámus.

De Patrono, vel Titulari Eccleſiæ fiat commemoratio conſueta ante vel poſt commemorationes prædictas, pro dignitate illius: & ultimo loco de Pace.

DE

Digitized by Google

DE PACE.

Antiphona Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostr[illegible]dátis tuis dédita, & hóst[illegible] subláta formídine, tém[illegible] sint tua protectióne tranquilla. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. ℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde secretò, Pater noster,

Sic terminatur Officium, ubi alia non sequitur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commemorationes, seu Suffragia, dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum; exceptis Duplicibus, & infra Octavas.

Quando dicitur Officium B. Mariæ, non fit alia commemoratio de ea.

In Feriali Officio ante Commemorationes de S. Maria, & de Apostolis, primò fit commemoratio de Cruce, quæ habetur suprà.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit, ℣. Jube domne benedícere. Bndo. Noctem quiétam, & finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. 1. Petri 5. c

FRatres, Sóbrii estóte, & vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum, & terrá. Pater noster. dicitur totum secretò.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

COnfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, beáto Patri Augustíno, ómnibus Sanctis, & vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, beátum Patrem Augustínum, omnes Sanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MIsereátur tui omnípotens Deus, & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

Deinde repetit confessionem, & ubi dicitur, vobis fratres, & vos fratres, dicatur tibi pater, & te pater.

Facta Confessione à Choro Hebdomadarius dicit:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, & dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens, & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et facta absolutióne dicitur ℣.

COnvérte nos Deus salutáris noster.
℟. Et avérte iram tuam à nobis.

℣. Deus

Digitized by Google

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me feſtína.
Glória Patri. Sicut erat.
Ana. Miſerére. Pſalm. 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilatáſti mihi.
Miſerére mei,* & exáudi oratiónem meam.
Filii hóminum uſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.
Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.
Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino. * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?
Signátum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine: * dediſti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.
In pace in idípſum * dórmiam & requiéſcam;
Quóniam tu Dómine ſinguláriter in ſpe * conſtituíſti me.

Pſalmus 30.

IN te Dómine ſperávi, non confúndar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me.
Inclína ad me aurem tuam,* accélera, ut éruas me.
Eſto mihi in Deum protectórem: & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias.
Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.
Edúces me de láqueo hoc, quem abſcondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.
In manus tuas commendo ſpíritum meum: * redemíſti me Dómine Deus veritátis.

Pſalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.
Dicet Dómino: Suſcéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus ſperábo in eum.
Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.
Scápulis ſuis obumbrábit tibi: * & ſub pennis ejus ſperábis.
Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre noctúrno,
A ſagitta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrſu, & dæmónio meridiáno.
Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.
Verúmtamen óculis tuis conſiderábis: * & retributiónem peccatórum vidébis.
Quóniam tu es Dómine ſpes mea: * altíſſimum poſuíſti refúgium tuum.
Non accédet ad te malum: * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
Quóniam Angelis ſuis mandávit de te: * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.
In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
Super áſpidem, & baſilíſcum ambulábis: * & conculcábis leónem, & dracónem.
Quóniam in me ſperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: * cum ipſo ſum in tribulatióne: erípiam eum, & glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum: * & oſténdam illi ſalutáre meum.

Digitized by Google

Pſalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in domo Dómini: * in átriis domus Dei noſtri.

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum, & terram.

Añ. Miſerére mihi Dómine, & exáudi oratiónem meam.

Hymnus.

Te lucis ante términum
Rerum Creátor póſcimus.
Ut pro tua cleméntia
Sis præſul & cuſtódia.
Procul recédant ſómnia,
Et nóctium phantáſmata;
Hoſtémque noſtrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum. Amen.

Capitulum. Jer. 14. b

Tu autem in nobis es Dómine, & nomen ſanctum tuum invocátum eſt ſuper nos, ne derelínquas nos Dómine Deus noſter.

℟. Deo grátias.

℟. breve. In manus tuas Dómine, * Commendo ſpíritum meum. In manus tuas.

℣. Redemíſti nos Dómine Deus veritátis. Commendo.

Glória Patri. In manus tuas.

℣. Cuſtódi nos Dómine ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Antiphona. Salva nos.

Canticum Simeonis. Lucæ 2.

Nunc dimíttis ſervum tuum Dómine, * ſecúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum.

Quod paráſti * ante fáciem ómnium populórum;

Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael. Glória Patri.

Añ. Salva nos Dómine vigilántes, cuſtódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Chriſto, & requieſcámus in pace.

Sequentes Preces ſemper dicuntur prætérquam in Officio Duplici, & infra Octavas: quæ in feriali Officio, & in Quatuor Temporibus, quando dicuntur Preces in Veſperis, dicuntur flexis genibus.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon.

Pater noſter. ſecreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. Credo in Deum. ſecr.

℣. Carnis reſurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum noſtrórum.

℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſæcula. ℣. Benedicámus Patrem, & Fílium, cum ſancto Spíritu. ℟. Laudémus, & ſuperexaltémus eum in ſæcula. ℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſæcula.

℣. Benedícat & cuſtódiat nos omnípotens & miſéricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre Dómine nocte iſta. ℟. Sine peccáto nos cuſtodíre.

℣. Miſerére noſtri Dómine.

℟. Miſerére noſtri.

℣. Fiat miſericórdia tua Dómine ſuper nos.

℟. Quemádmodum ſperávimus in te. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Viſita, quæſumus Dómine, habitatiónem iſtam, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repélle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant: & bene-

dí-

Digitized by Google

dictio tua ſit ſuper nos ſemper. Per Dóminum.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
Benedictio. **Benedícat & cuſtódiat nos omnípotens & miſéricors Dóminus, Pater, & Fílius, & Spíritus ſanctus.**
℟. **Amen.**

Et non dicitur, **Fidélium ánimæ**, ſed immediatè dicitur ſequens Antiphona.

A primis Veſperis Feſti Trinitatis uſque ad Nonam Sabbati ante Adventum, Antiph.

Salve Regína, mater miſericórdiæ, vita, dulcédo, & ſpes noſtra ſalve. Ad te clamámus éxules, filii Hevæ. Ad te ſuſpirámus geméntes & flentes in hac lacrymárũ valle. Eja ergo advocáta noſtra, illos tuos miſericórdes óculos ad nos convérte. Et Jeſum benedíctum fructum ventris tui nobis poſt hoc exílium oſténde. O clemens, ò pia, ò dulcis virgo María.
℣. Ora pro nobis ſancta Dei génitrix.
℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui glorióſæ vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Filii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu ſancto cooperánte præparáſti: da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus pia interceſſióne ab inſtántibus malis, & à morte perpétua liberémur. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum.
℟. Amen.
℣. Divínum auxílium máneat ſemper nobíſcum. ℟. Amen.

Deinde dicitur ſecretò **Pater noſter, Ave María,** & **Credo.**

Sic dicitur Completorium per totum annum, prætérquam in triduo majoris Hebdomadæ, & per Octavam Paſchæ, ut ſuo loco dicetur.

Si poſt Completorium immediatè ſequatur Matutinum, tunc bis dicitur, **Pater noſter, Ave María,** & **Credo,** quia Completorium, quod eſt finis Officii, ſic terminari debet: & ante Matutinum iterùm repetitur pro principio Officii ſequentis diei.

Antiphona prædicta dicitur etiam in fine Laudum, quando diſcedendum eſt à Choro: ſed ſi immediatè poſt Matutinum ſubſequatur Prima, vel alia Hora, dicitur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicatur ſemper, quando terminata aliqua Hora diſcedendum eſt à Choro: & tunc poſt ℣. **Fidélium ánimæ,** & **Pater noſter.** ſecretò, dicitur ℣. **Dóminus det nobis ſuam pacem.** ℟. **Et vitam ætérnam. Amen.**

Deinde Ant. **Salve Regína,** ut ſuprà; & in fine, **Divínum auxílium máneat ſemper nobíſcum.** ℟. **Amen.**

Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum, [illegible] terminandum [illegible] quum in fine [illegible] Poſt alias verò [illegible] do terminatur [illegible] dicitur tantùm **Pater noſter.** ſecretò.

Digitized by Google

PROPRIUM DE TEMPORE.

IN FESTO SS. Trinitatis.

Ad Veſperas, Antiphona. Glória tibi Trínitas. cum reliquis de Laudibus. 122.
Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum. Rom. 11. d

O Altitúdo divitiárum ſapiéntiæ & ſciéntiæ Dei: quàm incomprehenſibília ſunt judícia ejus, & inveſtigábiles viæ ejus!

Hymnus.

Jam Sol recédit ígneus;
Tu lux perénnis Unitas,
Noſtris, beáta Trínitas,
Infúnde amórem córdibus.
Te manè laudum cármine,
Te deprecámur véſpere;
Dignéris, ut Te ſúpplices,
Laudémus inter Cœlites.
Patri, ſimúlque Fílio,
Tibíque ſancte Spíritus,
Sicut fuit, ſit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Benedicámus Patrem, & Fílium cum ſancto Spíritu.
℟. Laudémus, & ſuperexaltémus eum in ſæcula.

Ad Magnificat, Antiphona.

Grátias tibi Deus, grátias tibi vera & una Trínitas, una & ſumma Déitas, ſancta & una Unitas.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui dediſti fámulis tuis in confeſſióne veræ fidei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóſcere, & in poténtia majeſtátis adoráre Unitátem: quæſumus, ut ejúſdem fidei firmitáte, ab ómnibus ſemper muniámur advérſis. Per Dóminum noſtrum.

Et fit commemoratio Domínicæ primæ poſt Pentecoſten ut ſequitur, Ana. Lóquere Dómine, quia audit ſervus tuus.
℣. Veſpertína orátio aſcéndat ad te Dómine.
℟. Et deſcéndat ſuper nos miſericórdia tua.

Oratio.

Deus in te ſperántium fortitúdo, adéſto propítius invocatiónibus noſtris: & quia ſine te nihil poteſt mortális infírmitas, præſta auxílium grátiæ tuæ; ut in exequéndis mandátis tuis, & voluntáte tibi & actióne placeámus. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Deum verum, unum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte, Veníte adorémus.
Pſal. Veníte. 1.

Hymnus.

Summæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinā,
Unius & ſubſtántiæ,
Trinúſque perſónis Deus.
Da déxteram ſurgéntibus,
Exúrgat ut mens ſóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates rependat débitas.
Deo Patri ſit glória,
Natóque Patris único,
Cum Spíritu Paráclito,
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

In primo Nocturno. Antiph.

Adéſto unus Deus omnípotens, Pater, Fílius, & Spíritus ſanctus.

Pſalmus 8.

Domine Dóminus noſter, * quàm admirábile, eſt nomen tuum in univérſa terra!
Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Digitized by Google

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam, & ſtellas, quæ tu fundáſti.
Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam viſitas eum?
Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.
Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, ínſuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.
Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!
Ant. Adéſto unus Deus omnípotens Pater, Filius, & Spíritusſanctus. Ant. Te unum in ſubſtántia, Trinitátem in perſónis confitémur.

Pſalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.
Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit ſonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.
In ſole póſuit tabernáculum ſuum: * & ipſe tamquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à ſummo cœlo egréſſio ejus:
Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.
Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſæculum ſæculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.
Deſiderabília ſuper aurum, & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.
Etenim ſervus tuus cuſtódit ea, * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce ſervo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.
Ant. Te unum in ſubſtántia, Trinitátem in perſónis confitémur. Ant. Te ſemper idem eſſe, vivere, & intellígere, profitémur.

Pſalmus 23.

Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.
Quia ipſe ſuper mária fundávit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.
Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?
Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.
Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æter-

Digitized by Google

æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.
Antiphona. Te ſemper idem eſſe, vívere, & intellígere, profitémur.
℣. Benedicámus Patrem, & Filium cum ſancto Spíritu.
℟. Laudémus & ſuperexaltémus eum in ſæcula.

De Iſaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 6.

IN anno, quo mórtuus eſt Rex Ozías, vidi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum & elevátum: & ea quæ ſub ipſo erant, replébant templum. Séraphim ſtabant ſuper illud: ſex alæ uni, & ſex alæ álteri: duábus velábant fáciem ejus, & duábus velábant pedes ejus, & duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, & dicébant: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exercítuum: plena eſt omnis terra glória ejus. Et commóta ſunt ſuperliminária cárdinum à voce clamántis, & domus repléta eſt fumo.
℟. Vidi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum & elevátum, & plena erat omnis terra majeſtáte ejus: * Et ea quæ ſub ipſo erant, replébant templum. ℣. Séraphim ſtabant ſuper illud: ſex alæ uni, & ſex alæ álteri. Et.

Lectio ii.

ET dixi: Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego ſum, & in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, & Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim; & in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum: & dixit: Ecce tétigit hoc lábia tua, & auferétur iníquitas tua, & peccátum tuum mundábitur. Et audívi vocem Dómini dicéntis: Quem mittam? & quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me.
℟. Benedíctus Dóminus Deus Iſrael, qui facit mirabília magna ſolus: * Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum. ℣. Replébitur majeſtáte ejus omnis terra: fiat, fiat. Et benedíctum.

Lectio iii.

ET dixit: Vade, & dices pópulo huic: Audíte audiéntes, & nolíte intellígere: & vidéte viſiónem, & nolíte cognóſcere. Excæca cor pópuli hujus, & aures ejus ággrava: & óculos ejus claude: ne forte vídeat óculis ſuis, & áuribus ſuis áudiat, & corde ſuo intélligat, & convertátur, & ſanem eum. Et dixi: Uſquequò Dómine? Et dixit: Donec deſoléntur civitátes abſque habitatóre, & domus ſine hómine, & terra relinquétur desérta. Et longè fáciet Dóminus hómines, & multiplicábitur quæ derelícta fúerat in médio terræ.
℟. Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus: * Et métuant eum omnes fines terræ. ℣. Deus miſereátur noſtri, & benedícat nos Deus. Et. Glória Patri. Et métuant.

In ſecundo Nocturno, Antiph. Te invocámus, te laudámus, te adorámus, ò beáta Trínitas.

Pſalmus 46.

OMnes gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélſus, terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.
Subjécit pópulos nobis, * & Gentes ſub pédibus noſtris.

legit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob, quam diléxit.
Aſcéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.
Pſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus: * pſállite ſapiénter.
Regnábit Deus ſuper Gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.
Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti ſunt.
Aña. Te invocámus, te laudámus, te adorámus, ò beáta Trínitas. Aña. Spes noſtra, ſalus noſtra, honor noſter, ò beáta Trínitas.

Pſalmus 47.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.
Fundátur exultatióne univérſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.
Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commóti ſunt: * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in ſpíritu veheménti cónteres naves Tharſis.
Sicut audívimus, ſic vídimus in civitate Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suſcépimus Deus miſericórdiam tuam, * in médio templi tui.
Secúndùm nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítia plena eſt déxtera tua.
Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Circúmdate Sion, & compléctímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda veſtra in virtúte ejus: * & diſtribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: * ipſe reget nos in ſæcula.
Aña. Spes noſtra, ſalus noſtra, honor noſter, ò beáta Trínitas. Aña. Líbera nos, ſalva nos, vivífica nos, ò beáta Trínitas.

Pſalmus 71.

Deus judícium tuum Regi da: * & juſtítiam tuam fílio Regis.
Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.
Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.
Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.
Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.
Deſcéndet ſicut plúvia in vellus: * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.
Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.
Et dominábitur à mari uſque ad mare: * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.
Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.
Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent: * Reges Arabum, & Saba dona addúcent.
Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei.
Quia liberábit páuperem à poténte: * & páuperem, cui non erat adjútor.

par-

Digitized by Google

Parcet páuperi & inopi: * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.
Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.
Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * tota die benedicent ei.
Et erit firmaméntum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in ſæcula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus Iſrael, * qui facit mirabília ſolus.
Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum: * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra, fiat, fiat.
Aña. Libera nos, ſalva nos, vivífica nos, ò beáta Trínitas.
℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli.
℟. Et laudábilis & glorióſus in ſæcula.
Ex libro S. Fulgéntii Epíſcopi, de Fide ad Petrum.
Inter opera Auguſt. tom. 3.

Lectio iv.

Fides, quam ſancti Patriárchæ atque Prophétæ ante incarnatiónem Filii Dei divínitus accepérunt, quam étiam ſancti Apóſtoli ab ipſo Dómino in carne pófito audiérunt, & Spíritus ſancti magiſtério inſtrúcti non ſolùm ſermóne prædicavérunt, verùm étiam ad inſtructiónem ſalubérrimam poſterórum ſcriptis ſuis índitam reliquérunt, unum Deum prædicat Trinitátem, id eſt, Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctū. Sed Trínitas vera non eſſet, ſi una eadémque persóna dicerétur Pater, & Fílius, & Spíritus ſanctus.
℟. Quis Deus magnus ſicut Deus noſter? * Tu es Deus, qui facis mirabília.
℣. Notam fecíſti in pópulis virtútem tuam, redemíſti in bráchio tuo pópulum tuum. Tu es.

Lectio v.

Si enim, ſicut eſt Patris & Fílii & Spíritus ſancti una ſubſtántia, ſic eſſet una persóna, nihil omninò eſſet, in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rurſus quidem Trínitas eſſet vera, ſed unus Deus Trínitas ipſa non eſſet, ſi quemádmodum Pater & Fílius & Spíritus ſanctus personárum ſunt ab invicem proprietáte diſtíncti, ſic fuiſſent naturárum quoque diverſitáte diſcréti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitáte, non ſolùm quòd unus Deus eſt, ſed étiam quòd Trínitas eſt, naturáliter verum eſt: proptéreà ipſe verus Deus in persónis Trínitas eſt, & in una natúra unus eſt. ℟. Tibi laus, tibi glória, tibi gratiárum áctio in ſæcula ſempitérna, * O beáta Trínitas. ℣. Et benedíctum nomen glóriæ tuæ ſanctum & laudábile, & ſuperexaltátum in ſæcula. O beáta.

Lectio vi

Per hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio & Spíritu ſancto eſt, totus Fílius in Patre & Spíritu ſancto eſt, totus quoque Spíritus ſanctus in Patre & Fílio. Nullus horum extra quémlibet ipsórum eſt: quia nemo álium aut præcédit æternitáte, aut excédit magnitúdine, aut ſúperat poteſtáte: quia nec Fílio, nec Spíritu ſancto, quantum ad natúræ divínæ unitátem pértinet, aut antérior aut major Pater eſt: nec Fílii ætérnitas atque immenſitas, velut antérior aut major, Spíritus ſancti immenſitátem ætérnita-

tatémque aut præcédere, aut excédere naturáliter poteſt.

℟. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * Et ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

℣. Magnus Dóminus, & magna virtus ejus: & ſapiéntiæ ejus non eſt finis. Et.

Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno, Antiph. Cháritas Pater eſt, grátia Fílius, communicátio Spíritus ſanctus, ò beáta Trínitas.

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus: * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérſa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Antiphona. Cháritas Pater eſt, grátia Fílius, communicátio Spíritus ſanctus, ò beáta Trínitas.

Antiphona. Verax eſt Pater, véritas Fílius, véritas Spíritus ſanctus, ò beáta Trínitas.

Pſalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes, ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília: * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Digitized by Google

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætitia.
Lætámini juſti in Dómino: * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.
Antiphona. Verax eſt Pater, véritas Filius, véritas Spíritus ſanctus, ò beáta Trínitas.
Antiphona. Pater, & Fílius, & Spíritus ſanctus una ſubſtántia eſt, ò beáta Trinitas.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.
Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpéctu Géntium revelávit juſtitiam ſuam.
Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.
Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & pſállite.
Pſállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conſpéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.
Antiphona. Pater & Fílius & Spíritus ſanctus una ſubſtántia eſt, ò beáta Trínitas.
℣. Verbo Dómini cœli firmáti ſunt.
℟. Et ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.
Pater noſter.
Abſolutio. A vínculis peccatórum noſtrórum abſólvat nos omnípotens & miséricors Dóminus.
℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Euangélica léctio ſit nobis ſalus & protéctio.
℟. Amen.
Léctio ſancti Euangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 28. d

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Data eſt mihi omnis potéſtas in cœlo & in terra. Eúntes ergo docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus ſancti. Et réliqua.

Homilía ſancti Gregórii Nazianzéni.

In Tractatu ... post initium.

QUis catholicórum ignórat, Patrem veré eſſe Patrem, Fílium veré Fílium, & Spíritum ſanctum veré eſſe Spíritum ſanctum? ſicut ipſe Dóminus ad Apóſtolos ſuos dicit: Eúntes baptizáte omnes Gentes in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus ſancti. Hæc eſt perfécta Trínitas in unitáte conſiſtens, quam ſcílicet uníus ſubſtántiæ profitémur. Non enim nos ſecúndùm córporum conditiónem, diviſiónem in Deo fácimus: ſed ſecúndùm divínæ natúræ poténtiam, quæ in matéria non eſt, & nómina perſónas veré conſtáre crédimus, & unitátem divinitátis eſſe teſtámur. Benedicámus Patrem, & Fílium cum ſancto Spíritu: Laudémus, & ſuperexaltémus eum in ſæcula. Benedíctus es Dómine in

firmaménto cœli, & laudábilis, & glorióſus in ſæcula. Laudémus.

Benedíctio. Divínum auxílium máneat ſemper nobíſcum. ℟. Amen.

Lectio viii.

NEc extenſiónem partis alicújus ex parte, ut quidam putavérunt, Dei Fílium dícimus: nec verbum ſine re, velut ſonum vocis accípimus: ſed tria nómina, & tres perſónas, uníus eſſe eſséntiæ, uníus majeſtátis, atque poténtiæ crédimus. Et ídeò unum Deum confitémur: quia únitas majeſtátis, plúrium vocábulo deos próhibet appellári. Dénique Patrem, & Fílium cathólicè nominámus: duos autem Deos dícere, nec póſſumus, nec debémus. Non quòd Fílius Dei Deus non ſit, imò verus Deus de Deo vero: ſed quia non aliúnde, quàm de ipſo uno Patre, Dei Fílium nóvimus, períinde unum Deum dícimus. Hoc enim Prophétæ, hoc Apóſtoli tradidérunt: hoc ipſe Dóminus dócuit, cùm dicit: Ego & Pater unum ſumus. Unum ad unitátem divinitátis, ut dixi, refert: ſumus autem, perſónis aſſígnat.

℟. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Benedíctio. Per Euangélica dicta.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndum Lucam.

Lectio ix. Cap. 6. c

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Eſtóte miſericórdes, ſicut & Pater veſter miſéricors eſt. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 15. in Euangel. Matthæi de verbis Domini, poſt init.

DUo ſunt ópera miſericórdiæ, quæ nos líberant, quæ bréviter ipſe Dóminus póſuit in Euangélio: Dimíttite, & dimittétur vobis: Date, & dábitur, vobis. Dimíttite, & dimittétur vobis, ad ignoſcéndum pértinet. Date, & dábitur vobis, ad præſtándum beneficium pértinet. Quod ait de ignoſcéndo, & tu vis tibi ignóſci quod peccas, & habes álium cui tu poſſis ignóſcere. Rurſus, quod pértinet ad tribuéndum beneficium, petit te mendícus, & tu es Dei mendícus. Omnes enim quando orámus, mendíci Dei ſumus, ante jánuam magni patriſfamílias ſtamus, imò & proſtérnimur, ſúpplices ingemíſcimus, áliquid voléntes accípere: & ipſum áliquid, ipſe Deus eſt. Quid à te petit mendícus? Panem. Et tu quid petis à Deo, niſi Chriſtum, qui dicit: Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcéndi? Ignóſci vobis vultis, ignóſcite. Remíttite, & remittétur vobis. Accípere vultis: date, & dábitur vobis.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

GLória tibi Trínitas æquális, una Déitas, & ante ómnia ſæcula, & nunc & in perpétuum. Pſalm. Dóminus regnávit. cum reliquis 12.

Antiph. Laus & perénnis glória Deo Patri, & Fílio, ſancto ſimul Paráclito, in ſæculórum ſæcula. Aña. Glória laudis réſonet in ore ómnium Patri, genitæque Proli, Spirítui ſancto páriter reſúltet laude perénni. Antiph. Laus Deo Patri, paríliſque Proli, & tibi ſancte ſtúdio perénni Spíritus, noſtro réſonet ab ore omne per ævum.

Digitized by Google

Antiph. Ex quo ómnia, per quem ómnia, in quo ómnia: ipſi glória in ſæcula.

Capitulum. Rom. 11. d

O Altitúdo divitiárum ſapiéntiæ & ſciéntiæ Dei: quàm incomprehéſibilia ſunt judícia ejus, & inveſtigábiles viæ ejus!

Hymnus.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.
Ortus refúlget lúcifer,
Præítque ſolem núntius,
Cadunt tenébræ nóctium:
Lux ſancta nos illúminet.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Benedicámus Patrem, & Fílium cum ſancto Spíritu.
℟. Laudémus & ſuperexaltémus eum in ſæcula.

Ad Benedictus, Antiphona. Benedícta ſit ſancta, creátrix & gubernátrix ómnium, ſancta & indivídua Trínitas, nunc & ſemper, & per infiníta ſæcula ſæculórum.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui dediſti fámulis tuis in confeſſióne veræ fidei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóſcere, & in poténtia majeſtátis adoráre Unitátem: quæſumus, ut ejúſdem fidei firmitáte, ab ómnibus ſemper muniámur advérſis. Per Dóminum.

Et fit commem. Dominicæ. Antiph. Eſtóte ergo miſericórdes, ſicut & Pater veſter miſéricors eſt, dicit Dóminus.
℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe virtúte.

Oratio.

Deus in te ſperántium fortitúdo, adéſto propítius invocatiónibus noſtris: & quia ſine te nihil poteſt mortális infírmitas, præſta auxílium grátiæ tuæ; ut in exequéndis mandátis tuis, & voluntáte tibi & actióne placeámus. Per Dóminum.

Ad Primam, Pſalmi ut in Feſto Duplici, cum Symbolo S. Athanaſii.

Ad Tertiam, Antiphona. Laus & perénnis glória.

Capitul. O altitúdo. ut ſuprà.

℟. breve. Benedicámus Patrem, & Fílium, * Cum ſancto Spíritu. Benedicámus. ℣ Laudémus & ſuperexaltémus eum in ſæcula. Cum ſancto Spíritu. Glória Patri. Benedicámus.
℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſæcula.

Ad Sextam, Antiphona. Glória laudis.

Capitulum. 2. Cor. 13. d

Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cháritas Dei, & communicátio ſancti Spíritus ſit cum ómnibus vobis. Amen.

℟. breve. Benedíctus es Dómine, * In firmaménto cœli. Benedíctus. ℣. Et laudábilis, & glorióſus in ſæcula. In firmaménto cœli. Glória Patri. Benedíctus. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti ſunt. ℟. Et ſpíritu oris ejus, omnis virtus eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Ex quo ómnia.

Capitulum. 1. Joan. 5. b

Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt.

℟. breve. Verbo Dómini, * Cœli firmáti ſunt. Verbo. ℣. Et Spíritu oris ejus, omnis virtus eórum. Cœli firmáti ſunt. Glória Patri. Verbo Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

Ad Veſperas, Antiphona. Glória tibi Trínitas, cum reliquis ut ſupra in Laudibus. Pſalmi. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica. 93.

Capitulum. Rom. 11. d

O Altitúdo divitiárum ſapiéntiæ & ſciéntiæ Dei: quàm incomprehenſibília ſunt judícia ejus, & inveſtigábiles viæ ejus!

Hymnus.

Jam Sol recédit ígneus;
Tu lux perénnis Unitas,
Noſtris, beáta Trínitas,
Infúnde amórem córdibus.
Te manè laudum cármine,
Te deprecámur véſpere;
Dignéris, ut Te súpplices,
Laudémus inter Cœlites.
Patri, ſimúlque Fílio,
Tibíque ſancte Spíritus,
Sicut fuit, ſit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli.
℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſæcula.

Ad Magnificat, Antiphona. Te Deum Patrem ingénitum, te Fílium unigénitum, te Spíritum ſanctum Paráclitum, ſanctam, & indivíduam Trinitátem, toto corde, & ore confitémur, laudámus, atque benedícimus: tibi glória in ſæcula.

Oratio. Omnípotens ſempitérne, ut ſupra. 123.

Pro comm. Dom. Dominicæ, Antiph. Nolíte judicáre, ut non judicémini: in quo enim judício judicavéritis, judicabímini, dicit Dóminus. ℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénſum in conſpéctu tuo.

Oratio.

Deus in te ſperántium fortitúdo, adéſto propítius invocatiónibus noſtris: & quia ſine te nihil poteſt mortális infírmitas, præſta auxílium grátiæ tuæ; ut in exequéndis mandátis tuis, & voluntáte tibi & actióne placeámus. Per Dóminum.

FERIA SECUNDA.

Omnia dicuntur ut in Pſalterio cum Oratione præcedentis Dominicæ. Deus in te ſperántium, ut ſupra.

Hac nocte ponuntur libri Regum, de quibus legitur uſque ad Dominicam primam Auguſti: ſi quid verò de his libris ſuperſit adveniente dicta Dominica, omittitur.

Incipit liber primus Regum.

Lectio i. Cap. 1.

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim, & nomen ejus Elcana, fílius Jéroham, fílii Eliu, fílii Thohu, fílii Suph, Ephrathæus: & hábuit duas uxóres, nomen uni Anna, & nomen ſecúndæ Phenénna. Fuerúntque Phenénnæ fílii: Annæ autem non erant líberi. Et aſcendébat vir ille de civitáte ſua ſtatútis diébus, ut adoráret, & ſacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo fílii Heli, Ophni & Phínees, ſacerdótes Dómini.

℟. Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte illi ſoli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum veſtrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde veſtro, & auférte deos aliénos de médio veſtri. Et liberábit.

Lectio ii.

Venit ergo dies, & immolávit Elcana, dedítque Phenénnæ uxóri ſuæ, & cunctis fíliis ejus, & filiábus partes: Annæ autem dedit partem unam triſtis, quia Annam diligébat. Dóminus autem concluſerat vulvam ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus; & veheménter angébat, in tantum, ut exprobráret quòd Dóminus concluſiſſet vulvam ejus: ſicque faciébat per ſíngulos annos, cùm redeúnte témpore aſcénderent ad templum Dómini:

Digitized by Google

mini: & ſic provocábat eam. Porrò illa flebat, & non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir ſuus: Anna, cur fles? & quare non cómedis? & quam ob rem affligitur cor tuum? Numquid non ego mélior tibi ſum, quàm decem filii?

℟. Deus ómnium exaudítor eſt: ipſe miſit Angelum ſuum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne miſericórdiæ ſuæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

Surréxit autem Anna poſtquam comédérat, & bíberat in Silo. Et Heli ſacerdóte ſedénte ſuper ſellam ante poſtes templi Dómini, cùm eſſet Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, & votum vovit dicens: Dómine exercítuum, ſi reſpíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, & recordátus mei fúeris, nec oblítus ancíllæ tuæ, dederíſque ſervæ tuæ ſexum virílem: dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, & novácula non aſcéndet ſuper caput ejus.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me, * Ipſe me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipſe me. Glória Patri. Ipſe me.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 1.

Factum eſt autem cùm illa multiplicáret preces coram Dómino, ut Heli obſervá ret os ejus. Porrò Anna loquebátur in corde ſuo, tantúmque lábia illíus movebántur, & vox pénitus non audiebátur. Æſtimávit ergo eam Heli temulentam, dixítque ei: Uſquequò ébria eris? dígere paulíſper vinum, quo mades. Reſpóndens Anna, Nequáquam, inquit, dómine mi: nam múlier infélix nimis ego ſum, vinúmque & omne quod inebriáre poteſt, non bibi, ſed effúdi ánimam meam in conſpéctu Dómini. Ne répute ancíllam tuam quaſi unam de filiábus Bélial: quia ex multitúdine dolóris, & mœróris mei locúta ſum uſque in præſens. Tunc Heli ait ei: Vade in pace: & Deus Iſraël det tibi petitiónem tuam, quam rogáſti eum. Et illa dixit: Utinam invéniat ancílla tua grátiam in óculis tuis.

℟. Percúſſit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percúſſit Philiſthæum, & abſtulit oppróbrium ex Iſraël. ℣. Nónne iſte eſt David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percúſſit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio ii.

Et ábiit múlier in viam ſuam, & comédit, vultúſque illíus non ſunt ámpliùs in divérſa mutáti. Et ſurrexérunt manè, & adoravérunt coram Dómino: reverſíque ſunt, & venérunt in domum ſuam Rámatha. Cognóvit autem Elcana Annam uxórem ſuam: & recordátus eſt ejus Dóminus. Et factum eſt poſt círculum diérum, concépit Anna, & péperit fílium, vocavítque nomen ejus Sámuel, eò quòd à Dómino poſtuláſſet eum. Aſcéndit autem vir ejus Elcana, & omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóſtiam ſolémnem, & votum ſuum, & Anna non aſcéndit: dixit enim viro ſuo: Non vadam, donec ablactétur infans, & ducam eum, ut appáreat ante conſpéctum Dómini, & máneat ibi júgiter.

Digitized by Google

℟. Montes Gelboe, nec ros nec plúvia véniant ſuper vos: * Ubi cecidérunt fortes Iſrael. ℣. Omnes montes, qui eſtis in circúitu ejus, víſitet Dóminus: à Gélboe autem tránſeat. Ubi cecidérunt.

Lectio iii.

ET ait ei Elcana vir ſuus: Fac quod bonum tibi vidétur, & mane donec ablactes eum: precórque ut impleat Dóminus verbum ſuum. Manſit ergo múlier, & lactávit filium ſuum, donec amovéret eum à lacte. Et addúxit eum ſecum, poſtquam ablactáverat, in vítulis tribus, & tribus módiis farínæ, & ámphora vini, & addúxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus: & immolavérunt vítulum, & obtulérunt púerum Heli. Et ait Anna: Obſecro mi dómine, vivit ánima tua dómine, ego ſum illa múlier, quæ ſteti coram te hìc orans Dóminum. Pro púero iſto orávi, & dedit mihi Dóminus petitiónem meam, quam poſtulávi eum. Idcírcò & ego commodávi eum Dómino cunctis diébus, quibus fúerit commodátus Dómino. Et adoravérunt ibi Dóminum.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & póſui te páſcere gregem pópuli mei: * Et fui tecū in ómnibus ubicúmque ambuláſti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 2. c

POrrò filii Heli, filii Bélial, neſciéntes Dóminum, neque officium ſacerdótum ad pópulum; ſed quicúmque immolàſſet víctimam, veniébat puer ſacerdótis, dum coqueréntur carnes, & habébat fuſcínulam tridéntem in manu ſua, & mittébat eam in lebétem, vel in caldáriam, aut in ollam, ſive in cácabum: & omne quod levábat fuſcínula, tollébat ſacérdos ſibi. Sic faciébant univérſo Iſraéli veniéntium in Silo.

℟. Peccávi ſuper númerum arénæ maris, & multiplicáta ſunt peccáta mea: & non ſum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco, & delíctum meum contra me eſt ſemper, quia tibi ſoli peccávi. Et malum.

Lectio ii.

ETiam ántequam adolérent ádipem, veniébat puer ſacerdótis, & dicébat immolánti: Da mihi carnem, ut coquam ſacerdóti: non enim accípiam à te carnem coctam, ſed crudam. Dicebátque illi ímmolans: Incendátur primùm juxta morem hódie adeps, & tolle tibi quantumcúmque desíderat ánima tua. Qui reſpóndens ajébat ei: Nequáquam: nunc enim dabis, alióquin tollam vi. Erat ergo peccátum puerórum grande nimis coram Dómino: quia retrahébant hómines à ſacrificio Dómini.

℟. Exaudíſti Dómine oratiónem ſervi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & ſanctífica domum iſtam in ſempitérnum, Deus Iſrael. ℣. Dómine, qui cuſtódis pactum cum ſervis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde ſuo. Bénedic.

Lectio iii.

SAmuel autem miniſtrábat ante fáciem Dómini, puer accin-

Digitized by Google

accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater ſua, quam afferébat ſtatútis diébus, aſcéndens cum viro ſuo, ut immoláret hóſtiam ſolémnem. Et benedíxit Heli Elcanæ, & uxóri ejus: dixítque ei: Reddat tibi Dóminus ſemen de mulíere hac, pro fœnore quod commodáſti Dómino. Et abiérunt in locum ſuum. Viſitávit ergo Dóminus Annam, & concépit, & péperit tres fílios, & duas fílias: & magnificátus eſt puer Sámuel apud Dóminum.

℟. Audi Dómine hymnum, & oratiónem, quam ſervus tuus orat coram te hódie: ut ſint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum iſtam die ac nocte.

℣. Réſpice Dómine de ſanctuário tuo, & de excélſo cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA

Celebratur Feſtum Corporis Chriſti.

Si ea die occurrat Feſtum Duplex, vel Semiduplex, transfertur poſt Octavam: ſi Simplex, nulla fit de eo commemoratio.

Infra Octavam non fit de Feſto, niſi fuerit Duplex: Semiduplicia transferuntur poſt Octavam non fit de Duplici translato: de Simplici fit tantum commemoratio in nona Lectione.

In die Octavæ non fit niſi de Nativitate ſancti Joannis, & de feſto ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, vel de alio ex ſolemnioribus, ſi occurrant, cum commemoratione Octavæ.

Digitized by Google

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

AD VESPERAS,

Antiph. Sacérdos in ætérnum Chriſtus Dóminus ſecúndùm órdinem Melchíſedech, panem & vinum óbtulit.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis:

Donec ponã inimícos tuos, * ſcabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquaſsábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

Antiphona. Sacérdos in ætérnum Chriſtus Dóminus ſecúndùm órdinem Melchíſedech, panem & vinum óbtulit.

Antiph. Miserátor Dóminus eſcam dedit timéntibus ſe in memóriam ſuórum mirabílium.

Pſalmus 110.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio juſtórum, & congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquiſíta in omnes voluntátes ejus.

Conféſſio & magnificéntia opus ejus: * & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum, miséricors & miserátor Dóminus: * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſæculum teſtaménti ſui: * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in ſæculum ſæculi, * facta in veritáte, & æquitáte.

Redemptiónem miſit pópulo ſuo: * mandávit in ætérnum teſtaméntum ſuum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium ſapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in ſæculum ſæculi.

Antiph. Miserátor Dóminus eſcam dedit timéntibus ſe in memóriam ſuórum mirabílium. Antiph. Cálicem ſalutáris accípiam, & ſacrificábo hóſtiam laudis. Pſalm. 115.

CRédidi, propter quod locútus ſum: * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in excéſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretióſa in conſpéctu Dómini mors ſanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupíſti víncula mea: * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpéctu omnis pópuli ejus:* in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúſalem.

Ana. Cálicem ſalutáris accípiam, & ſacrificábo hóſtiam laudis. Ana. Sicut novéllæ olivárum, Eccléſiæ filii ſint in circúitu menſæ Dómini.

Pſalmus 127.

Beáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abúndans,*in latéribus domus tuæ.

Filii tui ſicut novéllæ olivárum,* in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſrael.

Ana. Sicut novéllæ olivárum, Eccléſiæ filii ſint in circúitu menſæ Dómini. Ana. Qui pacem ponit fines Eccléſiæ, fruménti ádipe ſátiat nos Dóminus.

Pſalmus 147.

Lauda Jerúſalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum:* benedíxit filiis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem:* & ádipe fruménti ſátiat te.

Qui emíttit elóquium ſuum terræ: * velóciter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam: * nébulam ſicut cínerē ſpargit.

Mittit cryſtállum ſuam ſicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emíttet verbum ſuum, & liquefáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob:* juſtítias & judícia ſua Iſrael.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Antiphona. Qui pacem ponit fines Eccléſiæ, fruménti ádipe ſátiat nos Dóminus.

Capitulum. 1. Cor. 11. c.

Fratres, Ego enim accépi à Dómino, quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jeſus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradétur, hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

Pange lingua glorióſi,
Córporis myſtérium,
Sanguiniſque pretióſi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generóſi
Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparſo verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clauſit órdine.

In ſuprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Obſerváta lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat ſuis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque ſanguis Chriſti merum,
Et ſi ſenſus déficit:
Ad firmándum cor ſincérum
Sola fides ſúfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præſtet fides ſuppleméntum
Sénſuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus, & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar ſit laudátio.
Amen.

Digitized by Google

℣. Panem de cœlo præſtitíſti eis, allelúja.
℟. Omne delectaméntum in ſe habéntem, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quàm ſuávis eſt Dómine ſpíritus tuus, qui ut dulcédinem tuam in filios demonſtráres, pane ſuavíſſimo de cœlo præſtito, eſuriéntes reples bonis, faſtidióſos dívites dimíttens inánes!

Oratio.

Deus, qui nobis ſub Sacraménto mirábili, paſſiónis tuæ memóriam reliquíſti: tríbue quæſumus, ita nos Córporis, & Sánguinis tui ſacra myſtéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter ſentiámus. Qui vivis & regnas.

Ad Completorium & per Horas in fine Hymnorum dicitur, Jeſu, tibi ſit glória, Qui natus es de Vírgine. Et ſimiliter per totam Octavam.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Chriſtum Regem adorémus dominántem Géntibus: * Qui ſe manducántibus dat ſpíritus pinguédinem. Pſal. Venite. 1.

Hymnus.

Sacris ſolémniis juncta ſint gáudia,
Et ex præcórdiis ſonent præcónia:
Recédant vétera, nova ſint ómnia,
Corda, voces, & ópera.
Noctis recólitur cœna noviſſima,
Qua Chriſtus créditur agnum, & ázyma
Dediſſe frátribus, juxta legítima
Priſcis indúlta pátribus.
Poſt agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum diſcípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum ſíngulis,
Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit & triſtibus ſánguinis póculum,
Dicens, Accípite quod trado váſculum,
Omnes ex eo bíbite.
Sic ſacrifícium iſtud inſtítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis Presbyteris, quibus ſic cóngruit,
Ut ſumant, & dent céteris.
Panis Angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cœlicus figúris términum:
O res mirábilis, mandúcat Dóminum
Pauper, ſervus, & húmilis.
Te trina Déitas, únaque póſcimus,
Sic nos tu víſita, ſicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos, quò téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

In primo Nocturno, Antiph.

Fructum ſalutíferum guſtándum dedit Dóminus mortis ſuæ témpore.

Pſalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórũ, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ nõ ſedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo:
Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur.
Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.
Ideò non reſúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.
Quóniam novit Dóminus viam juſtórum: * & iter impiórum períbit.

An-

Digitized by Google

Antiph. Fructum ſalutíferum guſtándum dedit Dóminus mortis ſuæ témpore. Ana. A fructu fruménti & vini multiplicáti fidéles in pace Chriſti requiéſcunt. Pſalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtitiæ meæ: * in tribulatióne dilatáſti mihi.
Miſerére mei, * & exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.
Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.
Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino. * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?
Signátum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine: * dediſti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.
In pace in idipſum * dórmiam, & requiéſcam;
Quóniam tu Dómine ſinguláriter in ſpe * conſtituíſti me.
Antiphona. A fructu fruménti & vini multiplicáti fidéles in pace Chriſti requiéſcunt.

Antiph. Communióne cálicis, quo Deus ipſe ſúmitur, non vitulórum ſánguine, congregávit nos Dóminus. Pſalm. 15.

COnſérva me Dómine, quóniam ſperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum: * póſteà acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei: * tu es, qui reſtítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.
Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conſpéctu meo ſemper: * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea: * ínſuper & caro mea requiéſcet in ſpe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi feciſti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: & delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.
Antiphona. Communióne cálicis, quo Deus ipſe ſúmitur, non vitulórum ſánguine, congregávit nos Dóminus.
℣. Panem cœli dedit eis, allelúja. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúja.
Pater noſter.
Abſolutio. Exáudi Dómine.
Bno. Benedictióne perpétua.

De Epíſtola prima B. Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio I.

COnveniéntibus vobis in unum, jam non eſt Domínicam cœnam manducáre. Unuſquiſque enim ſuam cœnam præſúmit ad manducándum. Et álius quidem éſurit: álius autem ébrius eſt. Numquid domos non habétis ad manducándum & bibéndum? aut Eccléſiam Dei contémnitis, & confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis?

Digitized by Google

bis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℞. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam Paſchæ: * Et edent carnes, & ázymos panes. ℣. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: ítaque epulémur in ázymis ſinceritátis, & veritátis. Et edent.

In Commemoratione SS. Sacramenti eius loco dicitur

℞. Melchíſedech rex Salem, próferens panem & vinum, erat enim ſacérdos Dei altíſſimi, benedíxit Abrahæ, & ait: * Benedíctus Abraham Deo excélſo, qui creávit cœlum & terram. ℣. Et benedíctus Deus excélſus, quo protegénte hoſtes in mánibus tuis ſunt. Benedíctus. Bñc. Unigénitus Dei filius. Lectio ii.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jeſus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Similiter, & cálicem, poſtquam cœnávit, dicens: Hic calix novum teſtaméntum eſt in meo ſánguine. Hoc fácite quotieſcúmque bibétis, in meam commemoratióné. Quotieſcúmque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℞. Comedétis carnes, & ſaturabímini pánibus: * Iſte eſt panis, quem dedit vobis Dóminus ad veſcéndum. ℣. Non Móyſes dedit vobis panem de cœlo, ſed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iſte eſt. Bñc. Spíritus ſancti grátia. Lectio iii.

ITaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè: reus erit córporis & ſánguinis Dómini. Probet autem ſeípſum homo: & ſic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indígnè, judícium ſibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecílles, & dórmiunt multi. Quòd ſi noſmetípſos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

℞. Reſpéxit Elías ad caput ſuum ſubcineríciúm panem: qui ſurgens comédit, & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus uſque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane vivet in ætérnum. Et ambulávit. Glória Patri. Et ambulávit.

In ſecundo Nocturno, Aña.

Memor ſit Dóminus ſacrificii noſtri, & holocáuſtum noſtrum pingue fiat. Pſalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.
Mittat tibi auxílium de ſancto: * & de Sion tueátur te.
Memor ſit omnis ſacrifícii tui: * & holocáuſtum tuum pingue fiat.
Tribuat tibi ſecúndùm cor tuum: * & omne consílium tuum confirmet.
Lætábimur in ſalutári tuo: * & in nómine Dei noſtri magnificábimur.
Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam ſalvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum.
Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo: * in potentátibus ſalus déxteræ ejus.
Hi in cúrribus, & hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei noſtri invocábimus.
Ipſi obligáti ſunt, & cecidérunt: * nos autem ſurréximus, & eréſti ſumus.

Digitized by Google

Dómine ſalvum fac regem: * & exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Aña. Memor ſit Dóminus ſacrificii noſtri, & holocáuſtum noſtrum pingue fiat.

Aña. Parátur nobis menſa Dómini advérſus omnes qui tríbulant nos.

Pſalmus 22.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam, & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paráſti in conſpéctu meo menſam, * advérſus eos qui tríbulant me.

Impinguáſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Antiphona. Parátur nobis menſa Dómini advérſus omnes qui tribulant nos.

Aña. In voce exultatiónis reſonent epulántes in menſa Dómini.

Pſalmus 41.

Quemádmodum deſiderat cervus ad fontes aquárum: * ita deſíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam tranſíbo in locum tabernáculi admirábilis uſque ad domum Dei:

In voce exultatiónis, & confeſſiónis, * ſonus epulántis.

Quare triſtis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultus mei, & Deus meus.

Ad meipſum ánima mea conturbáta eſt: * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam: * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suſcéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contriſtátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per ſíngulos dies: Ubi eſt Deus tuus? quare triſtis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultus mei, & Deus meus.

Aña. In voce exultatiónis reſonent epulántes in menſa Dómini. ℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle ſaturávit eos, allel. Pater noſter. Abſolutio. Ipſíus píetas. Bño. Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Thomæ Aquinatis.
In Opuſculo 57. Lectio iv.

Imménſa divínæ largitátis benefícia, exhibita pópulo Chri-

Chriſtiáno, inæſtimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim eſt, aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquántes ſibi, ſicut adeſt nobis Deus noſter. Unigénitus ſiquidem Dei Fílius, ſuæ divinitátis volens nos eſſe partícipes, natúram noſtram aſſúmpſit, ut hómines Deos fáceret factus homo. Et hoc ínſuper, quod de noſtro aſſúmpſit, totum nobis cóntulit ad ſalútem. Corpus namque ſuum pro noſtra reconciliatióne in ara crucis hóſtiam óbtulit Deo Patri: ſánguinem ſuum fudit in prétium ſimul & lavácrum: ut redémpti à miſerábili ſervitúte, à peccátis ómnibus mundarémur. Ut autem tanti beneficii jugis in nobis manéret memória, corpus ſuum in cibum, & ſánguinem ſuum in potum, ſub ſpécie panis & vini ſuméndum, fidélibus derelíquit.

℟. Cœnántibus illis accépit Jeſus panem, & benedíxit, ac fregit, deditque diſcípulis ſuis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc eſt corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut ſaturémur? Accípite.

Bño. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

O Pretióſum & admirándũ convívium, ſalutíferum, & omni ſuavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretióſius eſſe poteſt? in quo non carnes vitulórum & hircórum, ut olim in Lege, ſed nobis Chriſtus ſuméndus propónitur verus Deus. Quid hoc Sacraménto mirabílius? In ipſo namque panis & vinum in Chriſti corpus & ſánguinẽ ſubſtantiáliter convertúntur: ideóque Chriſtus Deus & homo perféctus ſub módici panis & vini ſpécie continétur. Manducátur ítaque à fidélibus ſed minimè lacerátur: quinimò, diviſo Sacraménto, ſub quálibet diviſiónis partícula íntegꝛ perſevérat. Accidéntia autem ſine ſubjécto in eódem ſubſiſtunt, ut fides locum hábeat, dum viſíbile inviſibíliter ſúmitur aliénâ ſpécie occultátum: & ſenſus à deceptióne reddántur immúnes, qui de accidéntibus júdicant ſibi notis.

℟. Accépit Jeſus cálicem, poſtquã cœnávit, dicens: Hic calix novum teſtaméntum eſt in meo ſánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, & tabéſcet in me ánima mea. Hoc fácite.

Bño. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

NUllum étiam Sacraméntum eſt iſto ſalúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, & mens ómniũ ſpirituálium charíſmatum abundántia impinguátur. Offértur in Eccléſia pro vivis & mórtuis: ut ómnibus proſit, quod eſt pro ſalúte ómnium inſtitútum. Suavitátem dénique hujus Sacraménti nullus exprímere ſúfficit, per quod ſpirituális dulcédo in ſuo ſonte guſtátur: & recólitur memória illíus, quam in ſua paſſióne Chriſtus monſtrávit, excellentíſſimæ charitátis. Unde ut árctiùs hujus charitátis immẽnſitas fidélium córdibus infigerétur, in última cœna, quando Paſcha cum diſcípulis celebráto, tranſitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacraméntum inſtítuit, tamquam paſſiónis ſuæ memoriále perénne, figurárum véterum impletívum, miraculórum ab ipſo factórum máximum; & de ſua contriſtátis abséntia ſolátium ſinguláre relíquit.

℟. Ego ſum panis vitæ: patres veſtri manducavérunt manna in deſérto, & mórtui ſunt: * Hic eſt panis de cœlo deſcén-

ſcéndens, ut ſi quis ex ipſo mandúcet, non moriátur.
℣. Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcéndi: ſi quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic eſt.
Glória Patri. Hic eſt.
In tertio Nocturno, Antiph.
Introíbo ad altáre Dei: ſumam Chriſtum, qui rénovat juventútem meam. Pſalmus 42.
JUdica me Deus, & diſcérne cauſam meam de Gente non ſancta: * ab hómine iníquo, & dolóſo érue me.
Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repuliſti? & quare triſtis incédo, dum affligit me inimícus?
Emítte lucem tuam, & veritátem tuam: * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.
Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.
Confitébor tibi in cíthara Deus, Deus meus: * quare triſtis es ánima mea: & quare contúrbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultus mei, & Deus meus.
Aña. Introíbo ad altáre Dei: ſumam Chriſtum, qui rénovat juventútem meam.
Aña. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: & de petra, melle ſaturávit nos.
Pſalmus 80.
EXultáte Deo adjutóri noſtro: * jubiláte Deo Jacob.
Súmite pſalmum, & date tympanum: * pſaltérium jucúndum cum cíthara.
Buccináte in Neoménia tuba, * in inſigni die ſolemnitátis veſtræ:
Quia præcéptum in Iſrael eſt: * & judícium Deo Jacob.
Teſtimónium in Joſeph póſuit illud, cùm exíret de terra Ægypti; * linguam quam non nóverat, audívit.
Divértit ab onéribus dorſum ejus: * manus ejus in cóphino ſerviérunt.
In tribulatióne invocáſti me, & liberávi te: * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis: probávi te apud aquam contradictiónis.
Audi pópulus meus, & conteſtábor te; * Iſrael ſi audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.
Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.
Et non audívit pópulus meus vocem meam: * & Iſrael non inténdit mihi.
Et dimíſi eos ſecúndum deſidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus ſuis.
Si pópulus meus audíſſet me: * Iſrael ſi in viis meis ambuláſſet:
Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliáſſem: * & ſuper tribulántes eos miſíſſem manum meam.
Inimíci Dómini mentíti ſunt ei: * & erit tempus eórum in ſæcula.
Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * & de petra, melle ſaturávit eos.
Aña. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: & de petra, melle ſaturávit nos.
Aña. Ex altári tuo Dómine, Chriſtum súmimus: in quem cor & caro noſtra exúltant.
Pſalmus 83.
QUàm diléꝺta tabernácula tua Dómine virtútum! * concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.
Etenim paſſer invénit ſibi domum: * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.
Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, & Deus meus.

Beá-

Digitized by Google

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in ſæcula ſæculórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus eſt auxílium abs te: * aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymárum, in loco quem póſuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.
Protéctor noſter áſpice Deus: * & réſpice in fáciem Chriſti tui.
Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.
Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia miſericórdiam, & veritátem díligit Deus: * grátiam, & glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.
Ant. Ex altári tuo Dómine, Chriſtum ſúmimus: in quem cor & caro noſtra exúltant.
℣. Edúcas paně de terra, allel.
℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja. Pater noſter.
Abſolutio. A vínculis.
Benedictio. Euangélica léctio.
Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f

IN illo témpore: Dixit Jeſus turbis Judæórum: Caro mea, verè eſt cibus: & ſáguis meus, verè eſt potus. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epiſcopi.

Tract. 26. in Joann. ſub fin

CUm cibo, & potu id áppetant hómines, ut neque esúriant, neque ſítiant: hoc veráciter non præſtat, niſi iſte cibus & potus, qui eos, à quibus ſúmitur, immortáles & incorruptíbiles facit; id eſt, ſocíetas ipſa ſanctórum: ubi pax erit, & únitas plena, atque perfécta. Proptéreà quippe, ſicut étiam ante nos hoc intellexérunt hómines Dei, Dóminus noſter JeſusChriſtus corpus & ſánguinem ſuum in eis rebus commendávit, quæ ad unum áliquid rediguntur ex multis. Namque áliud in unum ex multis granis confícitur: áliud in unum ex multis ácinis cónfluit. Dénique jam expónit quómodo id fiat, quod lóquitur: & quid ſit manducáre corpus ejus, & ſánguinem bíbere.

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum ſánguině, * In me manet, & ego in eo.
℣. Non eſt ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes ſibi, ſicut Deus noſter adeſt nobis. In me.
Bnd. Divínum auxílium.

Lectio viii.

QUi mandúcat carnem meam, & bibit meum ſánguinem, in me manet, & ego in illo. Hoc eſt ergo manducáre illam eſcam, & illum bíbere potum, in Chriſto manére, & illum manéntem in ſe habére. Ac per hoc qui non manet in Chriſto, & in quo nō manet Chriſtus, proculdúbiò nec mandúcat ſpirituáliter carnem ejus, nec bibit ejus ſánguinem, licèt carnáliter & viſibíliter premat déntibus ſacraméntum córporis & ſánguinis Chriſti: ſed magis tantæ rei ſacraméntum ad judícium ſibi mandúcat, & bibit, quia immúndus preſúmpſit ad Chriſti accèdere ſacraménta, quæ áliquis non dignè ſumit, niſi qui mundus eſt; de quibus dícitur: Beáti mundo corde: quóniam ipſi Deum vidébunt.

℟. Miſit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me.

Digitized by Google

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus. Et.
Glória Patri. Et.
Bño. Ad ſocietátem.

Lectio ix.

Sicut, inquit, miſit me vivẽs Pater, & ego vivo propter Patrem: & qui mandúcat me, & ipſe vivet propter me. Ac ſi diceret: Ut ego vivam propter Patrem, id eſt, ad illum tamquam ad majórem réferã vitam meam, exinanítio mea fecit, in qua me miſit. Ut autẽ quiſquam vivat propter me, participátio facit, qua mandúcat me. Ego itaque humiliátus vivo propter Patrem: ille eréctus vivit propter me. Si autẽ ita dictum eſt, Vivo propter Patrem: quia ipſe de illo, non ille de ipſo eſt: ſine detriménto æqualitátis dictum eſt. Nec tamen dicéndo, Et qui mandúcat me, & ipſe vivet propter me: eámdem ſuam & noſtram æqualitátem ſignificávit, ſed grátiam mediatóris oſténdit.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas. Antiphona.

Sapiéntia ædificávit ſibi domum, míſcuit vinum, & póſuit menſam, allelúja.

Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Aña. Angelórum eſca nutrivíſti pópulũ tuum, & panem de cœlo præſtitíſti eis, allel. Aña. Pinguis eſt panis Chriſti, & præbébit delícias régibus, allelúja. Aña. Sacerdótes ſancti incénſum, & panes ófferunt Deo, allelúja. Aña. Vincénti dabo mánna abſcónditum, & nomen novum, allelúja.

Capitulum. 1. Cor. 11. e

Fratres, Ego enim accépi à Dómino, quod & trádidi vobis: quóniam Dóminus Jeſus in qua nocte tradebátur, accépit panẽ, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

Verbum ſupérnũ pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus ſuum éxiens,
Venit ad vitæ véſperam.

In mortem à diſcípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo,
Se trádidit diſcípulis.

Quibus ſub bina ſpécie
Carnem dedit & ſánguinẽ:
Ut dúplicis ſubſtantiæ
Totum cibáret hóminem.

Se naſcens dedit ſócium,
Convéſcens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O ſalutáris Hóſtia,
Quæ cœli pandis óſtium:
Bella premunt hoſtília,
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit ſempitérna glória:
Qui vitam ſine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Póſuit fines tuos pacem, allelúja. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcẽndi: ſi quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allel. Oratio.

Deus, qui nobis ſub Sacraménto mirábili, paſſiónis tuæ memóriam reliquíſti: tribue quæſumus, ita nos Córporis & Sánguinis tui ſacra myſtéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructũ in nobis júgiter ſentiámus. Qui vivis & regnas.

Ad Primam, ℟. br. Chriſte Fili. ℣. Qui natus es de María vírgine. Et ſic dicitur per totam Octavam.

In Verſiculis Primæ, & Completorii non additur Allelúja, ſed in aliis Horis.

Ad Tertiam, Antiphona. Angelórum eſca. Capit. Fratres, Ego enim accépi.

℟. br.

Digitized by Google

℟. br. Panem cœli dedit eis, * Allelúja, allelúja. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allel. all. Glória. Panem. ℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allel. ℣. Et de petra, melle saturávit eos, allel.

Ad Sextam, Antiphona.

Pinguis eſt panis.

Capitulum. 1. Cor. 11. f

QUotieſcúmque enim manducábitis pané hunc, & cálicem bibétis: morté Dñi annuntiábitis donec véniat.

℟. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúja, allelúja. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúja, allel. Glória. Cibávit. ℣. Edúcas panem de terra, allel. ℟. Et vinũ lætíficet cor hóminis, allel.

Ad Nonam, Ana. Vincénti.

Capitulum. 1. Cor. 11. f

QUicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè: reus erit córporis & sánguinis Dómini. ℟. br. Edúcas panem de terra, * Allelúja, allel. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis, Allel. Glória. Edúcas. ℣. Póſuit fines tuos pacem, allelúja. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

In ſecundis Veſperis omnia dicunt ut ſupra in 1. Veſp. 128.

℣. Panem de cœlo præſtitiſti eis, allelúja.

℟. Omne delectaméntum in ſe habéntem, allelúja.

Ad Magnificat. Antiphona.

O ſacrum convívium, in quo Chriſtus ſúmitur: recólitur memória paſſiónis ejus; mens implétur grátia: & futúræ glóriæ nobis pignus datur, allel.

Oratio. Deus, qui nobis. ut ſupra.

FERIA SEXTA

Infra Octav. Corporis Chriſti.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio I. Cap. 2. f

VEnit autem vir Dei ad Heli, & ait ad eum; Hæc dicit Dóminus: Numquid non apértè revelátus ſum dómui patris tui, cùm eſſent in Ægypto in domo Pharaónis? Et elégi eum ex ómnibus tribubus Iſrael mihi in ſacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incénſum, & portáret ephod coram me: & dedi dómui patris tui ómnia de ſacrificiis filiórum Iſrael. Quare calce abjecíſtis víctimá meam, & múnera mea, quæ præcépi ut offerréntur in templo: & magis honoráſti filios tuos, quàm me, ut comederétis primítias omnis ſacrificii Iſrael pópuli mei? ℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam Paſchæ: * Et edét carnes, & ázymos panes. ℣. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: itaque epulémur in ázymis ſinceritátis, & veritátis. Et edent.

Lectio II.

PRoptéreà ait Dóminus Deus Iſrael: Loquens locútus ſum, ut domus tua & domus patris tui miniſtráret in conſpéctu meo uſque in ſempitérnum. Nunc autem dicit Dóminus: Abſit hoc à me; ſed quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum: qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt, & præcídam bráchium tuum, & bráchium domus patris tui, ut non ſit ſenex in domo tua. Et vidébis æmulum tuum in templo, in univérſis próſperis Iſrael: & non erit ſenex in domo tua ómnibus diébus. Verúmtamen non áuferam pénitus virum ex te ab altári meo; ſed ut defíciant óculi tui, & tabéſcat ánima tua: & pars magna domus tuæ moriétur, cùm ad virílem ætátem vénerit. ℟. Comedétis carnes, & ſaturabímini pánibus: * Iſte eſt panis, quem dedit vobis Dóminus ad veſcéndum. ℣. Non Móyſes dedit vobis panem

Digitized by Google

nem de cœlo, ſed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iſte eſt.

Lectio iii.

HOc autem erit tibi ſignum, quod ventúrum eſt duóbus filiis tuis, Ophni & Phínees: in die uno moriéntur ambo. Et ſuſcitábo mihi ſacerdótem fidélem, qui juxta cor meum, & ánimam meam fáciet, & ædificábo ei domum fidélem, & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus. Futúrum eſt autem, ut quicúmque remánſerit in domo tua, véniat ut orétur pro eo, & ófferat nummum argénteum, & tortam panis, dicatque: Dimitte me óbſecro ad unam partem ſacerdotálem, ut cómedam buccéllam panis.

℟. Reſpéxit Elías ad caput ſuum ſubcinerícium panem: qui ſurgens comédit & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus uſque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit. Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno.

De Sermóne S. Thomæ Aquinátis.

In eodem Opuſc. 57. Lectio iv.

COnvenit itaque devotióni fidélium, ſolémniter recólere inſtitutiónem tam ſalutíferi, tamque mirábilis Sacraménti: ut ineffábilem modum divínæ præséntiæ in Sacraménto viſibili venerémur, & laudétur Dei poténtia, quæ in Sacraménto eódem tot mirabília operátur: necnon & de tam ſalúbri, tamque ſuávi benefício exolvántur Deo gratiárum débitæ actiónes. Verùm etſi in die Cœnæ, quando Sacraméntum prædíctum nóſcitur inſtitútum, inter Miſſárum ſolémnia de inſtitutióne ipſius ſpeciális méntio habeátur; totum tamen resíduum ejúſdem diéi offícium ad Chriſti paſſiónem pértinet, circa cujus veneratiónem Eccléſia illo témpore occupátur.

℟. Cœnántibus illis accépit Jeſus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque diſcípulis ſuis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc eſt corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut ſaturémur? Accípite.

Lectio v.

UT autem íntegro celebritátis offício inſtitutiónem tanti Sacraménti recóleret plebs fidélium; Románus Póntifex Urbánus quartus, hujus Sacraménti devotióne afféctus, piè ſtátuit præfatæ inſtitutiónis memóriam prima quinta Féria poſt Octavas Pentecóſtes à cunctis fidélibus celebrári: ut qui per totum anni círculum hoc Sacraménto útimur ad ſalútem, ejus inſtitutiónem illo témpore ſpeciáliter recolámus, quo Spíritus ſanctus corda diſcipulórum edócuit ad plenè cognoſcénda hujus myſtéria Sacraménti. Nam & in eódem témpore cœpit hoc Sacraméntum à fidélibus frequentári.

℟. Accépit Jeſus cálicem poſtquam cœnávit, dicens: Hic calix novum teſtaméntum eſt in meo ſánguine: * Hoc fácite in meam commemoratióne. ℣. Memória memor ero, & tabéſcet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

UT autem prædícta quinta Féria & per Octávas ſequéntes, ejus ſalutáris inſtitutiónis honorificéntiùs agátur memória, & ſolémnitas de hoc celébrior habeátur; loco diſtributiónum materiálium, quæ in Eccléſiis cathedrálibus largiúntur exiſténtibus Horis Canónicis noctúrnis, paritérque diúrnis, præfátus Románus Póntifex eis, qui ejúſmodi Horis in hac ſolemnitáte perſonáliter in Eccléſiis interfúerint, ſtipéndia ſpiritua-

lia,

Digitized by Google

lia, Apoſtólica largitióne concédit: quátenus per hæc fidéles ad tanti Feſti celebritáté avſdiùs & copióſiùs convenírent.

℟. Ego ſum panis vitæ: patres veſtri manducavérunt manna in deſérto, & mórtui ſunt: * Hic eſt panis de cœlo deſcéndens, ut ſi quis ex ipſo mandúcet, non moriátur.

℣. Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcéndi: ſi quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic eſt.

Glória Patri. Hic eſt.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jeſus turbis Judæórum: Caro mea, verè eſt cibus: & ſáguis meus, verè eſt potus. Et réliqua.

De Homilía S.P.N. Aug. Epíſc. Tract. 27. in Joann. ante med.

VErba Dómini ex Euangélio, quæ ſermónem príſtinum conſequúntur, audívimus. Hinc ſermo debétur áuribus & méntibus veſtris, & hodiérna die non importúnus eſt. Eſt enim de córpore Dómini, quod dicébat ſe dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expóſuit autem modum attributiónis hujus, & doni ſui, quómodo daret carnem ſuam manducáre, dicens: Qui mandúcat carnem meam, & bibit ſánguinem meum, in me manet, & ego in illo. Signum quia manducávit & bibit, hoc eſt: ſi manet, & manétur: ſi hábitat, & inhabitátur: ſi hæret, ut nõ deſerátur.

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meũ ſánguinem, * In me manet, & ego in eo.

℣. Non eſt ália nátio tam grãdis, quæ hábeat deos appropinquántes ſibi, ſicut Deus noſter adeſt nobis. In me.

Lectio viii.

HOc ergo nos dócuit, & admónuit myſticis verbis, ut ſimus in ejus córpore ſub ipſo cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo ſcandalizáti ſunt, non enim cogitábant, hæc audiéndo, niſi carnem, quod ipſi erant. Apóſtolus autem dicit, & verum dicit: Sápere ſecúndùm carnem, mors eſt. Carnem ſuam dat nobis Dóminus manducáre: & ſápere ſecúndùm carnem, mors eſt. Cùm de carne ſua dicat, quia ibi eſt vita ætérna: ergo nec carnem debémus ſápere ſecúndùm carnem, ſicut in his verbis: multi ítaque audiéntes, non ex inimícis, ſed ex diſcípulis ejus, dixérunt: Durus eſt hic ſermo, & quis poteſt eum audíre? ℟. Miſit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrẽ: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

SI diſcípuli durum habuérũt iſtum ſermónem, quid inimíci? Et tamen ſic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérſos: iſti autem citò defecérunt, tália loquénte Dómino Jeſu Chriſto. Non credidérunt áliquid magnum dicéntem, & verbis illis áliquam grátiam cooperiéntem: ſed prout voluérunt, ita intellexérunt, & more hóminum: quia póterat Jeſus, aut hoc diſponébat Jeſus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concíſam, diſtribúere credéntibus in ſe. Durus eſt, inquiunt, hic ſermo: quis poteſt eum audíre?

Te Deum laudámus, 12.

SABBATO.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 3.

PUer autẽ Sámuel miniſtrábat Dómino coram Heli; & ſer-

Digitized by Google

ſermo Dómini erat pretióſus in diébus illis, non erat víſio manifeſta. Factum eſt ergo in die quadam, Heli jacébat in loco ſuo, & óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére: lucérna Dei ántequam extinguerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat Arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui reſpóndens, ait: Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, & dixit: Ecce ego: vocáſti enim me? Qui dixit: Non vocávi: revértere, & dormi. Et ábiit, & dormívit. Et adjécit Dóminus rurſum vocáre Samuélem. Conſurgénſque Sámuel, ábiit ad Heli, & dixit: Ecce ego: quia vocáſti me. Qui reſpóndit: Non vocávi te fili mi: revértere, & dormi. Porrò Sámuel nec dum ſciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei ſermo Dómini.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam Paſchæ: * Et edent carnes, & ázymos panes. ℣. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: itaque epulémur in ázymis ſinceritátis, & veritátis. Et.

Lectio ii.

Et adjécit Dóminus, & vocávit adhuc Samuélem tértiò. Qui consúrgens, ábiit ad Heli, & ait: Ecce ego, quia vocáſti me. Intelléxit ergo Heli, quia Dóminus vocáret púerum: & ait ad Samuélem: Vade, & dormi: & ſi deínceps vocáverit te, dices: Lóquere Dómine, quia audit ſervus tuus. Abiit ergo Sámuel, & dormívit in loco ſuo. Et venit Dóminus, & ſtetit: & vocávit ſicut vocáverat ſecúndò, Sámuel, Sámuel. Et ait Sámuel: Lóquere Dómine, quia audit ſervus tuus. Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ecce ego fácio verbum in Iſrael: quod quicúmque audíerit, tinnient ambæ aures ejus. In die illa ſuſcitábo advérſum Heli ómnia quæ locútus ſum ſuper domum ejus: incípiam, & complébo.

℟. Comedétis carnes, & ſaturabímini pánibus: * Iſte eſt panis, quem dedit vobis Dóminus ad veſcéndum. ℣. Non Móyſes dedit vobis panem de cœlo, ſed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iſte eſt.

Lectio iii.

Dormívit autem Sámuel uſque manè, aperuítque óſtia domus Dómini. Et Sámuel timébat indicáre viſiónem Heli. Vocávit ergo Heli Samuélem, & dixit: Sámuel fili mi? Qui reſpóndens, ait: Præſtò ſum. Et interrogávit eum: Quis eſt ſermo, quem locútus eſt Dóminus ad te? oro te, ne celáveris me. Hæc fáciat tibi Deus, & hæc addat, ſi abſcónderis à me ſermónem ex ómnibus verbis, quæ dicta ſunt tibi. Indicávit ítaque ei Sámuel univérſos ſermónes, & non abſcóndit ab eo. Et ille reſpóndit: Dóminus eſt: quod bonum eſt in óculis ſuis, fáciat. Crevit autem Sámuel, & Dóminus erat cum eo, & non cécidit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit univérſus Iſrael à Dan uſque Berſabée, quòd fidélis Sámuel Prophéta eſſet Dómini.

℟. Reſpéxit Elías ad caput ſuum ſubcinerícium panem: qui ſurgens comédit & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus uſque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit. Glória Patri. Et.

In ii. Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 61. ad pop. Antioch.

Lectio iv.

Neceſsárium eſt, dilectíſſimi, myſteriórum díſcere miráculum, quodnam ſit, & quare ſit datum, & quæ ejus rei utílitas. Unum corpus efficimur: membra, inquit, ex

ex carne ejus, & ex óſſibus ejus: ſequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut ítaque non tantùm per charitátem hoc ſimus, verùm étiam ipſa re, in illam miſceámur carnem: hoc namque per eſcam effícitur, quam largítus eſt nobis, volens oſténdere deſidérium quod erga nos habet. Proptéreà ſemetípſum nobis immíſcuit, & corpus ſuum in nos contemperávit, ut unum quid ſimus tamquam corpus cápiti coaptátum: ardénter enim amántium hoc eſt.

℟. Cœnátibus illis accépit Jeſus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque diſcípulis ſuis, & ait: Accípite, & comédite: hoc eſt corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut ſaturémur? Accípite.

Lectio v.

Tamquam leónes ígitur ignem ſpirántes ab illa menſa recedámus, facti diábolo terríbiles: & caput noſtrũ mente revolvéntes, & charitátem quam erga nos oſténdit. Nam paréntes quidẽ áliis ſæpè filios tradunt aléndos: ego autẽ, inquit, non ita, ſed cárnibus meis alo, & meípſum vobis appóno, vos omnes generóſos eſſe volens, & ſpem bonam de futúris vobis præbens: quippe qui vobis hic meípsũ trádidi, multò magis id in futúro fáciã. Vólui frater veſter fieri, carni propter vos, & sánguini cõmunicávi: vobis vicíſſim ipſam carnem, & sánguinẽ, per quæ cognátus veſter factus sũ, trado.

℟. Accépit Jeſus cálicem poſtquam cœnávit, dicens: Hic calix novum teſtaméntum eſt in meo sánguine: Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, & tabéſcet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

Attendámus ítaque nobis ipſis, dilectíſſimi, tálibus fruéntes bonis: & cùm áliquid turpe dícere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujúſmodi vítio, conſiderémus quibus facti ſumus digni: talíſque cogitátio nobis irrationabílium mótuum ſit corréctio. Quotquot ígitur hujus partícipes córporis effícimur, quotquot sánguinem deguſtámus: cogitémus quòd illum ſurſum ſedéntem, qui ab Angelis adorátur incorruptíbili vicínus virtúti, hunc deguſtámus. Hei mihi, quot ad ſalútem nobis viæ! Nos corpus ſuum effécit, nobis ſuum communicávit corpus: & horum nos nihil à malis avértit.

℟. Ego ſum pánis vitæ: patres veſtri manducavérunt manna in deſérto, & mórtui ſunt: * Hic eſt panis de cœlo deſcéndens, ut ſi quis ex ipſo mandúcet, non moriátur. ℣. Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcéndi: ſi quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic eſt. Glória Patri. Hic eſt.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 6.

In illo témpore: Dixit Jeſus turbis Judæórum: Caro mea, verè eſt cibus: & ságuis meus, verè eſt potus. Et réliqua.

De Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 27. in Joan. ante med.

Diximus, fratres, hoc Dóminum commendáſſe in manducatióne carnis ſuæ, & potatióne sánguinis ſui, ut in illo maneámus, & ipſe in nobis. Manémus autem in illo, cùm ſumus membra ejus: manet autem ipſe in nobis, cùm ſumus templum ejus. Ut autem ſimus membra ejus, únitas nos compáginat: ut compáginet únitas, quæ facit, niſi cháritas? Et cháritas Dei unde? Apóſtolum intérroga:

Cha-

Digitized by Google

Chȧritas, inquit, Dei diffúſa eſt in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum, qui datus eſt nobis.

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meũ ſánguinem, * In me manet, & ego in eo. ℣. Non eſt ália nátio tam grándis, quæ hábeat deos appropinquántes ſibi, ſicut Deus noſter adeſt nobis. In me.

Lectio viii.

Ergo ſpíritus eſt, qui vivíficat: ſpíritus enim facit viva membra, nec viva membra ſpíritus facit, niſi quæ in córpore, quod végetat ipſe ſpíritus, invénerit. Nam ſpíritus qui eſt in te ô homo, quo conſtas ut homo ſis, numquid vivíficat membrum, quod ſeparátum invénerit à carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuã. Anima tua non vivíficat, niſi membra quæ ſunt in carne tua; unum ſi tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur. ℟. Miſit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrẽ: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Hæc dicúntur, ut amémus unitátem, & timeámus ſeparatiónem. Nihil enim ſic debet formidáre Chriſtiánus, quàm ſeparári à córpore Chriſti. Si enim ſeparátur à córpore Chriſti; non eſt membrum ejus: ſi non eſt membrũ ejus, non vegetátur Spíritu ejus. Quiſquis autem, inquit Apóſtolus, Spíritum Chriſti non habet, hic non eſt ejus. Spíritus ergo eſt, qui vivíficat, caro autem non prodeſt quidquam. Verba, quæ ego locútus ſum vobis, ſpíritus & vita ſunt. Quid eſt Spíritus & vita ſunt? Spirituáliter intelligénda ſunt. Intellexíſti ſpirituáliter? Spíritus & vita ſunt. Intellexíſti carnáliter? Etiam ſic illa ſpíritus & vita ſunt, ſed tibi non ſunt. Te Deum. 12.

Ad Veſperas, Ana. Sacérdos in ætérnum. cum reliq. Antiphonis, & Pſal. ut ſupra. 128.

Capitulum. 1. Joan. 3. b

Chariſſimi, Nolíte mirári, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus quóniam tranſláti ſumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

Hymnus. Pange lingua. 129.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle ſaturávit eos, allelúja.

Ad Magnificat. Ana. Puer Sámuel miniſtrábat ante Deum coram Heli, & ſermo Dómini erat pretióſus cum eo. Oratio.

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter & amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne deſtítuis, quos in ſoliditáte tuæ dilectiónis inſtítuis. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Oct. Ana. O ſacrum convívium, in quo Chriſtus ſúmitur: recólitur memória paſſiónis ejus; mens implétur grátia: & futuræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja. ℣. Panem de cœlo præſtitíſti eis, allelúja. ℟. Omne delectaméntũ in ſe habéntem, allel. Oratio. Deus, qui nobis ſub Sacramento. 137.

DOMINICA

infra Octavam, quæ eſt ſecunda poſt Pentecoſten.

Omnia dicuntur de Octava, præter Lectiones, Octavum ℟. Capitula, Antiphonas ad Benedictus, & Magnificat, & Orationem, quę habentur propria.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 4.

Et factum eſt in diébus illis, convenérunt Philiſthiim in pugnam: & egréſſus eſt Iſrael óbviam Philiſthiim in prælium, & caſtrametátus eſt juxta Lápidem adjutórii. Por-

Digitized by Google

Porrò Philiſthiim venérunt in Aphec, & inſtruxérunt áciem contra Iſrael. Inito autem certámine, terga vertit Iſrael Philiſthæis, & cæſa ſunt in illo certámine paſſim per agros, quaſi quatuor míllia virórum. Et revérſus eſt pópulus ad caſtra: dixerúntque majóres natu de Iſrael: Quare percúſſit nos Dóminus hódie coram Philíſthiim? Afferámus ad nos de Silo Árcam fœderis Dómini, & véniat in médium noſtri, ut ſalvet nos de manu inimicórum noſtrórum.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam Paſchæ: * Et edét carnes, & ázymos panes. ℣. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: itaque epulémur in ázymis ſinceritátis, & veritátis. Et edent.

Lectio ii.

Miſit ergo pópulus in Silo, & tulérunt inde Arcam fœderis Dómini exercítuum ſedéntis ſuper Chérubim: erántque duo filii Heli cum Arca fœderis Dei, Ophni & Phínees. Cúmque veniſſet Arca fœderis Dómini in caſtra, vociferátus eſt omnis Iſrael clamóre grandi, & perſónuit terra. Et audiérunt Philiſthiim vocem clamóris, dixerúntque: Quænam eſt hæc vox clamóris magni in caſtris Hæbræórum? Et cognovérunt quòd Arca Dómini veníſſet in caſtra. ℟. Comedétis carnes, & ſaturabímini pánibus: * Iſte eſt panis, quem dedit vobis Dóminus ad veſcéndum.

℣. Non Móyſes dedit vobis panem de cœlo, ſed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iſte.

Lectio iii.

Timuerúntque Philíſthiim, dicéntes: Venit Deus in caſtra. Et ingemuérunt, dicéntes: Væ nobis; non enim fuit tanta exultátio heri, & nudiuſtértius: væ nobis. Quis nos ſalvábit de manu Deórum ſublímium iſtórum? hi ſunt Dii, qui percuſſérunt Ægyptum omni plaga in desérto. Confortámini, & eſtóte viri Philíſthiim: ne ſerviátis Hebræis, ſicut & illi taſerviérunt vobis: confortámini, & belláte. Pugnavérunt ergo Philíſthiim, & cæſus eſt Iſrael, & fugit unuſquíſque in tabernáculum ſuum: & facta eſt plaga magna nimis: & cecidérunt de Iſrael trigínta míllia péditum. Et Arca Dei capta eſt: duo quoque filii Heli mórtui ſunt, Ophni & Phínees. ℟. Reſpéxit Elías ad caput ſuum ſubcinerícium panem: qui ſurgens comédit, & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus uſque ad montem Dei.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chryſóſtomi.

Ex Homil. 60. ad pop. Antioch.

Lectio iv.

Quóniam Verbum dicit: Hoc eſt corpus meum: & aſſentiámur, & credámus, & intellectuálibus ipſum óculis intueámur. Nihil enim ſenſíbile nobis Chriſtus trádidit: ſed ſenſibílibus quidem rebus; at ómnia intelligibília. Itidem & in baptíſmate: per rem nempe ſenſíbilem aquam, donum confértur: intelligíbile verò quod perfícitur, generátio & renovátio. Si enim incorpóreus eſſes, nuda & incorpórea tibi dediſſet ipſe dona: ſed quóniam ánima córpori conſérta eſt, in ſenſibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipſíus formam aſpícere, figúram, veſtiménta, calceaménta. Ecce eum vides, ipſum tangis, ipſum mandúcas. Et tu quidem veſtiménta cupis vidére: ipſe verò tibi concédit non tan-

tantùm vidére, verùm & manducáre, & tángere, & intra te ſúmere.

℟. Cœnántibus illis accépit Jeſus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque diſcípulis ſuis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc eſt corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut ſaturémur? Accípite.

Lectio v.

IGitur accédat nemo cum náuſea, nemo reſolútus, omnes accénſi, omnes fervéntes, & excitáti. Nam ſi Judæi ſtantes, & calceaménta in pédibus habéntes, & báculos mánibus geſtántes, agnum cum feſtinatióne comedébant: te multò magis opórtet eſſe ſolértem. Nam illi quidem in Palæſtínam erant profectúri, & proptéreà viatórum figúrá habébant: tu verò debes in cœlum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre: nec enim parva pœna propónitur indígnè ſuméntibus. Cógita quantum advérſus proditórem indignáris, & contra eos qui illum crucifixérunt: ítaque conſídera, ne tu quoque ſis reus córporis & ſánguinis Chriſti. Illi ſanctíſſimum corpus occidérunt, tu verò pollúta ſúſcipis ánima, poſt tot beneficia. Neque enim illi ſatis fuit, hóminem fieri, cólaphis cædi, & crucifigi: verùm & ſemetípſum nobis commiſcet; & non fide tantùm, verùm & ipſa re nos ſuum éfficit corpus.

℟. Accépit Jeſus cálicem poſtquam cœnávit, dicens: Hic calix novum teſtaméntum eſt in meo ſánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, & tabéſcet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

QUo non opórtet ígitur eſſe puriórem, tali fruéntem ſacrificio? quo ſolári rádio non ſplendidiórem manū carnem hanc dividéntem? os quod igni ſpirituáli replétur, linguam quæ treméndo nimis ſánguine rubéſcit? Cógita quali ſis inſígnitus honóre, quali menſa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréſcunt, neque liberè audent intuéri propter emicántē inde ſplendórē; hoc nos páſcimur, huic nos unímur, & facti ſumus unum Chriſti corpus, & una caro. Quis loquétur poténtias Dñi, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis paſtor oves próprio paſcit cruóre? Et quid dico, paſtor? Matres multæ ſunt, quæ poſt partus dolóres filios aliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipſe non eſt paſſus: ſed ipſe nos próprio ſánguine paſcit, & per ómnia nos ſibi coagméntat.

℟. Ego ſum panis vitæ: patres veſtri manducavérunt manna in deſérto, & mórtui ſunt: * Hic eſt panis de cœlo deſcéndens, ut ſi quis ex ipſo mandúcet, non moriátur. ℣. Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcéndi: ſi quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic eſt. Glória Patri. Hic eſt.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangélii ſecúndum Lucam. Lectio vii. Cap. 14. d

IN illo témpore: Dixit Jeſus Pharisæis parábolam hanc: Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 36. in Evangel.

HOc diſtáre, fratres, charíſſimi, inter delícias córporis & cordis ſolet: quòd corporáles delíciæ, cùm non habéntur, grave in ſe deſidérium accéndunt: cùm verò ávidè edúntur, comedéntem protínus in faſtídium per ſatietátem vertunt. At contrà ſpirituáles delíciæ, cùm non habéntur, in faſtídio ſunt: cùm

Digitized by Google

cùm verò habéntur, in desidério: tantóque à comedénte ámpliùs eſuriúntur, quantò & ab eſuriénte ámpliùs comedúntur. In illis appetítus placet, expériéntia díſplicet: in iſtis appetítus vilis eſt, & experiéntia magis placet. In illis appetitus ſaturitátem, ſatúritas faſtídium génerat: in iſtis autem appetitus ſaturitátem, ſatúritas appetítũ parit.

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet, & ego in eo. ℣. Non eſt ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes ſibi, ſicut Deus noſter adeſt nobis. In.

Lectio viii.

AUgent enim ſpirituáles delíciæ deſidérium in mente, dum ſátiant: quia quantò magis eárum ſapor percipitur, eò ámpliùs cognóſcitur quod avídiùs amétur: & idcircò non hábitæ amári non poſſunt, quia eárum ſapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat? Proínde Pſalmiſta nos ádmonet, dicens: Guſtáte & vidéte, quóniam ſuávis eſt Dóminus. Ac ſi apértè dicat: Suavitátem ejus non cognóſcitis, ſi hanc mínimè guſtátis: ſed cibum vitæ ex paláto cordis tángite, ut probántes ejus dulcédinem, amáre valeátis. Has autem homo delícias tunc amíſit, cùm in paradiſo peccávit: extrà éxiit, cùm os à cibo ætérnæ dulcédinis clauſit.

℟. Homo quidam fecit cœnam magnam, & miſit ſervum ſuum hora cœnæ dícere invitátis, ut venírent: * Quia paráta ſunt ómnia. ℣. Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum, quod míſcui vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

UNde nos quoque nati in hujus peregrinatiónis ærúmna, huc faſtidióſi jam vénimus, neſcímus quid deſiderare debeámus. Tantóque ſe ámpliùs faſtídii noſtri morbus exággerat, quantò ſe magis ab eſu illíus dulcédinis ánimus elóngat. Et eò jam intérnas delícias non áppetit, quò eas comédere, diu longéque deſuévit. Faſtídio ergo noſtro tabéſcimus, & longa inédiæ peſte fatigámur. Et quia guſtáre intus nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míſeri famem noſtram.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

SApiéntia ædificávit ſibi domum, míſcuit vinum, & póſuit menſam, allelúja.

Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Ant. Angelórum eſca nutrivíſti pópulum tuum, & panem de cœlo præſtitíſti eis, allelúja. Ant. Pinguis eſt panis Chriſti, & præbébit delícias régibus, allelúja. Antiph. Sacerdótes ſancti incénſum, & panes ófferunt Deo, allelúja. Antiph. Vincénti dabo manna abſcónditum, & nomen novum, allelúja.

Capitulum. 1. Joan. 3. b

CHariſſimi, Nolíte mirári, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus quóniam tranſláti ſumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

Hymnus. Verbum ſupérnum pródiens. 137. ℣. Panem cœli dedit eis, allelúja. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos: & miſit ſervum ſuum hora cœnæ dícere invitátis ut venírent, quia ómnia paráta ſunt, allelúja.

Oratio.

SAncti nóminis tui, Dómine, timórem páriter & amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne deſtituis, quos in ſoli-

ſoliditáte tuæ dilectiónis inſtítuis. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Oct.

Aña. Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcéndi: ſi quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúja. ℣. Póſuit fines tuos pacem, allel. ℟. Et ádipe fruménti ſátiat te, allelúja. Oratio.

DEus, qui nobis ſub Sacraménto mirábili, paſſiónis tuæ memóriam reliquíſti: tríbue quæſumus, ita nos Córporis & Sánguinis tui ſacra myſtéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter ſentiámus. Qui vivis & regnas.

Ad Primam, ad Abſolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ. Filíoli.

Ad Tertiam, Antiphona. Angelórum eſca.

Capitulum. Chariſſimi. 146.

℟. breve. Panem cœli dedit eis, * Allelúja, allel. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allel. allel. Glória Patri. Panem. ℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle ſaturávit eos, allelúja.

Ad Sextam Aña. Pinguis eſt panis. Capitulum. 1. Joan. 3. c

IN hoc cognóvimus charitátem Dei, quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℟. breve. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúja, allelúja. Cibávit. ℣. Et de petra, melle ſaturávit eos. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Cibávit. ℣. Edúcas panem de terra, allelúja. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.

Ad Nonam Aña. Vincénti.

Capitulum. 1. Joan. 3. c

FIlíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, ſed ópere & veritáte.

℟. breve. Edúcas panem de terra, * Allelúja, allelúja. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúja, allel. Glória Patri. Edúcas. ℣. Póſuit fines tuos pacem, allelúja. ℟. Et ádipe fruménti ſátiat te, allelúja.

Ad Veſp. Antiphona. Sacérdos in ætérnum, cum reliquis Antiphonis, & Pſalmis ut in 1. Veſperis Feſti. 128.

Capit. Chariſſimi, Nolíte mirári. ut ſup. 146. Hymn. Pange lingua. 129.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle ſaturávit eos, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Exi citò in platéas, & vicos civitátis: & páuperes ac débiles, cæcos & claudos compélle intráre, ut impleátur domus mea, allel. Oratio. Sancti nóminis tui. ut ſuprà. 146.

Deinde fit commem. de Oct.

Aña. O ſacrum convívium, in quo Chriſtus ſúmitur: recólitur memória paſſiónis ejus: mens implétur grátia: & futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja. ℣. Panem de cœlo præſtitíſti eis, allelúja. ℟. Omne delectaméntum in ſe habéntem, allelúja.

Oratio. Deus, qui. ut ſuprà.

FERIA SECUNDA

Infra Octavam.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 5.

PHiliſthiim autem tulérunt Arcam Dei, & aſportavérunt eam à Lápide adjutórii in Azótum. Tulerúntque Philíſthiim Arcam Dei, & intulérunt eam in templum Dagon, & ſtatuérunt eam juxta Dagon. Cùmque ſurrexíſſent dilúculo Azótii áltera die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante Arcam Dómini: & tulérunt Dagon, & reſtituérunt eum in locum ſuum. Rursúmque manè die áltera conſurgéntes, invenérunt Dagon jacéntem ſuper fáciem ſuam in ter-

Digitized by Google

terra coram Arca Dómini: caput autem Dagon, & duæ palmæ mánuum ejus abſcíſſæ erant ſuper limen: porrò Dagon ſolus truncus remánſerat in loco ſuo.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Iſraël ad véſperam Paſchæ: * Et edent carnes, & ázymos panes. ℣. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: ítaque epulémur in ázymis ſinceritátis, & veritátis. Et edent.

Lectio ii.

Aggraváta eſt autem manus Dómini ſuper Azótios, & demolítus eſt eos. Et ebulliérunt villæ, & agri in médio regiónis illíus, & nati ſunt mures, & facta eſt confúſio mortis magnæ in civitáte. Vidéntes autem viri Azótii hujuſcémodi plagam, dixérunt: Non máneat Arca Dei Iſraël apud nos: quóniam dura eſt manus ejus ſuper nos, & ſuper Dagon deum noſtrum. Et mittentes congregavérunt omnes sátrapas Philiſthinórũ ad ſe, & dixérunt: Quid faciémus de Arca Dei Iſraël? Reſponderúntque Gethæi: Circumducátur Arca Dei Iſraël.

℟. Comedétis carnes, & saturabímini pánibus: * Iſte eſt panis, quem dedit vobis Dóminus ad veſcéndum. ℣. Non Móyſes dedit vobis panem de cœlo, ſed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iſte.

Lectio iii.

Et circumduxérunt Arcam Dei Iſraël. Illis autem circumducéntibus eam, fiébat manus Dómini per ſíngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis: & percutiébat viros uniuſcujúſque urbis à parvo uſque ad majórem. Miſérunt ergo Arcam Dei in Accaron. Cùmque veniſſet Arca Dei in Accaron, exclamavérunt Accaronítæ, dicéntes: Adduxérunt ad nos Arcam Dei Iſraël, ut interfíciat nos, & pópulum noſtrum. Miſérunt itaque, & congregavérunt omnes sátrapas Philiſthinórum, qui dixérunt: Dimíttite Arcam Dei Iſraël, & revertátur in locum ſuum, & non interfíciat nos cum pópulo noſtro. Fiébat enim pavor mortis in ſíngulis úrbibus, & graviſſima valdè manus Dei.

℟. Reſpéxit Elías ad caput ſuum ſubcinerícium panem: qui ſurgens comédit, & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus uſque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno.

De Sermóne ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Ex eadem Homil. 60. Lect. iv.

Unicuíque fidélium Chriſtus ſemetípſum per myſtéria commíſcet, & quos génuit, per ſemetípſum enútrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rurſum perſuádens, quòd carnem tuam aſsúmpſit. Ne torpeámus ígitur tanta digni charitáte & honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, & quanto ímpetu lábia ubéribus ínfigunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc menſam, & ad úbera póculi ſpiritális: quinímò cùm longè majóri trahámus, tamquam infántes lacténtes, ſpíritus grátiam, & unus ſit nobis dolor hac eſca priváti. Non ſunt humánæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur: qui tunc ipſa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos miniſtrórum tenémus locum: qui verò ſanctíficat ea, & immútat, ipſe eſt. Nullus ítaque Judas aſſíſtat, nullus avárus; nam táles menſa non ſúſcipit. Si quis eſt diſcípulus, adſit: ait enim: Cùm diſcípulis meis fácio Paſcha.

Digitized by Google

ſcha. Hæc eſt illa menſa, & minus nihil habet. Non enim illam quidem Chriſtus, hanc autem homo pérficit: verùm & hanc ipſe quoque.

℟. Cœnántibus illis accépit Jeſus panem, & benedixit, ac fregit, deditque diſcípulis ſuis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc eſt corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut ſaturémur? Accípite.

Lectio v.

Inhumánus accédat nemo, nemo crudélis & immiséricors, nemo prorſus immúndus. Hæc ad communicántes dico, & ad vos miniſtrántes. Nam & ad vos ſermónem convértere neceſſárium eſt: ut multo cum ſtúdio hæc dona diſtribuátis. Non parva vobis imminet últio, ſi quemquam, illius culpæ cónſcii, hujus menſæ partícipem eſſe concedátis: ſanguis ejus de mánibus veſtris exquirétur: ſive quis dux milítiæ ſit, ſive præféctus, ſive princeps diadémate coronátus, indígnè autem accédat, próhibe; majórem illo poteſtátem habes. Proptérea vos Deus hoc inſignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc veſtra dígnitas eſt, hoc ſecúritas, hoc omnis coróna: non ut albam & ſplendéntem túnicam circumeátis indúti. Verùm & tu láice, cùm ſacerdótem víderis offeréntem, ne ut ſacerdótem eſſe putes hoc faciéntem; ſed Chriſti manum inviſibíliter exténſam. ℟. Accépit Jeſus cálicem, poſtquā cœnávit, dicens: Hic calix novum teſtaméntum eſt in meo ſánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, & tabéſcet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

Audiámus igitur, & ſacerdótes, & súbditi, quali eſca facti ſumus digni: audiámus & horreámus. Sanctis cárnibus ſuis nos dedit impléri, ſemetipſum appóſuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excuſátio, cùm tálibus paſti tália peccémus, cùm lupi ſiamus Agnum comedéntes, cùm tamquam oves paſti more leónum diripiámus? Hoc enim myſtérium non à rapína tantùm, verùm & ab omni vel ténui inimicítia purum eſſe pénitus jubet: eſt enim pacis myſtérium. Judæis quidem annuátim propriórū monuménta beneficiórum ſolemnitátes Deus alligávit: tibi verò ſíngulis diebus per hæc myſtéria. Nullus ítaque Judas hanc menſam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt; hoc ígitur bárathrum fugiámus.

℟. Ego ſum panis vitæ: patres veſtri manducavérunt manna in deſérto, & mórtui ſunt: * Hic eſt panis de cœlo deſcéndens, ut ſi quis ex ipſo mandúcet, non moriátur. ℣. Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcéndi: ſi quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic eſt. Glória Patri. Hic eſt.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndum Joánnem. Lectio vii. Cap. 6.

In illo témpore: Dixit Jeſus turbis Judæórum: Caro mea, verè eſt cibus: & ſanguis meus, verè eſt potus. Et réliqua.

De Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 26. in Joann. poſt med.

Hic eſt panis, qui de cœlo deſcéndit. Hunc panem ſignificávit manna, hunc panem ſignificávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt: in ſignis divérſa ſunt, ſed in re, quæ ſignificátur, pária ſunt. Apóſtolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignoráre fratres, quia patres noſtri omnes ſub nube fuérunt, & omnes mare tran-

tranſiérunt, & omnes per Móyſen baptizáti ſunt in nube, & in mari: & omnes eámdem eſcam ſpiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eámdem: nam corporálem álterá: quia illi manna, nos áliud: ſpiritálem verò, quam nos, ſed patres noſtri, nō patres illórum, quibus nos ſímiles ſumus, non quibus illi ſímiles fuérunt. Et adjúngit: Et omnes eúmdem potum ſpiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, ſed ſpécie viſíbili quidem, tamen hoc idem ſignificánte virtúte ſpiritáli. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de ſpiritáli, ſequénte petra: petra autem erat Chriſtus. Inde panis, inde potus. Petra Chriſtus in ſigno, verus Chriſtus in verbo & in carne. Et quómodo bibérunt? Percúſſa eſt petra de virga bis. Gémina percúſſio, duo ligna crucis ſigníficat.

℟. Qui mandúcat meam carne, & bibit meum ſánguinem, * In me manet, & ego in eo. ℣. Non eſt ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes ſibi, ſicut Deus noſter adeſt nobis. In me.

Lectio viii.

NOrunt fidéles corpus Chriſti, ſi corpus Chriſti non negligant eſſe. Fiant corpus Chriſti, ſi volunt vívere de Spíritu Chriſti. De Spíritu Chriſti non vivit, niſi corpus Chriſti. Intellígite fratres mei, quid díxerim. Homo es, & ſpíritum habes, & corpus habes. Spíritum dico, quæ ánima vocátur, qua conſtas quòd homo es: conſtas enim ex ánima & córpore. Habes enim ſpíritum inviſíbilem, corpus viſíbile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex ſpíritu tuo? Reſpóndet omnis qui vivit: qui autem hoc non poteſt reſpondére, néſcio ſi vivit. Quid reſpóndet omnis, qui vivit? Corpus útique meū vivit de ſpíritu meo. Vis ergo & tu vívere de Spíritu Chriſti? In córpore eſto Chriſti. ℟. Miſit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

Lectio ix.

NUmquid enim corpus meum vivit de ſpíritu tuo? Meum vivit de ſpíritu meo, & tuum de ſpíritu tuo. Nō poteſt vívere corpus Chriſti, niſi de Spíritu Chriſti. Inde eſt, quòd expónens nobis Apóſtolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi ſumus. O ſacraméntum pietátis, ò ſignum unitátis, ò vínculum charitátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat à compáge membrórum, non ſit putre membrum quod reſecári mereátur, nō ſit diſtórtum, de quo erubeſcátur. Sit pulchrum, ſit aptum, ſit ſanum: hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póſteà regnet in cœlo.

Te Deum laudámus. 12.

FERIA TERTIA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 6.

FUit ergo Arca Dómini in regióne Philiſthinórum ſeptem ménſibus. Et vocavérunt Philiſthiim ſacerdótes & divínos, dicéntes: Quid faciémus de Arca Dómini? Indicáte nobis quómodo remittámus eam in locum ſuum. Qui dixérunt: Si remíttitis Arcam Dei Iſrael, nolíte dimíttere eam vácuam, ſed quod debétis, réddite ei pro peccáto, & tunc curabímini: & ſciétis quare non recédat manus ejus à vobis.

Digitized by Google

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Iſraël ad véſperam Paſchæ: * Et edent carnes, & ázymos panes. ℣. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: ítaque epulémur in ázymis ſinceritátis, & veritátis. Et edent.

Lectio ii.

Quare aggravátis corda veſtra, ſicut aggravávit Ægyptus, & Pharao cor ſuum? Nonne poſtquam percúſſus eſt, tunc dimíſit eos, & abiérunt? Nunc ergo arripite & fácite plauſtrum novum unum, & duas vaccas fœtas, quibus non eſt impóſitum jugum, júngite in plauſtro, & recludite vitulos eárum domi. Tolletíſque Arcam Dómini, & ponétis in plauſtro, & vaſa áurea, quæ exolvíſtis ei pro delícto, ponétis in capſéllam ad latus ejus: & dimíttite eam ut vadat. Et aſpiciétis: & ſi quidem per viam fínium ſuórum aſcénderit contra Béthſames, ipſe fecit nobis hoc malum grande: ſin autem, mínimè: ſciémus quia nequáquam manus ejus tétigit nos, ſed caſu áccidit. Fecérunt ergo illi hoc modo.

℟. Comedétis carnes, & ſaturabímini pánibus: * Iſte eſt panis, quem dedit vobis Dóminus ad veſcéndum. ℣. Non Móyſes dedit vobis panem de cœlo, ſed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iſte.

Lectio iii.

Ibant autem in diréctum vaccæ per viam, quæ ducit Béthſames, & itínere uno gradiebántur, pergéntes & mugiéntes: & non declinábant neque ad déxteram, neque ad ſiníſtram: ſed & ſátrapæ Philíſthiim ſequebántur uſque ad términos Béthſames. Porrò Bethſamítæ metébant tríticum in valle: & elevántes óculos ſuos, vidérunt Arcam, & gaviſi ſunt cùm vidíſſent. Et plauſtrum venit in agrum Jóſue Bethſamítæ, & ſtetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, & concidérunt ligna plauſtri, vaccáſque impoſuérunt ſuper ea holocáuſtum Dómino. Levítæ autem depoſuérunt Arcam Dei.

℟. Reſpéxit Elías ad caput ſuum ſubcinerícium panem: qui ſurgens comédit, & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus uſque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno.

Ex Epiſtola S. Cypriáni Epiſc. & mártyris ad Cæcílium.

Lib. 2. Epiſtola 3. ſub initium.

Lectio iv.

In ſacerdóte Melchíſedech ſacrifícii Domínici ſacraméntum præfigurátum vidémus, ſecúndum quod Scriptúra divína teſtátur, & dicit: Et Melchíſedech rex Salem prótulit panem & vinum. Fuit autem ſacérdos Dei ſummi, & benedíxit Abraham. Quòd autem Melchíſedech typum Chriſti portáret, declárat in Pſalmis Spíritus ſanctus, ex perſóna Patris ad Fílium dicens: Ante lucíferum génui te: Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech. Qui ordo útique hic eſt de ſacrifício illo véniens, & inde deſcéndens, quòd Melchíſedech ſacérdos Dei ſummi fuit, quòd panem & vinum óbtulit, quòd Abrahã benedíxit.

℟. Cœnántibus illis accépit Jeſus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque diſcípulis ſuis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc eſt corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut ſaturémur? Accípite.

Lectio v.

Nam quis magis ſacérdos Dei ſummi, quàm Dóminus noſter Jeſus Chriſtus? qui ſacrifícium Deo Patri óbtulit, &

& obtulit hoc idem, quod Melchíſedech obtúlerat, id eſt, panem & vinum, ſuum ſcílicet corpus & ſánguinem. Et circa Abraham benedíctio illa præcédens, ad noſtrum pópulum pertinébat. Nam ſi Abraham Deo crédidit, & deputátum eſt ei ad juſtítiam: útique quiſquis Deo credit, & fide vivit, juſtus invenítur: & jam pridem in Abraham fidéli benedíctus, & juſtificátus oſténditur, ſicut beátus Apóſtolus Paulus probat, dicens: Crédidit Abraham Deo, & deputátum eſt ei ad juſtítiam. Cognóſcitis ergo, quia qui ex fide ſunt, hi ſunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide juſtíficat Gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ, quia benedicéntur in illo omnes Gẽtes.

℟. Accépit Jeſus cálicem poſtquam cœnávit, dicens: Hic calix novum teſtaméntum eſt in meo ſánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónẽ. ℣. Memória memor ero, & tabéſcet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

Ut ergo in Géneſi per Melchíſedech ſacerdótem benedíctio circa Abraham poſſet ritè celebrári, præcédit antè imágo ſacrificii, in pane & vino ſcílicet conſtitúta. Quam rem perficiens & adímplens Dóminus, panem & cálicem mixtum vino óbtulit: & qui eſt plenitúdo, veritátem præfiguráta imáginis adimplévit. Sed & per Salomónem Spíritus ſanctus typum Domínici ſacrificii antè præmónſtrat, immolátæ hóſtiæ, & panis & vini, ſed & altáris & Apoſtolórum fáciens mentiónem: Sapiéntia, inquit, ædificávit ſibi domum, & súbdidit colúmnas ſeptem: mactávit ſuas hóſtias, miſcuit in cratére vinum ſuũ, & parávit menſam ſuam. Et miſit ſervos ſuos cónvocans cum excélſa prædicatióne ad cratérem, dicens: Qui eſt inſipiens, declinet ad me. Et egéntibus ſenſu dixit: Veníte, édite de meis pánibus, & bíbite vinum quod miſcui vobis.

℟. Ego ſum panis vitæ: patres veſtri manducavérunt manna in deſérto, & mórtui ſunt. * Hic eſt panis de cœlo deſcéndens, ut ſi quis ex ipſo mandúcet, non moriátur. ℣. Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcéndi: ſi quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. Glória. Hic.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Joánnem. Lectio vii. Cap. 6.

In illo témpore: Dixit Jeſus turbis Judæórum: Caro mea, verè eſt cibus: & ſanguis meus, verè eſt potus. Et réliqua.

De Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 26. in Joann. circa med.

Non ſicut manducavérunt patres veſtri manna, & mórtui ſunt. Quare manducavérunt, & mórtui ſunt? Quia quod vidébant, credébant: quod non vidébant, non intelligébant. Ideò patres veſtri, quia ſimiles eſtis illórum. Nam quantum pértinet, fratres mei, ad mortem iſtam viſíbilem & corporálem, numquid nos non mórimur, qui manducámus panem de cœlo deſcendéntem? Sic ſunt mórtui & illi, quemádmodum & nos ſumus moritúri: quantum áttinet, ut dixi, ad mortem hujus córporis viſíbilem atque carnálem.

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum ſánguinem, * In me manet, & ego in eo. ℣. Non eſt ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes ſibi, ſicut Deus noſter adeſt nobis. In.

Lectio viii.

Quantum autem pértinet ad illam mortem, de qua terret Dóminus, qua mórtui ſunt

ſunt patres iſtorum: manducávit manna & Móyſes, manducávit manna & Aaron, manducávit manna & Phinees, manducavérunt ibi multi, qui Dómino placuérunt, & mórtui non ſunt. Quare? Quia viſibilem cibum ſpirituáliter intellexérunt, ſpirituáliter eſuriérunt, ſpirituáliter guſtavérunt, ut ſpirituáliter ſatiaréntur. Nam & nos hódie accípimus viſíbilem cibum: ſed áliud eſt ſacraméntum, áliud virtus ſacraménti.

℟. Miſit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

Lectio ix.

Quàm multi de altári accípiunt & moriúntur, & accipiéndo moriúntur! Unde dicit Apóſtolus: Judícium ſibi mandúcat & bibit. Nonne buccélla Domínica venénum fuit Judæ? Et tamen accépit. Et cum accépit, in eum inimícus intrávit: non quia malum accépit, ſed quia bonum malè malus accépit. Vidéte ergo fratres, panem cœléſtem ſpirituáliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etſi ſunt quotidiána, vel non ſint mortífera; antequam ad altáre accedátis, atténdite, quod dicátis: Dimítte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris. Si dimíttis, dimittétur tibi: ſecúrus accéde, panis eſt, non venénum.

Te Deum laudámus. 12.

FERIA QUARTA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 6. d & 7.

Percúſſit autem de viris Bethſamítibus, eò quòd vidiſſent Arcam Dómini: & percúſſit de pópulo ſeptuaginta viros, & quinquagínta míllia plebis. Luxítque pópulus, eò quòd Dóminus percuſſiſſet plebem plaga magna. Et dixérunt viri Bethſamitæ: Quis póterit ſtare in conſpéctu Dómini Dei ſancti hujus? & ad quem aſcéndet à nobis? Miſerúntque núntios ad habitatóres Carjáthjarim, dicéntes: Reduxérunt Philiſthiim Arcam Dómini, deſcéndite, & redúcite eam ad vos. Venérunt ergo viri Carjáthjarim, & reduxérunt Arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa. Eleázarum autem filium ejus ſanctificavérunt, ut cuſtodíret Arcam Dómini.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Iſrael ad veſperam Paſchæ: * Et edent carnes & ázymos panes. ℣. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: itaque epulémur in ázymis ſinceritátis, & veritátis. Et.

Lectio ii.

Et factum eſt, ex qua die manſit Arca Dómini in Carjáthjarim, multiplicáti ſunt dies (erat quippe jam annus vigéſimus) & requiévit omnis domus Iſrael poſt Dóminum. Ait autem Sámuel ad univérſam domum Iſrael, dicens: Si in toto corde veſtro revertímini ad Dóminum, auférte deos aliénos de médio veſtri, Báalim & Aſtaroth, & præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte ei ſoli, & éruet vos de manu Philiſthiim. Abſtulérunt ergo filii Iſrael Báalim, & Aſtaroth, & ſerviérunt Dómino ſoli.

℟. Comedétis carnes, & ſaturabímini pánibus: * Iſte eſt panis, quem dedit vobis Dóminus ad veſcéndum. ℣. Non Móyſes dedit vobis panem de cœlo, ſed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iſte.

Lectio iii.

Dixit autem Sámuel: Congregáte univérſum Iſrael in Maſphath, ut orem pro vo-

Digitized by Google

vobis Dóminum. Et convenérunt in Maſphath: hauſerúntque aquam, & effudérunt in conſpéctu Dómini: & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt ibi: Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuel filios Iſrael in Maſphath. Et audiérunt Philiſthiim quòd congregáti eſſent filii Iſrael in Maſphath, & aſcendérunt ſátrapæ Philiſthinórum ad Iſrael. Quod cùm audíſſent filii Iſrael, timuérunt à fácie Philiſthinórum. Dixerúntque ad Samuélem: Ne ceſſes pro nobis clamáre ad Dóminum Deum noſtrum, ut ſalvet nos de manu Philiſthinórum.

℟. Reſpéxit Elías ad caput ſuum ſubcinerícium panem: qui ſurgens comédit, & bibit: *Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus uſque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro ſancti Ambróſii Epiſcopi de Sacraméntis.

Lib. 4. cap 4. Lectio iv.

AUctor ſacramentórum quis eſt, niſi Dóminus Jeſus? De cœlo iſta ſacraménta venérunt. Consílium enim omne de cœlo eſt. Verè autem magnum eſt, & divínum miráculum, quòd pópulo pluit Deus manna de cœlo: & non laborábat pópulus, & manducábat. Tu fortè dicis: Meus panis eſt uſitátus. Sed panis iſte, panis eſt ante verba ſacramentórum: ubi accéſſerit conſecrátio, de pane fit caro Chriſti. Hoc ígitur adſtruámus. Quómodo poteſt, qui panis eſt, corpus eſſe Chriſti? Conſecratióne. Conſecrátio ígitur quibus verbis eſt, & cujus ſermónibus? Dómini Jeſu. Nam réliqua ómnia quæ dicúntur, laudem Deo déferunt, orátio præmittitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris: ubi venítur ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non ſuis ſermónibus ſacérdos, ſed útitur ſermónibus Chriſti.

℟. Cœnántibus illis accépit Jeſus panem, & benedíxit, ac fregit, deditque diſcípulis ſuis, & ait: *Accípite, & comédite: hoc eſt corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut ſaturémur? Accípite.

Lectio v.

ERgo ſermo Chriſti hoc cónficit Sacraméntum. Quis ſermo Chriſti? Nempè is, quo facta ſunt ómnia. Juſſit Dóminus, & factum eſt cœlum: juſſit Dóminus, & facta eſt terra: juſſit Dóminus, & facta ſunt mária: juſſit Dóminus, & omnis creatúra generáta eſt. Vides ergo quàm operatórius ſit ſermo Chriſti. Si ergo tanta vis eſt in ſermóne Dómini Jeſu, ut inciperent eſſe quæ non erant: quantò magis operatórius eſt, ut quæ erant, in áliud commuténtur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicéntem: Ipſe dixit, & facta ſunt: ipſe mandávit, & creáta ſunt. Ergo tibi ut reſpóndeam, non erat corpus Chriſti ante conſecratiónem: ſed poſt conſecratiónem dico tibi quòd jam corpus eſt Chriſti. Ipſe dixit, & factum eſt; ipſe mandávit, & creátum eſt.

℟. Accépit Jeſus cálicem, poſtquam cœnávit, dicens: Hic calix novum teſtaméntum eſt in meo ſánguine: *Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, & tabéſcet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi. Cap. 5.

JAm redi mecum ad propoſitiónem meam. Magnum quidem & venerábile, quòd manna Judæis pluit è cœlo. Sed intéllige quid eſt ámpliùs, manna de cœlo, an corpus Chri-

Chriſti ę Corpus Chriſti ſúſci-
que, qui auctor eſt cœli. De-
ſinde, manna qui manducávit,
mórtuus eſt: qui manducáve-
rit hoc corpus, fiet ei remíſſio
peccatórum, & non moriétur
in ætérnum. Ergo non otióſè,
cùm áccipis, tu dicis, Amen:
jam in ſpíritu cónfitens quòd
accípias corpus Chriſti. Dicit
tibi ſacérdos, Corpus Chriſti:
& tu dicis, Amen, hoc eſt,
verum. Quod confitétur lin-
gua, téneat afféctus.

℟. Ego ſum panis vitæ: patres
veſtri manducavérunt manna
in deſérto, & mórtui ſunt:
* Hic eſt panis de cœlo deſ-
céndens, ut ſi quis ex ipſo
mandúcet, non moriátur.
℣. Ego ſum panis vivus, qui
de cœlo deſcéndi: ſi quis man-
ducáverit ex hoc pane, vivet
in ætérnum. Hic eſt.
Glória Patri. Hic eſt.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndum Joánnem. Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jeſus turbis Judæórum: Caro mea, verè eſt cibus: & ſanguis meus, verè eſt potus. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epiſcopi.

Lib. 8. de Trin. ante med.

NOn eſt humáno aut ſæcu-
li ſenſu in Dei rebus lo-
quéndum. Quæ ſcripta ſunt le-
gámus: & quæ legérimus, in-
telligámus; & tunc perféctæ
fidei officio fungémur. De na-
turáli enim in nobis Chriſti
veritáte quæ dícimus, niſi ab
eo díſcimus, ſtultè atque im-
piè dícimus. Ipſe enim ait:
Caro mea verè eſt eſca, & ſan-
guis meus verè eſt potus. Qui
edit carnem meam, & bibit
sánguinem meum, in me ma-
net, & ego in eo. De veritáte
carnis, & sánguinis non relí-
ctus eſt ambigéndi locus.

℟. Qui mandúcat meam car-
nem, & bibit meum ſángui-
nem, * In me manet, & ego
in eo. ℣. Non eſt ália nátio
tam grandis, quæ hábeat deos
appropinquántes ſibi, ſicut
Deus noſter adeſt nobis. In
me.

Lectio viii.

NUnc enim & ipſíus Dómini profeſſióne, & fide noſtra verè caro eſt, & verè ſanguis eſt. Et hæc accépta atque hauſta id effíciunt, ut & nos in Chriſto, & Chriſtus in nobis ſit. An ne hoc véritas non eſt? Contíngat planè his verum non eſſe, qui Chriſtum Jeſum verum eſſe Deum negant. Eſt ergo in nobis ipſe per carnem, & ſumus in eo, dum ſecum hoc quod nos ſumus, in Deo eſt. Quòd autem in eo per ſacraméntum communicátæ carnis & ſánguinis ſimus, ipſe teſtátur dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis: quóniam ego vivo, & vos vivétis: quóniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. ℟. Miſit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus. Et. Glória Patri. Et qui.

Lectio ix.

QUòd autem in nobis naturális hæc ûnitas ſit, ipſe ita teſtátus eſt: Qui edit carnem meam, & bibit ſánguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit, niſi in quo ipſe fúerit: ejus tantùm in ſe aſſúmptam habens carnem, qui ſuam ſúmpſerit. Perféctæ autem hujus unitátis ſacraméntum ſupériùs jam docúerat, dicens: Sicut me miſit vivens Pater, & ego vivo per Patrem: & qui mandúcat meam carnem, & ipſe vivet per me. Vivit ergo per Patrem: & quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus. Te Deum. 12.

Ad Veſp. omnia ut in primis Veſperis Feſti. 128. Et ſi hac die fuerit Feſtum Duplex, in

Digitized by Google

in Veſperis fit tantum commem. de eo niſi fuerit ex ſolemnioribus, ut dicitur in Rubr. de Commemorationibus.

FERIA QUINTA.

Octava Corporis Christi.

Lectiones primi Nocturni leguntur de Epiſt. ad Corinthios. Convenientibus vobis. ut ſupra in die Feſti. 131.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Cyrilli Epiſcopi Jeroſolymitani.

Catech. myſtag. 4. Lectio iv.

IPſa beáti Pauli doctrína abúndè ſufficere vidétur, ut certam vobis de divínis myſtériis fidem fáciat: quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, & conſanguínei Chriſti facti eſtis. Ipſe enim modò clamábat, quòd in nocte qua tradebátur Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, accípiens panem, & grátias agens fregit, & dedit diſcípulis ſuis, dicens: Accípite, & manducáte: hoc eſt corpus meum. Et accípiens cálicem, & grátias agens, dixit: Accípite, & bíbite: hic eſt ſanguis meus. Cùm ígitur ipſe de pane pronuntiáverit ac díxerit: Hoc eſt corpus meum; quis audébit deinceps ambígere? Et cùm idem ipſe tam aſſeveránter díxerit: Hic eſt ſanguis meus: quis umquam dubitáverit, ut dicat non eſſe ejus ſánguinem?

℟. Cœnántibus illis accépit Jeſus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque diſcípulis ſuis, & ait: *Accípite, & comédite: hoc eſt corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut ſaturémur? Accípite.

Lectio v.

AQuam olim in vinum convertit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum ſánguine propinquitátem: & eum parum dignú exiſtimábimus, cui credámus quòd vinum in ſánguinem tranſmutáris? Ad eas núptias, quibus córpora copulántur vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum: & non multò magis ſic eum corpus & ſánguiné ſuum fruénda nobis donáſſe perſuáſum firmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tamquam corpus ipſius, & ſánguinem ſumámus? Nam in ſpécie panis dat nobis corpus, & in ſpécie vini dat nobis ſánguinem: ut cùm ſúmpſeris, guſtes corpus & ſánguiné Chriſti, factus ejúſdem córporis, & ſánguinis párticeps. Sic enim efficimur Chriſtíferi, hoc eſt, Chriſtum in corpóribus noſtris feréntes, cùm corpus ejus & ſánguinem in mémbra noſtra recípimus; ſic ſecúndùm beátum Petrum, divínæ natúræ cōſórtes rédditmur.

℟. Accépit Jeſus cálicem, poſtquam cœnávit, dicens: Hic calix novum teſtaméntum eſt in meo ſánguine: *Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, & tabéſcet in me ánima mea. Hoc.

Lectio vi.

OLim cum Judæis Chriſtus diſſerens, Niſi māducavéritis, inquit, carnem meam, & bibéritis meum ſánguinem, non habébitis vitam in vobis. Cùm autem illi, quæ dicta fúerant, non ſpirituáliter accepiſſent, offénſi abiérunt retrò: putábant enim quòd eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant & in véteri Teſtaménto panes propoſitiónis: verùm illi cùm fúerint véteris Teſtaménti, finem jam accepérunt. In novo verò Teſtaménto, panis eſt cœléſtis, & calix ſalutáris, qui & ánimam & corpus ſanctíficant. Quamóbrem non ſic hæc atténdas velim, tamquam ſint nudus & ſimplex panis, nudum & ſimplex vinum: corpus enim ſunt & ſanguis Chriſti. Nam étiam ſi ſenſus illud tibi renúntiat, fides

ta-

tamen te confirmet. Ne júdices rem ex guſtu: ſed te citra ullam dubitatiónem fides certum reddat, quòd ſis dignus factus, qui córporis & ſánguinis Chriſti párticeps fieres.

℟. Ego ſum panis vitæ: patres veſtri manducavérunt manna in deſérto, & mórtui ſunt: * Hic eſt panis de cœlo deſcéndens, ut ſi quis ex ipſo mandúcet, non moriátur.

℣. Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcéndi: ſi quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic eſt.

Glória Patri. Hic eſt.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Joánnè. Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jeſus turbis Judæórum: Caro mea, verè eſt cibus: & ſanguis meus, verè eſt potus. Et réliqua.

Homilía S. Cyrílli Epíſcopi Alexandríni.

Lib. 4. in Joannem cap. 17.

QUi mandúcat, inquit, carnem meam, & bibit ſánguinem meum, in me manet, & ego in illo. Sicuti enim ſi quis liquefáctæ ceræ áliam ceram infúderit, álteram cum áltera per totum commiſceat necéſſe eſt: ſic qui carnem, & ſánguinem Dómini récipit, cum ipſo ita conjúngitur, ut Chriſtus in ipſo, & ipſe in Chriſto inveniátur. Símile quodam modo apud Matthæū compéries. Símile eſt, inquit, regnum cœlórum fermento quod accéptum abſcóndit múlier in farínæ ſatis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam maſſam ferméntat: ſic párvula benedíctio totum hóminem in ſeipſam áttrahit, & ſua grátia replet: & hoc modo in nobis Chriſtus manet, & nos in Chriſto.

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum ſánguinem, * In me manet, & ego in eo. ℣. Non eſt ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes ſibi, ſicut Deus noſter adeſt nobis. In me.

Lectio viii.

NOs verò, ſi vitam ætérnam cónſequi vólumus, ſi largitórem immortalitátis habére in nobis deſiderámus, ad recipiéndam benedictiónem libénter concurrámus: caveamúſque ne loco láquei damnóſam religiónem diábolus nobis prætendat. Rectè (inquit) dicis: ſcriptum tamen eſſe non ignorámus, judícium ſibi comédere atque bíbere illum, qui de pane cómedit, & de cálice bibit indignè. Ego ígitur probo meipſum, & indignum invénio. Quando ígitur, quicúmque tu es qui iſta dicis, dignus eris? quando Chriſto teípſum ófferes? Nam ſi peccándo indignus es, & peccáre non déſinis (quis enim delícta intellígit? ſecúndùm Pſalmíſtam) expers omninò eris vivíficæ hujus ſanctificatiónis. ℟. Miſit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me.

℣. Cibávit illum Dominus pane vitæ & intelléctus. Et.

Glória Patri. Et.

Lectio ix.

QUare pias quæſo cogitatiónes ſuſcípias, ſtudióſè ſanctéque vivas, & benedictiónem partícipes: quæ (mihi crede) non mortem ſolùm, verùm étiam morbos omnes depéllit. Sedat enim, cùm in nobis máneat Chriſtus, ſæviéntem membrórum noſtrórum legem, pietátem corróborat, perturbatiónes ánimi extínguit, ægrotos curat, colliſos redíntegrat: & ſicut paſtor bonus, qui ánimam ſuam pro óvibus póſuit, ab omni nos érigit caſu. Te Deum.

FERIA SEXTA.

Omnia ut in Pſalt. cum Oratione Dominicæ præced.

De

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 8.

Congregáti ergo univérſi majóres natu Iſrael, venérunt ad Samuélem in Rámatha. Dixerúntque ei: Ecce tu ſenuiſti, & filii tui non ámbulant in viis tuis: conſtitue nobis regem, ut júdicet nos, ſicut & univérſæ habent natiónes. Diſplícuit ſermo in óculis Samuélis, eò quòd dixiſſent: Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orávit Sámuel ad Dóminum. ℟. Percúſſit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percúſſit Philiſthæum, & ábſtulit oppróbrium ex Iſrael. ℣. Nonne iſte eſt David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percúſſit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio ii.

Dixit autem Dóminus ad Samuélem: Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquúntur tibi. Non enim te abjecérunt, ſed me, ne regnem ſuper eos. Juxta ómnia opera ſua, quæ fecérunt à die qua edúxi eos de Ægypto uſque ad diem hanc: ſicut dereliquérunt me, & ſerviérunt diis aliénis, ſic fáciunt étiam tibi. Nunc ergo vocem eórum audi: verúmtamen conteſtáre eos, & prædic eis jus regis, qui regnatúrus eſt ſuper eos. ℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniat ſuper vos: * Ubi cecidérunt fortes Iſrael. ℣. Omnes montes, qui eſtis in circúitu ejus, víſitet Dóminus: à Gélboe autem tránſeat. Ubi.

Lectio iii.

Dixit ítaque Sámuel ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petíerat à ſe regem, & ait: Hoc erit jus regis, qui imperatúrus eſt vobis: Fílios veſtros tollet, & ponet in cúrribus ſuis, faciétque ſibi équites & præcurſóres quadrigárum ſuárum, & conſtítuet ſibi tribúnos, & centuriónes, & aratóres agrórum ſuórum, & meſſóres ſégetum, & fabros armórum & cúrruum ſuórum. Fílias quoque veſtras fáciet ſibi unguentárias, & focárias, & panificas. Agros quoque veſtros, & víneas, & olivéta óptima tollet, & dabit ſervis ſuis. ℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus: & póſui te páſcere gregem pópuli mei. * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória. Et.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 9.

Et erat vir de Bénjamin nómine Cis, fílius Abiel, filii Seror, filii Béchorath, filii Aphia, filii viri Jemini, fortis róbore. Et erat ei fílius vocábulo Saul, eléctus & bonus: & non erat vir de fíliis Iſrael mélior illo. Ab húmero & ſurſum eminébat ſuper omnem pópulum. Períerant autem áſinæ Cis patris Saul: & dixit Cis ad Saul fílium ſuum: Tolle tecum unum de púeris, & conſúrgens vade, & quære áſinas. Qui cùm tranſiſſent per montem Ephraim, & per terram Saliſa, & non inveniſſent, tranſiérunt étiam per terram Salim, & non erant; ſed & per terram Jémini, & mínimè reperérunt.

Lectio ii.

Cum autem veniſſent in terram Suph, dixit Saul ad púerum, qui erat cum eo: Veni, & revertámur, ne fortè dimíſerit pater meus áſinas, & ſolícitus ſit pro nobis. Qui ait ei: Ecce vir Dei eſt in civitáte hac, vir nóbilis: omne quod lóquitur, ſine ambiguitáte venit. Nunc ergo eámus illuc, ſi fortè índicet nobis de via noſtra, propter quam vé-

venimus. Dixítque Saul ad púerum ſuum: Ecce ibimus: quid ferémus ad virum Dei? Panis defécit in ſitárciis noſtris, & ſpórtulam non habémus, ut demus hómini Dei, nec quidquam áliud. Rurſum puer reſpóndit Saúli, & ait: Ecce invénta eſt in manu mea quarta pars ſtatéris argénti: demus hómini Dei, ut índicet nobis viam noſtram.

Lectio iii.

Et aſcendérunt in civitátem. Cùmque illi ambulárent in médio urbis, appáruit Sámuel egrédiens óbviam eis, ut aſcénderet in excélſum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuélis ante unâ diem quàm veníret Saul, dicens: Hac ipſa hora, quæ nunc eſt, cras mittam virum ad te de Terra Bénjamin, & unges eum ducem ſuper pópulum meum Iſrael: & ſalvábit pópulum meum de manu Philiſthinórum: quia reſpéxi pópulum meum: venit enim clamor eórum ad me. Cùmque aſpexíſſet Sámuel Saúlem, Dóminus dixit ei: Ecce vir, quem díxeram tibi, iſte dominábitur pópulo meo.

Ad Magnificat. Antiphona.

Cognovérunt omnes à Dan uſque Berſabée quòd fidélis Sámuel Prophéta eſſet Dómini.

Oratio. Protéctor in te ſperántium, quæ habetur infra poſt Lectiones ultimæ Hebdomadæ Novembris, cum aliis Orationibus uſque ad Adventum.

DOMINICA III. poſt Pentecoſten.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Pſalm. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Nocte ſurgéntes.

Antiphona. Servíte Dómino cum reliquis Antiphonis, Pſalmis, & Verſiculis, ut in Pſalterio.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 9. & 10.

Accéſſit autem Saul ad Samuélem in médio portæ, & ait: Indica, oro, mihi, ubi eſt domus Vidéntis. Et reſpóndit Sámuel Saúli, dicens: Ego ſum Videns. Aſcénde ante me in excélſum, ut comedátis mecum hódie, & dimíttam te manè, & ómnia quæ ſunt in corde tuo, indicábo tibi. Et de áſinis, quas nudiuſtértius perdidíſti, ne ſolícitus ſis, quia invéntæ ſunt. Et cujus erunt óptima quæque Iſrael? nónne tibi, & omni dómui patris tui? Reſpóndens autem Saul, ait: Numquid non fílius Jémini ego ſum de mínima tribu Iſrael, & cognátio mea noviſſima inter omnes famílias de tribu Bénjamin? quare ergo locútus es mihi ſermónem iſtũ?

℟. Præparáte corda veſtra Dómino, & servíte illi ſoli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum veſtrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde veſtro, & auférte deos aliénos de médio veſtri. Et liberábit.

Lectio ii.

Assúmens ítaque Sámuel Saúlem, & púerum ejus, introdúxit eos in triclínium, & dedit eis locum in cápite eórum qui fúerant invitati. Erant enim quaſi triginta viri. Dixítque Sámuel coco: Da partem, quam dedi tibi, & præcépi ut repóneres ſeórſum apud te. Levávit autem cocus armum, & póſuit ante Saul. Dixítque Sámuel: Ecce quod remánſit, pone ante te, & cómede: quia de indúſtria servátum eſt tibi, quando pópulum vocávi. Et comédit Saul cum Samuéle in die illa. Et deſcendérunt de excélſo in óppidum, & locútus eſt cum Saúle in ſolário: ſtravítque Saul in ſolário, & dormívit.

℟. Deus

Digitized by Google

℟. Deus ómnium exaudítor eſt: ipſe miſit Angelum ſuum, & tulit me de óvibus patris mei: Et unxit me unctióne miſericordiæ ſuæ.
℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me. Et.

Lect. iii.

CUmque manè ſurrexíſſet, & jam elucéſceret, vocávit Sámuel Saúlem in ſolário, dicens: Surge, & dimíttam te. Et ſurréxit Saul: egreſsíque ſunt ambo, ipſe vidélicet, & Sámuel. Cùmque deſcénderét in extréma parte civitátis, Sámuel dixit ad Saul: Dic púero ut antecédat nos, & tránſeat: tu autem ſubsíſte paulíſper, ut índicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuel lentículam ólei, & effúdit ſuper caput ejus, & deoſculátus eſt eum, & ait: Ecce unxit te Dóminus ſuper hereditátem ſuam in príncipem, & liberábis pópulum ſuum de mánibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus ſunt.
℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me, * Ipſe me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipſe. Glória. Ipſe.

In ſecundo Nocturno.

De Expoſitióne S. Gregórii Papæ in libros Regum.

Lib. 4. cap. 5. in 1. Reg. cap. 10.

Lectio iv.

TUlit autem Sámuel lentículam ólei, & effúdit ſuper caput ejus. Hoc profectò hac unctióne exprímitur, quod in ſancta Ecclésia nunc étiam materiáliter exhibétur: quia qui in cúlmine pónitur, ſacraménta ſúſcipit unctiónis. Quia verò ipſa únctio ſacraméntum eſt: is qui promovétur, benè foris úngitur, ſi intus virtúte ſacraménti roborétur. Ipſas ergo ólei virtútes prius videámus atténtiùs. Oleũ quippè liquóribus áliis ſuperfértur: óleum igné fovet: óleũ vúlnera curáre conſuévit. Per illud ergo, miſericórdiæ bonum ſignificat, quia ſcriptum de Dómino eſt: Miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus. Quia ignem fovet, prædicatiónis grátiam deſígnat, quæ electórum mentes illúminat.
℟. Percúſſit Saul mille, & David decem millia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percúſſit Philiſthæum, & ábſtulit oppróbrium ex Iſrael. ℣. Nónne iſte eſt David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percúſſit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

QUia verò vúlnera per óleum curántur, hoc profectò inſínuat, quòd detergénda ſunt vúlnera peccatórum. Ungátur ergo caput regis, quia ſpiritáli grátia mens eſt repléndа doctóris. Hábeat in unctióne ſua óleum, hábeat miſericórdiam abundántem, quæ ſibi virtútibus áliis præferátur. Habeat óleum, ut dum ardórem ſancti Spíritus in ſe nutrit, lucére veheménter áliis per verbum poſſit. Hábeat nihilóminus óleum medicínæ: ut ſapiénter diſpónat, quáliter peccatórum fœtóres tergat, & ægras mentes ſalúti reſtítuat.
℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant ſuper vos: * Ubi cecidérunt fortes Iſrael. ℣. Omnes montes, qui eſtis in circúitu ejus, viſitet Dóminus: à Gélboe autem tránſeat. Ubi.

Lectio vi.

SEd lentícula Saul úngitur, nō pro præſignánda doctrína, ſed ad expriménda futúra. Lentícula quidem parvum eſt vas. Quid ergo eſt, quòd lentícula ólei Saul úngitur, niſi quia in fine reprobátur? Nam quia obedíre Deo póſteà nóluit, à Samuéle audívit: Quia pro-

projeciſti ſermónem Dómini, projécit te Dóminus, ne ſis rex. Velut enim lentícula ólei parum hábuit, qui ſpirituálem grátiam projiciéndus accépit. Quod in rectóribus quoque ſanctæ Eccléſiæ conveniénter accípitur. Plerúmque enim culmen prælatiónis accipiunt, qui in charitáte Dei & próximi perfécti non ſunt.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus: & póſui te páſcere gregé pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

Lect. iii. Noct. de Homil. Domínicæ iii. poſt Pentecoſten, habentur inferius circa finem hujus partis de Tempore, in ordine aliarum Dominicarū, uſque ad Adventum. Similiter Antiphonæ ad Benedictus, & Magnificat, & Orationes.

℟. vii. Peccávi ſuper númerū arénæ maris, & multiplicáta ſunt peccáta mea: & non ſū dignus vidére altitúdiné cęli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meā ego cognóſco, & delictum meum contra me eſt ſemper, quia tibi ſoli peccávi. Et.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória. Plena.

Hoc ℟. dicitur poſt viii. Lectionem in Dominicis tantum uſque ad Adventum. Feria autem iv. & Sabbato uſque ad Dominicam primam Ad-

guſti, quando. Reſponſoria [illegible] menta ſunt ex [illegible] Dominica [illegible] Feriæ ii. [illegible] & tertio loco tertium quid in tenæ;

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 10.

ET convocávit Sámuel pópulum ad Dóminum in Maſpha: & ait ad filios Iſrael: Hæc dicit Dóminus Deus Iſrael: Ego edúxi Iſrael de Ægypto, & érui vos de manu Ægyptiórum, & de manu ómnium regum qui affligébant vos. Vos autem hódie projeciſtis Deum veſtrum, qui ſolus ſalvávit vos de univérſis malis & tribulatiónibus veſtris, & dixíſtis: Nequáquam, ſed regem conſtítue ſuper nos. Nunc ergo ſtate coram Dómino per tribus veſtras, & per famílias.

℟. Recordáre Dómine teſtaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Ceſſet jam manus tua, * Ut non deſolétur terra, & ne perdas omnem ánimā vivam. ℣. Ego ſum qui peccávi, ego qui iníque egi: iſti qui oves ſunt, quid fecérunt? Avertátur óbſecro furor tuus Dómine à pópulo tuo. Ut non.

Lectio ii.

ET applícuit Sámuel omnes tribus Iſrael, & cécidit ſors tribus Bénjamin. Et applícuit tribum Bénjamin, & cognatiónes ejus, & cécidit cognátio Metri, & pervénit uſque ad Saul filium Cis. Quæſiérunt ergo eum, & non eſt invéntus. Et conſuluérunt poſt hæc Dóminum, utrúmnam ventúrus eſſet illuc. Reſpondítque Dóminus: Ecce abſcónditus eſt domi. Cucurrérunt itaque, & tulérunt eum inde: ſtetítque in médio pópuli, & áltior fuit univérſo pópulo ab húmero, & ſurſum. Et ait Sámuel ad omnem pópulum: Certè vidétis quem elégit Dóminus, quóniā

non

non ſit ſímilis illi in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, & ait: Vivat rex.

℟. Exaudíſti Dómine oratiónem ſervi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic & ſanctífica domum iſtam in ſempitérnum, Deus Iſrael. ℣. Dómine, qui cuſtódis pactum cum ſervis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde ſuo. Bénedic.

Lect. III.

Locútus eſt autem Sámuel ad pópulum legem regni, & ſcripſit in libro, & repóſuit coram Dómino: & dimíſit Sámuel omnem pópulum, ſíngulos in domum ſuã. Sed & Saul ábiit in domum ſuam in Gábaa: & ábiit cum eo pars exércitus, quorum tetígerat Deus corda. Fílii verò Bélial dixérunt: Num ſalváre nos póterit iſte? Et deſpexérunt eum, & non attulérunt ei múnera: ille verò diſſimulábat ſe audíre.

℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam ſervus tuus orat coram te hódie: ut ſint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum iſtam die ac nocte. ℣. Réſpice Dómine de ſanctuário tuo, & de excélſo cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Cap. 12.

Dixit autem Samuel ad univérſum Iſrael: Ecce audívi vocem veſtram juxta ómnia quæ locúti eſtis ad me, & conſtítui ſuper vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos: ego autem ſénui, & incánui: porrò fílii mei vobíſcum ſunt: itaque converſátus coram vobis ab adoleſcéntia mea uſque ad hanc diem, ecce præſtò ſum. Loquímini de me coram Dómino, & corã chriſto ejus, utrùm bovem cujúſquam túlerim, aut áſinum: ſi quémpiam calumniátus ſum, ſi oppreſſi áliquem, ſi de manu cujúſquam munus accépi: & contémnã illud hódie, reſtituámque vobis. Et dixérunt: Non es calumniátus nos, neque oppreſſíſti, neque tulíſti de manu alicújus quídpiam. Dixítque ad eos: Teſtis eſt Dóminus advérſum vos, & teſtis chriſtus ejus in die hac, quia non invenéritis in manu mea quídpiam. Et dixérunt: Teſtis.

℟. Dómine, ſi convérſus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad Sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cœlo Dómine, & líbera eos de mánibus inimicórum ſuórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérſus égerit pœniténtiam, veniénſque oráverit in iſto loco. Tu.

Lectio II.

Et ait Sámuel ad pópulum: Dóminus qui fecit Móyſen & Aaron, & edúxit patres noſtros de terra Ægypti. Nunc ergo ſtate, ut judício conténdam advérſum vos coram Dómino de ómnibus misericórdiis Dómini, quas fecit vobíſcum, & cum pátribus veſtris: quómodo Jacob ingréſſus eſt in Ægyptum, & clamavérunt patres veſtri ad Dóminum: & miſit Dóminus Móyſen & Aaron, & edúxit patres veſtros de Ægypto, & collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti ſunt Dómini Dei ſui, & trádidit eos in manu Síſaræ magíſtri milítiæ Haſor, & in manu Philiſthinórum, & in manu regis Moab, & pugnavérunt advérſum eos.

℟. Factum eſt, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliſéus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Iſrael, & auríga ejus. ℣. Cúmque pérgerent, & incedéntes ſermocinaréntur, ecce currus ígneus & equi ígnei diviſérunt utrúmque, & aſcéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliſéus.

Digitized by Google

Lectio iii.

POſteà autem clamavērunt ad Dóminum, & dixérunt: Peccávimus, quia derelíquimus Dóminum, & ſervívimus Báalim & Aſtaroth: nunc ergo érue nos de manu inimicórum noſtrórum, & ſerviémus tibi. Et miſit Dóminus Jeróbaal, & Badan, & Jephte, & Sámuel, & éruit vos de manu inimicórum veſtrórum per circúitum, & habitáſtis confidénter. Vidéntes autem quòd Naas rex filiórum Ammon veniſſet advérſum vos, dixiſtis mihi: Nequáquam, ſed rex imperábit nobis: cùm Dóminus Deus veſter regnáret in vobis. Nunc ergo præſtò eſt rex veſter, quē elegiſtis, & petiſtis: ecce dedit vobis Dóminus regem. Si timuéritis Dóminum, & ſerviéritis ei, & audiéritis vocem ejus, & non exaſperavéritis os Dómini: éritis & vos, & rex qui ímperat vobis, ſequéntes Dóminum Deum veſtrum.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus: & póſui te páſcere gregē pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.

Glória Patri. Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 13.

FIlius uníus anni erat Saul cùm regnáre cœpiſſet, duobus autem annis regnávit ſuper Iſrael. Et elégit ſibi Saul tria míllia de Iſrael: & erant cum Saul duo míllia in Machmas, & in monte Bethel: mille autem cum Jónatha in Gábaa Bénjamin. Porrò céterum pópulum remíſit unumquémque in tabernácula ſua. Et percúſſit Jónathas ſtatiónem Philiſthinórum, quæ erat in Gábaa. Quod cùm audíſſent Philiſthiim, Saul cécinit búccina in omni terra, dicens: Audiant Hebræi. Et univérſus Iſrael audívit hujuſcémodi famam: Percúſſit Saul ſtatiónem Philiſthinórum: & eréxit ſe Iſrael advérſus Philiſthiim. Clamávit ergo pópulus poſt Saul in Gálgala.

℟. Peccávi ſuper númerum arénæ maris, & multiplicáta ſunt peccáta mea: & non ſū dignus vidére altitúdinē cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meā ego cognóſco, & delíctum meum contra me eſt ſemper: quia tibi ſoli peccávi. Et.

Lectio ii.

ET Philiſthiim congregáti ſunt ad præliándum contra Iſrael, triginta míllia cúrruū, & ſex míllia équitum, & réliquum vulgus, ſicut aréna quæ eſt in líttore maris plúrima. Et aſcendéntes caſtrametáti ſunt in Machmas ad Oriéntem Betháven. Quod cùm vidíſſent viri Iſrael ſe in arcto póſitos (afflíctus enim erat pópulus) abſcondérunt ſe in ſpelúncis, & in ábditis, in petris quoque, & in antris, & in ciſtérnis. Hebræi autem tranſiérunt Jordánem in terram Gad & Gálaad. Cùmque adhuc eſſet Saul in Gálgala, univérſus pópulus perterritus eſt, qui ſequebátur eum. Et expectávit ſeptē diébus juxta plácitū Samuélis, & non venit Sámuel in Gálgala, dilapsúſque eſt pópulus ab eo.

℟. Exaudíſti Dómine oratiónem ſervi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic & ſanctífica domū iſtā in ſempitérnū, Deus Iſrael.

℣. Dñe, qui cuſtódis pactū cū ſervis tuis, qui ámbulant corā te in toto corde ſuo. Bénedic.

Digitized by Google

Lectio iii.

Ait ergo Saul: Afferte mihi holocáuſtum, & pacífica. Et óbtulit holocáuſtum. Cùmque compléſſet ófferens holocáuſtum, ecce Sámuel veniébat: & egréſſus eſt Saul óbviā ei, ut ſalutáret eum. Locutúſque eſt ad eum Sámuel: Quid fecíſti? Reſpóndit Saul: Quia vidi quòd pópulus dilaberétur à me, & tu non véneras juxta plácitos dies, porrò Philíſthiim congregáti fúerant in Machmas, dixi: Nunc deſcéndent Philíſthiim ad me in Gálgala, & fáciem Dómini non placávi. Neceſſitáte cōpúlſus, óbtuli holocáuſtum. Dixítque Sámuel ad Saul: Stultè egiſti, nec cuſtodíſti mandáta Dómini Dei tui, quæ præcépit tibi. Quòd ſi non feciſſes, jam nunc præparáſſet Dóminus regnum tuum ſuper Iſrael in ſempitérnum; ſed nequáquam regnum tuum ultrà conſúrget. Quæſívit Dóminus ſibi virum juxta cor ſuum: & præcépit ei Dóminus ut eſſet dux ſuper pópulum ſuū, eò quòd non ſerváveris quæ præcépit Dóminus.

℟. Audi Dómine hymnum & oratiónem, quam ſervus tuus orat coram te hódie: ut ſint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum iſtam die ac nocte.

℣. Réſpice Dómine de Sanctuário tuo, & de excélſo cœlórum habitáculo. Super.

Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 14.

Dixit autem Jónathas ad adoleſcéntem armígerum ſuum: Veni, tranſeámus ad ſtatiónem incircumcisórum horum, ſi fortè fáciat Dóminus pro nobis: quia non eſt Dómino difficile ſalváre vel in multis, vel in paucis. Dixítque ei armiger ſuus: Fac ómnia quæ placent ánimo tuo; perge quò cupis, & ero tecū ubicúmque volúeris. Et ait Jónathas: Ecce nos tranſímus ad viros iſtos. Cùmque apparuérimus eis, ſi táliter locúti fúerint ad nos: Manéte donec veniámus ad vos: ſtemus in loco noſtro, nec aſcendámus ad eos. Si autē díxerint: Aſcéndite ad nos: aſcēdámus, quia trádidit eos Dñs in mánibus noſtris, hoc erit nobis ſignum. Appáruit ígitur utérque ſtatióni Philiſthinórum: dixerúntque Philíſthiim: En Hebræi egrediúntur de cavérnis, in quibus abſcónditi fúerant. ℟. Præparáte. in i. Noct. Domínicæ præc. 159.

Lectio ii.

Et locúti ſunt viri de ſtatióne ad Jónatham, & ad armígerum ejus, dixerúntque: Aſcéndite ad nos, & oſtendémus vobis rem. Et ait Jónathas ad armígerum ſuum: Aſcendámus, ſéquere me: trádidit enim Dóminus eos in manus Iſrael. Aſcéndit autem Jónathas, mánibus & pédibus réptans, & ármiger ejus poſt eum. Itaque álii cadébant ante Jónatham, álios ármiger ejus interficiébat ſequens eum. Et facta eſt plaga prima, qua percúſſit Jónathas & ármiger ejus, quaſi viginti virórum in média parte júgeri, quam par boum in die aráre conſuévit. Et factum eſt miráculū in caſtris, per agros: ſed & omnis pópulus ſtatiónis eórū, qui ierant ad prædándū, obſtúpuit, & conturbáta eſt terra: & áccidit quaſi miráculū à Deo. ℟. Deus ómnium.

Lect. iii.

Et reſpexérunt ſpeculatóres Saul, qui erant in Gábaa Bénjamin: & ecce multitúdo proſtráta, & huc illúcque diffúgiens. Et ait Saul pópulo, qui erat cum eo: Requírite, & vidéte quis abíerit ex nobis. Cùmque requiſiſſent, repértum eſt non adéſſe Jónatham, & armígerum ejus. Et ait Saul ad Achíam: Applica Arcā Dei.

(Erat

Digitized by Google

(Erat enim ibi Arca Dei in die illa cum filiis Iſrael.) Cùmque loquerétur Saul ad ſacerdótem; tumúltus magnus exórtus eſt in caſtris Philiſthinórum, creſcebátque paulátim, & clárius reſonábat. Et ait Saul ad ſacerdótem: Cóntrahe manum tuam. Conclamávit ergo Saul, & omnis pópulus qui erat cum eo, & venérunt uſque ad locum certáminis: & ecce verſus fúerat gládius uniuſcujúſque ad próximum ſuum, & cædes magna nimis.

℟. Dóminus, qui erípuit. 160.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 15.

ET dixit Sámuel ad Saul: Me miſit Dóminus, ut úngerem te in regem ſuper pópulum ejus Iſrael: nunc ergo audi vocem Dómini: Hæc dicit Dóminus exercituum: Recénſui quæcúmque fecit Amalec Iſraéli, quómodo réſtitit ei in via cùm aſcénderet de Ægypto. Nunc ergo vade, & pércute Amalec, & demolíre univérſa ejus: non parcas ei, & non concupíſcas ex rebus ipſius áliquid; ſed intérfice à viro uſque ad mulierem, & párvulum atque lacténtem, bovem & ovem, camélum & áſinum. ℟. Percúſſit Saul. in ii. Noct. Dominicæ præced. 160.

Lectio ii.

PRæcépit ítaque Saul pópulo, & recénſuit eos quaſi agnos: ducénta míllia péditum, & decem míllia virórum Juda. Cùmque veníſſet Saul uſque ad civitátem Amalec, teténdit inſídias in torrénte. Dixítque Saul Cinæo: Abíte, recédite, atque deſcéndite ab Amalec: ne forte invólvam te cum eo. Tu enim feciſti miſericórdiam cum ómnibus filiis Iſrael, cū aſcénderent de Ægypto. Et recéſſit Cinæus de médio Amalec. Percuſsítq; Saul Amalec ab Hévila, donec vénias ad Sur, quæ eſt è regione Ægypti. Et apprehéndit Agag regē Amalec vivū: omne autē vulgus interfécit in ore gládii. ℟. Montes Gélboe. 160.

Lectio iii.

ET pepércit Saul, & pópulus Agag, & óptimis grégibus óvium, & armentórum, & véſtibus, & ariétibus, & univérſis quæ púlchra erant, nec voluérunt diſpérdere ea: quidquid verò vile fuit & réprobum, hoc demolíti ſunt. Factum eſt autem verbum Dómini ad Sámuel, dicens: Pœnitet me quòd conſtitúerim Saul regem: quia derelíquit me, & verba mea ópere non implévit. Contriſtatúſque eſt Sámuel, & clamávit ad Dóminum tota nocte.

℟. Ego te tuli. 161.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 16.

DIxítque Dóminus ad Samuélem: Uſquequò tu luges Saul, cùm ego projécerim eum ne regnet ſuper Iſrael? imple cornu tuum óleo, & veni, ut mittam te ad Iſai Bethlehemítem: provídi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Sámuel: Quómodo vadá? audiet enim Saul, & interficiet me. Et ait Dóminus: Vítulum de arménto tolles in manu tua, & dices: Ad immolándum Dómino veni. Et vocábis Iſai ad víctimam, & ego oſténdam tibi quid fácias: & unges quécumque monſtrávero tibi. Lect. ii.

FEcit ergo Sámuel, ſicut locútus eſt ei Dóminus. Venítque in Béthlehem, & admiráti ſunt ſenióres civitátis, occurréntes ei, dixerúntque: Pacíficus ne eſt ingréſſus tuus? Et ait: Pácificus: ad immolándum Dómino veni, ſanctificámini, & veníte mecum ut immolem. Sanctificávit ergo Iſai & filios ejus, & vocávit eos ad ſacrificiū. Cùmq; ingréſſi eſſent,

vidit

Digitized by Google

vidit Eliab, & ait: Num coram Dómino eſt chriſtus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ne reſpícias vultum ejus, neque altitúdinem ſtaturæ ejus: quóniam abjéci eum, nec juxta intúitum hóminis ego júdico: homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor. Lectio iii.

ET vocávit Iſai Abínadab, & addúxit eum coram Samuéle. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Iſai Samma, de quo ait: Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit itaque Iſai ſeptem filios ſuos coram Sámuéle: & ait Sámuel ad Iſai: Non elégit Dóminus ex iſtis. Dixítque Sámuel ad Iſai: Numquid jam compléti ſunt filii? Qui reſpóndit: Adhuc réliquus eſt párvulus, & paſcit oves. Et ait Sámuel ad Iſai: Mitte, & adduc eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Prævaluit David in Philiſthæum in funda & lápide in nómine Dómini.

Oratio cum Homilia Dominicæ iv. habetur infra circa finem Officii de Tempore.

DOMINICA IV. poſt Pentecoſten.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 17.

COngregántes autem Philiſthiim ágmina ſua in prœlium, convenérunt in Sócho Judæ: & caſtrametáti ſunt inter Socho & Azécha in finibus Dommim. Porrò Saul & filii Iſrael congregáti venérunt in Vallem terebínthi, & direxérunt áciem ad pugnándum contra Philíſthiim. Et Philíſthiim ſtabant ſuper montem ex parte hac, & Iſrael ſtabat ſupra montem ex áltera parte: vallíſque erat inter eos. Et egréſſus eſt vir ſpúrius de caſtris Philiſthinórum nómine Góliat, de Geth, altitúdinis ſex cubitórum & palmi: & caſſis ærea ſuper caput ejus, & loríca ſquamáta induebátur. Porrò pondus loricæ ejus, quinque míllia ſiclórum æris erat: & ócreas æreas habébat in crúribus, & clypeus æreus tegébat húmeros ejus. Haſtíle autem haſtæ ejus erat quaſi liciatórium texéntium. Ipſum autem ferrum haſtæ ejus ſexcéntos ſiclos habébat ferri: & ármiger ejus antecedébat eum.

℞. Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte illi ſoli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum veſtrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde veſtro, & auférte deos aliénos de médio veſtri. Et liberábit. Lectio ii.

STanſque clamábat advérſum phalángas Iſrael, & dicébat eis: Quare veníſtis paráti ad prælium? Numquid ego non ſum Philiſthæus, & vos ſervi Saul? Elígite ex vobis virum, & deſcéndat ad ſinguláre certámen. Si quíverit pugnáre mecum, & percúſſerit me, érimus vobis ſervi: ſi autem ego prævaluéro, & percúſſero eum, vos ſervi éritis, & ſerviétis nobis. Et ajébat Philiſthæus: Ego exprobrávi agmínibus Iſrael hódie: Date mihi virum, & íneat mecum ſinguláre certámen. Audiens autem Saul, & omnes Iſraelítæ ſermónes Philiſthæi hujuſcémodi ſtupébant, & metuébant nimis. ℞. Deus ómnium exaudítor eſt: ipſe miſit Angelum ſuum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne miſericórdiæ ſuæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me. Et.

Lectio iii.

DAvid autem erat filius viri Ephrathæi, de quo ſuprà dictum eſt, de Béthlehem Juda, cui nomen erat Iſai, qui habébat octo filios, & erat

vir

vir in diébus Saul ſenex, & grandævus inter viros. Abiérunt autem tres filii ejus majóres poſt Saul in prælium: & nómina trium filiórũ ejus, qui perrexérunt ad bellum, Eliab primogénitus, & ſecúndus Abinadab, tertiúſque Samma. David autem erat mínimus. Tribus ergo majóribus ſecútis Saúlem, ábiit David, & revérſus eſt à Saul, ut páſceret gregem patris ſui in Béthlehem. Procedébat verò Philiſthæus manè & véſpere, & ſtabat quadragínta diebus.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me, * Ipſe me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipſe me.

Glória Patri. Ipſe.

In ſecúndo Nocturno.

Sermo S. P. N. Auguſtíni Epiſcopi.

Serm. 197. de Temp. circ. med.

Lectio iv.

Stabant filii Iſrael contra adverſários quadragínta diébus. Quadragínta dies, propter quátuor témpora, & quátuor partes orbis terræ, vitam præséntem ſignificant, in qua contra Góliath, vel exércitum ejus, id eſt, contra diábolum & ángelos ejus, Chriſtianórum pópulus pugnáre non déſinit. Nec tamen víncere poſſet, niſi verus David Chriſtus cum báculo, id eſt, cum Crucis myſtério deſcendiſſet. Ante advéntum enim Chriſti, fratres chariſſimi, ſolútus erat diábolus: véniens Chriſtus fecit de eo, quod in Euangélio dictum eſt: Nemo poteſt intráre in domum fortis, & vaſa ejus diripere, niſi priùs alligáverit fortem. Venit ergo Chriſtus, & alligávit diábolum.

℟. Percúſſit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percúſſit Philiſthæum, & ábſtulit oppróbrium ex Iſrael. ℣. Nonne iſte eſt David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percúſſit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

Sed dicit áliquis: Si alligátus eſt, quare adhuc tantum prævalet? Verum eſt, fratres chariſſimi, quia multum prævalet: ſed tépidis & negligéntibus, & Deum in veritáte non timéntibus dominátur. Alligátus eſt enim tamquam innéxus canis caténis, & néminem poteſt mordére, niſi eum, qui ſe illi mortífera ſecuritáte conjúnxerit. Jam vidéte, fratres, quàm ſtultus eſt homo ille, quẽ canis in caténa póſitus mordet. Tu te illi per voluntátes & cupiditátes ſæculi noli conjúngere, & ille ad te non præſúmit accédere. Latráre poteſt, ſolicitáre poteſt, mordére omníno non poteſt, niſi voléntem. Non enim cogéndo, ſed ſuadéndo nocet: nec extórquet à nobis conſénſum, ſed petit.

℟. Montes Gélboe nec ros, nec plúvia véniant ſuper vos: * Ubi cecidérunt fortes Iſrael. ℣. Omnes montes, qui eſtis in circúitu ejus, viſitet Dóminus: à Gélboe autem tránſeat. Ubi.

Lectio vi.

Venit ergo David, & invénit Judæórum pópulum contra diábolum præliántem: & cùm nullus eſſet qui præſúmeret ad ſinguláre certámen accédere, ille qui figúram Chriſti gerébat, procéſſit ad prælium, tulit báculum in manu ſua, & éxiit contra Góliath. Et in illo quidem tunc figurátũ eſt, quod in Dómino Jeſu Chriſto complétum eſt. Venit enim verus David Chriſtus, qui contra ſpiritálem

Góliath, id eſt, contra diábolū pugnatúrus, crucem ſuam ipſe portávit. Vidéte, fratres, ubi David Góliath percúſſerit: in fronte útique, ubi crucis ſignáculū non habébat. Sicut enim báculus crucis typum hábuit, ita étiam & lapis ille, de quo percúſſus eſt, Chriſtum Dóminū figurábat. ℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dñs, & póſui te páſcere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, firmans regnum tuum in ætérnū. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória. Et.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia Evangelii Dominicæ quartæ poſt Pentec. quæ habentur infernis.

℟. vii. Peccávi ſuper númerū arénæ maris, & multiplicáta ſunt peccáta mea: & non ſū dignus vidére altitúdiné cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meā ego cognóſco, & delictum meum contra me eſt ſemper, quia tibi ſoli peccávi. Et. ℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 17. c

ET dixit unuſquiſpiam de Iſrael: Num vidíſtis virum hunc, qui aſcéndit? ad exprobrándum enim Iſraéli aſcéndit. Virum ergo, qui percúſſerit eum, ditábit rex divítiis magnis, & filiam ſuam dabit ei, & domum patris ejus fáciet abſque tribúto in Iſrael. Et ait David ad viros, qui ſtabant ſecum, dicens: Quid dábitur viro, qui percúſſerit Philiſthæum hunc, & túlerit oppróbrium de Iſrael? quis enim eſt hic Philiſthæus incircúciſus, qui exprobrávit ácies Dei vivéntis? ℟. Recordare Dómine 161.

Lectio ii.

AUdita ſunt autem verba, quæ locútus eſt David, & annuntiáta in conſpéctu Saul. Ad quem cùm fuíſſet addúctus, locutus eſt ei: Non concídat cor cujúſquam in eo: ego ſervus tuus vadam, & pugnábo advérſus Philiſthæum. Et ait Saul ad David: Non vales reſíſtere Philiſthæo iſti, nec pugnáre advérſus eum: quia puer es, hic autem vir bellátor eſt ab adoleſcéntia ſua.
℟. Exaudíſti Dómine. 162.

Lectio iii.

DIxítque David ad Saul: Paſcébat ſervus tuus patris ſui gregem, & veniébat leo, vel urſus, & tollébat aríetem de médio gregis: & perſequébar eos, & percutiébam, eruebámque de ore eórum: & illi conſurgébant advérſum me, & apprehendébam mentum eórum, & ſuffocábam, interficiebámque eos. Nam & leónem & urſum interféci ego ſervus tuus: erit ígitur & Philiſthæus hic incircumciſus, quaſi unus ex eis. ℟. Audi Dómine. 162.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 17. e

ET índuit Saul David veſtiméntis ſuis, & impóſuit gáleā æream ſuper caput ejus, & veſtívit eum loríca. Accínctus ergo David gládio ejus ſuper veſtem ſuam, cœpit tentáre ſi armátus poſſet incédere: non enim habébat conſuetúdiné. Dixítque David ad Saul: Non poſſum ſic incédere, quia nō uſum hábeo. Et depóſuit ea, & tulit báculum ſuum, quem ſem-

ſemper habébat in mánibus: & elégit ſibi quinque limpidíſſimos lápides de torrénte, & miſit eos in peram paſtorálem, quam habébat ſecum, & fundam manu tulit: & procéſſit advérſum Philiſthæum.

℟. Dómine. 162. Lectio ii.

Erat autem Philiſthæus incédens, & appropínquans advérſum David, & ármiger ejus ante eum. Cúmque inſpexíſſet Philiſthæus, & vidíſſet David, deſpéxit eum. Erat enim adoléſcens, rufus, & pulcher aſpéctu. Et dixit Philiſthæus ad David: Numquid ego canis ſum, quòd tu venis ad me cum báculo? Et maledixit Philiſthæus David in diis ſuis, dixítque ad David: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatílibus cœli & béſtiis terræ. Dixit autem David ad Philiſthæum: Tu venis ad me cum gládio, & haſta, & clýpeo: ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Iſrael, quibus exprobráſti hódie, & dabit te Dóminus in manu mea, & percútiam te, & áuferam caput tuum à te, & dabo cadávera caſtrórum Philiſthiim hódie volatílibus cœli, & béſtiis terræ: ut ſciat omnis terra, quia eſt Deus in Iſrael.

℟. Factum eſt. 162. Lectio iii.

Cum ergo ſurrexíſſet Philiſthæus, & veníret, & appropinquáret contra David, feſtinávit David, & cucúrrit ad pugnam ex advérſo Philiſthæi. Et miſit manum ſuam in peram, tulítque unum lápidem, & funda jecit, & circumdúcens percúſſit Philiſthæum in fronte: & infixus eſt lapis in fronte ejus, & cécidit in fáciem ſuam ſuper terram. Prævaluítque David advérſum Philiſthæum in funda & lápide, percuſsúmque Philiſthæū interfécit. Cúmque gládium non habéret in manu David, cucúrrit, & ſtetit ſuper Philiſthæum, & tulit gládium ejus, & edúxit eum de vagína ſua: & interfécit eum, præcidítque caput ejus. ℟. Ego te tuli. 163.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum. Lectio i. Cap. 18. b

Porrò cùm reverterétur percúſſo Philiſthæo David, egréſſæ ſunt mulíeres de univérſis úrbibus Iſrael, cantántes, choróſque ducéntes in occúrſum Saul regis, in týmpanis lætítiæ, & in ſiſtris. Et præcinébant mulieres ludéntes, atque dicéntes: Percúſſit Saul mille, & David decem míllia. Irátus eſt autem Saul nimis, & diſplícuit in óculis ejus ſermo iſte: dixítque: Dedérunt David decem míllia, & mihi mille dedérunt: quid ei ſupereſt, niſi ſolum regnum? ℟. Peccávi ſuper. 163. Lectio ii.

Non rectis ergo óculis Saul aſpiciébat David à die illa, & deinceps. Poſt diem autem álteram, inváſit ſpíritus Dei malus Saul, & prophetábat in médio domus ſuæ: David autem pſallébat manu ſua, ſicut per ſingulos dies. Tenebátque Saul lánceam, & miſit eam, putans quòd confígere poſſet David cum paríete: & declinávit David à fácie ejus ſecúndò. Et tímuit Saul David, eò quòd Dóminus eſſet cum eo, & à ſe receſsíſſet. Amóvit ergo eum Saul à ſe, & fecit eum tribúnum ſuper mille viros: & egrediebátur, & intrábat in conſpéctu pópuli. ℟. Exaudíſti Dómine. 163.

Lectio iii.

In ómnibus quoque viis ſuis David prudénter agébat, & Dóminus erat cum eo. Vidit ítaque Saul quòd prudens eſſet nimis, & cœpit cavére eum. Omnis autem Iſrael & Juda diligébat David: ipſe enim ingrediebátur & egrediebátur ante eos. Dixítque Saul

Saul ad David: Ecce filia mea major Merob, ipſam dabo tibi uxórem: tantummodò eſto vir fortis, & prœliáre bella Dómini. Saul autem reputábat, dicens: Non ſit manus mea in eum, ſed ſit ſuper eum manus Philiſthinórum.

℟. Audi Dómine. 164.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 19.

Locútus eſt autem Saul ad Jónatham filium ſuum, & ad omnes ſervos ſuos, ut occíderent David. Porrò Jónathas filius Saul diligébat David valdè. Et indicávit Jónathas David, dicens: Quærit Saul pater meus occídere te: quaprópter obsérva te, quæſo, manè, & manébis clàm, & abſcondéris. Ego autem egrédiens, ſtabo juxta patrem meum in agro, ubicúmque fuéris, & ego loquar de te ad patrem meum: & quodcúmque vídero, nuntiábo tibi. ℟. Præparáte. 166.

Lectio ii.

Locútus eſt ergo Jónathas de David bona ad Saul patrem ſuum: dixítque ad eum: Ne pecces rex in ſervum tuũ David, quia non peccávit tibi, & ópera ejus bona ſunt tibi valdè. Et póſuit ánimam ſuam in manu ſua, & percúſſit Philiſthæum, & fecit Dóminus ſalútem magnam univérſo Iſraéli: vidíſti, & lætátus es. Quare ergo peccas in ſánguine innóxio, interficiẽs David, qui eſt abſque culpa? Quod cùm audíſſet Saul, placátus voce Jónathæ, jurávit: Vivit Dóminus, quia non occidétur.

℟. Deus ómniũ. 166. Lectio iii.

Motum eſt autem rurſum bellum: & egréſſus David, pugnávit advérſus Philiſthiim: percuſſítque eos plaga magna: & fugérunt à fácie ejus. Et factus eſt ſpíritus Dómini malus in Saul. Sedébat autem in domo ſua, & tenébat láneeam: porrò David pſallébat manu ſua. Nisúſque eſt Saul configere David láncea in pariete, & declinávit David à fácie Saul: láncea autem caſſo vúlnere perláta eſt in paríetem, & David fugit, & ſalvátus eſt nocte illa.

℟. Dóminus, qui erípuit. 167.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 20.

Fugit autem David de Najoth, quæ eſt in Rámatha, veniénſque locútus eſt coram Jónatha: Quid feci? quæ eſt iníquitas mea, & quod peccátum meum in patrem tuum, quia quærit ánimam meam? Qui dixit ei: Abſit, non moríeris: neque enim fáciet pater meus quidquam grande vel parvum, niſi priùs indicáverit mihi: hunc ergo celávit me pater meus ſermónem tantúmmodò? Nequáquam erit iſtud. ℟. Percúſſit Saul. 167.

Lectio ii.

Et jurávit rurſum David. Et ille ait: Scit profectò pater tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, & dicet: Néſciat hoc Jónathas, ne fortè triſtétur. Quinímò vivit Dóminus, & vivit ánima tua; quia uno tantùm (ut ita dicam) gradu ego morſque divídimur. Et ait Jónathas ad David: Quodcúmque díxerit mihi ánima tua, fáciam tibi.

℟. Montes Gélboe. 167.

Lectio iii.

Dixit autem David ad Jónatham: Ecce calendæ ſunt cráſtino, & ego ex more ſedére ſóleo juxta regem ad veſcéndum: dimítte ergo me ut abſcóndar in agro uſque ad véſperam diéi tértiæ. Si reſpíciens requiſíerit me pater tuus, reſpondébis ei: Rogávit me David, ut iret celériter in Béthlehem civitátem ſuam: quia víctimæ ſolémnes ibi ſunt univérſis contribúlibus

Digitized by Google

bus ſuis. Si dixerit, Benè: pax erit ſervo tuo. Si autem fuerit irátus, ſcito quia compléta eſt malítia ejus. ℟. Ego te. 168.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 21.

VEnit autem David in Nobe ad Achímelech ſacerdótem: & obſtúpuit Achímelech, eò quòd veniſſet David. Et dixit ei: Quare tu ſolus, & nullus eſt tecum? Et ait David ad Achímelech ſacerdótem: Rex præcépit mihi ſermónem, & dixit: Nemo ſciat rem propter quam miſſus es à me, & cujuſmodi præcépta tibi déderim: nam & púeris condíxi in illum & illum locum. Nunc ergo ſi quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid invéneris.

Lectio ii.

ET reſpóndens ſacérdos ad David, ait illi: Non hábeo láicos panes ad manum, ſed tantùm panem ſanctum: ſi mundi ſunt púeri, máximè à muliéribus? Et reſpóndit David ſacerdóti, & dixit ei: Equidem, ſi de muliéribus ágitur: continúimus nos ab heri & nudiuſtértius, quando egrediebámur, & fuérunt vaſa puerórum ſancta. Porrò via hæc pollúta eſt, ſed & ipſa hódie ſanctificábitur in vaſis. Dedit ergo ei ſacérdos ſanctificátum panem. Neque enim erat ibi panis, niſi tantùm panes propoſitiónis, qui ſubláti fúerant à fácie Dómini, ut poneréntur panes cálidi. Lectio iii.

ERat autem ibi vir quidam de ſervis Saul, in die illa, intus in tabernáculo Dómini: & nomen ejus Doeg Idumæus, potentiſſimus paſtórum Saul. Dixit autem David ad Achímelech: Si habes hic ad manum haſtam aut gládium? quia gládium meum & arma mea non tuli mecum. Sermo enim regis urgébat. Et dixit ſacérdos: Ecce hic gládius Góliath Philiſthæi, quem percuſsiſti in Valle terebinthi, eſt involútus pállio poſt Ephod: ſi iſtú vis tóllere, tolle. Neque enim hic eſt álius abſque eo. Et ait David: Non eſt huic alter ſímilis, da mihi eum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant ſuper vos, quia in te abjéctus eſt clypeus fórtium, clypeus Saul, quaſi non eſſet unctus óleo. Quómodo cecidérunt fortes in bello? Jónathas in excélſis interféctus eſt: Saul & Jónathas amábiles, & decóri valdè in vita ſua, in morte quoque non ſunt diviſi.

DOMINICA V. poſt Pentecoſten.

In primo Nocturno.

Incipit liber ſecúndus Regum.

Lectio i. Cap. 1.

FActum eſt autem, poſtquam mórtuus eſt Saul, ut David reverterétur à cæde Amalec, & manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia appáruit homo véniens de caſtris Saul, veſte conſciſſa, & púlvere conſpérſus caput. Et ut venit ad David, cécidit ſuper fáciem ſuam, & adorávit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De caſtris Iſrael fugi. Et dixit ad eum David: Quod eſt verbum quod factum eſt? Indica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælio, & multi corruéntes è pópulo mórtui ſunt: ſed & Saul, & Jónathas filius ejus interiérunt.

℟. Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte illi ſoli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum veſtrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde veſtro, & auférte deos aliénos de médio veſtri. Et liberábit. Lectio ii.

DIxítque David ad adoleſcéntem, qui nuntiábat ei:

Digitized by Google

ei: Unde ſcis quia mórtuus eſt Saul, & Jónathas filius ejus? Et ait adoléſcens, qui nuntiábat ei: Caſu veni in montem Gélboe, & Saul incumbébat ſuper haſtam ſuam: porrò currus, & équites appropinquábant ei, & convérſus poſt tergum ſuum, vidénſque me vocávit. Cui cùm reſpondíſſem: Adſum: dixit mihi: Quiſnam es tu? Et ajo ad eum: Amalecítes ego ſum. Et locútus eſt mihi: Sta ſuper me, & intérfice me: quóniam tenent me angúſtiæ, & adhuc tota ánima mea in me eſt. Stanſque ſuper eum, occídi illum: ſciébam enim quod vívere non póterat poſt ruinam: & tuli diadéma quod erat in cápite ejus, & armíllam de bráchio illíus, & áttuli ad te dóminum meum huc.

℟. Deus ómnium exaudítor eſt: ipſe miſit Angelum ſuum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ ſuæ. ℣. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me. Et.

Lectio iii.

APprehéndens autem David veſtiménta ſua ſcidit, omnéſque viri qui erant cum eo: & planxérunt, & flevérunt, & jejunavérunt uſque ad véſperam ſuper Saul, & ſuper Jónatham filium ejus, & ſuper pópulum Dómini, & ſuper domum Iſrael, eò quòd corruíſſent gládio. Dixitque David ad júvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui reſpóndit: Filius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego ſum. Et ait ad eum David: Quare non timuíſti míttere manum tuam ut occíderes chriſtum Dómini? Vocánſque David unum de púeris ſuis, ait: Accédens irrue in eum. Qui percúſſit illum, & mórtuus eſt.

℟. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me, * Ipſe me eripiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipſe. Glória. Ipſe.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Morálium ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 4. cap. 3. & 4. Lectio iv.

QUid eſt quòd David, qui retribuéntibus ſibi mala non réddidit, cùm Saul & Jónathas bello occúmberent, Gélboe móntibus maledixit, dicens: Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant ſuper vos: neque ſint agri primitiárum: quia ibi abjéctus eſt clypeus fórtium, clypeus Saul, quaſi non eſſet unctus óleo? Quid eſt quod Jeremias, cùm prædicatiónem ſuam cérneret audiéntium difficultáte præpediri, maledixit, dicens: Maledíctus vir, qui annuntiávit patri meo, dicens: Natus eſt tibi puer máſculus?

℟. Percúſſit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percúſſit Philiſthæum, & ábſtulit oppróbrium ex Iſrael. ℣. Nónne iſte eſt David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percúſſit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

QUid ergo montes Gélboe, Saul moriénte deliquérunt, quátenus in eos nec ros nec plúvia cáderet, & ab omni eos viriditátis gérmine ſenténtiæ ſermo ſiccáret? Sed quia Gélboe interpretátur decúrſus, per Saul autem unctum & mórtuum mors noſtri mediatóris exprímitur; non immérito per Gélboe montes ſupérba Judæórum corda ſignántur: quæ dum in hujus mundi deſidériis défluunt, in Chriſti, id eſt, uncti ſe morte miſcuérunt: & quia in eis unctus rex cor-

corporáliter móritur, ipſi ab omni grátiæ rore ſiccántur. ℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant ſuper vos: * Ubi cecidérunt fortes Iſraël. ℣. Omnes montes, qui eſtis in circúitu ejus, viſitet Dóminus: à Gélboe autem tránſeat. Ubi.

Lectio vi.

DE quibus & benè dícitur, ut agri primitiárum eſſe non poſſint. Supérbæ quippe Hebræórum mentes primitívos fructus non ferunt: quia in Redemptóris advéntu ex parte máxima in perfídia remanéntes, primórdia fidei ſequi noluérunt. Sancta namque Eccléſia in primítiis ſuis multitúdine Géntium fecundáta, vix in mundi fine Judæos quos invénerit ſúſcipit, & extréma cólligens, eos quaſi relíquias frugum ponit. ℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus: & póſui te páſcere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória. Et.

℟. vii. Peccávi ſuper númerũ arénæ maris, & multiplicáta ſunt peccáta mea: & non ſũ dignus vidére altitúdinẽ cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meã ego cognóſco, & delíctum meum contra me eſt ſemper, quia tibi ſoli peccávi. Et.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro ſecúndo Regum.

Lectio i. Cap. 2.

IGitur poſt hæc conſúluit David Dóminum, dicens: Num aſcéndam in unam de civitátibus Juda? Et ait Dóminus ad eum: Aſcénde. Dixítque David: Quò aſcéndam? Et reſpóndit ei: In Hebron. Aſcéndit ergo David, & duæ uxóres ejus, Achínoam Jezrahelítes, & Abígail uxor Nabal Carméli: ſed & viros qui erant cum eo, duxit David ſíngulos cum domo ſua: & manſérunt in óppidis Hebron. Venerúntque viri Juda, & unxérunt ibi David, ut regnáret ſuper domum Juda. ℟. Recordáre. 161.

Lectio ii.

ET nuntiátum eſt David, quòd viri Jabes Gálaad ſepelíſſent Saul. Miſit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos: Benedícti vos à Dómino, qui fecíſtis miſericórdiam hanc cum dómino veſtro Saul, & ſepeliſtis eum. Et nunc retríbuet vobis quidem Dóminus miſericórdiam & veritátem: ſed & ego reddam grátiam, eò quòd fecíſtis verbum iſtud. Confortentur manus veſtræ, & eſtóte fílii fortitúdinis: licèt enim mórtuus ſit dóminus veſter Saul, tamen me unxit domus Juda in regem ſibi. ℟. Exaudíſti. 162.

Lectio iii.

ABner autem fílius Ner, princeps exércitus Saul, tulit Isboſeth fílium Saul, & circumdúxit eum per caſtra, regémque conſtítuit ſuper Gálaad, & ſuper Geſſuri, & ſuper Jézrahel, & ſuper Ephraim, & ſuper Bénjamin, & ſuper Iſrael univérſum. Quadragínta annórum erat Isboſeth fílius Saul, cùm regnáre cœpíſſet ſuper Iſrael, & duóbus annis regnávit: ſola autem domus Juda ſequebátur David. Et fuit númerus diérum, quos commorátus eſt

Digitized by Google

eſt David, imperans in Hebrō ſuper domum Juda, ſeptem annórum, & ſex ménſium. ℟. Audi Dómine. 162.

FERIA TERTIA.
De libro ſecúndo Regum.
Lectio i. Cap. 3.

CUm ergo eſſet prælium inter domum Saul & domū David, Abner filius Ner regébat domum Saul. Fúerat autem Saúli concubína nómine Reſpha, filia Aja. Dixítque Isboſeth ad Abner: Quare ingréſſus es ad concubínam patris mei? Qui irátus nimis propter verba Isboſeth, ait: Numquid caput canis ego ſum advérſum Judam hódie, qui fécerim miſericórdiam ſuper domum Saul patris tui, & ſuper fratres, & próximos ejus, & non trádidi te in manus David, & tu requiſiſti in me quod argúeres pro mulíere hódie? Hæc fáciat Deus Abner, & hæc addat ei, niſi quómodo jurávit Dóminus David, ſic fáciam cum eo, ut transferátur regnū de domo Saul, & elevétur thronus David ſuper Iſrael, & ſuper Judam, à Dan uſque Berſabée. ℟. Dómine. 162.

Lectio ii.

MIſit ergo Abner núntios ad David pro ſe, dicéntes: Cujus eſt terra? Et ut loqueréntur: Fac mecum amicítias, & erit manus mea tecum, & redúcam ad te univérſum Iſrael. Qui ait: Optimè: ego fáciam tecum amicítias: ſed unam rem peto à te, dicens: Non vidébis fáciem meam ántequam addúxeris Michol filiam Saul: & ſic vénies, & vidébis me. Miſit autem David núntios ad Isboſeth filium Saul, dicens: Redde uxórem meam Michol, quam deſpóndi mihi centum præpútiis Philíſthiim. Miſit ergo Isboſeth, & tulit eam à viro ſuo Phálthiel, filio Lais. Sequebatúrque eam vir ſuus, plorans uſque Bahúrim: & dixit ad eum Abner: Vade, & revértere. Qui revérſus eſt. ℟. Factū eſt. 162.

Lectio iii.

SErmónem quoque íntulit Abner ad ſeniores Iſrael, dicens: Tam heri quàm nudiuſtértius quærebátis David ut regnáret ſuper vos. Nunc ergo fácite: quóniam Dóminus locútus eſt ad David, dicens: In manu ſervi mei David ſalvábo pópulum meum Iſrael de manu Philíſthiim, & ómnium inimicórum ejus. Locútus eſt autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerétur ad David in Hebron ómnia, quæ placúerant Iſraéli, & univérſo Bénjamin. Venítque ad David in Hebron cum viginti viris: & fecit David Abner, & viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David: Surgam, ut cóngregem ad te dóminum meum regem omnem Iſrael. ℟. Ego te tuli. 163.

FERIA QUARTA.
De libro ſecúndo Regum.
Lectio i. Cap. 4.

VEniéntes ígitur filii Remmon Berothítæ, Rechab & Báana, ingréſſi ſunt fervénte die domum Isboſeth: qui dormiébat ſuper ſtratum ſuum merídie. Et oſtiária domus purgans tríticum, obdormivit. Ingréſſi ſunt autem domum laténter aſſúmentes ſpícas trítici, & percuſſérunt eum in ínguine Rechab & Báana frater ejus, & fugérunt. Cùm autem ingréſſi fuiſſent domum, ille dormiébat ſuper lectum ſuum in conclávi, & percutiéntes interfecérunt eum: ſublatóque cápite ejus, abiérunt per viam deſérti tota nocte, & attulérunt caput Isboſeth ad David in Hebron: dixerúntque ad regem: Ecce caput Isboſeth filii Saul inimíci tui, qui quærébat ánimam tuam. ℟. Peccávi ſuper. 163.

Digitized by Google

Lectio ii.

RESpóndens autem David Rechab & Báana fratri ejus, filiis Remmon Berothítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angúſtia, quóniam eum, qui annuntiáverat mihi, & díxerat: Mórtuus eſt Saul: qui putábat ſe próſpera nuntiáre, ténui, & occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercédem dare pro núntio. Quantò magis nunc, cùm hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo ſua, ſuper lectum ſuum, non quæram ſánguinem ejus de manu veſtra, & áuferam vos de terra? Præcépit itaque David púeris ſuis, & interfecérunt eos: præcidentéſque manus & pedes eórum, ſuſpendérunt eos ſuper piſcinam in Hebron: caput autem Isboſeth tulérunt, & ſepeliérunt in ſepúlchro Abner in Hebron.

℟. Exaudíſti Dómine. 163.

Lectio iii. Cap. 5.

ET venérunt univérſæ tribus Iſrael ad David in Hebron, dicéntes: Ecce nos, os tuum, & caro tua ſumus. Sed & heri & nudiuſtértius, cùm eſſet Saul rex ſuper nos, tu eras edúcens & redúcens Iſrael: dixit autem Dóminus ad te: Tu paſces pópulum meum Iſrael, & tu eris dux ſuper Iſrael. Venérunt quoque & ſeniores Iſrael ad regem in Hebron, & percúſſit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino: unxerúntque David in regem ſuper Iſrael. Fílius trigínta annórum erat David, cùm regnáre cœpiſſet, & quadragínta annis regnávit. In Hebron regnávit ſuper Judam ſeptem annis, & ſex ménſibus: in Jeruſalem autem regnávit trigínta tribus annis ſuper omnem Iſrael & Judam. Et ábiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Jeruſalem, ad Jebuſæum habitatórem terræ: dictúmque eſt David ab eis: Non ingrediéris huc, niſi abſtúleris cæcos & claudos, dicéntes: Non ingrediétur David huc. Cepit autem David arcem Sion, hæc eſt cívitas David. ℟. Audi Dómine. 164.

FERIA QUINTA.

De libro ſecúndo Regum.

Lectio i. Cap. 6.

COngregávit autem rurſum David omnes eléctos ex Iſrael trigínta míllia. Surrexítque David, & ábiit, & univérſus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent Arcam Dei, ſuper quam invocátum eſt nomen Dómini exercítuum, ſedéntis in Chérubim ſuper eam. Et impoſuérunt Arcam Dei ſuper plauſtrum novum: tulerúntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa: Oza autem, & Ahio filii Abínadab, minábant plauſtrum novum.

℟. Præparáte corda. 171.

Lectio ii.

CUmque tuliſſent eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa, cuſtódiens Arcam Dei, Ahio præcedébat Arcam. David autem, & omnis Iſrael ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefáctis, & cítharis, & lyris, & týmpanis, & ſiſtris, & cýmbalis. Poſtquam autem venérunt ad áream Nachon, exténdit Oza manū ad Arcam Dei, & ténuit eam: quóniam calcitrábant boves, & declinavérunt eam. Iratúſque eſt indignatióne Dóminus contra Ozam, & percúſſit eum ſuper temeritáte, qui mórtuus eſt ibi juxta Arcam Dei. ℟. Deus ómnium exaudítor. 172.

Lectio iii.

COntriſtátus eſt autem David, eò quòd percuſſiſſet Dóminus Ozam, & vocátum eſt nomē loci illíus, Percúſſio Ozæ uſque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in

die illa, dicens: Quómodo ingrediétur ad me Arca Dómini? Et nóluit divértere ad ſe Arcam Dómini in civitátem David: ſed divértit eam in domum Obédedom Gethæi. Et habitávit Arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménſibus: & benedixit Dóminus Obédedom, & omnem domum ejus. Nuntiatúmque eſt regi David quòd benedixiſſet Dóminus Obédedom, & ómnia ejus propter Arcam Dei. Abiit ergo David, & addúxit Arcam Dei de domo Obédedom, in civitátem David cum gáudio.

℟. Dóminus, qui erípuit. 172.

FERIA SEXTA.

De libro ſecúndo Regum.

Lectio i. Cap. 7.

ET ecce ſermo Dómini ad Nathan, dicens: Vade, & lóquere ad ſervum meum David: Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum? Neque enim habitávi in domo ex die illa, qua edúxi filios Iſrael de terra Ægypti, uſque in diem hanc: ſed ambulábam in tabernáculo, & in tentório.

℟. Percúſſit Saul. 172.

Lectio ii.

Et cuncta loca, quæ tranſívi cum ómnibus filiis Iſrael, numquid loquens locútus ſum ad unam de tríbubus Iſrael, cui præcépi ut páſceret pópulum meum Iſrael, dicens: Quare non ædificáſtis mihi domum cédrinam? Et nunc hæc dices ſervo meo David: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Ego tuli te de páſcuis ſequéntem greges, ut eſſes dux ſuper pópulum meum Iſrael: & fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, & interféci univérſos inimícos tuos à fácie tua: fecíque tibi nomen grande juxta nomen magnórum qui ſunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Iſrael, & plantábo eum, & habitábit ſub eo, & non turbábitur ámplius: nec addent filii iniquitátis ut afflígant eum ſicut prius, ex die qua conſtitui júdices ſuper pópulum meum Iſrael: & réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis. Prædicítque tibi Dóminus, quòd domum fáciat tibi Dóminus. ℟. Montes Gélboe. 173.

Lectio iii.

CUmque compléti fúerint dies tui, & dormíeris cum pátribus tuis, ſuſcitábo ſemen tuum poſt te, quod egrediétur de útero tuo, & firmábo regnum ejus. Ipſe ædificábit domum nómini meo, & ſtabíliam thronum regni ejus uſque in ſempitérnum. Ego ero ei in patrem, & ipſe erit mihi in fílium: qui ſi iníquè áliquid géſſerit, árguam eum in virga virórum, & in plagis filiórum hóminum. Miſericórdiam autem meam non áuferam ab eo, ſicut ábſtuli à Saul, quem amóvi à fácie mea. Et fidélis erit domus tua, & regnum tuum uſque in ætérnum ante fáciem tuam, & thronus tuus erit firmus júgiter. Secúndùm ómnia verba hæc, & juxta univérſam viſiónem iſtam, ſic locútus eſt Nathan ad David.

℟. Ego te tuli. 173.

SABBATO.

De libro ſecúndo Regum.

Lectio i. Cap. 11.

FActum eſt autem verténte anno, eo témpore quo ſolent reges ad bella procédere, miſit David Joab, & ſervos ſuos cum eo, & univérſum Iſrael, & vaſtavérunt filios Ammon, & obſedérunt Rabba: David autem remánſit in Jerúſalem. Dum hæc ageréntur, áccidit ut súrgeret David de ſtrato ſuo poſt merídiem, & deambuláret in ſolário domus régiæ: vidítque mulíerem ſe lavántem, ex advérſo ſuper ſolárium ſuum: erat autem mú-

Digitized by Google

múlier pulchra valdè. Miſit ergo rex, & requiſívit quæ eſſet múlier. Nuntiatúmque eſt ei, quòd ipſa eſſet Bethſabée filia Elíam, uxor Uríæ Hethæi. Miſſis ítaque David núntiis, tulit eam.

Lectio ii.

ET revérſa eſt in domum ſuam concépto fœtu. Mitténſque nuntiávit David, & ait: Concépi. Miſit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uríam Hethæum. Miſítque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David. Quæſivítque David quàm rectè ágeret Joab, & pópulus, & quómodo adminiſtrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egréſſus eſt Urías de domo regis, ſecutúſque eſt eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domus régiæ cum áliis ſervis dómini ſui, & non deſcéndit ad domum ſuam. Nuntiatúmque eſt David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum ſuam. Et ait David ad Uríam: Numquid non de via veníſti? Quare non deſcendiſti in domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei & Iſrael & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab, & ſervi dómini mei ſuper fáciem terræ manent: & ego ingrédiar domum meam, ut cómedam, & bibam, & dórmiam cum uxóre mea: per ſalútem tuam, & per ſalútem ánimæ tuæ non fáciam rem hanc.

Lectio iii.

AIt ergo David ad Uríam: Mane hic étiam hódie, & cras dimíttam te. Manſit Urías in Jerúſalem in die illa & altera: & vocávit eum David ut coméderet coram ſe & bíberet, & inebriávit eum: qui égréſſus véſpere, dormívit in ſtrato ſuo cum ſervis dómini ſui, & in domum ſuam non deſcéndit. Factum eſt ergo manè, & ſcripſit David epiſtolam ad Joab: miſitque per manum Uríæ, ſcribens in epiſtola: Pónite Uríam ex advérſo belli, ubi fortíſſimum eſt prælium: & derelínquite eū, ut percúſſus intéreat. Igitur cùm Joab obſidéret Urbem, póſuit Uríam in loco ubi ſciébat viros eſſe fortíſſimos. Egreſſique viri de civitáte, bellábant advérſum Joab, & cecidérunt de pópulo ſervórum David, & mórtuus eſt étiam Urías Hethæus.

Ad Magnificat Antiphona.

Obſecro Dómine, aufer iniquitátem ſervi tui, quia inſipiénter egi.

DOMINICA VI.

post Pentecoſten.

In primo Nocturno.

De libro ſecúndo Regum.

Lectio i. Cap. 12.

MIſit ergo Dóminus Nathan ad David: qui cùm veniſſet ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitáte una, unus dives, & alter pauper. Dives habébat oves & boves plúrimos valdè. Pauper autem nihil habébat omníno, præter ovem unam párvulam, quam émerat & nutríerat, & quæ créverat apud eum cū filiis ejus, ſimul de pane illíus cómedens, & de cálice ejus bibens, & in ſinu illíus dórmiens: erátque illi ſicut filia. Cùm autē peregrínus quidam veníſſet ad dívitem, parcens ille ſúmere de óvibus & de bobus ſuis, ut exhibéret convívium peregríno illi qui vénerat ad ſe: tulit ovem viri páuperis, & præparávit cibos hómini qui vénerat ad ſe.

℞. Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte illi ſoli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum veſtrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde veſtro, & auférte deos aliénos de médio veſtri. Et liberábit.

Digitized by Google

Lectio ii.

IRátus autem indignatióne David advérſus hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus, quóniam filius mortis eſt vir, qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eò quòd fécerit verbum iſtud, & non pepércit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Iſrael: Ego unxi te in regem ſuper Iſrael, & ego érui te de manu Saul, & dedi tibi domum dómini tui, & uxóres dómini tui in ſinu tuo, dedíque tibi domum Iſrael & Juda: & ſi parva ſunt iſta, adjíciam tibi multò majóra. Quare ergo contempſíſti verbum Dómini, ut fáceres malum in conſpéctu meo? Uríam Hethæum percuſsíſti gládio, & uxórem illíus accepíſti in uxórem tibi, & interfecíſti eum gládio filiórum Ammon.

℟. Deus ómnium exaudítor eſt: ipſe miſit Angelum ſuum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne miſericórdiæ ſuæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

QUam ob rem non recédet gládius de domo tua uſque in ſempitérnum, eò quòd deſpéxeris me, & túleris uxórem Uríæ Hethæi, ut eſſet uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce ego ſuſcitábo ſuper te malum de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & dabo próximo tuo, & dórmiet cum uxóribus tuis in óculis Solis hujus. Tu enim fecíſti abſcóndité: ego autem fáciam verbum iſtud in conſpéctu omnis Iſrael, & in conſpéctu Solis. Et dixit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránſtulit peccátum tuum: non moriéris. Verúmtamen quóniam blaſphemáre feciſti inimícos Dómini, propter verbum hoc, filius, qui natus eſt tibi, morte moriétur. Et revérſus eſt Nathan in domum ſuam. Percúſſit quoque Dóminus párvulũ, quem pepérerat uxor Uríę David, & deſperátus eſt. Deprecatúſque eſt David Dóminum pro párvulo, & jejunávit David jejúnio, & ingréſſus ſeórſum, jácuit ſuper terram.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me, * Ipſe me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipſe me. Glória Patri. Ipſe me.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro S. Ambróſii Epíſcopi de Apología David.

Lectio iv. Apol. 1. c. 2.

UNuſquíſque noſtrùm per ſíngulas horas quàm multa delínquit, nec tamen unuſquíſque de plebe peccátum ſuum confiténdum putat. Ille rex tantus ac potens, ne exíguo quidem moménto manére penes ſe delícti paſſus eſt conſciéntiam: ſed præmatúra confeſſióne, atque imménſo dolóre, réddidit peccátum ſuũ Dómino. Quem mihi nunc fácilè repérias honorátum ac dívitem, qui ſi arguátur alicújus culpæ reus, non moléſtè ferat? At ille régio clarus império, tot divinis probátus orá culis, cùm à priváto hómine corriperétur quòd gráviter deliquíſſet, non indignátus infrémuit, ſed conféſſus ingémuit culpæ dolóre.

℟. Percúſſit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percúſſit Philiſthæum, & abſtulit oppróbrium ex Iſrael. ℣. Nónne iſte eſt David, de

quo

Digitized by Google

quo canébant in choro, dicéntes: Saul percúſſit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

Denique Dóminum dolor íntimi movit affectus, ut Nathan díceret: Quóniam pœnítuit te; & Dóminus ábſtulit peccátum tuum. Matúritas itaque véniæ, profúndam regis fuiſſe pœniténtiá declarávit, quæ tanti erróris offénſam tradúxerit. Alii hómines cùm à ſacerdótibus corripiúntur, peccátum ſuum íngravant, dum negáre cúpiunt, aut defféndere: ibique eórum lapſus eſt major, ubi ſperátur corréctio. Sancti autem Dómini, qui conſummáre pium certámen géſtiunt, & cúrrere curſum ſalútis, sícubi fortè ut hómines corrúerint, natúræ magis fragilitáte, quàm peccándi libídine, acrióres ad curréndum reſúrgunt, pudóris ſtímulo majóra reparántes certámina: ut non ſolùm nullum attulíſſe æſtimétur lapſus impediméntum, ſed étiam velocitátis incentíva cumuláſſe.

℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant ſuper vos: * Ubi cecidérunt fortes Iſrael. ℣. Omnes montes, qui eſtis in circúitu ejus, víſitet Dóminus: à Gélboe autem tránſeat. Ubi.

Lectio vi. Cap. 4.

Peccávit David, quod ſolent reges: ſed pœniténtiam geſſit, flevit, ingémuit, quod non ſolent reges. Confeſſus eſt culpam, obſecrávit indulgéntiam, humi ſtratus deplorávit ærúmnam, jejunávit, orávit, confeſſiónis ſuæ teſtimónium in perpétua ſecula vulgáto dolóre tranſmíſit. Quod erubéſcunt fácere priváti, rex non erúbuit confitéri. Qui tenéntur légibus, audent ſuum negáre peccátum, dedignántur rogáre indulgéntiam, quam petébat qui nullis légibus tenebátur humánis. Quòd peccávit, conditiónis eſt: quòd ſupplicávit, correctiónis. Lapſus commúnis, ſed ſpeciális confeſſio. Culpam ítaque incidiſſe, natúræ eſt; diluiſſe, virtútis.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pòſui te páſcere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, fírmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui.

℟. vii. Peccávi ſuper númerū arénæ maris, & multiplicáta ſunt peccáta mea: & non ſum dignus vidére altitúdiné cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco, & delíctum meum contra me eſt ſemper, quia tibi ſoli peccávi. Et malum.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória Patri. Plena eſt.

FERIA SECUNDA.

De libro ſecúndo Regum.

Lectio i. Cap. 13. c

Porrò non eſt locútus Abſalom ad Amnon nec malum, nec bonum: óderat enim Abſalom Amnon, eò quòd violáſſet Thamar ſorórem ſuam. Factum eſt autem poſt tempus biénnii, ut tonderéntur oves Abſalom in Baálhaſor, quæ eſt juxta Ephraim: & vocávit Abſalom omnes fílios regis, venítque ad regem, & ait ad eum: Ecce tondéntur

Digitized by Google

oves ſervi tui: véniat, oro, rex cum ſervis ſuis ad ſervum ſuū. Dixítque rex ad Abſalom: Noli, fili mi, noli rogáre ut veniámus omnes, & gravémus te. Cùm autem cógeret eum, & noluíſſet ire, benedixit ei.

℟. Recordáre Dómine. 161.

Lectio ii.

Et ait Abſalom: Si non vis veníre, véniat, óbſecro, nobíſcum ſaltem Amnon frater meus. Dixítque ad eum rex: Non eſt necéſſe ut vadat tecum. Coëgit ítaque Abſalom eum, & dimíſit cum eo Amnon & univérſos filios regis. Fecerátque Abſalom convivium quaſi convívium regis. Præcéperat autem Abſalom púeris ſuis, dicens: Obſerváte cùm temuléntus fúerit Amnon vino, & dixero vobis: Percútite eum, & interficite, nolíte timére: ego enim ſum qui præcípio vobis: roborámini, & eſtóte viri fortes. Fecérunt ergo púeri Abſalom advérſum Amnon, ſicut præcéperat eis Abſalom. Surgentéſque omnes filii regis aſcendérunt ſínguli mulas ſuas, & fugérunt. ℟. Exaudiſti. 162.

Lectio iii.

Cumque adhuc pérgerent in itinere, fama pervénit ad David, dicens: Percúſſit Abſalom omnes filios regis, & non remánſit ex eis ſaltem unus. Surréxit ítaque rex, & ſcidit veſtiménta ſua, & cécidit ſuper terram, & omnes ſervi illíus, qui aſſiſtébant ei, ſcidérunt veſtiménta ſua. Reſpóndens autem Jónadab filius Sémmaa fratris David, dixit: Ne æſtimet dóminus meus rex, quòd omnes púeri filii regis occíſi ſint: Amnon ſolus mórtuus eſt, quóniam in ore Abſalom erat póſitus, ex die qua oppréſſit Thamar ſorórem ejus. Nunc ergo ne ponat dóminus meus rex ſuper cor ſuū verbum iſtud, dicens: Omnes filii regis occíſi ſunt: quóniam Amnon ſolus mórtuus eſt. Fugit autem Abſalom.

℟. Audi Dómine. 162.

FERIA TERTIA.

De libro ſecúndo Regum.

Lectio i. Cap. 14.

Cum ingréſſa fuiſſet múlier Thecuítis ad regem, cécidit coram eo ſuper terram, & adorávit, & dixit: Serva me rex. Et ait ad eam rex: Quid cauſæ habes? Quæ reſpóndit: Heu, múlier vídua ego ſum: mórtuus eſt enim vir meus. Et ancíllæ tuæ erant duo filii, qui rixáti ſunt advérſum ſe in agro, nullúſque erat, qui eos prohibére poſſet: & percúſſit alter álterum, & interfécit eum. Et ecce conſúrgens univérſa cognátio advérſum ancíllam tuam, dicit: Trade eum, qui percúſſit fratrem ſuum, ut occidámus eum pro ánima fratris ſui, quem interfécit, & deleámus hærédem: & quærunt extínguere ſcintíllam meam, quæ relícta eſt, ut non ſupérſit viro meo nomen, & relíquiæ ſuper terram.

℟. Dómine, ſi convérſus. 162.

Lectio ii.

Et ait rex: Qui contradíxerit tibi, adduc eum ad me, & ultrà nō addet ut tangat te. Quæ ait: Recordétur rex Dómini Dei ſui, ut non multiplicéntur próximi ſánguinis ad ulciſcéndum, & nequáquam interficiant filium meum. Qui ait: Vivit Dóminus, quia non cadet de capíllis filii tui ſuper terram. Dixit ergo múlier: Loquátur ancilla tua ad dóminum meum regem verbum. Et ait: Lóquere. Dixítque múlier: Quare cogitáſti hujuſcémodi rem contra pópulum Dei, & locútus eſt rex verbum iſtud, ut peccet, & non redúcat ejéctum ſuum? Omnes mórimur, & quaſi aquæ dilábimur in terram, quæ non revertúntur, nec vult Deus perire

Digitized by Google

rire ánimam, ſed retráctat cógitans ne pénitus péreat qui abjéctus eſt.

℟. Factum eſt. 162. Lectio iii.

ET ait rex: Numquid manus Joab tecum eſt in ómnibus iſtis? Reſpóndit múlier, & ait: Per ſalútem ánimæ tuæ, dómine mi rex, nec ad ſiniſtram, nec ad déxteram eſt ex ómnibus his, quæ locútus eſt dóminus meus rex: ſervus enim tuus Joab, ipſe præcépit mihi, & ipſe póſuit in os ancíllæ tuæ ómnia verba hæc. Ut vérterem figúram ſermónis hujus, ſervus tuus Joab præcépit iſtud: tu autem dómine mi rex, ſápiens es, ſicut habet ſapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia ſuper terram. Et ait rex ad Joab: Ecce placátus feci verbum tuum: vade ergo, & révoca púerum Abſalom. ℟. Ego te tuli. 163.

FERIA QUARTA.

De libro ſecúndo Regum.

Lectio i. Cap. 15.

IGitur poſt hæc fecit ſibi Abſalom currus & équites, & quinquagínta viros qui præcéderent eum. Et manè conſúrgens Abſalom, ſtabat juxta intróitum portæ, & omnem virum, qui habébat negótium ut veníret ad regis judícium, vocábat Abſalom ad ſe, & dicébat: De qua civitáte es tu? Qui reſpóndens, ajébat: Ex una tribu Iſrael ego ſum ſervus tuus. Reſpondebátque ei Abſalom: Videntur mihi ſermónes tui boni & juſti. Sed non eſt qui te áudiat conſtitútus à rege. ℟. Peccávi ſuper númerum. 163.

Lectio ii.

DIcebátque Abſalom: Quis me conſtítuat júdicem ſuper terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, & juſtè júdicem? Sed & cùm accéderet ad eum homo ut ſalutáret illum; extendébat manum ſuam, & apprehéndens oſculabátur eum. Faciebátque hoc omni Iſrael veniénti ad judícium ut audirétur à rege, & ſolicitábat corda virórum Iſrael.

℟. Exaudiſti. 163. Lectio iii.

POſt quadragínta autem annos, dixit Abſalom ad regem David: Vadam & reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit ſervus tuus, cùm eſſet in Geſſur Syriæ, dicens: Si redúxerit me Dóminus in Jerúſalem, ſacrificábo Dómino. Dixítque ei rex David: Vade in pace. Et ſurréxit, & ábiit in Hebron. Miſit autem Abſalom exploratóres in univérſas tribus Iſrael, dicens: Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite: Regnávit Abſalom in Hebron.

℟. Audi Dómine. 164.

FERIA QUINTA.

De libro ſecúndo Regum.

Lectio i. Cap. 15.

VEnit ígitur núntius ad David, dicens: Toto corde univérſus Iſrael ſéquitur Abſalom. Et ait David ſervis ſuis, qui erant cum eo in Jerúſalem: Súrgite, fugiámus: neque enim erit nobis effúgium à facie Abſalom: feſtináte égredi, ne fortè véniens óccupet nos, & impéllat ſuper nos ruínam, & percútiat civitátem in ore gládii. Dixerúntque ſervi regis ad eum: Omnia quæcúmque præcéperit dóminus noſter rex, libénter exequémur ſervi tui.

℟. Præparáte. 177. Lectio ii.

EGréſſus eſt ergo rex, & univérſa domus ejus pédibus ſuis: & derelíquit rex decem mulíeres concubínas ad cuſtodiéndam domum. Egreſſúſque rex & omnis Iſrael pédibus ſuis, ſtetit procul à domo, & univérſi ſervi ejus ambulábant juxta eum, & legiónes Ceréthi & Pheléthi, & omnes Gethæi pugnatóres válidi, ſex-

Digitized by Google

ſexcénti viri qui ſecúti eum fúerant de Geth pédites, præcedébant regem. ℟. Deus ómnium. 178.

Lectio iii.

DIxit autem rex ad Ethái Gethæum? Cur venis nobíſcum? Revértere, & hábita cũ rege, quia peregrínus es, & egréſſus es de loco tuo. Heri veníſti, & hódie compelléris nobíſcum égredi? Ego autem vadam quò itúrus ſum: revértere, & reduc tecum fratres tuos, & Dóminus fáciet tecum miſericórdiam & veritátem, quia oſtendíſti grátiam & fidem. ℟. Dóminus, qui erípuit. 178.

FERIA SEXTA.

De libro ſecúndo Regum.

Lectio i. Cap. 16.

VEnit ergo rex David uſq; Bahúrim: & ecce egrediebátur inde vir de cognatióne domus Saul nómine Sémei, fílius Gera, procedebátque egrédiens, & maledicébat, mittebátque lápides, contra David, & contra univérſos ſervos regis David. Omnis autem pópulus, & univérſi bellatóres à dextro, & à ſiníſtro látere regis incedébant. Ita autem loquebátur Sémei cùm maledíceret regi: Egrédere, egrédere vir ſánguinum, & vir Bélial. Réddidit tibi Dóminus univérſum ſánguinem domus Saul: quóniam invaſíſti regnum pro eo. ℟. Percúſſit Saul. 178.

Lectio ii.

DIxit autem Abíſai filius Sarújæ, regi: Quare maledicit canis hic mórtuus dómino meo regi? Vadam, & amputábo caput ejus. Et ait rex: Quid mihi & vobis eſt fílii Sarújæ? dimíttite eum ut maledícat: Dóminus enim precépit ei ut maledíceret David: & quis eſt qui áudeat dícere quare ſic fécerit? ℟. Montes Gélboe. 179.

Lectio iii.

ET ait rex Abíſai, & univérſis ſervis ſuis. Ecce filius meus, qui egréſſus eſt de útero meo, quærit ánimã meã: quantò magis nunc filius Jémini? dimíttite eũ ut maledícat juxta præcéptum Dñi: ſi fortè reſpíciat Dñs afflictiónem meã, & reddat mihi Dñs bonum pro maledictióne hac hodiérna. ℟. Ego te tuli. 179.

SABBATO.

De libro ſecúndo Regum.

Lectio i. Cap. 18. b

EGréſſus eſt pópulus in campum contra Iſrael, & factũ eſt prælium in ſaltu Ephraim. Et cæſus eſt ibi pópulus Iſrael ab exércitu David, factáque eſt plaga magna in die illa, vigínti míllium. Fuit autem ibi prælium diſpérſum ſuper fáciem omnis terræ, & multò plures erant quos ſaltus conſúmpſerat de pópulo, quàm hi quos voráverat gládius in die illa.

Lectio ii.

ACcidit autem ut occúrreret Abſalom ſervis David, ſedens mulo: cúmque ingréſſus fuíſſet mulus ſubter condénſam quercum & magnam, adhæſit caput ejus quércui: & illo ſuſpénſo inter cœlum & terram, mulus, cui inſéderat, pertranſívit. Vidit autem hoc quíſpiam, & nunciávit Joab, dicens: Vidi Abſalom pendére de quercu. Et ait Joab viro, qui nunciáverat ei: Si vidíſti, quare non confodíſti eum cum terra, & ego dedíſſem tibi decem argénti ſiclos, & unum bálteum? Qui dixit ad Joab: Si appénderes in mánibus meis mille argẽteos, nequáquam mítterem manum meam in fílium regis: audiéntibus enim nobis præcépit rex tibi, & Abíſai, & Ethái, dicens: Cuſtodíte mihi púerum Abſalom.

Lectio iii.

ET ait Joab: Non ſicut tu vis, ſed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo tres lánceas in manu ſua: & infixit eas in cor-

Digitized by Google

corde Abſalom: cùmque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, & percutiéntes interfecérunt eum. Cécinit autem Joab búccina, & retínuit pópulum, ne perſequerétur fugiéntem Iſrael, volens párcere multitúdini. Et tulérunt Abſalom, & projecérunt eum in ſaltu, in fóveam grandem, & comportavérunt ſuper eum acervum lápidum magnum nimis.

Ad Magnificat Antiphona.

Unxérunt Salomónem Sadoc ſacérdos, & Nathan Prophéta, regem in Gihon, & aſcendéntes læti dixérunt: Vivat rex in ætérnum.

Niſi ponenda ſit Antiphona pro Dominica prima Auguſti: quia tunc omnibus Antiphonis, & Lectionibus de libris Regum, ponuntur de libris Salomonis: quod etiam ſervatur in ſequentibus Hebdomadis.

DOMINICA VII. poſt Pentecoſten.

In primo Nocturno.

Incipit liber tértius Regum.

Lectio I. Cap. I.

ET rex David ſenúerat, habebátque ætátis plúrimos dies: cùmque operirétur véſtibus, non calefiébat. Dixérunt ergo ei ſervi ſui: Quærámus Dómino noſtro regi adoleſcéntulam vírginem, & ſtet coram rege, & fóveat eum, dormiátque in ſinu ſuo, & calefáciat dóminum noſtrum regem. Quæſiérunt igitur adoleſcéntulam ſpecióſam in ómnibus fínibus Iſrael, & invenérunt Abiſag Sunamítidem, & adduxérunt eam ad regem. Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebátque cum rege, & miniſtrábat ei: rex verò non cognóvit eam.

℟. Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte illi ſoli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum veſtrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde veſtro, & auférte deos aliénos de médio veſtri. Et liberábit.

Lectio II.

ADonías autem filius Haggith elevabátur, dicens: Ego regnábo. Fecítque ſibi currus & équites, & quinquagínta viros, qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater ſuus aliquándo, dicens: Quare hoc feciſti? Erat autem & ipſe pulcher valdè, ſecundus natu poſt Abſalom. Et ſermo ei cum Joab filio Sarújæ, & cum Abjathar ſacerdóte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc verò ſacérdos, & Banájas filius Jójadæ, & Nathan Prophéta, & Sémei, & Rei, & robur exércitus David non erat cum Adonía.

℟. Deus ómnium exaudítor eſt: ipſe miſit Angelum ſuum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne miſericórdiæ ſuæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me. Et.

Lectio III.

DIxit ítaque Nathan ad Bethſabée matrem Salomónis: Num audíſti, quòd regnáverit Adonías filius Haggith, & dóminus noſter David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium à me, & ſalva ánimam tuam, filiíque tui Salomónis. Vade, & ingrédere ad regem David, & dic ei: Nónne tu dómine mi rex juráſti mihi ancíllæ tuæ, dicens: Sálomon filius tuus regnábit poſt me, & ipſe ſedébit in ſólio meo? quare ergo regnat Adonías? Et adhuc ibi te loquénte cum rege, ego véniam poſt te, & complébo ſermónes tuos. Ingréſſa eſt itaque Bethſabée ad regem in cubículum.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me, * Ipſe me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Mi-

Digitized by Google

℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam, ánimam meam eripuit de medio catulórum leónum. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In ſecundo Nocturno.

Ex Epíſtola S. Hierónymi Preſbyteri ad Nepotiánum.

Epiſt. 2. tomo 1. Lectio iv.

DAvid annos natus ſeptuaginta, bellicóſus quondam vir, ſenectúte frigeſcénte non póterat calefieri. Quæritur ítaque puélla de univérſis finibus Iſrael Abíſag Sunamítis, quæ cum rege dormíret, & ſenile corpus calefáceret. Quæ eſt iſta Sunamítis, uxor & virgo; tam fervens, ut frigidum calefáceret; tam ſancta, ut caléntem ad libídinem non provocáret? Expónat ſapientíſſimus Sálomon patris ſui delícias, & pacíficus bellatóris viri narret ampléxus. Póſſide ſapiéntiam, póſſide intelligéntiam. Ne obliviſcáris, & ne declináveris à verbis oris mei: neque derelínquas illam, & apprehéndet te: ama illam, & ſervábit te. Princípium ſapiéntiæ, póſſide ſapiéntiam: & in omni poſſeſſióne tua, póſſide intelligéntiam: circúmda illam, & exaltábit te: honóra illam, & amplexábitur te, ut det cápiti tuo coróna gratiárum. Coróna quoque deliciárũ prótreget te.

℟. Percúſſit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percúſſit Philiſthæum, & ábſtulit oppróbrium ex Iſrael.
℣. Nonne iſte eſt David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percúſſit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

OMnes penè virtútes córporis mutántur in ſénibus, & creſcénte ſola ſapiéntia, decréſcunt cétera: jejúnia, vigíliæ, chaméuniæ, id eſt, ſuper paviméntum dormitiónes, huc illucque diſcúrſus, peregrinórum ſuſcéptio, defénſio páuperum, inſtántia oratiónum, & perſeverántia, viſitátio languéntium, labor mánuum unde præbeántur eleemóſynæ. Et ne ſermónem lóngiùs prótraham, cuncta quæ per corpus exercéntur, fracto córpore minóra fiunt.

℟. Montes Gélboe nec ros, nec plúvia véniant ſuper vos: * Ubi cecidérunt fortes Iſrael.
℣. Omnes montes, qui eſtis in circúitu ejus, víſitet Dóminus: à Gélboe autem tranſeat. Ubi.

Lectio vi.

NEc hoc dico, quòd in juvénibus & adhuc ſolidióris ætátis: his dumtáxat, qui labóre & ardentíſſimo ſtúdio, vitæ quoque ſanctimónia, & oratiónis ad Dóminum Jeſum frequéntia, ſciéntiam conſecúti ſunt, frígeat ſapiéntia, quę in pleríſque ſénibus ætáte marcéſcit: ſed quòd adoleſcéntia multa córporis bella ſuſtíneat, & inter incentíva vitiórum, & carnis titillatiónes, quaſi ignis in lignis virídibus ſuffocétur, ut ſuum non poſſit explicáre fulgórem. Senéctus verò rurſus eórum, qui adoleſcéntiam ſuam honéſtis ártibus inſtruxérunt, & in lege Dómini meditáti ſunt die ac nocte, ætáte fit dóctior, uſu trítior, procéſſu témporis ſapiéntior, & véterum ſtudiorũ dulcíſſimos fructus metit.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus: & póſui te páſcere gregẽ pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, firmans regnum tuum in ætérnum.
℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória. Et.

℟. vii. Peccávi ſuper númerũ arénæ maris, & multiplicáta ſunt peccáta mea: & non ſũ dignus

Digitized by Google

gnus vidére altitúdiné cęli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, *Et malum coram te feci.
℣. Quóniam iniquitátem meā ego cognóſco, & delictum meum contra me eſt ſemper, quia tibi ſoli peccávi. Et.
℟. vii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: *Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: *Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus.
Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. i. d

ET reſpóndit rex David, dicens: Vocáte ad me Bethſabée. Quæ cum fuiſſet ingréſſa coram rege, & ſtetiſſet ante eum, jurávit rex, & ait: Vivit Dóminus, qui éruit ánimā meam de omni angúſtia, quia ſicut jurávi tibi per Dóminum Deum Iſrael, dicens: Sálomon filius tuus regnábit poſt me, & ipſe ſedébit ſuper sólium meum pro me: ſic fáciam hódie. Summiſſóque Bethſabée in terram vultu, adorávit regem, dicens: Vivat dóminus meus David in ætérnum.
℟. Recordáre Dómine. 161.

Lectio ii.

DIxit quoque Rex David: Vocáte mihi Sadoc ſacerdótem, & Nathan Prophétam, & Banájam filium Jojádæ. Qui cum ingréſſi fuiſſent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobíſcum ſervos dómini veſtri, & impónite Salomónem filium meum ſuper mulam meam: & dúcite eum in Gihon. Et ungat eum ibi Sadoc ſacérdos, & Nathan Prophéta in regem ſuper Iſrael, & canétis búccina, atque dicétis: Vivat rex Sálomon. Et aſcendétis poſt eum, & véniet, & ſedébit ſuper sólium meū, & ipſe regnábit pro me.
℟. Exaudíſti Dómine. 162.

Lectio iii.

DEſcéndit ergo Sadoc ſacérdos, & Nathan Prophéta, & Banájas filius Jójadæ, & Ceréthi, & Pheléthi, & impoſuérunt Salomónem ſuper mulam regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc ſacérdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomónem: & cecinérunt búccina, & dixit omnis pópulus: Vivat rex Sálomon. Et aſcéndit univérſa multitúdo poſt eum, & pópulus canéntium tíbiis, & lætántium gáudio magno, & insónuit terra à clamóre eórum.
℟. Audi Dómine. 162.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 2.

APpropinquavérunt autem dies David ut morerétur, præcepítque Salomóni filio ſuo, dicens: Ego ingrédior viam univérſæ terrę: confortáre, & eſto vir. Et obsérva cuſtódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut cuſtódias cæremónias ejus, & præcépta ejus, & judícia, & teſtimónia, ſicut ſcriptum eſt in lege Móyſi: ut intélligas univérſa quæ facis, & quocúmque te vérteris: ut confirmet Dóminus ſermónes ſuos, quos locútus eſt de me, dicens: Si cuſtodíerint filii tui vias ſuas, & ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde ſuo, & in omni ánima ſua, non auferétur tibi vir de sólio Iſrael.
℟. Dómine, ſi convérſus. 162.

Lectio ii.

TU quoque noſti quæ fécerit mihi Joab filius Sarújæ, quæ fécerit duóbus princípibus exércitus Iſrael, Abner filio Ner, & Amaſę filio Jether: quos occídit, & effúdit ſánguinem belli in pace, & póſuit cruó-

cruórem prælii in bálteo ſuo, qui erat circa lumbos ejus, & in calceaménto ſuo, quod erat in pédibus ejus. Fácies ergo juxta ſapiéntiam tuam, & non dedúces canítiem ejus pacíficè ad ínferos. ℟. Factum eſt. 162.

Lectio iii.

SEd & filiis Berzellái Galaadítis reddes grátiam, eruntque comedéntes in menſa tua: occurrérunt enim mihi quando fugiébam à fácie Abſalom fratris tui. Habes quoque apud te Sémei filium Gera, filii Jémini de Bahúrim, qui maledíxit mihi maledictióne péſſima, quando ibam ad Caſtra: ſed quia deſcéndit mihi in occúrſum cùm tranſirem Jordánem, & jurávi ei per Dóminũ, dicens: Non te interficiam gládio: tu noli pati eum eſſe innóxium. ℟. Ego te tulit. 163.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 3.

APpáruit autem Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens: Póſtula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon: Tu feciſti cum ſervo tuo David patre meo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpéctu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum: cuſtodíſti ei miſericórdiam tuam grandem, & dediſti ei filium ſedéntem ſuper thronum ejus, ſicut eſt hódie. ℟. Peccávi ſuper númerũ. 163.

Lectio ii.

ET nunc Dómine Deus, tu regnáre feciſti ſervum tuũ pro David patre meo: ego autem ſum puer párvulus, & ignórans egréſſum, & intróitum meum. Et ſervus tuus in médio eſt pópuli, quem elegíſti, pópuli infiníti, qui numerári & ſupputári non poteſt præ multitúdine. Dabis ergo ſervo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre poſſit, & diſcérnere inter bonum & malum. Quis enim póterit judicáre pópulum iſtum, pópulum tuum hunc multum? ℟. Exaudiſti Dñe. 163.

Lectio iii.

PLácuit ergo ſermo coram Dómino, quòd Sálomon poſtuláſſet hujuſcémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni: Quia poſtuláſti verbum hoc, & non petíſti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, ſed poſtuláſti tibi ſapiéntiam ad diſcernéndum judícium: ecce feci tibi ſecúndùm ſermónes tuos, & dedi tibi cor ſápiens & intélligens, in tantum ut nullus ante te ſímilis tui fúerit, nec poſt te ſurrectúrus ſit. Sed & hæc quæ non poſtuláſti, dedi tibi: divítias ſcílicet, & glóriam, ut nemo fúerit ſímilis tui in régibus cunctis retrò diébus. ℟. Audi Dómine. 164.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 4.

SAlomon autem erat in ditióne ſua, habens ómnia regna à flúmine terræ Philíſthiim uſque ad términum Ægypti: offeréntium ſibi múnera, & ſerviéntium ei cunctis diébus vitæ ejus. Erat autem cibus Salomónis per dies ſíngulos trigínta cori ſímilæ, & ſexagínta cori farínæ, decem boves pingues, & viginti boves paſcuáles, & centum aríetes, excépta venatióne cervórum, capreárum, atque bubalórum, & ávium altílium. Ipſe enim obtinébat omnem regiónem, quæ erat trans flumen à Thaphſa uſque ad Gazam, & cunctos reges illárum regiónum: & habébat pacem ex omni parte in circúitu. ℟. Præparáte corda. 183.

Lectio ii.

HAbitabátque Juda & Iſrael abſque timóre ullo, unuſquíſque ſub vite ſua, & ſub ficu ſua, à Dan uſque Berſabée cũctis diébus Salomónis.

Et

Et habébat Sálomon quadragínta míllia præsépia equórũ currílium, & duódecim míllia equéſtrium. Nutriebántque eos ſupradícti regis præfécti: ſed & neceſſária menſæ regis Salomónis cum ingénti cura præbébant in témpore ſuo. Hórdeum quoque, & páleas equórum, & jumentórum deferébant in locum ubi erat rex, juxta conſtitútum ſibi. Dedit quoque Deus ſapiéntiam Sálomóni, & prudéntiam multam nimis, & latitúdinem cordis quaſi arénam, quæ eſt in líttore maris. ℟. Deus ómnium. 183.

Lectio iii.

ET præcedébat ſapiéntia Salomónis ſapiéntiam ómnium Orientálium & Ægyptiórum, & erat ſapiéntior cunctis homínibus: ſapiéntior Ethan Ezrahíta, & Héman, & Chalcol, & Dorda filiis Mahol: & erat nominátus in univérſis Géntibus per circúitum. Locútus eſt quoque Sálomon tria míllia parábolas: & fuérunt cármina ejus quinque & mille. Et diſputávit ſuper lignis à cedro quę eſt in Líbano, uſque ad hyſſópum quæ egréditur de paríete: & diſſéruit de juméntis, & volúcribus, & reptílibus, & píſcibus. Et veniébant de cunctis pópulis ad audiéndam ſapiéntiam Salomónis, & ab univérſis régibus terræ, qui audiébant ſapiéntiam ejus. ℟. Dóminus, qui erípuit. 183.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 5.

MIſit quoque Hiram rex Tyri ſervos ſuos ad Salomónem: audívit enim quòd ipſum unxíſſent regem pro patre ejus: quia amícus fúerat Hiram David omni témpore. Miſit autem Sálomon ad Hiram, dicens: Tu ſcis voluntátem David patris mei, & quia non potúerit ædificáre domũ nómini Dómini Dei ſui propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus eos ſub veſtígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum: & non eſt ſatan, neque occúrſus malus. ℟. Percúſſit Saul. 184.

Lectio ii.

QUamóbrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei, ſicut locútus eſt Dóminus David patri meo, dicens: Fílius tuus, quem dabo pro te ſuper ſólium tuũ, ipſe ædificábit domum nómini meo. Præcipe igitur, ut præcídant mihi ſervi tui cedros de Líbano, & ſervi mei ſint cum ſervis tuis: mercédem autem ſervórum tuórum dabo tibi quamcúmque petíeris: ſcis enim quómodo nõ eſt in pópulo meo vir qui nóverit ligna cædere ſicut Sidónii. ℟. Montes Gélboe. 184.

Lectio iii.

CUm ergo audíſſet Hiram verba Salomónis, lætátus eſt valde, & ait: Benedíctus Dóminus Deus hódie, qui dedit David fílium ſapientíſſimum ſuper pópulum hunc plúrimum. Et miſit Hiram ad Salomónem, dicens: Audívi quæcúmque mandáſti mihi: ego fáciam omnem voluntátem tuam in lignis cédrinis, & abiégnis. Servi mei depónent ea de Líbano ad mare: & ego compónam ea in rátibus in mari uſque ad locũ, qué ſignificáveris mihi, & applicábo ea ibi, & tu tolles ea: præbebíſque neceſſária mihi, ut detur cibus dómui meę. ℟. Ego te tuli. 184.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 7. & 8.

ET perfécit omne opus quod faciébat Sálomon in domo Dómini, & íntulit quæ ſanctificáverat David pater ſuus, argéntum, & aurum, & vaſa, repoſuítque in theſáuris do-

Digitized by Google

domus Dómini. Tunc congregáti ſunt omnes majóres natu Iſrael cum princípibus tribuű, & duces familiárum filiórum Iſrael ad regem Salomónem in Jerúſalem: ut deférrent Arcam fœderis Dómini de civitáte David, id eſt, de Sion. Convenítque ad regem Salomóné univérſus Iſrael in mẽſe Ethánim, in ſolémni die, ipſe eſt menſis séptimus.

Lectio ii.

VEnerúntque cuncti ſenes de Iſrael, & tulérunt Arcam ſacerdótes, & portavérunt Arcam Dómini, & tabernáculum fœderis, & omnia vaſa Sanctuárii, quæ erant in tabernáculo: & ferébant ea Sacerdótes, & Levítæ. Rex autem Sálomon, & omnis multitúdo Iſrael, quæ convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante Arcam, & immolábant oves & boves abſque æſtimatióne, & número. Et intulérunt ſacerdótes Arcam fœderis Dómini in locum ſuum, in oráculum templi, in Sanctum ſanctórum ſubter alas Chérubim. Síquidem Chérubim expandébant alas ſuper locum Arcæ, & protegébant Arcam, & vectes ejus déſuper.

Lectio iii.

IN Arca autem non erat áliud, niſi duæ tábulæ lapídeæ, quas poſúerat in ea Móyſes in Horeb, quando pépigit Dóminus fœdus cum filiis Iſrael, cùm egrederéntur de terra Ægypti. Factum eſt autem, cùm exíſſent ſacerdótes de Sanctuário, nébula implévit domum Dómini & non póterant ſacerdótes ſtare, & miniſtráre propter nébulam: impléverat enim glória Dómini domum Dómini. Tunc ait Sálomon: Dóminus dixit ut habitáret in nébula.

Ad Magnificat. Antiphona.

Exaudiſti Dómine oratiónem ſervi tui, ut ædificárem templum nómini tuo.

DOMINICA VIII. poſt Pentecoſten.

In primo Nocturno.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 9.

FActum eſt autem cùm perfecíſſet Sálomon ædifícium domus Dómini, & ædifícium regis, & omne quod optáverat & volúerat fácere, appáruit ei Dóminus secúndò, ſicut apparúerat ei in Gábaon. Dixítque Dóminus ad eum: Exaudívi oratiónem tuam, & deprecatiónem tuam, quam deprecátus es coram me: ſanctificávi domum hanc, quam ædificáſti, ut pónerem nomen meum ibi in ſempitérnum, & erunt óculi mei, & cor meum ibi cunctis diébus. Tu quoque ſi ambuláveris coram me ſicut ambulávit pater tuus, in ſimplicitáte cordis, & in æquitáte, & féceris ómnia, quæ præcépi tibi, & legítima mea, & judícia mea ſerváveris, pónã thronum regni tui ſuper Iſrael in ſempitérnum, ſicut locútus ſum David patri tuo, dicens: Non auferétur vir de génere tuo de ſólio Iſrael.

℟. Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte illi ſoli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum veſtrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde veſtro, & auférte deos aliénos de médio veſtri. Et liberábit.

Lectio ii.

SI autem averſióne avérſi fuéritis vos, & filii veſtri, non ſequéntes me, nec cuſtodiéntes mandáta mea, & cæremónias meas, quas propóſui vobis, ſed abiéritis, & colúeritis deos aliénos, & adoravéritis eos: áuferam Iſrael de ſuperfície terræ quam dedi eis: & templum quod ſãctificavi nómini meo, projíciam à cõſpéctu meo, erítque Iſrael in provérbium, & in fábulam cunctis pópulis. Et domus hæc erit in

in exémplum: omnis qui tranſíerit per eam, ſtupébit, & ſibilábit, & dicet: Quare fecit Dóminus ſic terræ huic, & dómui huic? Et reſpondébunt: Quia dereliquérunt Dóminum Deum ſuum, qui edúxit patres eórum de terra Ægypti, & ſecúti ſunt deos alienos, & adoravérunt eos, & coluérũt eos: idcircò indúxit Dóminus ſuper eos omne malum hoc.

℟. Deus ómnium exaudítor eſt: ipſe miſit Angelum ſuum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne miſericórdiæ ſuæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me. Et.

Lectio iii.

Expletis autem annis vigínti poſtquam ædificáverat Sálomon duas domos, id eſt, domum Dómini, & domum regis (Hiram rege Tyri præbénte Salomóni ligna cédrina, & abiégna, & aurum juxta omne quod opus habúerat) tunc dedit Sálomon Hiram vigínti óppida in Terra Galilææ. Et egréſſus eſt Hiram de Tyro, ut vidéret óppida quæ déderat ei Sálomon, & non placuérunt ei, & ait: Hæcine ſunt civitátes, quas dedíſti mihi, frater? Et appellávit eas Terram chabul, uſque in diem hanc. Miſit quoque Hiram ad regem Salomónem centum vigínti talénta auri.

℟. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me, * Ipſe me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipſe. Glória. Ipſe.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro S. P. N. Auguſtini Epiſc. de Civitáte Dei.

Lib. 17. c. 8. ſub med. Lectio iv.

Facta eſt quidem nonnúlla imágo rei futúræ étiam in Salomóne, in eo quòd templum ædificávit, & pacem hábuit ſecúndum nomen ſuum, (Sálomon quippe pacíficus eſt Latínè) & in exórdio regni ſui mirabíliter laudábilis fuit. Sed eàdem ſua perſóna per umbram futúri prænuntiábat étiam ipſe Chriſtum Dóminum noſtrum, non exhibébat. Unde quædam de illo ita ſcripta ſunt, quaſi de ipſo iſta prædicta ſint, dum Scriptúra ſancta étiam rebus geſtis prophétans, quodámmodò in eo figúram delíneat futurórum.

℟. Percúſſit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percuſſit Philiſthæum, & abſtulit oppróbrium ex Iſrael. ℣. Nónne iſte eſt David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percúſſit mille, & David decem míllia. Quia.

Lectio v.

Nam præter libros divínæ hiſtóriæ, ubi regnáſſe narrátur, Pſalmus étiam ſeptuagéſimus primus título nóminis ejus inſcriptus eſt. In quo tam multa dicúntur, quæ omninò ei cõvenire non poſſunt, Dómino autem Chriſto aptiſſima perſpicuitáte cõvéniunt: ut evidénter appáreat, quòd in illo figúra qualiſcúmque adumbráta ſit, in iſto autem ipſa véritas præſentáta.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant ſuper vos: * Ubi cecidérunt fortes Iſrael. ℣. Omnes montes, qui eſtis in circúitu ejus, viſitet Dóminus: à Gélboe autem tránſeat. Ubi.

Lectio vi.

Notum eſt enim, quibus términis regnum concluſum fúerit Salomónis, & tamen in eo Pſalmo légitur, ut ália táceam: Dominábitur à mari uſque ad mare, & à flúmine uſque ad términos orbis terræ: quod in Chriſto vidémus impléri. A flúmine

quip-

Digitized by Google

quippe dominándi ſumpſit exórdium, ubi baptizátus à Joánne, eódem monſtránte cœpit agnóſci à diſcípulis, qui eum non ſolùm magiſtrum, verùm étiam Dóminũ appellavérunt.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus: & póſui te páſcere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, firmans regnum tuum in ætérnum.
℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória. Et.

℟. vii. Peccávi ſuper númerũ arénæ maris, & multiplicáta ſunt peccáta mea: & non ſũ dignus vidére altitúdinẽ cęli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.
℣. Quóniam iniquitátem meã ego cognóſco, & delictum meum contra me eſt ſemper, quia tibi ſoli peccávi. Et.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus.
Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 10.

SEd & regína Saba, audíta fama Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et ingréſſa Jerúſalem multo cum comitátu & divítiis, camélis portántibus arómata, & aurum infinítum nimis, & gemmas pretióſas, venit ad Regem Salomónem, & locúta eſt ei univérſa quæ habébat in corde ſuo. Et dócuit eam Sálomon ómnia verba, quæ propoſúerat: non fuit ſermo, qui regem poſſet latére, & non reſpondéret ei.

℟. Recordáre. 161. Lectio ii.

VIdens autem regína Saba omnem ſapiéntiam Salomónis, & domum quam ædificáverat, & cibos menſæ ejus, & habitácula ſervórum, & órdines miniſtrántium, veſtéſque eórum, & pincérnas, & holocáuſta, quæ offerébat in domo Dómini, non habébat ultra ſpíritum. Dixítque ad regem: Verus eſt ſermo, quem audívi in terra mea ſuper ſermónibus tuis, & ſuper ſapiéntia tua, & non credébam narrántibus mihi, donec ipſa veni, & vidi óculis meis, & probávi quòd média pars mihi nuntiáta non fúerit: major eſt ſapiéntia, & ópera tua, quàm rumor, quem audívi.

℟. Exaudíſti. 162. Lectio iii.

BEáti viri tui, & beáti ſervi tui, qui ſtant coram te ſemper, & áudiunt ſapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuíſti, & póſuit te ſuper thronum Iſrael, eò quòd diléxerit Dóminus Iſrael in ſempitérnum, & conſtítuit te regem, ut fáceres judícium & juſtítiam. Dedit ergo regi centum vigínti taléntà auri, & arómata multa nimis, & gemmas pretióſas: non ſunt alláta ultrà arómata tam multa, quàm ea, quæ dedit regína Saba regi Salomóni. Sed & claſſis Hiram, quæ portábat aurum de Ophir, áttulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, & gemmas pretióſas.

℟. Audi Dómine. 162.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 11. c

REx autem Sálomon adamávit mulíeres alienígenas multas, filiam quoque Pharaónis, & Moabítidas, & Ammonítidas, Idumæas, & Sidónias, & Hetthæas: de Géntibus, ſuper quibus dixit Dó-

Dóminus filiis Iſrael : Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingrediéntur ad veſtras : certiſſimè enim avértent corda veſtra, ut ſequámini deos eárum. His itaque copulátus eſt Sálomon ardentiſſimo amóre. Fuerúntque ei uxóres quaſi regínæ ſeptingéntæ, & concubínæ trecéntæ : & avertérunt mulíeres cor ejus. Cùmque jam eſſet ſenex, depravátum eſt cor ejus per mulíeres, ut ſequerétur deos aliénos : nec erat cor ejus perféctum cum Dómino Deo ſuo, ſicut cor David patris ejus. ℟. Dómine, ſi convérſus. 162.

Lectio ii.

SEd colébat Sálomon Aſtárthen deam Sidoniórum, & Moloch idólum Ammonitárum. Fecitque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, & non adimplévit ut ſequerétur Dóminum, ſicut David pater ejus. Tunc ædificávit Sálomon fanum Chamos idólo Moab, in monte qui eſt contra Jerúſalem, & Moloch idólo filiórum Ammon. Atque in hunc modum fecit univérſis uxóribus ſuis alienígenis, quæ adolébant thura, & immolábant diis ſuis. ℟. Factum eſt. 162.

Lectio iii.

IGitur irátus eſt Dóminus Salomóni, quòd avérſa eſſet mens ejus à Dómino Deo Iſrael, qui apparúerat ei ſecúndò, & præcéperat de verbo hoc ne ſequerétur deos aliénos, & non cuſtodívit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit itaque Dóminus Salomóni : Quia habuíſti hoc apud te, & non cuſtodíſti pactum meum, & præcépta mea quæ mandávi tibi, diſrúmpens ſcindam regnum tuum, & dabo illud ſervo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam propter David patrem tuum. ℟. Ego te tuli. 163.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum

Lectio i. Cap. 11. e

JEróboam quoque filius Nabat, Ephrathæus, de Saréda, ſervus Salomónis, cujus mater erat nómine Sárua, múlier vídua, levávit manum contra regem. Et hæc eſt cauſa rebelliónis advérſus eum, quia Sálomon ædificávit Mello, & coæquávit vorráginem civitátis David patris ſui. Erat autem Jeróboam vir fortis & potens : vidénſque Sálomon adoleſcéntem bonæ índolis, & indúſtrium, conſtitúerat eum præféctum ſuper tribúta univérſæ domus Joſeph. ℟. Peccávi ſuper númerū. 163.

Lectio ii.

FActum eſt igitur in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúſalem, & inveníret eum Ahías Silonítes Prophéta in via, opértus pállio novo : erant autem duo tantùm in agro. Apprehendénſque Ahías pállium ſuum novum, quo coopértus erat, ſcidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam : Tolle tibi decem ſciſſúras : hæc enim dicit Dóminus Deus Iſrael : Ecce ego ſcindam regnum de manu Salomónis, & dabo tibi decem tribus. ℟. Exaudíſti Dómine. 163.

Lectio iii.

VOluit ergo Sálomon interficere Jeróboam : qui ſurréxit, & aufúgit in Ægyptum ad Seſac regem Ægypti, & fuit in Ægypto uſque ad mortem Salomónis. Réliquum autem verbórum Salomónis, & ómnia quæ fecit, & ſapiéntia ejus : ecce univérſa ſcripta ſunt in Libro verbórum diérum Salomónis. Dies autem, quos regnávit Sálomon in Jerúſalem ſuper omnem Iſrael, quadragínta anni ſunt. Dormivítque Sálomon cum pátribus ſuis, & ſepúltus eſt in civitáte Da-

Digitized by Google

David patris ſui, regnavítque Róboam filius ejus pro eo.

℟. Audi Dómine. 164.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 12.

Venit autem Róboam in Sichem: illuc enim congregátus erat omnis Iſrael ad conſtituéndum eum regem. At verò Jeróboam filius Nabat, cùm adhuc eſſet in Ægypto prófugus à fácie regis Salomónis, audíta morte ejus, revérſus eſt de Ægypto. Miſerúntque & vocavérunt eum: venit ergo Jeróboam, & omnis multitúdo Iſrael, & locúti ſunt ad Róboam, dicéntes: Pater tuus duríſſimum jugum impóſuit nobis: tu ítaque nūc imminúe páululùm de império patris tui duríſſimo, & de jugo graviſſimo, quod impóſuit nobis, & ſerviémus tibi. Qui ait eis: Ite uſque ad tértiū diem, & revertímini ad me.

℟. Præparáte. 188. Lectio ii.

Cumque abiiſſet pópulus, iniit consílium rex Róboam cum ſenióribus, qui aſſiſtébant coram Salomóne patre ejus, cùm adhuc víveret, & ait: Quod datis mihi consílium, ut reſpóndeam pópulo huic? Qui dixérunt ei: Si hódie obedíeris pópulo huic, & ſervíeris, & petitióni eórum céſſeris, locutúſque fúeris ad eos verba lénia, erunt tibi ſervi cunctis diébus. Qui derelíquit consílium ſenum, quod déderant ei, & adhíbuit adoleſcéntes, qui nutríti fúerant cum eo, & aſſiſtébant illi.

℟. Deus ómniū. 189. Lect. iii.

Reſpondítque rex pópulo dura, derelícto consílio ſeniórum quod ei déderant, & locútus eſt eis ſecúndùm consílium júvenum, dicens: Pater meus aggravávit jugum veſtrum, ego autem addam jugo veſtro: pater meus cæcídit vos flagéllis, ego autem cædam vos ſcorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo, quóniam aversátus fúerat eum Dóminus, ut ſuſcitáret verbum ſuum, quod locútus fúerat in manu Ahíæ Silonítæ, ad Jeróboam filium Nabat. Videns ítaque pópulus quòd noluíſſet eos audíre rex: reſpondit ei, dicens: Quæ nobis pars in David? vel quæ hæréditas in filio Iſai?

℟. Dóminus qui erípuit. 189.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 14.

Dixit autem Dóminus ad Ahíam: Ecce uxor Jeróboam ingréditur, ut cónſulat te ſuper filio ſuo, qui ægrótat. Hæc & hæc loquéris ei. Cùm ergo illa intráret, & diſſimuláret ſe eſſe quæ erat, audívit Ahías ſónitum pedum ejus introeúntis per óſtium, & ait: Ingrédere uxor Jeróboam: quare áliam te eſſe símulas? Ego autem miſſus ſum ad te durus núntius.

℟. Percúſſit Saul. 189.

Lectio ii.

Vade, & dic Jeróboam: Hæc dicit Dóminus Deus Iſrael: Quia exaltávi te de médio pópuli, & dedi te ducem ſuper pópulum meum Iſrael: & ſcidi regnum domus David, & dedi illud tibi, & non fuiſti ſicut ſervus meus David, qui cuſtodívit mandáta mea, & ſecútus eſt me in toto corde ſuo, fáciens quod plácitum eſſet in conſpéctu meo: ſed operátus es mala ſuper omnes, qui fuérunt ante te, & feciſti tibi deos aliénos, & conflátiles, ut me ad iracúndiam provocáres; me autem projeciſti poſt corpus tuum.

℟. Montes Gélboe. 189.

Lectio iii.

Idcircò ecce ego indúcam mala ſuper domum Jeróboam, & percútiam de Jeróboam mingéntem ad paríetem,

Digitized by Google

tem, & clauſum, & noviſſimum in Iſrael: & mundábo reliquias domus Jeróboam, ſicut mundári ſolet fimus uſque ad purum. Qui mórtui fúerint de Jeróboam in civitáte, cómedent eos canes: qui autem mórtui fúerint in agro, vorábunt eos aves cœli: quia Dóminus locútus eſt. Tu ígitur ſurge, & vade in domum tuã: & in ipſo intróitu pedum tuórum in urbem moriétur puer. ℟. Ego te tuli. 190.

S A B B A T O.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 18

ACcédens autem Elías ad omnem pópulum, ait: Uſquequò claudicátis in duas partes? ſi Dóminus eſt Deus, ſequímini eum: ſi autem Baal, ſequímini illum. Et non reſpóndit ei pópulus verbum. Et ait rurſus Elías ad pópulum: Ego remánſi Prophéta Dómini ſolus: Prophétæ autem Baal quadringénti, & quinquagínta viri ſunt.

Lectio ii.

DEntur nobis duo boves, & illi éligant ſibi bovem unum, & infruſta cædéntes, ponant ſuper ligna, ignem autem non ſuppónant: & ego fáciam bovem álterum, & impónam ſuper ligna, ignem autem non ſuppónam. Invocáte nómina deórum veſtrórum, & ego invocábo nomen Dómini mei: & Deus qui exaudíerit per ignem, ipſe ſit Deus. Reſpóndens omnis pópulus, ait: Optima propoſítio.

Lectio iii.

DIxit ergo Elías Prophétis Baal: Elígite vobis bovem unum, & fácite primi, quia vos plures eſtis: & invocáte nómina deórum veſtrórum, ignémque non ſupponátis. Qui cùm tuliſſent bovem, quem déderat eis, fecérunt: & invocábant nomen Baal de manè uſque ad merídiem, dicéntes: Baal exáudi nos. Et non erat vox, nec qui reſpondéret: tranſiliebántque altáre quod fécerant. Cùmque eſſet jam merídies, illudébat illis Elías, dicens: Clamáte voce majóre.

Ad Magnificat, Ant.

Dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, Eliséus clamábat: Pater mi, currus Iſrael, & auríga ejus.

D O M I N I C A I X.

post Pentecoſten.

In primo Nocturno.

Incipit liber quartus Regum.

Lectio i. Cap. 1.

PRævaricátus eſt autem Moab in Iſrael, poſtquam mórtuus eſt Achab. Cecidítque Ochozías per cancéllos cœnáculi ſui, quod habébat in Samaría, & ægrotávit: miſítque núntios, dicens ad eos: Ite, conſúlite Beélzebub deum Accaron, utrùm vívere queam de infirmitáte me hac. Angelus autem Dómini locútus eſt ad Elíam Theſbíten, dicens: Surge, & aſcénde in occúrſum nuntiórum regis Samaríæ, & dices ad eos: Numquid non eſt Deus in Iſrael, ut eátis ad conſuléndum Beélzebub deum Accaron? Quam ob rem hæc dicit Dóminus: De léctulo, ſuper quem aſcendíſti, non deſcéndes, ſed morte moriéris.

℟. Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte illi ſoli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum veſtrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde veſtro, & auférte deos aliénos de médio veſtri. Et liberábit.

Lectio ii.

ET ábiit Elías. Reverſíque ſunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis: Quare reverſi eſtis? At illi reſpondérunt ei: Vir occúrrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertímini ad regem qui miſit vos, & dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Numquid, quia non erat Deus in Iſrael,

Iſrael, mittis ut conſulátur Beélzebub deus Accaron? Idcircò de léctulo, ſuper quem aſcendíſti, non deſcéndes, ſed morte moriéris.

℟. Deus ómnium exaudítor eſt: ipſe miſit Angelum ſuum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne miſericórdiæ ſuæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me. Et.

Lectio iii.

Qui dixit eis: Cujus figúræ, & hábitus eſt vir ille, qui occúrrit vobis, & locútus eſt verba hæc? At illi dixérunt: Vir pilóſus, & zona pellícea accínctus rénibus. Qui ait: Elías Thesbítes eſt. Miſítque ad eum Quinquagenárium príncipem & quinquagínta qui erant ſub eo. Qui aſcéndit ad eum, ſedentíque in vértice montis, ait: Homo Dei, rex præcépit ut deſcéndas. Reſpondénſque Elías, dixit Quinquagenário: Si homo Dei ſum, deſcéndat ignis de cœlo, & dévoret te, & quinquagínta tuos. Deſcéndit itaque ignis de cœlo, & devorávit eum, & quinquagínta qui erant cum eo.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me, Ipſe me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipſe. Glória. Ipſe.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

Sermo 1. de Temp. Lectio iv.

In lectiónibus, quæ nobis diébus iſtis recitántur, fratres chariſſimi, frequénter admónui, ut non ſequámur lítteram occidéntem, & vivificántem ſpíritum relinquámus. Sic enim Apóſtolus ait: Líttera enim occídit, ſpíritus vivíficat. Si enim hoc tantùm vóluimus intellígere, quod ſonat in líttera: aut parvam, aut propè nullam ædificatiónem de divinis lectiónibus capiémus. Illa enim ómnia quæ recitántur, typus erant & imágo futurórum. In Judæis enim figuráta, in nobis, grátia Dei donánte, compléta ſunt.

℟. Percúſſit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percúſſit Philiſthæum, & abſtulit oppróbrium ex Iſraël.

℣. Nónne iſte eſt David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percúſſit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

Beátus enim Elías typum hábuit Dómini Salvatóris. Sicut enim Elías à Judæis perſecutiónem paſſus eſt: ita & verus Elías Dóminus noſter ab ipſis Judæis reprobátus eſt, & contémptus. Elías relíquit gentem ſuam: & Chriſtus deſéruit ſynagógam. Elías ábiit in deſértum: & Chriſtus venit in mundum. Elías in deſérto corvis miniſtrántibus paſcebátur: & Chriſtus in deſérto mundi hujus Géntium fide refícitur.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant ſuper vos: * Ubi cecidérunt fortes Iſrael.

℣. Omnes montes, qui eſtis in circúitu ejus, víſitet Dóminus: à Gélboe autem tránſeat. Ubi.

Lectio vi.

Corvi enim illi, qui beáto Elíæ, jubénte Dómino, miniſtrábant, Géntium pópulum figurábant: proptéreà & de Géntium Eccléſia dícitur: Nigra ſum, & formóſa, fília Jeruſalem. Unde eſt Eccléſia nigra, & formóſa? Nigra per natúram, formóſa per grátiam. Unde nigra? Ecce in iniquitátibus concéptus ſum, & in delíctis péperit me mater mea. Unde formóſa? Aſpérges me hyſſópo, & mundábor:

lavá-

Digitized by Google

lavábis me, & ſuper nivem dealbábor. ℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dñs, & póſui te páſcere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, firmans regnum tuum in ætérnũ. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória. Et.

℟. VII. Peccávi ſuper númerũ arénæ maris, & multiplicáta ſunt peccáta mea:& non sũ dignus vidére altitúdinẽ cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meã ego cognóſco, & delíctum meum contra me eſt ſemper, quia tibi ſoli peccávi. Et.

℟. VIII. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spiritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 2.

ACceſſérunt filii Prophetárum, qui erant in Jéricho, ad Eliséum, & dixérunt ei: Numquid noſti, quia Dóminus hódie tollet dóminum tuum à te? Et ait: Et ego novi: ſiléte. Dixit autem ei Elías: Sede hic, quia Dóminus miſit me uſque ad Jordánem. Qui ait: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia non derelínquam te. Iérunt ígitur ambo páriter: & quinquagínta viri de filiis Prophetárum ſecúti ſunt eos, qui ſtetérunt è contrà, longè: illi autem ambo ſtabant ſuper Jordánem.

℟. Recordáre. 161.

Lectio ii.

TUlítque Elías pállium ſuum, & invólvit illud, & percúſſit aquas, quæ diviſæ ſunt in utrámque partem, & tranſiérunt ambo per ſiccum. Cùmque tranſiſſent, Elías dixit ad Eliséum: Póſtula quod vis ut fáciam tibi, ántequam tollar à te. Dixítque Eliséus: Obſecro ut fiat in me duplex ſpíritus tuus. Qui reſpóndit: Rem difficilem poſtuláſti: áttamen ſi víderis me, quando tollar à te, erit tibi quod petíſti: ſi autem non víderis, non erit.

℟. Exaudíſti. 162. Lectio iii.

CUmque pérgerent, & incedéntes ſermocinaréntur, ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrúmque: & aſcéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Iſrael, & auríga ejus. Et non vidit eum ámpliùs: apprehendítque veſtiménta ſua, & ſcidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ quod cecíderat ei: reverſúſque ſtetit ſuper ripam Jordánis.

℟. Audi Dómine. 162.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 3.

EGréſſus eſt ígitur rex Joram in die illa de Samaría, & recénſuit univérſum Iſrael. Miſítque ad Jóſaphat regem Juda, dicens: Rex Moab recéſſit à me, veni mecum contra eum ad prælium. Qui reſpóndit: Aſcéndam: qui meus eſt, tuus eſt: pópulus meus, pópulus tuus: & equi mei, equi tui. Dixítque: Per quam viam aſcendémus? At ille reſpóndit: Per desértum Idumææ. Perrexérunt ígitur rex Iſrael, & rex Juda, & rex Edom, & circuiérunt per viam ſeptem diérum: nec erat aqua exercítui, & juméntis, quæ ſequebántur eos.

℟. Dómine, ſi convérſus. 162.

Lectio ii.

DIxítque rex Iſrael: Heu, heu, heu, congregávit nos Dóminus tres reges, ut tráderet in manus Moab. Et ait Jóſaphat: Eſt ne hìc Prophéta Dómini, ut deprecémur Dóminum per eum? Et reſpóndit unus de ſervis regis Iſrael: Eſt hìc Eliſéus filius Saphat, qui fundébat aquam ſuper manus Eliæ. Et ait Jóſaphat: Eſt apud eum ſermo Dómini. Deſcendítque ad eum rex Iſrael, & Jóſaphat rex Juda, & rex Edō. Dixit autem Eliſéus ad regem Iſrael: Quid mihi, & tibi eſt? vade ad prophétas patris tui, & matris tuæ.

℟. Factum eſt. 162. Lectio iii.

ET ait illi rex Iſrael: Quare congregávit Dóminus tres reges hos, ut tráderet eos in manus Moab? Dixitque ad eum Eliſéus: Vivit Dóminus exercítuum, in cujus conſpéctu ſto, quòd ſi non vultum Jóſaphat regis Judæ erubéſcerem, non attendiſſem quidem te, nec reſpexiſſem. Nunc autem addúcite mihi pſaltem. Cùmque cáneret pſaltes, facta eſt ſuper eum manus Dómini, & ait: Hæc dicit Dóminus: Fácite álveum torréntis hujus foſſas, & foſſas. Hæc enim dicit Dóminus: Non vidébitis ventum, neque plúviam: & álveus iſte replébitur aquis, & bibétis vos, & famíliæ veſtræ, & juménta veſtra. Parúmque eſt hoc in conſpéctu Dómini: inſuper tradet étiam Moab in manus veſtras.

℟. Ego te tuli. 163.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 4.

MUlier autem quædam de uxóribus Prophetárum clamábat ad Eliſéum, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus eſt, & tu noſti quia ſervus tuus fuit timens Dóminum: & ecce créditor venit, ut tollat duos filios meos ad ſerviéndum ſibi. Cui dixit Eliſéus: Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa reſpóndit: Non hábeo ancílla tua quidquam in domo mea, niſi parum ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuò ab ómnibus vicínis tuis vaſa vácua non pauca. Et ingrédere, & claude óſtium tuum, cùm intrínſecus fúeris tu & filii tui: & mitte inde in ómnia vaſa hæc: & cùm plena fúerint, tolles.

℟. Peccávi ſuper númerū. 163.

Lectio ii.

IVit ítaque múlier, & clauſit óſtium ſuper ſe, & ſuper filios ſuos: illi offerébant vaſa, & illa infundébat. Cùmque plena fuiſſent vaſa, dixit ad filium ſuum: Affer mihi adhuc vas. Et ille reſpóndit: Non hábeo. Stetítque óleum. Venit autem illa, & indicávit hómini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende óleum, & redde creditóri tuo: tu autem, & filii tui vívite de réliquo. Facta eſt autem quædam dies, & tranſíbat Eliſéus per Sunam: erat autem ibi múlier magna, quæ ténuit eum, ut coméderet panem: cùmque frequénter inde tranſíret, divertébat ad eam ut coméderet panem. Quæ dixit ad virum ſuum: Animadvérto quòd vir Dei ſanctus eſt iſte, qui tranſit per nos frequénter. Faciámus ergo ei cœnáculum parvum, & ponámus ei in eo léctulum, & menſam, & ſellam, & candelábrum, ut cùm vénerit ad nos, máneat ibi.

℟. Exaudíſti. 163. Lectio iii.

FActa eſt ergo dies quædam, & véniens divértit in cœnáculum, & requiévit ibi. Dixítque ad Giezi púerum ſuum: Voca Sunamítidem iſtā. Qui cùm vocáſſet eam, & illa ſtetiſſet coram eo, dixit ad púerum ſuum: Lóquere ad

Digitized by Google

eam: Ecce sédulè in ómnibus miniſtráſti nobis, quid vis ut fáciam tibi? Numquid habes negótium, & vis ut loquar regi, ſive príncipi milítiæ? Quæ reſpóndit: In médio pópuli mei hábito. Et ait: Quid ergo vult, ut fáciam ei? Dixítque Giézi: Ne quæras: fílium enim non habet, & vir ejus ſenex eſt. Præcépit ítaque ut vocáret eam: quæ cùm vocáta fuiſſet, & ſtetíſſet ante óſtium, dixit ad eam: In témpore iſto, & in hac eádem hora, ſi vita comes fúerit, habébis in útero fílium. At illa reſpóndit: Noli quæſo dómine mi, vir Dei, noli mentíri ancíllæ tuæ, & concépit múlier, & péperit fílium in témpore, & in hora eádem, qua díxerat Eliséus.

℞. Audi Dómine, 164.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 6. c. &

Congregávit Bénadad rex Syriæ univérſum exércitum ſuum, & aſcéndit, & obſidébat Samaríam. Factáque eſt fames magna in Samaría: & tamdiu obſéſſa eſt, donec venundarétur caput áſini octogínta argénteis, & quarta pars cabi ſtércoris columbárum quinque argénteis. Cùmque rex Iſrael tranſíret per murū, múlier quædam exclamávit ad eum, dicens: Salva me dómine mi rex. Qui ait: Non te ſalvat Dóminus: unde te poſſum ſalváre? de área, vel de torculári? ℞. Præparáte corda. 193.

Lectio ii.

Dixítque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ reſpóndit: Múlier iſta dixit mihi: Da fílium tuum, ut comedámus eum hódie, & fílium meum comedémus cras. Cóximus ergo fílium meū, & comédimus. Dixíque ei die áltera: Da fílium tuum, ut comedámus eum. Quæ abſcóndit fílium ſuum. Quod cùm audíſſet rex, ſcidit veſtiménta ſua, & tranſíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium, quo veſtítus erat ad carnem intrínſecus. Et ait rex: Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, ſi ſtéterit caput Eliséi fílii Saphat ſuper ipſum hódie. Eliséus autē ſedébat in domo ſua, & ſenes ſedébant cum eo. ℞. Deus ómniū. 194.

Lectio iii.

Præmíſit ítaque virum: & ántequam veníret núntius ille, dixit ad ſenes: Numquid ſcitis quòd míſerit fílius homicídæ hic, ut præcidátur caput meum? Vidéte ergo, cùm vénerit núntius, cláudite óſtium, & non ſinátis eum introíre: ecce enim ſónitus pedum dómini ejus poſt eum eſt. Adhuc illo loquénte eis, appáruit núntius, qui veniébat ad eum. Et ait: Ecce tantum malum à Dómino eſt; quid ámplius expectábo à Dómino? Dixit autem Eliséus: Audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus: In témpore hoc cras módius ſímilæ uno ſtatére erit, & duo módii hórdei ſtatére uno, in porta Samaríæ. ℞. Dóminus, qui erípuit. 194.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 8.

Eliséus autem locútus eſt ad mulíerem, cujus vívere fécerat fílium, dicens: Surge, vade tu & domus tua, & peregrináre ubicúmque repéreris: vocávit enim Dóminus famem, & véniet ſuper terram ſeptem annis. Quæ ſurréxit, & fecit juxta verbum hóminis Dei: & vadens cum domo ſua, peregrináta eſt in Terra Philíſthiim diébus multis. Cùmque fíniti eſſent anni ſeptem, revérſa eſt múlier de Terra Philíſthiim: & egréſſa eſt ut interpelláret regem pro domo ſua, & pro agris ſuis. ℞. Percúſſit. 194.

Lectio ii.

Rex autem loquebátur cum Giézi púero viri Dei, dicens:

Digitized by Google

cens: Narra mihi ómnia magnália, quæ fecit Eliséus. Cùmque ille narráret regi quómodo mórtuum ſuſcitáſſet, appáruit múlier, cujus vivificáverat filium, clamans ad regem pro domo ſua, & pro agris ſuis. Dixítque Giézi: Dómine mi rex, hæc eſt múlier, & hic eſt filius ejus, quem ſuſcitávit Eliséus. Et interrogávit rex mulíerem: quæ narrávit ei. Dedítque ei rex eunúchum unum, dicens: Reſtítue ei ómnia quæ ſua ſunt, & univérſos rédditus agrórum, à die qua relíquit terram, uſque ad præſens. ℟. Montes Gélboe, nec ros. 194. Lectio iii.

VEnit quoque Eliséus Damáſcum, & Bénadad rex Syriæ ægrotábat: nuntiaverúntque ei, dicéntes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házael: Tolle tecum múnera, & vade in occúrſum viri Dei, & cónſule Dóminum per eum, dicens: Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit ígitur Házael in occúrſum ejus. Cùmque ſtetiſſet coram eo, ait: Fílius tuus Bénadad rex Syriæ miſit me ad te, dicens: Si ſanári pótero de infirmitáte mea hac? Dixítque ei Eliséus: Vade, dic ei: Sanáberis: porrò oſténdit mihi Dóminus quia morte moriétur.
℟. Ego te tuli. 195.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 9.

ELiséus autem Prophétes vocávit unum de filiis Prophetárum, & ait illi: Accínge lumbos tuos, & tolle lentículam ólei hanc in manu tua, & vade in Ramoth Gálaad. Cùmque véneris illuc, vidébis Jehu filium Jóſaphat filii Namſi: & ingréſſus ſuſcitábis eum de médio fratrum ſuórum, & introdúces in interius cubiculum. Tenénſque lentículam ólei, fundes ſuper caput ejus, & dices: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regē ſuper Iſrael. Aperiéſque óſtiū, & fúgies, & non ibi ſubſíſtes. Abiit ergo adoléſcens puer Prophétę in Ramoth Gálaad, & ingréſſus eſt illuc: ecce autem príncipes exércitus ſedébāt, & ait: Verbū mihi ad te ò princeps. Dixítque Jehu: Ad quem ex ómnibus nobis? At ille dixit: Ad te ò princeps. Lectio ii.

ET ſurréxit & ingréſſus eſt cubículum: at ille fudit óleum ſuper caput ejus, & ait: Hæc dicit Dóminus Deus Iſrael: Unxi te regem ſuper pópulum Dómini Iſrael, & percúties domum Achab dómini tui, & ulcíſcar ſánguinem ſervórum meórum Prophetárum, & ſánguinem ómnium ſervórum Dómini de manu Jézabel. Perdámque omnem domum Achab: & interficiā de Achab mingéntem ad paríetem, & clauſum, & noviſſimum in Iſrael. Et dabo domum Achab, ſicut domum Jeróboā filii Nabat, & ſicut domum Báaſa filii Ahia. Jézabel quoque cómedēt canes in agro Jézrahel, nec erit qui ſepéliat eam. Aperuítque óſtium, & fugit. Lect. iii.

JEhu autem egréſſus eſt ad ſervos dómini ſui, qui dixérunt ei: Rectè ne ſunt ómnia? quid venit inſánus iſte ad te? Qui ait eis: Noſtis hóminem, & quid locútus ſit? At illi reſpondérunt: Falſum eſt, ſed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc & hæc locútus eſt mihi, & ait: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem ſuper Iſrael. Feſtinavérunt ítaque, & unuſquiſque tollens pállium ſuum poſuérunt ſub pédibus ejus in ſimilitúdinem tribunális, & cecinérunt tuba, atque dixérunt: Regnávit Jehu.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fecit Joas rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Jójada ſacérdos.

DO-

Digitized by Google

DOMINICA X. poſt Pentecoſten.

In primo Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 9. ſ & 10.

ANno undécimo Joram filii Achab, regnávit Ochozías ſuper Judam, veníτque Jehu in Jézrahel. Porrò Jézabel introïtu ejus audíto, depinxit óculos ſuos ſtíbio, & ornávit caput ſuum, & reſpéxit per feneſtrā ingrediéntem Jehu per portam, & ait: Numquid pax poteſt eſſe Zambri, qui interfécit dóminum ſuum? Levavítque Jehu fáciem ſuam ad feneſtrā, & ait: Quæ eſt iſta? & inclinavérunt ſe ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis: Præcipitáte eam deórſum. Et præcipitavérunt eam, aſperſúſque eſt ſánguine páries, & equórum úngulæ conculcavérunt eam. Cúmque introgréſſus eſſet, ut coméderet, biberétque, ait: Ite, & vidéte maledíctam illam, & ſepelíte eam: quia filia regis eſt.

℟. Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte illi ſoli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum veſtrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde veſtro, & auférte deos aliénos de médio veſtri. Et.

Lectio ii.

CUmque iſſent ut ſepelírent eam, non invenérunt niſi calváriam, & pedes, & ſummas manus. Reverſíque nuntiavérunt ei. Et ait Jehu: Sermo Dómini eſt, quem locútus eſt per ſervum ſuum Elíam Theſbiten, dicens: In agro Jézrahel cómedent canes carnes Jézabel, & erunt carnes Jézabel ſicut ſtercus ſuper fáciem terræ in agro Jézrahel, ita ut prætereúntes dicant: Hæccine eſt illa Jézabel? Erant autem Achab ſeptuagínta filii in Samaría: ſcripſit ergo Jehu litteras, & miſit in Samaríam, ad optimátes civitátis, & ad majóres natu, & ad nutrítios Achab, dicens: Statim ut accepéritis lítteras has, qui habétis filios dómini veſtri, & currus, & equos, & civitátes firmas, & arma, elígite meliórem, & eum qui vobis placúerit de filiis dómini veſtri, & eum pónite ſuper ſóliū patris ſui, & pugnáte pro domo dómini veſtri. ℟. Deus ómniū exauditor eſt: ipſe miſit Angelum ſuum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne miſericórdiæ ſuæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

TImuérunt illi vehementer, & dixérunt: Ecce duo reges non potuérunt ſtare coram eo, & quómodo nos valébimus reſíſtere? Miſérunt ergo præpóſiti domus, & præfécti civitátis, & majóres natu, & nutrítii, ad Jehu, dicéntes: Servi tui ſumus, quæcúmque júſſeris, faciémus, nec conſtituémus nobis regem, quæcúmque tibi placent, fac: Reſcrípſit autem eis lítteras ſecúndò, dicens: Si mei eſtis, & obedítis mihi, tóllite cápita filiórum Dómini veſtri, & veníte ad me hac eádem hora cras in Jézrahel. Porrò filii regis, ſeptuagínta viri apud optimátes civitátis nutriebántur. Cúmque veniſſent litteræ ad eos, tulérunt filios regis, & occidérunt ſeptuagínta viros, & poſuérunt cápita eórum in cóphinis, & miſérunt ad eum in Jézrahel.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me, * Ipſe me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipſe. Glória. Ipſe.

Digitized by Google

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. [illegible] in Epiſt. ad Rom.

Lectio iv.

NOn putémus nos excuſatiónem habitúros, ſi quando delictórum ſócios invenérimus: nam iſtud supplícium magis augébit. Quandóquidem & ſerpens magis punítus eſt quàm múlier: quemádmodum & múlier plus quàm vir, & Jézabel majóres pœnas dedit, quàm Achab víneæ raptor. Ipſa quippe univérſum iſtud negótium texúerat, regíque lapſus occaſiónem déderat. Igitur & tu quoque ſi réliquis perditiónis cauſa fúeris, gravióra patiéris, quàm qui per te ſubvérſi ſunt. Neque enim peccáre tantum in ſe perditiónis habet, quantum quòd réliqui ad peccándum inducúntur.

℞. Percúſſit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percúſſit Philiſthæum, & ábſtulit oppróbrium ex Iſrael. ℣. Nónne iſte eſt David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percúſſit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

ITaque ſi quando peccántes vidérimus, non ſolùm non impellámus, ſed & extrahámus ex ipſo malítiæ bárathro, ne & aliénæ perditiónis pœnas demus. Recordémur quoque perpétuò terríbilis illíus tribunális, flúminis ígnei, vinculórũ inſolubílium, profundárum tenebrárum, ſtridórũ déntium, venenoſíque vermis. Sed dices: Benígnus eſt Deus. Ergo hæc ómnia verba ſunt, & neque punítur dives ille Lázari contémptor, neque fátuæ vírgines à ſponſo rejiciúntur? Ergo qui Chriſtum non pavéſunt, in ignem diábolo præparátum non abíbunt? Ergo qui sórdidis eſt véſtibus, non períbit manus ac pedes vinctus? Qui centum denários à consérvo ſuo exégit, non tradétur tortóribus? Quod de mœchis dictum eſt, nimirum, quòd vermis eórum non moriétur, & ignis eórum non extinguétur, verum non erit?

℞. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant ſuper vos: * Ubi cecidérunt fortes Iſrael. ℣. Omnes montes, qui eſtis in circúitu ejus, víſitet Dóminus: à Gélboe autem tránſeat. Ubi.

Lectio vi.

SEd minátur iſta tantúmmodò Deus? Utique, inquies. Et unde, dic quæſo, tantam rem audes públicè lóqui, atque ex te ipſo ferre ſenténtiam? Ego quippè & ex iis quæ dixit Deus, & ex iis quæ fecit, contrárium probáre pótero. Quòd ſi propter futúra non credis, vel ſaltem propter ea, quæ jam facta ſunt, crede. Non enim certè minæ ſunt & verba tantúmmodò quæ facta ſunt, & in opus ipſum exiérunt. Quis ígitur totum orbem indúcto dilúvio ſtagnávit, ac grave illud naufrágium, omnimodámque géneris noſtri perditiónem effécit? Quis deínde fúlmina illa, téla que flammántia ſuper terram Sodomórum demíſit? Quis univérſum Ægypti exércitum in mare demérſit? Quis ſynagógam Abíron combúſſit? Quis ſeptuagínta illa míllia propter Davídis peccátum uno témporis moménto peſte occídit? Nónne hæc ómnia & ália Deus illis íntulit? ℞. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dñs, & poſui te páſcere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, fírmans regnum tuum in ætérnũ. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória. Et.

Digitized by Google

℟. viii. Peccávi ſuper númerū arenæ maris, & multiplicáta ſunt peccáta mea: & non ſū dignus vidére altitúdinē cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meā ego cognóſco, & delictum meum contra me eſt ſemper, quia tibi ſoli peccávi. Et. ℟. viii. Duo Seraphim clamábant, alter ad álterum: *Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: *Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo; Pater, Verbum, & Spiritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. xi.

Athalía verò mater Ochozíæ, videns mórtuum filium ſuum, ſurréxit, & interfécit omne ſemen régium. Tollens autem Jóſaba filia regis Joram, ſoror Ochozíæ, Joas filium Ochozíæ, furáta eſt eum de médio filiórum regis qui interficiebántur, & nutrícem ejus de triclínio: & abſcóndit eum à fácie Athalíæ, ut non interficerétur. Erátque cum ea ſex annis clàm in domo Dómini: porrò Athalía regnávit ſuper terram. ℟. Recordáre. 161. Lectio ii.

Anno autem ſéptimo miſit Jójada, & aſſúmens centuriónes, & mílites, introdúxit ad ſe in templum Dómini, pepigítque cum eis fœdus: & adjúrans eos in domo Dómini oſténdit eis fílium regis; & præcépit illis, dicens: Iſte eſt ſermo, quem fácere debétis. Tértia pars veſtrùm intróeat ſábbato, & obſérvet excúbias domus regis. Tértia autem pars ſit ad portam Sur: & tértia pars ſit ad portam, quæ eſt poſt habitáculum ſcutariórum: & cuſtodiétis excúbias domus Meſſa. Duæ verò partes è vobis omnes egrediéntes ſábbato, cuſtódiant excúbias domus Dómini circa regem. ℟. Exaudíſti. 162. Lectio iii.

Et aſſuméntes ſinguli viros ſuos qui ingrediebántur ſábbatum, cum his qui egrediebántur ſábbato, venérunt ad Jójadam ſacerdótem. Qui dedit eis haſtas, & arma regis David, quæ erant in domo Dómini. Et ſtetérunt ſinguli habéntes arma in manu ſua, à parte templi déxtera uſque ad partem ſiniſtram altáris, & ædis circum regem. Produxítque fílium regis, & póſuit ſuper eum diadéma, & teſtimónium: fecerúntque eum regē, & unxérunt: & plaudéntes manu, dixérunt: Vivat rex. ℟. Audi Dómine. 162.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. xii.

Anno ſéptimo Jehu regnávit Joas, & quadraginta annis regnávit in Jeruſalē. Nomen matris ejus Sébia de Berſabée. Fecítque Joas rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Jójada ſacerdos. Verúmtamen excélſa non ábſtulit: adhuc enim pópulus immolábat, & adolébat in excélſis incénſum. ℟. Dómine, ſi convérſus. 162.

Lectio ii.

Dixítque Joas ad ſacerdótes: Omnem pecúniam ſanctórum, quæ illáta fúerit in templum Dómini à prætereúntibus, quæ offértur pro prétio ánimæ, & quam ſponte & arbítrio cordis ſui ínferunt in templum Dómini: accípiant illam ſacerdótes juxta órdinem ſuum, & inſtáurent ſarta tecta domus, ſi quid neceſſárium víderint inſtauratióne. ℟. Factum eſt. 162. Lectio iii.

Igitur uſque ad vigéſimum tértium annum regis Joas,

Digitized by Google

non inſtauravérunt ſacerdótes ſartatécta templi. Vocavítque rex Joas Jójadam pontíficé, & ſacerdótes, dicens eis: Quare ſartatécta non inſtaurátis templi? Nolíte ergo ámpliùs accípere pecúniam juxta órdinem veſtrum, ſed ad inſtauratiónem templi rέddite eam. Prohibitíque ſunt ſacerdótes ultrà accípere pecúniam à pópulo, & inſtauráre ſartatécta domus.

℞. Ego te tuli. 163.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 13. e

ELiſéus autem ægrotábat infirmitáte, qua & mórtuus eſt: deſcendítque ad eum Joas rex Iſrael, & flebat coram eo, dicebátque: Pater mi, pater mi, currus Iſrael, & auríga ejus. Et ait illi Eliſéus: Affer arcum, & ſagíttas. Cùmque attulíſſet ad eum arcum & ſagíttas, dixit ad regem Iſrael: Pone manum tuam ſuper arcum. Et cùm poſuíſſet ille manum ſuam, ſuperpóſuit Eliſéus manus ſuas mánibus regis, & ait: Aperi feneſtram Orientálem. Cùmque aperuíſſet, dixit Eliſéus: Jace ſagíttam. Et jecit. Et ait Eliſéus: Sagítta ſalútis Dómini, & ſagítta ſalútis contra Syriam: percutiéſque Syriam in Aphec, donec conſúmas eam. ℞. Peccávi ſuper. 163.

Lectio ii.

ET ait: Tolle ſagíttas. Qui cùm tulíſſet, rurſum dixit ei: Pércute jáculo terram. Et cùm percuſsíſſet tribus vícibus, & ſtetíſſet, irátus eſt vir Dei contra eum, & ait: Si percuſsíſſes quínquies, aut séxies, ſive séptiès, percuſſíſſes Syriam uſque ad conſumptiónem: nunc autem tribus vícibus percúties eam. Mórtuus eſt ergo Eliſéus, & ſepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipſo anno.

℞. Exaudíſti. 163. Lectio iii.

QUidam autem ſepeliéntes hóminem, vidérunt latrúnculos, & projecérunt cadáver in ſepúlchro Eliſéi. Quod cùm tetigíſſet oſſa Eliſéi, revíxit homo, & ſtetit ſuper pedes ſuos. Mórtuus eſt autem Házael rex Syriæ, & regnávit Bénadad fílius ejus pro eo. Porrò Joas fílius Jóachaz tulit urbes de manu Bénadad fílii Házael, quas túlerat de manu Jóachaz patris ſui jure prælii; tribus vícibus percúſſit eum Joas, & réddidit civitátes Iſrael.

℞. Audi Dómine. 164.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 17.

ANno autem nono Osée, cepit rex Aſſyriórum Samaríam, & tránſtulit Iſrael in Aſſyrios: poſuítque eos in Hala, & in Habor juxta flúvium Gozan, in civitátibus Medórum. Factum eſt enim, cùm peccáſſent fílii Iſrael Dómino Deo ſuo, qui edúxerat eos de terra Ægypti, de manu Pharaónis regis Ægypti, coluérunt deos aliénos. Et ambulavérunt juxta ritum Géntiū, quas conſúmpſerat Dóminus in conſpéctu filiórum Iſrael, & regum Iſrael: quia ſimíliter fécerant. Et offendérunt fílii Iſrael verbis non rectis Dóminum Deum ſuum: & ædificavérunt ſibi excélſa in cunctis úrbibus ſuis.

℞. Præparáte. 199. Lectio ii.

ET teſtificátus eſt Dóminus in Iſrael, & in Juda per manum ómnium Prophetárum, & Vidéntium, dicens: Revertímini à viis veſtris péſſimis, & cuſtodíte præcépta mea, & cæremónias juxta omnem legem, quam præcépi pátribus veſtris: & ſicut miſi ad vos in manu ſervórum meórum Prophetárū. Qui non audiérunt, ſed induravérunt

Digitized by Google

cervícem ſuam juxta cervícem patrum ſuórum, qui noluérunt obedíre Dómino Deo ſuo: & abjecérunt legítima ejus, & pactum quod pépigit cum pátribus eórum, & teſtificatiónes, quibus conteſtátus eſt eos: ſecutíque ſunt vanitátes, & vanè egérunt.

℟. Deus ómniũ. 199. Lectio iii.

Iratúſque eſt Dóminus veheménter Iſraéli, & abſtulit eos à conſpéctu ſuo, & non remánſit niſi tribus Juda tantúmmodo. Sed nec ipſe Juda cuſtodívit mandáta Dómini Dei ſui: verùm ambulávit in erróribus Iſrael, quos operátus fúerat. Projecítque Dóminus omne ſemen Iſrael, & afflíxit eos, & trádidit eos in manu diripiéntium, donec projíceret eos à fácie ſua: ex eo jam témpore quo ſciſſus eſt Iſrael à domo David, & conſtituérunt ſibi regem Jeróboam filium Nabat.

℟. Dóminus, qui erípuit. 199.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 17. c

Separávit Jeróboam Iſrael à Dómino, & peccáre eos fecit peccátum magnum. Et ambulavérunt filii Iſrael in univérſis peccátis Jeróboam quæ fécerat: & non receſſérunt ab eis, úſquequò Dóminus auférret Iſrael à fácie ſua, ſicut locútus fúerat in manu ómnium ſervórum ſuórum Prophetárum: translatúſque eſt Iſrael de terra ſua in Aſſyrios, uſque in diem hanc.

℟. Percúſſit. 200. Lectio ii.

Addúxit autem rex Aſſyriórum de Babylóne, & de Cutha, & de Avah, & de Emath, & de Sephárvaim: & collocávit eos in civitátibus Samaríæ pro filiis Iſrael: qui poſſedérunt Samaríam, & habitavérunt in úrbibus ejus. Cùmque ibi habitáre cœpíſſent, non timébant Dóminum: & immíſit in eos Dóminus leónes, qui interficiébant eos.

℟. Montes. 200. Lectio iii.

Nuntiatúmque eſt regi Aſſyriórum, & dictum: Gentes, quas tranſtuliſti, & habitáre feciſti in civitátibus Samaríæ, ignórant legítima Dei terræ: & immíſit in eos Dóminus leónes, & ecce interfíciunt eos, eò quòd ignórent ritum Dei terræ. Præcépit autem rex Aſſyriórum, dicens: Dúcite illuc unum de ſacerdótibus, quos inde captívos adduxíſtis: & vadat, & hábitet cum eis: & dóceat eos legítima Dei terræ.

℟. Ego te tuli. 200.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 18.

Anno tértio Oſée filii Ela regis Iſrael, regnávit Ezechias filius Achaz regis Juda. Vigintiquínque annórũ erat, cùm regnare cœpiſſet: & vigintinóvem annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Abi filia Zacharíæ. Fecítque quod erat bonum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat David pater ejus. Ipſe diſſipávit excélſa, & contrívit ſtatuas, & ſuccídit lucos, confregítque ſerpéntem æneum, quem fécerat Móyſes: ſiquidem uſque ad illud tempus filii Iſrael adolébant ei incénſum: vocavítque nomen ejus Nohéſtan. In Dómino Deo Iſrael ſperávit.

Lectio ii.

Itaque poſt eum non fuit ſímilis ei de cunctis régibus Juda, ſed neque in his qui ante eum fuérunt: & adhæſit Dómino, & non recéſſit à veſtígiis ejus, fecítque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móyſi. Unde & erat Dóminus cum eo, & in cunctis, ad quæ procedébat, ſapiénter ſe agébat. Rebellávit quoque contra

Digitized by Google

regem Aſſyriórum, & non ſervívit ei. Ipſe percúſſit Philiſthæos uſque ad Gazam, & omnes términos eórum, à Turre cuſtódum uſque ad civitátem munítam. Lectio iii.

ANno quarto regis Ezechíæ, qui erat annus séptimus Oſée filii Ela regis Iſraël, aſcéndit Salmánaſar rex Aſſyriórum in Samaríam, & oppugnávit eam, & cepit. Nam poſt annos tres, anno ſexto Ezechíæ, id eſt nono anno Oſée regis Iſraël capta eſt Samaría: & tránſtulit rex Aſſyriórum Iſraël in Aſſyrios, collocavítque eos in Hala, & in Habor flúviis Gozan in civitátibus Medórum: quia non audiérunt vocem Dómini Dei ſui, ſed prætergréſſi ſunt pactum ejus: ómnia quæ præcéperat Móyſes ſervus Dómini, non audiérunt, neque fecérunt.

Ad Magníficat, Antiphona.

Obſecro Dómine, meménto quæſo quómodo ambuláverim coram te in veritáte, & in corde perfécto: & quod plácitum eſt coram te, fécerim.

DOMINICA XI.
poſt Pentecoſten.

In primo Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 20.

IN diébus illis ægrotávit Ezechías uſque ad mortem: & venit ad eum Iſaías filius Amos, Prophéta, dixítque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ: moriéris enim tu, & non vives. Qui convértit fáciem ſuam ad paríetem, & orávit Dóminum, dicens: Obſecro Dómine, meménto quæſo quómodo ambuláverim coram te in veritáte, & in corde perfécto, & quod plácitum eſt coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno.

℟. Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte illi ſoli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum veſtrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde veſtro, & auférte deos aliénos de médio veſtri. Et liberábit. Lectio ii.

ET ántequam egrederétur Iſaías médiam partē átrii, factus eſt ſermo Dómini ad eum, dicens: Revértere, & dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratiónem tuam, & vidi lácrymas tuas: & ecce ſanávi te, die tértio aſcéndes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos: ſed & de manu regis Aſſyriórum liberábo te, & civitátem hanc, & prótegam urbem iſtam propter me, & propter David ſervum meum. Dixítque Iſaías: Afférte maſſam ficórum. Quam cùm atuliſſent, & poſuíſſent ſuper ulcus ejus, curátus eſt.

℟. Deus ómnium exaudítor eſt: ipſe miſit Angelum ſuum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne miſericórdiæ ſuæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me. Et.

Lectio iii.

DIxerat autem Ezechías ad Iſaíam: Quod erit ſignum, quia Dóminus me ſanábit, & quia aſcenſúrus ſum die tértia templum Dómini? Cui ait Iſaías: Hoc erit ſignum à Dómino, quòd factúrus ſit Dóminus ſermónem, quem locútus eſt. Vis ut aſcéndat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile eſt umbram créſcere decem líneis: nec hoc volo ut fiat, ſed ut revertátur retrórſum decem grádibus. Invocávit ítaque Iſaías Prophéta Dóminum, & redúxit umbrā per líneas, quibus jam deſcénderat in horológio Achaz, retrórſum decem grádibus.

℟. Dóminus, qui erípuit me

de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me, * Ipſe me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Miſit Deus misericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de medio catulórum leónum. Ipſe. Glória. Ipſe.

In ſecundo Nocturno.

De Expoſitióne S. Hierónymi Presbyteri in Iſaíam Prophétam.

Lib. 11. in Iſa. c. 38. Lectio iv.

NE elevarétur cor Ezechíæ poſt incredíbiles triúmphos, & de média captivitáte victóriam, infirmitáte córporis ſui viſitátur, & audit ſe eſſe moritúrum: ut convérſus ad Dóminum flectat ſenténtiam ejus. Quod quidem & in Jona Prophéta légimus, & in comminatiónibus contra David: quæ dicúntur futúra, nec facta ſunt, non Deo mutánte ſenténtiam, ſed provocánte humánum genus ad notítiam ſui. Dóminus enim pœnitens eſt ſuper malítiis. Convertítque Ezechías fáciem ſuam ad paríetem, quia ad templum ire non póterat. Ad paríetem autem templi, juxta quod Sálomon palátium extrúxerat: vel abſolúte ad paríetem, ne lácrymas ſuas aſſidéntibus oſtentáre viderétur. ℟. Percúſſit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percúſſit Philiſthæum, & ábſtulit oppróbrium ex Iſrael. ℣. Nónne iſte eſt David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percúſſit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

AUdiénſque ſe eſſe moritúrum, non precátur vitam, & annos plúrimos, ſed in Dei judício quid velit præſtáre, dimíttit. Nóverat enim idcircò Deo placuíſſe Salomónem, quòd annos vitæ non petíerit amplióres: ſed itúrus ad Dóminum narrat ópera ſua; quómodo ambuláverit coram eo in veritáte, & in corde perfécto. Felix conſciéntia, quæ afflictiónis témpore bonórum óperum recordátur. Beáti enim mundo corde: quóniam ipſi Deum vidébunt. Et quómodo álibi ſcríbitur: Quis glóriábitur purum habére ſe cor? Quod ita ſólvitur: perfectiónem cordis in eo nunc dici, quòd idóla deſtrúxerit, templi valvas aperúerit, ſerpéntem æneum comminúerit, & cétera fécerit quæ Scriptúra commémorat. ℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant ſuper vos: * Ubi cecidérunt fortes Iſrael. ℣. Omnes montes, qui eſtis in circúitu ejus, viſitet Dóminus: à Gelboe autem tránſeat. Ubi.

Lectio vi.

FLevit autem fletu magno, propter promiſſiónem Dómini ad David, quam vidébat in ſua morte peritúram. Eo enim témpore Ezechías filios non habébat: nam poſt mortem ejus Manáſſes, cùm duódecim eſſet annórum, regnáre cœpit in Judæa: ex quo perſpícuum eſt, poſt tértium annum concéſſæ vitæ Manáſſen eſſe generátum. Ergo iſte omnis eſt fletus, quòd deſperábat Chriſtum de ſuo sémine naſcitúrum. Alii áſſerunt, quamvis ſanctos viros morte terréri, propter incértum judícii, & ignoratiónem ſenténtiæ Dei, quam ſedem habitúri ſint.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus: & póſui te páſcere gregē pópuli mei: * Et fui tecū in ómnibus ubicúmque ambuláſti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

℟. vii. Peccávi ſuper númerū arénæ maris, & multiplicáta ſunt

ſunt peccáta mea: & non ſum dignus vidére altitúdiné cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malú corá te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meé ego cognóſco, & delictum meum contra me eſt ſemper, quia tibi ſoli peccávi. Et malum.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 22.

OCto annórum erat Joſías cùm regnáre cœpiſſet, trigínta & uno anno regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Idida filia Hadája de Béſecath. Fecítque quod plácitum erat coram Dómino, & ambulávit per omnes vias David patris ſui: non declinávit ad déxteram, ſive ad ſiníſtram. Anno autem octávo décimo regis Joſíæ, miſit rex Saphan filium Aſlia, filii Méſſulam, Scribam templi Dómini, dicens ei: Vade ad Helcíam ſacerdótem magnum, ut conflétur pecúnia, quæ illáta eſt in templum Dómini, quam collegérunt janitóres templi à pópulo, detúrque fabris per præpóſitos domus Dómini: qui & diſtríbuant eam his, qui operántur in templo Dómini.

℟. Recordáre. 161.

Lectio ii.

DIxit autem Helcías póntifex ad Saphan ſcribam: Librum Legis réperi in domo Dómini: dedítque Helcías volúmen Saphan, qui & legit illud. Venit quoque Saphan ſcriba ad Regem, & renuntiávit ei quod præcéperat, & ait: Conflavérunt ſervi tui pecúniam, quæ repérta eſt in domo Dómini, & dedérunt ut diſtribuerétur fabris à præféctis óperum templi Dómini. Narrávit quoque Saphan ſcriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcías ſacérdos.

℟. Exaudíſti. 162.

Lectio iii.

QUem cùm legíſſet Saphan coram rege, & audíſſet rex verba Libri Legis Dómini, ſcídit veſtiménta ſua. Et præcépit Helcíæ ſacerdóti, & Ahícam filio Saphan, & Achóbor filio Micha, & Saphan ſcribæ, & Aſájæ ſervo regis, dicens: Ite, & conſúlite Dóminum ſuper me, & ſuper pópulo, & ſuper omni Juda, de verbis volúminis iſtíus quod invéntum eſt: magna enim ira Dómini ſuccénſa eſt contra nos: quia non audiérunt patres noſtri verba Libri hujus, ut fácerent omne quod ſcriptum eſt nobis.

℟. Audi Dómine. 162.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 23.

AScéndit rex templum Dómini, & omnes viri Juda, univerſique qui habitábant in Jerúſalem cum eo ſacerdótes, & prophétæ, & omnis pópulus à parvo uſque ad magnum: legítque cunctis audiéntibus ómnia verba libri fœderis, qui invéntus eſt in domo Dómini. Stetítque rex ſuper gradum: & fœdus percúſſit coram Dómino, ut ambulárent poſt Dóminum, & cuſtodírent præcépta ejus, & teſtimónia, & cæremónias in omni corde, & in tota ánima, & ſuſcitárent verba fœderis hujus, quæ ſcripta erant in Libro illo: acquievítque pópulus pacto. ℟. Dómine, ſi converſus. 162.

Lectio ii.

ET præcépit rex Helcíæ Pontífici, & ſacerdótibus ſecúndi órdinis, & janitóribus,

Digitized by Google

bus, ut projícerent de templo Dómini ómnia vaſa, quæ facta fúerant Baal, & in luco, & univérſæ milítiæ cœli: & combúſſit ea foris Jerúſalem in conválle Cedron, & tulit púlverem eórum in Bethel. Et delévit arúſpices, quos poſúerant reges Juda ad ſacrificándum in excélſis per civitátes Juda, & in circúitu Jerúſalem: & eos qui adolébant incénſum Baal, & Soli, & Lunæ, & duódecim ſignis, & omni milítiæ cœli. ℟. Factum eſt. 162.

Lectio iii.

Et efférri fecit lucum de domo Dómini foras Jerúſalem in conválle Cedron, & combúſſit eum ibi, & redégit in púlverem, & projécit ſuper ſepúlchra vulgi. Deſtrúxit quoque ædículas effeminatórum, quæ erant in domo Dómini, pro quibus mulíeres texébant quaſi domúnculas luci. Congregavítque omnes ſacerdótes de civitátibus Juda: & contaminávit excélſa, ubi ſacrificábant ſacerdótes, de Gábaa uſque Berſabée.

℟. Ego te tuli. 163.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 23.

Pythónes, & ariolos, & figúras idolórum, & immundítias, & abominatiónes, quæ fúerant in terra Juda, & Jerúſalem, ábſtulit Joſías, ut ſtatúeret verba Legis, quæ ſcripta ſunt in Libro, quem invénit Helcías ſacérdos in templo Dómini. Símilis illi non fuit ante eum rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni corde ſuo, & in tota ánima ſua, & in univérſa virtúte ſua juxta omnem legem Móyſi: neque poſt eum ſurréxit símilis illi. Verúmtamen non eſt avérſus Dóminus ab ira furóris ſui magni, quo irátus eſt furor ejus contra Judam: propter irritatiónes, quibus provocáverat eum Manáſſes.

℟. Peccávi ſuper númerũ. 163.

Lectio ii.

Dixit itaque Dóminus: Etiam Judam áuferam à facie mea, ſicut ábſtuli Iſrael: & projíciam civitátem hanc, quam elégi Jerúſalem, & domum, de qua dixit: Erit nomen meum ibi. Réliqua autem ſermónum Joſíæ, & univérſa quæ fecit, nónne hæc ſcripta ſunt in Libro verbórũ diérum regum Juda? In diébus ejus aſcéndit Phárao Néchao rex Ægypti contra regem Aſſyriórum ad flumen Euphrátẽ: & ábiit Joſías rex in occúrſum ejus: & occíſus eſt in Magéddo, cùm vidíſſet eum. Et portavérunt eum ſervi ſui mórtuum de Magéddo, & pertulérunt in Jerúſalem, & ſepeliérunt eum in ſepúlchro ſuo. ℟. Exaudíſti. 163.

Lectio iii.

Tulítque pópulus terræ Jóachaz fílium Joſíæ: & unxérunt eum, & conſtituérunt eum regem pro patre ſuo. Viginti trium annórum erat Jóachaz cùm regnáre cœpiſſet, & tribus ménſibus regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Amítal, fília Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerant patres ejus. Vinxítque eum Phárao Néchao in Rebla, quæ eſt in terra Emath, ne regnáret in Jerúſalem: & impóſuit mulctam terræ, centum taléntis argénti, & talénto auri. Regémque conſtítuit Phárao Néchao Elíacim fílium Joſíæ, pro Joſía patre ejus: vertítque nomen ejus Jóakim. Porrò Jóachaz tulit, & duxit in Ægyptum, & mórtuus eſt ibi.

℟. Audi Dómine. 164.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 23. & 24.

Viginti quinque annórum erat Jóakim cùm regnáre cœ-

Digitized by Google

cœpiſſet, & úndecim annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Zébida filia Phadája de Ruma. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerant patres ejus. In diébus ejus aſcéndit Nabuchodónoſor rex Babylónis, & factus eſt ei Jóakim ſervus tribus annis: & rurſum rebellávit contra eum.

℟. Præparáte. 204. Lectio ii.

Immiſítque ei Dóminus latrúnculos Chaldæórum, & latrúnculos Syriæ, & latrúnculos Moab, & latrúnculos filiórum Ammon: & immíſit eos in Judam, ut diſpérderent eum, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat per ſervos ſuos Prophétas. Factum eſt autem hoc per verbum Dómini contra Judam, ut auférret eum coram ſe propter peccáta Manáſſe univérſa quæ fecit, & propter ſánguinem innóxium quem effúdit, & implévit Jerúſalem cruóre innocéntium: & ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári.

℟. Deus ómnium. 204.

Lectio iii.

Reliqua autem ſermónum Jóakim, & univérſa quæ fecit, nónne hæc ſcripta ſunt in Libro ſermónum diérum regum Juda? Et dormívit Jóakim cum pátribus ſuis: & regnávit Jóachin fílius ejus pro eo. Et ultrà non áddidit rex Ægypti, ut egrederétur de terra ſua: túlerat enim rex Babylónis à rivo Ægypti uſque ad flúvium Euphráten, ómnia quæ fúerant regis Ægypti. ℟. Dóminus, qui erípuit. 204.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 24. b

Decem & octo annórum erat Jóachin cùm regnáre cœpiſſet, & tribus ménſibus regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Nohéſta filia Elnathan de Jerúſalem. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo aſcendérunt ſervi Nabuchodónoſor regis Babylónis in Jerúſalem, & circúmdata eſt urbs munitiónibus. Venítque Nabuchodónoſor rex Babylónis ad civitátem cum ſervis ſuis, ut oppugnárent eam. ℟. Percúſſit Saul. 205.

Lectio ii.

Egreſſúſque eſt Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipſe & mater ejus, & ſervi ejus, & príncipes ejus, & eunúchi ejus: & ſuſcépit eum rex Babylónis anno octávo regni ſui. Et prótulit inde omnes theſáuros domus Dómini, & theſáuros domus régiæ: & concídit univérſa vaſa áurea, quę fécerat Sálomon rex Iſrael in templo Dómini juxta verbum Dómini. Et tránſtulit omnem Jerúſalem, & univérſos príncipes, & omnes fortes exércitus, decem míllia, in captivitátem: & omnem artíficem, & clusórem: nihílque relíctum eſt, excéptis paupéribus pópuli terræ. ℟. Montes Gelboe. 205.

Lect. iii.

Tránſtulit quoque Jóachin in Babylónem, & matrem regis, & uxóres regis, & eunúchos ejus: & júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúſalem in Babylónem. Et omnes viros robúſtos ſeptem míllia, & artífices, & clusóres mille, omnes viros fortes, & bellatóres: duxítque eos rex Babylónis captívos in Babylónem. Et conſtítuit Mathaníam pátruum ejus pro eo: & impoſuítque nomen ei Sedecíam.

℟. Ego te tuli. 205.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 24. d & 25.

Vigéſimum & primum annum ætátis habébat Sedecías cùm regnáre cœpiſſet, & úndecim annis regnávit in Jeru-

ruſalem: nomen matris ejus erat Amital filia Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia, quæ fécerat Jóakim. Iraſcebátur enim Dóminus contra Jerúſalem & contra Judam, donec projíceret eos à fácie ſua: receſsítque Sedecías à rege Babylónis. Factum eſt autem anno nono regni ejus, menſe décimo, décima die menſis venit Nabuchodónoſor rex Babylónis, ipſe & omnis exércitus ejus in Jerúſalem, & circumdedérunt eam: & extruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clauſa eſt civitas atque valláta uſque ad undécimum annum regis Sedecíæ, nona die menſis, prævaluítque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ.

Lectio ii.

ET interrúpta eſt civitas: & omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ, quæ eſt inter dúplicem murum ad hortum regis: (porrò Chaldæi obſidébant in circúitu civitátem) fugit ítaque Sedecías per viam quæ ducit ad campéſtria ſolitúdinis. Et perſecútus eſt exércitus Chaldæórum regem, comprehendítque eum in planítie Jéricho, & omnes bellatóres qui erant cum eo, diſpérſi ſunt, & reliquérunt eum: Apprehénſum ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha: qui locútus eſt cum eo judícium. Fílios autem Sedecíæ occídit corā eo, & óculos ejus effódit, vinxítque eum caténis, & addúxit in Babylónem.

Lect. iii.

MEnſe quinto, séptima die menſis, ipſe eſt annus nonus décimus regis Babylónis: venit Nabuzárdan princeps exércitus, ſervus regis Babylónis, in Jerúſalem. Et ſuccéndit domum Dómini, & domum regis: & domos Jerúſalem, omnémque domum combúſſit igni. Et muros Jerúſalem in circúitu deſtrúxit omnis exércitus Chaldæórum, qui erat cum príncipe militū. Réliquam autem pópuli partem, quæ remánſerat in civitáte, & pérfugas, qui transfúgerant ad regem Babylónis, & réliquum vulgus tránſtulit Nabuzárdan princeps milítiæ. Et de paupéribus terræ relíquit vinitóres, & agrícolas. Colúmnas autem æreas, quæ erant in templo Dómini, & baſes, & mare æreum, quod erat in domo Dómini, confregérunt Chaldæi, & tranſtulérunt æs omne in Babylónem.

SABBATO

ante Dominicam i. Auguſti.

Ea autem dicitur prima Dominica menſis, quæ eſt in Kalendis, vel proximior Kalendis illius menſis, ita ut ſi Kalendæ fuerint ii. iii. & iv. Feria, tunc prima Dominica menſis, in qua Liber Scripturæ inchoandus ponitur, eſt ea, quæ præcedit Kalendas. Sin autem v. & vi. Feria, vel Sabbato, eſt ea, quæ ſequitur. Et in Sabbato præcedenti ad Magnificat ponatur Antiphona illius Hiſtoriæ, omiſſa alia quæ fortè occurreret.

Hiſtoria verò, id eſt, Reſponſoria illius libri, ſi propter aliquod feſtum Duplex in Dominica occurrens, poni non poſſint, primo die infra Hebdomadam, in quo contingit fieri Officium de Feria, ponantur ℟. i. Nocturni Dominicæ, omiſſis aliis Reſponſoriis, ſi fortè in illa Feria haberentur propria, ſervatis etiā aliis quæ in Rubr. de Reſponſoriis n. 7. præſcripta ſunt.

Ad Magnificat. Antiphona.

Sapiéntia ædificávit ſibi domum, excídit colúmnas ſeptem, ſubdídit ſibi Gentes, ſuperbórum & ſublímium colla própria virtúte calcávit.

Oratio.

Oratio, quæ contingit in ordine aliarum Dominicarum, ut infra.

DOMINICA I.

Augusti ponuntur libri Salomonis. & legitur de eis uſque ad Dominicam primam Septembris.

In primo Nocturno.

Incípiunt Parábolę Salomónis.

Lectio i. Cap. I.

PArábolæ Salomónis, filii David regis Iſrael. Ad ſciéndam ſapiéntiam, & diſcíplínam: ad intelligénda verba prudéntiæ, & ſuſcipiéndam eruditiónem doctrínæ, juſtítiam, & judícium, & æquitátem: ut detur párvulis aſtútia, & adoleſcénti ſciéntia & intelléctus. Audiens ſápiens, ſapiéntior erit: & intélligens, gubernácula poſſidébit. Animadvértet parábolam, & interpretatiónem, verba ſapiéntum, & ænigmata eórum.

℟. In princípio Deus ántequã terram fáceret, priúſquã abyſſos conſtitúeret, priúſquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus.

℣. Quando præparabat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

TImor Dómini princípium ſapiéntiæ. Sapiéntiam atque doctrínam ſtulti deſpíciunt. Audi, fili mi, diſciplínam patris tui, & ne dimíttas legem matris tuæ: ut addátur grátia cápiti tuo, & torques collo tuo. Fili mi, ſi te lactáverint peccatóres, ne acquiéſcas eis. Si dixerint: Veni nobíſcum, inſidiémur ſánguini, abſcondámus tendículas contra inſóntem fruſtra: deglutiámus eum ſicut inférnus vivéntem, & íntegrum quaſi deſcendéntem in lacum. Omnem pretióſam ſubſtántiam reperiémus, implébimus domos noſtras ſpóliis. Sortem mitte nobíſcum, marsúpium unum ſit ómnium noſtrùm.

℟. Gyrum cœli circuívi ſola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente, & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & ſublímium colla própria virtúte calcávi.

℣. Ego in altíſſimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum,

Lect. iii.

FIli mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedum tuum à ſémitis eórum. Pedes enim illórum ad malum currunt, & feſtínant ut effúndant ſánguinem. Fruſtrà autem jácitur rete ante óculos pennatórum. Ipſi quoque contra ſánguinem ſuum inſidiántur, & moliúntur fraudes cõtra ánimas ſuas. Sic sémitæ omnis avari, ánimas poſſidéntium rápiunt.

℟. Emítte Dómine ſapiéntiam de ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum labóret: * Ut ſciam quid accéptum ſit coram te omni témpore.

℣. Da mihi Dómine sédium tuárum aſſiſtrícem ſapiéntiã. Ut ſciam. Glória Patri. Ut.

In ſecundo Nocturno.

Ex Tractátu S. Ambróſii Epiſcopi in Pſalmum centéſimum décimum octávum,

Serm. 5. verſ. 6. Lectio iv.

INitium eſſe ſapiéntiæ timórem Dómini, dicit Prophéta. Quid eſt autem inítium ſapiéntiæ, niſi ſæculo renuntiáre? Quia ſápere ſæculária, ſtultítia eſt. Dénique ſapiéntiam hujus mundi, ſtultítiam eſſe apud Deum, Apóſtolus dicit. Sed & ipſe timor Dómini, niſi ſecúndùm ſciéntiam ſit, nihil prodeſt, imò obeſt plúrimùm. Síquidem Judæi habent zelum Dei: ſed quia nõ habent ſecúndùm ſciéntiã, in ipſo zelo & timóre majórem cóntrahunt divinitátis offénſam. Quòd circumcídunt infántulos ſuos, quòd ſábbata cu-

cuſtódiunt, timórem Dei habent: ſed quia néſciunt legem ſpiritálem eſſe, circumcídunt corpus, non cor ſuum.

℟. Da mihi Dómine ſédium tuárum aſſiſtrícem ſapientiã, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam ſervus tuus ſum ego, & filius ancíllæ tuæ.
℣. Mitte illam de ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

ET quid de Judæis dico? Sunt étiam in nobis qui habent timórem Dei, ſed non ſecúndùm ſciéntiam, ſtatuéntes durióra præcépta, quæ non poſſit humána condítio ſuſtinére. Timor in eo eſt, quia vidéntur ſibi consúlere diſciplínæ, opus virtútis exígere: ſed inſcítia in eo eſt, quia non compatiúntur naturæ, non æſtimant poſſibilitátem. Non ſit ergo irrationábilis timor. Etenim vera ſapiéntia à timóre Dei íncipit: nec eſt ſapiéntia ſpiritális ſine timóre Dei: ita timor ſine ſapiéntia eſſe non debet.

℟. Inítium ſapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in ſæculum ſæculi. ℣. Diléctio illíus cuſtódia legum eſt: quia omnis ſapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vi.

BAſis quædam verbi eſt timor ſanctus. Sicut enim ſimulácrum áliquod in baſi ſtatúitur, & tunc majórem habet grátiam cùm in baſi ſtátua fúerit collocáta, ſtandíque accépit firmitátem: ita verbum Dei, in timóre ſancto mélius ſtatúitur, fórtiùs radicátur in péctore timéntis Dóminum: ne labátur verbum de corde viri, ne véniant vólucres, & áuferant illud de incurióſi & diſſimulántis afféctu.

℟. Verbum iníquum & doloſũ longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, ſed tantùm victui meo tríbue neceſſária.
℣. Duo rogávi te, ne dénegeſ mihi ántequam móriar. Divítias. Glória. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam óculorum meórum ne déderis mihi, & deſidériũ malígnum avérte à me Dómine; áufer à me concupiſcéntiam; * Et ánimo irreverénti, & infruníto ne tradas me Dómine.
℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréſcant ignorántiæ meæ; nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus.
℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Infra Hebdom. quando Reſponſoria ſumuntur ex iii. Nocturno Domínicæ, Feria iv. & Sabbato poſt ii. & iii. Lectiónem ponitur ii. & iii. ℟. Feriæ ii. ſequentis.

FERIA SECUNDA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 3.

FIli mi, ne obliviſcáris legis meæ, & præcépta mea cor tuum cuſtódiat. Longitúdinem enim diérum, & annos vitæ, & pacem appónent tibi. Miſericórdia & véritas te non déſerant, circúmda eas gútturi tuo, & deſcríbe in tábulis cordis tui: & invénies grátiam, & diſciplínam bonam coram Deo, & homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipſe díriget greſſus tuos.

℟. Ne derelínquas me Dómine pater & dominátor vitæ

meæ,

Digitized by Google

meæ, ut non córruam in conſpéctu adverſariórum meórũ: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma & ſcutum, & exúrge in adjutórium mihi. Ne.

Lectio ii.

NE ſis ſápiens apud temetípſum: time Deum, & recéde à malo: ſánitas quippe erit umbilíco tuo, & irrigátio óſſium tuórum. Honóra Dóminum de tua ſubſtántia, & de primítiis ómnium frugum tuárum da ei: & implebúntur hórrea tua ſaturitáte, & vino torculária tua redundábunt.

℟. Magna enim ſunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: *Magnificáſti pópulum tuum, & honoráſti.

℣. Tranſtuliſti illos per Mare rubrum, & tranſvexíſti eos per aquam nímiam. Magnificáſti.

Lectio iii.

DIſciplínam Dómini, fili mi, ne abjícias, nec defícias cùm ab eo corríperis: quem enim díligit Dóminus, córripit? & quaſi pater in filio complacet ſibi. Beátus homo, qui invenit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntia: mélior eſt acquiſítio ejus negotiatióne argenti, & auri primi & puríſſimi fructus ejus: pretióſior eſt cunctis ópibus: & ómnia, quæ deſiderántur, huic non valent comparári.

℟. Quę ſunt in corde hóminũ, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia ſcribéntur: *Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda ſcrutátur, & univérſas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA TERTIA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 5.

FIli mi, atténde ad ſapiéntiam meam, & prudéntiæ meæ inclína aurem tuam, ut cuſtódias cogitatiónes, & diſciplínam lábia tua conſérvent. Ne atténdas falláciæ mulíeris. Favus enim diſtillans lábia meretrícis, & nitídius óleo guttur ejus. Noviſſima autem illíus amára quaſi abſynthium, & acúta quaſi gládius biceps. Pedes ejus deſcéndunt in mortem, & ad ínferos greſſus illíus pénetrant. Per ſémitam vitæ non ámbulant, vagi ſunt greſſus ejus, & inveſtigábiles.

℟. Præbe fili cor mihi, & óculi tui vias meas cuſtódiant: *Ut addátur grátia cápiti tuo.

℣. Atténde fili mi ſapiéntiam meam, & ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut.

Lectio ii.

NUnc ergo fili mi audi me, & ne recédas à verbis oris mei. Longè fac ab ea viam tuam, & ne appropínques fóribus domus ejus. Ne des aliénis honórem tuum, & annos tuos crudéli. Ne fortè impleántur extránei víribus tuis, & labóres tui ſint in domo aliéna, & gemas in noviſſimis, quando conſúmpſeris carnes tuas, & corpus tuum, & dicas: Cur deteſtátus ſum diſciplínã, & increpatiónibus nõ acquiévit cor meum, nec audívi vocem docéntium me, & magiſtris non inclinávi aurẽ meã.

℟. Inítium ſapiéntiæ timor Dómini: *Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in ſæculum ſæculi. ℣. Diléctio illíus cuſtódia legum eſt: quia omnis ſapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio iii.

QUare ſedúceris fili mi ab aliéna, & fovéris in ſinu altérius? Réſpicit Dóminus vias hóminis, & omnes greſſus ejus cónſiderat. Iniquitátes ſuæ cápiunt ímpium, & fúnibus peccatórum ſuórum conſtríngitur. Ipſe moriétur, quia non hábuit diſciplínam, & in multitúdine ſtultítiæ ſuæ decipiétur.

Digitized by Google

℟. Verbum iníquum & dolóſum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem me déderis mihi, ſed tantùm víctui meo tribue neceſſária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

FERIA QUARTA.
De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8.

NUmquid non ſapiéntia clámitat, & prudéntia dat vocem ſuam? In ſummis excelſíſque vertícibus ſupra viam in médiis sémitis ſtans, juxta portas civitátis in ipſis fóribus lóquitur, dicens: O viri, ad vos clámito, & vox mea ad fílios hóminum. Intellígite párvuli aſtútiam, & inſipiéntes animadvértite. Audíte, quóniã de rebus magnis locutúra ſum, & aperiéntur lábia mea, ut recta prædicent. ℟. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & deſidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiſcéntiã, * Et ánimo irreverénti, & infrunito ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréſcant ignoránties meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

Lectio ii.

VEritátem meditábitur guttur meum, & lábia mea deteſtabúntur ímpium. Juſti ſunt omnes ſermónes mei, non eſt in eis pravum quid, neque pervérſum. Recti ſunt intelligéntibus, & æqui inveniéntibus ſciéntiam. Accípite diſciplínam meam, & non pecúniam: doctrínam magis, quàm aurum elígite. Mélior eſt enim ſapiéntia cunctis pretioſíſſimis: & omne deſiderábile ei non poteſt comparári. ℟. Magna enim ſunt judícia tua Dómine, & inenarrabília verba tua; * Magnificáſti pópulum tuum, & honoráſti. ℣. Tranſtuliſti illos per Mare rubrum, & tranſvexíſti eos per aquam nímiam. Magnificáſti.

Lectio iii.

EGo ſapiéntia hábito in consílio, & erudítis intérſum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & ſupérbiam, & viam pravam, & os bilíngue deteſtor. Meum eſt consílium & æquitas, mea eſt prudéntia, mea eſt fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres juſta decérnunt. Per me príncipes ímperant, & poténtes decérnunt juſtítiam. Ego diligéntes me díligo: & qui manè vígilant ad me, invénient me. ℟. Quæ ſunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia ſcribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda ſcrutátur, & univérſas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

FERIA QUINTA.
De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 10.

FIlius ſápiens lætíficat patrem: fílius verò ſtultus mœſtítia eſt matri ſuæ. Nil prodérunt theſáuri impietátis: juſtítia verò liberábit à morte. Non affliget Dóminus fame ánimam juſti, & inſídias impiórum ſubvértet. Egeſtátem operáta eſt manus remíſſa: manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic paſcit ventos: idem autem ipſe ſéquitur aves volántes. Qui cóngregat in meſſe, fílius ſápiens eſt: qui autem ſtertit æſtáte, fílius confuſiónis. ℟. In princípio. 210.

Lectio ii.

BEnedíctio Dómini ſuper caput juſti: os autem impiórum óperit iníquitas. Memória juſti cum láudibus: & nomen impiórum putréſcet.

Sápiens corde præcépta ſúſcipit: ſtultus cæditur lábiis. Qui ámbulat ſimplíciter, ámbulat confidénter: qui autem depravat vias ſuas, maniféſtus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolórẽ: & ſtultus lábiis verberábitur. ℞. Gyrum cœli. 210. Lectio iii.

VEna vitæ, os juſti; & os impiórum óperit iniquitátem. Odium ſúſcitat rixas: & univérſa delícta óperit cháritas. In lábiis ſapiéntis invenítur ſapiéntia: & virga in dorſo ejus qui índiget corde. Sapiéntes abſcóndunt ſciéntiam: os autem ſtulti confuſióni próximum eſt. Subſtántia dívitis, urbs fortitúdinis ejus: pavor páuperum, egéſtas eórum. Opus juſti ad vitam: fructus autem impii ad peccátum. ℞. Emítte Dómine. 210.

FERIA SEXTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 14.

SApiens múlier ædíficat domum ſuam: inſípiens extrúctam quoque mánibus déſtruet. Ambulans recto itínere, & timens Deum, deſpícitur ab eo, qui infámi gráditur via. In ore ſtulti virga ſupérbiæ: lábia autem ſapiéntium cuſtódiunt eos. Ubi non ſunt boves, præſépe vácuum eſt: ubi autem plúrimæ ſégetes, ibi maniféſta eſt fortitúdo bovis. Teſtis fidélis non mentítur: profert autem mendácium dolóſus teſtis. ℞. Da mihi Dómine. 211. Lectio ii.

QUærit deriſor ſapiéntiam, & non invenit: doctrína prudéntium fácilis. Vade contra virum ſtultum, & neſcit lábia prudéntiæ. Sapiéntia cállidi eſt intelligere viam ſuam: & imprudéntia ſtultórum errans. Stultus illúdet peccátum, & inter juſtos morábitur grátia. Cor quod novit amaritúdinem ánimæ ſuæ, in gáudio ejus non miſcébitur extráneus. Domus impiórum delébitur: tabernácula verò juſtórum germinábunt.

℞. Initium ſapiéntiæ. 211.

Lectio iii.

EST via, quæ vidétur hómini juſta: noviſſima autem ejus dedúcunt ad mortem. Riſus dolóre miſcébitur, &, extréma gáudii luctus óccupat. Viis ſuis replébitur ſtultus, & ſuper eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo: aſtútus cõſíderat greſſus ſuos. Fílio dolóſo nihil erit boni: ſervo autem ſapiénti próſperi erunt actus, & dirigétur via ejus. Sápiens timet, & declínat à malo: ſtultus tránſilit, & confidit.

℞. Verbum iníquum. 211.

SABBATO.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 16.

HOminis eſt ánimam præparáre, & Dómini gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus: ſpirítuum ponderátor eſt Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, & dirigéntur cogitatiónes tuæ. Univérſa propter ſemetípſum operátus eſt Dóminus; ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini eſt omnis árrogans: étiam ſi manus ad manum fúerit, non eſt ínnocens. Lectio ii.

INítium viæ bonæ, fácere juſtítiam: accépta eſt autem apud Deum magis, quàm immoláre hóſtias. Miſericórdia & veritáte redímitur iníquitas: & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius eſt parum cum juſtítia, quàm multi fructus cum iniquitáte. Cor hóminis diſpónit viam ſuam: ſed Dómini eſt dirigere greſſus ejus.

Lectio iii.

DIvinátio in lábiis regis, in judício non errábit os ejus. Pondus & ſtatéra judícia Dó-

Digitized by Google

Dómini ſunt : & ópera ejus omnes lápides sácculi. Abominábiles regi qui agunt ímpiè : quóniam juſtítia firmátur sólium. Volúntas regum lábia juſta : qui recta lóquitur, diligétur. Indignátio regis, nuntii mortis : & vir ſápiens placábit eam. In hilaritáte vultus regis, vita : & cleméntia ejus quaſi imber ſerótinus.

Ad Magnificat, Antiph. Ego in altiſſimis hábito : & thronus meus in colúmna nubis.

DOMINICA II.
Auguſti.
In primo Nocturno.
Incipit liber Eccleſiáſtes.
Lectio i. Cap. 1.

VErba Eccleſiáſtæ, filii David, regis Jerúſalem. Vánitas vanitátum, dixit Eccleſiáſtes : vánitas vanitátum, & ómnia vánitas. Quid habet ámpliùs homo de univérſo labóre ſuo, quo labórat ſub ſole? Generátio prætérit, & generátio ádvenit : terra autem in ætérnum ſtat. Oritur ſol, & óccidit, & ad locum ſuum revértitur : ibíque renáſcens, gyrat per Merídiem, & fléctitur ad Aquilónem : luſtrans univérſa in circúitu pergit ſpíritus, & in círculos ſuos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare, & mare non redúndat : ad locum, unde éxeunt flúmina, revertúntur ut iterùm fluant. ℟. In princípio Deus antequàm terram fáceret, priúſquam abyſſos conſtitúeret, priúſquam prodúceret fontes aquárum : * Antequàm montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam. Lectio ii.

CUnctæ res difficiles : non poteſt eas homo explicáre ſermóne. Non ſaturátur óculus viſu, nec auris audítu implétur. Quid eſt quod fuit? Ipſum quod futúrum eſt. Quid eſt quod factum eſt? Ipſum quod faciéndum eſt. Nihil ſub ſole novum, nec valet quiſquam dícere : Ecce hoc recens eſt : jam enim præcéſſit in ſæculis, quæ fuérunt ante nos. Non eſt priórum memória : ſed nec eórum quidem, quę póſteà futúra ſunt, erit recordátio apud eos qui futúri ſunt in noviſſimo. ℟. Gyrum cœli circuívi ſola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente, & in omni pópulo primátum ténui : * Superbórum & ſublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíſſimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum. Lectio iii.

EGo Eccleſiáſtes fui rex Iſrael in Jerúſalem, & propóſui in ánimo meo quærere, & inveſtigáre ſapiénter de ómnibus, quæ fiunt ſub ſole. Hanc occupatiónem péſſimā dedit Deus fíliis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt ſub ſole, & ecce univérſa vánitas, & afflíctio ſpíritus. Pervérſi difficilè corrigúntur, & ſtultórum infinítus eſt númerus. Locútus ſum in corde meo, dicens : Ecce magnus effectus ſum, & præcéſſi omnes ſapiéntia, qui fuérunt ante me in Jerúſalem : & mens mea contempláta eſt multa ſapiénter, & dídici. Dedíque cor meum ut ſcirem prudéntiam atque doctrínam, erroréſque & ſtultítiam. ℟. Emítte Dómine ſapiéntiā de ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum labóret : * Ut ſciam quid accéptum ſit coram te in omni témpore. ℣. Da mihi Dómine ſédium tuárum aſſiſtrícem ſapiéntiā. Ut. Glória Patri. Ut.

In ſecundo Nocturno.
Sermo S. Joánnis Chryſóſtomi.
Serm. contra concubinar. in fine, tom. 5. Lectio iv.

SAlomon cùm ſæculárium rerum concupiſcéntia tenere-

Digitized by Google

merétur, magnas eas & admirándas putábat, multúmque in eis labóris & ſolicitúdinis inſumébat, magníficas ædificándo domos, copióſum coacervándo aurum, congregándo cantórum choros, vária génera miniſtrórum menſæ & popínæ, quærèndo ánimæ ſuæ voluptátem ab hortórum & córporum formoſórum grátia, & omnem, ut ita dicam, oblectatiónis & refrigérii viam ſectándo.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum aſſiſtrícem ſapientiá, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam ſervus tuus ſum ego, & fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

AT ubi inde ad ſe revérſus, & quaſi ex umbróſa quadam abyſſo ad lumen veræ ſapiéntiæ reſpícere váluit, tunc ſublímem illam, & cœlis dignam emíſit vocem: Vánitas vanitátum, dicens, & ómnia vánitas. Hanc & vos, & hanc ſublimiórem, ſi voluéritis, efferétis ſenténtiam de intempeſtíva hac voluptáte, ſi aliquantíſper à mala conſuetúdine vos ſequeſtravéritis.

℟. Initium ſapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in ſæculum ſæculi. ℣. Diléctio illíus cuſtódia legum eſt: quia omnis ſapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vi.

QUamvis autem à Salomóne ſæculis ſuperióribus non tam multa ſapiéntiæ exigebátur diligéntia: neq; enim delícias lex vetus prohibébat, neque áliis frui ſupervácuis licébat vanum; áttamen & ſic ſe habéntibus rebus, in ipſis contuéri licébit, quàm viles, & vanitáti obnóxiæ res ſint. Nos verò ad majórem vocáti vitam, & ad excelléntius faſtígium aſcéndimus, & in majóribus exercémur palæſtris: & quid áliud, quàm quòd, ſicut ſupérnæ virtútes intellectuáles & incorpóreę illæ, vitam inſtitúere jubémur?

℟. Verbum iníquum & doloſú longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, ſed tantùm víctui meo tríbue neceſſária. ℣. Duo rogávi te, ne dénegеs mihi ántequam móriar. Divítias. Glória. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam óculorum meórum ne déderis mihi, & deſidériú malígnum avérte à me Dómine: áufer à me concupiſcéntiam, * Et ánimo irreverénti, & infruníto ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréſcant ignorántiæ meæ; nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Eccleſiáſtæ.

Lectio i. Cap. 2.

DIxi ego in corde meo: Vadam, & áffluam delíciis, & fruar bonis. Et vidi quòd hoc quoque eſſet vánitas. Riſum reputávi errórem: & gáudio dixi: Quid fruſtrà decíperis? Cogitávi in corde meo abſtráhere à vino carnem meam, ut ánimum meum transférrem ad ſapiéntiam, devitarémque ſtultítiam, donec vidérem quid eſſet útile fíliis hóminum: quo facto opus eſt

ſub

ſub ſole número diérum vitæ ſuæ. Magnificávi ópera mea, ædificávi mihi domos, & plantávi víneas.

℟. Ne derelínquas. 211.

Lectio ii.

POſsédi ſervos & ancíllas, multámque famíliam hábui: arménta quoque, & magnos óvium greges, ultrà omnes, qui fuérunt ante me in Jerúſalem: coacervávi mihi argéntum & aurum, & ſubſtántias regum ac provinciárum: feci mihi cantóres, & cantatríces, & delícias filiórum hóminum, ſcyphos & úrceos in miniſtério ad vina fūndénda: & ſupergréſſus ſum ópibus omnes, qui ante me fuérunt in Jerúſalem: ſapiéntia quoque perſeverávit mecum. ℟. Magna enim. 212.

Lectio iii.

ET ómnia, quæ deſiderávérunt óculi mei, non negávi eis: nec prohíbui cor meum quin omni voluptáte fruerétur, & oblectáret ſe in his, quæ præparáveram, & hanc ratus ſum partem meam, ſi úterer labóre meo. Cùmque me convertíſſem ad univérſa ópera, quæ fécerant manus meæ, & ad labóres, in quibus fruſtrà ſudáveram, vidi in ómnibus vanitátem, & afflictiónem ánimi, & nihil permanére ſub ſole.

℟. Quæ ſunt in corde. 212.

FERIA TERTIA.

De libro Eccleſiáſtæ.

Lectio i. Cap. 3.

OMnia tempus habent, & ſuis ſpátiis tránſeunt univérſa ſub cœlo. Tempus naſcéndi, & tempus moriéndi. Tempus plantándi, & tempus evelléndi quod plantátum eſt. Tempus occidéndi, & tempus ſanándi. Tempus deſtruéndi, & tempus ædificándi. Tempus flendi, & tempus ridéndi. Tempus plangéndi, & tempus ſaltándi. Tempus ſpargéndi lápides, & tempus colligéndi. Tempus amplexándi, & tempus longè fieri ab ampléxibus. Tempus acquiréndi, & tempus perdéndi. Tempus cuſtodiéndi, & tempus abjiciéndi. Tempus ſcindéndi, & tempus conſuéndi. Tempus tacéndi, & tempus loquéndi. Tempus dilectiónis, & tempus ódii. Tempus belli, & tempus pacis.

℟. Præbe fili. 212. Lectio ii.

QUid habet ámpliùs homo de labóre ſuo? Vidi afflictiónem, quam dedit Deus fíliis hóminum, ut diſtendántur in ea. Cuncta fecit bona in témpore ſuo, & mundum trádidit diſputatióni eórum, ut non invéniat homo opus, quod operátus eſt Deus ab inítio uſque ad finem. Et cognóvi quòd non eſſet mélius, niſi lætári, & fácere benè in vita ſua. Omnis enim homo, qui cómedit, & bibit, & videt bonum de labóre ſuo, hoc donum Dei eſt.

℟. Inítium ſapiéntiæ. 212.

Lectio iii.

DIdici quòd ómnia ópera quæ fecit Deus, perſevérent in perpétuum: non póſſumus eis quidquam áddere, nec auférre, quæ fecit Deus ut timeátur. Quod factum eſt, ipſum pérmanet: quæ futúra ſunt, jam fuérunt: & Deus inſtáurat quod ábiit. Vidi ſub ſole in loco judícii impietátem, & in loco juſtítiæ iniquitátem. Et dixi in corde meo: Juſtum & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit.

℟. Verbum iníquum. 213.

FERIA QUARTA.

De libro Eccleſiáſtæ.

Lectio i. Cap. 4.

VErti me ad ália, & vidi calúmnias quæ ſub ſole gerúntur, & lácrymas innocéntium, & néminem conſolatórem: nec poſſe reſiſtere eórum violéntiæ, cunctórum auxílio de-

deſtitútos. Et laudávi magis mórtuos, quàm vivéntes: & feliciórem utróque judicávi, qui necdum natus eſt, nec vidit mala quæ ſub ſole fiunt. Rurſum contemplátus ſum omnes labóres hóminum, & indúſtrias animadvérti patére invídiæ próximi: & in hoc ergo vánitas, & cura ſupérflua eſt. ℟. Dómine Pater. 213.

Lectio ii.

STultus cómplicat manus ſuas, & cómedit carnes ſuas, dicens: Mélior eſt pugíllus cum réquie, quàm plena útraque manus cum labóre, & afflictióne ánimi. Consíderans réperi & áliam vanitátem ſub ſole: Unus eſt, & ſecúndum non habet, non fílium, non fratrem, & tamen laboráre non ceſſat, nec ſatiántur óculi ejus divítiis: nec recógitat, dicens: Cui labóro & fraudo ánimam meam bonis? In hoc quoque vánitas eſt, & afflíctio péſſima. ℟. Magna enim. 213.

Lectio iii.

MElius eſt ergo duos eſſe ſimul, quàm unum: habent enim emoluméntum ſocietátis ſuæ: ſi unum ceciderit, ab áltero fulciétur. Væ ſoli: quia cùm ceciderit, non habet ſublevántem ſe. Et ſi dormíerint duo, fovebúntur mútuò: unus quómodo calefiet? Et ſi quíſpiam prævalúerit contra unum, duo reſíſtunt ei: funículus triplex difficilè rúmpitur. Mélior eſt puer pauper & ſápiens, rege ſene & ſtulto, qui neſcit prævidére in pósterum. ℟. Quæ ſunt in corde. 213.

FERIA QUINTA.

De libro Eccleſiaſtæ.

Lectio i. Cap. 5.

NE témerè quid loquáris, neque cor tuum ſit velox ad proferéndum ſermónem coram Deo. Deus enim in cœlo, & tu ſuper terram: idcircò ſint pauci ſermónes tui. Multas curas ſequúntur sómnia, & in multis ſermónibus inveniétur ſtultítia. Si quid vovíſti Deo, ne moréris réddere: díſplicet enim ei infidélis & ſtulta promíſſio. Sed quodcúmque vóveris, redde: multóque mélius eſt non vovére, quam poſt votum promiſſa non réddere. ℟. In princípio Deus. 215.

Lectio ii.

NE déderis os tuum ut peccáre fácias carnem tuam: neque dicas coram Angelo: Non eſt providéntia: ne fortè irátus Deus contra ſermónes tuos, diſſipet cuncta ópera mánuum tuárum. Ubi multa ſunt sómnia, plúrimæ ſunt vanitátes, & ſermónes innúmeri: tu verò Deum time. Si víderis calúmnias egenórum, & violénta judícia, & ſubvérti juſtítiam in província, non miréris ſuper hoc negótio: quia excélſo excélſior eſt álius & ſuper hos quoque eminentióres ſunt álii, & inſuper univérſæ terræ rex imperat ſerviénti. ℟. Gyrum cœli. 215.

Lectio iii.

AVárus non implébitur pecúnia: & qui amat divítias, fructum non cápiet ex eis: & hoc ergo vánitas. Ubi multæ ſunt opes, multi & qui cómedunt eas. Et quid prodeſt poſſeſſóri, niſi quòd cernit divítias óculis ſuis? Dulcis eſt ſomnus operánti, ſive parum, ſive multum cómedat: ſatúritas autem dívitis non ſinit eũ dormíre. Eſt & ália infírmitas péſſima, quam vidi ſub ſole: divítiæ conſervátæ in malum dómini ſui. Péreunt enim in afflictióne péſſima: generávit fílium, qui in ſumma egeſtáte erit. ℟. Emítte Dómine. 215.

FERIA SEXTA.

De libro Eccleſiaſtæ.

Lectio i. Cap. 6.

EſT & áliud malum, quod vidi ſub ſole, & quidem fréquens

Digitized by Google

quens apud hómines. Vir, cui dedit Deus divítias, & ſubſtántiam, & honórem, & nihil deeſt ánimæ ſuæ ex ómnibus quæ deſíderat: nec tríbuit ei poteſtátem Deus ut cómedat ex eo, ſed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas & miſéria magna eſt.

℟. Da mihi. 216. Lectio ii.

SI genúerit quíſpiam centum líberos, & víxerit multos annos, & plures dies ætátis habúerit, & ánima illíus non utátur bonis ſubſtántiæ ſuæ, ſepulturáque cáreat: de hoc ego pronúntio quòd mélior illo ſit abortívus. Fruſtrà enim venit, & pergit ad ténebras, & oblivióne delébitur nomen ejus. Non vidit ſolem, neque cognóvit diſtántiam boni & mali: étiam ſi duóbus míllibus annis víxerit, & non fúerit perfrúitus bonis. ℟. Inítium ſapiéntiæ. 216. Lectio iii.

NOnne ad unum locum próperant ómnia? Omnis labor hóminis in ore ejus: ſed ánima ejus non implébitur. Quid habet ámpliùs ſápiens à ſtulto? & quid pauper, niſi ut pergat illuc, ubi eſt vita? Mélius eſt vidére quod cúpias, quàm deſideráre quod néſcias. Sed & hoc vánitas eſt & præſúmptio ſpíritus.

℟. Verbum iníquum. 216.

SABBATO.

De libro Eccleſiáſtæ.

Lectio i. Cap. 7.

QUid necéſſe eſt hómini majóra ſe quærere, cùm ignóret quid condúcat ſibi in vita ſua número diérum peregrinatiónis ſuæ, & témpore, quod velut umbra prætérit? Aut quis ei póterit indicáre quid poſt eum futúrum ſub ſole ſit? Mélius eſt nomen bonum, quàm unguénta pretióſa: & dies mortis die nativitátis. Mélius eſt ire ad domum luctus, quàm ad domum convívii: in illa enim finis cunctórum admonétur hóminum, & vivens cógitat quid futúrum ſit. Lectio ii.

MElior eſt ira riſu: quia per triſtítiam vultus corrígitur ánimus delinquéntis. Cor ſapiéntium ubi triſtítia eſt, & cor ſtultórum ubi lætítia. Mélius eſt à ſapiénte corrípi, quàm ſtultórum adulatióne décipi. Quia ſicut ſónitus ſpinárum ardéntium ſub olla, ſic riſus ſtulti: ſed & hoc vánitas. Calúmnia contúrbat ſapiéntem, & perdet robur cordis illíus. Mélior eſt finis oratiónis, quàm principium. Mélior eſt pátiens arrogánte.

Lectio iii.

NE dicas: Quid putas cauſæ eſt quòd prióra témpora melióra fuére quàm nunc ſunt? Stulta enim eſt hujuſcémodi interrogátio. Utílior eſt ſapiéntia cum divítiis, & magis prodeſt vidéntibus ſolem. Sicut enim prótegit ſapiéntia, ſic prótegit pecúnia. Hoc autem plus habet erudítio, & ſapiéntia, quòd vitam tríbuunt poſſeſſóri ſuo. Cónſidera ópera Dei, quòd nemo poſſit corrígere quem ille deſpéxerit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omnis ſapiéntia à Dómino Deo eſt, & cum illo fuit ſemper, & eſt ante ævum.

Si ſequens Dominica venerit in die Aſſumptionis B. Mariæ, vel S. Alipii, vel in die Octava S. Laurentii, aut B. Claræ, liber Sapientiæ ponitur in ipſa die S. Alipii, vel in die Oct. S. Laurentii, aut B. Claræ, & de eo legitur in feſto S. Hyacinthi & S. Bernardi, & poſt Octavam Aſſump. B. Mariæ ſuperſunt dies, [illegible] Dominicam.

DOMINICA III.

Auguſti.

In primo Nocturno.

Incipit liber Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 1.

DIlígite juſtítiam, qui judicátis terram. Sentíte de

Digitized by Google

de Dómino in bonitáte, & in ſimplicitáte cordis quærite illum: quóniam invenítur ab his, qui non tentant illum: appáret autem eis, qui fidem habent in illum: pervérſæ enim cogitatiónes ſéparant à Deo; probáta autem virtus córripit inſipiéntes. Quóniam in malévolam ánimam non introíbit ſapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis. ℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúſquam abyſſos conſtitúeret, priúſquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, aderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

Spíritus enim ſanctus diſciplínæ effúgiet fictum, & auferet ſe à cogitatiónibus, quæ ſunt ſine intelléctu, & corripiétur à ſuperveniénte iniquitáte. Benígnus eſt enim ſpíritus ſapiéntiæ, & non liberábit malédicum à lábiis ſuis: quóniam renum illíus teſtis eſt Deus, & cordis illíus ſcrutátor eſt verus, & linguæ ejus audítor. Quóniam Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: & hoc, quod cóntinet ómnia, ſciéntiam habet vocis. Propter hoc qui lóquitur iníqua, non poteſt latére, nec prætériet illum corrípiens judícium. ℟. Gyrum cœli circuívi ſola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente, & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & ſublimiũ colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíſſimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

IN cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit: ſermónũ autem illíus audítio ad Deũ véniet, ad correptiónem iniquitátum illíus. Quóniam auris zeli audit ómnia, & tumúltus murmuratiónum non abſcondétur. Cuſtodíte ergo vos à murmuratióne, quæ nihil prodeſt, & à detractióne párcite linguæ, quóniam ſermo obſcúrus in vácuum non ibit: os autem, quod mentítur, occídit ánimam.
℟. Emítte Dómine ſapiéntiã de ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum labóret: * Ut ſciam quid accéptum ſit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum aſſiſtrícem ſapiéntiã. Ut ſciam. Glória Patri. Ut.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Officiórum S. Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 1. cap. 28. Lectio iv.

MAgnus juſtítiæ ſplendor, quæ áliis pótius nata, quàm ſibi communitátem, & ſocietátem noſtram ádjuvat, excelſitátem tenet, ut ſuo judício ómnia ſubjécta hábeat, opem áliis ferat, pecúniam cónferat, officia non ábnuat, perícula ſuſcípiat aliéna. Quis non cúperet hanc virtútis arcem tenére, niſi prima avarítia infirmáret, atque infléctere t tantæ virtútis vigórem? Etenim dum augére opes, aggeráre pecúnias, occupáre terras poſſeſſiónibus cúpimus, præſtáre divítiis; juſtítiæ formam exuimus, beneficéntiam commúnem amíttimus.
℟. Da mihi Dómine sédium tuárum aſſiſtrícem ſapiéntiã, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam ſervus tuus ſum ego, & fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

QUanta autem juſtítia ſit, ex hoc intélligi poteſt, quòd nec locis, nec persónis, nec tempóribus excípitur, quæ étiam hóſtibus reſervátur: ut ſi conſtitútus ſit cum ho-

hoſte aut locus, aut dies prælio, advérſus juſtítiam putétur aut loco prævenire, aut témpore. Intereſt enim utrùm áliquis pugna áliqua, & conflíctu gravi capiátur, an ſuperióre grátia, vel áliquo evéntu. Si ergo in bello juſtítia valet, quantò magis in pace ſervánda eſt?

℟. Inítium ſapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in ſæculum ſæculi. ℣. Diléctio illius cuſtódia legum eſt: quia omnis ſapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vi.

Fundaméntum ergò eſt juſtítiæ fides. Juſtórum enim corda meditántur fidem: & qui ſe juſtus accúſat, juſtítiam ſupra fidem cóllocat. Nam tunc juſtítia ejus appáret, ſi vera fateátur. Dénique & Dóminus per Iſaíam: Ecce, inquit, mitto lápidem in fundaméntum Sion: ideſt, Chriſtum in fundaméntum Eccléſiæ. Fides enim ómnium Chriſtus: Eccléſia autem quædam forma juſtítiæ eſt, commúne jus ómnium, in commúne orat, in commúne operátur, in commúne tentátur. Dénique qui ſeipſum ſibi ábnegat, ipſe juſtus, ipſe dignus Chriſto eſt. Ideò & Paulus fundaméntum póſuit Chriſtum, ut ſuprà eum ópera juſtítiæ locarémus: quia fides fundaméntum eſt.

℟. Verbum iníquum, & dolóſum longè fac à me Dómine: * Divítias & pauperitátem ne déderis mihi, ſed tantùm víctui meo tríbue neceſſária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & deſidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiſcéntiam, * Et ánimo irreverénti & infruníto ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine: ne accréſcant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 3.

Juſtórum autem ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori: & æſtimáta eſt afflíctio éxitus illórum: & quod à nobis eſt iter, extermínium: illi autem ſunt in pace. Et ſi coram homínibus torménta paſſi ſunt, ſpes illórum immortalitáte plena eſt. In paucis vexáti, in multis benè diſponéntur: quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos ſe. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos, & in témpore erit reſpéctus illórum.

℟. Ne derelínquas, 211.

Lectio ii.

Fulgébunt juſti, & tamquam ſcintíllæ in arundinéto diſcúrrent. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum. Qui confidunt in illo, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquieſcent illi: quóniam donum, & pax eſt eléctis ejus. Impii autem ſecúndùm quæ cogitavérunt, correptiónem habébunt: qui neglexérunt juſtum, & à Dómino

Digitized by Google

receſſérunt. Sapiéntiam enim, & diſciplinam qui ábjicit, infélix eſt: & vácua eſt ſpes illórum, & labóres ſine fructu, & inutília ópera eórum.

℟. Magna enim. 212. Lectio iii.

JUſti autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum eſt merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíſſimum. Ideò accípient regnum decóris, & diadéma ſpeciéi de manu Dómini: quóniam déxtera ſua teget eos, & bráchio ſancto ſuo defendet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, & armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce juſtítiam, & accípiet pro gálea judícium certum. Sumet ſcutum inexpugnábile æquitátem: ácuet autem duram iram in lánceam, & pugnábit cum illo orbis terrárum contra inſenſátos.

℟. Quæ ſunt in corde. 212.

FERIA TERTIA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 6.

MElior eſt ſapiéntia quàm vires: & vir prudens quàm fortis. Audíte ergo reges & intellígite, díſcite júdices fínium terræ. Præbéte aures vos, qui continétis multitúdines, & placétis vobis in turbis natiónum: quóniam data eſt à Dómino potéſtas vobis, & virtus ab Altíſſimo, qui interrogábit ópera veſtra, & cogitatiónes ſcrutábitur: quóniam cùm eſſétis miniſtri regni illíus, non rectè judicáſtis, nec cuſtodíſtis legem juſtítiæ, neque ſecúndum voluntátem Dei ambuláſtis.

℟. Præbe fili. 212. Lectio ii.

HOrrendè & citò apparébit vobis: quóniam judícium duríſſimum his, qui præſunt, fiet. Exíguo enim concéditur miſericórdia: poténtes autem potènter torménta patiéntur. Non enim súbtrahet perſónam cujúſquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cujúſquam: quóniam puſillum, & magnum ipſe fecit, & æquáliter cura eſt illi de ómnibus. Fortióribus autem fórtior inſtat cruciátio.

℟. Inítium ſapiéntiæ. 212.

Lectio iii.

AD vos ergo reges ſunt hi ſermónes mei, ut diſcátis ſapiéntiam, & non excidátis. Qui enim cuſtodíerint juſta juſtè, juſtificabúntur: & qui didícerint iſta, invénient quid reſpóndeant. Concupíſcite ergo ſermónes meos, dilígite illos, & habébitis diſciplínam. Clara eſt, & quæ numquam marcéſcit ſapiéntia, & fácile vidétur ab his qui díligunt eam, & invenítur ab his qui quærunt illam.

℟. Verbum iníquum. 213.

FERIA QUARTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 7.

SUm quidem & ego mortális homo, símilis ómnibus, & ex génere terréni illíus, qui prior factus eſt, & in ventre matris figurátus ſum caro, decem ménſium témpore coagulátus ſum in ſánguine, ex ſémine hóminis, & delectaménto ſomni conveniénte. Et ego natus accépi commúnem aërem, & in ſimíliter factam décidi terram, & primam vocem ſímilem ómnibus emíſi plorans. In involuméntis nutrítus ſum, & curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo introítus eſt ómnibus ad vitam, & ſímilis éxitus.

℟. Dómine Pater. 213.

Lectio ii.

PRopter hoc optávi, & datus eſt mihi ſenſus: & invocávi, & venit in me ſpíritus ſapiéntiæ: & præpóſui illam regnis, & sédibus, & divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus: nec comparávi illi lápidem pretióſum: quóniam

Digitized by Google

omne aurum in comparatióne illíus, aréna eſt exígua, & tamquam lutum æſtimábitur argéntum in conſpéctu illíus. Super ſalútem, & ſpéciem diléxi illam, & propóſui pro luce habére illam: quóniam inextinguíbile eſt lumen illíus. ℟. Magna enim. 213.

Lectio iii.

VEnérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábilis honéſtas per manus illíus, & lætátus ſum in ómnibus: quóniam antecedébat me iſta ſapiéntia, & ignorábam quóniam horum ómnium mater eſt. Quam ſine fictióne dídici, & ſine invídia commúnico, & honeſtátem illíus non abſcóndo. Infinítus enim theſáurus eſt homínibus: quo qui uſi ſunt, partícipes facti ſunt amicítiæ Dei, propter diſciplínæ dona commendáti.

℟. Quæ ſunt in corde. 213.

FERIA QUINTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 9. c

QUis hóminum póterit ſcire consílium Dei? aut quis póterit cogitáre quid velit Deus? Cogitatiónes enim mortálium tímidæ, & incértæ providéntiæ noſtræ. Corpus enim quod corrúmpitur, ággravat ánimã, & terréna inhabitátio déprimit ſenſum multa cogitántem. Et difficilè æſtimámus, quæ in terra ſunt: & quæ in proſpéctu ſunt, invenímus cum labóre. Quæ autem in cœlis ſunt, quis inveſtigábit? Senſum autem tuum quis ſciet, niſi tu déderis ſapiéntiam, & míſeris Spíritum ſanctum tuum de altíſſimis: & ſic corréctæ ſint sémitæ eórũ, qui ſunt in terris, & quæ tibi placent didícerint hómines? Nam per ſapiéntiam ſanáti ſunt quicúmque placuérunt tibi Dómine à princípio.

℟. In princípio Deus. 220.

Lectio ii. Cap. 10.

HÆc illum, qui primus formátus eſt à Deo pater orbis terrárum, cùm ſolus eſſet creátus, cuſtodívit, & edúxit illum à delícto ſuo, & dedit illi virtútem continéndi ómnia. Ab hac ut recéſſit injúſtus in ira ſua, per iram homicídii fratérni depériit. Propter quem, cùm aqua delérer terram, ſanávit íterùm ſapiéntia, per contemptíbile lignum juſtum gubérnans. Hæc & in conſénſu nequítiæ cùm ſe natiónes contuliſſent, ſcivit juſtum, & conſervávit ſine queréla Deo, & in fílii miſericórdia fortem cuſtodívit.

℟. Gyrum cœli. 220.

Lectio iii.

HÆc juſtum à pereúntibus ímpiis liberávit fugiéntem, deſcendénte igne in Pentápolim: quibus in teſtimónium nequítiæ fumigabúnda conſtat deſérta terra, & incérto témpore fructus habéntes arbóres, & incredíbilis ánimæ memória ſtans figméntum ſalis. Sapiéntiam enim prætereúntes, non tantùm in hoc lapſi ſunt ut ignorárent bona, ſed & inſipiéntiæ ſuæ reliquérunt homínibus memóriam, ut in his, quæ peccavérunt, nec latére potuiſſent. Sapiéntia autem hos, qui ſe obſérvant, à dolóribus liberávit. ℟. Emítte Dómine. 220.

FERIA SEXTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 13.

VAni autem ſunt omnes hómines, in quibus non ſubeſt ſciéntia Dei: & de his, quæ vidéntur bona, non potuérunt intellígere eum qui eſt, neque opéribus atendéntes agnovérunt quis eſſet ártifex: ſed aut ignem, aut ſpíritum, aut citátum áerem, aut gyrum ſtellárum, aut nímiam aquam, aut ſolem, & lunam, rectóres orbis terrárum deos pu-

Digitized by Google

putavérunt. Quorum ſi ſpécie delectáti, deos putavérunt: ſciant quantò his dominátor eórum ſpecióſior eſt. Speciéi enim generátor hæc ómnia conſtituit. ℟. Da mihi Dómine. 220. Lectio ii.

AUt ſi virtútem, & ópera eórum miráti ſunt, intélligant ab illis, quóniam qui hæc fecit, fórtior eſt illis: à magnitúdine enim ſpeciéi, & creatúræ cognoſcibíliter póterit creátor horum vidéri. Sed tamen adhuc in his minor eſt queréla. Et hi enim fortáſſe errant, Deum quæréntes & voléntes inveníre. Etenim cùm in opéribus illíus converséntur, inquírunt: & perſuáſum habent, quóniam bona ſunt quæ vidéntur.

℟. Initium. 221. Lectio iii.

VErùm autem nec his debet ignóſci. Si enim tantum potuérunt ſcire, ut poſſent æſtimáre ſæculum: quómodo hujus Dóminum non faciliùs invenérunt? Infelíces autem ſunt, & inter mórtuos ſpes illórum eſt, qui appellavérunt deos ópera mánuum hóminum, aurum, & argéntum, artis inventiónem, & ſimilitúdines animálium, aut lápidem inútilem opus manus antíquæ.

℟. Verbum iníquum. 221.

SABBATO.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 15.

TU autem Deus noſter, ſuávis & verus es, pátiens & in miſericórdia diſpónens ómnia. Etenim ſi peccavérimus, tui ſumus, ſciéntes magnitúdinem tuam: & ſi non peccavérimus, ſcimus quóniam apud te ſumus computáti. Noſſe enim te, conſummáta juſtítia eſt: & ſcire juſtítiam & virtútem tuam, radix eſt immortalitátis. Lectio ii.

NOn enim in errórem indúxit nos hóminum malæ artis excogitátio, nec umbra pictúræ labor ſine fructu, effígies ſculpta per vários colóres, cujus aſpéctus inſensáto dat concupiſcéntiam, & díligit mórtuæ imáginis effígiem ſine ánima. Malórum amatóres, digni ſunt qui ſpem hábeant in tálibus, & qui fáciunt illos, & qui díligunt, & qui colunt. Lectio iii.

SEd & fígulus mollem terram premens, laborióſè fingit ad uſus noſtros unumquódque vas, & de eódem luto fingit quæ munda ſunt in uſum vaſa, & ſimíliter quæ his ſunt contrária; horum autem vasórum quis ſit uſus, judex eſt fígulus. Et cum labóre vano deum fingit de eódem luto, ille qui paulò antè de terra factus fúerat, & poſt puſíllum redúcit ſe unde accéptus eſt, repetítus ánimæ débitum quam habébat.

Ad Magnificat, Antiphona. Sapiéntia clámitat in platéis: Si quis díligit ſapiéntiam, ad me declínet, & eam invéniet: & cùm invénerit, beátus erit, ſi tenúerit eam.

DOMINICA IV.

Auguſti.

In primo Nocturno.

Incipit liber Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 1.

OMnis ſapiéntia à Dómino Deo eſt, & cum illo fuit ſemper, & eſt ante ævum. Arénam maris, & plúviæ guttas, & dies ſæculi quis dinumerávit? Altitúdinem cœli, & latitúdinem terræ, & profúndum abyſſi quis diménſus eſt? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis inveſtigávit? Prior ómnium creáta eſt ſapiéntia & intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons ſapiéntiæ verbum Dei in excélſis, & ingréſſus illíus mandáta ætérna.

℟. In principio Deus ántequam terram fáceret, priúſquam abyſſos conſtitúeret, priúſ-

Digitized by Google

priúſquam produceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam. Lectio ii.

RAdix ſapiéntiæ cui reveláta eſt, & aſtútias illíus quis agnóvit? Diſciplína ſapiéntiæ cui reveláta eſt, & manifeſtáta? & multiplicatiónem ingréſſus illíus quis intelléxit? Unus eſt altíſſimus Creátor omnípotens, & Rex potens, & metuéndus nimis, ſedens ſuper thronum illíus, & dóminans Deus. Ipſe creávit illam in Spíritu ſancto, & vidit, & dinumerávit, & menſus eſt. Et effúdit illam ſuper ómnia ópera ſua, & ſuper omnem carnem ſecúndum datum ſuum, & præbuit illam diligéntibus ſe.

℟. Gyrum cœli circuívi ſola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni gente, & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & ſublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíſſimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum. Lectio iii.

TImor Dómini glória, & gloriátio, & lætítia, & coróna exultatiónis. Timor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. Timénti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis ſuæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis ſapiéntia. Quibus autem apparúerit in viſu, díligunt eam in viſióne, & in agnitióne magnálium ſuórum. Inítium ſapiéntiæ timor Dómini, & cum fidélibus in vulva concreátus eſt.

℟. Emitte Dómine ſapiéntiam de ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum labóret: * Ut ſciam quid accéptum ſit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine ſédium tuárum aſſiſtricem ſapiéntiam. Ut. Glória. Ut.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Morálium ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 1. c. 16. in c. 1. Job. Lect. iv.

SUnt nonnúlli, qui vitam ſuam négligunt, & dum tranſitória áppetunt, dum ætérna vel non intélligunt, vel intelléeta contémnunt, nec dolórem ſéntiunt, nec habére conſílium ſciunt: cumque ſupérna quæ amiſérunt, non conſíderant, eſſe ſe (heu miſeri!) in bonis felíces putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant, mentis óculos érigunt; nequáquam ad contemplatiónem pátriæ ætérnæ deſidérii áciem tendunt: ſed ſemetipſos in his, ad quæ projécti ſunt, deferéntes, vice pátriæ díligunt exílium quod patiúntur, & in cæcitáte quam tólerant, quaſi in claritáte lúminis exúltant.

℟. Da mihi Dómine ſédium tuárum aſſiſtricem ſapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam ſervus tuus ſum ego, & filius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum labóret. Quóniam. Lectio v.

AT contrà, electórum mentes, dum tranſitória cuncta nulla eſſe conſpíciunt, ad quæ ſint cónditæ exquírunt: cùmque eórum ſatisfactióni nihil extra Deum súfficit, ipſa inquiſitiónis exercitatióne fatigáta illórum cogitátio, in conditóris ſui ſpe & contemplatióne requiéſcit, ſupérnis intérſeri cívibus áppetit: & unuſquíſque eórum adhuc in mundo córpore póſitus, mente tamen extra mundum ſurgit: ærúmnam exílii, quam tólerat, deplórat, & ad ſublímem pátriam inceſſántibus ſe amóris ſtímulis éxcitat.

Digitized by Google

Cùm ergo dolens videt, quàm ſit æternum quod pérdidit, invenit ſalúbre consílium, temporále hoc deſpícere quod percúrrit: & quò magis creſcit consílii ſciéntia ut peritúra déſerat, eò augétur dolor quòd necdum ad mansúra pertíngat.

℞. Inítium ſapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in ſæculum ſæculi. ℣. Diléctio illius custódia legum eſt: quia omnis ſapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vi.

INtuéndum quoque eſt, quòd nullus dolor mentis ſit in actióne præcipitatiónis. Qui enim ſine consíliis vivunt, qui ſeipſos rerum evéntibus præcípites déſerunt, nullo ínterim cogitatiónum dolóre fatigántur. Nam qui solérter in vitæ consílio figit mentem, cautè ſeſe in omni actióne circumſpiciéndo consíderat: & ne ex re quæ ágitur, repentínus finis adversúſque ſurrípiat, hunc priùs mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: penſat, ne ab his quæ agénda ſunt, præpédiat formído: ne in his quæ differénda ſunt, præcipitátio impéllat: ne prava per concupiſcéntiam apérto bello ſúperent: ne recta per inánem glóriam inſidiándo ſupplántent.

℞. Verbum iníquum, & dolóſum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, ſed tantùm víctui meo tríbue neceſsária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℞. vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & deſidérium malígnum avérte à me Dómine: aufer à me concupiſcéntiam, * Et ánimo irreveréntì & infrunito ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine: ne accréſcant ignoránti æ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

℞. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 1. c

COróna ſapiéntiæ, timor Dómini, replens pacem, & ſalútis fructum: & vidit, & dinumerávit eam: útraque autem ſunt dona Dei. Sciéntiam, & intelléctum prudéntiæ, ſapiéntia compartiétur, & glóriam tenéntium ſe exáltat. Radix ſapiéntiæ eſt timére Dóminum: & rami illius longævi. In theſáuris ſapiéntiæ intelléctus, & ſciéntiæ religióſitas: execrátio autem peccatóribus ſapiéntia.

℞. Ne derelínquas. 211.

Lectio ii.

TImor Dómini expéllit peccátum: nam qui ſine timóre eſt, non póterit juſtificári: iracúndia enim animoſitátis illíus, ſubvérſio illíus eſt. Uſque in tempus ſuſtinébit pátiens, & póſteà rédditio jucunditátis. Bonus ſenſus uſque in tempus abſcóndet verba illíus, & lábia multórum enarrábunt ſenſum illíus. In theſáuris ſapiéntiæ ſignificátio diſciplínæ: execrátio autem peccatóri, cultúra Dei. Fili concupíſcens ſapiéntiam, consérva juſtítiam, & Deus præbébit illam tibi.

℞. Magna enim. 212.

Lectio iii.

SApiéntia enim & diſciplína timor Dómini: & quod beneplácitum eſt illi, fides & manſuetúdo, & adimplébit the-

theſáuros illíus. Ne ſis incredíbilis timóri Dómini, & ne accéſſeris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conſpéctu hóminum, & non ſcandalizéris in lábiis tuis. Atténde in illis, ne fortè cadas, & addúcas ánimæ tuæ inhonoratiónem, & revélet Deus abſcónſa tua, & in médio ſynagógæ elídat te: quóniam acceſſiſti malignè ad Dóminum, & cor tuum plenum eſt dolo & fallácia.

℟. Quæ ſunt in corde. 212.

FERIA TERTIA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 2.

FIli accédens ad ſervitútem Dei, ſta in juſtítia, & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. Déprime cor tuum, & ſúſtine: inclína aurem tuam, & ſúſcipe verba intelléctus, & ne feſtínes in témpore obductiónis. Súſtine ſuſtentatiónes Dei: conjúngere Deo, & ſúſtine, ut creſcat in noviſſimo vita tua.

℟. Præbe fili. 212.

Lectio ii.

OMne, quod tibi applícitum fúerit, áccipe: & in dolóre ſúſtine, & in humilitáte tua patiéntiam habe: quóniam in igne probátur aurum & argéntum, hómines verò receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te. Et dírige viam tuam, & ſpera in illum. Serva timórem illíus, & in illo veteráſce. ℟. Inítium ſapiéntiæ. 212.

Lectio iii.

METuéntes Dóminum ſuſtinéte miſericórdiam ejus: & non defleɛtátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi: & non evacuábitur merces veſtra. Qui timétis Dóminum, ſperáte in illum: & in oblectatiónem véniet vobis miſericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, & illuminabúntur corda veſtra. Reſpícite filii natiónes hóminum: & ſcitóte quia nullus ſperávit in Dómino, & confúſus eſt. Quis enim permánſit in mandátis ejus, & derelíctus eſt? aut quis invocávit eum, & deſpéxit illum?

℟. Verbum iníquum. 213.

FERIA QUARTA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 3.

FIlii ſapiéntiæ, eccléſia juſtórum, & nátio illórum, obediéntia & diléctio. Judícium patris audíte filii, & ſic fácite, ut ſalvi ſitis. Deus enim honorávit patrem in filiis: & judícium matris exquírens, firmávit in filios. Qui díligit Deum, exorábit pro peccátis, & continébit ſe ab illis, & in oratióne diérum exaudiétur.

℟. Dómine Pater. 213.

Lectio ii.

ET ſicut qui theſaurízat, ita & qui honoríficat matrem ſuam. Qui honórat patrem ſuum, jucundábitur in filiis, & in die oratiónis ſuæ exaudiétur. Qui honórat patrem ſuum, vita vivet longióre: & qui obédit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honórat paréntes, & quaſi dóminis ſérviet his qui ſe genuérunt.

℟. Magna enim. 213.

Lectio iii.

IN ópere, & ſermóne, & omni patiéntia honóra patrem tuum, ut ſupervéniat tibi benedíctio ab eo, & benedíctio illíus in noviſſimo máneat. Benedíctio patris firmat domos filiórum: maledíctio autem matris eradícat fundaménta. Ne gloriéris in contumélia patris tui: non enim eſt tibi glória ejus confúſio. Glória enim hóminis ex honóre patris ſui, & dédecus filii pater ſine honóre.

℟. Quæ ſunt in corde hóminum. 213.

Digitized by Google

FERIA QUINTA.
De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 3. c

ALtióra te ne quæsieris, & fortióra te ne ſcrutátus fúeris: ſed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita ſemper, & in plúribus opéribus ejus ne fúeris curióſus. Non eſt enim tibi neceſsárium, ea quę abſcóndita ſunt, vidére óculis tuis. In ſupervácuis rebus noli ſcrutári multiplíciter, & in plúribus opéribus ejus non eris curióſus. Plúrima enim ſuper ſenſum hóminum oſténſa ſunt tibi. Multos quoque ſupplantávit ſuſpício illórum, & in vanitáte detínuit ſenſus illórum.

℟. In princípio Deus. 224.

Lectio ij.

COr durum habébit malè in noviſſimo: & qui amat perículum, in illo períbit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit ſuccéſſus, & pravus corde in illis ſcandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, & peccátor adjíciet ad peccándum. Synagógæ ſuperbórum non erit sánitas: frutex enim peccáti radicábitur in illis, & non intelligétur.

℟. Gyrum cœli. 225.

Lectio iij.

COr ſapiéntis intellígitur in ſapiéntia, & auris bona audiet cum omni concupiſcéntia ſapiéntiam. Sápiens cor & intelligíbile abſtinébit ſe à peccátis, & in opéribus juſtitiæ ſuccéſſus habébit. Ignem ardéntem extínguit aqua, & eleemóſyna reſíſtit peccátis: & Deus proſpéctor eſt ejus, qui reddit grátiam: méminit ejus in póſterum, & in témpore caſus ſui invéniet firmaméntum.

℟. Emítte Dómine. 225.

FERIA SEXTA.
De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 4.

FIli eleemóſynam páuperis ne defráudes, & óculos tuos ne tranſvértas à páupere. Animam eſuriéntem ne deſpéxeris: & non exáſperes páuperē in inópia ſua. Cor inopis ne afflíxeris, & non prótrahas datum anguſtiánti. Rogatiónem contribuláti ne abjícias: & nō avértas fáciem tuam ab egéno.

℟. Da mihi Dómine. 225.

Lectio ij.

AB ínope ne avértas óculos tuos propter iram: & non relínquas quæréntibus tibi retrò maledícere: maledicéntibus enim tibi in amaritúdine ánimæ exaudiétur deprecátio illíus: exáudiet autem eum, qui fecit illum. Congregatióni páuperum affábilem te fácito, & Presbytero humília ánimam tuam, & magnáto humília caput tuum.

℟. Inítium ſapiéntiæ. 226.

Lectio iij.

DEclína páuperi ſine triſtítia aurem tuam, & redde débitum tuum, & reſpónde illi pacífica in manſuetúdine. Líbera eum qui injúriam pátitur de manu ſupérbi: & non ácidè feras in ánima tua. In judicándo eſto pupíllis miséricors ut pater, & pro viro matri illórum: & eris tu velut fílius Altíſſimi obédiens, & miſerébitur tui magis quàm mater.

℟. Verbum iníquum. 226.

SABBATO.
De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 4. c

FIli conſerva tempus, & devíta à malo. Pro ánima tua ne confundáris dícere verum. Eſt enim confúſio addúcens peccátum, & eſt confúſio addúcens glóriam & grátiam. Ne accípias fáciem advérſus fáciem tuam, nec advérſus ánimam tuam mendácium. Ne revereáris próximum tuum in caſu ſuo: nec retíneas verbum in témpore ſalútis. Non abſcóndas ſapiéntiam tuam in decóre ſuo.

Digitized by Google

Lectio ii.

IN lingua enim ſapiéntia dignóſcitur: & ſenſus, & sciéntia, & doctrína in verbo ſenſáti, & firmaméntum in opéribus juſtitiæ. Non contradícas verbo veritátis ullo modo: & de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere. Non confundáris confitéri peccáta tua, & ne ſubjícias te omni hómini pro peccáto. Noli reſíſtere contra fáciem poténtis: nec conéris contra ictum flúvii.

Lectio iii.

PRo juſtítia agonizáre pro ánima tua, & uſque ad mortem certa pro juſtítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos. Noli citátus eſſe in lingua tua: & inútilis & remíſſus in opéribus tuis. Noli eſſe ſicut leo in domo tua, evértens doméſticos tuos, & ópprimens ſubjéctos tibi. Non ſit porrécta manus tua ad accipiéndum, & ad dandum colléēta.

S A B B A T O

ante Dominicam v. Auguſti, niſi hæc fuerit propinquior Kalendis Septembris, quia tunc iſta cum ſua Hebdomada omittitur, & ponitur Antiphona pro prima Dominica Septembris, ut infra. 234.

Ad Magnificat, Antiphona.

Obſérva fili præcépta patris tui, & ne dimíttas legem matris tuæ, ſed liga eam ſemper in corde tuo.

D O M I N I C A V.

Auguſti.

In primo Nocturno.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 5.

NOli atténdere ad poſſeſſiónes iníquas, & ne díxeris: Eſt mihi ſufficiens vita: nihil enim próderit in témpore vindictæ & obductiónis. Ne ſequáris in fortitúdine tua concupiſcéntiam cordis tui: & ne díxeris: Quómodo pótui? aut quis me ſubjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris: Peccávi, & quid mihi áccidit triſte? Altíſſimus enim eſt pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli eſſe ſine metu, neque adjícias peccátum ſuper peccátum.

℟. In principio Deus ántequā terram fáceret, priúſquā abyſſos conſtitúeret, priúſquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

ET ne dicas: Miserátio Dómini magna eſt, multitúdinis peccatórum meórum miſerébitur. Miſericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réſpicit ira illius. Non tardes convérti ad Dóminum, & ne diſferas de die in diem. Súbitò enim véniet ira illíus, & in témpore vindíctæ diſpérdet te. Noli ánxius eſſe in divítiis injúſtis: non enim próderunt tibi in die obductiónis & vindíctę. Non véntiles te in omnē ventum, & non eas in omnem viam. Sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua. ℟. Gyrum cœli circuívi ſola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni Gente, & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum & ſublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíſſimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

ESto firmus in via Dómini, & in veritáte ſenſus tui & ſciéntia, & proſequátur te verbum pacis & juſtítiæ. Eſto manſuétus ad audiéndum verbum, ut intélligas: & cum ſapiéntia próferas reſpónſum verum. Si eſt tibi intelléctus, reſpónde próximo: ſin au-

autem, ſit manus tua ſuper os tuum, ne capiáris in verbo indiſciplináto, & confundáris. Honor & glória in ſermóne ſensáti: lingua verò imprudéntis ſubvérſio eſt ipſius. Non appelléris ſuſúrro, & lingua tua ne capiáris, & confundáris.

℞. Emitte Dómine ſapiéntiã de ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum labóret: * Ut ſciam quid accéptum ſit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine ſédium tuárum aſſiſtrícem ſapiéntiã. Ut ſciam. Glória Patri. Ut.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 22. in 2. Cor. 10. in Moral. Lectio iv.

NE tardes convérti ad Dóminum, & ne differas de die in diem: neſcis enim quid paritúra ſit ſuperventúra dies. Periculum enim & metus eſt in differéndo: ſalus verò certa ac ſecúra, ſi nulla ſit dilátio. Virtútem igitur cole: ſic enim licèt júvenis moriáris, ſecúrè diſceſſeris: quòd ſi ad ſenectútem pervéneris, cum multa facilitáte, & nulla moléſtia è vita diſcédes: duplicémque habébis feſtivitátem, & quod à vitæ malítia abſtinúeris, & quòd virtútem colúeris. Ne dicas: Erit tempus, quando convérti licébit: verba enim hæc Deum valdè exáſperant.

℞. Da mihi Dómine ſédium tuárum aſſiſtrícem ſapiéntiã, & noli me reprobáre à púeris tuis: * Quóniam ſervus tuus ſum ego, & filius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

CUr nam, cùm ipſe tibi ætérna ſæcula promíſit, tu in præſénti vita laboráre non vis, quæ parva & momentánea eſt; ſed ſic ignávus ac diſſolútus agis, quaſi hac brevióre áliam quamdam inquíras? Nónne illæ quotidiánæ comeſſatiónes, nónne illæ menſæ, nónne ſcorta illa, nónne theátra illa, nónne divítiæ illæ teſtántur inexplébilem malítiæ concupiſcéntiam? Cógita benè, quòd quóties ſcortátus es, tóties condemnáſti teipſum: peccátum enim ita ſe habet, ut mox atque patrátum fúerit, ſenténtiam ferat judex.

℞. Inítium ſapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in ſæculum ſæculi. ℣. Diléctio illíus cuſtódia legum eſt: quia omnis ſapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vi.

INebriátus es? ventri indulſiſti? rapuíſti? ſiſte jam gradum: verte te in divérſum: confitére Deo grátiam, quòd non in médiis peccátis te ábſtulit: ne quære áliud tibi prorogári tempus ut malè operéris. Multi dum malè ac vitióſè víverent, súbitò periérunt, & in maniféſtam damnatiónem abiérunt: time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus ſpátium, ut in última ſenécta confiteréntur. Quid igitur? numquid & tibi dábitur? Fortáſſe dabit, inquis. Cur dicis, fortáſſe? Cóntigit aliquóties? Cógita quòd de ánima deliberas; proinde étiam de contrário cógita, & dic: Quid autẽ ſi non det? Quid autem ſi det, inquis? Eſto, dat quidem ipſe: verúmtamen hoc illud tértius & utílius.

℞. Verbum iníquũ & doléſũ longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, ſed tantùm victui meo tríbue neceſſária. ℣. Duo rogávi te, ne dénegès mihi ántequam móriar. Divítias. Glória. Divítias.

℞. vii. Dómine Pater, & Deus

Digitized by Google

vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu maligno: extollén-tiam oculórum meórum ne déderis mihi, & deſidériũ malígnum avérte à me Dómine: áufer à me concupiſcéntiam, * Et ánimo irreverénti, & infrunito ne tradas me Dómine.
℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréſcant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.
℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus, Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus.
℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus.
Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 7.

NOli fácere mala, & non te apprehéndent. Diſcéde ab iníquo, & defícient mala abs te. Fili, non ſémines mala in ſulcis injuſtítiæ, & non metes ea in ſéptuplum. Noli quærere à dómino ducátum, neque à rege cáthedram honóris. Non te juſtífices ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipſe eſt: & penes regem noli velle vidéri ſápiens.
℟. Ne derelínquas. 211.

Lectio ii.

NOli quærere fieri judex, niſi váleas virtúte irrúmpere iniquitátes: ne forte extiméſcas fáciem poténtis, & ponas ſcándalum in æquitáte tua. Non peccas in multitúdinem civitátis, nec te immíttas in pópulum, neque álliges duplícia peccáta: nec enim in uno eris immúnis. Noli eſſe puſillánimis in ánimo tuo: exoráre, & fácere eleemóſynam ne deſpícias.
℟. Magna enim. 212. Lect. iii.

NE dicas: In multitúdine múnerum meórum reſpíciet Deus, & offerénte me Deo altíſſimo, múnera mea ſuſcípiet. Non irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ: eſt enim qui humíliat & exáltat, circumſpéctor Deus. Noli aráre mendácium advérſus fratrem tuum: neque in amícum ſimíliter fácias. Noli velle mentíri omne mendácium: aſſidúitas enim illíus non eſt bona. Noli verbóſus eſſe in multitúdine Presbyterórum, & non íteres verbum in oratióne tua.
℟. Quæ ſunt in corde. 212.

FERIA TERTIA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 10.

JUdex ſápiens judicábit pópulum ſuum, & principátus ſenſáti ſtábilis erit. Secúndum júdicem pópuli, ſic & miníſtri ejus: & qualis rector eſt civitátis, tales & inhabitántes in ea. Rex inſípiens perdet pópulum ſuum: & civitátes inhabitabúntur per ſenſum poténtium. In manu Dei potéſtas terræ: & útilem rectórem ſuſcitábit in tempus ſuper illam. In manu Dei proſpéritas hóminis, & ſuper fáciem ſcribæ impónet honórem ſuum.
℟. Præbe fili. 212.

Lectio ii.

OMnis injúriæ próximi ne memíneris, & nihil agas in opéribus injúriæ. Odíbilis coram Deo eſt & homínibus ſupérbia: & execrábilis omnis iníquitas Géntium. Regnum à gente in gentem transfértur propter injuſtítias, & injúrias, & contumélias, & divérſos dolos. Aváro autem nihil eſt ſceléſtius. Quid ſupérbit terra, & cinis? Nihil eſt iníquius, quàm amáre pecúniam. Hic enim & ánimam ſuam venálem habet: quóniam in vita ſua projécit intima ſua.
℟. Inítium ſapiéntiæ. 230.

Digitized by Google

Lectio iii.

OMnis potentátus brevis vita. Languor prolíxior gravat médicum. Brevem languórem præcídit médicus: ſic & rex hódie eſt, & cras moriétur. Cùm enim moriétur homo, hæreditábit ſerpéntes, & béſtias, & vermes. Inítium ſupérbiæ hóminis, apoſtatáre à Deo: quóniam ab eo, qui fecit illum recéſſit cor ejus: quóniam inítium omnis peccáti eſt ſupérbia: qui tenúerit illã, adimplébitur maledíctis, & ſubvértet eum in finem. Proptéreà exhonorávit Dóminus convéntus malórum, & deſtrúxit eos uſque in finem.

℟. Verbum iníquum. 213.

FERIA QUARTA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 13.

QUi tetígerit picẽ, inquinábitur ab ea: & qui communicáverit ſupérbo, induet ſupérbiam. Pondus ſuper ſe tollet, qui honeſtióri ſe commúnicat. Et ditióri te ne ſócius fúeris. Quid communicábit cácabus ad ollam? quando enim se collíſerint, confringétur. Dives injúſtè egit, & fremet: pauper autem læſus tacébit. Si largítus fúeris, aſſúmet te: & ſi non habúeris, derelínquet te. Si habes, convívet tecum, & evacuábit te, & ipſe non dolébit ſuper te.

℟. Dómine Pater. 213.

Lectio ii.

HUmiliáre Deo, & expécta munus ejus. Atténde ne sedúctus in ſtultítiam humiliéris. Noli eſſe húmilis in ſapiéntia tua, ne humiliátus in ſtultítiam ſeducáris. Advocátus à potentióre, diſcéde: ex hoc enim magis te advocábit. Ne ímprobus ſis, ne impingáris: & ne longè ſis ab eo, ne eas in obliviónem. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo: nec credas multis verbis illíus. Ex multa enim loquéla tentábit te, & ſubrídens interrogábit te de abſcónditis tuis. Immítis ánimus illíus conſervábit verba tua: & non parcet de malítia, & de vínculis.

℟. Magna enim. 213.

Lectio iii.

CAve tibi, & atténde diligénter audítui tuo, quóniam cum ſubverſióne tua ámbulas. Audiens verò illa quaſi in ſomnis vide, & vigilábis. Omni vita tua dílige Deum, & ínvoca illum in ſalúte tua. Omne ánimal díligit símile ſibi: ſic & omnis homo próximum ſibi. Omnis caro ad ſímilem ſibi cõjungétur, & omnis homo símili ſui ſociábitur. Si communicábit lupus agno aliquándo, ſic peccátor juſto. Quæ cõmunicátio ſancto hómini ad canem? aut quæ pars díviti ad páuperem?

℟. Quæ ſunt in corde. 213.

FERIA QUINTA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 14.

BEátus vir, qui non eſt lapſus verbo ex ore ſuo, & non eſt ſtimulátus in triſtítia delícti. Felix, qui non hábuit ánimi ſui triſtítiam, & non excídit à ſpe ſua. Viro cúpido, & tenáci ſine ratióne eſt ſubſtántia, & hómini lívido ad quid aurum? Qui acérvat ex ánimo ſuo injúſtè, áliis cóngregat, & in bonis illíus álius luxuriábitur. Qui ſibi nequam eſt, cui álii bonus erit? & non jucundábitur in bonis ſuis.

℟. In princípio Deus. 229.

Lectio ii.

QUi ſibi ínvidet, nihil eſt illo néquius, & hæc reddítio eſt malítiæ illíus: & ſi benè fecerit, ignoránter, & non volens facit: & in noviſſimo maniféſtat malítiam ſuam. Nequam eſt óculus lívidi, & avértens fáciem ſuam, & deſpíciens ánimam ſuam. Inſatiábilis óculus cúpidi in parte iniquitátis: non ſatiábitur,

bitur, donec conſúmat areſáciens ánimam ſuam. Oculus malus ad mala: & non ſatiábitur pane, ſed índigens, & in triſtítia erit ſuper menſam ſuam. ℟. Gyrum cœli. 229.

Lectio ii.

FIli ſi habes, bénefac tecum, & Deo dignas oblatiónes offer. Memor eſto quóniam mors non tardat, & teſtaméntum inferórum, quia demonſtrátum eſt tibi: teſtaméntum enim hujus mundi morte moriétur. Ante mortem bénefac amíco tuo, & ſecúndùm vires tuas expórrigens da páuperi. Non defraudéris à die bono, & partícula boni doni non te prætéreat. Nónne áliis relínques dolóres & labóres tuos in diviſióne ſortis? Da, & áccipe, & juſtífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum operáre juſtítiam: quóniam non eſt apud ínferos invenire cibum. ℟. Emítte Dómine. 230.

FERIA SEXTA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 21.

FIli peccáſti? non adjícias íterùm: ſed & de priſtinis deprecáre, ut tibi dimittántur. Quaſi à fácie cólubri fuge peccáta: & ſi accéſſeris ad illa, ſuſcípient te. Dentes leónis, dentes ejus, interficiéntes ánimas hóminũ. Quaſi rhomphæa bis acúta omnis iníquitas, plagæ illíus non eſt ſánitas. Objurgátio, & injúriæ annullábunt ſubſtántiam, & domus quæ nimis lócuples eſt, annullábitur ſupérbia: ſic ſubſtántia ſupérbi eradicábitur. ℟. Da mihi Dómine. 230.

Lectio ii.

DEprecátio páuperis ex ore uſque ad aures ejus pervéniet, & judícium feſtinátò advéniet illi. Qui odit correptiónem, veſtígium eſt peccatóris: & qui timet Deum, convertétur ad cor ſuum. Notus à longè potens lingua audáci, & ſenſátus ſcit labi ſe ab ipſo. Qui ædíficat domum ſuam impéndiis aliénis, quaſi qui cólligit lápides ſuos in híeme. Stuppa colléćta ſynagóga peccántium, & conſummátio illórum flamma ignis. ℟. Inítium ſapiéntiæ. 230.

Lectio iii.

VIa peccántium complanáta lapídibus, & in fine illórum ínferi, & ténebræ, & pœnæ. Qui cuſtódit juſtítiam, continébit ſenſum ejus. Conſummátio timóris Dei, ſapiéntia, & ſenſus. Non erudiétur, qui non eſt ſápiens in bono. Eſt autem ſapiéntia, quæ abúndat in malo: & non eſt ſenſus ubi eſt amaritúdo. Sciéntia ſapiéntis tamquam inundátio abundábit, & conſílium illíus ſicut fons vitæ pérmanet. ℟. Verbum iníquum. 230.

SABBATO.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 32.

REćtórem te poſuérũt? noli extólli: eſto in illis quaſi unus ex ipſis. Curam illórũ habe, & ſic conſide, & omni cura tua explícita recúmbe: ut lætéris propter illos, & ornaméntum grátiæ accípias corónam, & dignatiónem conſequáris corrogatiónis. Lóquere major natu: decet enim te primum verbum diligénti ſciéntia, & non impédias múſicam.

Lectio ii.

UBi audítus non eſt, non effúndas ſermónem, & importúnè noli extólli in ſapiéntia tua. Gémmula carbúnculi in ornaménto auri, & cõparátio muſicórum in convívio vini. Sicut in fabricatióne auri ſignum eſt ſmarágdi, ſic númerus muſicórum in jucúndo, & moderáto vino. Audi tacens, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Adoléſcens lóquere in tua cauſa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput reſpónſum tuum.

Digitized by Google

Lectio iii.

IN multis eſto quaſi inſcius, & audi tacens ſimul, & quærens. In médio magnatórum non præſúmas: & ubi ſunt ſenes, non multùm loquáris. Ante grándinem præíbit coruſcátio: & ante verecúndiam præíbit grátia, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et hora ſurgéndi non te trices: præcúrre autem prior in domum tuam, & illic avocáre, & illic lude, & age conceptiónes tuas, & non in delíctis, & verbo ſupérbo. Et ſuper his ómnibus benedícito Dóminum, qui fecit te, & inebriántem te ab ómnibus bonis ſuis.

SABBATO

proximo Kalendis Septembris.

Ad Magnificat Antiphona.

Cùm audíſſet Job nuntiórum verba, ſuſtínuit patiénter, & ait: Si bona ſuſcépimus de manu Dómini, mala autem quare non ſuſtineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis ſuis, neque ſtultum áliquid contra Deum locútus eſt.

DOMINICA I.

Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Job.

Lectio i. Cap. 1.

VIr erat in terra Hus, nómine Job, & erat vir ille ſimplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. Natíque ſunt ei ſeptem filii, & tres filiæ. Et fuit poſséſſio ejus ſeptem míllia óvium, & tria míllia camelórum, quingénta quoque juga boum, & quingéntæ áſinæ, ac família multa nimis: erátque vir ille magnus inter omnes Orientáles.

℟. Si bona ſuſcépimus de manu Dei: mala autem quare non ſuſtineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábſtulit: ſicut Dómino plácuit, ita factum eſt: ſit nomen Dómini benedíctum.

℣. Nudus egréſſus ſum de útero matris meæ, & nudus revértar illuc. Dóminus.

Lectio ii.

ET ibant filii ejus, & faciébant convivium per domos, unuſquíſque in die ſuo. Et mittentes vocábant tres ſorores ſuas, ut coméderent, & bíberent cum eis. Cùmque in orbem tranſiſſent dies convívii, mittébat ad eos Job, & ſanctificábat illos, conſurgénſque dilúculo offerébat holocáuſta pro ſingulis. Dicébat enim: Ne fortè peccáverint filii mei, & benedíxerint Deo in córdibus ſuis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Antequam cómedam, ſuſpíro; & tamquam inundántes aquæ, ſic rugítus meus: quia timor quem timébam, evénit mihi: & quod verébar, áccidit: nonne diſſimulávi? nónne ſílui? nónne quiévi? * Et venit ſuper me indignátio.

℣. Ecce non eſt auxílium mihi in me, & neceſsárii quoque mei receſsérunt à me. Et.

Lectio iii.

QUadam autem die cùm veníſſent filii Dei, ut aſsíſterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus: Unde venis? Qui reſpóndens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam. Dixítque Dóminus ad eum: Numquid conſideráſti ſervum meum Job, quòd non ſit ei ſímilis in terra, homo ſimplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo? Cui reſpóndens Satan, ait: Numquid Job fruſtrà timet Deum? nonne tu valláſti eum, ac domum ejus, univerſámque ſubſtántiam per circúitum, opéribus mánuum ejus benedixíſti, & poſséſſio ejus crevit in terra? Sed exténde paúlulùm manũ tuã, & tange cuncta quæ póſſidet, niſi in fáciē benedíxerit tibi.

℟. Quare detraxíſtis ſermónibus

bus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & ſubvértere nitímini amícum veſtrum? * Verúmtamen quæ cogitáſtis, expléte. ℣. Quod juſtum eſt, judicáte: & non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 2. c. 1. Lectio iv.

SCriptúra ſacra mentis óculis quaſi quoddam ſpéculum oppónitur, ut intérna noſtra facies in ipſa videátur. Ibi étenim fœda, ibi pulchra noſtra cognóſcimus: ibi ſentímus quantum profícimus, ibi à profectu quàm longè diſtámus. Narrat autem geſta Sanctórum, & ad imitatiónem corda próvocat infirmórum: dumque illórum victrícia facta commémorat, contra vitiórum prælia debília noſtra confírmat: fitque verbis illíus, ut eò mens minùs inter certámina trépidet, quò ante ſe pósitus tot virórum fórtium triúmphos videt.

℟. Indúta eſt caro mea putrédine, & ſórdibus púlveris cutis mea áruit, & contrácta eſt: * Meménto mei Dómine, quóniam ventus eſt vita mea. ℣. Dies mei velóciùs tranſiérunt, quàm à texénte tela ſuccíditur, & consúmpti ſunt abſque ulla ſpe. Meménto.

Lectio v.

NOnnúnquam verò non ſolùm nobis eórum virtútes áſſerit, ſed étiam caſus innotéſcit: ut & in victória fórtium, quod imitándo arrípere, & rurſum videámus in lápſibus quid debeámus timére. Ecce enim Job deſcríbitur tentatióne auctus, ſed David tentatióne proſtrátus, ut & majórum virtus ſpem noſtram fóveat, & majórum caſus ad cautélam nos humilitátis accíngat: quátenus dum illa gaudéntes ſúblevant, iſta metuéntes premant: & audiéntis ánimus illinc ſpei fidúcia, hinc humilitáte timóris eruditus, nec temeritáte ſupérbiat, quia formídine prémitur, nec preſſus timóre deſpéret, quia ad ſpei fidúciam virtútis exémplo roborátur.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevì: dimítte me Dómine, ut plangam páululùm dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebróſam, & opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me, & plaſmavérunt me totum in circúitu, & ſic repénte præcípitas me? Antequam.

Lib. 1. Moral. c. 1. Lectio vi.

VIr erat in terra Hus, nómine Job. Idcírcò ſanctus vir ubi habitáverit, dícitur, ut ejus méritum virtútis exprimátur. Hus namque quis néſciat, quòd ſit in terra Gentílium? Gentílitas autem eò obligáta vítiis éxtitit, quò cognitiónem ſui Conditóris ignorávit. Dicátur ítaque ubi habitáverit: ut hoc ejus láudibus profíciat, quòd bonus inter malos fuit. Neque enim valdè laudábile eſt, bonum eſſe cum bonis, ſed bonum eſſe cum malis. Sicut enim gravióris culpæ eſt, inter bonos bonum non eſſe: ita imménſi eſt præcónii, bonum étiam inter malos extitíſſe.

℟. Non abſcóndas me Dómine à fácie tua: manum tuam longè fac à me: * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in miſericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. Et. Glória Patri. Et.

℟. vii. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abſcóndas me, donec pertránſeat furor tuus Dñe, niſi tu, qui ſolus es Deus? * Et cóſtituas mihi têpus, in quo recordéris mei. ℣. Num-

Digitized by Google

℣. Numquid ſicut dies hómi-nis, dies tui, ut quæras iniqui-tátem meam, cùm ſit nemo, qui de manu tua poſſit erúere? Et conſtítuas.

℣. viii. Duo Séraphim clamá-bant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus, Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus.

℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena.

Infra Hebdomadam Feria quarta poſt ii. & iii. Lectioné dicuntur ii. & iii. Reſponſorium Feriæ ſecundæ ſequentis.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 1. c

CUm autem quadam die filii & filiæ ejus comédere-rent, & bíberent vinum in do-mo fratris ſui primogéniti, núntius venit ad Job, qui díce-ret: Boves arábant, & áſinæ paſcebántur juxta eos, & ir-ruérunt Sabæi, tulerúntque ómnia, & púeros percuſſérunt gládio, & evási ego ſolus ut nuntiárem tibi. Cùmque ad-huc ille loquerétur, venit al-ter, & dixit: Ignis Dei cécidit è cœlo, & tactas oves puerós-que consúmpſit, & effúgi ego ſolus ut nuntiárem tibi.

℟. Verſa eſt in luctum cíthara mea, & órganum meum in vo-cem flentium: * Parce mihi Dómine: nihil enim ſunt dies mei. ℣. Cutis mea denigráta eſt ſuper me, & oſſa mea arué-runt. Parce.

Lectio ii.

SEd & illo adhuc loquénte, venit álius, & dixit: Chal-dæi fecérunt tres turmas, & invaſérunt camélos, & tulé-runt eos, necnon & púeros percuſſérunt gládio, & ego fu-gi ſolus ut nuntiárem tibi. Ad-huc loquebátur ille, & ecce álius intrávit, & dixit: Filiis tuis, & filiábus veſcéntibus, & bibéntibus vinum in domo fratris ſui primogéniti, repén-tè ventus véhemens írruit à regióne desérti, & concúſſit quátuor ángulos domus, quæ córruens oppréſſit líberos tuos, & mórtui ſunt, & effúgi ego ſolus ut nuntiárem tibi.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mé-rui: * Et calámitas, quam pátior, in ſtatéra.

℣. Quaſi aréna maris hæc grá-vior apparéret, unde & verba mea dolóre ſunt plena. Et.

Lectio iii.

TUnc ſurréxit Job, & ſci-dit veſtiménta ſua, & tonſo cápite córruens in ter-ram, adorávit, & dixit: Nu-dus egréſſus ſum de útero ma-tris meæ, & nudus revértar illuc. Dóminus dedit, Dómi-nus abſtulit: ſicut Dómino plácuit, ita factum eſt: ſit no-men Dómini benedíctum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis ſuis, neque ſtultum quid contra Deum locútus eſt.

℟. Quare detraxíſtis ſermóni-bus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & ſubvér-tère nitímini amícum ve-ſtrum? * Verúmtamen quæ cogitáſtis, expléte. ℣. Quod juſtum eſt, judicáte: & non inveniétis in lingua mea ini-quitátem. Verúmtamen.

Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 2.

FActum eſt autem, cùm quadam die veníſſent filii Dei, & ſtarent coram Dómi-no, veníſſet quoque Satan in-ter eos, & ſtaret in conſpéctu ejus, ut díceret Dóminus ad Satan: Unde venis? Qui reſpón-dens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam. Et dixit Dóminus ad Satan: Numquid conſideráſti ſervum meum Job, quòd non ſit ei ſímilis in terra, vir ſimplex, & rectus,

Digitized by Google

ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam? Tu autem commovíſti me advérſus eum, ut affligerem eum frustrà. Cui reſpóndens Satan, ait: Pellem pro pelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima ſua: alióquin mitte manum tuam, & tange os ejus, & carnem, & tunc vidébis quòd in fáciem benedícat tibi.

℟. Indúta eſt caro mea putrédine, & sórdibus púlveris cutis mea áruit, & contrácta eſt: * Meménto mei Dómine, quóniam ventus eſt vita mea. ℣. Dies mei velóciùs tranſiérunt, quàm à texénte tela ſuccíditur, & consúmpti ſunt abſque ulla ſpe. Meménto.

Lectio ii.

Dixit ergo Dóminus ad Satan: Ecce in manu tua eſt, verúmtamen ánimam illíus ſerva. Egréſſus ígitur Satan à fácie Dómini, percúſſit Job úlcere péſſimo, à planta pedis uſque ad vérticem ejus: qui teſta sániem radébat, ſedens in ſterquilínio. Dixit autem illi uxor ſua: Adhuc tu pérmanes in ſimplicitáte tua? Bénedic Deo, & mórere. Qui ait ad illam: Quaſi una de ſtultis muliéribus locúta es. Si bona ſuſcépimus de manu Dei, mala quare non ſuſcipiámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis ſuis. ℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi: dimítte me Dómine, ut plangam páululùm dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebróſam, & opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me, & plaſmavérunt me totum in circúitu, & ſic repénte præcípitas me? Antequam.

Lectio iii.

Igitur audiéntes tres amíci Job omne malum quod accidíſſet ei, venérunt ſinguli de loco ſuo, Eliphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes. Condixerant enim, ut páriter veniéntes viſitárent eum, & conſolaréntur. Cùmque elevâſſent procul óculos ſuos, non cognovérunt eum: & exclamántes ploravérunt, ſciſsíſque véſtibus ſparsérunt púlverem ſuper caput ſuum in cœlum. Et ſedérunt cum eo in terra ſeptem diébus, & ſeptem nóctibus, & nemo loquebátur ei verbum: vidébant enim dolórem eſſe veheméntem.

℟. Non abſcóndas me Dómine à fácie tua: manum tuam longè fac à me: * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in miſericórdia, non in furóre tuo, ne fortè ad níhilum rédigas me. Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 3.

Poſt hæc apéruit Job os ſuum, & maledíxit diéi ſuo, & locútus eſt: Péreat dies in qua natus ſum, & nox in qua dictum eſt: Concéptus eſt homo. Dies ille vertátur in ténebras, non requírat eum Deus déſuper, & non illuſtrétur lúmine. Obſcúrent eum ténebræ, & umbra mortis: óccupet eum calígo, & involvátur amaritúdine. ℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abſcóndas me, donec pertránſeat furor tuus Dómine, niſi tu, qui ſolus es Deus? * Et conſtítuas mihi tempus, in quo recordéris mei. ℣. Numquid ſicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam: cùm ſit nemo, qui de manu tua poſſit erúere? Et conſtítuas.

Lectio ii.

Noctem illam tenebróſus turbo poſsídeat: nō computétur in diébus anni, nec numerétur in ménſibus. Sit nox illa ſolitária, nec laude digna: maledícant ei qui ma-

maledícunt diéi, qui paráti ſunt ſuſcitáre Levíathan. Obtenebréntur ſtellæ calígine ejus: expéctet lucem, & non vídeat, nec ortũ ſurgéntis auróræ: quia non conclúſit óſtia ventris, qui portávit me, nec abſtulit mala ab óculis meis.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui: * Et calámitas, quam pátior, in ſtatéra.

℣. Quaſi aréna maris hæc grávior apparéret, unde & verba mea dolóre ſunt plena. Et.

Lectio iii.

QUare non in vulva mórtuus ſum, egréſſus ex útero non ſtatim périi? Quare excéptus génibus? cur lactátus ubéribus? Nunc enim dórmiẽs ſilérem, & ſomno meo requiéſcerem: cum régibus & consúlibus terræ, qui ædificant ſibi ſolitúdines: aut cum princípibus, qui póſſident aurum, & replent domos ſuas argénto: aut ſicut abortívum abſcónditum non ſubsiſterem, vel qui concépti non vidérunt lucem.

℟. Quare detraxíſtis ſermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & ſubvértere nitímini amícum veſtrum? * Verúmtamen quæ cogitáſtis, expléte.

℣. Quod juſtum eſt, judicáte: & non inveniétis in lingua mea iniquitáté. Verúmtamen.

Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 4.

REſpóndens autem Eliphaz Themanítes, dixit: Si cœpérimus loqui tibi, fórſitan moléſtè accípies: ſed concéptum ſermónem tenére quis póterit? Ecce docuíſti multos, & manus laſſas roboráſti: vacillántes confirmavérunt ſermónes tui, & génua treméntia confortáſti. Nunc autem venit ſuper te plaga, & defecíſti: tétigit te, & conturbátus es. Ubi eſt timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua, & perféctio viárum tuárum?

℟. Si bona ſuſcépimus. in i. Noct. Dominicæ præced. 234.

Lectio ii.

REcordáre, óbſecro te, quis umquam innocens périit? aut quando recti deléti ſunt? Quin pótiùs vidi eos, qui operántur iniquitátem, & séminant dolóres, & metunt eos, flante Deo periſſe, & ſpíritu iræ ejus eſſe consúmptos. Rugítus leónis, & vox leænæ, & dentes catulórum leónum contríti ſunt. Tigris périit, eò quòd non habéret prædam, & catuli leónis diſſipáti ſunt.

℟. Antequam cómedam. 234.

Lectio iii.

POrrò ad me dictum eſt verbum abſcónditum, & quaſi furtívè ſuſcépit auris mea venas ſuſúrri ejus. In horróre viſiónis noctúrnæ, quando ſolet ſopor occupáre hómines, pavor ténuit me, & tremor, & ómnia oſſa mea perterríta ſunt: & cũ ſpíritus me præsénte transíret, inhorruérunt pili carnis meæ. Stetit quidam, cujus non agnoſcébã vultum, imágo coram óculis meis, & vocem quaſi auræ lenis audívi. Numquid homo, Dei comparatióne juſtificábitur, aut factóre ſuo púrior erit vir? Ecce qui sérviunt ei, non ſunt ſtábiles, & in ángelis ſuis réperit pravitátem.

℟. Quare detraxíſtis. 234.

FERIA SEXTA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 6.

REſpóndens autem Job, dixit: Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui; & calámitas quam pátior, in ſtátera. Quaſi aréna maris hæc grávior apparéret: unde & verba mea dolóre ſunt plena: quia ſagíttæ Dómini in me ſunt, quarum indignátio ébibit ſpíritum meum, & terróres Dñi mílitant contra me.

℟. In-

Digitized by Google

℟. Indúta eſt. 235. Lectio i.

Numquid rúgiet ónager cùm habúerit herbam? aut múgiet bos cùm ante præſépe plenum ſtéterit? Aut póterit cómedi inſúlſum, quod non eſt ſale condítum? aut poteſt áliquis guſtáre, quod guſtátum affert mortem? Quæ priùs nolébat tángere ánima mea, nunc præ angúſtia cibi mei ſunt. ℟. Páucitas diérum. 235.

Lectio iii.

Quis det ut véniat petítio mea: & quod expécto, tribuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipſe me cónterat: ſolvat manum ſuam & ſuccídat me? Et hæc mihi ſit conſolátio, ut affligens me dolóre, non parcat, nec contradícam ſermónibus Sancti. Quæ eſt enim fortitúdo mea, ut ſuſtíneam? aut quis finis meus, ut patiénter agam? Nec fortitúdo lápidum fortitúdo mea, nec caro mea ænea eſt. Ecce, non eſt auxílium mihi in me, & neceſſárii quoque mei receſſérũt à me. ℟. Non abſcóndas. 235.

S A B B A T O.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 7.

Militia eſt vita hóminis ſuper terram: & ſicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut ſervus desíderat umbram, & ſicut mercenárius præſtolátur finem óperis ſui: ſic & ego hábui menſes vácuos, & noctes laborióſas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam: Quando conſúrgam? & rurſum expectábo véſperam, & replébor dolóribus uſque ad ténebras.

Lectio ii.

Indúta eſt caro mea putrédine, & ſórdibus púlveris cutis mea áruit, & contrácta eſt. Dies mei velóciùs tranſiérunt, quàm à texénte tela ſuccíditur, & conſúmpti ſunt abſque ulla ſpe. Meménto quia ventus eſt vita mea, & non revertétur óculus meus ut vídeat bona. Nec aſpíciet me viſus hóminis: óculi tui in me, & non ſubſíſtam.

Lectio iii.

Sicut conſúmitur nubes, & pertránſit: ſic qui deſcénderit ad ínferos, non aſcéndet. Nec revertétur ultrà in domum ſuam, neque cognóſcet eum ámpliùs locus ejus. Quaprópter & ego non parcam ori meo, loquar in tribulatióne ſpíritus mei: confabulábor cum amaritúdine ánimæ meæ. Numquid mare ego ſum, aut cetus, quia circumdedíſti me cárcere?

Ad Magníficat, Antiphona.

In ómnibus his non peccávit Job lábiis ſuis, neque ſtultum áliquid contra Deum locútus eſt.

D O M I N I C A I I.

Septembris.

In primo Nocturno.

De libro Job. Lectio i. Cap. 9.

Et respóndens Job, ait: Verè ſcio quòd ita ſit, & quòd non juſtificétur homo compóſitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei reſpondére unum pro mille. Sápiens corde eſt, & fortis róbore: quis réſtitit ei, & pacem hábuit? Qui tránſtulit montes, & neſciérunt hi quos ſubvértit in furóre ſuo.

℟. Si bona ſuſcépimus de manu Dei: mala autem quare non ſuſtineámus? * Dóminus dedit, Dóminus abſtulit: ſicut Dómino plácuit, ita factum eſt: ſit nomen Dómini benedíctum.

℣. Nudus egréſſus ſum de útero matris meæ, & nudus revértar illuc. Dóminus.

Lectio ii.

Qui cómmovet terram de loco ſuo, & colúmnæ ejus concutiúntur. Qui præcipit Soli, & non óritur: & ſtellas claudit quaſi ſub ſignáculo. Qui exténdit cœlos ſolus, & gráditur ſuper fluctus maris. Qui facit Arctúrum, & Oríona,

&

Digitized by Google

& Hyadas, & interióra Auſtri. Qui facit magna, & incomprehenſibília, & mirabília, quorum non eſt númerus.

℟. Antequam cómedam, ſuſpíro, & tamquam inundántes aquæ, ſic rugítus meus: quia timor quem timébam, evénit mihi: & quod verébar, áccidit: nónne diſſimulávi? nónne ſílui? nónne quiévi? * Et venit ſuper me indignátio.
℣. Ecce non eſt auxílium mihi in me, & neceſsárii quoque mei receſsérunt à me. Et.

Lectio iii.

SI vénerit ad me, non vidébo eum: ſi abíerit, non intélligam. Si repéntè intérroget, quis reſpondébit ei? vel quis dícere poteſt: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo reſíſtere poteſt, & ſub quo curvántur qui portant orbem. Quantus ergo ſum ego, ut reſpóndeam ei, & loquar verbis meis cum eo? Qui étiam ſi habúero quídpiam juſtum, non reſpondébo, ſed meum júdicem deprecábor. Et cùm invocántem exaudíerit me, non credo quòd audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, & multiplicábit vúlnera mea étiam ſine cauſa.

℟. Quare detraxíſtis ſermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & ſubvértere nitímini amícum veſtrum? * Verúmtamen quæ cogitáſtis, explēte.
℣. Quod juſtum eſt, judicáte: & non inveniétis in lingua mea iniquitátē. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 9. cap. 2. Lectio iv.

VEré ſcio quòd ita ſit, & quòd non juſtificábitur homo compóſitus Deo. Homo quippe Deo non compóſitus juſtítiam pércipit, compóſitus amíttit: quia quiſquis ſe auctóri bonórum cómparat, bono ſe, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona ſibi árrogat, ſuis contra Deum donis pugnat. Unde ergo deſpéctus eríg1tur, dignum eſt ut eréctus inde deſtruátur. Sanctus autem vir, quia omne virtútis noſtræ méritum, eſſe vítium cónſpicit, ſi ab intérno árbitro diſtrícte judicétur, rectè ſubjúngit: Si volúerit conténdere cum eo, non póterit reſpondére ei unum pro mille.

℟. Indúta eſt caro mea putrédine, & sórdibus púlveris cutis mea áruit, & contrácta eſt: * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus eſt vita mea.
℣. Dies mei velóciùs tranſiérunt, quàm à texénte tela ſuccíditur, & conſúmpti ſunt abſque ulla ſpe. Meménto.

Lectio v.

IN Scriptúra ſancta millenárius númerus pro univerſitáte ſolet intélligi. Hinc étenim Pſalmíſta ait: Verbi, quod mandávit in mille generatiónes: cùm proféctò conſtet, quòd ab ipſo mundi exórdio uſque ad Redemptóris advéntum per Euangeliſtam non ámpliùs quàm ſeptuagínta & ſeptem propágines numeréntur. Quid ergo in millenário número, niſi ad proferéndam novam ſóbolem perfécta univérſitas præſcítæ generatiónis exprímitur? Hinc & per Joánnem dícitur: Et regnábunt cum eo mille annis: quia vidélicet regnum ſanctæ Eccléſiæ univerſitátis perfectióne ſolidátur.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi: dimítte me Dómine, ut plangam páululùm dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebróſam, & opértam mortis calígine.
℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me, & plaſmavérunt me totū in circúitu, & ſic repéntè præcípitas me? Antequam.

Digitized by Google

Lectio vi.

QUia verò monas décies multiplicáta in denárium dúcitur, denárius per ſemetípſum ductus in centenárium dilatátur, qui rurſus per denárium ductus, in millenárium ténditur: cùm ab uno incípimus, ut ad millenárium veniámus, quid hoc loco unius appellatióne, niſi benè vivéndi inítium: quid millenárii númeri amplitúdine, niſi ejúſdem bonæ vitæ perféctio deſignátur? Cum Deo autem conténdere eſt, non ei tribúere, ſed ſibi glóriam ſuæ virtútis arrogáre. Sed ſanctus vir conſpíciat, quia & qui ſumma jam dona percépit, ſi de accéptis extóllitur, cuncta quæ accéperat, amíttit.

℟. Non abſcóndas me Dómine à fácie tua: manum tuam longè fac à me: * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in miſericórdia, non in furóre tuo, ne fortè ad níhilum rédigas me. Et. Glória Patri. Et.

℟. vii. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abſcóndas me, donec pertránſeat furor tuus Dne, niſi tu, qui ſolus es Deus? * Et conſtítuas mihi tempus, in quo recordéris mei. ℣. Numquid ſicut dies hómini, dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cùm ſit nemo, qui de manu tua poſſit erúere? Et conſtítuas.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 27.

ADdidit quoque Job, aſſúmens parábolam ſuam, & dixit: Vivit Deus, qui ábſtulit judícium meum, & omnípotens, qui ad amaritúdinem addúxit ánimam meam. Quia donec ſupereſt hálitus in me, & ſpíritus Dei in náribus meis, non loquéntur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Abſit à me, ut juſtos vos eſſe júdicem: donec defíciam, non recédam ab innocéntia mea. ℟. Verſa eſt. 236.

Lectio ii.

JUſtificatiónem meam, quam cœpi tenére, non déſeram: neque enim reprehéndit me cor meum in omni vita mea. Sit ut ímpius inimícus meus: & adverſárius meus, quaſi iníquus. Quæ eſt enim ſpes hypócritæ, ſi avárè rápiat, & non líberet Deus ánimam ejus? Numquid Deus áudiet clamórem ejus, cùm vénerit ſuper eum anguſtia? Aut póterit in Omnipoténte delectári, & invocáre Deum omni témpore? ℟. Utinam appenderéntur. 236.

Lectio iii.

DOcébo vos per manum Dei quæ Omnípotens hábeat, nec abſcóndam. Ecce, vos omnes noſtis, & quid ſine cauſa vana loquímini? Hæc eſt pars hóminis ímpii apud Deum, & hæréditas violentórum, quam ab Omnipoténte ſuſcípient. Si multiplicáti fúerint fílii ejus, in gládio erunt, & nepótes ejus nõ ſaturabúntur pane. Qui réliqui fúerint ex eo, ſepeliéntur in intéritu, & víduæ illíus non plorábunt. ℟. Quare detraxíſtis. 236.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 28.

SApiéntia ubi invenítur? & quis eſt locus intelligéntiæ? Neſcit homo prétium ejus, nec invenítur in terra ſuáviter vivéntium. Abyſſus dicit: Non eſt in me: & mare lóquitur: Non eſt mecum. Non dábitur aurum obrí-

Digitized by Google

obrizum pro ea, nec appendétur argéntum in commutatióne ejus. Non conferétur tinctis Indiæ colóribus, nec lápidi ſardónycho pretioſiſſimo, vel ſapphíro.

℟. Indúta eſt. 237. Lectio ii.

NOn adæquábitur ei aurum vel vitrum, nec commutabúntur pro ea vaſa auri. Excélſa & eminéntia non memorabúntur comparatióne ejus: tráhitur autem ſapiéntia de occúltis. Non adæquábitur ei topázius de Æthiópia, nec tincturæ mundíſſimæ componétur. Unde ergo ſapiéntia venit? & quis eſt locus intelligéntiæ? Abſcóndita eſt ab óculis ómnium vivéntium, vólucres quoque cœli latet. Perdítio & mors dixérunt: Auribus noſtris audívimus famam ejus. ℟. Páucitas diérum. 237.

Lectio iii.

DEus intélligit viam ejus, & ipſe novit locum illius. Ipſe enim fines mundi intuétur: & ómnia, quæ ſub cœlo ſunt, réſpicit. Qui fecit ventis pondus, & aquas appéndit in menſúra. Quando ponébat plúviis legem, & viam procéllis ſonántibus: tunc vidit illam, & enarrávit, & præparávit, & inveſtigávit. Et dixit hómini: Ecce timor Dómini, ipſa eſt ſapiéntia, & recédere à malo, intelligéntia.

℟. Non abſcóndas. 237.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 31.

PEpigi fœdus cum óculis meis, ut ne cogi[...] dem de vir[...] partem [...] déſup[...] po[...]

dolo pes meus: appéndat me in ſtatéra juſta, & ſciat Deus ſimplicitátem meam.

℟. Quis mihi. 237. Lectio ii.

SI declinávit greſſus meus de via, & ſi ſecútum eſt óculos meos cor meum, & ſi mánibus meis adhæſit mácula: ſeram, & álius cómedat: & progénies mea eradicétur. Si decéptum eſt cor meum ſuper mulíere, & ſi ad óſtium amíci mei inſidiátus ſum: ſcortum álterius ſit uxor mea, & ſuper illam incurvéntur álii. Hoc enim nefas eſt, & iníquitas máxima. Ignis eſt uſque ad perditiónem dévorans, & ómnia eradícans genímina.

℟. Utinam appenderéntur. 238.

Lectio iii.

SI contémpſi ſubíre judícium cum ſervo meo, & ancilla mea, cùm diſceptárent advérſum me. Quid enim fáciam, cùm ſurréxerit ad judicándum Deus? Et cùm quæſierit, quid reſpondébo illi? Numquid non in útero fecit me qui & illum operátus eſt: & formávit me in vulva unus? Si negávi, quod volébant, paupéribus, & óculos víduæ expectáre feci. Si comédi buccéllam meam ſolus, & non comédit pupíllus ex ea: quia ab infántia mea crevit mecum miſerátio: & de útero matris meæ egréſſa eſt mecum. ℟. Quare. 238.

FERIA QUINTA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 38.

REſpóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Quis eſt iſte invólvens ſen[...] ſermónibus imperítis? [...] vir lumbos tu[...] & reſp[...]

Digitized by Google

gulárem ejus, cùm me laudárent ſimul aſtra matutína, & jubilárent omnes filii Dei?

℟. Si bona ſuſcépimus. 239.

Lectio ii.

QUis conclúſit óſtiis mare, quando erumpébat quaſi de vulva procédens: cùm pónerem nubem veſtiméntum ejus, & calígine illud quaſi pannis infántiæ obvólverem? Circúmdedi illud términis meis, & póſui vectem, & óſtia; & dixi: Uſque huc vénies, & non procédes ámpliùs, & hic confringes tuméntes fluctus tuos. Numquid poſt ortum tuum præcepíſti dilúculo, & oſtendíſti auróræ locum ſuum? Et tenuíſti concútiens extréma terræ, & excuſſíſti ímpios ex ea.

℟. Antequam. 240. Lectio iii.

REſtituétur ut lutum ſignáculum, & ſtabit ſicut veſtiméntum. Auferétur ab ímpiis lux ſua, & bráchium excélſum confringétur. Numquid ingréſſus es profúnda maris, & in noviſſimis abyſſi deambuláſti? Numquid apértæ ſunt tibi portæ mortis, & óſtia tenebróſa vidíſti? Numquid conſideráſti latitúdinem terræ? indica mihi, ſi nóſti, ómnia, in qua via lux hábitet, & tenebrárum quis locus ſit: ut ducas unumquódque ad términos ſuos, & intélligas ſémitas domus ejus.

℟. Quare detraxíſtis. 240.

FERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 40.

REſpóndens autem Dóminus ... bine, dixit: ... bos tuos: ... dica mihi ... i fácies ... ondem- ... éris? E... ut Deus ... nas? C... & in... ſto...

rióſus, & ſpecióſis indúere véſtibus.

℟. Indúta eſt caro. 240.

Lectio ii.

DIſpérge ſupérbos in furóre tuo, & reſpíciens omnem arrogántem humília. Réſpice cunctos ſupérbos, & confúnde eos, & cóntere ímpios in loco ſuo. Abſcónde eos in púlvere ſimul, & fácies eórum demérge in fóveam: & ego confitébor quòd ſalváre te poſſit déxtera tua. Ecce Béhemoth, quem feci tecum, fœnum quaſi bos cómedet. Fortitúdo ejus in lumbis ejus, & virtus illíus in umbilíco ventris ejus. ℟. Páucitas diérum. 240. Lectio iii. Cap. 42.

REſpóndens autem Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes, & nulla te latet cogitátio. Quis eſt iſte, qui celat conſílium abſque ſciéntia? ideò inſipiénter locútus ſum, & quæ ultrà modum excéderent ſciéntiam meam. Audi, & ego loquar: interrogábo te, & reſpónde mihi. Audítu auris audívi te, nunc autem óculus meus videt te. Idcircò ipſe me reprehéndo, & ago pœniténtiam in favilla & cínere. ℟. Non abſcóndas. 241.

SABBATO.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 42. b

POſtquam autem locútus eſt ... inus verba hæc ad Job ... Eliphaz Themaní... eſt furor meus in... s amícos tuos ... tis locúti co... , ſicut ſervus ... te ergo vobis ... x ſeptem aríetes ... ervum meum ... holocáuſtum ... autem ſervus ... vobis: fáciem ... , ut non vobis ... ltítia; neque ... is ad me recta, ... meus Job.

Digitized by Google

Lectio ii.

ABiérunt ergo Eliphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes, & fecérunt ſicut locútus fúerat Dóminus ad eos, & ſuſcépit Dóminus fáciem Job. Dóminus quoque convérſus eſt ad pœniténtiam Job, cùm oráret ille pro amícis ſuis. Et áddidit Dóminus ómnia quæcúmque fúerant Job, duplícia. Venérunt autem ad eum omnes fratres ſui, & univérſæ ſoróres ſuæ, & cuncti qui nóverant eum priùs, & comedérunt cum eo panem in domo ejus, & movérunt ſuper eum caput, & conſoláti ſunt eum ſuper omni malo quod intúlerat Dóminus ſuper eum: & dedérunt ei unuſquiſque ovem unam, & ináurem áuream unam.

Lectio iii.

DOmínus autem benedíxit noviſſimis Job magis quàm princípio ejus. Et facta ſunt ei quatuórdecim míllia óvium, & ſex millia cameló-rum, & mille juga boum, & mille áſinæ. Et fuérunt ei ſeptem filii, & tres filiæ. Et vocávit nomen unius Diem, & nomen ſecúndæ Cáſſiam, & nomen tértiæ Cornuſtíbii. Non ſunt autem invéntæ mulíeres ſpecióſæ ſicut filiæ Job in univérſa terra: dedítque eis pater ſuus hæreditátem inter fratres eárum. Vixit autem Job poſt hæc, centum quadragínta annis, & vidit fílios ſuos, & filios filiórum ſuórum uſque ad quartam generatiónem, & mórtuus eſt ſenex, & plenus diérum.

SABBATO

ante Domínicam tertiam Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Ne reminiſcáris Dómine delícta mea, vel paréntum meórum: neque vindíctam ſumas de peccátis meis.

DOMINICA III.

Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Tobíæ.

Lectio i. Cap. 1.

TObías ex tribu, & civitáte Néphthali (quæ eſt in ſuperióribus Galilææ ſupra Naáſſon, poſt viam quæ ducit ad Occidéntem, in ſiníſtro habens civitátem Sephet) cùm captus eſſet in diébus Salmánaſar regis Aſſyriórum, in captivitáte tamen pósitus, viam veritátis non deſéruit; ita ut ómnia, quæ habére póterat, quotídie concaptívis frátribus, qui erant ex ejus génere, impertíret. Cùmque eſſet junior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen puerile geſſit in ópere.

℟. Peto Dómine, ut de vínculo impropérii hujus abſólvas me, aut certè déſuper terram erípias me: *Ne reminiſcáris delícta mea, vel paréntum meórum, neque vindíctam ſumas de peccátis meis: quia éruis ſuſtinéntes te Dómine. ℣. Omnia enim judícia tua juſta ſunt, & omnes viæ tuæ miſericórdia & véritas: & nunc Dómine meménto mei. Ne reminiſcáris.

Lectio ii.

DEnique cùm irent omnes ad vítulos áureos, quos Jeróboam fécerat rex Iſrael, hic ſolus fugiébat consórtia ómnium, ſed pergébat in Jeruſalem ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum Iſrael, ómnia primitíva ſua, & décimas ſuas fidéliter ófferens, ita ut in tértio anno proſélytis & ádvenis miniſtráret omnem decimatiónem. Hæc & his ſimília ſecúndùm legem Dei puérulus obſervábat. Cùm verò factus eſſet vir, accépit uxórem Annam de tribu ſua, genuítque ex ea filium, nomen ſuum impónens ei, quem ab infántia timére Deum dócuit, &

Digitized by Google

abſtinére ab omni peccáto.

℟. Omni témpore bénedic Deum, & pete ab eo, ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore consília tua in ipſo permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita ſunt illi in veritáte, & in tota virtúte tua. Et.

Lectio iii.

Igitur cùm per captivitátem deveníſſet cum uxóre ſua, & filio in civitátem Níniven cum omni tribu ſua (cùm omnes éderent ex cibis Gentílium) iſte cuſtodívit ánimam ſuam, & numquam contaminátus eſt in eſcis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde ſuo, dedit illi Deus grátiam in conſpéctu Salmánaſar regis, & dedit illi poteſtátem quocúmque vellet ire, habens libertátem quæcúmque fácere voluíſſet. Pergébat ergo ad omnes qui erant in captivitáte, & mónita ſalútis dabat eis.

℟. Memor eſto fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, ſi timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, & cave ne quando prætermíttas præcépta ejus. Habébis. Glória Patri. Habébis.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 9. de jejun. vii. menſis.

Lectio iv.

Scio quidem, dilectíſſimi, plúrimos veſtrùm ita in iis, quæ ad obſervántiam Chriſtiánæ fidei pértinent, eſſe devótos, ut noſtris cohortatiónibus non indígeant admonéri. Quod enim dudum & tradítio decrévit, & conſuetúdo firmávit, nec erudítio ignórat, nec píetas prætermíttit. Sed quia ſacerdotális officii eſt, erga omnes Eccléſiæ filios curam habére commúnem, in id quod & rúdibus proſit & doctis, quos ſimul dilígimus, páriter incitámus: ut jejúnium, quod nobis séptimi menſis recúrſus indícit, fide álacri per caſtigatiónem ánimi & córporis celebrémus.

℟. Sufficiébat nobis paupértas noſtra, ut divítiæ computaréntur: numquam fuíſſet pecúnia ipſa, pro qua miſíſti fílium noſtrum, * Báculum ſenectútis noſtræ. ℣. Heu me fili mi, ut quid te míſimus peregrinári, lumen oculórum noſtrórum? Báculum.

Lectio v.

Ideò enim ipſa continéntiæ obſervántia quátuor eſt aſſignáta tempóribus, ut in idípſum totíus anni redeúnte decúrſu, cognoſcerémus nos indeſinénter purificatiónibus indigére: ſempérque eſſe niténdum, dum hujus vitæ varietáte jactámur, ut peccátum, quod fragilitáte carnis, & cupiditátum pollutióne contráhitur, jejúniis atque eleemóſynis deleátur. Eſuriámus páululùm, dilectíſſimi, & aliquántulùm quod juvándis poſſit prodéſſe paupéribus, noſtræ conſuetúdini ſubtrahámus.

℟. Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus viventíbus confitémini ei: * Quia fecit vobíſcum miſericórdiam ſuam. ℣. Ipſum benedícite, & cantáte illi: & enarráte ómnia mirabília ejus. Quia.

Lectio vi.

Delectétur conſciéntia benignórum frúctibus largitátis: & gáudia tríbuens, quo es lætificándus, accípies. Diléctio próximi, diléctio Dei eſt, qui plenitúdinem legis & Prophetárum in hac géminæ charitátis unitáte conſtítuit: ut nemo ambígeret, Deo ſe offérre, quod hómini contulíſſet, dicénte Dómino Salvatóre, cùm de aléndis juvandíſque paupéribus loquerétur: Quod uni eórum fecíſtis, mihi fecíſtis. Quarta ígitur & ſexta Féria jejunémus; Sábbato verò apud

Digitized by Google

℣. Númquid ſicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam, cùm ſit nemo, qui de manu tua poſſit erúere? Et conſtítuas.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus, Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus.

℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena.

Infra Hebdomadam Feria quarta poſt i. & iii. Lectiónem dicuntur ii. & iii. Reſponſorium Feriæ Secundæ ſequentis.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 1. c

CUm autem quadam die filii & filiæ ejus comméderent, & bíberent vinum in domo fratris ſui primogéniti, núntius venit ad Job, qui díceret: Boves arábant, & áſinæ paſcebántur juxta eos, & irruérunt Sabæi, tulerúntque ómnia, & púeros percuſſérunt gládio, & evási ego ſolus ut nuntiárem tibi. Cúmque adhuc ille loquerétur, venit alter, & dixit: Ignis Dei cécidit è cœlo, & tactas oves pueróſque conſúmpſit, & effúgi ego ſolus ut nuntiárem tibi.

℟. Verſa eſt in luctum cíthara mea, & órganum meum in vocem flentium: * Parce mihi Dómine: nihil enim ſunt dies mei. ℣. Cutis mea denigráta eſt ſuper me, & oſſa mea aruérunt. Parce.

Lectio ii.

SEd & illo adhuc loquénte, venit álius, & dixit: Chaldæi fecérunt tres turmas, & invasérunt camélos, & tulérunt eos, necnon & púeros percuſſérunt gládio, & ego fugi ſolus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, & ecce álius intrávit, & dixit: Filiis tuis, & filiábus veſcéntibus, & bibéntibus vinum in domo fratris ſui primogéniti, repéntè ventus véhemens írruit à regióne deſérti, & concúſſit quátuor ángulos domus, quæ córruens oppréſſit líberos tuos, & mórtui ſunt, & effúgi ego ſolus ut nuntiárem tibi.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui: * Et calámitas, quam pátior, in ſtatéra.

℣. Quaſi arena maris hæc grávior apparéret, unde & verba mea dolóre ſunt plena. Et.

Lectio iii.

TUnc ſurréxit Job, & ſcidit veſtiménta ſua, & tonſo cápite córruens in terram, adorávit, & dixit: Nudus egréſſus ſum de útero matris meæ, & nudus revértar illuc. Dóminus dedit, Dóminus abſtulit: ſicut Dómino plácuit, ita factum eſt: ſit nomen Dómini benedictum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis ſuis, neque ſtultum quid contra Deum locútus eſt.

℟. Quare detraxíſtis ſermónibus veritátis: ad increpándum verba componítis, & ſubvértere nitímini amícum veſtrum? * Verúmtamen quæ cogitáſtis, explére. ℣. Quod juſtum eſt, judicáte: & non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen.

Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 2.

FActum eſt autem, cùm quadam die veniſſent filii Dei, & ſtarent coram Dómino, veniſſet quoque Satan inter eos, & ſtaret in conſpéctu ejus, ut díceret Dóminus ad Satan: Unde venis? Qui reſpóndens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam. Et dixit Dóminus ad Satan: Numquid conſideráſti ſervum meum Job, quòd non ſit ei símilis in terra, vir ſimplex, & rectus,

ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam? Tu autem commovíſti me advérſus eum, ut afflígerem eum fruſtrà. Cui reſpóndens Satan, ait: Pellem pro pelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima ſua: alióquin mitte manum tuam, & tange os ejus, & carnem, & tunc vidébis quòd in fáciem benedícat tibi.

℟. Indúta eſt caro mea putrédine, & sórdibus púlveris cutis mea áruit, & contrácta eſt: * Meménto mei Dómine, quóniam ventus eſt vita mea. ℣. Dies mei velóciùs tranſiérunt, quàm à texénte tela ſuccíditur, & consúmpti ſunt abſque ulla ſpe. Meménto.

Lectio ii.

Dixit ergo Dóminus ad Satan: Ecce in manu tua eſt, verúmtamen ánimam illíus ſerva. Egréſſus ígitur Satan à fácie Dómini, percúſſit Job úlcere péſſimo, à planta pedis uſque ad vérticem ejus: qui teſta ſániem radébat, ſedens in ſterquilínio. Dixit autem illi uxor ſua: Adhuc tu pérmanes in ſimplicitáte tua? Bénedic Deo, & mórere. Qui ait ad illam: Quaſi una de ſtultis muliéribus locúta es. Si bona ſuſcépimus de manu Dei, mala quare non ſuſcipiámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis ſuis. ℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi: dimítte me Dómine, ut plangam páululùm dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebróſam, & opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me, & plaſmavérunt me totum in circúitu, & ſic repénte præcípitas me? Antequam.

Lectio iii.

Igitur audiéntes tres amíci Job omne malum quod accidíſſet ei, venérunt ſinguli de loco ſuo, Eliphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes. Condixérant enim, ut páriter veniéntes viſitárent eum, & conſolaréntur. Cúmque elevâſſent procul óculos ſuos, non cognovérunt eum: & exclamántes ploravérunt, ſciſſíſque véſtibus ſparſérunt púlverem ſuper caput ſuum in cœlum. Et ſedérunt cum eo in terra ſeptem diébus, & ſeptem nóctibus, & nemo loquebátur ei verbum: vidébant enim dolórem eſſe veheméntem.

℟. Non abſcóndas me Dómine à fácie tua: manum tuam longè fac à me: * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in miſericórdia, non in furóre tuo, ne fortè ad nihilum rédigas me. Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 3.

Poſt hæc apéruit Job os ſuum, & maledíxit diéi ſuo, & locútus eſt: Péreat dies in qua natus ſum, & nox in qua dictum eſt: Concéptus eſt homo. Dies ille vertátur in ténebras, non requírat eum Deus déſuper, & non illuſtrétur lúmine. Obſcúrent eum ténebræ, & umbra mortis: óccupet eum calígo, & involvátur amaritúdine. ℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abſcóndas me, donec pertránſeat furor tuus Dómine, niſi tu, qui ſolus es Deus? * Et conſtítuas mihi tempus, in quo recordéris mei. ℣. Numquid ſicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam: cum ſit nemo, qui de manu tua poſſit erúere? Et conſtítuas.

Lectio ii.

Noctem illam tenebróſus turbo poſſídeat: nõ computétur in diébus anni, nec numerétur in ménſibus. Sit nox illa ſolitária, nec laude digna: maledícant ei qui ma-

Digitized by Google

maledícunt diéi, qui paráti ſunt ſuſcitáre Leviathan. Obtenebréntur ſtellæ calígine ejus: expéctet lucem, & non vídeat, nec ortū ſurgéntis auróræ: quia non conclúſit óſtia ventris, qui portávit me, nec ábſtulit mala ab óculis meis.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui: * Et calámitas, quam pátior, in ſtatéra.

℣. Quaſi aréna maris hæc grávior apparéret, unde & verba mea dolóre ſunt plena. Et.

Lectio iii.

Quare non in vulva mórtuus ſum, egréſſus ex útero non ſtatim périi? Quare excéptus génibus? cur lactátus ubéribus? Nunc enim dórmiés ſilérem, & ſomno meo requiéſcerem: cum régibus & conſúlibus terræ, qui ædíficant ſibi ſolitúdines: aut cum princípibus, qui póſſident aurum, & replent domos ſuas argénto: aut ſicut abortívum abſcónditum non ſubſiſterem, vel qui concépti non vidérunt lucem.

℟. Quare detraxíſtis ſermónibus veritátis: ad increpándum verba componítis, & ſubvértere nitímini amícum veſtrum? * Verúmtamen quæ cogitáſtis, expléte.

℣. Quod juſtum eſt, judicáte: & non inveniétis in lingua mea iniquitáté. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 4.

Reſpóndens autem Eliphaz Themanítes, dixit: Si cœpérimus loqui tibi, fórſitan moléſtè accípies: ſed concéptum ſermónem tenére quis póterit? Ecce docuíſti multos, & manus laſſas roboráſti: vacillántes confirmavérunt ſermónes tui, & génua treméntia confortáſti. Nunc autem venit ſuper te plaga, & defeciſti: tétigit te, & conturbátus es. Ubi eſt timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua, & perféctio viárum tuárum?

℟. Si bona ſuſcépimus. in i. Noct. Dominicæ præced. 234.

Lectio ii.

Recordáre, obſecro te, quis umquam innocens périit? aut quando recti deléti ſunt? Quin pótius vidi eos, qui operántur iniquitátem, & séminant dolóres, & metunt eos, flante Deo periíſſe, & ſpíritu iræ ejus eſſe conſúmptos. Rugítus leónis, & vox leænæ, & dentes catulórum leónum contríti ſunt. Tigris périit, eò quòd non habéret prædam, & cátuli leónis diſſipáti ſunt.

℟. Antequam cómedam. 234.

Lectio iii.

Porrò ad me dictum eſt verbum abſcónditum, & quaſi furtívè ſuſcépit auris mea venas ſuſúrri ejus. In horróre viſiónis noctúrnæ, quando ſolet ſopor occupáre hómines, pavor ténuit me, & tremor, & ómnia oſſa mea perterríta ſunt: & cū ſpíritus me præſénte tranſíret, inhorruérunt pili carnis meæ. Stetit quidam, cujus non agnoſcébā vultum, imágo coram óculis meis, & vocem quaſi auræ lenis audívi. Numquid homo, Dei comparatióne juſtificábitur, aut factóre ſuo púrior erit vir? Ecce qui sérviunt ei, non ſunt ſtábiles, & in ángelis ſuis réperit pravitátem.

℟. Quare detraxíſtis. 234.

FERIA SEXTA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 6.

Reſpóndens autem Job, dixit: Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui; & calámitas quam pátior, in ſtatéra. Quaſi aréna maris hæc grávior apparéret: unde & verba mea dolóre ſunt plena: quia ſagíttæ Dómini in me ſunt, quarum indignátio ébibit ſpíritum meum, & terróres Dñi mílitant contra me.

℟. In-

Digitized by Google

℟. Indúta eſt. 235.

Lectio i.

Numquid rúgiet ónager cùm habúerit herbam? aut múgiet bos cùm ante præſépe plenum ſtéterit? Aut póterit cómedi inſúlſum, quod non eſt ſale condítum? aut poteſt áliquis guſtáre, quod guſtátum affert mortem? Quæ priùs nolébat tángere ánima mea, nunc præ anguſtia cibi mei ſunt. ℟. Páucitas diérum. 235.

Lectio iii.

Quis det ut véniat petítio mea: & quod expécto, tríbuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipſe me cónterat: ſolvat manum ſuam & ſuccídat me? Et hæc mihi ſit conſolátio, ut afflígens me dolóre, non parcat, nec contradícam ſermónibus Sancti. Quæ eſt enim fortitúdo mea, ut ſuſtíneam? aut quis finis meus, ut patiénter agam? Nec fortitúdo lápidum fortitúdo mea, nec caro mea ænea eſt. Ecce, non eſt auxílium mihi in me, & neceſſárii quoque mei receſſérunt à me. ℟. Non abſcóndas. 235.

S A B B A T O.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 7.

Milítia eſt vita hóminis ſuper terram: & ſicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut ſervus desíderat umbram, & ſicut mercenárius præſtolátur finem óperis ſui: ſic & ego hábui menſes vácuos, & noctes laborióſas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam: Quando conſúrgam? & rurſum expectábo véſperam, & replébor dolóribus uſque ad ténebras.

Lectio ii.

Indúta eſt caro mea putrédine, & ſórdibus púlveris cutis mea áruit, & contrácta eſt. Dies mei velóciùs tranſiérunt, quàm à texénte tela ſuccíditur, & conſúmpti ſunt abſque ulla ſpe. Meménto quia ventus eſt vita mea, & non revertétur óculus meus ut vídeat bona. Nec aſpíciet me viſus hóminis: óculi tui in me, & non ſubſíſtam.

Lectio iii.

Sicut conſúmitur nubes, & pertránſit: ſic qui deſcénderit ad ínferos, non aſcéndet. Nec revertétur ultrà in domum ſuam, neque cognóſcet eum ámpliùs locus ejus. Quaprópter & ego non parcam ori meo, loquar in tribulatióne ſpíritus mei: confabulábor cum amaritúdine ánimæ meæ. Numquid mare ego ſum, aut cetus, quia circumdedíſti me cárcere?

Ad Magnificat, Antiphona.

In ómnibus his non peccávit Job lábiis ſuis, neque ſtultum áliquid contra Deum locútus eſt.

D O M I N I C A II.

Septembris.

In primo Nocturno.

De libro Job. Lectio i. Cap. 9.

Et respóndens Job, ait: Verè ſcio quòd ita ſit, & quòd non juſtificétur homo compóſitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei reſpondére unum pro mille. Sápiens corde eſt, & fortis róbore: quis réſtitit ei, & pacem hábuit? Qui tránſtulit montes, & neſciérunt hi quos ſubvértit in furóre ſuo.

℟. Si bona ſuſcépimus de manu Dei: mala autem quare non ſuſtineámus? * Dóminus dedit, Dóminus abſtulit: ſicut Dómino plácuit, ita factum eſt: ſit nomen Dómini benedíctum.

℣. Nudus egréſſus ſum de útero matris meæ, & nudus revértar illuc. Dóminus.

Lectio ii.

Qui cómmovet terram de loco ſuo, & colúmnæ ejus concutiúntur. Qui præcipit Soli, & non óritur: & ſtellas claudit quaſi ſub ſignáculo. Qui exténdit cœlos ſolus, & gráditur ſuper fluctus maris. Qui facit Arctúrum, & Oríona, &

Digitized by Google

& Hyadas, & interióra Auſtri. Qui facit magna, & incomprehenſibília, & mirabília, quorum non eſt númerus.

℟. Antequam cómedam, ſuſpíro, & tamquam inundántes aquæ, ſic rugítus meus: quia timor quem timébam, evénit mihi: & quod verébar, áccidit: nónne diſſimulávi? nónne ſílui? nónne quiévi? * Et venit ſuper me indignátio.
℣. Ecce non eſt auxílium mihi in me, & neceſſárii quoque mei receſſérunt à me. Et.

Lectio iii.

SI vénerit ad me, non vidébo eum: ſi abíerit, non intélligam. Si repénte intérroget, quis reſpondébit ei? vel quis dícere poteſt: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo reſíſtere poteſt, & ſub quo curvántur qui portant orbem. Quantus ergo ſum ego, ut reſpóndeam ei, & loquar verbis meis cum eo? Qui étiam ſi habúero quídpiam juſtum, non reſpondébo, ſed meum júdicem deprecábor. Et cùm invocántem exaudíerit me, non credo quòd audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, & multiplicábit vúlnera mea étiam ſine cauſa.

℟. Quare detraxíſtis ſermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & ſubvértere nitímini amícum veſtrum? * Verúmtamen quæ cogitáſtis, expléte.
℣. Quod juſtum eſt, judicáte: & non inveniétis in lingua mea iniquitáté. Verúmtamen.
Glória Patri. Verúmtamen.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 9. cap. 2. Lectio iv.

VErè ſcio quòd ita ſit, & quòd non juſtificábitur homo compóſitus Deo. Homo quippe Deo non compóſitus juſtítiam pércipit, compóſitus amíttit: quia quiſquis ſe auctóri bonórum cómparat, bono ſe, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona ſibi árrogat, ſuis contra Deum donis pugnat. Unde ergo deſpéctus erígitur, dignum eſt ut eréctus inde deſtruátur. Sanctus autem vir, quia omne virtútis noſtræ méritum, eſſe vítium cónſpicit, ſi ab intérno árbitro diſtrícte judicétur, rectè ſubjúngit: Si volúerit conténdere cum eo, non póterit reſpondére ei unum pro mille.

℟. Indúta eſt caro mea putrédine, & sórdibus púlveris cutis mea áruit, & contrácta eſt: * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus eſt vita mea.
℣. Dies mei velóciùs tranſiérunt, quàm à texénte tela ſuccíditur, & consúmpti ſunt abſque ulla ſpe. Meménto.

Lectio v.

IN Scriptúra ſancta milleſárius númerus pro univerſitáte ſolet intélligi. Hinc étenim Pſalmíſta ait: Verbi, quod mandávit in mille generatiónes: cùm profécto conſtet, quòd ab ipſo mundi exórdio uſque ad Redemptóris advéntum per Euangeliſtam non ámpliùs quàm ſeptuagintà & ſeptem propágines numeréntur. Quid ergo in millenário número, niſi ad proferéndam novam ſóbolem perfécta univérſitas præſcítæ generatiónis exprímitur? Hinc & per Joánnem dícitur: Et regnábunt cum eo mille annis: quia vidélicet regnum ſanctæ Eccléſiæ univerſitátis perfectióne ſolidátur.

℟. Paucitas diérum meórum finiétur brevi: dimítte me Dómine, ut plangam páululùm dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebróſam, & opértam mortis calígine.
℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me, & plaſmavérunt me totú in circúitu, & ſic repénte præcípitas me? Antequam.

Digitized by Google

Lectio vi.

QUia verò monas décies multiplicáta in denárium dúcitur, denárius per ſemetípſum ductus in centenárium dilatátur, qui rurſus per denárium ductus, in millenárium ténditur: cùm ab uno incípimus, ut ad millenárium veniámus, quid hoc loco unius appellatióne, niſi benè vivéndi inítium: quid millenárii númeri amplitúdine, niſi ejúſdem bonæ vitæ perféctio deſignátur? Cum Deo autem conténdere eſt, non ei tribúere, ſed ſibi glóriam ſuæ virtútis arrogáre. Sed ſanctus vir conſpíciat, quia & qui ſumma jam dona percépit, ſi de accéptis extóllitur, cuncta quæ accéperat, amíttit.

℟. Non abſcóndas me Dómine à fácie tua: manum tuam longè fac à me: * Et formido tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in misericórdia, non in furóre tuo, ne fortè ad níhilum rédigas me. Et. Glória Patri. Et.

℟. vii. Quis mihi tribuat, ut in inférno prótegas me, & abſcóndas me, donec pertránſeat furor tuus Dñe, niſi tu, qui ſolus es Deus? * Et conſtítuas mihi tempus, in quo recordéris mei. ℣. Numquid ſicut dies hómini, dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cùm ſit nemo, qui de manu tua poſſit erúere? Et conſtítuas.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus sábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 27.

ADdidit quoque Job, aſſúmens párabolam ſuam, & dixit: Vivit Deus, qui ábſtulit judícium meum, & omnípotens, qui ad amaritúdinem addúxit ánimam meam. Quia donec ſúpereſt hálitus in me, & ſpíritus Dei in náribus meis, non loquéntur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendáciũ. Abſit à me, ut juſtos vos eſſe júdicem: donec defíciam, non recédam ab innocéntia mea. ℟. Verſa eſt. 236.

Lectio ii.

JUſtificatiónem meá, quam cœpi tenére, non déſeram: neque enim reprehéndit me cor meum in omni vita mea. Sit ut ímpius inimícus meus: & adversárius meus, quaſi iníquus. Quæ eſt enim ſpes hypócritæ, ſi aváre rápiat, & non líberet Deus ánimam ejus? Numquid Deus áudiet clamórem ejus, cùm vénerit ſuper eum angúſtia? Aut póterit in Omnipoténte delectári, & invocáre Deum omni témpore? ℟. Utinam appenderéntur. 236.

Lectio iii.

DOcébo vos per manum Dei quæ Omnípotens hábeat, nec abſcóndam. Ecce, vos omnes noſtis, & quid ſine causa vana loquímini? Hæc eſt pars hóminis ímpii apud Deum, & hæréditas violentórum, quam ab Omnipoténte ſuſcípient. Si multiplicáti fúerint fílii ejus, in gládio erunt, & nepótes ejus nõ ſaturabúntur pane. Qui réliqui fúerint ex eo, ſepeliéntur in intéritu, & víduæ illíus non plorábunt. ℟. Quare detraxíſtis. 236.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 28.

SApiéntia ubi invenítur? & quis eſt locus intelligéntiæ? Neſcit homo prétium ejus, nec invenítur in terra ſuáviter vivéntium. Abyſſus dicit: Non eſt in me: & mare lóquitur: Non eſt mecum. Non dábitur aurum obrí-

Digitized by Google

obrizum pro ea, nec appendétur argéntum in commutatióne ejus. Non conferétur tinctis Indiæ colóribus, nec lápidi ſardónycho pretioſiſſimo, vel ſapphíro.

℟. Indúta eſt. 237. Lectio ii.

NOn adæquábitur ei aurum vel vitrum, nec commutabúntur pro ea vaſa auri. Excélſa & eminéntia non memorabúntur comparatióne ejus: tráhitur autem ſapiéntia de occúltis. Non adæquábitur ei topázius de Æthiópia, nec tincturæ mundíſſimæ componétur. Unde ergo ſapiéntia venit? & quis eſt locus intelligéntiæ? Abſcóndita eſt ab óculis ómnium vivéntium, vólucres quoque cœli latet. Perdítio & mors dixérunt: Auribus noſtris audívimus famam ejus. ℟. Páucitas diérum. 237.

Lectio iii.

DEus intélligit viam ejus, & ipſe novit locum illíus. Ipſe enim fines mundi intuétur: & ómnia, quæ ſub cœlo ſunt, réſpicit. Qui fecit ventis pondus, & aquas appéndit in menſúra. Quando ponébat plúviis legem, & viam procéllis ſonántibus: tunc vidit illam, & enarrávit, & præparávit, & inveſtigávit. Et dixit hómini: Ecce timor Dómini, ipſa eſt ſapiéntia, & recédere à malo, intelligéntia.

℟. Non abſcóndas. 237.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 31.

PEpigi fœdus cum óculis meis, ut ne cogitárem quidem de vírgine. Quam enim partem habéret in me Deus déſuper, & hæreditátē Omnípotens de excélſis? Numquid non perdítio eſt iníquo, & alienátio operántibus injuſtítiam? Nonne ipſe conſíderat vias meas, & cunctos greſſus meos dinúmerat? Si ambulávi in vanitáte, & feſtinávit in dolo pes meus: appéndat me in ſtatéra juſta, & ſciat Deus ſimplicitátem meam.

℟. Quis mihi. 237. Lectio ii.

SI declinávit greſſus meus de via, & ſi ſecútum eſt óculos meos cor meum, & ſi mánibus meis adhæſit mácula: ſeram, & álius cómedat: & progénies mea eradicétur. Si decéptum eſt cor meum ſuper mulíere, & ſi ad óſtium amíci mei inſidiátus ſum: ſcortum álterius ſit uxor mea, & ſuper illam incurvéntur álii. Hoc enim nefas eſt, & iníquitas máxima. Ignis eſt uſque ad perditiónem dévorans, & ómnia eradícans genímina.

℟. Utinā appenderéntur. 238.

Lectio iii.

SI contémpſi ſubire judícium cum ſervo meo, & ancílla mea, cùm diſceptárent adverſum me. Quid enim fáciam, cùm ſurréxerit ad judicándum Deus? Et cùm quæſierit, quid reſpondébo illi? Numquid non in útero fecit me qui & illum operátus eſt: & formávit me in vulva unus? Si negávi, quod volébant, paupéribus, & óculos víduæ expectáre feci. Si comédi buccéllam meam ſolus, & non comédit pupíllus ex ea: quia ab infántia mea crevit mecum miſerátio: & de útero matris meæ egréſſa eſt mecum. ℟. Quare. 238.

FERIA QUINTA.

De libro Job. Lectio i. Cap. 38.

REſpóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Quis eſt iſte invólvens ſenténtias ſermónibus imperítis? Accínge ſicut vir lumbos tuos: interrogábo te, & reſpónde mihi. Ubi eras quando ponébam fundaménta terræ? índica mihi ſi habes intelligéntiam. Quis póſuit menſúras ejus, ſi noſti? vel quis teténdit ſuper eam líneam? Super quo baſes illíus ſolidátæ ſunt? aut quis demíſit lápidem angu-

gu-

Digitized by Google

gulárem ejus, cùm me laudárent ſimul aſtra matutína, & jubilárent omnes filii Dei?

℟. Si bona ſuſcépimus. 239.

Lectio ii.

Quis conclúſit óſtiis mare, quando erumpébat quaſi de vulva procédens: cùm pónerem nubem veſtiméntum ejus, & calígine illud quaſi pannis infántiæ obvólverem? Circúmdedi illud términis meis, & póſui vectem, & óſtia; & dixi: Uſque huc vénies, & non procédes ámpliùs, & hic confringes tuméntes fluctus tuos. Numquid poſt ortum tuum præcepiſti dilúculo, & oſtendíſti auróræ locum ſuum? Et tenuíſti concútiens extréma terræ, & excuſſíſti ímpios ex ea.

℟. Antequam. 240. Lectio iii.

Reſtituétur ut lutum ſignáculum, & ſtabit ſicut veſtiméntum. Auferétur ab ímpiis lux ſua, & bráchium excélſum confringétur. Numquid ingréſſus es profúnda maris, & in noviſſimis abyſſi deambuláſti? Numquid apértæ ſunt tibi portæ mortis, & óſtia tenebróſa vidiſti? Numquid conſideráſti latitúdinem terræ? índica mihi, ſi nóſti, ómnia, in qua via lux hábitet, & tenebrárum quis locus ſit: ut ducas unumquódque ad términos ſuos, & intélligas sémitas domus ejus.

℟. Quare detraxíſtis. 240.

FERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 40.

Reſpóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Accínge ſicut vir lumbos tuos: interrogábo te, & índica mihi. Numquid írritum fácies judícium meum, & condemnábis me, ut tu juſtificéris? Et ſi habes bráchium ſicut Deus, & ſi voce ſímili tonas? Circúmda tibi decórem, & in ſublíme érigere, & eſto glo-riósus, & ſpecióſis indúere veſtibus.

℟. Indúta eſt caro. 240.

Lectio ii.

Diſpérge ſupérbos in furóre tuo, & reſpíciens omnem arrogántem humília. Réſpice cunctos ſupérbos, & confúnde eos, & cóntere ímpios in loco ſuo. Abſcónde eos in púlvere ſimul, & fácies eórum demérge in fóveam: & ego confitébor quòd ſalváre te poſſit déxtera tua. Ecce, Béhemoth, quem feci tecum, fœnum quaſi bos cómedet. Fortitúdo ejus in lumbis ejus, & virtus illíus in umbilíco ventris ejus. ℟. Páucitas diérum. 240. Lectio iii. Cap. 42.

Reſpóndens autem Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes, & nulla te latet cogitátio. Quis eſt iſte, qui celat conſílium abſque ſciéntia? ideò inſipiénter locútus ſum, & quæ ultrà modum excéderent ſciéntiam meam. Audi, & ego loquar: interrogábo te, & reſpónde mihi. Audítu auris audívi te, nunc autem óculus meus videt te. Idcírcò ipſe me reprehéndo, & ago pœniténtiam in favílla & cínere. ℟. Non abſcóndas. 241.

SABBATO.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 42. b

Poſtquam autem locútus eſt Dóminus verba hæc ad Job, dixit ad Elíphaz Themanítem: Irátus eſt furor meus in te, & in duos amícos tuos, quóniam non eſtis locúti coram me rectum, ſicut ſervus meus Job. Súmite ergo vobis ſeptem tauros, & ſeptem aríetes, & ite ad ſervum meum Job, & offérte holocáuſtum pro vobis: Job autem ſervus meus orábit pro vobis: fáciem ejus ſuſcípiam, ut non vobis imputétur ſtultítia; neque enim locúti eſtis ad me recta, ſicut ſervus meus Job.

Digitized by Google

Lectio ii.

ABiérunt ergo Eliphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes, & fecérunt ſicut locútus fúerat Dóminus ad eos, & ſuſcépit Dóminus fáciem Job. Dóminus quoque convérſus eſt ad pœniténtiam Job, cùm oráret ille pro amícis ſuis. Et áddidit Dóminus ómnia quæcúmque fúerant Job, duplícia. Venérunt autem ad eum omnes fratres ſui, & univérſæ ſoróres ſuæ, & cuncti qui nóverant eum priùs, & comedérunt cum eo panem in domo ejus, & movérunt ſuper eum caput, & conſoláti ſunt eum ſuper omni malo quod intúlerat Dóminus ſuper eum: & dedérunt ei unuſquíſque ovem unam, & ináurem áuream unam.

Lectio iii.

DOmínus autem benedíxit noviſſimis Job magis quàm princípio ejus. Et facta ſunt ei quatuórdecim míllia óvium, & ſex míllia camelórum, & mille juga boum, & mille áſinæ. Et fuérunt ei ſeptem filii, & tres filiæ. Et vocávit nomen uníus Diem, & nomen ſecúndæ Cáſſiam, & nomen tértiæ Cornuſtíbii. Non ſunt autem invéntæ mulíeres ſpecióſæ ſicut fíliæ Job in univérſa terra: dedítque eis pater ſuus hæreditátem inter fratres eárum. Vixit autem Job poſt hæc, centum quadragínta annis, & vidit fílios ſuos, & fílios filiórum ſuórum uſque ad quartam generatiónem, & mórtuus eſt ſenex, & plenus diérum.

SABBATO

ante Domínicam tertiam Septembris.

Ad Magníficat, Antiphona. Ne reminiſcáris Dómine delícta mea, vel paréntum meórum: neque vindíctam ſumas de peccátis meis.

DOMINICA III. Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Tobíæ.

Lectio i. Cap. 1.

TObías ex tribu, & civitáte Néphthali (quæ eſt in ſuperióribus Galilææ ſupra Naáſſon, poſt viam quæ ducit ad Occidéntem, in ſiníſtro habens civitátem Sephet) cùm captus eſſet in diébus Salmánaſar regis Aſſyriórum, in captivitáte tamen pósitus, viam veritátis non deſéruit; ita ut ómnia, quæ habére póterat, quotídie concaptívis frátribus, qui erant ex ejus génere, impertíret. Cùmque eſſet júnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen pueríle geſſit in ópere.

℟. Peto Dómine, ut de vínculo impropérii hujus abſólvas me, aut certè déſuper terram erípias me: * Ne reminiſcáris delícta mea, vel paréntum meórum, neque vindíctam ſumas de peccátis meis: quia éruis ſuſtinéntes te Dómine. ℣. Omnia enim judícia tua juſta ſunt, & omnes viæ tuæ miſericórdia & véritas: & nunc Dómine meménto mei. Ne reminiſcáris.

Lectio ii.

DEnique cùm irent omnes ad vítulos áureos, quos Jeróboam fécerat rex Iſrael, hic ſolus fugiébat consórtia ómnium, ſed pergébat in Jerúſalem ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum Iſrael, ómnia primitíva ſua, & décimas ſuas fidéliter ófferens, ita ut in tértio anno proſélytis & ádvenis miniſtráret omnem decimatiónem. Hæc & his ſimília ſecúndùm legem Dei puérulus obſervábat. Cùm verò factus eſſet vir, accépit uxórem Annam de tribu ſua, genuítque ex ea fílium, nomen ſuum impónens ei, quem ab infántia timére Deum dócuit, &

ab-

abſtinére ab omni peccáto.

℟. Omni témpore bénedic Deum, & pete ab eo, ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore conſília tua in ipſo permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita ſunt illi in veritáte, & in tota virtúte tua. Et.

Lectio iii.

Igitur cùm per captivitátem deveniſſet cum uxóre ſua, & filio in civitátem Níniven cum omni tribu ſua (cùm omnes éderent ex cibis Gentílium) iſte cuſtodívit ánimam ſuam, & numquam contaminátus eſt in eſcis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde ſuo, dedit illi Deus grátiam in conſpéctu Salmánaſar regis, & dedit illi poteſtátem quocúmque vellet ire, habens libertátem quæcúmque fácere voluíſſet. Pergébat ergo ad omnes qui erant in captivitáte, & mónita ſalútis dabat eis.

℟. Memor eſto fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, ſi timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, & cave ne quando prætermíttas præcépta ejus. Habébis. Glória Patri. Habébis.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 9. de jejun. vii. menſis.

Lectio iv.

Scio quidem, dilectíſſimi, plúrimos veſtrûm ita in iis, quæ ad obſervántiam Chriſtiánæ fidei pértinent, eſſe devótos, ut noſtris cohortatiónibus non indígeant admonéri. Quod enim dudum & tradítio decrévit, & conſuetúdo firmávit, nec erudítio ignórat, nec píetas prætermíttit. Sed quia ſacerdotális officii eſt, erga omnes Eccléſiæ filios curam habére commúnem, in id quod & rúdibus proſit & doctis, quos ſimul dilígimus, páriter incitámus: ut jejúnium, quod nobis séptimi menſis recúrſus indícit, fide álacri per caſtigatiónem ánimi & córporis celebrémus.

℟. Sufficiébat nobis paupértas noſtra, ut divítiæ computaréntur: numquam fuiſſet pecúnia ipſa, pro qua miſíſti fílium noſtrum, * Báculum ſenectútis noſtræ. ℣. Heu me fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum noſtrórum? Báculum.

Lectio v.

Ideò enim ipſa continéntiæ obſervántia quátuor eſt aſſignáta tempóribus, ut in idipſum totíus anni redeúnte decúrſu, cognoſcerémus nos indeſinénter purificatiónibus indigére: ſempérque eſſe niténdum, dum hujus vitæ varietáte jactámur, ut peccátum, quod fragilitáte carnis, & cupiditátum pollutióne contráhitur, jejúniis atque eleemóſynis deleátur. Eſuriámus páululum, dilectíſſimi, & aliquántulum quod juvándis poſſit prodéſſe paupéribus, noſtræ conſuetúdini ſubtrahámus.

℟. Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei: * Quia fecit vobíſcum miſericórdiam ſuam. ℣. Ipſum benedícite, & cantáte illi: & enarráte ómnia mirabília ejus. Quia.

Lectio vi.

Delectétur conſciéntia benignórum frúctibus largitátis: & gáudia tríbuens, quo es lætificándus, accípies. Diléctio próximi, diléctio Dei eſt, qui plenitúdinem legis & Prophetárum in hac géminæ charitátis unitáte conſtítuit: ut nemo ambígeret, Deo ſe offérre, quod hómini contulíſſet, dicénte Dómino Salvatóre, cùm de aléndis juvandíſque paupéribus loquerétur: Quod uni eórum fecíſtis, mihi fecíſtis. Quarta ígitur & ſexta Féria jejunémus; Sábbato verò apud bea-

Digitized by Google

beátum Petrum Apóſtolum vigílias celebrémus: cujus nos méritis & oratiónibus crédimus adjuvándos, ut miſericórdi Deo jejúnio noſtro, & devotióne placeámus.

℟. Tempus eſt ut revértar ad eum, qui miſit me: * Vos autem benedícite Deum, & enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíſcum miſericórdiam ſuã. Vos autem. Glória Patri. Vos.

℟. vii. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas paſſæ ſunt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit ſuper nos, & ſuper líberos noſtros: ipſi montes nolunt recípere fugam noſtram: * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus noſtris, injúſtè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória. Plena.

Infra Hebdomadam Feria iv. & Sabbato poſt ii. & iii. Lectionem dicitur ii. & iii. ℟. primi Nocturni Dominicæ.

FERIA SECUNDA.

De libro Tobíæ.

Lectio i. Cap. 2.

POſt hæc verò, cùm eſſet dies feſtus Dómini, & factum eſſet prándium bonum in domo Tobíæ, dixit fílio ſuo: Vade, & adduc áliquos de tribu noſtra, timéntes Deum, ut epuléntur nobíſcum. Cùmque abiíſſet, revérſus nuntiávit ei, unum ex fíliis Iſraël jugulátum jacére in platéa. Statímque exíliens de accúbitu ſuo, relínquens prándium, jejúnus pervénit ad corpus; tolléníque illud portávit ad domum ſuam occúltè, ut dum ſol occubuíſſet, cautè ſepelíret eum.

℟. Peto Dómine. 244.

Lectio ii.

ARguébant autem eum omnes próximi ejus, dicéntes: Jam hujus rei cauſa interfíci juſſus es, & vix effugíſti mortis impérium, & íterum ſépelis mórtuos? Sed Tobías plus timens Deum, quàm regem, rapiébat córpora occiſórum, & occultábat in domo ſua, & médiis nóctibus ſepeliébat ea. Cóntigit autem, ut quadam die fatigátus à ſepultúra, véniens in domum ſuam, jactáſſet ſe juxta paríetem, & obdormíſſet, & ex nido hirúndinum dormiénti illi cálida ſtércora incíderent ſuper óculos ejus, fierétque cæcus. Hanc autem tentatiónem ideò permíſit Dóminus evenire illi, ut pósteris darétur exémplum patiéntiæ ejus, ſicut & ſancti Job. ℟. Omni témpore. 245.

Lectio iii.

NAm cùm ab infántia ſua ſemper Deum timúerit, & mandáta ejus cuſtodíerit, non eſt contriſtátus contra Deum quòd plaga cæcitátis evénerit ei, ſed immóbilis in Dei timóre permánſit, agens grátias Deo, ómnibus diébus vitæ ſuæ. Nam ſicut beáto Job inſultábant reges, ita iſti paréntes, & cognáti ejus irridébant vitam ejus, dicéntes: Ubi eſt ſpes tua, pro qua eleemóſynas & ſepultúras faciébas? Tobías verò increpábat eos, dicens: Nolíte ita loqui, quóniam fílii ſanctórum ſumus, & vitam illam expectámus, quam Deus datúrus eſt his, qui fidem ſuam numquam mutant ab eo. ℟. Memor. 245.

FERIA TERTIA.

De libro Tobíæ.

Lectio i. Cap. 2. & 3.

ANna verò uxor ejus ibat ad opus textrinum quotidie:

Digitized by Google

die: & de labóre mánuum ſuárum victum, quem cónſequi póterat, deferébat. Unde factum eſt, ut hœdum caprárum accípiens detuliſſet domi. Cujus cùm vocem balántis vir ejus audiſſet, dixit: Vidéte, ne forté furtivus ſit, réddite eum dóminis ſuis, quia non licet nobis aut édere ex furto aliquid, aut contíngere.

℟. Sufficiébat. 245.

Lectio ii.

AD hæc uxor ejus iráta reſpóndit: Maniféſtè vana facta eſt ſpes tua, & eleemóſynæ tuæ modò apparuérunt. Atque his, & áliis hujuſcémodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit, & cœpit oráre cum lácrymis, dicens: Juſtus es Dómine, & ómnia judícia tua juſta ſunt, & omnes viæ tuæ miſericórdia, & véritas, & judíciũ. Et nunc Dómine memor eſto mei, & ne vindíctam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delícta mea, vel paréntum meórum.

℟. Benedícite Deum. 245.

Lectio iii.

QUóniam non obedívimus præcéptis tuis, ídeò tráditi ſumus in direptiónem, & captivitátem, & mortem, & in fábulam, & in impropérium ómnibus natiónibus, in quibus diſperſíſti nos. Et nunc Dómine magna judícia tua, quia non égimus ſecúndùm præcépta tua, & non ambulávimus ſincériter coram te. Et nunc Dómine ſecúndùm voluntátem tuam fac mecum, & præcipe in pace récipi ſpíritum meum: éxpedit enim mihi mori magis, quàm vívere.

℟. Tempus eſt. 246.

FERIA QUARTA

Quatuor Témporum Septembris.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Marcum. Lectio i. Cap. 9. c

IN illo témpore: Reſpóndens unus de turba, dixit ad Jeſum: Magíſter, áttuli fílium meum ad te habéntem ſpíritum mutum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. cap. 38. in Marc. 9.

DÆmoníacum hunc, quem deſcéndens de monte Dóminus ſanávit, Marcus quidem ſurdum mutúmque, Matthæus verò lunáticum fuiſſe commémorat. Significat autem eos, de quibus ſcriptum eſt: Stultus ut luna mutátur. Qui numquam in eódem ſtatu permanéntes, nunc ad hæc, nunc ad illa vítia mutáti, creſcunt atque decréſcunt. Qui muti ſunt, non confiténdo fidem: ſurdi, nec ipſum aliquátenus veritátis audiéndo ſermónem. Spumant autem, cùm ſtultítia tabéſcunt. Stultórum námque & languéntium, atque hébetum eſt, ſpumas ſalivárum ex ore dimíttere. Strídent déntibus, cùm iracúndiæ furóre flammeſcunt: aréſcunt, cùm ótio torpénte languéſcunt, & nulla virtútis indúſtria confortáti enérviter vivunt.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas paſſæ ſunt, & defécimus: timor, & hebetúdo mentis cécidit ſuper nos, & ſuper líberos noſtros: ipſi montes nolunt recípere fugam noſtram: * Dómine miſerére.

℣. Peccávimus cum pátribus noſtris, injúſtè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio ii.

QUòd autem ait: Et dixi diſcípulis tuis ut ejícerent illum, & non potuérunt: laténter Apóſtolos accúſat: cùm impoſſibílitas curándi, intérdum non ad imbecillitátem curántium, ſed ad eórum qui curándi ſunt, fidem referátur, dicénte Dómino: Fiat tibi ſecúndùm fidem tuam. Qui reſpóndens eis, dixit:

Digitized by Google

dixit: O generátio incrédula, quámdiu apud vos ero? quámdiu vos pátiar? Non quòd tædio ſuperátus ſit, manſuétus, ac mitis, qui non apéruit ſicut agnus coram tondénte os ſuum, nec in verba furóris erúpit: ſed quò in ſimilitúdinem médici, ſi ægrótum vídeat contra ſua præcépta ſe gérere, dicat: Uſquequò accédam ad domum tuam? quoúſque artis meæ perdam indúſtriam, me áliud jubénte, & te áliud perpetránte?

℟. Omni témpore bénedic Deum, & pete ab eo, ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore consília tua in ipſo permáneant.
℣. Inquíre ut fácias quæ plácita ſunt illi in veritáte, & in tota virtúte tua. Et in.

Lectio iii.

ET dixit illis: Hoc genus in nullo poteſt exíre, niſi in oratióne, & jejúnio. Dum docet Apóſtolos, quómodo dæmon nequíſſimus débeat expélli, omnes inſtítuit ad vitam: ut ſcilicet novérimus, gravíſſima quæque vel immundórum ſpirítuum, vel hóminum tentaménta, jejúniis & oratiónibus eſſe ſuperánda: iram quoque Dómini, cùm in ultiónem noſtrórum ſcélerum fúerit accénſa, hoc remédio ſinguláriter poſſe placári. Jejúnium autem generále eſt, non ſolùm ab eſcis, ſed & à cunctis illécebris abſtinére carnálibus, imò ab ómnibus vitiórum continére ſe paſſiónibus. Sic & orátio generális non in verbis ſolùm eſt, quibus divínam cleméntiam invocámus, verùm étiam in ómnibus, quæ in obſéquium noſtri conditóris fidei devotióne gérimus.

℟. Memor eſto fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, ſi timúeris Deum.
℣. In mente habéto eum, & cave ne quando prætermíttas præcépta ejus. Habébis.
Glória Patri. Habébis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Hoc genus dæmoniórum in nullo poteſt exíre, niſi in oratióne & jejúnio.

Deinde dicuntur Preces ut in Pſalterio.

Oratio.

MIſericórdiæ tuæ remédiis, quæſumus Dómine, fragílitas noſtra ſubsíſtat: ut quæ ſua conditióne attéritur, tua cleméntia reparétur. Per Dóminum.

Et dicitur per Horas diei tantùm.

Ad Veſperas, ſi ſit de Feria, dicuntur Preces feriales. 78. cum Oratione Dominicæ præcedentis.

FERIA QUINTA.

De libro Tobíæ.

Lectio i. Cap. 12.

VOcávit ad ſe Tobías filium ſuum, dixítque ei: Quid póſſumus dare viro iſti ſancto, qui venit tecum? Reſpóndens Tobías, dixit patri ſuo: Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit eſſe benefíciis ejus? Me duxit, & redúxit ſanum, pecúniam à Gabélo ipſe recépit, uxórem ipſe me habére fecit, & dæmónium ab ea ipſe compéſcuit, gáudium paréntibus ejus fecit, me ipſum à devoratióne piſcis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, & bonis ómnibus per eum repléti ſumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, ſi fortè dignábitur medietátem de ómnibus, quæ alláta ſunt, ſibi aſsúmere.

℟. Peto Dómine. 244.

Lectio ii.

ET vocántes eum, pater ſcilicet, & filius, tulérunt eum in

in partem: & rogáre cœpérunt, ut dignarétur dimídiam partem ómnium quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúltè: Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobiſcum miſericórdiam ſuam. Etenim ſacraméntum regis abſcóndere bonum eſt: ópera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum eſt. Bona eſt orátio cum jejúnio, & eleemóſyna magis quàm theſáuros auri recóndere, quóniam eleemóſyna à morte líberat, & ipſa eſt quæ purgat peccáta, & facit inveníre miſericórdiam, & vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum, & iniquitátem, hoſtes ſunt ánimæ ſuæ. ℟. Omni témpore. 245.

Lectio iii.

Aniféſtò ergo vobis veritátem, & non abſcóndam à vobis occúltum ſermónem. Quando orábas cum lácrymis, & ſepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum, & mórtuos abſcondébas per diem in domo tua, & nocte ſepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necéſſe fuit ut tentátio probáret te. Et nunc miſit me Dóminus, ut curárem te, & Saram uxórem fílii tui à dæmónio liberárem. Ego enim ſum Ráphael Angelus unus ex ſeptem, qui aſtámus ante Dóminum. Cùmque hæc audíſſent, turbáti ſunt, & treméntes cecidérunt ſuper terram in fáciem ſuam. Dixítque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére. ℟. Memor eſto fili. 245.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

Lectio S. Evangélii ſecúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 7. f

IN illo témpore: Rogábat Jeſum quidam de Phariſæis, ut manducáret cum illo. Et ingréſſus domum Phariſæi, diſcúbuit. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 33. in Evang. poſt init.

QUem Phariſæus de falſa juſtítia præſúmens, niſi Judáicum pópulum: quem peccátrix múlier ad veſtígia Dómini véniens, & plorans, niſi convérſam Gentilitátem deſignat? Quæ cum alabáſtro venit, unguéntum fudit, retrò ſecus pedes Dómini ſtetit, lácrymis pedes rigávit, capíllis terſit, eoſdémque quos infundébat, & tergébat pedes oſculári non déſiit. Nos ergo, nos illa múlier expréſſit, ſi toto corde ad Dóminum poſt peccáta redeámus, ſi ejus pœniténtiæ luctus imitémur. Quid namque unguénto, niſi bonæ odor opiniónis exprímitur? Unde & Paulus dicit: Chriſti bonus odor ſumus Deo in omni loco. ℟. Sufficiébat. 245.

Lectio ii.

SI ergo recta ópera ágimus, quibus opiniónis bonæ odóre Eccléſiam reſpergámus, quid in Dómini córpore, niſi unguéntum fúndimus? Sed ſecus pedes Jeſu múlier ſtetit: contra pedes enim Dómini ſtétimus, cùm in peccátis póſiti ejus itinéribus renitebámur. Sed ſi ad veram pœniténtiam poſt peccáta convértimur, jam retrò ſecus pedes ſtamus: quia ejus veſtígia ſéquimur, quem impugnabámus. Lácrymis múlier pedes ejus rigat: quod nos quoque veráciter ágimus, ſi quibuslibet últimis membris Dómini per compaſſiónis afféctum inclinámur, ſi ſanctis ejus in tribulatióne compátimur, ſi eórum triſtítiam, noſtram putámus. ℟. Benedícite. 245.

Capíllis ergo pedes Dómini térgimus, quando ſanctis ejus, quibus ex charitáte com-

Digitized by Google

compátimur, étiam ex his, quæ nobis ſupérfluunt, miſerémur: quátenus ſic mens per compaſſiónem dóleat, ut étiam larga manus affectum dolóris oſténdat. Rigat namque lácrymis Redemptóris pedes, ſed capíllis ſuis non tergit, qui utcúmque proximórum dolóri compátitur, ſed tamen eis ex his, quæ ſibi ſupérfluunt, non miserétur. Plorat, & non tergit, qui verba quidem dolóris tríbuit, ſed non miniſtrándo quæ deſunt, vim dolóris mínimè abſcíndit. Oſculátur múlier pedes, quos tergit: quod nos quoque plenè ágimus, ſi ſtudióſè dilígimus, quos ex largitáte continémus: ne gravis nobis ſit necéſſitas próximi; ne ipſa nobis ejus indigéntia, quæ ſuſtentátur, fiat oneróſa: & cùm manus neceſſária tríbuit, ánimus à dilectióne torpéſcat.

℟. Tempus eſt. 246.

Ad Benedictus. Antiphona.

Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, ſtans retrò ſecus pedes Dómini, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capíllis cápitis ſui tergébat, & deoſculabátur pedes ejus, & unguénto ungébat.

Deinde dicuntur Preces. 44.

Oratio.

PRæſta, quæſumus omnípotens Deus: ut obſervatiónes ſacras ánnua devotióne recoléntes, & córpore tibi placeámus, & mente. Per Dóminum noſtrum.

Et dicitur per Horas diei tantùm.

In Veſperis, niſi fiat de Feſto novem Lectionum, dicuntur Preces feriales. 97. & Oratio Dominicæ prætéritæ.

SABBATO

Quatuor Temporum.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 13.

IN illo témpore: Dicébat Jeſus turbis hanc ſimilitúdinem: Arborem fici habébat quidá plantátam in vínea ſua, & venit quærens fructum in illa, & non invénit. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 31. in Euangelia.

DOminus ac Redémptor noſter per Euangélium ſuum aliquándo verbis, aliquándo rebus lóquitur: aliquándo áliud verbis, atque áliud rebus: aliquándo autem hoc verbis, quod rebus. Duæ étenim res ex Euangélio fratres audíſtis: ficúlneam infructuóſam, & mulíerem curvam: & utríque rei eſt píetas impénſa. Illud autem dixit per ſimilitúdinem: iſtud egit per exhibitiónem. Sed hoc ſigníficat ficúlnea infructuóſa, quod múlier inclináta: & hoc ficúlnea reſerváta, quod múlier erécta.

℟. Tribulatiónes. 247.

Lectio ii.

QUid arbor fici, niſi humánam natúram deſignat? Quid múlier inclináta, niſi eámdem natúram ſignificándo denúntiat? Quæ & benè plantáta eſt ſicut ficus, & benè creáta ſicut múlier: ſed in culpam própria ſponte lapſa, neque fructum ſervat operatiónis, neque ſtatum rectitúdinis. Ad peccátum quippe ex voluntáte córruens, quia fructum obediéntiæ ferre nóluit, ſtatum rectitúdinis amíſit. Quæ ad Dei ſimilitúdinem cóndita, dum in ſua dignitáte non pérſtitit, quod plantáta, vel creáta fúerat, ſerváre contémpſit. Tértiò dóminus víneæ ad ficúlneam venit, quia natúram géneris humáni ante legem, ſub lege, ſub grátia expectándo, admonéndo, viſitándo requiſívit.

℟. Omni témpore. 148.

Lectio iii.

VEnit ante legem, quia per naturálem intelléctum quid unuſquiſque exémplo ſui, quáliter erga próximum

Digitized by Google

mum ágere debuíſſet, innótuit. Venit in lege quia præcipiéndo dócuit. Venit poſt legem per grátiam, quia pietátis ſuæ præséntiam exhibéndo monſtrávit. Sed tamen in tribus annis fructum ſe non inveniſſe conquéritur: quia quorúmdam pravórum mentes nec inſpiráta lex naturális córrigit, nec præcépta erúdiunt, nec incarnatiónis ejus miráculа convértunt. Quid veró per cultórem víneæ, niſi præpoſitórum ordo exprímitur? Qui dum præſunt Eccléſiæ, nimírum Domínicæ víneæ curam gerunt.

℟. Memor eſto. 248.

Ad Benedictus, Antiphona.

Illumináre Dómine iis, qui in ténebris ſedent, & dírige pedes noſtros in viam pacis, Deus Iſrael.

Deinde dicuntur Preces. 44.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui per continéntiam ſalutárem, corpóribus medéris & méntibus, majeſtátem tuam ſúpplices exorámus: ut pia jejunántium deprecatióne placátus, & præséntia nobis ſubsídia tríbuas, & futúra. Per Dóminum.

Et dicitur per Horas diei tantum.

SABBATO
ante Dominicam iv. Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Adónai Dómine Deus magne, & mirábilis, qui dediſti ſalútem in manu féminæ, exáudi preces ſervórum tuórum.

DOMINICA IV.
Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Judith.

Lectio i. Cap. 1.

Arpháxad ítaque rex Medórum, ſubjugáverat multas gentes império ſuo, & ipſe ædificávit civitátem potentíſſimam, quam appellávit Ecbátanis, ex lapídibus quadrátis, & ſectis: fecit muros ejus in altitúdinem cubitórum ſeptuaginta, & in latitúdinem cubitórum trigínta, turres veró ejus póſuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum veró eárum latus utrúmque vicenórum pedum ſpátio tendebátur, poſuítque portas ejus in altitúdinem túrrium: & gloriabátur quaſi potens in poténtia exércitus ſui, & in glória quadrigárum ſuárum.

℟. Adónai Dómine Deus magne, & mirábilis, qui dediſti ſalútem in manu féminæ: * Exáudi preces ſervórum tuórum.

℣. Benedíctus es Dómine, qui non derelínquis præſuméntes de te, & de ſua virtúte gloriántes humílias. Exáudi.

Lectio ii.

Anno ígitur duodécimo regni ſui, Nabuchodónoſor rex Aſſyriórum, qui regnábat in Nínive civitáte magna, pugnávit contra Arpháxad, & obtínuit eum in campo magno, qui appellátur Rágau, circa Euphráten, & Tigrin, & Jádaſon in campo Erioch regis Elicórum. Tunc exaltátum eſt regnum Nabuchodónoſor, & cor ejus elevátum eſt: & miſit ad omnes qui habitábant in Cilícia, & Damáſco, & Líbano, & ad gentes quæ ſunt in Carmélo, & Cedar, & inhabitántes Galilæam in campo magno Eſdrelon, & ad omnes qui erant in Samaría, & trans flumen Jordánem uſque ad Jerúſalem, & omnem terram Jeſſe, quoúſque perveniátur ad términos Æthiópiæ.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas paſſæ ſunt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit ſuper nos, & ſuper líberos noſtros: ipſi

Digitized by Google

ipſi montes nolunt recípere fugam noſtram: * Dómine miſerére.

℣ Peccávimus cum pátribus noſtris, injúſtè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio iii.

AD hos omnes miſit núntios Nabuchodónoſor rex Aſſyriórum: qui omnes uno ánimo contradixérunt, & remiſérunt eos vácuos, & ſine honóre abjecérunt. Tunc indignátus Nabuchodónoſor rex advérſus omnem terram illam, jurávit per thronum, & regnum ſuum, quòd defénderet ſe de ómnibus regiónibus his. Anno tertiodécimo Nabuchodónoſor regis, vigéſima & secúnda die menſis primi, factum eſt verbum in domo Nabuchodónoſor regis Aſſyriórum ut defénderet ſe. Vocavítque omnes majóres natu, omnéſque duces, & bellatóres ſuos, & hábuit cum eis myſtérium cõſílii ſui: dixítque cogitatiónem ſuam in eo eſſe, ut omnem terram ſuo ſubjugáret império.

℟ Benedícat te Dóminus in virtúte ſua, qui per te ad níhilum redégit inimícos noſtros: * Ut non deficiat laus tua de ore hóminum. ℣ Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut. Glória Patri. Ut.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro S. Ambróſii Epíſcopi de Elía & jejúnio.

Lectio iv. Cap. 9.

POténtes vinum prohibéntur bíbere, ne cùm bíberint, oblivíſcántur ſapiéntiam. Dénique bibébant vinum in ebrietáte poténtes, qui Holoférni príncipi milítiæ regis Aſſyriórum ſe trádere geſtiébant: ſed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis ſuæ, præter feſtórum diérum ſolemnitátes. His armis muníta proceſſit, & omnem Aſſyriórum circumvénit exércitum: sóbrii vigóre conſílii ábſtulit Holoférnis caput, ſervávit pudicítiam, victóriam reportávit.

℟ Nos álium Deum neſcímus, præter Dóminum, in quo ſperámus: * Qui non déſpicit nos, nec ámovet ſalútem ſuam à génere noſtro.

℣ Indulgéntiam ipſíus fuſis lácrymis poſtulémus, & humiliémus illi ánimas noſtras. Qui non.

Lectio v.

HÆc enim ſuccíncta jejúnio in caſtris prætendébat aliénis: ille vino ſepúltus jacébat, ut ictum vúlneris ſentíre non poſſet. Itaque uníus mulíeris jejúnium innúmeros ſtravit exércitus Aſſyriórum. Eſther quoque pulchrior facta eſt jejúnio: Dóminus enim grátiam ſóbriæ mentis augébat. Omne genus ſuum, ideſt, totum pópulum Judæórum à perſecutiónis acerbitáte liberávit, ita ut regem ſibi fáceret eſſe ſubjéctum.

℟ Dominátor Dómine cœlórum & terræ, creátor aquárum, Rex univérſæ creatúræ: * Exáudi oratiónem ſervórum tuórum.

℣ Tu Dómine, cui humílium ſemper & manſuetórum plácuit deprecátio. Exáudi.

Lectio vi.

ITaque illa, quæ tríduo jejunávit contínuo, & corpus ſuum aqua lavit, plus plácuit, & vindíctam rétulit: Aman autem, dum ſe regáli jactat convívio, inter ipſa vina pœnam ſuæ ebrietátis exſolvit. Eſt ergo jejúnium reconciliatiónis ſacrifícium, virtútis increméntum, quod fecit étiam féminas fortióres augménto grátiæ. Jejúnium neſcit fœneratórem, non ſortem fœnoris novit: non rédolet

Digitized by Google

uſúras menſa jejunántium: étiam ipſis jejúnium convíviis dat grátiam. Dulcióres poſt famem épulæ fiunt, quæ aſſiduitáte faſtídio ſunt, & diutúrna continuatióne viléſcunt. Condiméntum cibi jejúnium eſt. Quantò avídior appeténtia, tantò eſca jucúndior.

℟. Dómine Deus, qui cónteris bella ab inítio, éleva bráchium tuum ſuper Gentes, quæ cógitant ſervis tuis mala: * Et déxtera tua glorificétur in nobis. ℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua: cadat robur eórũ in iracúndia tua. Et déxtera. Glória Patri. Et.

℟. vii. Confórta me Rex, ſáctórum principátum tenens: * Et da ſermónem rectum, & benè ſonántem in os meum.
℣. Dómine Rex univérſæ poteſtátis, convérte consílium eórum ſuper eos. Et da.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus, Dóminus Deus ſábaoth: Plena eſt omnis terra glória ejus.
℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Feria iv. hujus Hebdomadæ poſt ii. & iii. Lectionem dicitur ii. & iii. ℟. primi Nocturni Dominicæ.

FERIA SECUNDA.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 4.

FIlii Iſrael, qui habitábant in terra Juda, timuérunt valdè à fácie Holoférnis. Tremor & horror inváſit ſenſus eórum, ne hoc fáceret Jeruſalem, & templo Dómini, quod fécerat céteris civitátibus, & templis eárum. Et miſérunt in omnem Samaríam per circúitum uſque Jéricho: & præoccupavérunt omnes vértices móntium, & muris circumdedérunt vicos ſuos, & congregavérunt fruménta in præparatiónem pugnæ.

℟. Adónai Dómine. 251.

Lectio ii.

SAcérdos étiam Elíachim ſcripſit ad univérſos, qui erant contra Eſdrelon, quæ eſt contra fáciem campi magni juxta Dóthain, & univérſos, per quos viæ tránſitus eſſe póterat, ut obtinérent aſcénſus móntium, per quos via eſſe póterat ad Jerúſalem, & illic cuſtodírent ubi angúſtum iter eſſe póterat inter montes. Et fecérunt filii Iſrael ſecúndùm quod conſtitúerat eis ſacérdos Dómini Elíachim. Et clamávit omnis pópulus ad Dóminum inſtántia magna, & humiliavérunt ánimas ſuas in jejúniis & oratiónibus, ipſi & mulíeres eórum.

℟. Tribulatiónes. 251.

Lectio iii.

ET induérunt ſe ſacerdótes ciliciis, & infántes proſtravérunt contra fáciem templi Dómini, & altáre Dómini operuérunt cilício, & clamavérunt ad Dóminum Deum Iſrael unanímiter, ne daréntur in prędam infántes eórum, & uxóres eórum in diviſiónem, & civitátes eórum in extermínium, & ſancta eórum in pollutiónem, & fierent oppróbrium Géntibus. Tunc Elíachim, ſacérdos Dómini magnus, circuívit omnem Iſrael, allocutúſque eſt eos, dicens: Scitóte quóniam exáudiet Dóminus preces veſtras, ſi manéntes permanſéritis in jejúniis, & oratiónibus in conſpéctu Dómini.

℟. Benedícat te Dñs. 252.

FERIA TERTIA.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 8.

ET factum eſt, cùm audíſſet hæc verba Judith vidua, quę erat filia Merari, filii Idox, filii Joſeph, filii Oziæ, filii Elái, filii Jamnor, filii

Gé-

Digitized by Google

Gédeon, filii Ráphaim, filii Achitob, filii Melchíæ, filii Enan, filii Nathaníæ, filii Saláthiel, filii Símeon, filii Ruben: & vir ejus fuit Manáſſes, qui mórtuus eſt in diébus meſſis hordeáceæ: inſtábat enim ſuper alligántes manípulos in campo, & venit æſtus ſuper caput ejus, & mórtuus eſt in Bethúlia civitáte ſua, & ſepúltus eſt illic cum pátribus ſuis. Erat autem Judith relícta ejus vídua jam annis tribus, & ménſibus ſex.

℟. Nos álium. 252. Lectio ii.

ET in ſuperióribus domus ſuæ fecit ſibi ſecrétum cubículum, in quo cum puéllis ſuis clauſa morabátur, & habens ſuper lumbos ſuos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ ſuæ, præter ſábbata, & neoménias, & feſta domus Iſrael. Erat autem elegánti aſpéctu nimis, cui vir ſuus relíquerat divítias multas, & famíliam copióſam, ac poſſeſſiónes arméntis boum, & grégibus óvium plenas. Et erat hæc in ómnibus famoſíſſima, quóniam timébat Dóminum valdè, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum.

℟. Dominátor. 252. Lectio iii.

HÆc ítaque cùm audíſſet, quóniam Ozías promiſíſſet quòd transácto quinto die tráderet civitátem, miſit ad presbyteros Chabri & Charmi. Et venérunt ad illam, & dixit illis: Quod eſt hoc verbum, in quo conſénſit Ozías, ut tradat civitátem Aſſyriis, ſi intra quinque dies non vénerit vobis adjutórium? Et qui eſtis vos, qui tentátis Dóminum?

℟. Dómine Deus. 253.

FERIA QUARTA.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 10.

FActum eſt autem, cùm ceſſáſſet clamáre ad Dóminum, ſurréxit de loco, in quo jacúerat proſtráta ad Dóminum. Vocavítque abram ſuá, & deſcéndens in domum ſuá, abſtulit à ſe cilícium, & éxuit ſe veſtiméntis viduitátis ſuæ, & lavit corpus ſuum, & unxit ſe myro óptimo, & diſcrimínávit crinem cápitis ſui, & impóſuit mitram ſuper caput ſuum, & índuit ſe veſtiméntis jucunditátis ſuæ, induítque ſandália pédibus ſuis, aſſumpsítque dextralíola, & lília, & ináures, & ánnulos, & ómnibus ornaméntis ſuis ornávit ſe. Cui étiam Dóminus cóntulit ſplendórem.

℟. Confórta me Rex, ſanctórum principátum tenens: * Et da ſermónem rectum, & benè ſonántem in os meum.

℣. Dómine Rex univérſæ poteſtátis, convérte consílium eórum ſuper eos. Et da.

Lectio ii.

FActum eſt autem cùm deſcénderet montem, circa ortum diéi, occurrérunt ei exploratóres Aſſyriórum, & tenuérunt eam, dicéntes: Unde venis? aut quò vadis? Quæ reſpóndit: Fília ſum Hebræórum, ideò ego fugi à fácie eórum, quóniam futúrum agnóvi, quòd dentur vobis in deprædatiónem, pro eò quòd contemnéntes vos, noluérunt ultrò trádere ſeipſos, ut invenírent miſericórdiam in conſpéctu veſtro.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas paſſæ ſunt, & defécimus: timor, & hebetúdo mentis cécidit ſuper nos, & ſuper líberos noſtros: ipſi montes nólunt recípere fugam noſtram: * Dómine miſerére.

℣. Peccávimus cum pátribus noſtris, injúſtè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio iii.

DUxerúntque illam ad tabernáculum Holoférnis, annuntiántes eam. Cùmque intráſſet ante fáciem ejus, ſta-

Digitized by Google

ſtatim captus eſt in ſuis óculis Holoférnes. Dixerúntque ad eum ſatéllites ejus: Quis contémnat pópulum Hebræórum, qui tam decóras mulíeres habent, ut non pro his mérito pugnáre contra eos debeámus? Videns ítaque Judith Holoférnem sedéntem in conopéo, quod erat ex púrpura, & auro, & ſmarágdo, & lapídibus pretióſis intéxtum: & cùm in fáciem ejus intendíſſet, adorávit eum, proſtérnens ſe ſuper terram.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte ſua, qui per te ad níhilum redégit inimícos noſtros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum.

℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut. Glória. Ut.

FERIA QUINTA.

Si hæc fuerit ultima Hebdomada Septembris, hac nocte ponitur liber Eſther cum ſua Hiſtoria, ut ſupra in Dominica v. hujus menſis; & legitur de eo etiam duobus ſequentibus diebus. Quod ſi hoc triduo non occurrat Feria, in qua poſſint poni Reſponſoria, eo anno omittuntur.

Si verò non fuerit ultima Hebdomada, leguntur ſequentes Lectiones.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 12.

ET factum eſt, in quarto die Holoférnes fecit cœnam ſervis ſuis, & dixit ad Vágao eunúchum ſuum: Vade, & ſuáde Hebrǽam illam ut ſpontè conséntiat habitáre mecum. Fœdum eſt enim apud Aſſyrios, ſi fémina irrídeat virum, agéndo ut immúnis ab eo tránſeat. Tunc introívit Vágao ad Judith, & dixit: Non vereátur bona puélla introíre ad dóminum meum, ut honorificétur ante fáciem ejus, ut mandúcet cum eo, & bibat vinum in jucunditáte. Cui Judith reſpóndit: Quæ ego ſum, ut contradícam dómino meo?

℟. Adónai. 251.

Lectio ii. Cap. 13.

UT autem ſerò factum eſt, feſtinavérunt ſervi illius ad hoſpítia ſua, & conclúſit Vágao óſtia cubículi, & ábiit. Erant autem omnes fatigáti à vino: erátque Judith ſola in cubículo. Porrò Holoférnes jacébat in lecto, nímia ebrietáte ſopítus. Dixítque Judith puéllæ ſuæ ut ſtaret foris ante cubículum, & obſerváret. Stetítque Judith ante lectum orans cum lácrymis, & labiórum motu in siléntio, dicens: Confírma me Dómine Deus Iſrael, & réſpice in hac hora ad ópera mánuum meárum, ut ſicut promiſiſti, Jeruſalem civitátem tuam érigas: & hoc quod credens per te poſſe fieri cogitávi, perfíciam.

℟. Tribulatiónes. 251. Lect. iii.

ET cùm hæc dixiſſet, accéſſit ad colúmnam, quæ erat ad caput léctuli ejus, & pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exſólvit. Cùmque evagináſſet illum, apprehéndit comam cápitis ejus, & ait: Confírma me Dómine Deus in hac hora. Et percúſſit bis in cervícem ejus, & abſcídit caput ejus: & ábſtulit conopéum ejus à colúmnis, & evólvit corpus ejus truncum. Et poſt puſíllum exívit, & trádidit caput Holoférnis ancíllæ ſuæ, & juſſit ut mítteret illud in peram ſuam.

℟. Benedícat. 252.

FERIA SEXTA.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 15.

CUmque omnis exércitus decollátum Holoférnem audíſſet, fugit mens, & consílium ab eis, & ſolo tremóre, & metu agitáti, fugæ præsídium ſumunt, ita ut nullus loquerétur cum próximo ſuo,

ſed

Digitized by Google

ſed inclináto cápite, relíctis ómnibus, evádere feſtinábant Hebræos, quos armátos ſuper ſe veníre audiébant, fugiéntes per vias campórum, & ſémitas cóllium. Vidéntes ítaque filii Iſrael fugiéntes, ſecúti ſunt illos. Deſcenderúntque clangéntes tubis, & ululántes poſt ipſos.

℟. Nos álium. 252. Lectio ii.

MIſit ítaque Ozías núntios per omnes civitátes, & regiónes Iſrael. Omnis ítaque régio, omníſque urbs, eléctam juventútem armátam miſit poſt eos, & perſecúti ſunt eos in ore gládii, quoúſque pervenírent ad extremitátem fínium ſuórum. Réliqui autem qui erant in Bethúlia, ingréſſi ſunt caſtra Aſſyriórũ, & prædam, quam fugiéntes Aſſyrii relíquerant, abſtulérunt, & onuſtáti ſunt valdè.

℟. Dominátor Dómine. 252.

Lectio iii.

JOacim autem ſummus Póntifex, de Jerúſalem venit in Bethúliam cũ univérſis preſbyteris ſuis, ut vidéret Judith. Quæ cùm exíſſet ad illum, benedixérunt eam omnes una voce, dicéntes: Tu glória Jerúſalem, tu lætítia Iſrael, tu honorificéntia pópuli noſtri: quia feciſti viríliter, & cõfortátum eſt cor tuum, eò quòd caſtitátem amáveris, & poſt virum tuum álterum neſciéris: ídeò & manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedícta in ætérnum. Et dixit omnis pópulis: Fiat, fiat.

℟. Dómine Deus. 253.

SABBATO.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 16. c

ET factum eſt poſt hæc, omnis pópulus poſt victóriam venit in Jerúſalem adoráre Dóminum: & mox ut purificáti ſunt, obtulérunt omnes holocáuſta, & vota, & repromiſſiónes ſuas. Porrò Judith univérſa vaſa béllica Holoférnis, quæ dedit illi pópulus, & conopéum, quod ipſa ſuſtúlerat de cubíli ipſíus, óbtulit in anathéma oblivionis.

Lectio ii.

ERat autem pópulus jucúndus ſecúndum fáciem ſanctórum, & per tres menſes gáudium hujus victóriæ celebrátum eſt cum Judith. Poſt dies autem illos unuſquíſque rédiit in domum ſuam, & Judith magna facta eſt in Bethúlia, & præclárior erat univérſæ terræ Iſrael. Erat étiam virtúti cáſtitas adjúncta, ita ut non cognóſceret virum ómnibus diébus vitæ ſuæ, ex quo defúnctus eſt Manáſſes vir ejus. Erat autem diébus feſtis procédens cum magna glória.

Lectio iii.

MAnſit autem in domo viri ſui annos centum quinque, & dimíſit abram ſuam líberam, & defúncta eſt ac ſepúlta cum viro ſuo in Bethúlia. Luxítque illam omnis pópulus diébus ſeptem. In omni autem ſpátio vitæ ejus nõ fuit qui perturbáret Iſrael, & poſt mortem ejus annis multis. Dies autem victóriæ hujus feſtivitátis, ab Hebræis in número ſanctórum diérum accípitur, & cólitur à Judæis ex illo témpore uſque in præſéntem diem.

SABBATO

ante Dominicam v. Septembr.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine Rex omnípotens, in ditióne tua cuncta ſunt pósita, & non eſt qui poſſit tuæ reſiſtere voluntáti.

DOMINICA V.

Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Eſther.

Lectio i. Cap. 1.

IN diébus Aſſuéri, qui regnávit ab India uſque Æthiópiam ſuper centum vigínti ſeptem provincias: quando ſedit

ſedit in ſolio regni ſui, Suſan civitas regni ejus exórdium fuit. Tértio igitur anno impérii ſui fecit grande convívium cunctis princípibus, & púeris ſuis, fortiſſimis Perſárum, & Medórum inclytis, & præféctis provinciárum coram ſe, ut oſténderet divítias glóriæ regni ſui, ac magnitúdinem atque jactántiam poténtiæ ſuæ multo témpore, centum vidélicet & octogínta diébus.

℟. Dómine mi Rex omnípotens, in ditióne tua cuncta ſunt pósita, & non eſt qui poſſit reſíſtere voluntáti tuæ: * Líbera nos propter nomen tuum. ℣. Exáudi oratiónem noſtram, & convérte luctum noſtrum in gáudium. Líbera.

Lectio ii.

Cumque impleréntur dies convívii, invitávit omnem pópulum, qui invéntus eſt in Suſan, à máximo uſque ad mínimum: & juſſit ſeptem diébus convívium præparári in veſtíbulo horti, & némoris, quod régio cultu & manu cónſitum erat. Et pendébant ex omni parte tentória aérii colóris & carbáſini ac hyacínthini, ſuſtentáta fúnibus byſſinis atque purpúreis, qui ebúrneis círculis inſérti erant, & colúmnis marmóreis fulciebántur. Lectuli quoque áurei & argéntei, ſuper paviméntum ſmarágdino & pário ſtratum lápide, diſpóſiti erant: quod mira varietáte pictúra decorábat. ℟. Confórta me Rex, ſanctórum principátum tenens: * Et da ſermónem rectum, & bene ſonántem in os meum. ℣. Dómine Rex univérſæ poteſtátis, convérte consílium eórum ſuper eos. Et.

Lectio iii.

Bibébant autem qui invitáti erant, áureis póculis, & áliis atque áliis vaſis cibi inferebántur. Vinum quoque ut magnificéntia régia dignum erat, abúndans & præcípuum ponebátur. Nec erat qui noléntes cógeret ad bibéndum: ſed ſicut rex ſtatúerat, præpónens menſis ſingulos de princípibus ſuis, ut súmeret unuſquíſque quod vellet. Vaſthi quoque regína fecit convívium feminárum in palátio, ubi rex Aſſuérus manére conſuéverat.

℟. Spem in álium numquam hábui, præterquam in te Deus Iſrael: * Qui iráſceris, & propítius eris: & ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus creátor cœli & terræ, réſpice ad humilitátem noſtram. Qui. Glória Patri. Qui.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Officiórum S. Ambróſii Epiſcopi.

Lib. 3. cap. 15. Lect. iv.

Quid Eſther regína, nonne ut pópulum ſuum perículo erúeret (quod erat decórum atque honéſtum) morti ſe óbtulit, nec immítis regis trepidávit furórem? Ipſe quoque rex Perſárum ferox atque túmido corde, tamen decórum judicávit, índici inſidiárum quæ ſibi parátæ forent, grátiam repræſentáre, populúmque líberum à ſervitúte erípere, erúere neci, nec párcere neci ejus qui tam indecóra ſuaſiſſet. Dénique quem ſecúndum à ſe, ac præcípuum inter omnes amícos habéret, cruci trádidit, quòd dehoneſtátum ſe ejus frauduléntis consíliis animadvertiſſet. ℟. Meménto mei Dómine Deus in bonum: * Et ne déleas miſeratiónes meas, quas feci in domo Dei mei, & in cæremóniis ejus. ℣. Recordáre mei, Dómine Deus meus. Et.

Lectio v. Cap. 16.

Ea enim amicítia probábilis, quæ honeſtátem tuétur, præferénda ſanè ópibus, honóribus, poteſtátibus, honeſtáti vero præférri non ſolet, ſed honeſtátem ſequi. Qua-

Digitized by Google

Qualis fuit Jónathæ, qui pro pietáte nec offénſam patris, nec ſalútis perículum refugiébat. Qualis fuit Achimelech, qui pro hoſpitális grátiæ offíciis necem pótiùs ſibi, quàm proditiónem fugiéntis amici, ſubeúndam arbitrabátur. Nihil igitur præferéndum honeſtáti: quæ tamen ne amicítiæ ſtúdio prætereátur, étiam hoc Scriptúra ádmonet.

℟. Tribulatiónes civitátũ audívimus, quas paſſæ ſunt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit ſuper nos, & ſuper líberos noſtros: ipſi montes nolunt recípere fugam noſtram: * Dómine miſerére. ℣. Peccávimus cum pátribus noſtris, injúſtè égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio vi.

Sunt enim pleræque Philoſophórum quæſtiónes: Utrùm amici cauſa quiſquam contra pátriam ſentíre, necne, débeat: ut amíco obédiat: utrùm opórteat ut fidem déſerat, dum indúlget atque inténdit amici commoditátibus. Et Scriptúra quidem ait: Clava, & gládius, & ſagítta ferráta: ſic homo eſt teſtimóniũ dans falſum advérſus amícũ ſuum. Sed consídera quid áſtruat. Nó teſtimónium reprehéndit dictum in amícum, ſed falſum teſtimónium. Quid enim ſi Dei cauſa, quid ſi pátria, cogátur áliquis dícere teſtimónium? Numquid præponderáre debet amicítia religióni, præponderáre charitáti vitiũ.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte ſua, qui per te ad níhilum redégit inimícos noſtros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut. Glória Patri. Ut.

℟. vii. Nos álium Deum neſcímus, præter Dóminum, in quo ſperámus: * Qui non déſpicit nos, nec ámovet ſalútem ſuam à génere noſtro. ℣. Indulgéntiam ipſíus fuſis lácrymis poſtulémus, & humiliémus illi ánimas noſtras. Qui non déſpicit.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus, Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Feria iv. hujus Hebd. poſt ii. & iii. Lect. dicitur ii. & iii. ℟. primi Nocturni hujus Dominicæ.

FERIA SECUNDA.

De libro Eſther.

Lectio i. Cap. 2.

Erat vir Judæus in Suſan civitáte, vocábulo Mardochæus, fílius Jair, fílii Sémei, fílii Cis, de ſtirpe Jémini, qui tranſlátus fúerat de Jerúſalem eo témpore, quo Jechoníam regem Juda Nabuchodónoſor rex Babylónis tranſtúlerat, qui fuit nutrítius fíliæ fratris ſui Ediſſæ, quæ áltero nómine vocabátur Eſther: & utrúmque paréntem amíſerat: pulchra nimis, & decóra fácie. Mortuíſque patre ejus ac matre, Mardochæus ſibi eam adoptávit in fíliam. ℟. Dómine mi Rex. 257.

Lectio ii.

Cumque percrebuíſſet regis impérium, & juxta mandátum illíus multæ pulchræ vírgines adduceréntur Suſan, & Ægéo traderéntur eunúcho: Eſther quoque inter céteras puéllas ei trádita eſt, ut ſervarétur in número feminárum. Quæ plácuit ei, & invénit grátiam in conſpéctu illíus. Et præcépit eunúcho, ut acceleráret mundum mulíebrẽ, & tráderet ei partes ſuas, & ſeptem puéllas ſpecioſíſſimas de domo regis, & tam

ipſam,

Digitized by Google

ipſam, quàm pediſſequas ejus ornáret atque excóleret. Quæ nóluit indicáre ei pópulum & pátriam ſuam: Mardochæus enim præcéperat ei, ut de hac re omnínò reticéret: qui deambulábat quotídie ante veſtíbulum domus, in qua eléctæ vírgines ſervabántur, curam agens ſalútis Eſther.

℟. Confórta. 257. Lectio iii.

Volúto autem témpore per órdinem, inſtábat dies, quo Eſther fília Abíhail fratris Mardochæi, quam ſibi adoptáverat in fíliam, debéret intráre ad regem. Quæ non quæſívit mulíebrem cultum, ſed quæcúmque vóluit Egéus eunúchus cuſtos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit. Erat enim formóſa valdè, & incredíbili pulchritúdine, ómnium óculis gratióſa & amábilis videbátur. Ducta eſt ítaque ad cubículū regis Aſſuéri menſe décimo, qui vocátur Tebeth, séptimo anno regni ejus. Et adamávit eam rex plus quā omnes mulíeres, habuítque grátiam & miſericórdiam coram eo ſuper omnes mulíeres, & póſuit diadéma regni in cápite ejus, fecítque eā regnáre in loco Vaſthi.

℟. Spem in álium. 257.

FERIA TERTIA.

De libro Eſther.

Lectio i. Cap. 3.

Poſt hæc rex Aſſuérus exaltávit Aman fílium Amadáthi, qui erat de ſtirpe Agag: & póſuit sólium ejus ſuper omnes príncipes, quos habébat. Cunctíque ſervi regis, qui in fóribus palátii verſabántur, flectébant génua, & adorábant Aman: ſic enim præcéperat eis Imperátor. Solus Mardochæus non flectébat genu, neque adorábat eum. Cui dixérunt púeri regis, qui ad fores palátii præſidébant: Cur præter céteros non obſérvas mandátum regis?

℟. Meménto mei. 257.

Lectio ii.

Cumque hoc crébriùs dícerent, & ille nollet audíre, nuntiavérunt Aman, ſcire cupiéntes utrùm perſeveráret in ſenténtia: dixerat enim eis ſe eſſe Judæum. Quod cùm audíſſet Aman, & experiménto probáſſet quòd Mardochæus non flécteret ſibi genu, nec ſe adoráret, irátus eſt valdè, & pro níhilo duxit in unum Mardochæum míttere manus ſuas.

℟. Tribulatiónes. 258. Lectio iii.

Audíerat enim quòd eſſet gentis Judææ: magíſque vóluit omnem Judæórum, qui erant in regno Aſſuéri, pérdere natiónem. Menſe primo (cujus vocábulum eſt Niſan) anno duodécimo regni Aſſuéri, miſſa eſt ſors in urnam, quæ Hebráicè dícitur phur, coram Aman, quo die, & quo menſe gens Judæórum debéret interfíci: & exívit menſis duodécimus, qui vocátur Adar.

℟. Benedícat te Dñs. 258.

FERIA QUARTA.

De libro Eſther.

Lectio i. Cap. 4.

Quæ cùm audíſſet Mardochæus, ſcidit veſtiménta ſua, & indútus eſt ſacco, ſpargens cínerem cápiti: & in platéa médiæ civitátis voce magna clamábat, oſténdens amaritúdinem ánimi ſui, & hoc ejulátu uſque ad fores palátii grádiens. Non enim erat lícitum indútum ſacco aulam regis intráre. In ómnibus quoque provínciis, óppidis, ac locis, ad quæ crudéle regis dogma pervénerat, planctus ingens erat apud Judæos, jejúnium, ululátus, & fletus, ſacco & cínere multis pro ſtrato uténtibus. Ingréſſæ autem ſunt puéllæ Eſther & eunúchi, nuntiaverúntque ei. Quod áudiens conſternáta eſt: & veſtem miſit, ut abláto ſacco, indúerent eum: quam acci-

Digitized by Google

accipere nóluit. Accitóque Athach eunúcho, quē rex miníſtrum ei déderat, prǽcépit ei, ut iret ad Mardochæum, & diſceret ab eo cur hoc fáceret.

℟. Nos álium Deum neſcímus, præter Dóminum, in quo ſperámus: * Qui non déſpicit nos, nec ámovet ſalútem ſuam à génere noſtro.

℣. Indulgéntiam ipſíus fuſis lácrymis poſtulémus, & humiliémus illi ánimas noſtras. Qui.

Lectio ii.

EGreſsúſque Athach, ivit ad Mardochæum ſtantem in platéa civitátis ante óſtium palátii: qui indicávit ei ómnia quæ accíderant, quómodo Aman promiſíſſet, ut in theſáuros regis pro Judæórum nece inférret argéntum. Exémplar quoque edícti, quod pendébat in Suſan, dedit ei, ut regínæ oſténderet, & monéret eam, ut intráret ad regem, & deprecarétur eum pro pópulo ſuo. Regréſſus Athach, nuntiávit Eſther ómnia, quæ Mardochæus díxerat. Quæ reſpóndit ei, & juſſit ut díceret Mardochæo: Omnes ſervi regis, & cunctæ, quæ ſub ditióne ejus ſunt, norunt provínciæ, quod ſive vir, ſive múlier, non vocátus, intérius átrium regis intráverit, abſque ulla cunctatióne ſtatim interficiátur: niſi fortè rex áuream virgam ad eum teténderit pro ſigno cleméntiæ, atque ita poſſit vívere. Ego ígitur quómodo ad regem intráre pótero, quæ triginta jam diébus non ſum vocáta ad eum?

℟. Confórta me Rex, ſanctórū principátū tenens: * Et da ſermónem rectum, & benè ſonántem in os meum. ℣. Dómine Rex univérſæ poteſtátis, convérte conſílium eórum ſuper eos. Et.

Lectio iii.

QUod cùm audíſſet Mardochæus, rurſum mandávit Eſther, dicens: Ne putes quòd ánimam tuam tantùm líberes, quia in domo regis es prę cunctis Judæis: ſi enim nunc ſilúeris, per áliam occaſiónem liberabúntur Judæi: & tu, & domus patris tui períbitis. Et quis novit utrùm idcircò ad regnum véneris, ut in tali témpore pararéris? Rursúmque Eſther hæc Mardochæo verba mandávit: Vade & cóngrega omnes Judæos, quos in Suſan repéreris, & oráte pro me. Non comedátis, & non bibátis tribus diébus & tribus nóctibus: & ego cum ancíllis meis ſimíliter jejunábo, & tunc ingrédiar ad regem contra legem fáciens, non vocáta, tradénſque me morti & perículo. Ivit ítaque Mardochæus, & fecit ómnia, quæ ei Eſther præcéperat.

℟. Spem in álium numquam hábui, prætérquam in te Deus Iſrael: * Qui iráſceris, & propítius eris: & ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus creátor cœli & terræ, réſpice ad humilitátem noſtram. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA.

De libro Eſther.

Lectio i. Cap. 5.

DIe autem tértio indúta eſt Eſther regálibus veſtiméntis, & ſtetit in átrio domus régiæ, quod erat intérius, contra baſílicam regis: at ille ſedébat ſuper ſólium ſuum in conſiſtório palátii contra óſtium domus. Cùmque vidíſſet Eſther regínam ſtantem, plácuit óculis ejus, & exténdit contra eam virgam áuream quam tenébat manu. Quæ accédens, oſculáta eſt ſummitátem virgæ ejus. Dixítque ad eam rex: Quid vis Eſther regína? quæ eſt petítio tua? étiam ſi dimídiam partem regni petíeris, dábitur tibi. At illa reſpóndit: Si regi placet, óbſecro ut ve-

venías ad me hódie, & Aman tecum ad convívium quod parávi. Statímque rex: Vocáte, inquit, citò Aman, ut Eſther obédiat voluntáti. ℟. Dómine mi Rex. 257.

Lectio ii.

Egréſſus eſt itaque illo die Aman lætus & álacer. Cúmque vidíſſet Mardochæum ſedéntem ante fores palátii, & non ſolùm non aſſurrexíſſe ſibi, ſed nec motum quidem de loco ſeſſiónis ſuæ, indignátus eſt valdè: & diſſimuláta ira, revérſus in domum ſuam, convocávit ad ſe amícos ſuos, & Zares uxórem ſuam: & expóſuit illis magnitúdinem divitiárum ſuárum, filiorúmque turbam, & quanta eum glória ſuper omnes príncipes & ſervos ſuos rex elevaſſet. Et poſt hæc ait: Regína quoque Eſther nullum álium vocávit ad convívium cum rege, præter me; apud quam étiam cras cum rege pransúrus ſum. Et cùm hæc ómnia hábeam, nihil me habére puto, quámdiu vídero Mardochæum Judæum ſedéntem ante fores régias. ℟. Confórta me Rex. 257.

Lectio iii.

Reſponderúntque ei Zares uxor ejus, & céteri amíci: Jube parári excélſam trabem, habéntem altitúdinis quinquagínta cúbitos, & dic manè regi ut appendátur ſuper eam Mardochæus, & ſic ibis cum rege lætus ad convívium. Plácuit ei conſílium, & juſſit excélſam parári crucem. ℟. Spem in álium numquam. 257.

FERIA SEXTA.

De libro Eſther.

Lectio i. Cap. 6.

Noctem illam duxit rex insómnem, juſsítque ſibi afférri hiſtórias & annáles priórum témporum. Quæ cùm illo præſénte legeréntur, ventum eſt ad illum locum ubi ſcriptum erat, quómodo nuntiáſſet Mardochæus inſídias Bágathan & Thares eunuchórum, regem Aſſuérum jugulâre cupiéntium. Quod cum audíſſet rex, ait: Quid pro hac fide honóris ac præmii Mardochæus conſecútus eſt? Dixérunt ei ſervi illius ac miniſtri: Nihil omníno mercédis accépit. Statímque rex, Quis eſt, inquit, in átrio? Aman quippe intérius átrium domus régiæ intráverat, ut ſuggéreret regi, & jubéret Mardochæum affígi patíbulo, quod ei fúerat præparátum. Reſpondérunt púeri: Aman ſtat in átrio. Dixítque rex: Ingrediátur. ℟. Meménto mei. 257.

Lectio ii.

Cúmque eſſet ingréſſus, ait illi: Quid debet fíeri viro, quem rex honoráre deſíderat? Cógitans autem in corde ſuo Aman, & réputans quòd nullum álium rex, niſi ſe vellet honoráre, reſpóndit: Homo quem rex honoráre cupit, debet índui véſtibus régiis, & impóni ſuper equum, qui de ſella regis eſt, & accípere régium diadéma ſuper caput ſuum, & primus de régiis princípibus, ac tyránnis téneat equum ejus, & per platéam civitátis incédens clamet, & dicat: Sic honorábitur, quemcúmque volúerit rex honoráre. ℟. Tribulatiónes. 258.

Lectio iii.

Dixítque ei rex: Feſtína, & ſumpta ſtola & equo, fac, ut locútus es, Mardochæo Judæo, qui ſedet ante fores palátii. Cave, ne quidquam de his, quæ locútus es, prætermíttas. Tulit ítaque Aman ſtolam & equum, indutúmque Mardochæum in platéa civitátis, & impóſitum equo præcedébat, atque clamábat: Hoc honóre condígnus eſt quecúmq; rex volúerit honoráre. Reverſúſque eſt Mardo-

chæus

Digitized by Google

chæus ad jánuam palátii: & Aman feſtinávit ire in domum ſuam, lugens, & opérto cápite: narravítque Zares uxóri ſuæ, & amícis ómnia, quæ eveníſſent ſibi.

℟. Benedícat te. 258.

SABBATO.

De libro Eſther.

Lectio i. Cap. 7.

INtrávit ítaque rex, & Aman, ut bíberent cum regína. Dixítque ei rex étiam ſecúnda die, poſtquam vino incalúerat: Quæ eſt petítio tua Eſther ut detur tibi? & quid vis fieri? Etiam ſi dimídiam partem regni mei petíeris, impetrábis. Ad quem illa reſpóndit: Si invéni grátiam in óculis tuis ò rex, & ſi tibi placet, dona mihi ánimam meam pro qua rogo, & pópulum meum pro quo óbſecro. Tráditi enim ſumus ego & pópulus meus, ut conterámur, jugulémur, & pereámus. Atque útinam in ſervos & fámulas venderémur: eſſet tolerábile malum, & gemens tacérem: nunc autem hoſtis noſter eſt, cujus crudélitas redúndat in regem.

Lectio ii.

REſpondénſque rex Aſſuérus, ait: Quis eſt iſte, & cujus poténtiæ, ut hæc áudeat fácere? Dixítque Eſther: Hoſtis & inimícus noſter péſſimus iſte eſt Aman. Quod ille áudiens, íllicò obſtúpuit, vultum regis ac regínæ ferre non suſtinens. Rex autem irátus ſurréxit, & de loco convívii intrávit in hortum arbóribus cónſitum. Aman quoque ſurréxit ut rogáret Eſther regínam pro ánima ſua: intelléxit enim à rege ſibi parátum malum.

Lectio iii.

QUi cùm reverſus eſſet de horto nemóribus cónſito, & intráſſet convívii locum, réperit Aman ſuper léctulū corruíſſe, in quo jacébat Eſther, & ait: Etiam regínam vult opprímere, me præſénte, in domo mea. Necdum verbum de ore regis exíerat, & ſtatim operuérunt fáciem ejus. Dixítque Harbóna unus de eunúchis qui ſtabant in miniſtério regis: En lignum, quod paráverat Mardochæo, qui locútus eſt pro rege, ſtat in domo Aman, habens altitúdinis quinquagínta cúbitos. Cui dixit rex: Appéndite eum in eo. Suſpénſus eſt ítaque Aman in patíbulo quod paráverat Mardochæo: & regis ira quiévit.

SABBATO

ante Dnicam primam Octobr.

Ad Magnificat, Antiphona.

Adapériat Dóminus cor veſtrum in lege ſua: & in præcéptis ſuis, & fáciat pacem Dóminus Deus noſter.

DOMINICA I.

Octobris.

In primo Nocturno.

Incipit liber primus Machabæórum. Lectio i. Cap. 1.

ET factum eſt, poſtquam percúſſit Alexánder Philíppi Mácedo, qui primus regnávit in Græcia, egréſſus de terra Cethim, Daríum regem Perſárum & Medórum: conſtítuit prælia multa, & obtínuit ómnium munitiónes, & interfécit reges terræ. Et pertranſiit uſque ad fines terræ: & accépit ſpólia multitúdinis Géntium, & ſíluit terra in conſpéctu ejus. Et congregávit virtútem, & exércitum fortem nimis: & exaltátum eſt, & elevátum cor ejus: & obtínuit regiónes Géntium, & tyránnos: & facti ſunt illi in tribútum. Et poſt hæc décidit in lectum, & cognóvit quia morerétur. Et vocávit púeros ſuos nóbiles, qui ſecum erant nutríti à juventúte, & divíſit illis regnum ſuum, cùm adhuc víveret. ℟. Adapériat Dóminus cor veſtrum in lege ſua, & in præcéptis ſuis, & fáciat pacem in diébus veſtris:

Con-

Digitized by Google

* Concédat vobis ſalútem, & rédimat vos à malis. Exáudiat Dóminus oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis, nec vos déſerat in témpore malo. Concédat. Lectio ii.

Et regnávit Alexánder annis duódecim, & mórtuus eſt. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unuſquíſque in loco ſuo: & impoſuérunt omnes ſibi diadémata poſt mortem ejus, & filii eórum poſt eos annis multis, & multiplicáta ſunt mala in terra. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illúſtris, filius Antíochi regis, qui fúerat Romæ obſes, & regnávit in anno centéſimo trigéſimo ſéptimo regni Græcórum. ℟. Exáudiat Dóminus oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis, nec vos déſerat in témpore malo: * Dóminus Deus noſter. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus. Lectio iii.

In diébus illis exiérunt ex Iſrael filii iníqui, & ſuaſérunt multis, dicéntes: Eámus, & diſponámus teſtaméntum cum Géntibus, quæ circa nos ſunt: quia ex quo receſſimus ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus viſus eſt ſermo in óculis eórum. Et deſtinavérunt áliqui de pópulo, & abiérunt ad regem: & dedit illis poteſtátem ut fácerent juſtítiam Géntium. Et ædificavérunt gymnáſium in Jeroſólymis ſecúndùm leges Natiónum. Et fecérunt ſibi præpútia, & receſſérunt à teſtaménto ſancto, & juncti ſunt Natiónibus, & venúmdati ſunt ut fácerent malum. ℟. Congregáti ſunt inimíci noſtri, & gloriántur in virtúte ſua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & diſpérge illos: * Ut cognóſcant, quia non eſt álius, qui pugnet pro nobis, niſi tu Deus noſter. ℣. Diſpérge illos in virtúte tua, & déſtrue eos protéctor noſter Dómine. Ut. Glória Patri. Ut.

In ſecúndo Nocturno.

Ex libro Officiórum S. Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 1. cap. 40. Lectio iv.

Fortáſſe áliquos béllica defixos glória tenet, ut putent ſolam eſſe præliárem fortitúdinem: & ideò me ad iſta deflexiſſe, quia illa noſtris déforet. Quàm fortis Jeſus Nave, ut uno prælio quinque reges captos ſtérneret cum pópulis ſuis? Deínde cùm adverſum Gabaonítas urgéret prælium, & veterétur ne nox impedíret victóriam, magnitúdine mentis, & fídei clamávit: Stet ſol: & ſtetit, donec victória conſummarétur. Gédeon in trecéntis viris de ingénti pópulo, & acérbo hoſte revéxit triúmphum. Jónathas adoléſcens virtútem magnam fecit in prælio. ℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores eſtóte, quómodo ſalvi facti ſunt patres noſtri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miserébitur noſtri Deus noſter. ℣. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in Mari rubro. Et nunc. Lectio v.

Quid de Machabæis loquar? Sed priùs de pópulo dicam patrum: qui cùm eſſent paráti ad repugnándum pro templo Dei, & pro legítimis ſuis, dolo hóſtium die laceſſiti ſábbati, maluérunt vulnéribus offérre nuda córpora, quàm repugnáre, ne violárent ſábbatum. Itaque omnes læti ſe obtulérunt morti. Sed Machabæi conſiderántes quòd hoc exémplo gens omnis poſſet períre, ſábbato étiam cùm ipſi in bellum provocaréntur, ulti ſunt innocéntium necem fratrum ſuórum. Unde póſteà ſti-

ſtimulátus rex Antiochus, cùm bellum accénderet per duces ſuos Lyſiam, Nicánorem, Górgiam, ita cum Orientálibus ſuis, & Aſſyriis attrítus eſt cópiis, ut quadragínta & octo míllia in médio campi à tribus míllibus proſterneréntur.

℟. Congregátæ ſunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te ſunt óculi noſtri, ne pereámus.

℣. Tu ſcis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus ſubſíſtere ante fáciem illórum, niſi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vi.

Virtútem ducis Judæ Machabæi de uno ejus mílite conſideráte. Namque Eleázarus, cùm ſupereminéntem céteris elephántem loríca veſtítum régia ádvérteret, arbitrátus quòd in eo eſſet rex, curſu cóncito in médium legiónis ſe prorúpit, & abjécto clypeo, utráque manu interficiébat, donec perveníret ad béſtiam, atque intrávit ſub eam, & ſubjécto gládio interémit eam. Itaque cadens béſtia oppréſſit Eleázarum, atque ita mórtuus eſt. Quanta ígitur virtus ánimi! primò, ut mortem non timéret: deínde, ut circumfúſus legiónibus inimicórum, in confértos raperétur hoſtes, médium penetráret agmen, & contémpta morte ferócior, abjécto clypeo, utráque manu vulnerátæ molem béſtiæ ſubíret, ac ſuſtinéret, pòſt infrà ipſam ſuccéderet, quò plenióri feríret ictu; cujus ruína incluſus, magis quàm oppréſſus, ſuo eſt ſepúltus triúmpho.

℟. Tua eſt poténtia, tuum regnum Dómine: tu es ſuper omnes Gentes. * Da pacem Dómine in diébus noſtris.

℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, juſtus & miſéricors. Da pacem Dómine. Glória Patri. Da pacem.

℟. vii. Refúlſit ſol in clypeos áureos, & reſplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium diſſipáta eſt.

℣. Erat enim exércitus magnus valdè, & fortis, & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus sábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus.

℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena eſt.

Infra Hebdom. Feria iv. & Sabbato poſt ii. & iii. Lectionem dicitur ii. & iii. Reſponſ. ſequentis Feriæ ii.

FERIA SECUNDA.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 1.

Et parátum eſt regnum in conſpéctu Antíochi, & cœpit regnáre in terra Ægypti, ut regnáret ſuper duo regna. Et intrávit in Ægyptum in multitúdine gravi, in cúrribus, & elephántis, & equítibus, & copióſa návium multitúdine: & conſtítuit bellum advérſus Ptolemæum regem Ægypti: & véritus eſt Ptolemæus à fácie ejus, & fugit, & cecidérunt vulneráti multi. Et comprehéndit civitátes munítas in terra Ægypti: & accépit ſpólia terræ Ægypti.

℟. Dixit Judas Simóni fratri ſuo: Elige tibi viros, & vade, líbera fratres tuos in Galilæam: ego autem, & Jónathas frater tuus, íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cœlo, ſic fiat. ℣. Accingímini filii poténtes, & eſtóte paráti: quóniam mélius eſt nobis mori in bello, quàm vidére mala gentis noſtræ, & ſanctórum. Sicut.

Le-

Digitized by Google

Lectio ii.

ET cōvértit Antíochus, poſtquam percúſſit Ægyptum in centéſimo, & quadragéſimo tértio anno: & aſcéndit ad Iſrael, & aſcéndit Jeroſólymā in multitúdine gravi. Et intrávit in ſanctificatiónē cum ſupérbia, & accépit altáre áureum, & candelábrū lúminis, & univérſa vaſa ejus, & menſā propoſitiónis, & libatória, & phíalas, & mortariola áurea, & velum, & corónas, & ornaméntum áureum quod in fácie tēpli erat: & comminuit ómnia. ℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta eſt lætítia magna in pópulo. ℣. In Hymnis & confeſſiónibus benedicébant Dóminum. Et facta.

Lectio iii.

ET accépit argéntum, & aurum, & vaſa concupiſcibília: & accépit theſáuros occúltos quos invénit: & ſublátis ómnibus ábiit in terram ſuam. Et fecit cædem hóminum, & locútus eſt in ſupérbia magna. Et factus eſt planctus magnus in Iſrael, & in omni loco eórum: & ingemuérunt príncipes & ſenióres: vírgines & júvenes infirmáti ſunt, & ſpecióſitas mulíerum immutáta eſt. Omnis marítus ſumpſit laméntum: & quæ ſedébant in thoro maritáli, lugébant. Et commóta eſt terra ſuper habitántes in ea, & univérſa domus Jacob índuit confuſiónem. ℟. In hymnis & confeſſiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Iſrael, & victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórū.

Lectio i. Cap. 1.

IN diébus illis ſurréxit Mathathías filius Joánnis, filii

Simeónis, ſacérdos ex filiis Joárib ab Jerúſalem, & conſédit in monte Modin: & habébat filios quinque, Joánnem, qui cognominabátur Gaddis: & Simónem, qui cognominabátur Thaſi: & Judam, qui vocabátur Machabæus: & Eleázarum, qui cognominabátur Abaron: & Jónathan, qui cognominabátur Apphus. Hi vidérunt mala, quæ fiébant in pópulo Juda, & in Jerúſalem. ℟. Hic eſt fratrum amátor, & pópuli Iſrael: * Hic eſt qui multum orat pro pópulo, & univérſa ſancta civitáte Jerúſalem. ℣. Vir iſte in pópulo ſuo mitíſſimus appáruit. Hic eſt.

Lectio ii.

ET dixit Mathathías: Væ mihi, ut quid natus ſum vidére contritiónem pópuli mei, & contritiónem civitátis ſanctæ, & ſedére illic, cùm datur in mánibus inimicórū? Sancta in manu extraneórum facta ſunt: templum ejus ſicut homo ignóbilis. Vaſa glóriæ ejus captíva abdúcta ſunt: trucidáti ſunt ſenes ejus in platéis, & júvenes ejus cecidérūt in gládio inimicórum. Quæ gens non hæreditávit regnum ejus, & non obtínuit ſpólia ejus? ℟. Tu Dómine univerſórum, qui nullam habes indigéntiam, voluíſti templū tuum fieri in nobis: * Conſérva domum iſtam immaculátam in ætérnum Dómine. ℣. Tu elegíſti Dómine domum iſtam ad invocándum nomen tuum in ea, ut eſſet domus oratiónis, & obſecratiónis pópulo tuo. Conſérva.

Lectio iii.

ET ſcidit veſtiménta ſua Mathathías, & filii ejus: & operuérunt ſe cilíciis, & planxérunt valdè. Et venérunt illuc qui miſſi erant à rege Antíocho, ut cógerent eos, qui confúgerant in civitátem Modin, immoláre, & accéndere thu-

Digitized by Google

thura, & à lege Dei diſcédere. Et multi de pópulo Iſrael conſentiéntes acceſsérunt ad eos: ſed Mathathías, & filii ejus conſtánter ſtetérunt.

℣. Aperi óculos tuos Dómine, & vide afflictiónem noſtram: circumdedérunt nos Gentes ad puniéndum nos: * Sed tu Dómine exténde bráchium tuum, & líbera ánimas noſtras. ℣. Afflíge oppriméntes nos, & contuméliam faciéntes in ſupérbiam: & cuſtódi partem tuam. Sed tu. Glória Patri. Sed tu.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæórũ.

Lectio i. Cap. 2.

ET reſpóndit Mathathías, & dixit magna voce: Et ſi omnes Gentes regi Antíocho obédiunt, ut diſcédat unuſquíſque à ſervitúte legis patrum ſuórum, & conséntiat mandátis ejus: ego & filii mei, & fratres mei obediémus legi patrum noſtrórum. Propítius ſit nobis Deus: non eſt nobis útile relínquere legem, & juſtítias Dei: non audiémus verba regis Antíochi, nec ſacrificábimus tranſgrediéntes legis noſtræ mandáta, ut eámus áltera via. ℟. Refúlſit ſol in clypeos áureos, & reſplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium diſſipáta eſt. ℣. Erat enim exércitus magnus valdè, & fortis: & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

Lectio ii.

ET ut ceſsávit loqui verba hæc, accéſſit quidam Judæus in ómnium óculis ſacrificáre idólis ſuper aram in civitáte Modin, ſecúndùm juſſum regis: & vidit Mathathías, & dóluit, & contremuérunt renes ejus, & accénſus eſt furor ejus ſecúndùm judícium legis, & inſíliens, trucidávit eum ſuper aram: ſed & virum, quem rex Antíochus míſerat, qui cogébat immoláre, occídit in ipſo témpore, & aram deſtrúxit, & zelátus eſt legem, ſicut fecit Phínees Zamri fílio Salómi.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta eſt lætítia magna in pópulo. ℣. In Hymnis & confeſſiónibus benedicébant Dóminum. Et facta.

Lectio iii.

ET exclamávit Mathathías voce magna, in civitáte, dicens: Omnis qui zelum habet legis ſtátuens teſtaméntũ, éxeat poſt me. Et fugit ipſe, & filii ejus in montes, & reliquérunt quæcúmque habébant in civitáte. Tunc deſcendérunt multi quæréntes judícium & juſtítiam, in desértum: & ſedérunt ibi ipſi, & filii eórum, & mulíeres eórum, & pécora eórum: quóniam inundavérunt ſuper eos mala.

℟. In hymnis & confeſſiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Iſrael, & victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæórũ.

Lectio i. Cap. 2.

ET appropinquavérunt dies Mathathíæ moriéndi, & dixit filiis ſuis: Nunc confortáta eſt ſupérbia & caſtigátio, & tempus everſiónis, & ira indignatiónis. Nunc ergo, ò filii, æmulatóres eſtóte legis, & date ánimas veſtras pro teſtaménto patrum veſtrórum, & mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus ſuis: & accipiétis glóriam magnam, & nomen ætérnum. Abraham nónne in tentatióne invéntus eſt fidélis, & reputátum eſt ei ad juſtítiam? Joſeph in témpore angúſtiæ ſuæ cuſtodívit mandátum, & factus eſt dóminus Ægypti. Phínees pa-

Digitized by Google

pater noſter, zelándo zelum Dei, accépit teſtaméntum ſacerdótii ætérni. ℟. Adapériat Dóminus. 262.

Lectio ii.

JEſus, dum implévit verbum, factus eſt dux in Iſraël. Caleb, dum teſtificátur in eccléſia, accépit hæreditátem. David in ſua miſericórdia conſecútus eſt ſedem regni in ſæcula. Elías, dum zelat zelum legis, recéptus eſt in cœlum. Ananías, & Azarías, & Míſael credéntes, liberáti ſunt de flamma. Dániel in ſua ſimplicitáte liberátus eſt de ore leónum. Et ita cogitáte per generatiónem & generatiónem: quia omnes qui ſperant in eum, non infirmántur. Et à verbis viri peccatóris ne timuéritis: quia glória ejus ſtercus & vermis eſt: hódie extóllitur, & cras non inveniétur: quia convérſus eſt in terram ſuam, & cogitátio ejus périit. ℟. Exáudiat Dóminus. 263.

Lectio iii.

VOs ergo filii confortámini, & viríliter ágite in lege, quia in ipſa glorióſi éritis. Et ecce Simon frater veſter, ſcio quòd vir cóſilii eſt: ipſum audíte ſemper, & ipſe erit vobis pater. Et Judas Machabæus fortis víribus à juventúte ſua ſit vobis princeps milítiæ, & ipſe aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis: & vindicáte vindíctam pópuli veſtri. Retribúite retributiónem Géntibus, & inténdite in præcéptum legis. Et benedíxit eos, & appóſitus eſt ad patres ſuos.

℟. Congregáti ſunt. 263.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórũ.

Lectio i. Cap. 2. & 3.

DEfúnctus eſt Mathathías anno centéſimo & quadragéſimo ſexto: & ſepúltus eſt à filiis ſuis in ſepúlchris patrum ſuórum in Modin, & planxérunt eum omnis Iſraël planctu magno. Et ſurréxit Judas, qui vocabátur Machabæus filius ejus pro eo: & adjuvábant eum omnes fratres ejus, & univérſi qui ſe conjúnxerant patri ejus: & præliabántur prælium Iſraël cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo ſuo. Et perſecútus eſt iníquos, perſcrútans eos: & qui conturbábant pópulum ſuum, eos ſuccéndit flammis: & repúlſi ſunt inimíci ejus præ timóre ejus, & omnes operárii iniquitátis conturbáti ſunt: & diréċta eſt ſalus in manu ejus. ℟. Impetum. 265.

Lectio ii.

ET exacerbábat reges multos, & lætificábat Jacob in opéribus ſuis, & in ſæculum memória ejus in benedictióne. Et perambulávit civitátes Juda, & pérdidit ímpios ex eis, & avértit iram ab Iſraël. Et nominátus eſt uſque ad noviſſimum terræ, & congregávit pereúntes. Et congregávit Apollónius Gentes, & à Samaría virtútem multam & magnam ad bellándum contra Iſraël. Et cognóvit Judas, & éxiit óbviam illi, & percúſſit, & occídit illum: & cecidérunt vulneráti multi, & réliqui fugérunt. Et accépit ſpólia eórum: & gládium Apollónii abſtulit Judas, & erat pugnans in eo ómnibus diébus.

℟. Congregátæ ſunt. 264.

Lectio iii.

ET cécidit timor Judæ, ac fratrum ejus, & formído ſuper omnes Gentes in circúitu eórum. Et pervénit ad regem nomen ejus, & de præliis Judæ narrábant omnes Gentes. Ut audívit autem rex Antiochus ſermónes iſtos, irátus eſt ánimo: & miſit, & congregávit exércitum univérſi regni ſui, caſtra fórtia valdè, & apéruit ærárium ſuum, & dedit ſtipéndia exercítui in annum: & mandávit illis,

illis, ut eſſent paráti ad ómnia.

℣. Tua eſt poténtia. 264.

SABBATO.

De libro primo Machabæórũ.

Lectio i. Cap. 3. 1

ET vidit Judas, & fratres ejus, quia multiplicáta ſunt mala, & exércitus applicábant ad fines eórum: & cognovérunt verba regis, quæ mandávit pópulo fácere in intéritum & conſummatiónem: & dixérunt unuſquiſque ad próximum ſuum: Erigámus dejectiónem pópuli noſtri, & pugnémus pro pópulo noſtro, & ſanctis noſtris. Et congregátus eſt convéntus ut eſſent paráti in prælium, & ut orárent, & péterent miſericórdiam, & miſeratiónes. Et Jeruſalem non habitabátur, ſed erat ſicut desértum: non erat qui ingrederétur, & egrederétur de natis ejus: & ſanctum conculcabátur: & filii alienigenárum erant in arce, ibi erat habitátio Géntium: & abláta eſt volúptas à Jacob, & defécit ibi tíbia, & cíthara.

Lectio ii.

ET congregáti ſunt, & venérunt in Maſpha contra Jeruſalem: quia locus oratiónis erat in Maſpha antè in Iſrael. Et jejunavérunt illa die, & induérunt ſe cilíciis, & cínerem impoſuérunt cápiti ſuo: & diſcidérunt veſtiménta ſua: & expandérunt libros legis, de quibus ſcrutabántur Gentes ſimilitúdinem ſimulacrórum ſuórum: & attulérunt ornaménta ſacerdotália, & primitias, & décimas: & ſuſcitavérunt Nazaræos, qui impléverant dies: & clamavérunt voce magna in cœlum, dicéntes: Quid faciémus iſtis, & quò eos ducémus? & ſancta tua conculcáta ſunt, & contamináta ſunt, & ſacerdótes tui facti ſunt in luctum, & in humilitátem. Et ecce Natiónes convenérunt advérſum nos, ut nos diſpérdant: tu ſcis quæ cógitant in nos. Quómodo poterimus ſubſiſtere ante fáciem eórum, niſi tu Deus ádjuves nos?

Lectio iii.

ET tubis exclamavérunt voce magna. Et poſt hæc conſtítuit Judas duces pópuli, tribúnos, & centurióness, & pentacontárchos, & decuriónes. Et dixit his, qui ædificábant domos, & ſponſábant uxóres, & plantábant víneas, & formidolóſis, ut redírent unuſquíſque in domum ſuam ſecúndùm legem. Et movérũt caſtra, & collocavérunt ad Auſtrum Emmaum. Et ait Judas: Accingímini, & eſtóte filii poténtes, & eſtóte paráti in manè, ut pugnétis advérſus Natiónes has, quæ convenérunt advérſus nos diſpérdere nos, & ſancta noſtra: quóniam mélius eſt nos mori in bello, quàm vidére mala gentis noſtræ, & ſanctórum. Sicut autem fúerit volúntas in cœlo, ſic fiat.

Ad Magnificat, Antiphona.

Refúlſit ſol in clypeos áureos, & reſplenduérunt montes ab eis, & fortitúdo Géntium diſſipáta eſt.

DOMINICA II.

Octobris.

In primo Nocturno.

De libro primo Machabæórũ.

Lectio i. Cap. 4. 36

DIxit autem Judas, & fratres ejus: Ecce contríti ſunt inimíci noſtri: aſcendámus nunc mundáre ſancta, & renováre. Et congregátus eſt omnis exércitus, & aſcendérunt in montem Sion. Et vidérunt ſanctificatiónem desértam, & altáre profanátum, & portas exúſtas, & in átriis virgúlta nata, ſicut in ſaltu, vel in móntibus, & paſtophória dírúta. Et ſcidérunt veſtiménta ſua, & planxérunt planctu magno, & impoſué-

runt

ſunt cinerem ſuper caput ſuum. Et cecidérunt in fáciem ſuper terram, & exclamavérunt tubis ſignórum, & clamavérunt in cœlum.

℣. Adapériat Dóminus cor veſtrum in lege ſua, & in præcéptis ſuis, & fáciat pacem in diébus veſtris: * Concédat vobis ſalútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis, nec vos déſerat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii.

TUnc ordinávit Judas viros, ut pugnárent advérſus eos, qui erant in arce, donec emundárent ſancta. Et elégit ſacerdótes ſine mácula, voluntátem habéntes in lege Dei: & mundavérunt ſancta, & tulérunt lápides contaminatiónis in locum immúndum. Et cogitávit de altári holocauſtórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret. Et íncidit illis conſilium bonum, ut deſtruérent illud: ne forte illis eſſet in oppróbrium, quia contaminavérunt illud Gentes, & demolíti ſunt illud. Et repoſuérunt lápides in monte domus in loco apto, quoadúſque veníret Prophéta, & reſpondéret de eis.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis, nec vos déſerat in témpore malo: * Dóminus Deus noſter. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii.

ET accepérunt lápides íntegros ſecúndum legem, & ædificavérunt altáre novum, ſecúndum illud quod fuit priùs, & ædificavérunt ſancta, & quæ intra domum erant intrínſecus: & ædem, & átria ſanctificavérunt. Et fecérunt vaſa ſancta nova, & intulérunt candelábrum, & altáre incensórum, & menſam in templum. Et incénſum poſuérunt ſuper altáre, & accendérunt lucérnas, quæ ſuper candelabrum erant, & lucébant in templo. Et poſuérunt ſuper menſam panes, & appendérunt vela, & conſummavérunt ómnia ópera quæ fécerant.

℟. Congregáti ſunt inimíci noſtri, & gloriántur in virtúte ſua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & diſpérge illos: * Ut cognóſcant, quia non eſt álius, qui pugnet pro nobis, niſi tu Deus noſter.

℣. Diſpérge illos in virtúte tua, & deſtrue eos protéctor noſter Dómine. Ut.

Glória Patri. Ut.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro S.P.N. Auguſtini Epiſcopi de Civitáte Dei.

Lib. 18. cap. 45. Lectio iv.

POſteáquam gens Judæa cœpit non habére Prophétas, proculdúbio detérior facta eſt, eo ſcilicet témpore, quo ſe ſperábat, inſtauráto templo, poſt captivitátem, quæ fuit in Babylónia, futúram eſſe melíórem. Sic quippe intelligébat pópulus ille carnális, quod prænuntiátum eſt per Aggæū Prophétam, dicéntem: Magna erit glória domus iſtius noviſſimæ plus quàm primæ. Quod de novo Teſtaménto dictum eſſe, paulò ſupériùs demonſtrávit, ubi ait apértè Chriſtum promíttens: Et movébo omnes Gentes: & véniet deſiderátus cunctis Géntibus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores eſtóte, quómodo ſalvi facti ſunt patres noſtri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miſerébitur noſtri Deus noſter.

℣. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in Mari rubro. Et nunc.

Lectio v.

TAlibus enim eléctis Géntium, domus Dei ædificá-

tur per Teſtaméntum novum lapídibus vivis, longè gloriòſior, quàm templum illud fuit, quod à rege Salomóne conſtrúctum eſt, & poſt captivitátem inſtaurátum. Propter hoc ergo nec Prophétas ex illo témpore hábuit illa gens: ſed multis cládibus afflícta eſt ab alienígenis régibus, ipſiſque Románis, ne hanc Aggæi prophetíam in illa inſtauratióne templi opinaréntur implétam. Non multò enim pòſt, adveniénte Alexándro, ſubjugáta eſt: quando etſi nulla facta eſt vaſtátio, quóniam non ſunt auſi ei resíſtere, & ídeò placátum facíllimè súbditi recepérunt: non erat tamen glória tanta domus illíus, quanta fuit in ſuórum regum líbera poteſtáte.

℟. Congregátæ ſunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te ſunt óculi noſtri, ne pereámus. ℣. Tu ſcis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus ſubſíſtere ante fáciem illórum, niſi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vi.

Deínde Ptolemæus Lagi filius, poſt Alexándri mortem captívos inde in Ægyptū tránſtulit: quos ejus ſucceſſor Ptolemæus Philadélphus benevolentíſſimè inde dimíſit: per quem factum eſt, ut Septuagínta Intérpretum Scriptúras haberémus. Deínde contríti ſunt bellis, quæ in Machabæórum libris explicántur. Poſt hæc capti à Rege Alexandríæ Ptolemæo, qui eſt appellátus Epíphanes: inde ab Antíocho rege Syriæ multis & graviſſimis malis ad idóla coléndacompúlſi: templúmque ipſum replétum ſacrílegis ſuperſtitiónibus Géntium, quod tamen dux eórum ſtrenuíſſimus Júdas, qui étiam Machabæus dictus eſt, Antíochi dúcibus pulſis, ab omni illa idololatríæ contaminatióne mundávit.

℟. Tua eſt poténtia, tuum regnum Dómine: tu es ſuper omnes Gentes: * Da pacem Dómine in diébus noſtris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, juſtus & miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

℟. vii. Refúlſit ſol in clypeos áureos, & reſplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium diſſipáta eſt. ℣. Erat enim exércitus magnus valdè, & fortis, & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus sábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórū.

Lectio i. Cap. 4. f

Ante matutínum ſurrexérunt quinta & vigéſima die menſis noni (hic eſt menſis Cáſleu) centéſimi quadragéſimi octávi anni: & obtulérunt ſacrifícium ſecúndùm legem ſuper altáre holocauſtórum novum, quod fecérunt. Secúndùm tempus, & ſecúndùm diem, in qua contaminavérunt illud Gentes, in ipſa renovátum eſt in cánticis, & cítharis, & cínyris, & cymbalis. Et cécidit omnis pópulus in fáciem, & adoravérunt, & benedixérunt in cœlum eum, qui proſperávit eis.

℟. Dixit Judas. 264.

Lectio ii.

Et fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo, & obtulérunt holocáuſta cum lætítia, & ſacrifícium ſalutáris & laudis. Et ornavérunt fáciem

Digitized by Google

ciem templi corónis áureis, & ſcútulis: & dedicavérunt portas & paſtophória, & impoſuérunt eis jánuas. Et facta eſt lætítia in pópulo magna valdè, & advérſum eſt oppróbrium Géntium. Et ſtátuit Judas, & fratres ejus, & univérſa ecclésia Iſrael, ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus ſuis ab anno in annum per dies octo, à quinta & vigéſima die menſis Cáſleu, cum lætítia & gáudio.

℟. Ornavérunt fáciem. 265.

Lectio iii.

ET ædificavérunt in témpore illo montem Sion, & per circúitum muros altos, & turres firmas, ne quando venírent Gentes, & conculcárent eum, ſicut ánteà fecérunt. Et collocávit illic exércitum, ut ſervárent eum, & munívit eum ad cuſtodiéndam Bethſúram, ut habéret pópulus munitiónem contra fáciem Idumææ.

℟. In hymnis. 266.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórũ.

Lectio i. Cap. 5.

ET factum eſt, ut audiérunt Gentes in circúitu, quia ædificátum eſt altáre & ſanctuárium ſicut priùs, irátæ ſunt valdè: & cogitábant tóllere genus Jacob, qui erant inter eos, & cœpérunt occídere de pópulo, & pérſequi. Et debellábat Judas fílios Eſau in Idumæa, & eos qui erant in Acrabatháne, quia circumſedébant Iſraelítas, & percúſſit eos plaga magna. Et recordátus eſt malítiam filiórum Bean, qui erant pópulo in láqueum, & in ſcándalum, inſidiántes ei in via. Et conclúſi ſunt ab eo in túrribus, & applícuit ad eos, & anathematizávit eos, & incéndit turres eórum igni, cum ómnibus qui in eis erant.

℟. Hic eſt fratrum. 265.

Lectio ii.

ET tranſívit ad fílios Ammon, & invénit manum fortem, & pópulum copióſum, & Timótheum ducem ipsórum: & commíſit cum eis prælia multa, & contriti ſunt in conſpéctu eórum, & percúſſit eos: & cœpit Gazer civitátem, & filias ejus, & revérſus eſt in Judæam. Et congregátæ ſunt Gentes, quæ ſunt in Gálaad, advérſus Iſraelítas, qui erant in fínibus eórum, ut tóllerent eos: & fugérunt in Dátheman munitiónem.

℟. Tu Dómine. 265.

Lectio iii.

ET misérunt lítteras ad Judam, & fratres ejus, dicéntes: Congregátæ ſunt advérſum nos Gentes per circúitum, ut nos áuferant: & parant veníre, & occupáre munitiónem, in quam confúgimus: & Timótheus eſt dux exércitus eórum. Nunc ergo veni, & éripe nos de mánibus eórum, quia cécidit multitúdo de nobis. Et omnes fratres noſtri, qui erant in locis Tubin, interfécti ſunt: & captívas duxérunt uxóres eórum, & natos, & ſpólia, & peremérunt illic ferè mille viros.

℟. Aperi óculos. 266.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæórũ.

Lectio i. Cap. 5.

IN diébus, quibus erat Judas, & Jónathas in terra Gálaad, & Simon frater ejus in Galilæa contra fáciem Ptolemáidis, audívit Joséphus Zachariæ fílius, & Azarías princeps virtútis, res benè geſtas, & prælia quæ facta ſunt, & dixit: Faciámus & ipſi nobis nomen, & eámus pugnáre advérſus Gentes, quæ in circúitu noſtro ſunt. Et præcépit his qui erant in exércitu ſuo, & abiérunt Jámniam.

℟. Reſúlſit ſol in clýpeos áureos. 266.

Digitized by Google

Lectio ii.

ET exívit Górgias de civitáte, & viri ejus óbviàm illis in pugnam. Et fugáti ſunt Joséphus & Azarías, uſque in fines Judææ: & cecidérunt illo die de pópulo Iſrael ad duo míllia viri, & facta eſt fuga magna in pópulo, quia non audiérunt Judam, & fratres ejus, exiſtimántes fórtiter ſe factúros. Ipſi autem non erant de ſémine virórum illórum, per quos ſalus facta eſt in Iſrael. ℞. Ornavérunt. 266.

Lectio iii.

ET viri Juda magnificáti ſunt valdè in conſpéctu omnis Iſrael, & Géntium ómnium, ubi audiebátur nomen eórum. Et convenérunt ad eos fauſta acclamántes. Et exívit Judas, & fratres ejus, & expugnábant filios Eſau in terra, quæ ad Auſtrum eſt, & percúſſit Chebron & filias ejus: & muros ejus, & turres ſuccéndit igni in circúitu. Et movit caſtra ut iret in terram alienigenárum, & perambulábat Samaríam. In die illa cecidérunt ſacerdótes in bello, dum volunt fórtiter fácere, dum ſine consílio éxeunt in prælium.
℞. In hymnis. 266.

FERIA QUINTA.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 6.

ET rex Antíochus perambulábat ſuperióres regiónes, & audívit eſſe civitátem Elymáidem in Pérſide nobiliſſimam, & copióſam in argénto & auro, templúmque in ea lócuples valdè, & illic velámina áurea, & lorícæ, & ſcuta, quæ reliquit Alexánder Philíppi rex Mácedo, qui regnávit primus in Græcia. Et venit, & quærébat cápere civitátem, & deprædári eam: & non pótuit, quóniam innótuit ſermo his qui erant in civitáte: & inſurrexérunt in prælium, & fugit inde, & ábiit cum triſtítia magna, & revérſus eſt in Babylóniam. Et venit qui nuntiáret ei in Pérſide, quia fugáta ſunt caſtra, quæ erant in terra Juda, & quia ábiit Lyſias cum virtúte forti in primis, & fugátus eſt à fácie Judæórum.
℞. Adapériat. 269.

Lectio ii.

ET invaluérunt armis, & víribus, & ſpóliis multis, quæ cepérunt de caſtris quæ excidérunt: & quia diruérunt abominatiónem, quam ædificáverat ſuper altáre quod erat in Jeruſalem, & ſanctificatiónem, ſicut priùs, circumdedérunt muris excélſis, ſed & Bethſúram civitátem ſuam. Et factum eſt ut audívit rex ſermónes iſtos, expávit, & commótus eſt valdè: & décidit in lectum, & íncidit in languórem præ triſtítia, quia non factum eſt ei ſicut cogitábat. Et erat illic per dies multos: quia renováta eſt in eo triſtítia magna, & arbitrátus eſt ſe mori.
℞. Exáudiat Dóminus. 269.

Lectio iii.

ET vocávit omnes amícos ſuos, & dixit illis: Recéſſit ſomnus ab óculis meis, & cóncidi, & córrui corde præ ſolicitúdine: & dixi in corde meo: In quantam tribulatiónem devéni, & in quos fluctus triſtítiæ, in qua nunc ſum; qui jucúndus eram, & diléctus in poteſtáte mea! Nunc verò reminíſcor malórum quæ feci in Jeruſalem: unde & ábſtuli ómnia ſpólia áurea & argéntea, quæ erant in ea, & miſi auférre habitántes Judæam ſine causa. Cognóvi ergo quia proptéreà invenérunt me mala iſta: & ecce péreo triſtítia magna in terra aliéna.
℞. Congregáti ſunt inimíci noſtri. 269.

FE-

FERIA SEXTA.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 7.

ANno centéſimo quinquagéſimo primo éxiit Demétrius Seléuci filius ab urbe Roma, & aſcéndit cum paucis viris in civitátem marítimam, & regnávit illic. Et ſedit Demétrius ſuper ſedem regni ſui: & venérunt ad eum viri iniqui & ímpii ex Iſrael: & Alcimus dux eórum, qui volébat fieri ſacérdos. Et accuſavérunt pópulum apud regem, dicéntes: Pérdidit Judas, & fratres ejus, omnes amícos tuos, & nos diſpérſit de terra noſtra. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat, & vídeat extermínium omne quid fecit nobis, & regiónibus regis: & púniat omnes amícos ejus, & adjutóres eórum.

℟. Impetum inimicórum. 269.

Lectio ii.

ET elégit rex ex amícis ſuis Bácchidem qui dominabátur trans flumen magnum in regno, ut fidélem regi: & miſit eum, ut vidéret extermínium, quod fecit Judas: ſed & Alcimum ímpium conſtítuit in ſacerdótium, & mandávit ei fácere ultiónem in filios Iſrael. Et ſurrexérunt, & venérunt cum exércitu magno in terram Juda: & miſérunt núntios, & locúti ſunt ad Judam, & ad fratres ejus verbis pacíficis in dolo. Et non intendérunt ſermónibus eórum: vidérunt enim quia venérunt cum exércitu magno.

℟. Congregátæ ſunt. 270.

Lectio iii.

ET convenérunt ád Alcimum, & Bácchidem congregátio Scribárum requírere quæ juſta ſunt: & primi, Aſſidæi qui erant in fíliis Iſrael, & exquirébant ab eis pacem. Dixérunt enim: Homo ſacérdos de sémine Aaron venit, non decípiet nos: & locútus eſt cum eis verba pacífica: & jurávit illis, dicens: Non inferémus vobis malum, neque amícis veſtris. Et credidérunt ei. Et comprehéndit ex eis ſexagínta viros, & occídit eos in una die ſecúndùm verbum, quod ſcriptum eſt: Carnes ſanctórum tuórum, & sánguinem ipsórum effudérunt in circúitu Jeruſalem, & non erat qui ſepeliret.

℟. Tua eſt poténtia. 270.

SABBATO.

De libro primo Machabæórũ.

Lectio i. Cap. 8.

ET audívit Judas nomen Romanórum, quia ſunt poténtes víribus, & acquiéſcunt ad ómnia quæ poſtulántur ab eis: & quicúmque acceſſérunt ad eos, ſtatuérunt cum eis amicítias, & quia ſunt poténtes víribus. Et audiérunt prælia eórum, & virtútes bonas, quas fecérunt in Galátia, quia obtinuérunt eos, & duxérunt ſub tribútum: & quanta fecérunt in regióne Hiſpániæ, & quòd in poteſtátem redegérunt metálla argénti & auri, quæ illic ſunt, & poſſedérunt omnem locum consilio ſuo, & patiéntia: lócaque quæ longè erant valdè ab eis, & reges qui ſupervénerant eis ab extrémis terræ, contrivérunt, & percuſſérunt eos plaga magna: céteri autem dant eis tribútum ómnibus annis.

Lectio ii.

ET elégit Judas Eupólemum filium Joánnis, filii Jacob, & Iáſonem filium Eleázari, & miſit eos Romam conſtitúere cum illis amicítiam & ſocietátem: & ut auférrent ab eis jugum Græcórum, quia vidérunt quòd in ſervitútem prémerent regnum Iſrael. Et abiérunt Romam viam multam valdè, & introiérunt cúriam, & dixérunt: Judas Machabæus, & fratres ejus, & pópulus Judæórum miſérunt nos

Digitized by Google

ad vos ſtatúere vobíſcum ſocietátem & pacem, & conſcríbere nos ſócios & amícos veſtros. Et plácuit ſermo in conſpéctu eórum. Et hoc reſcríptum eſt, quod reſcripſérunt in tábulis æreis, & miſérunt in Jerúſalem, ut eſſet apud eos ibi memoriále pacis & ſocietátis. Lectio iii.

BEnè ſit Románis, & genti Judæórum in mari, & in terra in ætérnum: gladiúſque & hoſtis procul ſit ab eis. Quòd ſi inſtíterit bellum Románis priùs, aut ómnibus sóciis eórum in omni dominatióne eórum: auxílium feret gens Judæórum, prout tempus dictáverit, corde pleno: & præliántibus non dabunt, neque ſubminiſtrábunt tríticum, arma, pecúniam, naves, ſicut plácuit Románis, & cuſtódient mandáta eórum, nihil ab eis accipiéntes. Simíliter autem & ſi genti Judæórum priùs accíderit bellum, adjuvábunt Románi ex ánimo, prout eis tempus permíſerit.

Ad Magnificat. Antiphona.

Lugébat autem Judam Iſraël planctu magno, & dicébat: Quómodo cecidíſti potens in prælio, qui ſalvum faciébas pópulum Dómini?

DOMINICA III.

Octobris.

In primo Nocturno.

De libro primo Machabæórũ.

Lectio i. Cap.

INtéreà ut audívit Demétrius, quia cécidit Nicánor & exércitus ejus in prælio, appóſuit Bácchidem, & Alcimum rurſum míttere in Judæam, & dextrum cornu cum illis. Et abiérunt viam, quæ ducit in Gálgala, & caſtra poſuérunt in Máſaloth, quæ eſt in Arbéllis: & occupavérunt eam, & peremérunt ánimas hóminum multas. In menſe primo anni centéſimi & quinquagéſimi ſecúndi, applicuérunt exércitum ad Jerúſalem: & ſurrexérunt, & abiérunt in Béream vigínti míllia virórum, & duo míllia équitum. Et Judas poſúerat caſtra in Láiſa, & tria míllia viri elécti cum eo: & vidérunt multitúdinem exércitus quia multi ſunt, & timuérunt valdè: & multi ſubtraxérunt ſe de caſtris, & non remanſérunt ex eis niſi octingénti viri.

℟. Adapériat Dóminus cor veſtrum in lege ſua, & in præcéptis ſuis, & fáciat pacem in diébus veſtris: * Concédat vobis ſalútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis, nec vos déſerat in témpore malo. Concédat. Lectio ii.

ET vidit Judas quòd deflúxit exércitus ſuus, & bellum perurgébat eum, & confráctus eſt corde: quia non habébat tempus cõgregándi eos, & diſſolútus eſt. Et dixit his qui resídui erant: Surgámus, & eámus ad adverſários noſtros, ſi potérimus pugnáre advérſus eos. Et avertébant eum, dicéntes: Non potérimus: ſed liberémus ánimas noſtras modò, & revertámur ad fratres noſtros, & tunc pugnábimus advérſus eos: nos autem pauci ſumus. Et ait Judas: Abſit iſtam rem fácere, ut fugiámus ab eis: & ſi appropiávit tempus noſtrum, moriámur in virtúte propter fratres noſtros, & non inferámus crimen glóriæ noſtræ. Et movit exércitus de caſtris, & ſtetérunt illis óbviàm: & diviſi ſunt équites in duas partes, & fundibulárii, & ſagittárii præíbant exércitum, & primi certáminis omnes poténtes.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis, nec vos déſerat in témpore malo: * Dóminus Deus noſter.

Digitized by Google

℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii.

Bacchides autem erat in dextro cornu, & proximávit légio ex duábus pártibus, & clamábant tubis: exclamavérunt autem & hi, qui erant ex parte Judæ, étiam ipſi, & commóta eſt terra à voce exercítuum: & commíſſum eſt prælium à manè uſque ad véſperam. Et vidit Judas, quòd firmior eſt pars exércitus Bácchidis in dextris, & convenérunt cum ipſo omnes conſtántes corde: & contríta eſt déxtera pars ab eis, & perſecútus eſt eos uſque ad montem Azóti. Et qui in ſiniſtro cornu erant, vidérunt quòd contrítum eſt dextrum cornu, & ſecúti ſunt poſt Judam, & eos qui cum ipſo erant à tergo: & ingravátum eſt prælium, & cecidérunt vulneráti multi ex his, & ex illis. Et Judas cécidit, & céteri fugérunt. Et Jónathas & Simon tulérunt Judam fratrem ſuum, & ſepeliérunt eum in ſepúlchro patrum ſuórum in civitáte Modin. Et flevérunt eum omnis pópulus Iſrael planctu magno.

℟. Congregáti ſunt inimíci noſtri, & gloriántur in virtúte ſua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & diſpérge illos: * Ut cognóſcant, quia non eſt álius, qui pugnet pro nobis, niſi tu Deus noſter. ℣. Diſpérge illos in virtúte tua, & déſtrue eos protéctor noſter Dómine. Ut cognóſcant. Glória Patri. Ut.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Officiórum S. Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 1. cap. 41. Lectio iv.

Quia fortitúdo non ſolum ſecúndis rebus, ſed étiam advérſis probátur, ſpectémus Judæ Machabæi éxitum. Is enim poſt victum Nicánorem, regis Demétrii ducem, ſecúrior advérſus vigínti míllia exércitus regis, cum octingéntis viris bellum adórſus, voléntibus his cédere, ne multitúdine opprimeréntur, gloriósam magis mortem, quàm turpem fugam ſuáſit. Ne crimen, inquit, noſtræ relinquámus glóriæ. Ita commíſſo prælio, cùm à primo ortu diéi in véſperam dimicarétur, dextrum cornu, in quo validíſſimam manum advértit hóſtium, aggréſſus, fácilè avértit. Sed dum fugiéntes ſéquitur, à tergo vúlneri locum præbuit: ítaque glorioſiórem triúmphis mortem invénit.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores eſtóte, quómodo ſalvi facti ſunt patres noſtri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miſerébitur noſtri Deus noſter. ℣. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio v.

Quid Jónatham fratrem ejus attéxam, qui cum parva manu advérſus exércitus régios pugnans, deſértus à ſuis, & cum duóbus tantùm relíctus, reparávit bellum, avértit hoſtem, fugitántes ſuos ad societátem revocávit triúmphi? Habes fortitúdinem béllicam, in qua non mediócris honéſti ac decóri forma eſt, quòd mortem ſervitúti præferat, ac turpitúdini. Quid autem de mártyrum dicam paſſiónibus? Et ne lóngiùs evagémur, non minórem de ſupérbo rege Antíocho Machabæi púeri revexérunt triúmphum, quàm paréntes próprii: ſiquidem illi armáti, iſti ſine armis vicérunt.

℟. Congregátæ ſunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus,

Digitized by Google

Deus, ad te ſunt óculi noſtri, ne pereámus. ℣. Tu ſcis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus ſubſíſtere ante fáciem illórum, niſi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vi.

Stetit invícta ſeptem puerórum cohors, régiis cincta legiónibus: defecérunt ſupplícia, ceſsérunt tortóres, non defecérunt mártyres. Alius córiũ cápitis exútus, ſpéciem mutáverat, virtútem áuxerat. Alius linguam juſſus amputándam prómere, reſpóndit: Non ſolos Dóminus audit loquéntes, qui audiébat Móyſen tacéntem. Plus audit tácitas cogitatiónes ſuórum, quàm voces ómnium. Linguæ flagéllum times, flagéllum ſánguinis non times? Habet & ſanguis vocem ſuam, qua clamat ad Deum, ſicut clamávit in Abel. ℟. Tua eſt poténtia, tuum regnum Dómine: tu es ſuper omnes Gentes: * Da pacem Dómine in diébus noſtris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, juſtus & miſéricors. Da pacem Dómine. Glória Patri. Da pacem. ℟. vii. Refúlſit ſol in clypeos áureos, & reſplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium diſſipáta eſt. ℣. Erat enim exércitus magnus valdè, & fortis, & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo. ℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória Patri. Plena eſt.

FERIA SECUNDA.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 9.

Et congregáti ſunt omnes amíci Judæ, & dixérunt Jónathæ: Ex quo frater tuus Judas defúnctus eſt, vir ſímilis ei non eſt, qui éxeat contra inimícos noſtros, Bácchidem, & eos qui inimíci ſunt gentis noſtræ. Nunc ítaque te hódie elégimus eſſe pro eo nobis in príncipem & ducẽ ad bellándum bellum noſtrum. Et ſuſcépit Jónathas témpore illo principátum, & ſurréxit loco Judæ fratris ſui. Et cognóvit Bácchides, & quærébat eum occídere. ℟. Dixit Judas. 264.

Lectio ii.

Et cognóvit Jónathas, & Simon frater ejus, & omnes qui cum eo erant: & fugérunt in deſértum Thécuæ, & conſedérunt ad aquam lacus Aſphar. Et cognóvit Bácchides, & die Sabbatórum venit ipſe, & omnis exércitus ejus trans Jordánem. Et Jónathas miſit fratrem ſuum ducem pópuli, & rogávit Nabuthæos amícos ſuos, ut commodárent illis apparátum ſuum, qui erat copióſus. Et exiérunt filii Jambri ex Mádaba, & comprehendérunt Joánnem, & ómnia quę habébat, & abiérunt habéntes ea. ℟. Ornavérunt. 265.

Lectio iii.

Poſt hæc verba renuntiátum eſt Jónathæ, & Simóni fratri ejus, quia filii Jambri fáciunt núptias magnas, & ducunt ſponſam ex Mádaba filiam uníus de magnis princípibus Chánaan cum ambitióne magna. Et recordáti ſunt ſánguinis Joánnis fratris ſui: & aſcendérunt, & abſcondérunt ſe ſub teguménto montis. Et elevavérunt óculos ſuos, & vidérunt: & ecce tumúltus, & apparátus multus: & ſponſus procéſſit, & amíci ejus, & fratres ejus óbviàm illis cum týmpanis, & múſicis, & armis multis. Et ſurrexérunt ad eos ex inſídiis, & occidérunt eos, & cecidérunt vulneráti multi, & reſi-

Digitized by Google

reſidui fugérunt in montes: & accepérunt ómnia ſpólia eórum. ℟. In hymnis. 265.

FERIA TERTIA.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 12.

ET vidit Jónathas quia tempus eum juvat, & elégit viros, & miſit eos Romam ſtatúere, & renováre cum eis amicítiam: & ad Spartiátas, & ad ália loca miſit epiſtolas ſecúndum eámdem formam. Et abiérunt Romam, & intravérunt cúriam, & dixérunt: Jónathas ſummus ſacérdos, & gens Judæórum misérunt nos, ut renovarémus amicitiam & ſocietátem ſecúndum priſtinum. Et dedérunt illis epiſtolas ad ipſos per loca, ut dedúcerent eos in terram Juda cum pace. ℟. Hic eſt fratrum. 265.

Lectio ii.

ET hoc eſt exémplum epiſtolárum, quas ſcripſit Jónathas Spartiátis: Jónathas ſummus ſacérdos, & ſeniores gentis, & ſacerdótes, & réliquus pópulus Judæórum, Spartiátis frátribus ſalútem. Jam pridem miſſæ erant epiſtolæ ad Oníam ſummum ſacerdótem ab Arío, qui regnábat apud vos, quóniam eſtis fratres noſtri, ſicut reſcríptum cóntinet, quod ſubjéctum eſt. Et ſuſcépit Onías virum, qui miſſus fúerat, cum honóre: & accépit epiſtolas, in quibus ſignificabátur de ſocietáte & amicítia. ℟. Tu Dómine. 265.

Lectio iii.

NOs, cùm nullo horum indigerémus, habéntes ſolátio ſanctos libros, qui ſunt in mánibus noſtris, malúimus míttere ad vos renováre fraternitátem & amicítiã, ne fortè alieni efficiámur à vobis: multa enim témpora tranſiérunt, ex quo miſiſtis ad nos. Nos ergo in omni témpore ſine intermiſſióne in diébus ſolémnibus, & céteris, quibus opórtet, mémores ſumus veſtri in ſacrificiis, quæ offérimus, & in obſervatiónibus, ſicut fas eſt, & decet meminiſſe fratrum. ℟. Aperi óculos tuos. 266.

FERIA QUARTA.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 12.

ET cùm cogitáſſet Tryphon regnáre Aſiæ, & aſſúmere diadéma, & exténdere manũ in Antíochum regem: timens ne forte non permítteret eum Jónathas, ſed pugnáret advérſus eum, quærébat cõprehéndere eum, & occídere. Et exúrgens ábiit in Bethſan. Et exívit Jónathas óbviàm illi cum quadragínta millibus virórum electórum in prælĩũ, & venit Bethſan. Et vidit Tryphon quia venit Jónathas cum exércitu multo, ut exténderet in eum manus, tímuit. Et excépit eum cum honóre, & commendávit eum ómnibus amícis ſuis, & dedit ei múnera: & præcépit exercítibus ſuis ut obedírent ei ſicut ſibi. ℟. Refúlſit ſol in clypeos. 266.

Lectio ii.

ET dixit Jónathæ: Ut quid vexáſti univérſum pópulum, cùm bellum nobis non ſit? Et nunc remítte eos in domos ſuas: élige autem tibi viros paucos qui tecum ſint, & veni mecum Ptolemáidam, & tradam eam tibi, & réliqua præſídia, & exércitum, & univérſos præpóſitos negótii, & convérſus abibo: proptéreà enim veni. Et crédidit ei, & fecit ſicut dixit: & dimiſit exércitum, & abiérunt in terram Juda. Retínuit autem ſecum tria míllia virórum, ex quibus remíſit in Galilæam duo míllia, mille autem venérunt cum eo. ℟. Ornavérunt fáciem. 266.

Lectio iii.

UT autem intrávit Ptolemáidam Jónathas, clau-

Digitized by Google

ſérunt portas civitátis Ptoleménſes: & comprehendérunt eum, & omnes, qui cum eo intráverant, gládio interfecérunt. Et miſit Tryphon exércitum, & équites in Galilæam, & in campum magnum, ut pérderent omnes ſócios Jónathæ. At illi cùm cognoviſſent quia comprehénſus eſt Jónathas, & périit, & omnes qui cum eo erant, hortáti ſunt ſemetípſos, & exiérunt paráti in prælium. Et vidéntes hi qui inſecúti fúerant, quia pro ánima res eſt illis, revérſi ſunt: illi autem venérunt omnes cum pace in terram Juda. Et planxérunt Jónathan, & eos, qui cum ipſo fúerant, valdè.

℟. In hymnis. 266.

FERIA QUINTA.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. Cap 13.

ET audívit Simon quòd congregávit Tryphon exércitum copióſum ut veníret in terram Juda, & attéreret eam. Videns quia in tremóre pópulus eſt, & in timóre, aſcéndit Jerúſalem, & congregávit pópulum: & adhórtans dixit: Vos ſcitis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei fécimus pro légibus, & pro ſanctis prælia, & angúſtias quales vídimus: horum grátia periérunt fratres mei omnes propter Iſrael, & relíctus ſum ego ſolus. Et nunc non mihi contingat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis: non enim mélior ſum frátribus meis. Vindicábo itaque gentem meam, & ſancta, natos quoque noſtros, & uxóres: quia congregátæ ſunt univérſæ Gentes contérere nos inimicítiæ grátia.

℟. Adapériat. 274. Lectio ii.

ET accénſus eſt ſpíritus pópuli ſimul ut audívit ſermónes iſtos: & reſpondérunt voce magna, dicéntes: Tu es dux noſter loco Judæ, & Jónathæ fratris tui: pugna prælium noſtrum: & ómnia quæcúmque díxeris nobis, faciémus. Et cóngregans omnes viros bellatóres, accelerávit conſummáre univérſos muros Jerúſalem, & munívit eam in gyro. Et miſit Jónathan filium Abſalómi, & cum eo exércitum novum in Joppen: & ejéctis his, qui erant in ea, remánſit illic ipſe. Et movit Tryphon à Ptolemáida cum exércitu multo, ut veníret in terram Juda, & Jónathas cum eo in cuſtódia. Simon autem applícuit in Addus contra fáciem campi. ℟. Exáudiat Dóminus. 274.

Lectio iii.

ET ut cognóvit Tryphon quia ſurréxit Simon loco fratris ſui Jónathæ: & quia commiſſúrus eſſet cum eo prælium, miſit ad eum legátos, dicens: Pro argénto, quod debébat frater tuus Jónathas in ratióne regis, propter negótia quæ hábuit, detinúimus eum. Et nunc mitte argénti talénta centum, & duos filios ejus óbſides, ut non dimíſſus fúgiat à nobis, & remittémus eum. Et cognóvit Simon quia cum dolo loquerétur ſecum: juſſit tamen dari argéntum, & púeros: ne inimicítiam magnam ſúmeret ad pópulum Iſrael, dicéntem: Quia non miſit ei argéntum, & púeros, proptéreà périit. Et miſit púeros, & centum talénta: & mentítus eſt, & non dimíſit Jónathan.

℟. Congregáti. 275.

FERIA SEXTA.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. Cap 14 b

ET audítum eſt Romæ, quia defúnctus eſſet Jónathas, & uſque in Spartiátas: & contriſtáti ſunt valdè. Ut audiérunt autem quòd Simon frater ejus factus eſſet ſummus ſacérdos loco ejus, & ipſe obti-

Digitized by Google

néret omnem regiónem, & civitátes in ea; ſcripsérunt ad eum in tábulis æreis, ut renovárent amicítias, & societáté quam fécerant cum Juda, & cum Jónatha frátribus ejus. Et lectæ ſunt in conſpéctu ecclésiæ in Jerúſalem. Et hoc exémplum epiſtolárum, quas Spartiátæ miſérunt.

℟. Impetum inimicórum. 275.

Lectio ii.

Spartianórum príncipes, & civitátes, Simóni Sacerdóti magno, & senióribus, & ſacerdótibus, & réliquo pópulo Judæórum, frátribus, ſalútem: Legáti, qui miſſi ſunt ad pópulum noſtrum, nuntiavérunt nobis de veſtra glória, & honóre, ac lætítia: & gaviſi ſumus in intróitu eórum. Et ſcrípſimus quæ ab eis erant dicta in concíliis pópuli, ſic: Numénius Antíochi, & Antípater Iáſonis filius, legáti Judæórum, venérunt ad nos, renovántes nobíſcum amicitiá príſtinam. Et plácuit pópulo excípere viros glorióſè, & pónere exémplum ſermónum eórum in ſegregátis pópuli libris, ut ſit ad memóriam pópulo Spartiatárum. Exémplū autem horum ſcrípſimus Simóni magno Sacerdóti.

℟. Congregátæ ſunt. 275.

Lectio iii.

Poſt hæc autem miſit Simon Numénium Romam, habéntem clypeum áureum magnum, pondo mnarum mille, ad ſtatuéndam cum eis ſocietátem. Cùm autem audíſſet pópulus Románus ſermónes iſtos, dixérunt: Quam gratiárum actiónem reddémus Simóni, & filiis ejus? Reſtítuit enim ipſe fratres ſuos, & expugnávit inimícos Iſrael ab eis, & ſtatuérunt ei libertátem, & deſcripsérunt in tábulis æreis, & poſuérunt in títulis in monte Sion.

℟. Tua eſt poténtia. 276.

SABBATO.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 16.

Simon autem, perámbulans civitátes, quæ erant in regióne Judææ, & ſolicitúdinem gerens eárum, deſcéndit in Jéricho ipſe, & Mathathias filius ejus, & Judas, anno centéſimo ſeptuageſimo ſéptimo, menſe undécimo: hic eſt menſis Sabath. Et ſuſcépit eos filius Abóbi in munitiúnculam, quæ vocátur Doch, cum dolo, quā ædificávit: & fecit eis convívium magnum, & abſcóndit illic viros. Et cùm inebriátus eſſet Simon, & filii ejus, ſurréxit Ptolemæus cum ſuis, & ſumpsérunt arma ſua, & intravérunt in convívium, & occidérunt eum, & duos filios ejus, & quoſdam púeros ejus. Et fecit deceptiónem magnā in Iſrael, & réddidit mala pro bonis.

Lectio ii.

Et ſcripſit hæc Ptolemæus, & miſit regi, ut mítteret ei exércitum in auxílium, & tráderet ei regiónem, & civitátes eórum, & tribúta. Et miſit álios in Gázaram tóllere Joánnem: & tribúnis miſit epíſtolas, ut venírent ad ſe, & daret eis argéntum, & aurum, & dona. Et álios miſit occupáre Jerúſalem, & montem templi. Et præcúrrens quidam, nuntiávit Joánni in Gázara, quia périit pater ejus, & fratres ejus, & quia miſit te quoque interfíci.

Lectio iii.

Ut audívit autem, veheménter expávit: & comprehéndit viros qui vénerant pérdere eum, & occídit eos: cognóvit enim quia quærébāt eum pérdere. Et cétera ſermónum Joánnis, & bellórum ejus, & bonárum virtútum, quibus fórtiter geſſit, & ædifícii murórum quos extrúxit, & rerum geſtárum ejus: ecce hæc ſcripta ſunt in libro diérum ſacer-

Digitized by Google

ſacerdótii ejus, ex quo factus eſt princeps ſacerdótum poſt patrem ſuum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exáudiat Dóminus oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis: nec vos déſerat in témpore malo Dóminus Deus noſter.

DOMINICA IV.
Octobris.
In primo Nocturno.

Incipit liber ſecúndus Machabæórum. Lectio i. Cap. 1.

FRátribus, qui ſunt per Ægyptum, Judæis, ſalútem dicunt fratres, qui ſunt in Jeroſólymis, Judæi, & qui in regióne Judææ, & pacem bonam. Benefáciat vobis Deus, & memínerit teſtaménti ſui, quod locútus eſt ad Abraham, & Iſaac, & Jacób servórum ſuórum fidélium: & det vobis cor ómnibus ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem corde magno, & ánimo voléntí. Adapériat cor veſtrum in lege ſua, & in præcéptis ſuis, & fáciat pacem. Exáudiat oratiónes veſtras, & recõciliétur vobis, nec vos déſerat in témpore malo. Et nũc hic ſumus orántes pro vobis.

℟. Adapériat Dóminus cor veſtrum in lege ſua, & in præcéptis ſuis, & fáciat pacem in diébus veſtris: * Concédat vobis ſalútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis, nec vos déſerat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii.

FActúri ígitur quinta & vigéſima die menſis Cáſleu purificatiónem templi, neceſſárium dúximus ſignificáre vobis: ut & vos quoque agátis diem ſcœnopégiæ, & diem ignis, qui datus eſt quando Nehemías ędificáto templo & altári, óbtulit ſacrifícia. Nam cùm in Pérſidem ducerẽntur patres noſtri, ſacerdótes, qui tunc cultóres Dei erant, accéptum ignem de altári occúltè abſcondérunt in valle, ubi erat púteus altus & ſiccus, & in eo contutáti ſunt eum, ita ut ómnibus ignótus eſſet locus.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis, nec vos déſerat in témpore malo: * Dóminus Deus noſter. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii.

CUm autem præteríſſent anni multi, & plácuit Deo ut mitterétur Nehemías à rege Pérſidis: nepótes ſacerdótum illórum, qui abſcónderant, miſit ad requiréndum ignem: & ſicut narravérunt nobis, non invenérunt ignem, ſed aquam craſſam. Et juſſit eos hauríre, & afférre ſibi: & ſacrifícia, quæ impóſita erant, juſſit ſacérdos Nehemías aſpérgi ipſa aqua, & ligna, & quæ erant ſuperpóſita. Utque hoc factum eſt, & tempus áffuit quo ſol refúlſit, qui priùs erat in núbilo, accénſus eſt ignis magnus, ita ut omnes miraréntur.

℟. Congregáti ſunt inimíci noſtri, & gloriántur in virtúte ſua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & diſpérge illos: * Ut cognóſcant, quia non eſt álius, qui pugnet pro nobis, niſi tu Deus noſter. ℣. Diſpérge illos in virtúte tua, & déſtrue eos protéctor noſter Dómine. Ut cognóſcant. Glória Patri. Ut.

In ſecundo Nocturno.

Ex Tractátu S. Joánnis Chryſóſtomi ſuper Pſalmum quadragéſimum tértium.

Lectio iv.

DEus, áuribus noſtris audívimus, patres noſtri annuntiavérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum. Hunc Pſalmum dicit quidem Prophéta, dicit autem non

Digitized by Google

non ex perſóna própria, ſed ex perſóna Machabæórum, narrans & prædicens quæ futúra erant illo témpore. Tales enim ſunt Prophétæ: ómnia témpora percúrrunt, præséntia, prætérita, futúra. Quinam ſint autem hi Machabæi, quidque paſſi ſint, & quid fécerint, neceſsárium eſt primùm dícere, ut ſint apertióra, quæ in arguménto dicúntur. Ii enim, cùm invaſiſſet Judæam Antiochus qui dictus eſt Epíphanes, & ómnia devaſtáſſet, & multos, qui tunc erant à pátriis inſtitútis reſilíre coegiſſet, permanſérunt illæſi ab illis tentatiónibus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores eſtóte, quómodo ſalvi facti ſunt patres noſtri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miſerébitur noſtri Deus noſter. ℣. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit Pharaóni, & exercitui ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio v.

Et quando grave quidem bellum ingruébat, nec quidquam poſſent fácere quod prodéſſet, ſe abſcondébant: nam hoc quoque fecérunt Apóſtoli. Non enim ſemper apparéntes in média irruébant perícula, ſed nonnúmquam & fugiéntes, & laténtes ſecedébant. Poſtquam autem parum reſpirárunt, tamquam generóſi quidam cátuli ex antris exiliéntes, & è látebris emergéntes, ſtatuérunt non ſe ámpliùs ſolos ſerváre, ſed étiam álios quoſcúmque poſsét: & civitátem, & omnem regiónem obeúntes, collegérunt quotquot invenérunt adhuc ſanos & íntegros: & multos étiam qui laborábant, & corrúpti erant, in ſtatum príſtinum redegérunt, eis perſuadéntes redíre ad legem pátriam.

℟. Congregátæ ſunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te ſunt óculi noſtri, ne pereámus. ℣. Tu ſcis quæ cógitant in nos: quómodo poterímus ſubsíſtere ante fáciem illórum, niſi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vi.

Deum enim dicébant eſſe benígnum & cleméntem, nec umquam adimere ſalútem, quæ proficíſcitur ex pœniténtia. Hæc autem dicéntes, habuérunt deléctum fortiſſimórum virórum. Non enim pro uxóribus, líberis, & ancíllis, patriæque everſióne, & captivitáte, ſed pro lege, & pátria república pugnábant. Eórum autem dux erat Deus. Cùm ergo áciem dirígerent, & ſuas ánimas prodígerent, fundébant adverſários, non armis fidéntes, ſed loco omnis armatúræ, pugnæ cauſam ſufficere ducéntes. Ad bellum autem eúntes non tragœdias excitábant, non pæána canébant, ſicut nonnúlli fáciunt: non adſcivérunt tibícines, ut fit in áliis caſtris: ſed Dei ſupérnè auxílium invocábant, ut adéſſet, opem ferret, & manum præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cujus glória decertábant.

℟. Tua eſt poténtia, tuum regnum Dómine: tu es ſuper omnes Gentes: * Da pacem Dómine in diébus noſtris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, juſtus & miſéricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

℟. vii. Refulſit ſol in clypeos áureos, & reſplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium diſſipáta eſt. ℣. Erat enim exércitus magnus valdè, & fortis, & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

Digitized by Google

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus, Dóminus Deus sábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus.
℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus.
Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 2.

INvenítur autem in deſcriptiónibus Jeremíæ Prophétæ, quòd juſſit eos ignem accípere qui tranſmigrábant, ut ſignificátum eſt, & ut mandávit tranſmigrátis. Et dedit illis legem ne obliviſceréntur præcépta Dómini, & ut non exerrárent méntibus vidéntes ſimulácra áurea & argéntea, & ornaménta eórum. Et ália hujuſmodi dicens, hortabátur ne legem amovérent à corde ſuo. ℟. Dixit Judas. 264.

Lectio ii.

ERat autem in ipſa ſcriptúra, quómodo tabernáculum, & arcam juſſit Prophéta divíno reſpónſo ad ſe facto comitári ſecum, úſquequò éxiit in montem, in quo Móyſes aſcéndit, & vidit Dei hæreditátem. Et véniens ibi Jeremías invénit locum ſpeluncæ: & tabernáculum, & arcam, & altáre incénſi intulit illuc, & óſtium obſtrúxit. Et acceſſérunt quidam ſimul, qui ſequebántur, ut notárent ſibi locum: & non potuérunt inveníre. ℟. Ornavérunt. 265.

Lectio iii.

UT autem cognóvit Jeremías, culpans illos, dixit: Quòd ignótus erit locus, donec cóngreget Deus congregatiónem pópuli, & propítius fiat: & tunc Dóminus oſténdet hæc, & apparébit majéſtas Dómini, & nubes erit, ſicut & Móyſi manifeſtabátur, & ſicut cùm Sálomon pétiit, ut locus ſanctificarétur magno Deo, manifeſtábat hæc. Magníficè étenim ſapiéntiam tractábat: & ut ſapiéntiam habens, óbtulit ſacrificium dedicatiónis, & conſummatiónis templi.
℟. In hymnis. 266.

FERIA TERTIA.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 3.

IGitur cùm ſancta cívitas habitarétur in omni pace, leges étiam adhuc óptimè cuſtodiréntur, propter Oníæ Pontíficis pietátem, & ánimos ódio habéntes mala, fiébat ut & ipſi reges, & príncipes locum ſummo honóre dignum dúcerent, & templum máximis munéribus illuſtrárent: ita ut Seléucus Aſiæ rex de reddítibus ſuis præſtáret omnes ſumptus ad miniſtérium ſacrificiórum pertinéntes. Simon autem de tribu Bénjamin præpóſitus templi conſtitútus, contendébat, obſiſténte ſibi príncipe ſacerdótum, iníquum aliquid in civitáte molíri.
℟. Hic eſt fratrum. 265.

Lectio ii.

SEd cùm víncere Oníam non poſſet, venit ad Apollónium Tharſææ filium, qui eo témpore erat dux Cœleſyriæ, & Phœnícis: & nuntiávit ei, pecúniis innumerabílibus plenum eſſe ærárium Jeroſólymis, & commúnes cópias imménſas eſſe, quæ non pértinent ad ratiónem ſacrificiórum: eſſe autem poſsíbile ſub poteſtáte regis cádere univérſa. Cùmque retulíſſet ad regem Apollónius de pecúniis, quæ delátæ erant, ille accítum Heliodórum, qui erat ſuper negótia ejus, miſit cum mandátis, ut prædíctam pecúniam tranſportáret. Statímque Heliodórus iter eſt aggréſſus, ſpécie quidem quaſi per Cœleſyriam & Phœnícen civitátes eſſet peragratúrus, re vera autem

tem

Digitized by Google

tem regis propóſitum perfectúrus. ℟. Tu Dómine. 265.

Lectio iii.

SEd cùm veniſſet Jeroſólymam, & benígnè à ſummo ſacerdóte in civitáte eſſet excéptus, narrávit de dato indício pecuniárum: &, cujus rei grátia adéſſet, apéruit: interrogábat autem, ſi verè hæc ita eſſent. Tunc ſummus ſacérdos oſténdit depóſita eſſe hæc, & victuália viduárum & pupillórum: quædam verò eſſe Hircáni Tobiæ, viri valdè eminéntis, in his, quæ detúlerat ímpius Simon: univérſa autem argénti talénta eſſe quadringénta, & auri ducénta. Décipi verò eos, qui credidiſſent loco & templo, quod per univérſum mundum honorátur, pro ſui veneratióne & ſanctitáte, omnínò impoſſíbile eſſe.

℟. Aperi óculos tuos. 266.

FERIA QUARTA.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 3. d

HElíodórus autem, quod decréverat, perficiébat eódem loco ipſe cum ſatellítibus circa ærárium præſens. Sed ſpíritus omnipoténtis Dei magnam fecit ſuæ oſtenſiónis evidéntiam, ita ut omnes, qui auſi fúerant párere ei, ruéntes Dei virtúte, in diſſolutiónem & formídinem converteréntur. Appáruit enim illis quidam equus terríbilem habens ſeſſórem, óptimis operiméntis adornátus: iſque cum ímpetu Heliodóro prióres calces eliſit. Qui autem ei ſedébat, videbátur arma habére áurea.

℟. Refúlſit ſol. 266. Lectio ii.

ALii étiam apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glória, ſpecioſíque amíctu: qui circumſtetérunt eum, & ex utráqua parte flagellábant, ſine intermiſſióne multis plagis verberántes. Súbitò autem Heliodórus concidit in terram, eúmque multa calígine circumfúſum rapuérunt, atque in ſella geſtatória póſitum ejecérunt. Et is, qui cum multis curſóribus & ſatellítibus prædictum ingréſſus eſt ærárium, portabátur nullo ſibi auxílium ferénte, maniféſta Dei cógnita virtúte. Et ille quidem per divínam virtútem jacébat mutus, atque omni ſpe & ſalúte privátus.

℟. Ornavérunt. 266.

Lectio iii.

COnſiderans autem ſummus ſacérdos, ne forè rex ſuſpicarétur malítiam áliquâ ex Judæis circa Heliodórum conſummátam, óbtulit pro ſalúte viri hóſtiam ſalutárem. Cúmque ſummus ſacérdos exoráret, iídem júvenes eíſdem véſtibus amícti, aſtantes Heliodóro, dixérunt: Oniæ ſacerdóti grátias age: nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit. Tu autem à Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei, & poteſtátem. Et his dictis, non comparuérunt.

℟. In hymnis. 266.

FERIA QUINTA.

Si hæc Hebdomada fuerit ultima Octobris, in tribus ſequentibus diebus legentur Lectiones Dominicæ v. & Feriæ ii. & iii. ejuſdem Hebdomadæ: quæ ſi fuerint impeditæ, eo anno omittantur aliæ Lectiones, quæ his diebus legi non poſſunt. Si verò in ſequenti Hebdomada hæ Lectiones in ſuis Feriis legi non poſſint, ponantur in ſequentibus Feriis ejuſdem Hebdomadæ, juxta ordinem hiſtoriæ & martyrii Machabæorum.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 4.

SImon autem prædíctus pecuniárum & pátriæ delátor, malè loquebátur de Onía, tamquam ipſe Heliodórum inſti-

inſtigáſſet ad hæc, & ipſe fuiſſet incéntor malórum: proviſorémque civitátis, ac defensórem gentis ſuæ, & æmulatórem legis Dei, audébat inſidiatórem regni dícere. Sed cùm inimicítię in tantum procéderent, ut étiam per quoſdam Simónis neceſsários homicídia fierent: conſiderans Onías perículum contentiónis, & Apollónium inſaníre, utpotè ducem Cœleſyriæ & Phœnícis, ad augéndam malítiam Simónis, ad regem ſe cóntulit, non ut cívium accuſátor, ſed commúnem utilitátem apud ſemetipſum univérſæ multitúdinis consíderans. ℟. Adapériat Dóminus. 280.

Lectio ii.

Vidébat enim ſine regáli providéntia impoſsíbile eſſe pacem rebus dari, nec Simónem poſſe ceſsáre à ſtultítia ſua. Sed poſt Seléuci vitæ excéſſum, cùm ſuſcepíſſet regnum Antíochus, qui Nóbilis appellabátur, ambiébat Iáſon frater Oníæ ſummum ſacerdótium: ádito rege, promíttens ei argénti taléntu trecénta ſexagínta, & ex redditibus áliis talénta octogínta, ſuper hæc promittébat & ália centū quinquagínta, ſi poteſtáti ejus cōcederétur gymnáſium, & ephébiam ſibi conſtitúere, & eos, qui in Jeroſólymis erant, Antiochénos ſcríbere. ℟. Exáudiat Dóminus. 280.

Lectio iii.

Quod cùm rex annuíſſet, & obtinuíſſet principátum, ſtatim ad Gentílem ritum contribúles ſuos transférre cœpit. Et amótis his, quæ humanitátis cauſa Judæis à régibus fúerant conſtitúta, per Joánnem patrem Eupólemi, qui apud Romános de amicítia & ſocietáte functus eſt legatióne legítima, cívium jura deſtituens, prava inſtitúta ſanciébat. ℟. Congregáti ſunt. 280.

FERIA SEXTA.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 5.

Eodem témpore Antíochus ſecúndam profectiónem parávit in Ægyptum. Cóntigit autem per univérſam Jeroſolymórum civitátem vidéri diébus quadragínta per áera équites diſcurréntes, aurátas ſtolas habéntes, & haſtis, quaſi cohórtes, armátos, & curſus equórum per órdinē digéſtos, & congreſſiónes fieri cóminus, & ſcutórum motus, & galeatórum multitúdinem gládiis diſtríctis, & telórum jactus, & aureórum armórum ſplendórem, omníſque géneris loricárum. Quaprópter omnes rogábant in bonum monſtra convérti. ℟. Impetum inimicórum. 281.

Lectio ii.

Sed cùm falſus rumor exiſſet, tamquam vita exceſſíſſet Antíochus, aſsúmptis Iáſon non minùs mille viris, repéntè aggréſſus eſt civitátem: & cívibus ad murum convolántibus, ad últimum apprehénſa civitáte, Menelaus fugit in arcem: Iáſon verò non parcébat in cæde cívibus ſuis, nec cogitábat proſperitátem advérſum cognátos malum eſſe máximum, árbitrans hóſtium, & non cívium ſe trophæa captúrum. Et principátum quidem non obtínuit, finem verò inſidiárum ſuárum confuſiónem accépit, & prófugus íterum ábiit in Ammaníten. ℟. Congregátæ ſunt. 281.

Lectio iii.

Ad últimum, in exítiū ſui concluſus ab Areta Arabum tyránno, fúgiens de civitáte in civitátē, ómnibus odióſus, ut réfuga legū, & execrábilis, ut pátriæ & civiū hoſtis, in Ægyptum extrúſus eſt: & qui multos de pátria ſua expúlerat, péregrè périit. Lacedæmonas

Digitized by Google

monas profectus, quaſi pro congratióne ibi refúgium habitúrus: & qui inſepúltos multos abjécerat, ipſe & illamentábilis & inſepúltus abjícitur, ſepultúra neque peregrína uſus, neque pátrio ſepúlchro participans.

℟. Tua eſt poténtia. 281.

S A B B A T O.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 6.

Sed non poſt multum témporis miſit rex Antiochus ſenem quendam Antiochénum, qui compélleret Judæos, ut ſe transférrent à pátriis, & Dei légibus: contamináre étiam quod in Jeroſólymis erat templum, & cognomináre Jovis Olympii: & in Garízim, prout erant hi qui locum inhabitábant, Jovis hoſpitális. Péſſima autem & univérſis gravis erat malórum incúrſio: nam templum luxúria & comeſſatiónibus Géntium erat plenum, & ſcortántium cum meretrícibus: ſacratíſque ædíbus mulíeres ſe ultrò ingerébant, intrò feréntes ea, quæ non licébat.

Lectio ii.

Altáre étiam plenum erat illícitis, quæ légibus prohibebántur. Neque autem ſábbata cuſtodiebántur, neque dies ſolémnes pátrii ſervabántur, nec ſimplíciter Judæum ſe eſſe quiſquam confitebátur. Ducebántur autem cum amára neceſſitáte in die natális regis ad ſacrifícia: & cùm Líberi ſacra celebraréntur, cogebántur hédera coronáti Líbero circuíre. Decrétum autē éxiit in próximas Gentílium civitátes, ſuggeréntibus Ptolemæis, ut pari modo, & ipſi advérſus Judæos ágerent, ut ſacrificárent: eos autem, qui nollent tranſíre ad inſtitúta Géntium, interfícerent; erat ergo vidére miſériam.

Lectio iii.

Duæ enim mulíeres delátæ ſunt natos ſuos circumcidiſſe: quas, infántibus ad úbera ſuſpénſis, cum públicè per civitátem circumduxiſſent, per muros præcipitavérunt. Alii verò, ad próximas coeúntes ſpelúncas, & laténter Sábbati diem celebrántes, cum indicáti eſſent Philíppo, flammis ſuccénſi ſunt, eò quod verebántur propter religiónem & obſervántiam, manu ſibimet auxílium ferre. Obſecro autem eos qui hunc Librum lectúri ſunt, ne abhorréſcant propter advérſos caſus, ſed réputent ea, quæ accidérunt, non ad intéritum, ſed ad correptiónem eſſe géneris noſtri.

S A B B A T O

ante Dominicam v. Octobris, niſi ſit dimittenda, quia hæc próximior ſit Kaléndis Novembris.

Ad Magníficat, Antiphona.

Tua eſt poténtia, tuum regnum Dómine, tu es ſuper omnes Gentes: da pacem Dómine in diébus noſtris.

D O M I N I C A V.

Octobris.

In primo Nocturno.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 6. d

Igitur Eleázarus unus de primóribus Scribárum, vir ætáte provéctus, & vultu decórus, apérto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre. At ille glorioſíſſimam mortem magis quàm odibilem vitam compléctens, voluntárie præíbat ad ſupplícium. Intuens autem quemádmodum oportéret accédere, patiénter ſúſtinens, deſtinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Hi autem qui aſtábant, iniqua miſeratióne commóti, propter antíquam viri amicítiam, tolléntes eum ſecrétò rogábant afférri carnes, quibus veſci ei licébat, ut ſimularétur manducáſſe, ſicut rex imperáverat, de ſacrifícii

Cæſa

cárnibus: ut, hoc facto, à morte liberarétur: & propter véterem viri amicítiam, hanc in eo faciébant humanitátem.

℟. Adapériat Dóminus cor veſtrum in lege ſua, & in præcéptis ſuis, & fáciat pacem in diébus veſtris: * Concédat vobis ſalútem, & rédimat vos à malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis, nec vos déſerat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii.

At ille cogitáre cœpit ætátis ac ſenectútis ſuæ eminéntiam dignam, & ingénitæ nobilitátis canítiem, atque à púero óptimæ converſatiónis actus: & ſecúndùm ſanctæ & à Deo cónditæ legis conſtitúta, reſpóndit citò, dicens, præmítti ſe velle in inférnum. Non enim ætáti noſtræ dignum eſt, inquit, fingere: ut multi adoleſcéntium, arbitrántes Eleázarum nonagínta annórum tranſíſſe ad vitam alienigenárum: & ipſi propter meam ſimulatiónem, & propter módicum corruptíbilis vitæ tempus decipiántur, & per hoc máculam atque execratiónem meæ ſenectúti conquíram. Nam etſi in præſénti témpore ſuppliciis hóminum erípiar: ſed manum Omnipoténtis nec vivus, nec defúnctus effúgiam. Quamóbrem fórtiter vita excedéndo, ſenectúte quidem dignus apparébo: adoleſcéntibus autem exémplum forte relínquam, ſi prompto ánimo ac fórtiter pro graviſſimis ac ſanctíſſimis légibus honéſta morte perfúngar. His dictis, confeſtim ad ſupplícium trahebátur.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis, nec vos déſerat in témpore malo: * Dóminus Deus noſter.

℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii. Cap. 7.

Contigit autem & ſeptem fratres unà cum matre ſua apprehénſos compélli à rege édere contra fas carnes porcínas, flagris & táureis cruciátos. Unus autem ex illis, qui erat primus, ſic ait: Quid quæris, & quid vis díſcere à nobis? paráti ſumus mori magis, quàm pátrias Dei leges prævaricári. Irátus ítaque rex, juſſit ſartágines & ollas æneas ſuccéndi: quibus ſtatim ſuccénſis, juſſit ei, qui prior fúerat locútus, amputári linguam, &, cute cápitis abſtrácta, ſummas quoque manus & pedes ei præſcíndi, céteris ejus frátribus & matre inſpiciéntibus. Et cùm jam per ómnia inútilis factus eſſet, juſſit ignem admovéri, & adhuc ſpirántem torréri in ſartágine: in qua cùm diu cruciarétur, céteri unà cum matre ínvicem ſe hortabántur mori fórtiter.

℟. Congregáti ſunt inimíci noſtri, & gloriántur in virtúte ſua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, & diſpérge illos: * Ut cognóſcant, quia non eſt álius, qui pugnet pro nobis, niſi tu Deus noſter.

℣. Diſpérge illos in virtúte tua, & déſtrue eos protéctor noſter Dómine. Ut.

Glória Patri. Ut.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Gregórii Nazianzéni.

Orat. 20. in Machab. Lectio iv.

Eleázarus primítiæ eórum qui hic ante Chriſtum ſunt paſſi, quemádmodum poſt Chriſtum Stéphanus. Is vir & ſacérdos & ſenex, canus capíllis, canus & prudéntia, priùs quidem pro pópulo ſacrificábat & orábat: nunc autem ſemetípſum hóſtiam óbtulit Deo perfectíſſimam ad totíus pópuli expiatiónem, fauſtum certáminis inítium, ad quod loquens páriter ac tacens cohortabátur. Obtulit autem & filios ſeptem, ſuæ

Digitized by Google

ſuæ fructus diſciplínæ, hóſtiam vivéntem, ſanctam, beneplácitam Deo, omni legáli ſacrifício ſplendidiórem & puriórem: quæ ſunt enim filiórum, ad patrem reférri æquiſſimum ac juſtiſſimum eſt.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores eſtóte, quómodo ſalvi facti ſunt patres noſtri: * Et nunc clamémus in cœlum, & miſerébitur noſtri Deus noſter.

℣. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in Mari rubro. Et nunc.

Lectio v.

IBi tum generóſi & magnánimi púeri, generóſæ matris nobilis proles, glorióſi veritátis propugnatóres, Antíochi tempóribus excelſióres, veri Moſáicæ legis diſcípuli, paternórum rituum obſervantiſſimi, númerus apud Hebræos laudábilis, & propter ſeptenáriæ quiétis myſtérium venerábilis, unum ſpirántes, unum ſpectántes, unum illud ad vitam iter agnoſcéntes, ut mortem Dei cauſa ſuſcíperent, non minùs ánimis fratres quàm corpóribus, inter ſe mútuæ mortis æmuli: ò rem admirándam! torménta quaſi theſáuros prærripiéntes, pro magíſtra lege perícula ſubeúntes, quæ non magis illáta formidábant, quàm relícta requirébant, unum illud veriti, ne tyránnus à pœnis deſiſteret: ne quis ipſórum ſine corónæ prǽmio diſcéderet, ne inviti fratres álii ab álio ſejungeréntur, & ne, in eo diſcrímine cruciátibus erépti, mala victória ſuperárent. ℟. Congregátæ ſunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te ſunt óculi noſtri, ne pereámus.

℣. Tu ſcis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus ſubſíſtere ante fáciem illórum, niſi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vi.

ERat ibi fortis, & generóſa mater, puerórum ſimul ac Dei amans, cujus matérna víſcera ſupra natúræ conſuetúdinem dilaniabántur. Non enim filiórum, qui in torméntis erant, miſerebátur; ſed timóre angebátur, ne non ea ſuſcíperent: neque magis eos, qui è vita migráverant, deſiderábat, quàm precabátur, ut réliqui cum illis conjungeréntur: de quibus filiis magis quàm de mórtuis erat ſollícita. Horum enim dúbium erat certámen: at illórum ſecúrus vitæ éxitus: atque illos quidem jam Deo adjúnxerat, de his verò, quómodo eos Deus ſuſcíperet, laborábat. O virílem ánimum in córpore muliébri! ò admirábile magni ánimi increméntum!

℟. Tua eſt poténtia, tuum regnum Dómine: tu es ſuper omnes Gentes. * Da pacem Dómine in diébus noſtris.

℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis & fortis, juſtus & miſéricors. Da pacem Dómine. Glória Patri. Da pacem.

℟. vii. Refúlſit ſol in clypeos áureos, & reſplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium diſſipáta eſt.

℣. Erat enim exércitus magnus valdè, & fortis, & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus.

℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória Patri. Plena eſt.

FERIA SECUNDA.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 7. b

MOrtuo itaque illo primo hoc modo, ſequéntem de-

deducébant ad illudéndum: &, cute cápitis ejus cum capíllis abſtrácta, interrogábant, ſi manducáret priùs quàm toto córpore per membra ſíngula puniréτur. At ille, reſpóndens pátria voce, dixit: Non fáciam. Propter quod & iſte ſequénti loco, primi torménta ſuſcépit, & in último ſpíritu conſtitútus, ſic ait: Tu quidem ſceleſtíſſime in præſénti vita nos perdis: ſed Rex mundi defúnctos nos pro ſuis légibus in ætérnæ vitæ reſurrectióne ſuſcitábit. Poſt hunc tértius illúditur, & linguam poſtulátus citò prótulit, & manus conſtánter exténdit: & cum fidúcia ait: E cœlo iſta poſsídeo, ſed propter Dei leges nunc hæc ipſa deſpício, quóniā ab ipſo me ea receptúrum ſpero: ita ut rex, & qui cum ipſo erant, miraréntur adoleſcéntis ánimum, quòd tamquam nihilum dúceret cruciátus.

℟. Dixit Judas Simóni. 264.

Lectio ii.

ET hoc ita defúncto, quartum vexábant ſimíliter torquéntes. Et, cùm jam eſſet ad mortem, ſic ait: Pótiùs eſt ab homínibus morti datos ſpé expectáre à Deo, íterùm ab ipſo reſuſcitándos: tibi enim reſurréctio ad vitam non erit. Et cùm admoviſſent quintum, vexábant eum. At ille reſpíciens in eum, dixit: Poteſtátem inter hómines habens, cùm ſis corruptíbilis, facis quod vis: noli autem putáre genus noſtrum à Deo eſſe derelíctum. Tu autem patiénter ſúſtine, & vidébis magnam poteſtátem ipſíus, quáliter te, & ſemen tuum torquébit. Poſt hunc ducébant ſextum, & is mori incípiens, ſic ait: Noli fruſtrà erráre: nos enim propter noſmetípſos hæc pátimur, peccántes in Deum noſtrum, & digna admiratióne facta ſunt in nobis: tu autem ne exíſtimes tibi impúnè futúrum, quòd contra Deum pugnáre tentáveris.

℟. Ornavérunt fáciem. 265.

Lectio iii.

SUpra modum autem mater mirábilis, & bonórum memória digna, quæ pereúntes ſeptem fílios ſub uníus diéi témpore conſpíciens, bono ánimo ferébat, propter ſpem quam in Deum habébat: ſíngulos illórum hortabátur voce pátria fórtiter, repléta ſapiéntia: & femíneæ cogitatióni maſculínum ánimum ínſerens, dixit ad eos: Néſcio quáliter in útero meo apparuíſtis: neque enim ego ſpíritum, & ánimam donávi vobis, & vitam, & ſingulórum membra non ego ipſa compégi: ſed enim mundi Creátor, qui formávit hóminis nativitátem, quippe ómnium ínvénit oríginem, & ſpíritum vobis íterùm cum miſericórdia reddet & vitam, ſicut nunc voſmetípſos deſpícitis propter leges ejus.

℟. In hymnis. 265.

FERIA TERTIA.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 7. d

ANtíochus autem contémni ſe arbitrátus, ſimul & exprobrántis voce deſpécta, cùm adhuc adoleſcéntior ſupereſſet, non ſolùm verbis hortabátur, ſed & cum juraménto affirmábat ſe divitem & beátum factúrum, & tranſlátum à pátriis légibus amícum habitúrum, & res neceſſárias ei præbitúrum. Sed ad hæc cùm adoléſcens nequáquam inclinarétur, vocávit rex matrem, & ſuadébat ei ut adoleſcénti fieret in ſalútem. Cùm autem multis eam verbis eſſet hortátus, promíſit ſuaſúram ſe fílio ſuo. Itaque inclináta ad illum, irrídens crudélem tyránnum, ait pátria voce: Fili mi, miſerére mei, quæ

Quæ te in útero novem ménſibus portávi, & lac triénnio dedi & álui, & in ætátem iſtam perdúxi.

℟. Hic eſt fratrum. 265.

Lectio ii.

PEto, nate, ut aſpícias ad cœlum & terram, & ad ómnia quæ in eis ſunt: & intélligas, quia ex níhilo fecit illa Deus, & hóminum genus: ita fiet, ut non tímeas carníficem iſtum, ſed dignus frátribus tuis effectus párticeps, ſúſcipe mortem, ut in illa miſeratióne cum frátribus tuis te recípiam. Cùm hæc illa adhuc díceret, ait adoléſcens: Quem ſuſtinétis? non obédio præcépto regis, ſed præcépto legis, quæ data eſt nobis per Móyſen. Tu verò, qui invéntor omnis malítiæ factus es in Hebræos, non effúgies manum Dei. Nos enim pro peccátis noſtris hæc pátimur. Et ſi nobis propter increpatiónem, & correptiónem Dóminus Deus noſter módicum irátus eſt: ſed iterùm reconciliábitur ſervis ſuis. ℟. Tu Dómine. 265.

Lectio iii.

TU autem, ò ſceléſte, & ómnium hóminum flagitioſiſſime, noli fruſtrà extólli vanis ſpebus, in ſervos ejus inflammátus. Nondum enim Omnipoténtis Dei, & ómnia inſpiciéntis, judícium effugíſti. Nam fratres mei, módico nunc dolóre ſuſtentáto, ſub teſtaménto ætérnæ vitæ effecti ſunt: tu verò judício Dei juſtas ſupérbiæ tuæ pœnas exſólves. Ego autem ſicut & fratres mei, ánimam & corpus meum trado pro pátriis légibus: ínvocans Deum matúriùs genti noſtræ propítium fieri, teque cum torméntis & verbéribus confitéri quòd ipſe eſt Deus ſolus. In me verò & in frátribus meis déſinet Omnipoténtis ira, quæ ſuper omne genus noſtrum juſtè ſuperdúcta eſt. Tunc rex accénſus ira, in hunc ſuper omnes crudélius deſævit, indígnè ferens ſe deriſum. Et hic ítaque mundus óbiit per ómnia in Dómino confídens. Noviſſimè autem poſt fílios & mater conſúmpta eſt. ℟. Aperi óculos. 266.

FERIA QUARTA.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 8.

COnſtítuit autem Nicánor, ut regi tribútum, quod Románis erat dandum, duo míllia talentórum de captivitáte Judæórum ſuppléret: ſtatímque ad marítimas civitátes miſit, cónvocans ad coemptiónem Judaicórum mancipiórum, promíttens ſe nonagínta mancípia talénto diſtractúrum, non reſpíciens ad vindíctam, quæ eum ab Omnipoténte eſſet conſecutúra. Judas autem ubi cómperit, indicávit his qui ſecum erant Judæis, Nicánoris advéntum. Ex quibus quidam formidántes, & non credéntes Dei juſtítiæ, in fugam vertebántur: álii verò ſi quid eis ſupérerat vendébant, ſimúlque Dóminum deprecabántur ut eríperet eos ab ímpio Nicánore. ℟. Refúlſit ſol. 266.

Lectio ii.

COnvocátis autem Machabæus ſeptem míllibus, qui cum ipſo erant, rogábat ne hóſtibus reconciliaréntur, neque metúerent iníquè veniéntium advérſum ſe hóſtium multitúdinem, ſed fórtiter contendérent, ante óculos habéntes contuméliam, quæ loco ſancto ab his injuſtè eſſet illáta, itémque & ludíbrio hábitæ civitátis injúriam, adhuc étiam véterum inſtitúta convúlſa. Nam illi quidem armis confídunt, ait, ſimul & audácia: nos autem in Omnipoténte Dómino, qui poteſt & veniéntes advérſum nos, & univérſum mundum uno nutu de-

Digitized by Google

delére, confídimus. Admónuit autem eos, & de auxíliis Dei, quæ facta ſunt erga paréntes: & quod ſub Sennácherib centum octogintaquínque míllia periérunt.

℟. Ornavérunt. 266.

Lectio iii.

His verbis conſtántes effecti ſunt, & pro légibus, & pátria mori paráti. Conſtítuit ítaque fratres ſuos duces utríque órdini, Simónem, & Joséphum, & Jónathan, ſubjéctis unicuíque millénis, & quingenténis. Ad hoc étiam ab Eſdra lecto illis ſancto libro, & dato ſigno adjutórii Dei, in prima ácie ipſe dux commíſit cum Nicánore. Et facto ſibi adjutóre Omnipoténte, interfecérunt ſuper novem míllia hóminum: majórem autem partem exércitus Nicánoris vulnéribus débilem factam fúgere compulérunt. Pecúniis verò eórum, qui ad emptiónem ipsórum vénerant, ſublátis, ipſos uſquequáque perſecúti ſunt, ſed revérſi ſunt hora conclúſi: nam erat ante ſábbatum: quam ob cáuſam non perſeveravérunt inſequéntes. Arma autem ipsórum & ſpólia congregántes, ſábbatum agébant: benedicéntes Dóminum, qui liberávit eos in iſto die, miſericórdiæ inítium ſtillans in eos. Poſt ſábbatum verò debílibus, & órphanis, & víduis diviſérunt ſpólia: & resídua ipſi cum ſuis habuére.

℟. In hymnis. 266.

FERIA QUINTA.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 9.

Eodem témpore Antíochus inhonéſtè revertebátur de Pérſide. Intráverat enim in eam, quæ dícitur Perſépolis, & tentávit expoliáre templum, & civitátem opprímere: ſed multitúdine ad arma concurrénte, in fugam verſi ſunt: & ita cóntigit, ut Antíochus poſt fugam túrpiter redíret. Et cùm veníſſet circa Ecbátanam, recognóvit quæ erga Nicánorem & Timótheum geſta ſunt. Elátus autem in ira, arbitrabátur ſe injúriam illórum qui ſe fugáverant, poſſe in Judæos retorquére: ideóque juſſit agitári currum ſuum, ſine intermiſſióne agens iter, cœléſti eum judício perurgénte, eò quòd ita ſupérbè locútus eſt, ſe ventúrum Jeroſólymam, & congériem ſepúlchri Judæórum eam factúrum.

℟. Adapériat. 286.

Lectio ii.

Sed qui univérſa cónſpicit Dóminus Deus Iſrael, percúſſit eum inſanábili & inviſíbili plaga. Ut enim finívit hunc ipſum ſermónem, apprehéndit eum dolor dirus viſcerum, & amára internórum torménta: & quidem ſatis juſtè, quippe qui multis & novis cruciátibus aliórum tórſerat víſcera, licèt ille nullo modo à ſua malítia ceſſáret. Super hoc autem ſupérbia replétus, ignem ſpirans ánimo in Judæos, & præcípiens accelerári negótium, cóntigit illum ímpetu eúntem de curru cádere, & gravi córporis colliſióne membra vexári.

℟. Exáudiat Dóminus. 286.

Lectio iii.

Isque qui ſibi videbátur étiam flúctibus maris imperáre, ſupra humánum modum ſupérbia replétus, & móntium altitúdines in ſtatéra appéndere, nunc humiliátus ad terram in geſtatório portabátur, manifeſtam Dei virtútem in ſemetípſo conteſtans: ita ut de córpore ímpii vermes ſcaturírent: ac vivéntis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illíus & fœtóre exércitus gravarétur. Et qui pauló antè ſídera

dera cœli contingere ſe arbitrabátur, eum nemo póterat propter intolerántiam fœtóris portáre. ℟. Congregáti. 286.

FERIA SEXTA.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 10.

MAchabæus autem, & qui cum eo erant, Dómino ſe protegénte, templum quidem & civitátem recépit: aras autem quas alienígenæ per platéas extrúxerant, itémque delúbra demolítus eſt. Et purgáto templo, áliud altáre fecérunt: & de ignítis lapídibus igne concépto, ſacrificia obtulérunt poſt biénnium, & incénſum, & lucérnas, & panes propoſitiónis poſuérunt. Quibus geſtis, rogábant Dóminum proſtráti in terram, ne ámpliùs tálibus malis incíderent: ſed &, ſi quando peccáſſent, ut ab ipſo mítiùs corriperéntur, & non bárbaris ac blaſphémis homínibus traderéntur. Qua die autem templum ab alienígenis pollútum fúerat, cóntigit eádem die purificatiónem fíeri, vigéſima quinta menſis, qui fuit Cáſleu.

℟. Impetum. 287. Lectio ii.

AT Timótheus, qui priùs à Judæis fúerat ſuperátus, convocáto exércitu peregrínæ multitúdinis, & congregáto equitátu Aſiáno, advénit quaſi armis Judæam captúrus. Machabæus autem, & qui cum ipſo erant, appropinquánte illo, deprecabántur Dóminum, caput terra aſpergéntes, lumbóſque cilíciis præcíncti, ad altáris crepídinem provolúti, ut ſibi propítius, inimícis autem eórum eſſet inimícus, & adverſáriis adverſarétur, ſicut lex dicitur. Et ita poſt oratiónem, ſumptis armis, lóngiùs de civitáte procedéntes, & próximi hóſtibus effécti, reſedérunt.

℟. Congregátæ. 287.

Lectio iii.

PRimo autem ſolis ortu utríque commiſérunt: iſti quidem victóriæ & proſperitátis ſponſórem cum virtúte Dóminum habéntes: illi autem ducem belli ánimum habébant. Sed cum vehemens pugna eſſet, apparuérunt adverſáriis de cœlo viri quinque in equis, frænis áureis decóri, ducátum Judæis præſtántes: ex quibus duo Machabæum médium habéntes, armis ſuis circumſéptum incolúmem conſervábant: in adverſários autem tela & fúlmina jaciébant, ex quo & cæcitáte confúſi, & repléti perturbatióne cadébant. Interfécti ſunt autem vigínti míllia quingénti, & équites ſexcénti. Timótheus verò confúgit in Gázaram præſídium munítum, cui præerat Chæréas.

℟. Tua eſt poténtia. 287.

SABBATO.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. Cap. 15.

MAchabæus autem ſemper confidébat cum omni ſpe auxílium ſibi à Deo affutúrum. Et hortabátur ſuos ne formidárent ad advéntum natiónum, ſed in mente habérent adjutória ſibi facta de cœlo, & nunc ſperárent ab Omnipoténte ſibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de Lege, & Prophétis, ádmonens étiam certámina, quæ fécerant priùs, promptióres conſtítuit eos: & ita ánimis eórum eréctis, ſimul oſtendébat Géntium falláciam, & juramentórum prævaricatiónem. Singulos autem illórum armávit, non clypei, & haſtæ munitióne, ſed ſermónibus óptimis, & exhortatiónibus, expóſito digno fide ſómnio, per quod univérſos lætificávit.

Lectio ii.

ERat autem hujuſcémodi viſus: Oníam, qui fúerat ſum-

Digitized by Google

ſummus ſacérdos, virum bonum & benígnum, verecúndum viſu, modéſtum móribus, & elóquio decórum, & qui à púero in virtútibus exercitátus ſit, manus protendéntem, oráre pro omni pópulo Judæórum. Poſt hoc apparuíſſe & álium virum ætáte, & glória mirábilem, & magni decóris habitúdine circa illum. Reſpondéntem verò Oníam dixíſſe: Hic eſt fratrum amátor, & pópuli Iſrael: hic eſt, qui multùm orat pro pópulo, & univérſa ſancta civitáte, Jeremías Prophéta Dei. Extendíſſe autem Jeremíam déxteram, & dedíſſe Judæ gládium áureum, dicéntem: Accipe ſanctum gládium manus à Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Iſrael. Lectio iii.

EXhortáti ítaque Judæ ſermónibus bonis valdè, de quibus extólli poſſet ímpetus, & ánimi júvenum confortári, ſtatuérunt dimicáre & cōflígere fórtiter: ut virtus de negótiis judicáret, eò quòd cívitas ſancta, & templum periclitaréntur. Erat enim pro uxóribus, & filiis, itémque pro frátribus, & cognátis minor ſolicitúdo: máximus verò & primus pro ſanctitáte timor erat tépli. Sed & eos qui in civitáte erát, non mínima ſolicitúdo habébat pro his qui cōgreſſúri erát.

SABBATO

ante Dominicam primam Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vidi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum, & plena erat omnis terra majeſtáte ejus: & ea quæ ſub ipſo erant, replébant templum.

DOMINICA I.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ. Lectio i. Cap. 1.

ET factum eſt in trigéſimo anno, in quarto, in quinta menſis, cùm eſſem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti ſunt cœli, & vidi viſiónes Dei. In quinta ménſis, ipſe eſt annus quintus trāſmigratiónis regis Jóachin, factum eſt verbum Dómini ad Ezechiélem fílium Buzi ſacerdótem in terra Chaldæórum, ſecus flumen Chobar: & facta eſt ſuper eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: & nubes magna, & ignis invólvens, & ſplendor in circúitu ejus: & de médio ejus quaſi ſpécies eléctri, id eſt, de médio ignis.

℟. Vidi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum & elevátum: & plena erat omnis terra majeſtáte ejus: * Et ea quæ ſub ipſo erant, replébant templum. ℣. Séraphim ſtabant ſuper illud: ſex alæ uni, & ſex alæ álteri. Et. Lectio ii.

ET in médio ejus ſimilitúdo quátuor animálium: & hic aſpéctus eórum, ſimilitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, & planta pedis eórum quaſi plāta pedis vítuli, & ſcintíllæ quaſi aſpéctus æris candéntis. Et manus hóminis ſub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies & pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cùm incéderent: ſed unumquódque ante fáciem ſuam gradiebátur.

℟. Aſpice Dómine de ſede ſancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem noſtram. ℣. Qui regis Iſrael, inténde, qui dedúcis velut ovem Joſeph. Aperi.

Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, & fá-

Digitized by Google

fácies leónis à dextris ipſórum quátuor: fácies autem bovis à ſiniſtris ipſórum quátuor, & fácies áquilæ déſuper ipſórum quátuor. Fácies eórum, & pennæ eórum, exténtæ déſuper: duæ pennæ ſingulórum jungebántur, & duæ tegébant córpora eórum: & unumquódque eórum coram fácie ſua ambulábat: ubi erat ímpetus ſpíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cùm ambulárent.

℟. Aſpice Dómine, quia facta eſt deſoláta cívitas plena divítiis, ſedet in triſtítia dómina Géntium * Non eſt qui conſolétur eam, niſi tu Deus noſter. ℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória. Non.

In ſecundo Nocturno.

De Expoſitióne ſancti Gregórii Papæ in Ezechiélem Prophétam.

Lib. 1. Homil. 2. Lectio iv.

Uſus prophéticæ locutiónis eſt, ut priùs perſónam, tempus, locúmque deſcribat, & póſtmodum dícere myſtéria prophetíæ incípiat: quaténus ad veritáté ſolídiùs oſtendéndam, antè hiſtóriæ radícem figat, & póſt, fructus ſpíritus per ſigna & allegorías próferat. Ezéchiel ítaque ætátis ſuæ tempus índicat, dicens: Et factũ eſt in trigéſimo anno, in quarto menſe, in quinta menſis. Locum quoque denúntians adjúngit: Cùm eſſem in médio captivórum juxta flumen Chobar, apérti ſunt cœli, & vidi viſiónes Dei. Tempus étiam inſínuat, ſubdens: In quinta menſis; ipſe eſt annus quintus tráſmigratiónis regis Jóachin. Qui ut benè perſónam índicet, étiam genus narrat, cùm ſúbditur: Et factum eſt verbum Dómini ad Ezechiélem, filium Buzi, ſacerdótem.

℟. Super muros tuos Jeruſálem conſtítui cuſtódes: * Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota. Lectio v.

Sed prima quæſtio nobis óritur, cur is qui nihil adhuc díxerat, ita exórſus eſt, dicens: Et factum eſt in trigéſimo anno. Et, namque ſermo conjunctiónis eſt: & ſcimus, quia non conjúngitur ſermo ſubſequens, niſi ſermóni præcedénti. Qui ígitur nihil díxerat, cur dicit, Et factum eſt: cùm non ſit ſermo, cui hoc quod íncipit, ſubjúngat? Qua in re intuéndum eſt, quia ſicut nos corporália, ſic Prophétæ ſenſu ſpiritália aſpíciunt; eíſque & illa ſunt præſéntia, quæ noſtræ ignorántiæ abséntia vidéntur. Unde fit, ut in mente Prophetárum ita conjúncta ſint exterióribus interióra, quátenus ſimul útraque videant; ſimúlque in eis fiat & intus verbum quod áudiunt, & foris quod dicunt.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos ſemper: * Líbera Dómine Deus Iſrael clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera. Lectio vi.

Patet ígitur cauſa, cur qui nihil díxerat, inchoávit, dicens: Et factum eſt in trigéſimo anno: quia hoc verbum quod foris prótulit, illi verbo quod intus audíerat, conjúnxit. Continuávit ergo verba quæ prótulit, viſióni íntimæ, & idcírcò íncipit, dicens: Et factum eſt. Subjúnxit enim hoc quod extérius loqui inchoat: ac ſi & illud foris ſit, quod intus vidit. Hoc autem quod dícitur, quia in trigéſimo anno ſpíritum prophetíæ accéperit, índicat áliquid nobis conſiderándum;

Digitized by Google

videlicet quia juxta ratiónis uſum, doctrínę ſermo non ſúppetit, niſi in ætáte perfécta. Unde & ipſe Dóminus anno duodécimo ætátis ſuæ in médio doctórum in templo ſedens, non docens, ſed intérrogans vóluit inveníri.

℟. Suſtinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta noſtra: * Non in perpétuum oblivíſcáris nos. ℣. Peccávimus, ímpiè geſſimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem juſtítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. vii. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Iſrael. ℣. Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória. Plena.

Infra hebdomadam Feria iv. dicuntur ℟. iii. aſſignata: in Sabbato autem dicitur primum ℟. Laudábilis. ii & iii. Feriæ ſecundæ ſequentis.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 2.

Et audívi loquéntem ad me, & dicéntem: Fili hóminis, mitto ego te ad filios Iſrael, ad gentes apoſtatríces, quæ recesſérunt à me: ipſi & patres eórum prævaricáti ſunt pactum meum uſque ad diem hanc. Et filii dura fácie, & indomábili corde ſunt, ad quos ego mitto te: & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Si fortè vel ipſi áudiant, & ſi fortè quieſcant, quóniam domus exáſperans eſt: & ſcient quia Prophéta fúerit in médio eórum.

℟. Redémit pópulum ſuum, & liberávit eum: & vénient, & exultábunt in monte Sion: & gaudébunt de bonis Dómini ſuper fruménto, vino & óleo: * Et ultrà non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quaſi hortus irríguus. Et ultrà.

Lectio ii.

Tu ergo fili hóminis ne tímeas eos, neque ſermónes eórum métuas: quóniam incréduli & ſubverſóres ſunt tecum, & cum ſcorpiónibus hábitas. Verba eórum ne tímeas, & vultus eórum ne formídes, quia domus exáſperans eſt. Loquéris ergo verba mea ad eos, ſi fortè áudiant, & quieſcant: quóniam irritatóres ſunt.

℟. Anguſtiæ mihi ſunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius eſt mihi incídere in manus hóminum, quàm derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi eſt: ſi autem non égero, non effúgiam manus veſtras. Mélius.

Lectio iii.

Tu autem fili hóminis audi quæcúmque loquor ad te, & noli eſſe exáſperans, ſicut domus exaſperátrix eſt: áperi os tuum, & cómede quæcúmque ego do tibi. Et vidi, & ecce manus miſſa ad me, in qua erat involútus liber: & expándit illum coram me, qui erat ſcriptus intus, & foris: & ſcriptæ erant in eo lamentatiónes, & carmen, & væ.

℟. Miſit Dóminus Angelum ſuum, & conclúſit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injuſtítia invénta non eſt in me. ℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

FE-

FERIA TERTIA.
De Ezechiéle Prophéta.
Lectio i.

ET dixit ad me: Fili hóminis, quodcúmque invéneris, cómede: cómede volúmen iſtud, & vadens lóquere ad filios Iſrael. Et apérui os meum, & cibávit me volúmine illo, & dixit ad me: Fili hóminis, venter tuus cómedet, & víſcera tua complebúntur volúmine iſto, quod ego do tibi. Et comédi illud: & factum eſt in ore meo ſicut mel dulce. Et dixit ad me: Fili hóminis, vade ad domum Iſrael, & loquéris verba mea ad eos. ℟. A fácie furóris tui Deus conturbáta eſt omnis terra: * Sed miſerére Dómine, & ne fácias conſummatiónem. ℣. Dómine Dóminus noſter, quàm admirábile eſt nomen tuum! Sed.

Lectio ii.

NOn enim ad pópulum profúndi ſermónis & ignótæ linguæ tu mítteris, ad domum Iſrael: neque ad pópulos multos profúndi ſermónis & ignótæ linguæ, quorum non poſſis audíre ſermónes: & ſi ad illos mitteréris, ipſi audírent te. Domus autem Iſrael nolunt audíre te: quia nolunt audíre me. Omnis quippe domus Iſrael attríta fronte eſt, & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, & frontem tuã duriórem fróntibus eórum. Ut adamántem, & ut ſilicem dedi fáciem tuam: ne tímeas eos, neque métuas à fácie eórum: quia domus exáſperans eſt. ℟. Civitátem iſtam tu circúmda Dómine: & Angeli tui cuſtódiant muros ejus: * Exáudi Dómine pópulum tuum cum miſericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, à pópulo tuo, & à civitáte ſancta tua. Exáudi.

Lectio iii.

ET dixit ad me: Fili hóminis, omnes ſermónes meos, quos ego loquor ad te, aſſúme in corde tuo, & áuribus tuis audi: & vade ingrédere ad tranſmigratiónem, ad filios pópuli tui, & loquéris ad eos, & dices eis: Hæc dicit Dóminus Deus: ſi forté áudiant & quiéſcant. Et aſſúmpſit me ſpíritus, & audívi poſt me vocem commotiónis magnæ. Benedícta glória Dómini de loco ſuo, & vocem alárum animálium percutiéntium álteră ad álteram, & vocem rotárum ſequéntium animália, & vocem commotiónis magnæ. ℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miſerére: * Dómine Deus. ℣. Eſto placábilis ſuper nequítiam pópuli tui. Dómine. ℣. Glória Patri. Dñe.

FERIA QUARTA.
De Ezechiéle Prophéta.
Lectio i.

ET factus eſt ſermo Dómini ad me, dicens: Et tu fili hóminis, hæc dicit Dóminus Deus terræ Iſrael: Finis venit, venit finis ſuper quátuor plagas terræ. Nunc finis ſuper te, & immíttam furórem meum in te, & judicábo te juxta vias tuas: & ponam contra te omnes abominatiónes tuas. Et non parcet óculus meus ſuper te, & non miſerébor: ſed vias tuas ponam ſuper te, & abominatiónes tuæ in médio tui erunt: & ſciétis quia ego Dóminus. ℟. Indicábo tibi homo, quid ſit bonum: aut quid Dóminus requírat à te: * Fácere judícium, & juſtítiam, & ſolícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, & fac bonitátem, & inhábita terram. Fácere.

Lectio ii.

HÆc dicit Dóminus Deus: Afflíctio una, afflíctio ecce venit. Finis venit, venit finis, evigilávit advérſum te: ecce venit. Venit contrítio ſuper te qui hábitas in terra; venit tempus, prope eſt dies occiſiónis, & non glóriæ móntium.

tium. Nunc de propinquo effúndam iram meam ſuper te, & complébo furórem meum in te: & judicábo te juxta vias tuas, & impónam tibi ómnia ſcélera tua. Et non parcet óculus meus, nec miſerébor, ſed vias tuas impónam tibi, & abominatiónes tuæ in médio tui erunt: & ſciétis quia ego ſum Dóminus percútiens.

℟. Angúſtiæ mihi ſunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius eſt mihi incídere in manus hóminum, quàm derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi eſt: ſi autem non égero, non effúgiam manus veſtras. Mélius.

Lectio iii.

Ecce dies, ecce venit: egréſſa eſt contrítio, flóruit virga, germinávit ſupérbia. Iníquitas ſurréxit in virga impietátis: non ex eis, & non ex pópulo, neque ex ſónitu eórum: & non erit réquies in eis. Venit tempus, appropinquávit dies: qui emit, non lætétur: & qui vendit, non lúgeat: quia ira ſuper omnem pópulum ejus. Quia qui vendit, ad id quod véndidit, non revertétur, & adhuc in vivéntibus vita eórum.

℟. Miſit Dóminus Angelum ſuum, & conclúſit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injuſtítia invénta non eſt in me. ℣. Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

FERIA QUINTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 13.

Et factus eſt ſermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Iſrael, qui prophétant: & dices prophetántibus de corde ſuo: Audite verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus Deus: Væ prophétis inſipiéntibus, qui ſequúntur ſpíritum ſuum, & nihil vident. Quaſi vulpes in desértis, prophétæ tui Iſrael erant. Non aſcendiſtis ex advérſo, neque oppoſuíſtis murum pro domo Iſrael, ut ſtarétis in prælio in die Dómini. Vident vana, & divinant mendácium, dicéntes: Ait Dóminus: cùm Dóminus non miſerit eos: & perſeveravérunt confirmáre ſermónem. ℟. Vidi Dóminum. 291.

Lectio ii.

Numquid non viſiónem caſſam vidíſtis, & divinatióné mendácem locúti eſtis? & dícitis, ait Dóminus: cùm ego nō ſim locútus. Proptéreà hæc dicit Dóminus Deus: Quia locúti eſtis vana, & vidíſtis mendácium: ídeò ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. Et erit manus mea ſuper prophétas, qui vident vana, & divinant mendácium: in consílio pópuli mei non erunt, & in ſcriptúra domus Iſrael non ſcribéntur, nec in terram Iſrael ingrediéntur: & ſciétis quia ego Dóminus Deus. Eò quòd decéperint pópulum meum, dicéntes: Pax, & non eſt pax: & ipſe ædificábat paríetem, illi autem liniébant eum luto abſque páleis. ℟. Aſpice Dómine. 292.

Lectio iii.

Dic ad eos, qui líniunt abſque temperatúra, quòd caſúrus ſit: erit enim imber inúndans, & dabo lápides prægrándes déſuper irruéntes, & ventum procéllæ diſſipántem. Síquidem ecce cécidit páries: numquid non dicétur vobis: Ubi eſt litúra, quam liníſtis? Proptéreà hæc dicit Dóminus Deus: Et erúmpere fáciam ſpíritum tempeſtátum in indignatióne mea, & imber inúndans in furóre meo erit: & lápides grandes in ira in conſumptiónem. Et déſtruam paríetem, quem liniſtis.

Digitized by Google

niſtis abſque temperaménto.

℟. Aſpice Dómine. 293.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 15

ET factus eſt ſermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, quid fiet de ligno vitis ex ómnibus lignis némorum, quæ ſunt inter ligna ſilvárum? Numquid tollétur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricábitur de ea paxíllus, ut depéndeat in eo quodcúmque vas? Ecce igni datum eſt in eſcam: utrámque partem ejus conſúmpſit ignis, & medíetas ejus redácta eſt in favíllam: numquid útile erit ad opus? Etiam cùm eſſet íntegrum, non erat aptum ad opus: quantò magis cùm illud ignis devoráverit, & combúſſerit, nihil ex eo fiet óperis?

℟. Super muros. 293.

Lectio ii.

PRoptéreà hæc dicit Dóminus Deus: Quómodo lignum vitis inter ligna ſilvárum, quod dedi igni ad devorándum, ſic tradam habitatóres Jerúſalem. Et ponam fáciē meā in eos: de igne egrediéntur, & ignis conſúmet eos: & ſciétis quia ego Dóminus, cùm poſúero fáciem meam in eos, & dédero terrā ínviam, & deſolátam: eò quòd prævaricatóres extíterint, dicit Dóminus Deus. ℟. Muro tuo. 293.

Lectio iii. Cap. 16

ET factus eſt ſermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, notas fac Jerúſalem abominatiónes ſuas, & dices: Hæc dicit Dóminus Deus Jerúſalem: Radix tua, & generátio tua de Terra Chánaan: pater tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa. Et quando nata es, in die ortus tui, non eſt præcíſus umbilícus tuus, & aqua non es lota in ſalútem, nec ſale ſalíta, nec involúta pannis. Non pepércit ſuper te óculus ut fáceret tibi unum de his, miſértus tui: ſed projécta es ſuper fáciem terræ in abjectióne ánimæ tuæ, in die qua nata es.

℟. Suſtinúimus. 294.

SABBATO.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 19.

ET tu aſſúme planctum ſuper príncipes Iſraël, & dices: Quare mater tua leæna inter leónes cubávit, in médio leunculórum enutrívit cátulos ſuos? Et edúxit unum de leúnculis ſuis, & leo factus eſt, & dídicit cápere prædam, hominémque comédere. Et audiérunt de eo Gentes, & non abſque vulnéribus ſuis cepérunt eum, & adduxérunt eum in caténis in terram Ægypti. Quæ cùm vidiſſet quóniam infirmáta eſt, & périit expectátio ejus: tulit unum de leúnculis ſuis, leónem conſtítuit eum. Qui incedébat inter leónes, & factus eſt leo: & dídicit prædam cápere, & hómines devoráre: dídicit víduas fácere, & civitátes eórum in deſértum addúcere: & deſoláta eſt terra, & plenitúdo ejus à voce rugítus illíus.

Lectio ii.

ET convenérunt advérſus eum Gentes úndique de provínciis, & expandérunt ſuper eum rete ſuum, in vulnéribus eárum captus eſt. Et miſérunt eum in cáveam, in caténis adduxérunt eum ad regem Babylónis: miſerúntque eum in cárcerem, ne audirétur vox ejus ultrà ſuper montes Iſraël. Mater tua quaſi vínea in ſánguine tuo ſuper aquam plantáta eſt: fructus ejus, & frondes ejus crevérunt ex aquis multis. Et factæ ſunt ei virgæ ſólidæ in ſceptra dominántium, & exaltáta eſt ſtatúra ejus inter frondes, & vidit altitúdinem ſuam in multitúdine pálmitum ſuórum.

Digitized by Google

Lectio iii.

ET evúlſa eſt in ira, in terrámque projécta,& ventus urens ſiccávit fructum ejus: marcuérunt, & arefáctæ ſunt virgæ róboris ejus: ignis comédit eam. Et nunc tranſplantáta eſt in deſértum, in terra ínvia & ſitiénti. Et ingréſſus eſt ignis de virga ramórum ejus, qui fructum ejus comédit: & non fuit in ea virga fortis, ſceptrum dominántium. Planctus eſt, & erit in planctum.

SABBATO

ante Dominicam ii. Novembr.

Ad Magnificat, Antiphona.

Aſpice Dómine, quia facta eſt deſoláta cívitas plena divítiis: ſedet in triſtítia dómina Géntium: non eſt qui conſolétur eam, niſi tu Deus noſter.

Si November habuerit quinque Dominicas, tunc ii. Dominica leguntur ſequentes Lectiones de Ezechiele: ſi verò habuerit tantum quatuor, Dominica ii. legetur liber Danielis poſitus in iii. Dominica, & Sabbato ad Magnificat dicetur Antiphona Muro tuo. 303. & duabus ſequentibus Dominicis legentur Prophetæ minores.

DOMINICA II.

Novembris.

In primo Nocturno.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 22.

ET factus eſt ſermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis pone fáciem tuam ad Jerúſalem, & ſtilla ad ſanctuária, & prophéta contra humum Iſrael. Et dices terræ Iſrael: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ad te, & ejíciam gládium meum de vagína ſua, & occídam in te juſtum, & ímpium. Pro eo autem quòd occídi in te juſtum & ímpium, idcírcò egrediétur gládius meus de vagína ſua ad omnem carnem ab Auſtro uſque ad Aquilónem: ut ſciat omnis caro quia ego Dóminus edúxi gládium meum de vagína ſua irrevocábilem.

℟. Vidi Dóminum ſedéntem ſuper sólium excélſum & elevátum: & plena erat omnis terra majeſtáte ejus: * Et ea quæ ſub ipſo erant, replébant templum. ℣. Séraphim ſtabant ſuper illud: ſex alæ uni, & ſex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

ET tu fili hóminis ingemiſce in contritióne lumbórum, & in amaritudínibus ingemíſce coram eis. Cùmque dixerint ad te: Quare tu gemis? dices: Pro audítu, quia venit, & tabéſcet omne cor, & diſſolvéntur univérſæ manus, & infirmábitur omnis ſpíritus, & per cuncta génua fluent aquæ: ecce venit, & fiet, ait Dóminus Deus. Et factus eſt ſermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis prophéta, & dices: Hæc dicit Dóminus Deus: Lóquere: Gládius, gládius exacútus eſt, & limátus. Ut cædat víctimas, exacútus eſt: ut ſplendeat, limátus eſt: qui moves ſceptrum filii mei, ſuccidíſti omne lignum. Et dedi eum ad lævigándum, ut teneátur manu: iſte exacútus eſt gládius, & iſte limátus eſt, ut ſit in manu interficiéntis.

℟. Aſpice Dómine de ſede ſancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem noſtram. ℣. Qui regis Iſrael, inténde, qui dedúcis velut ovem Joſeph. Aperi.

Lectio iii.

CLama, & úlula fili hóminis, quia hic factus eſt in pópulo meo, hic in cunctis dúcibus Iſrael qui fúgerant: gládio tráditi ſunt cum pópulo meo, idcircò plaude ſuper femur, quia probátus eſt: & hoc, cùm ſceptrum ſubvérterit, & non erit, dicit Dóminus Deus.

Tu

Digitized by Google

Tu ergo fili hóminis prophéta, & pércute manu ad manum, & duplicétur gládius, ac triplicétur gládius interfectórum: hic eſt gládius occiſiónis magnæ, qui obſtupéſcere eos facit, & corde tabéſcere, & multiplicat ruínas.

℟. Aſpice Dómine, quia facta eſt deſoláta cívitas plena divítiis, ſedet in triſtítia dómina Géntium: * Non eſt qui conſolétur eam, niſi tu Deus noſter. ℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In ſecundo Nocturno.

De Expoſitióne S. Hierónymi Presbyteri in Ezechiélem Prophétam.

Lib. 7. in Ezech. c. 21 Lectio iv.

Quia ſuprà díxerat: Ipſi dicunt ad me, Numquid nō per parábolas lóquitur iſte? & apértam pópulus flagitábat ſenténtiam: idcircò id quod Dóminus per metáphoram, ſive parábolam, & ut álii vertére, provérbium, eſt locútus; nunc manifeſtius lóquitur: ſaltus Nageb, & Darom, & Theman eſſe Jerúſalem, & templū illíus, ſancta ſanctórum, & omnem terram Judææ: flammámque quæ combúſtura ſit ſaltum, intélligi gládium devorántem, qui edúctus ſit de vagína ſua, ut interfíciat juſtum & ímpium. Hoc eſt enim lignum víride, & lignum áridum. Unde & Dóminus: Si in ligno, ait, víridi tanta fáciunt, in ſicco quid fácient?

℟. Super muros tuos Jerúſalem conſtítui cuſtódes: * Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

Primùm díxerat: Vaticináre, vel ſtilla ad Auſtrum, ad Africum, & Merídiem, & ad ſaltum Meridiánum. Quod quia videbátur obſcúrum, & dicta Prophétæ pópulus neſciébat, ſecúndò pónitur manifeſtiùs ſaltum Meridiánum eſſe Jerúſalem: & omnes infructuóſas árbores, ad quarum radíces ſecúris póſita ſit, intélligi habitatóres ejus, gladiúmq; interpretári pro incédio. Tértiò jubétur Prophétæ, ut tacéntibus illis, nec interrogántibus cur iſta vaticinátus ſit, fáciat per quæ interrogétur, & reſpóndeat quæ Dóminus locútus eſt.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos ſemper: * Líbera Dómine Deus Iſrael clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vi.

Ingemíſce, inquit, ejuláre non levi voce, nec dolóre moderáto, ſed in contritióne lumbórum: ut gémitus tuus ex imis viſcéribus & amaritúdine ánimi proferátur. Et hoc fácies coram eis, ut cùm te interrogáverint, cur tanto gémitu conteráris, & quid tibi mali accíderit, ut ſic ingemíſcas: tu eis meo ſermóne reſpóndeas: Idcírcò plango, & dolórem cordis mei diſſimuláre non váleo, quia audítus, qui ſemper meis áuribus inſonúerat, ópere complétur, & venit imminens vidélicet Babylónii furéntis exércitus: qui cùm vénerit, & valláverit Jerúſalem, tunc tabéſcet omne cor, & diſſolvéntur univérſæ manus; ut occupánte pavóre mentes hóminum, nullus áudeat repugnáre. ℟. Suſtinúimus pacem, & non venit: quæſívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta noſtra: * Non in perpétuum obliviſcáris nos. ℣. Peccávimus, impiè géſſimus, iniquitátem fécimus Dó-

Digitized by Google

Dómine in omnem juſtítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. vii. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Iſrael.

℣. Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus, Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus.

℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 33.

ET factum eſt verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis lóquere ad fílios pópuli tui, & dices ad eos: Terra cùm indúxero ſuper eam gládium, & túlerit pópulus terræ virum unum de noviſſimis ſuis, & conſtitúerit eum ſuper ſe ſpeculatórem: & ille víderit gládium veniéntem ſuper terram, & cecínerit búccina, & annuntiáverit pópulo: áudiens autem, quiſquis ille eſt, ſónitum búccinæ, & non ſe obſerváverit, venerítque gládius, & túlerit eum: ſanguis ipſíus ſuper caput ejus erit. Sonum búccinæ audívit, & non ſe obſervávit, ſanguis ejus in ipſo erit: ſi autem ſe cuſtodíerit, ánimam ſuam ſalvábit. ℟. Redémit pópulum. 294.

Lectio ii.

QUòd ſi ſpeculátor víderit gládium veniéntem, & non inſonúerit búccina, & pópulus ſe non cuſtodíerit, venerítque gládius, & túlerit de eis ánimam: ille quidem in iniquitáte ſua captus eſt, ſánguinem autem ejus de manu ſpeculatóris requíram. Et tu fili hóminis, ſpeculatórem dedi te dómui Iſrael: áudiens ergo ex ore meo ſermónem, annuntiábis eis ex me. Si me dicénte ad ímpium: Impie, morte moriéris: non fúeris locútus ut ſe cuſtódiat ímpius à via ſua: ipſe ímpius in iniquitáte ſua moriétur: ſánguinem autem ejus de manu tua requíram. ℟. Angúſtiæ mihi. 294.

Lectio iii.

SI autem annuntiánte te ad ímpium, ut à viis ſuis convertátur, non fúerit convérſus à via ſua: ipſe in iniquitáte ſua moriétur: porrò tu ánimam tuam liberáſti. Tu ergo fili hóminis dic ad domum Iſrael: Sic locúti eſtis, dicéntes: Iniquitátes noſtræ, & peccáta noſtra ſuper nos ſunt, & in ipſis nos tabéſcimus, quómodo ergo vívere potérimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dóminus Deus, nolo mortem ímpii, ſed ut convertátur ímpius à via ſua, & vivat. Convertímini, convertímini à viis veſtris péſſimis: & quare moriémini domus Iſrael? ℟. Miſit Dóminus. 294.

FERIA TERTIA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 34.

ET factum eſt verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis prophéta de paſtóribus Iſrael: prophéta, & dices paſtóribus: Hæc dicit Dóminus Deus: Væ paſtóribus Iſrael, qui paſcébant ſemetípſos: nonne greges à paſtóribus paſcúntur? Lac comedebátis, & lanis operiebámini, & quod craſſum erat occidebátis: gregem autem meum non paſcebátis. Quod infírmum fuit non conſolidáſtis, & quod ægrótum non ſanáſtis, quod confráctum eſt non alligáſtis, & quod abjéctum eſt non reduxíſtis, & quod períerat non quæſíſtis: ſed cum auſteritáte imperabátis eis, & cum poténtia.

℟. A fácie furóris. 295.

Le-

Digitized by Google

Lectio ii.

ET diſpérſæ ſunt oves meæ, eò quòd non eſſet paſtor: & factæ ſunt in devoratiónem ómnium beſtiárum agri, & diſpérſæ ſunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, & in univérſo colle excélſo: & ſuper omnem fáciem terræ diſpérſi ſunt greges mei, & non erat qui requíreret; non erat, inquam, qui requíreret. Proptéreà paſtóres audíte verbũ Dómini: Vivo ego, dicit Dóminus Deus, quia pro eo quòd facti ſunt greges mei in rapínam, & oves meæ in devoratiónem ómnium beſtiárum agri, eò quòd non eſſet paſtor: neque enim quæſiérunt paſtóres mei gregem meum, ſed paſcébát paſtóres ſemetípſos, & greges meos non paſcébant: proptéreà paſtóres audíte verbum Dómini.

℟. Civitátem iſtam. 295.

Lectio iii.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipſe ſuper paſtóres requíram gregem meum de manu eórum, & ceſſáre fáciam eos ut ultrà non paſcant gregem, nec paſcant ámplius paſtóres ſemetípſos: & liberábo gregem meum de ore eórum: & non erit ultrà eis in eſcam. Quia hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipſe requíram oves meas, & viſitábo eas. Sicut víſitat paſtor gregem ſuum in die, quando fúerit in médio óvium ſuárum diſſipatárum: ſic viſitábo oves meas, & liberábo eas de ómnibus locis, in quibus diſpérſæ fúerant in die nubis & calíginis.

℟. Genti peccatríci. 295.

FERIA QUARTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 40.

IN vigéſimo quinto anno tranſmigratiónis noſtræ, in exórdio anni, décima menſis, quartodécimo anno poſtquam percúſſa eſt cívitas: in ipſa hac die facta eſt ſuper me manus Dómini, & addúxit me illuc. In viſiónibus Dei addúxit me in terram Iſrael, & dimíſit me ſuper montem excélſum nimis: ſuper quem erat quaſi ædifícium civitátis vergéntis ad Auſtrum. Et introdúxit me illuc.

℟. Indicábo. 295.

Lectio ii.

ET ecce vir, cujus erat ſpécies quaſi ſpécies æris, & funículus líneus in manu ejus: & cálamus menſúræ in manu ejus: ſtabat autem in porta. Et locútus eſt ad me idem vir: Fili hóminis vide óculis tuis, & áuribus tuis audi, & pone cor tuum in ómnia quæ ego oſténdam tibi: quia ut oſtendántur tibi addúctus es huc: annúntia ómnia, quæ tu vides, dómui Iſrael.

℟. Angúſtiæ. 296.

Lectio iii.

ET ecce murus forinſecus in circúitu domus úndique, & in manu viri cálamus menſúræ ſex cubitórum & palmo: & menſus eſt latitúdinem ædifícii cálamo uno, altitúdinem quoque cálamo uno. Et venit ad portam, quæ reſpiciébat viam Orientálem, & aſcéndit per gradus ejus: & menſus eſt limen portæ cálamo uno latitúdinem, id eſt, limen unum cálamo uno in latitúdine.

℟. Miſit Dóminus. 296.

FERIA QUINTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 41.

ET introdúxit me in templum, & menſus eſt frontes, ſex cúbitos latitúdinis hinc, & ſex cúbitos latitúdinis inde, latitúdinem tabernáculi. Et latitúdo portæ decem cubitórum erat: & látera portæ, quinque cúbitis hinc, & quinque cúbitis inde: & menſus eſt longitúdinem ejus quadragínta cubitórum, & latitúdinem vigínti cubitórum.

Et

Et introgréſſus intrínſecus menſus eſt in fronte portæ duos cúbitos: & portam, ſex cubitórum: & latitúdinem portæ, ſeptem cubitórum.

℟. Vidi Dóminum. 298.

Lectio ii.

ET menſus eſt longitúdinē ejus vigínti cubitórum, & latitúdinem ejus vigínti cubitórum, ante fáciem templi, & dixit ad me: Hoc eſt ſanctum ſanctórum. Et menſus eſt paríetem domus ſex cubitórum, & latitúdinem láteris quátuor cubitórum úndique per circúitum domus. Látera autem, latus ad latus, bis trigínta tria: & erant eminéntia, quæ ingrederéntur per paríetem domus, in latéribus per circúitum, ut continérent, & non attíngerent paríetem templi.

℟. Aſpice Dómine de. 298.

Lectio iii.

ET platéa erat in rotúndū, aſcéndens ſurſum per cóchleam, & in cœnáculum templi deferébat per gyrum: idcírcò látius erat templum in ſuperióribus: & ſic de inferióribus aſcendebátur ad ſuperióra in médium. Et vidi in domo altitúdinem per circúitum, fundáta látera ad menſúram cálami ſex cubitórum ſpátio: & latitúdinem per paríetem láteris forínſecus quinque cubitórum: & erat intérior domus in latéribus domus.

℟. Aſpice Dómine, quia. 299.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 43.

ET duxit me ad portam, quę reſpiciébat ad viam Orientálem. Et ecce glória Dei Iſrael ingrediebátur per viam Orientálem: & vox erat ei quaſi vox aquárum multárum, & terra ſplendébat à majeſtáte ejus. Et vidi viſiónem, ſecúndùm ſpéciem quam videram, quando venit ut diſpérderet civitátem: & ſpécies, ſecúndùm aſpéctum, quem víderam juxta flúvium Chobar: & cécidi ſuper fáciem meam. Et majéſtas Dómini ingréſſa eſt templum per viam portæ, quæ reſpiciébat ad Oriéntem. Et elevávit me ſpíritus, & introdúxit me in átrium intérius: & ecce repléta erat glória Dómini domus.

℟. Super muros. 299.

Lectio ii.

ET audívi loquéntem ad me de domo, & vir qui ſtabat juxta me, dixit ad me: Fili hóminis, locus ſólii mei, & locus veſtigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Iſrael in ætérnum: & non pólluent ultrà domus Iſrael nomen ſanctum meum, ipſi & reges eórum in fornicatiónibus ſuis, & in ruínis regum ſuórum, & in excélſis. Qui fabricáti ſunt limen ſuum juxta limen meum, & poſtes ſuos juxta poſtes meos: & murus erat inter me, & eos: & polluérunt nomen ſanctum meum in abominatiónibus quas fecérunt: propter quod conſúmpſi eos in ira mea.

℟. Muro tuo. 299.

Lectio iii.

NUnc ergo repéllant procul fornicatiónem ſuam, & ruínas regum ſuórum à me: & habitábo in médio eórum ſemper. Tu autem fili hóminis oſténde dómui Iſrael templum, & confundántur ab iniquitátibus ſuis, & metiántur fábricam: & erubéſcant ex ómnibus quæ fecérunt. Figúram domus, & fábricæ ejus éxitus, & intróitus, & omnem deſcriptiónem ejus, & univérſa præcépta ejus, cunctúmque órdinem ejus, & omnes leges ejus oſténde eis, & ſcribes in óculis eórum: ut cuſtódiant omnes deſcriptiónes ejus, & præcépta illíus, & fáciant ea.

℟. Suſtinúimus pacem. 299.

Digitized by Google

SABBATO.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 47.

ET convértit me ad portam domus, & ecce aquæ egrediebántur ſubter limen domus ad Oriéntem : fácies enim domus reſpiciébat ad Oriéntem : aquæ autem deſcendébant in latus templi dextrum ad Merídiem altáris. Et edúxit me per viam portæ Aquilónis, & convértit me ad viam foras portam exterióre[m], viam quæ reſpiciébat ad Oriéntem : & ecce aquæ redundántes à látere dextro.

Lectio ii.

CUm egrederétur vir ad Oriéntem, qui habébat funículum in manu ſua, & menſus eſt mille cúbitos : & tradúxit me per aquam uſque ad talos. Rurſúmque menſus eſt mille, & tradúxit me per aquam uſque ad génua : & menſus eſt mille, & tradúxit me per aquam uſque ad renes. Et menſus eſt mille, torréntem quem non pótui pertranſire : quóniam intumúerant aquæ profúndi torréntis, qui non poteſt tranſvadári.

Lectio iii.

ET dixit ad me : Certè vidíſti, fili hóminis. Et edúxit me, & convértit ad ripam torréntis. Cúmque me convertíſſem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utráque parte. Et ait ad me : Aquæ iſtæ, quæ egrediúntur ad túmulos ſábuli Orientális, & deſcéndunt ad plana deſérti, intrábunt mare, & exibunt, & ſanabúntur aquæ. Et omnis ánima vivens, quæ ſerpit, quocúmque vénerit torrēs, vivet : & erunt piſces multi ſatis poſtquam venerint illuc aquę iſtę, & ſanabúntur : & vivent ómnia, ad quæ vénerit torrens.

SABBATO

ante Dñicam iii. Novembris.

Ad Magníficat, Aña. Muro tuo inexpugnábili circúmcinge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos ſemper.

DOMINICA III.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Daniélis Prophétæ. Lectio i. Cap. 1.

ANno tértio regni Jóakim regis Juda, venit Nabuchodónoſor rex Babylónis in Jeruſalem, & obſédit eam : & trádidit Dóminus in manu ejus Jóakim regem Juda, & partem vaſórum domus Dei : & aſportávit ea in terram Sénnaar in domum dei ſui, & vaſa íntulit in domum theſáuri dei ſui. Et ait rex Aſphenez præpóſito eunuchórum, ut introdúceret de filiis Iſrael, & de sémine régio, & tyrannórum, púeros, in quibus nulla eſſet mácula, decóros forma, & eruditos omni ſapiéntia, cautos ſciéntia, & doctos diſciplína, & qui poſſent ſtare in palátio regis, ut docéret eos lítteras, & linguam Chaldæórū.

℞. Vidi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum & elevátum : & plena erat omnis terra majeſtáte ejus : * Et ea quæ ſub ipſo erant, replébant templum. ℣. Séraphim ſtabant ſuper illud : ſex alæ uni, & ſex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

ET conſtítuit eis rex annónam per ſingulas dies de cibis ſuis : & de vino unde bibébat ipſe, ut enutríti tribus annis, póſteà ſtarent in conſpéctu regis. Fuérunt ergo inter eos de filiis Juda, Dániel, Ananías, Miſael, & Azarías. Et impóſuit eis præpóſitus eunuchórum nómina : Daniéli, Baltáſſar : Ananíæ, Sidrach : Miſaéli, Miſach : & Azaríæ, Abdénago. Propóſuit autem Dániel in corde ſuo, ne pollueréttur de menſa regis, neque de vino potus ejus : & rogávit eunuchórum præpóſitum ne contaminarétur. Dedit

autem

autem Deus Daniéli grátiam, & misericórdiam in conſpéctu príncipis eunuchórum.

℟. Aſpice Dómine de ſede ſancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuã, & audi: *Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem noſtram.

℣. Qui regis Iſrael, inténde, qui dedúcis velut ovem Joſeph. Aperi.

Lectio iii.

ET ait princeps eunuchórũ ad Daniélem: Tímeo ego dóminum meum regem, qui conſtítuit vobis cibum & potum: qui ſi víderit vultus veſtros macilentióres præ céteris adoleſcéntibus coævis veſtris, condemnábitis caput meum regi. Et dixit Dániel ad Málaſar, quem conſtitúerat princeps eunuchórum ſuper Daniélem, Ananíam, Miſaélem, & Azaríam: Tenta nos óbſecro ſervos tuos diébus decem, & dentur nobis legúmina ad veſcéndum, & aqua ad bibéndum, & contempláre vultus noſtros, & vultus puerórum, qui veſcúntur cibo régio: & ſicut víderis, fácies cum ſervis tuis. Qui audíto ſermóne hujuſcémodi, tentávit eos diébus decem. Poſt dies autem decem apparuérunt vultus eórum melióres & corpulentióres præ ómnibus púeris, qui veſcebántur cibo régio.

℟. Aſpice Dómine, quia facta eſt deſoláta cívitas plena divítiis, ſedet in triſtítia dómina Géntium: *Non eſt qui conſolétur eam, niſi tu Deus noſter. ℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória. Non.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro S. Athanáſii Epíſcopi ad Vírgines.

Lib. de Virg. poſt initium.

Lectio iv.

SI accédant áliqui, & dicant tibi, ne frequénter jejúnes, ne imbecíllior fias: ne credas illis, neque auſcúltes: per iſtos enim inimícus hæc ſúggerit. Reminíſcere ejus quod ſcriptum eſt, quòd cùm tres púeri, & Dániel, & álii adoleſcéntuli, captívi ducti eſſent à Nabuchodónoſor rege Babylónis, juſsúmque eſſet ut de ipſíus menſa régia coméderent, & de vino bíberent; Dániel & tres púeri illi noluérunt pólllui ex menſa regis, ſed dixérunt eunúcho qui eos curándos ſuſcéperat: Da nobis de ſemínibus terræ, & veſcémur. Quibus ait eunúchus: Tímeo ego regem, qui conſtítuit vobis cibum & potum, ne fortè fácies veſtræ appáreant regi ſqualidióres præ céteris púeris qui régia menſa alúntur, & púniat me.

℟. Super muros tuos Jeruſalem conſtitui cuſtódes: *Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

QUi dixérunt illi: Tenta ſervos tuos dies decem, & da nobis de ſemínibus. Et dedit eis legúmina ad veſcéndũ, & aquam ad bibéndum: & introdúxit eos in cõſpéctu regis, & viſæ ſunt fácies ipſórum ſpecioſióres præter céteros púeros, qui régiæ menſæ cibis nutriebántur. Vidéſne quid fáciat jejúnium? Morbos ſanat, deſtillatiónes córporis exſíccat, dæmones fugat, pravas cogitatiónes expéllit, mentem clarióre reddit, cor mundum éfficit, corpus ſanctíficat, dénique ad thronum Dei hóminem ſiſtit. Et ne putes hæc témerè dici, habes hujus rei teſtimónium in Euangéliis à Salvatóre prolátum. Cùm enim queſiviſſent diſcípuli, quonam modo immúndi ſpíritus ejiceréntur, reſpóndit Dóminus: Hoc genus non ejícitur, niſi in oratióne & jejúnio.

℟. Muro tuo inexpugnábili cir-

circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos ſemper : * Libera Dómine Deus Iſraël clamántes ad te.
℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vi.

QUiſquis igitur ab immúndo ſpíritu vexátur, ſi hoc animadvértat, & hoc phármaco utátur, jejúnio, inquam, ſtatim ſpíritus malus oppréſſus abſcédet, vim jejúnii métuẽs. Valdè enim dæmones oblectántur crápula & ebrietáte & córporis cómmodis. Magna vis in jejúnio, & magna ac præclára fiunt per illud : alióquin unde hómines tam mirífica præſtárent, & ſigna per eos fíerent, & ſanitátem infírmis per ipſos largirétur Deus, niſi planè ob exercitatiónes ſpirituáles, & humilitátẽ ánimi, & converſatiónem bonã? Jejúnium enim Angelórum cibus eſt : & qui eo útitur, órdinis Angélici censéndus eſt.

℟. Suſtínuimus pacem, & non venit : quæſívimus bona, & ecce turbátio : cognóvimus Dómine peccáta noſtra : * Non in perpétuum oblivíſcáris nos.
℣. Peccávimus, ímpiè géſſimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem juſtítiam tuam. Non in. Glória. Non.

℟. vii. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Iſraël.
℣. Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth : * Plena eſt omnis terra glória ejus.
℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus : & hi tres unum ſunt. Sanctus.
Glória Patri. Plena eſt.

FERIA SECUNDA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 2.

TU rex vidébas, & ecce quaſi ſtátua una grandis : ſtátua illa magna, & ſtatúra ſublímis ſtabat contra te, & intúitus ejus erat terríbilis. Hujus ſtátuæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem & bráchia de argénto, porrò venter & fémora ex ære. Tíbiæ autem férreæ, pedum quædam pars erat férrea, quædam autem fictilis. Vidébas ita, donec abſcíſſus eſt lapis de monte ſine mánibus, & percúſſit ſtátuã in pédibus ejus ferreis, & fictílibus, & comminuit eos. Tunc contríta ſunt páriter ferrum, teſta, æs, argéntum & aurum, & redácta quaſi in favíllam æſtívæ áreæ, quæ rapta ſunt vento : nullúſque locus invéntus eſt eis : lapis autem, qui percúſſerat ſtátuam, factus eſt mons magnus, & implévit univérſam terram.
℟. Rédemit pópulum. 294.

Lectio ii.

HOc eſt ſómnium : interpretatiónem quoque ejus dicémus coram te rex. Tu rex regum es : & Deus cœli regnum, & fortitúdinem, & impérium, & glóriam dedit tibi : & ómnia, in quibus hábitant filii hóminum, & béſtiæ agri : volúcres quoque cœli dedit in manu tua, & ſub ditióne tua univérſa conſtítuit : tu es ergo caput áureum. Et poſt te consúrget regnum áliud minus te argénteum : & regnum tértium áliud æreum, quod imperábit univérſæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum. Quómodo ferrum commínuit & domat ómnia, ſic comminuet & cónteret ómnia hæc.
℟. Anguſtiæ mihi. 294.

Lectio iii.

POrrò quia vidiſti pedum & digitórum partem teſtæ figu-

Digitized by Google

figuli, & partem férream: regnum diviſum erit, quod tamen de plantário ferri oriétur, secúndum quod vidíſti ferrum mixtum teſtæ ex luto. Et dígitos pedum ex parte férreos, & ex parte fictiles: ex parte regnum erit sólidum, & ex parte contrítum. Quòd autem vidíſti ferrum mixtum teſtæ ex luto, commiſcebúntur quidem humáno sémine, ſed non adhærébunt ſibi, sícuti ferrum miſcéri non poteſt teſtæ. In diébus autem regnórum illórum ſuſcitábit Deus cœli regnum, quod in ætérnum non diſſipábitur, & regnum ejus álteri pópulo non tradétur: comminuet autem & conſúmet univérſa regna hæc: & ipſum ſtabit in ætérnum.

℟. Miſit Dóminus. 294.

FERIA TERTIA.

De Daniéle Prophéta.

PRonuntiánſque Nabuchodónoſor rex, ait eis: Verè ne Sidrach, Miſach, & Abdénago deos meos non cólitis, & ſtátuam áuream, quam conſtítui, non adorátis? Nunc ergo ſi eſtis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fiſtulæ, cítharæ, sambúcæ, & pſaltérii, & ſymphoníæ, omniſque géneris muſicórum, proſtérnite vos, & adoráte ſtátuam quam feci: quòd ſi non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: & quis eſt Deus, qui erípiet vos de manu mea?

℟. A fácie furóris. 295.

Lectio ii.

REſpondéntes Sidrach, Miſach, & Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónoſor: Non opórtet nos de hac re reſpondére tibi. Ecce enim Deus noſter, quem cólimus, poteſt erípere nos de camíno ignis ardéntis, & de mánibus tuis, ò rex, liberáre. Quòd ſi noluerit, notum ſit tibi rex, quia deos tuos non cólimus, & ſtátuam áuream, quam erexíſti, non adorámus. Tunc Nabuchodónoſor replétus eſt furóre: & aſpéctus faciéi illíus immutátus eſt ſuper Sidrach, Miſach, & Abdénago, & præcépit ut ſuccenderétur fornax ſéptuplum, quàm ſuccéndi conſuéverat.

℟. Civitátem iſtam. 295.

Lectio iii.

ET conféſtim viri illi vincti cum braccis ſuis, & tiáris, & calceaméntis, & véſtibus miſſi ſunt in médium fornácis ignis ardéntis; nam júſſio regis urgébat: fornax autem ſuccénſa erat nimis. Porrò viros illos qui míſerant Sidrach, Miſach, & Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id eſt, Sidrach, Miſach, & Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, & benedicéntes Dómino.

℟. Genti peccatríci. 295.

FERIA QUARTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 4.

REſpóndit Baltáſſar, & dixit: Dómine mi, sómnium his qui te odérunt, & interpretátio ejus hóſtibus tuis ſit. Arborem quam vidíſti ſublímem atque robúſtam, cujus altitúdo pertíngit ad cœlum, & aſpéctus illíus in omnem terram: & rami ejus pulchérrimi, & fructus ejus nímius, & eſca ómnium in ea, ſubter eam habitántes beſtiæ agri, & in ramis ejus commorántes aves cœli: Tu es rex, qui magnificátus es, & invaluíſti: & magnitúdo tua crevit, & pervénit uſque ad cœlum, & poteſtas tua in términos univérſæ terræ.

℟. Indicábo tibi, 295.

Digitized by Google

Lectio II.

Quod autem vidit rex vigilem & ſanctum deſcéndere de cœlo, & dícere: Succídite árborem, & diſſipáte illam, attamen germen radícum ejus in terra dimíttite, & vinciátur ferro & ære in herbis foris, & rore cœli conſpergátur, & cum feris ſit pábulum ejus, donec ſeptem témpora mutúentur ſuper eum: hæc eſt interpretátio ſenténtiæ Altíſſimi, quæ pervénit ſuper dóminum meum regem. Ejícient te ab homínibus, & cum beſtiis feríſque erit habitátio tua, & fœnum ut bos cómedes, & rore cœli infundéris.

℟. Angúſtiæ mihi. 296.

Lectio III.

Septem quoque témpora mutabúntur ſuper te, donec ſcias quòd domínetur Excélſus ſuper regnum hóminũ, & cuicúmque volúerit, det illud. Quòd autem præcépit ut relinqueréttur germen radícum ejus, id eſt árboris: regnum tuum tibi manébit poſtquam cognóveris poteſtátem eſſe cœléſtem. Quam ob rem rex conſílium meum pláceat tibi, & peccáta tua eleemóſynis rédime, & iniquitátes tuas miſericórdiis páuperum: fórſitan ignóſcet delíctis tuis. Omnia hæc venérunt ſuper Nabuchodónoſor regem.

℟. Miſit Dóminus. 296.

FERIA QUINTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio I. Cap. 5.

Baltáſſar rex fecit grande convívium optimátibus ſuis mille: & unuſquíſque ſecúndum ſuam bibébat ætátem. Præcépit ergo jam temuléntus ut afferréntur vaſa áurea & argéntea, quæ aſportáverat Nabuchodónoſor pater ejus de templo, quod fuit in Jeruſalem, ut biberent in eis rex, & optimátes ejus, uxoréſque ejus, & concubínæ. Tunc alláta ſunt vaſa áurea & argéntea, quæ aſportáverat de templo, quod fúerat in Jeruſalem: & bibérunt in eis rex, & optimátes ejus, uxóres, & concubínæ illius. Bibébant vinũ, & laudábant deos ſuos áureos & argénteos, æreos, férreos, ligneóſque & lapídeos. In eadem hora apparuérunt digiti, quaſi manus hóminis ſcribéntis contra candelabrum in ſuperfície paríetis aulæ régiæ: & rex aſpiciébat artículos manus ſcribéntis. Tunc fácies regis commutáta eſt, & cogitatiónes ejus conturbábant eum.

℟. Vidi Dóminum. 303.

Lectio II.

Igitur introdúctus eſt Dániel coram rege. Ad quem præfátus rex ait: Tu es Dániel de fíliis captivitátis Judæ, quem addúxit pater meus rex de Judæa? Audívi de te quóniam ſpíritum deórum hábeas, & ſciéntia, intelligentiáque ac ſapiéntia amplióres invéntæ ſunt in te. Et nunc introgréſſi ſunt in conſpéctu meo ſapiéntes magi, ut ſcriptúram hanc légerent, & interpretatiónem ejus indicárent mihi: & nequivérunt ſenſum hujus ſermónis edícere. Porrò ego audívi de te, quòd poſſis obſcúra interpretári, & ligáta diſſólvere: ſi ergo vales ſcriptúram légere, & interpretatiónem ejus indicáre mihi, púrpura veſtiéris, & torquem áuream circa collum tuum habébis, & tértius in regno meo princeps eris. Ad quæ reſpóndens Dániel, ait coram rege: Múnera tua ſint tibi, & dona domus tuæ álteri da: ſcriptúram autẽ legam tibi, rex, & interpretatiónem ejus oſténdam tibi.

℟. Aſpice Dómine. 304.

Lectio III.

Hæc eſt autem ſcriptúra quæ digéſta eſt: Mane, Thecel, Phares. Et hæc eſt interpretátio ſermónis. Manè nume-

Digitized by Google

numerávit Deus regnū tuū, & cōplévit illud. Thecel: appénſus es in ſtatéra, & invéntus es minus habens. Phares: divíſum eſt regnum tuum, & datum eſt Medis & Perſis. Tunc jubénte rege indútus eſt Dániel púrpura, & circúmdata eſt torques áurea collo ejus: & prædicátū eſt de eo quòd habéret poteſtáté tértius in regno ſuo. Eádem nocte interféctus eſt Baltáſſar rex Chaldæus. Et Daríus Medus ſuccéſſit in regnum annos natus ſexagínta duos. ℟. Aſpice Dñe. 304.

FERIA SEXTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 6.

Viri ergo illi curióſius inquiréntes, invenérunt Daniélem orántem & obſecrántem Deum ſuum. Et accedéntes locúti ſunt regi ſuper edícto: Rex, numquid non conſtituíſti, ut omnis homo, qui rogáret quemquam de diis, & homínibus uſque ad dies trigínta, niſi te, rex, mitterétur in lacum leónum? Ad quos reſpóndens rex, ait: Verus eſt ſermo juxta decrétum Medórum atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc reſpondéntes dixérunt coram rege: Dániel de filiis captivitátis Juda, non curávit de lege tua, & de edícto quod conſtituíſti: ſed tribus tempóribus per diem orat obſecratióne ſua. Quod verbum cùm audíſſet rex, ſatis contriſtátus eſt: & pro Daniéle póſuit cor ut liberáret eum, & uſque ad occáſum ſolis laborábat ut erúeret illum. Viri autem illi intelligéntes regem, dixérunt ei: Scito rex, quia lex Medórum atque Persárum eſt, ut omne decrétum quod conſtitúerit rex, non líceat immutári. ℟. Super muros. 304.

Lectio ii.

Tunc rex præcépit, & adduxérunt Daniélem, & miſérunt eum in lacum leónum. Dixitque rex Daniéli: Deus tuus, quem colis ſemper, ipſe liberábit te. Allatúſque eſt lapis unus, & póſitus eſt ſuper os laci: quem obſignávit rex ánnulo ſuo, & ánnulo optimátum ſuórum, ne quid fíeret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum ſuam, & dormívit incœnátus, cibíque non ſunt alláti coram eo, inſuper & ſomnus recéſſit ab eo. Tunc rex primo dilúculo consúrgens, feſtínus ad lacum leónum perréxit: appropinquánſque lácui, Daniélem voce lacrymábili inclamávit, & affátus eſt eum: Dániel ſerve Dei vivéntis, Deus tuus cui tu ſervis ſemper, putas ne váluit te liberáre à leónibus? ℟. Muro tuo. 304.

Lectio iii.

Et Dániel regi reſpóndens ait: Rex in ætérnum vive. Deus meus miſit Angelum ſuum, & conclúſit ora leónum, & non nocuérunt mihi: quia coram eo juſtítia invénta eſt in me: ſed & coram te, rex, delíctum non feci. Tunc vehementer rex gavíſus eſt ſuper eo, & Daniélem præcépit edúci de lacu: eductúſque eſt Dániel de lacu, & nulla læſio invénta eſt in eo, quia crédidit Deo ſuo. Jubénte autem rege, addúcti ſunt viri illi qui accuſáverant Daniélem, & in lacum leónum miſſi ſunt, ipſi, & filii, & uxóres eórum: & non pervenérunt uſque ad paviméntum laci, donec arríperent eos leónes, & ómnia oſſa eórum comminuérunt. ℟. Suſtinúimus. 305.

SABBATO.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 9.

In anno primo Darii filii Aſſuéri de sémine Medórum, qui imperávit ſuper regnum Chaldæórum: anno uno regni ejus,

Digitized by Google

ejus, ego Dániel intelléxi in libris númerum annórum, de quo factus eſt ſermo Dómini ad Jeremíam Prophétam, ut compleréntur deſolatiónis Jeruſalem ſeptuagínta anni. Et póſui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre, & deprecári in jejúniis, ſacco, & cínere. Et orávi Dóminum Deum meum, & conféſſus ſum, & dixi: Obſecro Dómine Deus magne & terríbilis, cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligéntibus te, & cuſtodiéntibus mandáta tua. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpie égimus, & recéſſimus: & declinávimus à mandátis tuis, ac judíciis. Lectio ii.

Adhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in viſióne à princípio, citò volans tétigit me in témpore ſacrifícii veſpertíni. Et dócuit me, & locútus eſt mihi, dixítque: Dániel, nunc egréſſus ſum ut docérem te, & intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréſſus eſt ſermo: ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir deſideriórum es: tu ergo animadvérte ſermónem, & intéllige viſiónem. Septuagínta hebdómades abbreviátæ ſunt ſuper pópulum tuum, & ſuper urbem ſanctam tuam, ut conſummétur prævaricátio, & finem accípiat peccátum, & deleátur iníquitas, & adducátur juſtítia ſempitérna, & impleátur víſio, & prophetía, & ungátur Sanctus ſanctórum.

Lectio iii.

Scito ergo, & animadvérte: Ab éxitu ſermónis, ut íterum ædificétur Jerúſalem, uſque ad Chriſtum ducem, hebdómades ſeptem, & hebdómades ſexagínta duæ erunt: & rurſum ædificábitur platéa, & muri in anguſtia témporum. Et poſt hebdómades ſexagínta duas occidétur Chriſtus: & non erit ejus pópulus qui eum negatúrus eſt. Et civitátem, & Sanctuárium diſſipábit pópulus cum duce ventúro: & finis ejus váſtitas, & poſt finem belli ſtatúta deſolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una: & in dimídio hebdómadis defíciet hóſtia & ſacrifícium, & erit in templo abominátio deſolatiónis: & uſque ad conſummatiónem & finem perſevérabit deſolátio.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui cælórum cóntines thronum, & abyſſos intuéris, Dómine Rex regum montes pónderas, terram palmo conclúdis: exáudi nos Dómine in gemítibus noſtris.

DOMINICA IV.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Osée Prophétæ.

Lectio i. Cap. I.

Verbum Dómini quod factum eſt ad Osée fílium Béeri, in diébus Ozíæ, Jóatham, Achaz, Ezechíæ regum Juda, & in diébus Jeróboam fílii Joas regis Iſrael. Princípium loquéndi Dómino in Osée: Et dixit Dóminus ad Osée: Vade, ſume tibi uxórem fornicatiónum, & fac tibi fílios fornicatiónum: quia fórnicans fornicábitur terra à Dómino. Et ábiit, & accépit Gomer fíliam Debélaim: & concépit, & péperit ei fílium.

℟. Vidi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum & elevátum: & plena erat omnis terra majeſtáte ejus: * Et ea quæ ſub ipſo erant, replébant templum. ℣. Séraphim ſtabant ſuper illud; ſex alæ uni, & ſex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

Et dixit Dóminus ad eum: Voca nomé ejus Jézrahel: quóniam adhuc módicum, & viſitábo ſánguinem Jézrahel ſuper domum Jehu, & quiét-

Digitized by Google

quieſcere faciam regnum domus Iſrael. Et in illa die cónteram arcum Iſrael in valle Jézrahel. Et concépit adhuc, & péperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen ejus Abſque miſericórdia: quia non addam ultrà miſeréri dómui Iſrael, ſed oblivióne oblivíſcar eórum. Et dómui Juda miserébor, & ſalvábo eos in Dómino Deo ſuo: & non ſalvábo eos in arcu, & gládio, & in bello, & in equis, & in equítibus.

℟. Aſpice Dómine de ſede ſancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuã, & audi: * Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem noſtram. ℣. Qui regis Iſrael, inténde, qui dedúcis velut ovem Joſeph. Aperi.

Lectio iii.

ET ablactávit eam quæ erat Abſque miſericórdia. Et concépit, & péperit filium. Et dixit: Voca nomen ejus Non pópulus meus: quia vos non pópulus meus, & ego non ero veſter. Et erit númerus filiórum Iſrael quaſi aréna maris quæ ſine menſúra eſt, & non numerábitur. Et erit in loco ubi dicétur eis: Non pópulus meus vos: dicétur eis: Filii Dei vivéntis. Et congregabúntur filii Juda, & filii Iſrael páriter: & ponent ſibimet caput unum, & aſcéndent de terra: quia magnus dies Jézrahel.

℟. Aſpice Dómine, quia facta eſt deſoláta cívitas plena divítiis, ſedet in triſtítia dómina Géntium: * Non eſt qui conſolétur eam, niſi tu Deus noſter. ℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxillis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro S. P. N. Auguſtíni Epiſc. de Civit. Dei.

Lib. 18. cap. 28. Lectio iv.

OSee Prophéta, quantò profúndiùs quidem lóquitur, tantò operóſiùs penetrátur. Sed áliquid inde ſuméndum eſt, & hic ex noſtra promiſſióne ponéndum. Et erit, inquit, in loco quo dictum eſt eis: Non pópulus meus vos: vocabúntur & ipſi filii Dei vivi. Hoc teſtimónium prophéticum de vocatióne pópuli Géntium, qui priùs non pertinébat ad Deum, étiam Apóſtoli intellexérunt.

℟. Super muros tuos Jeruſálem conſtítui cuſtódes: * Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

ET quia ipſe quoque pópulus Géntium ſpirituáliter eſt in fíliis Abrahæ, ac per hoc rectè dícitur Iſrael: proptéreà ſéquitur, & dicit: Et congregabúntur filii Juda, & filii Iſrael in idípſum: & ponent ſibimet principátum unum, & aſcéndent à terra. Hoc ſi adhuc velímus expónere, elóquii prophétici obtundétur ſapor. Recolátur tamen lapis ille anguláris, & duo illi parietes: unus ex Judæis, alter ex Géntibus: ille nómine filiórum Juda, iſte nómine filiórum Iſrael: eídem uni principátui ſuo in idípſum innitèntes, & aſcendéntes agnoſcántur in terra.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos ſemper: * Líbera Dómine Deus Iſrael clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vi.

ISTOS autem carnáles Iſraelítas, qui nunc nolunt crédere in Chriſtum, póſteà creditúros, id eſt, filios eórum (nam útique iſti in ſuum locum moriéndo tranſibũt) idẽ Prophéta teſtátur, dicens: Quóniã diébus multis ſedébũt filii Iſrael ſine rege, ſine príncipe, ſine ſacrifício,

do, ſine altári, ſine ſacerdótio, ſine manifeſtatiónibus. Quis non videat nūc ſic eſſe Judæos?
℟. Suſtinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta noſtra: * Non in perpétuum obliviſcáris nos.
℣. Peccávimus, ímpiè géſſimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem juſtítiam tuam. Non in.
Glória Patri. Non.
℟. vii. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Iſrael.
℣. Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.
℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus.
℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus.
Glória Patri. Plena eſt.

FERIA SECUNDA.

De Oſée Prophéta.

Lectio i. Cap. 4.

Audíte verbum Dómini fílii Iſrael, quia judícium Dómino cum habitatóribus terræ: non eſt enim véritas, & non eſt miſericórdia, & non eſt ſciéntia Dei in terra. Maledíctum, & mendácium, & homicídium, & furtum, & adultérium inundavérunt, & ſanguis ſánguinem tétigit. Propter hoc lugébit terra, & infirmábitur omnis qui hábitat in ea: in béſtia agri, & in vólucre cœli: ſed & piſces maris congregabúntur.
℟. Redémit pópulum. 294.

Lectio ii.

Verúmtamen unuſquíſque non júdicet: & non arguátur vir: pópulus enim tuus ſicut hi, qui contradícunt ſacerdóti. Et córrues hódie, & córruet étiam prophéta tecum: nocte tacére feci matrem tuam. Conticuit pópulus meus, eò quòd non habúerit ſciéntiam: quia tu ſciéntiam repulíſti, repéllam te, ne ſacerdótio fungáris mihi: & oblíta es legis Dei tui, obliviſcar filiórum tuórum & ego.
℟. Angúſtiæ. 294.

Lectio iii.

Secúndum multitúdinem eórum ſic peccavérunt mihi: glóriam eórum in ignomíniam commutábo. Peccáta pópuli mei cómedent, & ad iniquitátem eórum ſublevábunt ánimas eórum. Et erit ſicut pópulus, ſic ſacérdos: & viſitábo ſuper eum vias ejus, & cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent, & non ſaturabúntur: fornicáti ſunt, & non ceſſavérunt: quóniam Dóminum dereliquérunt in non cuſtodiéndo. ℟. Miſit. 294.

FERIA TERTIA.

Incipit Joel Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

Verbum Dómini quod factum eſt ad Joel fílium Phátuel. Audíte hoc ſenes, & áuribus percípite omnes habitatóres terræ: ſi factum eſt iſtud in diébus veſtris, aut in diébus patrum veſtrórum? Super hoc fíliis veſtris narráte, & fílii veſtri fíliis ſuis, & fílii eórum generatióni álteræ. Resíduum erúcæ comédit locúſta, & resíduum locúſtæ comédit bruchus, & resíduum bruchi comédit rubígo.
℟. A fácie furóris. 295.

Lectio ii.

Expergiſcímini ébrii, & flete, & ululáte omnes, qui bíbitis vinum in dulcédine: quóniam périit ab ore veſtro. Gens enim aſcéndit ſuper terram meam, fortis & innumerábilis: dentes ejus ut dentes leónis: & moláres ejus ut cátuli leónis. Póſuit víneam

meam

Digitized by Google

meam in deſértum, & ficum meam decorticávit: nudans ſpoliávit eam, & projécit: albi facti ſunt rami ejus.
℟. Civitátem iſtam. 295.

Lectio iii.

PLange quaſi virgo accincta ſacco ſuper virum pubertátis ſuæ. Périit ſacrificium & libátio de domo Dómini: luxérunt ſacerdótes miniſtri Dómini. Depopuláta eſt régio, luxit humus: quóniam devaſtátum eſt tríticum, confúſum eſt vinum, elánguit óleum. Confúſi ſunt agrícolæ, ululavérunt vinitóres ſuper fruménto & hórdeo, quia périit meſſis agri.
℟. Genti peccatríci. 295.

FERIA QUARTA.

De Joéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 4.

IN diébus illis, & in témpore illo, cùm convértero captivitátem Juda & Jeruſalem, congregábo omnes Gentes, & dedúcam eas in vallem Jóſaphat: & diſceptábo cum eis ibi ſuper pópulo meo, & hæreditáte mea Iſrael, quos diſpersérunt in natiónibus, & terram meam divisérunt. Et ſuper pópulum meum misérunt ſortem: & poſuérunt púerum in proſtíbulo, & puéllam vendidérunt pro vino ut bíberent.
℟. Indicábo. 295. Lectio ii.

VErùm quid mihi & vobis Tyrus, & Sidon, & omnis términus Palæſtinórum? numquid ultiónem vos reddétis mihi? & ſi ulciſcímini vos contra me, citò velóciter reddam viciſſitúdinem vobis ſuper caput veſtrum. Argéntum enim meum & áurum tuliſtis, & deſiderabília mea, & pulchérrima intuliſtis in delúbra veſtra. Et filios Juda, & filios Jeruſalem vendidiſtis filiis Græcórum, ut longè fáceréris eos de finibus ſuis. Ecce ego ſuſcitábo eos de loco, in quo vendidiſtis eos: & convértam retributiónem veſtram in caput veſtrum.
℟. Angúſtiæ mihi. 296.

Lectio iii.

ET vendam filios veſtros & filias veſtras in mánibus filiórum Juda, & venúmdabunt eos Sabæis genti longínquæ: quia Dóminus locútus eſt. Clamáte hoc in Géntibus, ſanctificáte bellum, ſuſcitáte robúſtos: accédant, aſcéndant omnes viri bellatóres. Concídite arátra veſtra in gládios, & ligónes veſtros in lánceas. Infirmus dicat: Quia fortis ego ſum. Erúmpite, & veníte omnes Gentes de circúitu, & congregámini: ibi occúmbere fáciet Dóminus robúſtos tuos. Consúrgant, & aſcéndant Gentes in vallem Jóſaphat: quia ibi ſedébo ut júdicem omnes Gentes in circúitu.
℟. Miſit Dóminus. 296.

FERIA QUINTA.

Incipit Amos Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

VErba Amos, qui fuit in paſtóribus de Thécue: quæ vidit ſuper Iſrael in diébus Oziæ regis Juda, & in diébus Jeróboam filii Joas regis Iſrael, ante duos annos terræmótus. Et dixit: Dóminus de Sion rúgiet, & de Jeruſalem dabit vocem ſuam: & luxérunt ſpecióſa paſtórum, & exſiccátus eſt vertex Carméli.
℟. Vidi Dóminum. 309.

Lectio ii.

HÆc dicit Dóminus: Super tribus ſcéléribus Damáſci, & ſuper quátuor non convértam eum: eò quòd trituráverint in plauſtris férreis Gálaad. Et mittam ignem in domum Házael, & devorábit domos Bénadad. Et cónteram vectem Damáſci, & diſpérdam habitatórem de campo idóli, & tenéntem ſceptrum de domo voluptátis: & tranſferé-

ferétur pópulus Syriæ Cyrénen, dicit Dóminus.

℟. Aſpice Dómine. 310.

Lectio iii.

HÆc dicit Dóminus: Super tribus ſceléribus Gazæ, & ſuper quátuor non convértam eum: eò quòd tranſtúlerint captivitátem perféctam, ut conclúderent eam in Idumæa. Et mittam ignem in murum Gazæ, & devorábit ædes ejus. Et diſpérdam habitatórem de Azóto, & tenéntem ſceptrum de Aſcalóne: & convértam manum meam ſuper Accaron, & peribunt réliqui Philiſthinórum, dicit Dóminus Deus.

℟. Aſpice Dómine. 310.

FERIA SEXTA.

Incipit Abdías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

VIſio Abdíæ: Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom: Audítum audívimus à Dómino, & legátum ad Gentes miſit: Súrgite, & conſurgámus advérſus eum in prælium. Ecce párvulum dedi te in Géntibus: contemptíbilis tu es valdè. Supérbia cordis tui éxtulit te, habitántem in ſciſsúris petrárum, exaltántem ſólium ſuum: qui dicis in corde tuo: Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila, & ſi inter ſídera poſúeris nidum tuum: inde détraham te, dicit Dóminus.

℟. Super muros. 310.

Lectio ii.

SI fures introíſſent ad te, ſi latrónes per noctem, quómodo conticuíſſes? nónne furáti eſſent ſufficiéntia ſibi? ſi vindemiatóres introíſſent ad te, numquid ſaltem racémum reliquíſſent tibi? Quómodo ſcrutáti ſunt Eſau, inveſtigavérunt abſcóndita ejus? Uſque ad términum emiſérunt te: omnes viri fœderis tui illuſérunt tibi: invaluérunt advérſum te viri pacis tuæ: qui cómedunt tecum, ponent inſídias ſubter te: non eſt prudéntia in eo.

℟. Muro tuo. 310.

Lectio iii.

NUmquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam ſapiéntes de Idumæa, & prudéntiam de monte Eſau? Et timébunt fortes tui à Merídie, ut intéreat vir de monte Eſau. Propter interfectiónem, & propter iniquitátem in fratrem tuum Jacob, opériet te confúſio, & peribis in ætérnum. In die cùm ſtares advérſus eum, quando capiébant aliéni exércitum ejus, & extránei ingrediebántur portas ejus, & ſuper Jerúſalem mittébant ſortem: tu quoque eras quaſi unus ex eis.

℟. Suſtinúimus pacem. 311.

SABBATO.

Incipit Jonas Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

ET factum eſt verbum Dómini ad Jonam fílium Amáthi, dicens: Surge, & vade in Níniven civitátem grandem, & prædica in ea: quia aſcéndit malítia ejus coram me. Et ſurréxit Jonas, ut fúgeret in Tharſis à fácie Dómini, & deſcéndit in Joppen, & invénit navem eúntem in Tharſis: & dedit naulum ejus, & deſcéndit in eam, ut iret cum eis in Tharſis à fácie Dómini. Dóminus autem miſit ventum magnum in mare: & facta eſt tempéſtas magna in mari, & navis periclitabátur cónteri.

℟. ...

ET timuérunt nautæ, & clamavérunt viri ad deum ſuum: & miſérunt vaſa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviarétur ab eis: & Jonas deſcéndit ad interióra navis, & dormiébat ſopóre gravi. Et accéſſit ad eum gubernátor, & dixit ei: Quid tu ſopóre deprímeris? ſurge, ínvoca Deum tuum, ſi fortè recógitet Deus de nobis, & non pereámus.

Digitized by Google

Et dixit vir ad collégam ſuum: Veníte, & mittámus ſortes, & ſciámus quare hoc malum ſit nobis. Et miſérunt ſortes: & cécidit ſors ſuper Jonam.

Lectio iii.

Et dixérunt ad eum: Indica nobis cujus cauſa malum iſtud ſit nobis: quod eſt opus tuum? quæ terra tua? & quò vadis? vel ex quo pópulo es tu? Et dixit ad eos: Hebræus ego ſum, & Dóminum Deum cœli ego tímeo, qui fecit mare, & áridam. Et timuérunt viri timóre magno, & dixérunt ad eum: Quid hoc feciſti? (Cognovérunt enim viri quòd à fácie Dómini fúgeret, quia indicáverat eis.) Et dixérunt ad eum: Quid faciémus tibi, & ceſsábit mare à nobis? quia mare ibat, & intumeſcébat. Et dixit ad eos: Tóllite me, & míttite in mare, & ceſsábit mare à vobis: ſcio enim ego quóniam propter me tempéſtas hæc grandis venit ſuper vos.

SABBATO

ante Dominicam V. Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona

Super muros tuos Jeruſalem conſtítui cuſtódes: tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

DOMINICA V.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit Michæas Prophéta.

Lectio i. Cap. 1

Verbum Dómini, quod factum eſt ad Michæam Moraſthiten, in diébus Jóatham, Achaz, & Ezechíæ regum Juda, quod vidit ſuper Samaríam, & Jeruſalem. Audíte pópuli omnes, & atténdat terra, & plenitúdo ejus: & ſit Dóminus Deus vobis in teſtem, Dóminus de templo ſancto ſuo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco ſuo: & deſcéndet, & calcábit ſuper excélſa terræ.

℞. Vidi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum & elevátum: & plena erat omnis terra majeſtáte ejus: * Et ea quæ ſub ipſo erant, replébant templum. ℣. Séraphim ſtabant ſuper illud: ſex alæ uni, & ſex alæ álteri. Et.

Lectio ii.

Et conſuméntur montes ſubtus eum: & valles ſcindéntur ſicut cera à fácie ignis, & ſicut aquæ, quæ decúrrunt in præceps. In ſcélere Jacob omne iſtud, & in peccátis domus Iſrael. Quod ſcelus Jacob? nónne Samaría? & quæ excélſa Judæ? nónne Jeruſalem? & ponam Samaríam quaſi acérvum lápidum in agro, cùm plantátur vínea: & detraham in vallem lápides ejus, & fundaménta ejus revelábo.

℞. Aſpice Dómine de ſede ſancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi óculos tuos, & vide tribulatiónem noſtram. ℣. Qui regis Iſrael, inténde, qui dedúcis velut ovem Joſeph. Aperi.

Lectio iii.

Et ómnia ſculptília ejus concidéntur, & omnes mercédes ejus comburéntur igne, & ómnia idóla ejus ponam in perditiónem: quia de mercédibus meretrícis congregáta ſunt, & uſque ad mercédem meretrícis reverténtur. Super hoc plangam, & ululábo: vadam ſpoliátus & nudus: fáciam planctum velut dracónum, & luctum quaſi ſtruthiónum. Quia deſperáta eſt plaga ejus, quia venit uſque ad Judam, tétigit portam pópuli mei uſque ad Jeruſalem.

℞. Aſpice Dómine, quia facta eſt deſoláta cívitas plena divítiis, ſedet in triſtítia dómina Géntium: * Non eſt qui conſolétur eam, niſi tu Deus noſter. ℣. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória. Non

in

Digitized by Google

De Sermóne S. Baſilii Magni in Pſalmum trigéſimum tértium. Lectio iv.

CUm te appetítus invaſerit peccándi, velim cógites horríbile illud & intolerábile Chriſti tribúnal, in quo præſidébit judex in alto & excélſo throno: aſtábit autem omnis creatúra, ad glorióſum illíus conſpéctum contremiſcens. Adducéndi étiam nos ſumus ſinguli, eórum quæ in vita geſſérimus, ratiónem redditúri. Mox illis qui multa mala in vita perpetrárint, terríbiles quidam & defórmes aſſiſtent angeli, ígneos vultus præ ſe feréntes, atque ignem ſpirántes, ea re propóſiti & voluntátis acerbitátem oſtendéntes, nocti vultu símiles, propter mœrórem & ódium in humánum genus.

℟. Super muros tuos Jerúſalem conſtítui custódes: * Tota die & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

AD hæc cógites profúndum bárathrum, inextricábiles ténebras, ignem caréntem ſplendóre, uréndi quidem vim habéntem, ſed privátum lúmine: deinde vérmium genus venénum immittens, & carnem vorans, inexplebíliter edens, neque unquam ſaturitátem séntiens, intolerábiles dolóres corroſióne ipſa infligens. Poſtrémò, quod ſuppliciórum ómnium graviſſimum eſt, oppróbrium illud & confuſiónem ſempitérnam. Hæc time, & hoc timóre corréptus, ánimam à peccatórum concupiſcéntia tamquam fræno quodam réprime.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos ſemper: * Líbera Dómine Deus Iſrael clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Libera.

Lectio vi.

HUnc timórem Dómini ſe doctúrum Prophéta promíſit: docére autem non ſimplíciter promíſit, ſed eos qui eum audíre volúerint: non eos qui lóngius prolápſi ſunt, ſed qui ſalútem appeténtes accúrrunt: non aliénos à promiſſiónibus, ſed ex baptíſmate filiórum adoptiónis, verbo ipſi conciliátos atque conjúnctos. Proptéreà, Veníte, inquit, hoc eſt, per bona ópera accédite ad me filii, quippe qui per regeneratiónem filii lucis effici digni facti eſtis; audíte, qui aures cordis habétis apértas, timórem Dómini docébo vos: illum ſcilicet, quem pauló antè oratióne noſtra deſcripſimus.

℟. Suſtinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta noſtra: * Non in perpétuum obliviſcáris nos. ℣. Peccávimus, ímpiè geſſimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem juſtítiam tuam. Non in. Glória Patri. Non in.

℟. vii. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Iſrael. ℣. Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus ſábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória Patri. Plena eſt.

Digitized by Google

FERIA SECUNDA.

Incipit Nahum Prophéta.

Lectio I. Cap. I.

ONus Ninive: Liber viſiónis Nahum Elceſæi. Deus æmulátor, & ulciſcens Dóminus: ulciſcens Dóminus, & habens furórem: ulciſcens Dóminus in hoſtes ſuos, & iraſcens ipſe inimícis ſuis. Dóminus pátiens, & magnus fortitúdine, & mundans non fáciet innocéntem. Dóminus in tempeſtáte & túrbine viæ ejus, & nébulæ pulvis pedum ejus. Increpans mare, & exſiccans illud; & ómnia flúmina ad desértum dedúcens. ℟. Redémit pópulum. 294.

Lectio II.

INfirmátus eſt Baſan, & Carmélus: & flos Líbani elanguit. Montes commóti ſunt ab eo, & colles deſoláti ſunt: & contrémuit terra a fácie ejus, & orbis, & omnes habitántes in eo. Ante fáciem indignatiónis ejus quis ſtabit? & quis reſiſtet in ira furóris ejus? indignátio ejus effúſa eſt ut ignis, & petræ diſſolútæ ſunt ab eo. ℟. Anguſtiæ mihi. 294.

Lectio III.

BOnus Dóminus, & confórtans in die tribulatiónis: & ſciens ſperántes in ſe. Et in dilúvio prætereúnte conſummatiónem fáciet loci ejus: & inimícos ejus perſequéntur ténebræ. Quid cogitátis contra Dóminum? conſummatiónem ipſe fáciet: non conſúrget duplex tribulátio. Quia ſicut ſpinæ ſe ínvicem complectúntur, ſic convivium eórum páriter potántium: conſuméntur quaſi ſtípula ariditáte plena. ℟. Miſit Dóminus. 294.

FERIA TERTIA.

Incipit Hábacuc Prophéta.

Lectio I. Cap. I.

ONus, quod vidit Hábacuc Prophéta. Uſquequo Dómine clamábo, & non exáudies? vociferábo ad te vim pátiens, & non ſalvábis? Quare oſtendiſti mihi iniquitátem & labórem, vidére prædam & injuſtítiam contra me? & factum eſt judícium, & contradíctio poténtior. Propter hoc lacerata eſt lex, & non pervénit uſque ad finem judícium: quia ímpius prævalet advérſus juſtum, proptérea egréditur judícium perverſum. ℟. A fácie furóris. 295.

Lectio II.

ASpícite in Géntibus, & vidéte: admirámini, & obſtupéſcite: quia opus factum eſt in diébus veſtris, quod nemo credet cum narrábitur. Quia ecce ego ſuſcitábo Chaldæos, gentem amáram & velócem, ambulántem ſuper latitúdinem terræ, ut poſsídeat tabernácula non ſua. Horríbilis & terríbilis eſt: ex ſemetipſa judícium, & onus ejus egredietur. ℟. Civitátem. 295.

Lectio III.

LEvióres pardis equi ejus, & velocióres lupis veſpertínis, & diffundéntur équites ejus: équites namque ejus de longe vénient, volábunt quaſi áquila feſtínans ad comedéndum. Omnes ad prædam vénient, fácies eórum ventus urens: & congregábit quaſi arénam, captivitátem. Et ipſe de régibus triumphábit, & tyránni ridículi ejus erunt: ipſe ſuper omnem munitiónem ridébit, & comportábit ággerem, & cápiet eam. ℟. Genti peccatríci. 295.

FERIA QUARTA.

Incipit Sophonías Prophéta.

Lectio I. Cap. I.

VErbum Dómini, quod factum eſt ad Sophoníam fílium Chuſi, fílii Godolíæ, fílii Amaríæ, fílii Ezecíæ, in diébus Joſíæ fílii Amon regis Judæ. Cóngregans congregábo ómnia a fácie terræ, dicit Dóminus: cóngregans hóminem & pecus, cóngregans volatília

Digitized by Google

... cœli, & pisces maris: & ruinæ impiórum erunt; & dispérdam hómines à fácie terræ, dicit Dóminus.

℟. Indicábo tibi. 294.

ET exténdam manum meá super Judam, & super omnes habitántes Jerúſalem: & diſpérdam de loco hoc relíquias Baal, & nómina ædituórum cum ſacerdótibus: & eos qui adórant ſuper tecta milítiam cœli, & adórant & jurant in Dómino, & jurant in Melchom. Et qui avertúntur de post tergum Dómini, & qui non quæſiérunt Dóminum, nec inveſtigavérunt eum.

℟. Anguſtiæ mihi. 295.

SIlete à fácie Dómini Dei: quia juxta eſt dies Dómini, quia præparávit Dóminus hóſtiam, ſanctificávit vocátos ſuos. Et erit, in die hóſtiæ Dómini viſitábo ſuper príncipes, & ſuper fílios regis, & ſuper omnes qui indúti ſunt veſte peregrína: & viſitábo ſuper omnem, qui arrogánter ingréditur ſuper limen in die illa: qui complent domum Dómini Dei ſui iniquitáte & dolo.

℟. Miſit Dóminus. 295.

FERIA QUINTA.

Incipit Aggæus Prophéta.

IN anno ſecúndo Darii regis, in menſe ſexto, in die una menſis, factum eſt verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ ad Zoróbabel fílium Saláthiel, ducem Juda, & ad Jeſum fílium Jóſedech, ſacerdótem magnum, dicens: Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens: Pópulus iſte dicit: Nondum venit tempus domus Dómini ædificándæ.

℟. Vidi Dóminum. 314.

ET factum eſt verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ, dicens: Numquid tempus vobis eſt, ut habitétis in dómibus laqueátis, & domus iſta deſérta? Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda veſtra ſuper vias veſtras. Seminâſtis multum, & intuliſtis parum: comediſtis, & non eſtis ſatiáti: bibiſtis, & non eſtis inebriáti: operuiſtis vos, & non eſtis calefácti: & qui mercédes congregávit, miſit eas in ſáccuIum pertúſum.

℟. Aſpice Dómine. 314.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda veſtra ſuper vias veſtras: aſcéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum: & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus. Reſpexiſtis ad ámplius, & ecce factum eſt minus, & intuliſtis in domum, & exſufflávi illud: quam ob cauſam, dicit Dóminus exercítuum? quia domus mea deſérta eſt, & vos feſtinátis unuſquiſque in domum ſuam. Propter hoc ſuper vos prohíbiti ſunt cœli ne darent rorem, & terra prohíbita eſt ne daret germen ſuum.

℟. Aſpice Dómine, quia facta eſt. 314.

FERIA SEXTA.

Incipit Zacharías Prophéta.

IN menſe octávo, in anno ſecúndo Darii regis factum eſt verbum Dómini ad Zacharíam, fílium Barachíæ fílii Addo, Prophétam, dicens: Irátus eſt Dóminus ſuper patres veſtros iracúndia. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum, & convértar ad vos, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Super muros. 315.

NE ſitis ſicut patres veſtri, ad quos clamábant Pro-

Digitized by Google

Prophétæ prióres, dicéntes: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini de viis veſtris malis, & de cogitatiónibus veſtris péſſimis: & non audiérunt, neque attendérunt ad me, dicit Dóminus. Patres veſtri ubi ſunt? & Prophétæ numquid in ſempitérnum vivent?

℟. Muro tuo. 315.

Lectio iii.

Verúmtamen verba mea, & legítima mea, quæ mandávi ſervis meis Prophétis, numquid non comprehendérunt patres veſtros, & convérſi ſunt, & dixérunt: Sicut cogitávit Dóminus exercítuum fácere nobis ſecúndum vias noſtras, & ſecúndum adinventiónes noſtras fecit nobis?

℟. Suſtinúimus pacem. 315.

SABBATO.

Incipit Malachías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

Onus verbi Dómini ad Iſrael in manu Malachíæ. Diléxi vos, dicit Dóminus; & dixíſtis: In quo dilexíſti nos? Nonne frater erat Eſau Jacob, dicit Dóminus, & diléxi Jacob, Eſau autem ódio hábui? Et póſui montes ejus in ſolitúdinem, & hæreditátem ejus in dracónes desérti. Quod ſi díxerit Idumæa: Deſtrúcti ſumus, ſed reverténtes ædificábimus quæ deſtrúcta ſunt: hæc dicit Dóminus exercítuum: Iſti ædificábunt, & ego déſtruam, & vocabúntur términi impietátis, & pópulus cui irátus eſt Dóminus uſque in ætérnum.

Lectio ii.

Et óculi veſtri vidébunt: & vos dicétis: Magnificétur Dóminus ſuper términum Iſrael. Fílius honórat patrem, & ſervus dóminum ſuum: ſi ergo Pater ego ſum, ubi eſt honor meus? & ſi Dóminus ego ſum, ubi eſt timor meus, dicit Dóminus exercítuum? Ad vos ô Sacerdótes, qui deſpícitis nomen meum, & dixíſtis: In quo deſpéximus nomen tuum? Offértis ſuper altáre meum panem pollútum, & dícitis: In quo pollúimus te? In eo quòd dícitis: Menſa Dómini deſpécta eſt.

Lectio iii.

Si offerátis cæcum ad immolándum, nonne malum eſt? & ſi offerátis claudum & lánguidum, nonne malum eſt? offer illud duci tuo, ſi placúerit ei, aut ſi ſuſcéperit fáciem tuam, dicit Dóminus exercítuum. Et nunc deprecámini vultum Dei ut miſereátur veſtri (de manu enim veſtra factum eſt hoc) ſi quo modo ſuſcípiat fácies veſtras, dicit Dóminus exercítuum. Quis eſt in vobis, qui claudat óſtia, & incéndat altáre meum gratuíto? non eſt mihi volúntas in vobis, dicit Dñs exercítuum; & munus nõ ſuſcípiam de manu veſtra. Ab ortu enim ſolis uſque ad occáſum, magnum eſt nomen meum in Géntibus, & in omni loco ſacrificátur, & offértur nómini meo oblátio munda: quia magnum eſt nomen meum in Géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

Ad Veſperas, Antiphonæ [illegible] de Pſalt. 306. Cap. [illegible] ℣. Antiphona [illegible] ad Magnificat, & Oratio, [illegible] Sabbato ante Dominicam [illegible] Adventus in [illegible] mans.

HOMILIÆ, ET ORATIONES IN DOMINICIS

Per ordinem diſpoſitæ à tertia poſt Pentecoſten uſque ad Adventum.

DOMINICA III. poſt Pentecoſten. Oratio.

PRotéctor in te ſperántium Deus, ſine quo nihil eſt válidum, nihil ſanctum: multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam: ut te rectóre, te duce, ſic tranſeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: Erant appropinquántes ad Jeſum publicáni & peccatóres ut audírent illum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 34. in Evang. poſt init.

AUdíſtis in lectióne Evangélica, fratres mei, quia peccatóres & publicáni acceſſérunt ad Redemptórem noſtrum: & non ſolum ad colloquéndum, ſed étiam ad conveſcéndum recépti ſunt. Quod vidéntes Phariſæi dedignáti ſunt. Ex qua re collígite, quia vera juſtítia compaſſiónem habet, falſa juſtítia dedignatiónem: quamvis & juſti ſoleant rectè peccatóribus dedignári. Sed áliud eſt quod ágitur typo ſupérbiæ, áliud quod zelo diſciplínæ. Lectio viii.

DEdignántur étenim, ſed non dedignántes: deſpérant, ſed non deſperántes: perſecutiónem cómmovent, ſed amántes: quia etſi foris increpatiónes per diſciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per charitátem ſervant. Præpónunt ſibi in ánimo ipſos plerúmque quos córrigunt: melióres exiſtimant eos quoque quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, & per diſciplínam ſúbditos, & per humilitátem cuſtódiunt ſemetipſos. Lectio ix.

AT contrà, hi qui de falſa juſtítia ſupérbire ſolent, céteros quoſque deſpíciunt, nulla infirmántibus miſericórdia condeſcéndunt, quò ſe peccatóres eſſe non credunt, eò detérius peccatóres ſunt. De quorum proféctò número Phariſæi extíterant, qui dijudicántes Dóminum quod peccatóres ſuſcíperet, arénti corde ipſum fontem miſericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros ſe eſſe neſcírent, quátenus quod erant agnóſcerent, cœléſtis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbjicit, & in eórum corde vúlneris tumórem premit.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, & ſi perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagínta novem in deſérto, & vadit ad illam quæ períerat, donec invéniat eam? allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quæ múlier habens drachmas decem, & ſi perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, & evérrit domum, & quærit diligénter donec invéniat?

DOMINICA IV. poſt Pentecoſten. Oratio.

DA nobis quæſumus Dñe, ut & mundi curſus pacíficè nobis tuo órdine dirigátur: & Eccléſia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dóminum.

Digitized by Google

Lectio S. Euangelii ſecúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Cùm turbæ irrúerent in Jeſum, ut audírent verbum Dei: & ipſe ſtabat ſecus ſtagnum Genéſareth. Et réliqua.

Homilía S. Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 4. in Lucæ cap. 5. prope [illegible]

UBi Dóminus multis impartívit vária génera ſanitátum, nec témpore, nec loco pótuit ab ſtúdio ſanándi turba cohibéri. Veſper incúbuit, ſequebántur: ſtagnum occúrrit, urgébant: & ídeò aſcéndit in Petri navim. Hæc eſt illa navis, quæ adhuc ſecúndùm Matthæum flúctuat, ſecúndùm Lucam replétur piſcibus: ut & princípia Eccléſiæ fluctuántis, & posterióra exuberántis agnóſcas. Piſces enim ſunt, qui hanc enávigant vitam. Ibi adhuc diſcípulis Chriſtus dormit, hìc præcipit: dormit enim trépidis, perféctis vígilat. Lectio viii.

NOn turbátur hæc navis, in qua prudéntia návigat, abeſt perfídia, fides aſpírat. Quemádmodum enim turbári póterat, cui præerat is, in quo Eccléſiæ firmaméntum eſt? Illic ergo turbátio, ubi módica fides: hìc ſecúritas, ubi perfécta diléctio. Et ſi áliis imperátur ut laxent rétia ſua, ſoli tamen Petro dícitur: Duc in altum: hoc eſt in profúndum diſputatiónum. Quid enim tam altum, quàm altitúdinem divitiárum vidére, ſcire Dei Fílium, & profeſſiónem divínæ generatiónis aſſúmere? Quam licèt mens non queat humána plenè ratiónis inveſtigatióne comprehéndere, fidei tamen plenitúdo compléctitur. Lectio ix.

NAm etſi non licet mihi ſcire quemádmodum natus ſit: non licet tamen neſcíre quòd natus ſit. Sériem generatiónis ignóro: ſed auctórem generatiónis agnóſco. Non interfúimus cùm ex Patre Dei Fílius naſcerétur: ſed interfúimus, cùm à Patre Dei Fílius dicerétur. Si Deo non crédimus, cui credémus? Omnia enim quæ crédimus, vel viſu crédimus, vel audítu. Viſus ſæpè fállitur, audítus in fide eſt. Te Deum. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Aſcéndens Jeſus in navim, & ſedens docébat turbas, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Præcéptor, per totam noctem laborántes nihil cépimus, in verbo autem tuo laxábo rete.

DOMINICA V. poſt Pentecoſten.

Oratio.

DEus, qui diligéntibus te bona inviſibília præparáſti: infúnde córdibus noſtris tui amóris afféctum; ut te in ómnibus & ſuper ómnia diligéntes, promiſſiónes tuas, quæ omne deſidérium ſúperant, conſequámur. Per Dóminum noſtrum.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Niſi abundáverit juſtítia veſtra plus quàm Scribárum, & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 9.

JUſtítia Phariſæórum eſt, ut non occídant: juſtítia eórum qui intratúri ſunt in regnum cœlórum, ut non iraſcántur ſine cauſa. Mínimum eſt ergo, non occídere: & qui illud ſólverit, mínimus vocábitur in regno cœlórum. Qui autem illud impléverit, ut non occídat, non continuò magnus erit, & idóneus regno cœ-

cœlórum: ſed tamen aſcéndit áliquem gradum: perficiétur autem, ſi nec iraſcátur ſine cauſa: quòd ſi perfécerit, multò remótior erit ab homicídio. Quaprópter qui docet ut non iraſcámur, non ſolvit legem ne occidámus, ſed implet pótius: ut & foris dum non occídimus, & in corde dum non iráſcimur, innocéntiam cuſtodiámus.

Lectio viii.

Gradus itaque ſunt in iſtis peccátis: ut primò quiſque iraſcátur, & eum motum retíneat corde concéptum. Jam ſi extórſerit vocem indignántis ipſa commótio, non ſignificántem áliquid, ſed illum ánimi motum ipſa eruptióne teſtántem, qua feriátur ille, cui iráſcitur: plus eſt útique, quàm ſi ſurgens ira ſiléntio premerétur. Si verò non ſolùm vox indignántis audiátur, ſed étiam verbum, quo jam certam ejus vituperatiónem, in quem profértur, deſígnet & notet: quis dúbitet, ampliùs hoc eſſe, quàm ſi ſolus indignatiónis ſonus ederétur?

Lectio ix.

Vide nunc étiam tres reátus, judícii, concílii, & gehénnæ ignis. Nam in judício adhuc defenſióni datur locus. In concílio autem, quamquam & judícium eſſe ſóleat, tamen quia intereſſe áliquid hoc loco fatéri cogit ipſa diſtínctio, vidétur ad concílium pertinére ſenténtiæ prolátio: quando non jam cum ipſo reo ágitur, utrùm damnándus ſit; ſed inter ſe, qui júdicant, cónferunt quo ſupplício damnári opórteat, quem conſtat eſſe damnándum. Gehénna verò ignis, nec damnatiónem habet dúbiam, ſicut judícium; nec damnáti pœnam, ſicut concílium: in gehénna quippe ignis certa eſt damnátio, & pœna damnáti.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Audíſtis quia dictum eſt antiquis: Non occides: qui autem occíderit, reus erit judício.

Ad Magnificat, Antiphona.

Si offers munus tuum ad altáre, & recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid adverſus te, relínque ibi munus tuum ante altáre, & vade priùs reconciliári fratri tuo: & tunc véniens ófferes munus tuum, allelúja.

DOMINICA VI.

post Pentecoſten. Oratio.

Deus virtútum, cujus eſt totum quod eſt óptimum: inſere pectóribus noſtris amórem tui nóminis, & præſta in nobis religiónis augméntum: ut quæ ſunt bona, nútrias; ac pietátis ſtúdio, quæ ſunt nutríta, cuſtódias. Per Dóminum.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndum Marcum.

Lectio vii.

In illo témpore: Cùm turba multa eſſet cum Jeſu, nec habérent quod manducárent: convocátis diſcípulis, ait illis: Miſéreor ſuper turbam: quia ecce jam tríduo ſúſtinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homilía ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 6. in Lucæ c. 9. poſt init.

Poſteáquam illa, quæ Eccléſiæ typum accépit, à fluxu curáta eſt ſánguinis; poſteáquam Apóſtoli ad evangelizándum regnum Dei ſunt deſtináti, grátiæ cœléſtis impartítur aliméntum. Sed quibus impartiátur, advérte. Non otióſis, non in civitáte, quaſi in ſynagóga vel ſæculári dignitáte reſidéntibus; ſed inter deſérta quæréntibus Chriſtum. Qui enim non faſtídiunt, ipſi excipiúntur à Chriſto, & cum ipſis lóquitur Dei verbum, non de ſæculáribus, ſed de regno Dei. Et ſi qui cor-

porális gerunt úlcera paſſiónis, his medicínam ſuam libénter indúlget.

Lectio viii.

Conſequens ígitur erat, ut quos à vúlnerum dolóre ſanáverat, eos alimóniis ſpirituálibus à jejúnio liberáret. Itaque nemo cibum áccipit Chriſti, niſi fúerit ante ſanátus: & illi qui vocántur ad cœnam, prius vocándo ſanántur. Si claudus fuit, gradiéndi facultátem, ut veníret, accépit: ſi lúmine oculórum privátus, domum útique Dómini, niſi refúſa luce, intráre non pótuit.

Lectio ix.

Ubíque ígitur myſtérii ordo ſervátur, ut prius per remiſſiónem peccatórum vulnéribus medicína tribuátur: poſt alimónia menſæ cœléſtis exúberet: quamquam nondum validióribus hæc turba reficiátur aliméntis, neque Chriſti córpore, & ſánguine jejúna ſolidióris fidei corda paſcántur. Lacte, inquit, vos potávi; non eſca: nondum enim poterátis, ſed nec adhuc quidem potéſtis. In modum lactis quinque ſunt panes: eſca autem ſolídior, corpus eſt Chriſti; potus veheméntior, ſanguis eſt Dómini.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedíctus, Antíphona.

Cum turba multa eſſet cum Jeſu, nec habérent quod manducárent; convocátis diſcípulis, ait illis: Miſéreor ſuper turbam: quia ecce jam tríduo ſúſtinent me, nec habent quod mandúcent, allelúja.

Ad Magníficat, Antíphona.

Miſéreor ſuper turbam: quia ecce jam tríduo ſúſtinent me; nec habent quod mandúcent: & ſi dimíſero eos jejúnos, defícient in via, allelúja.

DOMINICA VII.

poſt Pentecoſten. Oratio.

Deus, cujus providéntia in ſui diſpoſitióne non fállitur: te ſúpplices exorámus; ut nóxia cuncta ſubmóveas, & ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 7.

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Atténdite à falſis prophétis, qui véniunt ad vos in veſtiméntis óvium, intrínſecus autem ſunt lupi rapáces. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíſcopi. In Comment. in Matthæum can. 6.

Blandiménta verbórum, & manſuetúdinis ſimulatiónem ádmonet fructu operatiónis expéndi oportére; ut non qualem quis verbis ſe ferat, ſed qualem ſe rebus effíciat, ſpectémus: quia in multis veſtitu óvium rábies lupína contégitur. Ergo ut ſpinæ uvas, ut tribuli ficus non génerant, & ut iníquæ árbores utília poma non áfferunt; ita ne in illis quidem conſíſtere bonórum operis efféctum docet: ideo omnes cognoſcéndos eſſe ex frúctibus. Regnum enim cœlórum ſola verbórum offícia non óbtinent, neque qui díxerit, Dómine Dómine, hæres illíus erit.

Lectio viii.

Quid enim mériti eſt Dómino dícere, Dómine? Numquid Dóminus non erit, niſi fúerit dictus à nobis? Et quæ offícii ſánctitas eſt, nóminis nuncupátio, cum cœléſtis regni iter obediéntia pótius voluntátis Dei, non nuncupátio, repertúra ſit? Multi mihi dicent in illa die, Dómine Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus? Etiam nunc pſeudoprophetárum fraudiléntiam, & hypocritárum ſimulaménta condémnat, qui glóriam ſibi ex verbi virtúte præſúmunt, in doctrínæ prophetía, & dæmoniórum fuga, & iſtiúſmodi opérum virtútibus.

Digitized by Google

Lectio ix.

ATque hinc ſibi regnum cœlórum pollicéntur: quaſi verò eórum áliquid próprium ſit, quæ loquúntur, aut fáciunt, & non ómnia virtus Dei invocáta perfíciat: cùm doctrínæ ſciéntiam léctio afféctat, dæmónia Chriſti nomen exágitet. De noſtro ígitur eſt beáta illa ætérnitas promeréndæ, præſtandúmque eſt áliquid ex próprio, ut bonum velímus, malum omne vitémus, totóque afféctu præcéptis cœléſtibus obtemperémus, ac tálibus offíciis cógniti Deo ſimus: agamúſque pótiùs quod vult, quàm quod poteſt gloriémur, repúdians eos, ac repéllens quos à cognitióne ſua, ópera iniquitátis avérterint.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus. Antiphona.

Atténdite à falſis prophétis, qui véniunt ad vos in veſtiméntis óvium, intrínſecus autem ſunt lupi rapáces: à frúctibus eórum cognoſcétis eos, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non poteſt arbor bona fructus malos fácere, nec arbor mala fructus bonos fácere: omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidétur, & in ignem mittétur, allelúja.

DOMINICA VIII.

poſt Pentecoſten. Oratio.

LArgíre nobis, quæſumus Dómine, ſemper ſpíritum cogitándi quæ recta ſunt, propítius & agéndi: ut qui ſine te eſſe non póſſumus, ſecúndùm te vívere valeámus. Per Dóminum noſtrum.

Lectio S. Evangélii ſecúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jeſus discípulis ſuis parábolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum: & hic diffamátus eſt apud illum, quaſi diſſipáſſet bona ipſíus. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb. Epiſt. 151. ad Algaſiam quæſt. 6. tom. 3.

SI diſpenſátor iníqui mammónæ, dómini voce laudátur, quòd de re iníqua ſibi juſtítiam præparárit; & paſſus diſpéndia dóminus laudat diſpenſatóris prudéntiam, quòd advérſus dóminum quidem fraudulénter, ſed pro ſe prudénter égerit, quantò magis Chriſtus, qui nullum damnum ſuſtinére poteſt, & pronus eſt ad cleméntiam, laudábit diſcípulos ſuos, ſi in eos qui creditúri ſibi ſunt, miſericórdes fúerint? Lectio viii.

DEnique poſt parábolam íntulit: Et ego vobis dico, Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Mammóna autem non Hebræórum, ſed Syrórum lingua divítiæ nuncupántur, quòd de iniquitáte colléctæ ſint. Si ergo iníquitas benè diſpenſáta vértitur in juſtítiam: quantò magis ſermo divínus, in quo nulla eſt iníquitas, qui & Apóſtolis créditus eſt, ſi benè fúerit diſpenſátus, diſpenſatóres ſuos levábit in cœlum? Lectio ix.

QUamobrem ſéquitur: Qui fidélis eſt in mínimo, hoc eſt, in carnálibus: & in multis fidélis erit, hoc eſt, in ſpirituálibus. Qui autem in parvo iníquus eſt, ut non det frátribus ad uténdum, quod à Deo pro ómnibus eſt creátum: iſte & in ſpirituáli pecúnia dividénda iníquus erit, ut non pro neceſſitáte, ſed pro persónis doctrínam Dómini dívidat. Si autem, inquit, carnáles divítias, quæ labúntur, non benè diſpenſátis, veras ætérnáſque divítias doctrínæ Dei quis credet vobis?

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus. Antiphona.

Ait Dóminus víllico: Quid hoc áudio de te? redde ratiónem villicatiónis tuæ, allel.

Digitized by Google

Quid fáciam, quia Dóminus meus aufert à me villicatiónem? ſódere non váleo, mendicáre erubéſco: ſcio quid fáciam, ut cùm amótus fúero à villicatióne, recípiant me in domos ſuas.

DOMINICA IX.

[illegible]

Ateant aures miſericórdiæ tuæ Dómine précibus ſupplicántium: & ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi ſunt plácita, poſtuláre. Per Dóminum.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

[illegible] Cap. 19.

IN illo témpore: Cùm appropinquáret Jeſus Jerúſalem, videns civitátem flevit ſuper illam, dicens: Quia ſi cognovíſſes & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

[illegible]

QUòd à flente Dómino illa Jeroſolymórum ſubvérſio deſcríbitur, quæ à Veſpaſiáno & Tito Románis Princípibus facta eſt, nullus qui hiſtóriam everſiónis ejúſdé legit, ignórat. Románi étenim Príncipes denuntiántur, cùm dícitur: Quia vénient dies in te, & circúmdabunt te inimíci tui vallo. Hoc quoque quod ádditur: Non relinquent in te lápidem ſuper lápidem: étiam jam ipſa ejúſdem civitátis tranſmigrátio teſtátur: quia dum nunc in eo loco conſtrúcta eſt, ubi extra portam fúerat Dóminus crucifixus, prior illa Jerúſalem, ut dícitur, fúnditus eſt everſa.

Lectio viii.

CUi ex qua culpa everſiónis ſuæ pœna fúerit illáta, ſubjúngitur: Eò quòd non cognóveris tempus viſitatiónis tuæ. Creátor quippe hóminum per incarnatiónis ſuæ myſtérium hanc viſitáre dignátus eſt: ſed ipſa timóris & amóris illíus recordáta non eſt. Unde étiam per Prophétam in increpatióne cordis humáni aves cœli ad teſtimónium deducúntur, dum dícitur: Milvus in cœlo cognóvit tempus ſuum, turtur, & hirúndo, & cicónia cuſtodiérunt tempus advéntus ſui: pópulus autem meus non cognóvit judícium Dómini.

[illegible]

Flevit étenim priùs Redémptor ruínam pérfidæ civitátis, quam ipſa ſibi cívitas non cognoſcébat eſſe ventúram. Cui à flente Dómino rectè dícitur: Quia ſi cognovíſſes, & tu: ſubaudi, fleres; quæ modò, quia neſcis quod ímminet, exúltas. Unde & ſúbditur: Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. Cùm enim carnis ſe voluptátibus daret, & ventúra mala non proſpíceret, in die ſua, quæ ad pacem eſſe ei póterant, habébat.

Te Deum laudámus. 12.

[illegible]

Cùm appropinquáret Dóminus Jerúſalem, videns civitátem, flevit ſuper illam, & dixit: Quia ſi cognovíſſes, & tu: quia vénient dies in te, & circúmdabunt te inimíci tui vallo, & circúmdabunt te, & coanguſtábunt te úndique, & ad terram proſtérnent te, eò quòd non cognovíſti tempus viſitatiónis tuæ, allelúja.

[illegible]

Scriptum eſt enim: Quia domus mea domus oratiónis eſt cunctis Géntibus: vos autem feciſtis illam ſpelúncam latrónum: & erat quotídie docens in templo.

DOMINICA X.

post Pentecoſten. [illegible]

DEus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máximè & miſerándo manifeſtas: mul-

multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam: ut ad tua promíſſa curréntes, cœléſtium bonórum fácias eſſe consórtes. Per Dóminum.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 18.

IN illo témpore: Dixit Jeſus ad quoſdam, qui in ſe confidébant tamquam juſti, & aſpernabántur céteros, parábolam iſtam: Duo hómines aſcendérunt in templum ut orárent, unus Phariſæus, & alter Publicánus. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 36. de Verbis Domini circa medium.

DIceret ſaltem Phariſæus: Non ſum ſicut multi hómines. Quid eſt, céteri hómines, niſi omnes præter ipſum? Ego, inquit, juſtus ſum, céteri peccatóres. Non ſum ſicut céteri hómines, injúſti, raptóres, adúlteri. Et ecce tibi ex vicíno Publicáno majóris tumóris occáſio. Sicut, inquit, Publicánus iſte. Ego, inquit, ſolus ſum: iſte de céteris eſt. Non ſum, inquit, talis, qualis iſte, per juſtítias meas, quibus iníquus non ſum.

Lectio viii.

Jejúno bis in ſábbato: décimas do ómnium quæ poſsídeo. Quid rogáverit Deũ, quære in verbis ejus, nihil invénies. Aſcéndit oráre: noluit Deum rogáre, ſed ſe laudáre. Parum eſt, non Deum rogáre, ſed ſe laudáre; inſuper & rogánti inſultáre. Publicánus autem de longínquo ſtabat, & Deo tamen ipſe appropinquábat: cordis conſciéntia eum removébat, píetas applicábat. Publicánus autem de longínquo ſtabat, ſed Dóminus eum de propínquo attendébat.

Lectio ix.

EXcélſus enim Dóminus, & humília réſpicit: excélſos autem, qualis erat ille Phariſæus, à longè cognóſcit. Excélſa quidem Deus à longè cognóſcit, ſed non ignóſcit. Adhuc audi humilitátem Publicáni. Parum eſt, quia de longínquo ſtabat; nec óculos ſuos ad cœlum levábat: ut aſpicerétur, non aſpiciébat: reſpícere ſurſum non audébat: premébat conſciéntia, ſpes ſublevábat. Adhuc audi: Percutiébat pectus ſuum. Pœnas à ſeipſo exigébat: proptéreà Dóminus confiténti parcébat. Percutiébat pectus ſuum, dicens: Dómine, propítius eſto mihi peccatóri. Ecce qui rogat. Quid miráris, ſi Deus ignóſcit, quando ipſe agnóſcit? Te Deum. 12.

Ad Benedictus Antiphona.

Stans à longè Publicánus, nolébat óculos ad cœlum leváre, ſed percutiébat pectus ſuum, dicens: Deus propítius eſto mihi peccatóri.

Ad Magnificat Antiphona.

Deſcéndit hic juſtificátus in domum ſuam ab illo: quia omnis qui ſe exáltat, humiliábitur: & qui ſe humíliat, exaltábitur.

DOMINICA XI.

post Pentecosten. Oratio.

OMnipotens ſempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ & mérita ſúpplicum excédis & vota: effúnde ſuper nos miſericórdiam tuam; ut dimíttas quæ conſciéntia métuit, & adjícias quod orátio nõ præſúmit. Per Dóminum.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Marcum.

Lectio vii. Cap. 7.

IN illo tempore: Exiens Jeſus de finibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 10. lib. 1. in Evangelia.

QUid eſt, quòd creátor ómnium Deus, cùm ſurdum & mu-

& multum fauſire voluiſſet, in aures illius digitos ſuos miſit, & éxpuens linguam ejus tétigit? Quid per digitos Redemptóris, niſi dona ſancti Spíritus deſignántur? Unde cùm in álio loco ejeciſſet dæmónium, dixit: Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Quæ de re per Evangeliſtam álium dixiſſe deſcribitur: Si ego in ſpíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus Spíritus vocátur. Dígitos ergo in aurículas míttere, eſt per dona Spíritus ſancti mentem ſurdi ad obediéndum aperíre.

Lectio viii.

Quid eſt verò quòd éxpuens linguam ejus tétigit? Saliva nobis eſt ex ore Redemptóris, accépta ſapiéntia in elóquio divíno. Saliva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo ſapiéntia, quæ ipſe eſt, dum lingua noſtra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui ſuſpíciens in cœlum, ingémuit: non quòd ipſe neceſsárium gémitum habéret, qui dabat quod poſtulábat: ſed nos ad eum gémere, qui cœlo præſidet, dócuit: ut & aures noſtræ per donum Spíritus ſancti aperíri, & linguam per ſalivam oris, id eſt, per ſciéntiam divínæ locutiónis, ſolvi débeat ad verba prædicatiónis.

Lectio ix.

Qui mox, éphpheta, id eſt, adaperíre, dícitur: & ſtatim apértæ ſunt aures ejus, & ſolútum eſt vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum eſt, quia propter clauſas aures dictum eſt, adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex ſubſequénti procuıdúbiò étiam linguæ ejus vínculum sólvitur: ut bona quæ ipſe fécerit, étiam faciénda áliis loquátur. Ubi benè ádditur: Et loquebátur rectè. Ille enim rectè lóquitur, qui priùs obediéndo fécerit, quæ loquéndo ádmonet eſſe faciénda.

Te Deum laudámus. m.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm tranſiſſet Dóminus fines Tyri, ſurdos fecit audíre, & mutos loqui.

Ad Magnificat. Antiphona.

Benè ómnia fecit, & ſurdos fecit audíre, & mutos loqui.

DOMINICA XII.

post Pentecoſten. Oratio.

Omnípotens & miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi à fidélibus tuis dignè & laudabíliter ſerviátur: tribue, quæſumus, nobis, ut ad promiſſiónes tuas ſine offenſióne currámus. Per Dóminum.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quòd multi Prophétæ, & reges voluérunt vidére, quæ vos vidétis, & non vidérunt. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. cap. 43. in Lucæ 10.

Non óculi Scribárum & Phariſæórum, qui corpus tantùm Dómini vidére, ſed illi beáti óculi, qui ejus poſſunt cognóſcere ſacraménta; de quibus dícitur: Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulórum, quibus & ſe & Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exultávit ut vidéret diem Chriſti: & vidit, & gavíſus eſt. Iſaías quoque, & Michæas, & multi álii Prophétæ vidérunt glóriam Dómini: qui & proptéreà Vidéntes ſunt appellári: ſed hi omnes à longè aſpiciéntes, & ſalutántes, per ſpéculum, & in ænigmate vidérunt.

Le-

Lectio viii.

Apoſtoli autem in præſentiárum habéntes Dóminum, convescentéſque ei, & quæcúmque voluíſſent interrogándo diſcéntes, nequáquam per Angelos, aut várias viſiónum ſpécies opus habébant doceri. Quos verò Lucas multos Prophétas, & reges dicit, Matthæus apértiùs Prophétas, & juſtos appéllat: ipſi ſunt enim reges magni: quia tentatiónum ſuárum mótibus non conſentiéndo ſuccúmbere, ſed regéndo præéſſe novérunt. Lectio ix.

Et ecce quidam Legiſperítus ſurréxit, tentans eum, & dicens: Magíſter, quid faciéndo vitam ætérnam poſſidébo? Legiſperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérrogat, occaſiónem, ut reor, tentándi de ipſis Dómini ſermónibus ſumpſit, ubi ait: Gaudéte autem quòd nómina veſtra ſcripta ſunt in cœlis. Sed ipſa ſua tentatióne declárat, quàm vera ſit illa Dómini conféſſio, qua Patri lóquitur: Quòd abſcondíſti hæc à ſapiéntibus & prudéntibus, & revelaſti ea párvulis.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Magíſter, quid faciéndo, vitam ætérnam poſſidébo? at ille dixit ad eum: In lege quid ſcriptum eſt? quómodo legis? Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Homo quidam deſcendébat ab Jeruſalem in Jéricho, & íncidit in latrónes, qui étiam deſpoliavérunt eum, & plagis impóſitis abiérunt, ſemivivo relicto.

DOMINICA XIII. poſt Pentecoſten. Oratio.

Omnipotens ſempitérne Deus, da nobis fídei, ſpei, & charitátis augméntum: & ut mereámur aſſequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 17. c

In illo témpore: Dum iret Jeſus in Jerúſalem, tranſibat per médiam Samaríam & Galilæam. Et cùm ingrederétur quoddam caſtéllum, occurrérunt ei decem viri lepróſi. Et relíqua.

Homilía S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

Lib. 2. quæſt. Evang. cap. 40.

De decem lepróſis, quos Dóminus ita mundávit, cùm ait: Ite, oſténdite vos ſacerdótibus; quæri poteſt, cur eos ad ſacerdótes míſerit, ut cùm irent, mundaréntur. Nullum enim eórum, quibus hæc corporália beneficia præſtitit, invenítur miſiſſe ad ſacerdótes, niſi lepróſos. Nam & illum à lepra mundáverat, cui dixit: Vade, oſténde te ſacerdótibus, & offer pro te ſacrifícium, quod præcépit Móyſes, in teſtimónium illis. Quæréndum ígitur eſt, quid ipſa lepra ſignificet: non enim ſanáti, ſed mundáti dicúntur qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium eſt, non valetúdinis, aut integritátis ſénſuum atque membrórum.

Lectio viii.

Lepróſi ergo non abſúrdè intélligi poſſunt, qui ſciéntiam veræ fídei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abſcóndunt imperítiam ſuam, ſed pro ſumma perítia próferunt in lucem, & jactántia ſermónis oſténtant. Nulla porrò falſa doctrína eſt, quæ non áliqua vera intermíſceat. Vera ergo falſis inordinátè permíxta, in una diſputatióne, vel narratióne hóminis, tamquam in uníus córporis colóre apparéntia, ſignificat lepram, tamquam veris falſíſque colórum fucis

ſacis humána córpora variántem atque maculántem.

Lectio ix.

H I autem tam vitándi ſunt Ecclésiæ, ut ſi fieri poteſt, longiùs remóti, magno clamóre Chriſtum interpéllent: ſicut iſti decem ſtetérunt à longè, & levavérunt vocem, dicéntes: Jeſu præcéptor, miſerére noſtri. Nam & quòd præceptórem vocant, quo nómine néſcio utrum quiſquam Dóminum interpellàverit pro medicína corporáli; ſatis puto ſignificáre, lepram falſam eſſe doctrínam, quam bonus præcéptor abſtérgit.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus Antiphona.

Cùm tranſiret Jeſus quoddam caſtellum, occurrérunt ei decem viri leproſi: qui ſtetérunt à longè, & levavérunt vocem, dicéntes: Jeſu præcéptor, miſerére noſtri.

Ad Magnificat Antiphona.

Unus autem ex illis, ut vidit quòd mundátus eſt, regréſſus eſt cum magna voce magníficans Deum, allelúja.

DOMINICA XIV.

Oratio.

C Uſtódi Dómine, quæſumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua: & quia ſine te lábitur humána mortálitas: tuis ſemper auxíliis & abſtrahátur à nóxiis, & ad ſalutária dirigátur. Per Dñm.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nemo poteſt duóbus dóminis ſervíre. Et réliqua,

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 2. de ſer. Dñi in monte c. 4.

N Emo poteſt duóbus dóminis ſervíre. Ad hanc ipſam intentiónem referéndũ eſt, quod conſequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget: aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Quæ verba diligénter conſideránda ſunt: nam qui ſint duo dómini, deínceps oſténdit, cùm dicit: Non potéſtis Deo ſervire, & mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit & Púnicum nomen: nam lucrum Púnicè mammon dícitur.

Lectio viii.

S Ed qui ſervit mammónæ, illi útique ſervit, qui rebus iſtis terrénis mérito ſuæ perverſitátis præpóſitus, magiſtrátus hujus ſæculi à Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, & álterum díliget, id eſt, Deum: aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Patiétur enim durum, & perniciósum dóminum, quiſquis ſervit mammónæ: ſua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, & non eum díligit. Quis enim eſt qui díligat diábolum? ſed tamen pátitur.

Lectio ix.

I Deò, inquit, dico vobis, non habére ſolicitúdinem ánimæ veſtræ quid edátis, neque córpori veſtro quid induátis: ne fortè, quamvis jam ſupérflua non quærántur, propter ipſa neceſsária cor duplicétur, & ad ipſa conquiréndá, noſtra detorqueátur inténtio, cùm áliquid quaſi miſericórditer operámur: id eſt, ut cùm consúlere alicui vidéri vólumus, noſtrum emoluméntum ibi pótiùs, quàm illíus utilitátem attendámus; & ideò nobis non videámur peccáre, quia non ſupérflua, ſed neceſsária ſunt, quæ cónſequi vólumus.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus Antiphona.

Nolíte ſoliciti eſſe, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus? ſcit enim Pater ve-

Digitized by Google

veſter, quid vobis neceſſe ſit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quærite primùm regnum Dei, & juſtítiam ejus, & hæc ómnia adjiciéntur vobis, allelúja.

DOMINICA XV.

poſt Pentecoſten. Oratio.

Eccléſiam tuam, Dómine, miſerátio cōtinuáta mundet & múniat: & quia ſine te non poteſt ſalva conſíſtere, tuo ſemper múnere gubernétur. Per Dóminum.

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 7.

IN illo témpore: Ibat Jeſus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſt. Epiſc.

Serm. 44. de Verb. Dñi circa init.

DE júvene illo reſcitáto gaviſa eſt mater vídua: de homínibus in ſpíritu quotídie ſuſcitándis gaudet mater Eccléſia. Ille quidem mórtuus erat córpore; illi autem mente. Illius mors viſibilis viſibíliter plangebátur: illórum mors inviſíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæſívit ille, qui nóverat mórtuos: Ille ſolus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Niſi enim ad mórtuos ſuſcitándos veniſſet, Apóſtolus non díceret: Surge qui dormis, & exúrge à mórtuis, & illuminábit te Chriſtus.

Lectio viii.

TRes autem mórtuos invénimus à Dómino reſuſcitátos viſibíliter, míllia inviſibíliter. Quot autem mórtuos viſibíliter ſuſcitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, ſcripta ſunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jeſus: quæ ſi ſcripta eſſent, árbitror totum mundum non poſſe libros cápere. Multi ergo ſunt álii ſine dúbio ſuſcitáti, ſed non tres fruſtrà commemoráti. Dóminus enim noſter Jeſus Chriſtus ea quæ faciébat corporáliter, étiam ſpirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantùm mirácula propter mirácula faciébat: ſed ut illa, quæ faciébat, mira eſſent vidéntibus, vera eſſent intelligéntibus.

Lectio ix.

QUemádmodum qui videt lítteras in códice óptimè ſcripto, & non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admirans ápicum pulchritúdinem, ſed quid ſibi velint, quid índicent illi ápices, neſcit; & eſt óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem & laudat artifícium, & capit intelléctum: ille útique, qui non ſolùm vidére quod commúne eſt ómnibus, poteſt, ſed étiam légere; quod qui non dídicit, non poteſt. Ita qui vidérunt Chriſti mirácula, & non intellexérunt quid ſibi vellent, & quid intelligéntibus quodámmodò innúerent, miráti ſunt tantùm quia facta ſunt: álii verò & facta miráti, & intelléctа aſſecúti. Tales nos in ſchola Chriſti eſſe debémus.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ibat Jeſus in civitátem quæ vocátur Naim: & ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ.

Ad Magnificat, Antiphona.

Prophéta magnus ſurréxit in nobis, & quia Deus viſitávit plebem ſuam.

DOMINICA XVI.

poſt Pentecoſten. Oratio.

TUa nos, quæſumus Dómine, grátia ſemper & prævéniat & ſequátur: ac bonis opéribus júgiter præſtet eſſe inténtos. Per Dóminum.

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 14.

IN illo témpore: Cùm intráret Jeſus in domum cujuſ-

Digitized by Google

cujúſdam príncipis Phariſæórum ſábbato manducáre panem, & ipſi obſervábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homilía S. Ambróſii Epíſcopi

Lib. 7. in Lucæ cap. 14.

Curátur hydrópicus, in quo fluxus carnis exúberans ánimæ gravábat officia, ſpíritus extinguébat ardórem. Deinde docétur humílitas, dum in illo convívio nuptiáli appeténtia loci ſuperióris arcétur: cleménter tamen, ut perſuáſio humanitátis aſperitátem coercitiónis exclúderet, rátio profíceret ad perſuaſiónis effectum, & corréctio emendáret affectum. Huic quaſi próximo límine humánitas copulátur: quæ ita Domínicæ ſenténtiæ definitióne diſtinguitur, ſi in páuperes & débiles conferátur: nam hoſpitálem eſſe remuneratúris, affectus avarítiæ eſt.

Lectio viii.

Poſtrémò jam quaſi emeritæ milítiæ viro contemnendárum ſtipéndium præſcríbitur facultátum; quòd neque ille, qui ſtúdiis inténtus inferióribus poſſeſſiónes ſibi terrénas coémit, regnum cœli poſſit adipíſci, cùm Dóminus dicat: Vende ómnia tua, & ſéquere me: nec ille, qui emit boves: cùm Eliſéus occíderit, & pópulo divíſerit quos habébat: & ille qui duxit uxórem, cógitet quæ mundi ſunt, non quæ Dei. Non quò conjúgiū reprehendátur; ſed quia ad majórem honórem vocétur intégritas: quóniam múlier innúpta & vídua cógitat quæ ſunt Dómini, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu.

Lectio ix.

Sed ut in grátiam, ut ſuprà cum víduis, ita nunc étiam cum conjúgibus revertámur; non refúgimus opiniónem, quam ſequúntur pleríque, ut tria génera hóminum à conſórtio magnæ illíus cœnæ æſtimémus exclúdi: Gentilium, Judæórum, Hæreticórum. Et ideò Apóſtolus avarítiam dicit eſſe fugiéndam: ne impedíti more Gentíli, iniquitáte, malítia, impudicítia, avarítia, ad regnum Chriſti perveníre nequeámus. Omnis enim immúndus, aut avárus, quod eſt idolórum ſérvitus, non habet hereditátem in regno Chriſti & Dei.

Te Deum laudámus.

Ad Benedictus Antiphona.

Cùm intráret Jeſus in domum cujúſdam príncipis Phariſæórum ſábbato manducáre panem; ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum: ipſe verò apprehénſum ſanávit eum, ac dimíſit.

Ad Magnificat Antiphona.

Cùm vocátus fúeris ad núptias, recúmbe in noviſſimo loco; ut dicat tibi qui te invitávit: Amice, aſcénde ſupérius: & erit tibi glória coram ſimul diſcumbéntibus, allelúja.

DOMINICA XVIII.

poſt Pentecoſten. Oratio.

Da, quæſumus Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia: & te ſolum Deum pura mente ſectári. Per Dóminum.

Léctio S. Evangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22.

In illo témpore: Acceſſérunt ad Jeſum Phariſæi: & interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíſter, quod eſt mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chryſoſt.

Homilia 72. in Matth.

Sadducæis confúſis, Phariſæi rurſus aggrediúntur; cùmque quiéſcere oportéret, decertáre voluérunt, & Legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díſcere, ſed tentáre cupiéntes: ac ita intérrogant:

Quod

Digitized by Google

Quodnam primum mandátum in lege ſit. Nam cùm primùm illud ſit, Díliges Dóminum Deum tuum; putántes cauſas ſibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum ſe faciébat, hoc modo intérrogant: Quid igitur Chriſtus? ut oſténdat ideírcò ad hæc eos deveníſſe, quia nulla in eis eſſet cháritas, ſed invídiæ livóre tabéſcerent: Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum & magnum mandátum eſt. Secúndum autem ſímile huic: Díliges próximum tuum ſicut teípſum.

Lectio viii.

Quamóbrem ſímile eſt huic? quóniam hoc illud indúcit, & ab illo rurſus munítur. Quicúmque enim malè agit, ódio habet lucem, & non venit ad lucem. Et rurſus: Dixit inſípiens in corde ſuo, Non eſt Deus. Deínde ſéquitur: Corrúpti ſunt, & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis. Et íterum: Radix ómnium malórum avarítia eſt: quam quidam appeténtes, erravérunt à fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea ſervábit: quorum caput & radix eſt, Díliges Dóminum Deum tuum, & próximum tuum ſicut teípſum.

Lectio ix.

Si ergo dilígere Deum, dilígere próximum eſt: (nam díligis me, ò Petre, inquit, paſce oves meas) ſi, étiam dilectio próximi facit ut mandáta cuſtódias: mérito ait in his totam Legem & Prophétas pendére. Et quemádmodum in ſuperióribus, cùm de reſurrectióne interrogarétur, plus dócuit, quàm tentántes petébant: ſic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, ſecúndum étiam non valdè quàm primum inferiùs, ſpontè áttulit: ſecúndum enim eſt primo ſímile. Ita occúltè inſinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cháritas enim, inquit, non æmulátur. Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Magíſter, quod eſt mandátum magnum in Lege? Ait illi Jeſus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quid vobis vidétur de Chriſto? Cujus fílius eſt? Dicunt ei omnes: David. Dicit eis Jeſus: Quómodo David in ſpíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis?

DOMINICA XVIII. poſt Pentecoſten. Oratio.

Dírigat corda noſtra, quæſumus Dómine, tuæ miſeratiónis operátio: quia tibi ſine te placére non póſſumus. Per Dóminum noſtrum.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 9.

In illo témpore: Aſcéndens Jeſus in navículam, tranſfretávit, & venit in civitátem ſuam. Et réliqua.

Homilía S. Petri Chryſólogi. Sermo 50.

Chriſtum in humánis áctibus divína geſſíſſe myſtéria, & in rebus viſibílibus inviſibília exercuíſſe negótia, léctio hodiérna monſtrávit. Aſcéndit, inquit, in navículam, & tranſfretávit, & venit in civitátem ſuam. Nónne ipſe eſt, qui fugátis flúctibus, maris profúnda nudávit, ut Iſraelíticus Pópulus inter ſtupéntes undas ſicco veſtígio velut móntium cóncava pertranſíret? Nonne hic eſt, qui Petri pédibus marínos vértices inclinávit, ut iter líquidum humánis gréſſibus ſólidum præbéret obſéquium?

Digitized by Google

Lectio vi.

ET quid eſt, quòd ipſe ſibi hic maris dénegat ſervitútem, ut breviſſimi lacus tránſitum ſub mercéde náutica transfretáret? Aſcéndit, inquit, in navículam, & tranſfretávit. Et quid mirum, fratres? Chriſtus venit ſuſcípere infirmitátes noſtras, & ſuas nobis confèrre virtútes: humána quærere, præſtáre divína: accípere injúrias, réddere dignitátes: ferre tædia, reférre ſanitátes: quia médicus, qui non fert infirmitátes, curáre neſcit: & qui non fúerit cum infirmo infirmátus, infirmo non poteſt confèrre ſanitátem.

Lectio ix.

CHriſtus ergo, ſi in ſuis manſíſſet virtútibus, cõmúne cum homínibus nil habéret: & niſi impléſſet carnis órdinem, carnis in illo eſſet otióſa ſuſcéptio. Aſcéndit, inquit, in navículam, & tranſfretávit, & venit in civitátem ſuam. Creátor rerum, orbis Dóminus, poſteáquam ſe propter nos noſtra anguſtávit in carne, cœpit habére humánam pátriam, cœpit civitátis Judáicæ eſſe civis, paréntes habére cœpit paréntum ómnium ipſe parens, ut invitáret amor, attráheret cháritas, vincíret afféctio, ſuadéret humánitas, quos fugárat dominátio, metus diſpérſerat, fécerat vis poteſtátis extórres.

Te Deum laudámus.

Antiphona

Dixit Dóminus paralytico: Confide fili, remittúntur tibi peccáta tua.

Ad Magnificat Antiphona

Tulit ergo Paralyticus lectum ſuum, in quo jacébat, magníficans Deum: & omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

DOMINICA XIX.

post Pentecoſten. Oratio.

OMnipotens & miséricors Deus, univérſa nobis adverſántia propitiátus exclúde; ut mente & córpore páriter expedíti, quæ tua ſunt, liberis méntibus exequámur. Per Dóminum.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii.

IN illo témpore: Loquebátur Jeſus princípibus ſacerdótum & Phariſæis in parábolis, dicens: Símile factum eſt regnum cœlórum hómini regi, qui fecit núptias fílio ſuo. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

SÆpè jam me dixiſſe mémini, quòd plerúmque in ſancto Euangélio regnum cœlórum præſens Eccléſia nominátur: congregátio quippe juſtórum, regnum cœlórum dícitur. Quia enim per Prophétam Dóminus dicit: Cœlum mihi ſedes eſt; & Sálomon ait: Anima juſti ſedes ſapiéntiæ. Paulus étiam dicit Chriſtum, Dei virtútem, & Dei ſapiéntiam: aliquándo collígere debémus, quia ſi Deus ſapiéntia, ánima autem juſti, ſedes ſapiéntiæ, dum cœlum dícitur ſedes Dei, cœlum ergo eſt ánima juſti. Hinc per Pſalmíſtam de ſanctis prædicatóribus dícitur: Cœli enárrant glóriam Dei.

Lectio viii.

REgnum ergo cœlórum eſt Eccléſia juſtórum: quia dum eórum corda in terra nil ámbiunt, per hoc quòd ad ſupérna ſuſpírant, jam in eis Dóminus quaſi in cœléſtibus regnat. Dicátur ergo: Símile eſt regnum cœlórum hómini regi, qui fecit núptias fílio ſuo. Jam intélligit cháritas veſtra, quis eſt iſte Rex Regis filii pater; ille nimírum, cui Pſalmíſta ait: Deus judícium tuum Regi da, & juſtítiam tuam fílio Regis. Qui fecit núptias fílio ſuo. Tunc enim Deus Pater Deo Filio

Digitized by Google

Filio ſuo núptias fecit, quando hunc in útero Vírginis humánæ naturæ conjunxit, quando Deum ante ſæcula fieri vóluit hóminem in fine ſæculórum.

Lectio ix.

SEd quia ex duábus perſónis fieri ſolet iſta nuptiális conjúnctio: abſit hoc ab intelléctibus noſtris, ut perſónam Dei & hóminis Redemptóris noſtri Jeſu Chriſti, ex duábus perſónis credámus unitam. Ex duábus quippe, atque in duábus hanc natúris exiſtere dícimus; ſed ex duábus perſónis compóſitum credi, ut nefas, vitámus. Apértiùs ergo atque ſecúriùs dici poteſt, quia in hoc Pater Regi Filio núptias fecit, quo ei per incarnatiónis myſtérium ſanctam Eccléſiam ſociávit. Uterus autem genitrícis Vírginis, hujus ſponſi thálamus fuit. Unde & Pſalmiſta dicit: In ſole póſuit tabernáculum ſuum; & ipſe tamquam ſponſus procédens de thálamo ſuo. Te Deum. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dícite invitátis: Ecce prándium meum parávi, veníte ad núptias, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Intrávit autem Rex, ut vidéret diſcumbéntes: & vidit ibi hóminem non veſtítum veſte nuptiáli, & ait illi: Amíce, quómodo huc intráſti, non habens veſtem nuptiálem?

DOMINICA XX.

post Pentecoſten. Oratio.

LArgíre, quæſumus Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus & pacem: ut páriter ab ómnibus mundéntur offénſis, & ſecúra tibi mente deſérviant. Per Dóminum.

Lectio S. Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 4.

IN illo témpore: Erat quidam régulus, cujus filius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 28. in Evang.

LEctio ſancti Evangélii, quam modò, fratres, audíſtis, expoſitióne non índiget: ſed ne hanc táciti prætereíſſe videámur, exhortándo pótiùs, quàm exponéndo in ea áliquid loquámur. Hoc autem nobis ſolúmmodò de expoſitióne vídeo eſſe requiréndum, cur is, qui ad ſalútem filio peténdam vénerat, audívit: Niſi ſigna & prodígia vidéritis, non créditis. Qui enim ſalútem filio quærébat, proculdúbiò credébat: neque enim ab eo quæreret ſalútem, quem non créderet Salvatórem. Quare ergo dícitur: Niſi ſigna & prodígia vidéritis, non créditis: qui antè crédidit, quàm ſigna vidéret?

Lectio viii.

SEd mementóte quid pétiit: & apértè cognoſcéris, quia in fide dubitávit. Popóſcit námque, ut deſcénderet, & ſanáret filium ejus. Corporálem ergo præſéntiam Dómini quærébat, qui per ſpíritum nuſquam déerat. Minùs itaque in illum crédidit, quem non putávit poſſe ſalútem dare, niſi præſens eſſet & córpore. Si enim perfécte credidíſſet, proculdúbiò ſciret, quia non eſſet locus ubi non eſſet Deus.

Lectio ix.

EX magna ergo parte diffíſus eſt, qui virtútem non dedit majeſtáti, ſed præſéntiæ corporáli. Salútem ítaque filio pétiit, & tamen in fide dubitávit: quia eum ad quem vénerat, & poténtem ad curándum crédidit, & tamen moriénti filio eſſe abſéntem putávit. Sed Dóminus, qui rogátur ut vadat; quia non deſit ubi invitátur, índicat; ſolo juſſu ſalútem réddidit, qui voluntáte ómnia creávit. Te Deum. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Erat quidam régulus, cujus filius

Digitized by Google

fílius infirmabátur Capharnaum: hic cùm audíſſet quòd Jeſus veníret in Galilæam, rogábat eum, ut ſanáret fílium ejus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cognóvit autem pater, quia illa hora erat, in qua dixit Jeſus: Fílius tuus vivit: & crédidit ipſe, & domus ejus tota.

DOMINICA XXI.

poſt Pentecoſten. Oratio.

Famíliam tuam, quæſumus Dómine, contínua pietáte cuſtódi: ut à cunctis adverſitátibus te protegénte ſit líbera, & in bonis áctibus tuo nómini ſit devóta. Per Dóminum noſtrum.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18. c

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Aſſimilátum eſt regnum cœlórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum ſervis ſuis. Et réliqua.

Homilia ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in c. 18. Matthæi.

Familiáre eſt Syris, & máximè Palæſtínis, ad omnem ſermónem ſuum parábolas júngere: ut quod per ſimplex præcéptum teneri ab auditóribus non poteſt, per ſimilitúdinem exemplaque teneátur. Præcépit itaque Dóminus Petro ſub comparatióne regis, & dómini, & ſervi, qui débitor decem míllium talentórum à dómino rogans véniam impetráverat, ut ipſe quoque dimíttat consérvis ſuis minóra peccántibus. Si enim ille rex & dóminus ſervo debitóri decem míllia talentórum tam fácile dimíſit: quantò magis ſervi consérvis ſuis debent minóra dimíttere?

Lectio viii.

Quod ut manifeſtiùs fiat, dicámus ſub exémplo. Si quis noſtrum commíſerit adultérium, homicídium, ſacrilégium: majóra crímina decem míllium talentórum rogántibus dimittúntur, ſi & ipſi dimíttant minóra peccántibus. Sin autem ob factam contumeliam ſimus implacábiles, & propter amárum verbum pérpetes habeámus diſcórdias: nónne nobis vidémur rectè redigéndi in cárcerem, & ſub exémplo óperis noſtri hoc ágere, ut majórum nobis delictórum vénia non relaxétur.

Lectio ix.

Sic & Pater meus cœléſtis fáciet vobis, ſi non remiſéritis unuſquíſque fratri ſuo de córdibus veſtris. Formidolóſa ſenténtia, ſi juxta noſtram mentem ſenténtia Dei fléctitur, atque mutátur: ſi parva frátribus non dimíttimus, magna nobis à Deo non dimitténtur. Et quia poteſt unuſquíſque dícere: Nihil hábeo contra eum, ipſe novit, habet Deum júdicem: non mihi curæ eſt quid velit ágere, ego ignóvi ei: confírmat ſenténtiam ſuam, & omnem ſimulatiónem fictæ pacis evértit, dicens: Si non remiſéritis unuſquíſque fratri ſuo de córdibus veſtris.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dixit autem dóminus ſervo: Redde quod debes. Prócidens autem ſervus ille rogábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, & ómnia reddam tibi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Serve nequam, omne débitum dimíſi tibi, quóniam rogáſti me: nónne ergo opórtuit & te miſeréri conſérvi tui, ſicut & ego tui miſértus ſum? allelúja.

DOMINICA XXII.

poſt Pentecoſten. Oratio.

Deus refúgium noſtrum & virtus; adéſto piis Eccléſiæ

clinâ tuæ précibus, auctor ipſe pietátis, & præſta: ut quod fidéliter pétimus, efficáciter conſequámur. Per Dóminum noſtrum.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22. b

IN illo témpore: Abeúntes Phariſæi, conſilium iniérunt ut cáperent Jeſum in ſermóne. Et réliqua.

Homilia S. Hilárii Epíſcopi.

In Comment. in Matth. c. 23.

FRequénter Phariſæi commovéntur, & occaſiónem inſimulándi eum habére ex prætéritis non poſſunt. Cádere enim vitium in geſta ejus, & dicta non póterat; ſed de malítiæ afféctu, in omnem ſe inquiſitiónem reperiúndæ accuſatiónis exténdunt. Námque à ſæculi vitiis, atque à ſuperſtitiónibus humanárum religiónum, univérſos ad ſpem regni cœléſtis vocábat. Igitur an violáret ſæculi poteſtátem, de propóſitæ interrogatiónis conditióne pertentant: an vidélicet reddi tribútum Cǽſari oportéret.

Lectio viii.

QUi interna cognitiónum ſecréta cognóſcens (Deus enim nihil eórum quæ intra hóminem ſunt abſcónſa, non ſpeculátur) afferri ſibi denárium juſſit, & quæſívit cujus & inſcríptio eſſet & forma. Phariſæi reſpondérunt: Cǽſaris eam eſſe. Quibus ait: Cǽſari redhibénda eſſe, quæ Cǽſaris ſunt: Deo autem reddénda eſſe, quæ Dei ſunt. O plenam miráculi reſponſiónem, & perféctam dicti cœléſtis abſolutiónem! Ita ómnia inter contémptum ſæculi, & contuméliam lædéndi Cǽſaris temperávit, ut curis ómnibus & offíciis humánis devótas Deo mentes abſólveret, cùm Cǽſari quæ ejus eſſent, reddénda decérnit.

Lectio ix.

SI enim nihil ejus penes nos reſéderit, conditióne reddéndi ei quæ ſua ſunt, non tenébimur. Porrò autem ſi rebus illíus incubámus, ſi jure poteſtátis ejus útimur, & nos tamquam mercenários aliéni patrimónii procuratióni ſubjícimus: extra querélam injúriæ eſt, Cǽſari redhibéri quod Cǽſaris eſt; Deo autem quæ ejus ſunt própria, réddere nos oportére, corpus, ánimam, voluntátem. Ab eo enim hæc profécta atque aucta retinémus: proínde condígnum eſt, ut ei ſe totum reddant, cui debére ſe récolunt & oríginem & proféctum.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Magiſter, ſcimus quia verax es, & viam Dei in veritáte doces, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Réddite ergo quæ ſunt Cǽſaris, Cǽſari: & quæ ſunt Dei, Deo, allelúja.

Si ſequens Dominica fuerit ultima poſt Pentecoſten, ejus loco ponitur xxiv. ut infra: & Officiũ huius Dominicæ ponitur in Sabbato præcedenti non impedito feſto novem lectionum, alioquin Feria vi. vel alia ſimiliter non impedita.

DOMINICA XXXIII. poſt Pentecoſten. Oratio.

ABſólve, quæſumus Dómine, tuórum delícta populórum: ut à peccatórum néxibus, quæ pro noſtra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 9. c

IN illo témpore: Loquénte Jeſu ad turbas, ecce princeps unus accéſſit, & adorábat eum, dicens: Dómine, filia mea modò defúncta eſt. Et réliqua.

Ho-

Homilía ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in c. 9. Matth.

OCtávum ſignum eſt, in quo princeps ſuſcitári póſtulat filiam ſuam, nolens de myſtério veræ circumciſiónis exclúdi: ſed ſubíntrat múlier sánguine fluens, & octávo ſanátur loco: ut príncipis filia de hoc exclúſa número, véniat ad nonum, juxta illud quod in Pſalmis dícitur: Æthiópia prævéniet manus ejus Deo: &, Cùm intráverit plenitúdo Géntium, tunc omnis Iſrael ſalvus fiet.

Lectio viii.

ET ecce múlier, quæ sánguinis fluxum patiebátur duódecim annis, accéſſit retrò, & tétigit fimbriam veſtiménti ejus. In Euangélio ſecúndùm Lucam ſcríbitur, quòd Príncipis filia duódecim annos habéret ætátis. Nota ergo, quòd eo témpore hæc múlier, id eſt, Géntium pópulus cœperit ægrotáre, quo genus Judæórum credíderat. Niſi enim ex comparatióne virtútum, vítium non oſténditur.

Lectio ix.

HÆc autem múlier sánguine fluens, non in domo, non in urbe accédit ad Dóminum, quia juxta legem úrbibus excludebátur: ſed in itínere ambulánte Dómino, ut dum pergit ad áliam, ália curarétur. Unde dicunt & Apóſtoli: Vobis quidem oportébat prædicári verbum Dei: ſed quóniam vos judicáſtis indígnos ſalúte, tranſgrédimur ad Gentes.

℟. Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dicébat enim intra ſe: Si tetígero fimbriam veſtiménti ejus tantùm, ſalva ero.

Ad Magnificat, Antiphona.

At Jeſus convérſus, & videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te ſalvam fecit, allelúja.

Dominicæ [illegible] ... [illegible] xxvii. [illegible] fuerint plures xxiv. [illegible] poſt xxiii Dominicam [illegible] quæ eo anno ſuperfuerunt poſt Epiphaniam, [illegible] ad Orationem, Homiliam, & [illegible] ad Bened. [illegible] & [illegible] ordine.

Si [illegible] poſt Pentecoſten fuerint xxv. [illegible] poſt [illegible] quæ eſt vi. poſt Epiphaniam.

Si fuerint xxvi. Dominica xxiv. [illegible] quæ eſt v. poſt Epiph. & xxv. [illegible] eſt vi.

Si fuerint xxvii. Dominica xxiv. [illegible] quæ eſt iv. poſt Epiph. xxv. [illegible] v. & xxvi. [illegible]

Si fuerint xxviii. [illegible] xxiv. [illegible] quæ [illegible] Epiph. xxv. [illegible] & xxvi. [illegible] v. & xxvii. [illegible] & [illegible] ſe [illegible] ordine [illegible].

DOMINICA III.
quæ ſuperfuit poſt Epiphaniam.

[illegible] Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, infirmitátem noſtram propítius réſpice, atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majeſtátis exténde. Per Dóminum.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio i. Cap. 8.

IN illo témpore: Cùm deſcendíſſet Jeſus de monte, ſecútæ ſunt eum turbæ multæ: & ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 1. Comm. in cap. 8. Matth.

DE monte Dómino deſcendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra aſcéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus: necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre ſermónem. Et notándum, quòd hic primus ſpeciáliter curátus ſit: ſecúndo, puer

puer Centuriónis: tértio, ſocrus Petri fébriens in Caphárnaum: quarto loco, qui oblári ſunt ei à dæmónio vexáti: quorum ſpíritus verbo ejiciébat, quando & omnes malè habéntes curávit.

Lectio viii.

ET ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Rectè poſt prædicatiónem atque doctrínam, ſigni offértur occáſio, ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes ſermo firmétur. Dómine, ſi vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jeſus manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre. Extendénte manum Dómino, ſtatim lepra fugit. Simúlque consídera quàm húmilis, & ſine jactántia reſpóndit. Ille díxerat, Si vis. Dóminus reſpóndit, Volo. Ille præmíſerat, Potes me mundáre: Dóminus jungit, & dicit, Mundáre. Non ergo, ut pleríque Latinórum putant, jungéndum eſt, & legéndum, Volo mundáre: ſed ſeparátim, ut primùm dicat, Volo: deínde ímperet, Mundáre.

Lectio ix.

ET ait illi Jeſus: Vide, némini díxeris. Et revérà, quid erat necéſſe, ut ſermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, oſténde te ſacerdóti. Várias ob cauſas mittit eum ad ſacerdótem: primùm propter humilitátem, ut ſacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim in lege præcéptum, ut qui mundáti fúerant à lepra, offérrent múnera ſacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent: ſi créderent, ſalvaréntur: ſi non créderent, inexcuſábiles forent. Et ſimul, ne quod in eo ſæpíſſimè criminabántur,

legem viderétur infríngere. Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm deſcendíſſet Jeſus de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, ſi vis, potes me mundáre: & exténdens manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, ſi vis, potes me mundáre: & ait Jeſus: Volo, mundáre.

DOMINICA IV.

quæ ſuperfuit poſt Epiph.

Oratio.

DEus, qui nos in tantis perículis conſtitútos, pro humána ſcis fragilitáte non poſſe ſubſíſtere: da nobis ſalútem mentis & córporis; ut ea, quæ pro peccátis noſtris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 8.

IN illo témpore: Aſcendénte Jeſu in navículam, ſecúti ſunt eum diſcípuli ejus: & ecce motus magnus factus eſt in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipſe verò dormiébat. Et réliqua.

Homilía ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in c. 8. Matth.

Quintum ſignum fecit, quando aſcéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit & mari. Sextum, quando in regióne Geraſenórum dedit poteſtátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem ſuam, paralyticum ſecúndum curávit in léctulo. Primus enim paralyticus, eſt puer Centuriónis.

Lectio viii.

IPſe verò dormiébat, & acceſsérunt ad eum, & ſuſcitavérunt eum, dicéntes: Dómine, ſalva nos. Hujus ſigni typum in Jona légimus, quando céteris pericli-

Digitized by Google

tántibus, ipſe ſecúrus eſt, & dormit, & ſuſcitátur; & império ac ſacraménto paſſiónis ſuæ líberat ſuſcitántes. Tunc ſurgens imperávit ventis & mari. Ex hoc loco intelligimus, quòd omnes creatúræ séntiant creatórem. Quas enim increpávit, & quibus imperávit, séntiunt imperántem: non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, ſed majeſtáte conditóris, quæ apud nos inſenſibília, illi ſenſibília ſunt.

Lectio ix.

PОrrò hómines miráti ſunt, dicéntes: Qualis eſt hic, quia venti & mare obédiunt ei? Non diſcípuli, ſed nautæ, & céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióſè volúerit, eos qui mirabántur, fuiſſe diſcípulos: reſpondébimus, rectè hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Aſcendénte Jeſu in navículam, ecce motus magnus factus eſt in mari: & ſuſcitavérunt eum diſcípuli ejus, dicéntes: Dómine, ſalva nos, perímus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, ſalva nos, perímus: ímpera, & fac Deus tranquillitátem.

DOMINICA V.

quæ ſuperfuit poſt Epiph.

Oratio.

FAmíliam tuam, quæſumus Dómine, contínua pietáte cuſtódi: ut quæ in ſola ſpe grátiæ cœléſtis innítitur, tua ſemper protectióne muniátur. Per Dóminum.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13. c

IN illo témpore: Dixit Jeſus turbis parábolam hanc: Símile factum eſt regnum cœlórum hómini, qui ſeminávit bonum ſemen in agro ſuo. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. quæſt. Euang. in Matth. cap. 11. tom. 4.

CUm negligéntiùs ágerent præpóſiti Eccléſiæ, aut cùm dormitiónem mortis accíperent Apóſtoli, venit diábolus, & ſuperſeminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrùm hærétici ſint, an malè vivéntes cathólici? Poſſunt enim dici fílii mali étiam hærétici, quia ex eódem Euangélii sémine, & Chriſti nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falſa dógmata convertúntur.

Lectio viii.

SEd quòd dicit eos in médio trítici ſeminátos, quaſi videntur illi ſignificári, qui uníus communiónis ſunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipſum, non Eccléſiam, ſed hunc mundum interpretátus eſt: benè intelligúntur hærétici, quia non ſocietáte uníus Eccléſiæ, vel uníus fídei, ſed societáte ſolíus nóminis Chriſtiáni in hoc mundo permiſcéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali ſunt, pálea pótiùs, quàm zizánia reputántur: quia pálea étiam fundaméntum ipſum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

Lectio ix.

IN illa planè ſagéna, qua concludúntur & mali & boni piſces: non abſúrdè mali cathólici intelligúntur. Aliud eſt enim mare, quod magis mundum iſtum ſignificat: áliud ſagéna, quæ uníus fídei, vel uníus Eccléſiæ communiónem vidétur oſténdere Inter hæréticos, & malos cathólicos hoc intereſt: quòd hærétici falſa credunt: illi au-

autem, vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dómine, nónne bonum ſemen ſemináſti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? & ait illis: Hoc fecit inimícus homo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Collígite primùm zizánia, & alligáte ea in faſcículos ad comburéndum: tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

DOMINICA VI.

quæ ſuperfuit poſt Epiph.

Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus, ut ſemper rationabília meditántes: quæ tibi ſunt plácita, & dictis exequámur, & factis. Per Dóminum noſtrum.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13. d

IN illo témpore: Dixit Jeſus turbis parábolam hanc: Símile eſt regnum cœlórum grano ſinápis, quod accípiens homo ſeminávit in agro ſuo. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 2. Comment. in cap. 13. Matthæi.

REgnum cœlórum, prædicátio Euangélii eſt, & notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, & de qua dícitur ad Judæos: Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile eſt ergo hujuſcémodi regnum grano ſinápis, quod accípiens homo ſeminávit in agro ſuo. Homo qui séminat in agro ſuo, à pleríſque Salvátor intellígitur, quòd in ánimis credéntium ſéminet: ab áliis, ipſe homo séminans in agro ſuo, hoc eſt in ſemetípſo, & in corde ſuo.

Lectio viii.

QUis eſt iſte, qui séminat, niſi ſenſus noſter, & ánimus; qui ſuſcípiens granum prædicatiónis, & fovens ſeméntem, humóre fídei facit in agro ſui péctoris pulluláre? Prædicátio Euangélii mínima eſt ómnibus diſciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis; hóminem Deum, Chriſtum mórtuum, & ſcándalum crucis prædicans. Confer hujuſcémodi doctrínam dogmátibus philoſophórum, & libris eórum, & ſplendóri eloquéntiæ, & compoſitióni ſermónum: & vidébis quantò minor ſit céteris ſemínibus ſeméntis Euangélii.

Lectio ix.

SEd illa, cùm créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónſtrant; ſed totum fláccidum, marcidúmque & mollítum ebúllit in ólera, & in herbas, quæ citò aréſcunt, & córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cùm vel in ánima credéntis, vel in toto mundo ſata fúerit, non exúrgit in ólera, ſed creſcit in árborem: ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei ſervítio mancipátas, ſentíre debémus) véniant, & hábitent in ramis ejus. Ramos puto Euangélicæ árboris, quæ de grano ſinápis créverit, dógmatum eſſe diverſitátes, in quibus ſupradictárum vólucrum unaquæque requiéſcit.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Símile eſt regnum cœlórum grano ſinápis, quod mínimum eſt ómnibus ſemínibus: cùm autem créverit, majus eſt ómnibus oléribus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Símile eſt regnum cœlórum ferménto, quod accéptum múlier abſcóndit in farínæ ſatis tribus, donec fermentátum eſt totum.

Digitized by Google

DOMINICA XXIV.
ultima poſt Pentecoſten.

Oratio.

EXcita, quæſumus Dómine, tuórum fidélium voluntátes: ut divíni óperis fructum propénſiùs exequéntes, pietátis tuæ remédia majóra percípiant. Per Dóminum.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm vidéritis abominatiónem deſolatiónis, quæ dicta eſt à Daniéle Prophéta, ſtantem in loco ſancto: qui legit, intélligat. Et réliqua.

Homilia ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. Comm. in cap. 24. Matth.

QUando ad intelligéntiam provocámur, myſticum monſtrátur eſſe quod dictum eſt. Légimus autem in Daniéle hoc modo: Et in dimídio hebdómadis auferétur ſacrifícium & libámina: & in templo abominátio deſolatiónum erit, uſque ad conſummatiónem témporis, & conſummátio dábitur ſuper ſolitúdinem. De hoc & Apóſtolus lóquitur, quòd homo iniquitátis & adversárius elevándus ſit contra omne quod dícitur Deus & cólitur: ita ut áudeat ſtare in templo Dei, & oſténdere quòd ipſe ſit Deus: cujus advéntus ſecúndùm operatiónem sátanæ déſtruat eos, & ad Dei ſolitúdinem rédigat qui ſe ſuſcéperint.

Lectio viii.

POteſt autem ſimplíciter aut de Antichríſto áccipi, aut de imágine Cæſaris, quam Pilátus póſuit in templo, aut de Adriáni equéſtri ſtatua, quæ in ipſo ſancto ſanctórum loco uſque in præséntem diem ſtetit. Abominátio quoque ſecúndùm véterem ſcriptúram idólum nuncupátur: & idcírcò ádditur, deſolatiónis, quòd in deſoláto templo, atque deſtrúcto idólum pófitum ſit.

Lectio ix.

ABominátio deſolatiónis intélligi poteſt & omne dogma pervérſum: quòd cùm vidérimus ſtare in loco ſancto, hoc eſt in Eccléſia, & ſe oſténdere Deum: debémus fúgere de Judæa ad montes, hoc eſt dimíſſa occidénte líttera, & Judáica pravitáte, appropinquáre móntibus ætérnis, de quibus illúminat mirabíliter Deus; & eſſe in tecto, & in dómate, quò non poſſint ignita diáboli jácula perveníre, nec deſcéndere, & tóllere áliquid de domo converſatiónis príſtinæ, nec quærere, quæ retrórſum ſunt: ſed magis ſérere in agro ſpirituálium ſcripturárum, ut fructus capiámus ex eo: nec tóllere álteram túnicam, quam Apóſtoli habére prohibéntur.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm vidéritis abominatiónem deſolatiónis, quæ dicta eſt à Daniéle Prophéta, ſtantem in loco ſancto: qui legit, intélligat.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amen dico vobis, quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant: cœlum & terra tranſíbunt, verba autem mea non tranſíbunt, dicit Dóminus.

Digitized by Google

PROPRIUM DE SANCTIS.

FESTA MAJI.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE VII. MAJI.

In feſto S. Stanislai Epiſcopi & Martyris, [illegible].

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea quæ hic ponuntur.

Oratio.

DEus, pro cujus honóre glorióſus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit: præſta quæſumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis ſuæ ſalutárem conſequántur effèctum. Per Dóminum.

In primo Noct. leguntur Lectiones de Script. occurr.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

STanisláus Polónus, apud Cracóviam nóbili género natus, & piis paréntibus, qui ánteà per annos trigínta ſtériles, illum à Deo précibus impetrárunt, ab ineúnte ætáte futúræ ſanctitátis ſpécimen dedit. Adoléſcens bonis ártibus óperam navávit, multúmque in ſacra Cánonum & Theologíæ doctrina profécit: paréntibus mórtuis, amplum patrimónium paupéribus diſtríbuit, vitæ monáſticæ deſidério. Sed Dei providéntia Canónicus Craceviénſis, & concionátor factus à Lampérto Epiſcopo, in ejus póſteà locum, quamvis invítus, ſufficitur. Quo in múnere, ómnium paſtorálium virtútum laude, & præcípuè miſericórdia in páuperes enítuit.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Deſcendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

ERat tum Polóniæ Rex Bolesláus, quem gráviter offéndit, quòd illíus notam libídinem públicè arguébat. Quare in ſolémni regni convéntu Stanisláum per calúmniam in judícium coram ſe vocári curat, tamquam pagum occupáret, quem Eccléſiæ ſuæ nómine coémerat. Quod cùm neque tábulis probáre poſſet, & teſtes veritátem dícere timérent, ſpondet Epíſcopus, ſe Petrum pagi venditórem, qui triénnio antè obíerat, intra dies tres in judícium adductúrum. Conditióne cum riſu accépta, vir Dei toto tríduo jejúniis & orationi incúmbit: ipſo ſponſiónis die poſt oblátum Miſſæ ſacrifícium, Petrum è ſepúlchro súrgere jubet, qui ſtatim redivívus, Epíſcopum ad régium tribúnal eúntem ſéquitur, ibíque rege & céteris ſtupóre attónitis, de agro à ſe véndito, & prétio ritè ſibi ab Epíſcopo perſolúto teſtimónium dicit, atque íterùm in Dómino obdormívit.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum. ℣. Quóniam prævéniſti eum in benedictiónibus dulcédinis, poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et.

Lectio vi.

AT Bolesláum fruſtrà ſæpè admónitum, Stanisláus tandem à fidélium communió-

nióne rémovet. Ille iracúndia furens, ſatéllites in Eccléſiam immíttit, ut ſanctum Epíſcopum confódiant: qui ter conáti, occúlta vi, tértiò divínitus ſunt depúlſi. Poſtrémò ímpius rex ſacerdótem Dei, hóſtiam immaculátam ad altáre offeréntem, ſua manu obtrúncat: corpus membrátim concíſum, & per agros projéctum, áquilæ à feris mirabíliter deféndunt. Mox Canónici Cracoviénſes ſparſa membra, noctúrni de cœlo ſplendóris indício cólligunt, & ſuis locis aptè diſpónunt; quæ ſúbitò ita inter ſe copuláta ſunt, ut nulla vúlnerum veſtígia extárent. Multis prætéreà miráculis ſervi ſui ſanctitátem Deus declarávit poſt ejus mortem: quibus permótus Innocéntius quartus ſummus Póntifex illum in Sanctórum número rétulit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Homil. S. Gregorii Papæ in Evangel. Si quis venit ad me. ut in Communi unius Mart. xxii.

DIE VIII, MAJI.

In Apparitione S. Michaelis Archangeli. Duplex majus.

Omnia dicuntur ut in festo Dedicationis, in xxix. Septembris, præter Lectiones secundi & tertii Nocturni, quæ hic ſequuntur.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

BEátum Michaélem Archángelum ſæpiùs homínibus apparuíſſe, & ſacrórum librórum auctoritáte, & véteri ſanctórum traditióne comprobátur. Quamóbrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim ſynagóga Judæórum, ſic nunc cuſtódem & patrónum, Dei venerátur Eccléſia. Geláſio autem primo Pontífice máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illúſtris apparítio.

℟. Hic eſt Míchael Archángelus, princeps milítiæ Angelórum: * Cujus honor præſtat beneficia populórum, & orátio perdúcit ad regna cœlórum. ℣. Archángelus Míchael præpóſitus paradíſi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus.

Lectio v.

FActum eſt enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúſdam taurus longè diſcéderet: quem diu conquiſítum, in áditu ſpelúncæ hæréntem invenérunt. Cùm verò quidam ex illis, ut taurum configeret, ſagíttam emiſíſſet, retórta ſagítta in ipſum récidit ſagittárium. Quæ res cùm præſéntes, ac deínceps céteros tanto timóre affecíſſet, ut ad eam ſpelúncam propiùs accédere nemo audéret; Sipontíni Epíſcopum conſúlunt: qui indícto trium diérum jejúnio & oratióne, rem à Deo reſpóndit quæri oportére.

℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas Sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradíſum exultatiónis.

℣. Emítte Dómine Spíritum ſanctum tuum de cœlis, ſpíritum ſapiéntiæ & intelléctus. Ut perdúcat.

Lectio vi.

POſt tríduum Míchael Archángelus Epíſcopum monet, in ſua tutéla eſſe eum locum, eóque indício demonſtráſſe, velle ibi cultum Deo in ſui & Angelórum memóriam adhibéri. Quare Epíſcopus unà cum cívibus ad eam ſpe-

ſpelúncam ire perrexit. Quam cùm in templi cujúſdam ſimilitúdinem conformátam vidíſſent, locum illum divínis officiis celebráre cœpérunt: qui multis póſteà miráculis illuſtrátus eſt. Nec ita multò póſt Bonifácius Papa Romæ in ſummo Circo ſancti Michaélis Eccléſiam dedicávit tértio Kaléndas Octóbris: quo die étiam ómnium Angelórũ memóriam Eccléſia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióne conſecrátus eſt.

℟. In témpore illo consúrget Míchael, qui ſtat pro fíliis veſtris: * Et véniet tempus quale non fuit, ex quo Gentes eſſe cœpérunt, uſque ad illud. ℣. In témpore illo ſalvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit ſcriptus in libro vitæ. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Acceſſérunt diſcípuli ad Jeſum, dicéntes: Quis, putas, major eſt in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. can. 18.

Nonníſi revérſos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet: id eſt, per ſimplicitátem puerílem vítia córporum noſtrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem ſequúntur, matrem amant, próximo velle malum néſciunt, curam opum négligunt: non inſoléſcunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, & quod áudiunt, verum habent. Reverténdum igitur eſt ad ſimplicitátem infántium: quia in ea collocáti, ſpéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

℟. In conſpéctu Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus veſtris adoráte & timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíſcum eſt. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu ſua. Angelus enim.

Sno. Quorum feſtum cólimus.

Lectio viii.

Væ huic mundo ab ſcándalis. Humílitas paſſiónis ſcándalum mundo eſt. In hoc enim máximè ignorántia detinétur humána, quòd ſub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculóſum, quàm non recepíſſe Chriſtum? Ideò verò necéſſe eſſe ait venire ſcándala: quia ad ſacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo paſſiónis humílitas eſſet expléndа.

℟. Míchael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus juſtis. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu ſua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

Vidéte ne contemnátis unum de puſíllis iſtis, qui credunt in me. Aptíſſimum vínculum mútui amóris impóſuit: ad eos præcípuè, qui verè in Dómino credidíſſent. Puſillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Fílius hóminis venit ſalváre quæ pérdita ſunt. Ergo & Fílius hóminis ſalvat, & Deum Angeli vident: & Angeli puſillórum præſunt fidélium oratiónibus. Præſſe Angelos abſolúta auctóritas eſt. Salvatórum igitur per Chriſtum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóſè ille contémnitur, cujus deſidéria ac poſtulatiónes

Digitized by Google

nes ad ætérnum & inviſíbilem Deum ambitióſo Angelórum famulátu ac miniſtério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 12.

DIE IX. MAJI.

In Feſto S. Gregorii Nazianzeni Epiſcopi & Confeſſ.
Duplex minus.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter Orationem & Lectiones ſecundi Nocturni.

In Hymno, Iſte Conféſſor, dicitur: Hac die lætus méruit ſuprémos Laudis honóres.

Ad Magnificat, in utriſque Veſperis, Antiph. O Doctor óptime, Eccléſiæ ſanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ ſalútis beátum Gregórium miniſtrum tribuíſti: præſta quæſumus; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, interceſsórem habére mereámur in cœlis, Per Dóminum noſtrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.
In ſecundo Noct. Lectio iv.

Gregórius, nóbilis Cáppadox, ex ſingulári divinárum litterárum ſciéntia Theólogi cognómen conſecútus, Naziánzi in Cappadócia natus, Athénis in omni diſciplinárum génere unà cum ſancto Baſilío erudítus, ad ſtúdia ſacrárum litterárum ſe convértit, in quibus ſe in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum ſenténtiam non ex próprio ingénio, ſed ex majórum ratióne & auctoritáte interpretántes. Qui cùm doctrina & vitæ ſanctitáte floréreut, vocáti ad munus prædicándæ Euangélicæ veritátis, plúrimos Jeſu Chriſto filios peperérunt.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Gregórius ígitur aliquándo domum revérſus, primùm Saſimórum Epíſcopus creátus eſt, deínde Naziánzenam Eccléſiam adminiſtrávit. Tum Conſtantinópolim ad eam regéndam Eccléſiam accerſítus, cùm civitátem hæréſum purgátam erróribus ad cathólicam fidem reduxíſſet, quod ei ſummum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque cùm inter Epíſcopos magna proptéreà eſſet facta ſedítio, ſponte cedens Epiſcopátu, illud Prophétæ dictum uſurpávit: Si propter me commóta eſt iſta tempéſtas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Naziánzum revérſus, cùm illi Eccléſiæ Eulálium præficiéndum curáſſet, totum ſe ad contemplatiónem & ſcriptiónem divinárum rerum cóntulit.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

Scripſit autem multa & ſolúta oratióne & vérſibus, mirábili pietáte & eloquéntia: quibus doctórum hóminum ſanctorúmque judício id aſſecútus eſt, ut nihil in illis, niſi ex veræ pietátis & cathólicæ religiónis régula reperiátur: nemo quidquam jure vocáre poſſit in dúbium. Conſubſtantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Ut autem vitæ laude nemo ei præpóſitus eſt, ſic & oratiónis gravitáte omnes fácilè ſuperávit. In iis ſcribéndi ac legéndi ſtúdiis

Digitized by Google

rûri vitam Mónachi exércens, Imperatóre Theodóſio ad cœléſtem vitam ſénio conféctus migrávit.
℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Vos eſtis ſal terræ. de Communi Doctorum. xlix.

DIE XII. MAJI.

In feſto SS. Nerei, Achillei, & Domitillæ Virg. atque Pancratii Mart. Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter ſequentia. Oratio.

Semper nos, Dómine, mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllæ, atque Pancrátii fóveat, quæſumus beáta ſolémnitas, & tuo dignos reddat obſéquio. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.
In ſecundo Noct. Lectio iv.

Nereus & Achílleus fratres, eunúchi Fláviæ Domitíllæ, à beáto Petro unà cum ipſa, ejúſque matre Plautílla baptizáti, cùm Domitíllæ perſuaſiſſent, ut virginitátem ſuam Deo conſecráret, ab ejus ſponſo Aureliáno tamquam Chriſtiáni accuſáti, ob præcláram fidei confeſſiónem in Póntiam ínſulam relegántur: ubi ad quæſtiónem íterùm vocáti, & verbéribus cæſi, mox Tarracínam perdúcti, à Minúcio Rufo equúleo & flammis cruciáti, cùm conſtánter negárent, ſe à ſancto Petro Apóſtolo baptizátos ullis torméntis cogi poſſe, ut idólis immolárent, ſecúri percúſſi ſunt: quorum córpora ab Auſpício eórum diſcípulo & Domitíllæ educatóre Romam deláta, via Ardeatína ſepúlta ſunt.
℟. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in Mari rubro via ſine impedíménto. ℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Flávia Domitílla virgo Romána, Titi & Domitiáni Imperatórum neptis, cùm ſacrum virginitátis velámen à beáto Clemènte Papa accepíſſet, ab Aureliáno ſponſo, Titi Aurélii Cónſulis fílio, deláta, quòd Chriſtiána eſſet, à Domitiáno Imperatóre in ínſulam Póntiam eſt deportáta, ubi in cárcere longum martýrium duxit. Demum Tarracínam dedúcta, íterùm Chriſtum confeſſa, cùm ſemper conſtántior apparéret, ſub Trajáno Imperatóre, júdicis juſſu incénſo ejus cubículo, unà cum Theodóra & Euphróſyna virgínibus & collactáneis ſuis, glorióſi martyrii curſum confécit, Nonis Maji: quarum córpora íntegra invénta, à Cæſário Diácono ſepúlta ſunt. Hac verò die duórum fratrum, ac Domitíllæ córpora ex Diaconía ſancti Adriáni ſimul transláta, in ipsórum Mártyrum Baſílicam, tituli Faſcíolæ, reſtitúta ſunt.
℟. Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Pancrátius, in Phrygia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit Diocletiáno & Maximiáno Imperatóribus; ubi à Pontífice Románo baptizátus, & in fide Chriſtiána erudítus,

Digitized by Google

ob eámdem pauló póſt comprehénſus, cùm diis ſacrificáre conſtánter renuíſſet, viríli fortitúdine datis cervícibus, illúſtrem martyrii corónam conſecútus eſt: cujus corpus Octavílla matróna noctu ſúſtulit, & unguéntis delibútum, via Aurélia ſepelívit.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum: * Quóniam donum, & pax eſt eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 4. f

IN illo témpore: Erat quidam Régulus, cujus filius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 28. habita in Baſilica beatorum SS. Martyrum in die natalis eorum.

QUid eſt, quòd Régulus Dóminum rogat, ut ad ejus filium véniat, & tamen ire corporáliter recúſat: ad ſervum verò Centurionis non invitátur, & tamen ſe corporáliter ire pollicétur? Réguli filio per corporálem præséntiam non dignátur adéſſe, Centurionis ſervo non dedignátur occúrrere. Quid eſt hoc, niſi quòd ſupérbia noſtra retúnditur, qui in homínibus non natúram, qua ad imáginem Dei facti ſunt, ſed honóres & divítias venerámur? Redémptor verò noſter ut oſténderet, quia quæ alta ſunt hóminum, deſpiciénda ſunt; & quæ deſpécta ſunt hóminum, deſpiciénda non ſunt: ad filium Réguli ire nóluit, ad ſervum Centuriónis ire parátus fuit.

℟. Propter teſtaméntum Dómini, & leges patérnas ſancti Dei perſtitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit ſemper ſpíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

INcrepáta eſt ergo ſupérbia noſtra, quæ neſcit penſáre hómines propter hómines. Sola, ut díximus, quæ circúmſtant homínibus penſat, natúram non áſpicit, honórem Dei in homínibus non agnóſcit. Ecce ire non vult Fílius Dei ad filium Réguli: & tamen veníre parátus eſt ad ſalútem ſervi. Certè ſi nos cujúſpiam ſervus rogáret, ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis noſtra ſupérbia in cogitatióne tácita reſpondéret, dicens: Non eas, quia temetípſum degéneras, honor tuus deſpícitur, locus viléſcit. Ecce de cœlo venit, qui ſervo in terra occúrrere non déſpicit: & tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra ſumus.

℟. Sancti mei, qui in carne póſiti, certámen habuíſtis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedicti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

NOlíte ergo intra voſmetípſos penſáre quod habétis, ſed quid eſtis. Ecce mundus, qui dilígitur, fugit. Sancti iſti, ad quorum tumbam conſíſtimus, floréntem mundum mentis deſpéctu calcavérunt. Erat tunc vita longa, ſalus contínua, opuléntia in rebus, fecúnditas in propágine, tranquíllitas in diutúrna pace: & tamen cùm in ſeípſo floréret, jam in eórum córdibus mundus arúerat. Ec-

Digitized by Google

ce jam mundus in ſeipſo áruit, & adhuc in córdibus noſtris floret. Ubíque mors, ubíque luctus, ubíque deſolátio, úndique percútimur, úndique amaritudínibus replémur; & tamen cæca mente carnális concupiſcéntiæ ipſas ejus amaritúdines amámus, fugiéntem ſéquimur, labénti inhærémus.

Te Deum laudámus. 12.

DIE XIV. MAJI.

In feſto S. Antonini Epiſcopi & Confeſſ. Semidupl.

In Hymno. Iſte Conféſſor, dicatur: Hac die lætus méruit ſuprémos Laudis honóres.

Oratio.

Sancti Antoníni Dómine Confeſsóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut ſicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos miſericórdem fuíſſe gloriémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Antonínus, Floréntiæ honéſtis paréntibus natus, ab ipſa jam pueritia egrégium futúræ ſanctitátis ſpécimen exhíbuit. Annum agens ſextum décimum, Religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit exinde máximis clarére virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit, poſt noctúrnum brevem ſomnum primus matutínis précibus áderat; quibus perſolútis, réliquum tempus noctis orationibus, aut certè lectióni, & ſcriptióni librórum tribuébat; & ſi quando importúnior feſſis membris ſomnus obréperet, ad paríetem páululùm declináto cápite, ac tantíſper diſcúſſo ſomno, mox ſacras vigílias avídiùs repetébat.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Diſciplínæ reguláris ſui ipſíus ſeveríſſimus exáctor, carnes, niſi in gravi ægritúdine, numquam edit. Humi, aut in nudo tabuláto cubábat: cilício ſemper uſus, & intérdum zona férrea ad vivam cutem incínctus, virginitátem integérrimè ſemper cóluit. In explicándis consíliis tantæ dexteritátis fuit, ut commúni elógio Antonínus consiliórũ dicerétur. Adeò autem in eo humílitas enítuit, ut étiam Cœnóbiis, ac Províncijs præféctus abjectíſſima Monaſtérii officia demiſsíſſimè obíret. Ab Eugénio quarto Florentínus Archiepíſcopus renuntiátus, ægérrimè tandem, nec niſi Apoſtólicis minis perterrefáctus, ut Epiſcopátum accíperet, acquiévit.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

In eo múnere vix dici poteſt, quantum prudéntia, pietáte, charitáte, manſuetúdine, & ſacerdotáli zelo excellúerit. Illud mirándum, tantum ingénio valuíſſe, ut omnes fermè ſciéntias per ſe nullo adhíbito preceptóre abſolutíſſimè didícerit. Tandem poſt multos labóres, multis étiam éditis insígnis doctrínæ libris, ſacra Euchariſtia & Unctióne percépta, compléxus Crucifixi imáginem, mortem lætus aſpéxit ſexto Nonas Maji milléſimo quadringentéſimo quinquagéſimo nono. Miráculis vivens & poſt mortem conſpícuus, Sanctórum número adſcriptus eſt ab Adriáno ſexto, anno

Digitized by Google

Dómini milléſimo quingenteſimo vigéſimo tértio.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómniū populórū. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. ℣. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Noct. Homilia in Evangel. Homo péregrè proficiſcens. de Communi Confeſ. Pont. xliii.

DIE XV. MAJII.

In Feſto Sancti Pii Quinti Papæ et Conf. Semiduplex.

Omnia de Communis Confeſ. Pontificis, præter ea quæ hic habentur.

In Hymno, Iſte Confeſſor, dicitur, Hac die lætus méruit ſuprémos Laudis honóres.

Oratio.

Deus, qui ad conterendos Eccléſiæ tuæ hoſtes, & ad divínum cultum reparándum, Pium quintum Pontíficem máximum elígere dignátus es: fac nos ipſius defendi præſídiis, & ita tuis inhærére obſéquiis; ut ómnium hóſtium ſuperátis inſídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In ſecundo Noct. Lectio iv.

Pius in óppido Inſúbriæ, quod Boſchum vocant, natus, ſed è Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cùm quatuórdecim eſſet annórum, Ordinem Prædicatórum ingréſſus eſt. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, ſumma vitæ auſtéritas, contínuum oratiónis ſtúdium, & reguláris obſervántiæ, ac divíni honóris ardentíſſimus zelus. Philoſophiæ verò ac Theologíæ incúmbens, ádeò in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquiſitóris offícium inviolábili ánimi fortitúdine diu ſuſtínuit: multáſque civitátes, non ſine vitæ diſcrímine, ab hæreſi tunc graſſánte immúnes ſervávit. ℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

A Paulo quarto, cui ob exímias virtútes charíſſimus erat, ad Nepeſínum & Sutrínum Epiſcopátum promótus, & poſt biénnium inter Romanæ Eccléſiæ Presbyteros Cardináles adſcríptus fuit. Tum ad Eccléſiam Montis Regális in Subalpínis à Pio quarto tranſlátus, cùm plures in eá abúſus irrepſíſſe cognovíſſet, totam Diœcéſim luſtrávit, rebúſque compóſitis Romam revérſus, graviſſimis expediéndis negótiis applicátus, quod juſtum erat Apoſtólica libertáte & conſtántia decernébat. Mórtuo autem Pio, præter ómnium expectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum ſtúdium, in Eccleſiáſtica diſciplína reſtituénda indeféſſus labor, in extirpándis erróribus aſſídua vigilántia, in ſublevándis egéntium neceſſitátibus indeficiens beneficéntia, in Sedis Apoſtólicæ júribus vindicándis robur invíctum. ℟. Póſui adiutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe meá: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David ſervum meū, óleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Le-

Lectio vi.

SElímum Turcárum tyránnum multis elátum victóriis, ingénte comparáta claſſe, ad Echinadas inſulas non tam armis, quàm fuſis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipſa hora, qua obténta fuit, Deo revelánte, cognóvit, ſuíſque familiáribus indicávit. Dum verò novam in ipſos Turcas expeditiónem moliirétur, in gravem morbum íncidit, & acerbíſſimis dolóribus patientíſſimè tolerátis, ad extréma devéniens, cùm Sacraménta de more ſuſcepíſſet, ánimam Deo placidíſſimè réddidit anno milléſimo quingentéſimo ſeptuagéſimo ſecúndo, ætátis ſuæ ſexagéſimo octávo, cùm ſedíſſet annos ſex, menſes tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in Baſílica ſanctæ Maríæ ad Præſépe ſumma fidélium veneratióne cólitur, multis à Deo ejus interceſſióne patrátis miráculis. Quibus ritè probátis, à Clemente undécimo Pontífice máximo Sanctórum número adſcríptus eſt.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium: Homo péregrè, &c. in Communi Confeſſoris Pontificis... xliii.

DIE XVI. MAJI.

In feſto S. Ubaldi Epiſcopi & Confeſſoris, Semiduplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter ea quæ ſequuntur.

In Hymno, Iſte Conféſſor, mutatur: Hac die lætus méruit ſuprémos Laudis honóres.

Oratio.

AUxílium tuum nobis, Dómine quæſumus, placátus impénde; & interceſſióne beáti Ubáldi Confeſſóris tui atque Pontíficis contra omnes diáboli nequítias déxteram ſuper nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

UBáldus, Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, à primis annis pietáte & lítteris egrégiè eſt inſtitútus; jamque adoléſcens, ut uxórem dúceret, ſæpè tentátus, numquam tamen à propóſito ſervándæ virginitátis receſſit. Sacérdos efféctus patrimónium ſuum paupéribus & Eccléſiis diſtríbuit: & Canonicórum Regulárium Ordinis ſancti Auguſtíni inſtitútum ſuſcípiens, illud in pátriam tránſtulit, atque in eo aliquámdiu ſanctiſſimè vixit. Cujus ſanctitátis opinióne evulgáta, ab Honório ſecúndo ſummo Pontífice, Eccléſiæ Eugubínæ invitus præfícitur, & Epiſcopális conſecratiónis múnere decorátur.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Lectio v.

AD ſuam ítaque revértens Eccléſiam, cùm de conſuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáſſet, in omni tamen virtútum génere eò magis eminére cœpit, quò efficáciùs aliórum étiam ſalútem verbo & exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, veſtitu moderáto, léctulo áſpero & paupérrimo, Crucis mortificatiónem júgiter in ſuo córpore circumferébat, dum inexple-

Digitized by Google

plebili oratiónis ſtúdio ſpíritum quotídie recreáret. Hinc admirábilem illam manſuetúdinem eſt adéptus, qua graviſſimas injúrias & contumélias non modò æquanimiter tulit, verùm étiam mirífico dilectiónis afféctu perſecutóres ſuos omni benignitátis teſtimónio complectebátur.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meũ, óleo ſancto meo unxi eum. Manus enim. Lectio vi.

Biénnio ántequam ex hac vita migráret, cùm diútinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíſſimos córporis cruciátus, velut aurũ in fornáce purgátum, Deo grátias indeſinénter agébat. Adveniénte autem ſacro Pentecóſtes die, cùm multis annis Eccléſiam ſibi cõmiſſam ſumma cum laude gubernáſſet, ſanctis opéribus ac miráculis clarus quiévit in pace. Quem Cœleſtínus Papa tértius in Sanctórum númerum rétulit. Ejus virtus præcípuè in effugándis ſpirítibus immúndis elúcet. Corpus verò per tot ſæcula incorrúptum magna fidélium veneratióne in pátria cólitur, quam non ſemel à præſénti diſcrímine liberávit.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Homo péregrè proficiſcens. ut in eodem Communi. xliii.

DIE XVII. MAJI.

In feſto ſancti Poſſidii Epiſc. & Conf. Duplex minus.

In Hymno. Iſte Confeſſor, dicatur: Hac die lætus meruit ſuprémos Laudis honores.

Oratio.

Da quæſumus omnípotens Deus: ut beáti Poſsídii Confeſſóris tui atque Pontíficis veneránda ſolemnitas & devotiónem nobis áugeat, & ſalútem. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Poſsídius, ſancti Auguſtíni contubérnio máximè clarus: nam quadragínta fermè annos cum eo familiáriter & jucúndè vixit. In Cœnóbio, ab eódem Auguſtíno extrúcto, ſub ejus diſciplína monáſticam vitã egit, ſacríſque litteris óperam dedit. *Mórtuo Megálio* Cálamæ Epíſcopo, in ejus locum ſuffécus, magiſtri exémplum ſecútus, in *Epiſcopátũ* Monáſticam propagávit. Cùm autem Criſpínum Donatiſtárum Antíſtitem ad diſputándum provocáſſet, is *congréſsũ* reformídans, non ex Scriptúris aut ratióne, ut ſcribit ſanctus Auguſtínus, ſed ferro & plagis victóriam experíri vóluit. Nam álius Criſpínus ſub eódem présbyter, Poſsídio diœcéſim luſtránti, more latrónum insídias armatórum ſtruxit: quas ut vitáret, in quádam domo cum ſuis Poſsídius ſe inclúſit. Sed Donatiſta furóre pércitus, effráctis ímpetu fóribus, cum ſatellítibus ingréſſus, ſauciátis juméntis quæ in inferióri ædium parte verſabántur, de ſuperióri ſanctum Epíſcopum detráctum, contuméliis & vulnéribus mulctátum dimíſit.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Le-

Lectio v.

Ed Auguſtíno modis ómni-
ous urgénte, ad contro-
iæ diſceptatiónem ambo
aménſes Epíſcopi vené-
t, Cathólicus Poſsídius,
Criſpínus Donatíſta. Ubi
unitáte Eccléſiæ ter repetí-
certámine actum eſt, in-
iti populórum concúrſu
ıſæ éxitum, & apud Car-
ıginem, & per totam
ricam expectánte. Sed con-
rtatiónis is finis fuit; ut
iſpínus ſacrárum Litterá-
m auctoritáte & ratiónum
óndere ſuperátus, proconſu-
ri & libellári ſenténtia, ut
ribit idem Poſsídius, hæré-
icus pronuntiátus ſit. Céte-
ùm ea ſancti viri moderátio
uit atque ánimi altitúdo, ut
oro illo apud Cognitórem
oreces interpóneret, & ne au-
rária mulcta ab eo exigerétur,
impetráret. Cùm autem Gen-
tiles Florália feſta celebráre
cœpiſſent, & Poſsídius id pro-
hibére conátus eſſet: ii rábie
ac furóre pérciti, non modò
íterùm & tértiò, in templum
lápidum grándinem effudé-
rùt; ſed ignes ſacris tectis atq;
homínibus intulérunt, Mó-
nacho étiam occíſo, ipſóque
Epíſcopo ſeditióſis vócibus
ad necem quæſíto.

℟. Póſui adjutórium ſuper potentem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

QUare implorándi contra Paganórum furórem au-
xilii grátia, ad Imperatórem Honórium Ravénnam naví-
gávit: quo in itínere Memó-
rium Epíſcopum Capuánum & Paulínum Nolánum inviſit,
quibus ſcribens ſanctus Augu-
ſtínus, Poſsídii ſanctitátem & doctrínam commendáve-
rat. Iterùm ad eúmdem Im-
peratórem ab Africánis Patri-
bus contra Donatíſtas legátus in Itáliam venit. Intérfuit Concílio Melevitáno, ubi Pe-
lagiánum dogma tum primùm inveléſcens, cum áliis Patri-
bus damnávit. Propter exí-
miam ipſíus eruditiónem, in célebri illa collatióne Cartha-
ginénſi, inter ſeptem Epíſco-
pos Cathólicos, contra tóti-
dem Donatiſtas, unà cum Alí-
pio & Auguſtíno diſputávit. Demum Vvándalis Africam devaſtántibus. Hippónem ad Auguſtínum confúgit, eíque moriénti ádfuit. Cujus étiam geſta lítteris conſignávit, ejúſ-
que ſcriptórum índicem con-
fécit. Hippóne cum áliis Dei ſervis fuga elápſus, navígio in Apúliam venit: ubi piè ſancté-
que extrémum diem clauſit. Ejus corpus Ludovíco Pio Im-
peratóre in Germániam pri-
mò, deinde Régium Lépidi delátum, poſtrémò in agro Miranduláno collocátum eſt anno poſt Chriſtum natum octingentéſimo décimo ſexto.

℟. Iſte eſt qui ante Deum ma-
gnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus re-
pléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populó-
rum. ℣. Iſte eſt qui contém-
pſit vitam mundi, & pervé-
nit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Homo péregrè. ut in Communi Confeſſ. Pontif. xliii.

DIE XVIII. MAJI.

In feſto ſancti Venantii mar-
tyris. Semidupl.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea quæ hic ſequuntur. Oratio.

DEus, qui hunc diem beáti Venántii mártyris tui triúmpho conſecráſti: exáudi preces pópuli tui, & præſta: ut qui ejus mérita venerámur, fidei conſtántiam imitémur. Per Dóminum.

Digitized by Google

[illegible] Feſtum [illegible] ad [illegible]

M artyr Dei [illegible] Succénſa lampas [illegible] Sit laus Patri [illegible] thléta Chriſti [illegible]

M Artyr Dei Venántius,
Lux & decus Camértium,
Tortóre victo & júdice,
Lætus triúmphum cóncinit.
Annis puer poſt víncula,
Poſt cárceres, poſt vérbera,
Longa fame freméntibus
Cibus datur leónibus.
Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immánitas,
Pedéſque lambunt Mártyris
Iræ famíſque immémores.
Verſo deórſum vértice
Hauríre fumum cógitur:
Coſtas utrímque & víſcera
Succénſa lampas úſtulat.
Athléta Chriſti nóbilis
Idóla damnat géntium,
Deíque amóre ſaucius
Vitæ perícla déſpicit.
Loris revínctus áſperis
E rupe præceps vólvitur:
Spinetа vultum láncinant,
Per ſaxa corpus ſcínditur.
Dum membra raptant Mártyris,
Languent ſiti ſatéllites:
Signo Crucis Venántius
E rupe fontes élicit.
Bellátor ô fortiſſime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes póculum,
Nos rore grátiæ írriga.
Sit laus Patri, ſit Fílio,
Tibíque ſancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

In primo Nocturno, Lectiónes de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

VEnántius Camers quíndecim annos natus, cùm Chriſtiánæ Religiónis accuſarétur apud Antíochum, qui ſub Décio Imperatóre Camerino præerat, in porta civitátis Præſidi ſe óbtulit, quem ille pollicitatiónibus ac terróribus diu tentátũ flagris cædi, & vínculis aſtríngi juſſit. Sed iis mirabiliter ab Angelo ſolútus, lampádibus póſteà adúritur, atque invérſo ore fumo ſuppóſito ſuſpénditur. Ejus conſtántiam in torméntis demirátus Anaſtáſius Corniculárius, & quòd eũ ab Angelo iterùm ſolútũ cándida veſte ſupra fumum ambulántem vidíſſet, in Chriſtum crédidit, & à beáto Porphyrio Presbytero cum família baptizátus, paulò pòſt martyrii palmam, cum eódem proméruit.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Deſcenditque cum illo in fóveam: & in vínculis non dereliquit eum. Et.

Lectio v.

AT Venántius Præſidi ſiſtitur, & ab eo iterùm fruſtrà tentátus, ut Chriſti fidem deſéreret, in cárcerem conjícitur: quò Attalus Præco mittitur, qui ei dicat ſe quoque Chriſtiánum fuiſſe, & ei nómini proptéreà renuntiáſſe, quòd cognovíſſet ináne eſſe fidei comméntum, quo Chriſtiáni præséntibus ſe ábdicant ob vanam futurórum ſpem. Verùm nóbilis Chriſti athléta cállidi hoſtis insídias non ignórans, diáboli miniſtrum à ſe pénitus rejécit. Quare ad Præſidem iterùm addúcto omnes contúſi ſunt dentes, maxillæque confráctæ, atque ita cæſus in ſterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque ereptus, rurſus ſtetit ante Júdi-

Júdicem, qui Venántio adhuc loquénte è tribunáli cécidit, & in ea voce, Verus eſt Venántii Deus, noſtros deos deſtrúite exclámans expirávit.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum. ℣. Quóniam prævenſti eum in benedictiónibus dulcédinis: poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et.

Lectio vi.

Quod cùm Præſidi nuntiátum eſſet, extémplò Venántiũ leónibus óbjici juſſit, qui naturáli feritáte omíſſa, ad ejus ſe pedes abjecérunt: intérim ille pópulum Chriſti fidé edocébat. Quare inde amótus iterùm in cárcerem tráditur. Cùmque poſtrídie præſidi reférret Porphyrius, ſe per viſum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat clariſſima luce fulgéntes, ipſum verò Præſidem obſcuríſſima calígine opértum vidiſſe; Præſes ira incénſus, eum íllicò cápite plecti imperat: deínde Venántium per loca vépribus & cárduis cónſita trahi uſque ad véſperam. Is cùm ſemiánimis relíctus eſſet, manè ſe íterùm Præſidi præſentávit, cujus juſſu ſtatim è rupe præcipitátur, ſed inde étiam divínitus eréptus, dénuò per loca áſpera ad mille paſſus tráhitur: ubi milítibus ſiti æſtuántibus, in próxima conválle ex lápide, in quo & génuum formam relíquit, ſicut étiam nunc in ejus Eccléſia vidére licet, Crucis ſignis à Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miráculo plures permóti in Chriſtum credidérunt, quos omnes Præſes eò loci unà cum Venántio cápite feríri juſſit. Fúlgura & terræmótus eo témpore ita magni fuére, ut Præſes aufúgeret: qui paucis tamen pòſt diébus divínam haud valens effúgere juſtítiam, turpíſſimam mortem oppétiit. Chriſtiáni intérim Venántii & aliórum córpora honorífico loco ſepeliérunt, quæ Cameríni in Eccléſia Venántio dicáta cóndita adhuc ſunt.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et corónam.

In iii. Nocturno, Homilia in Evangel. Si quis venit ad me, ut in Communi unius Martyris. xxii.

Ad Laudes, Hymnus.

Dum nocte pulſa Lúcifer
Diem propínquam núntiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera.

Nam críminum calíginem,
Stygíſque noctem dépulit;
Veróque cives lúmine
Divinitátis ímbuit.

Aquis ſacri Baptíſmatis
Luſtrávit ille pátriam:
Quos tinxit unda mílites,
In aſtra miſit Mártyres.

Nunc Angelórum párticeps
Adéſto votis ſúpplicum:
Procul repélle crímina,
Tuúmque lumen íngere.

Sit laus Patri, ſit Fílio,
Tibíque ſancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

℣. Juſtus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Veſperæ de ſequenti [illegible] commemor. S. Venantii [illegible] S. Pudentianæ virg.

DIE XIX. MAJI.

In feſto S. Petri Cœleſtini [illegible] & Confeſſ. Dupl. [illegible]
Omnia de Communi [illegible] foris Pontificis [illegible] quientia.

Deus, qui beátum Petrum Cœleſtínum ad ſummi Pontificátus ápicem ſublimáſti,

Digitized by Google

ſti, quique illum humilitáti poſtpónere docuíſti: concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi deſpícere, & ad promíſſa humílibus præmia perveníre felíciter mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Venantii martyris, aña. Qui vult veníre. ℣. Juſtus ut palma. xxiv. Oratio. Deus, qui hunc diem, ut ſupra. 351.

Pro commem. S. Potentianæ Virg. aña. Veni ſponſa Chriſti. ℣. Spécie tua. Oratio. Exáudi nos, de Commun. Virg. lviii.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus, à nómine quo Póntifex eſt appellátus, Cœleſtínus dictus, honéſtis Catholicíſque paréntibus Æſérniæ in Samnítibus natus, adoleſcéntiam vix ingréſſus, ut ánimum à mundi illécebris cuſtodíret, in ſolitúdinem ſecéſſit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in ſervitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ póſteà Cœleſtinórum dicta eſt, ſub Régula ſancti Benedícti inſtítuit. Hinc quaſi lucérna ſupra candelábrum póſita, cùm abſcóndi nequíret (Romána Eccléſia diu viduáta Paſtóre) in Petri cáthedram ignórans & abſens aſcítus, magna novitátis admiratióne, non minùs quàm repentíno gáudio cunctos affécit. Cùm autem in Pontificátus ſublimitáte collocátus, váriis diſténtus curis, aſſuétis incúmbere meditatiónibus vix poſſe cognóſceret, óneri páriter & honóri voluntárié ceſſit. Indéque priſcam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino. Ejúſque pretióſam mortem Crux præfúlgens in áere ante cubículi óſtium réddidit ampliùs glorióſam. Miráculis multis tam vivens, quàm poſt óbitum cláruit, quibus ritè examinátis, Clemens quintus anno poſtquam decéſſit undécimo Sanctórum número adſcripſit.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Ex libro Morálium ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. c. 16. in cap. 12. Job.

Lectio v.

DEridétur juſti ſimplícitas. Hujus mundi ſapiéntia eſt, cor machinatiónibus tégere, ſenſum verbis veláre; quæ falſa ſunt, vera oſténdere; quæ vera ſunt, falſa demonſtráre. Hæc nimírum prudéntia uſu à juvénibus ſcitur, hæc à púeris prétio díſcitur: hanc qui ſciunt, céteros deſpiciéndo ſupérbiunt; hanc qui néſciunt, ſubjécti & tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc eádem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérſitas, urbánitas vocátur. Hæc ſibi obſequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cùm vires ſuppetunt, nullis reſiſténtibus cédere: cùm virtútis poſſibílitas deeſt, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte ſimuláre.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

AT contrà, ſapiéntia juſtórum eſt, nil per oſtenſiónem fíngere, ſenſum verbis aperíre, vera ut ſunt dilígere, falſa

Digitized by Google

falſa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius tolerá-re, quàm fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc juſtórum simplícitas deridétur, quia ab hujus mundi ſapiéntibus, puritátis virtus, fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbiò ſtultum putátur: & quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli ſapiéntiæ fátuum ſonat. Quid namque ſtúltius vidétur mundo, quàm mentem verbis oſténdere, nil cállida machinatióne ſimuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, poſſéſſa relínquere, rapiénti non reſiſtere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt:* Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. in natali S. Benedicti.

PErfectus ille eſt, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, & dat paupéribus, ac véniens ſéquitur Chriſtum: habébit enim theſáurum non deficiéntem in cœlis. Unde benè interrogánte Petro, dixit tálibus Jeſus: Amen dico vobis, quòd vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne, cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicántes duódecim tribus Iſrael. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in áliam præmium ſperáre dócuit: id eſt, in regeneratióne, cùm vidélicet in vitam immortálem fuérimus reſurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum,* Et ad portas paradíſi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

ET juſta prorſus retribútio, ut qui hic pro Chriſto humánæ glóriam celſitúdinis neglexérunt, illic à Chriſto júdices glorificáti ſinguláriter cum eo aſſídeant, qui à ſequéndis ejus veſtígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet duódecim tantùm Apóſtolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus eſt, tunc eſſe judicatúros, ſicut nec duódecim ſolæ ſunt tribus Iſrael judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima eſt, injudicáta recédet.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucernæ ardéntes in mánibus veſtris:* Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et. Glória. Et.

Pro S. Pudentiana Lectio ix.

PUdentiána virgo, Pudéntis Románi fília, paréntibus orbáta, cùm admirábili pietáte Chriſtiánam religiónem cóleret, unà cum ſoróre Praxéde pecúniam ex véndito património redáctam paupéribus diſtríbuit, ſeque jejúniis & oratiónibus dedit. Cujus étiam ópera tota ejus família, in qua

erant

erant nonagínta ſex hómines, à Pio Pontífice baptizáta eſt. Quòd autem ab Antoníno Imperatóre ſancítum erat, ne Chriſtiáni públicè ſacrificia fácerent: Pius Póntifex in ædibus Pudentiánæ cum Chriſtiánis ſacra celebrábat. Quibus illa benignè accéptis, quæ ad vitam neceſsária eſſent, ſuppeditábat. Itaque in his Chriſtiánæ pietátis officiis migrávit è vita, & in ſepúlchro patris ad cœmetérium Príſcillæ via Salária ſepúlta eſt, decimoquárto Kaléndas Június.

Te Deum laudámus. 12.

Si hoc Feſtum contingat transferri, nona Lectio dicitur ut ſequitur. Lectio ix.

ET Paulus, qui tertiuſdécimus eſt Apóſtolus, judicándi ſorte privábitur, cùm ipſe dicat: Neſcítis quóniam ángelos judicábimus, quantò magis ſæculária? Sciéndum namque eſt, omnes qui ad exémplum Apoſtolórum ſua reliquérunt ómnia, & ſecúti ſunt Chriſtum, júdices cum eo ventúros, ſicut étiam omne mortálium genus eſſe judicándum. Quia enim duodenário ſæpè número ſolet in Scriptúris univérſitas deſignári, per duódecim ſedes Apoſtolórum ómnium numeróſitas judicántium; & per duódecim tribus Iſrael univérſitas eórum, qui judicándi ſunt, oſténditur.

Te Deum laudámus. 12.

In Laud. fit comm. S. Pudentianæ V. [illegible] Ant. Símile eſt regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretióſa, dedit ómnia ſua, & comparávit eam. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Oratio Exáudi. de Commun. Virginum. lviii.

In ſecundis Veſperis ad Magnificat [illegible] Dum eſſet ſummus Póntifex. xlv.

DIE XX. MAJI.

In feſto S. Bernardíni Senenſis Confeſſ. Semiduplex.

Ant. Similábo eum. ℣. Amávit eum. de Communi Confeſſ. non Pontif. l. Oratio.

DOmine Jeſu, qui beáto Bernardíno Confeſsóri tuo exímium ſancti nóminis tui amórem tribuiſti: ejus, quæſumus, méritis & interceſſióne, ſpíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde. Qui vivis & regnas. in unitáte ejúſdem Spíritus.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In ſecundo Noct. Lectio iv.

BErnardínus Albizéſca nóbili Senénſi família ortus, ab ineúnte ætáte non obſcúra ſanctitátis dedit indícia: nam à piis paréntibus honéſtè edúcatus, negléctis puerílibus ludis, inter prima grammática ſtúdia, pietátis opéribus ánimum inténdit, jejúniis, oratióni, & beatíſſimæ Vírginis cúltui præcípuè addíctus. Miſericórdia verò in páuperes fuit inſígni: quæ quidem ómnia procedénte témpore quò mélius póſſet exeólere, eórum número adſcríbi vóluit, qui Senis in hoſpitáli domo beátæ Maríæ de Scala, Deo inſérviunt, unde complúres ſanctitáte célebres viri prodiérunt. Ibi córporis afflictióne, & ægrotántium cura, dum atrox peſtiléntia graſſarétur, incredíbili charitáte ſeſe exércuit. Inter céteras autem virtútes caſtitátem, egrégia forma repugnánte, ſanctíſſimè cuſtodívit, ádeò ut eo præſénte nemo umquam, ne impudentíſſimus quidem, verbum minùs honéſtum proférre audéret.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit

ſavit illum: Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. *Juſtum* dedúxit Dóminus *per vias rectas*, & oſténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

GRavi morbo tentátus, eóque ad quátuor menſes patientíſſimè toleráto, demum incólumis de religióſæ vitæ inſtitúto capeſſéndo deliberáre cœpit; quò ut ſibi viam muníret, ædículam in extréma urbe condúxit, in quam cùm ſeſe abdidíſſet, aſpérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum aſſíduè orans, ut quid ſibi ſequéndum eſſet, oſténderet; quare divínitùs factum eſt, ut beáti Franciſci Ordinem præ céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia, aliíſque religióſi hóminis virtútibus excélluit. Id cùm cœnóbii Rector animadvérteret, jamque ánteà Bernardíni doctrínam & ſacrárum litterárũ perítiam perſpéctam habéret, prædicándi onus eidem impóſuit: quo humíllimè ſuſcépto, cùm ſe minùs idóneum agnóſceret ob vocis exilitátem, ac raucitátem, Dei ope imploráta, non ſine miráculo, ejúſmodi impediménto liberátus eſt. ℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et.

Lectio vi.

CUmque ea témpora vítiis criminibúſque redundárent, & cruéntis factiónibus in Itália divína humánaque ómnia permíxta eſſent, Bernardínus urbes atque óppida concúrſans, in nómine Jeſu, quem ſemper in ore & in péctore gerébat, collápſam pietáté, moréſque verbo & exémplo magna ex parte reſtítuit: quo factum eſt, ut præcláræ civitátes eum ſibi Epíſcopum à ſummo Pontífice poſtulárent: quod ille munus invícta humilitáte conſtantíſſimè rejécit. Dénique vir Dei imménſis labóribus exhauſtis, multis magníſque éditis miráculis, libris étiam piè doctéque conſcriptis, cùm vixíſſet annos ſex ac ſexagínta, in urbe Aquila in Veſtínis beáto fine requiévit. Quem novis in dies coruſcántem ſignis, anno poſt óbitum ſexto Nicoláus quintus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectiones tertii Nocturni, Homilia in Evangelium, Ecce nos relíquimus ómnia. de Communi Abbatum. lvii.

DIE XXII. MAJI.

In feſto B. Ritæ de Caſſia viduæ, & Sanctimonialis Ordinis noſtri. Dupl. minus.

Omnia de Communi nec Virginis nec Mart. lxx. Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de beátæ Ritæ feſtivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

RIta Rocchæ Porrénæ Cáſſiæ oppídulo in Umbria, honéſtis ac piis paréntibus nata, ab ineúnte ætáte illúſtria dedit virtútum exémpla. Etenim pueríles luſus & inánes curas réſpuens, ſolitúdine & orationibus mirificè delectabátur. Duódecim annos nata virginitátem Deo ſacráre conſtítuit: ſed ne paréntum voluntáti adverſarétur; viro ingénio præferóci ac móribus tétrico nupſit; cujus aſperitátem

tem ea manſuetúdine tulit; ut per annos duodeviginti concórditer vixerint. Marito ab inimícis interémpto, non ſolùm pro interfectóribus Deum orábat: ſed étiam duóbus adoleſcéntulis, quos ex eo genúerat, ut patérnæ cædis memóriam aboléreut, ſuadébat. Cùm autem eóſdem vindíctæ cúpidos cognoviſſet, Deum precáta eſt, ut eos cítiùs è vita eríperet, ne concéptam patérnæ cædis ultiónem explérent. His autem defúnctis, à ſacris Virgínibus Ordinis ſancti Auguſtini, multis cum lácrymis hábitum religióſum poſtulávit.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Ab illis autem, quòd ſolas vírgines recípere mos eſſet, ter repúlſam paſſa, non multò pòſt voti compos divínitus effécta eſt. Nam quadam nocte, dum oratióni vacáret, à ſancto Joánne Baptíſta, quem ſibi Patrónum in primis elégerat, vocáta; ac eum abrúpta móntium ſequi juſſa, beáto Patre Auguſtíno & Nicoláo Tolentináte comitántibus, in Cœnóbium mirabíliter introdúcta, à virgínibus miráculo permótis, benígnè ſúſcépta eſt. Re ígitur familiári divéndita, ac prétio in páuperes erogáto, monaſtérium ipſum ingréditur: ubi corpus vigíliis, cilício, ſpinis, quas túnicæ attexúerat, crebríſque flagéllis in ſervitútem rédigens, cibum ſemel in die ſumébat, ſolo pane & aqua conténta. Obediéntiæ insígne præbuit exémplum, cùm Antíſtitæ juſſu áridum lignum irrigáre non dubitávit. Oratióni júgiter vacábat; Chriſtíque Dómini cruciátus à média nocte uſque ad ſolis ortum, tanto mentis ardóre, tantáque lacrymárum vi meditabátur; ut præ dolóris magnitúdine penè cónfici viderétur.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Quadam die, cùm ad Chriſti è Cruce pendéntis imáginem inténſiùs oráret, ſpina è Crucifixi coróna in fronte ita transfixa eſt, ut inſanábile vulnus uſque ad mortem pertúlerit: ex quo præter acerbíſſimum dolóris ſenſum, fœda sánies exhalábat. Unde ne Soróribus náuſeam movéret, ſolitária cum Deo verſabátur. Sed anno ſæculári Romam cum céteris Soróribus ab Antíſtita, propter úlceris deformitátem ire vétita, repéntè abſtérſo vúlnere conváluit; quod tamen, revérſa domum, íterùm erúpit. Poſt áliquot annos gravi morbo corrépta, ipſum quadriénnio patientíſſimè tolerávit: quo témpore vernans roſa ex hórtulo aſpérrima híeme, atque duæ recentíſſimæ ficus ei allátæ ſunt. Morti jam próxima, Chriſtum Dóminum unà cum beáta Vírgine ad cœléſtia regna ſe vocántem audívit; atque ita ſuſcéptis ómnibus Eccléſiæ Sacraméntis, anno poſt Chriſtum natum milléſimo quadringentéſimo quadrageſimo tértio, undécimo Kaléndas Júnii obdormívit in Dómino. Corpus uſque ad hanc diem incorrúptum ſuaviſſimo odóre fragrans, piè cólitur. Eam miráculis ante & poſt óbitum conſpícuam Urbánus octávus in Beatórum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia, & vana eſt pul-

Digitized by Google

pulchritúdo: *Múlier timens Deum, ipſa laudábitur.
℣. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier.
Glória Patri. Múlier.
In tertio Nocturno, Homilia in Euangel. Símile eſt regnum cœlórum theſáuro, ut in Communi non Virginum. lxxii.

DIE XXV. MAJI.

In feſto S. Mariæ Magdalénæ de Pazzis Virginis, Semiduplex. Oratio.

DEus virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam vírginem tuo amóre ſuccénſam, cœléſtibus donis decoráſti: da, ut quam feſtíva celebritáte venerámur, puritáte & charitáte imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. S. Urbani Papæ & Mart. Antiph. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. xvi. Oratio.

DA, quæſumus omnípotens Deus: ut qui beáti Urbáni mártyris tui atque Pontíficis ſolémnia cólimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In primo Noct. Lect. de Scriptura occurrente.
In ſecundo Noct. Lectio iv.

MAría Magdaléna illuſtrióri Pazziórum génere Florentiæ nata, ferè ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit, ſuſceptóque hábitu in monaſtério ſanctæ Maríæ Angelórum Ordinis Carmelitárum, ſe ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Adeò caſta fuit, ut quidquid puritátem lædere poteſt, pénitus ignoráverit. Quinquénnium, Deo jubénte, ſolo pane & aqua tranſégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibis quadrageſimálibus veſcebátur. Corpus ſuum cilício, flagéllis, frígore, inédia, vigíliis, auditáte, atque omni pœnárum génere cruciábat.
℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et. Lectio v.

TAnto igne divini amóris æſtuábat, ut ei feréndo impar, ingéſta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra ſenſus frequénter rapta, diutúrnas & admirábiles éxtaſes paſſa eſt, in quibus & arcána cœléſtia penetrávit, & exímiis à Deo grátiis illuſtráta fuit. His autem muníta longum certámen à princípibus tenebrárum ſuſtínuit, árida, deſoláta, ab ómnibus derelícta, variíſque tentatiónibus vexáta; Deo ſic permitténte, ut invíctæ patiéntiæ ac profundíſſimæ humilitátis exémplar præbéret.
℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: *Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.
℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà. Lectio vi.

CHaritáte erga próximum ſinguláriter enituit; nam ſæpè noctes ducébat inſómnes, vel obeúndis Sorórum miniſtériis, vel inſerviéndo infirmis occupáta, quarum aliquándo úlcera lambens ſanávit. Infidélium & peccatórum perditiónem amárè deflens, ſe ad quælibet pro illórum ſalúte torménta parátam offerébat. Multis ante óbitum annis, univérſis cœli delíciis, quibus copióſe affluébat, heróica virtúte renúntiás, illud frequénter in ore habébat, Pati, non mori. Tandem longa & graviſſima infirmitáte exháuſta tranſívit ad Sponſum die vigéſima quinta Maji anno milléſimo ſexcenteſimo

ſé-

Digitized by Google

ſéptimo, expléto anno quadragéſimo primo ætátis ſuæ. Eam multis in vita & poſt mortem miráculis clarâ Clemens nonus Sanctárum Vírginum número adſcrípſit, cujus corpus in præséntem diem incorrúptum conſervátur.

℟. Afferéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ ejus, Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturn. Homiliam in Euangel. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. ut in Communi Vírginum. lxv.

Pro S. Urbano Papa & mart. Lectio ix.

URbánus Románus, Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrína & vitæ ſanctitáte multos ad Chriſti fidem convértit: in illis Valeriánum beátæ Cacíliæ ſponſum, & Tibúrtium Valeriáni fratrem: qui póſteà martyrium forti ánimo ſubiérunt. Hic de bonis Eccléſiæ attribútis ſcripſit his verbis: Ipſæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios uſus, quàm Eccleſiáſticos & Chriſtianórum fratrum, vel indigéntium convérti: quia vota ſunt fidélium, & prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos ſex, menſes ſeptem, dies quátuor: ac martyrio coronátus ſepúltus eſt in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis menſe Decémbri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíſcopos per divérſa loca octo.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commemoratio S. Urbani Papæ & Martyris. Ant. Qui odit. ℣. Juſtus ut palma. ut in Communi Martyr. xxiii.

Oratio. Da, quæſumus omnípotens Deus. ut ſupra 359.

Veſperæ de ſequenti, cum commem. præced. & S. Eleutherii.

DIE XXVI. MAJI.

In feſto S. Philippi Nerii Confeſſoris. Duplex majus.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter Orationem, & Lectiones ſecundi Nocturni. Oratio.

DEus, qui beátum Philíppum Confeſſórem tuum, Sanctórum tuórum glória ſublimáſti: concéde propítius, ut cujus ſolemnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Pro commem. S. Mariæ Magdalenæ. Ant. Veni ſponſa. ℣. Diffúſa eſt. lxvii. Oratio. Deus virginitátis. ut ſupra.

Deinde fit commem. S. Eleutherii Papæ & mart. Ant. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Infirmitátem. de Communi unius Mart. xvi.

In i. Noct. Lect. de Script. occur.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

PHilíppus Nérius, piis honeſtíſque paréntibus Floréntiæ natus, ab ipſa ineúnte ætáte, non obſcúra dedit futúræ ſanctitátis indícia. Adoléſcens ampla pátrui hæreditáte dimíſſa, Romam ſe cóntulit, ubi Philoſophía ac ſacris lítteris erudítus, totum ſe Chriſto dicávit. Ea fuit abſtinéntia, ut ſæpè jejúnus tríduum permánſerit. Vigíliis & oratiónibus inténtus ſeptem Urbis Eccléſias frequénter víſitans, apud cœmetérium Calliſti in cœléſtium rerum contemplatióne pernoctáre conſuévit. Sacérdos ex obediéntia factus, in animárum ſalúte procuránda totus fuit: & in confeſſiónibus audiéndis ad extrémum uſque diem perſevérans, innúmeros penè fílios Chriſto péperit: quos verbi Dei quotidiáno pábulo, Sacramentórum frequéntia, ora-

Digitized by Google

orationis aſſiduitáte aliíſque piis exercitatiónibus enutriri cupiens, Oratórii Congregatiónem inſtituit.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodivit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Charitáte Dei vulnerátus languébat júgiter: tantóque cor ejus æſtuábat ardóre, ut cùm intra fines ſuos contineri non poſſet, illíus ſinum, confráctis atque elátis duábus cóſtulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Sacrum verò fáciens, aut ferventiùs orans in áera quandóque ſublátus, mira úndique luce fulgére viſus fuit. Egénos & páuperes omni charitátis officio proſequebátur: dignus qui & Angelo in ſpécie páuperis eleemóſynam erogáret; & dum egéntibus noctu panem deferret, in fóveam lapſus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus ab honóribus ſemper abhórruit; atque Eccleſiáſticas dignitátes, étiam primárias, non ſemel ultrò delátas conſtantíſſimè recuſávit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Prophetíæ dono fuit illúſtris, & in animórum ſénſibus penetrándis mirificè enítuit. Virginitátem perpétuò illibátam ſervávit: idque aſſecútus eſt, ut eos, qui puritátem cólerent, ex odóre; qui verò ſecùs, ex fœtóre dignóſceret. Abſéntibus intérdum appáruit, iíſque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos, & morti próximos, ſanitáti reſtítuit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Cœléſtium ſpírituum, & ipſíus Deiparæ vírginis frequénter fuit apparitióne dignátus: ac plurimórum ánimas ſplendóre circumfúſas in cœlum conſcéndere vidit. Dénique anno ſalútis milléſimo quingentéſimo nonagéſimo quinto, octávo Kaléndas Júnias, in quem diem inciderat Feſtum Córporis Chriſti, Sacro máxima ſpíritus exultatióne perácto, ceteríſque functiónibus explétis, poſt médiam noctem, qua prædíxerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius decimuſquíntus miráculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam; * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Noct. Homil. in Evangel. Sint lumbi, ut in Comm. Conf. non Pontif. iii.

Pro ſancto Eleuthério Papa.

Lectio ix.

Eleuthérius, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis Diáconus, Cómmodo Imperatóre præfuit Eccléſiæ. Huic inítio Pontificátus ſúpplices litteræ venérunt à Lúcio Britannórum rege, ut ſe ac ſuos in Chriſtianórum númerum recíperet. Quamóbrem Fugátium & Damiánum, doctos & pios viros, miſit in Británniam, per quos rex & réliqui fidem ſuſcíperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi diſcípulus Romam véniens, ab eo benígnè accéptus eſt. Quo témpore ſumma pace & quiéte fruebátur Eccléſia Dei;

Digitized by Google

ac per totum orbem terrárum, máximè Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quíndecim, dies vigínti tres. Fecit Ordinatiónes tres menſe Decémbri, quibus creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Epíſcopos per divérſa loca quíndecim: ſepultúſque eſt in Vaticáno prope corpus ſancti Petri. Te Deum. 22.

In Laudibus fit commemoratio S. Eleutherii Papæ & martyr. Antiph. **Qui odit ánimam.**

℣. **Juſtus ut palma.**

Oratio. **Infirmitátem.** xxiii.

In ſecundis Veſperis fit commem. ſancti Joannis Papæ & martyris, ut infrà.

DIE XXVII. MAJI.

S. Joannis Papæ & mart. Antiphona. **Iſte ſanctus.**

℣. **Glória & honóre.**

Oratio. **Deus, qui nos.** ut in Communi unius Martyris. xvi.

Lectio iii.

JOánnes Etrúſcus, Juſtíno ſenióre Imperatóre rexit Eccléſiam: ad quem profectus eſt Conſtantinópolim auxílii causa, quòd Theodoricus rex hæréticus divexábat Itáliam: cujus étiam iter Deus miráculis illuſtrávit. Nam cùm ei nóbilis vir ad Corínthum equum, quo ejus uxor manſuéto utebátur, itíneris cauſa commodáſſet; factum eſt, ut dómino póſteà remíſſus equus ita ferox eváderet, ut frémitu & totíus córporis agitatióne ſemper deinceps dóminam expúlerit, tamquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo ſediſſet in eo Jeſu Chriſti Vicárius. Quamóbrem illi equum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quòd Conſtantinopóli in áditu portæ áureæ, inſpectánte frequentíſſimo pópulo, qui unà cum Imperatóre Pontífici honóris cauſa occúrrerat, cæco lumen reſtituit. Ad cujus pedes proſtrátus étiam Imperátor, eum venerátus eſt.

℟. **Dómine prævenísti eum.** ut in Communi unius Martyris. xxiii. Lectio iii.

REbus cum Imperatóre compóſitis, in Itáliam rédiit: ſtatímque epíſtolam ſcripſit ad omnes Itáliæ Epíſcopos, jubens eos Arianórum Eccléſias ad Cathólicum ritum conſecráre; illud ſubjúngens: Quia & nos quando fúimus Conſtantinópoli, tam pro religióne Cathólica, quàm pro Regis Theodoríci cauſa, quaſcúmque illis in pártibus eórum Eccléſias reperíre potúimus, Cathólicas eas conſecrávimus. Quod iniquíſſimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accerſitum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit: ubi ſqualóre inediáque afflíctus, paucis diébus ceſſit è vita, cùm ſediſſet annos duos, menſes novem, dies quatuórdecim: ordinátis eo témpore Epíſcopis quíndecim. Paulò pòſt móritur Theodorícus: quem quidam Eremíta, ut ſcribit ſanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem, & Symmachum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum: ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices eſſent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum eſt, & in Basílica ſancti Petri ſepúltum.

Te Deum laudámus. 12.

DIE XXX. MAJI.

Sancti Felicis Papæ & martyris, Antiphona. **Iſte ſanctus.**

℣. **Glória & honóre.**

Oratio. **Infirmitátem.** de Communi unius Mart. xvi.

Lectio iii.

FElix Románus, patre Conſtántio, Aureliáno Imperatóre præfuit Eccléſiæ. Conſtítuit ut Miſſa ſupra memórias

Digitized by Google

& ſepúlchra Mártyrum celebrarétur. Qui cùm menſe Decémbri habuiſſet Ordinatiónes duas, & creâſſet Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíſcopos per divérſa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia ſepelítur in Basilica, quam à ſe ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menſes quátuor, dies vigínti novem. Te Deum laudámus. 12.

DIE XXXI. MAJI.

S. Petronillæ virginis, Ana. Veni ſponſa. ℣. Spécie tua. ut in Communi Virg. lviii.

Oratio.

Exáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de beátæ Petronillæ vírginis tuæ feſtivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Lectio iii. ex libro S. Cyprianı. Nunc nobis ad vírgines. de Communi Virgin. lxviii.

FESTA JUNII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE II. JUNII.

SS. Marcellini, Petri, atque Eraſmi martyr. Ana. Iſtórum eſt. ℣. Lætámini. xxvi.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beatórum mártyrum tuórum Marcellíni, Petri, atque Eráſmi ſolemnitáte lætíficas: præſta quæſumus; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Lectio ii.

Petrus exorciſta, Diocletiáno Imperatóre, Romæ à Seréno júdice propter Chriſtiánæ fidei confeſſiónem miſſus in cárcerem, Paulínam Artémii, qui cárceri præerat, filiam à dæmone agitátam liberávit. Quo facto & paréntes puéllæ cum tota família, & vicínos, qui ad rei novitátem concúrrerant, Jeſu Chriſto conciliátos ad Marcellínum Presbyterum addúxit, à quo omnes baptizáti ſunt. Quod ubi reſcívit Serénus, Petrum & Marcellínum ad ſe vocátos, aſpérius objúrgat, & ad verbórum acerbitátem minas ac terróres adjúngit, niſi Chriſto renúntient. Cui cùm Marcellínus Chriſtiána libertáte reſpondéret: pugnis contúſum, & à Petro ſejúnctum, nudum inclúdit in cárcerem ſtratum vitri fragméntis, ſine cibo, ac ſine lúmine. Petrum item conſtríngi ímperat arctíſſimis vínculis. Sed cùm utríque ex torméntis fides & ánimus créſceret, conſtánti confeſſióne, & abſcíſſo cápite, illúſtre teſtimónium Jeſu Chriſto dedérunt.

Lectio iii.

Eráſmus Epíſcopus, Imperatóribus Diocletiáno & Maximiáno in Campánia plumbátis & fúſtibus cæſus, reſína quoque, ſúlphure, plumbo liquefácto, & fervénti pice, cera oleóque perfúſus, inde tamen íntegèr & inviolátus eváſit. Quo miráculo multi ſe ad Chriſti fidem convertérunt. Verùm is íterùm detrúſus in cárcerem, conſtrictus férreis graviſſimíſque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus eſt: Deinde Fórmiis à Maximiáno váriis affectus ſuppliciis, tunicáque ærea candénti indútus, illa étiam torménta divína virtúte ſuperávit. Dénique plúrimis & in fide confirmátis, & ad fidem convérſis, inſignem martyrii palmam adéptus eſt.

Te Deum laudámus. 12.

DIE V. JUNII.

Canonizatio S. Nicolai à Tolentino. Duplex minus.

Omnia dicuntur ut in Communi Confeſſoris non Pontificis, exceptis iis quæ infra habentur propria.

In utriſque Veſperis & ad Matutinum, Hymnus.

URbs alma ſummo Júdice,
Solémne dat ſpectáculum,
Dum Nicolái ſánctitas
Refértur inter Cœlites.
Centéna terque illúſtria,
Patráta fulgent tháumata,
Quæ lingua blæſa ediſſerit
Solúta Divi múnere.
Exórta ab annis ſchíſmata
Pellúntur ima ad tártara:
Græci à Latínis diſſiti
Jungúntur unà fœdere.
Nam ſponſus eſt Eccléſiæ,
Quam ſtringit inter bráchia,
Futúra plorat ſánguinis
Et damna mundi flétibus.
O Sponſe caſti ſánguinis!
Sis præco læti núntii:
Extíngue belli incéndia,
Peſtem famémque péllito.
Hoc te precámur Trínitas
Ex Patre Verbum, Cháritas:
Per Nicolái glóriam
Largíre pacis grátiam. Amé.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat in utriſque Veſperis, Antiphona. Nicoláus verus Chriſti pauper, virgo à Deo eléctus, obediéntiam júgiter ſervans, Eremitárum Ordinem ſignis & virtútibus decorávit.

Oratio.

COncéde quæſumus omnípotens Deus: ut Eccléſia tua, quæ ineffábili providéntia, beáti Nicolái Confeſſóris tui virtútum & miraculórum magnitúdine corúſcat, ipſius méritis & interceſſióne, perpétua pace atque unitáte lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Hymnus.
Urbs alma, ut ſuprà.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

BEátus Nicoláus Tolentínas miraculórum número & excelléntia, dum víveret, & poſt óbitum, effúlſit. Ad ipſíus enim ſanctimóniam illuſtrándam, homínibus ejus opem invocántibus, mira & humánum captum ſupergréſſa Deus operátus eſt. Nam præter eos, qui in cárcerem conjécti, nómine ejus invocáto, vínculis ſolúti ſunt: quique aut à ſuſpéndio liberáti, aut è naufrágio ſóſpites evaſérunt: cæci viſum non pauci, infirmi valetúdinem, ſurdi audítum, muti loquélam aut conſecúti ſunt, aut recuperárunt. Et quòd ómnium máximum jure censétur, plures étiam mórtui ipſíus méritis à Deo ad vitam ſunt revocáti.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

QUare cùm tot miraculórum fama per omnes gentes celebrarétur; Joánnes vigéſimus ſecúndus Póntifex máximus, ejus vitæ ſanctitáte admirandíſque geſtis ritè examinátis, eum in Sanctórum album adſcríbere conſtítuit. Sed váriis cùm bellórum, tum diſſidiórum turbis impedítus, atque étiam haud multò pòſt morte prævéntus, perfícere quod cogitábat non pótuit. Quod étiam cóntigit Innocéntio ſexto idípſum meditánti. Itaque res íntegra ad Eugénium quartum deláta eſt; qui Florentíæ Oecuménico Concílio celebráto, in Urbem revérſus, beáti viri geſtis ac miráculis ſuper ter centum, íterum ritè atque órdine cógnitis & probátis, eúmdem ſolémni pompa Sanctórum faſtis adſcrípſit, anno poſt Chriſtum natum milléſimo quadringentéſimo quadrageſimo ſexto, Nonis Júnii, ipſa

ipſa die Pentecóſtes tum incurrénte.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Ceterùm inſígni miráculo hæc ipſa celébritas nobilitáta fuit: puer enim, tubícinis cujúſdam filius, ab Ælio ponte preméntibus turbis in Tíberim dejéctus, atque inde urinatórum ópera exánimis vix demum extráctus, patre pro eo ſancto Nicoláo votum nuncupánte; pauló pòſt ſumma ómnium admiratióne revíxit. Sed & illud celebérrimum éxtitit, ipsíus Eugénii voto expetítum, & Succeſsórum Pontíficum oráculo firmátum: quòd Eccléſia Romána, jam per annos ámpliùs quinquagínta váriis ſchíſmatum turbínibus exagitáta, ſancti Nicolái méritis & interceſſióne eliminátis erróribus, ſummam, præter ſpem, tranquillitátem conſecúta eſt.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliq.

Homilía S. Bernárdi Abbátis.

Declamat. de verb. hujus Euangelii.

Arbitror verba lectiónis hujus ea eſſe, de quibus ad immortálem ſponſum à finibus terræ clamat Eccléſia: Propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras. Hæc nempe ſunt verba quæ contémptum mundi in univérſo mundo, & voluntáriam perſuasére homínibus paupertátem. Hæc ſunt quæ Monachis clauſtra replent, deſérta Anachorétis. Hæc, inquam, ſunt verba, quæ Ægyptum ſpóliant, & óptima quæque ejus vaſa dirípiunt.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine queréla, verus Dei cultor, abſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe.

Lectio viii.

Hic ſermo vivus & éfficax, convértens ánimas felíci æmulatióne ſanctitátis & veritátis promiſſióne fidéli. Ecce, inquit, nos relíquimus ómnia. Benè, óptimè, & non ad inſipiéntiam tibi. Nam & mundus tranſit, & concupiſcéntia ejus, & relínquere hæc magis expedit, quàm relínqui. Relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te. Nimírum quia exultávit ut gigas ad curréndam viam, nec curréntem ſequi póterat onerátus.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et.

Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Sed nec inútilis commutátio, pro eo qui ſuper ómnia eſt, ómnia reliquiſſe. Nam & ſimul cum eo donántur ómnia, & ubi apprehénderis eum, erit unus ipſe ómnia in ómni-

Digitized by Google

ómnibus, qui pro ipſo ómnia reliquérunt. Omnia ſanè dixerim, non tantùm poſſeſſiónes, ſed étiam cupiditátes, & eas máximè. Plus enim concupiſcéntia mundi, quàm ſubſtántia nocet. Et hæc fugiendárum cauſa divitiárum præcípua eſt, quòd aut vix, aut nunquam ſine amóre váleant poſſidéri. Te Deum. 12.

Ad Laudes, Hymnus.

Te canunt omnes Nicoláe gentes,
Te pie verſu modulántur Urbes:
Voce te laudant púeri canóra,
Vótaque ſolvunt.
Te ferunt cæci, reſonántque muti,
Quos tua cunctos ope liberáſti;
Crura decántant ſibi reſtitúta
Cármine claudi.
Eruti ſævis pélagi procéllis,
Quoſque tu morbis váriis gravátos
Mille ſanáſti: tua dona cuncti
Magna faténtur.
Quoſque vexátos pius expiáſti
Dæmonum dira feritáte, quoſque
Cónſequi rurſum véteris dediſti
Lúmina vitæ.
Dive, qui cœlo rútilas ut aſtrum,
Méntium denſas ténebras repélle,
Córdium longam gláciem reſólve
Luce niténti.
Laus Patri ſummo, Genitóque ſemper,
Quique procédit ſimul ex utróque
Spíritus ſanctus, Deus unus idem,
Laus tibi ſemper. Amen.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Patris noſtri Auguſtini morum & diſciplínæ, Nicoláus Tolentíni decus, fuit imitátor illúſtris.

In ſecundis Veſperis à Capitulo de ſequenti Feſto.

DIE VI. JUNII.

In feſto S. Norberti Epiſcopi & Confeſſ. Dupl. min.

Omnia de Communi Confeſſ. Pontif. præter Orationem & Lectiones ſecundi Nocturni.

Oratio.

Deus, qui beátum Norbértum Confeſſórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effeciſti, & per eum Eccléſiam tuam nova prole fecundáſti: præſta quæſumus; ut ejúſdem ſuffragántibus méritis, quod ore ſimul & ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

Et fit commem. ſancti Nicolai, Antiph. Nicoláus verus. ℣. Juſtum dedúxit.

Oratio ut ſuprà. 364.

In primo Noct. leguntur Lectiones de Script. occurr.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Norbértus, nobiliſſimis paréntibus natus, adoléſcens liberálibus diſciplinis erudítus, in ipſa póſteà Imperatóris aula, ſpretis mundi illécebris, Eccleſiáſticæ milítiæ adſcribi vóluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac ſpléndidis veſtibus, pellícea melóte indútus, prædicatióni verbi Dei ſe totum dedit. Abdicátis Eccleſiáſticis provéntibus ſatis amplis, & património in páuperes erogáto, ſemel in die ſub véſperam ſolo cibo quadrageſimáli utens, nudíſque pédibus & lácera veſte ſub brumáli rigóre incédens, miræ auſteritátis vitam eſt aggréſſus. Potens ígitur ópere & ſermóne, innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiá, diſſidéntes ad pacem, & concórdiam revocávit.

℟. Inveni David ſervum meum,

um, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Lectio v.

CUm Laudúni eſſet, ab Epíſcopo rogátus, ne à ſua diœcéſi diſcéderet, deſértum in ea locum, qui Præmonſtrátus dicebátur, ſibi delégit, ibíque trédecim ſóciis aggregátis, Præmonſtraténſem Ordinem inſtítuit, divínitus accépta per viſum Régula à ſancto Auguſtíno. Cùm verò ejus fama ſanctitátis in dies magis augerétur, ac plúrimi ad eum quotídie diſcípuli convenírent, idem Ordo ab Honório ſecúndo, aliíſque ſummis Pontificibus confirmátus, ac plúribus ab eo Monaſtériis ædificátis, miríficè propagátus eſt.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

ANtvérpiam accerſítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam hæreſim profligávit. Prophético ſpíritu & mirácúlis cláruit. Archiepíſcopus tandem (licèt relúctans) Magdeburgénſis creátus, Eccleſiáſticam diſciplínam, præſértim cœlibátum, conſtánter propugnávit. Rhemis in Concílio Innocéntium ſecúndum egrégiè adjúvit; & Romam cum áliis Epíſcopis profectus, ſchiſma Petri Leónis compréſſit. Poſtrémò vir Dei méritis & Spíritu ſancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino anno ſalútis milléſimo centéſimo trigéſimo quarto, die ſexta Júnii.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe.

Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. Homo péregrè. de Communi Confeſſoris Pontificis. xliii.

DIE IX. JUNII.

SS. Primi & Feliciani mart.

Antiph. Iſtórum eſt enim. ℣. Lætámini. in Communi plurimorum Martyrum. xxvi.

Oratio.

FAc nos, quæſumus Dómine, ſanctórum mártyrum tuórum Primi & Feliciáni ſemper feſta ſectári: quorum ſuffrágiis protectiónis tuæ dona ſentiámus. Per Dóminum.

Lectio i.

PRimus & Feliciánus fratres, in perſecutióne Diocletiáni & Maximiáni accuſáti Chriſtiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur: quibus ſolúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad Prætórem addúcti, cùm Chriſtiánam fidem acérrimè tueréntur, alter ab áltero diſtrácti ſunt: ac primum váriè tentáta eſt conſtántia Feliciáni. Sed cùm ſuaſóres impietátis ſe poſſe quidquam verbis profícere deſperárent, affixis ſtípiti mánibus ejus & pédibus, ipſum ſine cibo & potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Poſtrídie ejus diéi Prætor vocátum ad ſe Primum, ſic affátur: Vides, quantò ſit prudéntior, quàm tu, frater tuus, qui obſecútus Imperatóribus, apud ipſos eſt honorátus? Quem ſi tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris & grátiæ.

℟. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúſo ſánguine ſecúti ſunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam,

giam, pervenérunt ad regna cœléſtia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio iii.

Cui Primus: Quid factum ſit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmodum ſum cum eo voluntáte conjunctíſſimus, ſic ab eódem ne martyrio disjúngar. Quo dicto excánduit Prætor, & ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præſénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus juſſit infúndi. Mox utrúmque perdúci ímperat in theátrum, in eóſque immítti duos leónes: qui proſtráti ad eórum génua, cápite & cauda ipſis blandiebántur. Ad id ſpectáculum cùm ámpliùs duódecim míllia hóminum conveniſſent, quingénti cum ſuis famíliis Chriſtiánam religiónem ſuſcepérunt. Quibus rebus permótus Prætor, eos ſecúri pércuti juſſit.

Te Deum laudámus. 12.

Veſperæ de ſequenti.

DIE X. JUNII.

In feſto S. Margaritæ Reginæ Scotiæ. Semiduplex.

Omnia de Cōi non Virginum, præter ſequentia. Oratio.

Deus, qui beátam Margarítam Scotórum Regínam exímia in páuperes charitáte mirábilem effecíſti: da ut ejus interceſſióne & exémplo tua in córdibus noſtris cháritas júgiter augeátur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Margarita, Scotórum Regína patérno Angliæ Regum, matérno Cæſarum ſánguine clariſſima, illúſtrior adhuc fuit chriſtiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exulábat; poſt exáctam ſumma cum pietáte puerílem ætátem, unà cum genitóre, qui à ſancto Eduárdo pátruo Anglórum Rege ad patérni Regni faſtígium vocábatur, in Angliam venit: mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ littore ſolvens, vi tempeſtátis expúlſa, ſeu vériùs divínæ providéntiæ consílio dedúcta eſt in oram marítimam Scótiæ. Ibi cùm ex matris império Malchólmo tértio Scotórum Regi egrégiis ejus dótibus capto nupſíſſet, ſanctimóniæ ac pietátis opéribus trigínta, quibus regnávit annis, toti Regno mirificè prófuit.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Inter regáles delícias corpus afflictatiónibus ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatiónibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem uſurpábat, íntegros quadragínta dies ante natalítia feſta tanta cum ſeveritáte jejunáre conſuévit, ut ne in graviſſimis quidem dolóribus intermíſerit. Divíno cúltui addictíſſima, templa plúrima & cœnóbia partim ex íntegro excitávit, partim reſarcívit, & ſacra ſupelléctili ac largo cenſu ditávit. Regem cónjugem ad melióremfrugem, & ad ſimília ſuis exercitatiónibus ópera ſalubérrimo exémplo tradúxit, liberóſque omnes tam ſanctè & felíciter educávit, ut eórum pleríque, quemádmodum & Agatha mater, & Chriſtína ſoror ſanctíſſimum vitæ genus ampléxi ſint. Univérſi demum Regni felicitáti cónſulens à vítiis ómnibus, quæ furtim irré-

Digitized by Google

irrépſerant, pópulos expurgávit, eíſque mores Chriſtiána pietáte dignos reſtítuit.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitáte: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

NIhil tamen æquè in illa mirábile fuit, ac flagrantíſſima chȧritas erga próximos, præſértim egénos, quorum numeróſis grégibus non modò ſtipem áffatim ſuppeditáre, verùm étiam trecéntis quotídie matérna benignitáte dapes præbére, flexis génibus in morem ancíllæ miniſtráre, régiis mánibus pedes ablúere, & preſſis étiam óſculis úlcera fovére ſolémne hábuit. His porrò aliíſque piis ſúmptibus non régias tantùm veſtes, & pretióſa monília diſtráxit; ſed ipſum non ſemel exháuſit ærárium. Tolerátis demum ad patiéntiæ miráculum acerbíſſimis dolóribus ánimam seméſtri córporis ægrotatióne purgátam, Auctóri ſuo quarto Idus Júnii réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdáta, insólita quadam venuſtáte reflóruit. Miris étiam poſt mortem prodígiis clara, & Cleméntis décimi auctoritáte in Scótiæ Patrónam accépta, ubíque terrárum religioſíſſimè cólitur.

℟. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipſa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno, Homilia ſancti Gregorii Papæ in Euangel. Theſauro abſcóndito. ut in Communi non Virg. lxxii.

Veſperæ de ſequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XI. JUNII.

In feſto S. Barnabæ Apoſtoli.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum, præter ea quæ hic ſunt propria.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Bárnabæ Apóſtoli tui méritis & interceſſióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum beneficia póſcimus, dono tuæ grátiæ conſequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Margaritæ, Ant. Manum ſuam. ℣. Diffúſa. ut in Communi non Virginum. lxxiv.

Oratio ut ſuprà 368.

In primo Nocturno.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio i. Cap. 13. f

CUm dimíſſa eſſet ſynagóga, ſecúti ſunt multi Judæórum, & coléntium advenárum, Paulum, & Bárnabam: qui loquéntes ſuadébant eis, ut permanérent in grátia Dei. Sequénti verò ſábbato penè univérſa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti ſunt zelo, & contradicébant his, quæ à Paulo dicebántur, blaſphemántes. Tunc conſtánter Paulus, & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primum loqui verbum Dei: ſed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: Póſui te in lucem Géntium, ut ſis in ſalútem uſque ad extrémum terræ.

℟. Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Eſtóte ergo prudéntes ſicut ſerpéntes, & símplices ſicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis ſitis. Eſtóte.

Lectio ii.

AUdiéntes autem Gentes gavíſæ ſunt, & glorificábant verbum Dómini: & cre-

Digitized by Google

vidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Diſſeminabátur autem verbum Dómini per univérſam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulíeres religióſas & honéſtas, & primos civitátis, & excitavérunt perſecutiónem in Paulum, & Bárnabam: & ejecérunt eos de fínibus ſuis. At illi, excúſſo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Diſcípuli quoque replebántur gáudio, & Spíritu ſancto.

℟. Tóllite jugum meum ſuper vos, dicit Dóminus: & díſcite à me, quia mitis ſum & húmilis corde: * Jugum enim meum ſuáve eſt, & onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus veſtris. Jugum.

Lectio iii. Cap. 14.

Actum eſt autem Icónii, ut ſimul introírent in ſynagógam Judæórum, & loqueréntur, ita ut créderet Judæórum, & Græcórum copióſa multitúdo. Qui verò incréduli fuérunt Judæi, ſuſcitavérunt, & ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérſus fratres. Multo ígitur témpore demoráti ſunt, fiduciáliter agéntes in Dómino, teſtimónium perhibénte verbo grátiæ ſuæ, dante ſigna & prodígia fieri per manus eórum.

℟. Dum ſtetéritis ante reges & præſides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos eſtis qui loquímini: ſed Spíritus Patris veſtri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória. Dábitur.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Barnabas Levítes, Cyprius génere, qui & Joſeph, cum Paulo Géntium Apóſtolus ordinátus eſt ad prædicándum Jeſu Chriſti Euangélium. Is agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam átt‍ulit Apóſtolis. Miſſus autem Antiochíam prædicatiónis cauſa, cùm ibi multos ad Chriſti Dómini fidem convérſos eſſe comperíſſet, incredibíliter lætátus, eos hortabátur ut in Chriſti fide permanérent. Qua cohortatióne multùm proficiébat, quòd ab ómnibus vir bonus, & Spíritu ſancto plenus habebátur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſpléndidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti.

Lectio v.

Profectus inde Tarſum, ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis Eccléſia annum commoráti, Chriſtiánæ fidei & vitæ illis homínibus præcépta dedérunt: ubi étiam Jeſu Chriſti cultóres primùm Chriſtiáni ſunt appelláti. Diſcípuli autem Pauli & Bárnabæ, ſuis facultátibus Chriſtiános, qui in Judæa erant, ſuſtentábant, eò mitténtes pecúniam per Paulum & Bárnabam. Qui perfúncti illo charitátis officio: adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochíam.

℟. Beáti eſtis cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis. ℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Cum autem Antiochíæ in Eccléſia, cum céteris Prophétis & doctóribus Paulus & Bár-

Bárnabas in jejúnio & oratióne Dómino deſervírent, dixit Spíritus ſanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus, ad quod aſsúmpſi eos. Tunc jejunántes & orántes, imponentéſque eis manus, dimiſérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum: ac multas prætéreà urbes, regionéſque prædicántes Euangélium ſumma cum audiéntium utilitáte, peragrárunt. Poſtrémò Bárnabas digréſſus à Paulo, unà cum Joánne, qui cognominátus eſt Marcus, navigávit in Cyprum: ibíque círciter ſéptimum Nerónis annum tértio Idus Júnii ad Apoſtólici múneris laudem, martyrii corónam adjúnxit. Ejus corpus Zenóne Imperatóre repértum eſt in ínſula Cypro, ad cujus pectus erat Euangélium Matthæi, Bárnabæ manu conſcríptum.

℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Modò. Glória. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 34. in Matth. poſt init.

CUm Dóminus omnem ſolicitúdinem à diſcipulórum córdibus ejécerit, & oſténſióne ſignórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis ſæculáribus alienátos, & ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodò atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérſa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda conſequebántur. Primùm, ut ejus præſciéntiæ vim edíſcerent. Deínde, ut nemo ſuſpicarétur ex magíſtri infirmitáte tam grávia mala deſcéndere. Prætéreà, ne qui ea paſſúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique ne cùm iſta ſub ipſum paſſiónis ſuę tempus audírent, nímiùm commoveréntur.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

JAm verò, ut intélligant novum hoc eſſe belli genus, & inſólitum præliándi morem, cùm illos nudos mítteret, una indútos túnica, ſine cálceis, abſque virga, & abſque zona & pera, & ab excipiéntibus ali juberet: non fecit hic dicéndi finem, ſed inexplicábilem virtútem ſuam próferens, étiam ſic eúntes, inquit, manſuetúdinem tamen óvium oſténdite, quamvis ad lupos itúri, nec ſimplíciter ad lupos, ſed étiam in médio lupórum: (neque verò óvium tantùm manſuetúdinem habére jubet, ſed étiam colúmbæ ſimplicitátem:) ſic enim virtútem meam máximè oſténdã, cùm ab óvibus lupi ſuperabúntur: & quamvis illæ ſint in médio lupórum, & innúmeris mórſibus laceréntur, non modò non conſúmptæ fúerint, verùm étiam illos in ſui natúram tranſmutáverint.

℟. Iſti ſunt viri ſancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam ſempitérnam: * Quorum doctri-

Digitized by Google

ctrina fulget Eccléſia, ut ſole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam. Quorum, Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

MAjus certè atque admirabílius eſt, mentem adverſariórum commutáre, & ánimum in divérſum transférre, quàm illos occídere: præſértim cùm duódecim tantùm eſſent, & lupis plenus eſſet orbis univérſus. Erubeſcámus ígitur qui longè divérſa faciéntes, tamquam lupi in adverſários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus: étiam ſi mille circúmſtent lupi, superámus & victóres ſumus: quòd ſi lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim à nobis paſtóris auxílium recédit, qui non lupos, ſed oves paſcit. Te Deum. 12.

Veſperæ de ſequenti cum commemoratione præcedentis tantùm.

DIE XII. JUNII.

In feſto S. Joannis à S Facundo Confeſſoris.

Duplex ii. Claſſis.

Ad Veſperas Antiphona.

IN ſplendóribus ſanctórum excélſum fecit Dóminus Joánnem, & índuit eum ſtolam glóriæ. Pſalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Domínica. 93. & loco ultimi, Pſalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96. Aña. Miſéricors Dóminus appárens in altári eſcam dedit timénti ſe. Aña. Lumen pacis ortum eſt, cùm Joánnes diſpóneret ſermónes ſuos. Aña. Elevávit Dóminus páuperem, ut ſédeat cum princípibus pópuli ſui. Aña. Laudáte Dóminum, qui in ſervo ſuo confirmávit miſericórdiam ſuam.

Capitulum. 1. Joan. 3.

NOlíte mirári fratres, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus quóniam transláti ſumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

Hymnus.

DIve cœléſtis pátriæ ſodális,
Sidus & ſacræ rútilans Erémi,
Nóminis tanti títulos adímples
Sancte Joánnnes.

Te colunt ægri, Pater alme, cœtus,
Inclytum votis médicum ſalútis,
Queis, procul pulſa nece,
ſanitátem
Sédulus affers.

Pace diſcórdes ánimos revíncis,
Cívium ſtrictos gládios retúndis,
Improbos moti pópuli tumúltus
Ore refrænas.

Vórtices ſurſum pútei tumeſcunt,
Et puer ſurgit redivívus inde,
Dum tua fultus prece ludit infans
Soſpes in undis.

Vatis edócti ſtérilis Sarépt
Facta decántant pópuli, ſed iſte
Frátribus pandens renováta mirè
Vina propínat.

Laus, honor Patri, paríl ſque Nato,
Flámini & ſancto decus omne in ævum,
Qui vigens trinus Deus unus idem
Regnat in aſtris. Amen.

℣. Póſuit fines tuos pacem.
℟. Et ádipe fruménti ſátiat te.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exultávit ſpíritus Joánnis in Deo ſalutári ſuo videns in altári glóriam majeſtátis ejus.

Oratio.

DEus auctor pacis & amátor charitátis, qui beátum Joánnem Confeſſórem tuum mirífica diffidéntes componéndi grátia decoráſti: ejus méri-

Digitized by Google

méritis & interceſſióne concéde; ut in charitáte divína firmáti nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Barnabæ Apoſtoli, Aña. Eſtóte fortes in bello, & pugnáte cum antíquo ſerpénte: & accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt. Orátio. Deus, qui nos. ut ſupra.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem glóriæ, qui húmilem exultávit Joánnem, * Veníte adorémus.

Pſal. Veníte. 1. Hymnus.

Facúndi méritis pláudite cœlites,
Veſter quo númerus creſcit, & ínclytum
Orbi præsídium ſurgit, & Ordini
Noſtro virgíneum jubar.
Figménta abjíciens ſæculi inánia
Virtútem ſéquitur, quæ nequit éripi
Exutúmque tegens, quò Deus ádvocat
Feſtíno próperat gradu.
Hinc Verbi fácula corda tuméntia
Placans, æthéreis ígnibus árcuit
Ignes, ac ánimi frígore tórpidi
Flammas concípiunt Dei.
Hujus nos précibus ſic Deus áſpice,
Ut pacem pópulo, córdibus ínferas
Lumen, nos hilares ſæcla per ómnia
Cantémus tibi glóriam.
Amen.

In primo Nocturno, Antiph.

Secus decúrſus aquárum Eremi noſtræ plantátus fructum pacis dedit in témpore ſuo.

Pſalmus. Beátus vir. cum reliquis ut in Commun. Confeſſoris Pontíficis. xxxvii.

Ant. 2. Factum eſt verbum Dómini ſuper Joánnem in deſérto. & venit prædicans.

Pſalmus. Quare fremuérunt.

Ant. Lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi, ne formídes à fácie eórum.

Pſalmus. Dómine, quid multiplicáti. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De Epíſtola prima beáti Joánnis Apóſtoli.

Lectio i. Cap. 3.

Omnis qui non eſt juſtus, non eſt ex Deo, & qui non díligit fratrem ſuum: quóniam hæc eſt annuntiátio, quam audíſtis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non ſicut Cain, qui ex malígno erat, & occídit fratrem ſuum. Et propter quid occídit eum? quóniam ópera ejus malígna erant: fratris autem ejus, juſta. Nolíte mirári fratres, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus quóniam transláti ſumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

℟. Cùm multiplicárent preces coram Dómino paréntes Joánnis, dedit illis petitiónem ipsórum: peperítque mater ejus, * Et vocávit nomen ejus Joánnem.

℣. Cùm adhuc eſſet puer, cœpit quærere Deum, fecítque quod erat rectum in conſpéctu Dómini. Et vocávit.

Lectio ii.

Qui non díligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem ſuum, homicída eſt. Et ſcitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in ſemetípſo manéntem. In hoc cognóvimus charitátem Dei, quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit: & nos debémus pro frátribus ánimas ponere. Qui habúerit ſubſtántiam hujus mundi, & víderit fratrem ſuum neceſſitátem habére, & clauſerit

Digitized by Google

xit viſcera ſua ab eo: quómodo chàritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, ſed ópere & veritáte.

℟. Secéſſit in desértum locũ, ibíque demorabátur: * Ne párticeps eſſet coinquinatiónis. ℣. Tulit ſpinas desérti ac tríbulos, & contrívit carnem ſuam cum eis. Ne.

Lectio iii. Cap. 4.

Chariſſimi, diligámus nos ínvicem: quia chàritas ex Deo eſt. Et omnis qui díligit, ex Deo natus eſt, & cognóſcit Deum. Qui non díligit, non novit Deum: quóniam Deus chàritas eſt. In hoc appáruit chàritas Dei in nobis, quóniam Fílium ſuum unigénitũ miſit Deus in mundum, ut vivámus per eum. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. Si quis díxerit quóniam díligo Deum, & fratrem ſuum óderit, mendax eſt. Qui enim non díligit fratrẽ ſuum quẽ videt, Deum, quem non videt, quómodo poteſt dilígere? Et hoc mandátum habémus à Deo: ut qui díligit Deum, díligat & fratrem ſuũ.

℟. Parávit cor ſuum, ut inveſtigáret legem Dómini, & in præcéptis ejus ambuláret: * In labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in caſtitáte.

℣. Quicúmque hanc régulam ſecúti fúerint, pax ſuper illos, & miſericórdia. In. Glória Patri. In.

In ſecundo Nocturno, Antiph. In pace & æquitáte ambulávit mecum, & multos avértit ob iniquitáte. Pſal. Cùm invocárem. xxxix. Ant. Ponam verba mea in ore ejus, loquetúrque ómnia, quæ præcépero illi. Pſalm. Verba mea.

Ant. Qui díligunt te, Dómine, ſicut ſol in ortu ſuo ſplendet, ita rútilent. Pſal. Dómine Dóminus noſter. ℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Lectio iv.

Joánnem Sahagúni in Hiſpánia nóbili génere natum, paréntes cùm diu prole caruiſſent, piis opéribus & oratiónibus à Deo impetrárunt. Ab ineúnte ætáte egrégium futúræ ſanctitátis ſpécimen dedit; nam è loco ſuperióri ad céteros púeros crebrò verba faciébat, quibus eos ad virtútem & Dei cultum hortabátur, eorúmque diſsídia componébat. In pátria Mónachis ſancti Facúndi Ordinis ſancti Benedicti primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur; dum iis óperam daret, curávit pater, ut, Párochus, Eccléſiam adminiſtráret, quod munus júvenis nullis ratiónibus addúci pótuit, ut retinéret. Inter familiáres Epíſcopi Burgénſis adſcríptus, ob ſpectátam ipſíus probitátem íntimus ei fuit, ab eóque Présbyter & Canónicus factus, multis beneficiis auctus eſt. Sed relícta aula Epíſcopi, ut Deo quiétiùs ſerviret, ómnibus Eccléſiæ provéntibus abdicátis, ſe cuídam Sacéllo addíxit, ubi ſacrum quotídie faciébat, ac de rebus divínis magna cum auditórum ædificatióne frequénter concionabátur.

℟. In aſcénſu altáris ſancti glóriam dedit ſanctitátis amíctum: Et in hora ſacrifícii apérti ſunt cœli, & vidit viſiónes Dei. ℣. Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine, & de lege tua docúeris eum. Et in.

Lectio v.

Poſteà ſtudiórum cauſa Salmánticam proféctus, in celebre Collégium Divi Bartholomæi cooptátus, Sacerdótis munus ita exércuit, ut ſimul optátis ſtúdiis incúmberet, & in ſacris étiam conciónibus aſsíduè verſarétur. Cùm verò in

in graviſſimum morbum incidiſſet, arctióris diſciplínæ voto ſe obſtrínxit, quod ut rédderet, cùm prius cuídam páuperi penè nudo ex duábus, quas tantùm habébat veſtes, melióren dediſſet, ad Cœnóbium ſancti Auguſtini ſevérióri diſciplína tum máximè florens ſe cóntulit, in quo admiſſus, obediéntia, ánimi demiſſióne, vigíliis ac oratióne pro vectióres anteíbat. Triclínii cura cùm ipſi demandáta eſſet, vini doliolum ipſo attingénte ómnibus Mónachis per annum abúndè ſuffécit. Exácto tyrocínii anno, Præfécti juſſu munus concionándi ſuſcépit. Salmánticæ id témporis ádeò cruéntis factiónibus divína humánaque ómnia permíxta erant, ut ſíngulis propémodum horis cædes fierent, & ómnium órdinum, ac præſértim nobílium ſánguine non viæ ſolùm & fora, ſed templa étiam redundárent.

℟. Verbum ipſíus quaſi fácula ardébat, * Et quaſi málleus cónterens petram, ut leníret iracúndiam, & conciliáret cor patris ad filium. ℣. Vivus eſt ſermo Dei, éfficax & penetrabílior omni gládio concípiti. Et quaſi.

Lectio vi.

AT Joánnes tum conciónibus, tum privátis collóquiis cívium ánimos demulcens, ad tranquillitátem urbem redúxit. Virum Príncipem gráviter offéndit, quòd illíus in ſúbditos ſævítiam increpáſſet. Qua de cauſa équites duos immíſit, qui eum in itínere confóderent: jamque ad ipſum propinquáverant, cum ſtupóre divínitus immíſſo, ſimul cum equis immóbiles ſtetérunt, donec ad pedes ſancti viri provolúti ſcéleris véniam precaréntur. Ipſe quoque Princeps repentíno terróre percúlſus jam de ſalúte deſperáverat, cùm revocáto Joánne, facti pœnitens incolumitáti rédditus eſt. Factióſi étiam hómines, cùm eum fúſtibus péterent, bráchiis dirigúere; nec antè rédditæ vires, quàm delícti véniam precaréntur. Chriſtum Dóminum, dum Sacrum fáceret, præſéntem contuéri, atque ex ipſo Divinitátis fonte cœléſtia myſtéria hauríre ſólitus. Abdita cordis inſpícere, ac futúra raro evéntu præſagíre frequens illi fuit. Fratríſque fíliam ſeptennem mórtuam excitávit. Dénique mortis die prænuntiáto, & Eccléſiæ Sacraméntis devotíſſimè ſuſcéptis, extrémum diem clauſit. Multis ante & poſt óbitum miráculis glorióſus. Quibus ritè probátis Alexánder octávus Sanctórum número eum adſcrípſit.

℟. Loquebátur Dóminus ad eum ſicut ſolet loqui homo ad amícum ſuum: * Et cóntulit ei ſplendórem, & pulchritúdinem ampliávit, ut incomparábili decóre ómnium óculis appparéret. ℣. Lux & ſol ortus eſt, & húmiles exaltáti ſunt. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Elégi eum ex ómnibus mihi in ſacerdótem, ut aſcénderet ad altáre. Pſalmus. Dómine, quis habitábit. xli. Ant. In excélſis habitábit: Regem in decóre ſuo vidébunt óculi ejus. Pſal. Dómine in virtúte tua. Aña. Qui non inquinavérunt veſtiménta ſua, ambulábant mecum in albis, quia digni ſunt. Pſal. Dómini eſt terra. ℣. Lex Dei ejus in corde ipſíus. ℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Léctio S. Evangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Dilígite inimícos veſtros: benefácite his, qui odérunt vos. Et réliqua.

Ho-

Digitized by Google

Homilía S. Thomæ Epíſcopi.

Conc. in Fer. 6 poſt Cineres.

MUlti dicunt: Quómodo poſſum diligere illũ, qui ex ánimo me odit? qui mihi omnibus modis nocére procúrat? qui famam meã dénigrat? Non nego, quòd eſſet bonum, ſed non capit in hómine tanta perféctio. Sic quod ipſi non valent, ómnibus réputant impoſsíbile; ſed abſit tanta blaſphémia, ut Deum dicámus impoſſibília præcepíſſe. Non ſolùm impoſſibília non ſunt divína præcépta, ſed neque difficília, ſicut Jacóbus Apóſtolus ait: Et mandáta ejus grávia non ſunt. Et Dóminus in Euangélio: Jugum meum ſuáve, & onus meũ leve. Et Pſalmus: Omnis conſummatiónis vidi finem, ideſt uſque ad unguem Domínica præcépta ſervávi: & quod experiéntia invénio: Latum mãdátum tuum nimis. Sed hómini carnáli, mundáno, vitióſo ac proptéreà frágili, graviſſima appárent. Non quia in ſe grávia ſunt, ſed quia ipſe non habet vires ad portándum ea; ſicut ſeni decrépito, & púero módica ónera grávia ſunt.

℟. Annuntiábam, ut pœniténtiam ágerent, & converteréntur ad Dóminum: * Digna pœniténtiæ ópera faciéntes. ℣. Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, tota die ſalutáre tuum. Digna.

Lectio viii.

EST autẽ hoc eis grave, quia non intélligunt Domínicum præcéptum: non enim ut ſonat intelligéndum eſt: nam hoc, quod díximus in thémate: Dilígite inimícos veſtros: benefácite his, qui odérunt vos; áliquid habet de præcépto, áliquid verò de consílio. Inimícus enim diligéndus eſt ſicut próximus, quia per hoc, quod factus eſt inimícus, non déſinit eſſe próximus. Tenéris ergo non odiſſe, non perſequi, non deſideráre ei malum, non exclúdere eum ab oratiónibus tuis generálibus, & in extréma neceſſitáte ut próximo ſuccúrrere, & ſi in mortáli eſt, ut próximum corrígere, & vitam ætérnam generáliter, & ei grátiam in ánimi præparatióne velle ſicut áliis próximis. Céterùm eum familiáriter, & temporáliter dilígere, & extra caſum neceſſitátis ei benefácere ſicut amíco, hoc consílium eſt non præcéptum. Unde Dóminus non ait: Ego præcípio vobis, ſed, Ego autem dico vobis. Quia hoc plus habet consílii, quàm præcépti. Unde séquitur: Eſtóte perfécti, quóniam Pater veſter perféctus eſt: oſténdens hoc magis ad perfectiónem, quàm ad neceſſitátem pertinére.

℟. Perſequútus eſt iníquos, & qui conturbábant pópulum: * Et omnes operárii iniquitàtis conturbáti ſunt. ℣. Quàm ſpecióſi pedes euangelizántium bona, euangelizántium pacem. Et omnes. Glória patri. Et omnes.

Pro SS. Basilide & Sociis martyribus. Lectio ix.

BAſílides, Cyrínus, Nabor & Nazárius, Románi mílites, nóbiles génere & virtúte illúſtres, Chriſtiána religióne ſuſcépta, cùm Chriſtum Dei Fílium Diocletiáno Imperatóre prædicárent, ab Aurélio Præfécto Urbis comprehénſi, & ut diis ſacra fácerent admóniti, ejus juſſa contemnéntes, miſſi ſunt in cárcerem. Quibus orántibus, cùm súbitò clariſſima lux obórta ómnium óculis qui ibídem eſſent, cárcerem colluſtráſſet, illo cœléſti ſplendóre commótus Marcéllus cuſtódiæ prǽpoſitus, multíque álii, Chriſto Dómino credidérunt. Verùm póſteà è cárcere emíſſi, ab Imperatóre Maximiáno, cùm ejus étiam negléćto impé-

Digitized by Google

império; unum Chriſtum Deum & Dóminum in ore habérent, ſcorpiónibus cruciáti iterùm conjiciúntur in víncula: unde séptimo die edúcti, & ante pedes Imperatóris conſtitúti, perſtitérunt in irriſióne inánium deórum, Jeſum Chriſtum Deum conſtantíſſimè confiténtes. Quamóbrem damnáti, ſecúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta, nec ab illis tacta, à Chriſtiánis honorífice ſepúlta ſunt. Te Deum laudámus. 12.

Ubi verò fuerit primæ claſſis, vel quando transferri contigerit dicatur ſequens.

Lectio ix.

Liquet ex hoc, quod licèt præcéptum de diligéndo inimíco ſublíme ſit & perféctum, ſed temperátum eſt & leve, aut non nimis grave, ſicut putátur: ſed nobis, fratres, qui Evangélicam perfectiónem quærimus, qui Dómino placére cúpimus, & ejus mónita & consília pro poſſe ſerváre curámus, non opus eſt diſtínguere ad quid tenémur, ad quid obligámur, ut Phariſæi dicébant. Si ſic díxeris, inhonóras Patrem. Si ſic díxeris, non inhonóras; ſed exémplo Dómini, & Sanctórum, líttera tenórem ſequi: Dilígere, benefácere, oráre, ómnibus viis & modis procuráre, ut ódium & inimicítia tollátur, & inimícis quaſi amícis pro amóre Dei benefícia & obséquia præſtáre, ſufficit nobis, quod & ſi non præcéptum, hoc tamen gratum & accéptum eſt coram Deo. Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Date glóriá nómini ejus, leváte ſacrifícium, & veníte in conſpéctu ejus, & adoráte Dóminum in decóre ſancto. Pſalmus. Dóminus regnávit; cum reliquis. 12.

Ant. Gáudium & lætítia inveniétur in domo Dei, gratiárum áctio & vox laudis.

Ant. In ſimplicitáte cordis quærite Dóminum, quóniam apparet eis, qui fidem habent in illum. Ant. Benedíctus Deus, qui elégit nos in Chriſto, ut eſſémus ſancti & immaculáti in conſpéctu ejus in charitáte. Ant. Joánnes teſtimónium pérhibet de Jeſu, quem intuens in altári dicit: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

Capitulum. 1. Joan. 3.

Nolíte mirári fratres, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus quóniam transláti ſumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

Hymnus.

Virtútis heros máxime
Cordis tribúta ſólvimus,
Tu bella pellis cívium,
Mundo quiétem lárgiens.
Urbis plaudet nunc Salmántina,
Poſt tot ſceléſta fúnera
Mentis repéllit núbila,
Luis venéna cómprimit.
Hic eſt, ſacro qui fœdere
Tuas revínxit déxteras,
Ut ſancti amóris cúſpide
Cor vulnerátum lángueat.
Magni Paréntis Ordinem
Tuére germen ínclytum,
Tecum ſodáles pértrahens
Commúne fac ſit gáudium.
Nos te ſupérna póſcimus
Trias coléntes ádjuva,
Et per Joánnis glóriam
Ætérna confer præmia.
Amen.

℣. Factus eſt in pace locus ejus. ℟. Et habitátio ejus in Sion.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ipſe eſt diréctus divínitus in pœniténtiam gentis, & tulit abominatiónem impietátis.

Oratio.

Deus auctor pacis & amátor charitátis, qui beátum Joánnem Confeſſórem tuum mirífica diſſidéntes com-

Digitized by Google

componéndi grátia decoráſti : ejus méritis & interceſſióne concéde ; ut in charitáte divína firmáti nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. Baſílidis & ſociórum mártyrum, hoc loco tantum. Ana. Veſtri capílli cápitis omnes numeráti ſunt : nolíte timére, multis paſséribus melióres eſtis vos.
℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis. Oratio.

SAnctórum mártyrum tuórum Baſílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii, quæſumus Dómine, natalítia nobis votíva reſpléndeant : & quod illis cóntulit excelléntia ſempitérna, frúctibus noſtræ devotiónis accréſcat. Per Dóminum.

Ad Tertiam. Ana. Gáudium.
Capitulum. Nolíte mirári.
℟. breve. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit. ℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam, Antiphona. In ſimplicitáte.
Capitulum. 1. Joan. 3.

QUi non díligit, manet in morte : omnis qui odit fratrem ſuum, homicída eſt.
℟. Breve. Os juſti, Meditábitur ſapiéntiam. Os juſti. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os juſti. ℣. Lex Dei ejus in corde ipſíus. ℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Ad Nonam, Ana. Joánnes.
Capitulum. 1. Joan. 3.

FIlíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, ſed ópere & veritáte.
℟. breve. Lex Dei ejus, * In corde ipſíus. Lex. ℣. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus. In corde. Glória Patri. Lex.
℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

In ſecundis Veſperis omnia dicuntur, ut in primis, excepta Antiphona ad Magníficat, ut infra. Dum ſacrum myſtérium cérneret Joánnes, ánima ejus exultábat in Dómino, & delectabátur ſuper ſalutári ſuo. Oratio ut ſupra. 377.

Deinde fit commem. S. Antonii, Antiphona Similábo eum viro ſapiénti, qui ædificávit domum ſuam ſupra petram.
℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Oratio.

ECcléſiam tuam, Deus, beáti Antónii Confeſſóris tui ſolémnitas votíva lætíficet : ut ſpirituálibus ſemper muniátur auxíliis, & gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

Si hoc Feſtum S. Joannis venerit in die Octavæ Corporis Chriſti, tunc transfertur in diem 16.

DIE XIII. JUNII.

In feſto S. Antonii de Padua Confeſſoris. Duplex.

Omnia de Communi Confeſſ. non Pontif. præter Orationem & Lectiones ii. Nocturni.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

ANtónius, Ulyſſipóne in Luſitánia honéſtis ortus paréntibus, & ab iis piè educátus, adoléſcens inſtitútum Canonicórum Regulárium ſuſcépit. Sed cùm córpora beatórum quinque Mártyrum Fratrum Minórum, Conímbriam transferréntur, qui paulò antè apud Marróchium pro Chriſti fide paſſi erant, martyrii deſidério incénſus ad Franciſcánum Ordinem tranſívit. Mox eódem ardóre impúlſus, ad Saracénos ire perréxit : ſed advérſa valetúdine afflíctus, & redíre coáctus, cùm navi ad Hiſpániæ líttora tén-

tênderet, ventórum vi in Sicíliam delátus eſt.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Assíſium è Sicília ad Capítulum generále venit: inde in erémum montis Pauli in Æmília ſeceſſit, ubi divíni contemplatiónibus, jejúniis & vigíliis diu vacávit. Póſteà ſacris Ordínibus initiátus, & ad prædicándum Euangélium miſſus, dicéndi ſapiéntia & cópia tantum profécit, tantámque ſui admiratiónem commóvit, ut eum ſummus Póntifex aliquándo concionántem áudiens, Arcam teſtaménti appellárit. In primis verò hæreſes ſumma vi profligávit, ideóque perpétuus hæreticórum málleus eſt vocátus.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Primus ex ſuo Ordine, ob doctrínæ præſtántiam, Bonóniç & álibi ſacras litteras eſt interpretátus, Fratrúmq; ſuórũ ſtúdiis præfuit. Multis verò peragrátis provínciis, anno ante óbitũ Patávium venit, ubi illúſtria ſãctitátis ſuæ moniménta relíquit. Déniq; magnis labóribus pro glória Dei perſúnctus, méritis & miráculis clarus obdormívit in Dño Idibus Júnii, anno ſalútis milléſimo ducenteſimo trigéſimo primo: quem Gregórius nonus Póntifex máximus ſanctórum Confeſſórum número adſcripſit.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In iii. Noct. [illegible] Sint lumbi veſtri. [illegible] ni Confeſſoris non Pont. [illegible] lii.

In Laudibus fit comm. [illegible] S. Joannis, Aña. Ipſe eſt directus. ℣. Factus eſt. Oratio Deus auctor. ut in die Feſti. 377.

In ii. Veſperis a Capitulo fit de S. Baſilio Magno, cum commem. S. Antonii, & Octavæ.

DIE XIV. JUNII.

In feſto S. Baſilii Magni Epiſc. & Confeſſ. Dupl. minus.

Omnia de Cõi Conf. Pontif. præter Lect. ii. & iii. Nocturni.

In Hymno. Iſte Confeſſor, dicatur: Hac die lætus méruit ſuprémos Laudis honóres.

Ad Magnif. in utriſque Veſperis Aña. O Doctor óptime. Oratio. Exáudi. ut in Commun. Confeſſ. Pontificis. xxxvii.

Deinde fit commem. S. Antonii, Aña. Hic vir deſpíciens. ℣. Juſtum dedúxit. liv. Oratio. Eccléſiam tuã. ut ſup. Poſtea fit comm. de Octava, Aña. Dum ſacrum myſtérium cérneret Joánnes, ánima ejus exultábat in Dómino, & delectabátur ſuper ſalutári ſuo.

℣. Póſuit fines tuos pacem.

℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Oratio Deus auctor. ut ſupra.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Baſilius nóbilis Cáppadox, Athénis unà cum Gregório Nazianzéno ejus amicíſſimo, ſæculáribus litteris, deínde in monaſtério ſacris mirabíliter erudítus, eum brevì curſum fecit ad omnem doctrínæ & morum excelléntiã, ut inde Magni cognómen invénerit. Is ad prædicándum Jeſu Chriſti Euangélium in

Pon-

Digitized by Google

Pontum accérſitus, eam provínciam à Chriſtiánis inſtitútis aberrántem, ad viam ſalútis revocávit: mox ab Eusébio Cæſaréæ Epíſcopo ad erudiéndam eam civitátem adjútor adhibétur: in cujus locum póſteà ſuccéſſit. Is Fílium Patri conſubſtantiálem eſſe in primis defendit, ac Valéntem Imperatórem ſibi irátum, miráculis ádeò flexit, ut incumbéntem ad voluntátem ejiciéndi ipſum in exílium, à senténtia diſcédere coégerit.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

NAm & Valéntis ſella, in qua factúrus decrétũ de ejiciéndo è civitáte Baſilio, ſedére volébat, confrácta eſt: & tribus ab eo cálamis adhíbitis ad ſcribéndam exílii legem, nullus eórũ réddidit atraméntum: & cùm nihilóminùs in propóſito ſcribéndi ímpiũ decrétum persíſteret, ipsíus déxtera diſſolútis nervis, tota contrémuit. His commótus Valens chartam utráque manu cónſcidit. Ea autem nocte, quæ ad deliberándum Baſilío data eſt, Valéntis uxor íntimis eſt cruciáta dolóribus, & únicus filius in gravem morbum íncidit. Quibus ille pertérritus, iniquitátem ſuam recognóſcens, Baſilíum accérſit, quo præsénte puer cœpit convaléſcere: verùm, vocátis à Valénte ad viséndum púerum hæréticis, pauló pòſt móritur.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus.

[illegible]

ABſtinéntia & continéntia fuit admirábili: una túnica conténtus erat: in jejúnio ſervándo diligentíſſimus, in oratióne aſſíduus, in qua ſæpè totam noctem conſumébat. Virginitátem perpétuò cóluit. Monaſtériis extrúctis, ita Monachórum inſtitútum temperávit, ut ſolitáriæ atque actuóſæ vitæ utilitátes præclárè ſimul conjúngeret. Multa eruditè ſcripſit, ac nemo, teſte Gregório Nazianzéno, ſacræ Scriptúræ libros vérius aut ubériùs explicávit. Obiit Kaléndis Januárii, cùm tantùm ſpíritu vivens, præter oſſa & pellem, nulla prætéreà córporis parte conſtáre viderétur.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14. f.

IN illo témpore: Dixit Jeſus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem ſuũ, & matrem, & uxórem, & filios, & fratres, & ſoróres, adhuc autẽ & ánimam ſuã, non poteſt meus eſſe diſcípulus. Et réliqua.

Homilía S. Baſilíi Epíſcopi.

Lib. Regul. fuſius explic. ad interrog. 8.

PErfécta quidem renuntiátio in eo consíſtit, ut id aſſequámur, ne ad ipsíus étiam vitæ affectiónem propénſi ſimus, & reſpónſum mortis habeámus, ut non ſimus fidéntes in nobis ipſis. Hujúſmodi autem renuntiátio inítium ſumit, ab alienatióne rerum externárum, véluti à poſſeſſiónibus, ab inàni glória,

ria, à vivéndi conſuetúdine, à rerum inutílium amóre, quemádmodum étiam ſuo exémplo nobis oſtendérunt ſancti Dómini noſtri diſcípuli, Jacóbus quidem & Joánnes, relícto patre Zebedæo, & ipſa quoque navícula, de qua omnis illórum victus rátio pendébat: Matthæus verò cùm ab ipſo telónio ſurréxit, ac Dóminum ſecútus eſt.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: * Stolam glóriæ induit eum. * Et ad portas paradíſi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. * Et ad portas.

Lectio viii.

Sed quid opus eſt, noſtris ratiónibus, aut ſanctórum virórum exémplis, id quod dícimus, confirmáre, cùm ipſa Dómini verba in médium liceat afférre, iiſque ipſis religióſam ac Deum timéntem ánimam commovére, quibus ille perſpícuè & ſine controvérſia proteſtátur, dicens: Sic igitur quicúmque ex vobis non renuntiáverit ómnibus quæ póſſidet, non poteſt meus eſſe diſcípulus. Et álio in loco, cùm priùs dixíſſet: Si vis perféctus eſſe, vade & vende ómnia quæ habes, & da paupéribus: póſteà ſubjúnxit: Veni, ſéquere me.

℟. In médio Eccléſiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus ſpíritu ſapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem & exultatiónem theſaurizávit ſuper eum. * Et implévit. Glória Patri. * Et implévit.

Lectio ix.

Eſt igitur renuntiátio, quemádmodum docúimus, vinculórum terrénæ hujus ac temporális vitæ ſolútio, atque ab humánis negótiis liberátio, per quam ad ineúndam viam, qua ad Deum pervenítur, aptióres & promptióres efficimur: & expedíta rátio ad acquiſitiónem uſúmque rerū, quæ ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, longè ſunt pretioſióres: & in ſumma, cordis humáni ad cœléſtem converſatiónem tranſlátio, ita ut dícere líceat: Noſtra converſátio in cœlis eſt: & (quod máximum eſt) inítium unde ad Chriſti ſimilitúdinem evádimus, qui cùm dives eſſet, propter nos pauper eſt factus.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudib. fit commem. Oct. S. Joannis, Antiph. Ipſe eſt. ℣. Factus eſt. Oratio. Deus auctor. ut ſuprà. 377.

In ii. Veſp. fit commem. Octavæ, ut ſuprà, & SS. Viti & ſoc. Aña. Iſtórum eſt enim. ℣. Lætámini. xxvi.

Oratio.

Da Eccléſiæ tuæ, quæſumus Dómine, ſanctis martyribus tuis Vito, Modéſto, atque Creſcéntia intercedéntibus, ſupèrbè non ſápere, ſed tibi plácita humilitáte proficere: ut prava deſpíciens, quæcúmque recta ſunt, líbera exérceat charitáte. Per Dóminum.

DIE XV. JUNII.

Quarta die infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Joánnes in óppido ſancti Facúndi, quod vulgò Sáhagun núncupant in Diœceſi Legionénſi, poſt diutúrnā séxdecim annórū matris ſterilitátem, anno reparátæ ſalútis milléſimo quadringentéſimo ac trigéſimo natus eſt ipſo die natáli Præcurſóris Dómini, cujus proptéreà illi nomen impóſitum. Piè à genitóribus educátus, cœpit ab ipſa pueríitia non obſcúra dare futúræ ſanctitátis indícia. Nam puerília declínans, condiſcípulos ad pietátem, concórdiam, ac pudícos mores non tam verbo, quàm exémplo hortabátur. Ubi enim vel locus próminēs, aut áltiùs fa-

Digitized by Google

ſaxum occurrêbat, mira ſupra ætátem facúndia concionabátur, innocénti prænúntians tyrocínio, quantus póſteà divíni Verbi præco eſſet futúrus.

℟. In aſcénſu altáris ſancti glóriam dedit ſanctitátis amíctum: * Et in hora ſacrificii apérti ſunt cœli, & vidit viſiónes Dei. ℣. Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine, & de lege tua docúeris eum. Et.

Lectio v.

HUmanióribus primùm litteris, dein altióribus quoque diſciplínis, ſed multò magis pietáti óperam dedit apud Mónachos Cœnóbii ſanctórum Facúndi ac Primitívi; ínterim clericáli milítiæ adſcriptus, eccleſiáſtico beneficio, cui cura animárum imminêbat, per Vicárium, quoúſque ad Presbyterátum promoverétur, regendo, patre adniténte decorátus, euangélicam parábolam boni Paſtóris cognoſcéntis oves ſuas, ſecum ſubínde réputans, unáque ánxius tum de óvibus mercenárii cuſtódiæ créditis, tum de ánnuis provéntibus alièno ſibi labóre percéptis, ſolícitus, beneficio renúntians, quibus angebátur ſcrúpulos éxuens, ánimum priſtínæ tranquillitáti reſtítuit.

℟. Verbum ipſius quaſi fácula ardêbat, * Et quaſi málleus cónterens petram, ut leníret iracúndiam, & conciliáret cor patris ad filium.

℣. Vivus eſt ſermo Dei, éfficax & penetrabílior omni gládio concípiti. Et quaſi.

Lectio vi.

EMénſo ſtudiórum currículo, inter Epíſcopi Burgénſis familiáres adſcitus, ea enítuit morum ſanctitáte, præclaræque índolis ſpécie, ut apud Antíſtitem íntimam nactus benevoléntiam, ac grátia præ céteris valens, ómnium, ſed præsértim páuperum, ad ſuum Præſulem pro impetránda ope confugiéntium, benéficus advocátus exíſteret. Sacris inſignítus Ordínibus, ac à memoráto Epíſcopo amplo Eccléſiæ Burgénſis Canonicátu donátus, inſtitútæ ſemel vitæ rigórem retínuit, ac provenientes ſibi ex Eccleſiáſticis beneficiis rédditus, liberalióri beneficéntia in páuperes erogábat, quos étiam ſanctíſſimis mónitis ad humánæ vitæ misérias fórtiter tolerándas hortabátur.

℟. Loquebátur Dóminus ad eum ſicut ſolet loqui homo ad amícum ſuum: * Et cóntulit ei ſplendórem, & pulchritúdinem ampliávit, ut incomparábili decóre ómnium óculis apparéret.

℣. Lux & ſol ortus eſt, & húmiles exaltáti ſunt. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. 6.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Dilígite inimícos veſtros: benefácite his, qui odérunt vos. Et réliqua.

De Homilia ſancti Thomæ Epíſcopi.

SEd dicet áliquis, ſi hoc ita eſt, non deberémus recitáre Pſalmos David: nam in eis multa mala imprecátur inimícis ſuis. Atténdite, fratres, contra quos inimícos lóquitur. Sunt enim inimíci, quos debémus dilígere, & ſunt inimíci, quos debémus odíſſe. Opórtet inter hos diſtínguere, & amícos ab inimícis dignóſcere. Tu amícum putas illum, qui tuis vítiis palpat, qui óculos tuos excæcat, & velum ponit ne vídeas turpitúdines tuas; qui dormiénti in peccáto cervicália ponit, qui te décipit, & illúdit, qui famam tuam & ánimam perdit, adulatórem & fautórem peccatórum tuórum,

qui

Digitized by Google

qui tibi fodit fóveam, in qua cadas, & parat láqueum, quo capiáris, quo conſulénte peris; quo blandiénte insánis, quo favénte mille pérpetras facínora. Hic cálice áureo venénum tibi propinat. Verè ſicut ait Sápiens: Adulátor blandus inimícus occúltus; &, Inimíci hóminis doméſtici ejus; in hunc beneficia confers, hunc quaſi ánimam tuam díligis, huic ómnia, quæ habes, libénter donas. O insáne & fátue, quàm benè imples Dóminicum consílium néſciens: nam verè díligis inimícum, & benéfacis his, qui te odérunt, & decípiunt, & irrídent, & illúdunt.

℟. Annuntiábam, ut pœniténtiam ágerent, & converteréntur ad Dóminum: * Digna pœniténtiæ ópera faciéntes. ℣. Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, tota die ſalutáre tuum. Digna.

Lectio VIII.

O Si benè atténdas ópera, quantò magis amícus vidétur, qui te perséquitur: nam ille facit, ut cognóſcas te ípſum, dicit tibi vera, & vítia tua tibi pandit: ille facit te vivere ſollícitum ne túrpia agas, ſciens quia non parcet tibi: ille éxcitat te, & exércet ad ómnia ópera virtútum, humíliat te, & præbet tibi matériam patiéntiæ, manſuetúdinis, fortitúdinis, & charitátis, & illúſtrem facit, & præſtántem in bonitáte. Aperi óculos, & vide, quia hic, qui putátur inimícus, benéficus eſt. Quid multum ergo fácies, ſi pro tantis bonis, quæ tibi præſtat, néſciens licèt & invítus, eum diléxeris, & pro illo Deum oráveris? Non eſt hic verus inimícus, ſed próximus. Ego tibi veros inimícos oſténdam, quos óderis, quos déſtruas, quibus ómnia, quæ in Pſalmis légeris, imprecéris. Dæmones, peccáta tua & vítia, hæc ſunt, quæ te perdunt, quæ te déſtruunt, quæ tibi gehénnam parant. Contra hos inimícos ora, ut perdat & déſtruat eos Dóminus, & tu quantum vales, déſtrue illos. Sed & caro iſta, quam tu tantum díligis, quam ſic foves, & nutris, & in qua nutriénda vitam tuá expéndis, máximus inimicus tuus eſt. Hanc caſtíga, hác súbjice, hanc doma & malè tracta, donec eam in ſervitútem rédigas.

℟. Perſequútus eſt iníquos, & qui conturbábant pópulum: * Et omnes operárii iniquitátis conturbáti ſunt. ℣. Quàm ſpecióſi pedes euangelizántium bona, euangelizántium pacem. Et omnes. Glória patri. Et omnes.

Pro SS. martyribus Vito & ſociis. Lectio IX.

VItus ádmodum puer ínſcio patre baptizátus eſt: quod cùm ille reſcivíſſet, nihil prætermíſit, quo filium à Chriſtiána religióne removéret. Qua in voluntáte permanénté, Valeriáno júdici verbéribus caſtigándum trádidit. Sed nihilóminùs in ſenténtia persíſtens, patri rédditus eſt. Sed dū eum pater gráviùs puníre cógitat, Vitus Angeli mónitu, comítibus Modéſto & Creſcéntia, ejus educatóribus, migrat in aliénas terras: ibíq; eam ſanctitátis laudem adéptus eſt, ut ejus fama ad Diocletiánum perláta, ipſum Imperátor accérſeret, ut filium ſuum à dæmone vexátum liberáret: quo liberáto, cùm ei amplíſſimis præmiis ingrátus Imperátor, ut deos cóleret perſuadére non potuíſſet, unà cum Modéſto & Creſcéntia, vínculis conſtríctum mittit in cárcerem. Quos ubi conſtantióres eſſe cómperit, demítti jubet in ingens vas liquáto plumbo, fervénti resína ac pice plenum: in quo cùm trium Hebræórum puerórum more di-

divinos hymnos cánerent, inde erépti leóni objiciúntur: qui proſtérnens ſe, eórum pedes lambébat. Quare inflammátus ira Imperàtor, quòd multitúdinem vidébat miráculo commovéri, eos in catáſta ſterni jubet, & ita cædi eórum membra atque oſſa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura magníque terræmótus fuére, quibus templa deórum corruérunt, & multi oppréſſi ſunt. Eórum Relíquias Floréntia nóbilis fémina, unguéntis condítas honorificè ſepelívit. Te Deum, 12.

In Laudibus commemor. SS. Viti & ſociorum martyrum, Antiphona. Veſtri capilli. ℣. Exultábunt. xxxiv. Oratio. Da Eccléſiæ tuæ. 381.

DIE XVI. JUNII.

Quinta die infra Octavam. In primo Noct. Lect. de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

HAud tamen in hac ſumma liberalitáte ac pietáte ſúbſtitit ardens ejus Deo magis, magíſve placéndi ac próximo inſerviéndi deſidérium; ſed ut próprium electórum eſt majóribus ſemper virtútibus increſcere, ſanctióris vitæ normam ſectátus eſt. Nam brevì paréntibus, ac pátruo amíſſis, quò expedítius ſublimióris perfectiónis gradus aſſequerétur, canonicátu, ceteríſque beneficiis, nec non familiári, quo apud Epíſcopum fungebátur, miniſtério abdicátis, ſoliſque eleemóſynis pro Miſſæ ſacrificio ad ſui ſuſtentatiónem conténtus, júgibus précibus, ac ſacrórum librórum lectióni ánimum addíxit, & ne uni ſibi víveret, cœpit Verbum Dei magno auditórum concúrſu, paríque profectu annuntiáre.

℟. In aſcénſu altáris ſancti glóriam dedit ſanctitátis amíctum: * Et in hora ſacrificii apérti ſunt cœli, & vidit viſiónes Dei. ℣. Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine, & de lege tua docúeris eum. Et.

Lectio v.

SAlmánticæ id témporis ádeò cruéntis factiónibus divína humánaque ómnia permíxta erant, ut ómnium órdinum, ac præſértim nobílium ſánguine, non viæ tantùm, ac fora, ſed ipſa quoque templa, plerúmque redundárent. Hinc Joánnes divíno ſpíritus éxcitus, Salmánticam tamquam Angelus pacis profectus, ibíque in inſigne ſancti Bartholomæi Collégium cooptátus, piis opéribus ac aſſíduis ad pópulum conciónibus totus incúbuit. Nihil tímuit, nihil recuſávit, nil dénique intentátum omíſit, quo perditórum ánimas ad melióꝛem frugem revocáret, ac ardéntes circumquáque civílium diſſenſiónum flammas copióſis cœléſtis doctrínæ fluéntis extíngueret.

℟. Verbum ipſíus quaſi fácula ardébat, * Et quaſi málleus cónterens petram, ut leníret iracúndiam, & conciliáret cor patris ad fílium. ℣. Vivus eſt ſermo Dei, éfficax & penetrabílior omni gládio ancípiti. Et quaſi.

Lectio vi.

VErùm pérvicax, ac ferális diſſidéntium rábies in ipſum ódia convértit, quòd unus cruénta è mánibus arma univérſis excútere audébat. Cùm verò céteri ſodáles, Joánnis cauſa in ſeditioſórum indignatiónem adduceréntur, ille ne Collégium mali quídpiam paterétur, ſociórum indemnitáti cónſulens, inde ſponte démigrans, ad Eccleſiam ſanctæ Agathæ ſe ſe recépit, ubi tanta abſtinéntia vixit, ut ſolo pane menſam inſtrúeret; léctulum ſarmentórum faſces, cervical ſaxum

eídem

Digitized by Google

eidem ſuppeditábant: quæ tamen intérdiu ſuper injéctis véſtibus obtegébat, ne inſtitútæ vitæ rigor céteris innotéſceret, indéque in ſanctitátis opiniónem deveníret.

℟. Loquebátur Dóminus ad eum ſicut ſolet loqui homo ad amícum ſuum: * Et cóntulit ei ſplendórem, & pulchritúdinem ampliávit, ut incomparábili decóre ómnium óculis appparéret. ℣. Lux & ſol ortus eſt, & húmiles exaltáti ſunt. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Léctio vii. Cap. 5. c.

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Dilígite inimícos veſtros: benefácite his, qui odérunt vos. Et réliqua.

De Homilía ſancti Thomæ Epíſcopi.

Quid fratrem & próximum tuum odis, atque perſéqueris? O ſtulte! non eſt ille inimícus, ſed próximus: non te perſéquitur homo, quem fecit Deus, ſed malítia, quam fecit homo: illa eſt inimícus tuus, illam óderis, illam perſéqueris, illam deſtrúeris. Tolle malítiam à fratre, non te perſequétur: non tibi malefáciet. Fac ergo ut déſtruas illam: ſed quómodo? Si eſuríerit (inquit Apóſtolus) inimícus tuus, ciba illum. Si ſitit, potum da illi: hoc enim agens, carbónes ignis cóngeres ſuper caput ejus, & accendétur cháritas, & deſtruétur malítia, & ceſsábit inimicítia, & erit frater, quem inimícum putábas. Noli vinci à malo, ſed vince in bono malum, ut ait Apóſtolus: Certámen enim magnum eſt inter fratris malítiam, & tuam bonitátem, certa viríliter, ut beneficiis vincas illum, qui te aggréditur incómmodis: grandis enim tibi glória eſt, ſi in hoc certámine victor eváſeris: & grandis eſt confúſio, ſi ſuperátus fúeris. Non cedat bónitas tua malítiæ fratris tui, & non victa ſuccúmbat, ſed ſuper eum triúmpha.

℟. Annuntiábam, ut pœniténtiam ágerent, & converténtur ad Dóminum: * Digna pœniténtiæ ópera faciéntes. ℣. Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, tota die ſalutáre tuum. Digna.

Léctio viii.

Sufficere debúerat ad dilectiónem inimicórum hæc tam ſpléndida & glorióſa victória: ſufficere & cómmodum grande, quod ex perſecutióne cápimus; ſed, adhuc álias habémus ratiónes & conſideratiónes, quibus ad hoc ánimum inclinémus. Prima conſiderátio eſt: quòd Deus ita vult, & præcipit, & hoc gratum eſt illi. Quanta quotídie fácimus pro amícis, quod à nobis alienátos & invítos, orántibus amícis, in noſtram grátiam recípimus, ut illis placerémus? O Chriſtiáne, facis hoc pro amícis, & non facis pro Deo: máximè cùm hoc non ſolùm conſúltat, ſed & præcípiat, ut ſi non velis reconciliári inimíco, propter hoc grátiam & amicítiam illíus perdas; & ſi nolis inimíco fieri amícus, Dei inimícus efficiáris. O Dómine, verè ne tuam amicítiam perdam! omnes fúrias, imò & ipſos dæmones, ſi præcíperes dilígere, pro amícis habérem. Quantæ ergo malítiæ eſt nolle flecti, nolle obtemperáre. Quid tantum pótuit tibi próximus nocére, ut non magis Dei amor, & beneficia pónerent, & váleant apud te? Vides quia non eſt fragílitas, ſed perverſitas nolle hoc implére.

Digitized by Google

℟. Perſequútus eſt iníquos, & qui conturbábant pópulum: * Et omnes operárii iniquitátis conturbáti ſunt.
℣. Quàm ſpecióſi pedes euangelizántium bona, euangelizántium pacem. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

SEcúnda eſt conſiderátio tui ſtatus, & profeſſiónis. Nónne Chriſtiánus es? nónne hanc ſcholam séqueris? Réſpice Magíſtrum tuum, Ducem tuum, & vide quanta bona fecit inimícis ſuis: quómodo curábat ægrótos eórum, quómodo docébat, quómodo diligébat, quómodo ſitiébat ſalútem eórum, quómodo pro crucifigéntibus orat. Pendébat in cruce cruéntus, plagátus & lacerátus ab eis, quibus tanta beneficia præſtíterat, neque conténti torméntis, inſultábant ludíbriis, deridéntes & ſubſannántes, movéntes cápita ſua dicébant: Alios ſalvos fecit, ſe ipſum non poteſt ſalvum fácere. Audit patiénter inſultatóres ſuos, & Patrem orat, Dimítte: & tu coram eo petis vindíctam? qua fronte, quo vultu? & quid, óbſecro, ſimile tu paſſus es ab inimícis tuis? Chriſtiáne réſpice in fáciem Chriſti tui, réſpice & ejúſdem ſcholæ diſcípulos, Apóſtolos, & Mártyres. Quantú laboravérunt, quómodo ſudavérunt, ut proficerent illis, à quibus affligebántur, & quómodo docébant, & illumináre cupiébant perſecutóres ſuos. Si ergo de ſchola Chriſti es, cur non séqueris profeſſiónem? cur eum diſcípulus non imitáris? non legis, quia, Omnes, qui piè volunt vivere in Chriſto, perſecutiónem patiúntur? Te Deum laudámus. 12.

DIE XVII. JUNII.

Sexta die infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

TRibus poſt médiam noctem *horis* è cubíli ſurgébat, ut ſeſe ad ſacrificium peragéndum tota ánimi devotióne diſpóneret. Verbum Dei in cœmetériis ac plateís, in privátis dómibus, ac ubicúmque neceſſitas póſceret, pari zelo ac fructu effundébat. Hæc agéntem periculóſus calculórum morbus inváſit, à quo cùm niſi ancípiti ſectiónis remédio medicórum judício liberári poſſet, de Religióſo in quópiam Ordine vitæ inſtitúto capeſséndo votum nuncupávit, ſi ab imminénti morbo eriperétur. Exaudívit Dóminus deprecatiónem ſervi ſui, qui priſtinæ rédditus ſanitáti, Auguſtiniáno Ordini nomen dedit, ſelécto Salmanticénſi Cœnóbio, in quo præ céteris ſevérior reguláris diſciplínæ obſervántia vigébat.
℟. In aſcénſu altáris ſancti glóriam dedit ſanctitátis amíctum; * Et in hora ſacrifícii apérti ſunt cœli, & vidit viſiónes Dei. ℣. Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine, & de lege tua docúeris eum. Et.

Lectio v.

AT vir ætáte provéctus, ac honoríficis in Theología títulis inſignítus, inter Novítios Religióſos adſcríptus tãta enítuit humilitáte, modéſtia atque obediéntia, ut tamquam lucérna ſuper candelábrũ póſita, céteris prælucéret. Hinc factum eſt, ut cùm poſt annum tyrocínii ſolémnia de more vota emiſíſſet, vix octo elápſis ménſibus, idémmet Novitiórũ Magíſter, ac pauló pòſt Salmãticénſis Cœnóbii Prior eligerétur. Injúncta múnera omni ſtúdió ac cura éxequens, regulárem diſciplínam non tã verbis, quàm exémplo ſervávit. Cœléſtium meditatióni inténtus, graves Dæmonum perſecutiónes paſſus eſt: nam præter hor-

horrénda ſpectra, dira étiam
ab iiſdem vérbera excépit: quæ
tamen ómnia divíno ille ful-
tus auxílio, ſemper evícit.
℟. Verbum ipsíus quaſi fácula
ardébat, * Et quaſi málleus
cónterens petram, ut leníret
iracúndiam, & conciliáret cor
Patris ad filium.
℣. Vivus eſt ſermo Dei, éffi-
cax & penetrabílior omni
gládio concípiti. Et. Lect. vi.
INtermiſſam deínde repa-
rándæ inter Salmanticénſes
concórdiæ óperam, tum pró-
pria urgénte charitáte, tum
étiam Superiórum præcépto
resúmens, non ſemel inter pu-
gnántium gládios præſentíſſi-
mum vitæ diſcrímen adívit. At
nullis ille minis, nullis injú-
riis, nullis dénique objéctis pe-
rículis ab incœpto detérritus,
obfirmáto ánimo, cívium mſi-
tuas in cædes ruéntium cúneos
irrúmpens, advectúmque ſe-
cum púlpitum aſcéndens, tãto
oratiónis ímpetu furéntiũ áni-
mos pérculit, ut plúrimi abjé-
cto ferro mſituos in ampléxus
rúerent; álii innóxias à cæde
manus ſervántes, quávis adhuc
ódia concóquerent, mitióres
tamen ſeſe domum recíperent.
℟. Loquebátur Dóminus ad
eum ſicut ſolet loqui homo ad
amícum ſuum: * Et cóntulit
ei ſplendórem, & pulchritú-
dinem ampliávit, ut incom-
parábili decóre ómnium ócu-
lis appparéret. ℣. Lux & ſol
ortus eſt, & húmiles exaltáti
ſunt. Et. Glória Patri. Et.

Léctio ſancti Evangélii ſecún-
dùm Matthæum.

IN illo témpore: Dixit Je-
ſus diſcípulis ſuis: Dilígi-
te inimícos veſtros: benefá-
cite his, qui odérunt vos.
Et réliqua.

De Homilía S. Thomæ Epíſc.

TErtia conſiderátio eſt val-
dè útilis ad hoc, ut consi-
deres, quia licèt æmulus tuus
injuſtè te perſequátur, tamen
tu juſtè potens propter peccá-
ta tua. Quid hóminem áſpi-
cis? Atténde divínam juſti-
tiam, cujus eſt miníſter ille:
non hunc læsíſti, ſed Deum
máximè offendíſti. Unde Ba-
ſilíus: Quid, inquit, quaſi ca-
nis fremens lápidem inſéque-
ris? Aſpice manum, quæ illum
projécit: atténde ſcílicet pec-
cátis tuis, quibus hæc prome-
ruíſti. Ille enim à Deo miſſus
eſt, ut te premat & affligat in
tuum cómmodum, ſi fortè
convertáris, & te pœníteat.
Unde Pſalmus: Ego autem,
cùm mihi moléſti eſſent, ſcíli-
cet inimíci, induébar cilício,
opérui in jejúnio ánimam
meam. Sic fac. Agnóſce quòd
à Deo eſt iſta perſecútio; hu-
mília te coram Deo, plora,
jejúna, pœniténtiam age, ora
pro peccátis, rem age cum
Deo, quem offendíſti, & Deo
placáto ceſſábit inimícus.
℟. Annuntiábam, ut pœni-
téntiam ágerent, & conver-
teréntur ad Dóminum: * Di-
gna pœniténtiæ ópera faciéntes.
℣. Os meum annuntiábit
juſtítiam tuam, tota die ſalu-
táre tuum. Digna.

OH quale exémplum in il-
lo, qui hoc dicébat, quó-
modo hoc ópere implébat?
Eſſe propter peccátum adul-
térii & homicídii, quod com-
míſit, ſuſcitávit Dóminus Ab-
ſalónem filium ejus contra
ipſum, ut Regno expélleret:
qui óptimè hoc cognóſcens,
contra veniéntem filium non
arma capit, non ſe defendit,
ſed veſtítus ſacco & cínere ca-
put conſpérſum pœniténtiam
agens & plorans, pedéſter
egréſſus eſt Jerúſalem, & nu-
dis pédibus incédens, ut Deum
humilitáte & pœniténtia pla-
cáret: cùmque ſic plorans tri-
ſtis & humiliátus procéderet,

Digitized by Google

ecce Sémei filius Jémini ex látere montis lápides contra ipſum mittébat, mille blaſphémias & injúrias dicens contra eum cum ſupérbia, indignatióne, & clamóre: Egrédere, egrédere vir ſánguinum, & vir Bélial. Agnóvit Rex, quòd à Deo miſſus eſſet, & patiénter tulit. Imò lætabátur intus ſperans à Dño cónſequi véniam pro tanta maledictióne, ſperās quòd vindicáto peccáto tali maledictióne, Dei furor placarétur, & ceſsáret indignátio. ℟. Perſequútus eſt iníquos, & qui conturbábant pópulum: * Et omnes operárii iniquitátis conturbáti ſunt. ℣. Quàm ſpecióſi pedes euangelizántium bona, euangelizántium pacem. Et omnes. Glória Patri. Et omnes.

Lectio ix.

NEc decéptus eſt: nam placátus Deus hac ejus patiéntia & humilitáte, réddidit ei regnum, interféfto filio perſecutóre, quem Deus accéperat ad flagellándum, ad puniéndum ipſum: quem & perſecutórem pius Pater plorábat acérrimè poſt mortem uſque ádeò, ut indignátus Joab díceret ei: Amas odiéntes te, & ódio habes diligéntes te. Sic nos fácere deberémus in perſecutiónibus, particuláribus & generálibus, & ſtatim ceſsáret perſecútio. O ſi ſic nunc facerémus, fratres! O ſi ſic Deum placarémus, ut avérteret iram ſuam, & tólleret à nobis Turcas. Quid prodeſt collígere exércitus, & collígere peccáta? An neſcímus quia Turca iſte & bella, flagélla Dei ſunt? Si emendarémus vitam, & peccáta prætérita plorarémus coram Dómino, ipſe avérteret à nobis flagéllum ſuum, & daret de inimícis victóriam. Non dico ut arma relinquámus, nam hoc eſſet ſtultum, & tentáre Deum: ſed ut priùs Deum placémus, & deínde arma ſumámus, ſicut fecit David.

Te Deum laudámus. 12.

In Veſperis Commemoratio SS. martyrum Marci & Marcelliani, Antiph. Iſtórum eſt. ℣. Lætámini. ut in Commune plurim. Martyr. xxvi. Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: ut qui ſanctórum mártyrum tuórum Marci & Marcelliáni natalítia cólimus; à cunctis malis imminéntibus, eórum interceſſiónibus liberémur. Per Dóminum.

DIE XVIII. JUNII.

Séptima die intra Octavam. In primo Noct. Leguntur Lectiones de Script. occurr. In ſecundo Noct. Lectio iv.

CUm Joánnes Salmanticénſium diſcórdias, quas tres Hiſpáni Reges írrito conátu ſedáre tentavérunt, perpétua tandem pace compoſuiſſet, ac proptéreà ejus ſánctitas paſſim & ubíque celebrarétur, plúrimi ad eúmdem confluébant, ut patratórum ſcélerum confeſſióne facta, illíus magiſtério ad Dei præcépta ſervánda uteréntur. Ille verò ad pietátem faciliores dulci ſermóne récreans: álios qui diuturniórem in vítiis vitam égerant, ſuávi ſimul ac gravi correptióne ad contritiónem excitans, ſaluberrimis documéntis inſtruébat. Quandóque étiam, ubi facto opus abſolutiónem tantíſper differébat, ut iídem ferventióribus votis íntegram cum Deo reconciliatiónem expéterent.

℟. In aſcénſu altáris ſancti glóriam dedit ſanctitátis amíctum: * Et in hora ſacrifícii apérti ſunt cœli, & vidit viſiónes Dei. ℣. Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine, & de lege tua docúeris eum. Et in.

Lectio v.

EOdem charitátis impúlſu conſolabátur afflíctos, invi-

viſébat ægrótos, & emendicá-
tis per ſemet eleemóſynis inó-
piam páuperum ſublevábat.
Felix animárum vítiis inſer-
viéntium venátor, proſtitutárũ
præſértim mulíerum, quas cõ-
ciónibus ad pudicítiam colén-
dam redúxerat, ſalúti incúm-
bens, non modò fuſis ad Deum
précibus, verùm étiam quæſí-
ta à ditióribus ope, eáſdem in
ſuſcépto caſtæ vitæ propóſito
confirmábat. Tanto autem in
Deum amóre ferebátur, ut
mortis ſe penè dolóribus cón-
fici díceret, quóties álium pec-
cántem vidéret. Príncipem di-
ris exactiónibus súbditos af-
fligéntem pia primùm corre-
ctióne mónitum, dein impro-
víſo morbo corréptum, à ty-
ránnide revocávit.
℟. Verbum ipsíus quaſi fácu-
la ardébat, * Et quaſi málleus
cónterens petram, ut leníret
iracúndiam, & conciliáret
cor patris ad fílium. ℣. Vivus
eſt ſermo Dei, éfficax & pene-
trabílior omni gládio concí-
piti. Et quaſi.

Lectio vi.

Obediéntiam ita cóluit, ut
nihil niſi obténta à Præ-
fecto Cœnóbii facultáte aggre-
derétur. Flumen repentínis
tumens ímbribus, ac rapidíſſi-
mas volvens undas, ne præ-
ſcríptum ſibi ad redeúndum à
Superióre tempus elaberétur,
mula trajíciens, cùm aquis ab-
sórtus crederétur, in oppóſita
ripa ne quidem madefáctus ap-
páruit. Profúndæ ejúſdem hu-
militátis insígne argumentum
fuit, cùm ob patrátum mirácu-
lum Sanctus paſſim acclamá-
tus, impóſita cápiti, quam for-
te advértit, rejectórum pí-
ſcium ſporta, derídiculis étiam
córporis geſtibus in ſui con-
témptum púeros excitávit, qui
eúdem veluti fátuo illusóriis
clamóribus, imò & lápidum
procélla ad uſque Cœnóbium
inſultárunt.
℟. Loquebátur Dóminus ad
eum ſicut ſolet lóqui homo
ad amícum ſuum: * Et cón-
tulit ei ſplendórem, & pul-
chritúdinem ampliávit, ut
incomparábili decóre óm-
nium óculis apparéret.
℣. Lux & ſol ortus eſt, & hú-
miles exaltáti ſunt. Et.
Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſecún-
dùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Dixit Jeſus
diſcípulis ſuis: Dilígite ini-
mícos veſtros: benefácite his,
qui odérunt vos. Et réliqua.
De Homilía S. Thomæ Epíſc.

Quarta conſiderátio eſt ma-
lórum & damnórum, quæ
incúrrimus ex ódio & inimicí-
tia proximórum: hæc óptimè
enúmerat Pſalmus dicens: Dó-
mine Deus meus ſi feci iſtud,
ſi eſt iníquitas in mánibus
meis, ſi réddidi retribuéntibus
mihi mala, décidam méritò ab
inimícis meis inánis: perſe-
quátur inimícus ánimam me-
am, & comprehéndat, & con-
cúlcet in terra vitam meam:
Ecce quátuor damna máxima.
Primum: décidam méritò ab
inimícis meis inánis; ódium
enim próximi ómnia bona,
quæ agis, oratiónes, eleemó-
ſynas, jejúnia, caſſa & inánia
facit toto témpore, quo durat:
& perdis coram Deo totum
quod vivis; quantum malum
hoc? nam, ut ait Auguſtínus:
Omnis qui álium perſéquitur
in córpore, priùs ipſe perſe-
cutiónem súſtinet in corde.
Unde Pſalmus: Gládius eórum
intret in corda ipsórum. Aliũ
non vulneráſti, & jam ánimam
juguláſti. Nam qui odit fra-
trem ſuum, homicída eſt: &
bis, ſcílicet homicída ſui &
homicída próximi, ſi non fa-
cto, certè ánimo.
℟. Annuntiábam, ut pœni-
téntiam ágerent, & converte-
réntur ad Dóminum: * Di-

Digitized by Google

gna pœniténtiæ ópera faciéntes. ℣. Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, tota die ſalutáre tuum. Digna.

Lectio VIII.

TErtium damnum eſt vexátio illa, quam pátitur, qui odit; de quo ait: Comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam. O quàm conculcátam & vexátam habet à diábolo vitam qui odit, quando prémitur illo ódio, quaſi quodam veneno! Sic furit, vexátur, fatigátur, torquétur graviſſimo torménto, ſemper triſtis, & turbuléntus, & furióſus. O miſer, ſi non parcis próximo, parce tibi, qui ſic vexáris. Quartum damnum eſt: Et glóriam meam in púlverem dedúcat: quod non ſolùm de glória beatitúdinis ætérnæ, ſed étiam de glória illa, & coróna ex victória virtútis & patiéntiæ, de qua ſuprà díximus, intélligi poteſt, quam habuiſſet coram Deo & Angelis, ſi inimíci malítiam ſuperáſſet: illa in púlverem dedúcitur cùm vindícta quæritur, & cùm inimícum vincis, ipſe victus es coram Deo. ℟. Perſequútus eſt iníquos, & qui conturbábant pópulum: * Et omnes operárii iniquitátis conturbáti ſunt. ℣. Quàm ſpecióſi pedes euangelizántium bona, euangelizántium pacem. Et omnes. Glória patri. Et omnes.

Pro ſanctis Marco & Marcelliano. Lectio ix.

MArcus & Marcelliánus fratres Románi, propter Chriſtiánam fidem à Fabiáno duce comprehénſi, ad ſtípitem alligáti ſunt, pédibus clavis confixis. Ad quos cùm ita loquerétur judex: Reſipíſcite míſeri, & vos ipſos ab his cruciátibus erípite: reſpondérunt: Numquam tam jucúndè epuláti ſumus, quàm hæc libénter Jeſu Chriſti cauſa perférimus, in cujus amóre nunc fixi eſſe cœpimus: útinam támdiu nos hæc pati ſinat, quámdiu hoc corruptíbili córpore veſtíti érimus. Qui diem noctémque in torméntis divínas laudes canéntes, dénique telis tranſfixi, ad martyrii glóriam pervenérunt. Quorum córpora via Ardeatína ſepúlta ſunt. Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commem. SS. martyrum Marci & Marcelliani, Antiph. Veſtri capílli cápitis omnes numeráti ſunt: nolíte timére, multis paſséribus melióres eſtis vos. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Oratio ut ſuprà.

Ad Veſp. Dupl. omnia ut in die, cum commem. SS. martyrum Gervaſii & Protaſii, Antiph. Iſtórum eſt enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

DEus, qui nos ánnua ſanctórum mártyrum tuórum Gerváſii & Protáſii ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

DIE XIX. JUNII.

In octava ſancti Joannis, Duplex minus.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

CUm immaculátus ambuláſſet in lege Dómini, ac toto corde exquiſiviſſet eum, méruit ſingulári charíſmate Cœléſtis beatitúdinis ſuavitátem adhuc inter hómines prælibáre. Eo enim charitátis ardóre in auguſtíſſimo Miſſæ ſacrificio totus in Deum rapiebátur, ut cœléſtia gáudia prægú-

guſtans Chriſtum Dóminum ſole ſplendidiórem, ac micantióra ſtellis vúlnera exhibéntem intuerétur: vivis è fóntibus Salvatóris háuriens fluénta vitæ, & arcána cœlórum myſtéria. Hujus tam ſtupéndi prodigii, præter céteros teſtes, prædicátor éxtitit ſanctus Thomas de Villanóva Archiepíſcopus Valentínus. Hinc illíus effígies, vel Euchariſtíam mánibus tenens, vel ante eam genufléxa efformátur.

℟. In aſcénſu altáris ſancti glóriam dedit ſanctitátis amíctum: * Et in hora ſacrifícii apérti ſunt cœli, & vidit viſiónes Dei. ℣. Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine, & de lege tua docúeris eum. Et in.

Lectio v.

Anno ante óbitum poſtrémum ſibi vitæ futúrum diem prænuntiávit. Morbo autem corréptus, cùm ſe jamjam moritúrum intellígeret, adſtántes fratres admiſsórum ſibi erratórum véniam rogávit, eoſdémque ſalutáribus moniméntis inſtrúxit. Ita tértio Idus Júnii, qua hora véſperæ pro ſalutánda Deípara ſignum públicè dari ſolet, illa verba in manus tuas Dómine récitans ſpíritum Deo réddidit anno ætátis ſuæ quadragéſimo nono, à Domínico natáli milléſimo quadringentéſimo ſeptuagéſimo nono. Antequam verò ejúſdem corpus eccleſiáſtico ritu conderétur, miris ſtatim porténtis enítuit. Inter quæ præcípuum refértur, quòd repentíni imbres poſt ſeptem ménſium ſiccitátem ſuper áridam ac ſqualéntem tellúrem cecidére.

℟. Verbum ipſíus quaſi fácula ardébat, * Et quaſi málleus cónterens petram, ut leníret iracúndiam, & conciliáret cor patris ad fílium. ℣. Vivus eſt ſermo Dei, éfficax & penetrabílior omni gládio concípiti. Et quaſi.

Lectio vi.

Anno póſteà ab ejus óbitu quarto ac quinquagéſimo, ſacrum ejúſdem corpus, ut decéntius conderétur, è ſepúlchro érutum mirábili odóris ſuavitáte flagrávit. Relíquiæ étiam ad Príncipes ac Urbes tranſmíſſæ ipſúmmet odórem, quocúmque humána arte compóſito ſuaviórem exhalábant. Illíus imágo ad Indos in Perúviam deláta, ac honóris grátia gemmis pretioſíſque lapíllis ornáta, multis ſtatim miráculis coruſcávit. Nam pleríque váriis morbis vexáti ſolo ejúſdem aſpéctu repéntè convaluérunt. Urbéſque epidémia afflíctæ priſtínam ſtatim incolumitátem recepérunt. Hinc miraculórum fama longè latéque diffúſa, pleræque Indiárum Urbes Joánnem ſibi in Patrónum adſcivérunt. Illis autem longióri exámine comprobátis Alexánder octávus Póntifex máximus eúmdem ſolémni pompa in Sanctórum númerum rétulit die décima ſexta Octóbris, anno Dómini milléſimo ſexcentéſimo nonagéſimo.

℟. Loquebátur Dóminus ad eum ſicut ſolet loqui homo ad amícum ſuum: * Et cóntulit ei ſplendórem, & pulchritúdinem ampliávit, ut incomparábili decóre ómnium óculis apparéret. ℣. Lux & ſol ortus eſt, & húmiles exaltáti ſunt. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Dilígite inimícos veſtros: benefácite his, qui odérunt vos. Et réliqua.

Digitized by Google

De Homilía ſancti Thomæ Epíſcopi.

Quinta conſiderátio eſt plúrium & magnárum utilitátum, quæ ex remiſſióne injúriæ nobis provéniunt. Prima eſt grande méritum & glória, de qua in Euangélio dícitur. Secúnda eſt peccatórum vénia. Pſalmus: Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos: & iniquitátibus noſtris tu propitiáberis. Hoc eſt, quod Dóminus in Euangélio promíttit, dicens: Si dimiséritis homínibus, & Pater veſter cœléſtis dimíttet vobis: & ſi non, non. Unde hoc quotídie dícimus in Oratióne Domínica, & ad hoc fortè cánitur Euangélium in princípio Quadrageſímæ, ut ſi quæritis véniam à Deo, primò dimittátis próximo, ne fruſtrà laborétis. O Dómine, & quàm bona, & útilis convéntio! libénter accépto pactum: ut pro tantíllo mihi tanta dimittántur. Grátias tibi, quia hábeo quod dimíttam, ut & mihi dimittátur.

℟. Annuntiábam, ut pœniténtiam ágerent, & converteréntur ad Dóminum: * Digna pœniténtiæ ópera faciéntes. ℣. Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, tota die ſalutáre tuum. Digna.

Lectio vii.

In poteſtáte noſtra fratres (inquit Auguſtínus) pósita eſt noſtra ſenténtia, & niſi nos eam ſubſcribámus, non pronuntiábitur contra nos. Subſcríbis contra te, cùm non vis dimíttere próximo tuo: quia dum non parcis, indígnum vénia te reddis. Miſer, atténdis quid tibi féceritt homo, & non consíderas quid ipſe féceris Deo? Unde in Eccleſiáſtico: Homo hómini ſervat iram, & à Deo quærit medélam. Imple ergo óleo charitátis vaſa vácua exémplo víduæ Sareptánæ, ut ex illo poſſis réddere, quæ debes creditóri tuo. Tértia utílitas eſt, quæ dícitur in Euangélio: Ut ſitis filii Patris veſtri. Quantum eſt eſſe filium tanti Patris! Aliæ virtútes ex bruto te fáciunt hóminem: Cháritas ex hómine te facit filium Dei. quòd ſi filium, & hærédem! Sed cujus, & quantæ hæreditátis? hærédem Dei, ómnium ejus divitiárum, ómnium bonórum ejus, perpétui Regni & ineffábilis glóriæ, ad quam nos perdúcat Jeſus: Amen.

℟. Perſequútus eſt iníquos, & qui conturbábant pópulum: * Et omnes operárii iniquitátis conturbáti ſunt. ℣. Quàm ſpecióſi pedes euangelizántium bona, euangelizántium pacem. Et. Glória Patri. Et omnes.

Pro SS. martyribus Gervaſio & Protaſio. Lectio ix.

Gerváſius & Protáſius, Vitális & Valériæ filii, quorum pater Ravénnæ, mater Medioláni pro Chriſti Dómini fide martyrium ſubiérunt, diſtribúto paupéribus património, doméſticos ſervos libertáte donárunt. Quo facto Gentílium ſacerdótes immáne in illos concéptum ódium habébant. Quare cùm Aſtáſius Comes in bellum profíciſci vellet, hanc occaſiónem perdéndi pios fratres ſe nactos eſſe putavérunt. Itaque Aſtáſio perſuádent ſe à diis admónitos eſſe, nullo modo eum in bello victórem futúrum, niſi Gerváſio & Protáſio coáctis Chriſtum negáre, eóſdem ad ſacra diis faciénda compélleret. Quod cùm illi deteſtaréntur, Aſtáſius imperávit, Gerváſium támdiu cædi, dum inter vérbera expiráret: Protáſium fúſtibus contúſum, ſecúri pércuti jubet. Quorum córpora Philíppus Chriſti ſervus clàm ſúſtulit, & in ſuis ædibus ſepelívit: quæ póſteà ſan-

ſanctus Ambróſius Dei móni-
tu invénta, in loco ſacro & inſigni collocánda curávit. Paſſi ſunt Mediolàni, decimotértio Kaléndas Júlii.

Te Deum laudámus, 12.

In Laudib. fit commem. SS. martyrum Gervaſii & Protaſii. Antiph. Veſtri capílli cápitis omnes numeráti ſunt: nolíte timére, multis paſſéribus melióres eſtis vos. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Oratio ut ſuprà. 390.

In ſecundis Veſperis fit commem. ſeq.

DIE XX. JUNII.

S. Silverii Papæ & mart. Aña. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Infirmitátem. de Communi unius Mart. xvi.

Lectio ii.

Silvérius Campánus, poſt Agapítum próximè Póntifex creátus eſt: cujus doctrína & sánctitas illúxit in inſectándis hæréticis, & conſtántis ánimi magnitúdo perſpécta eſt in tuéndo judício Agapiti. Nam Anthimum, quem, quia Eutychiánam hæreſim defendébat, Agapítus ab Epiſcopátu Conſtantinopolitáno depoſúerat, cùm à Theodóra Augúſta ſæpiſſimè rogátus eſſet, reſtitúere nóluit.

℟. Dómine præveníſti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. ℣. Vitam pétiit à te, & tribuíſti ei longitúdinem diérum in ſæculum ſæculi. Poſuíſti. Glória Patri. Poſuíſti.

Lectio iii.

QUamóbrem iráta múlier mandat Belliſário, ut Silvérium mittat in exílium. Qui exulávit in ínſula Póntia, unde his verbis ſcripſíſſe fertur ad Amatórem Epiſcopum: Suſténtor pane tribulatiónis & aqua angúſtiæ, nec tamen dimíſi aut dimítto officium meum. Quod re ipſa probávit: nam ibi coácto Concílio multórum Epiſcopórum, quædam conſtítuit, quæ ad integritátem fidei cathólicæ, & ad reſtituéndam Eccleſiáſticam diſciplínam pertinébant. Ubi brevi incómmodis ærúmniſque conféctus, obdormívit in Dómino, duodécimo Kaléndas Júlii: cujus ſepúlchrum multis miráculis illuſtrátum fuit: cùm Eccléſiæ præfuíſſet annos tres, & ámpliùs, creátis menſe Decémbri Presbyteris trédecim, Diáconis quinque, Epíſcopis per divérſa loca decem & novem.

Te Deum laudámus. 12.

DIE XXII. JUNII.

S. Paulini Epiſcopi & Confeſſ. Aña. Sacérdos & Póntifex. ℣. Amávit eum. Oratio. Da quæſumus, ut in Communi Confeſſ. Pontificis. xxxvii.

Lectio ii.

PAulínus Nolæ Epíſcopus, erudítus ſtúdiis humanitátis, doctus étiam divínis lítteris, multa elegánter & ornátè ſcripſit vérſibus & solúta oratióne. Hujus viri chàritas præcípuè celebrátur, quòd vaſtáta à Gothis Campánia, omnem facultátem, ne relíctis quidem ſibi rebus ad vitam neceſsáriis, in aléndos páuperes, & captívos rediméndos contúlerit. Quo témpore, ut ſcribit ſanctus Auguſtínus, ex opulentíſſimo dívite voluntáte paupérrimus, & copioſíſſimè ſanctus, captus à Bárbaris ſic Deum precabátur: Dómine, ne excrúcier propter aurum & argéntum: ubi enim ſint ómnia mea, tu ſcis. Póſteà verò Vvándalis eáſdem regiónes infeſtántibus, cùm ab eo póſceret vídua ut filium ſibi redímeret, conſúmptis rebus ómnibus in officio pietátis, ſeípſum pro illo in ſervitútem trádidit.

Lectio iii.

IGitur in Africam profectus, dómini ſui, qui regis erat ge-

Digitized by Google

gener, hortum colendum ſuſcépit. Verùm cùm prophetíæ dono regis mortem ipſi dómino prædixíſſet, & rex in ſomnis Paulínum ſedéntem médium inter duos júdices, ſibíque de mánibus eripiéntem flagéllum vidiſſet: tantus vir cógnitus honorificentíſſimè dimiſſus eſt, condonátis ei ómnibus ſuis cívibus, qui captívi fúerant. Nolam revérſus ad Epiſcopále officium, cùm verbo & exemplo omnes ad pietátem Chriſtiánam inflammáret, láterum dolóre corréptus eſt; mox cubículum, in quo jacébat, terræmótu contrémuit, ac paulò pòſt ánimam Deo réddidit.

Te Deum laudámus. 12.

DIE XXIII. JUNII.

In Vigilia S. Joannis Baptiſtæ.

Léctio S. Euangélii ſecùndùm Lucam.

Lectio i. Cap. 1.

FUit in diébus Heródis, regis Judææ, ſacérdos quidam nómine Zacharías, de vice Abía, & uxor illíus de filiábus Aaron, & nomen ejus Eliſabeth. Et réliqua.

Homilía S. Ambróſii Epíſcopi.

Liber 1. in Lucam.

DOcet nos Scriptúra divína, non ſolùm mores in iis qui prædicábiles ſunt, ſed étiam paréntes oportére laudári: ut véluti tranſmíſſa immaculátæ puritátis hæréditas, in iis quos vólumus laudáre, præcéllat. Quæ enim ália inténtio hoc loco ſancti Euangeliſtæ, niſi ut ſanctus Joánnes Baptíſta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, paſſióne? Sic étiam ſancti Sámuel mater Anna laudátur: ſic Iſaac à paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris derelíquit. Sacérdos itaque Zacharías, nec ſolùm ſacérdos; ſed étiam de vice Abía, id eſt, nóbilis inter ſuperióres famílias.

Reſponſoria de Feria currenti.

Lectio ii.

ET uxor, inquit, illi de filiábus Aaron. Non ſolùm ígitur à paréntibus, ſed étiam à majóribus ſancti Joánnis nobílitas propagátur, non ſæculári poteſtáte ſublímis, ſed religiónis ſucceſſióne venerábilis. Tales enim majóres habére débuit præntintius Chriſti: ut non repéntè concéptam, ſed à majóribus accéptam, & ipſo infúſam jure natúræ, prædicáre fidem Domínici viderétur advéntus. Erant, inquit, ambo juſti ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis, & juſtificatiónibus Dómini ſine queréla. Quid ad hoc réferunt, qui peccátis ſuis ſolátia præferéntes, ſine peccátis frequéntibus hóminem putant eſſe non poſſe: & utúntur verſículo quia ſcriptum eſt in Job: Nemo mundus à ſorde, nec ſi uníus diéi vita ejus ſit in terra.

Lectio iii.

QUibus reſpondéndum eſt, priùs ut quid ſit hóminem ſine peccáto eſſe, defíniant: utrùm numquam omníno peccáſſe, an deſiiſſe peccáre. Si enim hoc putant ſine peccáto eſſe, numquam omníno peccáſſe: & ipſe conſéntio. Omnes enim peccavérunt, & egent glória Dei. Sin autem eum qui véterem errórem corréxerit, & in eam ſe vitæ transformáverit qualitátem, ut témperet à peccáto, negant abſtinére à delíctis: non poſſum in eórum convenire ſenténtiam, cùm legámus: Quia ſic Dóminus diléxit Eccléſiam, ut exhíbeat ipſam ſibi glorióſam, & non habéntem máculam aut rugam, aut áliquid ejúſmodi, ſed ut ſit ſancta & immaculáta.

Antiphona ad Benedictus ut in Pſalterio: & poſt Antiphonam dicuntur Preces Feriales flexis genibus.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: ut família tua per viam ſalútis incédat, & beáti Joánnis præcursóris hortaménta ſectándo, ad eum quem prædíxit, ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

Veſperæ de S. Joanne Baptiſta.

DIE XXIV. JUNII.

In Nativitate S. Joannis Baptiſtæ. Dupl. primæ Claſſis.

Ad Veſperas, Antiphona.

IPſe præíbit ante illum in ſpíritu & virtútæ Elíæ, paráre Dómino plebem perféctam. Pſal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Aña. Joánnes eſt nomen ejus: vinum & síceram non bibet, & multi in nativitáte ejus gaudébunt. Aña. Ex útero ſenectútis & ſtérili Joánnes natus eſt præcúrſor Dómini.

Aña. Iſte puer magnus coram Dómrno: nam & manus ejus cum ipſo eſt. Aña. Nazaræus vocábitur puer iſte: vinum & síceram non bibet, & omne immúndum non manducábit ex útero matris ſuæ.

Capitulum. Iſajæ 42.

AUdíte ínſulæ, & atténdite pópuli de longè: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus eſt nóminis mei.

Hymnus.

UT queant laxis reſonáre fibris
Mira geſtórum fámuli tuórum,
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.
Núntius celſo véniens olympo,
Te patri magnum fore naſcitúrum,
Nomen, & vitæ sériem gerendæ
Ordine promit.
Ille promíſſi dúbius ſupérni,
Pérdidit promptæ módulos loquélæ:
Sed reformáſti génitus peremptæ
Organa vocis.
Ventris obſtrúſo récubans cubili,
Sénſeras Regem thálamo manéntem:
Hinc parens nati méritis utérque
Abdita pandit.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúſq; virtus
Spíritus ſemper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Fuit homo miſſus à Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ingréſſo Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus, ſtans à dextris Altáris incénſi.

Oratio.

DEus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecíſti: da pópulis tuis ſpirituálium grátiam gaudiórum; & ómnium fidélium mentes dírige in viam ſalútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Præcurſóris Dóminum, * Veníte adorémus.
Pſalmus. Venite. 1.

Hymnus.

ANtra deſérti téneris ſub annis,
Cívium turmas fúgiens, petíſti,
Ne levi poſſes maculáre vitam
Crímine linguæ.
Præbuit durum tégumen camélus
Artubus ſacris, ſtróphium bidéntes,
Cui latex hauſtum, ſociáta paſtum
Mella locúſtis.
Céteri tantùm cecinére Vatum

Digitized by Google

Corde præſágo jubar affutú-
rum:
Tu quidem mundi ſcelus au-
feréntem
Indice prodis.
Non fuit vaſti ſpátium per
orbis
Sánctior quiſquam génitus
Joánne,
Qui nefas ſæcli méruit lavàn-
tem
Tíngere lymphis.
Sit decus Patri, genitæque
Proli,
Et tibi compar utriúſque vir-
tus
Spíritus ſemper, Deus unus,
omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno, Antiph.

Priúſquam te formárem in útero, novi te: & ántequam progrederéris, ſanctificávi te.

Pſalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit: * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum, * quod fructũ ſuũ dabit in témpore ſuo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tamquam pulvis, quam próji-cit ventus à fácie terræ.

Ideò non reſúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum: * & iter impiórum períbit.

Aña. Priúſquam te formárem in útero, novi te: & ántequam progrederéris, ſanctificávi te. Aña Ad ómnia quæ mittam te, dicit Dóminus, ibis: ne tímeas, & quæ mandávero tibi, loquéris ad eos.

Pſalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérſus Dóminum, & advérſus Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplínam, ne quando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña. Ad ómnia quæ mittam te, dicit Dóminus, ibis: ne tímeas, & quæ mandávero tibi, loquéris ad eos. Aña. Ne tímeas à fácie eórum, quia ego tecum ſum, dicit Dóminus.

Pſalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſúrgunt advérſũ me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem Dómine ſuſcéptor meus

meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum: * & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, ſalvum me fac Deus meus:

Quóniam tu percuſsíſti omnes adverſántes mihi ſine cauſa: * dentes peccatórum contrivíſti.

Dómini eſt ſalus; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Ne tímeas à fácie eórũ, quia ego tecũ ſum, dicit Dñs.

℣. Fuit homo miſſus à Deo.

℞. Cui nomen erat Joánnes.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio i. Cap. I.

Verba Jeremíæ filii Helcíæ, de ſacerdótibus, qui fuerunt in Anathoth, in Terra Bénjamin. Quod factum eſt verbum Dómini ad eum in diébus Joſíæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum eſt in diébus Jóakim filii Joſíæ regis Juda uſq; ad conſummatiónem undécimi anni Sedecíæ filii Joſíæ regis Juda, uſque ad trãſmigratiónẽ Jerúſalem in menſe quinto. Et factum eſt verbũ Dñi ad me, dicens: Priúſquam te formárem in útero, novi te: & ántequam exíres de vulva, ſanctificávi te, & Prophétam in Géntibus dedi te.

℞. Fuit homo Miſſus à Deo, cui nomen erat Joánnes: * Hic venit in teſtimónium, ut teſtimónium perhibéret de lúmine, & paráret Dómino plebem perféctam. ℣. Erat Joánnes in deſérto prædicans baptíſmum pœniténtiæ. Hic venit.

Lectio ii.

Et dixi, A a a, Dómine Deus: ecce néſcio loqui, quia puer ego ſum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer ſum; quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: & univérſa quæcũmq; mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum: quia tecum ego ſum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et miſit Dóminus manum ſuam, & tétigit os meum: & dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo, ecce conſtítui te hódie ſuper Gentes, & ſuper regna: ut evéllas, & déſtruas, & diſpérdas, & díſſipes, & ædífices, & plantes.

℞. Eliſabeth Zacharíæ magnũ virum génuit, Joánnem Baptíſtam præcurſórem Dómini: * Qui viam Dómino præparávit in erémo. ℣. Fuit homo miſſus à Deo, cui nomen erat Joánnes. Qui.

Lectio iii.

Tu ergo accínge lumbos tuos, & ſurge, & lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes à fácie eórum, nec enim timére te fáciam vultũ eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, & in colúmnam férream, & in murum æreum ſuper omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & ſacerdótibus, & pópulo terræ. Et bellábunt advérſum te, & non prævalébunt: quia ego tecum ſum, ait Dóminus, ut liberẽ te.

℞. Priúſquam te formárem in útero, novi te: & ántequam exíres de ventre ſanctificávi te: * Et Prophétam in Géntibus dedi te. ℣. Vir diléctus à Deo, & homínibus honorátus eſt. Et. Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno. Antiph.

Miſit Dóminus manum ſuam, & tétigit os meum, & Prophétam in Géntibus dedit me Dóminus. Pſalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilatáſti mihi.

Miſerére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Digitized by Google

Filii hóminum úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.
Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.
Sacrificáte ſacrificium juſtitiæ, & ſperáte in Dómino. * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?
Signátum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine: * dediſti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.
In pace in idípſum * dórmiam & requiéſcam;
Quóniam tu Dómine ſinguláriter in ſpe * conſtituíſti me.
Ant. Miſit Dóminus manum ſuam, & tétigit os meum, & Prophétam in Géntibus dedit me Dóminus. Ant. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce conſtítui te ſuper Gentes, & regna.

Pſalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine manè exáudies vocem meam.
Manè aſtábo tibi & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.
Odiſti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum ſánguinum & dolóſum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpéctu tuo viam meam.
Quóniam non eſt in ore eórum véritas: * cor eórum vanum eſt.
Sepúlchrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolóſè agébant, * júdica illos Deus.
Décidant à cogitatiónibus ſuis, ſecúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.
Et læténtur omnes, qui ſperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.
Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.
Ant. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce conſtítui te ſuper Gentes, & regna.
Antiphona. Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus eſt nóminis mei.

Pſalmus 8.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuũ in univérſa terra!
Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunã, & ſtellas, quæ tu fundáſti.
Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum?
Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eũ ſuper ópera manuũ tuárũ.
Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, inſuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & piſces maris, *

Digitized by Google

tis, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Antiphona. Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus eſt nóminis mei.

℣. Inter natos mulíerum non ſurréxit major.

℟. Joánne Baptíſta.

Sermo S.P.N. Auguſtini Epíſcopi.

Sermone 20. de Sanctis.

Lectio iv.

POſt illum ſacroſánctum Dómini natális diem, nullíus hóminum nativitátem légimus celebrári, niſi ſolíus beáti Joánnis Baptíſtæ. In áliis ſanctis & eléctis Dei nóvimus illum diem coli, quo illos, poſt conſummationem labórum, & devíctum triumphatúmque mundum, in perpétuas æternitátes præſens hæc vita partúriit. In áliis conſummáta últimi diéi mérita celebrántur; in hoc étiam prima dies, & ipſa étiam hóminis inítia conſecrántur: pro hac abſque dúbio cauſa, quia per hunc Dóminus advéntum ſuum, ne súbitò hómines inſperátum non agnóſcerent, vóluit eſſe teſtátum. Joánnes autem figúra fuit véteris teſtaménti, & in ſe formam prætulit legis: & ideò Joánnes prænuntiávit Salvatórem, ſicut lex grátiam præcucúrrit.

℟. Deſcéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in ſenectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptíſta. ℣. Iſte puer magnus coram Dómino: nam & manus ejus cum ipſo eſt. Et.

Lectio v.

QUòd autem nondum natus de ſecréto matérni úteri prophetávit, & expers lucis jam teſtis eſt veritátis: hoc eſt intelligéndum, quòd latens ſub velámine & carne litteræ, & Redemptórem mundo ſpíritu prædicávit, & nobis Dóminum noſtrum, de quodam legis útero proclamávit. Ergo quia Judæi erravérunt à ventre, id eſt, à lege, quæ à Chriſto grávida erat, erravérunt à ventre, locúti ſunt falſa: ídeò hic venit in teſtimónium, ut teſtimónium perhibéret de lúmine.

Hic eſt præcúrſor diléctus, & lucérna lucens ante Dóminum: * Ipſe eſt enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; ſed & Agnum Dei demonſtrávit, & illuminávit mentes hóminum. ℣. Ipſe præíbit ante illum in ſpíritu & virtúte Elíæ. Ipſe.

Lectio vi.

QUòd autem Joánnes in cárcere conſtitútus, ad Chriſtum diſcípulos ſuos órdinat; lex ad Euangélium tranſmíttit. Quæ lex juxta typum Joánnis, quaſi ignorántiæ clauſa cárcere, in obſcúro & in occúlto jacébat, & Judáica cæcitáte ſenſus intra lítteram tenebátur inclúſus. De hoc beátus Euangeliſta prolóquitur: ille erat lucérna ardens, id eſt, Spíritus ſancti igne ſuccénſus, ut mundo ignorántiæ nocte poſſéſſo, lumen ſalútis oſténderet, & quaſi inter denſíſſimas delictórum ténebras, ſplendidíſſimum juſtítiæ ſolem lucis ſuæ rádio demonſtráret, & de ſeípſo, dicens: Ego vox clamántis in deſérto.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & póſtulans pugillárem, ſcripſit, dicens: * Joánnes eſt nomen ejus. ℣. Apértum eſt os Zacharíæ, & prophetávit, dicens. Joánnes. Glória. Joánnes.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Póſuit os meũ Dóminus quaſi gládium acútum: ſub umbra manus ſuæ protéxit me.

Digitized by Google

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?
Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua:
Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbriũ non accépit advérſus próximos ſuos.
Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.
Qui jurat próximo ſuo, & non décipit, * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Ant. Póſuit os meum Dóminus quaſi gládium acútum: ſub umbra manus ſuę protéxit me.
Ant. Formans me ex útero ſervum ſibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut ſis ſalus mea uſque ad extrémum terræ. Pſalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.
Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.
Quóniam præveníſti eum in benedictiónibus dulcédinis: * poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.
Vitam pétiit à te: * & tribuíſti ei longitúdinem diérum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.
Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo: * glóriam & magnũ decórem impónes ſuper eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſæculum ſæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex ſperat in Dómino: * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes: * & ſemen eórum à filiis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre.
Quóniam pones eos dorſum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, & pſallémus virtútes tuas.
Ant. Formans me ex útero ſervum ſibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut ſis ſalus mea uſque ad extrémum terræ. Ant. Reges vidébunt, & consúrgent príncipes, & adorábunt Dñm Deum tuũ, qui elégit te. Pſalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * ſemper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant manſuéti, & læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípſum.
Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies veſtræ non confundéntur.
Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.
Guſtáte & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus: * beátus vir qui ſperat in eo.

Timēte Dóminum omnes ſancti ejus: * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, & eſuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis eſt homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam à malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.
Oculi Dómini ſuper juſtos: * & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxtà eſt Dóminus iis, qui tribuláto ſunt corde: * & húmiles ſpíritu ſalvábit.
Multæ tribulatiónes juſtórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péſſima, * & qui odérunt juſtum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum: * & non delínquent omnes qui ſperant in eo.
Aña. Reges vidébunt, & consúrgent príncipes, & adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te. ℣. Eliſabeth Zachariç magnum virum génuit. ℟. Joánnem Baptíſtam præcursórem Dómini.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. f

Eliſabeth implétum eſt tempus pariéndi, & pépe-rit fílium. Et audiérunt vicini & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus miſericórdiam ſuam cum illa, & congratulabántur ei. Et réliqua.

Homilía S. Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. Comment. in Luc. c. 1. ante finem.

Peperit filium Eliſabeth, & congratulabántur vicíni. Habet ſanctórum edítio lætítiam plurimórum, quia commúne eſt bonum. Juſtítia enim commúnis eſt virtus: & ideò in ortu juſti futúræ vitæ insígne præmíttitur, & grátia ſecutúræ virtútis exultatióne vicinórum præfiguránte ſignátur. Pulchrè autem tempus, quo fuit in útero Prophéta, deſcríbitur, ne Maríæ præséntia taceátur: ſed tempus ſilétur infántiæ, eó quia infántiç impediménta neſcívit. Et ideò in Euangélio nihil ſuper eo légimus, niſi ortum ejus & orá-culum, exultatiónem in útero, vocem in deſérto. ℟. Præcúrſor Dómini venit, de quo ipſe teſtátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptíſta. ℣. Hic eſt enim Prophéta, & plus quàm Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio viii.

Neque enim ullam infántiæ ſenſit ætátem, qui ſupra natúram, ſupra ætátem in útero pófitus matris, à mensúra cœpit ætátis plenitúdinis Chriſti. Mirè ſanctus Euangelíſta præmitténdum putávit, quòd plúrimi infántem patris nómine Zacharíam appellándum putáverint: ut advértas matri non nomen alicújus diſplicuiſſe degéneris, ſed id ſancto infúſum Spíritu, quod ab Angelo antè Zacharíæ fúerat prænuntiátum. Et quidem ille mutus intimáre vocábulum filii nequívit uxóri: ſed per prophétiam Eliſabeth dídicit, quod non didícerat à marito. ℟. Gá-

Digitized by Google

℟. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Naſcétur tibi filius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt.
℣. Erit enim magnus coram Dómino, vinum & síceram non bibet. Et. Glória. Et.

Lectio ix.

JOánnes eſt, inquit, nomen ejus: hoc eſt, non nos ei nomen impónimus, qui jam à Deo nomen accépit. Habet vocábulum ſuum, quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita Sanctórum, ut à Deo nomen accípiant. Sic Jacob Iſrael dícitur, quia Deum vidit. Sic Dóminus noſter Jeſus nominátus eſt ántequam natus, cui non Angelus, ſed Pater nomen impóſuit. Vides, Angelos, quæ audíerint, non quæ uſurpáverint, nuntiáre. Nec miréris, ſi nomen múlier, quod non audívit, aſséruit, quando Spíritus ei ſanctus, qui Angelo mandáverat, revelávit.
Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ELíſabeth Zacharíæ magnum virum génuit, Joánnem Baptíſtam præcursórem Dómini. Pſalmus Dóminus regnávit. cum reliquis. 12.
Ant. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & ſcripſit, dicens: Joánnes eſt nomen ejus. Ant. Joánnes vocábitur nomen ejus: & in nativitáte ejus multi gaudébunt. Ant. Inter natos mulíerum non ſurréxit major Joánne Baptíſta.
Ant. Tu puer Prophéta Altíſſimi vocáberis: præíbis ante Dóminum paráre vias ejus.

Capitulum. Iſajæ 49.

AUdíte ínſulæ & atténdite pópuli de longè: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus eſt nóminis mei.

Hymnus.

O Nimis felix, meritíque celſi,
Néſciens labem nívei pudóris,
Præpotens Martyr, nemorúmque cultor,
Maxime Vatum.
Serta ter denis álios corónant
Aucta creméntis, duplicáta quoſdam;
Trina te fructu cumuláta centum
Néxibus ornant.
Nunc potens noſtri méritis opímis
Péctoris duros lápides revélle,
Aſperum planans iter, & reflexos
Dírige calles.
Ut pius mundi Sator & Redémptor,
Méntibus culpæ ſine labe puris,
Ritè dignétur véniens beátos
Pónere greſſus.
Láudibus cives célebrent ſupérni,
Te Deus ſimplex, paritérque trine,
Súpplices & nos véniam precámur:
Parce redémptis. Amen.

℣. Iſte puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipſo eſt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Apértum eſt os Zacharíæ, & prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Iſrael.

Oratio.

DEus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecíſti: da pópulis tuis ſpirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam ſalútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Innuébant patri ejus.
Capitulum. Audíte ínſulæ.
℟. breve. Fuit homo, * Miſſus à Deo. Fuit homo.

Digitized by Google

* Cui nomen erat Joánnes. Miſſus. Glória. Fuit. ℣. Inter natos mulíerum non ſurréxit major. ℟. Joánne Baptíſta.

Ad Sextam, Antiphona.

Joánnes vocábitur.

Capitulum. Iſaiæ 49.

ET nunc hæc dicit Dóminus, formans me ex útero ſervum ſibi: Dedi te in lucem Géntium, ut ſis ſalus mea uſque ad extrémum terræ.

℟. br. Inter natos mulíerum, * Non ſurréxit major. Inter. ℣. Joánne Baptíſta. Non ſurréxit. Glória Patri. Inter.

℣. Elíſabeth Zacharíæ magnum virum génuit. ℟. Joánnem Baptíſtam præcurſórem Dómine.

Ad Nonam, Antiphona.

Tu puer.

Capitulum. Iſaiæ 49. b

REges vidébunt, & conſúrgent príncipes, & adorábunt Dóminum Deum tuum, & ſanctū Iſrael, qui elégit te.

℟. breve. Elíſabeth Zacharíæ, * Magnum virum génuit. Elíſabeth. ℣. Joánnem Baptíſtam præcurſórem Dómini. Magnum. Glória. Elíſabeth.

℣. Iſte puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipſo eſt.

Ad Veſp. Ant. Elíſabeth Zacharíæ. cum reliq. de Laudib. ut ſuprà. Pſalmi, Capitul. & Hymn. ut in primis Veſp. 395.

℣. Iſte puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipſo eſt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Puer qui natus eſt nobis, plus quàm Prophéta eſt: hic eſt enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non ſurréxit major Joánne Baptíſta.

Oratio. Deus, qui præséntem. ut ſuprà.

DIE XXV. JUNII.

Secunda die infra Octav. Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Sermone [illegible] de Sanctis.

Lectio iv.

NAtálem ſancti Joánnis, fratres chariſſimi, hódie celebrámus: quod nulli umquam Sanctórū légimus fuiſſe concéſſum. Solíus enim Dómini, & beáti Joánnis dies nativitátis in univérſo mundo celebrátur & cólitur. Hunc enim ſtérilis péperit, illū virgo concépit: in Elíſabeth ſterílitas vincitur, in beáta María conceptiónis conſuetúdo mutátur. Elíſabeth virum cognoſcéndo, filiū génuit: María Angelo crédidit, & concépit. Hóminem concépit Elíſabeth, hóminem & María: ſed Elíſabeth ſolum hóminem, María Deum & hóminem.

℟. Deſcéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in ſenectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptíſta. ℣. Iſte puer magnus coram Dómino: nam & manus ejus cum ipſo eſt. Et.

Lectio v.

MAgnus ígitur Joánnes, cujus magnitúdini étiam Salvátor teſtimónium pérhibet, dicens: Non ſurréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptíſta. Præcéllit céteros, éminet univérſis: antecéllit Prophétas, ſupergréditur Patriárchas: & quiſquis de mulíere natus eſt, inférior eſt Joánne. Dicit fortáſſe áliquis: Si inter natos mulíerum Joánnes major eſt: major eſt Salvatóre. Abſit. Joánnes enim natus mulíeris, Chriſtus autem vírginis natus eſt. Ille corruptíbilis úteri ſínibus effúſus eſt, iſte impollútæ vírginis flore progénitus.

℟. Hic eſt præcúrſor diléctus, & lucérna lucens ante Dóminum: * Ipſe eſt enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit

Digitized by Google

rávit in erémo; ſed & Agnum Dei demonſtrávit, & illuminávit mentes hóminum.

℣. Ipſe præíbit ante illum in ſpíritu & virtúte Elíæ. Ipſe.

Lectio vi.

SI ergo intellígimus myſtérium, fratres mei, Joánnes homo eſt, Chriſtus Deus eſt. Humiliétur homo, ut exaltétur Deus, ſecúndùm illud quod de Dómino ipſe Joánnes dixit: Illum opórtet créſcere, me autem minui. Ut humiliarétur homo, hódie natus eſt Joánnes, quo incípiunt decréſcere dies. Ut exaltétur Deus, eo die natus eſt Chriſtus, quo incípiunt créſcere dies. Magnum ſacraméntum, fratres chariſſimi. Ideò celebrámus natálem Joánnis ſicut & Chriſti, quia & ipſa nativitas plena eſt myſtério. Quo myſtério, niſi humilitátis noſtræ, ſicut nativitas Chriſti plena eſt myſtério altitúdinis noſtræ?

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & póſtulans pugillárem, ſcripſit, dicens; * Joánnes eſt nomen ejus. ℣. Apértum eſt os Zacharíæ, & prophetávit, dicens. Joánnes. Glória. Joánnes.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. f

ELíſabeth implétum eſt tempus pariéndi, & péperit filium. Et audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus miſericórdiam ſuam cum illa, & cõgratulabántur ei. Et réliqua.

De Homilía S. Ambróſii Epiſc.

Lib. 2. in Luc. cap. 1. circa finem.

JOánnes eſt, inquit, nomen ejus. Non póterat Eliſabeth Dómini ignoráre prænúntium, quæ prophetáverat Chriſtum. Benè ádditur: Quia nemo in cognatióne ejus vocabátur hoc nómine, ut intélligas nomen non géneris eſſe, ſed Vatis. Zacharías quoque nutu interrogátur: ſed quia incredúlitas ei affátum erípúerat & audítum, quod voce non póterat, manu & lítteris eſt locútus,

℟. Præcúrſor Dómini venit, de quo ipſe teſtátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptíſta. ℣. Hic eſt enim Prophéta, & plus quàm Prophéta, de quo Salvátor ait, Nullus major.

Lectio viii.

SCripſit enim dicens: Joánnes eſt nomen ejus. Et hic nomen non impónitur, ſed aſtrúitur: meritóque contínuò reſolúta eſt lingua ejus: quia quam vínxerat incredúlitas, fides ſolvit. Credámus & nos ígitur, ut loquámur; ut lingua noſtra, quæ incredulitátis vínculis eſt ligáta, ratiónis voce ſolvátur.

℟. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Naſcétur tibi fílius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt.

℣. Erit enim magnus coram Dómino, vinum & síceram non bibet. Et. Glória. Et.

Lectio ix.

SCribámus ſpíritu myſtéria, ſi vólumus loqui: ſcribámus prænúntium Chriſti, non in tábulis lapídeis, ſed in tábulis cordis carnálibus. Etenim qui Joánnem lóquitur, Chriſtum prophétat. Loquámur Joánnē, loquámur & Chriſtum: ut noſtrum quoque os poſſit aperíri, quod in ſacerdóte tanto, irrationábilis modo pécudis fræna nutántis fídei coercébant.

Te Deum laudámus. 12.

DIE XXVI. JUNII.

In feſto SS. martyrum Joannis & Pauli. Semiduplex.

A Capitulo fit de Feſto, & omnia dicuntur de Cõi plurimorum Mart. XXVI. exceptis his, quæ hic ſunt propria.

Quod

Digitized by Google

Quod ſi hoc Feſtum venerit in Dominica, transfertur in ſequentem diem.

Ad Magnificat, Antiphona. Aſtitérunt juſti ante Dóminum, & ab ínvicem non ſunt ſeparáti: cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei appellá-ti ſunt.

Orátio.

Quæſumus omnípotens Deus: ut nos gemináta lætítia hodiérnæ feſtivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis & Pauli glorificatióne procédit: quos éadem fides & páſſio verè fecit eſſe germános. Per Dóminum.

Deinde fit comm. de Oct. S. Joannis, Aña. Puer qui natus eſt. ℣. Iſte puer. Orátio. Deus, qui præséntem diem. 402.

In primo Nocturno.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 8. c

FRatres, Debitóres ſumus non carni, ut ſecúndùm carnem vivámus. Si enim ſecúndùm carnem vixéritis, moriémini: ſi autem ſpíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim ſpíritu Dei agúntur, ii ſunt filii Dei. Non enim accepíſtis ſpíritum ſervitútis iterùm in timóre, ſed accepíſtis ſpíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater.) Ipſe enim Spíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro, quòd ſumus filii Dei. Si autem filii, & hærédes; hærédes quidem Dei, cohærédes autem Chriſti: ſi tamen compátimur, ut & conglorificémur. Exíſtimo enim quòd non ſunt condígnę paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúrę revelatiónem filiórum Dei expéctat.

℟. Iſti ſunt duo viri misericórdiæ, qui aſsíſtunt ante Dóminum, * Dominatórem univérſæ terræ. ℣. Iſti ſunt duæ olívæ, & duo candelábra lucéntia ante Dóminum. Dominatórem.

Lectio ii.

SCimus autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui ſecúndùm propóſitum vocáti ſunt ſancti. Nam quos præſcívit, & prædeſtinávit confórmes fieri imáginis Filii ſui, ut ſit ipſe primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædeſtinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & juſtificávit: quos autem juſtificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? ſi Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio ſuo non pepércit, ſed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accuſábit advérſus eléctos Dei? Deus qui juſtíficat, quis eſt qui condémnet? Chriſtus Jeſus, qui mórtuus eſt, imò qui & reſurréxit, qui eſt ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſpléndidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti.

Lectio iii.

QUis ergo nos ſeparábit à charitáte Chriſti? tribulátio, an angúſtia, an fames, an núditas, an perículum, an perſecútio, an gládius? (ſicut ſcriptum eſt: Quia propter te mortificámur tota die: æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.) Sed in his ómnibus ſuperámus propter eum qui diléxit nos. Certus ſum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque inſtántia, neque futúra, ne-

neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos ſeparáre à charitáte Dei, quæ eſt in Chriſto Jeſu Dómino noſtro.

℟. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Joánnes & Paulus fratres Románi, cùm facultátibus à Conſtántia Conſtantini fília, cui piè fideliterque ſervíerant, ſibi relíctis, Chriſti páuperes álerent; à Juliáno apóſtata in númerum familiárium ſuórum invitáti, líberè negavérunt ſe apud eum eſſe velle, qui à Jeſu Chriſto defeciſſet. Quibus ille ad deliberándum decem dies præfinit, ut niſi ad eam diem ei adhærére, & Jovi ſacrificáre conſtitúerint, ſibi moriéndum eſſe certò ſciant.

℟. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in mari rubro via ſine impedimento. ℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Illi intra id tempus réliqua ſua bona diſtribuérunt paupéribus, quò expeditióres ad Dóminum migráre poſſent, & plures juvárent, à quibus in ætérna tabernácula reciperéntur. Die décima Terentiánus prætóriæ cohórtis præféctus, ad eos miſſus, cum alláta Jovis effigie, ut eam veneraréntur, Imperatóris mandátum eis expónit; ut niſi Jovi cultum adhíbeant, moriántur. Qui ut erant orántes, reſpondérunt, ſe pro Chriſti fide, quem Deum mente & ore venerabántur, non dubitánter mortem ſubitúros.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes. Lectio vi.

At Terentiánus véritus, ne ſi públicè interficeréntur, pópulus commoverétur, domi ubi tunc erant, abſcíſſis eórum capítibus, ſexto Kaléndas Július ſecrétò eos ſepeliéndos curávit: rumorémque ſparſit Joánnem & Paulum in exſílium ejéctos eſſe. Verùm eórum mors à ſpirítibus immúndis, qui multórum córpora vexábant, pervulgáta eſt: in quibus Terentiáni filius & ipſe oppréſſus à dæmone, ad ſepúlchrum Mártyrum perdúctus, liberátus eſt. Quo miráculo & is in Chriſtum crédidit, & ejus pater Terentiánus, à quo étiam horum beatórum Mártyrum vita ſcripta eſſe dícitur.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum: * Quóniam donum, & pax eſt eléctis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 12.

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Atténdite à ferménto Phariſæórum, quod eſt hypócriſis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam cap. 5.

De hoc ferménto Apóſtolus præcipit: Itaque epulémur, non in ferménto véteri,

Digitized by Google

teri, neque in ferménto malítiæ & nequítiæ, ſed in ázymis ſinceritátis & veritátis. Nam ſicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, maſſam corrúmpit, universámque mox conſperſiónem ſuo ſapóre commáculat: ſic nimírum ſimulátio, cujus ſemel ánimum imbúerit, tota virtútum ſinceritáte & veritáte fraudábit. Eſt ergo ſenſus: Atténdite ne æmulémini ſimulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo & veſtra virtus ómnibus, & eórum revelétur hypócriſis.

℟. Propter teſtaméntum Dómini, & leges patérnas ſancti Dei perſtitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit ſemper ſpíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

VErùm quod ſéquitur: Quóniam quæ in ténebris dixíſtis, in lúmine dicéntur: non ſolùm in futúro, quando cuncta córdium abſcóndita proferéntur ad lucem, ſed & in præsénti témpore poteſt congruénter áccipi: quóniam quæ inter ténebras quondam preſſurárum, carcerúmque umbras, vel locúti vel paſſi ſunt Apóſtoli, nunc clarificáta per orbem Eccléſia, lectis eórum áctibus públicè prædicántur. Ne terreámini ab his qui occídunt corpus. Si perſecutóres Sanctórum, occíſis corpóribus non habent ampliùs quid contra illos agant; ergo ſupervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúſque diſcerpénda projíciunt, cùm nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea reſuſcitándo vivíficet, obſíſtere poſſint.

℟. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúſo ſánguine ſecúti ſunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléſtia. ℣. Ecce quam bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

DUo autē ſunt génera perſecutórum: unum palàm ſæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos munire atq; inſtitúere volens Salvátor, & ſuprà ab hypócriſi Phariſæórū atténdere, & hic à carnificū cæde præcípit non timére: quia vidélicet poſt morté nec horum crudélitas, nec illórum váleat ſimulátio duráre. Nónne quinque páſſeres véneunt dipóndio? Si minutíſſima, inquit, animália, & quæ quólibet per áera ferúntur volatília, Deus oblivíſci non poteſt; vos qui ad imáginem facti eſtis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus: quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non déſinit.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

PAulus & Joánnes dixérunt Juliáno: Nos unum Deum cólimus, qui fecit cœlum & terram. Pſalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 13.

Antiph. Paulus & Joánnes dixérunt Terentiáno: Si tuus dóminus eſt Juliánus, habéto pacem cum illo: nobis álius non eſt, niſi Dóminus Jeſus Chriſtus. Antiph. Joánnes & Paulus agnoſcéntes tyránnidem Juliáni, facultátes ſuas paupéribus erogáre cœpérunt. Antiph. Sancti Spíritus & ánimæ juſtórum hymnum dícite Deo, allelúja. Antiph. Joánnes & Paulus dixérunt ad Gallicánum: Fac votum Deo cœli, & eris victor mélius quàm fuiſti.

Digitized by Google

Capitulum. Sap. 3.

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori: illi autem ſunt in pace.

Hymnus, Rex glorióſe Mártyrum. ℣. Exultábunt. de Communi Mártyrum. xxxiv.

Ad Benedictus, Antiphona.

Iſti ſunt ſancti, qui pro Chriſti amóre minas hóminum contempsérunt: ſancti Mártyres in regno cœlórũ exúltant cum Angelis: ò quàm pretióſa eſt mors ſanctórum, qui aſsíduè aſsíſtunt ante Dóminum: & ab ínvicem non ſunt separáti.

Oratio. Quæſumus omnípotens. ut ſupra in I. Veſp. 405.

Deinde fit commem. Oct. S. Joannis, Aña. Apértum eſt os. ℣. Iſte puer magnus. Oratio. Deus, qui præséntem. ut in Laudib. Feſti. 402.

Ad Horas, Añæ de Laudibus, ut ſupra: Capitula & Reſponſ. brevia de Communi plurimorum Mártyrum infra. xxxiv.

In ſecundis Veſperis, Aña. Paulus & Joánnes. cum reliq. de Laudib. ut ſup. Pſal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalm. Crédidi. 96. Capit. & Hymnus de Communi. xxvi.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Iſti ſunt duæ olívæ, & duo candelábra lucéntia ante Dóminum: habent poteſtátem cláudere cœlum núbibus, & aperíre portas ejus: quia linguæ eórum claves cœli factæ ſunt. Oratio. Quæſumus omnípotens. 405.

Deinde fit commem. de Oct. S. Joannis, ut in II. Veſp. Feſti.

DIE XXVII. JUNII.

Quarta die infra Octavam Nativitatis S. Joannis.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Baſílii Magni.

Homilia 2. in Pſalm. 28.

Lectio iv.

VOx Dómini ſuper aquas. Qualis vox, ſuper quas aquas? Velut prophetíam accipiámus quod dictum eſt. Memíneris Joánnis, qui interrogátus à Judæis, Tu quis es? quod reſpónſum dábimus iis qui miſérunt nos? reſpóndit: Ego vox clamántis in deſérto. Igitur vox Dómini eſt Joánnes, Angelus à Deo miſſus ante fáciem Dómini; ut pararet Dómino plebem perféctam. Hæc ígitur vox ſuper aquas, erat ſuper Jordánem, in quo baptizábat prædicans pœniténtiæ baptíſmum. Et non ſolùm in Jordáne, ſed étiam in Ænon prope Salim, quia aquæ multæ erant illic.

℟. Deſcéndit Angelus Dñi ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in ſenectúte tua: *Et habébit nomẽ Joánnes Baptiſta. ℣. Iſte puer magnus corã Dómino: nam & manus ejus cum ipſo eſt. Et.

Lectio v.

IGitur vox Dómini ſuper aquas, Joánnes eſt ſuper baptíſmum. Illic & Deus majeſtátis intónuit, Venit enim vox de cœlo, dicens: Hic eſt Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. Tunc étiam Dóminus ſuper aquas multas dignátus eſt deſcéndere in baptíſma Joánnis, ut compléret omnem juſtítiam quæ in lege eſt. Vox Dómini in virtúte. Aufert enim debilitátes pópuli per pœniténtiæ baptíſmum, per ipſum baptízans in aqua ad pœniténtiam. In virtúte eſt vox, dicens: Pœniténtiam ágite, appropinquávit enim regnum cœlórum: &, Fácite fructus dignos pœniténtiæ.

℟. Hic eſt præcúrſor diléctus, & lucérna lucens ante Dóminum: *Ipſe eſt enim Joánnes, qui viam Dómino præpa-

parávit in erémo; ſed & Agnum Dei demonſtrávit, & illuminávit mentes hóminum. ℣. Ipſe præíbit ante illum in ſpíritu & virtúte Elíæ. Ipſe. Lectio vi.

VOx Dómini confringéntis cedros. Poteſt dici, quòd parans Dómino pópulum perféctum, elátas impietátes, & contra cognitiónem Dei exaltátas confríngens ac cónterens, oblíqua faciébat recta. Qui enim omnem collem ac montem humíliat, hic erat, qui confringébat cedros, & Dómino viam adæquábat, per hoc quòd ad pœniténtiam inducébat altum, & elátum, & supérbum cor. Unde ejus præparatiónem ſuſcípiens Dóminus, ſuo advéntu confrégit oppóſitas poténtias, cedros Líbani figuráte dictas. Opórtet enim Dóminum regnáre, donec ponat inimícos ſub pedes ſuos, & cedros iſtas comminuat. ℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & póſtulans pugillárem, ſcripſit, dicens: * Joánnes eſt nomen ejus. ℣. Apértum eſt os Zacharíæ, & prophetávit, dicens. Joánnes. Glória. Joánnes.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangélii ſecúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 1.

ELíſabeth implétum eſt tempus paríendi, & péperit filium. Et audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus miſericórdiam ſuam cum illa, & congratulabántur ei. Et réliq.

De Homilía ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. in Lucæ cap. 1. in fin.

ET Zacharías pater ejus implétus eſt Spíritu ſancto, & prophetábat. Vide quàm bonus Deus, & fácilis indulgére peccátis. Non ſolùm abláta reſtítuit, ſed étiam inſperáta concédit. Ille dudum mutus prophétat. Hæc enim grátia Dei máxima, quòd eum, qui negáverat, confitétur. Nemo ergo diffídat, nemo véterum cónſcius delictórum, prǽmia divína deſpéret. Novit Dóminus mutáre ſenténtiam, ſi tu nóveris emendáre delíctum.

℟. Præcúrſor Dómini venit, de quo ipſe teſtátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptíſta. ℣. Hic eſt enim Prophéta, & plus quàm Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus. Lect. viii.

ET tu puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis. Pulchrè, cùm de Dómino prophetáret, ad prophétam ſua verba convértit, ut hoc quoque benefícium eſſe Dómini deſignáret: ne cùm públicè enumeráret ſua, quaſi ingrátos tacuíſſe viderétur, quæ agnoſcébat in fílio. Sed fortáſſe áliqui quaſi irrationábilem mentis excéſſum putent, quòd octo diérum allóquitur infántem. Verùm, ſi teneámus, intelligémus profectò quòd pótuit vocem patris natus audíre, qui Maríæ ſalutatiónem ántequam naſcerétur, audívit.

℟. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Naſcétur tibi fílius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt. ℣. Erit enim magnus coram Dómino, vinum & síceram non bibet. Et. Glória Patri. Et. Lectio ix.

SCiébat profectò álias eſſe aures Prophétæ, quæ Spíritu Dei, non córporis ætáte reſerántur. Habébat intelligéndi ſenſum, qui exultándi habébat afféctum. Simul illud advérte, quàm paucis Eliſabeth, quàm multis Zacharías prophétet: & utérque ſancto replétus Spíritu loquebátur: ſed diſciplína ſervátur, ut múlier díſcere magis, quæ divína ſunt, ſtúdeat, quàm docére. Te Deum. 11.

Digitized by Google

DIE XXVIII. JUNII.

In feſto S. Leonis Papæ & Confeſſoris. Semid.

A Capitulo fit de Feſto, cum commem. Octavæ S. Joannis.

Si hoc Feſtum venerit in Dominica, transfertur poſt Octavam Apoſtol. & in Sabbato, in quo fit de Octava S. Joannis, legitur ix. Lectio de Homilia Vigiliæ Apoſtolorum, cum commemor. ejuſdem ad Laudes tantum.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter Orationem & Lectiones ſecundi Nocturni. Oratio.

Deus, qui beátum Leónem Pontíficem Sanctórum tuórum méritis coæquáſti: concéde propítius; ut qui commemoratiónis ejus feſta recólimus, vitæ quoque imitémur exémpla. Per Dóminum noſtrum.

Pro commem. Octavæ S. Joannis, Antiphona. Puer qui natus. ℣. Iſte puer magnus. Oratio. Deus, qui præſéntem diem. ut ſuprà. 403.

In primo Noct. leguntur Lectiones de Script. occurr.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Leo ſecúndus, Póntifex máximus, Sículus, humánis & divínis lítteris Græcè & Latinè doctus, múſicis étiam erudítus fuit: ipſe enim ſacros Hymnos & Pſalmos in Eccléſia ad concéntum meliórem redúxit. Probávit acta ſextæ Synodi, quæ Conſtantinópoli celebráta eſt, præſidéntibus Legátis Apoſtólicæ Sedis, præſénte quoque Conſtantíno Imperatóre, & duóbus Patriárchis Conſtantinopolitáno & Antiochéno, ac centum ſeptuagínta Epíſcopis: quam & in Latínum tránſtulit.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Lectio v.

In eo Concílio Cyrus, Sérgius & Pyrrhus condemnáti ſunt, unam tantúmmodò voluntátem & operatiónem in Chriſto prædicántes. Hic fregit ſupérbiam Antíſtitum Ravennátum, qui Exarchórum freti poténtia, Sedi Apoſtólicæ non obtemperábat. Quamóbrem decrévit, ut eléctio Cleri Ravennátis írrita eſſet, niſi Románi Pontíficis auctoritáte comprobarétur.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

Verè pater páuperum fuit: non enim pecúnia ſolùm, ſed ópera, labóre & consíliis egéntium viduárum & pupillórum inópiam, ac ſolitúdinem ſublevábat. Qui dum ſíngulos non magis prædicatióne, quàm vita, ad piè ſanctéque vivéndum adhortarétur; menſe ſui Pontificátus décimo, & diébus decem & ſeptem obdormívit in Dómino: ſepultúſque eſt in Baſílica ſancti Petri, quarto Kaléndas Júlii. Ordinatióne una menſe Júnio creávit Presbyteros novem, Diáconos tres, Epíſcopos divérſis in locis vigínti tres.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In iii. Noct. Homil. in Euangel. Homo peregrè. de Communi Confeſſoris Pontif. xliii.

Lectio ix. de Vigilia SS. Apoſtolorum Petri & Pauli.

Digitized by Google

Lectio S. Euangélii ſecúndum Joánnem. Cap. 21. c

IN illo témpore: Dixit Jeſus Simóni Petro: Simon Joánnis díligis me plus his? Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 123. in Joann. in medio.

REdditur negatióni trinæ trina confeſſio, ne minùs amóri lingua sérviat, quàm timóri: & plus vocis elicuíſſe videátur mors ímminens, quàm vita præſens. Sit amóris officium páſcere Domínicum gregem, ſi fuit timóris indícium negáre paſtórem. Qui hoc ánimo paſcunt oves Chriſti, ut ſuas velint eſſe, non Chriſti, ſe convincúntur amáre, non Chriſtum: vel gloriándi, vel dominándi, vel acquiréndi cupiditáte; non obediéndi, & ſubveniéndi, & Deo placéndi charitáte.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commem. de Octava ſancti Joannis, ut in Laudibus Feſti. 402.

Deinde pro commem. Vigiliæ, Antiphona & ℣. de Feria currenti, ad Benedictus, ut in Pſalterio. Oratio.

PRæſta, quæſumus omnípotens Deus: ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apoſtólicæ confeſſiónis petra ſolidáſti. Per Dóminum.

DIE XXIX. JUNII.

In feſto SS. Apoſtolorum Petri & Pauli. Dupl. I. Claſſis.

Ad Veſperas, Antiphona.

Petrus & Joánnes. cum reliq. de Laudib. 414. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliq. 93. & loco ultimi, Pſalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum. Act. 12.

MIſit Heródes rex manus, ut affligeret quoſdam de Eccléſia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appóſuit ut apprehénderet & Petrum.

Hymnus.

DEcóra lux Æternitátis, áuream
Diem beátis irrigávit ignibus,
Apoſtolórum quæ corónat Príncipes,
Reiſque in aſtra líberam pandit viam.

Mundi Magíſter, atque cœli Jánitor,
Romæ paréntes, Arbitríque Géntium,
Per enſis ille, hic per crucis victor necem
Vitæ ſenátum laureáti póſſident.

O Roma felix, quæ duórum Príncipum
Es conſecráta glorióſo ſánguine:
Horum cruóre purpuráta cæteras
Excéllis orbis una pulchritúdines.

Sit Trinitáti ſempitérna glória,
Honor, poteſtas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérſa ſæculórum ſæcula. Amen.

℣. In omnem terram exívit ſonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es paſtor óvium, princeps Apoſtolórum, tibi tráditæ ſunt claves regni cœlórum.

Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli martyrio conſecráſti: da Eccléſiæ tuæ, eórum in ómnibus ſequi præcéptum, per quos religiónis ſumpſit exórdium. Per Dóminum.

Et non fit commem. S. Pauli, cùm Oratio ſit communis, nec Octavæ ſancti Joannis.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apoſtolórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Digitized by Google

Pſalm. Veníte, exultémus. I.
Hymnus. Ætérna Chriſti. ii.
Antiphonæ etiam, Pſalmi & ℣. Nocturnorum dicuntur de Communi Apoſtolorum. ii.

In primo Nocturno.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio i. Cap. 3.

PEtrus autem & Joánnes aſcendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris ſuæ bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Specióſa, ut péteret eleemóſynam ab introeúntibus in templum. Is cùm vidíſſet Petrum & Joánnem incipiéntes introíre in templũ, rogábat ut eleemóſynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réſpice in nos. At ille intendébat in eos, ſperans ſe áliquid acceptúrum ab eis.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, & ſuper plebem meam príncipem te conſtítui: *Et claves regni cœlórum trádidi tibi.
℣. Quodcúmque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque ſólveris ſuper terram, erit ſolútum & in cœlis. Et claves.

Lectio ii.

PEtrus autem dixit: Argéntum & aurum non eſt mihi: quòd autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jeſu Chriſti Nazaréni ſurge & ámbula. Et apprehénſa manu ejus déxtera, allevávit eum: & prótinus conſolidátæ ſunt baſes ejus & plantæ. Et exíliens ſtetit, & ambulábat: & intrávit cum illis in templum, ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, & laudántem Deum. Cognoſcébant autem illum, quòd ipſe erat, qui ad eleemóſynam ſedébat ad Specióſam portam templi: & impléti ſunt ſtupóre & extaſi, in eo quod contígerat illi.

℟. Si díligis me, Simon Petre, paſce oves meas: Dómine, tu noſti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te.
℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Lectio iii.

CUm tenéret autem Petrum & Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum quæ appellátur Salomónis, ſtupéntes. Videns autem Petrus, reſpóndit ad pópulum: Viri Iſraelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quaſi noſtra virtúte, aut poteſtáte fecérimus hũc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Jacob, Deus patrum noſtrórum glorificávit Fílium ſuum Jeſum, quem vos quidem tradidíſtis, & negáſtis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem ſanctum & juſtum negáſtis, & petíſtis virum homicídam donári vobis: auctórem verò vitæ interfecíſtis, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, cujus nos teſtes ſumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidíſtis, & noſtis, confirmávit nomen ejus: & fides, quæ per eum eſt, dedit íntegram ſanitátem iſtam in conſpéctu ómnium veſtrùm.

℟. Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam, & portæ ínferi non prævalébunt advérſus eam: * Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque ſólveris ſuper terram, erit ſolútum & in cœlis. Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 1. in nat. Apoſtolorum Petri & Pauli. Lectio iv.

OMnium quidem ſanctárum ſolemnitátum, dilectiſ-

Digitized by Google

ctiſſimi, totius mundus eſt párticeps, & unſus fidei píetas éxigit, ut quidquid pro ſalúte universórum geſtum recólitur, commúnibus ubíque gáudiis celebrétur. Verúmtamen hodiérna feſtívitas, præter illam reveréntiam, quam toto terrárum orbe proméruit, speciáli & própria noſtræ Urbis exultatióne veneránda eſt; ut ubi præcipuórum Apoſtolórum glorificátus eſt éxitus, ibi in die martyrii eórum ſit lætítiæ principátus. Iſti enim ſunt viri, per quos tibi Euangélium Chriſti Roma reſplénduit; & quæ eras magíſtra erróris, facta es diſcípula veritátis.

℟. Dómine, ſi tu es, jube me veníre ad te ſuper aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, dixit Jeſus: Módicæ fídei, quare dubitáſti? ℣. Cùmque vidíſſet ventū válidum veniéntem, tímuit: & cùm cœpíſſet mergi, clamávit dicens: Dómine, ſalvum me fac. Et.

Lectio v.

Iſti ſunt patres tui, veríque paſtóres, qui te regnis cœléſtibus inſeréndam multò méliùs multóque felíciùs condidérunt, quàm illi, quorum ſtúdio prima mœnium tuórum fundaménta locáta ſunt: ex quibus, is qui tibi nomen dedit, fratérna te cæde fœdávit. Iſti ſunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt, ut gens ſancta, pópulus eléctus, cívitas ſacerdotális & régia, per ſacram beáti Petri ſedem caput orbis effécta, látiùs præſidéres religióne divína, quàm dominatióne terréna. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terra maríque protúleris: minus tamen eſt, quod tibi béllicus labor ſúbdidit, quàm quod pax Chriſtiána ſubjécit.

℟. Surge Petre, & índue te veſtiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad ſalvándas Gentes: * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini áſtitit, & lumen refúlſit in habitáculo cárceris, percuſſóque látere Petri excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Quia.

Lectio vi.

Diſpóſito namque divínitus óperi máxime congruébat, ut multa regna uno confœderaréntur império; & citò pérvios habéret pópulos prædicátio generális, quos uníus tenéret régimen Civitátis. Hæc autem Cívitas ignórans ſuæ provectiónis auctórem, cùm penè ómnibus dominarétur Géntibus, ómnium Géntium ſerviébat erróribus: & magnam ſibi videbátur aſſumpſiſſe religiónem, quia nullam reſpuébat falſitátem. Unde quantum erat per diábolum tenáciùs illigáta, tantum per Chriſtum eſt mirabíliùs abſolúta.

℟. Tu es paſtor óvium, princeps Apoſtolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeò tibi tráditæ ſunt claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque ſólveris ſuper terram, erit ſolútum & in cœlis. Et ídeò. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. b

In illo témpore: Venit Jeſus in partes Cæſarée Philíppi: & interrogábat diſcípulos ſuos, dicens: Quem dicunt hómines eſſe Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. Comm. in Matth. cap. 16.

Pulchrè intérrogat: Quem dicunt hómines eſſe Fílium hóminis? quia qui de Fílio hóminis loquúntur, hómines ſunt: qui verò divinitátem ejus intélligunt, non hómi-

Digitized by Google

mines, ſed dii appellántur. At illi dixérunt: Alii Joánnem Baptíſtam, álii autem Elíam. Miror quoſdam intérpretes cauſas errórum inquírere ſingulórum, & diſputatiónem longíſſimam téxere, quare Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, álii Joánnem putáverint, álii Elíam, álii Jeremíam, aut unum ex Prophétis: cùm ſic potúerint erráre in Elía & Jeremía, quómodo Heródes errávit in Joánne, dicés: Quem ego decollávi Joánnem, ipſe ſurrexit à mórtuis, & virtútes operántur in eo.

℟. Ego pro te rogávi Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérſus confirma fratres tuos. ℣. Caro & ſanguis non revelávit tibi, ſed Pater meus, qui eſt in cœlis. Et.

Lectio viii.

Vos autem quem me eſſe dícitis? Prudens lector atténde, quòd ex conſequéntibus, textúque ſermónis Apóſtoli nequáquam hómines, ſed dii appellántur. Cùm enim dixíſſet: Quem dicunt hómines eſſe Fílium hóminis? ſubjécit: Vos autem quem me eſſe dícitis? Illis, quia hómines ſunt, humána opinántibus; vos qui eſtis dii, quem me eſſe exiſtimátis? Petrus ex persóna ómnium Apoſtolórum profitétur: Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi. Deum vivum appéllat, ad diſtinctiónem eórum deórum, qui putántur dii, ſed mórtui ſunt.

℟. Quem dicunt hómines eſſe Fílium hóminis? dixit Jeſus diſcípulis ſuis. Reſpóndens Petrus, dixit: Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi: * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam. ℣. Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro & ſanguis non revelávit tibi, ſed Pater meus, qui eſt in cœlis. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Reſpóndens autem Jeſus, dixit ei: Beátus es Simon Bar-Jóna. Teſtimónio de ſe Apóſtoli reddit vicem. Petrus díxerat: Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi: mercédem recépit vera confeſſio. Beátus es Simon Bar-Jóna. Quare? Quia non revelávit tibi caro & ſanguis, ſed revelávit Pater. Quod caro & ſanguis reveláre non pótuit, Spíritus ſancti grátia revelátum eſt. Ergo ex confeſſióne ſortítur vocábulum, quòd revelatiónem ex Spíritu ſancto hábeat, cujus & fílius appellándus ſit. Síquidem Bar-Jóna in noſtra lingua ſonat, fílius colúmbæ. Te Deum. 12.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

Petrus & Joánnes aſcendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Pſalm. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.

Ana. Argéntum & aurum non eſt mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do. Ana. Dixit Angelus ad Petrum: Circúmda tibi veſtiméntum tuum, & ſéquere me. Ana. Miſit Dóminus Angelum ſuum, & liberávit me de manu Heródis, allelúja. Ana. Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam.

Capitulum. Act. 12.

Miſit Heródes rex manus, ut affligeret quoſdam de Eccléſia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appóſuit ut apprehénderet & Petrum. Hymnus.

Beáte Paſtor Petre clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo reſólve, cui potéſtas trádita,
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.

Egrégie Doctor Paule mores inſtrue,

Et noſtra tecum péctora in cœlum trahe;
Veláta dum meridiem cernat Fides,
Et ſolis inſtar ſola regnet Cháritas.
Sit Trinitáti ſempitérna glória,
Honor, potéſtas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérſa æternitátis ſæcula. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quodcúmque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris ſuper terram, erit ſolútum & in cœlis: dicit Dóminus Simóni Petro. Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli martyrio conſecráſti: da Eccléſiæ tuæ, eórum in ómnibus ſequi præcéptum, per quos religiónis ſumpſit exórdium. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Argéntum & aurum.

Capitulum. Miſit Heródes. ut ſupra.

℟. breve. In omnem terram, * Exívit ſonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem. ℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona.

Dixit Angelus.

Capitulum. Act. 12.

PEtrus quidem ſervabátur in cárcere. Orátio autem fiébat ſine intermiſſióne ab Eccléſia ad Deum pro eo.

℟. br. Conſtítues eos príncipes, * Super omnem terram. Conſtítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Conſtítues.

℣. Nimis honoráti ſunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona.

Tu es Petrus.

Capitulum. Act. 12. b

ET Petrus ad ſe revérſus, dixit: Nunc ſcio verè, quia miſit Dóminus Angelum ſuum, & eripuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum.

℟. br. Nimis honoráti ſunt, * Amíci tui Deus. Nimis honoráti. ℣. Nimis confortátus eſt principátus eórum. Amíci tui Deus. Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Veſperas, ubi non eſt faciendum Officium S. Pauli in Eccleſia propria, dicitur Aña. Jurávit Dóminus. Pſal. Dixit Dóminus, cum reliq. ut in Communi Apoſtolorum. x.

Capitulum & Hymnus, ut ſupra in primis Veſperis. 411.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat. Antiphona.

Hódie Simon Petrus aſcéndit crucis patíbulum, allelúja: hódie claviculárius regni gaudens migrávit ad Chriſtum: hódie Paulus Apóſtolus lumen orbis terræ, inclináto cápite pro Chriſti nómine martyrio coronátus eſt, allel. Oratio. Deus, qui hodiérnam. ut ſupra.

Et non fit commem ſancti Pauli, nec Octavæ S. Joannis.

UBI VERO FIT OFFICIUM S. Pauli in Eccleſia propria.

Ad Veſperas, Antiphona.

Ego plantávi. cum reliq. de Laudib. 419. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 93. & loco ultimi Pſalmus: Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum. 2. Tim. 4. b

BOnum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi. In réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ, quam

Digitized by Google

quam reddet mihi Dóminus in illa die juſtus judex.

Hymnus. Egrégie Doctor. ut ſuprà in Hymno ad Laudes. 414. ℣. Tu es vas electiónis ſancte Paule Apóſtole.
℟. Prædicátor veritátis in univérſo mundo.

Ad Magníficat, Antiphona.
Sancte Paule Apóſtole, prædicátor veritátis, & Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóſtoli prædicatióne docuíſti: da nobis quæſumus; ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia ſentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Petri, Antiph. Tu es paſtor óvium, princeps Apoſtolórum, tibi tráditæ ſunt claves regni cœlórum. ℣. Tu es Petrus. ℟. Et ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam. Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóſtolo tuo, collátis clávibus regni cœléſtis, ligándi atque ſolvéndi pontificium tradidíſti: concéde, ut interceſſiónis ejus auxílio, à peccatórum noſtrórum néxibus liberémur. Qui vivis & regnas.

Et non fit commem. S. Joannis, neque in Laudibus.
Si Commemoratio S. Pauli venerit in die Octava Corporis Chriſti, extra propriam Eccleſiam transfertur in primam diem infra Octavam, Dominica vel feſto non impeditam; & totum Officium fit ut in propria Eccleſia.

DIE XXX. JUNII.

In Commemoratione S. Pauli Apoſtoli. Duplex minus.

Ad Matutinum. Invitatorium.
℟. Regem Apoſtolórum Dóminum,* Veníte adorémus.
Pſal. Veníte. 1. Hymn. Egrégie Doctor. ut ſuprà. 414.

In primo Nocturno, Antiph.
Qui operátus eſt Petro in Apoſtolátum, operátus eſt & mihi inter Gentes: & cognovérunt grátiam, quæ data eſt mihi à Chriſto Dómino.
Pſalmus. Cœli enárrant, cum reliq. de Communi Apoſt. ii.
Antiph. Scio cui crédidi, & certus ſum, quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem juſtus judex.
Pſalmus. Benedícam. iii.
Antiph. Mihi vívere Chriſtus eſt, & mori lucrum: gloriári me opórtet in Cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti. Pſal. Eructávit. iii. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórũ.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio i. Cap. 13.

Erant autem in Eccléſia, quæ erant Antiochíæ, Prophétæ & Doctóres, in quibus Bárnabas, & Simon, qui vocabátur Niger, & Lúcius Cyrenénſis, & Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchæ collactáneus, & Saulus. Miniſtrántibus autem illis Dómino, & jejunántibus, dixit illis Spíritus ſanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam, in opus ad quod aſſúmpſi eos. Tunc jejunántes & orántes, imponentéſque eis manus, dimiſérunt illos. Et ipſi quidem miſſi à ſpíritu ſancto abiérunt Seleuciam, & inde navigavérunt Cyprum.

℟. Qui operátus eſt Petro in Apoſtolátum, operátus eſt & mihi inter Gentes:* Et cognovérunt grátiã Dei, quæ data eſt mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, ſed grátia ejus ſéper in me manet. Et. Lectio ii.

Et cùm veníſſent Salamínam, prædicábant verbum Dei in ſynagógis Judæórum. Habébant autem & Joánnem in miniſtério. Et cùm perambuláſſent univérſam ínſulam uſque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pſeudoprophétam, Judæum, cui no-

nomen erat Barjéſu, qui erat cum Procónſule Sérgio Paulo viro prudénte. Hic, accersítis Bárnaba & Saulo, deſiderábat audíre verbum Dei. Reſiſtébat autem illis Elymas magus, (ſic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónſulem à fide.

℟. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi: *Ideóque repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ. ℣. Scio cui crédidi, & certus ſum, quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem, Ideóque repóſita. Lectio iii.

SAulus autem, qui & Paulus, replétus Spíritu ſancto, intuens in eum, dixit: O plene omni dolo & omni fallácia, fili diáboli, inimíce omnis juſtítiæ, non déſinis ſubvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini ſuper te, & eris cæcus, non videns ſolem uſque ad tempus. Et conféſtim cécidit in eum calígo & ténebræ, & circúiens quærébat cui manum daret. Tunc Procónſul cùm vidíſſet factū, crédidit admírans ſuper doctrína Dómini. Et cùm à Papho navigáſſent Paulus, & qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphyliæ. Joánnes autem diſcédens ab eis, revérſus eſt Jeroſólymam.

℟. Repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ: *Quam reddet mihi Dóminus in illum diem juſtus judex. ℣. Scio cui crédidi, & certus ſum, quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem. Quam. Glória Patri. Quam.

In ſecundo Nocturno, Antiph. Tu es vas electiónis, ſancte Paule Apóſtole, prædicátor veritátis in univérſo mundo.

Pſalmus. Omnes Gentes. v.

Ana. Magnus ſanctus Paulus vas electiónis, verè dignè eſt glorificándus, & qui méruit thronū duodécimū poſſidére.

Pſalm. Exáudi Deus deprecatiónem. v. Ana. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi.

Pſal. Exáudi Deus oratiónem.

℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ex libro S. P. N. Auguſtíni Epiſcopi, de Grátia & libero arbítrio.

Lectio iv. Cap. 6.

APóſtolus Paulus, quem certè invénimus ſine ullis méritis bonis, imò cum multis méritis malis, Dei grátiam conſecútum, reddéntis bona pro malis, videámus quid dicat, ſuam jam propinquánte paſſióne, ſcribens ad Timótheum: Ego enim jam ímmolor, inquit, & tempus reſolutiónis meæ inſtat. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi. Iſta útique jam mérita ſua bona commémorat: ut poſt bona mérita conſequátur corónam, qui poſt mérita mala conſecútus eſt grátiam. Dénique atténdite quid ſequátur: Súpereſt, inquit, mihi coróna juſtítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die juſtus judex. Cui rédderet corónam juſtus judex, ſi non donáſſet grátiam miséricors Pater? Et quómodo eſſet iſta coróna juſtítiæ, niſi præceſſíſſet grátia, quæ juſtíficat ímpium? Quómodo iſta débita redderétur, niſi prius illa gratúita donarétur?

℟. Tu es vas electiónis, ſancte Paule Apóſtole, prædicátor veritátis in univérſo mundo: *Per quem omnes Gentes cognovérunt grátiam Dei.

℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per.

Lectio v.

PRoínde conſiderémus ipſa mérita Apóſtoli Pauli, quibus dixit corónam redditúrum júdicem juſtum: & videámus

Digitized by Google

ſmus utrùm mérita ipſíus tamquam ipſíus, id eſt, ex ipſo ei comparáta, an dona ſint Dei. Bonum, inquit, certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi. Primò iſta bona ópera, ſi non ea præceſsíſſent cogitatiónes bonæ, nulla eſſent. Atténdite ítaque quid de ipſis cogitatiónibus dicat. Ait enim ſcribens ad Corínthios: Non quia idónei ſumus cogitáre áliquid à nobis, tamquam à nobiſmetípſis; ſed ſufficiéntia noſtra ex Deo eſt. Deínde ſíngula inſpiciámus. ℟. Grátia Dei ſum id quod ſum: * Et grátia ejus in me vácua non fuit, ſed ſemper in me manet. ℣. Qui operátus eſt Petro in Apoſtolátum, operátus eſt & mihi inter Gentes. Et grátia.

Lectio vi.

Bonum, inquit, certámen certávi. Quæro qua virtúte certáverit: utrùm quæ illi ex ſemetípſo fúerit, an quæ déſuper data ſit? Sed abſit, ut tantus Doctor ignoráverit legem Dei, cujus vox eſt in Deuteronómio: Ne dicas in corde tuo: Fortitúdo mea, & poténtia manus meæ fecit mihi virtútem magnam hanc: ſed memoráberis Dómini Dei tui, quia ipſe tibi dat fortitúdinem fácere virtútem. Quid autem prodeſt bonum certámen, niſi ſequátur victória? Et quis dat victóriam, niſi ille, de quo dicit ipſe: Grátias Deo, qui dat nobis victóriam per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum? ℟. Saulus, qui & Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convaleſcébat, & confundébat Judæos. ℣. Oſténdens quia hic eſt Chriſtus Fílius Dei. A Deo. Glória Patri. A Deo.

In tertio Nocturno Antiph. Saulus, qui & Paulus, magnus prædicátor, à Deo confortátus convaleſcébat, & confundébat Judæos.

Pſalmus. Confitébimur. vii. Ant. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus eſt mihi ſtímulus carnis meæ, ángelus ſátanæ, qui me colaphízet: propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur à me, & dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi Paule grátia mea.

Pſalm. Dóminus regnávit, exúltet. vii. Ant. Repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die, juſtus judex.

Pſalm. Dóminus regnávit, iraſcántur. viii. ℣. Nimis honoráti ſunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. b

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chryſóſt.
Homil. 34. in Matth. longe poſt initium.

Sic dícere vidétur: Nolite turbári, ſi cùm vos inter lupos mitto, tamquam oves & colúmbas eſſe júbeo. Nam etſi poſſum contrárium quoque præſtáre, & non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tamquam oves ſubjécti ſitis, ſed efficere ut leónibus terribilióres evadátis: tamen ſic éxpedit fíeri; hoc & vos quoque illuſtrióres fáciet, & meam declarábit virtútem. Sic enim póſteà dixit Paulo: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipſe ígitur vos ut tales eſsétis feci. ℟. Sancte Paule Apóſtole, prædicátor veritátis, & doctor Géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei. ℣. Tu es vas electiónis ſancte Paule Apóſtole, prædicátor veritátis. Intercéde.

Le-

Digitized by Google

Lectio viii.

SEd inſpiciámus quam prudéntiam éxigat: ſerpéntis certè. Nam quemádmodum ſerpens totum ſeìpſum tradit, nec mínimum curat, ſi ipſum quoque corpus incídi necéſſe ſit, dúmmodò caput ſuum íntegrum ſervet: eódem tu quoque modo, præter fidem, cétera pérdere non cures, ſive pecúnias, ſive corpus, ſive étiam vitam ipſam profúndere necéſſe ſit. Fides enim caput eſt & radix, qua ſerváta, étiam ſi ómnia perdas, ómnia tamen rurſus majóre cum glória recuperábis. Idcírcò nec símplices ſolùm juſſit eſſe, nec prudéntes ſolùm, ſed ambo hæc in unum míſcuit, ut ea in virtútem convertántur. ℟. Damáſci, præpóſitus gentis Aretæ regis vóluit me comprehéndere: Et à frátribus per murum demíſſus ſum in ſporta: Et ſic eváſi manus ejus in nómine Dómini. ℣. Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti ſcit, quia non méntior. Et à frátribus. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

QUòd ſi rebus ipſis id ita fieri vidére deſíderas, lege Actuum Apoſtolórum librum: perſpícies profectò, cùm ſæpè Judæórum pópulus in Apóſtolos inſurréxerit, ac dentes exacúerit, illos colúmbæ ſimplicitátem imitándo, & cum decénti modéſtia reſpondéndo, iram ipſórum ſuperáſſe, furórem extinxiſſe, ímpetum retardáſſe. Nam cùm illi dícerent: Nónne præcipiéndo præcépimus vobis, ne docerétis in nómine iſto? quamvis innúmera poſſent édere mirácula, nihil tamen áſperum neque dixérunt, neque fecérunt; ſed ſumma cum manſuetúdine reſpondéntes, dicébant: Si juſtum eſt, vos audíre magis quàm Deum, judicáte. Perſpexíſti ſimplicitátem colúmbæ, vide nunc ſerpéntis prudéntiam. Non enim póſſumus, inquiunt, nos quæ vídimus & audívimus, non loqui. Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

EGo plantávi, Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúja. Pſalmi. Dóminus regnávit, cum reliq. 12. Aña. Libénter gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Chriſti. Aña. Grátia Dei in me vácua non fuit, ſed grátia ejus ſemper in me manet. Aña. Damáſci, præpóſitus gentis Aretæ regis vóluit me comprehéndere: à frátribus per murum demíſſus ſum in ſporta, & ſic eváſi manus ejus in nómine Dómini. Aña. Ter virgis cæſus ſum, ſemel lapidátus ſum, ter naufrágium pértuli pro Chriſti nómine.

Capitulum. 2. Tim. 4. b

BOnum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi. In réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtitiæ, quam reddit mihi Dóminus in illa die juſtus judex.

Hymnus. Exúltet orbis gáudiis. ut in Communi Apoſtol. ii.

℣. Tu es vas electiónis ſancte Paule Apóſtole. ℟. Prędicátor veritátis in univérſo mundo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vos qui ſecúti eſtis me, ſedébitis ſuper ſedes, judicántes duódecim tribus Iſrael, dicit Dóminus.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóſtoli prædicatióne docuíſti: da nobis quæſumus; ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia ſentiámus. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Petri Aña.

Tu es paſtor óvium, princeps Apoſtolórum, tibi tráditæ ſunt claves regni cœlórum.

Digitized by Google

℣. Tu es Petrus. ℟. Et ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam. Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóſtolo tuo, collátis clávibus regni cœléſtis, ligándi atque ſolvéndi pontifícium tradidiſti: concéde, ut interceſſiónis ejus auxílio, à peccatórum noſtrórum néxibus liberémur.

Deinde de Oct. S. Joannis. Aña. Apértum eſt os Zacharíæ, & prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Iſrael. ℣. Iſte puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipſo eſt. Oratio.

DEus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte feciſti: da pópulis tuis ſpirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam ſalútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Libénter gloriábor.

Capitulum. Bonum certámen.

℟. breve. In omnem terram, * Exívit ſonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem. ℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Aña. Grátia Dei.

Capitulum. 2 Cor. 12. c

NE magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus eſt mihi ſtímulus carnis meæ, ángelus ſátanæ, qui me colaphízet: propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur à me, & dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi grátia mea.

℟. br. Conſtítues eos príncipes, * Super omnem terram. Conſtítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Conſtítues.

℣. Nimis honoráti ſunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Ter virgis cæſus ſum.

Capitulum. 1. Cor. 15. b

EGo enim ſum mínimus Apoſtolórum, qui non ſum dignus vocári Apóſtolus: quóniam perſecútus ſum Eccléſiam Dei. Grátia autem Dei ſum id quod ſum, & grátia ejus in me vácua non fuit.

℟. br. Nimis honoráti ſunt, * Amíci tui Deus. Nimis honoráti. ℣. Nimis confortátus eſt principátus eórum. Amíci tui Deus. Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Veſperas, Antiphona. Jurávit Dóminus. cum reliq. de Communi Apoſtol. x.

A Capit. fit de Oct. S. Joannis ut in primis Veſp. Feſti. 395. in fine pro comm. Apoſtol. Aña. Petrus Apóſtolus, & Paulus doctor Géntium, ipſi nos docuérunt legem tuam Dómine. ℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli martyrio conſecráſti: da Eccléſiæ tuæ, eórum in ómnibus ſequi præcéptum, per quos religiónis ſumpſit exórdium. Per Dóminum.

Sed in Eccleſia S. Pauli Veſp. integræ dicuntur de eo, Aña. Jurávit Dóminus, ut ſup. Capit. & reliqua ut in primis Veſp. cum comm. S. Petri. 415. & Octavæ S. Joannis, ut paulò ſuprà notatur.

FESTA JULII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I. JULII.

In die Oct. S. Joannis Baptiſtæ. Duplex minus.

Omnia dicuntur ſicut in die. 395. præter Lect. i. Nocturn. quæ leguntur de Scriptu-

Digitized by Google

ra occurrente: & ſecundi, quæ leguntur ut infra.

Sermo S. Maximi Epiſcopi.
Homil. 3. in Nativit. S. Joannis Baptiſtæ. Lectio iv.

Feſtivitátem præséntis diéi, fratres chariſſimi, venerándi Joánnis Baptiſtæ genuína natívitas cõſecrávit: qui idcírcò in hoc ſæculum ſupérna diſpenſatióne diréctus eſt, ut non ſolùm ipſe prophetáli ſublimarétur glória, ſed ut & ómnium étiam per eum Prophetárum præcónia firmaréntur. Nec immérito illum præcípuo honóre nunc venerámur, qui ſpeciáli quadam grátia ob hoc Redemptórem mundi novíſſimus prophetávit, ut oſténderet eum primus. Hic enim ſolus eſt Prophetárum, qui Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, quem álii in longa témpora futúrum præſciérunt, própriis óculis vidére méruit, & annuntiáre præséntem.

℟. Deſcéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in ſenectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptíſta. ℣. Iſte puer magnus coram Dómino: nam & manus ejus cum ipſo eſt. Et.

Lectio v.

Hic eſt ille, quem inſpiránte Deo, præſcius annúntiat Iſaías, dicens: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. Quàm cóngruè, fratres charíſſimi, beátus Joánnes, prædicátus eſt vox, qui cœléſtis Verbi & præco mittebátur & teſtis. Hic eſt ille, cujus per Angelum Gabriélem prænuntiátur natívitas, & nomen, & méritum. Hic eſt, qui judício cœléſtis ſenténtiæ cunctis mortálibus anteſértur, dicénte Dómino: Non ſurréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptíſta. Quàm pulchrè dictum eſt, inter natos mulíerum: non eſſe majórem; quia ille omnímodis major erat Joánne, qui de vírgine naſcebátur.

℟. Hic eſt præcúrſor diléctus, & lucérna lucens ante Dóminum: * Ipſe eſt enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo: ſed & Agnum Dei demonſtrávit, & illuminávit mentes hóminum. ℣. Ipſe præíbit ante illum in ſpíritu & virtúte Elíæ. Ipſe.

Lectio vi.

Quibus proſpéctis, advértite dilectíſſimi, quantam huic reveréntiam, quantum devotiónis debeámus impéndere: qui ut honorábilis ſit, à ſancto eſt Spíritu prophetátus, promíſſus ab Angelo, laudátus à Dómino, & perpétua ſanctæ mortis glória conſecrátus. Decébat namque ut myſticam nativitátem ejus, mirábilis vita ſequerétur, & ſanctam perfectámque vitam mors Deo devóta conclúderet. Propter quod, fratres, rectíſſimè toto hódie orbe, Chriſti Eccléſia primórdia nativitátis ejus lætíſſima feſtivitáte concélebrat, qui ætérna mortálibus adéſſe gáudia, ſtupénti mundo teſtis fideliſſimus revelávit.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & póſtulans pugillárem, ſcripſit, dicens: * Joánnes eſt nomen ejus. ℣. Apértum eſt os Zacharíæ, & prophetávit, dicens. Joánnes. Glória. Joánnes.

In iii. Noct. Homil. S. Ambroſii ut in die Feſti, quæ incipit, Péperit filium Eliſabeth. 404.

In Laudibus fit comm. Apoſtol. Aña. Glorióſi príncipes terræ, quómodo in vita ſua dilexérunt ſe, ita & in morte non ſunt ſeparáti.

℣. In omnem terram exívit ſonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio. Deus, qui hodiérnam, 420.

Veſperæ de ſequenti DIE

DIE II. JULII.

In feſto Viſitat. B. Mariæ virg.
Duplex majus.

Ad Veſperas, Aña. **Exúrgens. Maria.** cum reliq. de Laud. **425.** Pſalmi conſueti de S. Maria, ut in ejus Officio parvo. **cxlv.**

Capitulum. Eccl. 24. b

AB initio, & ante ſæcula creáta ſum, & uſque ad futúrum ſæculum non déſinam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi.

Hymnus. **Ave maris ſtella. cxlvi.** ℣. **Benedícta tu in muliéribus.** ℟. **Et benedíctus fructus ventris tui.**

Ad Magnificat. Antiphona.

Beáta es María, quæ credidíſti: perficiéntur in te, quæ dicta ſunt tibi à Dómino, allelúja. Oratio.

FAmulis tuis, quæſumus Dómine, cœléſtis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit ſalútis exórdium, Viſitatiónis ejus votíva ſolémnitas, pacis tribuat increméntum. Per Dóminum.

Et commem. S. Joannis, Aña. **Puer qui natus eſt nobis, plus quàm Prophéta eſt: hic eſt enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non ſurréxit major Joánne Baptíſta.**

℣. **Iſte puer magnus coram Dómino.** ℟. **Nam & manus ejus cum ipſo eſt.** Oratio.

DEus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecíſti: da pópulis tuis ſpirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam ſalútis ætérnæ. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Apoſt. Antiphona. **Petrus Apóſtolus.** ℣. **Conſtítues eos.** Oratio. **Deus, qui hodiérnam. 420.**

Poſtremò fit comm. SS. mart. Proceſſi & Martiniani, Aña. **Iſtórum eſt enim regnum cœlórum, qui contempſérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni.**

℣. **Lætámini in Dómino, & exultáte juſti.** ℟. **Et gloriámini omnes recti corde.**

Oratio.

DEus, qui nos ſanctórum mártyrum tuórum Proceſſi & Martiniáni glorióſis confeſſiónibus circúmdas, & prótegis: da nobis & eórum imitatióne proficere, & interceſſióne gaudére. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Viſitatiónem vírginis Maríæ celebrémus, * **Chriſtum ejus Fílium adorémus Dóminum.**

Pſalmus. **Veníte. 1.** Hymnus. **Quem terra.** Añæ, Pſalmi, & ℣. Nocturnorum, ut in Officio parvo B. Mariæ. **cxlviii.**

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 2.

EGo flos campi, & lílium convállium. Sicut lílium inter ſpinas, ſic amíca mea inter filias. Sicut malus inter ligna ſilvárum, ſic diléctus meus inter filios. Sub umbra illíus, quem deſideráveram, ſedi: & fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me charitátem. Fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis: quia amóre lángueo. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos filiæ Jerúſalem per cápreas cervóſque campórum, ne ſuſcitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quoadúſque ipſa velit.

℟. **Surge, própera amíca mea, formóſa mea, & veni: jam enim hiems tránſiit, imber ábiit, & recéſſit:** * **Vox túrturis audíta eſt in terra noſtra.**

℣. **Intrávit María in domum Zacharíæ, & ſalutávit Eliſabeth. Vox.** Lectio ii.

VOx dilécti mei, ecce iſte venit ſáliens in móntibus,

Digitized by Google

bus, transſliens colles: ſimilis eſt diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipſe ſtat poſt parietem noſtrum, reſpíciens per feneſtras, proſpíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formóſa mea, & veni. Jam enim hiems tránſiit, imber ábiit, & recéſſit. Flores apparuérunt in terra noſtra: tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta eſt in terra noſtra: ficus prótulit groſſos ſuos: víneæ floréntes dedérunt odórem ſuum.

℟. Quæ eſt iſta, quæ proceſſit ſicut ſol, & formóſa tamquam Jerúſalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam.

℣. Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores roſárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio iii.

Surge, amíca mea, ſpecióſa mea, & veni; colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, oſténde mihi fáciem tuam, ſonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliúntur víneas: nam vínea noſtra flóruit. Diléctus meus mihi, & ego illi, qui páſcitur inter lília, donec aſpíret dies, & inclinéntur umbræ. Revértere: ſímilis eſto, diléćte mi, cápreæ, hinnulóque cervórum ſuper montes Bether.

℟. Repléta eſt Spíritu ſancto Eliſabeth, & exclamávit: Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui: * Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me?

℣. Ecce enim ut facta eſt vox ſalutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. Et.

Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Apud Me[illegible]

Lectio iv.

Cum ad nos adveniſſet Redémptor noſtri géneris, venit prótinus ad ſuum amícum Joánnem, dum adhuc eſſet in ventre matris. Quem cùm ex útero in útero aſpexíſſet Joánnes, términos natúræ concútiens, exclámat: Vídeo Dóminum, qui natúræ impóſuit términos, & non expécto tempus naſcéndi: novem ménſium tempus mihi non eſt hìc neceſſárium: in me eſt enim, qui eſt ætérnus: egrédiar ex hoc tenebróſo tabernáculo, rerum admirabílium compendióſam prædicábo cognitiónem. Sum ſignum: ſignificábo Chriſti advéntum. Sum tuba: próferam Fílii Dei in carne diſpenſatiónem. Tuba canam, eo ipſo patérnæ linguæ benedicam, & eam traham, ut loquátur. Tuba canam, & úterum matérnum vivificábo.

℟. Ecce iſte venit sáliens in móntibus, transſliens colles: * Símilis eſt diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum.

℣. Exultávit ut gigas ad curréndam viam, à ſummo cœlo egréſſio ejus. Símilis.

Lectio v.

Vides, ò diléćte, quàm ſit novum, & admirábile myſtérium. Nondum náſcitur, & sáltibus lóquitur: nondum appáret, & minas inténtat: nondum ei permíttitur clamáre, & per facta audítur: nondum ducit vitam, & Deum prædicat: nondum áſpicit lucem, & ſolem índicat: nondum páritur, & próperat præcúrrere: non fert enim præſénte Dómino continéri: non ſúſtinet natúræ expećtáre términos; ſed conténdit rúmpere cárcerem ventris, & ſtudet

Digitized by Google

præſignificáre veniéntem Salvatórem. Accéſſit, inquit, qui ſolvit víncula: & quid ego ſédeo vinctus, & retineor ut máneam? Venit Verbum, ut ómnia conſtituat: & ego adhuc máneo deténtus? Exíbo, præcúrram, & prædicábo ómnibus: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccátum mundi.

℟. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum, quia cùm eſſem párvula, plácui Altíſſimo: * Et de meis viſcéribus génui Deum & hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmilem reſpéxit Deus. Et.

Lectio vi.

Sed dic nobis Joánnes, cùm adhuc in tenebróſo matris útero contineáris, quómodo intuéris, & audis? quómodo res divínas contempláris? quómodo éxilis, & exúltas? Magnum eſt, inquit, quod perágitur myſtérium, & actus ab humána remótus comprehenſióne. Méritò ínnovo natúram propter eum, qui eſt innovatúrus ea, quæ ſunt ſupra natúram. Vídeo, etſi adhuc in útero ſim, quóniam in útero geſtári vídeo ſolem juſtítiæ. Auribus percípio, quóniam naſcor vox magni Verbi. Exclámo, quóniam Fílium Patris unigénitum conſídero carne indútum. Exúlto, quóniam univérſi effectórem vídeo formam hóminis ſuſcípere. Exílio, quóniam mundi Redemptórem cógito incorporátum. Præcúrro advéntum ejus, & quodámmodò vobis præeo confeſſióne.

℟. Beáta quæ credidíſti, quóniam perficiéntur in te, quæ dicta ſunt tibi à Dómino. Et ait María: * Magníficat ánima mea Dóminum.

℣. Veníte, & audíte, & narrábo quanta fecit Deus ánimæ meæ. Magníficat.

Glória Patri, Magníficat.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. d

In illo tempore: Exúrgens María, ábiit in montána cum feſtinatióne in civitátem Juda. Et intrávit in domum Zacharíæ, & ſalutávit Eliſabeth. Et réliqua.

Homilía S. Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. Comment. in Lucæ cap. 1. poſt initium.

Contuéndum eſt, quià ſupérior venit ad inferiórẽ, ut inférior adjuvétur, María ad Eliſabeth, Chriſtus ad Joánnem. Dénique étiam póſteà, ut ſanctificáret baptíſmum Joánnis, Dóminus venit ad baptíſmum. Citò quoque advéntus Maríæ, & præſéntiæ divínæ beneficia declarántur. Vide diſtinctiónem, ſingulorúmque verbórum proprietátem. Vocem prior Eliſabeth audívit, ſed Joánnes prior grátiam ſenſit. Illa natúræ órdine audívit, iſte exultávit ratióne myſtérii. Illa Maríæ, iſte Dómini ſenſit advéntum. Iſtæ grátiam loquúntur, illi intus operántur, pietatíſque myſtérium matérnis adoriúntur profectibus: duplicíque miráculo prophétant matres ſpíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta eſt mater. Non priùs mater repléta, quàm fílius: ſed cùm fílius eſſet replétus Spíritu ſancto, replévit & matrem.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dñs magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus.

℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Hoc eſt, quò tantùm bonum mihi áccidit, ut mater Dómini mei véniat ad me? Miráculum ſéntio, agnóſco my-

Digitized by Google

myſtérium: mater Dómini verbo fœta, Deo plena eſt. Manſit autem María cum illa ménſibus tribus, & revérſa eſt in domum ſuam. Benè indúcitur ſancta María, & exhibuíſſe officium, & myſticum númerum cuſtodíſſe. Non enim ſola familiaritátis eſt cauſa, quòd diu manſit, ſed étiam tanti Vatis profectus. Nam ſi primo ingréſſu tantus proféctus éxtitit, ut ad ſalutatiónem Maríæ exultáret infans in útero, replerétur Spíritu ſancto mater infántis: quantum putámus uſu tanti témporis ſanctæ Maríæ addidíſſe præséntiam? Ungebátur itaque, & quaſi bonus athléta exercebátur in útero matris Prophéta: ampliſſimo enim virtus ejus certámini parabátur.

℟. Felix namque es ſacra virgo María, & omni laude digníſſima: Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, * Chriſtus Deus noſter. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: ſéntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam Viſitatiónem. Quia. Glória. Chriſtus.

Pro SS. martyribus Proceſſo & Martiniano. Lectio ix.

QUo témpore Petrus & Paulus tenebántur ſub cuſtódia Marmertíni in Monte Tarpéjo, duo cuſtódes, Procéſſus & Martiniánus, cum áliis quadragínta, Apoſtolórum prædicatióne miraculíſque commóti, ſe ad Jeſu Chriſti fidem convertérunt; & cùm repéntè fons è ſaxo ortus eſſet, baptizáti ſunt. Qui permiſérunt Apóſtolis, ut ſi vellent, abírent. Sed Paulínus mílitum præféctus, re cógnita, Proceſſum & Martiniánum à ſuſcépto consílio revocáre conátur. Qui cùm fruſtrà tempus contéreret, ipsórum ora ſaxo contúndi, dentéſque commínui jubet. Mox ad Jovis ſtátuam addúctos, cùm eádem conſtántia veneratúros ſe idóla negárent, ímperat equúleo torquéri, candéntibus láminis ad eórum corpus admótis, ac cædi fúſtibus. Quibus in cruciátibus una hæc illórum vox audiebátur: Sit nomen Dómini benedíctum. Dénique conjécti in cárcerem, pauló pòſt extra Urbem via Aurélia ſecúri feriúntur. Quorum córpora Lucína in prædio ſuo ſepelívit, ſexto nonas Július: quę póſteà in Urbem transláta, in Baſílica Príncipis Apoſtolórum cóndita ſunt. Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

EXúrgens María, ábiit in montána cum feſtinatióne in civitátem Juda. Pſalm. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.

Ant. Intrávit María in domum Zacharíæ, & ſalutávit Eliſabeth. Ant. Ut audívit ſalutatiónem Maríæ Eliſabeth, exultávit infans in útero ejus, & repléta eſt Spíritu ſancto, allelúja.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. Ant. Ex quo facta eſt vox ſalutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit infans in útero meo, allelúja.

Capitulum. Ab inítio. ut ſup. Hymn. O Glorióſa Vírginum. ℣. Benedícta. ut in Officio parvo beatæ Maríæ. clvi.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cùm audíſſet ſalutatiónem Maríæ Eliſabeth, exclamávit voce magna, & dixit: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? allelúja.

Oratio.

FAmulis tuis, quæſumus Dómine, cœléſtis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit ſalútis exórdium, Viſitatiónis ejus votíva ſolémnitas pacis

pacis tribuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit comm. de Octava Apoſtol. Antiphona. Glorióſi príncipes terræ. ℣. In omnem terram. infra Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli martyrio conſecráſti: da Eccléſiæ tuæ, eórum in ómnibus ſequi præcéptum, per quos religiónis ſumpſit exórdium. Per Dóminum.

Deinde fit comm. SS. Proceſſi & Martiniani. Antiphona. Veſtri capílli cápitis omnes numeráti ſunt: nolíte timére: multis paſſéribus melióres eſtis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis. Oratio. Deus, qui nos ſanctórum. 422.

In Horis, in ℟. brevi, dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Intrávit María. Capitulum. Ab initio. ut ſup.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próſperè procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Ut audivit. Capitulum. Eccl. 24. b

ET ſic in Sion firmáta ſum, & in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jeruſalem poteſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu ſuo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Ex quo facta eſt.

Capitulum. Eccl. 24. b

IN platéis ſicut cinnamómum & bálſamum aromatizans odórem dedi: quaſi myrrha elécta dedi ſuavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit eam.

℣. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit eam.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In ii. Veſp. omnia ut in primis. Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem reſpéxit Deus, allelúja. Oratio. Fámulis tuis, ut ſupra.

Deinde fit commem. de Octava Apoſtolorum, ut infra.

Infra Octav. SS. Petri & Pauli, omnia dicuntur de Communi Apoſtolorum, præter Lectiones & Antiphonas ad Benedictus & ad Magnificat, quæ dicuntur, ut infra notantur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Glorióſi príncipes terræ, quómodo in vita ſua dilexérunt ſe, ita & in morte non ſunt ſeparáti. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Petrus Apóſtolus, & Paulus doctor Géntium, ipſi nos docuérunt legem tuam Dómine. ℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Oratio. Deus, qui hodiérnam. ut ſupra.

DIE III. JULII.

Quinta die infra Oct. Apoſtolorum Petri & Pauli.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ſecundo Nocturno.

De Sermóne S. Leónis Papæ.

Ex Serm. i. in natali Apoſtol. Petri & Pauli, in fine.

Lectio iv.

PRetióſa eſt in conſpéctu Dómini mors ſanctórum ejus: nec ullo crudelitátis génere

Digitized by Google

nere déſtrui poteſt ſacraménto crucis Chriſti fundáta relígio. Non minúitur perſecutiónibus Eccléſia, ſed augétur: & ſemper Domínicus ager ſégete ditióri veſtítur, dum grana, quæ ſíngula cadunt, multiplicáta naſcúntur. Unde duo iſta præclára divíni séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártyrum proteſtántur, qui Apoſtolicórum æmuli triumphórum, Urbem noſtram purpurátis, & longè latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, & quaſi ex multárum honóre gemmárum conſérto uno diadémate coronárunt.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſpléndidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti.

Lectio v.

De quorum præsídio, dilectíſſimi, divínitus nobis ad exémplum patiéntiæ, & confirmatiónem fídei præparáto, universálıter quidem in ómnium Sanctórum commemoratióne lætándum eſt: ſed in horum excelléntia patrum mérito eſt excelléntius gloriándū, quos grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Eccléſiæ mébra provéxit, ut eos in córpore, cui caput eſt Chriſtus, quaſi géminum conſtitúeret lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi ſúperant facultátem, nihil divérſum, nihil debémus ſentíre diſcrétum: quia illos, & eléctio pares, & labor símiles, & finis fecit æquáles.

℟. Beáti eſtis cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis. ℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Sicut autem & nos expérti ſumus, & noſtri probavére majóres; crédimus atque confídimus, inter omnes labóres iſtíus vitæ ad obtinéndam misericórdiam Dei ſemper nos ſpeciálium patronórum oratiónibus adjuvándos: ut quantum própriis peccátis déprimimur, tantum Apoſtólicis méritis erigámur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, cui eſt cum Patre & ſancto Spíritu éadem poteſtas, una divínitas, in ſæcula ſæculórum, Amen.

℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Modò. Glória. Modò.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. in natali S. Benedicti.

Perféctus ille eſt, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, & dat paupéribus, ac véniens ſéquitur Chriſtum: habébit enim theſáurum non deficiéntem in cœlis. Unde benè interrogánte Petro dixit tálibus Jeſus: Amen dico vobis, quòd vos

Digitized by Google

vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne, cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicántes duódecim tribus Iſrael. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium ſperáre dócuit; id eſt, in regeneratióne: cùm vidélicet in vitam immortálem fuérimus reſurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Et juſta prorſus retribútio, ut qui hic pro Chriſto humánæ glóriam celſitúdinis neglexérunt, illic à Chriſto júdices glorificáti ſinguláriter cum eo aſsídeant, qui à ſequéndis ejus veſtígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet duódecim tantùm Apóſtolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías electus eſt, tunc eſſe judicatúros, ſicut nec duódecim ſolæ ſunt tribus Iſrael judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima eſt, injudicáta recédet.

℟. Iſti ſunt viri ſancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam ſempitérnam: * Quorum doctrína fulget Eccléſia, ut ſole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Et Paulus, qui tertiuſdécimus eſt Apóſtolus, judicándi ſorte privábitur, cùm ipſe dicat: Neſcítis, quóniam ángelos judicábimus, quantò magis ſæculária? Sciéndum namque eſt, omnes qui ad exémplum Apoſtolórum ſua reliquérunt ómnia, & ſecúti ſunt Chriſtum, júdices cum eo ventúros, ſicut étiam omne mortálium genus eſſe judicándum. Quia enim duodenário ſæpè número, ſolet in Scriptúris univérſitas deſignári, per duódecim ſedes Apoſtolórum, ómnium numeróſitas judicántium: & per duódecim tribus Iſrael univérſitas eórũ, qui judicándi ſunt, oſténditur.

Te Deum laudámus. 12.

DIE IV. JULII.

Sexta die infra Octavam Apoſtolorum Petri & Pauli.

In Secundo Nocturno.

De Expoſitióne ſancti Joánnis Chryſóſtomi in Epiſtolam ad Romános.

Serm. 32. in moral. exhort.

Lectio iv.

Cum Paulus Apóſtolus grátiam Dómini noſtri Jeſu Chriſti, matrem ómnium bonórum, nobis precétur; réliquum eſt, ut nos tali patrocínio dignos exhibeámus, ut non hìc ſolùm vocem Pauli audiámus, ſed & poſtquam illuc migravérimus, athlétam Chriſti vidére mereámur. Imò ſi hìc audivérimus, & illic ipſum omníno vidébimus, licèt non è propínquo ſtantes, vidébimus tamen prope regálem thronum ſplendéntem, ubi Chérubim Deum gloríficant, ubi Séraphim volant, illic Paulum vidébimus cum Petro ſanctórum chori príncipem ac ducem, & ejus germána charitáte fruémur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſpléndidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti.

Lectio v.

Si enim, cùm hìc eſſet, uſque ádeò diligébat hómines,

Digitized by Google

nes, ut cùm diſſólvi & cum Chriſto eſſe cúperet, elégerit tamen hìc eſſe: multò magis illic ferventiórem charitátem oſténdet. Ego & Romam proptéreà díligo, tamétſi aliúnde illam laudáre queam, nempè à magnitúdine, ab antiquitáte, à pulchritúdine, à multitúdine, ab império, à divítiis, & à rebus in bello fórtiter geſtis. Sed his ómnibus omíſſis, ob id illam beátam prædico, quòd erga illos Paulus, dum víveret, ádeò fui benévolus, ádeò illos amávit, & coràm diſséruit, & poſtrémò vitam apud eos finívit. Cujus ſanctum corpus ipſi póſſident: & proptéreà Cívitas illa hinc facta eſt inſígnis magis quàm ab áliis rebus ómnibus: & tamquam corpus magnum ac válidum duos habet óculos fulgéntes, ſanctórum vidélicet horum córpora.

℟. Beáti eſtis cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & dixerint omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis. ℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Non ita cœlum ſplendéſcit, quando rádios ſol demíttit, quemádmodum Románórum Urbs duos iſtos fulgóres ubíque terrárum emíttens. Hinc rapiétur Paulus, hinc Petrus. Conſideráte, & horréte, quale ſpectáculum visúra ſit Roma: Paulum vidélicet repéntè ex theca illa cum Petro reſurgéntem in occúrſum Dómini ſurſum ferri. Qualem roſam Chriſto mittet Roma? quálibus corónis duábus ornátur Urbs iſta? quálibus caténis áureis cincta eſt? quales habet fontes? Proptéreà admíror hanc Urbem, non propter cópiam auri, non propter colúmnas, neque propter áliam, quamcúmque rerum ſpéciem, ſed propter colúmnas illas Eccléſiæ. Quis mihi nunc dabit circumvólvi córpori Pauli, affígi ſepúlchro, vidére púlverem córporis illíus, quæ adhuc in Chriſto déerant adimpléntis, ſtígmata illíus geſtántis, prædicatiónem Euangélii ubíque ſeminántis?

℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Modò. Glória. Modò.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

In natali S. Benedicti.

Duo ſunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, & ſecúti ſunt illum: álius judicandórum à Dómino, qui non quidem ómnia ſua páriter reliquérunt, ſed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemóſynas Chriſti paupéribus curábant: unde & auditúri ſunt in judício: Veníte benedícti Patris mei, poſſidéte parátum vobis regnum à conſtitutióne mūdi. Eſurívi enim, & dedíſtis mihi manducáre: ſitívi, & dedíſtis mihi bíbere.

Iſti

Digitized by Google

℟. Iſti ſunt qui viventes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem. Lectio viii.

SEd & reprobórum duos ibi futúros órdines Dómino narránte comperímus: unum eórum qui fidei Chriſtiánæ myſtériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in judício teſtátur: Diſcédite à me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus eſt diábolo, & ángelis ejus: eſurívi enim, & non dediſtis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem & myſtéria Chriſti vel numquam ſuſcepére, vel ſuſcéptam per apoſtaſíam deſeruére; de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus eſt: quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Iſti ſunt viri ſancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam ſempitérnam: * Quorum doctrína fulget Eccléſia, ut ſole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam. Quorum. Glória. Quorum. Lectio ix.

VErùm his cum timóre & pavóre débito pauliſper commemoráti, ad lætíſſima pótiùs Dómini & Salvatóris noſtri promiſſa convertámus audítum. Videámus quę tantæ grátia pietátis: non ætérnæ tantúmmodò vitæ prçmia ſuis ſequácibus, ſed & præſéntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſoróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit. Qui enim terrénis afféctibus, ſive poſſeſſiónibus pro Chriſti diſcipulátu renuntiáverit, quò plus in ejus amórem profécerit, eò plures invéniet, qui ſe intérno ſuſcípere afféctu, & ſuis gáudeant ſuſtentáre ſubſtántiis.

Te Deum laudámus. 12.

DIE V. JULII.

Septima die infra Octavam Apoſtolorum Petri & Pauli.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíſcopi.

Homil. 5. de SS. Apoſt. Petro & Paulo, poſt init. Lectio iv.

NOn ſine cauſa factum putémus, fratres chariſſimi, quòd glorioſiſſimi Chriſtiánæ fidei príncipes Petrus & Paulus, una die, uno in loco, uníus tyránni toleravére ſenténtiam. Una die paſſi ſunt, ut ad Chriſtum páriter perveníſſent: uno in loco, ne álteri Roma deéſſet: ſub uno perſecutóre, ut æquális crudélitas utrúmque conſtríngeret. Dies ergo, puto, pro mérito, locus pro glória, perſecútor decrétus eſt pro virtúte. Et in quo tandem loco martyrium pertulérunt? In urbe Roma, quæ principátum & caput óbtinet natiónum: ſcílicet ut ubi caput ſuperſtitiónis erat, illic caput quieſceret ſanctitátis: & ubi Gentílium príncipes habitábant, illic Eccleſiárum príncipes moreréntur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſpléndidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti. Lectio v.

CUjus autem mériti ſint beatíſſimi Petrus & Paulus hinc póſſumus intellígere, quòd cùm Dóminus Oriéntis regiónem própria illuſtráverit paſſióne; Occidéntis plagam ne quid minus eſſet, vice ſui,

A po-

Digitized by Google

Apoſtolórum ſánguine illuminàre dignátus eſt. Et licèt illíus páſſio nobis ſufficiat ad ſalútem, tamen étiam horum martyrium nobis cóntulit ad exémplum. Hodiérna igitur die beáti Apóſtoli ſánguinem profudérunt. Sed videámus cauſam, quare iſta perpéſſi ſunt: ſcílicet quòd inter cétera mirabília étiam magum illum Simónem oratiónibus ſuis de áeris vácuo præcípiti ruina proſtravérunt.

℟. Beáti eſtis cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis. ℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Cum enim idem Simon ſe Chriſtum díceret, & tamquam filium ad patrem aſſéreret volándo ſe poſſe conſcéndere, atque elátus súbitò mágicis ártibus voláre cœpíſſet: tunc Petrus fixis génibus precátus eſt Dóminum, & precatióne ſancta vicit mágicam levitátem. Prior enim aſcéndit ad Dóminum orátio, quàm volátus: & antè pervénit júſta petítio, quàm iníqua præſúmptio: antè Petrus in terris pófitus obtínuit quod petébat, quàm Simon perveníret in cœléſtibus, quò tendébat. Tunc igitur Petrus velut vinctum illum de sublími áere depóſuit, & quodam præcipítio in ſaxo elídens ejus crura confrégit: & hoc in oppróbrio facti illíus, ut qui paulò antè voláre tentáverat, súbitò ambuláre non poſſet: & qui pennas aſſúmpſerat, plantas amítteret.

℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Modò. Glória. Modò.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hieronymi in Evangelium. Ecce nos relíquimus ómnia. ut in Communi Apoſtol. viii.

DIE VI. JULII.

In Octava SS. Apoſtol. Petri & Pauli. Duplex minus.

Ad Veſperas, Antiph. Hoc eſt præcéptum, cum reliq. Antiphonis, & Pſalmis, Capitulo, & Hymno, ut in primis Veſperis de Communi Apoſtol. i.

℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Magnificat, Antiphona. Petrus Apóſtolus, & Paulus doctor Géntium, ipſi nos docuérunt legem tuam Dómine.

Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit: & coapóſtolum ejus Paulum, tértiò naufragántem de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, & concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam conſequámur. Qui vivis.

Ad Matutinum, & alias Horas, omnia dicuntur de Communi Apoſtolorum ſic t infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Apud Metaphraſt. Lectio iv.

Quaſnam vobis, ò beáti Apóſtoli, referémus grátias, qui tantum pro nobis laboráſtis? Mémini tui Petre, & obſtupéſco: recórdor tui

tui Paule, & excédens mente, ópprimor lácrymis. Quid enim dicam, aut quid loquar, veſtras contemplans afflictiónes, néſcio. Quot cárceres ſanctificáſtis? quot caténas decoráſtis? quot torménta ſuſtinuiſtis? quot maledícta toleráſtis? quómodo Chriſtum portáſtis? quómodo prædicatióne Eccléſias lætificáſtis? Sunt benedícta veſtræ linguæ inſtruménta: ſánguine conſpérſa ſunt membra veſtra propter Eccléſiam. Vos Chriſtum imitári eſtis in ómnibus. In omnem terram éxiit veſter ſonus, & verba veſtra in fines orbis terræ.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſpléndidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti.

Lectio v.

Gaudeas Petre, cui datum eſt, ut ligno crucis Chriſti fruerétis. Et ad magiſtri quidem ſimilitúdinem voluíſti crucifigi, non recta quidem figúra, ut Chriſtus Dóminus, ſed cápite in terram verſo, tamquam qui à terra in cœlum iter fáceres. Beáti clavi, qui ſancta illa membra penetrárunt. Tu cum omni fidúcia in manus Dómini ánimam tradidíſti, qui aſsíduè ei, & ejus ſponſæ Eccléſiæ ſerviſti, qui fervénti ſpíritu Dóminum dilexíſti ómnium Apoſtolórum fideliſſimus.

℟. Beáti eſtis cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis. ℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Gaudeas & tu beáte Paule, cui caput fuit gládio amputátum, cujus virtútes nullis verbis explicári poſſunt. Quiſnam gládius ſanctum guttur tuum perváſit, Domínicum, inquam, inſtruméntum, quod à cœlo habétur in admiratióne, & quod terra reverétur? Quiſnam locus tuum ſánguinem excépit, lactis ſpécie in ejus, qui te percúſſit, túnica apparéntem? qui ánimam illíus bárbari ſupra modum dulciórem reddens, fidélem effécit cum sóciis. Sit mihi gládius ille pro coróna, & clavi Petri pro gemmis infixis in diadémate.

℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Modò. Glória. Modò.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 14. c

In illo témpore: Cómpulit Jeſus diſcípulos aſcéndere in navículam, & præcédere eum trans fretum, donec dimitteret turbas. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. Comment. in cap. 14. Matthæi.

Diſcípulis Dóminus præcépit transfretáre, & cómpulit ut aſcénderent navículam. Quo ſermóne oſténditur, invítos eos à Dómino receſsíſſe, dum amóre præceptóris ne punctum quidem témporis ab eo volunt ſeparári. Et dimíſſa turba aſcéndit

in montem ſolus oráre. Si fuiſſent cum eo diſcípuli Petrus & Jacóbus & Joánnes, qui víderant glóriam transformáti, fórſitan aſcendíſſent in mõtem cum eo: ſed turba ad ſublímia ſequi non poteſt, niſi docúerit eam juxta mare in líttore, & aluérit in deſérto.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

QUòd autem aſcéndit ſolus oráre, non ad eum réferas, qui de quinque pánibus, quinque míllia ſaturávit hóminum, excéptis párvulis & muliéribus, ſed ad eum, qui audíta morte Joánnis ſecéſſit in ſolitúdinem: non quòd persónam Dómini ſeparémus, ſed quòd ópera ejus inter Deum hominémque divíſa ſint. Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus. Rectè quaſi invíti, & retractántes Apóſtoli à Dómino recéſſerant, ne illo abſénte naufrágia ſuſtinérent.

℟. Iſti ſunt viri ſancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam ſempitérnam: * Quorum doctrína fulget Eccléſia, ut ſole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

DEnique Dómino in montis cacúmine commoránte, ſtatim ventus contrárius óritur, & turbat mare, & periclitántur Apóſtoli: & támdiu ímminens naufrágiũ perſéverat, quámdiu Jeſus véniat. Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans ſupra mare. Statiónes & vigíliæ militáres in terna horárum ſpátia dividúntur. Quando ergo dicit, quarta vigília noctis veniſſe ad eos Dóminum, oſténdit tota nocte periclitátos, & extrémo noctis, atque in conſummatióne mundi, eis auxílium præbitúrum.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus, ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum.
℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Glorióſi príncipes terræ, quómodo in vita ſua dilexérunt ſe, ita & in morte non ſunt ſeparáti. Oratio. Deus, cujus déxtera. ut ſuprà. 431.

In ii. Veſper. Antiph. Jurávit Dóminus. cum reliq. Añis & Pſal. de Communi Apoſtol. x.
℣. Conſtítues eos príncipes.
Ad Magnificat, Antiph. Petrus Apóſtolus. Oratio. Deus, cujus déxtera, ut ſuprà. 431.

MENSE JULIO.

Die prima poſt Octavam SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, non impedita Feſto Duplici aut Dominica, celebratur Anniverſarium omnium Benefactorum totius Ordinis noſtri, Duplex, ut in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, excepta Oratione.

Oratio.

DEus indulgentiárum Dómine: da animábus ómnium benefactórum Ordinis noſtri, quorum Anniverſárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem. Per Dóminum.

DIE VIII. JULII.

In feſto S. Eliſabeth Reginæ Portugalliæ. Semidupl.

Ad Veſperas, Aña. Dum eſſet Rex. cum reliq. de Laud. 436.
Pſalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in Officio parvo B. Mariæ. cxlv.

Capitulum. Prov. 31. b

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis

Digitized by Google

mis finibus prêtiű ejus. Confidit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit. Hymnus.

DOmáre cordis ímpetus
Eliſabeth
Fortis, inópſque Deo
Servíre, regno prætulit.
En fúlgidis recépta cœli sédibus,
Sidereæque domus
Ditáta ſanctis gáudiis.
Nunc regnat inter Cœlites beátior,
Et premit aſtra, docens
Quæ vera ſint regni bona.
Patri potéſtas, Filióque glória,
Perpetuúmque decus
Tibi ſit alme Spíritus: Amē.

℣. Ora pro nobis beáta Eliſabeth. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Ad Magnificat, Antiphona. Et nunc reges intelligite, erudímini qui judicátis terram.

Oratio.

CLementíſſime Deus, qui beátam Eliſabeth Regínam, inter céteras egrégias dotes, béllici furóris ſedándi prærogatíva decoráſti: da nobis ejus interceſſióne, poſt mortális vitæ, quam ſupplíciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia pervenire. Per Dóminum noſtrum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Laudémus Deum noſtrum, * In ſanctis opéribus beátæ Eliſabeth. Pſal. Veníte, exultémus. 1. Hymn. Domáre cordis. ut ſupra.

In primo Nocturno, Aña. Eleváta eſt magnificéntia Eliſabeth ſuper cœlos. Pſal. Dómine Dóminus noſter. cum rel. ut in Communi Virginū. lix. Aña. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex ſpéciem tuam. Aña. Accépit benedictiónem à Dño, & miſericórdiā à Deo ſalutári ſuo. ℣. Multę fíliæ congregavérunt divítias. ℟. Tu ſupergréſſa es univérſas.

De Parábolis Salomónis.
Lectio i. Cap. 31. b

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit. Reddet ei bonum & non malum, ómnibus diébus vitæ ſuæ. Quæſivit lanam & linum, & operáta eſt conſílio mánuum ſuárum. Facta eſt quaſi navis inſtitóris de longè portans panem ſuum. Et de nocte ſurréxit, dedítque prædam domeſticis ſuis, & cibária ancillis ſuis. Conſiderávit agrum, & emit eum: de fructu mánuum ſuárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos ſuos, & roborávit bráchium ſuum.

℟. Regáli exórta progénie triûmphat in cœlis Eliſabeth tríplici circúmdata varietáte meritórum: * Nam in terra in tríplici vitæ gradu pósteris imitánda virtútum relíquit exémpla. ℣. Virginálem ſtatum, conjugálem & viduálem inoffénſo pede cucúrrit. Nam.

Lectio ii.

GUſtávit & vidit quia bona eſt negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum ſuam miſit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fuſum. Manum ſuam apéruit inopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui ſuæ à frigóribus nivis: omnes enim doméſtici ejus veſtíti ſunt duplícibus. Stragulátam veſtem fecit ſibi: byſſus & púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando ſéderit cum ſenatóribus terræ. Síndonem fecit, & véndidit, & cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ: * Et lex cleméntiæ in lingua ejus. ℣. Quóniam prævenisti eam in benedictiónibus dulcédinis. Et lex.

Digitized by Google

Lectio iii.

Fortitúdo & decor induméntum ejus, & ridébit in die noviſſimo. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Conſiderávit ſémitas domus ſuæ, & panem otióſa non comédit. Surrexérunt filii ejus, & beatíſſimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias: tu ſupergréſſa es univérſas. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur. Date ei de fructu mánuum ſuárum: & laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuiſti ei: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eam. ℣. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronáſti eam Dómine. Et. Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno, Antiph. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Aña. Arcum cónteret, & confringet arma, & ſcuta combúret igni. Aña. Juſtítia & miſericórdia plena eſt déxtera tua.

℣. Virga tua & báculus tuus.
℟. Ipſa me conſoláta ſunt.

Lectio iv.

Eliſabeth Aragóniæ Régibus ortam, Chriſti anno milléſimo ducentéſimo ſeptuagéſimo primo, in præſágium futúræ ſanctimóniæ paréntes, præter morem, relicto matris aviæque nómine, à magna ejus matértera, Thuríngiæ dómina, ſancta Eliſabeth, in Baptiſmo nominátam voluére. Ubi nata eſt, ſtatim pátuit, quàm felix regum regnorúmque eſſet futúra pacátrix; natalítia enim ejus lætítia perniciósas avi patríſque diſſenſiónes in concórdiam convértit. Pater verò creſcéntis póſteà filiæ admirátus índolem, affirmábat fore, ut una Eliſabeth réliquas Aragoniórum Regum sánguine creátas féminas virtúte longè ſuperáret. Sic cœléſtem ipſíus vitam in contemnéndo córporis ornátu, in fugiéndis voluptátibus, in jejúniis frequentándis, in divínis précibus aſſíduè recitándis, in charitátis opéribus exercéndis, venerátus, rerum ſuárum regníque felicitátem, uníus filiæ méritis referébat accéptam. Tandem ubíque nota, & à multis Princípibus exoptáta, Dionyſio Luſitániæ Regi Chriſtiánis cæremóniis ritè eſt in matrimónium collocáta.

℟. Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam, & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui: * Et concupiſcet Rex decórem tuum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, proſperè procéde, & regna. Et.

Lectio v.

Juncta conjúgio, non minórem excoléndis virtútibus, quàm líberis educándis óperam dabat, viro placére ſtudens, ſed magis Deo. Médiam ferè anni partem ſolo pane tolerábat & aqua: quæ in quodam ipſíus morbo divínitus verſa eſt in vinum, cùm id à médicis præſcríptum bíbere recuſáſſet. Páuperis féminæ ulcus horréndum exoſculáta, derepéntè ſanávit. Pecúnias paupéribus diſtribuéndas, ut Regem latérent, hibérno témpore in roſas convértit. Vírginem cæcam à nativitáte illuminávit: multos álios ſolo Crucis ſigno à graviſſimis morbis liberávit: plúrima id genus mirácula patrávit. Monaſtéria, Collégia, & Templa non modò extrúxit, ſed étiam magníficè dotávit. In Regum diſcórdiis componéndis admirábilis fuit, in privátis publicíſque mortálium ſublevándis calamitátibus indeféſſa.

℟. Manum ſuam miſit ad fórtia:

tia: ℟ Manum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem, ℣. Diſpérſit, dedit paupéribus: juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi. Manum ſuam.

Lectio vi.

Deſúncto Rege Dionyſio, ſicut virgínibus in prima ætáte, in matrimónio conjúgibus, ita víduis in ſolitúdine, fuit ómnium virtútum exémplar. Illicò enim religióſis ſanctæ Claræ véſtibus indúta, régio fúneri conſtánter intérfuit, ac paulò pòſt Compoſtéllam proficíſcens, multa ex holosérico, argénto, auro, gemmíſque donária pro Regis ánima óbtulit. Inde revérſa domum, quidquid ſibi charum aut pretióſum ſupérerat, in ſacros ac pios uſus convértit: abſolvendóque ſuo verè régio Conimbricénſi vírginum cœnóbio, & alèndis paupéribus, & protegéndis víduis, defendéndis pupíllis, míſeris ómnibus juvándis inténta, non ſibi, ſed Deo, & mortálium ómnium cómmodis vivébat. Reges duos filium & génerum pacificatúra, Stremótium nóbile óppidum véniens, morbo ex ítinere contrácto, ibídem à vírgine Deípara viſitáta, ſanctíſſimè óbiit, anno milléſimo trecentéſimo trigéſimo ſexto, die quarta Júlii. Poſt mortem multis miráculis cláruit, præſértim ſuavíſſimo córporis jam per annos ferè trecéntos incorrúpti odóre: ſemper étiam Reginæ ſanctæ cognoménto célebris, tandem anno Jubilæi, & noſtræ ſalútis milléſimo ſexcentéſimo vigéſimo quinto, totíus Chriſtiáni orbis concúrſu & appláuſu, ab Urbáno Octávo ritè inter Sanctos adſcripta eſt.

℟. Regnum mundi, & omnem ornátum ſæculi contémpſi propter amórem Dómini mei Jeſu Chriſti; ✠ Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

In tertio Nocturno, Antiph. Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus, sánctitas & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. Aña. Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus, & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. Antiph. Judicávit in juſtítia, & pópulos in æquitáte.

℣. Ignis ante ipſam præcédet.
℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Lectiones de Homilia in Evangelium. Símile eſt regnum cœlórum theſáuro, ut in Communi non Vírginum. lxxii.

℟. vii. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus: conſiderávit sémitas domus ſuæ, ✠ Et loquebátur de teſtimóniis Dómini. ℣. Guſtávit & vidit quia bona eſt negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et loquebátur.

℟. viii. Invocávi, & venit in me ſpíritus ſapiéntiæ, & præpóſui illam regnis & sédibus: ✠ Et divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus. ℣. Mélior eſt enim ſapiéntia cunctis ópibus pretioſíſſimis. Et divítias. Glória Patri. Et divítias.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphonæ.

Dum eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuavitátis. Pſal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.

Antiph. Et concupiſcet Rex decórem tuum, quia ipſe eſt Dóminus Deus tuus. Aña. Potens in ópere & ſermóne lenívit iracúndiam Dómini, & conciliávit cor patris ad filiũ.

Antiph. Quaſi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, & quaſi

flos

Digitized by Google

flos roſárum in diébus vernis. Ant. 5. Quaſi ſtella matutína in médio nébulæ, & quaſi luna plena in diébus ſuis.

Capitulum. Prov. 31. b

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit.

Hymnus.

OPes decúſque Régium reliqueras
Elíſabeth, Dei dicáta númini:
Recépta nunc beáris inter Angelos:
Libens ab hóſtium tuére nos dolis.
Præi, viámque dux ſalútis índica,
Sequémur. O ſit una mens fidélium,
Odor bonus ſit omnis áctio, tuis
Id ínnuit roſis opérta Cháritas.
Beáta Cháritas in arce síderum
Potens locáre nos per omne ſæculum:
Patríque, Filióque ſumma glória,
Tibíque laus perénnis alme Spíritus. Amen.

℣. Méritis & précibus beátæ Elíſabeth. ℟. Propítius eſto Dómine pópulo tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tu glória Jeruſalem, tu lætítia Iſrael, tu honorificéntia pópuli tui. Oratio.

CLementíſſime Deus, qui beátam Elíſabeth Regínam, inter céteras egrégias dotes, béllici furóris ſedándi prærogatíva decoráſti: da nobis ejus interceſſióne, poſt mortális vitæ, quam ſupplíciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia perveníre. Per Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona.

Et concupíſcet Rex.

Capitulum. Mulíerem fortem.

℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próſperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Potens in ópere.

Capitulum. Prov. 31.

MAnum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui ſuæ à frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu ſuo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu ſuo. Glória. Adjuvábit. ℣. Elégit eā Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Quaſi ſtella matutína.

Capitulum. Prov. 31. d

MUltæ filiæ congregavérunt divítias, tu ſupergréſſa es univérſas. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In ſecundis Veſperis, Aña. Dum eſſet Rex, cum reliq. de Laudib. ut ſup. Pſal. Dixit Dóminus, cum reliq. ut in Officio parvo B. Mariæ. cxlv. Capitulum, Hymn. & ℣. ut in primis Veſperis. 433.

Ad Magnificat, Antiphona.

Elíſabeth pacis & pátriæ mater, in cœlo triúmphans, dona nobis pacem. Oratio. Clementíſſime Deus. ut ſuprà.

DIE X. JULII.

In feſto SS. Septem Fratrum, ac Rufinæ & Secundæ virginum & mart. Semid.

Omnia de Communi plurim. Mar-

Digitized by Google

Martyrum, præter Orationem & Lectiones ſecundi & tertii Nocturni. Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: ut qui glorióſos Mártyres, fortes in ſua confeſſióne cognóvimus, pios apud te in noſtra interceſſióne ſentiámus. Per Dóminum.

In primo Noct. leguntur Lectiones de Script. occurr.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

SEptem fratres, filii ſanctæ Felicitátis, Romæ in perſecutióne Marci Aurélii Antoníni à Públio Præfécto primùm blandítiis, deínde terróribus tentáti, ut Chriſto renunciántes, deos veneraréntur: & ſua virtúte, & matre hortánte in fidei confeſſióne perſeverántes, váriè necáti ſunt. Januárius plumbátis cæſus: Felix & Philíppus fúſtibus contúſi: Silvánus ex altíſſimo loco præceps dejéctus eſt: Alexánder, Vitális & Martiális cápite plectúntur. Mater eórum quarto pòſt menſe eámdem martyrii palmam conſecúta eſt: illi ſexto Idus Júlii ſpíritum Dómini reddidérunt.

℟. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in Mari rubro via ſine impediménto. ℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

RUfina & Secúnda, ſoróres, vírgines Románæ, rejécto connúbio Armentárii & Veríni, quibus à paréntibus deſpónſæ fúerant, quòd Jeſu Chriſto virginitátem voviſſent, Valeriáno & Galliéno Imperatóribus comprehendúntur. Quas cùm nec promiſſis, nec terróre Június Præfectus à propóſito poſſet abdúcere: Rufinam primùm virgis cædi jubet; in cujus verbéribus Secúnda júdicem ſic interpéllat: Quid eſt, quòd ſorórem meam honóre, me áfficis ignomínia? Jube ambas ſimul cædi, quæ ſimul Chriſtum Deum confitémur. Quibus verbis incénſus judex, ímperat utrámque detrúdi in tenebricóſum & fœtidum cárcerem. Quo loco ſtatim clariſſima luce, & ſuaviſſimo odóre compléto, in ardénte bálnei sólio includúntur. Et cùm inde étiam íntegræ evaſíſſent, mox ſaxo ad collum alligáto in Tíberim projéctæ ſunt: unde ab Angelo liberátæ, extra Urbem via Aurélia milliário décimo, cápite plectúntur. Quarum córpora à Plautílla matróna in ejus prædio ſepúlta, ac póſteà in Urbem transláta, in Basílica Conſtantiniána prope Baptiſtérium cóndita ſunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplicia. Ut hærédes.

Sermo S. P. N. Auguſtíni Epíſc. Serm. 110. de diverſis. Lect. vi.

MAgnum ſpectáculum, fratres, pósitū eſt ante óculos fidei noſtræ. Aure audívimus, corde vídimus optántem matrem ante ſe finíre iſtam vitam filios ſuos, longè contráriis votis conſuetúdini humánæ. Omnes enim hómines filios ſuos, ex hac vita migrándo, præcédere volunt, non ſequi: illa autem optávit poſtérior mori. Nō enim amittébat filios, ſed præmittébat: nec intuebátur quam vitam finírent, ſed quam inchoárent. Desinébant enim vívere, ubi quandóque fúerant moritúri: & incipiébant vívere, ſine fine victúri. Parum eſt fuiſſe ſpectatrícem: mirári ſumus pótiùs hor-

Digitized by Google

hortatrícem. Fecúndior virtútibus, quàm fétibus: videns certántes, in quibus ómnibus ipſa certábat, & in ómnibus vincéntibus ipſa vincébat.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum: * Quóniam donum, & pax eſt eléctis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Mattheũ. Lectio vii. Cap. 12. d

IN illo témpore: Loquénte Jeſu ad turbas: ecce mater ejus, & fratres ſtabant foris, quæréntes loqui ei. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 1. in Euangelia.

SAncti Euangélii, fratres chariſſimi, brevis eſt léctio recitáta, ſed magnis myſteriórum pondéribus grávida. Jeſus étenim Cónditor & Redémptor noſter, matrem ſe noſſe diſsimulat, & quæ ei mater ſit, & qui propínqui, non per cognatiónem carnis, ſed per conjunctiónem ſpíritus deſignat, dicens: Quæ eſt mater mea, & qui ſunt fratres mei? Quicúmque enim fécerit voluntátem Patris mei, qui in cœlis eſt, ipſe meus frater, & ſoror, & mater eſt. Quibus nobis verbis, quid áliud ínnuit, niſi quòd obſequéntes juſſiónibus ſuis multos ex Gentilitáte cólligit; & Judæam, ex cujus carne eſt génitus, non agnóſcit?

℟. Propter teſtaméntum Dómini, & leges patérnas ſancti Dei perſtitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit ſemper ſpíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

SEd cùm is, qui voluntátem Patris fécerit, ſoror & frater Dómini dícitur, propter utrúmque ſexum qui ad fidem cólligitur, mirum non eſt: mirándum verò valdè eſt, quómodo étiam mater dicátur. Fidéles enim diſcípulos fratres vocáre dignátus eſt, dicens: Ite, nuntiáte frátribus meis. Qui ergo frater Dómini fieri ad fidem veniéndo potúerit, quæréndum eſt, quómodo étiam, & mater eſſe poſſit.

℟. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine, qui effúſo ſánguine ſecúti ſunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléſtia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

SEd ſciéndum nobis eſt, quia qui Chriſti ſoror & frater eſt credéndo, mater efficitur prędicándo. Quaſi enim parit Dóminum, quem cordi audiéntis infúderit: & mater ejus prædicándo efficitur, ſi per ejus vocem amor Dómini in próxima mente generátur. Ad quam rem nobis idóneè confirmándam adeſt beáta Felícitas, cujus hódie natalítia celebrámus, quæ credéndo éxtitit ancílla Chriſti, & prædicándo facta eſt mater Chriſti. Septem quippe filios, ſicut in geſtis ejus emendatióribus légitur, ſic poſt ſe tímuit vivos in carne relínquere, ſicut carnáles paréntes ſolent metúere, ne mórtuos præmíttant.

Te Deum laudámus. 12.

In ſecundis Veſperis fit commem. S. Pii.

DIE XI. JULII.

S. Pii Papæ & mart. Aña. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Infirmitátem. ut in Communi unius Mart. xvi.

Digitized by Google

Lectio iii.

PIus Aquilejénſis, Imperatóre Antoníno Pio, Póntifex creátus, pœnam ſtátuit in ſacerdótem, cujus negligéntia de ſánguine Dómini áliquid ſtilláverit. Pœniténtiam enim, inquit, agant quadragínta diébus, ſi in terram áliquid decíderit: ſi ſuper altáre, tribus diébus: ſi ſuper línteum ſupériùs, quátuor: ſi in inférius deflúxerit, novem diébus: ſi uſque ad quartum, vigínti diébus: ubicúmque cecíderit, ſi récipi poteſt, lambátur: ſin áliter, aut lavétur, aut radátur: quidquid lotum, aut raſum eſt, comburátur, & cinis in ſacrárium reponátur. Multis prætéreà utíliter decrétis martyrio coronátur, & ſepelítur in Vaticáno, quinto Idus Július, cùm ſediſſet annos novem, menſes quínque, dies vigínti ſeptem, & Presbyteros decem & octo, Diáconos vigínti unum, Epíſcopos per divérſa loca duódecim, menſe Decémbri quinque Ordinatiónibus creáſſet. Te Deum. 12.

Veſperæ de ſequenti.

DIE XII. JULII.

In feſto S. Joannis Gualberti Abbatis. Duplex minus.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter ea quæ ſequuntur. Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus Dómine, beáti Joánnis Gualbérti Abbátis commendet: ut quod noſtris méritis non valémus, ejus patrocínio aſſequámur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. SS. Naboris & Felicis mart. Aña. Iſtórũ eſt.

℣. Lætámini. xxvi. Oratio.

PRæſta, quæſumus Dómine: ut ſicut nos ſanctórum mártyrum tuórum Náboris & Felícis natalítia celebránda non déſerunt; ita júgiter ſuffrágiis comiténtur. Per Dñm.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JOánnes Gualbértus Florentíæ nóbili génere ortus, dum patri óbſequens rem militárem ſéquitur, Ugo únicus ejus frater occíditur à conſanguíneo: quem cùm ſolum & inérmem ſancto Paraſcéues die Joánnes armis ac milítibus ſtipátus óbvium habéret, ubi neuter álterum póterat declináre, ob ſanctæ Crucis reveréntiam, quam homicída ſupplex mortem jamjam ſubitúrus bráchiis ſignábat, vitam ei cleménter indúlget. Hoſte in fratrem recépto, próximum ſancti Miniátis templum oratúrus ingréditur, ubi adorátam Crucifixi imáginem caput ſibi flectere cónſpicit. Quo mirábili facto permótus Joánnes, Deo exínde, étiam invíto patre, militáre decérnit, atque ibídem própriis ſibi mánibus comam totóndit, ac Monáſticum hábitum índuit, adeóque piis ac religióſis virtútibus brevì corúſcat, ut multis ſe perfectiónis ſpécimen ac normam præbéret; ita ut ejúſdem loci Abbáte defúncto, commúni ómnium voto in ſuperiórem eligerétur. At Dei fámulus cúpiens ſubéſſe pótiùs, quàm præéſſe, ad majóra divína voluntáte ſervátus, ad Camaldulénſis Erémi íncolam Romuáldum proficíſcitur: à quo cœlicum ſui inſtitúti vaticínium áccipit: tum ſuum Ordinem ſub régula ſancti Benedicti apud Umbróſam vallem inſtítuit.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et. Lectio v.

DEinde plúrimis ad eum ob ejus ſanctitátis famam úndique convolántibus, unà cum

cum iis in ſócios adſcítis, ad hæréticam & ſimoníacam pravitátem extirpándam, & Apoſtólicam fidem propagándam ſédulò incúmbit, innúmera proptéreà in ſe & ſuis incómmoda expértus. Nam ut eum, ejúſque ſócios adverſárii perdant, noctu ſancti Sálvii cœnóbium repéntè aggrediúntur, templum incéndunt, ædes demoliúntur, & Mónachos omnes letháli vúlnere ſáuciant, quos vir Dei único Crucis ſigno incólumes prótinus reddit, & Petro ejus Mónacho per imménſum ardentiſſimúmque ignem illæſo mirabíliter tranſeúnte, optátam ſibi & ſuis tranquillitátem óbtinet: inde ſimoníacam labem ab Etrúria éxpulit, ac in tota Itália fidem priſtinæ integritáti reſtítuit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

MUlta fúnditus eréxit Monaſtéria, eadémque & ália ædifíciis ac Regulári obſervántia inſtauráta, ſanctis légibus communívit. Ad egénos aléndos ſacram ſupelléctilem véndidit. Ad ímprobos coercéndos eleménta ſibi famulári conſpéxit. Ad dæmones compriméndos, Crucem quaſi enſem adhíbuit. Demum abſtinéntiis, vigíliis, jejúniis, oratiónibus, carnis maceratiónibus, ac ſénio conféctus, dum infirma valetúdine gravarétur, Davídica illa verba perſæpè repetébat: Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum, quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei? Jamque morti próximus, convocátos diſcípulos ad fratérnam concórdiam cohortátur, & in Brevículo, cui conſepelíri vóluit, juſſit hæc ſcribi: Ego Joánnes credo, & confíteor fidem, quam ſancti Apóſtoli prædicavérunt, & ſancti Patres in quátuor Concíliis confirmavérunt. Tandem triduáno Angelórum obſéquio dignátus, ſeptuagéſimum octávum annum agens apud Paſſiniánum, ubi ſumma veneratióne cólitur, migrávit ad Dóminum, anno ſalútis milléſimo ſeptuagéſimo tértio, quarto Idus Júlii. Quem Cœleſtínus tértius innúmeris miráculis clarum, in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. g

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Audíſtis quia dictum eſt: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homilía ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Commentaria in cap. 5. Matthæi.

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos veſtros: benefácite iis, qui odérunt vos. Multi præcépta Dei imbecillitáte ſua, non ſanctórum víribus æſtimántes, putant eſſe impoſſibília, quæ præcépta ſunt, & dicunt ſufficere virtútibus, non odiſſe inimícos: ceterùm dilígere, plus præcipi, quàm humána natúra patiátur. Sciéndum eſt ergo, Chriſtum non impoſſibília præcípere, ſed perfécta. Quæ fecit David in Saul & in Ab-

Digitized by Google

Abſalom: Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus eſt: & Paulus anáthema cupit eſſe pro perſecutóribus ſuis: hæc autem Jeſus & dócuit, & fecit, dicens: Pater ignóſce illis: quod enim fáciunt, néſciunt. ℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine queréla, verus Dei cultor, ábſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe. Lectio viii.

IN réliquis opéribus bonis intérdum poteſt áliquis qualemcúmque excuſatiónem prætēndere: ad habéndam verò dilectiónem nullus ſe póterit excuſáre. Poteſt mihi áliquis dícere, non poſſum jejunáre: numquid poteſt dícere, non poſſum amáre? Poteſt áliquis dícere, virginitátem non poſſum ſerváre; non poſſum res totas véndere, & paupéribus erogáre: numquid poteſt dícere, non poſſum dilígere inimícos?

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

NOn enim ibi aut pedes labórant curréndo, aures audiéndo, aut manus operándo laxántur, ut nos per ipſam excuſatiónem liberáre conémur. Non nobis dícitur: Ite ad Oriéntem, & quærite charitátem; navigáte ad Occidéntem, & inveniétis dilectióné. Intus in noſtro corde eſt, ubi redire jubémur, dicénte Prophéta: Redíte prævaricatóres ad cor. Non enim in longínquis regiónibus invenítur quod à nobis pétitur.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commem. SS. martyrum Naboris & Felicis, Antiph. Veſtri capílli cápitis. ℣. Exultábunt Sancti. xxxiv. Oratio. Præſta quæſumus, ut ſuprà. 440.

In ſecundis Veſperis fit commemor. ſequentis.

DIE XIII. JULII.

In feſto S. Anacleti Papæ & martyris. Semiduplex.

Aña. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. de Communi unius Martyris. xvi. Oratio.

DEus, qui nos beáti Anacléti mártyris tui atque Pontíficis ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúſdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

ANaclétus Atheniénſis, Trajáno Imperatóre rexit Eccléſiam. Decrévit, ut Epíſcopus à tribus Epíſcopis, neque à paucióribus conſecrarétur: & Clérici ſacris Ordínibus públicè à próprio Epíſcopo initiaréntur: & ut in Miſſa, peráćta conſecratióne omnes communicárent. Beáti Petri ſepúlchrũ ornávit, Pontificúmque ſepultúræ locum attríbuit. Fecit Ordinatiónes duas méſe Decémbri, quibus creávit Presbýteros quinque, Diáconos tres, Epíſcopos ſex. Sedit annos novem, menſes tres, dies decem. Martyrio coronátus, ſepúltus eſt in Vaticáno.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Deſcendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non dereliquit eum. Et dedit.

De

De Expoſitióne S. Ambróſii Epiſcopi in Pſalmum centéſimum décimum octávum.

Sermone 21. Lectio v.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratis: & à verbis tuis trepidávit cor meum. Benè hoc Martyr dicit, quòd injúſtè perſecutiónũ torménta ſuſtíneat: qui nihil rapúerit, nullũ violéntus oppréſſerit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit eſſe violándum: qui nihil légibus débeat, & gravióra latrónum ſuſtinére cogátur ſupplícia: qui loquátur juſtè, & non audiátur: qui loquátur plena salútis, & impugnétur, ut poſſit dícere: Cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur perſecutiónem pátitur, qui impugnátur ſine crímine, impugnátur ut nóxius, cùm ſit in tali confeſſióne laudábilis: impugnátur quaſi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cùm píetas virtútum ómnium fundaméntum ſit.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et.

Lectio vi.

VErè fruſtrà impugnátur, qui apud ímpios & infidos impietátis arcéſſitur, cùm fidei ſit magiſter. Verùm qui gratis impugnátur, fortis debet eſſe & conſtans. Quómodo ergo ſubtéxuit: Et à verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis eſt, timóris atque formídinis. Sed eſt étiam infírmitas ad salútem, eſt étiam timor ſanctórum. Timéte Dóminum omnes ſancti ejus: &, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: *Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Noct. Homil. in Evang. Si quis venit ad me. de Communi unius Mart. xxii.

Veſperæ de ſequenti, cum commem. præcedentis.

DIE XIV. JULII.

In feſto S. Bonaventuræ Epiſc. & Conf. & Eccleſiæ Doctoris. Duplex min.

Omnia de Cõi Conf. Pontif. præter ea quæ ſequuntur.

Ad Magníficat in utrique Veſp. Ana. O Doctor óptime. ut in Communi Confeſſ. Pontificis. xxxvii. Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bonaventúram miníſtrum tribuíſti: præſta quæſumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, interceſsórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. S. Anacleti, Antiph. Qui vult veníre poſt me, ábneget ſemetípſum, & tollat crucem ſuam, & ſequátur me.

℣. Juſtus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio. Deus, qui nos beáti. ut ſuprà. 442.

In primo Noct. Lectiones de libro Eccleſiaſtici. Sapiéntiam ómnium antiquórum. ut in Communi Doctor. xlvii.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

BOnaventúra, Balneorégii in Etrúria natus, cùm infans incidíſſet in vitæ perículum, mater ejus vovit, ſi inde evaſiſſet, ſe eum Religióni beáti Franciſci dicatúram. Itaque adoléſcens in Ordinem Fratrum Minórũ adſcribi vóluit, ubi Alexándro de Ales Magiſtro, ad eam doctrínæ perfectió-

Digitized by Google

fectiónem brevi pervénit, ut ſéptimo pòſt anno libros Sententiárũ Paríſiis públicè ſumma cum laude ſit interpretátus: quos étiam præclaris poſteà commentáriis illuſtrávit. Poſt ſex annos, ſui Ordinis Generális miniſter Romæ factus, ea prudéntię ac ſanctitátis laude miniſtériũ geſſit, ut in omniũ ore & admiratióne eſſet.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Multa ſcripſit, in quibus ſummam eruditiónem cum pari pietátis ardóre conjúngens, lectórem docéndo movet. Quem Gregórius décimus, ejus ſanctimóniæ & ſapiéntiæ fama commótus, Cardinálem & Epíſcopum Albanénſem creávit. Eúmdem adhuc vivéntem beátus Thomas Aquínas ſanctum appellávit. Cùm enim vitam ſancti Franciſci ſcribéntem comperíſſet: Sinámus, inquit, ſanctum pro ſancto laboráre. Migrávit è vita prídie Idus Júlii, in Concílio Lugdunénſi, quinquagínta tres annos natus, multis éditis miráculis. Quem Xyſtus quartus Póntifex Máximus rétulit in Sanctórum númerum.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meũ, óleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Ex libro Morálium ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 1. cap. 6. Lectio vi.

Qui poſt Oríonas Hyadum nómine, niſi Doctóres ſanctæ Eccléſiæ deſignántur? Qui ſubdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiã venérunt, quo fides clárius elúcet: & repréſſa infidelitátis híeme, áltiùs per corda fidéliũ ſol veritátis calet. Qui remóta tẽpeſtáte perſecutiónis, explétis lõgis nóctibus infidelitátis, tunc ſánctæ Eccléſiæ orti ſunt, cùm ei jã per credulitátis vernũ lucídior annus aperítur.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómniũ populórũ.

℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ: quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 15. in Matth. ſub med.

Atténdite quid díxerit, Vos eſtis ſal terræ: per quod oſténdit, quàm neceſſáriò iſta præcípiat. Non enim de veſtra, inquit, tantúmmodò vita, ſed de univérſo orbe vobis rátio reddénda eſt. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, ſicut mittébam Prophétas: ſed ad omnem terram prorſus, ac mare, totúmque mundũ, & hunc váriis crimínibus oppréſſum.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et.

Lectio viii.

Dicéndo enim, Vos eſtis ſal terræ, oſténdit univérſam hóminum infatuátam eſſe natúram, & peccatórum vi corrúptam: & idcircò illas ab eis virtútes requírit, quæ máximè

Digitized by Google

mè ad multórum ſalútem procurándam neceſsáriæ ſunt atque útiles. Nam qui manſuétus eſt ac modéſtus, & miſéricors & juſtus, non intra ſe tantúmmodò hæc rectè facta conclúdit, verùm in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo eſt, atque pacíficus, & perſecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminùs in commúne cómmodum vitam inſtítuit.

℟. In médio Eccléſiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus ſpíritu ſapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem & exultatiónem theſaurizávit ſuper eum. Et implévit. Glória Patri. Et. Lectio ix.

NE igitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos eſſe certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam eſſe ratiónem, Vos eſtis ſal terræ. Quid ígitur? ipſi ne putrefácta medicáti ſunt? Nequáquam: neque enim fieri poteſt, ut ea, quæ jam corrúpta ſunt, ſalis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, ſed antè renováta, ſibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aſpergébant ſale, & in ea novitáte conſervábant, quam à Dómino ſuſcéperant. Liberáre quippe à putrédine peccatórum, Chriſti virtútis eſt: ut autem ad illa íterùm non revertántur, Apoſtolórum curæ eſt ac labóris. Te Deum. 12.

In ſecundis Veſp. fit commemor. S. Henrici Conf. ut infrà.

DIE XV. JULII.

In feſto S. Henrici Imperatoris Confeſs. Semiduplex.

Omnia de Cõi Confeſſ. non Pontif. præter Orationem & Lectiones ii. Nocturni, Aña. Similábo eum viro ſapiénti, qui ædificávit domum ſuam ſupra petram. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die beátum Henrícum, Confeſsórem tuum, è terréni cúlmine impérii ad regnũ ætérnum tranſtuliſti: te ſúpplices exorámus, ut ſicut illum, grátiæ tuæ ubertáte prævéntum, illécebras ſæculi ſuperáre feciſti; ita nos fácias, ejus imitatióne, mũdi hujus blandiménta vitáre, & ad te puris méntibus perveníre. Per Dóminum.

In Hymno ad Matutinum, Iſte Confeſſor. dicatur Hac die lætus méruit ſuprémos Laudis honóres.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

HEnrícus cognométo Pius, è Duce Baváriæ Rex Germániæ, ac póſtmodum Romanórum Imperátor, temporális Regni non conténtus angúſtiis, pro adipiſcénda immortalitátis coróna ſédulam ætérno Regi exhíbuit ſervitútem. Adépto enim Império, religióni amplificándæ ſtudióſè incúmbens, Eccléſias ab infidélibus deſtrúctas, magnificéntiùs reparávit, plurimíſque largitiónibus & prædiis locupletávit. Monaſtéria aliáque loca pia vel ipſe ædificávit, vel aſſignátis redditibus auxit. Epiſcopátum Bambergénſem, hereditáriis ópibus fundátum, beáto Petro Romanóque Pontífici vectigálem fecit. Benedíctum octávum, à quo Impérii corónam accéperat, prófugum excépit, ſuæque ſedi reſtítuit.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

IN Caſſinénſi monaſtério gravi deténtus infirmitáte, à ſan-

à ſancto Benedícto, insígni miráculo, ſanátus eſt. Románam Eccléſiam ampliſſimo diplómate munerátus, eídem tuéndæ, bellum advérſus Græcos ſuſcépit, & Apúliam, diu ab illis poſséſſam, recuperávit. Nihil ſine précibus ággredi sólitus, Angelum Dómini, ſanctóſque Mártyres tuteláres pro ſe pugnántes ante áciem intérdum vidit. Divína autem protéctus ope, bárbaras natiónes précibus magis, quàm armis expugnávit. Pannóniam adhuc infidélem, trádita Stéphano Regi ſoróre ſua in uxórem, eóque baptizáto, ad Chriſti fidem perdúxit. Virginitátem, raro exémplo, matrimónio junxit, ſanctámque Cunegúndam, cónjugem ſuam, propínquis ejus, morti próximus, illibátam reſtítuit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

DEnique rebus ómnibus, quæ ad Impérii honórem & utilitátem pertinébant, ſumma prudéntia diſpóſitis, & illúſtribus per Gálliam, Itáliam, & Germániam, religióſæ munificéntiæ veſtígiis paſſim relíctis, poſtquam heróicæ virtútis ſuavíſſimum odórem longè latèque diffúderat, ſanctitáte, quàm ſceptro clárior, ad Regni cœléſtis præmia, conſummátis vitæ labóribus, à Dómino vocátus eſt, anno ſalútis milléſimo vigéſimo quarto. Cujus corpus in Eccléſia beatórum Apoſtolórum Petri & Pauli Bambérgæ cónditum fuit: ſtatímque ad ejus túmulum multa mirácula, Deo ipſum glorificánte, patráta ſunt: quibus póſteà ritè probátis, Eugénius tértius Sanctórum número illum adſcripſit.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: *Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

in iii. Noct. Homil. in Euang. Sint lumbi veſtri. de Communi Confeſſ. non Pontif. iii.

DIE XVII. JULII.

In feſto S. Alexii Confeſſoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confeſſ. non Pontificis, præter hic ſignata.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Aléxii Confeſſóris tui ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

ALéxius Romanórum nobiliſſimus, propter exímium Jeſu Chriſti amórem prima nocte nuptiárum peculiári Dei mónitu relínquens intáctam ſponſam, illúſtrium orbis terræ Eccleſiárum peregrinatiónem ſuſcépit. Quibus in itinéribus cùm ignótus ſeptémdecim annos fuiſſet, aliquándo apud Edéſſam Syriæ urbem per imáginem ſanctíſſimæ Maríæ vírginis ejus nómine divulgáto, inde navi diſcéſſit. Ad portum Románum appúlſus, à patre ſuo tamquam aliénus pauper hoſpítio accípitur: apud quem ómnibus incógnitus, cùm decem & ſeptem annos vixíſſet, relícto ſcripto ſui nóminis, ſánguinis, ac totíus vitæ curſus migrávit in cœlú, Innocéntio primo ſummo Pontífice.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab ini-

Digitized by Google

inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et.
Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.
Lib. 10. cap. 16. in cap. 12. Job.
Lectio v.
DEridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu à juvénibus scitur: hæc à púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti & tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc eádem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum culmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplíciùs réddere: cùm vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere: cùm virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.
℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et.
Lectio vi.
AT contrà, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntiùs toleráre, quàm fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus, fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procùldúbiò stultum putátur: & quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quàm mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?
℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.
In tertio Nocturno, Homilia S. Hieronymi in Euangelium. Ecce nos relíquimus, ut in Communi Abbatum. lvii.
In secundis Vesperis fit commemoratio sanctæ Symphorosæ, cum septem filiis mart.
DIE XVIII. JULII.
Sanctæ Symphorosæ, cum septem filiis martyribus, Aña. Istórũ est enim. ℣. Lætámini. ut in Communi plurimorum Mart. xxvi.
Oratio.
DEus, qui nos concédis sanctórum mártyrũ tuórum Symphorósæ, & filiórum ejus natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.
Lectio ii.
SYmphorósa Tiburtína, Getúlii mártyris uxor, ex eo septem fílios péperit, Crescéntium, Juliánum, Neménsium, Primitívum, Justínum, Stácteum, Eugénium: qui omnes propter Christiánæ fidei

dei profeſſiónem unà cum matre, Adriáno Imperatóre comprehénſi ſunt. Quorum píetas multis variíſque tentáta ſuppliciis, cùm ſtábilis permanéret; mater, quæ filiis fidei magíſtra fúerat, dux eíſdem ad martyrium éxtitit. Nam ſaxo ad collum alligáto, in profluéntem dejícitur: cujus corpus conquiſítum à fratre ejus Eugénio ſepelítur.

℞. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine, qui effúſo ſánguine ſecúti ſunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléſtia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio iii.

Poſtrídie ejus diéi, qui fuit décimo quinto Kaléndas Augúſti, ſeptem fratres ſínguli ad palum alligáti, váriè ſunt interfécti. Creſcéntio guttur ferro transfígitur: Juliáno pectus confóditur: Neméſio cor transverberátur: Primitívo trajícitur umbílicus: Juſtínus membrátim ſecátur: Stácteus telis confígitur: Eugénius à péctore in duas partes divíditur: ita octo hóſtiæ Deo gratíſſimæ ſunt immolátæ. Córpora in altíſſimam fóveam projécta ſunt via Tiburtína, nono ab Urbe lápide: quæ pòſteà Romam transláta, cóndita ſunt in Eccléſia ſancti Angeli in Piſcína.

Te Deum laudámus. 12.

DIE XX. JULII.

S. Margaritæ virg. & mart. Aña. Veni ſponſa. ℣. Spécie tua. Oratio. Indulgéntiam. de Communi Vírginum. lviii. Lectio iii. Sermo S. Ambroſ. Quóniam hódie. lxiii.

DIE XXI. JULII.

S. Praxedis virginis, Antiph. Veni ſponſa Chriſti. ℣. Spécie tua. Oratio. Exáudi nos Deus. de Communi Vírginum. lviii.

Lectio iii.

Praxédes, virgo Romána, Pudentiánæ vírginis ſoror, Marco Antoníno Imperatóre Chriſtiános perſequénte, eos facultátibus, ópera, conſolatióne, & omni charitátis officio proſequebátur. Nam álios domi occultábat: álios ad fidei conſtántiam hortabátur: aliórum córpora ſepeliébat; iis qui in cárcere inclúſi erát, qui in ergáſtulis exercebántur, nulla re déerat. Quæ cùm tantam Chriſtianórum ſtragem jam ferre non poſſet; Deum precáta eſt, ut ſi mori expedíret, ſe è tantis malis eríperet. Itaque duodécimo Kaléndas Augúſti ad pietátis prǽmia vocátur in cœlum. Cujus corpus à Paſtóre Presbytero in patris & ſorôris Pudentiánæ ſepúlchrum illátum eſt, quod erat in cœmetério Priſcíllæ via Salária.

Te Deum laudámus. 12.

Veſperæ de ſequenti Feſto.

DIE XXII. JULII.

In feſto S. Mariæ Magdalenæ, Duplex minus.

Ad Veſperas, Aña. Dum eſſet cum reliquis de Laudibus. 452. Pſalmus. Dixit Dóminus, cum reliq. ut in Officio parvo B. Mariæ. cxlv.

Capitulum. Prov. 31. b

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit.

Hymnus.

Pater ſupérni lúminis,
Cùm Magdaléná réſpicis,
Flammas amóris éxcitas,
Gelúque ſolvis péctoris.
Amóre currit ſáucia
Pedes beátos úngere,
Laváre fletu, térgere
Comis, & ore lámbere.
Adſtáre non timet Cruci,
Sepúlchro inhæret ánxia,

Tru-

Digitized by Google

Truces nec horret milites,
Pellit timórem Cháritas.
O vera, Chriſte, Cháritas,
Tu noſtra purga crímina,
Tu corda reple grátia,
Tu redde cœli præmia.
Patri, ſimúlque Filio,
Tibíque ſancte Spíritus,
Sicut fuit ſit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deum in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd Jeſus accúbuit in domo Simónis lepróſi, áttulit alabáſtrum unguénti, & ſtans retrò ſecus pedes Jeſu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capíllis cápitis ſui tergébat, & oſculabátur pedes ejus, & unguénto ungébat.

Oratio.

Beátæ Maríæ Magdalénæ, quæſumus Dómine, ſuffrágiis adjuvémur: cujus précibus exorátus, quatriduánum fratrem Lázarum vivum ab ínferis reſuſcitáſti. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudémus Deum noſtrum, * In converſióne Maríæ Magdalénæ. Pſalmus. Veníte, exultémus. I. Hymnus.

Maria caſtis óſculis
Lambit Dei veſtígia:
Fletu rigat, tergit comis,
Detérſa nardo pérlinit.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſǽculum.
Amen.

Antiphonæ, Pſalmi, & Verſiculi Nocturnorum de Communi Virginum. lix. excepta ſecunda Aña primi Noct. cujus loco dicitur ſequens Aña.

Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio I. Cap. 3.

IN léctulo meo per noctes quæſívi quem díligit ánima mea: quæſívi illum, & non invéni. Surgam, & circuíbo civitátem: per vicos & platéas quæram quem díligit ánima mea: quæſívi illum, & non invéni. Invenérunt me vígiles, qui cuſtódiunt civitátem: Num quem díligit ánima mea, vidíſtis? Páululùm cùm pertranſiſſem eos, invéni quem díligit ánima mea: ténui eum: nec dimíttam, donec introdúcam illum in domum matris meæ, & in cubículum genitrícis meæ.

℟. María Magdaléne, & áltera María ibant dilúculo ad monuméntum: * Jeſus, quem quæritis, non eſt hic: ſurréxit, ſicut locútus eſt: præcédet vos in Galilǽam, ibi eum vidébitis. ℣. Et valdè manè una ſabbatórum véniunt ad monuméntum orto jam ſole: & introeúntes vidérunt júvenem ſedéntem in dextris, qui dixit illis. Jeſus.

Lectio II. Cap. 8.

QUis mihi det te fratrem meum ſugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris, & deóſculer te, & jam me nemo deſpíciat? Apprehéndam te, & ducam in domum matris meæ: ibi me docébis, & dabo tibi póculum ex vino condíto, & muſtum malórum granatórum meórū. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos fíliæ Jerúſalem, ne ſuſcitétis, neque evigiláre faciátis diléctam donec ipſa velit.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum: quia quem quærébam appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum meum, allelúja.

℣. Re-

Recedéntibus diſcípulis non recedébam,& amóris ejus igne ſuccénſa ardébam deſidério. Et.

Lectio iii.

Quæ eſt iſta, quæ aſcéndit de deſérto, delíciis áffluens, innixa ſuper diléctum ſuum? Sub arbóre malo ſuſcitávi te: ibi corrúpta eſt mater tua, ibi violáta eſt génitrix tua. Pone me ut ſignáculum ſuper cor tuum, ut ſignáculum ſuper bráchium tuum: quia fortis eſt ut mors dilé-ctio, dura ſicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam.

℞. Tulérunt Dóminum meū, & néſcio ubi poſuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier quid plóras? ſurréxit, ſicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis. ℣. Dum ergo fleret, inclinávit ſe, & proſpéxit in monuméntum, & vidit duos Angelos in albis ſedéntes, qui dicunt ei. Præcédet. Glória Patri. Præcédet.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Gregórii Papæ.

Homilia 25. in Evangel.

Lectio iv.

Maria Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrymis máculas críminis: & vox Veritátis implétur, qua dícitur: Dimíſſa ſunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim priùs frígida peccándo remánſerat, póſtmodum amándo fórtiter ardébat. Quæ à monuménto Dómini, étiam diſcípulis recedéntibus, non recedébat: exquirébat, quem non invéne-rat: flebat inquiréndo: & amóris ſui igne ſuccénſa, ejus quē ablátum crédidit, ardébat deſidério. Unde cóntigit, ut eum ſola tunc vidéret, quæ remánſerat ut quæreret: quia nimírum virtus boni óperis, perſeverántia eſt.

℞. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et.

Lectio v.

Quæſívit ergo priùs, & mínimè invénit: perſeverávit ut quæreret, unde & cóntigit ut inveníret: actúmque eſt, ut deſidéria diláta creſcerent, & creſcéntia cáperent quod inveníſſent. Hinc eſt enim, quod de eódem ſponſa Eccléſia in Cánticis canticórum dicit: In léctulo meo per noctes quæſívi quem díligit ánima mea. Diléctum namque in léctulo quærimus, quando in præséntis vitæ aliquántula réquie Redemptóris noſtri deſidério ſuſpirámus. Per noctem quærimus: quia etſi jam in illo mens vígilat, tamen adhuc óculus calígat.

℞. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Sed qui diléctum ſuum non invénit, reſtat ut ſurgat, civitátem circúmeat, id eſt, ſanctam electórum Eccléſiam mente & inquiſitióne percúrrat: per vicos eum & platéas quærat, id eſt, per angúſta & lata gradiéntes aſpíciat, ut ſi qua invenire in eis váleat ejus veſtígia exquírat; quia ſunt nonnúlli étiam vitæ ſæculáris, qui imitándū áliquid hábeant de actióne virtútis. Quæréntes autem nos vígiles invéniunt, qui cuſtódiunt civitátem; quia ſancti Patres, qui Eccléſiæ ſtatum cuſtódiunt, bonis noſtris ſtúdiis occúrrunt, ut ſuo vel verbo, vel ſcripto nos dóceant. Quos cùm páululùm per-

Digitized by Google

pertranſimus, invenímus quē diligimus. Quia Redémptor noſter, etſi humilitáte homo inter hómines, divinitáte tamen ſuper hómines fuit.

℟. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipſa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 7. f

IN illo témpore: Rogábat Jeſum quidam de Phariſæis, ut manducáret cum illo. Et ingréſſus domum Phariſæi diſcúbuit. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 50. Homil. Hom. 23. tom. 10.

EUangéliumcùm legerétur, attentíſſimè audíſtis, & res geſta narráta atque verſáta eſt ante óculos cordis veſtri. Vidíſtis enim non carne, ſed mente, Dóminum Jeſum Chriſtum in domo Phariſæi recumbéntem, & ab illo invitátum non faſtidiéntem. Vidíſtis étiam in civitáte mulíerem famóſam, mala útique fama, quæ erat peccátrix, non invitátam irruíſſe convívio, ubi ſuus médicus recumbébat, & quæſíſſe pia impudéntia ſanitátem: irruens, quaſi importúna convívio, opportúna benefício. Nověrat enim quanto morbo laboráret: & illum ad ſanándum eſſe idóneum, ad quem véneràt, ſciébat.

℟. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus: conſiderávit ſémitas domus ſuæ, * Et panem otióſa non comédit. ℣. Guſtávit & vidit quia bona eſt negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Lectio viii.

ACceſſit ergo non ad caput Dómini, ſed ad pedes. Et quæ diu malè ambuláverat, veſtígia recta quærébat. Priùs fudit lácrymas cordis, & lavit Dómini pedes obſéquio confeſſiónis: capíllis ſuis terſit, oſculáta eſt, unxit: tácita loquebátur, non ſermónem promébat, ſed devotiónem oſtendébat. Quia ergo tétigit Dóminum rigándo, oſculándo, tergéndo, ungéndo pedes ejus: Phariſæus, qui inviáverat Dóminum Jeſum Chriſtum, quia ex illo génere erat hóminum ſuperbórum, de quibus Iſaías Prophéta dicit: Qui dicunt, Recéde longè à me, noli me tángere, quóniam mundus ſum: putávit Dóminum neſcíſſe mulíerem.

℟. Regnum mundi, & omnem ornátum ſæculi contémpſit propter amórem Dómini mei Jeſu Chriſti: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Lectio ix.

O Phariſæe invitátor & irriſor Dómini: Dóminum paſcis, & à quo paſcéndus ſis, non intélligis? Unde ſcis Dóminum neſcíſſe quæ fúerit illa múlier, niſi quia permíſſa eſt accédere, niſi quia illo patiénte, oſculáta eſt pedes ejus, niſi quia terſit, niſi quia unxit? Hæc enim non débuit permítti fácere in pédibus mundis múlier immúnda? Ad illíus ergo Phariſæi pedes, ſi talis múlier accéſsíſſet, dictúrus erat quod Iſaías de tálibus dicit: Recéde à me, noli me tángere, quóniam mundus ſum. Acceſſit autem ad Dóminum immúnda, ut redíret munda: acceſſit ægra, ut redíret ſana: acceſſit confeſſa, ut redíret profeſſa. Te Deum. 12.

Digitized by Google

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

DUm eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuavitátis. Pſal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.
Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adoleſcéntulæ dilexérunt te nimis.
Aña. Jam hiems tránſiit, imber ábiit, & recéſſit: ſurge amíca mea, & veni.
Aña. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja. Aña. Iſta eſt ſpecióſa inter filias Jerúſalem.

Capitulum. Prov. 31. b

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit.

Hymnus.

SUmmi Paréntis Unice,
Vultu pio nos réſpice,
Vocans ad arcem glóriæ
Cor Magdalénæ pœnitens.
Amíſſa drachma régio
Recóndita eſt ærário:
Et gemma, detérſo luto,
Nitóre vincit ſídera.
Jeſu, medéla vúlnerum,
Spes una pœniténtium,
Per Magdalénæ lácrymas
Peccáta noſtra díluas.
Dei Parens piíſſima,
Hevæ nepótes flébiles
De mille vitæ flúctibus
Salútis in portum vehas.
Uni Deo ſit glória,
Pro multifórmi grátia,
Peccántium qui crímina
Remíttit, & dat præmia.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Ad Benedictus, Antiphona.

María unxit pedes Jeſu, & extérſit capíllis ſuis, & domus impléta eſt ex odóre unguénti.

Oratio.

BEátæ Maríæ Magdalénæ, quæſumus Dómine, ſuffrágiis adjuvémur; cujus précibus exorátus, quatriduánum fratrem Lázarum vivum ab inferis reſuſcitáſti. Qui vivis & regnas.

Ad Tertiam, Aña In odórem. Capitulum. Mulíerem fortem.
℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.
℣. Inténde, próſperè procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.
Jam hiems tránſiit.

Capitulum. Prov. 31. c

MAnum ſuam apéruit ínopi: & palmas ſuas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui ſuæ à frigóribus nivis.
℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu ſuo. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.
Iſta eſt ſpecióſa.

Capitulum. Prov. 31. d

MUltæ filiæ congregavérunt divítias, tu ſupergréſſa ex univérſas. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur.
℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit eam.
℣. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit eam.
℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Veſperas, Aña. Dum eſſet Rex, cum reliquis de Laudibus ut ſupra. Pſalmi ut in Officio parvo B. Mariæ virg. cxlv. & à Capitulo de ſequenti, ut in Communi unius Martyris, cum commem. S. Mariæ Magdalenæ, ac ſancti Liborii Epiſcopi & Confeſſoris.

Digitized by Google

DIE XXIII. JULII.

In feſto S. Apollinaris Epiſcopi & martyris. Duplex minus. Oratio.

DEus fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beáti Apollináris Sacerdótis tui martyrio conſecráſti: tribue nobis quæſumus fámulis tuis; ut cujus venerándam celebrámus feſtivitátem, précibus ejus indulgéntiam conſequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. S. Mariæ Magdalenæ, Antiphona. Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabáſtrum unguénti, & ſtans retrò ſecus pedes Dómini, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capíllis cápitis ſui tergébat.

℣. Elégit eam Deus, & prælégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Oratio. Beátæ Mariæ. ut ſup.

Poſteà fit commem. S. Liborii Epiſcopi & Confeſſoris, Aña. Sacérdos & Póntifex. ℣. Amávit eum. xxxvii.

Oratio.

DA quæſumus omnípotens Deus: ut beáti Libórii Confeſsóris tui atque Pontíficis veneránda ſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & ſalútem. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

APollináris cum Príncipe Apoſtolórum Antiochia Romam venit: à quo ordinátus Epíſcopus Ravénnam ad Chriſti Dómini Euangélium prædicándum míttitur: ubi cùm ad Chriſti fidem plúrimos convérteret, captus ab idolórum ſacerdótibus gráviter cæſus eſt. Cùmque ipſo oránte Bonifácius nóbilis vir, qui diu mutus fúerat, loquerétur, ejúſque fília immúndo ſpíritu liberáta eſſet: iterùm eſt in illum commóta ſedítio. Itaque virgis cæſus, ardéntes carbónes nudis pédibus prémere cógitur: quem cùm ſubjéctus ignis nihil læderet, ejícitur extra Urbem.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Deſcendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

IS verò latens aliquámdiu cũ quibúſdam Chriſtiánis, inde proféctus eſt in Æmíliam, ubi Rufíni patrícii fíliam mórtuã ad vitam revocávit: ut proptéreà tota Rufíni família in Jeſum Chriſtum créderet. Quare vehementer incénſus Præféctus accérſit Apollinárem, & cum eo grávius agit, ut finem fáciat diſſeminándi in Urbe Chriſti fidem. Cujus cùm Apollináris juſſa neglígeret, equúleo cruciátur: in cujus plagas aqua fervẽs infúnditur, ſaxóque os túnditur: mox férreis vínculis conſtríctus inclúditur in cárcere. Quarto die impóſitus in navẽ, míttitur in exílium: ac facto naufrágio venit in Myſiam, inde ad ripam Danúbii, póſteà in Thráciam.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et.

Lectio vi.

CUm autem in Serápidis templo dæmon ſe reſpónſa datúrum negáret, dum ibídem Petri Apóſtoli diſcípulus morarétur; diu conquiſítus invéntus eſt Apollináris, qui iterùm jubétur navigáre. Ita revérſus Ravénnam, ab iíſdem illis idolórum ſacerdótibus accuſátus, Centurióni cuſtodiéndus tráditur: qui cùm occúltè Chriſtum cóleret,

Digitized by Google

ret, noctu Apollinárem dimíſit. Re cógnita, ſatéllites eum perſequúntur, & plagis in itínere conféctum, quòd mórtuū créderent, relínquunt. Quem cùm inde Chriſtiáni ſuſtulíſſent, séptimo die exhórtans illos ad fidei conſtántiam, martyrii glória clarus migrávit è vita. Cujus corpus prope murum urbis ſepúltum eſt.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 22.

IN illo témpore: Facta eſt conténtio inter diſcípulos, quis eórum viderétur eſſe major. Et réliqua.

Homilía S. Ambróſii Epíſc.

Lib. 9 in Lucæ c. 22. poſt init.

REgnum Dei non eſt de hoc mundo. Non ergo æqualitátis hóminis ad Deum, ſed ſimilitúdinis æmulátio eſt. Solus enim Chriſtus eſt plena imágo Dei, propter expréſſam in ſe Patérnæ claritúdinis unitátem. Juſtus autem homo ad imáginem Dei eſt, ſi propter imitándam divínæ converſatiónis ſimilitúdinem mundum hunc Dei cognitióne contémnat; voluptatéſque terrénas verbi perceptióne deſpíciat, quo álimur in vitam: unde & corpus Chriſti édimus, ut vitæ ætérnæ poſſímus eſſe partícipes.

℟. Coróna áurea ſuper caput ejus, * Expréſſa ſigno ſanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Expréſſa.

Lectio viii.

NOn enim victus & potus nobis præmii loco ſpondétur & honóris, ſed communicátio grátiæ cœléſtis & vitæ. Neque duódecim throni tamquam áliqua corporális ſunt receptácula ſeſſiónis: ſed quia ſicut ſecúndùm divínam ſimilitúdinem júdicat Chriſtus, cognitióne córdium, non interrogatióne factórum, virtútem remúnerans, impietatémque condémnans: ita & Apóſtoli in judícium ſpiritále formántur remuneratióne fídei & execratióne perfídiæ, virtúte errórem redarguéntes, ſacrílegos ódio perſequéntes.

℟. Hic eſt verè martyr, qui pro Chriſti nómine ſánguinem ſuum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæſívit: ſed ad cœléſtia regna pervénit. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

COnvertámur ígitur, & caveámus, ne in perditiónem áliqua inter nos de prælatióne poſſit eſſe conténtio. Si enim contendébant Apóſtoli, non excuſatióni obténditur, ſed cautióni propónitur. Si Petrus aliquándo convértitur, qui ad primam Dómini ſecútus eſt vocem: quis poteſt dícere, citò ſe eſſe convérſum? Cave ergo jactántiam, cave ſæculum. Ille enim confirmáre jubétur fratres ſuos, qui dixit: Omnia dimíſimus, & ſecúti ſumus te.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commemor. S. Liborii Epiſcopi & Confeſſ. Antiphona. Eugè ſerve bone. ℣. Juſtum dedúxit. xliv. Oratio. Da quæſumus. ut ſup.

In ſecundis Veſp. fit comm. S. Chriſtinæ virg. & mart. Aña, Veni ſponſa. ℣. Spécie tua.

Ora-

Oratio. Indulgéntiam nobis. de Communi Virg. lviii.

DIE XXIV. JULII.

In Vigilia S. Jacobi Apoſtoli.

Tres Lect de Homil. in Euang. Hoc eſt præcéptum meum. ut in Vigilia Apoſtol. i.

Ad Laudes ut in Pſaltorio: & dicuntur Preces feriales flexis genibus. 44. Oratio.

DA, quæſumus omnípotens Deus: ut beáti Jacóbi Apóſtoli tui, quam prævenímus veneránda ſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & ſalútem. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Chriſtinæ, Ana. Símile eſt regnum. ℣. Diffúſa eſt. Oratio. Indulgéntiam. lxvii.

Veſperæ de ſequenti.

DIE XXV. JULII.

In feſto S. Jacobi Apoſtoli. Duplex ii. Claſſis.

Omnia de Communi Apoſtolorum, præter ea quæ ſequuntur. Oratio.

ESto Dómine plebi tuæ ſanctificátor & cuſtos: ut Apóſtoli tui Jacóbi muníta præſídiis, & converſatióne tibi pláceat, & ſecúra mente deſérviat. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Epiſt. i. ad Corinth. Sic nos exiſtimet. de Communi Apoſtol. iv.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JAcóbus, Zebedæi fílius, Joánnis Apóſtoli germánus frater, Galilæus, inter primos Apóſtolos vocátus cum fratre, relíctis patre ac rétibus, ſecútus eſt Dóminum, & ambo ab ipſo Jeſu Boanérges, id eſt, tonítrui filii, ſunt appellati. Is unus fuit ex tribus Apóſtolis, quos Salvátor máximè diléxit, & teſtes eſſe vóluit ſuæ transfiguratiónis, & intereſſe miráculo, cùm archiſynagógi fíliam à mórtuis excitávit, & adeſſe cùm ſeceſſit in montem Olivéti, Patrem oratúrus, ántequam à Judæis comprehenderétur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſplendidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti.

Lectio v.

POſt Jeſu Chriſti aſcénſum in cœlum, in Judæa & Samaría ejus divinitátem prædicans, plúrimos ad Chriſtiánam fidem perdúxit. Mox in Hiſpániam profectus, ibi áliquos ad Chriſtum convértit, ex quorum número ſeptem póſteà Epíſcopi à beáto Petro ordináti, in Hiſpániam primi diréćti ſunt. Deinde Jeroſólymam revérſus, cùm inter álios Hermógenem magum fidei veritáte imbuíſſet, Heródes Agrippa Cláudio Imperatóre ad regnum elátus, ut à Judæis grátiam iniret, Jacóbum líberè Jeſum Chriſtum Deum confiténtem cápitis condemnávit. Quem cùm is, qui eum dúxerat ad tribúnal, fórtiter martyrium ſubeúntem vidíſſet, ſtatim ſe & ipſe Chriſtiánum eſſe profeſſus eſt.

℟. Beáti eſtis cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & dixerint omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis. ℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte. Lectio vi.

AD ſupplícium cùm raperéntur, pétiit ille à Jacóbo véniam: quem Jacóbus oſculátus, Pax, inquit, tibi ſit. Itaque utérque eſt ſecúri percúſſus, cùm pauló antè

Jacóbus paralyticum ſanaſſet. Corpus ejus póſteà Compoſtéllam translátum eſt, ubi ſumma celebritáte cólitur, conveniéntibus eò religiónis & voti cauſa ex toto terrárum orbe peregrínis. Memória ipsíus natális hodiérno die, qui translatiónis dies eſt, ab Ecclésia celebrátur, cùm ipſe circa Feſtum Paſchæ primus Apoſtolórum Jeroſólymis profúſo ſánguine teſtimónium Jeſu Chriſto déderit.

℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Modò. Glória. Modò.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20.

IN illo témpore: Accéſſit ad Jeſum mater filiórum Zebedæi cum fíliis ſuis, adórans & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 66. in Matth.

NOn turbétur quiſquam, ſi ádeò imperféctos dícimus Apóſtolos fuíſſe: nondum enim myſtérium crucis erat conſummátum, nondum grátia Spíritus in corda ipsórum infúſa. Quòd ſi virtútem ipsórum díſcere cupis, quales poſt datam grátiam Spíritus fúerint, consídera, & vidébis omnem ab illis pervérſam afſectiónem fuíſſe ſuperátam. Hac enim de cauſa eórum modò imperféctio revelátur, ut apértè percípere poſſis, quales ſúbitò per grátiam efſécti fuérunt. Quòd ígitur nihil ſpiritále petébant, nec de cœléſti regno quidquam cogitábant, perſpícuum eſt. Sed tamen inſpiciámus étiam quómodo accédant, & quid dicant. Vólumus, ínquiunt, ut quodcúmque petiérimus, fácias nobis. Ad quod Chriſtus, quid vultis? reſpóndit: non ignórans certè, ſed ut eos reſpondére cogat, & ulcus détegat, & ita medicaméntum appónat.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

ILli verò cùm erubéſcerent, & verecúndia prohiberéntur, quóniam humáno afféctu eò devénerant, ſeórſum ab áliis diſcípulis Chriſtum accipiéntes, interrogavérunt. Progréſſi ſunt enim, inquit, ne illis maniféſti fierent: & ita demum ea, quæ volébant, dixérunt. Volébant autem, ut ego conjício, quóniam ſuper duódecim ſedes ſeſſúros diſcípulos audiérunt, primátum hujus conſéſſus impetráre: & præpóni quidem ſe céteris ſciébant; Petrum verò ſibi præférri formidántes, dícere auſi ſunt: Dic ut unus à dextris, alter à ſiníſtris ſédeat. Et urgent dicéntes: Dic. Quid ígitur ipſe? Ut ſignificáret eos nihil pétere ſpiritále, ſed nec ſcire quidem quid póſtulent; non enim pétere audérent, ſi ſcirent: Neſcítis, ait, quid petátis: neſcítis quàm magnum hoc ſit, quàm mirábile ac ipſas ſuperióres excédens virtútes.

℟. Iſti ſunt viri ſancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam ſempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut ſole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna,

Digitized by Google

regna, operáti ſunt juſtítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum. Lectio ix.

ET adjécit: Poteſtis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus ſum: & baptíſmo, quo ego baptízor, baptizári? Perpéndis, quómodo ſtatim ab hac opinióne ipſos remóvit, contrária eis diſſerens. Nam vos, inquit, de honóribus, & de corónis mecum ágitis: ego verò de luctámine, atque ſudóre diſſero. Non præmiórum hoc tempus eſt, nec illa glória mea modò apparébit, ſed cædis ac periculórum tempus præſens eſt. Pérſpice autem, quáliter ipſo interrogatiónis modo & hortátur & állicit. Non enim dixit: Poteſtíſne cædem ſubíre? poteſtíſne veſtrum effúndere ſánguinem? ſed, Quonam pacto potéſtis bíbere cálicem? Deínde allíciens, inquit, Quem ego bibitúrus ſum: ut ipſa cum eo communicatióne labórum promptióres redderéntur.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudib. tantùm fit commem. S. Chriſtophori mart.

Aña. Qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam. ℣. Juſtus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

PRæſta, quæſumus omnípotens Deus: ut qui beáti Chriſtóphori mártyris tui natalítia cólimus, interceſſióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

In ſecundis Veſperis fit commem. S. Annæ.

DIE XXVI. JULII.

In feſto S. Annæ Matris B. Mariæ virg. Duplex minus.

Omnia de Communi nec Virginis nec Martyris, præter Orationem & Lect. ii. Noct.

Aña. Símile eſt regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretióſa, dedit ómnia ſua, & comparávit eam. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próſperè procéde, & regna. Oratio.

DEus, qui beátæ Annæ grátiam conférre dignátus es, ut genitrícis unigéniti Fílii tui mater éffici mererétur: concéde propítius; ut cujus ſolémnia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis. Mulíerem fortem. ut in Communi nec Virginis nec Martyris .lxxi.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Damaſcéni. Orat. 2. de Nativit. B. Mariæ, prope finem. Lectio iv.

PRoponítur nobis Annæ thálamus, conjugális vitæ ſimul & virginitátis formam réferens, illam matris, hanc fíliæ: quarum áltera recens ſterilitáte liberáta eſt, áltera autem aliquántò pòſt, Chriſti partum ad noſtræ natúræ conditiónem divíno opificio formátum, ſupra natúram eſt editúra. Méritò ígitur Anna divíno ſpíritu plena, læto hilaríque ánimo pérſonat: Congaudéte mecum, quæ promiſſiónis germen ex ſtérili ventre péperi, ac benedictiónis fructum ubéribus meis, ut optáveram, nútrio. Sterilitátis mœſtitiam éxui, ac lætam fecunditátis veſtem índui. Congáudeat mecum hódie Anna illa, Phenénnæ adversária: & novum hoc atque [illegible] miráculum, quod in me geſtum eſt, ſuo exémplo concélebret.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et.

Lectio v.

EXúltet Sara ſenîli gáudio géſtiens, meúmque ab ſterilitáte concéptum præfigúrans. Cóncinant ſimul ſtériles & infecúndæ viſitatiónem meam admirábili modo cœlitus factam. Dicant item matres omnes hac fecunditáte prædítæ: Benedíctus qui orántibus, id quod optábant, largítus eſt; & fecunditátem ſtérili dedit, ac feliciſſimum illud germen Vírginis concéſſit, quæ mater Dei ſecúndùm carnem fuit, cujus venter cœlum eſt, in qua habitávit is, qui nullo loco capi poteſt. Cónſonam his nos quoque ipſi, quæ vocabátur ſtérilis, nunc autem virgínei thálami mater éxtitit, laudem offerámus. Dicámus ad eam cum Scriptúra: Quàm beáta domus David, ex qua prodiíſti, & venter in quo Deus ſanctificatiónis arcam, hoc eſt eam, à qua ipſe ſine sémine concéptus eſt, fabricávit.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitáte: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà. Lectio vi.

VEre beáta es, ac ter beáta, quæ beatitúdine donátam à Deo infántem, hoc eſt, Maríam, nómine quoque ipſo magnópere venerándam peperíſti: ex qua Chriſtus vitæ flos éxtitit, cujus Vírginis & glorióſus fuit ortus, & partus mundo ſublímior. Nos quoque ô beatiſſima fémina, tibi gratulámur. Etenim noſtrùm ómnium ſpem divínitus concéſſam, hoc eſt, promiſſiónis fœtum peperíſti. Beáta revérà es, & beátus fructus ventris tui. Piórum autem lingua germen tuum magníficat, ac ſermo omnis lætus partum tuum prædicat. Dignum ſanè quidem, ac máximè dignum eſt eam laudáre, quæ divína benignitáte oráculum accépit, ac talem & tantum nobis fructum édidit, ex quo dulcis Jeſus pródiit.

℟. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipſa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno, Homilia in Euang. Símile eſt regnum cœlórum theſáuro. de Commu- ni nec Virg. nec Mart. lxxii.

In ſecundis Veſperis fit commem. S. Pantaleonis.

DIE XXVII. JULII.

S. Pantaleonis mart. Antiph. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Præſta, quæſumus omnípotens Deus: ut intercedénte. de Commûni unius Martyris. xvi. Lectio iii.

PAntáleon Nicomediénſis, nóbilis médicus, ab Hermoláo Presbytero in Jeſu Chriſti fide erudítus, baptizátus eſt; qui mox patri Euſtórgio perſuáſit, ut Chriſtiánus fíeret. Quare cùm Nicomedíæ póſteà Chriſti Dómini fidem líberè prædicáret, & ad ejus doctrínā omnes cohortarétur, Diocletiáno, Imperatóre equúleo tortus, & admótis ad ejus corpus láminis candéntibus, cruciátus eſt: quam tormentórum vim æquo & forti ánimo ferens, ad extrémum gládio percúſſus, martyrii corónam adéptus eſt. Te Deum. 12.

Veſperæ de ſequenti.

DIE XXVIII. JULII.

In feſto SS. Nazarii, Celſi, & Victoris martyrum, ac Innocentii Papæ, & Confeſſoris. Semidupl.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter Orationem & Lectiones ſecundi Nocturni. Oratio.

SAnctórum tuórum nos Dómine, Nazárii, Celſi, Victó-

ctóris, ac Innocéntii conféſſio beáta commúniat: & fragilitáti noſtræ ſubſídium dignánter exóret. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiónes de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

NAzárius à beáto Lino Papa baptizátus, cùm in Gálliam profféctus eſſet, ibi Celſum púerum, à ſe Chriſtiánis præcéptis priùs inſtrúctum, baptizávit: qui unà Tréverim eúntes, Nerónis perſecutióne in mare utérque dejícitur, unde mirabíliter evaſérunt. Póſteà Mediolánum veniéntes, cùm ibi Chriſti fidem diſſemináren t, ab Anolíno Præfécto, conſtantíſſimè Chriſtum Deum confiténtes, cápite plectúntur: quorum córpora extra portam Románam ſepúlta ſunt. Quæ cùm diu latuíſſent, Dei mónitu à beáto Ambróſio conſpérſa recénti ſánguine ſunt invénta, tamquam ſi paulò antè martyrium paſſi eſſent: unde in Urbem transláta, honoríſico ſepúlchro contécta ſunt.

℟. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in Mari rubro via ſine impediménto. ℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

VIctor in Africa natus, Sevéro Imperatóre rexit Ecclésiam. Confirmávit decrétum Pii primi, ut ſacrum Paſcha die Domínico celebrarétur: qui ritus ut póſteà in mores inducerétur, hábita ſunt multis in locis Concília: & in Nicæna dénique prima Synodo ſancítum eſt, ut Paſchæ dies feſtus poſt quartamdécimam lunam agerétur, ne Chriſtiáni Judæos imitári viderén tur. Státuit, ut quavis aqua, modò naturáli, ſi neceſſitas cógeret, quicúmque baptizári poſſet. Theódotum Coriárium Byzantínum, docéntem Chriſtum tantúmmodò hóminem fuíſſe, ejécit ex Ecclésia. Scripſit de quæſtióne Paſchæ, & ália quædam opúſcula. Creávit duábus Ordinatiónibus menſe Decémbri Presbyteros quátuor, Diáconos ſeptem, Epíſcopos per divérſa loca duódecim. Martyrio coronátus, ſepelítur in Vaticáno quinto Kaléndas Auguſti. Sedit annos novem, menſem unum, dies vigínti octo.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

INnocéntius Albanénſis ſancti Hierónymi & Auguſtíni ætáte flóruit: de quo ille ad Demetríadem vírginem: Sancti Innocéntii, qui Apoſtólicæ cáthedræ, & beátæ memóriæ Anaſtáſii ſuccéſſor & filius eſt, téneas fidem, nec peregrínam, quamvis tibi prudens callídaque videáris, doctrínam recípias. Eum tamquam juſtum Lot ſubtráctum Dei providéntia ad Ravénnam ſervátum fuíſſe, ſcribit Oróſius, ne Románi pópuli vidéret excídium. Is, Pelágio & Cœléſtio damnátis, contra eórum hæreſim decrétum fecit, ut párvuli ex Chriſtiána étiam muliere nati, per baptíſmum renáſci debérent; ut in eis regeneratióne mundétur, quod generatióne contraxérunt. Probávit étiam, ut Sábbato ob memóriam Chriſti Dómini ſepultúræ, jejúnium ſervarétur. Sedit annos quindecim, menſem unum, dies decem. Quátuor Ordinatiónibus menſe Decémbri creávit Presbyte-

Digitized by Google

ros trigínta, Diáconos quindecim, Epíſcopos per divérſa loca quinquagínta quátuor. Sepúltus eſt in cœmetério ad Urſum pileátum.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum: * Quóniam donum, & pax eſt eléctis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangel. Cùm audiéritis prælia. de Communi plurim. Martyrum. xxxiii.

In ſecundis Veſp. à Capitulo fit de S. Martha.

DIE XXIX. JULII.

In feſto S. Marthæ virginis. Semiduplex.

Omnia de Cõmuni Virg. præter Lectiones ii. & iii. Noctur. Oratio. Exáudi nos. lviii.

Deinde fit commem. SS. Nazarii, Celſi, &c. Aña. Gaudent in cœlis. ℣. Exultábunt. xxxv. Oratio. Sanctórum tuórum nos Dómine. ut ſuprà. 458.

Posteà SS. Felicis, Simplicii, &c. mart. Aña. Iſtórum eſt. ℣. Lætámini. xxvi. Oratio.

PRæſta quæſumus Dómine: ut ſicut pópulus Chriſtiánus mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Fauſtíni, & Beatrícis temporáli ſolemnitáte congáudet; ita perfruátur ætérna: & quod votis célebrat, comprehéndat efféctu. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

MArtha nobílibus & copióſis paréntibus nata, ſed Chriſti Dómini hoſpítio clárior, poſt ejus aſcénſum in cœlum, cum fratre, ſoróre & Marcélla pediſſequa ac Maximíno, uno ex ſeptuagínta duóbus diſcípulis Chriſti Dómini, qui totam illam domum baptizáverat, multíſque áliis Chriſtiánis, comprehénſa à Judæis, in navem ſine velo ac remígio impónitur, vaſtiſſimóque mari ad certum naufrágium commíttitur: ſed navis, Deo gubernánte, ſalvis ómnibus Maſsíliam appúlſa eſt.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et dedúcet. Lectio v.

EO miráculo & horum prædicatióne, primùm Maſſilienſes, mox Aquénſes ac finítimæ Gentes in Chriſtum credidérunt. Lazarúſque Maſſiliénſiũ, & Maximínus Aquénſium Epíſcopus creátur. Magdaléna verò aſſuéta oratióni & pédibus Dómini, ut óptima parte contemplándæ cœléſtis beatitúdinis quam elégerat, fruerétur, in vaſtam altíſſimi montis ſpelúncam ſe cóntulit: ubi trigínta annos vixit ab omni hóminum conſuetúdine disjúncta, quotidiéque per id tempus ad audiéndas cœléſtium laudes in altum ab Angelis eláta.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà. Lectio vi.

MArtha autem mirábili vitæ ſanctitáte & charitáte, ómnium Maſſiliénſium ánimis in ſui amórem & admiratiónem addúctis, in locum à viris remótum cum áliquot honeſtíſſimis féminis ſe recépit: ubi ſumma cum laude pietátis & prudéntiæ diu vixit: ac demum, morte ſua multò antè prædícta, miráculis clara migrávit ad Dóminum, quarto Kaléndas Auguſti.

Digitized by Google

ſti. Cujus corpus apud Taráſcum magnam habet veneratiónem.

℟. Afferéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferétur.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. g.

IN illo témpore: Intrávit Jeſus in quoddam caſtéllum, & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum ſuam. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 26. de Verbis Domini.

VErba Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quæ modò ex Euangélio recitáta ſunt, ádmonent nos, eſſe unum áliquid quò tendámus, quando in hujus ſæculi multitúdine laborámus. Téndimus autem adhuc peregrinántes, nondum manéntes: adhuc in via, nondum in pátria: adhuc deſiderándo, nondum fruéndo. Tamen tendámus, & ſine pigrítia, & ſine intermiſſióne tendámus, ut aliquándo pervenire valeámus. Martha & María duæ ſoróres erant: ambæ non ſolùm carne, ſed étiam religióne germánæ: ambæ Dómino cohæſérunt, ambæ Dómino in carne præſénti concórditer ſerviérunt.

℟. Hæc eſt virgo ſápiens, quam Dóminus vigilántem invénit: quæ accéptis lampádibus ſumpſit ſecum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus eſt, ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei. Et.

Lectio viii.

SUſcépit eum Martha, ſicut ſolent ſúſcipi peregríni: ſed tamen ſuſcépit fámula Dóminum, ægra Salvatórem, creatúra Creatórem. Suſcépit autem ſpíritu paſcénda, in carne paſcéndum. Vóluit enim Dóminus formam ſervi accípere, & accépta forma ſervi, in illa paſci à ſervis, dignatióne, non conditióne. Nam & iſta dignátio fuit, ſe præbére paſcéndum. Habébat carnem, in qua eſuríret quidem & ſitíret: ſed neſcitis, quia in erémo eſuriénti Angeli miniſtrábant? Ergo quòd paſci vóluit, paſcénti præſtitit. Quid autem mirum, ſi & de ſancto Elía præſtitit víduæ, quem priùs corvo miniſtránte, paſcébat? Numquid paſcéndo deſécerat, quando ad víduam mittébat? Nequáquam, ſed religióſam víduam per obſéquium exhíbitum ſervo ſuo, benedícere diſponébat.

℟. Média nocte clamor factus eſt: * Ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

SIc ergo ſuſcéptus eſt Dóminus tamquam hoſpes, qui in ſua própria venit, & ſui eum non recepérunt: ſed quotquot recepérunt eum, dedit eis poteſtátem fílios Dei fieri: adóptans ſervos, & líberos fáciens: rédimens captívos, & fáciens cohærédes. Ne quis tamen veſtrùm fórſitan dicat: O beáti qui Chriſtum ſuſcípere in domum própriam meruérunt! Noli dolére, noli murmuráre, quia tempóribus natus es, quando jam Dóminum non vides in carne. Non tibi ábſtulit iſtam dignatiónem. Cùm uni, inquit, ex mínimis meis feciſtis, mihi feciſtis. Hæc de Dómino paſcéndo in carne, ſed paſcénte in ſpíritu, pauca pro témpore dixérimus.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commem. SS. mart. Felicis, Simplicii, &c.

Digitized by Google

Ana. Veſtri capilli, ℣. Exultábunt. xxxiv. Oratio. Præſta quæſumus, ut ſuprà. 460.
In ſecundis Veſperis fit commem. SS. Abdon & Sennen.

DIE XXX. JULII.

SS. Abdon & Sennen martyr.
Antiph. Iſtórum eſt enim. ℣. Lætámini. xxvi. Oratio.

DEus, qui ſanctis tuis Abdon & Sennen ad hanc glóriam veniéndi copióſum munus grátiæ contuliſti: da fámulis tuis ſuórum véniam peccatórum; ut Sanctórum tuórum intercedéntibus méritis, ab ómnibus mereámur adverſitátibus liberári. Per Dóminum.

Lectio iii.

ABdon & Sennen Perſæ, Décio Imperatóre accuſáti; quòd córpora Chriſtianórum, quæ inhumáta projiciebántur, in ſuo prædio ſepeliſſent, juſſu Imperatóris comprehendúntur, & diis jubéntur ſacrificáre. Quod cùm fácere neglígerent, & Jeſum Chriſtum Deum conſtantiſſimè prædicárent, tráditos in arctam cuſtódiam, Romam póſteà rédiens Décius vinctos duxit in triúmpho. Qui cùm in Urbe ad ſimulácra attracti eſſent, ea deteſtáti conſpuérunt. Quamóbrem urſis ac leónibus objécti ſunt: quos feræ non audébant attíngere. Demum gládiis trucidáti, colligátis pédibus tracti ſunt ante Solis ſimulácrum: quorum córpora clàm inde aſportáta, Quirínus Diáconus ſepelívit in ſuis ædibus. Te Deum. 12.

DIE XXXI. JULII.

In feſto S. Ignatii Confeſſoris.
Duplex minus.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter hic ſignata. Oratio.

DEus, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium ſubſídio militántem Eccléſiam roboráſti; concéde, ut ejus auxílio & imitatióne certántes in terris, coronári cum ipſo mereámur in cœlis. Qui vivis & regnas.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

IGnátius natióne Hiſpánus, nóbili génere, Loyólæ in Cántábria natus, primò Cathólici Regis aulam, deínde milítiam ſecútus eſt. In propugnatióne Pampelonénſi, accépto vúlnere gráviter decúmbens, ex fortúita piórum librórum lectióne, ad Chriſti Sanctorúmque ſectánda veſtígia mirabíliter exárſit. Ad Montem Serrátum proféctus, ante Aram beátæ Vírginis ſuſpénſis armis nocté excubans, ſacræ milítiæ tyrocínium póſuit. Inde, ut erat indútus ſacco, tráditis ánteà mendíco pretióſis véſtibus, Manréſam ſeceſſit. Ubi emendicáto pane & aqua victitans, exceptíſque diébus Domínicis jejúnans, áſpera caténa cilicióque carnem domans, humi cubans, & férreis ſe flagéllis cruéntans, per annum commorátus eſt: claris ádeò illuſtratiónibus à Deo recreátus, ut póſteà dícere sólitus ſit: Si ſacræ líttteræ non extárent, ſe tamen pro fide mori parátum ex iis ſolùm, quæ ſibi Manréſæ pateféceràt Dóminus. Quo témpore, homo litterárum planè rudis, admirábilem illum compóſuit Exercitiórum librum, Sedis Apoſtólicæ judício, & ómnium utilitáte comprobátum.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

UT verò ſe ad animárum lucra ritè formáret, ſubſídium

ſidium litterárum à Grammática inter púeros exórſus, adhibére ſtátuit. Cúmque nihil interim omítteret de ſtúdio aliénæ ſalútis, mirum eſt quas ubíque locórum ærúmnas ac ludíbria devoráverit, aſpérrima quæque & víncula & vérbera penè ad mortem uſque perpéſſus: quibus tamen longè plura pro Dómini ſui glória ſemper expetébat. Lutétiæ Pariſiórum adjúnctis ſibi ex illa Académia variárum natiónum sóciis novem, qui omnes Artium magiſtériis & Theologíæ grádibus inſignes erant, ibídem in monte Mártyrum prima Ordinis fundaménta jecit: quem pósteà Romæ inſtítuens, ad tria conſuéta, quarto áddito de Miſſiónibus voto, Sedi Apoſtólicæ árctiùs aſtrinxit: & Paulus tértius primò recépit, confirmavítque: mox álii Pontífices ac Tridentína Synodus probavére. Ipſe autem miſſo ad prædicándum Indis Euangélium ſancto Franciſco Xavério, aliíſque in álias mundi plagas ad Religiónem propagándam diſſeminátis, éthnicæ ſuperſtitióni hæreſíque bellum indíxit, eo ſuccéſſu continuátum, ut cóſtans fúerit ómnium ſenſus, étiam Pontifício confirmátus oráculo, Deum ſicut álios áliis tempóribus ſanctos viros, ita Luthéro ejuſdémque témporis hæréticis, Ignátium & inſtitútam ab eo Societátem objeciſſe.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Sed in primis inter Cathólicos inſtauráre pietátem curæ fuit. Templórum nitor, Catechíſmi tradítio, Conciónum ac Sacramentórum frequéntia ab ipſo increméntum accepére. Ipſe apértis ubíque locórum ad juventútem erudiéndam in litteris ac pietáte gymnáſiis: eréctis Romæ Germanórum collégio: malè nuptárum & periclitántiú puellárum Cœnóbiis: utriúſque ſexus tam Orphanórum, quàm Catechumenórum dómibus, aliiſque pietátis opéribus, indeféſſus lucrándis Deo ánimis inſtábat: audítus aliquándo dícere, Si óptio darétur, malle ſe beatitúdinis incértú vívere, & ínterim Deo inſervíre, & proximórum ſalúti, quàm certum ejúſdem glóriæ ſtatim mori. In dæmones mirú exércuit impérium. Vultum ejus cœléſti luce radiántem ſanctus Philíppus Nérius aliíque conſpexére. Dénique ætátis anno ſexagéſimo quinto ad Dómini ſui ampléxum, cujus Majóré glóriam in ore ſemper habúerat, ſemper in ómnibus quæſíerat, emigrávit. Quem Gregórius decimuſquintus, magnis in Eccléſiam méritis & miráculis illúſtrem, Sanctórum faſtis adſcripſit.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Deſignávit Dóminus & álios ſeptuagínta duos: & miſit illos binos ante fáciem ſuam in omnem civitátem & locum, quò erat ipſe ventúrus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Euangelia.

Dominus & Salvátor noſter, fratres chariſſimi, ali-

Digitized by Google

aliquándo nos ſermónibus, aliquándo verò opéribus ádmonet. Ipſa étenim facta ejus, præcépta ſunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéſcit. Ecce enim binos in prædicatiónem diſcípulos mittit: quia duo ſunt præcépta charitátis, Dei vídelicet amor, & próximi: & minùs, quàm inter duos, cháritas habéri non poteſt. Nemo enim próprię ad ſemetípſum habére charitátem dicitur: ſed diléctio in álterum tendit, ut cháritas eſſe poſſit.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine querèla, verus Dei cultor, ábſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicándum diſcípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium ſuſcípere nullátenus debet. Benè autem dícitur, quia miſit eos ante fáciem ſuam in omnem civitátem & locum, quò erat ipſe ventúrus. Prædicatóres enim ſuos Dóminus ſéquitur, quia prædicátio prævenit, & tunc ad mentis noſtræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente ſuſcípitur.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Hinc namque eíſdem prædicatóribus Iſaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite ſémitas Dei noſtri. Hinc filiis Pſalmíſta ait: Iter fácite ei, qui aſcéndit ſuper occáſum. Super occáſum namque Dóminus aſcéndit: quia unde in paſſióne occúbuit, inde majórem ſuam glóriam reſurgéndo manifeſtávit. Super occáſum vídelicet aſcéndit; quia mortem, quam pértulit, reſurgéndo calcávit. Ei ergo, qui aſcéndit ſuper occáſum, iter fácimus, cùm nos ejus glóriam veſtris méntibus prædicámus, ut eas & ipſe pòſt véniens, per amóris ſui præſéntiam illúſtret.

Te Deum laudámus. 12.

Veſperæ de ſequenti cum commem. præcedentis.

FESTA AUGUSTI.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I. AUGUSTI.

In feſto ſancti Petri ad Vincula. Duplex majus.

Ad Veſperas, Antiphona. Heródes rex. cum reliquis de Laudib. 468. Pſalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum. Act. 12.

Miſit Heródes rex manus, ut afflígeret quoſdam de Eccléſia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appóſuit ut apprehénderet & Petrum.

Hymnus.

Miris modis repéntè liber, ferrea
Chriſto jubénte vincla Petrus éxuit:
Ovílis ille Paſtor & Rector gregis,
Vitæ reclúdit páſcua, & fontes ſacros,

Digitized by Google

Ovéſque ſervat créditas, arcet lupos.
Patri perénne ſit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus inclytas,
Ætérne Nate; ſit ſupérne Spíritus
Honor tibi decúſque: ſancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per ſæculum. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es paſtor óvium, princeps Apoſtolórum, tibi tráditæ ſunt claves regni cœlórũ. Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Apóſtolum, à vínculis abſolútum, illæſum abíre feciſti: noſtrórum, quæſumus, abſólve víncula peccatórum; & ómnia mala à nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Pauli, Aña. Sancte Paule Apóſtole, prædicátor veritátis, & Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis ſancte Paule Apóſtole. ℟. Prædicátor veritátis in univérſo mundo.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóſtoli prædicatióne docuíſti: da nobis quæſumus; ut cujus cõmemoratióné cólimus, ejus apud te patrocínia ſentiámus.

Et ſancti Ignatii. Antiphona. Hic vir deſpíciens. ℣. Juſtum dedúxit. liv. Oratio. Deus, qui ad majórem. ut ſuprà. 462.

Poſteà SS. martyrum Machabæorum, Antiph. Iſtórum eſt. ℣. Lætámini. xxvi.

Oratio.

Fratérna nos Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ & fidei noſtræ præbeat increménta virtútum, & multíplici nos ſuffrágio cõſolétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apoſtolórum Dóminum, * Veníte adorémus. Pſalmus. Veníte. 1.

Hymnus.

Quodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce ſíderum:
Et quod resólvit hic poteſtas trádita,
Erit ſolútum cœli in alto vértice:
In fine mundi judicábis ſæculum.
Patri perénne per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus inclytas,
Ætérne Nate; ſit ſupérne Spíritus
Honor tibi decúſque: ſancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per ſæculum. Amen.

Antiphonæ, Pſalmi, & ℣. Nocturnorum dicuntur de Communi Apoſtolorum. ii.

In primo Nocturno,

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio i. Cap. 12.

Miſit Heródes rex manus, ut afflígeret quoſdam de Eccléſia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appóſuit ut apprehénderet & Petrum. Erant autem dies azymórum. Quem cùm apprehendíſſet, miſit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum cuſtodiéndum, volens poſt Paſcha prodúcere eum pópulo. Et Petrus quidem ſervabátur in cárcere. Orátio autem fiébat ſine intermiſſióne ab Eccléſia ad Deum pro eo.

℟. Simon Petre; ántequam de navi vocárem te, novi te, & ſuper plebem meam príncipem te conſtítui. * Et claves regni cœlórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in

Digitized by Google

cœlis: & quodcúmque ſólveris ſuper terram, erit ſolútum & in cœlis. Et claves.

Lectio ii.

CUm autem productúrus eum eſſet Heródes, in ipſa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus: & cuſtódes ante óſtium cuſtodiébant cárcerem. Et ecce Angelus Dómini áſtitit: & lumen refúlſit in habitáculo: percuſſóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus ejus. Dixit autem Angelus ad eum: Præcíngere, & cálcea te cáligas tuas. Et fecit ſic. Et dixit illi: Circúmda tibi veſtiméntum tuum, & ſéquere me.

℟. Si díligis me, Simon Petre, paſce oves meas: Dómine, tu noſti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Lectio iii.

ET éxiens ſequebátur eum, & neſciébat quia verum eſt, quod fiébat per Angelum: exiſtimábat autem ſe viſum vidére. Tranſeúntes autem primam & ſecúndam cuſtódiam, venérunt ad portam férream, quæ ducit ad civitátem: quæ ultrò apérta eſt eis. Et exeúntes proceſſérunt vicum unum: & continuò diſcéſſit Angelus ab eo. Et Petrus ad ſe revérſus, dixit: Nunc ſcio verè quia miſit Dóminus Angelum ſuum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum.

℟. Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam, & portæ ínferi non prævalébunt advérſus eam: * Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque ſólveris ſuper terram, erit ſolútum & in cœlis. Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

THeodóſio junióre imperánte, cùm Eudócia ejus uxor, Jeroſólymam ſolvéndi voti cauſa veníſſet, ibi multis eſt affécta munéribus, præ céteris inſígne donum accépit férreæ caténæ auro gemmíſque ornátæ: quam illam eſſe affirmábant, qua Petrus Apóſtolus ab Heróde vinctus fúerat. Eudócia caténam piè veneráta, eam póſteà Romam ad fíliam Eudóxiam miſit, quæ illam Pontífici máximo détulit: iſque viciſſim illi monſtrávit álteram caténam, qua, Neróne Imperatóre, idem Apóſtolus conſtrictus fúerat.

℟. Dómine, ſi tu es, jube me veníre ad te ſuper aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, & dixit Jeſus: Módicæ fidei, quare dubitáſti? ℣. Cùmque vidíſſet ventú válidum veniéntem, tímuit: & cùm cœpíſſet mergi, clamávit dicens: Dómine, ſalvum me fac. Et.

Lectio v.

CUm ígitur Póntifex Románam caténam, cum ea quæ Jeroſólymis alláta fúerat, contulíſſet; factum eſt, ut illæ inter ſe ſic connecteréntur, ut non duæ, ſed una caténa ab eódem artífice conſécta eſſe viderétur. Quo miráculo tantus honor ſacris illis vínculis habéri cœpit, ut proptéreà hoc nómine ſancti Petri ad Víncula Eccléſia, título Eudóxiæ, dedicáta ſit in Exquíliis, ejúſque memóriæ dies feſtus inſtitútus Kaléndis Augúſti.

℟. Surge Petre, & índue te veſtiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad ſalvándas Gentes: * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini áſtitit, & lumen refúlſit

in

in habitáculo cárceris, percuſsóque látere Petri excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Quia. Lectio vi.

Quo ex témpore honos, qui eo die profánis Gentílium celebritátibus tribui ſólitus erat, Petri vínculis habéri cœpit: quæ tacta ægros ſanábant, & dæmones ejiciébant. Quo in génere anno ſalútis humánæ nongentéſimo ſexagéſimo nono áccidit, ut quidam Comes, Othónis Imperatóris familiáris, occupátus ab immúndo ſpíritu, ſeipſum déntibus dilaniáret. Quare is juſſu Imperatóris ad Joánnem Pontíficem dúcitur: qui, ut ſacra caténa Cómitis collum áttigit, erúmpens nefárius ſpíritus hóminem liberum relíquit: ac deinceps in Urbe ſanctórum vinculórum relígio propagáta eſt.

℟. Tu es paſtor óvium, princeps Apoſtolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeò tibi tráditæ ſunt claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque ſólveris ſuper terram, erit ſolútum & in cœlis. Et ídeò. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. b

In illo témpore: Venit Jeſus in partes Cæſaréæ Philíppi: & interrogábat diſcípulos ſuos, dicens: Quem dicunt hómines eſſe Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Ex Sermone 29. de Sanctis, in medio.

Solus Petrus inter Apóſtolos méruit audíre: Amen dico tibi, quia tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam. Dignus certè, qui ædificándis in domo Dei pópulis lapis eſſet ad fundaméntum, colúmna ad ſuſtentáculum, clavis ad regnum. De hoc ait ſermo divínus: Et ponébant, inquit, infirmos ſuos, ut umbra ſaltem tranſeúntis Petri obumbráret eos. Si tunc opem ferre póterat umbra córporis, quantò magis nunc plenitúdo virtútis? ſi tunc ſupplicántibus próderat aura quædam pertranſeúntis, quantò magis grátia nũc permanéntis? Méritò per omnes Chriſti Eccléſias auro pretióſius habétur ferrũ illud pœnálium vinculórum.

℟. Ego pro te rogávi Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérſus confirma fratres tuos. ℣. Caro & ſanguis non revelávit tibi, ſed Pater meus, qui eſt in cœlis. Et.

Lectio viii.

Si tam medicábilis fuit obumbrátio viſitántis, quantò magis caténa vinciéntis? Si inánis quædam ſpécies vácuæ imáginis habére pótuit in ſe vim ſalútis, quantò plus de córpore meruérunt attráhere ſalubritátis férreo póndere ſacris impréſſa membris víncula paſſiónis? Si ad præſídia ſupplicántium tam potens fuit ante martyrium, quantò magis éfficax poſt triúmphũ? Felíces illi nexus, qui de mánicis & compédibus in corónam mutándi, Apóſtolum contingéntes mártyrem reddidérunt. Felícia víncula, quæ reũ ſuum uſque ad Chriſti crucem non tam condemnatúra, quàm conſecratúra miſérunt.

℟. Quem dicunt hómines eſſe Fílium hóminis? dixit Jeſus diſcípulis ſuis. Reſpóndens Petrus, dixit: Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi: * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam. ℣. Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro & ſanguis non revelávit tibi;

Digitized by Google

ſed Pater meus, qui eſt in cœlis. Et. Glória Patri. Et.

Pro ſanctis Machabæis, niſi veniant in Dñica. Lectio ix.

Sermo ſancti Gregórii Nazianzéni.

Oratione 20. in Machab.

QUidnam Machabæi? Horum enim nómine dies feſtus præſénti frequéntia celebrátur. Qui etſi apud multos non ſunt in honóre, quòd illud certámen poſt Chriſtum non ſuſcepérunt: tamen digni ſunt, qui ab ómnibus honoréntur, quia pro pátriis légibus & inſtitútis fortes conſtantéſque ſe præbuérunt. Nam qui martyrium ſubiére ante Chriſti paſſiónem, quid factúri erant, ſi poſt Chriſtum perſecutiónem paſſi fuiſſent, ejúſque mortem noſtræ ſalútis causâ ſuſcéptam ad imitándum propóſitam habuiſſent? Quorum enim nullo propóſito exémplo talis tántaque virtus fuit, an non ii exémplum illud intuéntes, fórtiùs in certámen deſcendíſſent? Quin étiam myſtica quædam & occúlta rátio mihi quidem atque ómnibus Dei amatóribus valdè probábilis eſt, néminem eórum, qui ante Chriſti advéntum martyrio conſummáti ſunt, id ſine fide in Chriſtum cónſequi potuíſſe.

Te Deum laudámus. 12.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

HEródes rex appóſuit, ut apprehénderet & Petrum: quem cùm apprehendíſſet, miſit in cárcerem, volens poſt Paſcha prodúcere eum pópulo.

Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12.

Aña. Petrus quidem ſervabátur in cárcere, orátio autem fiébat ſine intermiſſióne ab Eccléſia ad Deum pro eo.

Aña. Dixit Angelus ad Petrum: Circúmda tibi veſtiméntum tuum, & ſéquere me.

Aña. Miſit Dóminus Angelum ſuum, & liberávit me de manu Heródis, allelúja.

Aña. Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam.

Capitulum. Act. 12.

MIſit Heródes rex manus, ut affligeret quoſdam de Eccléſia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appóſuit ut apprehénderet & Petrum. Hymnus.

BEáte Paſtor Petre clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo reſólve, cui poteſtas trádita,
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti ſempitérna glória,
Honor, poteſtas, atq; jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérſa æternitátis ſæcula. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam.

Ad Benedictus, Antiphona. Quodcúmque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque ſólveris ſuper terram, erit ſolútum & in cœlis: dicit Dóminus Simóni Petro. Oratio.

DEus, qui beátum Petrum Apóſtolum, à vínculis abſolútum, illæſum abíre feciſti: noſtrórum, quæſumus, abſólve víncula peccatórum; & ómnia mala à nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Pauli, ut ſuprà in primis Veſperis. 464.

Et SS. Machab. Aña. Veſtri capilli. ℣. Exultábunt. xxxiv. Oratio. Fratérna nos Dómine. ut ſuprà. 465.

Ad Tertiam, Antiphona. Petrus quidem.

Ca-

Digitized by Google

Capitulum. Miſit Heródes.
℟. breve. In omnem terram, * Exívit ſonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem. ℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona. Dixit Angelus.

Capitulum. Act. 12.

PEtrus quidem ſervabâtur in cárcere. Orátio autem fiébat ſine intermiſſióne ab Eccléſia ad Deum pro eo.

℟. br. Conſtítues eos príncipes, * Super omnem terram. Conſtítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Conſtítues.

℣. Nimis honoráti ſunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Tu es Petrus.

Capitulum. Act. 12. b

ET Petrus ad ſe revérſus, dixit: Nunc ſcio verè, quia miſit Dóminus Angelum ſuum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum.

℟. br. Nimis honoráti ſunt, * Amíci tui Deus. Nimis honoráti. ℣. Nimis confortátus eſt principátus eórum. Amíci tui Deus. Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Veſperas, Ana. Heródes rex. cum reliq. de Laudib. 468.

Pſalmi ut in ſecundis Veſp. de Communi Apoſtolorum. x.

Capitulum, Hymnus, & ℣. ut in primis Veſperis. 464.

Ad Magnificat, Antiphona. Solve jubénte Deo terrárum Petre caténas, Qui facis ut páteant cœléſtia regna beátis.

Oratio. Deus, qui beátum Petrum. ut ſuprà.

Deinde fit commem. S. Pauli, ut ſuprà. Et poſteà S. Stephani Papæ.

DIE II. AUGUSTI.

S. Stephani Papæ & martyris, Ana. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Deus, qui nos. ut in Communi unius Martyris. xvi.

Lectio ii.

STéphanus Románus Pontificátum geſſit Valeriáno & Galliéno Imperatóribus. Inſtítuit ut Sacerdótes & Diáconi nuſquã ſacris véſtibus, niſi in Eccléſia uteréntur. Baptizátos ab hæréticis, iterùm baptizári vétuit, reſcribens ſancto Cypriáno verbis illis: Nihil innovétur, niſi quod tráditum eſt. Multos étiam ad Chriſtum convértit: in iis Olympium tribúnum cum uxóre Exupéria & filio Theodúlo, item Nemeſium tribúnum cum tota famîlia, óculis Lucillæ ejus filiæ reſtitûtis, qui omnes Jeſu Chriſti mártyres fuérunt. Sed veheméntiùs jam ingraveſcénte perſecutióne Imperatórum, Stéphanus convocáto clero, ad martyrium ſuos hortabátur, in cryptíſque Mártyrum aſsíduè Miſſas & Concília celebrábat.

Lectio iii.

QUi cùm aliquándo raptus eſſet ab infidélibus ad templum Martis, ut ei ſacrificáret, líberè negávit ſe dæmónibus eum honórem velle tribúere, qui uni Deo deberétur. Quibus in verbis Martis ſtátua terræmótu cóncidit, templúmque contrémuit. Quare ómnibus aufugiéntibus, qui Stéphanum tenébant, Póntifex ad ſuos revértitur in cœmetérium Lucínæ: quos divínis præcéptis inſtruens, ſacraménto córporis Chriſti communicávit: ibíque dum Miſſárum ſolémnia pérficit, adveniéntibus iterùm Imperatórum ſatellítibus, ei in ſua ſede caput abſcínditur. Corpus cum eádem ſede conſpérſa Mártyris ſánguine, à cléricis ſepúltum eſt in cœmetério Calliſti, quarto Nonas Auguſti. Vixit in Pontificátu annos

annos tres, menſes tres, dies, viginti duos. Hábuit Ordinatiónes duas menſe Decémbri, quibus creávit Presbyteros ſex, Diáconos quinque, Epíſcopos tres. Te Deum. 12.

Veſperæ de ſequenti Feſto.

DIE III. AUGUSTI.

In Inventione S. Stephani Protomartyris. Semid.

Ad Veſperas, Aña. Lapidavérunt Stéphanum. cum reliq. de Laudibus. 472. Pſal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum. Act. 6. b

STéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat prodígia & ſigna magna in pópulo. Hymn. Deus tuórum mílitum. ℣. Glória & honóre. de Communi unius Martyris. xvi.

Ad Magnificat. Antiphona. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat ſigna magna in pópulo.

Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine, imitári quod cólimus, ut diſcámus & inimícos dilígere, quia ejus Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro perſecutóribus exoráre Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Pſalmi, & ℣. Nocturnorum de Communi unius Martyris. xvi.

In primo Nocturno.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio i. Cap. 7. f & 8.

DUra cervíce, & incircumcíſis córdibus, & áuribus, vos ſemper Spirítui ſancto reſíſtitis, ſicut patres veſtri, ita & vos. Quem Prophetárum non ſunt perſecúti patres veſtri? Et occidérunt eos, qui prænuntiábant de advéntu Juſti, cujus vos nunc proditóres & homicídæ fuíſtis: qui accepíſtis legem in diſpoſitióne Angelórum, & non cuſtodíſtis. Audiéntes autem hæc, diſſecabántur córdibus ſuis, & ſtridébant déntibus in eum.

℟. Stéphanus autem plenus grátia, & fortitúdine, * Faciébat prodígia, & ſigna magna in pópulo. ℣. Surrexérunt quidam de ſynagóga diſputántes cum Stéphano, & non póterant reſíſtere ſapiéntiæ, & ſpirítui qui loquebátur. Faciébat.

Lectio ii.

CUm autem eſſet plenus Spíritu ſancto, inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, & Jeſum ſtantem à dextris Dei. Et ait: Ecce video cœlos apértos, & Fílium hóminis ſtantem à dextris Dei. Exclamántes autem voce magna, continuérunt aures ſuas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant: & teſtes depoſuérunt veſtiménta ſua ſecus pedes adoleſcéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem: Dómine Jeſu ſúſcipe ſpíritum meum.

℟. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio: * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli ſtantis inter illos. ℣. Plenus grátia & fortitúdine, faciébat prodígia, & ſigna magna in pópulo. Et.

Lectio iii.

POſitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne ſtátuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixíſſet, obdormívit in Dómino. Saulus autem erat conséntiens neci ejus. Facta eſt autem in illa die perſecútio magna in Eccléſia, quæ erat Jeroſólymis: & omnes diſpérſi ſunt per regiónes Judææ & Samaríæ, præter Apóſtolos. Curavé-

Digitized by Google

ravérunt autem Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum ſuper eum.

℟. Intuens in cœlū beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, & ait: * Ecce video cœlos apértos, & Fílium hóminis ſtantem à dextris virtútis Dei. ℣. Cùm autem eſſet Stéphanus plenus Spíritu ſancto, inténdens in cœlum vidit glóriam Dei, & ait. Ecce. Glória. Ecce.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

SAnctórum córpora, Stéphani protomártyris, Gamaliélis, Nicodémi, & Abibónis, quæ diu in obſcúro ac ſórdido loco jacúerant, Honório Imperatóre, Luciáno Presbytero divínitus admónito, invénta ſunt prope Jeroſólymam. Cui Gamáliel cùm in ſomnis apparuiſſet, gravi quadam & præclára ſenis ſpécie, locum jacéntium córporum commonſtrávit, ímperans, ut Joánnem Jeroſolymitánum Antíſtitem adíret, agerétque cum eo, ut honéſtiùs illa córpora ſepeliréntur.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem: * Dómine Jeſu Chriſte áccipe ſpíritum meum: & ne ſtátuas illis hoc peccátum. ℣. Póſitis autem génibus clamávit voce magna, dicens. Dómine.

Lectio v.

QUibus audítis Jeroſolymórum Antíſtes finitimárum úrbium Epíſcopis Presbyteríſque convocátis, ad locum pergit, defóſſos lóculos ínvenit, unde ſuavíſſimus odor efflabátur. Cujus rei fama commóta magna hóminum multitúdo eò convénit, multíque ex váriis morbis ægróti ac débiles, ſani & íntegri domum rediérunt. Sacrum autem ſancti Stéphani corpus, quod ſumma tunc celebritáte in ſanctam Eccléſiam Sion illátum eſt, ſub Theodóſio junióre Conſtantinópolim, inde Romam Pelágio primo ſummo Pontífice tranſlátum, in agro Veráno in ſepúlchro ſancti Lauréntii mártyris collocátum eſt.

℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum, & ejecérunt eū extra civitátem, invocántem, & dicéntem: Dómine Jeſu áccipe ſpíritum meū. * Et teſtes depoſuérūt veſtiméta ſua ſecus pedes adoleſcéntis, qui vocabátur Saulus: & lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem. Dómine Jeſu.

Ex libro S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi de Civitáte Dei.

Lib. 22. c. 8. circa medium.

Lectio vi.

AD aquas Tibilitánas Epíſcopo afferénte Projécto relíquias mártyris glorioſíſſimi Stéphani, ad ejus memóriam veniébat magnæ multitúdinis concúrſus & occúrſus. Ibi cæca múlier, ut ad Epíſcopum portántem pígnora ſacra ducerétur, orávit: flores, quos ferébat, dedit: recépit, óculis admóvit, prótinus vidit. Stupéntibus qui áderant, præibat exúltans viam carpens, & viæ ducem ultériùs non requírens. Memoráti memóriam Mártyris, quæ póſita eſt in caſtéllo Synicénſi, quod Hipponénſi colóniæ vicínum eſt, ejúſdem loci Lucíllus Epíſcopus, pópulo præcedénte atque ſequénte, portábat: fíſtula, cujus moléſtia jámdiu laboráverat, & familiaríſſimi ſui médici, qui eam ſecáret, operiebátur manus, illíus piæ ſárcinæ vectatióne, repénte ſanáta eſt.

℟. Impii ſuper juſtum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens ſuſcépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ. ℣. Continuérunt aures ſuas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At ille. Glória Patri. At ille.

Digitized by Google

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 23. d

IN illo témpore: Dicébat Jeſus Scribis, & Phariſæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & ſapiéntes, & Scribas: & ex illis occidétis, & crucifigétis. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 4. Comment. in cap. 23. Matthæi.

HOc quod ánteà dixerámus: Impléte menſúram patrum veſtrórum, ad perſónam Dómini pertinére, eò quòd occidéndus eſſet ab eis: poteſt & ad diſcípulos ejus referri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & ſapiéntes, & Scribas. Simúlque obſérva, juxta Apóſtolum ſcribéntem ad Corínthios, vária eſſe dona diſcipulórum Chriſti: álios Prophétas, qui ventúra prædícent: álios ſapiéntes, qui novérunt quando débeant proferre ſermóné: álios Scribas in lege doctíſſimos, ex quibus lapidátus eſt Stéphanus, Paulus occíſus, crucifixus Petrus, flagelláti in Actibus Apoſtolórum diſcípuli.

℟. Stéphanus ſervus Dei, quē lapidábant Judæi, vidit cœlos apértos: vidit, & introívit: * Beátus homo, cui cœli patébant. ℣. Cùm ígitur ſaxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cœléſtis ſinus divína ei cláritas fulſit. Beátus.

Lectio viii.

QUærimus, quis iſte ſit Zacharías fílius Barachíæ: quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tribuerétur erróris facúltas, ádditum eſt: Quem occidíſtis inter templum & altáre. In divérſis divérſa legi: & débeo ſingulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim Prophétis undécimus eſt: patríſque in eo nomen conſéntit: ſed ubi occíſus ſit inter templum & altáre, Scriptúra non lóquitur: máximè cùm tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint. Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúſdam apocryphórum sómniis approbántes, quòd proptéreà occíſus ſit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.

℟. Pateſáctæ ſunt jánuæ cœli Chriſti mártyri beáto Stéphano, qui in número Mártyrum invéntus eſt primus: * Et ídeò triúmphat in cœlis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor noſter dignátus eſt pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

ALii iſtum volunt eſſe Zacharíam, qui occíſus eſt à Joas rege Judæ inter templum & altáre, ſicut Regum narrat hiſtória. Sed obſervándum, quòd ille Zacharías non ſit fílius Barachíæ, ſed fílius Jójadæ ſacerdótis: unde & Scriptúra refert: Non fuit recordátus Joas patris ejus Jójadæ, quia ſibi feciſſet bona. Cùm ergo & Zacharíam teneámus, & occiſiónis conſéntiat locus: quærimus, quare Barachíæ dicátur fílius, & non Jójadæ? Barachías lingua noſtra benedíctus Dómini dícitur, & ſacerdótis Jójadæ juſtítia Hebræo nómine demonſtrátur. In Euangélio, quo utúntur Nazaréni, pro fílio Barachíæ, fílium Jójadæ reperimus ſcriptum.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

LApidavérunt Stéphanum, & ipſe invocábat Dóminum, dicens: Ne ſtátuas illis hoc peccátum. Pſalm. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.

Aña.

Aña. Lápides torréntis illi dulces fuérunt: ipſum ſequúntur omnes ánimæ juſtæ.
Aña. Adhæſit ánima mea poſt te, quia caro mea lapidáta eſt pro te, Deus meus. Aña. Stéphanus vidit cœlos apértos, vidit & introívit: beátus homo, cui cœli patébant.
Aña. Ecce vídeo cœlos apértos, & Jeſum ſtantem à dextris virtútis Dei.
Capitulum. S téphanus autem. ut ſuprà. 470.
Hymnus. I nvícte Martyr, únicum. de Communi unius Martyris. xxiii.
℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti ℟. Et fecérunt plánctum magnum ſuper eum.
Ad Benedictus, Antiphona. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat ſigna magna in pópulo.
Oratio. D a nobis, quæſumus. ut ſuprà. 470.
Ad Tertiam, Antiphona. Lápides torréntis.
Capitul. S téphanus autem.
℟. br. Glória & honóre, * Coronáſti eum Dómine. Glória & honóre. ℣. Et conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. Coronáſti. G lória. Glória & honóre. ℣. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus.
℟. Corónã de lápide pretióſo.
Ad Sextam, Antiphona. Adhæſit ánima mea.
Capitulum. Act. 6. c

Surrexérunt autem quidam de ſynagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénſium, & Alexandrinórum, & eórum qui erant à Cilícia & Aſia, diſputántes cum Stéphano, & non póterant reſíſtere ſapiéntiæ & Spirítui, qui loquebátur.
℟. br. Poſuíſti Dómine, * Super caput ejus. Poſuíſti.
℣. Corónam de lápide pretióſo. Super. G lória Patri. Poſuíſti. ℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo.
℟. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.
Ad Nonam, Aña. Ecce vídeo.
Capitulum. Act. 7. g

Poſitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine ne ſtátuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixíſſet, obdormívit in Dómino.
℟. br. Magna eſt glória ejus, * In ſalutári tuo. Magna.
℣. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. In ſalutári tuo. G lória. Magna.
℣. Juſtus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Veſperę dicuntur de S. Domínico cum comm. S. Stephani.
Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum ſuper eum.
℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit, & introívit: beátus homo, cui cœli patébant
Oratio. D a nobis quæſumus Dómine. ut ſupra.
Niſi contingat feſtum S. Stephani transferri. tunc enim in ii. Veſp. dicitur Aña. Lapidavérunt Stéphanum. cum reliq. de Laud. Pſal. ut in ii. Veſp. de Communi unius Mart. xxiv. & à Capitulo fit de ſequenti Feſto, ſi ſemidup. fuerit, cum commem. S. Stephani ut ſuprà.

DIE IV. AUGUSTI.

In feſto S. Dominici Confeſſ. Duplex minus.

Omnia de Communi Confeſſ. non Pontif præter Orationem & Lectiones ii. Nocturni.
In Hymno. I ſte Confeſſor, dicatur: Hac die lætus méruit ſuprémos Laudis honóres.

Oratio.

Deus, qui Eccléſiam tuam beáti Domínici Confeſſóris tui illumináre dignátus es méritis & doctrínis: concéde, ut ejus interceſſióne temporálibus non deſtituátur auxíliis, & ſpirituálibus ſemper profíciat increméntis. Per Dóminum.

Digitized by Google

Pro commem. S. Stephani, Ana. Sepeliérunt. ut ſuprà.

In primo Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

DOmínicus, Calarógæ in Hiſpánia ex nóbili Guſmanórum família natus, Paléntiæ liberálibus diſciplínis & Theologíæ óperam dedit: quo in ſtúdio cùm plúrimùm profeciſſet, priùs Oxoménſis Eccléſiæ Canónicus reguláris, deínde Ordinis Fratrum Prædicatórum auctor fuit. Hujus mater grávida ſibi viſa eſt in quiéte continére in alvo cátulum ore præferéntem facem, qua éditus in lucem, orbem terrárum incénderet. Quo sómnio ſignificabátur, fore ut ſplendóre ſanctitátis ac doctrínæ, Gentes ad Chriſtiánam pietátem inflammaréntur. Veritátem éxitus comprobávit: id enim & præſtitit per ſe, & per ſui Ordinis ſócios deínceps eſt conſecútus.

Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: Et dedit illi claritátem ætérnam.

Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et. Lectio v.

HUjus autem ingénium ac virtus máximè enítuit in evertèndis hæréticis, qui perniciósis erróribus Toloſátes pervértere conabántur. Quo in negótio ſeptem consúmpſit annos. Póſteà Romam venit ad Lateranénſe Concílium cum Epíſcopo Toloſáno, ut Ordo, quem inſtitúerat, ab Innocéntio tértio confirmarétur. Quæ res dum in deliberatióne versátur, Domínicus hortátu Pontíficis ad ſuos revértitur, ut ſibi régulam delígeret. Romam rédiens, ab Honório tértio, qui próximus Innocéntio ſucceſſerat, confirmatiónem Ordinis Prædicatórum ímpetrat. Romæ autem duo inſtítuit monaſtéria, álterum virórum, mulíerum álterum. Tres étiam mórtuos ad vitam revocávit, múltaque ália édidit mirácula, quibus Ordo Prædicatórum miríficè propagári cœpit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas. Lectio vi.

VErùm cùm ejus ópera ubíque terrárum monaſtéria jam ædificaréntur, innumerabiléſque hómines religióſam ac piam vitam inſtitúerent, Bonóniæ anno Chriſti ducenteſimo vigéſimo primo ſupra milléſimum, in febrem íncidit: ex qua cùm ſe moritúrum intellígeret, convocátis Frátribus & alúmnis ſuæ diſciplínæ, eos ad innocéntiam & integritátem cohortátus eſt. Poſtrémò charitátem, humilitátem, paupertátem, tamquam certum patrimónium eis teſtaménto relíquit: Fratribúſque orántibus, in illis verbis, Subvenite Sancti Dei, occúrrite Angeli, obdormívit in Dómino, octávo Idus Auguſti: quem póſteà Gregórius nonus Póntifex rétulit in Sanctórum númerum.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Sint lumbi veſtri præcincti. de Cõi Conf. non Pontif. hil.

Veſperæ de S. Maria ad Nives, & commem. S. Dominici.

DIE

Digitized by Google

DIE V. AUGUSTI.

In feſto S. Mariæ ad Nives. Duplex majus.

Ad Veſperas, Aña. Dum eſſet Rex. cum reliq. Añis & Pſalm. ut in Officio parvo B. M. cxlv. Capitulum. A b initio. Hymn. Ave maris ſtella. cxlvi. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta María, ſuccúrre míſeris, juva puſillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam feſtivitátem.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis ſanitáte gaudére: & glorióſa beátæ Maríæ ſemper vírginis interceſſióne, à præsénti liberári triſtítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Domínici, Aña. Hic vir deſpíciens mundum & terréna, triúmphans, Divítias cœlo cóndidit ore, manu. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnū Dei. Oratio. Deus, qui Eccléſiam tuam. ut ſupra. 473.

Ad Matutinum, Invitatorium. Sancta María Dei génitrix virgo, * Intercéde pro nobis. Pſal. Veníte. 1. Hymn. Quem terra. Añæ & Pſalmi Noct. ut in Offic. parvo. cxlviii.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, proſperè procéde, & regna.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8. b & 9.

Ego ſapiéntia hábito in consílio, & erudítis intérſum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & ſupérbiam, & viam pravam, & os bilíngue deteſtor. Meum eſt consílium & æquitas, mea eſt prudéntia, mea eſt fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres juſta decérnunt. Per me príncipes ímperant, & poténtes decérnunt juſtítiam. Ego diligéntes me díligo: & qui manè vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néſcio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contuliſti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii.

Mecum ſunt divitię & glória, opes ſupérbæ & juſtítia. Mélior eſt enim fructus meus auro & lápide pretióſo, & genímina mea argénto elécto. In viis juſtítiæ ámbulo, in médio ſemitárum judícii, ut ditem diligéntes me, & theſáuros eórum répleam. Dóminus poſsédit me in inítio viárum ſuárum, ántequam quidquam fáceret à princípio. Ab ætérno ordináta ſum, & ex antíquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyſſi, & ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole conſtíterant: ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum, quia cùm eſſem párvula, plácui Altíſſimo: * Et de meis viſcéribus génui Deum & hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem reſpéxit Deus. Et.

Lectio iii.

Beátus homo qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obsérvat ad poſtes óſtii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet ſalútem à Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet áni-

Digitized by Google

ánimam ſuam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit ſibi domum, excídit colúmnas ſeptem. Immolávit víctimas ſuas, miſcuit vinum, & propóſuit menſam ſuam. Miſit ancíllas ſuas ut vocárent ad arcem, & ad mœnia civitátis: Si quis eſt párvulus, véniat ad me. Et inſipiéntibus locúta eſt: Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinū quod míſcui vobis.

℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portáſti creatórem mundi: * Genuíſti qui te fecit & in ætérnū pérmanes virgo.
℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuíſti.
Glória Patri. Genuíſti.

In ſecundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv.

Libério ſummo Pontífice, Joánnes Patrítius Románus & uxor pari nobilitáte, cùm líberos non ſuſcepíſſent, quos bonórum hærédes relínquerent, ſuam hæreditátem ſanctíſſimæ Vírgini Dei matri vovérunt, ab ea ſummis précibus aſſíduè peténtes, ut in quod pium opus eam pecúniam potíſſimùm erogári vellet, áliquo modo ſignificáret. Quorum preces & vota ex ánimo facta, beáta virgo María benígnè áudiens, miráculo comprobávit.

℟. Sicut cedrus exaltáta ſum in Líbano, & ſicut cypréſſus in monte Sion: quaſi myrrha elécta, * Dedi ſuavitátem odóris. ℣. Et ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Nonis ígitur Auguſti, quo témpore in Urbe máximi calóres eſſe ſolent, noctu nix partem collis Exquilíni contéxit. Qua nocte Dei mater ſeparátim Joánnem & cónjugem in ſomnis admónuit, ut quem locum nive conſpérſum vidérent, in eo Eccléſiam ædificárent, quæ Maríæ vírginis nómine dedicarétur: ſe enim ita velle ab ipſis hærédem inſtitui. Quod Joánnes ad Libérium Pontíficem détulit, qui idem per ſómnium ſibi contigíſſe affirmávit.

℟. Quæ eſt iſta, quæ procéſſit ſicut ſol, & formóſa tamquam Jeruſalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam.
℣. Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

Quare ſolémni Sacerdótum, & pópuli ſupplicatióne ad collem venit nive coopértum, & in eo locum Eccléſiæ deſignávit, quæ Joánnis & uxóris pecúnia extrúcta eſt, pòſteà à Xyſto tértio reſtitúta. Váriis homínibus primùm eſt appelláta, Baſílica Libérii, ſancta María ad Præſépe. Sed cùm multæ jam eſſent in Urbe Eccléſiæ ſub nómine ſanctæ Maríæ vírginis, ut quæ Baſílica novitáte miráculi ac dignitáte céteris ejúſdem nóminis Baſílicis præſtáret, vocábuli étiam excelléntia ſignificarétur, Eccléſia ſanctæ Maríæ majóris dicta eſt. Cujus dedicatiónis memória ex nive, quæ hac die mirabíliter cécidit, anniverſária celebritáte cólitur.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jeruſalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíſſimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúſum nomen tuum.
℣. Aſtitit regína à dextris tuis in veſtitu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.
Glória Patri. Unguéntum.

In

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d

IN illo témpore: Loquénte Jeſu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Lucæ 11.

MAgnæ devotiónis & fidei hæc múlier oſténditur, quæ Scribis & Phariſæis Dóminum tentántibus, ſimul & blaſphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus ſinceritáte cognóſcit, tanta fidúcia confitétur, ut & præséntium prócerum calúmniá, & futurórum confúndat hæreticórum perfidiam. Nam ſicut tunc Judæi, ſancti Spíritus ópera blaſphemándo, verum conſubſtantialémque Patri Dei Fílium negábant: ſic hærétici póſteà negándo, Maríam ſemper vírginem ſancti Spíritus operánte virtúte, naſcitúro cum humánis membris unigénito Dei, carnis ſuæ matériam miniſtráſſe, verum conſubſtantialémque matri fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es ſacra virgo María, & omni laude digníſſima: * Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, Chriſtus Deus noſter. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam feſtivitátem. Quia.

Lectio viii.

SEd ſi caro Verbi Dei ſecúndum carnem naſcéntis à carne Vírginis matris pronunciátur extránea, ſine cauſa venter qui eam portáſſet, úbera quæ lactáſſent, beatificantur. Dicit autem Apóſtolus: Quia miſit Deus Fílium ſuum factum ex muliére, factum ſub lege. Neque audiéndi ſunt, qui legéndum putant: Natum ex muliére, factum ſub lege; ſed, Factum ex muliére: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, ſed matérna traxit ex carne: alióquin nec verè Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Eccléſia Cathólica, cujus hæc múlier typum geſſit, extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúſque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxíſti. Verè enim beáta parens, quæ, ſicut quidam ait, Eníxa eſt puérpera Regem, Qui cœlum terrámque tenet per ſæcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus.

℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

QUinímò beáti qui áudiunt verbum Dei, & cuſtódiunt. Pulchrè Salvátor atteſtatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodò quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, ſed & omnes qui idem Verbum ſpirituáliter audítu fidei concípere, & boni óperis cuſtódia vel in ſuo, vel in proximórum corde párere, & quaſi álere ſtudúerint, aſſevérans eſſe beátos: quia & éadem Dei génitrix, & inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi miníſtra facta eſt temporális: ſed inde multò beátior, quia ejus

ejúſdem ſemper amándi cuſtos manébat ætérna.
Te Deum laudámus. 12.
A D L A U D E S,
& per Horas, Antiphona.
DUm eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuavitátis.
Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis ut in Officio parvo. cliii. Antiph. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.
Aña. Nigra ſum, ſed formóſa, fília Jeruſalem: ídeò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum ſuum.
Aña. Jam hiems tránſiit, imber ábiit & recéſſit: ſurge amíca mea, & veni.
Antiphona. Speciósa facta es & ſuávis in delíciis tuis, ſancta Dei génitrix.
Capitulum. Eccli. 24. b
AB initio, & ante ſæcula creáta ſum, & uſque ad futúrum ſæculum non déſinam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi.
Hymnus. O glorióſa. clvi.
℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.
Ad Benedictus, Antiphona.
Beáta es María, quæ credidíſti: perficiéntur in te, quæ dicta ſunt tibi à Dómino, allelúja. Oratio. Concéde nos fámulos. 475.
Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.
Ad Tertiam, Aña. Læva ejus.
Capitulum. Ab inítio. ut ſup.
℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próſperè procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.
Ad Sextam, Antiphona.
Nigra ſum.
Capitulum. Eccli. 24. b
ET ſic in Sion firmáta ſum, & in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jerúſalem poteſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea.
℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu ſuo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.
Ad Nonam, Antiphona.
Specióſa.
Capitulum. Eccli. 24. b
IN platéis ſicut cinnamómũ & bálſamum aromatizans odóré dedi: quaſi myrrha elécta dedi ſuavitátem odóris.
℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.
Veſperæ de Transfiguratione.

DIE VI. AUGUSTI.
In feſto Transfigurationis Domini noſtri Jeſu Chriſti.
Duplex majus.

Ad Veſperas, Aña. Aſſúmpſit Jeſus. cum reliquis de Laudibus. 487. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.
Capitulum. Phil. 3. d
SAlvatórem expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ. Hymnus.
QUicúmque Chriſtum quæritis,
Oculos in altum tóllite:
Illic licébit víſere
Signum perénnis glóriæ.

Digitized by Google

Illúſtre quidam cérnimus,
Quod néſciat finem pati,
Sublíme, celſum, intérminum,
Antíquius cœlo & chao.
Hic ille Rex eſt Géntium,
Populíque Rex Judáici,
Promíſſus Abrahæ Patri,
Ejúſque in ævum sémini.
Hunc & Prophétis téſtibus,
Iiſdémque ſignatóribus,
Teſtátor, & Pater jubet
Audíre nos & crédere.
Jeſu, tibi ſit glória,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſǽcula. Amé.

Sic terminántur Hymni per omnes Horas.

℣. Glorióſus apparuíſti in conſpéctu Dómini.
℟. Proptéreà decórem índuit te Dóminus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Chriſtus Jeſus ſplendor Patris, & figúra ſubſtántiæ ejus, portans ómnia verbo virtútis ſuæ, purgatiónem peccatórum fáciens, in monte excélſo glorióſus apparére hódie dignátus eſt. Oratio.

Deus, qui fidei ſacraménta in Unigéniti tui glorióſa transfiguratióne, patrum teſtimónio roboráſti; & adoptiónem filiórum perféctam, voce delápſa in nube lúcida, mirabíliter præſignáſti: concéde propítius; ut ipſíus Regis glóriæ nos cohærédes efficias, & ejúſdem glóriæ tríbuas eſſe consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Pro commemor. S. Mariæ ad Nives, Antiph. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem reſpéxit Deus. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hoſtes tuos. Oratio. Concéde nos fámulos, ut ſuprà. 475.

Deinde fit commem. SS. Xyſti, Feliciſſimi, & Agapiti mártyrum, Aña. Iſtórum eſt. ℣. Lætámini. xxvi. Oratio.

Deus, qui nos concédis ſanctórum mártyrum tuórum Xyſti, Feliciſſimi, & Agapiti natalítia cólere; da nobis in ætérna beatitúdine de eórum ſocietáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator.

Summum Regem glóriæ, * Chriſtum adorémus.

Pſalm. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Quicúmque. ut ſupra.

In primo Nocturno, Antiph.

Paulò minùs ab Angelis minorátus, glória & honóre coronátus eſt, & conſtitútus ſuper ópera mánuum Dei.

Pſalmus 8.

Domine Dóminus noſter, * quã admirábile eſt nomen tuũ in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunã, & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam viſitas eum?

Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, inſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Antiphona. Paulò minùs ab Angelis minorátus, glória & honóre coronátus eſt, & conſtitútus ſuper ópera mánuum Dei.

Antiph. Revelávit Dóminus con-

Digitized by Google

condénſa, & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Pſalmus 28.

Afférte Dómino filii Dei:* afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit: * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * & confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénſa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * & ſedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

Aña. Revelávit Dóminus condénſa, & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Aña. Speciósus forma præ filiis hóminum: diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. Pſalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ, * velóciter ſcribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum,* potentíſſime, Spécie tua & pulchritúdine tua * inténde, próſperè procéde, & regna,

Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in ſæculum ſæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíſcet Rex decórem tuum: * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſæculum ſæculi.

Aña. Speciósus forma præ filiis

liis

ſii hóminum: diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℣. Glorióſus apparuíſti in conſpéctu Dómini. ℟. Proptéreà decórem índuit te Dóminus.

De Epiſtola ſecúnda beáti Petri Apóſtoli.

Lectio i. Cap. 1. b

FRatres magis ſatágite, ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem, & electiónem faciátis: hæc enim facièntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter miniſtrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini noſtri, & Salvatóris Jeſu Chriſti. Propter quod incípiam vos ſemper commonére de his: & quidem ſciéntes, & confirmátos vos in præsénti veritáte. Juſtum autem árbitror quámdiu ſum in hoc tabernáculo, ſuſcitáre vos in commonitióne: certus quòd velox eſt depoſítio tabernáculi mei, ſecúndùm quod & Dóminus noſter Jeſus Chriſtus ſignificávit mihi. ℟. Surge, illumináre Jerúſalem, quia venit lumen tuum: * Et glória Dómini ſuper te orta eſt. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in ſplendóre ortus tui. Et glória.

Lectio ii.

DAbo autem óperam, & frequénter habére vos poſt óbitum meum, ut horum memóriam faciátis. Non enim doctas fábulas ſecúti, notam fécimus vobis Dómini noſtri Jeſu Chriſti virtútem, & præséntiam: ſed ſpeculatóres facti illíus magnitúdinis. Accípiens enim à Deo Patre honórem & glóriam, voce delápſa ad eum hujuſcémodi à magnífica glória: Hic eſt Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui, ipſum audíte. ℟. In ſplendénti nube Spíritus ſanctus viſus eſt, Patérna vox audíta eſt: * Hic eſt Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui, ipſum audíte. ℣. Appáruit nubes obúmbrás, & vox Patris intónuit. Hic eſt.

Lectio iii.

ET hanc vocem nos audívimus de cœlo allátam, cùm eſsémus cum ipſo in monte ſancto. Et habémus firmiórem prophéticum ſermónem: cui benefácitis attendéntes, quaſi lucérnæ lucénti in caliginóſo loco, donec dies elucéſcat, & lúcifer oriátur in córdibus veſtris: hoc primùm intelligéntes, quòd omnis prophetía Scriptúræ, própria interpretatióne non fit. Non enim voluntáte humána alláta eſt aliquándo prophetía: ſed Spíritu ſancto inſpiráti locúti ſunt ſancti Dei hómines. ℟. Vidéte qualem charitátem dedit nobis Deus Pater, * Ut filii Dei nominémur, & ſimus. ℣. Scimus quóniam cùm apparúerit, ſímiles ei érimus, quóniam vidébimus eum ſicuti eſt. Ut filii. Glória Patri. Ut filii.

In ſecundo Nocturno, Antiph. Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.

Pſalmus 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Iſrael magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus: * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum, * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judí-

Digitized by Google

dicium : * terra trémuit & quiévit.

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi :

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,

Terríbili & ei qui aufert ſpíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Antiph. Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde. Antiph. Mélior eſt dies una in átriis tuis ſuper míllia.

Pſalmus 83.

Quàm dilécta tabernácula tua Dómine virtútum! * concupíſcit, & déficit ánima tua mea in átria Dómini.

Cor meum, & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invénit ſibi domum: * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua Dómine virtútũ: * Rex meus, & Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua Dómine : * in ſæcula ſæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus eſt auxílium abs te: * aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymárum, in loco quem póſuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noſter áſpice Deus: * & réſpice in fáciem Chriſti tui.

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.

Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórũ.

Quia miſericórdiam, & veritátem díligit Deus : * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

Ant. Mélior eſt dies una in átriis tuis ſuper míllia.

Ant. Glorióſa dicta ſunt de te cívitas Dei. Pſalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus ſanctis : * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea: * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum, & príncipum; * horum, quid fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Antiph. Glorióſa dicta ſunt de te cívitas Dei. ℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine. ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. de Transfiguratione, ante medium. Lectio iv.

Aperit Dóminus coram eléctis téſtibus glóriam ſuam, & commúnem illam cum céteris córporis formam tanto ſplendóre claríficat, ut & fácies ejus ſolis fulgóri ſimilis, & veſtítus candóri nívium eſſet æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus diſcipulórum crucis ſcándalum tollerétur: nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas paſſiónis, quibus reveláta eſſet abſcónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntia ſpes ſan-

ctæ

Digitized by Google

ctæ Eccléſiæ fundabátur, ut totum Chriſti corpus agnóſceret, quali eſſet commutatióne donándum: ut ejus ſibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsíſſet.

℟. Inebriáti ſunt ab ubertáte domus tuæ: * Et torrénte voluptátis tuæ potáſti eos.

℣. Quóniam apud te eſt fons vitæ, & in lúmine tuo vidébimus lumen. Et torrénte.

Lectio v.

Confirmándis verò Apóſtolis, & ad omnem ſciéntiam provehéndis, ália quoque in illo miráculo accéſſit inſtrúctio. Móyſes enim & Elías, lex ſcílicet & Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquéntes: ut veríſſimè in illa quinque virórum præséntia complerétur quod dictum eſt: In duóbus, vel tribus téſtibus ſtat omne verbum. Quid hoc ſtabílius, quid firmius verbo, in cujus prædicatióne véteris & novi Teſtaménti cóncinit tuba, & cum Euangélica doctrína, antiquárum proteſtatiónum inſtruménta concúrrunt? Aſtipulántur enim ſibi ínvicem utriúſque fœderis páginæ: & quem ſub velámine myſterióru præcedéntia ſigna promíſerant, maniféſtum atque perſpícuum præséntis glóriæ ſplendor oſténdit.

℟. Præcéptor, bonum eſt nos hìc eſſe: * Faciámus hìc tria tabernácula: tibi unum, Móyſi unum, & Elíæ unum. ℣. Non enim ſciébat quid díceret. Faciámus.

Lectio vi.

His ergo ſacramentórum revelatiónibus Petrus Apóſtolus incitátus, mundána ſpernens, & terréna faſtídiens, in æternórum deſidérium quodam mentis rapiebátur excéſſu: & gáudio totíus viſiónis implétus, ibi cum Jeſu optábat habitáre, ubi maniféſta ejus glória lætabátur. Unde & ait: Dómine, bonum eſt nos hic eſſe: ſi vis faciámus hic tria tabernácula; tibi unum, Móyſi unum, & Elíæ unum. Sed huic ſuggeſtióni Dóminus non reſpóndit: ſigníficans, non quidem ímprobum, ſed inordinátum eſſe quod cúperet, cùm ſalvári mundus, niſi Chriſti morte non poſſet: & exémplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides, ut licèt non oportéret de beatitúdinis promiſſiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs nobis tolerántiam poſtulándam eſſe, quàm glóriam.

℟. Si miniſtrátio mortis, lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non poſſent inténdere filii Iſrael in fáciem Móyſi, propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur: * Multò magis miniſtrátio ſpíritus, quæ manet, erit in glória. ℣. Amplióris enim glóriæ Chriſtus præ Móyſe dignus eſt hábitus, quantò ampliórem honórem habet domo, qui fabricávit eam. Multò. Glória Patri. Multò.

In tertio Nocturno, Antiph. Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt, tuum bráchium cum poténtia.

Pſalmus 88.

Miſericórdias Dómini * in ætérnum cantábo:

In generatiónem, & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixíſti: In ætérnum miſericórdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.

Diſpóſui teſtaméntum eléctis meis, jurávi David ſervo meo: * Uſque in ætérnum præparábo ſemen tuum:

Et ædificábo in generatióne, & generatiónem * ſedem tuã.

Confitebúntur cœli mirabília tua Dómine: * étenim veri-

Digitized by Google

tátem tuam in Eccléſia ſanctórum.
Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * ſímilis erit Deo in filiis Dei?
Deus, qui glorificátur in conſílio ſanctórum: * magnus & terríbilis ſuper omnes, qui in circúitu ejus ſunt.
Dómine Deus virtútum, quis ſímilis tibi? * potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.
Tu domináris poteſtáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.
Tu humiliáſti ſicut vulnerátum, ſupérbum: * in bráchio virtútis tuæ diſperſíſti inimícos tuos.
Tui ſunt cœli, & tua eſt terra, orbem terræ, & plenitúdinem ejus tu fundáſti: * Aquilónem, & mare tu creáſti.
Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt, * tuum bráchium cum poténtia.
Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * juſtítia, & judícium præparátio ſedis tuę.
Miſericórdia, & véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui ſcit jubilatióné.
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt tota die: * & in juſtítia tua exaltabúntur.
Quóniam glória virtútis eórũ tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum.
Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra: * & ſancti Iſrael Regis noſtri.
Tunc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixíſti: * Pósui adjutórium in poténte, & exaltávi electum de plebe mea.
Invéni David ſervum meũ: * óleo ſancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliábitur ei: * & bráchium meum confortábit eum.
Nihil proficiet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non appónet nocére ei.
Et concídam à fácie ipſíus inimícos ejus: * & odiéntes eum in fugam convértam.
Et véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo: * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus: * & in flumínibus déxteram ejus.
Ipſe invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, & ſuſcéptor ſalútis meæ.
Et ego primogénitum ponã illũ * excélsũ præ régibus terræ.
In ætérnum ſervábo illi miſericórdiam meam: * & teſtaméntum meum fidéle ipſi.
Et ponam in ſæculum ſæculi ſemen ejus: * & thronum ejus ſicut dies cœli.
Si autem derelíquerint filii ejus legem meam: * & in judíciis meis non ambuláverint:
Si juſtítias meas profanáverint, * & mandáta mea non cuſtodíerint:
Viſitábo in virga iniquitátes eórum: * & in verbéribus peccáta eórum.
Miſericórdiam autem meam non diſpérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea.
Neque profanábo teſtaméntum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in ſancto meo, ſi David méntiar: * ſemen ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus ſicut ſol in conſpéctu meo: * & ſicut luna perfécta in ætérnum: & teſtis in cœlo fidélis.
Tu verò repuliſti, & deſpexiſti: * diſtulíſti Chriſtum tuum.
Evertíſti teſtaméntum ſervi tui: * profanáſti in terra ſanctuárium ejus.
Deſtruxíſti omnes ſepes ejus: * poſuíſti firmaméntum ejus formídinem.
Diripuérunt eum omnes tranſeúntes viam: * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis.

Digitized by Google

Exaltáſti déxteram depriméntium eum: * lætificáſti omnes inimícos ejus.
Avertíſti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.
Deſtruxíſti eum ab emundatióne, * & ſedem ejus in terram colliſíſti.
Minoráſti dies tẽporis ejus: * perfudíſti eum confuſióne.
Uſquequò Dómine avèrtis in finem: * exardéſcet ſicut ignis ira tua?
Memoráre quæ mea ſubſtántia: * numquid enim vanè conſtituíſti omnes filios hóminum?
Quis eſt homo, qui vivet, & non vidébit mortem: * éruet ánimam ſuam de manu ínferi?
Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * ſicut juráſti David in veritáte tua?
Memor eſto Dómine opprobrii ſervórum tuórum, * (quod contínui in ſinu meo) multárum Géntium.
Quod exprobravèrunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravèrunt commutatiónem Chriſti tui.
Benedíctus Dóminus in ætérnum, * fiat, fiat.
Aña. Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt, tuum bráchium cum poténtia.
Aña. Lux orta eſt juſto, & rectis corde lætítia. Pſalm. 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur inſulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.
Ignis ante ipſum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.
Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus: * & vidérint omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes qui adórant ſculptília: * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.
Lætámini juſti in Dómino: * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.
Antiphona. Lux orta eſt juſto, & rectis corde lætítia.
Aña. Confeſſiónem & decórem induit, amíctus lúmine ſicut veſtiménto.

Pſalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.
Confeſſiónem, & decórem induíſti: * amíctus lúmine ſicut veſtiménto:
Extèndens cœlum ſicut pellem, * qui tegis aquis ſuperióra ejus.
Qui ponis nubem aſcénſum tuum, * qui ámbulas ſuper pennas ventórum.
Qui facis ángelos tuos ſpíritus, * & miníſtros tuos ignem uréntem.
Qui fundáſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam: * non inclinábitur in ſæculum ſæculi.
Abyſſus, ſicut veſtiméntum, amíctus ejus: * ſuper montes ſtabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient: * à voce tonítrui tui formidábunt.
Aſcéndunt montes, & deſcéndunt

Digitized by Google

[illegible]

[illegible] Deo [illegible]

[illegible]

[illegible] ſe, in [illegible]

[illegible] & [illegible]

[illegible] tota [illegible]

[illegible] ex [illegible]

[illegible] glóri- [illegible]

[illegible] es [illegible] & in be- [illegible]

[illegible] cor [illegible]

[illegible] Dómini [illegible]

[illegible] & ta [illegible]

[illegible]

nimam ſuam, ſi perderent
m; quia in glória Patris ſui
ntúrus ſit, & præmia red-
úrus: ut viſu étiam certió-
s fáceret, & oſténderet quid-
m ſit illa glória, cum qua
itúrus eſt, quantum cápere
erant in hac præſénti vita
s oſténdit, eámque détegit,
aut ſua, aut Dómini morte
eant, & máximè Petrus.
Vocávit nos Deus vocatió-
ſua ſancta, ſecúndùm grá-
m ſuam, quæ manifeſtáta
nunc, Per illuminatió-
n Salvatóris noſtri Jeſu
iſti. ℣. Qui deſtrúxit mor-
, illuminávit autem vitam
corruptiónem. Per.

Lectio viii.

T vide quid agit, cùm de
egno, & de gehénna diſ-
erit. Nam in eo quod
: Qui ínvenit ánimam
, perdet eam: & quicúm-
perdet eam grátia mei, in-
et ipſam in eo quod
Redd ue ſecún-
ópe gnum &
. Cùm
erúerit,
ulis cer-
hénnam
niam ru
prióribus
iſſet: ſed
at ac per-
eos à me-
Hoc étiam
a decébat:
illud præ-
aliquándo
nnæ quaſi
nit, véluti
iem deſcri-
init quide-
pétiit.
cit de téne-
déſcere, il-
noſtris. Ad
ſciéntiæ cla-
ie Jeſu Chri-
ſt in ténebris
e, miſéri-
juſtus, Ad

illuminatiónem. Glória Patri. Ad illuminatiónem.

Pro SS. martyribus Xyſto, Feliciſſimo & Agapito.

Lectio ix.

XYſtus ſecúndus Atheniénſis, ex philóſopho Chriſti diſcípulus, in perſecutióne Valeriáni accuſátus quòd públicè Chriſtum prædicáret, comprehénſus tráhitur in templum Martis, propóſita ei capitáli pœna, niſi illi ſimulácro ſacrificáret. Qua impietáte conſtantíſſimè recuſáta, cùm ad martyrium ducerétur, occurrénti ſancto Lauréntio, & dolénter in hunc modum interrogánti: Quò progréderis ſine filio pater? quò ſacérdos ſancte ſine miníſtro próperas? Reſpóndit: Non ego te déſero fili: majóra te manent pro Chriſti fide certámina: poſt tríduum me ſequéris, ſacerdótem Levíta: intéreà, ſi quid in theſáuris habes, paupéribus diſtríbue. Eódem ígitur die interféctus eſt unà cum Feliciſſimo & Agapíto Diáconis, Januário, Magno, Vincéntio, & Stéphano Subdiáconis; & in cœmetério Callíſti ſepúltus octávo Idus Auguſti: céteri verò in cœmetério Prætextáti. Sedit menſes úndecim, dies duódecim. Quo témpore hábuit Ordinatiónem menſe Decémbri, creátis Presbyteris quátuor, Diáconis ſeptem, Epíſcopis duóbus.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ASſúmpſit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit eos in montem excélſum ſeórſum, & transfigurátus eſt ante eos. Pſalmus. Dóminus reg cum reliq. 12. A
duit fácies ejus ſicut
ménta autem ej
alba ſicut nix, a
Antiph. Et ecce

X

Digitized by Google

dunt campi, * in locum quem fundáſti eis.

Términum poſuíſti, quem non tranſgrediéntur, * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertranſíbunt aquæ.

Potábunt omnes béſtiæ agri: * expectábunt ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperióribus ſuis: * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra.

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam ſervitúti hóminũ:

Ut edúcas panem de terra: * & vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhilaret fáciem in óleo: * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabúntur ligna campi, & cedri Líbani, quas plantávit: * illic páſſeres nidificábunt.

Heródii domus dux eſt eórum: * montes excélſi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * ſol cognóvit occáſum ſuum.

Poſuíſti ténebras, & facta eſt nox: * in ipſa pertranſíbunt omnes béſtiæ ſilvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * & quærant à Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & congregáti ſunt: * & in cubílibus ſuis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus ſuum, * & ad operatiónem ſuam uſque ad véſperum.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua Dómine! * ómnia in ſapiéntia fecíſti: impléta eſt terra poſſeſſióne tua.

Hoc mare magnum & ſpatióſum mánibus: * illic reptília, quorum non eſt númerus.

Animália puſilla cũ magnis: * illic naves pertranſíbunt.

Draco iſte, quem formáſti ad illudéndum ei: * ómnia à te expéctant, ut des illis eſcam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes ſpíritum eórum, & deficient, & in púlverem ſuum reverténtur.

Emíttes ſpíritum tuum, & creabúntur: * & renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in ſæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus ſuis.

Qui réſpicit terram, & facit eam trémere: * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * pſallam Deo meo quámdiu ſum.

Jucúndum ſit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra, & iníqui ita ut non ſint: * bénedic ánima mea Dómino.

Antiph. Confeſſiónem & decórem índuit, amíctus lúmine ſicut veſtiménto. ℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo.
℟. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 17.

IN illo témpore: Aſſúmpſit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montem excélſum ſeórſum: & transfigurátus eſt ante eos. Et réliqua.

Homilía ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 57. in Matth. in init.

QUóniam multa de perículis: multa de paſſióne ſua, multa de morte, & de cæde diſcipulórum locútus eſt Dóminus: & áſpera complúra, atque árdua eis injúnxit, & illa quidem in præſénti vita, & jam imminébant; bona verò in ſpe, & expectatióne erant: utputa, quia ſervárent ani-

Digitized by Google

ánimam ſuam, ſi pérderent eam; quia in glória Patris ſui ventúrus ſit, & præmia redditúrus: ut viſu étiam certióres fáceret, & oſténderet quidnam ſit illa glória, cum qua ventúrus eſt, quantum cápere póterant in hac præsénti vita illis oſténdit, eámque détegit, ne aut ſua, aut Dómini morte dóleant, & máximè Petrus.

℟. Vocávit nos Deus vocatióne ſua ſancta, ſecúndùm grátiam ſuam, quæ manifeſtáta eſt nunc, Per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti. ℣. Qui deſtrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem. Per.

Lectio VIII.

ET vide quid agit, cùm de regno, & de gehénna diſſerúerit. Nam in eo quod dixit: Qui invénit ánimam ſuam, perdet eam: & quicúmque perdet eam grátia mei, invéniet ipſam: & in eo quod ait, Reddet unicuíque ſecúndùm ópera ſua: & regnum & gehénnam deſignávit. Cùm igitur de utríſque diſſerúerit, regnum quidem ut óculis cernátur, concédit; gehénnam autem mínimè, quóniam rudióribus, atque ineptióribus illud neceſsárium fuiſſet: ſed cùm illi probi eſſent ac perſpicáces, ſatis fuit eos à melióribus confirmári. Hoc étiam multò magis ipſum decébat: non tamen omnínò illud prætermíſit, ſed & aliquándo atrocitátem gehénnæ quaſi ante óculos propónit, véluti cùm Lázari imáginem deſcripſit, & ejus méminit quidenários centum repétiit.

℟. Deus, qui fecit de ténebris lumen ſplendéſcere, illúxit in córdibus noſtris, Ad illuminatiónem ſciéntiæ claritátis Dei in fácie Jeſu Chriſti. ℣. Exórtum eſt in ténebris lumen rectis corde, miséricors & miserátor & juſtus, Ad illuminatiónem. Glória Patri. Ad illuminatiónem.

Pro SS. martyribus Xyſto, Feliciſſimo & Agapito.

Lectio IX.

XYſtus ſecúndus Atheniénſis, ex philóſopho Chriſti diſcípulus, in perſecutióne Valeriáni accusátus quòd públicè Chriſtum prædicáret, comprehénſus tráhitur in templum Martis, propóſita ei capitáli pœna, niſi illi ſimulácro ſacrificáret. Qua impietáte conſtantíſſimè recusáta, cùm ad martyrium ducerétur, occurrénti ſancto Lauréntio, & dolénter in hunc modum interrogánti: Quò progréderis ſine filio pater? quò ſacérdos ſancte ſine miníſtro próperas? Reſpóndit: Non ego te déſero fili: majóra te manent pro Chriſti fide certámina: poſt tríduum me ſequéris, ſacerdótem Levíta: intéreà, ſi quid in theſáuris habes, paupéribus diſtríbue. Eódem igitur die interféctus eſt unà cum Feliciſſimo & Agapíto Diáconis, Januário, Magno, Vincéntio, & Stéphano Subdiáconis, & in cœmetério Callíſti ſepúltus octávo Idus Auguſti: céteri verò in cœmetério Prætextáti. Sedit menſes úndecim, dies duódecim. Quo témpore hábuit Ordinatiónem menſe Decémbri, creátis Presbyteris quátuor, Diáconis ſeptem, Epíſcopis duóbus.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ASſúmpſit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit eos in montem excélſum ſeórſum, & transfigurátus eſt ante eos.

Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Ant. Reſplénduit fácies ejus ſicut ſol, veſtiménta autem ejus facta ſunt alba ſicut nix, allelúja.

Antiph. Et ecce apparuérunt

Digitized by Google

eis Móyſes & Elías, loquéntes cum Jeſu. *Antiph.* Reſpóndens autem Petrus dixit ad Jeſum: Dómine, bonum eſt nos hìc eſſe. *Antiph.* Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos.

Capitulum. Phil. 3. d

SAlvatórem expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ.

Hymnus

LUx alma Jeſu méntium,
Dum corda noſtra récreas,
Culpæ fugas calíginem,
Et nos reples dulcédine.
Quàm lætus eſt quem víſitas!
Confors Patérnæ déxteræ,
Tu dulce lumen pátriæ,
Carnis negátum ſénſibus.
Splendor Patérnæ glóriæ,
Incomprehénſa Cháritas,
Nobis amóris cópiam
Largíre per præſéntiam.
Jeſu, tibi ſit glória,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſæcula. Amé.

℣. Coróna áurea ſuper caput ejus. ℟. Expréſſa ſigno ſanctitátis, glóriæ & honóris.

Ad Benedictus, Antiphona.

Et ecce vox de nube, dicens: Hic eſt Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui, ipſum audíte, allelúja.

Oratio.

DEus, qui fídei ſacraménta in Unigéniti tua glorióſa transfiguratióne, patrum teſtimónio roboráſti; & adoptiónem filiórum perféctam, voce delápſa in nube lúcida, mirabíliter præſignáſti: concéde propítius; ut ipſíus Regis glóriæ nos cohærédes efficias, & ejúſdem glóriæ tríbuas eſſe consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Pro commem. SS. Xyſti, &c. martyrum, Antiphona. Veſtri capílli. ℣. Exultábunt, xxxiv.

Oratio.

DEus, qui nos concédis ſanctórum mártyrum tuórum Xyſti, Felicíſſimi, & Agapíti natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum ſocietáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Primam in ℟. br. Chriſte Fili Dei. dicitur ℣. Qui apparuíſti hódie.

Ad Tertiam, Antiphona.

Reſpléndui fácies ejus.

Capitulum. Salvatórem expectámus, ut ſupra.

℟. breve. Glorióſus apparuíſti in conſpéctu Dómini, Allelúja, allelúja. Glorióſus. ℣. Proptéreà decórem índuit te Dóminus. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Glorióſus.

℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine, allelúja. ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum, allel.

Ad Sextam, Antiphona.

Et ecce apparuérunt.

Capitulum. 2. Cor. 3. d

NOs omnes reveláta fácie glóriam Dómini ſpeculántes, in eámdem imáginem transformámur à claritáte in claritátem, tamquam à Dómini Spíritu.

℟. br. Glória & honóre coronáſti eum Dómine, Allelúja, allel. Glória & honóre. ℣. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Glória & honóre.

℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo, allelúja. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum, allel.

Ad Nonam, Antiphona.

Adhuc eo loquénte.

Capitulum. Apoc. 21. c

SUſtulit me in ſpíritu in montem magnum & altum, & oſténdit mihi civitátem ſanctam Jerúſalem, deſcendéntem de cœlo à Deo, habéntem claritátem Dei: & lucérna ejus eſt Agnus.

℟. br.

Digitized by Google

℟. breve. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo, * Allelúja, allelúja. Magna eſt. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Magna eſt. ℣. Coróna áurea ſuper caput ejus, allelúja.
℟. Expréſſa ſigno ſanctitátis, glóriæ & honóris, allelúja.
In ſecundis Veſperis, Aña. Aſsúmpſit Jeſus, ut ſupr. in Laudib. 487. Pſalmi, Capitulum, Hymnus & Verſus ut in primis Veſperis. 478.
Ad Magnificat, Antiphona.
Et audiéntes diſcípuli cecidérunt in fáciem ſuam, & timuérunt valdè: & accéſſit Jeſus, & tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, & nolíte timére, allelúja. Oratio. Deus, qui fidei. ut ſuprà. 488.
Deinde fit commem. S. Cajetani, ut infrà.

DIE VII. AUGUSTI.

In feſto S. Cajetani Confeſſ.
Duplex minus.
Omnia de Communi Confeſſoris non Pontif. præter ea quæ hic habentur propria.
In utriſque Veſp. ad Magnificat, Aña. Quærite primùm regnum Dei & juſtítiam ejus, & hæc ómnia adjiciéntur vobis. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.
Oratio.
Deus, qui beáto Cajetáno Confeſsóri tuo Apoſtólicam vivéndi formam imitári tribuíſti: da nobis ejus interceſſióne & exémplo in te ſemper confidere, & ſola cœléſtia deſideráre. Per Dóminum noſtrum.
Deinde fit commem. S. Donati Epiſc. & mart. Antiph. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. xvi. Oratio.
Deus tuórum glória ſacerdótum: præſta quæſumus; ut ſancti mártyris tui & Epíſcopi Donáti, cujus feſta gérimus, ſentiámus auxílium. Per Dóminum.
In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.
In ſecundo Noct. Lectio iv.
Cajetánus nóbili Thienæa gente Vicéntiæ ortus, ſtatim à matre Deíparæ vírgini oblátus eſt. Mira à téneris annis morum innocéntia in eo elúxit, ádeò ut Sanctus ab ómnibus nuncuparétur. Juris utriúſque láuream Patávii adéptus, Romam proféctus eſt; ubi inter Prælátos à Júlio ſecúndo collocátus, & Sacerdótio initiátus, tanto divíni amóris æſtu ſuccénſus eſt, ut relícta Aula ſe totum Deo mancipáverit. Noſocomíis próprio ære fundátis, étiam morbo peſtiléntì laborántibus, ſuis ipſe mánibus inſerviébat. Proximórum ſalúti aſsídua cura incumbébat, dictus proptéreà Venátor Animárum.
℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſtèndit illi regnum Dei. Et dedit. Lectio v.
Collápſam Eccleſiaſticórum diſciplínam ad formam Apoſtólicæ vitæ inſtauráre deſíderans, Ordinem Clericórum Regulárium inſtítuit, qui abdicáta rerum ómnium terrenárum ſolicitúdine, nec rédditus poſſidérent, nec vitæ ſubſídia à fidélibus péterent, ſed ſolis eleemóſynis ſpontè oblátis víverent. Itaque approbánte Cleménte ſéptimo ad Aram máximam Baſílicæ Vaticánæ unà cum Joánne Petro Caráfa Epíſcopo Theatino, qui póſteà Paulus quartus Póntifex máximus fuit, & áliis duóbus exímiæ pietátis viris, vota ſolémnia emíſit. In Urbis direptióne à milítibus crudeliſſimè

Digitized by Google

ſimè vexátus, ut pecúniam próderet, quam dudum in cœléſtes theſáuros manus páuperum deportáverant, vérbera, torménta, & cárceres invícta patiéntia ſuſtínuit. In ſuſcépto vitæ inſtitúto conſtantíſſimè perſeverávit, ſoli divínæ providéntiæ inhærens, quam ſibi numquam defuíſſe, aliquándo mirácula comprobárunt.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Divini cultus ſtúdium, nitórem domus Dei, ſacrórum rítuum obſervántiam, & ſanctíſſiniæ Euchariſtiæ frequentiórem uſum máximè promóvit. Hæreſum monſtra & látebras non ſemel detéxit, ac profligávit. Oratiónem ad octo paſſim horas júgibus lácrymis protrahébat: ſæpè in éxtaſim raptus, ac prophetiæ dono illúſtris. Romæ nocte natalítia ad Præſépe Dómini infántem Jeſum accípere méruit à Deípara in ulnas ſuas. Corpus íntegras noctes intérdum verberatiónibus affligébat, nec umquam addúci pótuit, ut vitæ aſperitáté emollíret: teſtátus in cínere & cilício velle ſe mori. Dénique ex ánimi dolóre concépto morbo, quod offéndi plebis ſeditióne Deum vidéret, cœléſti viſióne recreátus, Neápoli migrávit in cœlum: ibíque corpus ejus in Eccléſia ſancti Pauli magna religióne cólitur. Quem multis miráculis in vita & poſt mortem glorióſum, Clemens décimus Póntifex máximus ſanctórum número adſcripſit.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 6. c

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nemo poteſt duóbus dóminis ſervíre. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte, cap. 14

Nemo poteſt duóbus dómini ſervíre. Ad hanc ipſam intentiónem referéndum eſt quod conſequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget: aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Quæ verba diligénter conſideránda ſunt: nã, qui ſint duo dómini, deínceps oſténdit, cùm dicit: Non potéſtis Deo ſervíre & mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit & Púnicum nomen: nam lucrum Púnicè mámmon dícitur. Sed qui ſervit mammónæ, illi útique ſervit, qui rebus iſtis terrénis mérito ſuæ perverſitátis præpóſitus, magiſtrátus hujus ſæculi à Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, & álterum díliget, id eſt, Deum: aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Patiétur enim durum & pernicióſum dóminum, quiſquis ſervit mammónæ: ſua enim cupiditáte implicátus, ſúbditur diábolo, & non eum díligit. Quis enim eſt qui díligat diábolum? ſed tamen pátitur.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat

pro

pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine queréla, verus Dei cultor, ábſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe.

Lectio viii.

IDeò, inquit, dico vobis, non habére ſolicitúdinem ánimæ veſtræ quid edátis, neque córpori veſtro quid induátis: ne fortè, quamvis jam ſupérflua non quærántur, propter ipſa neceſsária cor duplicétur, & ad ipſa conquiréndа, noſtra detorqueátur inténtio, cùm áliquid quaſi misericórditer operámur: id eſt, ut cùm consúlere alícui vidéri vólumus noſtrum emoluméntum ibi pótiùs, quàm illíus utilitátem attendámus; & ídeò nobis non videámur peccáre, quia non ſupérflua, ſed neceſsária ſunt, quæ cónſequi vólumus.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et. Glória. Et.

Pro ſancto Donato epiſcopo & martyre. Lectio ix.

DOnátus, paréntibus propter Jeſu Chiſti fidem interféctis, Arrétium in Etrúriam cum Hilaríno mónacho ex fuga ſe cóntul i t: cujus étiã urbis Epíſcopus creátus eſt. Ubi cùm à Quadratiáno Prefécto in Juliáni perſecutióne utérque idóla venerári juberétur, negántibus illis ſe tam nefárium ſcelus commiſsúros. Hilarínus in óculis Quadratiáni támdiu fúſtibus cæſus eſt dum effláret ánimam: Donátus veheménter & ipſe cruciátus, gládio percúſſus eſt. Quorum córpora à Chriſtiánis prope eam urbem honoríficè ſepúlta ſunt. Te Deum, 22.

In Laudibus ad Benedictus. Antiph. Nolíte ſolíciti eſſe dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus? Scit enim Pater veſter, quid vobis necéſſe ſit.

Et fit comm. S. Donati Epiſc. & mart. Aña. Qui odit ánimã. ℣. Juſtus ut palma. Oratio. Deus tuórum, 489.

In Veſperis commemoratio ſequentis Feſti.

DIE VIII. AUGUSTI.

In feſto SS. Cyriaci, Largi, & Smaragdi mart. Semid.

Aña. Iſtórum eſt enim. ℣. Lætámini, de Communi Plurimorum Martyrum. xxvi.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua ſanctórum martyrum tuórum Cyriaci, Largi, & Smarágdi ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum natalítia cólimus, virtútem quoque paſſiónis imitémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

CYríacus Diáconus, cum Siſínio, Largo, & Smarágdo diútiùs inclúſus in cárcere, multa édidit mirácula, in quibus Arthémiam Diocletiáni filiam précibus à dæmone liberávit: miſsíſque ad Sáporem Perſárum regem, Jóbiam étiam ejus fíliam à nefário ſpíritu erípuit. Rege verò ejus patre cum quadringéntis ac trigínta áliis baptizátis, Romam rédiit: ubi Maximiáni Imperatóris juſſu comprehénſus, caténis vinctus ante rhedam ſuam tráhitur: & poſt dies quátuor è cárcere edúctus, pice liquáta perfúſus, & in catáſta exténſus, demum cum Largo & Smarágdo, aliiſque vigínti ſecúri percúſſus eſt, via Salária, ad hortos Salluſtiános. Quorum córpora in eádem via decimoſéptimo Kaléndas Aprilis ſe-

Digitized by Google

púlta à Joánne Presbytero, póſteà ſexto Idus Augúſti à Marcéllo Pontífice, & Lucína nóbili fémina líneis velis involúta, & pretióſis unguéntis condíta, in ipſíus Lucínæ prædium via Oſtiénſi, séptimo ab Urbe lápide translàta ſunt.

℟. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in Mari rubro via ſine impediménto. ℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Sermo 1 de Martyribus, tom. 3.

Lectio v.

Nemo eſt qui néſciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio à Dei pópulis frequentári, ut & illis débitus honor dicétur, & nobis virtútis exémpla, favénte Chriſto, monſtréntur: ut dum hæc ita celebrári perſpícimus, cognoſcámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quò poſsímus étiam ipſi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili, ac fide: ut Chriſto præſtánte, dimicáre & víncere hoſtem poſsímus; ut parta victória, cum iiſdem ſanctis in regnis cœléſtibus triumphémus.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Quis eſt enim, qui eórum volens mérito copulári: niſi priùs conſtántiam eórum téneat, ſectétur fidem, imitétur virtútem paſſiónis: eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui etſi martyrio par eſſe non poſſit: tamen múneris tanti dignitáte ſe quiſque bonis áctibus dignum præbeat. Adeſt enim clementíſſimus Deus, qui deſiderántibus ſuis aut martyrium præbeat, aut ſine martyrio cum ſáctis prǽmia divína retríbuat.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum: * Quóniam donum, & pax eſt eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c

In illo témpore: Dixit Jeſus discípulis ſuis: Eúntes in mundum univérſum, prædicáte Euangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 29. in Euangelium, post initium.

Poteſt omnis creatúræ nómine omnis nátio Géntium deſignári. Antè étenim dictum fúerat, In viam Géntium ne abiéritis: nunc autem dícitur, Prædicáte omni creatúræ: ut ſcilicet priùs à Judæa Apoſtolórum repúlſa prędicátio tunc nobis in adjutórium fieret, cùm hanc illa ad damnatiónis ſuæ teſtimónium ſupérba repuliſſet. Sed cùm diſcípulos ad prędicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, niſi grana séminis ſpargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méſſium fruges recípiat ex noſtra fide.

℟. Propter teſtaméntum Dómini, & leges patérnas, ſancti

cti

Digitized by Google

ſui Dei perſtitérunt in amóre fraternitátis : ✠ Quia unus fuit ſemper ſpíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

NEque étenim in univérſo mundo tanta fidélium meſſis exſúrgeret, ſi de manu Dómini ſuper rationálem terram illa eléćta grana prædicántium non veniſſent. Séquitur: Qui credíderit, & baptizátus fúerit, ſalvus erit: qui verò non credíderit, condemnábitur. Fortáſſe únuſquiſque apud ſemetípſum dicat: Ego jam crédidi, ſalvus ero. Verum dicit, ſi fidem opéribus tenet. Vera étenim fides eſt, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc eſt enim quod de quibúſdam falſis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur ſe noſſe Deum, factis autem negant.

℟. Sanćti mei, qui in carne póſiti certámen habuíſtis: ✠ Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedíćti Patris mei percípite regnum. Mercédem labóris. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

SIgna autem eos, qui creditúri ſunt, hæc ſequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, ſerpéntes tollent, & ſi mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: ſuper ægros manus impónent, & benè habébunt. Numquídnam fratres mei, quia iſta ſigna non fácitis, mínimè créditis? Sed hæc neceſsária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem créſceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda, Quia & nos, cùm arbúſta plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúſque ea in terra jam coaluíſſe videámus: & ſi ſemel radícem fixerint, irrigátio ceſsábit. Hinc eſt enim quod Paulus dicit: Linguæ in ſignum ſunt non fidélibus, ſed infidélibus, Te Deum laudámus. 12.

In ii. Veſp. fit commemor. S. Romani mart. Aña. Iſte ſanćtus. ℣. Glória & honóre. xvi.

Oratio.

PRæſta, quæſumus omnípotens Deus: ut intercedénte beáto Románo mártyre tuo, & à cunćtis adverſitátibus liberémur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dñm.

DIE IX. AUGUSTI.

In Vigilia S. Laurentii mart. Homil. in Evang. Si quis vult post me venire. ✠ Com. unius Martyris, xxv. Missa de Feria currenti. Et dicuntur Preces feriales. Com. 44. Oratio.

ADéſto Dómine ſupplicatiónibus noſtris: & interceſſióne beáti Lauréntii mártyris tui, cujus prævenímimus feſtivitátem, perpétuam nobis miſericórdiam benignus impénde. Per Dóminum noſtrum.

Deinde fit commem. S. Romani mart. Aña. Qui odit. ℣. Juſtus ut palma. xxiii. Oratio. Præſta, quæſumus, ut ſuprà.

Veſperę de ſanćto Laurentio.

DIE X. AUGUSTI.

In feſto S. Laurentii martyris Duplex ii. Claſſis.

Ad Veſperas, Aña. Lauréntius ingréſſus, cum reliquis de Laudibus. 498. Pſalm. Dixit Dóminus, cum rel. de Dominica. 93. & loco ult. Pſalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum. 2. Cor. 9. b

FRatres, Qui parcè ſéminat, parcè & metet: & qui ſéminat in benedićtiónibus, de benedićtiónibus & metet.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. xvi.

Digitized by Google

℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine.

℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat. Ana. Levíta Lauréntius bonum opus operátus eſt, qui per ſignum crucis cæcos illuminávit, & theſáuros Eccléſiæ dedit paupéribus.

Oratio.

DA nobis, quæſumus omnípotens Deus, vitiórum noſtrórum flammas extínguere: qui beáto Lauréntio tribuíſti tormentórum ſuórum incéndia ſuperáre. Per Dóminum.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Beátus Lauréntius Chriſti martyr triúmphat coronátus in cœlis: * Veníte adorémus Dóminum. Pſalm. Veníte, exultémus. 1. Hymnus. Deus tuórum. ut ſuprà.

In primo Nocturno, Antiph.

Quò progréderis ſine filio pater? quò Sacérdos ſancte ſine miníſtro próperas? Pſalm. Beátus vir. cum reliq. de Communi unius Mart. xvi.

Ana. Noli me derelínquere pater ſancte, quia theſáuros tuos jam expéndi, quos tradidíſti mihi. Pſal. Quare fremuérunt. xvi.

Ana. Non ego te déſero fili, neque derelínquo: ſed majóra tibi debéntur pro Chriſti fide certámina. Pſalmus. Dómine, quid multiplicáti. xvii.

℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine.

℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio I. Cap. 51.

COnfitébor tibi Dómine rex, & collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberáſti corpus meum à perditióne, à láqueo linguæ iníquæ, & à lábiis operántium mendácium, & in conſpéctu aſtántium factus es mihi adjútor. Et liberáſti me ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus, præparátis ad eſcam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: à preſſúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non ſum æſtuátus: de altitúdine ventris inferi, & à lingua coinquináta, & à verbo mendácii, à rege iníquo, & à lingua injúſta.

℟. Levíta Lauréntius bonum opus operátus eſt: qui per ſignũ crucis cæcos illuminávit: * Et theſáuros Eccléſiæ dedit paupéribus. ℣. Diſpérſit, dedit paupéribus: juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi. Et theſáuros.

Lectio II.

LAudábit uſque ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropínquans erat in inférno deórſum. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. Reſpíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memorátus ſum miſericórdiæ tuæ Dómine, & operatiónis tuæ, quæ à ſæculo ſunt: quóniam éruis ſuſtinéntes te Dómine, & líberas eos de mánibus Géntiũ. Exaltáſti ſuper terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecátus ſum.

℟. Puer meus noli timére, quia ego tecum ſum, dicit Dóminus: * Si tranſíeris per ignem, flamma non nocébit tibi, & odor ignis non erit in te. ℣. Liberábo te de manu peſſimórum, & éruam te de manu fórtium. Si tranſíeris.

Lectio III.

INvocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore ſuperbórum ſine adjutório. Laudábo nomen tuum aſſiduè, & col-

Digitized by Google

laudábo illud in confeſſióne, & exaudíta eſt orátio mea. Et liberáſti me de perditióne, & eripuíſti me de témpore iníquo. Proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. Strinxérunt córporis membra póſita ſuper craticulam: miniſtrántibus prunas inſúltat Levíta Chriſti: * Beáte Lauréntı martyr Chriſti intercéde pro nobis. ℣. Mea nox obſcúrum non habet. ſed ómnia in luce claréſcunt. Beáte.
Glória Patri. Beáte.

In ſecundo Nocturno, Aña.

Beátus Lauréntius orábat, dicens: Dómine Jeſu Chriſte, Deus de Deo, miserére mihi ſervo ſuo. Pſalmus. Cùm invocárem. xviii. Aña. Dixit Románus ad beátum Lauréntiū: Vídeo ante te júvenem pulchérrimum, feſtína me baptizáre.

Pſal. Verba mea áuribus. xix.

Aña. Beátus Lauréntius dixit: Mea nox obſcúrum nō habet, ſed ómnia in luce claréſcunt.

Pſ. Dómine Dñs noſter. xix.

℣. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióſo.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

In natáli ſancti Lauréntii, poſt inítium. Lectio iv.

CUm furor Gentílium poteſtátum in electíſſima quæque Chriſti membra ſævíret, ac præcípuè eos, qui órdinis erant ſacerdotális, impéteret, in Levítam Lauréntium, qui non ſolùm miniſtério Sacramentórum, ſed étiam diſpenſatióne Eccleſiáſticæ ſubſtántiæ præeminébat, ímpius perſecútor efférbuit, dúplicem ſibi prædam de unius viri comprehenſióne promíttens: quem ſi feciſſet ſacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exórtem. Armátur ítaque gémina face homo pecúniæ cúpidus, & veritátis inimícus: avarítia, ut rápiat aurum, impietáte, ut áuferat Chriſtū. Póſtulat ſibi ab immaculáto ſacrárii Præſule opes Eccleſiáſticas, quibus avidíſſimus inhiábat, inférri. Cui Levíta caſtíſſimus, ubi eas repóſitas habéret, oſténdens, numeroſíſſimos ſanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque veſtítu inamiſsíbiles condíderat facultátes: quæ tantò intégriùs erant ſalvæ, quantò ſánctiùs probabántur expénſæ.

℟. Quò progréderis ſine filio pater? quò Sacérdos ſancte ſine Diácono próperas? * Tu numquam ſine miniſtro ſacrificium offérre conſuéveras. ℣. Quid ergo in me diſplícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probáſti? experíre utrùm idóneum miniſtrum elégeris, cui commiſíſti Domínici ſánguinis diſpenſatiónem. Tu numquam.

Lectio v.

FRemit ergo prædo fruſtrátus, & in ódium religiónis, quæ talem divitiárum uſum inſtituíſſet, ardéſcens, direptiónem theſáuri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum ſubſtantiam reperíſſet: ut illud depóſitum, quo ſacrátiùs erat dives, auferret. Renuntiáre Chriſto Lauréntium jubet, & ſolidíſſimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére ſupplíciis: quorum ubi prima nil óbtinent, vehementióra ſuccédunt. Láceros artus, & multa vérberum ſectióne conſciſſos ſubjécto præcípit igne torréri: ut per cratem férream, quæ jam de fervóre continuò vim in ſe habéret uréndi, converſórum altérna mutatióne membrórum, fíeret cruciátus vehementior, & pœna prodúctior.

℟. Noli me derelínquere pater ſancte, quia theſáuros tuos

Digitized by Google

tuos jam expéndi: * Non ego te déſero fili, neque derelínquo: ſed majóra tibi debéntur pro fide Chriſti certámina.

℣. Nos quaſi ſenes levióris pugnæ curſum recípimus, te autem quaſi júvenē manet glorióſior de tyránno triúmphus: poſt tríduum me ſequéris Sacerdótem Levíta. Non.

Lectio vi.

Nihil óbtines, nihil próficis ſæva crudélitas. Subtráhitur torméntis tuis matéria mortális, & Lauréntio in cœlos abeúnte, tu déficis flammis tuis. Superári cháritas Chriſti flamma non pótuit: & ſégnior fuit ignis qui foris uſſit, quàm qui intus accéndit. Sævíſti perſecútor in Mártyrem, ſævíſti, & auxíſti palmam, dum ággeras pœnam. Nam quid non ad victóris glóriam ingénium tuum réperit, quando in honórem tranſiérunt triúmphi étiam inſtruménta ſupplícii? Gaudeámus ígitur dilectíſſimi gáudio ſpiritáli, & de feliciſſimo inclyti viri fine gloriémur in Dómino, qui eſt mirábilis in ſanctis ſuis, in quibus nobis & præſídium conſtítuit, & exémplum: atque ita per univérſum mundum clarificávit glóriam ſuam, ut à ſolis ortu uſque ad occáſum, Leviticórum lúminum coruſcánte fulgóre, quàm clarificáta eſt Jeroſólyma Stéphano, tam illúſtris fieret Roma Lauréntio.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, & dixit: Deum meum colo, illi ſoli ſérvio: * Et ídeò non tímeo torménta tua.

℣. Mea nox obſcúrum non habet, ſed ómnia in luce claréſcunt. Et ídeò.

Glória Patri. Et ídeò.

In tertio Nocturno, Antiph.

Strinxérunt córporis membra póſita ſuper cratículam ſubjiciéntibus prunas inſúltat Levíta Chriſti.

Pſalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua:

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbriū non accépit advérſus próximos ſuos.

Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit, * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Strinxérunt córporis membra póſita ſuper cratículam: ſubjiciéntibus prunas inſúltat Levíta Chriſti.

Aña. Igne me examináſti, & non eſt invénta in me iníquitas.

Pſalmus 16.

Exáudi Dómine juſtítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam: * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probáſti cor meum, & viſitáſti nocte: * igne me examináſti, & non eſt invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, * ut non moveántur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudíſti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.

Miri-

Digitized by Google

Mirífica miſericórdias tuas, * qui ſalvos facis ſperántes in te.

A reſiſténtibus déxteræ tuæ cuſtódi me,* ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem ſuum concluſérunt:* os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me:* óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam: * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge Dómine, præveni eum, & ſupplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt filiis: * & dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo: * ſatiábor cùm apparúerit glória tua.

Antiphona. Igne me examináſti, & non eſt invénta in me iníquitas.

Ana. Interrogátus te Dóminum confeſſus ſum, aſſátus grátias ago.

Pſalmus 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.

Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te:* & tribuíſti ei longitúdinem diérum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo: * glóriam & magnú decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſæculum ſæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino: * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis:* déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & ſemen eórum à fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt conſília, quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum:* in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, & pſallémus virtútes tuas.

Antiphona. Interrogátus te Dóminum confeſſus ſum, aſſátus grátias ago.

℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo.

℟. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis, niſi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipſum ſolum manet. Et relíqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 51. in Joannem, ſub medium.

Ipſe Dóminus Jeſus erat granum mortificándum, & multiplicándum: mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum.

Digitized by Google

rum. Jam verò exhórtans ad paſſiónis ſuę ſectánda veſtígia, Qui amat, inquit, ánimam ſuã, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi poteſt. Qui amat, perdet: id eſt, ſi amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Chriſto, noli mortem timére pro Chriſto. Item álio modo: Qui amat ánimam ſuam, perdet eam: noli amáre, ne perdas: noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

℟. In cratícula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jeſum Chriſtum conféſſus ſum.

℣. Probáſti Dómine cor meum, & viſitáſti nocte. Et.

Lectio VIII.

HOc autem, quod poſtérius dixi, magis habére vidétur Euangélicus ſenſus. Séquitur enim: Et qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam. Ergo quod ſuprà dictum eſt, qui amat, (ſubintellígitur, in hoc mundo) ipſe útique perdet: qui autem odit (útique in hoc mundo) in vitam ætérnam ipſe cuſtódit eam. Magna & mira ſenténtia, quemádmodum ſit hóminis in ánimam ſuam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si malè amáveris, tunc odiſti: ſi benè óderis, tũc amáſti. Felíces, qui odérunt cuſtodiéndo, ne perdant amándo.

℟. O Hippólyte, ſi credíderis in Dóminum Jeſum Chriſtum: * Et theſáuros tibi oſténdo, & vitam ætérnam promítto.

℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jeſum Chriſtum. Et theſáuros. Glória Patri. Et.

Lectio IX.

SEd vide ne tibi ſubrépat, ut teipſum velis interímere, ſic intelligéndo, quòd debes odíſſe in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam maligni atque pervérſi hómines, & in ſeipſis crudelióres, & ſceleratióres homicídæ, flammis ſe donant, aquis ſe præfócant, præcipítio ſe collídunt, & péreunt. Hoc Chriſtus nõ dócuit: imò étiam diábolo præcipítiũ ſuggerénti reſpóndit, Redi retrò ſátanas: ſcriptum eſt: Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, ſigníficans qua morte clarificatúrus erat Deum: Cùm eſſes júnior, cingébas te, & ambulábas quò volébas: cùm autem ſenúeris, alter te cinget, & feret, quò tu non vis. Ubi ſatis expréſſit non à ſeipſo, ſed ab álio debére occídi, qui veſtígia ſéquitur Chriſti.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

LAuréntius ingréſſus eſt martyr, & conféſſus eſt nomen Dómini Jeſu Chriſti.

Pſalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis. 12.

Ant. Lauréntius bonum opus operátus eſt, qui per ſignum Crucis cæcos illuminávit.

Ant. Adhæſit ánima mea poſt te, quia caro mea igne cremáta eſt pro te Deus meus.

Ant. Miſit Dóminus Angelum ſuum, & liberávit me de médio ignis, & non ſum æſtuátus. Ant. Beátus Lauréntius orábat, dicens: Grátias tibi ago Dómine, quia jánuas tuas íngredi mérui.

Capitulum. 2. Cor. 9.

FRatres, Qui parcè ſéminat, parcè & metet: & qui ſéminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet.

Hymnus. Invícte Martyr, únicum. xxiii.

℣. Diſpérſit, dedit paupéribus.

℟. Juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Ad Benedictus, Antiphona.

In cratícula te Deum non negávi, & ad ignem applicátus te Chriſtum conféſſus ſum: probáſti cor meum, & viſitáſti nocte:

Digitized by Google

nocte: igne me examináſti, & non eſt invénta in me iníquitas.

Oratio.

Da nobis, quæſumus, omnípotens Deus, vitiórum noſtrórum flammas extínguere: qui beáto Lauréntio tribuíſti tormentórum ſuórũ incéndia ſuperáre. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña. Lauréntius.

Cap. Fratres, Qui parcè. ut ſup.

℟. br. Glória & honóre, Coronáſti eum Dómine. Glória & honóre ℣. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. Coronáſti. Glória. Glória & honóre. ℣. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus.

℟. Corónã de lápide pretióſo.

Ad Sextam, Antiphona.

Adhæſit ánima mea.

Capitulum. 2. Cor. 9. b

Unuſquíſque prout deſtinávit in corde ſuo, non ex triſtítia, aut ex neceſſitáte: hílaré enim datóré díligit Deus.

℟. br. Poſuíſti Dómine, Super caput ejus. Poſuíſti.

℣. Corónam de lápide pretióſo. Super. Glória Patri. Poſuíſti. ℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo.

℟. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Ad Nonam, Antiphona.

Beátus Lauréntius.

Capitulum. 2. Cor. 2. c

Potens eſt autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis: ut in ómnibus ſemper omnem ſufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, ſicut ſcriptum eſt: Diſpérſit, dedit paupéribus: juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

℟. br. Magna eſt glória ejus, In ſalutári tuo. Magna.

℣. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. In ſalutári tuo. Glória. Magna.

℣. Juſtus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In II. Veſperis, Aña. Lauréntius ingréſſus eſt. cum reliq. de Laudibus. Pſalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalmus. Crédidi. 96.

Capitulum. Fratres, Qui parcè ſéminat. 498.

Hymnus. Deus tuórum. xix.

℣. Levita Lauréntius bonum opus operátus eſt.

℟. Qui per ſignum Crucis cæcos illumináνit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátus Lauréntius dum in cratícula ſuperpóſitus ureretur, ad impiíſſimum tyránnum dixit: Aſsátum eſt jam, verſa & mandúca: nam facultátes Eccléſiæ, quas requíris, in cœléſtes theſáuros manus páuperum deportavérunt.

Oratio. Da nobis, quæſumus. ut ſupra.

Deinde fit comm. SS. Tiburtii & Suſannæ martyrum, Aña.

Iſtórum eſt enim regnum cœlórum, qui contempſérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Sanctórum mártyrum tuórum Tibúrtii & Susánnæ nos Dómine fóveant continuáta præſídia: quia non déſinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concéſſeris adjuvári. Per Dóminum.

DIE XI. AUGUSTI.

Secunda die intra Octavam ſancti Laurentii.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

Sermone 30. de Sanctis.

Lectio iv.

Beatíſſimi Lauréntii mártyris, cujus natálem hódie celebrámus, paſſiónem noſſe vos credo: & quanta in perſecutió-

Digitized by Google

cutióne pertúlerit, dilectiónē veſtram ſcire poſſe nō dúbito. Tanta enim ejus martyrii glória éxtitit, ut paſſióne ſua mūdum illumináverit univérſum. Illuminávit mundum planè Lauréntius eo lúmine, quo ipſe accénſus eſt; & flammis quas ipſe pértulit, ómnium Chriſtianórū corda calefécit.

℟. Quò progréderis ſine filio pater? quò Sacérdos ſancte ſine Diácono próperas? * Tu numquam ſine miniſtro ſacrificium offérre conſuéveras. ℣. Quid ergo in me diſplícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probáſti? experíre utrùm idóneum miniſtrum elégeris, cui commiſíſti Domínici ſánguinis diſpenſatiónem. Tu numquam.

Lectio v.

Quis nolit ad horam uri Lauréntii igne, ut ætérnum gehénnæ non patiátur incéndium? Beáti igitur Lauréntii exémplo provocámur ad martyrium, & accéndimur ad fidem, incaléſcimus ad devotiónem: & ſi in nobis perſecutóris flamma deeſt, fidei tamen flamma non deeſt. Non ardémus quidem córpore pro Chriſto, ſed ardémus affectu. Non ſúbjicit mihi perſecútor ignem: ſed ſúbjicit mihi deſidérium Salvatóris.

℟. Noli me derelínquere pater ſancte, quia theſáuros tuos jam expéndi: * Non ego te déſero fili, neque derelínquo: ſed majóra tibi debéntur pro fide Chriſti certámina. ℣. Nos quaſi ſenes leviòris pugnæ curſum recípimus, te autem quaſi júvenem manet glorióſior de tyránno triúmphus: poſt tríduum me ſequéris Sacerdótem Levíta. Non.

Lectio vi.

Eſſe autem Salvatóris ignē, légimus in Euangélio, dicénte eódem Dómino: Neſciéis quia veni ignem mittere in terram; & quid volo, niſi ut accendátur? quo igne ſuccénſi illi duo diſcípuli dixérunt: Nónne cor noſtrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, & aperíret nobis Scriptúras? Hoc igitur igne beátus Lauréntius accénſus, flammárum non ſentit incéndium: & dum Chriſti ardet deſidério, perſecutóris pœnam non ſentit.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, & dixit: Deum meum colo, illi ſoli ſérvio: * Et ídeò non tímeo torménta tua. ℣. Mea nox obſcúrum non habet, ſed ómnia in luce claréſcunt. Et ideò. Glória Patri. Et ídeò.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis, niſi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipſum ſolum manet. Et réliqua.

De Homilía S. P. N. Aug. Epíſc.

Ex Tract. 51. in Joannem.

Cum ergo cauſæ artículus vénerit, ut hæc condítio proponátur, aut faciéndum eſſe contra Dei præcéptum, aut ex hac vita emigrándum; quorum duórum homo ſi cogátur álterum elígere, comminánte mortem perſecutóre, ibi elígat Deo diléctò emori, quàm offénſo vívere. Ibi óderit in hoc mundo ánimam ſuam, ut in vitam ætérnam cuſtódiat eam. Si quis mihi miníſtrat, me ſequátur. Quid eſt, Me ſequátur, niſi me imitétur? Chriſtus enim pro nobis paſſus eſt, ait Apóſtolus Petrus, relínquens nobis exémplum, ut ſequámur veſtígia ejus.

℟. In cratícula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jeſum Chriſtum conféſſus ſum. ℣. Pro-

Digitized by Google

℣. Probáſti Dómine cor meum, & viſitáſti nocte. Et.

Lectio viii.

Ecce quod dictum eſt: Si quis mihi miníſtrat, me ſequátur. Quo fructu? qua mercéde? quo præmio? Et ubi ſum, inquit, ego, illic & miniſter meus erit. Gratis amétur, ut óperis, quo miniſtrátur illi, prétium ſit, eſſe cum illo. Ubi enim benè erit ſine illo, aut quando eſſe malè póterit cum illo? Audi evidéntiùs: Si quis mihi miniſtráverit, honorificábit eum Pater meus. Quo honóre, niſi ut ſit cum Filio ejus? Quod enim ſupériùs ait: Ubi ego ſum, illic & miniſter meus erit: hoc intellígitur expoſuiſſe, cùm dicit, Honorificábit eum Pater meus. Nam quem majórem honórem accípere póterit adoptátus, quàm ut ſit ubi eſt únicus, non æquális factus divinitáti, ſed conſociátus æternitáti?

℟. O Hippólyte, ſi credíderis in Dóminum Jeſum Chriſtum: * Et theſáuros tibi oſténdo, & vitam ætérnam promítto. ℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jeſum Chriſtum. Et. Glória Patri. Et.

Pro SS. martyribus Tiburtio & Suſanna. Lectio ix.

Tibúrtius Chromátii Præfécti Urbis filius, ſancti Sebaſtiáni ópera Chriſtiánus, cùm ob eam cauſam ad Fabiánum júdicem addúctus eſſet, múltaque apud illum de Chriſti fide prædicáret, excandéſcens judex paviméntum candéntibus carbónibus ſterni jubet: mox, Tibúrti, inquit, vel diis nóſtris ſacríſices opórtet, vel per iſtos carbónes nudis pédibus tibi incedéndum eſt. At ille crucis ſigno ſe múniens, fidentérque ámbulans in pruna. Diſce, inquit ex hoc ſolum eſſe Deum, quem Chriſtiáni colunt; prunæ enim mihi flores vidéntur. Quod cùm mágicis ártibus tribuerétur: extra Urbem ductus Tibúrtius, ac via Lavicána tértio ab Urbe lápide glódio percúſſus, ibi à Chriſtiánis ſepelítur. Quo die Suſánna virgo nobilíſſima, quòd Galérii Maximiáni filii Diocletiáni Imperatóris conjúgium recuſáret, ut quæ virginitátem Deo vóverat; poſt multa tormentórum génera, quibus váriè tentátum eſt ſanctum vírginis propóſitum, domi ſuæ juſſu Imperatóris gládio percúſſa, ad duplex virginitátis & martyrii præmium migrávit in cœlum.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudib. fit commem. SS. Tiburtii & Suſannæ mart. Aña. Veſtri capílli cápitis omnes numeráti ſunt: nolíte timére; multis paſſéribus melióres eſtis vos. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Oratio. Sanctórum martyrum, ut ſuprà 499.

Veſperæ de ſequenti cum commem. Oct. S. Laurentii.

DIE XII. AUGUSTI.

In feſto ſanctæ Claræ virg. Duplex minus.

Omnia dicuntur de Communi Vírginum, præter ea quæ hic aſſignantur. Oratio.

Exáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de beátæ Claræ vírginis tuæ feſtivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum noſtrum.

Et fit commemor. Octav. S. Laurentii, Antiphona. Beátus Lauréntius dum in cratícula ſuperpóſitus urerétur, ad impiíſſimum tyránnum dixit: Aſſátum eſt jam, verſa, & mandúca: nam facultátes Eccléſiæ, quas requíris, in cœléſtes theſáuros manus páuperum deportavérunt.

℣. Le-

Digitized by Google

℣. Levíta Laurêntius bonum opus operátus eſt. ℟. Qui per ſignum Crucis cæcos illuminávit. Oratio. Da nobis, quæſumus. 499.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

CLara, nóbilis virgo, Aſſíſii nata in Umbria, ſanctum Franciſcum concívem ſuum imitáta, cuncta ſua bona in eleemóſynas & páuperum ſubsídia diſtríbuit, & convértit. De ſæculi ſtrépitu fúgiens, in campéſtrem declinávit Eccléſiam, ibíque ab eódem beáto Franciſco recépta tonsúra, conſanguíneis ipſam redúcere conántibus fórtiter réſtitit. Et dénique ad Eccléſiam ſancti Damiáni fuit per eúmdem addúcta, ubi ei Dóminus plures ſócias aggregávit, & ſic ipſa ſacrárum Sorórum Collégium inſtítuit, quarum régimen nímia ſancti Franciſci devícta importunitáte recépit. Suum Monaſtérium ſolícitè ac prudénter in timóre Dómini, ac plena Ordinis obſervántia annis quadragínta duóbus mirabíliter gubernávit: ejus enim vita erat áliis erudítio & doctrína, unde céteræ vivéndi régulam didicérunt. ℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et.

Lectio v.

UT carne depréſſa, ſpíritu convaléſceret, nudam humum, & intérdum ſarménta pro lecto habébat, & pro pulvinári ſub cápite durum lignum. Una túnica cum mantéllo de vili & híſpido panno utebátur, áſpero cilício nonnúmquam adhíbito juxta carnem. Tanta ſe frænábat abſtinéntia, ut longo témpore, tribus in hebdómada diébus nihil pénitus pro ſui córporis aliménto guſtáverit: réliquis autem diébus tali ſe cibórum parvitáte reſtríngens, ut áliæ, quómodo ſubsíſtere póterat, miraréntur. Binas quotánnis (ántequam ægrotáret) quadrageſimas ſolo pane & aqua reféćta jejunábat. Vigíliis ínſuper & oratiónibus aſsíduè dédita, in his præcípuè dies noctéſque expendébat. Diútinis perpléxa languóribus, cùm ad exercítium corporále non poſſet súrgere per ſe ipſam, Sorórum ſuffrágio levabátur, & fulciméntis ad tergum appóſitis, laborábat própriis mánibus, ne in ſuis étiam eſſet infirmitátibus otióſa. Amátrix præcípua paupertátis, ab ea pro nulla unquam neceſſitáte diſcéſſit, & poſſeſſiónes pro Sorórum ſuſtentatióne à Gregório nono oblátas conſtantíſſimè recusávit. ℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitáte: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

MUltis & váriis miráculis virtus ſuæ ſanctitátis efſúlſit. Cuídam de Soróribus ſui monaſtérii loquélam reſtítuit expedítam: álteri aurem ſurdam apéruit: laborántem febre, tuméntem hydrópiſi, plagátam fiſtula, aliáſque áliis oppréſſas languóribus liberávit. Fratrem de Ordine Minórum ab insániæ paſſióne ſanávit. Cùm óleum in monaſtério totáliter defeciſſet; Clara accépit úrceum, atque lavit, & invéntus eſt óleo, benefício Divínæ largitátis implétus. Unius panis medietátem ádeò multiplicávit, ut Soróribus quinquagínta ſuffécerit. Sa-

Digitized by Google

racénis Aſsíſium obſidéntibus, Claræ monaſtérium invádere conántibus, ægra ſe ad portam afferri vóluit, unáque vas, in quo ſanctiſſimum Euchariſtíæ Sacraméntum erat incluſum, ibíque orávit: Ne tradas, Dómine, béſtiis ánimas confiténtes tibi, & cuſtódi fámulas, quas pretióſo ſánguine redemíſti. In cujus oratióne ea vox audíta eſt: Ego vos ſemper cuſtódiam. Saracéni autem partim ſe fugæ mandárunt: partim qui murum aſcénderant, capti óculis, præcípites cecidérunt. Ipſa dénique virgo, cùm in extrémis ágeret, à cándido beatárum Vírginum cœtu (inter quas una eminéntior ac fulgídior apparébat) viſitáta, ac ſacra Euchariſtía ſumpta, & peccatórum Indulgéntia ab Innocéntio quarto ditáta, pridie Idus Augúſti ánimam Deo réddidit. Poſt óbitum verò quamplúrimis miráculis reſplendéntem Alexánder quartus inter ſanctas Vírgines rétulit.

℟. Afferéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, proſperè procéde, & regna. Afferéntur.

Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Simile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Communi Vírginum, lxv.

In Laudibus fit commemor. Octav. S. Laurentii, Antiph. In craticula te Deum non negávi, & ad ignem applicátus te Chriſtū confeſſus ſum: probáſti cor meum, & viſitáſti nocte: igne me examináſti, & non eſt invénta in me iníquitas.

℣. Diſpérſit, dedit paupéribus. ℟. Juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Oratio. Da nobis, quæſumus. 499.

In ſecundis Veſperis a Capitulo de ſequenti, cum commemor. S. Claræ, Octavæ S. Laurentii, & SS. martyrum Hippolyti & Caſſiani.

DIE XIII. AUGUSTI.

In feſto S. Simpliciani Epiſc. & Conf. Duplex minus.

Omnia dicuntur ut in Communi Confeſſ. Pontif. exceptis iis quæ infrà habétur propria.

In utriſque Veſperis, & ad Matutinum, Hymnus.

PRæſulum ſidus, rutilánſque gemma,
Qui genus vitæ cúpiens beátæ,
Incolis ruris loca ſola, reddens
Lumen Erémis.

Lux tuæ totum rádians per orbem
Spárgitur famæ, methodúſque vitæ
Splendet, ac nullis peritúra ſæclis
Inclyta virtus.

Nulla te circumvólitans volúptas
Allicit mundi: fidei rebélles
Cónteris: mentes dúbiis retéctas
Ore ſerénas.

Tu parens noſtri Patris, ac alúmnus
Inſtruis telo mónitis ſalútis;
Cógnitor veri ócyùs ille factus
Edocet orbem.

Laus Patri ſummo, genitæque Proli,
Quique procédit Deus ex utróque
Spíritus ſanctus, Deus unus idem,
Laus tibi ſemper. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat in utriſque Veſperis, Aña. Exúltat in cœlo beátus Simpliciánus, qui à juventúte ſua devotiſſimè Deo vixit, & longa ætáte, in ſtú-

ſtúdio ſectándæ viæ Dómini, multa fuit expértus, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem honorábilem nobis in beáti Simpliciáni Confeſſóris tui atque Pontíficis ſolemnitáte tribuíſti: præſta quæſumus; ut de cujus ánnua celebritáte exultámus in terris, ejus felíci consórtio perfruámur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit commemor. S. Claræ, Antiphona. Veni ſponſa.

℣. Diffúſa eſt grátia. lxvii.

Oratio. Exáudi nos Deus. 501.

Deinde fit commemoratio ſancti Laurentii, Antiphona.

Beátus Lauréntius dum in cratícula ſuperpóſitus ureréтur, ad impiíſſimum tyránnum dixit: Aſſátum eſt jam, verſa, & mandúca: nam facultátes Eccléſiæ, quas requíris, in cœléſtes theſáuros manus páuperum deportavérunt.

℣. Levíta Lauréntius bonum opus operátus eſt.

℟. Qui per ſignum Crucis cæcos illuminávit. Oratio.

Da nobis, quæſumus, omnípotens Deus, vitiórum noſtrórum flammas extínguere: qui beáto Lauréntio tribuíſti tormentórum ſuórum incéndia ſuperáre.

Poſtea SS. Hippolyti & Caſſiani mart. Antiph. Iſtórum.

℣. Lætámini. xxvi. Oratio.

Da quæſumus omnípotens Deus: ut beatórum mártyrum tuórum Hippólyti & Caſſiáni veneránda ſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & ſalútem. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, &c.

Ad Matutinum, Hymnus. Præſulum ſidus, ut ſupra. 503.

In primo Nocturno.

De libro Proverbiórum.

Lectio i. Cap. 4. a

Audíte filii diſciplínam patris, & atténdite ut ſciátis prudéntiam. Donum bonum tríbuam vobis, legem meam ne derelinquátis. Nam & ego fílius fui patris mei, tenéllus, & unigénitus coram matre mea: & docébat me, atque dicébat: Suſcípiat verba mea cor tuum, cuſtódi præcépta mea, & vives. Póſſide ſapiéntiam, póſſide prudéntiam; ne oblivíſcáris, neque declínes à verbis oris mei. Ne dimíttas eam, & cuſtódiet te: dílige eam, & conſervábit te.

℟. Euge ſerve bone & fidélis, quia in pauca fuíſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque talénta tradidíſti mihi, ecce ália quinque ſuperlucrátus ſum. Intra.

Lectio ii.

Princípium ſapiéntiæ, póſſide ſapiéntiam, & in omni poſſeſſióne tua acquíre prudéntiam: árripe illam, & exaltábit te: glorificáberis ab ea, cùm eam fúeris ampleхátus. Dabit cápiti tuo augménta gratiárum, & coróna ínclyta próteget te. Audi fili mi, & ſúſcipe verba mea, ut multiplicéntur tibi anni vitæ. Viam ſapiéntiæ monſtrábo tibi, ducam te per ſémitas æquitátis: quas cùm ingréſſus fúeris, non arctabúntur greſſus tui, & currens non habébis offendículum.

℟. Ecce ſacérdos magnus, qui in diébus ſuis plácuit Deo: * Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créſcere in plebem ſuam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & teſtaméntum ſuum confirmávit ſuper caput ejus. Ideò.

Lectio iii.

Tene diſciplínam, ne dimíttas eam: cuſtódi illam, quia ipſa eſt vita tua. Ne delectéris in ſémitis impiórum, nec tibi pláceat malórum via. Fuge ab ea, nec tránſeas per illam; declína, & dé-

Digitized by Google

déſere eam. Non enim dórmiunt niſi malefécerint: & rápitur ſomnus ab eis niſi ſupplantáverint. Cómedunt pané impietátis, & vinum iniquitátis bibunt. Juſtórum autem sémita, quaſi lux ſplendens, procédit & creſcit uſque ad perféctam diem. Via impiórum tenebróſa: néſciunt ubi córruant.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu es.

In II. Nocturno. *Lectio iv.*

Simpliciánus Mediolàni nóbili génere natus, liberálibus diſciplínis ſacríſque lítteris, quibus fuit impénsè erudítus, eam doctrínæ vitæ ſanctimóniam conjúnxit: ut à viris ſanctíſſimis Ambróſio & Auguſtíno méritò ſuſpicerétur. Romæ Márium Victorínum, apud Romános ob eloquéntiam, ſumma grátia & auctoritáte floréntem, ab impúra inánium deórum ſuperſtitióne, ad Chriſtiánam religiónem tradúxit. Ambróſio ex catechúmeno ad Epiſcopátum evécto, ſanctus Dámaſus Simpliciánum, véluti exímiæ eruditiónis, & ſpectátæ probitátis virum eídem in novi regíminis ſubsídium deſtinávit. Quem póſteà ipſe Ambróſius in ómnibus ſemper hábuit monitórem, & doctórem; ac eum tamquam patrem obſerváre conſuévit. Cùm autem ſecéſſu delectári ipſum cognovíſſet, dedit illi locum à turbárum tumúltu ſemótum: ubi Simpliciánus cum ſodálibus ſeveriórem monachórum diſciplínam, quam Romæ ex Athanáſio & Petro Alexandríno didícerat, Mediolánum redúxit; ex qua urbe Auxéntius Epiſcopus Ariánus mónachos pridem ejécerat.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. *Lectio v.*

Cum autem Auguſtínus Manichæórum ſectam deſérere cogitáret, cujus ex Ambróſii diſputatiónibus deliraménta perſpéxerat; atque incértus, quam ſequerétur, fluctuáret ánimo: ei Dóminus mentem immíſit, ut ſe ad Simpliciánum conférret, ejus virtútis admiratióne jam ánteà captus. Cui cùm mentis æſtum & ambáges aperuíſſet, vir Dei eum ad ſacrárum Litterárum lectiónem, animíque demiſſiónem amplexándam, gravióribus verbis & exémplis eſt cohortátus. Quibus ádeò ille incénſus eſt: ut non modò Chriſto nomen dare, ſed ſevérius vitæ inſtitútum ſequi decréverit. Quare non multò pòſt ſacro Fonte expiátus, ad Simpliciánum revérſus, ab eóque arctióris diſciplínæ formam edóctus; unà cum Sodálibus eam vivéndi ratiónem in Itália primùm exércuit, deínde in Africam ínvehens, eámdem latíſſimè propagávit.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus. *Lectio vi.*

Defúncto Ambróſio, ſummo totíus Mediolanénſis Eccléſiæ conſénſu, Antíſtes elígitur. In Epiſcopáli múnere, inſígnis ipſíus in páuperes cháritas elúxit, incredíbile ſacrárum Litterárum ſtúdium, & ſinguláris rerum divinárum contemplátio. Ob egrégiam, totóque Chriſtiáno orbe ſpectátam ſapiéntiam,

Digitized by Google

Patres Concílii Carthaginénſis, de baptizátis in infántia, deque his, quæ ambígua videbántur, eum conſuluérunt. Ad eúmdem ſanctus Pater Auguſtínus de difficíllimis divínæ Scriptúræ quæſtiónibus libros conſcríptos miſit, graviſſimo ejus judício illos ſubjíciens. Demum cùm in Epiſcopátu vixíſſet annos círciter tres Idibus Augúſti cœléſtis vitæ compos factus eſt: cujus corpus in templo, quod póſteà ejus memóriæ dicátum eſt, inter Mártyres Anaunénſes, quorum córpora à ſancto Vigílio accéperat; ſicut ipſe júſſerat, ſepúltum eſt.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Lucam.

Léctio vii. Cap. 12. e

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris. Et réliqua.

Homilía ſancti Fulgéntii Epiſcopi.

Serm. 2. de Conf. & diſpenſ. Domini.

Si iſtum Dómini ſermónem ſecúndùm lítteram velimus accípere, nihil in eo cómmodi ſpirituális póſſumus invenire. Quid enim prófuit ad ánimæ ſalútem, ſi áliquis corporáliter aut lumbos præcíngat, aut lucérnam accéndat? Alia ergo in præcínctis lumbis, & lucérnis ardéntibus, quæréndа eſt intelligéntia ſpirituális, quæ ſcílicet divíno ſit præcépto condígna, quæ noſtræ ſalúti cóngrua reperiátur & cómmoda. Neque enim fruſtrà quodam loco ipſe Dóminus ait: Verba quæ ego locútus ſum vobis, ſpíritus & vita ſunt.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et.

Lectio viii.

In lumbis ítaque concupiſcéntia carnális oſténditur, in lucérnis verò fides & cháritas Chriſtiána monſtrátur. Jubens ígitur Dóminus lumbos noſtros præcíngi, concupiſcéntias carnis ſine dúbio præcipit refrænári. Imperans autem, ut lucérnas ardéntes habeámus, hoc útique jubet, ut & lúmine veræ fídei ſplendeámus, & ſanctæ charitátis opéribus ferveámus. Jubens, ut ſint lumbi noſtri præcíncti, mandat; ut mala deſidéria, atque ópera fugiámus: jubens, ut ſint lucérnæ noſtræ ardéntes, monet; ut bona diligámus, atque faciámus.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et. Glória Patri. Et.

Pro SS. martyribus Hippolyto & Caſſiano, niſi fuerit Dominica. Lectio ix.

Hippólytus à ſancto Lauréntio baptizátus, domi ſuæ, dum Euchariſtíam súmeret, comprehénſus, & ad Valeriánum Imperatórem addúctus, ab eo de ſuæ religiónis profeſſióne interrogátus, liberè ſe Chriſtiánum profeſſus eſt. Quamóbrem fúſtibus cæditur: quibus in verbéribus cùm ejus fides conſtántior inveniretur, munéribus & honó-

rum

Digitized by Google

rum promiſſis tentátur. Quæ cùm ómnia fruſtrà diceréntur, Præfécto occidéndus tráditur. Qui domum Hippólyti véniens, ut ejus facultátes publicáret, totam famíliam Chriſtiánam eſſe cognóſcit: atque iis à Chriſtiána fide fruſtrà detérritis, primùm plumbátis cæſa Concórdia Hippólyti nutríce, quæ céteros confirmábat, réliquos extra portam Tiburtínam occídi jubet. Hippólytus indómitis equis raptátus per loca tríbulis & cárduis cónſita, laceráto córpore ſpíritum Deo réddidit, unáque cum réliquis à Juſtíno Presbýtero ad agrum Veránum ſepúltus eſt. Eádem die, ad Forum Syllæ, crudeliſſimo ſupplício afféctus eſt Caſſiánus martyr: qui vinctis poſt terga mánibus, puerórum, quos erudiébat, férreis ſtylis configéndus, excarnificandúſque tráditur. Quorum quantò erat infírmior vis, tantò ejus pœna martyrii grávior ac diutúrnior, pálmaque illúſtrior.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Laudes, Hymnus.

Flores ò pópuli fúndite laudibus,
Laudes ò ánimæ téxite cánticis,
Facúnda & réſonans ora perénniter
Nomen Præſulis ímpleat.
O lux ſplendídior luce adamántina!
Dum terram décoras nómine fúlgido,
Fruſtrà Sol célebrem pingere flámmeis
Procédit rádiis diem.
Olim poſthábitis auctus honóribus,
Gaude perpétuis clarus adóreis:
Unum poſtéritas te pia cóncinit;
Clauſtra & Inſula prædicant.
De claro véniat nómine Præſulis
Noſtris ſimplícitas cándida móribus,
Adſítque utíliter trádita méntibus
Ejúſdem ſapiéntia.
Sit Patri, ac Génito, ſitque Paráclito
Semper laus & honor: glória pérpetim
Sanctæ ſit Tríadi: ſæcla per ómnia
Vivat, regnet, & ímperet. Amen.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona. Benedíctus Dóminus in cœlo & in terra, qui dediſti Simpliciáno, ut lucéret grátia tua, & bonus apparéret ſervus tuus, allelúja.

Deinde fit commem. Octavæ S. Laurentii, Antiph. In craticula. ℣. Diſpérſit, dedit. Oratio. Da nobis, ut ſup. 498.

Poſtea SS. Hippolyti & Caſſiani, Antiph. Veſtri capílli. ℣. Exultábunt, ut in Communi. xxxiv. Oratio. Da quæſumus. 504.

In ii. Veſperis fit commem. Octavæ ſancti Laurentii, Antiphona. Beátus Lauréntius, ut ſupra. 504.

Et S. Euſebii, Aña. Similábo. ℣. Amávit eum. l. Oratio.

Deus, qui nos beáti Euſébii Confeſſóris tui ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum noſtrum.

DIE XIV. AUGUSTI.

Quinta die infra Octavam ſancti Laurentii.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíſcopi.

Homil. 1. de ſancto Laurentio.

Lectio iv.

Sanctum eſt, fratres, ac Deo plácitum, ut natálem beáti Lau-

Lauréntii præcípua devotióne venerémur: cujus radiántibus flammis victrix in hunc quoque diem toto orbe Chriſti coruſcat Ecclésia. Qui cùm in ſede glorioſíſſimi Patriárchæ Diaconátus fungerétur officio, puritáte innocéntis vitæ, fortiſſimæque mortis triúmpho, Apoſtólico ſe consórtio copulávit. Nec immeritò eum Apoſtolórum súpparem prædicámus, cui & cáſtitas ánimi Levíticum miniſtérium dedit, & plenitúdo fidei martyrii cóntulit dignitátem.

℟. Quò progréderis ſine filio pater? quò Sacérdos ſancte ſine Diácono próperas? * Tu numquam ſine miniſtro sacrificium offérre conſuéveras.

℣. Quid ergo in me diſplícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probáſti? experíre utrùm idóneum miníſtrum elégeris, cui commisíſti Domínici sánguinis diſpenſatiónem. Tu numquam.

Lectio v.

Quem venerábilis Xyſtus Románæ urbis Antíſtes, cùm impietátem ſæviéntis mundi per torménta ſuperáret, & regnis eſſet cœléſtibus jam vicínus, viderétque eum patérna de morte triſtíſſimum, ita illum ſpíritu præſciéntiæ compelláſſe narrátur: Noli fili mœſtus eſſe: poſt tríduum me ſequéris. Unde appáret, charíſſimi, beátum Lauréntium non de ſacerdótis ſui victória habuíſſe triſtítiam, ſed doluíſſe, quia non étiam ipſe mundum cum ſuo páriter ſacerdóte vincébat. Noli, inquit, fili mœſtus eſſe; poſt tríduum me ſequéris. Hoc eſt, Noli triſtis eſſe, velut apud ſæculum derelíctus: nam nec te fides, vítaque tua tali morte privábit.

℟. Noli me derelínquere pater ſancte, quia theſáuros tuos jam expéndi. * Non ego te déſero fili, neque derelínquo: ſed majóra tibi debéntur pro fide Chriſti certámina.

℣. Nos quaſi ſenes leviòris pugnæ curſum recípimus, te autem quaſi júvenem manet glorióſior de tyránno triúmphus: poſt tríduum me ſequéris ſacerdótem Levíta. Non ego.

Lectio vi.

Ergo ut cómperit ore ſacerdótis & mártyris, ſe quoque omnímodis aſſuméndum, congregátis ínopum turbis, Eccleſiáſticum cenſum religióſa liberalitáte divíſit. Quàm profúndum ſpiritális viri, & quàm cœléſte conſílium, ut & egénis conſúleret, & multitúdine conſuménte quæ déderat, inveníri non poſſit quod ráperet perſecútor: illam nimírum ſecútus ſenténtiam, Diſpérſit, dedit paupéribus: juſtítia ejus manet in ætérnum.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, & dixit: Deum meum colo, illi ſoli ſérvio: * Et ideò non tímeo torménta tua.

℣. Mea nox obſcúrum non habet, ſed ómnia in luce claréſcunt. Et ídeò.

Glória Patri. Et ídeò.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis, niſi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipſum ſolum manet. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 65. in Joann. poſt med.

Talem, de reſurrectióne diſputans, ratiónem Paulus étiam áttulit: Quam ígitur habébunt excuſatiónem, qui reſurrectiónem non credunt, cùm in ſemínibus & in plantis quotídie hoc videámus, ac étiam in noſtro génere?

re? Primùm enim corrúmpi ſemen opórtet, inde fieri generatiónem. Omnínò autem, cùm Deus áliquid facit, nulla opus eſt ratióne: Quómodo nos ex níhilo fecit? Hoc ad Chriſtiános dico, qui ſe dicunt crédere Scriptúris.

℟. In cratícula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jeſum Chriſtum conféſſus ſum.

℣. Probáſti Dómine cor meum, & viſitáſti nocte. Et ad.

Lectio viii.

Ego autem & áliud dicam ex humánis ratiónibus. Alii malítiam, álii virtútem ſectántur: ſed malítiæ ſectatórum multi felíciter in últimam pervenérunt ſenectútem, virtútis autem contrà. Quómodo ergo pro méritis unuſquíſque accípiet? quando? Certè, inquiunt; ſed córpora non reſúrgent. Nónne áudiunt Paulum dicéntem: Opórtet autem corruptíbile hoc indúere incorruptiónem? Neque ánimam intélligit, quippe quæ non corrúmpitur: & reſurréctio de mórtuo dícitur. Cécidit autem corpus.

℟. O Hippólyte, ſi credíderis in Dóminum Jeſum Chriſtum: * Et theſáuros tibi oſténdo, & vitam ætérnam promítto.

℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jeſum Chriſtum. Et.

Glória Patri. Et.

Bnō. Per Euangélica dicta.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio ix. Cap. 11. d

In illo témpore: Loquénte Jeſu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit, Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 10. in Joann. poſt initiũ.

Beáta virgo María, quia fecit voluntátem Patris. Hoc in ea magnificávit Dóminus, quia fecit voluntátem Patris, non quia caro génuit carnem. Inténdat cháritas veſtra. Proptéreà cùm Dóminus in turba admirábilis viderétur, fáciens ſigna & prodígia, & oſténdens quid latéret in carne, admirátæ quædam ánimæ dixérunt: Felix venter, qui te portávit. Et ille: Imò felíces, qui áudiunt verbum Dei, & cuſtódiunt illud. Hoc eſt dícere: Et mater mea, quam appellátis felícem, inde felix, quia verbum Dei cuſtódit: non quia in illa Verbum caro factum eſt, & habitávit in nobis: ſed quia cuſtódit ipſum Verbum Dei, per quod facta eſt, & quod in illa caro factum eſt.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commemor. Vigiliæ, Aña & ℣. de Feria occurrenti, ut in Pſalterio.

Oratio.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da quæſumus, ut ſua nos defenſióne munítos, jucúndos fácias ſuæ intereſſe feſtivitáti.

Deinde fit commem. S. Euſebii Confeſſoris, Aña. Euge ſerve bone & fidélis, quia in pauca fuíſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam, intra in gaudium Dómini tui.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et oſténdit illi regnũ Dei.

Oratio. Deus, qui nos beáti Euſébii, ut ſupra. 507.

Veſperæ de Aſſumptione.

Digitized by Google

IN ASSUMPTIONE B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex primæ Claſſis.

AD VESPERAS.

Antiphona. Aſſúmpta eſt María, cum reliquis de Laudibus. Pſalmi de B. M. Virg. cxlv.

Capitulum. Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæſívi, & in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymn. Ave maris ſtella. cxlvi.

℣. Exaltáta eſt ſancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléſtia regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Virgo prudentíſſima, quò progréderis, quaſi auróra valdè rútilans? fília Sion tota formóſa, & ſuávis es, pulchra ut luna, elécta ut ſol.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus Dómine, delíctis ignóſce: ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur. Qui tecum vivit regnat.

Et non fit commem. S. Laurentii in utriſque Veſperis, nec in Laudibus.

Ad Matutinum, Invitatorium.

VEníte adorémus Regem regum: Cujus hódie ad æthéreum Virgo mater aſſúmpta eſt cœlum. Pſalm. Veníte. 1.

Hymnus. Quem terra. cxlviii.

In primo Nocturno, Antiph.

Exaltáta eſt ſancta Dei Génitrix, ſuper choros Angelórum ad cœléſtia regna.

Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuũ in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem própter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunã, & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, inſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Aña. Exaltáta eſt ſancta Dei Génitrix ſuper choros Angelórum ad cœléſtia regna.

Aña. Paradíſi portæ per te nobis apértæ ſunt, quæ hódie glorióſa cum Angelis triúmphas.

Pſalmus 18.

COeli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus

Digitized by Google

nus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.
In ſole póſuit tabernáculum ſuum:* & ipſe tamquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à ſummo cœlo egréſſio ejus:
Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas:* teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.
Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſæculum ſæculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.
Deſiderabília ſuper aurum, & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.
Etenim ſervus tuus cuſtódit ea, * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me:* & ab aliénis parce ſervo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.
Aña. Paradíſi portæ per te nobis apértæ ſunt, quæ hódie glorióſa cum Angelis triúmphas.
Antiph. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Pſalmus 23.

Domini eſt terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.
Quia ipſe ſuper mária fundávit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.
Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?
Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo ſalutári ſuo.
Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles:* & introíbit Rex glóriæ.
Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.
Aña. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. ℣. Exaltáta eſt ſancta Dei génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléſtia regna. Pater noſter.
Incipiunt Cántica canticórũ.

Lectio i. Cap. 1.

Oſculétur me óſculo oris ſui: quia melióra ſunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúſum nomen tuum: ídeò adoleſcéntulæ dilexérunt te. Trahe me: poſt te currémus in odórem unguentórum tuórũ. Introdúxit me Rex in cellária ſua: exultábimus, & lætábimur in te, mémores úberum tuórum ſuper vinum: recti díligunt te. Nigra ſum, ſed formóſa filiæ Jeruſalem, ſicut tabernácula Cedar, ſicut pelles Salomónis. ℟. Vidi ſpecióſam ſicut colúmbam, aſcendéntem déſuper rivos aquárum: cujus inæſtimábilis odor erat nimis in veſtiméntis ejus: * Et ſicut dies verni cir-

Digitized by Google

cúmdabant eam flores roſárum, & lília convállium.

℣. Quæ eſt iſta, quæ aſcéndit per deſértum ſicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ & thuris? Et.

Lectio ii.

Nolíte me cõſideráre quòd fuſca ſim, quia decolorávit me ſol: filii matris meæ pugnavérunt contra me, poſuérunt me cuſtódem in víneis: víneam meam non cuſtodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi paſcas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam poſt greges ſodálium tuórum. Si ignóras te ò pulchérrima inter mulíeres egrédere, & abi poſt veſtígia gregum, & paſce hœdos tuos juxta tabernácula paſtórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis aſſimilávi te amíca mea. Pulchræ ſunt genæ tuæ ſicut túrturis: collum tuum ſicut monília. ℟. Sicut cedrus exaltáta ſum in Líbano, & ſicut cypréſſus in monte Sion: quaſi myrrha elécta, * Dedi ſuavitátem odóris. ℣. Et ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans. Dedi.

Lectio iii.

Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuum. Faſcículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es dilécte mi, & decórus. Léctulus noſter flóridus: tigna domórum noſtrárum cédrina, laqueária noſtra cypréſſina.

℟. Quæ eſt iſta, quæ proceſſit ſicut ſol, & formóſa tamquam Jerúſalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam.

℣. Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores roſárum, & lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

In ii. Noct. Ant. & Pſalmi, ut in Officio parvo B. M. cl.

℣. Aſſúmpta eſt María in cœlum, gaudent Angeli.

℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

Sermo S. Joánnis Damaſcéni.

Orat. 2. de Dormit. B. M. poſt initium. Lectio iv.

Hodie ſacra & animáta arca Dei vivéntis, quæ ſuum in útero concépit Creatórem, requiéſcit in templo Dómini, quod nullis eſt extrúctum mánibus: & David exúltat ejus parens, & cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, Virtútes gloríficant, Principátus exúltant, Poteſtátes collætántur, gaudent Dominatiónes, Throni feſtum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam ejus prædicant Séraphim. Hódie Eden, novi Adam paradíſum ſúſcipit animátum, in quo ſolúta eſt condemnátio, in quo plantátum eſt lignum vitæ, in quo opérta fuit noſtra núditas.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúſalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíſſimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúſum nomen tuum.

℣. Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Lectio v.

Hodie Virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inquináta eſt afféctibus, ſed cœléſtibus educáta cogitatiónibus, non in terram reverſa eſt; ſed, cùm eſſet animátum cœlum, in cœléſtibus tabernáculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodo illa mortem guſtá-

Digitized by Google

guſtáret? Sed cedit legi latæ ab eo quem génuit; & ut filia véteris Adam, véterem ſenténtiam ſúbiit: (nam & ejus Fílius, qui eſt vita ipſa, eam non recusávit) ut autem Dei vivéntis mater, ad illum ipſum dignè aſsúmitur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. ℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio vi.

Heva, quæ ſerpéntis ſuggeſtióni aſsénſum præbuit, partus dolóre & mortis ſenténtia damnátur, & in inferórum collocátur penetrálibus. Hanc autem verè beátam, quæ Dei verbo aures præſtitit, & Spíritus ſancti operatióne repléta eſt, atque ad Archángeli ſpiritálem ſalutatiónem, ſine voluptáte & viríli consórtio, Dei Filium concépit, & ſine dolóre áliquo péperit, ac totam ſe Deo conſecrávit, quonam modo mors devoráret? quómodo ínferi ſuſcíperent? quómodo corrúptio inváderet corpus illud, in qua vita ſuſcépta eſt? Huic recta, plana & facilis ad cœlum paráta eſt via. Si enim, Ubi ego ſum, illic & miníſter meus erit, inquit vita & véritas Chriſtus; quómodo non pótiùs mater cum ipſo erit?

℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portáſti creatórem mundi: *Genuíſti qui te fecit, & in ætérnũ pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuíſti. Glória Patri. Genuíſti.

In tertio Nocturno Antiphonæ & Pſalmi, ut in Officio parvo beatæ Mariæ, cli.

℣. María virgo aſsúmpta eſt ad æthéreum thálamum.

℟. In quo Rex regum ſtelláto ſedet ſólio.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. g

In illo témpore: Intrávit Jeſus in quoddam caſtéllum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum ſuam. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Sermone 27. de Verbis Domini, tom. 10.

Sanctum Euangélium cùm legerétur, audívimus, à fémina religióſa ſuſcéptum eſſe Dóminum hoſpitio; eaque Martha vocabátur. Et cùm eſſet ipſa occupáta in cura miniſtrándi, ſoror ejus María ſedébat ad pedes Dómini, & audiébat verbum ejus. Laborábat illa, vacábat iſta: illa erogábat, hæc implebátur. Verúmtamen Martha labórans multùm in illa occupatióne & negótio miniſtrándi, interpellávit Dóminum: & de ſoróre ſua conquéſta eſt, quòd eam laborántem non adjuváret.

℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis, * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptéreà.

Lectio viii.

Dominus autem pro María reſpóndit Marthæ: & ipſe ejus factus eſt advocátus, qui judex fúerat interpellátus. Martha, inquit, circa multa es occupáta, quando unum eſt neceſsárium. María meliórem partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Audívimus enim & interpellatiónem interpellántis, & ſenténtiam júdicis. Quæ ſenténtia interpellánti reſpóndit, ſuſcéptam defendit. Erat enim María inténta dulcédini verbi Dómini. Inténtà erat Martha quómodo páſceret

Digitized by Google

Dóminum: inténta María quómodo paſcerétur à Dómino. A Martha convívium Dómino parabátur, in cujus convívio María jam jucundabátur.

℟. Beáta es virgo María Dei Génitrix, quæ credidíſti Dómino, perfécta ſunt in te quæ dicta ſunt tibi: ecce exaltáta es ſuper choros Angelórum: Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum noſtrum.

℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Lectio ix.

Cum ergo María ſuáviter audíret verbum dulciſſimum, & corde intentíſſimo paſcerétur, interpelláto Dómino à ſorore ſua, quómodo putámus eam timuiſſe, ne díceret ei Dóminus: Surge, & ádjuva ſorórem tuam? Mira enim ſuavitáte tenebátur: quæ profécto major eſt mentis, quàm ventris. Excuſáta eſt, ſedit ſecúrior. Quómodo autem excuſáta? Attendámus, inſpiciámus, perſcrutémur quod póſſumus, ut paſcámur & nos.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Aſsúmpta eſt María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Pſalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis. 12.

Antiphona. María virgo aſsúmpta eſt ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum ſtelláto ſedet ſolio.

Antiphona. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adoleſcéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiph. Benedícta filia tu à Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

Antiph. Pulchra es, & decóra filia Jeruſalem, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæſivi, & in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus. O glorióſa Vírginum. clvi.

Sic terminántur omnes Hymni ejuſdem metri per totam Oct.

℣. Exaltáta eſt ſancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléſtia regna.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quæ eſt iſta, quæ aſcéndit ſicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta?

Oratio.

Famulórum tuórum, quæſumus Dómine, delíctis ignóſce: ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Filii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur. Qui tecum vivit & regnat.

Ad Primam, Antiphona.

Aſsúmpta eſt.

℟. brev. Chriſte Fili Dei vivi. ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona.

María virgo.

Capit. In ómnibus réquiem.

℟. br. Exaltáta eſt, * Sancta Dei Génitrix. Exaltáta eſt. ℣. Super choros Angelórum ad cœléſtia regna. Sancta. Glória. Exaltáta. ℣. Aſsúmpta eſt María in cœlum, gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

Ad Sextam, Antiphona.

In odórem.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et ſic in Sion firmáta ſum, & in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jeruſalem poteſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea.

℟. breve. Aſsúmpta eſt María in

Digitized by Google

in cœlum, * Gaudent Angeli. Aſſúmpta eſt. ℣. Laudántes benedícunt Dóminum. Gaudent. Glória Patri. Aſſúmpta eſt. ℣. María virgo aſſúmpta eſt ad æthéreum thálamum. ℟. In quo rex regum ſtelláto ſedet ſólio.

Ad Nonam, Antiphona.

Pulchra es.

Capitulum. Eccli. 24.

IN platéis ſicut cinnamómũ & bálſamum aromatizans odórẽ dedi: quaſi myrrha elécta dedi ſuavitátem odóris.

℟. breve. María virgo aſſúmpta eſt, * Ad æthéreum thálamum. María.

℣. In quo Rex regum ſtelláto ſedet ſólio. Ad æthéreum.

Glória Patri. María.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

In ii. Veſp. Ant. Aſſúmpta eſt María. cum reliq. de Laudib. Pſalmi, Capit. Hymnus & ℣. ut ſupra in primis Veſp. 510.

Ad Magníficat, Antiphona.

Hódie María virgo cœlos aſcéndit: gaudéte, quia cum Chriſto regnat in ætérnum.

Oratio. Famulórum tuórum. ut ſuprà. 514.

Deinde fit comm. ſeq. Feſti.

DIE XVI. AUGUSTI.

In feſto S. Alipii Epiſcopi & Confeſſ. Duplex minus.

Ant. Sacérdos & Póntifex.

℣. Amávit eum. de Communi Confeſſoris Pontif. xxxvii.

Oratio.

DEus, qui beátum Alípium fidélem Sacraménti tui Antiſtitem, & inſígnem Grátiæ tuę propugnatórem effeciſti: da nobis ejus méritis & interceſſióne, Sacraménta Chriſti filii tui dignè ſuſcípere, & donórum tuórum beneficiis gaudére. Per eúmdem Dñm.

In primo Noct. Lect. de Epiſt. prima B. Pauli Apoſt. ad Timoth. Fidelis ſermo. de Communi Conf. Pontif. xxxviii.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

ALipius Tagáſte in Africa nóbili génere natus, ſancti Auguſtíni amicítia máximè flóruit. Ipſi enim ádeò familiáris & comes indivíduus fuit: ut frater cordis ſui ab eo vocarétur. Lítteris ſub eo óperam dedit, cùm primùm in pátria docére cœpit: deínde Carthágine, ubi páriter in erróres Manichæórum lapſi ſunt. Dilexerúntque ſe ínvicem multùm: Alípius Auguſtínum propter probitátem & doctrínam: Auguſtínus verò Alípium propter magnam virtútis índolem, quæ, ut ipſe lóquitur, in non magna ætáte ſatis eminébat. Romæ Juri óperam dedit, tantóſque in eo progréſſus fecit, ut inter Aſſeſſóres adléctus fúerit Cómiti Largitiónum Italicárum. Quo in múnere continéntiæ & conſtántiæ inſígne ſpecímen dedit. Cùm enim potentíſſimus quidam Senátor præter fas juſque áliquid vellet, ſolus réſtitit Alípius, qui nec prǽmiis, nec minis ab æquo dimovéri pótuit: mirántibus ómnibus, ut inquit ſanctus Auguſtínus, inuſitátam ánimam, quæ hóminem tantùm, & innumerabílibus præſtándi nocendíque modis ingénti fama celebrátum, vel amícum non optáret, vel non formidáret inimícum.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

AUguſtino Romam adveniénti árctiùs adhæſit, quem & Mediolánum ſecútus, veram cum eo Religiónem ſolícitè veſtigábat. Caſtíſſimus ipſe prohíbuit amícum ab uxóre ducénda, affirmans

Digitized by Google

mans nullo modo eos poſſe ſecúro ótio ſimul in amóre ſapiéntiæ vívere, ſicut jámdiu deſideráverant, ſi id feciſſet. Admirábili Auguſtíni converſióni, ſicut únicus teſtis ádfuit, ita ſócium Deus illum fecit. Cùm enim Auguſtínus ſacrórum Códicum lectióne, qua relíctis mundi illécebris Chriſtum indûere jubebátur, Orthodóxæ religióni nomen dediſſet; Alípius quoque adfixus láteri ejus, verba illa, quæ ſequebántur: Infirmum autem in fide aſſúmite, ad ſe réferens, ſine ulla cunctatióne cœléſti orá culo obtémperans, unà cum illo, Deo ſervíre decrévit. Itaque rus ſimul cum eo ſecédens, inaudíta córporis caſtigatióne ad ſacra myſtéria ſuſcipiénda, ſe præparávit. Ipſis dénique Paſchálibus diébus à ſancto Ambróſio unà cum Auguſtíno luſtrálibus lymphis regenerátus eſt.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meū, óleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Reverſus in Africam, Auguſtíni æmulus religióſam vitam egit. Présbyter factus, ac paulò pòſt Jeroſólymam profectus, jungéndæ inter Hierónymum & Auguſtínum amicítiæ ſequéſter éxtitit. Mox ſuæ pátriæ Antiſtes Tagaſténſis creátus, unà cum Auguſtíno inter ſeptem eléctus eſt, qui advérſus tótidem Epíſcopos Donatiſtas, Carthágine in célebri Convéntu ingénti Cathólicæ rei fructu diſputárunt. A Zóſimo Papa, unà cum eódem Auguſtíno Cæſaréam Mauritániæ legátus, Apoſtólicæ Sedi ſédulam óperam navávit. Sed in everténdis Pelagiánis ejus indúſtria máximè enítuit. Nam ob id ter in Itáliam navigávit. Ad Honórium Imperatórem, & Valérium Cómitem Ravénnam uſque profectus, ac Romæ à Bonifácio Pontífice máximo amantiſſimè excéptus, duas ab eo accépit epíſtolas Juliáni Cathólicos, ipſúmque Auguſtínum audaciſſimè carpéntis. Cui idem Auguſtínus, tam iis Epíſtolis, quàm áliis ejúſdem hærétici hóminis ſcriptis, ab Alípio accéptis, doctíſſimis volumínibus ſatiſfécit. Ut proptéreà ſanctus Hierónymus méritò utríque gratulátus ſit, Pelagiánam hæréſim eórum ópera jugulátā. Demum cùm ſupra quadragínta annos in cura Paſtorali exegíſſet, & totíus Numídiæ Primas Synodis præſedíſſet; multis magníſque perfúnctus labóribus, de re Cathólica óptimè méritus, migrávit in cœlum décimo octávo Kaléndas Septémbris, Theodóſio junióre, & Valentiniáno tértio Imperatóribus.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Evangelium. Homo péregrè, cum Homilia S. Gregorii Papæ, ut in Communi Confeſſoris Pontif. xliii.

In Laudibus fit commemor. Oct. Aſſumptionis, Antiph. Quæ eſt iſta, quæ aſcéndit ſicut auróra conſúrgens, pulchra ut luna, elécta ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta?

℣. Exaltáta eſt ſancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléſtia regna.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus Dómine, delíctis ignóſce: ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Filii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur.

Deinde Oct. S. Laurentii, Aña. In craticula te Deum non negávi, & ad ignem applicátus te Chriſtum conféſſus ſum: probáſti cor meum, & viſitáſti nocte: igne me examináſti, & non eſt invénta in me iníquitas.

℣. Diſpérſit, dedit paupéribus.
℟. Juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, omnípotens Deus, vitiórum noſtrórum flammas extínguere: qui beáto Lauréntio tribuíſti tormentórum ſuórũ incéndia ſuperáre. Per Dóminum.

In ii. Veſperis à Capitulo fit de Octav. S. Laurentii, cum commem. S. Alipii, & Octavæ Aſſumptionis.

DIE XVII. AUGUSTI.

In Octava ſancti Laurentii.

Duplex minus.

Omnia dicuntur ſicut in die Feſti. 493. præter Orationem & Lectiones. Oratio.

EXcita Dómine in Eccléſia tua Spíritum, cui beátus Lauréntius Levíta ſervívit: ut eódem nos repléti, ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum. in unitáte ejúſdem Spíritus ſancti Deus.

Deinde fit comm. S. Alipii, Aña. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, & ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui beátum. ut ſuprà. 515.

Et Octavæ Aſſumptionis, Aña. Hódie María virgo cœlos aſcéndit: gaudéte, quia cum Chriſto regnat in ætérnum.

℣. Exaltáta eſt ſancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléſtia regna.

Oratio. Famulórum tuórum. ut ſuprà.

Lectiones primi Nocturni, de libro Scripturæ eo tempore occurrentis, ut dictum eſt in Rubrica ante Dominicam tertiam Auguſti. 219.

In ſecundo Nocturno.

Ex Tractátu S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi in Joánnem.

Tractatu 27. in fine.

Lectio iv.

CErti ſumus fratres, quia omnes qui ſumus in córpore Dómini, & manémus in illo, ut & ipſe máneat in nobis, in hoc ſæculo necéſſe habémus uſque in finem inter malos vívere: non inter illos dico malos, qui blaſphémant Chriſtum: raró enim jam inveniúntur, qui lingua blaſphémant; ſed multi, qui vita. Necéſſe eſt ergo, ut inter illos uſque in finem vivámus. Sed quid eſt quod ait: Qui manet in me, & ego in illo? Quid, niſi quod Mártyres audiébant: Qui perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit.

℟. Quò progréderis ſine fílio pater? quò Sacérdos ſancte ſine Diácono próperas? * Tu numquam ſine miniſtro ſacrifícium offérre conſuéveras.

℣. Quid ergo in me diſplícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probáſti? experíre utrùm idóneum miniſtrum elégeris, cui commiſiſti Domínici ſánguinis diſpenſatiónem. Tu numquam.

Lectio v.

QUómodo manſit in illo ſanctus Lauréntius, cujus hódie feſtum diem celebrámus? Manſit uſque ad tentatiónem, manſit uſque ad ty-

Digitized by Google

tyránnicam interrogatiónem, manſit uſque ad acérrimam comminatiónem, manſit uſque ad peremptiónem. Parum eſt: uſque ad immánem excruciatiónem manſit. Non enim occíſus eſt citò, ſed cruciátus eſt in igne. Diu vívere permíſſus eſt: imò non diu vívere permíſſus eſt, ſed tardè mori compúlſus eſt. In illa ergo longa morte, in illis torméntis, quia benè manducáverat, & benè bíberat, tamquam illa eſca ſaginátus, & illo cálice ébrius, torménta non ſenſit.

℟. Noli me derelínquere pater ſancte, quia theſáuros tuos jam expéndi. * Non ego te déſero fili, neque derelínquo: ſed majóra tibi debéntur pro fide Chriſti certámina.

℣. Nos quaſi ſenes levióris pugnæ curſum recípimus, te autem quaſi júvenem manet glorióſior de tyránno triúmphus: poſt tríduum me ſequéris ſacerdótem Levíta. Non ego.

Lectio vi.

Dixerat autem illi Xyſtus martyr ſanctus, cujus diem quinto ab hinc retrò die celebrávimus: Noli mœrére fili, (Epiſcopus enim erat ille, iſte Diáconus) noli mœrére, inquit, ſequéris me poſt tríduum. Trídum autem dixit, médium inter diem paſſiónis ſancti Xyſti, & diem hodiérnam paſſiónis ſancti Lauréntii. Tríduum eſt médium. O conſolátio! Non ait, Noli mœrére fili, déſinet perſecútio, & ſecúrus eris: ſed, Noli mœrére, quò ego præcédo, tu ſequéris: nec conſecútio tua differtur: tríduum médium erit, & mecum eris. Accépit oráculum, vicit diábolum, pervénit ad triúmphum.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, & dixit: Deum meum colo, illi ſoli ſérvio: * Et ídeò non tímeo torménta tua.

℣. Mea nox obſcúrum non habet, ſed ómnia in luce claréſcunt. Et ídeò.

Glória Patri. Et ídeò.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis, niſi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipſum ſolum manet. Et réliqua.

Homilía ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 66. in Joannem.

Dulcis præſens vita eſt, & multæ plena voluptátis, non tamen ómnibus, ſed iis tantùm qui illi ſunt affixi. Quòd ſi quis in cœlum ſuſpéxerit, & quæ ibi præclára ſunt, contemplátus fúerit, ſtatim hanc contémnet, ac nullíus prétii exiſtimábit. Nam & córporum pulchritúdo, quoad púlchrius non deprehénditur, in admiratióne habétur: cùm verò áliud præſtántius appárúerit, illa prior deſpícitur. Quòd ſi illam pulchritúdinem étiam nos intuéri voluérimus, & cœléſtis regni ſpéciem conſideráre, conféſtim nos hujus ſæculi vínculis diſſolvémus.

℟. In cratícula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jeſum Chriſtum conféſſus ſum.

℣. Probáſti Dómine cor meum, & viſitáſti nocte. Et ad.

Lectio viii.

Vinculum namque eſt terrenárum rerum afféctio: ad cujus diſſolutiónem ut nos indúceret Chriſtus, quid dicat, atténde. Qui amat ánimam ſuam, perdet eam: & qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam. Ænígmati ſímile hoc dictum vidétur: non tamen ita eſt, imò verò præcípuæ ſapiéntiæ plenum. Et quómodo

Digitized by Google

modo qui amat ánimam ſuam, perdet eam? Qui abſúrdis ejus cupiditátibus obtémperat, qui præter débitum ei indúlget: quemádmodum è contrário, qui odit eam in hoc mundo, cuſtódit eam: hoc eſt, qui non paret ei, cùm nóxia jubet.

℞. O Hippólyte, ſi credíderis in Dóminum Jeſum Chriſtum: * Et theſáuros tibi oſténdo, & vitam ætérnam promítto. ℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jeſum Chriſtum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

ET non dixit, qui non páret, ſed qui odit. Sicuti enim quos ódio habémus, ne vocem quidem audíre, nec vultum eórum vidére æquo ánimo pátimur: ita & ánimæ, ſi quid præter Dei voluntátem nobis ímperat, veheménter averſári opórtet. Cùm enim jam de morte ad eos verba factúrus eſſet, de morte vidélicet ſua, & prævidéret eórum triſtítiam, & exanimatiónem, per excéſſum locútus eſt, inquiens: Quid dico, ſi mortem meam generóſè non ferétis? niſi vos ipſi moriámini, nullum vos ſequétur emoluméntum.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit comm. Oct. Aſſumptiónis, Aña. Quæ eſt iſta. ℣. Exaltáta. Oratio. Famulórum tuórum. ut ſup. 516.

In ii. Veſper. omnia ut in die Feſti, & à Capitulo fit de B. Clara, cum commemor. diei Octavæ ſancti Laurentii, Octavæ Aſſumptionis, & S. Agapiti martyris.

DIE XVIII. AUGUSTI.

In feſto B. Claræ de Monte Falco virg. & Sanctimonialis Ordinis noſtri.

Duplex minus.

Omnia de Communi Virginum, præter ea quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui beátam vírginem tuam Claram clarificans, in ipſíus corde paſſiónis tuæ & Trinitátis myſtéria renováſti: præſta quæſumus; ejus précibus & imitatióne ſic nos tuæ paſſiónis amaritúdinem recordári, ut Trinitátis beatitúdine pérfrui mereámur. Qui cum Patre & Spíritu ſancto in Trinitáte vivis & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum.

Et fit commem. diei Oct. ſancti Laurentii. Aña. Beátus. 499. Oratio. Excita Dómine. 517.

Deinde fit commem. de Oct. Aſſumptionis, Aña. Hódie María virgo.

Oratio. Famulórum. ut ſupra. 517.

Poſtremò fit comm. S. Agapiti mart. Aña. Iſte ſanctus, ℣. Glória & honóre. xvi.

Oratio.

LÆtétur Eccléſia tua, Deus, beáti Agapíti mártyris tui confiſa ſuffrágiis: atque ejus précibus glorióſis, & devóta permáneat, & ſecúra conſíſtat. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de libro Scripturæ eo tempore occurrentis, ut dictum eſt in Rubrica ante Dominicam tertiam Auguſti. 219.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

CLara virgo in Monte Falco Umbriæ óppido, honéſto génere nata, ab incunábulis non obſcúra prętulit ſanctitátis indícia. Nam penè infans ita pietáti dédita fuit, ut précibus, vigíliis & jejúniis óperam daret. Somni ádeò parca, ut raro léctulum dormitúra conſcénderet, ſed humi cubáret, ſi quando eam ſomni neceſſitas oppreſsiſſet. Arctióris vitæ deſidério, in Cœnóbium Vírginum, à Joánna ſoróre ſua ſub Inſtitúto ſancti Patris noſtri Auguſtíni nu-

Digitized by Google

nuper extrúctum, infimis précibus admítti poſtulávit. Voti autem compos effécta, ut pro tanto beneficio Deo grátias persólveret, ſeptem diérum jejúnium ſibi indíxit, neque áliud quidquam præter dimídium panem cum pomo único deguſtávit. Siléntium ádeò cóluit, ut cùm ſemel matris alloquéndæ grátia illud fregíſſet, in pœnam admíſſi erróris in ſummo frígore nives nudis pédibus calcans, cénties precatiónem Domínicam recitáverit.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Mortua soróre, Cœnóbii adminiſtratiónem repúgnans ſuſcépit; omniúmq; virtútum exémplis, céteris Virgínibus prælúxit. Incredíbili fuit abſtinéntia; pane & aqua dumtáxat, idque ſemel in die, vitam tólerans. Aſpero cilício corpus domans, ſíngulis nóctibus flagéllis ſe cruentábat. Plures per annos graviſſimis morbis vexáta, aliquándo étiam à dæmónibus dúriter cæſa, nihil de conſuéto vitæ rigóre remíſit. Erga páuperes tanta charitáte flagrávit; ut ſæpenúmerò illos véſtibus indúeret, nec quemquam ab óſtio monaſtérii vácuum abíre paterétur. Doctrína divínitus infúſa, falſa hæreticórum dógmata confutávit; ac Philóſophis quæſtiónes altíſſimas proponéntibus ſatisfecit. Multa extínxit ódia, & mortáles inimicítias ſedávit, pacémque inter finítimos pópulos conciliávit.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Incredíbili ánimi ſenſu Chriſti Dómini torménta, & cruciátus contemplári sólita erat: unde quadam die Salvátor, ſuſcépta peregríni persóna, cándido veſtítus amíctu, húmeris crucem ferens, in ejus corde redemptiónis myſtéria mirabíliter impréſſit, qui in præséntem uſque diem cernúntur. In ejus quoque felle poſt mortem tres glóbuli reperti ſunt, imágine, colóre & póndere pares, & in ipſa fellis veſícula ita diſpóſiti, ut triánguli formam rédderent, ſanctíſſimæ Trinitátis ſymbolum referéntes. Prophetíæ dono illúſtris multa futúra prædíxit. Intima cogitatiónum inſpéxit: ac revelávit ſoróribus ſæpè occúltas eárum noxas, sermónes, animíque ſenſa detéxit. Cùm unam ex iíſdem à dæmone obſéſſam vidíſſet; eam, ut labem occúltam confeſſióne expiáret, admónuit. Dénique poſt innúmera virtútum documénta plúribus clara miráculis, divínitus ad cœlum vocáta, decimoséxto Kaléndas Septémbris, anno ſalútis milléſimo trecenteſimo octávo, ætátis quadragéſimo, migrávit ad ſponſum.

℟. Afferéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Afferéntur.

Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Acceſſérunt ad Jeſum Pharisæi tentántes eum, & dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem

Digitized by Google

rem ſuam, quacúmque ex cauſa? Et réliqua.

Homilía ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 63. in Matthæum, poſt medium.

Dominus noſter, quia ad virginitátem hortári grave eſſe videbátur, à neceſſitáte legis de non ſolvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere ſtudet. Deínde ut eam eſſe poſsíbilem oſténdat, ſic inquit: Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati ſunt, & ſunt qui ab homínibus eunúchi facti ſunt, & ſunt qui ſeípſos caſtravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem eſſe poſsíbilem áſtruit.

℟. Hæc eſt virgo ſápiens, quam Dóminus vigilántem invénit: quæ accéptis lampádibus ſumpſit ſecum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus eſt, ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei. Et veniénte.

Lectio viii.

Id autem hoc ferè modo confirmat: Cógita tecum, ſi aut à natúra talis eſſes, aut ab homínibus eam injúriam paſſus, quid fáceres, cùm & ejúſmodi voluptáte caréres, & nullam caréndo mercédem conſequeréris? Grátias igitur nunc Deo agas, quòd cum mercéde, atque corónis idem ſúſtines, quod illi ſine corónis ac præmio tólerant: imò verò non idem, ſed multò lévius; tum quia ſpe erígeris, & conſciéntia rectè facti; tum quia non ita ingéntibus concupiſcéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus eſt: * Ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Pro S. Agapito. Lectio ix.

Agapitus Prenęſtínus quindecim annos natus, Aureliáno Imperatóre, martyrii cupidíſſimus, cùm propter conſtántiam religiónis, Imperatóris juſſu primùm nervis durìſſimè cæſus, deinde in tetrum cárcerem conjéctus eſſet, ut nihil omníno per quátuor dies guſtáret, è cuſtódia eſt edúctus: & ardéntibus carbónibus cápiti ejus impóſitis, Deo agens grátias, iterùm affectus verbéribus, nudus ita pédibus ſuſpénſus eſt, ut ingens fumus è ſubjécto igne os ejus obrúeret. Tum fervens aqua in ejus ventrem effúſa eſt, maxillæque confráctæ. Quo témpore judex è tribunáli lapſus, paulò pòſt mórtuus eſt. Ea re incénſo Imperatóre, ſanctum júvenem jubénte feris óbjici, cùm illæ non audérent attíngere, Prænéſte gládio percúſſus eſt.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit comm. Octavę, & S. Agapiti, Aña. Qui odit. ℣. Juſtus ut palma. xxiii. Oratio. Lætétur Eccléſia. ut ſuprà. 519.

In ſecundis Veſperis à Capitulo de S. Hyacintho Confeſſore, cum commem. B. Claræ, & Octavæ Aſſumptionis.

DIE XIX. AUGUSTI.

In feſto S. Hyacinthi Confeſſ.

Duplex minus.

Omnia de Communi Confeſſor. non Pontificis. 1.

In Hymno. Iſte Confeſſor, dicatur: Hac die lætus méruit ſuprémos Laudis honóres.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Hyacínthi Confeſsóris tui ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. B. Claræ, Aña. Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus pręparávit in ætérnum. ℣. Dif-

Digitized by Google

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deum in ætérnum.
Oratio. Deus, qui beátam. 519.
Et Octavæ Aſſumptionis, Ana. Hódie María. ℣. Exaltáta eſt. Oratio. Famulórum. 517.
Lectiones i. Nocturni de libro Scripturæ eo tempore occurrentis, ut dictum eſt in Rubrica ante Dominicam tertiam Auguſti. 219.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

HYacínthus Polónus, nobílibus & Chriſtiánis paréntibus in Camiéſis villa Epiſcopátus Uratislaviénſi natus eſt. A puerí
tia lítteris inſtrúctus, poſt datam Juriſprudéntiæ & ſacris lítteris óperam, inter Canónicos Cracoviénſes adſcítus, inſigni morum pietáte & ſumma erudítióne céteros antecélluit. Romæ in Prædicatórum Ordinem ab ipſo inſtitutóre ſancto Domínico adſcríptus, perféctam vivéndi ratiónem, quam ab ipſo didícerat, uſque ad finem vitæ ſanctíſſimè retínuit. Virginitátem perpétuò cóluit: modéſtiam, patiéntiam, humilitátem, abſtinéntiam, ceteráſque virtútes, ut certum religióſæ vitæ patrimónium, adamávit.
℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

CHaritáte in Deũ fervens, íntegras ſæpè noctes fundéndis précibus, caſtigandóque córpori insúmens, nullum eídem levaméntum, niſi lápidi innixus, ſive humi cubans, adhibébat. Remíſſus in pátriam, Friſáci primùm in Kínere ampliſſimum ſui Ordinis monaſtérium, mox Cracóviæ álterum eréxit. Inde per álias Polóniæ Regni províncias áliis quátuor exædificátis, incredíbile dictu eſt, quantum verbi Dei prædicatióne & vitæ innocéntia apud omnes profécerit. Nullum diem prætermíſit, quo non præclára áliqua fídei, pietátis, atque innocéntiæ arguménta præſtíterit.
℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

SAnctíſſimi viri ſtúdium erga proximórum ſalútem máximis Deus miráculis illuſtrávit. Inter quæ illud inſígne, quòd Vándalum flúvium prope Viſográdum aquis redundántem nullo navígio uſus trajécit, sóciis quoque expánſo ſuper undas pállio tradúctis. Admirábili vitæ génere ad quadragínta propè annos poſt profeſſiónem perdúcto, mortis die ſuis frátribus prænuntiáto, ipſo Aſſúmptæ vírginis feſto, Horis Canónicis perſolútis, Sacraméntis Eccleſiáſticis ſumma cum veneratióne percéptis, iis verbis; In manus tuas Dómine, ſpíritum Deo réddidit, anno ſalútis milléſimo ducentéſimo quinquagéſimo séptimo. Quem miráculis étiam poſt óbitum illúſtrem Clemens Papa octávus in ſanctórum númerum rétulit.
℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In

In tertio Nocturno. Homilia S. Gregorii Papæ in Euang. **Sint lumbi veſtri.** de Communi Confeſſoris non Pontif. **lii.**

In Laudibus fit comm. Oct. Aſſumpt. Aña. **Quæ eſt iſta.** ℣. **Exaltáta eſt.** Oratio. **Famulórum tuórum.** ut infrà. 525.

In ii. Veſperis à Capit. de S. Bernardo Abbate cum comm. S. Hyacinthi, & Octavæ.

DIE XX. AUGUSTI.

In feſto S. Bernardi Abbatis. Duplex minus.

Omnia de Communi Confeſſ. non Pontif. præter Lectiones ii. & iii. Nocturni. Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus Dómine, beáti Bernárdi Abbátis commendet: ut quod noſtris méritis non valémus, ejus patrocínio aſſequámur. Per Dóminum noſtrum.

Pro S. Hyacintho, Antiphona. **Hic vir.** ℣. **Juſtũ dedúxit.** liv. Oratio. **Deus, qui nos.** ut ſup.

Deinde fit commem. de Oct. Aſſumpt. Aña. **Hódie María.** ℣. **Exaltáta.** 517.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus Dómine, delíctis ignóſce: ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Filii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur. Qui tecum vivit & regnat.

Lectiones primi Nocturni, de libro Scripturæ eo tempore occurrentis, ut dictum eſt in Rubrica ante Dominicam tertiam Auguſti. 519.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

BErnárdus, Fontánis in Burgúndia honéſto loco natus, adoleſcens propter egrégiam formam veheménter ſollicitátus à muliéribus, numquam de ſententia colendæ caſtitátis dimovéri pótuit. Quas diáboli tentatiónes ut effúgeret, duos & viginti annos natus monaſtérium Ciſterciénſe, unde hic Ordo incépit, & quod tum ſanctitáte florébat, ingredi conſtítuit. Quo Bernárdi conſílio cógnito, fratres ſummópere conáti ſunt eum à propóſito deterrére: in quo ipſe eloquéntior ac felícior fuit. Nam ſic eos aliósque multos in ſuam perdúxit ſenténtiam, ut cum eo trigínta júvenes eámdem Religiónem ſuſcéperint. Mónachus jejúnio ita déditus erat, ut quóties suméndus eſſet cibus, tóties torméntum ſubíre viderétur. In vigíliis étiam, & oratiónibus mirífice ſe exercébat, & Chriſtiánam paupertátem colens, quaſi cœléſtem vitam agébat in terris, ab omni cadúcarum rerum cura & cupiditáte aliénam.

℟. **Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.**

℣. **Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.**

Lectio v.

ELucébat in eo humílitas, miſericórdia, benígnitas: contemplatióni autem ſic addíctus erat, ut vix ſénſibus, niſi ad officia pietátis, uterétur: in quibus tamen prudéntiæ laude excellébat. Quo in ſtúdio occupátus, Genuénſem ac Mediolanénſem, aliósque Epiſcopátus oblátos recuſávit, profeſſus ſe tanti officii múnere indígnum eſſe. Abbas factus Claravallénſis, multis in locis ædificávit monaſtéria, in quibus præclára Bernárdi inſtitútio ac diſciplína diu viguit. Romæ ſanctórum Vincéntii, & Anaſtáſii monaſtério ab Innocéntio ſecúndo Papæ reſtitúto præfécit Abbátem illum, qui póſteà Eugénius tértius Summus Póntifex fuit, ad quem étiam librum miſit de Conſideratióne.

Digitized by Google

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

MUlta prætéreà ſcripſit, in quibus appáret, eum doctrína pótiùs divínitus trádita, quàm labóre comparáta, inſtrúctum fuiſſe. In ſumma virtútum laude exorátus à máximis Princípibus de eórum componéndis controvérſiis, & de Eccleſiáſticis rebus conſtituéndis, ſæpiùs in Itáliam venit. Innocéntium item ſecúndum Pontíficem Máximum in confutándo ſchiſmate Petri Leónis, cùm apud Imperatórem & Henrícum Angliæ regem, tum in Concílio Piſis coácto egrégiè adjúvit. Dénique tres & ſexagínta annos natus obdormívit in Dómino, ac miráculis illúſtris, ab Alexándro tértio Papa inter Sanctos relátus eſt.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

In natali S. Benedicti.

DUo ſunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dño, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, & ſecúti ſunt illum: álius judicandórum à Dómino, qui non quidẽ ómnia ſua páriter reliquérunt, ſed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemóſynas Chriſti paupéribus curábant, unde & auditúri ſunt in judício: Veníte benedícti Patris mei, poſſidéte præparátum vobis regnum à conſtitutióne mundi. Esurívi enim, & dediſtis mihi manducáre: ſitívi, & dediſtis mihi bíbere.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine queréla, verus Dei cultor, ábſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe.

Lectio viii.

SEd & reprobórum duos ibi futúros órdines Dómino narránte compérimus: unum eórum, qui fidei Chriſtiánæ myſtériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in judício teſtátur: Diſcédite à me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus eſt diábolo, & ángelis ejus: eſurívi enim, & non dediſtis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem & myſtéria Chriſti vel numquam ſuſcepére, vel ſuſcéptam per apoſtaſíam deſeruére, de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus eſt: quia non credit in nómine unigéniti Filii Dei.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et.
Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

VErùm his cum timóre & pavóre débito paulíſper com-

Digitized by Google

commemorátis, ad lætíſſima pótiùs Dómini & Salvatóris noſtri promíſſa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis: non ætérnæ tantùmmodò vitæ præmia ſuis ſequácibus, ſed & præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſoróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit. Qui enim terrénis affectibus, ſive poſſeſſiónibus pro Chriſti diſcipulátu renuntiáverit, quò plus in ejus amórem profécerit, eò plures invéniet, qui ſe intérno ſuſcípere affectu, & ſuis gáudeant ſuſtentáre ſubſtántiis.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commemor. Octavæ Aſſumpt. Antiphona.

Quæ eſt iſta, quæ aſcéndit ſicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta?

℣. Exaltáta eſt ſancta Dei génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléſtia regna.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæſumus Dómine, delictis ignóſce: ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Filii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur. Qui tecum vivit & regnat.

In ſecundis Veſperis fit commemor. de Oct. Aſſumpt. Aña. Hódie María virgo. ℣. Exaltáta eſt. Oratio ut ſuprà, 517.

DIE XXI. AUGUSTI.

Septima die infra Oct. Aſſumptionis B. Mariæ.

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 7.

Quid vidébis in Sulamite, niſi choros caſtrórum? Quàm pulchri ſunt greſſus tui in calceaméntis, filia príncipis! Junctúræ femorum tuórum ſicut monília, quæ fabricáta ſunt manu artíficis. Umbilícus tuus crater tornátilis, numquam índigens póculis. Venter tuus ſicut acérvus trítici, vallátus líliis. Duo úbera tua, ſicut duo hinnuli gemélli cápreæ. Collum tuum ſicut turris ebúrnea. Oculi tui ſicut piſcínæ in Héſebon, quæ ſunt in porta filiæ multitúdinis. Naſus tuus ſicut turris Líbani, quæ réſpicit contra Damáſcum. Caput tuum ut Carmélus: & comæ cápitis tui, ſicut púrpura regis vincta canálibus.

℟. Vidi ſpecióſam ſicut colúmbam, aſcendéntem déſuper rivos aquárum: cujus inæſtimábilis odor erat nimis in veſtiméntis ejus: * Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores roſárum, & lília convállium.

℣. Quæ eſt iſta, quæ aſcéndit per desértum ſicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ & thuris? Et ſicut.

Lectio ii.

Quàm pulchra es, & quàm decóra, chariſſima, in delíciis! Statúra tua aſſimiláta eſt palmæ, & úbera tua botris. Dixi: Aſcéndam in palmam, & apprehéndam fructus ejus: & erunt úbera tua ſicut botri víneæ, & odor oris tui ſicut malórum. Guttur tuum ſicut vinum óptimum, dignum dilécto meo ad potándum, labiiſque & déntibus illíus ad ruminándum.

℟. Sicut cedrus exaltáta ſum in Líbano, & ſicut cypréſſus in monte Sion: quaſi myrrha elécta, * Dedi ſuavitátem odóris. ℣. Et ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans. Dedi.

Lectio iii.

Ego dilécto meo, & ad me convérſio ejus. Veni dilé-

dilécte mi, egrediámur in agrum, commorémur in villis. Manè ſurgámus ad víneas, videámus, ſi flóruit vinea, ſi flores fructus parturiunt, ſi floruérunt mala púnica: ibi dabo tibi úbera mea. Mandrágoræ dedérunt odórem. In portis noſtris ómnia poma: nova & vétera, dilécte mi, ſervávi tibi.

℟. Quæ eſt iſta, quæ procéſſit ſicut ſol, & formóſa tamquam Jerúſalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam.

℣. Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores roſárum, & lília convállium. Vidérunt.

Glória Patri. Vidérunt.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Sermone 4. de Aſſumptione.

Léctio iv.

TEmpus loquéndi eſt omni carni, cùm aſſúmitur incarnáti Verbi mater in cœlum: nec ceſsáre debet à láudibus humána mortálitas, cùm hóminis ſola natúra ſupra immortáles ſpíritus exaltátur in Vírgine. Sed de ejus glória nec ſilére devótio pátitur, nec dignum áliquid ſterilis concípere cogitátio, aut inerudíta poteſt locútio partúrire. Hinc eſt, quòd & ipſi cœléſtis cúriæ príncipes in conſideratióne tantæ novitátis clamant non ſine admiratióne: Quæ eſt iſta, quæ aſcéndit de deſérto delíciis áffluens?

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúſalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíſſimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúſum nomen tuum.

℣. Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Léctio v.

AC ſi manifeſtiùs dicant: Quanta eſt hæc, & unde ei aſcendénti útique de deſérto affluéntia tanta deliciárum? Nec enim pares inveniúntur delíciæ vel in nobis, quos in civitáte Dómini lætíficat flúminis ímpetus, qui à vultu glóriæ, voluptátis glória potámur. Quæ eſt iſta, quæ de ſub ſole (ubi nihil eſt, niſi labor & dolor, & afflíctio ſpíritus) aſcéndit delíciis ſpirituálibus áffluens? Quidni delícias díxerim virginitátis decus cum múnere fecunditátis, humilitátis inſígne, diſtillántem charitátis favum, miſericórdiæ víſcera, plenitúdinem grátiæ, prærogatívam glóriæ ſinguláris?

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus.

℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Léctio vi.

AScéndens ígitur de deſérto Regína mundi, étiam Angelis ſanctis, ut canit Eccléſia, ſpecióſa facta eſt, & ſuávis in delíciis ſuis. Déſinant tamen deſérti hujus mirári delícias: quia Dóminus dedit benignitátem, & terra noſtra dedit fructum ſuum. Quid miréntur de terra deſérta Maríam aſcéndere delíciis affluéntem? Miréntur pótiùs páuperem Chriſtum de cœléſtis regni plenitúdine deſcendéntem. Longè enim amplióri miráculo dignum vidétur, Dei Fílium paulò minùs ab Angelis minorári, quàm Dei matrem ſuper Angelos exaltári. Illíus ſiquidem exinanítio, facta eſt replétio noſtra: illíus miſériæ, mundi delíciæ ſunt. Dénique cùm dives eſſet, propter nos pauper factus

ctus eſt, ut nos ejus inópia ditarémur.

℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portáſti creatórem mundi: * Genuíſti qui te fecit & in ætérnū pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuíſti. Glória Patri. Genuíſti.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. g

IN illo témpore: Intrávit Jeſus in quoddam caſtéllum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum ſuam. Et réliqua.

De Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Ex Sermone 27. de Verbis Domini.

REmanſérunt ergo in illa domo, quæ ſuſcéperat Dóminum, in duábus féminis duæ vitæ; ambæ innocéntes, ambæ laudábiles: una laborióſa, áltera otióſa, nulla facinoróſa, nulla deſidióſa: ambæ innocéntes, ambæ inquam laudábiles: ſed una laborióſa, áltera otióſa: nulla facinoróſa, quam cavére debet laborióſa: nulla deſidióſa, quam cavére debet otióſa.

℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis, * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo. Proptéreà.

Lectio viii.

ERant ergo in illa domo iſtæ duæ vitæ, & ipſe fons vitæ. In Martha erat imágo præséntium, in María futurórum. Quod agébat Martha, ibi ſumus: quod agébat María, hoc ſperámus. Hoc agámus benè, ut illud habeámus plenè. Nam quod inde habémus, in quantum habémus? quámdiu hic ſumus, quantum eſt quod inde habémus? Nam & modò inde áliquid ágimus, remóti à negótiis, ſepóſitis familiáribus curis conveníſtis, ſtatis, audítis.

℟. Beáta es virgo María Dei Génitrix, quæ credidíſti Dómino, perfécta ſunt in te quæ dicta ſunt tibi: ecce exaltáta es ſuper choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum noſtrum. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Lectio ix.

IN quantum hoc ágitis, Maríæ ſímiles eſtis, & facíliùs vos inténditis quod agit María, quàm ego qui prærogo. Si quid tamen dico, Chriſti eſt. Ideò vos paſcit Chriſtus, quia panis commúnis eſt, unde & ego vobíſcum vivo. Nunc autem vívimus ſi vos fratres ſtatis in Dómino. Nolo in nobis, ſed in Dómino: quia neque qui plantat eſt áliquid, neque qui rigat: ſed qui increméntum dat, Deus.

Te Deum laudámus. / 12.

DIE XXII. AUGUSTI.

In Octava Aſſumptionis B. Mariæ. Duplex minus.

Omnia ut in primis Veſperis Feſti cum commemor. SS. Timothei, Hippolyti & Symphoriani martyr. Antiphona.

Iſtórum eſt enim regnum cœlórum, qui contempſérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

AUxílium tuum nobis Dómine, quæſumus, placátus impénde: & intercedéntibus beátis martyribus tuis Timótheo, Hippólyto, & Symphoriáno, déxteram ſuper nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

In

Digitized by Google

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 8.b

QUæ eſt iſta, quæ aſcéndit de deſérto, delíciis áffluens, inníxa ſuper dilé̈ctum ſuum? Sub árbore malo ſuſcitávi te: ibi corrúpta eſt mater tua, ibi violáta eſt génitrix tua. Pone me ut ſignáculum ſuper cor tuum, ut ſignáculum ſuper bráchium tuum: quia fortis eſt ut mors diléctio, dura ſicut inférnus æmulátio: lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum. ℟. Vidi ſpecióſam ſicut colúmbam, aſcéndentem déſuper rivos aquárum: cujus inæſtimábilis odor erat nimis in veſtiméntis ejus: * Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores roſárum, & lília convállium.

℣. Quæ eſt iſta, quæ aſcéndit per deſértum ſicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ & thuris? Et ſicut.

Lectio ii.

AQuæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam: ſi déderit homo omnem ſubſtántiam domus ſuæ pro dilectióne, quaſi nihil deſpíciet eam. Soror noſtra parva, & úbera non habet. Quid faciémus ſorori noſtræ in die quando alloquénda eſt? Si murus eſt, ædificémus ſuper eum propugnácula argéntea: ſi óſtium eſt, compingámus illud tábulis cédrinis.

℟. Sicut cedrus exaltáta ſum in Líbano, & ſicut cypréſſus in monte Sion: quaſi myrrha elécta, * Dedi ſuavitátem odóris. ℣. Et ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans. Dedi.

Lectio iii.

EGo murus: & úbera mea ſicut turris, ex quo facta ſum coram eo quaſi pacem repériens. Vínea fuit pacífico, in ea quæ habet pópulos: trádidit eam cuſtódibus, vir affert pro fructu ejus mille argénteos. Vínea mea coram me eſt. Mille tui pacífici, & ducénti his, qui cuſtódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auſcúltant: fac me audíre vocem tuam. Fuge dilécte mi, & aſſimiláre cápreæ, hinnulóque cervórum ſuper montes aromatum.

℟. Quæ eſt iſta, quæ proceſſit ſicut ſol, & formóſa tamquam Jerúſalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores roſárum, & lília convállium. Vidérunt.

Glória Patri. Vidérunt.

In ſecundo Nocturno.

De Sermóne ſancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 4. de Aſſumpt. circa med.

Lectio iv.

NOn eſt équidem quod me magis delectet, ſed nec eſt quod térreat magis, quàm de glória vírginis Maríæ habére ſermónem. Ecce enim ſi in ea laudávero virginitátem, mihi multæ vírgines poſt eam videntur offérri. Si humilitátem prædicávero, inveniéntur fortè vel pauci, qui (docénte Fílio ejus) mites facti ſunt & húmiles corde. Si magnificáre volúero miſericórdiæ ejus multitúdinem, ſunt áliqui miſericórdiæ viri, étiam & mulíeres. Unum eſt in quo nec primam ſímilem viſa eſt, nec habére ſequéntem, gáudia matris habens cum virginitátis honóre. Maríæ privilégium eſt, non dábitur álteri: ſinguláre eſt, ſed continuò étiam indicíbile invenítur.

℟. Ornátam monílibus filíam Jerúſalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíſſimam prædicavé-

cavérunt, dicéntes: Unguéntum effúſum nomen tuum.
℣. Aſtitit regína à dextris tuis in veſtitu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Lectio v.

Verúmtamen non hoc tantùm, ſi diligénter atténdas, ſed céteras quoque virtútes ſinguláres prorſus invénies in María, quæ videbántur eſſe commúnes. Quæ enim vel Angélica púritas virginitáti illi áudeat comparári, quæ digna fuit Spíritus ſancti ſacrárium fieri, & habitáculum Filii Dei? Quanta verò, & quàm pretióſa humilitátis virtus cum tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum conſciéntia prorſus abſque delícto, imò cum tantæ grátiæ plenitúdine? unde tibi humílitas, & tanta humílitas, ò beáta? Digna planè, quam reſpíceret Dóminus. cujus decórem concupíſceret Rex, cujus odóre ſuavíſſimo ab ætérno illo patérni ſinus attraherétur accúbitu.
℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. ℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio vi.

Ecce jam quibus potúimus votis aſcendéntem te ad Filium dedúximus, & proſecúti ſumus ſaltem à longè, Virgo benedícta. Sit pietátis tuæ, ipſam quam apud Deum grátiam inveníſti notam fácere mundo, reis véniam, medélam ægris, puſíllis corde robur, afflíctis conſolatiónem, periclitántibus adjutórium, & liberatiónem ſanctis tuis précibus obtinéndo. In hac quoque die ſolemnitátis & lætítiæ, dulcíſſimum Maríæ nomen cum laude invocántibus ſérvulis, per te Regína clemens, grátiæ ſuæ múnera largiátur Jeſus Chriſtus Filius tuus, Dóminus noſter, qui eſt ſuper ómnia Deus benedíctus in ſæcula. Amen.
℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portáſti creatórem mundi: * Genuíſti qui te fecit. & in ætérnū pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuíſti. Glória Patri. Genuíſti.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. g

In illo témpore: Intrávit Jeſus in quoddam caſtéllum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum ſuam. Et réliqua.

Homilía ſancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. de Aſſumptione B. Mariæ.

Quid introíſſe eum dícimus in caſtéllum? Etiam in anguſtíſſimum virginális úteri diversórium introívit. Dénique & múlier quædam excépit illum in domum ſuam. Felix múlier, cujus domus, Salvatóre ſuſcépto, invénta eſt munda quidem, ſed planè non vácua. Quis enim vácuam díxerit, quam ſalútat Angelus grátia plenam? Neque hoc ſolùm, ſed adhuc quoque in eam ſuperventúrum áſſerit Spíritum ſanctum. Ad quid putas, niſi ut étiam ſuperímpleat eam? Ad quid, niſi ut adveniénte jam Spíritu plena ſibi, eódem ſuperveniénte, nobis quoque ſuperpléna & ſuperéffluens fiat?
℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis, * Proptéreà benedixit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptéreà,

Digitized by Google

Lectio viii.

INtret ergo domum Salvátor, & frequénter víſitet eam, quam pœnitens Lázarus mundat, ornat Martha, & María replet intérnæ dédita contemplatióni. Sed fortè curióſus quiſquam requírat, cur in præſenti Euangélica lectióne nulla prorſus Lázari méntio fiat. Arbitror ſanè, ne id quidem à propóſita ſimilitúdine diſſidére. Virginálem étenim domum intélligi volens Spíritus, ſíluit non incóngruè pœnitentiam, quæ malum útique comitátur. Abſit enim, ut próprii quidquam inquinamenti domus hæc aliquándo habuíſſe dicátur, ut in ea proinde ſcopa Lázari quærerétur.

℟. Beáta es virgo María Dei Génitrix, quæ credidiſti Dómino, perfécta ſunt in te quæ dicta ſunt tibi: ecce exaltáta es ſuper choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum noſtrum.

℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde.

Glória Patri. Intercéde.

Pro SS. mart. Timotheo, Hippolyto, & Symphoriano.

Lectio ix.

TImótheus Antiochénus, Romam véniens Melchíade ſummo Pontífice, cùm per annum ibi Chriſti fidem prædicáſſet, à Tarquínio Urbis Præfécto conjícitur in víncula: & poſt diutúrnas cárceris ærúmnas ad idóla perdúcitur, ut eis ſacríficet. Quam impietátem ſumma libertáte deteſtátus, acerbíſſimè cæditur, & excarnificátum corpus viva calce perfúnditur. In quibus aliíſque ſuppliciis conſtans martyr cápite pléctitur. Corpus via Oſtiénſi prope ſepúlchrum beáti Pauli Apóſtoli ſepelítur. Quo die étiam, Alexándro Imperatóre, apud Oſtia Tiberína Hippólytus Epíſcopus Portuénſis ob præcláram fidei confeſſiónem, mánibus pedibúſque ligátis, in altam fóveam aquis plenam præcipitátus, martyrio coronátus eſt, & ibídem à Chriſtiánis ſepúltus. Quo item die, Aureliáno Imperatóre, propter eámdem fidem Auguſtodúni Symphoriánus adoléſcens váriè tortus eſt. Qui dum ad últimum ſupplícium ducerétur, matrem ita clamántem áudiens: Nate, nate, meménto ætérnæ vitæ, cœlum ſúſpice, & ibi regnántem intuére: tibi enim vita non erípitur, ſed mutátur in mélius: fórtiter Jeſu Chriſti cauſa carníſici collum præbuit.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commem. SS. Timothei & ſoc. Aña. Veſtri capílli cápitis omnes numeráti ſunt: nolite timére, multis paſſéribus melióres eſtis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Oratio. Auxílium tuū. ut ſup.

In Veſperis fit commem. S. Philippi Benitii, ut infra.

DIE XXIII. AUGUSTI.

In feſto ſancti Philippi Benitii Confeſſ. Duplex minus.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter Orationem & Lectiones ſecundi Nocturni.

Antiphona. Similábo eum. ℣. Amávit eum. I.

Oratio.

DEus, qui per beátum Philíppum Confeſſórem tuū eximium nobis humilitátis exémplum tribuíſti: da fámulis tuis próſpera mundi ex ejus imitatióne deſpicere, & cœléſtia ſemper inquírere. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

PHilíppus ex nóbili Beniriórum família Florentiæ natus, futúræ ſanctitátis jam

inde ab incunábulis indícium præbuit; vix enim quintum ætátis menſem ingréſſus, linguam in voces mirificè ſolvit, hortatúſque fuit matrem, ut Deiparæ ſervis eleemóſynam impertíret. Adoléſcens, dum Paríſiis Litterárum ſtúdia cum pietátis ardóre conjúngeret, plúrimos ad cœléſtis pátriæ deſidérium inflammávit. Revérſus in pátriam, & ſingulári viſióne à beatíſſima Vírgine in Servórum ſuórum famíliam nuper inſtitútam vocátus, in Senárii montis antrum concéſſit, ubi áſperam quidem jugi córporis caſtigatióne, ſed Chriſti Dómini cruciátuum meditatióne ſuávem vitam duxit: indéque per univérſam penè Európam, magnámque Aſiæ partem, quam Evangélicis prædicatiónibus obívit, ſodalítia Septem Dolórum Dei Matris inſtítuit, ſuúmque Ordinem exímio virtútum exémplo propagávit.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Divínæ charitátis & Cathólicæ fidei dilatándæ ardóre veheménter accénſus, ſui Ordinis Generális relúctans, atque invítus renuntiátus, Fratres ad prædicándum Chriſti Evangélium in Scythiam miſit; ipſe verò plúrimas Itáliæ urbes concúrſans, gliſcéntes in eis cívium diſcórdias compóſuit, multáſque ad Románi Pontíficis obediéntiam revocávit, nihílque de ſtúdio aliénæ ſalútis omíttens, perditíſſimos hómines è vitiórum cœno ad pœniténtiam, ac Jeſu Chriſti amórem perdúxit, Oratióni ſummópere addíctus, ſæpè in éxtaſim rapi viſus eſt. Virginitátem verò ádeò cóluit, ut ad extrémum uſque ſpíritum voluntáriis ac duríſſimis ſupplíciis illibátam cuſtodíerit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Efflóruit in eo júgiter ſinguláris erga páuperes miſericórdia, ſed præcípuè cùm apud Camiliánum agri Senénſis vicum lepróſo nudo eleemóſynam peténti própriam, qua indútus erat, veſtem fuit elargítus; qua ille contéctus, ſtatim à lepra mundátus eſt: cujus miráculi cùm longè latéque fama manáſſet, nonnúlli ex Cardinálibus, qui Vitérbium, Clemente quarto vita functo, pro ſucceſſóre deligéndo convénerant, in Philíppum, cujus cœléſtem étiam prudéntiam perſpéctam habébant, intendérunt. Quo compérto vir Dei, ne fortè Paſtorális regíminis onus ſubíre cogerétur, apud Tuniátum montem támdiu delítuit, donec Gregórius décimus póntifex máximus fúerit renuntiátus; ubi Bálneis, quæ étiam hódie ſancti Philíppi vocántur, virtútem ſanándi morbos ſuis précibus impetrávit. Dénique Tudérti anno milléſimo ducentéſimo octogéſimo quinto in Chriſti Dómini è cruce pendéntis ampléxu, quem ſuum appellábat librum, ſanctíſſimè ex hac vita migrávit. Ad ejus túmulum cæci viſum, claudi greſſum, mórtui vitam recepérunt. Quibus aliíſque plúrimis fulgéntem ſignis Clemens décimus Póntifex máximus Sanctórum número adſcripſit.

Digitized by Google

℟. Iſte homo perfecit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Noct. Homil. venerabilis Bedæ Presbyt., in Euang. Nolite timére puſillus grex, ut in eodem Communi ſecundo loco. lvi.

Nona Lectio legitur de Vigilia S. Bartholomæi Apoſtoli, ubi Feſtum ipſius celebratur die xxiv. Homilia in Euangel. Hoc eſt præcéptum meum. ut in Vigilia Apoſtolorum. i. cum commem. ejuſdem in Laudibus Antiphona & ℣. de Feria occurrenti, ut in Pſalterio. Oratio.

DA quæſumus omnípotens Deus: ut beáti Bartholomæi Apóſtoli tui, quam prævenímus, veneránda ſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat & ſalútem. Per Dóminũ.

Veſperæ de S. Bartholomæo Apoſtolo, cum commem. S. Philippi, ubi Feſtum ipſius celebratur die ſequenti, Aña. Hic vir deſpíciens. ℣. Juſtum dedúxit. liv. Oratio. Deus, qui beátum Philippum. ut ſup.

EODEM DIE.

In feſto SS. martyrum Liberati, Bonifacii & ſociorum.

Semiduplex.

Quod transfertur in primam diem non impeditam.

Ubi verò feſtum S. Bartholomæi celebratur die xxv. Auguſti, de SS. martyribus Liberato & ſociis fit Officium die ſequenti, cum comm. Vigiliæ. Aña. Iſtórum eſt. ℣. Lætámini. de Communi plurimorum Mart. xxvi. Oratio.

DEus, qui nos ánnua ſanctórum mártyrum tuórum Liberáti, Bonifácii, & ſociórum ſolemnitáte lætíficas; concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

CUm Hunneríeus Vvandalórum Rex dirè Cathólicos in Africa perſequebátur, Liberátus, Bonifácius, Servus, Rústicus, Rogátus, Séptimus, & Máximus glorióſo certámine illúſtre Cathólicæ fidei teſtimónium reddidérunt. Nam ex monaſtério Capsénſis territórii, ubi monáſticam vitam, quam ſanctus Auguſtínus in Africam invéxerat, profitebántur; Hunneríci juſſu Cartháginem attrácti, blandítiis & promíſſis eórum conſtántia váriè tentáta eſt. Sed cùm Ariánam impietátem conſtantíſſimè execraréntur, in tetérrimum cárcerem conjécti, immáni catenárum póndere onerántur. Cùm verò ad eos fieret concúrſus Catholicórum, eóſdem ad fidei conſtántiam hortabántur, atque pro eádem tuénda ad mortem fórtiter ſubeúndam accendébant. Quod ubi reſcívit Hunneríeus, vehemènter excandéſcens, ſanctos viros exquiſítis torméntis cruciári jubet; navímque ímperat lignórum aridórum fáſcibus impléri, atque in eádem omnes alligátos, in médio pélago, ſuppóſito igne concremári.

℟. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in Mari rubro via ſine impediménto. ℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

DE cuſtódia edúcti, álacres & gaudéntes ad ſupplicium

Digitized by Google

cium properábant, per urbis vicos, & cómpita Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, una voce decantántes. Votíva, inquiébant, nobis hæc dies eſt, & omni feſtivitáte hilárior: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis, quando pro fide Dómini Dei noſtri ſubímus ſupplícia, ne amittámus cœléſtis fidei induméntum. Sed præter céteros Máximi, qui adhuc puer erat, virtus miráculo fuit. Cùm enim nefárii hómines illum à recta in Deum fide abdúcere, atque à Sanctórum consórtio ſeparáre váriis ártibus tentárent, ſeníli ipſe gravitáte clamávit: Nemo me séparet à ſancto Patre meo Liberáto, & frátribus meis, qui me in Monaſtério nutrivérunt, cum quibus aſsíduè versátus ſum, & cum iíſdem præclára morte defúngi in votis hábeo, unà ævo fruitúrus ſempitérno. Simul nos Dóminus vóluit ſeptem congregári, nequídquam rudem ætátem flecti poſſe ſperétis: ſimul dignábitur omnes martyrii láurea decoráre, quando nemo períre pótuit de ſeptenário illo número felícium Machabæórum. Ita nobis fórtiter pugnántibus númerus conſtábit. Nemo desértor à ſignis abſcédet.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: *Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Inter hæc ad arsúrum in aquis rogum efferúntur, navigióque impóſitis exténſis mánibus pedibúſque ad ſubjécta buſti ligna configúntur. Fruſtrà tamen à miníſtris rogo ſubjéctæ faces, árida licèt matéria ſemper divínitus ignem reſpuénte. Quare Hunnerícus furóre ſimul ac rubóre plenus, remórum véctibus eos necári jubet; atque ita ad unum omnes cápite comminúto ſpíritum Dómino reddidérunt. Cùm verò Sanctórum córpora tyránni juſſu, ut profúndo mergeréntur, in altum projécta fuiſſent, illicò pélagus líttori réddidit illæſa. Quo miráculo, licèt perfídia cóntumax, tyránni mens concúſſa eſt. Quæ autem ad ſpectáculum convénerat Catholicórum multitúdo, gaudens ipſa ſanctórum Mártyrum córpora Carthágine in monaſtério Biguæ célebri pompa ſepelívit. Nóbile certámen conſummárunt anno poſt Chriſtum natum quadringentéſimo octogéſimo quarto. Eórum memória décimo ſexto Kaléndas Septémbris in tábulas Eccleſiáſticas reláta eſt; quæ ut celébrior eſſet, Clemens décimus Póntifex máximus ipsórum diem natálem, ab ejus Religiónis ſodálibus celebrári indúlſit die vigéſima tértia Augúſti.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum: *Quóniam donum, & pax eſt eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam donum.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si quis vult

Digitized by Google

vult poſt me veníre, ábneget ſemetípſum, & tollat crucem ſuam,& ſequátur me. Et réliq.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 29. in natali plurimorum Martyrum, tom. 1. ſupplem.

QUid eſt, Si quis vult poſt me veníre, neget ſemetípſum, & tollat crucem ſuam, & ſequátur me? Intellígimus quid eſt, tollat crucem ſuam: ſuſtíneat tribulatiónem ſuam. Tollat enim, eſt, ferat, súfferat. Patiénter, inquit, accípiat ómnia, quæ pátitur propter me, & ſequátur me. Quò? quò eum nóvimus iſſe poſt reſurrectiónem. Aſcéndit enim in cœlum, & ſedet ad déxteram Patris. Ibi nos étiam collocávit. Interim præcédat ſpes, ut ſequátur res. Quómodo debet præcédere ſpes? Novérunt qui áudiunt: Surſum cor.

℟. Propter teſtaméntum Dómini, & leges patérnas, ſancti Dei perſtitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit ſemper ſpíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus. Lectio viii.

REſtat autem quærere, quantum ádjuvat Dóminus, & diſcútere, & illo aperiénte intráre, & illo donánte inveníre, & vobis quod inveníre potuérimus deprómere, quid ſit quod ait: Neget ſe. Quómodo negat ſe, qui amat ſe? Ita verò ratiónis eſt, ſed humánæ, qui amat ſe. Sed dixit Deus hómini: Neget ſe, ſi amat ſe. Amándo enim ſe, perdit ſe: negándo ſe, invenit ſe. Qui amat, inquit, ánimam ſuam, perdet eam. Juſſit qui novit quid júbeat, quia ſcit consúlere, qui pótuit inſtrúere: & novit reparáre, qui dignátus eſt creáre.

℟. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúſo ſánguine ſecúti ſunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléſtia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes. Lectio ix.

QUi amat, perdet. Luctuóſa res eſt pérdere quod amas. Sed intérdum & agrícola perdit quod séminat. Profert, ſpargit, ábjicit, óbruit. Quid miráris? Iſte contémptor & pérditor, avárus eſt meſſor. Quid factum ſit, hiems & æſtas probávit. Oſténdit tibi gáudium mentis, consílium ſeminántis. Ergo qui amat ánimam ſuam, perdet eam. Qui fructum in ea quærit, ſéminet eam. Hoc eſt ergo, neget ſe, ne pervérsè eam amándo, perdat ſe. Nemo enim eſt, qui non ſe amet: ſed rectus amor eſt quæréndus, pervérſus cavéndus.

Te Deum laudámus. 12.

Ubi verò hoc Feſtum transfertur ad diem xxiv. nona Lectio erit de Vigilia, Homilia in Euangelium. Hoc eſt præcéptum meum. ut in Vigilia Apoſtolorum; & de ea fiet commem. in Laudibus, ut ſupra, 532. & ad Veſperas omnia de S. Bartholomæo ſine commem. SS. Martyrum.

DIE XXIV. AUGUSTI.

In Vigilia ſancti Bartholomæi Apoſtoli.

Romæ celebratur Feſtum ejuſdem die xxv Auguſti; & hodie fit Officium de SS. martyribus Liberato & ſociis cum nona Lectione & commem. Vigiliæ in Laudibus ut ſuprà.

DIE XXIV. vel XXV. AUGUSTI.

In feſto S. Bartholomæi Apoſtoli. Duplex ii. Claſſis.

Omnia de Communi Apoſtolorum, præter ea quæ hic ſunt propria.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

OMnipotens ſempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam ſanctámque lætítiam in beáti Apóſtoli tui Bartholomæi feſtivitáte tribuiſti: da Eccléſiæ tuæ, quæſumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quod dócuit. Per Dóminum noſtrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Epiſtola prima ad Corinthios. Sic nos exíſtimet. ut in Communi Apoſtol. iv.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

BArtholomæus Apóſtolus, Galilæus, cùm in Indiam citerióṙem, quæ ei in orbis terrárum ſortitióne ad prædicándum Jeſu Chriſti Euangélium obvénerat, progréſſus eſſet; advéntum Dómini Jeſu juxta ſancti Matthæi Euangélium illis Géntibus prædicávit. Sed cùm in ea província plúrimos ad Jeſum Chriſtum convertíſſet, multos labóres, calamitatéſque perpéſſus venit in majórem Arméniam.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſpléndidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti.

Lectio v.

UBi Polymium regem, & cónjugem ejus, ac prætéreà duódecim civitátes ad Chriſtiánam fidem perdúxit. Quæ res in eum magnam invídiam concitávit illíus gentis ſacerdótum. Nam uſque ádeò Aſtyagem Polymii regis fratrem in Apóſtolum incendérunt, ut is vivo Bartholomæo pellem crudéliter detrahi júſſerit, ac caput abſcíndi: quo in martyrio ánimam Deo réddidit.

℟. Beáti eſtis cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis. ℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

EJus corpus Albáni, quæ eſt urbs majóris Arméniæ, ubi is paſſus fúerat, ſepúltum eſt: quod póſteà ad Líparam inſulam delátum, inde Beneventum translátum eſt: poſtrémò Romam ab Othóne tértio Imperatóre portátum, in Tíberis ínſula, in Eccléſia ejus nómine Deo dicáta collocátum fuit. Agitur autem Romæ dies feſtus octávo Kaléndas Septémbris, & per octo conſequéntes dies illa Baſílica magna pópuli frequéntia celebrátur.

℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Modò. Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 6. b

IN illo témpore: Exiit Jeſus in montem oráre, & erat pernóctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus eſſet, vocávit diſcípulos ſuos. Et réliqua.

Homilía S. Ambróſii Epiſcopi, Lib. 5. Comment. in Luc. 6. poſt initium.

OMnes magni, omnes ſublímes montem aſcéndunt. Non enim cuicúmque Prophéta dicit: Aſcénde in montem excélſum qui euangelizas Sion: exálta in virtúte vo-

Digitized by Google

vocem tuam, qui euangelízas Jerúſalem. Non veſtigiis corporálibus, ſed factis ſublimióribus in hunc montem aſcénde, & ſéquere Chriſtum, ut ipſe eſſe mons poſſis. Montes enim in circúitu ejus. Quare in Euangélio invénies ſolos cum Dómino montem aſcendiſſe diſcípulos. Orat ergo Dóminus, non ut pro ſe óbſecret, ſed ut pro me ímpetret. Nam etſi ómnia poſúerit Pater in poteſtáte Fílii: Fílius tamen ut hóminis formam implêret, obſecrándum Patrem putat eſſe pro nobis, quia advocátus eſt noſter.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavêrunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amici Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

ET erat, inquit, pernóctans in oratióne Dei. Spécies tibi Chriſtiáne datur, forma præſcríbitur, quam débeas æmulári. Quid enim te pro ſalúte tua fácere opórtet, quando pro te Chriſtus in oratióne pernóctat? Quid te fácere cónvenit, cùm vis áliquod pietátis officium adoríri, quando Chriſtus miſsúrus Apóſtolos, orávit priùs, & ſolus orávit? Nec uſquam álibi, ſi non fallor, oráſſe cum Apóſtolis reperítur: ubíque ſolus óbſecrat. Dei enim conſílium humána vota non cápiunt: nec quiſquam interiórum poteſt eſſe párticeps Chriſti.

℟. Iſti ſunt viri ſancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam ſempitérnam: * Quorum doctrína fulget Eccléſia, ut ſole luna.
℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam. Quorum doctrína. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

VOcávit, inquit, diſcípulos ſuos, & elégit duódecim ex ipſis, quos ad propagándum auxílium ſalútis humánæ per terrárum orbem ſatóres fidei deſtináret. Simul advérte cœléſte conſílium, Non ſapiéntes áliquos, non dívites, non nóbiles, ſed piſcatóres & publicános, quos dirígeret, elégit: ne traduxíſſe prudéntia, ne redemíſſe divítiis, ne poténtiæ nobilitatíſque auctoritáte traxíſſe áliquos ad ſuam grátiam viderétur: ut veritátis rátio, non diſputatiónis grátia prævaléret. Te Deum laudámus. 12.

In ſecundis Veſperis fit commem. S. Ludovici Regis.

DIE XXV. AUGUSTI.

In feſto S. Ludovici Confeſſoris. Semiduplex.

Antiph. Similábo eum viro ſapiénti, qui ædificávit domum ſuam ſupra petram. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui beátum Ludovícum Confeſsórem tuum de terréno regno ad cœléſtis regni glóriam tranſtuliſti: ejus quæſumus méritis & interceſſióne, Regis regum Jeſu Chriſti Fílii tui fácias nos eſſe consórtes. Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum.

Ubi verò Feſtum S. Bartholomæi celebratur die xxv. de S. Ludovico fit die xxvi. & in Hymn. Iſte Cōfeſſor, dicatur, Hac die lętus méruit ſuprémos Laudis honóres.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

LUdovícus nonus Gálliæ Rex, duódecim annos natus, patre amiſſo, & in Blanchæ matris ſanctíſſima diſciplína

plina educátus, cùm jam vigéſimum annum in regno ágeret, in morbum incidit: quo témpore cogitávit de recuperánda poſſeſſióne Jeroſolymórum. Quamóbrem ubi convaluiſſet, vexíllum ab Epíſcopo Pariſiénſi accépit: deínde mare cum ingénti exércitu trajíciens, primo prælio Saracénos fugávit. Sed cùm ex peſtiléntia magna mílitum multitúdo periíſſet, victus ipſe captúſque eſt.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

REbus póſteà cum Saracénis compóſitis, liber rex exercitúſque dimíttitur. Quinque annis in Oriénte commorátus, plúrimos Chriſtiános à barbarórum servitúte redémit, multos étiam infidéles ad Chriſti fidem convértit; prætéreà áliquot Chriſtianórum urbes reféćit ſuis ſúmptibus. Interim mater ejus migrat è vita: quare domum redíre cógitur, ubi totum ſe dedit pietátis officiis.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et.

Lectio vi.

MUlta ædificávit monaſtéria, & páuperum hoſpítia: beneficéntia egéntes ſublevábat, frequens visébat ægrótos: quibus ipſe non ſolùm ſuis ſúmptibus ómnia ſuppeditábat, ſed étiam, quæ opus erant, mánibus miniſtrábat. Veſtítu vulgári utebátur, cilício ac jejúnio corpus aſsiduè affligébat. Sed cùm íterùm tranſmiſíſſet, bellum Saracénis illatúrus, jamque caſtra in eórum conſpéctu poſuíſſet; peſtiléntia decéſſit in illa oratióne: Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Ejus corpus póſteà Lutétiam Pariſiórum tranſlátum eſt, quod in célebri ſancti Dionyſii templo aſſervátur, & cólitur; caput verò in ſacra Æde ſanctæ Capéllæ. Ipſe clarus miráculis à Bonifácio Papa octávo in Sanctórum númerum eſt relátus.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 19. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere ſibi regnum, & revérti. Et réliqua.

Homilía ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 8. in Lucam.

BOnus ordo, ut vocatúrus Gentes, & Judæos juſsúrus intérfici, qui noluérunt regnáre ſuprà ſe Chriſtum, hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur: Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fieri? ut quid ab eo, qui nihil recépit, exígitur? non mediócris iſta eſt mna, quam ſuprà múlier Euangélica, quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine querela, verus Dei cultor, ábſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe intercédat.

Lectio VIII.

DEnique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortáſſe iſte morália habet, quia quinque ſunt córporis ſenſus: ille dupplícia, ideſt, myſtica legis, & morália probitátis. Unde & Matthæus quinque talénta, & duo talénta pósuit. In quinque taléntis, ut ſint morália, in duóbus utrúmque myſticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi veſtri præcincti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio IX.

ET hìc póſſumus decem mnas, decem verba intellígere, ideſt legis doctrínam; quinque autem mnas, magiſtéria diſciplínæ. Sed legiſperítum in ómnibus volo eſſe perfectum. Non enim in ſermóne, ſed in virtúte eſt regnum Dei. Benè autem, quia de Judæis dicit, duo ſoli multiplicátam pecúniam déferunt; non útique æris, ſed diſpenſatiónis uſúris. Alia eſt enim pecúniæ fœnebris, ália doctrínæ cœléſtis uſúra.

Te Deum laudámus. 12.

DIE XXVI. AUGUSTI.

S. Zephyrini Papæ & martyris,

Ant. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. de Communi unius Martyris. XVI.

Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: ut beáti Zephyríni mártyris tui atque Pontíficis, cujus gaudémus méritis, inſtruámur exémplis. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

Lectio III.

ZEphyrínus Románus, Sevéro Imperatóre ad regéndam Eccléſiam aſſúmptus, ſancívit, ut qui ordinándi eſſent, opportúno témpore, & multis præſéntibus cléricis & láicis, de more ſacris initiaréntur: doctíque ac ſpectátæ vitæ hómines ad id officii munus deligeréntur. Decrévit prætéreà, ut rem divínam faciénti Epíſcopo Sacerdótes omnes aſtárent. Idem inſtítuit, ut Patriárcha, Primas, Metropolitánus advérſus Epíſcopum non ferant ſenténtiam, niſi Apoſtólica auctoritáte fulti. Vixit in Pontificátu annos decem & octo, dies decem & octo. Hábuit Ordinatiónes quátuor menſe Decémbri, quibus creávit Presbýteros trédecim; Diáconos ſeptem, Epíſcopos per divérſa loca trédecim. Antoníno Imperatóre martyrio coronátus eſt, & ſepúltus via Appia prope cœmetérium Calliſti, séptimo Kaléndas Septémbris.

Te Deum laudámus. 12.

DIE XXVII. AUGUSTI.

Vigilia S. P. N. Auguſtini Epiſcopi cum jejunio.

Fit Officium de Feria, ut habetur in Rubricis generalibus de Vigiliis quæ jejunantur.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio I. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris. Et réliqua.

Ho-

Digitized by Google

Homilía S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

De Verb. Domini, ſerm. 39. cap. 1.

AB amóre ſæculi hujus vocáti ſumus, ut áliud ſæculum ſperémus, & diligámus. In hoc abſtinére nos debémus ab ómnibus illícitis concupiſcéntiis, hoc eſt, lumbos accínctos habére debémus: & fervére, & lucére in opéribus bonis, hoc eſt, lucérnas ardéntes habére. Dixit enim ipſe Dóminus diſcípulis ſuis álio loco Euangélii: Nemo accéndit lucérnam, & ponit eam ſub módio, ſed ſuper candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo ſunt. Et ut oſténderet unde dicébat, ſubjécit & ait: Sic lúceat lumen veſtrum coram homínibus, ut vídeant bona facta veſtra, & glorifícent Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt.

Reſponſoria dicuntur de Feria currente. Lectio ii.

IDeò lumbos noſtros accínctos eſſe vóluit, & lucérnas ardéntes. Quid eſt, lumbos accínctos? Declína à malo. Quid eſt lucére? Quid eſt lucérnas ardéntes habére? Hoc eſt: Et fac bonum. Quid eſt quod adjúnxit, & ait: Et vos símiles eſtóte homínibus expectántibus Dóminum ſuum, quando véniat à núptiis: niſi quod in illo Pſalmo ſéquitur: Inquíre pacem, & ſéquere eam? Hæc tria, hoc eſt, abſtinéntia à malo, & operátio boni, & ſpes præmii ætérni, commemoráta ſunt in Actibus Apoſtolórum, ubi ſcriptum eſt: Quia docébat eos Paulus de continéntia, de juſtítia, & ſpe vitæ ætérnæ.

Lectio iii.

AD continéntiam pértinet, Sint lumbi veſtri accíncti: ad juſtítiam pértinet, Et lucérnæ ardéntes: ad expectatiónem Dómini pértinet, Quæ eſt ſpes vitæ ætérnæ. Ergo declína à malo, hæc eſt continéntia, hi ſunt lumbi accíncti: & fac bonum, hæc eſt juſtítia; hæ ſunt lucérnæ ardéntes: quære pacem, & ſéquere eam, hæc eſt expectátio futúri ſæculi. Ergo ſímiles eſtóte homínibus expectántibus Dóminum ſuum, quando véniat à núptiis.

Ad Laudes ut in Pſalterio. Et dicuntur Preces feriales flexis genibus. 44. Oratio.

DA quæſumus omnipotens Deus: ut beáti Patris noſtri Auguſtíni Confeſſóris tui atque Pontíficis, quam prævenímus, veneránda ſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & ſalútem. Per Dóminum noſtrum.

Si hæc Vigilia venerit in Dominica, tunc de ea fiet in Sabbato cum commemor. in Laudibus S. Zephyrini Papæ & martyris, Antiph. Qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam. ℣. Juſtus ut palma florébit.

℞. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Præſta quæſumus, ut ſuprà, 538.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN FESTO S. P. N. AUGUSTINI

Epiſcopi & Confeſſoris atque Eccleſiæ Doctoris. Duplex primæ Claſſis.

AD VESPERAS,

Antiphona.

LÆtáre Mater noſtra Jerúſalem, quia Rex tuus diſpenſatórem ſtrénuum, & civem fideliſſimum de ſervitúte Babylónis tibi redémit Auguſtínum.

Pſalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Aña. Auguſtíni Mater devotiſſima, quem carne priùs pepérerat mundo, charitátis viſcéribus póſtmodum multo sémine lacrymárũ génuit Chriſto. Aña. Diſtulit tamen diu Baptíſmi grátiã, quia tumens ináni Philoſophía, volébat humána ratióne comprehéndere, quod pia mens vivacitáte fidei nítitur apprehéndere.

Aña. Surgens autem poſt multos circúitus errórum, circuíbat civitátem per vicos & platéas quærèndo verum ánimæ virum, pro quo ne morerétur, dignum judicáret mori, ut ejus ſemper inhæréret amóri.

Aña. Invéntus ígitur à cuſtódibus civitátis, & pállio vetuſtátis exútus (diligénter pertractáta cum illis veritáte) quem deſiderábat invénit, & caſtis ejus ampléxibus ardénter inhæſit.

Capitulum. Eccli. 50.

ECce ſacérdos magnus, qui in vita ſua ſuffúlſit domum, & in diébus ſuis corroborávit templum. Templi étiam altitúdo ab ipſo fundáta eſt, duplex ædificátio, & excélſi parietes templi.

Hymnus.

MAgne Pater Auguſtíne,
Preces noſtras ſúſcipe,
Et per eas Conditóri
Nos uníre ſátage,
Atque rege gregem tuum
Summum decus Præſulum.

Amatórem paupertátis
Te colláudant páuperes:
Aſſertórem veritátis
Amant veri júdices;
Frangis nobis favos mellis,
De Scriptúris diſſerens.

Quæ obſcúra priùs erant,
Nobis plana fáciens;
Tu de verbis Salvatóris
Dulcem panem cónficis,
Et propínas potum vitæ
De Pſalmórum néctare.

Tu de vita Monachórum
Sanctam ſcribis régulam,
Quam qui amant, & ſequúntur,
Viam tenent régiam,
Atque tuo ſancto ductu
Rédeunt ad pátriam.

Regi regum ſalus, vita,
Decus, & impérium,
Trinitáti laus & honor
Sit per omne ſæculum,
Qui concíves nos adſcríbat
Supernórum cívium. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Auguſtíne. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Ad Magnificat Antiphona.

Adeſt nobis dies célebris, quo ſolútus nexu carnis ſanctus præſul Auguſtínus, aſſúmptus eſt cum Angelis; ubi gaudet cum Prophétis, lætátur

cum

Digitized by Google

cum Apóſtolis, quorum plenus ſpíritu, quæ prædixérunt myſtica, fecit nobis pérvia, poſt quos ſecúnda diſpensándi verbi Dei primus refúlſit grátia.

Oratio.

DEus, qui abditióra ſapiéntiæ tuæ arcána beáto Patri Auguſtíno revelándo, & divínæ Charitátis flammas in ejus corde excitándo, miráculum colúmnæ nubis & ignis in Eccléſia tua renováſti: concéde; ut ejus ductu mundi vórtices felíciter tranſeámus, & ad ætérnam promiſſiónis pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Magnus Dóminus, & laudábilis valdè: * Qui de ténebris Géntium lumen Eccléſiæ ſuæ vocávit Auguſtínum.

Pſalm. Venite, exultémus. I.

Hymnus. Magne Pater. ut in Veſperis, 541.

In primo Nocturno, Antiph. Apéruit Auguſtínus códicem Apoſtólicum, & conjéctis óculis ad primum capítulum, legit: Induímini Dóminum Jeſum Chriſtum: & ſtatim quaſi infúſa luce ſecuritátis, ab eo omnes dubietátis ténebræ diffugérunt.

Pſalmus I.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit: * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum, * quod fructũ ſuũ dabit in témpore ſuo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tamquam pulvis, quam prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non reſúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum: * & iter impiórum períbit.

Ana. Apéruit Auguſtínus códicem Apoſtólicum, & conjéctis óculis ad primum capítulum, legit: Induímini Dóminum Jeſum Chriſtum, & ſtatim quaſi infúſa luce ſecuritátis, ab eo omnes dubietátis ténebræ diffugérunt.

Antiphona. Inſinuávit ergo per litteras ſancto viro Ambróſio præſens votum ſuum: & ut monéret quid ſibi de libris ſanctis legéndum eſſet, quò percipiéndæ Chriſtiánæ grátiæ áptior fieret atque parátior.

Pſalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérſus Dóminum, & advérſus Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui judicátis terram.

Digitized by Google

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.
Cùm exárserit in brevi ira ejus * beáti omnes qui confidunt in eo.
Aña. Insinuávit ergo per lítteras sancto viro Ambrósio præsens votum suum: & ut monéret quid sibi de libris sanctis legéndum esset, quò percipiéndæ Christiánæ grátiæ áptior fieret atque parátior.
Aña. At ille jussit Isaíam Prophétam: quòd præ céteris Euangélii, vocationísque Géntium sit prænuntiátor apértior.
Psalmus 3.
Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus:
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.
Aña. At ille jussit Isaíam Prophétam: quòd præ céteris Euangélii, vocationísque Géntium sit prænuntiátor apértior.
℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bñō. Benedictióne perpétua.

De libro Ecclesiástici.
Lectio i. Cap. 50.
Ecce sacérdos magnus, qui in vita sua suffúlsit domum, & in diébus suis corroborávit templum. Templi étiam altitúdo ab ipso fundáta est, duplex ædificátio, & excélsi paríetes templi. In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, & quasi mare adimpléti sunt supra modum. Qui curávit gentem suam, & liberávit eam à perditióne. Qui præváluit amplificáre civitátem, qui adéptus est glóriam in conversatióne gentis: & ingréssum domus & átrii amplificávit.
℟. Invénit se Augustínus longè esse à Deo in regióne dissimilitúdinis: tamquam audíret vocem Dei de excélso: Cibus sum grándium, * Cresce, & manducábis me.
℣. Nec tu me mutábis in te, sicut cibum carnis tuæ, sed tu mutáberis in me. Cresce.
Bño. Unigénitus Dei Fílius.
Lectio ii.
Quasi stella matutína in médio nébulæ, & quasi luna plena in diébus suis lucet. Et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, & quasi flos rosárum in diébus vernis, & quasi lília quæ sunt in tránsitu aquæ, & quasi thus rédolens in diébus æstátis. Quasi ignis effúlgens, & thus ardens in igne. Quasi vas auri sólidum ornátum omni lápide pretióso. Quasi olíva pullulans, & cypréssus in altitúdine se extóllens.
℟. Sensit ígitur, & expértus est, non esse mirum, quòd paláto non sano pœna est panis, qui sano est suávis: * Et óculis ægris odiósa est lux, quæ puris est amábilis.
℣. Propter iniquitátem corripuísti hóminem, & tabéscere se-

cum Apóſtolis, quorum plenus ſpíritu, quæ prædixérunt myſtica, fecit nobis pérvia, poſt quos ſecúnda diſpensándi verbi Dei primus refúlſit grátia.

Oratio.

Deus, qui abditióra ſapiéntiæ tuæ arcána beáto Patri Auguſtíno revelándo, & divínæ Charitátis flammas in ejus corde excitándo, miráculum colúmnæ nubis & ignis in Eccléſia tua renováſti: concéde; ut ejus ductu mundi vórtices felíciter tranſeámus, & ad ætérnam promiſſiónis pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Magnus Dóminus, & laudábilis valdè: * Qui de ténebris Géntium lumen Eccléſiæ ſuæ vocávit Auguſtínum.

Pſalm. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Magne Pater. ut in Veſperis, 541.

In primo Nocturno, Antiph. Apéruit Auguſtínus códicem Apoſtólicum, & conjéctis óculis ad primum capítulum, legit: Induímini Dóminum Jeſum Chriſtum: & ſtatim quaſi infúſa luce ſecuritátis, ab eo omnes dubietátis ténebræ diffugérunt.

Pſalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit: * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum, * quod fructū ſuū dabit in témpore ſuo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tamquam pulvis, quam prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum: * & iter impiórum períbit.

Ant. Apéruit Auguſtínus códicem Apoſtólicum, & conjéctis óculis ad primum capítulum, legit: Induímini Dóminum Jeſum Chriſtum, & ſtatim quaſi infúſa luce ſecuritátis, ab eo omnes dubietátis ténebræ diffugérunt.

Antiphona. Inſinuávit ergo per litteras ſancto viro Ambróſio præſens votum ſuum: & ut monéret quid ſibi de libris ſanctis legéndum eſſet, quò percipiéndæ Chriſtiánæ grátiæ áptior fíeret atque parátior.

Pſalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérſus Dóminum, & advérſus Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite diſciplínam, ne quando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.
Cùm exárſerit in brevi ira ejus * beáti omnes qui confídunt in eo.
Aña. Inſinuávit ergo per lítteras ſancto viro Ambróſio præſens votum ſuum: & ut monéret quid ſibi de libris ſanctis legéndum eſſet, quò percipiéndæ Chriſtiánæ grátiæ áptior fieret atque parátior.
Aña. At ille juſſit Iſaíam Prophétam: quòd præ céteris Evangélii, vocationíſque Géntium ſit prænunciátor apértior.
Pſalmus 3.

Domine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſúrgunt advérſum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.
Tu autem Dómine ſuſcéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.
Ego dormívi, & ſoporátus ſum: * & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, ſalvum me fac Deus meus:
Quóniam tu percuſsíſti omnes adverſántes mihi ſine cauſa: * dentes peccatórum contriviſti.
Dómini eſt ſalus: * & ſuper pópulum tuum benedictio tua.
Aña. At ille juſſit Iſaíam Prophétam: quòd præ céteris Evangélii, vocationíſque Géntium ſit prænunciátor apértior.
℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum. Pater noſter.
Abſolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.

De libro Eccleſiáſtici.
Lectio i. Cap. 50.

Ecce ſacérdos magnus, qui in vita ſua ſuffúlſit domum, & in diébus ſuis corroborávit templum. Templi étiam altitúdo ab ipſo fundáta eſt, duplex ædificátio, & excélſi paríetes templi. In diébus ipſíus emanavérunt pútei aquárum, & quaſi mare adimpléti ſunt ſupra modum. Qui curávit gentem ſuam, & liberávit eam à perditióne. Qui præváluit amplificáre civitátem, qui adéptus eſt glóriam in converſatióne gentis: & ingréſſum domus & átrii amplificávit.
℟. Invénit ſe Auguſtínus longè eſſe à Deo in regióne diſſimilitúdinis: tamquam audíret vocem Dei de excélſo: Cibus ſum grándium, * Creſce, & manducábis me.
℣. Nec tu me mutábis in te, ſicut cibum carnis tuæ, ſed tu mutáberis in me. Creſce.
Bño. Unigénitus Dei Filius.

Lectio ii.

Quaſi ſtella matutína in médio nébulæ, & quaſi luna plena in diébus ſuis lucet. Et quaſi ſol refúlgens, ſic ille effúlſit in templo Dei. Quaſi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, & quaſi flos roſárum in diébus vernis, & quaſi lília quæ ſunt in tránſitu aquæ, & quaſi thus rédolens in diébus æſtátis. Quaſi ignis effúlgens, & thus ardens in igne. Quaſi vas auri ſólidum ornátum omni lápide pretióſo. Quaſi olíva púllulans, & cypréſſus in altitúdine ſe extóllens.
℟. Senſit ígitur, & expértus eſt, non eſſe mirum, quòd paláto non ſano pœna eſt panis, qui ſano eſt ſuávis: * Et óculis ægris odióſa eſt lux, quæ puris eſt amábilis.
℣. Propter iniquitátem corripuíſti hóminem, & tabéſcere ſe-

Digitized by Google

feciſti ſicut aráneam ánimam ejus. Et óculis.
Bno. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

IN accipiéndo ipſum ſtolam glóriæ, & veſtíri eum in conſummatiónem virtútis. In aſcénſu altáris ſancti, glóriam dedit ſanctitátis amíctum. In accipiéndo autem partes de manu ſacerdótum, & ipſe ſtans juxta aram. Et circa illum coróna fratrum: quaſi plantátio cedri in monte Líbano, ſic circa illum ſtetérunt quaſi rami palmæ, & omnes filii Aaron in glória ſua.
℟. Tunc verò inviſibília Dei per ea quæ facta ſunt, intelléćta conſpéxit; ſed áciem figere non váluit, quia non ſecum ferébat, niſi amántem memóriam: * Et quaſi olfácta deſiderántem, quæ comédere nondum poſſet.
℣. Quid autem ſacraménti habéret, Verbum caro factum eſt, nec ſuſpicári quidem pótuerat. Et quaſi.
Glória Patri. Et quaſi.
In ſecundo Nocturno, Aña. Verúmtamen primam hujus lectiónem non intélligens, totúmque tale árbitrans, diſtulit repeténdum exercitátior in Domínico elóquio.

Pſalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilatáſti mihi.
Miſerére mei, * & exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.
Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.
Sacrificáte ſacrificium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino. * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?
Signátum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine: * dedíſti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.
In pace in idipſum * dórmiam & requiéſcam;
Quóniam tu Dómine ſinguláriter in ſpe * conſtituíſti me.
Antiphona. Verúmtamen primam hujus lectiónem non intélligens, totúmque tale árbitrans, diſtulit repeténdum exercitátior in Domínico elóquio.
Aña. Inde ubi tempus advénit, quo nomen eum dare oportébat: relícto rure, Mediolánum rémeans, baptizátus eſt à beáto Ambróſio; fugítque ab eo ſolicitúdo vitæ prætéritæ.

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine manè exáudies vocem meam.
Manè aſtábo tibi & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.
Odiſti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum ſánguinum & dolóſum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpéctu tuo viam meam.
Quóniam non eſt in ore eórum

Digitized by Google

rum véritas: * cor eórum vanum eſt.
Sepúlchrum patens eſt guttur eórum, ſinguis ſuis dolóſè agébant, * júdica illos Deus.
Décidant à cogitatiónibus ſuis, ſecúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.
Et lætentur omnes, qui ſperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.
Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.
Antiphona. Inde ubi tempus advénit, quo nomen eum dare oportébat: relícto rure, Mediolánum rémeans, baptizátus eſt à beáto Ambróſio, fugítque ab eo ſolicitúdo vitæ præteritæ.
Antiphona. Nec ſatiabátur illis diébus dulcédine mirábili conſideráre altitúdinem conſílii divíni, ſuper ſalútem géneris humáni.

Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quā admirábile eſt nomen tuū in univérſa terra!
Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfecíſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunā, & ſtellas, quæ tu fundáſti.
Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum?
Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.
Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, ínſuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.
Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!
Antiphona. Nec ſatiabátur illis diébus dulcédine mirábili, conſideráre altitúdinem consílii divíni, ſuper ſalútem géneris humáni.
℣. Elégit eum Dóminus ſacerdótem ſibi.
℟. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis.
Pater noſter.
Abſolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Lectio iv.

SAnctus Pater Auguſtínus máximum Eccléſiæ lumen, Tagáſte in Africa honéſtis paréntibus natus, ac puer docilitáte ingénii æquáles longè ſúperans, brevì ómnibus doctrína antecélluit. Adoléſcens aliénus à Chriſtiána religióne, Romam, deínde Mediolánum ſe cóntulit: ubi cùm frequens Ambróſii Mediolanénſis Epíſcopi eſſet audítor, ejus ópera incénſus ſtúdio cathólicæ Fídei, annos natus trigínta tres ab ipſo baptizátur. Revérſus in Africam, cum religióne vitæ ſanctimóniam conjúngens, à Valério notæ ſanctitátis Epíſcopo Hipponénſi présbyter factus eſt. Quo témpore famíliam inſtítuit religioſórum; quibúſcum victu commúni, eodémque cultu utens, eos ad Apoſtólicæ vitæ doctrinæque diſciplínam diligentíſſimè erudiébat. Sed cùm vigéret Manichæórum hæreſis, in qua étiam ipſe aliquámdiu fúerat, vehementiùs in illam ínvehi cœpit: Fortunatúmque hæreſiárcham confutávit.
℟. Itaque avidíſſimè légere cœpit præ céteris Apóſtolum Paulum: * Et periérunt illæ quæſtiónes, in quibus aliquán-

quándo viſum eſt ei adversári teſtimóniis legis, & Prophetárum textus ſermónum ejus. ℣. Et appáruit una fácies eloquiórum caſtórum, & exultáre cum tremóre dídicit. Et appáruit.
Bńo. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

HAc Auguſtíni pietáte commótus Valérius, eum adjutórem adhíbuit Epiſcopális officii. Nihil illo fuit humílius, nihil continéntius. Lectus ac veſtitus moderátus, vulgáris menſa, quam ſemper ſacra vel lectióne, vel diſputatióne condiébat. Tanta benignitáte fuit in páuperes, ut, cùm non eſſet ália facúltas, ſacra vaſa frángeret ad eorum inópiam ſuſtentándam. Feminárum, & in eis ſoróris, & fratris fíliæ contubérnium familiaritatémque vitávit: quippe qui díceret, etſi propínquæ mulíeres ſuſpéctæ non eſſent, tamen quæ ad eas ventitárent, poſſe ſuſpiciónem efficere. Nullum finem fecit prædicándi Dei verbum, niſi gravi morbo oppréſſus. Hæréticos perpétuò inſectátus & coràm, & ſcriptis, ac nullo loco paſſus conſíſtere: Africam à Manichæórum, Donatiſtárum, Pelagianórum, aliorúmque prætéreà hæreticórum erróre magna ex parte liberávit.
℟. Immíſit ergo Dóminus in mentem ejus, viſúmque eſt ei bonum in conſpéctu ejus pérgere ad Simpliciánum: * Qui ei bonus apparébat ſervus Dei: & lucébat in eo grátia divína.
℣. Audíerat enim, quòd à juventúte ſua devotíſſimè Deo víveret, & verè ſic erat. Qui.
Bńo. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

TAm multa piè, ſubtíliter & copióſè ſcripſit, ut Chriſtiánam doctrínam máximè illuſtrárit. Quem in primis ſecúti ſunt, qui póſteà Theológicam diſciplínam via & ratióne tradidérunt. Vvándalis Africam bello vaſtántibus, & Hippónem tértium jam menſem obſidéntibus, in febrim íncidit. Itaque cùm diſceſſum è vita ſibi inſtáre intellígeret, Pſalmos David, qui ad pœniténtiam pértinent, in conſpéctu póſitos profúſis lácrymis legébat. Solébat autem dícere, néminem, etſi nullíus ſcéleris ſibi cónſcius eſſet, commíttere debére, ut ſine pœniténtia migráret è vita. Ergo ſénſibus íntegris in oratióne defixus, aſtántibus Frátribus, quos ad charitátem, pietátem, virtutéſque omnes erat adhortátus, migrávit in cœlum. Vixit annos ſeptuagínta ſex, in Epiſcopátu ad trigínta ſex. Cujus corpus primùm in Sardíniam delátum, deínde à Luithprándo Longobardórum Rege magno prétio redémptum, Ticínum translátum eſt, ibíque honorífícè cónditum.
℟. Volébat enim conferénti æſtus ſuos, ut proférret, quis aptus eſſet modus vivéndi ſic affécto, ut ipſe erat, ad ambulándum in via Dei: * In qua álius ſic, álius ſic ibat.
℣. Diſplicébat enim ei quidquid agébat in ſæculo præ dulcédine Dei, & decóre domus ejus, quam diléxit. In qua.
Glória Patri. In qua.

In tertio Nocturno, Antiph.

Flebat autem ubérrimè in hymnis & cánticis, ſuávè ſonántis Eccléſiæ vócibus vehementer affectus.

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?
Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam:
Qui lóquitur veritátem in cor-

Digitized by Google

corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua:
Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbriū non accépit advérſus próximos ſuos.
Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.
Qui jurat próximo ſuo, & non décipit, * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Ana. Flebat autem ubérrimè in hymnis & cánticis, ſuávè ſonántis Eccléſiæ vócibus veheménter afféctus.
Ana. Voces ígitur illæ influébant áuribus ejus, & eliquabátur véritas in cor ejus, & fluébant lácrymæ, & benè illi erat cum illis.

Pſalmus 20.

Domine in virtúte tuá lætábitur rex: * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.
Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.
Vitam pétiit à te: * & tribuíſti ei longitúdinem diérum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.
Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo: * glóriam & magnū decórem impónes ſuper eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſæculum ſæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex ſperat in Dómino: * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes: * & ſemen eórum à fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt conſília, quæ non potuérunt ſtabilíre.
Quóniam pones eos dorſum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, & pſallémus virtútes tuas.
Ana. Voces ígitur illæ influébant áuribus ejus, & eliquabátur véritas in cor ejus, & fluébant lácrymæ, & benè illi erat cum illis. Ana. Adjúnctus inde Alípio & Euódio, remeábat ad Africam, quærens quis eos ad benè vivéndum locus habéret utílius: ſed cùm eſſet apud Oſtia Tiberína, pia mater ejus defúncta eſt.

Pſalmus 23.

Domini eſt terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.
Quia ipſe ſuper mária fundávit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.
Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?
Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.
Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Digitized by Google

A. ttóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ. Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Ant. Adjúnctus inde Alípio & Euódio, remeábat ad Africam, quærens quis eos ad benè vivéndum locus habéret utílius: ſed cùm eſſet apud Oſtia Tiberína, pia mater ejus defúncta eſt. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum.

℟. Secúndùm órdinem Melchíſedech. Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bno. Euangélica léctio.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jeſus discípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 6. tom 4.

OSténdit Dóminus fátuos eſſe judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiā ſectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari poſſunt ab homínibus, nec auférri. Itaque ſi ſal infatuátum fúerit, in quo ſaliétur? ideſt, ſi vos, per quos condiéndi ſunt quodámmodò pópuli, metu perſecutiónum temporálium amiſéritis regna cœlórum: qui erunt hómines, per quos à vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

℟. Vulneráverat cháritas Chriſti cor ejus, & geſtábat verba ejus in viſcéribus, quaſi ſagíttas acútas: * Et exémpla ſervórum Dei, quos de mórtuis vivos fécerat, tamquam carbónes vaſtatóres.

℣. Aſcendénti à conválle ploratiónis, & cantánti cánticum gráduum, déderat ſagíttas acútas. Et exémpla.

Bno. Cujus feſtum cólimus.

Lectio viii.

ERgo ad níhilum valet ſal infatuátū, niſi ut mittátur foras, & calcétur ab homínibus. Nō ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur perſecutiónem: ſed qui perſecutiónē timéndo infatuátur. Calcári enim non poteſt, niſi inférior: ſed inférior non eſt, qui quamvis córpore multa in terra ſuſtíneat, corde tamen fixus in cœlo eſt.

℟. Accépta baptíſmi grátia, póſitus apud Oſtia Tiberína cum Matre ſua, colloquebántur ſoli valdè dúlciter, & inhiábant ore cordis páriter in ſupérna fluénta fontis vitæ: * Viléſcebátque mundus iſte inter verba, cum delectatiónibus ſuis.

℣. Tunc ait illa fílio: Nulla re jam deléctor in hac vita, cùm te contémpta felicitáte terréna vídeam ſervum Dei. Viléſcebátque.

Glória Patri. Viléſcebátque.

Benedictio. Ad ſocietátem.

Lectio ix.

VOs eſtis lumen mundi. Quómodo dixit ſupériùs ſal terræ; ſic nunc dicit, lumen mundi. Nam neque ſupériùs iſta terra accipiénda eſt, quam pédibus corpóreis calcámus, ſed hómines qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis & extinguéndis putóribus, Apoſtólicum ſalem Dóminus miſit. Et hic mundum non cœlum & terram, ſed hómines, qui ſunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illumināndis Apóſtoli miſſi ſunt. Non poteſt cívitas abſcóndi ſuper montem póſita: id eſt, fundáta ſuper in-

inſignem magnámque juſtítiam, quam ſignificat étiam ipſe mons, in quo diſputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Poſt mortem Matris revérſus eſt Auguſtínus ad agros próprios: ubi cum amícis, jejúniis & oratiónibus vacans, ſcribébat libros, & docébat indóctos. Pſalm. Dóminus regnávit cum reliquis. 12.

Aña. Compérta autem ejus fama, beátus Valérius Hipponénſis Epíſcopus, eum à pópulo apprehénſum, ac ſibi præſentátum, licèt invítum, presbyterum ordinávit.

Aña. Factus ergo présbyter, monaſtérium Monachórum mox inſtítuit, & cœpit vivere ſecúndùm régulam ſub ſanctis Apóſtolis conſtitútam.

Aña. Sanctus autem Valérius ordinátor ejus exultábat ubériùs, hóminem ſibi talem datum divínitus, qui in doctrína ſana ædificáre Eccléſiam eſſet idóneus.

Aña. Eódem témpore Fortunátus présbyter, Manichæórum verſútia plúrimos ſeducébat, quem ſanctus Auguſtínus in convéntu ómnium diſputans públicè ſuperávit.

Capitulum. Eccli. 50. a

Ecce ſacérdos magnus, qui in vita ſua ſuffúlſit domum, & in diébus ſuis corroborávit templum. Templi étiam altitúdo ab ipſo fundáta eſt; duplex ædificátio, & excélſi paríetes templi.

Hymnus.

Magiſter Orbis máxime,
Qui mente clara cœlitus
Scrutáris inſcrutábile
Trini Dei myſtérium.

Eccléſiæ ſol ſpléndide,
Ardóre cujus ígneo
Solvúntur imbres críminum,
Nubes fugántur hæreſum,

Scriptis reſíſtas Arii,
Manétis orta dógmata,
Donáti & atra ſchiſmata
Verbo poténte diſſipas.

Per te ſubáctis hóſtibus
Chriſti triúmphat Grátia,
Et veritátis fúlmine
Anguem Británnum cónteris.

Quæcúmque monſtra prótulit
Orcus, quot inde próferet,
Libris repréſſa cóncident,
Quibus Fides innítitur.

Te jure ſolitúdines
Exuberántes Mónachis,
Et reſtitúti prædicant
Normæ prióri Clérici.

Fove præcántes Trínitas,
Ex Patre Verbum, Cháritas:
Quos Patris ardor édidit,
Amóris auge frúctibus.
Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Auguſtíne.

℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Ad Benedictus, Antiphona.

In diébus ejus obſéſſa eſt cívitas Hipponénſis ab exércitu Barbarórum, inter quæ mali fuérunt Auguſtíno lácrymæ ſuæ panes die ac nocte: atque ſub hoc evéntu ad extrémam horam véniens, obdormívit in pace.

Oratio.

Deus, qui abditióra ſapiéntiæ tuæ arcána beáto Patri Auguſtíno revelándo, & divínæ Charitátis flammas in ejus corde excitándo, miráculum colúmnæ nubis & ignis in Eccléſia tua renováſti: concéde; ut ejus ductu mundi vórtices felíciter tranſeámus, & ad ætérnam promiſſiónis pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Compérta autem.

Capitulum. Ecce ſacérdos magnus, ut ſupra.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus ſacerdótem ſibi. ℟. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona.

Factus ergo présbyter.

Capitulum. Eccli. 50. a

IN diébus ipſíus emanavérunt pútei aquárum, & quaſi mare adimpléti ſunt ſupra modum. Qui curávit gentem ſuam, & liberávit eam à perditióne. ℟. breve. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem ſibi. Elégit. ℣. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis. Sacerdótem ſibi. Glória Patri. Elégit. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum. ℟. Secúndùm órdinem Melchíſedech.

Ad Nonam, Antiphona.

Eódem témpore.

Capitulum. Eccli. 50. a

QUaſi ſtella matutína in médio nébulæ, & quaſi luna plena in diébus ſuis lucet, & quaſi ſol reſúlgens, ſic ille effúlſit in templo Dei. ℟. brev. Tu es ſacérdos, * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndùm órdinem Melchíſedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es ſacérdos in ætérnum. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

In ſecundis Veſperis, Antiph. Poſt mortem matris. cum reliq. de Laudibus Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalm. Meménto Dómine David. 100. Capit. Hymn. & ℣. ut in i. Veſperis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hódie glorióſus Pater Auguſtínus, diſſolúta hujus habitatiónis domo, domum non manufáctam accépit in cœlis, quam ſibi cooperánte Dei grátia, manu, lingua, fabrefécit in terris; ubi, quod jam ſitívit intérnum, guſtat ætérnum, decorátus una ſtola, ſecurúſque de réliqua.

Oratio ut ſupra.

Poſteà fit commemor. Decollationis ſancti Joannis Baptiſtæ tantùm, Antiphona. Miſſo Heródes ſpiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere: quo audíto, diſcípuli ejus venérunt, & tulérunt corpus ejus, & poſuérunt illud in monuménto. ℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine. ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Oratio.

SAncti Joánnis Baptíſtæ Præcurſóris & mártyris tui, quæſumus Dómine, veneránda feſtívitas ſalutáris auxílii nobis præſtet effé ctum. Per Dóminum.

DOMINICA PRIMA
poſt Feſtum S.P.N. Auguſtini.

In Solemnitate principali Archiconfraternitatis, & Confratrum Cincturatorum, ſub invocatione B. Mariæ virginis de Conſolatione.

Duplex majus.

Si autem prædicta Solemnitas occurrat in feſto Decollationis S. Joannis Baptiſtæ, ſcilicet die xxix. Auguſti; tunc tranſlato feſto S. Joannis Baptiſtæ in diem xxx. immediatè ſequentem, Offic. debet recitari de feſto Archiconfraternitatis, ut ſuprà juxta Rubricas Breviarii Romani de Concurrentia Officii num. 2.

Et tunc Sabbato Veſperæ erunt integræ de S.P.N. Auguſtino cum commemor. Feſti Cincturatorum, & Dominicæ i. Septembris, ut infrà. Nona Lectio erit de Homilia Dominicæ, omiſſa Lectione S. Sabinæ, de qua tamen fit commemor. in Laudibus poſt commemor. Dominicæ. Et in ii. Veſp. fiet commem. S. Joannis, poſteà Dominicæ, de-

inde

Digitized by Google

inde S. P. N. Auguſtini, ac tandem SS. mart. Felicis & Adaucti.

Si concurrat cum Oct. S.P.N. Auguſtini, in ii. Veſp. fiet ſola commem. Oct. At ſi occurrat in ipſa die Oct. Officium fiet de Feſto Cinctur. cum commem. Oct. S. P. N. Auguſtini: & in ii. Veſperis poſt commem. ejuſdem Oct. fiet commem. S. Antonini.

Ad Veſperas, Aña. **Dum eſſet Rex.** cum reliquis de Laudibus. 553. Pſalm. **Dixit Dóminus.** cum reliq. ut in Officio parvo B. M. **cxiv.**

Capitulum. **Ab inítio.** **cxlvi.**

Hymnus. **Ave maris ſtella.**

℣. **Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta.**

℟. **Da mihi virtútem contra hoſtes tuos.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Sancta María, ſuccúrre míſeris, juva puſillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: ſéntiant omnes tuum juvámen quicúmque célebrant tuam ſanctam feſtivitátem.**

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis ſanitáte gaudére: & glorióſa beátæ Maríæ ſemper vírginis interceſſióne, à præſénti liberári triſtítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Dominica prima Septemb. Aña. **Cùm audíſſet Job nuntiórum verba, ſuſtínuit patiénter, & ait: Si bona ſuſcépimus de manu Dómini, mala autem quare non ſuſtineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis ſuis, neque ſtultum áliquid contra Deum locútus eſt.** ℣. **Veſpertína.** ℟. **Et deſcéndat.**

Oratio Dominicæ currentis poſt Pentecoſten.

Poſteà de S.P. N. Auguſtino, Antiphona. **Hódie.** ut in die feſto. 550.

Ad Matutinum, Invitatorium. **Sancta María Dei génitrix virgo,* Intercéde pro nobis.** Pſalmus. **Veníte.** 1. Hymnus. **Quem terra.** Antiphonæ, & Pſalmi Nocturnorum, ut infrà. **cxlviii.**

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis. **Ego ſapiéntia.** & Reſponſ. ut habentur in Feſto S. Mariæ ad Nives v. Auguſti. 474.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Damaſcéni.

Orat. 2. de Dormit. Deiparæ, ſub finem. Lectio iv.

Ex antíqua accépimus traditióne, quòd témpore glorióſæ dormitiónis beátæ Vírginis, univérſi quidem ſancti Apóſtoli, qui orbem terræ ad ſalútem Géntium peragrábant, moménto témporis in ſublíme eláti convenérunt Jeroſólymis; cùmque illic eſſent, eis víſio appáruit Angélica, & audíta eſt Pſalmódia cœléſtium Poteſtátum; & ſic cum divína glória in manus Dei ſanctam trádidit ánimam. Ejus autem corpus, quod Deum ineffábili quadam ratióne ſuſcépit, cum Angélica & Apoſtólica hymnódia elátum, in lóculo fuit depóſitum Gethſémane: quo in loco Angelórum cantus manſit tres dies contínuos.

℟. **Sicut cedrus exaltáta ſum in Líbano, & ſicut cypréſſus in monte Sion: quaſi myrrha elécta, * Dedi ſuavitátem odóris.** ℣. **Et ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans. Dedi ſuavitátem.**

Bño. **Chriſtus perpétuæ.**

Lectio v.

Poſt tres autem dies Angélico cantu ceſſánte, qui áderant Apóſtoli (cùm unus Thomas, qui abfúerat, poſt térdium diem veniſſet, & quod

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Amávit. ℣. Glória. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus ſacerdótem ſibi. ℟. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona.

Factus ergo présbyter.

Capitulum. Eccli. 50. a

IN diébus ipſíus emanavérunt pútei aquárum, & quaſi mare adimpléti ſunt ſupra modum. Qui curávit gentem ſuam, & liberávit eam à perditióne. ℟. breve. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem ſibi. Elégit. ℣. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis. Sacerdótem ſibi. Glória Patri. Elégit. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum. ℟. Secúndùm órdinem Melchíſedech.

Ad Nonam, Antiphona.

Eódem témpore.

Capitulum. Eccli. 50. a

QUaſi ſtella matutína in médio nébulæ, & quaſi luna plena in diébus ſuis lucet, & quaſi ſol refúlgens, ſic ille effúlſit in templo Dei. ℟. brev. Tu es ſacérdos, * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndùm órdinem Melchíſedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es ſacérdos in ætérnum. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

In ſecundis Veſperis, Antiph. Poſt mortem matris. cum reliq. de Laudibus Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalm. Meménto Dómine David. 100. Capit. Hymn. & ℣. ut in i. Veſperis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hódie glorióſus Pater Auguſtínus, diſſolúta hujus habitatiónis domo, domum non manufáctam accépit in cœlis, quam ſibi cooperánte Dei grátia, manu, lingua, fabrefécit in terris; ubi, quod jam ſitívit intérnum, guſtat ætérnum, decorátus una ſtola, ſecurúſque de réliqua.

Oratio ut ſupra.

Poſteà fit commemor. Decollationis ſancti Joannis Baptiſtæ tantùm, Antiphona.

Miſſo Heródes ſpiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere: quo audíto, diſcípuli ejus venérunt, & tulérunt corpus ejus, & poſuérunt illud in monuménto. ℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine. ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Oratio.

SAncti Joánnis Baptíſtæ Præcursóris & mártyris tui, quæſumus Dómine, veneránda feſtívitas ſalutáris auxílii nobis præſtet effectum. Per Dóminum.

DOMINICA PRIMA

poſt Feſtum S. P. N. Auguſtini.

In Solemnitate principali Archiconfraternitatis, & Confratrum Cincturatorum, ſub invocatione B. Mariæ virginis de Conſolatione.

Duplex majus.

Si autem prædicta Solemnitas occurrat in feſto Decollationis S. Joannis Baptiſtæ, ſcilicet die xxix. Auguſti; tunc tranſlato feſto S. Joannis Baptiſtæ in diem xxx. immediatè ſequentem, Offic. debet recitari de feſto Archiconfraternitatis, ut ſuprà juxta Rubricas Breviarii Romani de Concurrentia Officii num. 2.

Et tunc Sabbato Veſperæ erunt integræ de S. P. N. Auguſtino cum commemor. Feſti Cincturatorum, & Dominicæ i. Septembris, ut infrà. Nona Lectio erit de Homilia Dominicæ, omiſſa Lectione S. Sabinæ, de qua tamen fit commemor. in Laudibus poſt commemor. Dominicæ. Et in ii. Veſp. fiet commem. S. Joannis, poſteà Dominicæ, de-

inde

Digitized by Google

inde S. P. N. Auguſtini, ac tandem SS. mart. Felicis & Adaucti.

Si concurrat cum Oct. S. P. N. Auguſtini, in ii. Veſp. fiet ſola commem. Oct. At ſi occurrat in ipſa die Oct. Officium fiet de Feſto Cinctur. cum commem. Oct. S. P. N. Auguſtini: & in ii. Veſperis poſt commem. ejuſdem Oct. fiet commem. S. Antonini.

Ad Veſperas, Aña. **Dum eſſet Rex.** cum reliquis de Laudibus. 553. Pſalm. **Dixit Dóminus.** cum reliq. ut in Officio parvo B. M. **cxiv.**

Capitulum. **A binítio. cxlvi.**

Hymnus. **Ave maris ſtella.**

℣. **Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta.**

℟. **Da mihi virtútem contra hoſtes tuos.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Sancta María, ſuccúrre míſeris, juva puſillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: ſéntiant omnes tuum juvámen quicúmque célebrant tuam ſanctam feſtivitátem.**

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis ſanitáte gaudére: & glorióſa beátæ Maríæ ſemper vírginis interceſſióne, à præſénti liberári triſtítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Dominica prima Septemb. Aña. **Cùm audíſſet Job nuntiórum verba, ſuſtínuit patiénter, & ait: Si bona ſuſcépimus de manu Dómini, mala autem quare non ſuſtineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis ſuis, neque ſtultum áliquid contra Deum locútus eſt. ℣. Veſpertína. ℟. Et deſcéndat.**

Oratio Dominicæ currentis poſt Pentecoſten.

Poſteà de S. P. N. Auguſtino, Antiphona. **Hódie.** ut in die feſto. 550.

Ad Matutinum, Invitatorium. **Sancta María Dei génitrix virgo, * Intercéde pro nobis.** Pſalmus. **Veníte. 1.** Hymnus. **Quem terra.** Antiphonæ, & Pſalmi Nocturnorum, ut infra. **cxlviii.**

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis. **Ego ſapiéntia.** & Reſponſ. ut habentur in Feſto S. Mariæ ad Nives v. Auguſti. **474.**

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Damaſcéni.

Orat. 2. de Dormit. Deiparæ, ſub finem. Lectio iv.

Ex antíqua accépimus traditióne, quòd témpore glorióſæ dormitiónis beátæ Vírginis, univérſi quidem ſancti Apóſtoli, qui orbem terræ ad ſalútem Géntium peragrábant, moménto témporis in ſublíme eláti convenérunt Jeroſólymis; cùmque illic eſſent, eis víſio appáruit Angélica, & audíta eſt Pſalmódia cœléſtium Poteſtátum; & ſic cum divína glória in manus Dei ſanctam trádidit ánimam. Ejus autem corpus, quod Deum ineffábili quadam ratióne ſuſcépit, cum Angélica & Apoſtólica hymnódia elátum, in lóculo fuit depóſitum Gethſémane: quo in loco Angelórum cantus manſit tres dies contínuos.

℟. **Sicut cedrus exaltáta ſum in Líbano, & ſicut cypréſſus in monte Sion: quaſi myrrha elécta, * Dedi ſuavitátem odóris. ℣. Et ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans. Dedi ſuavitátem.**

Bño. **Chriſtus perpétuæ.**

Lectio v.

Poſt tres autem dies Angélico cantu ceſſánte, qui áderant Apóſtoli (cùm unus Thomas, qui abfúerat, poſt tértium diem veniſſet, & quod

quod Deum ſuſcéperat, corpus adoráre voluiſſet) túmulum aperuérunt: ſed omni ex parte ſacrum ejus corpus nequáquam inveníre potuérunt. Cùm ea autem tantùm inveniſſent, in quibus fúerat compóſitum, & ineffábili, qui ex iis proficiſcebátur, eſſent odóre repléti, lóculum clauſérunt. Ejus myſtérii obſtupefácti miráculo, hoc ſolum cogitáre potuérunt, quòd cui plácuit ex María vírgine carnem súmere, & hóminem fieri & naſci; cùm eſſet Deus Verbum, & Dóminus glóriæ, quique poſt partum incorrúptam ſervávit ejus virginitátem, eídem étiam plácuit & ipsíus, poſtquam migrávit, immaculátum corpus incorrúptum ſervátum, translatióne honoráre ante commúnem & universálem reſurrectiónem.

℟. Quæ eſt iſta, quæ procéſſit ſicut ſol, & formóſa tamquam Jerúſalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores roſárum, & lília convállium. Vidérunt.

Bño. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

Aderant tunc cum Apóſtolis ſanctiſſimus Timótheus primus Epíſcopus Epheſiórum, & Dionyſius Areopagíta, ſicut ipſe teſtátur in iis, quæ de beáto Hierótheo, qui ipſe quoque tunc áderat, ſcripſit ad prædíctum Timótheum, ſic dicens: Nam étiam apud ipſos à Deo afflátos ſacrórum antíſtites, quando nos quoque, ut noſti, & multi ex ſanctis noſtris frátribus, ad contuéndum corpus, quod vitæ princípium dedit, & Deum ſuſcépit, conveníſſemus; (áderat autem & Dómini frater Jacóbus & Petrus, ſupréma & antiquíſſima Theologórum súmmitas;) & viſo ſacro córpore, plácuit ómnibus, prout quiſque póterat, hymnis celebráre infinítam bonitátem divínæ poténtiæ.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúſalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíſſimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúſum nomen tuum. ℣. Aſtitit Regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. Et. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo témpore: Loquénte Jeſu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Lucæ 11.

Magnæ devotiónis & fídei hæc múlier oſténditur, quæ Scribis & Pharisæis Dóminum tentántibus, ſimul & blaſphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus ſinceritáte cognóſcit, tanta fidúcia confitétur, ut & præſéntium prócerum calúmniam, & futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam ſicut tunc Judæi, ſancti Spíritus ópera blaſphemándo, verum conſubſtantialémque Patri Dei Fílium negábant: ſic hærétici póſteà negándo, Maríam ſemper vírginem, ſancti Spíritus operánte virtúte, naſcitúro cum humánis membris unigénito Dei, carnis ſuæ matériam miniſtráſſe, verum conſubſtantialémque matri fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Fe-

Digitized by Google

℟. Felix namque es ſacra virgo María, & omni laude digníſſima: * Quia ex te ortus eſt ſol juſtitiæ, Chriſtus Deus noſter. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: ſéntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam feſtivitátem. Quia. Benedictio. Cujus feſtum cólimus, ipſa Virgo vírginum.

Lectio viii.

SEd ſi caro Verbi Dei ſecúndùm carnem naſcéntis à carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, ſine cauſa venter qui eam portáſſet, úbera quæ lactáſſent, beatificántur. Dicit autem Apóſtolus: Quia miſit Deus Fílium ſuum factum ex mulíere, factum ſub lege. Neque audiéndi ſunt qui legéndum putant: Natum ex muliere, factum ſub lege; ſed, Factum ex muliere: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, ſed matérna traxit ex carne: alióquin nec verè Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Eccléſia Cathólica, cujus hæc múlier typum geſſit, extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúſque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxíſti. Verè enim beáta parens, quæ, ſicut quidam ait, Eníxa eſt puérpera Regem, Qui cœlum terrámque tenet per ſæcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. ℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Benedictio. Per Euangélica dicta.

Lect. ix. de Euangelio & Homilia Dominicæ occurrentis.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

DUm eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuavitátis.

Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Aña. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Aña. Nigra ſum, ſed formóſa, fíliæ Jeruſalem: ideò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum ſuum. Aña. Jam hiems tránſiit, imber ábiit, & recéſſit: ſurge amica mea, & veni. Aña. Specióſa facta es, & ſuávis in delíciis tuis, ſancta Dei génitrix.

Capitulum. Ab inítio. cxlvi. Hym. O glorióſa Vírginũ. clvi. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Beáta es María, quæ credidiſti: perficiéntur in te, quæ dicta ſunt tibi à Dómino, allelúja.

Deinde fit commem. de Dominica occurrenti.

Poſteà de S.P.N. Auguſtino. Antiph. In diébus ejus. 549.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Horas, Antiphonæ, Capitula, & ℟. brevia, ut in Feſto ad Nives. 477.

In ſecundis Veſperis, ómnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem reſpéxit Deus.

Et fit commem. Dominicæ occurrentis, poſteà de S.P.N. Auguſtino, Aña. Hódie. 552.

Feria ſecunda poſt ſupradictam Feſtivitatem Cincturatorum legatur initium libri Job. Vir erat in terra Hus, quod poſitum eſt ſuprà in Proprio de Temp. 234. cum ℟℟iis feriæ ii. ſeq. Veria eſt. 236.

Digitized by Google

nii in dictam Feriam ſecundam incidat feſtum Decollationis ſancti Joannis Baptiſtæ, quia tunc Initium libri Job legatur Feria tertia ſequenti: & Lectiones Feriæ ſecundæ & tertiæ eo anno omittuntur.

DIE XXIX. AUGUSTI.

Secunda die infra Oct. S. P. N. Auguſtini, fit de Decollatione S. Joannis Baptiſtæ, Duplex minus.

Veſperæ integræ de S. P. N. Auguſtino, cum commem. S. Joannis, ut ſuprà; nec fit commem. S. Sabinæ.

Si verò transferatur in diem 30. vide ſuperiorem Rubricam in feſto Cincturatorum.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Pſalmi, & Verſiculi Nocturnorum dicuntur de Communi unius Martyris. xvi.

In primo Nocturno.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

VErba Jeremíæ filii Helcíæ, de Sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in Terra Bénjamin. Quod factum eſt verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum eſt in diébus Jóakim filii Josíæ regis Juda, uſque ad conſummatiónem undécimi anni Sedecíæ filii Josíæ regis Juda, uſque ad transmigratiónem Jeruſalem, in menſe quinto. Et factum eſt verbum Dómini ad me, dicens: Priúſquam te formárem in útero, novi te: & ántequam exíres de vulva, ſanctificávi te, & Prophétam in Géntibus dedi te.

℟. Miſit Heródes rex manus, ac ténuit Joánnem, & vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum, propter Herodíadem, * Quam túlerat fratri ſuo Philíppo uxórem. ℣. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem. Quam.

Lectio ii.

ET dixi, A a a, Dómine Deus, ecce néſcio loqui: quia puer ego ſum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer ſum: quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis: & univérſa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum: quia tecum ego ſum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et miſit Dóminus manum ſuam, & tétigit os meum; & dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce conſtítui te hódie ſuper Gentes, & ſuper regna, ut evéllas, & déſtruas, & diſpérdas, & diſſipes, & ædífices, & plantes.

℟. Joánnes Baptíſta arguébat Heródem, * Propter Herodíadem, quam túlerat fratri ſuo vivénti uxórem. ℣. Miſſo Heródes ſpiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Propter.

Lectio iii.

TU ergo accínge lumbos tuos, & ſurge, & lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes à fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, & in colúmnam férream, & in murum æreum ſuper omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & Sacerdótibus, & pópulo terræ. Et bellábunt advérſum te, & non prævalébunt: quia ego tecum ſum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Puéllæ ſaltánti imperávit mater: * Nihil áliud petas, niſi caput Joánnis: * Et contriſtátus eſt rex propter juſjurándum, & propter ſimul diſcumbéntes. ℣. Ait puélla matri ſuæ: Quid petam? at illa ait. Nihil áliud. Glória Patri. Et contriſtátus.

in

Digitized by Google

In ſecundo Nocturno.

Ex libro ſancti Ambróſii Epiſcopi de Virgínibus.

Lib. 3. poſt init. Lectio iv.

QUóniam beáti Joánnis Baptíſtæ non ſtrictim prætereúnda eſt recordátio, intereſt, ut quis, & à quibus, & quam ob cauſam, quo modo, & quo témpore ſit occíſus, advértere debeámus. Ab adúlteris juſtus occíditur, & à reis in júdicem capitális ſcéleris pœna convértitur. Deínde præmium ſaltatrícis mors eſt Prophétæ. Poſtrémò (quod étiam omnes bárbari horrére conſuérunt) inter épulas atque convívia conſummándæ crudelitátis profértur edíctum: & à convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium ferális flagítii circumfértur obſéquium. Quanta in uno facinore ſunt crímina!

℟. Juſtus germinábit ſicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri. Et florébit.

Lectio v.

QUis non, cùm è convívio ad cárcerem curſári vidéret, putáret Prophétam juſſum eſſe dimítti? Quis, inquam, cùm audíſſet natálem eſſe Heródis, ſolémne convívium, puéllæ optiónem eligéndi quod vellet datam, miſſum ad Joánnem ob ſolutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? quid cum funéribus voluptáti? Rapitur ad pœnam Prophéta conviváli témpore, conviváli præcépto, quo non cúperet vel absólvi: perímitur gládio, caput ejus affértur in diſco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo inſatiáta épulis féritas veſceretur.

℟. Iſte cognóvit juſtítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíſſimum: * Et invéntus eſt in número Sanctórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Et invéntus.

Lectio vi.

INtuére rex acerbíſſime tuo ſpectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid ſævítiæ tuæ deſit, ut inter dígitos tuos rivi défluant ſacri cruóris. Et quóniam non exaturári épulis fames, non reſtingui póculis pótuit inaudítæ ſævítiæ ſitis, bibe ſánguinem ſcaturiéntibus adhuc venis exſécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipſa morte ſcéleris tui teſtes, averſántes conſpéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis neceſſitáte, quàm horróre luxúriæ. Os áureum illud exángue, cujus ſenténtiam ferre non póteras, conticéſcit, & adhuc timétur.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Deſcenditque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit. Glória Patri. Et dedit.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Marcum.

Lectio vii. Cap. 6. c

IN illo témpore: Miſit Heródes, ac ténuit Joánnem, & vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris ſui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 10. in novis Serm.

CUm ſanctum Euangélium legerétur, crudéle ſpectáculum ante óculos noſtros conſtitútum eſt: caput ſancti Joánnis in diſco, ferális miſſus crudelitátis propter ódium veritátis. Puélla ſaltat, & ſævit mater: & inter laſcívias & delícias conviványtium té-

Digitized by Google

merè juràtur, & impiè quod jurátur, implétur. Factum eſt Joánni, quod ipſe prædíxerat. De Dómino enim Jeſu Chriſto díxerat: Illum opórtet créſcere, me autem mínui. Iſte minútus eſt in cápite, ille crevit in cruce. Odium péperit véritas. Non pótuit æquo ánimo tolerári, quod homo Dei ſanctus monébat: qui útique ſalútem eórum quærébat, quos ſic monébat. Reſpondérunt illi mala pro bonis.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et voluntáte.

Lectio viii.

Quid enim ille díceret, niſi quo plenus erat? Et quid illi reſpondérent, niſi quo pleni erant? Ille tríticum ſeminávit, ſed ſpinas invénit. Dicébat regi: Non licet tibi habére uxórem fratris tui. Vincébat enim regem libído, tenébat apud ſe prohíbitam uxórem fratris ſui. Sed eum tamen ſic libébat, ut non ſæviret. Honorábat eum, à quo verum audiébat: ſed múlier deteſtábilis ódium concipiébat, quod aliquándo dato tempore páreret. Quando autem parturiébat, péperit filiam, filiam ſaltántem.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et corónam.

Pro ſancta Sabina martyre.

Lectio ix.

Sabína múlier Romána Valentíni viri clariſſimi uxor, à Seráphia vírgine Chriſtiánæ fidei præcéptis inſtitúta, poſt ſanctæ vírginis martyrium collectas ejus relíquias piis exéquiis ſepelívit. Quæ propter eam cauſam pauló póſt Adriáno Imperatóre comprehénſa, Elpídio Júdici ſiſtitur. Cui is: Tu ne illa Sabína, & génere & matrimónio nobiliſſima? At illa, Sum, inquit, ſed Dómino meo Jeſu Chriſto grátias ago, qui me, interceſſióne Seráphiæ fámulæ ſuæ è dæmonum poteſtáte liberávit. Quam várie tentátam, ut propóſitum mutáret, cùm à fidei conſtántia movére non poſſet, Præfectus pronuntiáta ſenténtia quòd deos contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus à Chriſtiánis in eódem ſepúlchro cónditum eſt, in quo ipſa magíſtram fidei ſuæ Seráphiã poſúerat. Te Deum. 12.

Si transferatur in diem 30. ix. Lectio erit de SS. Felice & Adaucto martyribus.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

Heródes enim ténuit & ligávit Joánnem, & póſuit in cárcerem propter Herodíadem. Pſalm. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Dómine mi rex, da mihi in diſco caput Joánnis Baptíſtæ. Antiph. Puéllæ ſaltánti imperávit mater: nihil áliud petas, niſi caput Joánnis. Aña. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem, quam túlerat fratri ſuo Philippo uxórẽ. Antiph. Da mihi in diſco caput Joánnis Baptíſtæ: & contriſtátus eſt rex propter juſjurándum.

Capitulum. Beátus vir, qui ſuffert. Hymn. Invícte Martyr. ℣. Juſtus ut palma. ut in Communi unius Mart. xxiii.

Ad Benedictus, Antiphona, Miſſo Heródes. Oratio. Sancti Joánnis. ut ſuprà. 550.

Deinde fit commem. Octavæ, Antiph. In diebus ejus. Ora-

Digitized by Google

Oratio, Deus, qui abditióra ſapiéntiæ. 549.

Poſteà fit commem. S. Sabinæ, Antiph. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Deus, qui inter. lxxiii.

Ad Tertiam, Antiphona.

Dómine mi rex.

Capitulum. Beátus vir. xvi.

℟. breve. Glória & honóre, * Coronáſti eum Dómine. Glória & honóre. ℣. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. Coronáſti. Glória Patri. Glória & honóre. ℣. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióſo.

Ad Sextam, Antiphona.

Puéllæ ſaltánti.

Capitulum. Eccli. 15.

Cibávit illum pane vitæ & intelléctus, & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum Dóminus Deus noſter.

℟. breve. Poſuíſti Dómine, * Super caput ejus. Poſuíſti. ℣. Corónam de lápide pretióſo. Super. Glória Patri. Poſuíſti. ℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Ad Nonam, Antiphona.

Da mihi in diſco.

Capitulum. Eccl. 39.

Juſtus cor ſuum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conſpéctu Altíſſimi deprecábitur. ℟. breve. Magna eſt glória ejus, * In ſalutári tuo. Magna eſt. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. In ſalutári. Glória Patri. Magna eſt. ℣. Juſtus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Veſperas, Antiphona.

Heródes enim. cum reliquis de Laudibus.

Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalm. Crédidi. 96.

Capitulum, Hymnus, & ℣. de Communi unius Martyris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Miſit rex incrédulus miniſtros deteſtábiles, & amputári juſſit caput Joánnis Baptíſtæ.

Oratio. Sancti Joánnis, ut ſuprà.

Deinde fit commem. Octav. Ana. Hódie. 550. & SS. Felicis & Adaucti mart. Ana. Iſtórum eſt enim. ℣. Lætámini. xxvi.

Oratio.

Majeſtátem tuam, Dómine, súpplices exorámus: ut ſicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas, ita ſemper ſupplicatióne defendas. Per Dóminum.

DIE XXX. AUGUSTI.

Tertia die infra Octavam S. P. N. Auguſtini.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Idibus Novémbris, anno poſt Chriſtum natum trecentéſimo quinquagéſimo quarto, clariſſimum Eccléſiæ lumen ſanctus Pater Auguſtínus natus eſt Tagáſte libero Numídiæ município. Paréntes ejus Patrícius & Mónica fuérunt, nóbili quidem génere, ſed re familiári ádmodum angúſta. Mater nihil antíquius hábuit, quàm unà cum lacte Religiónis cultû, & pietátem fílio inſtilláre. Hinc præter cétera, Chriſti ſervatóris ſacroſánctum nomen idéntidem ingeminándo, nomen Jeſus tam altè ipſi infixum eſt, ut quidquid ſine eo eſſet, quamquam omni litterárum cultu expolítû, ei ſordéſceret. Ab ineúnte ætáte ejus ingénium cunctis miráculo erat: quippe non ſolùm celériter arripiébat, quæ tradebántur, ſed tam excelléntet pronuntiábat,

Digitized by Google

bat, ut magnam audiéntibus admiratiónem & plauſum excitáret.

℟. Itaque avidíſſimè. 545.

Lectio v.

Adhuc puer, ſtŏmachi dolóre cùm penè moritúrus quadam die æſtuáret, baptiſmum flagitávit: ſed ſtatim recreátus, illum in áliud tempus dístulit. Madáuræ humaniórĭbus lítteris atque eloquéntiæ óperam dedit, ac décimum séptimum annum agens Carthágĭnem ſtudiórum cauſa proféctus, patrem amíſit, qui beátæ Mónicæ précibus & lácrymis in extréma vita Chriſti religiónem ampléxus, piè decéſſit. Magnos in ſtúdiis progréſſus fecit: omnes enim artes, quas liberáles vocant, nullo tradénte percépit. Ab undevigéſimo ætátis anno in amórem ſapiéntiæ raptus, ei quærendæ totis viribus incúbuit. Tunc, ut ipſe tradit, inſtituit ánimum inténdere in ſacras Lítteras, ut veritátis lumen inde elicéret. Sed faſtu quodam incómptum & hórridum dicéndi genus aſpernátus, myſteriórum ſublimitátem áſſequi non pótuit.

℟. Immíſit ergo Dñs. 546.

Lectio vi.

Poſtquam ſacra volúmina illi evilúerant, in Manichæos hómines íncidit, qui veri índigum, & captu fácilem in ſua deliraménta traxérunt: quòd nempè jactárent, univérſa ſpe cathólicæ Religiónis irríſa, ſeſe cœlo charos æternæque vitæ ſecúros, ſectatóres ſuos ejúſdem cómpotes præſtitúros. Illícitis quoque amóribus irretítus, ac voluptátum illécebris captus, in omnes adoleſcéntiæ cupiditátes deflúxit. Tagáſtem regréſſus, ut pátriam juventútem erudíret, magno cum honóre ſuſcípitur à Romaniáno, cujus liberalitáte ſtúdia ſua hácte-nus ſuſtentáverat; matre intérim ejus erróres inconſolabíliter deflénte. Verùm non multò pòſt extíncti amíci deſidérium non ferens, Carthágĭnem revértitur, ubi ſumma cum ingénii laude, artem dicéndi públicè profitéri cœpit. Ibi quoque theátrici certáminis victor, à Procónſule poéticæ facultátis corónam reportávit, irríſo arúſpice quibúſdam ſacrifíciis victóriam ipſi pollicénte.

℟. Volébat enim. 546.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

De Homilía S. P.N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 6.

Neque accéndunt lucérnam, & ponunt eam ſub módio. Quid putámus, ita eſſe dictum ſub módio, ut occultátio tantùm lucérnæ accipiénda ſit, tamquam ſi díceret, Nemo accéndit lucérnam, & occultat illam? An áliquid étiam módius ſigníficat, ut hoc ſit pónere lucérnam ſub módio, ſuperióra fácere córporis cómmoda, quàm prædicatiónem veritátis: ut ideò quiſque veritátem non prædicet, dum timet ne áliquid in rebus corporálibus & temporálibus moléſtiæ patiátur?

℟. Vulneráverat. 548.

Lectio viii.

Et benè módius dícitur, ſive propter retributiónem menſúræ, quia ea quiſque récipiet, quæ geſſit in córpore; ut illic, inquit Apóſtolus, recípiat unuſquíſque quæ geſſit in córpore: & tamquam de hoc módio córporis álio loco dícitur; In qua menſúra

Digitized by Google

ſũra menſi fuéritis, in ea remetiétur vobis. Sive quóniam temporália bona, quæ córpore peragúntur, certa diérum menſúra & inchoántur, & tránſeunt, quam fortáſſe ſigníficat módius: ætérna vero & ſpirituália nullo tali fine coërcéatur. Non enim ad menſúram dat Deus ſpíritum.

℟. Accépta. 548.

Pro SS. Felice & Adaucto martyribus. Lectio ix.

FElix, Diocletiáno & Maximiáno Imperatóribus, propter ſuſcéptam Chriſti religiónem comprehénſus, in Serápidis templum addúctus eſt. Cui ſacrificáre cùm juberétur, os ſimulácri cónſpuit. Quo facto, ſtatim ærea ſtátua córruit. Quod cùm iterùm, ac tértiò in æde Mercúrii Dianæque factum eſſet, impietátis & mágicæ artis accuſátus, equúleo torquétur. Mox ad ſecúndum ab Urbe lápidem via Oſtiénſi dúcitur, ut ſecúri feriretur. Cui inter viam oblátus quidam Chriſtiánus, cùm Felícem agnóſcens ad martyrium duci vidéret, Ego quoque, clara voce, inquit, eádem, qua iſte, lege vivo: ego eúmdem Jeſum Chriſtum colo. Itaque Felícem oſculátus, cum eo ſecúti percútitur tértio Kaléndas Septémbris: cujus nomen cùm ignótum eſſet Chriſtiánis, is Adáucti nómine nobilitátus eſt, quòd ſancto mártyri Felíci adáuctus ſit ad corónam.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commem. SS. Felicis & Adaucti mart. Aña. Veſtri capílli cápitis omnes numeráti ſunt: nolíte timére, multis paſſéribus melióres eſtis vos. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Oratio. Majeſtátem tuam, Dómine, ut ſuprà in Veſperis. 557.

DIE XXXI. AUGUSTI.

Quarta die infra Octavam S. P. N. Auguſtini.

Hac die nihil fit de S. Raymundo Nonnato.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

NOvem annos Manichæórum inſániam ſecútus eſt, corrúptus idem, atque aliórum corrúptor. Sed ex quo Fauſtus Epíſcopus, qui Manichæórum diſertíſſimus habebátur, ab eo rogátus ut fixas ſibi ſub péctore curas exímeret, & ambigéndi cauſas tólleret, nihil ſatis expedíre viſus eſt, ſed in ambíguum magis implicáre: refrácto ſtúdio, ſicut ipſe ſcribit, omnis conátus ejus, quo profícere in illa ſecta ſtatúerat, prorſus intércidit. Verùm cùm Carthaginénſis juvéntus, quæ ipſi tradénti præcépta eloquéntiæ óperam dabat, licéntia & laſcíviæ certámine ejus ánimum offendíſſet; compérto Romæ adoleſcéntes modéſtiùs ágere, illuc elúſa matre tranſmíſit. Ubi gravi corréptus ægritúdine vitæ díſcrimen ádiit: à quo tamen morbo, précibus & lácrymis ſanctæ matris, licèt abſéntis, levátus eſt. ℟. Itaque avidíſſimè. 545.

Lectio v.

COnfirmáta valetúdine artis Oratóriæ ſcholam apéruit. In ſequénti anno à Symmacho Urbis Præfécto, cui eloquéntiam ſuam probáverat, Mediolánum míttitur; ut in ea urbe, ubi Valentiniánus júnior ſedem Impérii fixerat, eámdem facultátem públicè profiterétur; quò eum & mater ex Africa tranſmíttens ſe ſecúta eſt. Cùm autem ibi ſanctum Ambróſium públicè diſputántem ſtudióſè audíre cœpiſſet, Manichæórum vanitáte ſenſim intelléctâ, jam ab eis aliénior, ad véteres Académicos tránſiit, qui ab ómnibus

Digitized by Google

bus rebus aſſenſiónem ſuſpendéndo, & nihil affirmándo, aut credéndo, ambigéntis ánimi ſolicitúdines vitáſſe videbántur. Itaque dúbitans de ómnibus, Manichæos ipſos relinquéndos eſſe decrévit, ut támdiu Catechúmenus in Cathólica Eccléſia eſſet, donec ſibi áliquid certi elucéret, quò vitæ curſum dirígeret.

℟. Immíſit ergo. 546.

Lectio vi.

CUm verò matri indicáſſet, Manichæis ſe vale dixíſſe, plácidè & fidénter ipſa reſpóndit: Certam ſibi fidúciam eſſe, priúſquam de hac vita migráret, ſe illum ad meliórem frugem addúctum, & ad Cathólicæ Eccléſiæ auctoritátem aggregátum viſúram eſſe. Nec ſpes eam feféllit: nam tum Ambróſii conciónibus, tum Simpliciáni mónitis, ac Pontitiáni de vita beáti Antónii narratióne, ádeò commótus eſt, ut non modò Cathólicam Fidem ampléctì, ſed étiam addictiùs Deo ſervíre decréverit. Quare abdicáto à ſe docéndi múnere, cum matre atque amícis in villam Verecúndi ſecédens, piis exercitatiónibus ac meditaméntis vitæ ſolitáriæ prælúdens, ſe ad Baptíſmum præparávit. Mox Mediolánum revérſus, cum Alípio & púero Adeodáto ſacro fonti admótus eſt à beáto Ambróſio: atque à Baptíſmo unà cum ſuis monáſticam vitam ampléxus eſt.

℟. Volébat enim conferénti. 546.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

De Homilía S. P. N. Auguſtini Epiſcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 6.

SUb módio ergo lucérnam ponit, quiſquis lucem bonæ doctrínæ cómmodis temporálibus obſcúrat & tegit. Super candelábrum autem, qui corpus ſuum miniſtério Dei ſúbjicit, ut ſupérior ſit prædicátio veritátis, & inférior ſérvitus córporis: per ipſam tamen córporis ſervitútem excélſior lúceat doctrína, quæ per officia corporália, id eſt, per vocem, & per linguam, & céteros córporis motus in bonis opéribus inſinuátur étiam diſcéntibus.

℟. Vulneráverat. 548.

Lectio viii.

SUper candelábrum ergo ponit lucérnam, cùm dicit Apóſtolus: Non ſic pugno, tamquam áerem cædens, ſed caſtígo corpus meum, & ſervitúti ſubjício, ne fortè áliis prædicans, ipſe réprobus invéniar. Quod verò ait, ut lúceat ómnibus, qui in domo ſunt: domum puto dictam habitatiónem hóminum, ideſt, ipſum mundum, propter id quod ſupériùs ait: Vos eſtis lumen mundi. Aut ſi domum quiſque vult accípere Eccléſiam, nec hoc eſt abſúrdum.

℟. Accépta. 548.

Lectio ix. Cap. 7.

SIc lúceat, inquit, lumen veſtrum coram homínibus, ut vídeant bona facta veſtra, & gloríficent Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt. Si tantúmmodo díceret: Sic lúceat lumen veſtrum coram homínibus, ut vídeant bona facta veſtra: finem conſtituíſſe viderétur in láudibus hóminum, quas quærunt hypócritæ, & qui ambiúnt ad honóres, & captant inaníſſimam glóriam. Contra quos dícitur: Si adhuc homínibus placérem, Chriſti ſervus

non

Digitized by Google

non eſſem. Et per Prophétam: Qui homínibus placent, confúſi ſunt, quia Deus nihil fecit illos.

Te Deum laudámus. 12.

In Veſperis fit commemor. S. Ægidii Abbatis, Antiph. Similábo eum. ℣. Amávit eum. 1. Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus Dómine, beáti Ægídii Abbátis comméndet: ut quod noſtris méritis non valémus, ejus patrocínio aſſequámur.

Deinde SS. Duodecim Fratrum mart. Aña. Iſtórum eſt. ℣. Lætámini. xxvi.

Oratio.

FRatérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ & fidei noſtræ præbeat increménta virtútum, & multíplici nos ſuffrágio conſolétur. Per Dóminum.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE I. SEPTEMBRIS.

Quinta die infra Octavam S. P. N. Auguſtini.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

CUm autem locum quæreret ubi cum ſodálibus ſevérius vitæ genus ſectarétur, in Africam redíre conſtítuit. Itaque Medioláno Romam véniens, cùm tácitus, ſicut ipſe ait, ferre non poſſet Manichæórum jactántiam de ficta eórum continéntia, atque abſtinéntia, qua ſe veris Chriſtiánis præférre audébant, præter cétera volúmina, duos étiam libros ſcripſit, unum de móribus Eccléſiæ, álterum de móribus Manichæórum, ubi miris in cœlum láudibus effert ea, quæ Romæ, & Mediolàni viró-rum, ac mulíerum víderat cœnóbia. Mox in Africam cógitans, ad Oſtia Tiberína deſcéndit unà cum Euódio, aliiſque cívibus & amícis ſuis páriter Deo ſerviéntibus, & illic ejus mater morbo correpta nono ægritúdinis die religióſam & piam ánimam cœlo réddidit: cujus corpus ibídem Chriſtiáno ritu in templo ſanctæ Aureæ ab eo cónditum eſt. ℟. Itaque. 545.

Lectio v.

AB Oſtiis Tiberínis in Africam ſolvens, Carthágine-nem ténuit, hoſpítio ab Innocéntio véteri amíco benignè ſuſcéptus: cui ſinuóſo atque inſanábili úlcere laboránti, ſuis ſuorúmque précibus ſanitátem à Deo impetrávit. Carthágine digrédiens, ad patérnam domum agróſque revérſus, in iis fermè triénnium cum ſodálibus vixit, jejúniis, précibus, boníſque opéribus vacans: ac ſtúdio ſacrárum Litterárum inténtus, vitam egit verè monáſticam, quam primus in Africam invéxit, ac dein longè latèque propagávit. Porrò in ipſíus família nemo áliquid próprium habébat, ſed erant eis ómnia commúnia, & ut cuíque opus erat, è público præbebátur. De his ínterim, quæ Deus illi meditánti, atque oránti revelábat, præséntes & abséntes ſermónibus & libris erudiébat.

℟. Immíſit. 546. Lectio vi.

POſt hæc Hippónem ſe cóntulit inviſéndi amíci grátia, quem ſe lucrári poſſe Deo ſperábat: eò ſecúrior, quòd ea urbs, ut ipſe ait, habébat Epíſcopum. Nam uſque àdeò ab Eccleſiáſticis honóribus abhorrébat, ut quóniam cœperat jam inter ſervos Dei célebris eſſe fama ejus, quem locum carére Epíſcopo nóverat, ne illuc accéderet ipſi cáutio erat. Sed per idem tempus cùm Valérius Epíſcopus ad plebem de ordinándo Presbytero concionarétur, áccidit, ut ipſe quoque ignárus quid futúrum eſſet, adſtáret in coróna, cùm repéntè à pópulo apprehénſus, nequídquam

Digitized by Google

profúſis lácrymis relúctans, Epíſcopo ſacris initiándus tráditur. ℟. Volébat. 546.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

De Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 7.

NOn ergo tantùm dixit, ut vídeant bona ópera veſtra; ſed áddidit, & gloríficent Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt: ut hoc ipſum quod homo per bona ópera pláceat homínibus, non ibi finem conſtítuat, ut homínibus pláceat, ſed réferat hoc ad laudem Dei, & proptéreà pláceat homínibus, ut in illo glorificétur Deus. Hoc enim laudántibus éxpedit, ut non hóminem, ſed Deum honórent: ſicut in ipſo hómine qui portabátur, Dóminus oſténdit, ubi admirátæ ſunt turbæ paralytico ſanáto virtútes ejus, ſicut in Evangélio ſcriptum eſt: Timuérunt & glorificavérunt Deum, qui dedit poteſtátem talem homínibus. Cujus imitátor Apóſtolus Paulus dicit: Tantùm autem audiéntes erant, quóniam qui aliquándo nos perſequebátur, nunc evangelízat fidem, quam aliquándo vaſtábat, & in me glorificábant Deum.

℟. Vulneráverat. 548.

Lectio viii.

POſteáquam ergo cohortátus eſt audiéntes, ut ſe præparárent ad ómnia ſuſtinénda pro veritáte, atque juſtítia, & non abſcónderent bonum quod acceptúri erant, ſed ea benevoléntia díſcerent ut céteros docérent, non ad laudem ſuam, ſed ad glóriam Dei bona ſua ópera referéntes: íncipit eos jam informáre, & docére quid dóceant, tamquam ſi quærerent dicéntes: Ecce vólumus ómnia ſuſtinére pro tuo nómine, & doctrinam tuam non abſcóndere. Sed quid eſt hoc ipſum quod vetas abſcóndi, & pro quo jubes ómnia tolerári? Numquid áliud dictúrus es contra ea, quæ in lege ſcripta ſunt? Non, inquit. ℟. Accépta. 548.

Pro S. Ægidio. Lectio ix.

ÆGídius Atheniénſis, régiæ ſtirpis, à prima ætáte divínis lítteris, & charitátis officiis ita déditus fuit, ut nihil prætéreà curáre viderétur. Itaque paréntibus mórtuis, totum patrimónium in páuperes erogávit: quin étiam túnicam éxuit, ut ægrótum egéntem tégeret; qua ille indútus ſtatim convaluit. Sed multis deinceps clárior miráculis, tímens ſui nóminis celebritátẽ, Arelátem ad beátum Cæſáriũ conténdit: à quo poſt biénnium diſcédens, ſeceſſit in erémum: ubi diútiùs herbárum radícibus, & cervæ lacte, quæ ſtatis ad eum horis veniébat, admirábili ſanctitáte vixit. Quæ cerva, inſequéntibus quodam die cánibus régiis, cùm in antrum Ægídii refugíſſet, Gálliæ regem impulit, ut ab eo ſummis précibus péteret, ut in loco ſpelúncæ monaſtérium éxtrui paterétur. Cujus adminiſtratiónem, flagitánte Rege, invítus ſuſcépit: eóque múnere áliquot annis prudénter piéque geſto, migrávit in cœlũ. Te Deum. 12.

In Laudib. fit commem. S. Ægidii Abbatis, Aña. Euge. Oratio. Interceſſio. ut ſupra. liv.

Deinde SS. Duodecim Fratrum martyr. Antiphona. Veſtri capilli cápitis omnes nu-

numeráti ſunt: nolíte timére, multis paſſéribus melióres eſtis vos. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Oratio. Fratérna. ut ſupra. 561.

DIE II. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Octavam S. P. N. Auguſtini.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

PRésbyter factus, quia conſtitúerat in Monaſtério unà cum ſodálibus vitam dúcere, cógnito ejus consílio ſenex Valérius dedit illi hortum, in quo ædificáto cœnóbio, cœpit ibi ejúſdem inſtitúti ſócios contráhere nihil poſſidéntes, ſicut ipſe rerum ómnium inops erat: ſalúbri exémplo propóſito, ut quemádmodum ille rem familiárem vendíderat, & paupéribus erogáverat: ita illi qui ad ejus consórtium ſe aggregárent, ſpontè ſe bonis ómnibus exúerent. Ingens autem illis patrimónium Deus ipſe erat. At ſanctus Epíſcopus ſumma lætítia efférri, Deóque grátias ágere cœpit, talem virum ſibi divínitùs oblátum, qui ſanióre doctrína Eccléſiam inſtrúeret, atque emendáret. Quare Auguſtino poteſtátem fecit coram ſe in templo Euangélium prædicándi, quod háctenus per Africam in uſu non fúerat. ℟. Itaque. 545.

Lectio v.

VErſabátur id témporis Hippóne Fortunátus Preſbyter Manichæórum verſutíſſimus, qui plúrimos perniciófis erróribus ſedúxerat. Hunc Auguſtínus rogátus non modò à Cathólicis, ſed étiam à Donatíſtis, ad diſputándum provocávit. At ille perſpéctum habens Auguſtíni ingénium, diſputatiónem reformidábat; ſuórum tamen précibus coáctus, deſcéndit in certámen. Ergo in convéntu ómnium público bíduum ea diſputátio ténuit, notáriis eam excipiéntibus. Sed victus Fortunátus clàm de civitáte ſe proripuit, neque ad eámdem ampliùs redíre eſt auſus, rubóre & pudóre prohíbitus. Etiam coram Epíſcopis, qui totius Africæ Concílium Hippóne celebrábant, de Religióne, ac ſymbolo, ipſis jubéntibus, idem Auguſtínus ſubtilíſſimè diſputávit. ℟. Immíſit. 546.

Lectio vi.

LIbros verò ejus ſive Tractátus, omni argumentórum cópia, & ſacrárum litterárum auctoritáte inſtructíſſimos, ipſi quoque hærétici cum cathólicis confluéntes non audiébant tantùm, ſed étiam adhíbitis Notáriis certátim excipiébant. Quare cùm in ſe jam ómnium óculos converteret, atque per hóminum ora volitáret, veréri cœpit Valérius, ne ab Eccléſia áliqua Præſule deſtitúta ad Epiſcopátum poſtularétur, atque ádeò Hipponénſibus eriperétur: quod reípſa contigíſſet, niſi de médio ejúſdem ópera ſubdúctus, ſedulò indagántes eluſiſſet. Itaque ſecrétò egit litteris apud Aurélium Primátem Carthaginénſem, ut Auguſtínus Hipponénſis Eccléſiæ Epíſcopus ſe vivénte crearétur, quod ab eódem reſcripto impetrávit. ℟. Volébat. 546.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

De Homilia S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 8.

NOlíte enim putáre, quóniam veni ſólvere legem,

Digitized by Google

aut Prophétas: non veni sólvere, ſed adimplére. In hac enim ſenténtia ſenſus duplex eſt: ſecúndùm utrúmque tractándum eſt. Nam quod dicit: Non veni sólvere legem, ſed adimplére: aut addéndo dicit quod minùs habet, aut faciéndo quod habet. Illud ergo priùs conſiderémus, quod primò póſui. Nam qui addit quod minus habet, non útique ſolvit quod invénit, ſed magis perficiéndo confirmat: & ideò séquitur, & dicit: Amen dico vobis, donec tránſeat cœlum & terra, ióta unum, aut unus apex non præteríbit à lege, donec ómnia fiant.

℟. Vulneráverat. 548.

Lectio viii.

DUm enim fiunt étiam illa quæ addúntur ad perfectiónem, multò magis fiunt illa quæ præmíſſa ſunt ad inchoatiónem. Quod autem ait: Ióta unum, aut unus apex non tranſíbit à lege, nihil poteſt áliud intélligi, niſi véhemens expréſſio perfectiónis, quæ per litteras síngulas demonſtráta eſt: inter quas litteras ióta minor eſt céteris, quia uno ductu fit: apex autem eſt étiam ipsíus áliqua in ſummo partícula. Quibus verbis oſténdit in lege ad efféctum étiam mínima quæque perdúci.

℟. Accépta. 548.

Lectio ix.

DEínde ſubjécit: Qui enim sólverit unum de mandátis iſtis mínimis, & docúerit ſic hómines, mínimus vocábitur in regno cœlórum. Mandáta ergo mínima ſignificántur per unum ióta & unum ápicem. Qui ergo sólverit & docúerit ſic, id eſt, ſecúndùm id quod ſolvit, non ſecúndùm id quod invénit & legit, mínimus vocábitur in regno cœlórum: & fortáſſe ideò non erit in regno cœlórum, ubi niſi magni eſſe non poſſunt. Qui autem fécerit & docúerit ſic: hoc eſt, qui non sólverit, & docúerit ſic, ſecúndùm id quod non ſolvit: magnus vocábitur in regno cœlórum.

Te Deum laudámus. 12.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Séptima die infra Octavam S. P. N. Auguſtini.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

MEgálio Caláménſi Epíſcopo Primáti Numídiæ, Eccléſiam Hipponénſem luſtránti, aliíſque Epíſcopis, qui tum fortè áderant, ac Clericórum Ordini, Valérius consílium ſuum apéruit. Quod cùm omnes effúſa gratulatióne ratum habérent, & cónfici fauſtis acclamatiónibus conténderent: ſolus Auguſtínus inſtitit oſténdere, contra morem Eccléſiæ eſſe, adhuc vivénte Epíſcopo novum indúci, & votis ómnium adversári. Sed vicit præséntium auctóritas, & ardens pópuli ſtúdium, atque ita invítus coactúſque Epíſcopus inaugurátus eſt. In ea dignitáte, ſicut illi crevit auctóritas, ita & píetas, & verbi Dei ubíque prædicándi fervor major acceſſit. Hinc privátis collóquiis, conciónibus, editíſque libris hæréticos ubíque exágitans, Cathólicam Religiónem insígniter promóvit.

℟. Itaque. 545.

Lectio v.

CUm autem Donatíſtæ ejus dicta factaque ad ſuos Epíſcopos deferrent, atque ipſe eos per epíſtolas admonéret, ut vel illam impietátem ejurárent, vel certè ad diſputándum convenírent: illi furóre pérciti, Auguſtínum animárum ſeductórem eſſe clamábant, ac véluti lupum in ſui gregis defenſiónem necándum prædicábant; eò impudéntiæ progréſſi, ut affirmá-

Digitized by Google

máreat, delictórum véniam impetratúros à Deo, qui id fácinus auſi eſſent. Quibus Circumcellióнes Donatiſtárum detérrimi incitáti, vias obſedérunt non ſemel armáti; ut dum ipſe fortè iret ad inviſéndos atque inſtruéndos Cathólicos, in itínere ipſum obtruncárent. Sed divína providéntia factum eſt, ut ille divérſo itínere ſtructas ſibi inſídias evitáret.

℟. Immiſit. 546.

Lectio vi.

Ntéreà qui in Cœnóbio ejus diſciplína inſtituebántur, cùm vitæ ſanctitáte ac doctrínæ laude máximè florérent, inter Cléricos Hipponénſes adſcríbi cœpérunt. Sed divíno cultu, ſervorúmque Dei continéntia & paupertáte in dies magis efflorescénte, ex eódem monaſtério, tam ardénti populórum ſtúdio non modò Clérici, ſed étiam Epíſcopi ad Eccléſias poſtuláti ſunt: ut decem Epíſcopos ipſe rogátus eminentióribus Eccléſiis déderit. Ipſi quoque ex illos Sanctórum contubérnio veniéntes, Monaſtéria inſtituérunt; è quibus longè latéque per Africam arctióris diſciplínæ inſtitútum propagátum eſt. Sed ipſe Auguſtinus ſecum réputans, Epíſcopo opus eſſe veniéntibus & tranſeúntibus humanitátem exhibére, ne per iſta hoſpítii officia, ſervórum Dei quies interturbarétur, vóluit habére ſecum in domo Epiſcopáli cœtum Clericórum, quos in commúni vívere, ac nihil próprium poſſidéntes Apoſtólicam vitam cólere inſtituit.

℟. Volébat. 546.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

De Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 9.

DIco enim vobis, quia niſi abundáverit juſtítia veſtra pluſquam Scribárum & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum: id eſt, niſi non ſolùm illa mínima legis præcépta implevéritis quæ inchoant hóminem, ſed étiam iſta quæ à me addúntur, qui non veni ſólvere legem, ſed adimplére, non intrábitis in regnum cœlórum. Sed dicis mihi: Si de illis mandátis mínimis cùm ſupérius loquerétur, dixit, mínimum vocári in regno cœlórum quiſquis unum eórum ſólverit, & ſecúndùm ſuam ſolutiónem docúerit; magnum autem vocári quiſquis ea fécerit, & ſic docúerit, & ex eo jam in regno cœlórum futúrum eſſe quia magnus eſt: quid opus eſt addi præcéptis legis mínimis, ſi jam in regno cœlórum poteſt eſſe, quia magnus eſt quiſquis ea fécerit, & ſic docúerit?

℟. Vulneráverat. 548.

Lectio viii.

QUaprópter ſic eſt accipiénda illa ſenténtia: Qui autem fécerit & docúerit ſic, magnus vocábitur in regno cœlórum: id eſt, non ſecúndùm illa mínima, ſed ſecúndùm ea quæ ego dictúrus ſum. Quæ ſunt autem iſta? Ut abúndet juſtítia, inquit, veſtra ſuper Scribárum & Phariſæórum: quia niſi abundáverit juſtítia, non intrábitis in regnum cœlórum. Ergo qui ſólverit illa mínima, & ſic docúerit, mínimus vocábitur: qui autem fécerit illa mínima, & ſic docúerit,

rit, non jam magnus habéndus eſt & idóneus regno cœlórum, ſed tamen non tam mínimus, quàm ille qui ſolvit. Ut autem ſit magnus atque illi regno aptus, fácere debet & docére, ſicut Chriſtus nunc docet: id eſt, ut abúndet juſtitia ejus ſuper Scribárum & Phariſæórum.

℟. Accépta. 548.

Lectio ix.

Juſtítia Phariſæórum eſt, ut non occídant: juſtítia eórum qui intratúri ſunt in regnum cœlórum, ut non iraſcántur ſine cauſa. Mínimum eſt ergo non occídere, & qui illud ſólverit, mínimus vocábitur in regno cœlórum. Qui autem illud impléverit ut non occídat, non contínuò magnus erit & idóneus regno cœlórum: ſed tamen aſcéndit áliquem gradum: perficiétur autem, ſi nec iraſcátur ſine cauſa. Quòd ſi perfécerit, multò remótior erit ab homicídio. Quaprópter qui docet ut non iraſcámur, non ſolvit legé ne occidámus, ſed implet pótiùs, ut & foris dum nō occídimus, & in corde dū non iráſcimur, innocéntiam cuſtodiámus.

Te Deum laudámus. 12.

DIE IV. SEPTEMBRIS.

In Octava S. P. N. Auguſtini.

Duplex majus.

Ad Veſperas, ómnia ut in primis Veſperis Feſti. 541. excepta Oratione.

Oratio.

Deus, qui beátum Patrem Auguſtínum Eccléſiæ tuæ in exponéndis ſacræ Scriptúræ myſtériis, doctórem óptimum & eléctum Antíſtitem providíſti: da nobis, quæſumus, ejus ſemper & doctrínis inſtrui, & oratióne fulcíri. Per Dóminum.

Ad Matutinum, & reliquas Horas, ómnia ut in die Feſti, præter ea quæ ſequuntur.

In primo Nocturno.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 14. c

Beátus vir, qui in ſapiéntia morábitur, & qui in juſtítia ſua meditábitur, & in ſenſu cogitábit circumſpectiónem Dei. Qui excógitat vias illíus in corde ſuo, & in abſcónditis ſuis intélligens, vadens poſt illam quaſi inveſtigátor, & in viis illíus conſíſtens: qui réſpicit per feneſtras illíus, & in jánuis illíus áudiens: qui requiéſcit juxta domum illíus, & in pariétibus illíus figens palum ſtátuet cáſulam ſuam ad manus illíus, & requiéſcent in cáſula illíus bona per ævum: ſtátuet filios ſuos ſub tégmine illíus, & ſub ramis ejus morábitur. Protegétur ſub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiéſcet.

℟. Invénit ſe. 543.

Lectio ii. Cap. 24.

Qui implet quaſi Phiſon ſapiéntiam, & ſicut Tigris in diébus novórum. Qui adimplet quaſi Euphrátes ſenſum: qui multíplicat quaſi Jordánis in témpore meſſis. Qui mittit diſciplínam ſicut lucem, & aſsíſtens quaſi Gehon in die vindémiæ. Qui pérficit primus ſcire ipſam, & infirmior non inveſtigábit eam. A mari enim abundávit cogitátio ejus, & consílium illíus ab Abyſſo magna. Ego ſapiéntia effúdi flúmina. Ego quaſi trames aquæ imménſæ de flúvio. Ego quaſi flúvii Dioryx, & ſicut aquædúctus exívi de Paradíſo.

℟. Senſit ígitur. 543.

Lectio iii.

Dixi: Rigábo hortum meū plantatiónum, & inebriábo prati mei fructum. Et ecce factus eſt mihi trames abúndans, & flúvius meus appropinquávit ad mare: quóniam doctrínam quaſi antelucá-

cánum illúmino ómnibus, & enarrábo illam uſque ad longínquum. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inſpiciam omnes dormiéntes, & illuminábo omnes ſperántes in Dómino. Adhuc doctrínam quaſi prophetíam effúndam, & relínquam illam quæréntibus ſapiéntiam, & non déſinam in progénies illórum uſque in ævum ſanctum. Vidéte quóniam non ſoli mihi laborávi, ſed ómnibus exquiréntibus veritátem. ℟. Tunc. 544.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

IN números pro Eccléſia cathólica labóres exháuſit: nam Felícem Manichæum, qui Hippónem vénerat, ut ſuos ibi diſſemináret erróres, tríduo cum eo díſputans, ad Fidem Cathólicam convértit. Cùm verò Cæſaréam Mauritániæ Apoſtólicæ Sedis Legátus rebus Eccleſiáſticis componéndis veniſſet, Eméritum Donatiſtárum acérrimum ſuperávit. Paſcéntium Ariánum atque item Maximínum Arianórum antíſtitem, coràm, & éditis collatiónum libris egrégiè confutávit. Sed contra Donatíſtas qui penè totam Africam occupáverant, ejus indúſtria vel máximè enítuit; eo quidem fructu, ut poſt celébrem collatiónem Carthágine hábitam, in qua ipſe pro Cathólicis primas egit partes, major eórum pars Cathólicæ accéſſerit unitáti. Advérſus Pelagiános tum primùm emergéntes, per annos fermè decem libris, & conciónibus ſtrénuè dimicávit. ℟. Itaque. 545.

Lectio v.

NEque tamen tot occupatiónibus diſtríctus, rogátus à Cathólicis, vel à cujúſque ſectæ homínibus, cauſas audíre, eáſque diligénter dirímere prætermíſit. Aliquándo proptéreà imprànſus, aliquándo étiam diem íntegrum jejúnus perſevérans. In córporis cultu moderatiónem amávit, ut veſtes neque operóſo luxu invidióſæ, neque ſórdibus & negléctu notábiles eſſent. Menſa uſus eſt frugáli & parca, quam lectióne & diſputatióne cóndiens, convívas à fábulis ac maledicéndi licéntia abſtinére volébat. Ut páuperum inópiam ſubleváret vel ipſa intérdum ſacra vaſa frángere ac diſtráhere non dubitávit. Aliquas hæreditátes recuſávit, quòd æquius eſſe díceret, eas à defunctórum propínquis quàm ab Eccléſias poſſidéri. Eádem ánimi magnitúdine, cuídam qui bona ſua Eccléſiæ legáverat, tábulas donatiónis ultrò remíſit. Ante ſuprémam ægritúdinem non ſolùm à ſe dictátos & éditos libros recénſuit & caſtigávit; ſed étiam contra Semipelagiános in Gállia ſibi obſtrepéntes, librum de Prædeſtinatióne Sanctórum, alterúmque de dono perſeverántiæ: contra Juliánum verò Pelagianórum acérrimum plúrima volúmina conſcrípſit. ℟. Immíſit ergo Dóminus. 546.

Lectio vi.

CUm autem Vvándali ferè tota Africa devaſtáta, Hippónem demum obſediſſent; ipſe, non ut céteri bonórum direptiónem aut hóminum cædes, ſed animárum jactúram Eccleſiarúmque devaſtatiónem conſíderans, amaríſſimam vitam ducébat. Quare précibus cum ſodálibus vacans, ſupplíciter Deum orábat, ut vel civitátem ab hóſtibus liberáret, vel ſervos ſuos ad tot mala perferénda confirmáret, vel certè ſe de hac vita evocáret. Et ecce tértio obſidiónis menſe morbo corréptus eſt; quo témpore impóſitis mánibus ægrótum ſanávit, qui divíno admó-

Digitized by Google

mónitu ad eum accédere juſſus fúerat. Demum diébus decem ante óbitum in preces effúſus, integris sénſibus, aſtántibus ſodálibus ac ſimul orántibus cœléſtem ſpíritum in cœlo réddidit quinto Kaléndas Septémbris, anno ætátis ſuæ ſeptuagéſimo ſexto, Epiſcopátus trigéſimo quinto, à Chriſti nativitáte trigéſimo ſuper quadringentéſimum, Cœleſtíno primo ſummo Pontífice, qui eum atque ejus ópera mirificè commendávit, Theodóſio & Valentiniáno Imperatóribus.

℟. Volébat enim. 546.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

De Homilía S.P. N. Auguſtini Epiſcopi,

De Verbis Domini, Serm. 2. cap. 1. initio.

SOlet multos movére, chariſſimi, quod Dóminus noſter Jeſus Chriſtus in ſermóne Euangélico, cùm priùs dixiſſet: Lúceat lumen veſtrum coram homínibus, ut vídeant bona ópera veſtra, & gloríficent Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt; póſteà dixit: Atténdite, ne juſtítiam veſtram faciátis coram homínibus, ut videámini ab eis. Turbátur enim mens parum intelligéntis, & præcépto utríque obaudíre cupiéntis ánimus per divérſa & advérſa diſténditur. Tam nemo enim poteſt, quamvis uni dómino, obtemperáre repugnántia jubénti, quàm nemo poteſt étiam duóbus dóminis ſervíre: quod eódem ſermóne Salvátor ipſe teſtátus eſt.

℟. Vulneráverat. 548.

Lectio viij.

QUid ergo fáciet ánimus nutans, cùm ſe obtemperáre non poſſe exiſtimat, & non obtemperáre formídat? Si enim bona ópera ſua in luce poſúerit homínibus intuénda, ut fáciat quod præcéptum eſt: Lúceat lumen veſtrum coram homínibus, ut vídeant bona ópera veſtra, & gloríficent Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt: reum ſe tenéri arbitrábitur, quia contra præcéptum fecit, ubi dícitur: Atténdite, ne juſtítiam veſtram faciátis coram homínibus, ut videámini ab eis. Rursúſque ſi hoc tímens & cavens, ea quæ benè facit abſcónderit, non ſe putábit ſervíre imperánti, & dicénti: Lúceat lumen veſtrum coram homínibus, ut vídeant bona ópera veſtra.

℟. Verbum Dei ad últimam ægritúdinem alácriter, fórtiter, ac ſana mente in Eccléſia prædicávit: membríſque ómnibus incólumis, íntegro aſpéctu & audítu, * Coram frátribus orántibus dormívit in pace. ℣. Teſtaméntum nullum fecit, quia unde fáceret, pauper Chriſti non hábuit. Coram. Glória. Coram.

Lectio ix. Cap. 2.

QUi rectè autem intélligit, utrúmque implet, & ſérviet univerſiſſimo Dómino, qui ſervum pigrum non damnáret, ſi ea quæ fíeri nullo modo póterant, imperáret. Audíte enim Paulum ſervum Chriſti Jeſu, vocátum Apóſtolum, ſegregátum in Euangélium Dei, utrúmque & faciéntem & docéntem. Vidéte quemádmodum lúceat lumen ejus coram homínibus, ut vídeant bona ópera ejus. Commendámus, inquit, noſmetípſos ad omnem conſciéntiam hóminum in conſpéctu Dei. Et íterùm; Providémus

Digitized by Google

mus enim bona, non ſolùm coram Deo, ſed étiam coram homínibus. Te Deum. 12.

In Veſperis fit commemor. S. Antonini mart. Aña. Iſte ſanctus pro lege Dei ſui certávit uſque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat ſupra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine.

℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui beátum Antonínum mártyrem tuum, cœléſti regno ſæculi faſtum, & mundi illécebras poſtpónere docuíſti: da quæſumus nobis ejus exémplo cadúca deſpícere, atque ætérna ſectári. Per Dóminum.

DIE V. SEPTEMBRIS.

In feſto S. Antonini mart. Appamiæ Regis filii.

Duplex minus.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Antonínus Appámiis in Gállia régia ſtirpe natus, ab ipſis penè incunábulis illúſtribus cœpit claréſcere virtútibus. Adoléſcens ſpretis ſæculi illécebris, Ordinis ſancti Patris Auguſtíni inſtitútum ſecútus eſt. Quod Theodorícus Francórum Rex ejus avúnculus indígnè ferens, pópulum in eum concitávit. Ille declinándæ inſectatiónis cauſa, primùm Romam venit, deínde in Campániam ſeceſſit: ubi propè Salérnum unà cum mónachis duodevigínti annos anachoréticam vitam duxit. Sacris lítteris egrégiè inſtrúctus, diáconus factus, Dei verbum prædicáre cœpit, eo ſpíritus ardóre, ut plúrimos ad Chriſtum addúxerit, Deo váriis ejus miniſtérium miráculis comprobánte. Ex quibus illud inſigne, quòd virga ſolùm percútiens, non ſiti modò levándæ, ſed & morbis curándis copióſum fontem elícuit.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Deſcendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Cum autem Pipínus, cognoménto Craſſus, cum ſancto Audoéno Rothomagénſi Epíſcopo Romam veniſſet, audíta ipſius fama, illū per duces ſuos accersítū in Gálliam ſecum redúxit. Burdigalæ à dæmone obséſſum hóminem liberávit, ægrotóſque plures ſanitáti reſtítuit. Cum ſancto Elígio Noviodúnū proféctus, piis adhortatiónibus multos ad religióſam vitam amplecténdam indúxit. Theodorícus autem, audíto ejus réditu, facti pœnitens, eum ad ſe vocávit, atque amatíſſimè excépit: cui & Epiſcopátum Toloſánum óbtulit; quem ille, ſicut & ampliſſimi Cœnóbii præfectúrā, conſtánter recusávit. Sed non multò pòſt falſi críminis accuſátum in tetérrimum cárcerem caténis onerátum inédia conficiéndum conjécit. Almáchium quoque nóbilem púerum, quòd ſanctum viſitáſſet, ex alto præcípitem dari juſſit; at is ab Angelo, qui Antonínum in cárcere alúerat, præcipítio ereptus, Regíque occúrrens, várias ei calamitátes impéndere denuntiávit.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum. ℣. Quóniam prævéniſti eum in benedictiónibus dulcédinis: poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et.

Digitized by Google

Lectio vi.

Defúncto Theodoríco, régulus quidam nómine Galeátius, inánium deórum cultor, Antonínum blandítiis & minis tentátum, quod idolórum cultum execrarétur, cum iis ómnibus, quos ipſe ad Chriſtum convérterat, verbéribus fractum in cárcerem detrúſit. Sed tyránnus fremens quòd ómnium víncula ab Angelo diſſolúta fuiſſent, & cuſtódes ipſi baptíſmum ſuſcepíſſent, eóſdem cápite plecti juſſit: Antonínum verò in ollam liquáti plumbi & súlphuris ardéntis immítti, ubi divínitus illæſus bíduum permánſit. Quo miráculo, atque étiam quòd mórtuum ad vitam revocáſſet, ingens paganórum multitúdo Chriſto nomen dedit. Quare tyránnus in furórem verſus, eum, mola collo appénſa in Garúmnam flúvium præcipitári jubet. Sed mola quaſi cymba léniter vectus, accurrénte úndique pópulo, per Euangélium Chriſto plúrimos génuit. Inde à Chriſtiánis ereptus, venit in locum qui fons orientális dicebátur, ubi ſolitáriam vitam agens, à Metrópii ſatellítibus invéntus, & in conſpéctum ejus abdúctus eſt. Is autem, quòd Ethnicæ ſuperſtitióni déditus eſſet, irátus Dei ſervum decollári præcépit. Corpus unà cum cápite in profluéntem projéctum, prope Appámias divinitùs delátum Chriſtiáni ſepéliunt. Caput verò Angelórum miniſtério ſervátum, à Fauſto Príncipe honorificè cónditum eſt.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Qui amat ánimam ſuam, perdet eam: & qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam. Et réliqua.

Homilia S. P. N. Auguſtini Epiſcopi.

Serm. 100. de SS. Fabiano & Sebaſtiano, tom. 1. ſupplem.

Illa Euangélica tuba, quando ait Dóminus, Qui amat ánimam ſuam, perdet illam: &, Qui perdíderit illam propter me, invéniet eam, accénſi ſunt Mártyres, & vicérunt: quia non de ſe, ſed de te Dómino præſumpſérunt. Qui amat ánimam ſuam, perdet illam. Duóbus modis intélligi poteſt quod dictum eſt. Qui amat ánimam ſuam, perdet illam. Si amas illam, perdis eam. Et álio modo: Noli amáre, ne perdas. Prior modus iſtum habet ſenſum: Si amas, perdes illam. Si amas ergo illam, ſi amas; perde illam. Hìc ſémina illam, & in cœlo metes illam. Agrícola tríticum ſi non perdit in ſémine, non amat in meſſe.

℟. Coróna áurea ſuper caput ejus, * Expréſſa ſigno ſanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Expréſſa.

Lectio viii.

Alius modus ſic habet: Noli amáre illam, ne perdas illam. Vidéntur ígitur ſibi amáre ánimas ſuas, qui timent mori. Animas ſuas Mártyres ſi ſic amáſſent, ſine dúbio perdidiſſent. Quid enim

enim prodéſſet tenére ánimam in hac vita, & pérdere in futúra? Quid prodéſſet tenére ánimam in terra, & pérdere in cœlo? Et quid eſt ipſam tenére? Quámdiu tenére? Quod tenes, perit à te: ſi perdis, invenis in te. Ecce tenuérunt ánimas ſuas Mártyres: & quómodo eſſent Mártyres, ſi ſemper tenuíſſent? Sed ecce ſi tenuíſſent, numquid uſque in hodiérnum vixíſſent? Si negándo Chriſtum, ſuas in hac vita ánimas tenuíſſent, nónne olim ex hac tranſiſſent, & ánimas útique perdidiſſent!

℟. Hic eſt verè martyr, qui pro Chriſti nómine ſánguinem ſuum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæſívit: ſed ad cœléſtia regna pervénit. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Sed quia Chriſtum non negavérunt, tranſiérunt de hoc mundo ad Patrem. Quæſiérunt Chriſtum, confiténdo tenuérunt, moriéndo magno lucro perdidérunt ánimas ſuas, fœnum perdéntes, corónam promeréntes. Corónam, inquam, promeréntes, & vitam ſine ſine tenéntes. Fit dénique, imò factum eſt in eis quod Dóminus ſubſequénter adjúnxit: Et qui perdíderit ánimam ſuam propter me, invéniet eam. Qui perdíderit, inquit, propter me. Tota cauſa ibi eſt. Qui perdíderit non quomodocúmque, non quálibet cauſa, ſed propter me. Illi enim in prophetía jam dixérunt Mártyres: Propter te mortificámur tota die. Proptéreà Mártyrem non facit pœna, ſed cauſa.

Te Deum laudámus. 12.

In ſecundis Veſperis à Capitulo de ſequenti, commem. præcedentis.

DIE VI. SEPTEMBRIS.

In feſto S. Limbaniæ virginis.

Duplex minus.

Omnia de Communi Virginum, præter Lectiones & Reſponſoria ſecundi Nocturni.

Oratio.

Exáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de beátæ Limbániæ vírginis tuæ feſtivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Antonini martyris, Ant. Qui vult veníre poſt me, ábneget ſemetípſum, & tollat crucem ſuam, & ſequátur me.

℣. Juſtus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui beátum. 569.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Limbánia virgo ſanctimoniális in inſula Cypro nobílibus, & opuléntis paréntibus orta, cum pari córporis atque ánimi pulchritúdine floréret, ne doméſticis illécebris, ac paréntum blandítiis ad matrimónium contrahéndum allicerétur, & fidem virginitátis ſervándæ Chriſto datam violáret, verbis Pſalmiſtæ permóta: Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam, & obliviſcere pópulum tuum, & domum Patris tui, & concupíſcet Rex ſpéciem tuam; divíno Spíritu afflata duódecim tantùm annos nata, pátria deſérta, quocúmque eam Spíritus ſanctus dúceret, ſequi delíberat. Itaque navem Genuénſem nacta Cypro ſolvéntem ſola nutrice, ac nutrítio cónſciis, comitibúſque, ſecrétò illam conſcéndere parat, Genuámque deférri;

Digitized by Google

ferri: quod conſilium in honéſta puélla inſólitum, & fortè inaudítum Deus tríplici miráculo comprobávit. Nam cûm Nauclérus contra fidem datam, relícta in ínſula vírgine, ac sóciis ſecúndo vento ſolvíſſet, ad ſolis occáſum in médio curſu expánſis velis de repéntè tam firma navis cónſtitit, ut nec iter próſequi poſſet, nec loco movéri, ac ſi radícibus altíſſimis fixa eſſet. Hujus insóliti evéntus cauſas, cùm mirabúndi nautæ ſecum quærerent, tandem gubernátor navis recordátus promíſſi non ſerváti Limbániæ, in eam cogitatiónem venit, nolle Deum, ut Limbániam in ínſula mœréntem deséreret; quare in portum regréſſus, in terram desíliens, vírginem adit in vicína ſilva óptimè ſibi nota cum nutríce latitántem, ad cujus pedes plúrimas feras ſilvéſtres proſtrátas, orámque veſtis lambéntes intuétur, cujus novitátis aſpéctu vírginis ſanctitátem cólligens, véniam póſtulat: eam lætíſſimo vultu ad navem cum sóciis dedúcit, hiſce vectóribus, quàm mércibus jucúndior.

℟. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: * Virgo timens Deum, ipſa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Virgo.

Lectio V.

E Portu íllicò ſolvens Gubernátor brevì diérum intervállo ſeréno cœlo, vento ſecúndo, tranquíllo mari, felicíſſimo curſu Génuam navis devéhitur, & in portu penetrántes nautæ vela demíttunt, ánchoram jáciunt, & clavo eam ad ſtatiónem torquére conténdunt, ſed fruſtrà; cóncito enim curſu ad ſcópulos advérſos impéllitur, quo perſpécto, cùm omnes vociferaréntur, ac ſe pérditos in portu míſerè deploráren, excitáta clamóribus Limbánia nautas, quo in loco ſint, percunctátur, à quibus áccipit, in portu, & ſcópulis monaſtérii ſancti Thomæ navim hærére. Bono ánimo eſtóte, inquit, hic finis eſt itíneris mei. Sínite me in terram deſcéndere, conſignáte me moniálibus, in quarum cura réliquum vitæ meæ tempus ſum tradu&ctúra: quod ubi factum eſt, ſine mora, ſine cujúſquam indúſtria, divína vi in contráriam partem prora convértitur, atque ad sólitam návium ſtatiónem deſértur. Limbánia poſt grátias Deo actas, quòd incólumis ad optátum locum perveníſſet, ad conſpéctum Abbatíſſæ dedúcta obníxè poſtulávit, ut apud illam ſibi vívere licéret, cùm ab infántia virginitátem Deo vóverit, & eo conſílio pátria, parentibúſque desértis Génuam per tot mária commeárit. Illa verò pulchritúdinem, & prudéntiam puéllæ admiráta, cógnitis étiam à Nauclero, quæ Cypro ſolvénti contígerant, ac viſo recénti miráculo in ómnium óculis édito, Dei bonitáte celebráta, quòd tanto theſáuro Monaſtérium ſuum cumuláſſet, Limbániam compléxa, incredíbili ómnium moniálium conſénſu eam ſúſcipit, nec multò pòſt Monáſtico hábitu ornat, & perácto probatiónis témpore juxta Canónicas Sanctiónes illam ad profeſſiónem admíttit, tantúmque in virtúte profécit, ut brevì céteris ómnibus norma fíeret religiósè vivéndi.

℟. Foſſam ſibi elégit Limbánia ſub Ecclésia, in qua dies noctéſque non ceſſábat,

* A col-

Digitized by Google

℟. A collóquiis divínis, & contemplatióne.

℣. Oculis & mánibus in cœlum ſemper inténtis invíctum ab oratióne ſpíritum non relaxábat. A collóquiis.

Lectio vi.

INterim advértit Limbánia ſub Eccléſiæ paviménto foſſam látere arctióris vitæ, & cœléſtium rerum contemplatióni percómmodam, eámque illicò à Præféctâ moniálium impetrat, ubi ſemel tantùm in die cómedens, ab eſu cárnium & vini potu omníno abſtinébat, magnam diéi partem, totámque noctem insómnem in ſacrórum librórum lectióne, & divinárum rerum tractatióne ducébat, ac péctine férreo membra lacerándo carnem ſpirítui ſubjiciébat. Demum divíno planè privilégio eò dedúcta eſt, ut nullo humáno cibo, ſed cœléſti tantùm pábulo veſcerétur, quod ex ſacra Synáxi, & oratióne aſſiduè capiébat. In his religióſis exercitatiónibus cùm plúrimos annos monáſticæ vitæ inſumpſiſſet Limbánia, cupiébat ardentiſſimè corpóreæ molis vínculis diſſólvi, & eſſe cum Chriſto, tantámque máciem, & pallórem contráxerat, ut ſolo ſpíritu vívere viderétur. Quare diem optátum ſibi imminére præſéntiens, quo ad immortálem vitam erat evocánda, majóri contentióne afflictatiónis córporis, & oratióni vacábat. Unde áccidit ut Abbatíſſa divíno impúlſu addúcta ad eam viſéndam certa die, cùm veniſſet, locum máxima luce undequáque circumfúſum invénit, quæ & oculórum áciem retundébat, & ab ingréſſu cellæ corpus arcébat, accurréntibus céteris Soróribus, poſt multam horam, ubi inſólitus ille ſplendor ábiit, cellam unà omnes ingréſſæ corpus vírginis orántis ſpécie génibus complicátis, erécta cervice, exténſis in altum mánibus reperérunt, exánime illud quidem, ſed tepeſáctum adhuc, ut intélligi poſſet ejus ánimam pauló antè divíno illo ſplendóre ornátam ad cœléſtem beatitúdinem evoláſſe. Demórtuæ vírginis ſanctíſſimum Corpus línteis obvólvunt, hymnos pſalmóſque ex Chriſtiána tradítióne decántant, in féretro cóllocant, ómnibus conſpiciéndum, & exoſculándum (ſuavíſſimi enìm odóris fragrántiam emittébat, aſpectúque jucundíſſimo cunctos alliciébat) luce inſequénti, quæ fuit decimaséxta dies Augúſti, cum religióſa pompa ſepeliéndum.

℟. Jejúnio corpus affligens, carnem ſpirítui ſubjiciéndo in cœléſtium rerum meditatióne defixa: * Deum rogábat, ut ſe ex illo mortáli córpore liberáret.

℣. Péctine férreo pectus lácerans gemebúnda. Deum.

Glória Patri. Deum.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Simile erit regnum cœlórum, ut in Communi Virg. lxv.

In ſecundis Veſperis à Capit. de ſequenti, cum commem. præcedentis.

DIE VII. SEPTEMBRIS.

In feſto S. Raymundi Nonnati Confeſſ. Duplex minus.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontif. præter Orationem & Lectiones, quæ hic aſſignantur.

In Hymno. Iſte Confeſſor, dicatur: Hac die lætus méruit ſuprémos Laudis honóres.

Oratio.

DEus, qui in liberándis Fidélibus tuis ab impiórum captivitáte beátum Raymúndum Nonnátum Confeſſórem tuum mirábilem effeciſti: ejus nobis interceſ-

ſióne

ſióne concéde, ut à peccatórum vínculis abſolúti, quæ tibi ſunt plácita, líberis méntibus exequámur. Per Dóminum noſtrum.

Deinde fit commem. B. Limbaniæ, Antiph. Veni ſponſa Chriſti. ℣. Diffúſa eſt grátia. Oratio. Exáudi nos Deus. ut in Communi Virg. lxvii.

Lectiones primi Nocturni. Beátus vir, qui invéntus eſt. ut in Communi Confeſſoris non Pontificis. liv.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

RAymúndus Nonnátus cognoménto dictus, quia præter commúnem natúræ legem è mórtuæ matris diſſécto látere in lucem edúctus fuit. Portélli in Catalónia piis & nobílibus paréntibus ortus, ab ipſa infántia futúræ ſanctitátis indícia dedit. Nam puerília oblectaménta, mundíque illécebras réſpuens, ita pietáti óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtútem admiraréntur. Creſcénte verò ætáte litterárum ſtúdiis incúbuit: ſed mox jubénte patre vitam ruri agens, ſacéllum ſancti Nicolái in Portélli fínibus ſitum crebrò adíbat, ut ſacram Deiparæ Imáginem, quæ in eo ſumma fidélium veneratióne étiam nunc cólitur, viſitáret. Ibi effúſus in preces ipſam Dei Paréntem, ut ſe in fílium adoptáre, viámque ſalútis ac ſciéntiam Sanctórum edocére dignarétur, enixè deprecabátur.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

NEc défuit votis ejus beniguíſſima Virgo; ab ipſa enim intelléxit gratiſſimum ſibi fore, ſi Religiónem ſub título de Mercéde, ſeu de Miſericórdia Redemptiónis Captivórum (ea ſuggerénte) nuper fundátam ingrederétur. Qua monitióne percépta Barcinónam ſtatim profectus, illud tam præcellentis erga próximum charitátis inſtitútum ampléxus eſt. Reguláris ígitur milítiæ adſcríptus, virginitátem, quam pridem beátæ Vírgini conſecráverat, perpétuò cóluit, ceteríſque virtútibus enítuit, charitáte præſértim erga Chriſtiános, qui ſub poteſtáte Paganórum míſeram in captivitáte vitam degébant. Hos ut redímeret, in Africam miſſus, cùm jam multos à ſervitúte liberáſſet, ne conſúmpta pecúnia áliis item in próximo abnegándæ fidei discrímine conſtitútis deéſſet, ſe ipſum pignori dedit: ſed cùm ardentiſſimo ſalútis animárum deſidério ſuccénſus, plures Mahometános ſuis concióníbus ad Chriſtum convérteret, in arctam cuſtódiam à Bárbaris conjéctus, variíſque ſupplíciis cruciátus, mox lábiis perforátis, & fera férrea clauſis crudéle martyrium diu ſuſtínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus locícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

OB hæc & ália fórtiter geſta ſanctitátis ejus fama longè latéque diffúſa eſt, qua permótus Gregórius nonus in ampliſſimum ſanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálium Collégium Raymúndum adſcripſit: ſed vir Dei in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religióſæ humilitátis tenaciſſimus ſemper fuit. Romam verò per-

Digitized by Google

pergens, ſtatim ac Cardónam pervénit, extrémo morbo conféctus, Eccleſiáſticis Sacraméntis muníri ſummis précibus poſtulávit. Cùmque morbus ingravéſceret, & ſacérdos diútiùs tardáret, Angelórum miniſtério ſub ſpécie Religioſórum ſui Ordinis apparéntium ſalutári viático reféctus fuit. Quo ſumpto, & grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum Domínica última Auguſti, anno millé-ſimo ducenteſimo quadrageſimo. Mórtui corpus, cùm circa locum ſepultúræ conténtio orta eſſet, arcæ inclúſum, & mulæ cæcæ impóſitum, ad ſacéllum ſancti Nicolái Dei nutu delátum fuit, ut ibi tumularétur, ubi prima jécerat ſanctióris vitæ fundaménta. Illic conſtrúcto ſui Ordinis Cœnóbio, à confluéntibus voti cauſa ex univérſa Catalónia fidélibus pópulis honorátur, váriis miráculis & ſignis glorióſus.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: *Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Sint lumbi veſtri, ut in Communi Confeſſoris non Pontificis primo loco. lii.

Veſperæ de Nativitate B. Mariæ Virginis, cum commem. S. Raymundi tantùm.

DIE VIII. SEPTEMBRIS.

In Nativitate B. M. Virginis. Duplex ii. Claſſis.

Ad Veſperas, Antiphona. Natívitas glorióſæ. cum reliquis de Laudibus. 578. Pſalmi conſueti de ſancta Maria ut in ejus Officio parvo. cxlv.

Capitulum. Eccli. 24. b.

AB inítio, & ante ſæcula creáta ſum, & uſque ad futúrum ſæculum non déſinam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi.

Hym. Ave maris ſtella. cxlvi.

℣. Nativitas eſt hódie ſanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illúſtrat Eccléſias.

Ad Magnificat, Antiphona. Glorióſæ vírginis Maríæ ortum digníſſimum recolámus, quæ & genitrícis dignitátem obtínuit, & virginálem pudicítiam non amíſit.

Oratio.

FAmulis tuis, quæſumus Dómine, cœléſtis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit ſalútis exórdium, Nativitátis ejus votíva ſolémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Raymundi, Antiphona. Hic vir deſpíciens mundum & terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et oſténdit illi regnum Dei. Oratio. Deus, qui in liberándis. ut ſupra. 573.

Ad Matutinum, Invitator. Nativitátem vírginis Maríæ celebrémus: * Chriſtum ejus Fílium adorémus Dóminum. Pſalmus. Veníte. 1. Hymnus. Quem terra. Antiphonæ, & Pſalmi Nocturnorum, ut in ejus Officio parvo. cxlviii.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próſpere procéde, & regna.

Pater noſter.

Incipiunt Cántica canticórum.

Lectio i. Cap. 1.

OSculétur me ósculo oris ſui: quia melióra ſunt úbera tua vino, fragrántia un-

guéntis óptimis. Oleum effúſum nomen tuum: ídeò adoleſcéntulæ dilexérunt te. Trahe me: poſt te currémus in odórem unguentórum tuórũ. Introdúxit me Rex in cellária ſua: exultábimus, & lætábimur in te, mémores úberum tuórum ſuper vinum: recti díligunt te. Nigra ſum, ſed formóſa filiæ Jeruſalem, ſicut tabernácula Cedar, ſicut pelles Salomónis.

℟. Hódie nata eſt beáta virgo María ex progénie David: * Per quam ſalus mundi credéntibus appáruit, cujus vita glorióſa lucem dedit ſæculo.
℣. Nativitátem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus. Per.

Lectio ii.

Nolíte me cõſideráre quòd fuſca ſim, quia decolorávit me ſol: filii matris meæ pugnavérunt contra me, poſuérunt me cuſtódem in víneis: víneam meam non cuſtodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi paſcas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam poſt greges ſodálium tuórum. Si ignóras te ò pulchérrima inter mulíeres egrédere, & abi poſt veſtígia gregum, & paſce hœdos tuos juxta tabernácula paſtórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis aſſimilávi te amíca mea. Pulchræ ſunt genæ tuæ ſicut túrturis: collum tuum ſicut monília.

℟. Beatíſſimæ vírginis Maríæ Nativitátem devotíſſimè celebrẽmus: * Ut ipſa pro nobis intercédat ad Dóminum Jeſum Chriſtum.
℣. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ vírginis devotíſſimè celebrémus. Ut.

Lectio iii.

Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuum. Faſcículus myrrhæ dilectus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri dilectus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es dilécte mi, & decórus. Léctulus noſter flóridus: tigna domórum noſtrárum cédrina, laqueária noſtra cypréſſina.

℟. Glorióſæ vírginis Maríæ ortum digniſſimum recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem reſpéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.
℣. Beatíſſimæ vírginis Maríæ Nativitátem devotíſſimè celebrémus. Cujus.
Glória Patri. Cujus.

In ſecundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.
Pater noſter.

Sermo S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 18. de Sanctis, qui eſt 2. de Annuntiatione Domínica.

Lectio iv.

Adeſt nobis, dilectíſſimi, optátus dies beátæ ac venerábilis ſemper vírginis Maríæ: ídeò cum ſumma exultatióne gáudeat terra noſtra, tantæ vírginis illuſtráta natáli. Hæc eſt enim flos campi, de qua ortum eſt pretióſum lílium convállium, per cujus partum mutátur natúra protoplaſtórum, delétur & culpa. Præcíſum eſt in ea illud Hevæ infelicitátis elógium, quo dícitur: In dolóre páries filios tuos: quia iſta in lætítia Dóminum péperit.

℟. Nativitas glorióſæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex ſtirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illúſtrat Eccléſias.
℣. Hódie nata eſt beáta virgo Ma-

María ex progénie David. Cujus. Lectio v.

Heva enim luxit, iſta exultávit: Heva lácrymas, María gáudium in ventre portávit: quia illa peccatórem, iſta édidit innocéntem. Mater géneris noſtri pœnam íntulit mundo, génitrix Dómini noſtri ſalútem íntulit mundo. Auctrix peccáti Heva, auctrix mériti María. Heva occidéndo óbfuit, María vivificándo prófuit. Illa percúſſit, iſta ſanávit. Pro inobediéntia enim obediéntia commutátur, fides pro perfidia compensátur.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipſa pro nobis intercédat ad Dóminum Jeſum Chriſtum. ℣. Corde & ánimo Chriſto canámus glóriam in hac ſacra ſolemnitáte præcélſæ genitrícis Dei Maríæ. Ut.

Lectio vi.

Plaudat nunc órganis María, & inter velóces artículos tympana puérperæ cóncrepent. Cóncinant lætántes chori, & alternántibus módulis dulcíſona cármina miſceántur. Audíte ígitur quemádmodum tympaniſtria noſtra cantáverit. Ait enim: Magníficat ánima mea Dóminum: & exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. Quia reſpéxit humilitátem ancíllæ ſuæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit mihi magna qui potens eſt. Cauſam ígitur invaleſcéntis erráti miráculum novi partus evícit, & Hevæ planctum Maríæ cantus exclúſit.

℟. Natívitas tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérſo mundo: * Ex te enim ortus eſt ſol juſtítiæ, Chriſtus Deus noſter: * Qui ſolvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam ſempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Pater noſter.

Léctio S. Evangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abraham. Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in Matth. in initio.

In Iſaía légimus: Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Evangeliſtam Prophétæ eſſe contrárium, ut quod ille impoſsíbile dixit effátu, hic narráre incípiat: quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne eſt dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem Deum díſcere incipiámus. Filii David, filii Abraham. Ordo præpóſterus, ſed neceſsárió commutátus. Si enim primùm poſuiſſet Abraham, & pósteà David, rurſus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

Ideò autem céteris prætermíſſis, horum filium nuncupávit, quia ad hos tantùm eſt facta de Chriſto repromiſſio. Ad Abraham: In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes Gentes, quod eſt Chriſtus.

Ad David: De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. Judas autem génuit Phares, & Zaram de Thamar. Notándum, in genealógia Salvatóris nullam ſanctárum aſsúmi mulíerum, ſed eas, quas Scriptúra reprehéndit: ut qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus naſcens, ómnium peccáta deléret. Unde & in conſequéntibus Ruth Moabítis pónitur, & Bethſabée uxor Uriæ.

℟. Felix namque es ſacra virgo María, & omni laude digníſſima: * Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, * Chriſtus Deus noſter. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu; séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam Nativitátem. Quia ex te. Glória Patri. Chriſtus Deus.

Pro ſancto Adriano mart.

Lectio ix.

ADriánus juſſu Maximiáni Imperatóris apud Nicomedíam pérſequens Chriſtiános, cùm ſæpiùs eórum in fidei confeſſióne, & tormentórum perpeſſióne conſtántiam demirátus eſſet, veheménter ea re commótus, ad Chriſtum ſeſe convértit. Quamóbrem cum áliis vigínti tribus Chriſtiánis conjéctus eſt in cárcerem: ubi eum víſitans Natália uxor, quæ & ipſa ánteà in Chriſtum credíderat, ad martyrium incéndit. Itaque è cuſtódia edúctus, tàmdiu flagéllis cæſus eſt, donec inteſtína difflúerent. Poſtrémò fractis crúribus, mánibus pedibúſque præcíſis, unà cum multis áliis martyrii certámen felíciter abſólvit.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

NAtívitas glorióſæ vírginis Maríæ ex ſémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex ſtirpe David.

Pſalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis. 12. Aña. Nativitas eſt hódie ſanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illúſtrat Eccléſias.

Antiph. Regáli ex progénie María exórta refúlget, cujus précibus nos adjuvári mente & ſpíritu devotiſſimè póſcimus. Aña. Corde & ánimo Chriſto canámus glóriam, in hac ſacra ſolemnitáte præcélſæ genitrícis Dei Maríæ.

Antiph. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipſa pro nobis intercédat ad Dóminum Jeſum Chriſtum.

Capitulum. Eccl. 24. b.

AB inítio, & ante ſæcula creáta ſum, & uſque ad futúrum ſæculum non déſinam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi.

Hymnus. O glorióſa Vírginum. clvi.

℣. Natívitas eſt hódie ſanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illúſtrat Eccléſias.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nativitátem hodiérnam perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ ſolémniter celebrémus, qua celſitúdo throni procéſſit, allelúja.

Oratio.

FAmulis tuis, quæſumus Dómine, cœléſtis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit ſalútis exórdium, Nativitátis ejus votíva ſolémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Adriani mart. hoc loco tantùm, Antiphona. Qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam.

℣. Juſtus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: ut qui beáti Adriáni mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Ad Primam in ℟. br. dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine. & ſic per totam Octav. etiam in Feſtis.

Ad Tertiam, Antiphona.

Natívitas eſt hódie.

Capitulum. Ab initio.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próſperè procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Regáli ex progénie.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET ſic in Sion firmáta ſum, & in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jeruſalem poteſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu ſuo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Aña. Cum jucunditáte. Capitulum. Eccli. 24.

IN platéis ſicut cinnamómũ & bálſamum aromatizans odórem dedi: quaſi myrrha elécta dedi ſuavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit eam.

℣. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Et præelégit eam.

Glória Patri. Elégit eam.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

In ſecundis Veſperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Nativitas tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérſo mundo: ex te enim ortus eſt ſol juſtítiæ, Chriſtus Deus noſter: qui ſolvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam ſempitérnam.

Oratio. Fámulis tuis. ut ſup.

Et fit commem. S. Gorgonii mart. Antiph. Iſte ſanctus.

℣. Glória & honóre. xvi.

Oratio.

SAnctus tuus, Dómine, Gorgónius ſua nos intercessióne lætíficet: & pia fáciat ſolemnitáte gaudére. Per Dóminum noſtrum.

DOMINICA

infra Octavam Nativitatis B. Mariæ virginis.

Officium de SS. Nomine ejuſdem B. M. virg. Dupl. majus.

Si hoc Feſtum occurrat die 10. transfertur in diem 11. & tunc in ſecundis Veſperis S. Nicolai, fit commem. hujus Feſti, & Dominicæ, ac SS. Proti & Hyacinthi, cum nona Lectione eorumdem; & in Laudib. fit commem. Oct. S. Nicolai, & SS. Martyrum, numquam verò fit commem. Oct. beatæ Mariæ virg.

Si verò occurrat die 14. transfertur in diem 16. & tunc in ſecundis Veſperis Octavæ S. Mariæ virginis omnia erunt de hoc Feſto; ſine commem. Oct. B. M. fiet tamen comm. Oct. S. Nicolai, & SS. mart. Euphemiæ, &c. cum ix. Lect. eorumdem; & in Laudibus commem. poſt commem. Oct. S. Nicolai.

In ii. Veſp. autem omnia dicentur de feſto SS. Nominis cum comm. Oct. S. Nicolai.

Si verò occurrat die 15. totum Officium erit de SS. Nomine, ſine ulla commem. Octavæ B.

Digitized by Google

Mariæ virginis: & Veſperæ erunt integræ de ſancta Cruce, cum commem. SS. Nominis beatæ Mariæ virginis, Dominicæ tertiæ Septembris, Octavæ S. Nicolai, ac S. Nicomedis mart. & nona Lectio erit de Homilia Dominicæ omiſſa Lect. S. Nicomedis.

AD VESPERAS,

Aña. Dum eſſet Rex. cum reliquis Antiphonis & Pſalmis, ut in Officio parvo B. M. cxlv.

Capitulum. Eccl. 24. b

AB initio, & ante ſæcula creáta ſum, & uſque ad futúrum ſæculum non déſinam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi.

Hymnus. Ave maris ſtella. cxlvi.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta María ſuccúrre míſeris, juva puſillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tui ſancti Nóminis commemoratiónem.

Oratio.

COncéde, quæſumus omnípotens Deus: ut fidéles tui, qui ſub ſanctiſſimæ Vírginis Maríæ Nómine & protectióne lætántur, ejus pia interceſſióne, à cunctis malis liberéntur in terris, & ad gáudia ætérna perveníre mereántur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Dominicæ occurrentis.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Sancta María Dei Génitrix virgo, *Intercéde pro nobis.

Pſalm. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Quem terra. Añæ, Pſalmi, & ℣. Nocturnorum, ut in Officio parvo B. M. cxlviii.

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis. Ego ſapiéntia, hábito, cum Reſponſoriis, ut in feſto S. M. ad Nives. 474.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Ex Homil. 2. ſuper miſſus eſt, circa finem. Lectio iv.

ET Nomen, inquit, Vírginis María. Loquámur pauca, & ſuper hoc nómine, quod interpretátum Maris Stella dícitur, & matri Vírgini valdè conveniénter aptátur. Ipſa namque aptiſſimè síderi comparátur, quia ſicut ſine ſui corruptióne ſidus ſuum emíttit rádium, ſic abſque ſui læſióne Virgo parturívit fílium. Nec síderi rádius ſuam mínuit claritátem, nec Vírgini Fílius ſuam integritátem. Ipſa eſt ígitur nóbilis illa Stella ex Jacob orta, cujus rádius univérſum orbem illúminat, cujus ſplendor & præfúlget in ſupérnis, & ínferos pénetrat, terras étiam perlúſtrans, & calefáciens magis mentes, quàm córpora, fovet virtútes, éxcoquit vítia. Ipſa, inquam, eſt præclára & exímia Stella ſuper hoc mare magnum & ſpatióſum neceſſáriò ſubleváta, micans méritis, illúſtrans exémplis.

℟. Sicut cedrus exaltáta ſum in Líbano, & ſicut cypréſſus in monte Sion: quaſi myrrha elécta, * Dedi ſuavitátem odóris. ℣. Et ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

OQuíſquis te intélligis in hujus ſæculi proflúvio magis inter procéllas & tempeſtátes fluctuáre, quàm per terram ambuláre, ne avértas óculos à fulgóre hujus síderis, ſi non vis óbrui procéllis. Si inſúrgant venti tentatiónum, ſi incúrras ſcópulos tribulatiónum, réſpice Stellam, voca Maríam. Si jactá-

Digitized by Google

jactáris ſupérbiæ undis, ſi ambitiónis, ſi detractiónis, ſi æmulatiónis, réſpice Stellam, voca Maríam. Si iracúndia, aut avarítia, aut carnis illécebra navículam concúſſerit mentis, réſpice ad Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, conſciéntiæ fœditáte confúſus, judícii horróre perterrítus, bárathro incípias abſorbéri triſtítiæ, deſperatiónis abyſſo, cógita Maríam.

℟. Quæ eſt iſta, quæ procéſſit ſicut ſol, & formóſa tamquam Jerúſalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam.

℣. Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt eam.

Lectio v.

In perículis, in angúſtiis, in rebus dúbiis Maríam cógita, Maríam ínvoca. Non recédat ab ore, non recédat à corde, & ut ímpetres ejus oratiónis ſuffrágium, non déſeras converſatiónis exémplum. Ipſam ſequens non dévias, ipſam rogans non deſpéras, ipſam cógitans non erras, ipſa tenénte non córruis, ipſa protegénte non métuis, ipſa duce non fatigáris, ipſa propítia pérvenis, & ſic in temetípſo experíris, quàmméritò dictum ſit: Et Nomen Vírginis María. Quod quidem venerábile Nomen, jamprídem in quibúſdam Chriſtiáni Orbis pártibus ſpeciáli ritu cultum, Innocéntius undécimus Románus Póntifex, ob insígnem victóriam ſub ejúſdem vírginis Maríæ præſídio de immaníſſimo Turcárum Tyránno cervícibus pópuli Chriſtiáni inſultánte Viénnæ in Auſtria partam, & in perénne tanti beneficii monuméntum, in Eccléſia universáli síngulis annis Domínica infra Octávam Nativitátis beátæ vírginis Maríæ celebrári præcépit.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúſalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíſſimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúſum nomen tuum.

℣. Aſtitit Regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c

In illo témpore: Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem deſponsátam viro, cui nomen erat Joſeph de domo David, & nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía ſancti Petri Chryſólogi.

Serm. 142. de Annuntiat.

Audíſtis hódie, fratres charíſſimi, Angelum cum muliere de hóminis reparatióne tractántem. Audíſtis agi, ut homo cúrſibus eíſdem, quibus dilápſus fúerat ad mortem, rediret ad vitam. Agit, agit cum María Angelus de ſalúte, quia cum Heva ángelus égerat de ruina. Audíſtis Angelum de carnis noſtræ limo Templum Divínæ Majeſtátis arte ineffábili conſtruéntem. Audíſtis in terris Deum, in cœlis hóminem Sacraménto incomprehensíbili collocári. Audíſtis inaudíta ratióne in uno córpore Deum hominémque miſcéri. Audíſtis frágilem noſtræ carnis natúram ad portándam totam Deitátis glóriam Angélica exhortatióne roborári.

℟. Felix namque es ſacra virgo María, & omni laude digníſſima: * Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, Chriſtus Deus noſter.

Digitized by Google

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam commemoratióné. Quia ex te.

Lectio viii.

Denique ne tanto pónderi cœléſtis fábricæ in María ſubtílis noſtri córporis aréna ſuccúmberet, & in Vírgine totíus géneris humáni portatúra fructum, virga ténuis frangerétur, fugatúra metum vox Angeli mox præcéſſit, dicens: Ne tímeas María. Ante cauſam dígnitas Vírginis annuntiátur ex Nómine: nam María hebræo ſermóne, latínè Dómina nuncupátur. Vocat ergo Angelus Dóminam, ut Dominatóris Genitrícem trepidátio déſerat ſervitútis, quam naſci, & vocári Dóminam ipſa ſui gérminis fecit, & impetrávit auctóritas. Ne tímeas María, inveníſti enim grátiam. Verum eſt, quia qui invénit grátiam, neſcit timére: Inveníſti grátiam.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens eſt, & ſanctum Nomen ejus. ℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix. de Homilia Domínicæ occurrentis.

Quid autem agendum ſit ſi transferatur, dictum eſt ſupra.

Ad Laudes, & per Horas, Aña. Dum eſſet Rex. cum reliq. ut in Feſto ad Nives. 477.

Capitul. Ab inítio. ut ſupra.

Hymnus. O glorióſa Vírginum. clvi.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Propteréa benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta es María, quæ credidíſti: perficiéntur in te, quæ dicta ſunt tibi à Dómino, allelúja.

Oratio. Concéde quæſumus. ut ſupra.

Et fit commem. Domínicæ.

Ad Horas, Añæ, Cap. & Reſp. brev. ut in feſto ad Nives. 477.

In ſecundis Veſperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem reſpéxit Deus.

Oratio. Concéde. ut ſupra.

Et fit commem. Domínicæ occurrentis.

DIE IX. SEPTEMBRIS.

Secunda die infra Octavam Nativitatis B. Mariæ.

In primo Noct. leguntur Lectiones de Script. occurr.

In ſecundo Nocturno.

De Sermóne S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 18. de Sanctis, in medio.

Lectio iv.

Exúltat María, & matrem ſe læta mirátur, & de Spíritu ſancto ſe peperiſſe gaudet: nec, quia péperit innúpta, terrétur: ſed quia genúerit, cum exultatióne mirátur. O fémina ſuper féminas benedícta, quæ virum omníno non novit, & virum ſuo útero circúmdedit! Circúmdat virum María Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum ſerpénti conſentiéndo. O felix obediéntia, ò inſígnis grátia! Quæ dum fidem humíliter dedit, cœli in ſe opíficem corporávit. Hinc proméruit glóriam, quam ipſa póſtmodum auxit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. ℟. Natívitas. 578.

Lectio v.

O Beáta María, quis tibi dignè váleat jura gratiárum ac laudum præcónia rependere, quæ ſinguléri tuo aſſénſu mundo ſuccurríſti pérdito? Quas tibi laudes fragílitas humáni géneris perſólvat, quæ ſolo tuo commércio recuperándi áditum invénit? Accipe ita-

Digitized by Google

Itaque quaſcúmque exiles, qualſcúmque méritis tuis impares gratiárum actiónes: & cùm ſuſcéperis vota, culpas noſtras orándo excúſa. Admítte noſtras preces intra ſacrárium exauditiónis, & repórta nobis antídotum reconciliatiónis.

℟. Cum jucunditáte. 577.

Lectio vi.

Sit per te excusábile quod per te ingérimus: fiat impetrábile quod fida mente póſcimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúſa quod timémus: quia tu es ſpes única peccatórum. Per te ſperámus véniam delictórum, & in te beatíſſima noſtrórum eſt expectátio præmiórum. Sancta María, ſuccúrre míſeris, juva puſillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam Nativitátem. ℟. Natívitas tua. 577.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abraham. Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in Matth.

Jacob autem génuit Joſeph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augúſtus de diſſonántia Euangeliſtárum, cur Euangeliſta Matthæus Joſeph díxerit filium Jacob, & Lucas eum filium appellárit Heli: non intélligens conſuetúdinem Scripturárum, quòd alter ſecúndùm natúram, alter ſecúndùm legem ei pater ſit. Scimus enim hoc per Móyſen, Deo jubénte, præcéptum, ut ſi frater, aut propínquus abſque líberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad ſuſcitándum ſemen fratris, vel propínqui ſui. Joſeph virum Maríæ. Cùm virum audíeris, ſuſpício tibi non súbeat nuptiárum: ſed recordáre conſuetúdinis Scripturárum, quòd ſponſi viri, & ſponſæ vocéntur uxóres.

℟. Beátam me. 577.

Lectio viii.

Et à tranſmigratióne Babylónis uſque ad Chriſtum generatiónes quatuórdecim. Número à Jechonía uſque ad Joſeph, & invénies generatiónes trédecim. Quartadécima ergo generátio in ipſum Chriſtum reputábitur. Chriſti autem generátio ſic erat. Quærat díligens lector, & dicat: Cùm Joſeph non ſit pater Dómini Salvatóris, quid pértinet ad Dóminum generatiónis ordo dedúctus uſque ad Joſeph? Cui reſpondébimus, primùm non eſſe conſuetúdinis Scripturárum, ut mulíerum in generatiónibus ordo texátur. Deínde ex una tribu fuíſſe Joſeph & Maríam, unde ex lege eam accípere cogebátur ut propínquam: & quòd ſimul censéntur in Béthlehem, ut de una vidélicet ſtirpe generáti.

℟. Felix namque. 578.

Pro ſancto Gorgonio mart.

Lectio ix.

Gorgónius Nicomedíæ natus, Diocletiáni Imperatóris cubiculárius, Dorótheo collége ſuo adjutóre, réliquos omnes cubiculi miníſtros ad Chriſti fidem perdúxit. Utérque autem cùm vidíſſet quodam die mártyrem coram Diocletiáno acerbiſſimè cruciári, ejus exémplo martyrii amóre incénſus eſt. Itaque ambórum hæc vox erúpit: Quid eſt, Imperátor, quòd hujus condemnáta ſenténtia,

Digitized by Google

quæ nobis cum eo commúnis eſt; unum illum punis? Ilius noſtra étiam eſt fides, idem propóſitum. Eos ígitur vinctos Imperátor flagéllis concidi jubet, ita ut toto córpore cutis dirumperétur, & in plagas acétum infúndi ſale permíxtum: mox revínctis in craticula súbjici ímperat vim candéntium carbónum. Dénique váriè torti, ſuſpéndio necáti ſunt. Ac ſancti Gorgónii corpus aliquándo Romam portátum, inter duas lauros via Latína ſepúltum, póſteà à Gregório quarto ſummo Pontífice in Baſilicam Príncipis Apoſtolórum tranſlátum eſt.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commemor. S. Gorgonii mart. Antiphona. Qui odit. ℣. Juſtus ut palma. xxiii. Oratio. Sanctus tuus. ut ſuprà.

Veſperæ de ſequenti, ſine commem. Oct.

DIE X. SEPTEMBRIS.

In feſto S. Nicolai de Tolentino. Duplex ii. Claſſis.

In primis Veſperis, Antiph.

Elégit Nicoláum Dóminus, & in ſplendóribus Sanctórum ſuórum clarum fecit. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96. Antiph. Virtútem óperum ſuórum per ſervum ſuum Nicoláum annuntiávit Dóminus pópulo ſuo.

Antiphona. In memória ætérna erit ſanctus Nicoláus, cornu ejus exaltátum eſt in glória. Antiph. Suſcitávit à terra Deus ſanctum ſuum: & cum princípibus cœléſtis pópuli collocávit eum.

Antiph. Laudáte Dóminum omnes pópuli, quóniam per ſanctum Nicoláum confirmávit ſuper nos miſericórdiam ſuam.

Capitulum. Eccl. 45. a

Diléctus Deo & homínibus, cujus memória in benedictióne eſt. Símilem illum fecit in glória Sanctórum, & magnificávit eum in timóre inimicórum, & in verbis ſuis monſtra placávit.

Hymnus.

Te canunt omnes Nicoláe gentes,
Te piæ verſu moduléntur urbes,
Voce te laudant púeri canóra,
Vótaque ſolvunt.
Te ferunt cæci, reſonántque muti,
Quos tua cunctos ope liberáſti;
Crura decántant ſibi reſtitúta
Cármine claudi.
Eruti ſævis pélagi procéllis,
Quoſque tu morbis váriis gravátos
Mille ſanáſti, tua dona cuncti
Magna faténtur.
Quoſque vexátos pius expiáſti
Dæmonum dira feritáte, quoſque
Cónſequi rurſum véteris deſíſti
Lúmina vitæ.
Dive, qui cœlo rútilas ut aſtrum,
Méntium denſas ténebras repélle:
Córdium longam gláciem reſólve
Luce niténti.
Laus Patri ſummo, Genitóque ſemper,
Quique procédit ſimul ex utróque
Spíritus ſanctus, Deus unus idem
Laus tibi ſemper. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Nicoláe.
℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Digitized by Google

Ad Magnificat, Antiphona.
Fecit Dóminus poténtiam in bráchio ſancti ſui, ut diſpérgeret dæmonem, & languéntes impléret bonis.

Oratio.
Concéde, quæſumus omnípotens Deus: ut Eccléſia tua, quæ beáti Nicolái Confeſsóris tui virtútum & miraculórum glória coruſcat; ejus interceſſióne & méritis, perpétua pace atque unitáte lætétur. Per Dóminum.

Et non fit commem. Octavæ Nativitatis.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Regem Confeſsórum Dóminum, * Veníte adorémus.
Pſalmus. Veníte. 1.

Hymnus.

Laudibus ſummis celebrémus omnes
Regis ætérni memoránda dona,
Méntibus lætis modulémur ejus
Grándia facta.
Qui dedit quondam fidei coruſcans
Sidus, ex altis oriénſque cœlis,
Sancta quem mundo péperit beátum
Mónica Patrem.
Inclyto te nunc grege procreátum,
Multa poſt tandem revolúta ſæcla,
Cóntulit dignum Nicoláe nobis
Ejus alúmnum.
Cujus ingéntes memoréſque geſtas
Res queat nemo ſatis explicáre:
Cujus excélſas celebréſque laudes
Nemo referre.
Dive, quem cœli paradiſus ambit!
Dive, qui tantis méritis abúndans,
Pérpeti fama ſuper alta victor
Aſtra triúmphas:
Laus Patri ſummo, Genitæque Proli,
Quique procédit Deus ex utróque
Spíritus ſanctus, Deus unus idem
Laus tibi ſemper. Amen.

In primo Nocturno, Antiph. Novit Dóminus viam juſti ſui, qui fructum ſuum dedit in témpore ſuo.
Pſalmus. Beátus vir. 542.
Aña. Prædicávit præcéptum Dómini, sérviens ei in timóre: ideò nomen ejus uſque ad términos terræ. Pſal. Quare fremuérunt Gentes. 542.
Aña. Suſcépit Dóminus ſervum ſuum, & exaltávit caput ejus. Pſalmus. Dómine, quid multiplicáti ſunt. 543.
℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Pater noſter.
Abſolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bñó. Benedictióne perpétua.

De libro primo Regum.
Lectio i. Cap. 1. a

Elcana Ephratæus hábuit duas uxóres, nomen uni Anna, & nomen ſecúndæ Phenénna. Fuerúntque Phenénnæ filii: Annæ autem non erant líberi. Et aſcendébat vir ille de civitáte ſua ſtatútis diébus, ut adoráret, & ſacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Venit ergo dies, & immolávit Elcana, dedítque Phenénnæ uxóri ſuæ, & cunctis filiis ejus, & filiábus partes: Annæ autem dedit partem unam triſtis, quia Annam diligébat. Dóminus autem concluſerat vulvam ejus. Sicque faciébat per ſíngulos annos, cùm redeúnte témpore aſcénderent ad templum Dómini: & ſic provocábat eam. Porrò illa flebat, & non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir ſuus: Anna, cur fles? & quare non cómedis? & quam

Digitized by Google

ob rem affligitur cor tuum? Numquid non ego mélior tibi ſum, quàm decem filii?

℟. Genuérunt paréntes filium, non fraudáti deſidério ſuo: * Et vocátum eſt nomen ejus Nicoláus, ob reveréntiam illius, quem plúrimum venerabántur. ℣. Iſte puer magnus coram Dómino, nam & manus ejus cum ipſo eſt. Et vocátum.

Bnō. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

SUrréxit autem Anna poſtquam comédérat, & bíberat in Silo. Et cùm eſſet amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, & votum vovit, dicens: Dómine exercítuum, ſi reſpíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, & recordátus mei fúeris, nec oblítus ancíllæ tuæ, dederíſque ſervæ tuæ ſexum virílem: dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, & novácula non aſcéndet ſuper caput ejus. Factum eſt autem, cùm illa multiplicáret preces coram Dómino, ut Heli obſervâret os ejus. Porrò Anna loquebátur in corde ſuo, tantúmque lábia illíus movebántur, & vox pénitus non audiebátur.

℟. Optimis paréntum mónitis & exémplis, * Evâſit adoléſcens miræ ſpectatæque probitátis.

℣. Enitébat in ejus vita ſinguláre quoddam ſpécimen ómnium virtútum. Evâſit.

Bnō. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

ET factum eſt poſt círculum diérum, concépit Anna, & péperit filium, vocavítque nomen ejus Sámuel, eò quòd à Dómino poſtulâſſet eum. Aſcéndit autem vir ejus Elcana, & omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóſtiam ſolémnem, & votum ſuum, & Anna non aſcéndit, dixit enim viro ſuo: Non vadam, donec ablactétur infans, & ducam eum, ut appáreat ante conſpéctum Dómini, & máneat ibi júgiter. Et ait ei Elcana vir ſuus: Fac quod bonum tibi vidétur, & mane donec ablácteſ eum: precórque ut ímpleat Dóminus verbum ſuum. Manſit ergo múlier, & lactávit filium ſuum, donec amovéret eum à lacte. Et addúxit eum ſecum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus: & immolavérunt vítulum, & obtulérunt púerum Heli. Et ait Anna: Obſecto, mi dómine, vivit ánima tua dómine: Ego ſum illa múlier, quæ ſteti coram te hìc orans Dóminum. Pro púero iſto orávi, & dedit mihi Dóminus petitiónem meam, quam poſtulávi eum. Idcircò & ego commodávi eum Dómino, cunctis diébus quibus fúerit commodátus Dómino. Et adoravérunt ibi Dóminum.

℟. Audívit Religióſum & ſanctum hóminem ex família ſancti Patris Auguſtíni, * Ad contémptum mundi omnes exhortántem.

℣. Rogávit ut ſe à perículis mundi exímeret. Ad.

Glória Patri. Ad.

In ſecundo Nocturno, Aña. Mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: & póſuit ſuper eum lumen vultus ſui.

Pſalm. Cùm invocárem. 544.

Antiphona. Benedixit juſto Dóminus, & in glória coronávit eum.

Pſalmus. Verba mea áuribus pércipe Dómine. 544.

Aña. Glória & honóre coronávit ſanctum ſuum Dóminus, & ſuper cœlos exaltávit eum.

Pſalm. Dómine Dóminus noſter. 545. ℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium. Pater noſter.

Ab-

Abſolutio. Ipſius pietas.

℣. Jube domne benedicere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Lectio iv.

Nicoláus, Tolentínas à diutúrno illíus civitátis domicílio appellátus, in óppido ſancti Angeli in Picéno eſt natus piis paréntibus: qui liberórum deſidério Bárium voti cauſa profécti, ibíque à ſancto Nicoláo de futúra prole confirmáti, quem ſuſcepérunt filium de illíus nómine appellárunt. Is ab infántia multárum virtútum, ſed abſtinéntiæ in primis ſpécimen dedit. Nam anno vix ſéptimo, beátum ipſum Nicoláum imitátus, complúres hebdómadæ dies jejunáre cœpit, eámque póſteà conſuetúdinem retínuit, ſolo pane & aqua conténtus.

℟. Vixit incredíbili abſtinéntia, ut quátuor per hebdómadam dies jejúnium obſervâret, * Pane dumtáxat & aqua conténtus. ℣. Et cùm aliquándo gráviter ægrotáret, vix addúci pótuit, ut carnes deguſtáret. Pane dumtáxat.

Bño. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

Decimum annum agens, cùm quodam die Concionatórem Ordinis Eremitárum ſancti Auguſtíni de mundi contémptu dicéntem audíſſet, eo ſermóne inflammátus, ſtatim eúmdem Ordinem eſt ingréſſus: in quo tam exáctam religióſæ vitæ ratiónem cóluit, ut áſpero veſtítu, verbéribus, & férrea caténa corpus domans, atque à carne & omni ferè obſónio ábſtinens, charitáte, humilitáte, patiéntia, ceteríſque virtútibus áliis prælucéret.

℟. Superábat modum ejus humílitas, toleráncia, atque obediéntia: * Proſequebátur omnes mira, ſinguláríque pietáte, & charitáte. ℣. Prudentíſſimus ad quæcúmque actúrus eſſet, ac diligentíſſimus. Proſequebátur.

Bño. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

Orándi aſſíduum ſtúdium, quamvis sátanæ inſídiis váriè vexátus, & flagéllis intérdum cæſus, non intermittébat. Demum ſex ante óbitum ménſibus, ſingulis nóctibus Angélicum concéntum audívit: cujus ſuavitáte cùm jam paradíſi gáudia prægustáret, crebrò illud Apóſtoli repetébat: Cúpio diſſólvi, & eſſe cum Chriſto. Dénique óbitus ſui diem Frátribus prædíxit, qui fuit quarto Idus Septémbris. Miráculis multis étiam poſt mortem cláruit, quibus ritè & órdine cógnitis, ab Eugénio Papa quarto in Sanctórum númerum eſt relátus.

℟. Tanto autem orans incendebátur ſpíritu, atque elevabátur, * Ut in Deum totus abſórptus, hóminem prorſus exútus eſſe viderétur. ℣. Cujus cauſa utebátur præcípuè quodam oratório juncto cuidam altári, ubi nunc ſanctíſſima ejus oſſa quiéſcunt. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno, Antiph. Ingréſſus eſt ſine mácula, & operátus eſt juſtítiam, & requiéſcere eum Dóminus in monte ſancto ſuo fecit.

Pſalm. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo. 546.

Antiphona. Deſidérium cordis tribuit juſto Dóminus, glóriam & magnum decórem impóſuit ſuper eum.

Pſalmus. Dómine in virtúte tua. 547.

Aña. Accépit innocens benedictiónem à Dómino, & aſcéndit in montem ejus, & in locum ſanctum ejus.

Pſalmus. Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus. 547.

℣. Lex Dei ejus in corde

 ipſius.

ipſius. ℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Euangélica léctio.

Léctio ſancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Homil. vii. Cap. 19. d

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRandis fidúcia: Petrus piſcátor erat, dives non fúerat, cibos manu & arte quærébat: & tamen lóquitur confidénter, Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantùm relínquere, jungit quod perféctum eſt: Et ſecúti ſumus te. Fécimus quòd juſsíſti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jeſus autem dixit illis: Amen dico vobis, quòd vos, qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne, cùm séderit Filius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicántes duódecim tribus Iſrael. Non dixit, qui reliquíſtis ómnia: hoc enim & Crates fecit Philóſophus, & multi álii divítias contempsérunt: ſed, Qui ſecúti eſtis me: quod própriè Apoſtolórum eſt, atque credéntium.

℟. Inde illum dæmones tam ácriter cecidérunt, * Ut præ tumúltu súrgerent è cúbitu Fratres: qui ſeminecem elevántes, in léctulum deportárunt. ℣. Quò magis elucéret ejus ſánctitas, quem tam ardénti ódio dæmones perſecúti ſunt. Ut præ.

Bno. Cujus feſtum cólimus.

Lectio viii.

IN regeneratióne, cùm séderit Filius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, (quando & mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) ſedébitis & vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Iſrael: quia vobís credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſoróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum; céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit. Locus iſte cum illa ſenténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, ſed gládium. Veni enim ſeparáre hóminem à patre ſuo, & matrem à filia, & nurum à ſocru: & inimíci hóminis, doméſtici ejus. Qui ergo propter fidem Chriſti, & prædicatiónem Euangélii, omnes afféctus contémpſerint, atque divítias, & ſæculi voluptátes: iſti céntuplum recipient, & vitam ætérnam poſſidébunt.

℟. Mirábilis illa ſtellę víſio divínitùs áccidit: * Quam præíre vidit ad altáre juxta oratórium, in quo ſolébat oratióni vacáre. ℣. Sanctitátis ejus, & meritórum ſplendórem ſtella ſignávit. Quam.

Glória Patri. Quam.

Lectio ix.

EX occaſióne hujus ſenténtiæ quidam introdúcunt mille annos poſt reſurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimíſimus, & vitam ætérnam eſſe reddéndam: non intelligéntes, quòd, ſi in céteris digna ſit repromíſſio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíſerit, centum recipiat in futúro. Senſus ergo iſte eſt: Qui carnália pro Salvatóre dimíſerit, ſpirituália recípiet: quæ comparatióne & mérito ſui ita erunt, quaſi ſi parvo

Digitized by Google

numero cemenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Induit Dóminus decóre juſtum ſuum, & præcínxit eum fortitúdine & juſtítia. Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12.

Aña. In confeſſióne & exultatióne introívit juſtus portas Dómini. Aña. Lætétur, & exúltet Eccléſia: quæ beátum Nicoláum talem dedit fructum ſuum. Aña. Benedíctus es Dómine in elécto tuo, quem exaltáſti de plebe ſancta tua. Aña. Laudent omnes nomen beáti Nicolái, quia exaltátum eſt, quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo.

Capitulum. Eccli. 45. a

Diléctus Deo & homínibus, cujus memória in benedictióne eſt. Símilem illum fecit in glória Sanctórum, & magnificávit eum in timóre inimicórum, & in verbis ſuis monſtra placávit.

Hymnus.

Iste mœróres ánimi doléntis,
Túrbidæ cordis procul ite nubes;
Núbilam mentem nova Nicolái
Stella ſerénat.
En triumphális redit apparátus
Hoſtis evérſi, domitæque carnis:
Sæculi victi trahit una vinctas
Déxtera turmas.
Omne proſtrátum vítium rebélle
Infremens ſpumas agit, ore frænum
Mordet; injéctis pátitur ligári
Colla caténis.
Múltiplex virtus décorat triúmphum
Téxtiles fronti glómerans corónas:
Cœlitú ducunt ſpóliis onúſtos
Agmina currus,
Turba victríci reparáta dextra,
Cónfluit, carmen módulans canórum,
Ipſe millénis oculátus aſtris
Plaudit Olympus.
Sit decus Patri, paritérque Nato
Atque Manánti ſimul ex utróque,
Quem priùs factus ſimul & redémptus
Orbis adórat. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Nicoláe. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Ad Benedictus, Antiphona.

Eréxit nobis Dóminus ſalútem, & viſitávit plebem ſuam per beátum Nicoláum, quem ſtatúerat datúrum ſe nobis.

Oratio.

Concéde, quæſumus omnípotens Deus: ut Eccléſia tua, quæ beáti Nicolái Confeſſóris tui virtútum & miraculórum glória corúſcat; ejus interceſſióne & méritis, perpétua pace atque unitáte lætétur. Per Dóminum.

Et non fit comm. Oct. Nativ.

Ad Tertiam, Antiphona.

In confeſſióne.

Capitulum. Diléctus Deo.

℟. breve. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit. ℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiã. ℟. Et lingua ejus loquétur júdicium.

Ad Sextam, Antiphona.

Lætétur & exúltet.

Capitulum. Eccli. 45. a

Glorificávit illum in conſpéctu Regum, & juſſit illi coram pópulo ſuo, & oſténdit illi glóriam ſuam. In fide & lenitáte ipſíus ſanctum fecit illum, & elégit eum ex omni carne.

℟. breve. Os juſti, * Meditábitur ſapiéntiam. Os juſti. ℣. Et lingua ejus loquétur júdicium. Meditábitur.

Digitized by Google

Glória Patri. Os juſti.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Ad Nonam, Antiphona. Laudent omnes.

Capitulum. Eccli. 45. a

Audivit enim eum, & vocem ipsíus, & indúxit illum in nubem. Et dedit illi coràm præcépta, & legem vitæ, & diſciplinæ.

℟. br. Lex Dei ejus, * In corde ipsíus. Lex Dei. ℣. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus. In corde. Glória. Lex Dei.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

In ſecundis Veſperis omnia dicuntur ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona. Nicoláus verus Chriſti pauper, virgo à Deo eléctus, obediéntiam júgiter ſervans, Eremitárum Ordinem ſignis & virtútibus decorávit.

Et fit commem. Oct. Nativit. B. Mariæ Virg. ſi poſtridie fiat de ea, Aña. Nativitas tua. Oratio. Famulis tuis. 579.

Deinde SS. Proti & Hyacinthi mart. Aña. Iſtórum eſt enim. ℣. Lætámini. xxvi. Oratio.

Beatórum mártyrum tuórum Proti & Hyacínthi nos Dómine fóveat beáta conféſſio, & pia júgiter intercéſſio tueátur. Per Dóminum.

DIE XI. SEPTEMBRIS.

Quarta die infra Oct. Nativitatis beatæ Mariæ.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Sermone in cap. 12. Apocal. ante medium. Lectio iv.

Novum fecit Dóminus ſuper terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium, quàm Chriſtum, de quo dícitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier ſole apparéret amícta. Dénique & coronávit eum, & viciſſim ab eo méruit coronári. Egredímini fíliæ Sion, & vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater ſua. Verùm hoc áliàs. Interim ſanè ingredímini magis, & vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam Fílius ſuus. In cápite, inquit, ejus coróna ſtellárum duódecim. ℟. Natívitas glorióſæ. 576.

Lectio v.

Dignum planè ſtellis coronári caput, quod & ipſis longè clárius micans, ornet eas pótiùs, quàm ornétur ab eis. Quidni corónent sídera, quam ſol veſtit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Nimírum læva ſponſi ſub cápite ejus, & jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas æſtimet gemmas? quis ſtellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum eſt? ℟. Cum jucunditáte. 577.

Lectio vi.

Quid ergo sídereum micat in generatióne Maríæ? Planè quòd ex régibus orta, quòd ex sémine Abrahæ, quòd generóſa ex ſtirpe David. Si id parum vidétur, adde quòd generatióni illi ob ſinguláre privilégium ſanctitátis divinitùs nóſcitur eſſe concéſſa: quòd longè antè eíſdem pátribus cœlitùs repromíſſa, quòd myſticis præfiguráta miráculis, quòd oráculis prænunciáta prophéticis. Hanc enim ſacerdotális virga, dum ſine radice flóruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio ſiccæ áreæ maduit: hanc in Ezechiélis viſióne Orientális porta, quæ nulli umquam pátuit, præſignábat. ℟. Natívitas tua. 577.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jeſu Chriſti fílii David, fílii Abra-

Abraham. Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía S. Hilárii Epíſc.

Comment. in Matth. can. 1.

GReſſus quem Matthæus in órdine régiæ ſucceſſiónis edíderat, & quem Lucas per ſacerdotálem órdinem dinúmerat, utérque agnatiónem in Dómino utriúſque tribus ſignificat, & rectæ generatiónis gradum ponit: quia ſacerdotális & régię tribus ſociétas per David ex conjúgio ínita, jam à Saláthiel in Zoróbabel confirmátur ex génere. Atque ita, dum Matthæus patérnam oríginem, quæ ex Juda proficiſcebátur, recénſet. Lucas verò accéptum per Nathan ex tribu Levi genus édocet; ſuis utérque pártibus Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui eſt ætérnus & Rex & Sacérdos, étiam in carnáli ortu utriúſque géneris glóriam probavérunt.

℟. Beátam me dicent. 577.

Lectio viii.

QUòd verò Joſeph pótiùs, quàm Maríæ natívitas recenſétur, nihil refert: eádem enim eſt totíus tribus atque una cognátio. Exémplum autem étiam Matthæus & Lucas dedérunt, patres ínvicem appellántes, non tam génere, quàm gente: quia ab una tribu cœpta, ſub uníus ſucceſſiónis & oríginis família continétur. Cùm enim fílius David atque Abrahæ ſit oſtendéndus, ita Matthæus cœpit: Liber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abrahæ.

℟. Felix namque. 578.

Pro SS. mart. Proto & Hyacintho. Lectio ix.

PRotus & Hyacínthus fratres, beátæ Eugéniæ vírginis eunúchi, unà cum illa ab Héleno Epíſcopo baptizáti, ac ſtúdiis déditi divinárum litterárum aliquámdiu in Ægypto in monaſtério mira humilitáte & vitæ ſanctitáte vixérunt. Sed póſteà ſanctam vírginem Eugéniam Romam proſecúti, Galliéno Imperatóre in Urbe propter Chriſtiánę fídei profeſſiónem comprehénſi ſunt. A quibus cùm nullo modo impetrári poſſet, ut Chriſtiánam religiónem deſeréntes, deos cólerent, acérbis verbéribus cæſi, ſecúri feriúntur tértio Idus Septémbris.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commemorátio Octavæ ſancti Nicolai, Antiphona. Eréxit. 589.

Et SS. Proti & Hyacinthi, Aña. Veſtri capílli cápitis.

℣. Exultábunt Sancti. xxxiv.

Orátio. Beatórum. ut ſupra. 590.

In Veſperis commem. S. Nicolai, Aña. Nicoláus.

DIE XII. SEPTEMBRIS.

Quinta die infra Octavam Nativitatis.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Apud Metaphr. Lectio iv.

DEi Fílius non dívitem, aut locuplétem áliquam féminam ſibi matrem elégit, ſed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cùm enim beáta María ſupra omnem humánam natúram caſtitátem ſerváret, proptéreà Chriſtum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur ſanctíſſimam Vírginem & Dei matrem accurréntes, ejus patrocíniis utilitátem aſſequámur. Itaque quæcúmque eſtis vírgines, ad matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretioſíſſimam, & incorruptíbilem poſſeſſiónem patrocínio ſuo vobis conſervábit.

℟. Natívitas glorióſæ. 576.

Lectio v.

MAgnum revérà miráculum, fratres dilectíſſimi, fuit beáta ſemper virgo María.

Digitized by Google

Maria. Quid namque illa majus, aut illúſtrius ullo umquam témpore invéntum eſt, ſeu aliquándo inveníri póterit? Hæc ſola cœlum ac terram amplitúdine ſuperávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóſtoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim, non dénique áliud quidpiam inter creátas res viſíbiles, aut inviſíbiles, majus aut excelléntius inveníri poteſt. Eadem ancílla Dei eſt & mater, eádem virgo & Génitrix.

℟. Cum jucunditáte. 577.

Lectio vi.

HÆc ejus mater eſt, qui à Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli & hómines agnóſcunt Dóminum rerum ómnium. Vis ne cognóſcere quantò Virgo hæc præſtántior ſit cœléſtibus poténtiis? Illæ cum timóre & tremóre aſsíſtunt, fáciem velántes ſuam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc & peccatórum véniam conſéquimur. Ave ígitur mater, cœlum, puélla, virgo, thronus, Eccléſiæ noſtræ decus, glória & firmaméntum, aſsíduè pro nobis precáre Jeſum Fílium tuum & Dóminum noſtrum, ut per te miſericórdiam inveníre in die judícii, & quæ repóſita ſunt iis qui díligunt Deum, bona cónſequi poſsímus grátia & benignitáte Dómini noſtri Jeſu Chriſti: cum quo Patri ſimul & ſancto Spirítui glória, & honor, & impérium nunc, & ſemper in ſæcula ſæculórum. Amen.

℟. Natívitas tua Dei génitrix virgo, 577.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abraham. Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía ſancti Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. can. 1.

NOn refert quis in origínis número atque órdine collocétur, dúmmodò univerſórum família cœpta eſſe intelligátur ab uno. Itaque cùm ejúſdem tribus ſit Joſeph & María, dum profectus eſſe ex Abrahæ génere Joſeph oſténditur, profecta quoque docétur & María. Hæc enim in lege rátio ſerváta eſt, ut ſi mórtuus ſine filiis famíliæ princeps eſſet, defúncti uxórem poſtérior frater ejúſdem cognatiónis accíperet, ſuſceptóſq; filios in famíliam ejus, qui mórtuus eſſet, reférret: maneréque ita in primogénitis ſucceſſiónis ordo, cùm patris eórum, qui poſt ſe nati eſſent, aut nómine haberéntur, aut génere.

℟. Beátam me dicent. 577.

Lectio viii.

SEquens illud eſt, ut quia díximus ſecúndùm rerum fidem generatiónis iſtíus órdinem nec número ſibi hec ſucceſſióne conſtáre, hujus quoque rei rátio afferátur. Non enim levis cauſa eſt, ut áliud in narratióne ſit, áliud fúerit in geſtis: & áliud referátur in ſumma, áliud verò teneátur in número. Namque ab Abraham uſque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ ſunt: & à David uſque ad tranſmigratiónem Babylónis in quibúſdam libris decem & ſeptem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii, aut negligéntiæ vítium eſt. Tres enim

Digitized by Google

enim ratióne prætéritæ ſunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías verò génuit Joam, Joas deinde Amaſiam, Amaſias autem Ozías: & in Matthæo Joràs Ozíam genuíſſe ſcríbitur, cùm quartus ab eo ſit. Hoc ita, quia ex gentíli fémina Joras Ochozíam génuit, ex Achab ſcílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℟. Felix namque. 578.

Lectio ix.

DEnique per Prophétam non niſi quarta generatióne in throno régio Iſraélis quemquam de domo Achab eſſe ſeſſúrum dícitur. Purgáta ígitur labe famíliæ gentílis tribus, quæ prætéritis jam régulis, in quarto generatiónum conſequéntium órdine numerátur, & uſque ad Maríam generatiónes quatuórdecim eſſe ſcribúntur; cùm in número decem & ſeptem repeSiántur, nullus error eſſe póterit ſciéntibus non eam ſolùm eſſe Dómino noſtro Jeſu Chriſto oríginem, quæ cœpit ex María: ſed in procreatióne corpórea, nativitátis ætérnæ ſignificántiam comprehéndi.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus, & Veſperis commem. S. Nicolai, Antiphonæ ut ſupra.

DIE XIII. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Oct. Nativitatis beatæ Mariæ.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro ſancti Epiphánii Epiſcopi advérſus hæreſes.

Lib. 3. hæreſi 78. poſt medium.

Lectio iv.

BEáta mater Dei María per Hevam ſignificátur, quæ per ænigma accépit, ut mater vivéntium vocétur. Illa étenim mater vivéntium vocáta eſt, étiam poſtquam audívit: Terra es, & in terram revertéris, poſt tranſgreſſiónem. Et mirum eſt, quòd poſt tranſgreſſiónem hoc magnum cognómen hábuit. Et quod quidem pértinet ad rem ſensíbilem, ab illa Heva omnis hóminum generátio dedúcta eſt in terra: hìc autem verè à María hæc vita mundó génita eſt, ut vivéntem gígneret, & fieret María mater vivéntium. Per ænígma ígitur María mater vivéntium appelláta eſt.

℟. Nativitas glorióſæ. 576.

Lectio v.

HEvæ datum eſt operire corpus ſensíbile propter nuditátem ſensíbilem: Maríæ verò datum eſt à Deo, ut páreret nobis Agnum, & ovem, & ex glória ipſius Agni, & ovis fieret nobis velut à véllere in ſapiéntia per virtútem ipſius induméntum incorruptibilitátis. Heva étiam mortis cauſa facta eſt homínibus: per ipſam enim mors ingréſſa eſt in mundum: María verò cauſa vitæ, per quam génita eſt nobis vita, & per hanc Fílius Dei advénit in mundum: & ubi abundávit peccátum, ibi ſuperabundávit & grátia, & unde illáta eſt mors, illinc procéſſit & vita, ut vita pro morte fieret: & qui per mulíerem nobis vita factus eſt, mortem ex mulíere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cùm adhuc eſſet virgo, per inobediéntiam tranſgréſſa eſt: è contrário per Vírginem obediéntia grátiæ facta eſt annuntiáto advéntu in carne de cœlo, & vita ætérna.

℟. Cum jucunditáte. 577.

Lectio vi.

DE María accípitur (líceat mihi hoc dícere) quod ſcriptum eſt de Eccléſia: Relinquet homo patrem ſuum, & matrem ſuam, & adhærébit uxóri ſuæ: & erunt duo in carne una. Sanctus autem Apó-

Digitized by Google

Apoſtolus dicit: Myſtérium hoc magnum eſt, ego autem dico in Chriſto & Eccléſia. Et vide Scripturárum accurátam dicéndi proprietátem, quòd de Adam quidem dixit, formávit: de Heva verò non formátam eſſe, ſed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de coſtis ejus, & ædificávit ipſi in uxórem. Quo oſténdat, Dóminum quidem de María efformáſſe ſibi ipſi corpus, ab ipſa verò coſta ædificátam eſſe Eccléſiam, in eo quòd punctum & apértum eſt ipſius latus, & myſtéria ſánguinis & aquæ prétia redemptiónis facta ſunt.

℟. Natívitas tua. 577.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abraham. Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 2 de Conſenſu Euang. c. 1.

Matthæus Euangeliſta ſic orſus eſt: Liber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abraham. Quo exórdio ſuo ſatis oſténdit, generatiónem Chriſti ſecúndùm carnem ſe ſuſcepiſſe narrándam. Secúndùm hanc enim Chriſtus filius hóminis eſt: quod étiam ſe ipſe ſæpiſſimè appéllat: comméndans nobis quid miſericórditer dignátus ſit eſſe pro nobis. Nam illa ſupérna & ætérna generátio, ſecúndùm quam Fílius Dei unigénitus eſt ante omnem creatúram, quia ómnia per ipſum facta ſunt, ita ineffábilis eſt, ut de illa dictum à Prophéta intelligátur: Generatiónem ejus quis enarrábit?

℟. Beátam me dicent. 577.

Lectio viii.

Exéquitur ergo humánam generatiónem Chriſti Matthæus, ab Abraham generatóres commémorans, quos perdúcit ad Joſeph virum Maríæ, de qua natus eſt Jeſus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum à conjúgio Maríæ ſeparándum putáret, quòd non ex ejus concúbitu, ſed virgo péperit Chriſtum. Hoc enim exémplo magníficè inſinuátur fidélibus conjugátis, étiam ſerváta pari conſénſu continéntia, poſſe permanére, vocaríque conjúgium, non permíxto córporis ſexu, ſed cuſtodíto mentis affectu: præſértim quia naſci eis étiam filius pótuit ſine ullo compléxu carnáli, qui propter ſolos gignéndos filios adhibéndus eſt.

℟. Felix namque. 578.

Lectio ix.

Cum autem evidénter dicat Apóſtolus Paulus, ex ſémine David ſecúndùm carnem Chriſtum: ipſam quoque Maríam de ſtirpe David áliquam conſanguinitátem duxiſſe, dubitáre útique non debémus. Cujus féminæ quóniam nec ſacerdotále genus tacétur, inſinuánte Luca quòd cognáta ejus eſſet Eliſabeth, quam dicit de filiábus Aaron: firmíſſimè tenéndum eſt, carnem Chriſti ex utróque génere propagátam, & regum ſcílicet, & Sacerdótum; in quibus perſónis apud illum pópulum Hebræórum étiam myſtica únctio figurabátur, id eſt chriſma, unde Chriſti nomen elúcet, tantò antè étiam iſta evidentíſſima ſignificatióne prænuntiátum.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus commem. Oct. S. Nicolai, Ana. Eréxit, 589.

Veſperæ de ſequenti Feſto cum commemoratione Octavarum.

DIE

Digitized by Google

DIE XIV. SEPTEMBRIS.

In feſto Exaltationis S.Crucis.

Duplex majus.

Ad Veſperas, Antiphona.

O magnum pietátis opus. cum reliquis de Laudib. 602. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica, 93. & loco ult. Pſal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum. Phil. 2.

FRatres, Hoc enim ſentíte in vobis, quod & in Chriſto Jeſu: qui cùm in forma Dei eſſet, non rapínam arbitrátus eſt eſſe ſe æquálem Deo; ſed ſemetípſum exinanívit, formam ſervi accípiens in ſimilitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

VExílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis myſtériū,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda & sánguine.

Impléta ſunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno ſtípite
Tam ſancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit ſæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave ſpes única,
In hac triúmphi glória,
Piis adáuge grátiam,
Reíſque dele crímina.

Te, fons ſalútis Trínitas,
Colláudet omnis ſpíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Hoc ſignum Crucis erit in cœlo. ℟. Cùm Dóminus ad judicándum vénerit.

Ad Magníficat, Antiphona.

O Crux, ſplendídior cunctis aſtris, mundo célebris, homínibus multùm amábilis, sánctior univérſis, quæ ſola fuiſti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: ſalva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam.

Oratio.

DEus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis ſanctæ Crucis ánnua ſolemnitáte lætíficas: præſta quæſumus; ut cujus myſtérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis præmia in cœlo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. de Oct. Nativ. B.M. Aña. Nativitas tua. 579. ℣. Nativitas eſt hódie. Oratio. Fámulis tuis. ut ſuprà. 578.

Et S. Nicolai, Aña. Nicoláus.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Chriſtum Regem pro nobis in Cruce exaltátum, * Veníte adorémus. Pſalm. Veníte. 1.

Hymnus.

PAnge lingua glorióſi
Láuream certáminis,
Et ſuper Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus víceri.

De Paréntis protoplaſti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morſu ruit;
Ipſe lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus noſtræ ſalútis
Ordo depopóſcerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hoſtis unde læſerat.

Quando venit ergo ſacri
Plenitúdo témporis,
Miſſus eſt ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre Virgináli
Carne amíctus pródiit.

Digitized by Google

V agit infans inter arcta
Cónditus præſépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedéſque
Stricta cingit fáſcia.
S empitérna ſit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérſitas. Amen.

In primo Nocturno, Antiph. Nóbile lignum exaltátur, Chriſti fides rútilat, dum Crux ab ómnibus venerátur.

Pſalmus.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit: * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:
S ed in lege Dómini volúntas ejus; * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.
E t erit tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum, * quod fructū ſuū dabit in témpore ſuo:
E t fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur.
N on ſic ímpii, non ſic; * ſed tamquam pulvis, quam prójicit ventus à fácie terræ.
I deò non reſúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.
Q uóniam novit Dóminus viam juſtórum: * & iter impiórum períbit.

Antiphona. Nóbile lignum exaltátur, Chriſti fides rútilat, dum Crux ab ómnibus venerátur.

Aña. Sancta Crux extóllitur à cunctis régibus, virga régia erígitur, in qua Salvátor triumphávit.

Pſalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?
A ſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérſus Dóminum, & advérſus Chriſtum ejus.
D irumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.
Q ui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus ſubſannábit eos.
T unc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.
E go autem conſtitútus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
D óminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
P óſtula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.
R eges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confríńges eos.
E t nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
S ervíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
A pprehéndite diſciplínam, ne quando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.
C ùm exárſerit in brevi ira ejus * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña. Sancta Crux extóllitur à cunctis régibus, virga régia erígitur, in qua Salvátor triumphávit. Aña. O crux venerábilis, quæ ſalútem attuliſti miſeris, quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cœlitem præparáſti.

Pſalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſúrgunt advérſum me.
M ulti dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.
T u autem Dómine ſuſcéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
V oce mea ad Dóminum clamá-

Digitized by Google

mávi: * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.
Ego dormívi, & ſoporátus ſum: * & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, ſalvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percuſsíſti omnes adverſántes mihi ſine cauſa: * dentes peccatórum contrivíſti.
Dómini eſt ſalus: * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.
Antiphona. O Crux venerábilis, quæ ſalútem attulíſti míſeris, quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cœlitem præparáſti?
℣. Hoc ſignum Crucis erit in cœlo. ℟. Cùm Dóminus ad judicándum vénerit.

De libro Númeri.

Lectio i. Cap. 21.

CUm audíſſet Chananæus rex Arad, qui habitábat ad merídiem, veníſſe ſcilicet Iſrael per exploratórum viam, pugnávit contra illum, & victor exíſtens, duxit ex eo prædam. At Iſrael voto ſe Dómino óbligans, ait: Si tradíderis pópulum iſtum in manu mea, delébo urbes ejus. Exaudivítque Dóminus preces Iſrael, & trádidit Chananæum, quem ille interfécit ſubvérſis úrbibus ejus: & vocávit nomen loci illíus Horma, ideſt, anáthema.
℟. Glorióſum diem ſacra venerátur Eccléſia, dum triumphále exaltátur lignum: *In quo Redémptor noſter mortis víncula rumpens, cállidum áſpidem ſuperávit.
℣. In ligno pendens noſtræ ſalútis ſémitam Verbum Patris invénit. In quo.

Lectio ii.

PRoſecti ſunt autem & de monte Hor, per viam quæ ducit ad Mare rubrum, ut circumirent terram Edom. Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris: locutúſque contra Deum & Móyſen, ait: Cur eduxíſti nos de Ægypto, ut moreremur in ſolitúdine? Deeſt panis, non ſunt aquæ: ánima noſtra jam náuſeat ſuper cibo iſto leviſſimo. Quamóbrem miſit Dóminus in pópulum ignitos ſerpéntes.
℟. Crux fidélis inter omnes, arbor una nóbilis: nulla ſilva talem profert, fronde, flore, gérmine: *Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus ſuſtinuit.
℣. Super ómnia ligna cedrórum tu ſola excélſior. Dulce lignum.

Lectio iii.

AD quorum plagas, & mortes plurimórum, venérunt ad Móyſen, atque dixérunt: Peccávimus, quia locúti ſumus contra Dóminum, & te: ora ut tollat à nobis ſerpéntes. Oravítque Móyſes pro pópulo, & locútus eſt Dóminus ad eum: Fac ſerpéntem æneum, & pone eum pro ſigno, qui percúſſus aſpéxerit eum, vivet. Fecit ergo Móyſes ſerpéntem æneum, & póſuit eum pro ſigno: quem cùm percúſſi aſpícerent, ſanabántur.
℟. Hæc eſt arbor digníſſima, in paradíſi médio ſituáta: *In qua ſalútis auctor própria morte mortem ómnium ſuperávit.
℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Heraclíus Imperátor concupiſcénti ánimo recuperávit. In qua.
Glória Patri. In qua.

In ſecundo Nocturno, Aña.
O Crucis victória & admirábile ſignum, in cœléſti cúria fac nos captáre triúmphum.

Pſalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: *in tribulatióne dilatáſti mihi.

Digitized by Google

Miſerére mei,* & exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úſquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrificium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino. * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine: * dediſti lętítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.

In pace in idípſum * dórmiam & requiéſcam;

Quóniam tu Dómine ſinguláriter in ſpe * conſtituíſti me.

Ana O Crucis victória, & admirábile ſignum, in cœléſti cúria fac nos captáre triúmphum. Ana. Funéſtæ mortis damnátur ſupplícium, dum Chriſtus in cruce noſtra deſtrúxit víncula críminum.

Pſalmus 10.

IN Dómino confido: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagittas ſuas in pháretra, * ut ſagittent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis & ſulphur, & ſpíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ana. Funéſtæ mortis damnátur ſupplícium, dum Chriſtus in cruce noſtra deſtrúxit víncula críminum.

Ana. Rex exaltátur in æthera, cùm nóbile trophæum Crucis ab univérſis Chriſticolis adorátur per ſæcula.

Pſalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.

Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te: * & tribuíſti ei longitúdinem diérum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo: * glóriam & magnũ decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſæculum ſæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino: * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & ſemen eórum à filiis hóminum.

Quó-

Digitized by Google

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, & pſallémus virtútes tuas.

Aña. Rex exaltátur in æthera, cùm nóbile trophæum Crucis ab univérſis Chriſtícolis adorátur per ſæcula.

℣. Adorámus te Chriſte, & benedícimus tibi.

℞. Quia per Crucem tuam redemíſti mundum.

Lectio iv.

CHóſroas Perſárum rex, extrémis Phocæ impérii tempóribus, Ægypto & Africa occupáta, ac Jeroſólyma capta, multíſque ibi cæſis Chriſtianórum míllibus, Chriſti Dómini Crucem, quam Hélena in monte Calváriæ collocárat, in Pérſidem ábſtulit. Itaque Heraclíus, qui Phocæ ſuccéſſerat, multis belli incómmodis & calamitátibus afféctus, pacem petébat, quam à Chóſroa victóriis inſolénte, ne iníquis quidem conditiónibus impetráre póterat. Quare in ſummo diſcrímine ſe aſsíduis jejúniis & oratiónibus exércens, opem à Deo veheménter implorábat: cujus mónitu exércitu comparáto, ſigna cum hoſte cóntulit, ac tres duces Chóſroæ cum tribus exercítibus ſuperávit.

℞. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti, in quo eſt ſalus, vita, & reſurréctio noſtra: * Per quem ſalváti, & liberáti ſumus.

℣. Tuam Crucem adorámus Dómine, & recólimus tuam glorióſam paſſiónem. Per.

Lectio v.

QUibus cládibus fractus Chóſroas, in fuga, qua trajícere Tigrim parábat, Medárſem fílium ſócium regni desígnat. Sed eam contuméliam cum Síroes Chóſroæ major natu filius ferret atróciter, patri ſimul & fratri necem machinátur: quam paulò pòſt utríque ex fuga retráctis áttulit, regnúmque ab Heraclío impetrávit, quibúſdam accéptis conditiónibus: quarum ea prima fuit, ut Crucem Chriſti Dómini reſtitúeret. Ergo Crux, quatuórdecim annis poſtquam vénerat in poteſtátem Perſárum, recépta eſt: quam rédiens Jeroſólymam Heraclíus, ſolémni celebritáte ſuis húmeris rétulit in eum montem, quò eam Salvátor túlerat.

℞. Dum ſacrum pignus cœlitus exaltátur, Chriſti fides roborátur: * Adſunt prodígia divína in virga Móyſi prímitus figuráta.

℣. Ad Crucis contáctum reſúrgunt mórtui, & Dei magnália referántur. Adſunt.

Lectio vi.

QUod factum illúſtri miráculo commendátum eſt. Nam Heraclíus, ut erat auro & gemmis ornátus, inſíſtere coáctus eſt in porta, quæ ad Calváriæ montem ducébat. Quò enim magis prógredi conabátur, eò magis retinéri videbátur. Cùmque ea re & ipſe Heraclíus, & réliqui omnes obſtupéſcerent, Zacharías Jeroſolymórum Antíſtes, Vide, inquit, Imperátor, ne iſto triumpháli ornátu, in Cruce feréndа parum Jeſu Chriſti paupertátem & humilitátem imitére. Tum Heraclíus abjécto ampliſſimo veſtítu, detractíſque cálceis, ac plebéjo amíctu indútus, réliquum viæ fácilè confécit, & in eódem Calváriæ loco Crucem ſtátuit, unde fúerat à Perſis aſportáta. Itaque Exaltatiónis ſanctæ Crucis ſolémnitas, quæ hac die quotán-

Digitized by Google

tánnis celebrabátur, illúſtrior habéri cœpit ob ejus rei memóriam, quòd ibídem fúerit repóſita ab Heraclío, ubi Salvatóri primùm fúerat conſtitúta.

℞. Hoc ſignum Crucis erit in cœlo, cùm Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifeſta erunt abſcóndita cordis noſtri. ℣. Cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, & cœperit judicáre ſæculum per ignem. Tunc manifeſta.

Glória Patri. Tunc.

In tertio Nocturno, Antiph. Adorámus te Chriſte, & benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemiſti mundum.

Pſalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Confeſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus: * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus:* adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérſa terra:* dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Aña. Adorámus te Chriſte, & benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemiſti mundum. Aña. Per lignum ſervi facti ſumus, & per ſanctam Crucem liberáti ſumus: fructus árboris ſedúxit nos, Fílius Dei redémit nos, allelúja.

Pſalmus 96.

Dóminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília: * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux

Digitized by Google

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætitia.
Lætámini juſti in Dómino: * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.
Antiphona. Per lignum ſervi facti ſumus, & per ſanctam Crucem liberáti ſumus: fructus árboris ſedúxit nos, Fílius Dei redémit nos, allelúja.
Antiphona. Salvátor mundi ſalva nos, qui per Crucem & ſánguinem tuum redemíſti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur Deus noſter.

Pſalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.
Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpéctu Géntium revelávit juſtítiam ſuá.
Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.
Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & pſállite.
Pſállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conſpéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.
Antiphona. Salvátor mundi ſalva nos, qui per Crucem & ſánguinem tuum redemíſti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur Deus noſter.
℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi. ℟. Pſalmum dicat nómini tuo Dómine.

Léctio S. Euangélii ſecúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo témpore: Dixit Jeſus turbis Judæórum: Nunc judícium eſt mundi: nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et réliqua.

Homilía S. Leónis Papæ.

Serm. 8. de Paſſione Domini, poſt medium.

Exaltáto, dilectíſſimi, per crucem Chriſto, non illa tantùm ſpécies aſpéctui mentis occúrrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móyſen dictum eſt: Et erit pendens vita tua ante óculos tuos, & timébis die ac nocte, & non credes vitæ tuæ. Iſti enim nihil in crucifixo Dómino præter fácinus ſuum cogitáre potuérunt, habéntes timórem, non quo fides vera juſtificátur, ſed quo conſciéntia iníqua torquétur. Noſter verò intelléctus, quem ſpíritus veritátis illúminat, glóriam crucis cœlo terráque radiántem, puro ac líbero corde ſuſcípiat, & interióre ácie vídeat, quale ſit quod Dóminus, cùm de paſſióne ſuæ loquerétur inſtántia, dixit: Nunc judícium mundi eſt, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego ſi exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipſum.
℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus ſuſtínuit: * Quæ ſola digna fuit portáre prétium hujus ſæculi. ℣. Hoc ſignum Crucis erit in cœlo, cùm Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ.

Lectio viii.

O Admirábilis poténtia Crucis, ô ineffábilis glória paſſiónis, in qua & tribúnal Dómini, & judícium mundi, & potéſtas eſt crucifixi. Traxíſti enim Dómine ómnia ad te, & cùm expandíſſes tota die manus tuas ad pópulum non credéntem, & contra-

dicéntem ſibi, confiténdæ majeſtátis tuæ ſenſum totus mundus accépit. Traxíſti Dómine ómnia ad te, cùm in execratiónem Judáici ſcéleris, unam protulérunt ómnia eleménta ſenténtiam, cùm obſcurátis lumináribus cœli, & convérſo in noctem die, terra quoque mótibus quaterétur insólitis, univérſaque creatúra impiórum uſui ſe negáret. Traxíſti Dómine ómnia ad te, quóniam ſciſſo templi velo, ſancta ſanctórum ab indígnis pontifícibus recesſérunt, ut figúra in veritátem, prophetía in manifeſtatiónem, & lex in Euangélium verterétur.

℟. Sicut Móyſes exaltávit ſerpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: * Ut omnis qui credit in ipſum, non péreat, ſed hábeat vitam ætérnam. ℣. Non miſit Deus Fílium ſuum in mundum ut júdicet mundum, ſed ut ſalvétur mundus per ipſum. Ut. Glória Patri. Ut.

Lectio IX.

Traxíſti Dómine ómnia ad te, ut quod in uno Judææ templo obumbrátis ſignificatiónibus tegebátur, pleno apertóque ſacraménto univerſárum ubíque natiónum devótio celebráret. Nunc étenim & ordo clárior Levitárum, & dígnitas ámplior ſeniórum, & ſacrátior eſt únctio Sacerdótum: quia Crux tua ómnium fons benedictiónum, ómnium eſt cauſa gratiárum: per quam credéntibus datur virtus de infirmitáte, glória de oppróbrio, vita de morte. Nunc étiam carnálium ſacrificiórum varietáte ceſsánte, omnes differéntias hoſtiárum una Córporis & Sánguinis tui implet oblátio: quóniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: & ita in te univérſa pérficis myſtéria; ut ſicut unum eſt pro omni víctima ſacrifícium, ita unum de omni Gente ſit regnum.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

O Magnum pietátis opus! mors mórtua tunc eſt, In ligno quando mórtua vita fuit. Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12. Aña. Salva nos Chriſte Salvátor per virtútem Crucis, qui ſalváſti Petrum in mari, miſerére nobis. Antiph. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérſæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja. Antiph. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti. Antiph. Per ſignum Crucis de inimícis noſtris líbera nos Deus noſter.

Capitulum. Philip. 2.

Fratres, Hoc enim ſentíte in vobis, quod & in Chriſto Jeſu: qui cùm in forma Dei eſſet, non rapínam arbitrátus eſt eſſe ſe æquálem Deo: ſed ſemetípſum exinanívit, formam ſervi accípiens, in ſimilitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

Luſtra ſex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Paſſióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus ſtípite.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat, & cruor:
Terra, pontus, aſtra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus ſuſtinent.

Flecte ramos arbor alta,

Ten-

Tenſa laxa viſcera,
Et rigor lentéſcat ille,
Quem dedit natívitas;
Et ſupérni membra Regis
Tende miti ſtípite.
Sola digna tu fuiſti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam ſacer cruor perúnxit,
Fuſus Agni córpore.
Sempitérna ſit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérſitas. Amen.

℣. Adorámus te Chriſte, & benedícimus tibi,
℟. Quia per Crucem tuam redemíſti mundum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Super ómnia ligna cedrórum tu ſola excélſior: in qua vita mundi pepéndit, in qua Chriſtus triumphávit, & mors mortem ſuperávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis ſanctæ Crucis ánnua ſolemnitáte lætíficas: præſta quæſumus, ut cujus myſtérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis præmia in cœlo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Poſtea fit commem. de Oct. Nativit. B. M. Aña. Nativitátem hodiérnam. ℣. Natívitas eſt. Oratio. Fámulis tuis. 578.

Tandem S. Nicolai, Antiph. Eréxit. Oratio. Concéde. ut ſupra. 589.

Ad Tertiam, Antiphona.

Salva nos.

Capitul. Fratres, Hoc enim.

℟. breve. Hoc ſignum Crucis, * Erit in cœlo. Hoc ſignum.
℣. Cùm Dóminus ad judicándum vénerit. Erit in cœlo.
Glória Patri. Hoc ſignum.
℣. Adorámus te Chriſte, & benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemíſti mundum.

Ad Sextam, Antiphona.

Ecce Crucem Dómini.

Capitulum. Gal. 6. d

Mihi autem abſit gloriári, niſi in Cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti; per quem mihi mundus crucifíxus eſt, & ego mundo.

℟. breve. Adorámus te Chriſte, * Et benedícimus tibi. Adorámus. ℣. Quia per Crucem tuam redemíſti mundum. Et benedícimus tibi. Glória Patri. Adorámus.
℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi. ℟. Pſalmum dicat nómini tuo Dómine.

Ad Nonam, Antiphona.

Per ſignum Crucis.

Capitulum. Phil. 2.

Humiliávit ſemetipſum, factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen.

℟. breve. Omnis terra adóret te, * Et pſallat tibi. Omnis terra. ℣. Pſalmum dicat nómini tuo Dómine. Et pſallat tibi. Glória Patri. Omnis.
℣. Hoc ſignum Crucis erit in cœlo. ℟. Cùm Dóminus ad judicándum vénerit.

In ſecundis Veſperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Crux benedícta, quæ ſola fuiſti digna portáre Regem cœlórum, & Dóminum, allel.

Oratio. Deus, qui nos. ut ſupr.

Deinde fit comm. diei Octavæ Nativitatis B. Mariæ, Aña. Glorióſæ vírginis. ut ſupra.

Poſtea Oct. S. Nicolai, Aña. Nicoláus. ℣. Ora pro. 590.

Poſtremo S. Nicomedis mart. Aña. Iſte Sanctus. ℣. Glória & honóre. xvi. Oratio.

Adeſto Dómine pópulo tuo: ut beáti Nicomédis mártyris tui mérita præclára ſuſcípiens, ad impetrándam miſericórdiam tuam ſem-

Digitized by Google

ſemper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum.

DIE XV. SEPTEMBRIS.

In Octava Nativitatis B. Mariæ. Duplex minus.

Omnia ut in Feſto, præter Lectiones ſequentes.

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 8. b

QUæ eſt iſta, quæ aſcéndit de deſérto, delíciis áffluens, innísa ſuper diléctum ſuum? Sub árbore malo ſuſcitávi te: ibi corrúpta eſt mater tua, ibi violáta eſt génitrix tua. Pone me ut ſignáculum ſuper cor tuum, ut ſignáculum ſuper bráchium tuum: quia fortis eſt ut mors diléctio, dura ſicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

℟. Hódie nata eſt. 576.

Lectio ii.

AQuæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam: ſi déderit homo omnem ſubſtántiam domus ſuæ pro dilectióne, quaſi nihil deſpíciet eam. Soror noſtra parva, & úbera non habet. Quid faciémus ſorórí noſtræ in die quando alloquénda eſt? Si murus eſt, ædificémus ſuper eum propugnácula argéntea: ſi óſtium eſt, compingamus illud tábulis cédrinis.

℟. Beatíſſimæ vírginis. 576.

Lectio iii.

EGo murus: & úbera mea ſicut turris, ex quo facta ſum coram eo quaſi pacem repériens. Vínea fuit pacífico, in ea quæ habet pópulos: trádidit eam cuſtódibus, vir affert pro fructu ejus mille argénteos. Vínea mea coram me eſt. Mille tui pacífici, & ducénti his, qui cuſtódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auſcúltant: fac me audíre vocem tuam. Fuge dilécte mi, & aſſimiláre cápreæ hinnulóque cervórum ſuper montes arómatum.

℟. Glorióſæ vírginis. 576.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Cyrílli Epíſcopi Alexandríni.

Homilia contra Neſt. Lect. iv.

HIlárem vídeo cœtum Sanctórum ómnium, qui convenérunt promptis ánimis, à ſancta & Dei matre María ſemper vírgine convocáti. Laus & glória ſit tibi ſancta Trínitas, quæ omnes nos ad hanc celebritátem convocáſti. Sit étiam tibi ſancta Dei mater laus. Tu enim es pretióſa margaríta orbis terrárum: tu lampas inextinguíbilis, coróna virginitátis, ſceptrum orthodóxæ fídei, templum indiſſolúbile, cóntinens eum, qui nuſquam continéri poteſt, mater & virgo, per quam benedíctus qui venit in nómine Dómini, in ſanctis Evangéliis nominátur.

℟. Natívitas glorióſæ. 576.

Lectio v.

PEr te Trínitas ſanctificátur, per te Crux pretióſa celebrátur, & adorátur in toto orbe terrárum. Per te exúltat cœlum, lætántur Angeli & Archángeli, fugántur dæmones, & homo ipſe ad cœlum revocátur. Per te omnis creatúra idolórum erróre deténta, convérſa eſt ad agnitiónem veritátis, & fidéles hómines ad ſanctum baptíſma pervenérunt, atque in toto orbe terrárum conſtrúctæ ſunt Eccléſiæ.

℟. Cum jucunditáte. 577.

Lectio vi.

TE adjutríce Gentes véniunt ad pœniténtiam. Quid plura? Per te unigénitus Dei Fílius, vera illa lux effúlſit ſedéntibus in ténebris & umbra mortis. Per te Prophétæ prænuntiárunt, per te Apóſtoli

Digitized by Google

ſtoli ſalútem Géntibus prædicárunt. Quiſnam póterit tuárum laudum præcónia explicáre, María mater & virgo? Hanc, fratres dilectíſſimi, celebrémus, ejus Filium Eccléſiæ ſponſum immaculátum adorántes: cui honor & glória in ſǽcula ſæculórum, Amen.

℟. Natívitas tua. 577.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abraham. Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 2. in Matth. poſt init.

Udítu quidem mirábile eſt, quòd ineffábilis Deus, & qui nec ſermónibus explicári poteſt, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, & fieri ex muliere dignátus eſt, & habére progenitóres David & Abraham: & quid dico, David & Abraham? étiam illas, quod magis ſtupéndum eſt, féminas, quas pauló antè memorávi. Hæc igitur áudiens mente consúrge, nihílque húmile ſuſpicéris, ſed pótius propter hoc ipſum máximè miráre, quia cùm verus & diléctus Fílius ſit ſempitérni Dei, étiam Fílius David eſſe dignátus eſt, modò ut te filium fáceret Dei: ſervum patrem habére dignátus eſt, ut tibi ſervo Patrem fáceret ipſum Deum.

℟. Beátam me dicent. 577.

Lectio viii.

Vides ab ipſo ſtatim princípio, quàm læta ſint hæc núntia. Quòd ſi ámbigis de his, quæ ad tuum ſpectant honórem, ab iis, quæ illíus ſunt étiam tua diſce crédere. Quantum enim cónſequi poteſt humána rátio, multò eſt difficílius Deum hóminem fieri, quàm hóminem Dei fílium conſecrári. Cùm ergo audíeris, quia Fílius Dei, filius ſit & David & Abrahæ; dubitáre jam déſine, quòd & tu, qui filius es Adæ, futúrus ſis filius Dei. Non enim ſemetipſum ita humiliáſſet, niſi nos eſſet exaltatúrus. Natus eſt enim ſecúndum carnem, ut tu naſcerére ſpíritu: natus eſt ex muliere, ut tu desíneres filius eſſe mulíeris.

℟. Felix namque. 578.

Pro S. Nicomede martyre.

Lectio ix.

Nicomédes Présbyter, perſequénte Chriſtiános Domitiáno Imperatóre, quòd corpus Felículæ vírginis propter confeſſiónem Chriſtiánæ fídei à Flacco Cómite interféctæ ſepelíſſet, comprehéndi juſſus eſt: ductúſque ad ſtátuas deórum, cùm eis ſacrificáre velle (quod fácere jubebátur) conſtánter negaviſſet, proptéreà quod ſacrifícium uni Deo vero, qui regnat in cœlis, deberétur; plumbátis cæſus, in eo martyrio ánimam Deo réddidit. Cujus corpus cùm idem Comes in profluéntem Tiberim prójici imperáſſet: Juſtus Nicomédis cléricus diligénter conquiſítum, ad muros urbis via Nomentána honorífice in ſepúlchro cóndidit.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commemor. Octavæ ſancti Nicolai, Antiphona. Eréxit. 589.

Et S. Nicomedis mart. Aña. Qui odit ánimam ſuam.

℣. Juſtus ut palma. xxiii.

Oratio. Adéſto Dómine, ut ſuprà. 603.

In ſecundis Veſperis fit commem. de S. Nicolao, Antiph. Nicoláus. Oratio. Concéde, ut ſuprà. 590.

Digitized by Google

Et de SS. mart. Euphemia, Lucia & Geminiano, Antiph. Iſtórum. ℣. Lætámini. xxvi.

Oratio.

Præſta, Dómine, précibus noſtris cum exultatióne provéntum: ut ſanctórum mártyrum Euphémiæ, Lúciæ, & Geminiáni, quorum diem paſſiónis ánnua devotióne recólimus, étiam fidei conſtántiam ſubſequámur. Per Dóminum.

DIE XVI. SEPTEMBRIS.

Septima die infra Octavam ſancti Nicolai.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, niſi incidat Feria iv. Quatuor Temporum: tunc enim leguntur Lectiones ſequentes. Lectio ix. de Homilia Feriæ cum ejus commemoratione ad Laudes.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 44.

Laudémus viros glorióſos & paréntes noſtros in generatióne ſua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia ſua à ſæculo. Dominántes in poteſtátibus ſuis, hómines magni virtúte, & prudéntia ſua prædíti: nuntiántes in prophétis dignitátem Prophetárum, & imperántes in præſénti pópulo, & virtúte prudéntiæ pópulis ſanctíſſima verba. In perítia ſua requiréntes modos múſicos, & narrántes cármina ſcripturárum.

℟. Genuérunt paréntes. 586.

Lectio ii.

Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis ſtúdium habéntes, pacificántes in dómibus ſuis. Omnes iſti in generatiónibus gentis ſuæ glóriam adépti ſunt, & in diébus ſuis habéntur in láudibus. Qui de illis nati ſunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum, & ſunt quorum non eſt memória: periérunt quaſi qui non fúerint, & nati ſunt, quaſi non nati, & fílii ipsórum cum ipſis.

℟. Optimis paréntum. 586.

Lectio iii.

Sed illi viri miſericórdiæ ſunt, quorum pietátes non defuérunt: cum ſémine eórum pérmanent bona, hæréditas ſancta nepótes eórum; & in teſtaméntis ſtetit ſemen eórum, & fílii eórum propter illos uſque in ætérnum manent: ſemen eórum & glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace ſepúlta ſunt, & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, & laudem eórum núntiet Eccléſia.

℟. Audívit religióſum. 586.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Beátus Nicoláus quanta futúrus eſſet ſanctitáte conſpícuus, jam inde ab infántia præmonſtrávit, nam lúdicra quæque fúgiens, ſenílem quamdam gravitátem præferébat. Septénnis tribus cujúſque hebdómadæ diébus cibo abſtinébat. Frequens admodum in templis erat, ubi ſe ánimo in Deum érigens, Chriſtum Dóminum non ſemel, cùm ſacris myſtériis intereſſet, puerili ſpécie ſibi arridéntem contuéri méruit. Decénnis adhuc cùm quadam die Antíſtitem cœnóbii ſancti Auguſtíni de rerum humanárum contémptu, magno ſpíritus ardóre declamántem audiſſet; tantum eſt eo ſermóne ſuccénſus, ut ſtatim à concióne virum convénerit, inſtiſque précibus égerit, ut inter ejus Sodáles admitterétur. Verùm illo detrectánte ſine paréntum conſénſu ejus précibus annúere, iiſdem ſuum Nicoláus votum apéruit: illi verò libénti ánimo ejus voluntáti aſſenſérunt.

℟. Vixit incredíbili. 587.

Le-

Lectio v.

SAcræ milítiæ, in Auguſtiniána Religióne jam nómine dato, in illa virtútum palæſtra toto probatiónis témpore præclára édidit pietátis monuménta. Exínde ſolémni votórum Sacraménto obſtríctus, piis exercitatiónibus addíctiùs Deo ſervíre decrévit. Quare jejúniis, vigíliis, & précibus impénſiùs vacáns, bonísque opéribus magis inténtus, duriòri córporis caſtigatióne ſæculi illécebras ſuperávit, ſénſuum conátus infrégit, inſtrúctas dæmonis fraudes elúſit, omnémque vitam puram, atque íntegram transégit. Hanc ánimi innocéntiam ſacrárum litterárum ſtúdio ſolertíſſimè conjúngens, brevì ádeò profécit, ut veterános quoſque omni virtútum génere anteíret, illiúſque ſanctitátis fama glorioſè erumpénte, cunctis miráculo foret.

℟. Superábat modum. 587.

Lectio vi.

SAcerdótio initiátus, prope Piſáurum ad erémum Vallíſmanénſem à Præſide Provinciæ miſſus eſt, ubi ſingulári ánimi pietáte ſacris aris quotídie áſtitit litatúrus. Cœléſtium rerum contemplatióni libériùs vacánti, & ſopóre ſemel corrépto, Fratris Peregríni Auximátis, olim ſibi noti, appáruit ſpíritus, flébili ejulátu déprecans, ut à flammis ultrícibus ejus ſacrifíciis liberarétur. Verùm plúribus ſe excuſánte, quòd ſequéntis hebdómadæ in ſíngulos dies, rem divínam ſolémniter fáceret; ad álteram erémi partem, qua tellus in planítiem exſpatiátur, ab eódem ſpíritu ductus, ingéntem promíſcui ſexus, órdinis & ætátis multitúdines vidit atrociſſimos inter ignes conſídere. Vehementer commótus miſerándo illo aſpéctu, difficulò animárum preces áperit cœnobii præfécto, à quo ſimul obtínuit, ut totam hebdómadam Sacrum fáceret pro defúnctis. Quare pérdius, & pernox multis cum lácrymis Deum precátus; rurſus Peregríni ſpíritum in viſu hábuit, illárum étiam, quas víderat, animárum nómine grátias agéntem, quòd ipſius ope ab ignis purgántis acerbíſſimis pœnis liberátæ, in cœlos felíciter evoláſſent.

℟. Tanto autem. 587.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 20. de Civitate Dei, cap. 5.

AMen, inquit, dico vobis, quòd vos, qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne, cum séderit fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicántes duódecim tribus Iſrael. Hinc díſcimus cum ſuis diſcípulis judicatúrum Jeſum. Unde & álibi Judæis dixit: Si ego in Beélzebub ejício dæmónia, filii veſtri in quo ejíciunt? Ideò ipſi júdices veſtri erunt. Nec quóniam ſuper duódecim ſedes ſeſſúros eſſe ait, duódecim ſolos hómines cum ipſo judicatúros putáre debémus. Duodenário quippe número univérſa quædam ſignificáta eſt judicántium multitúdo propter duas partes númeri ſeptenárii: quo ſignificátur plerúmque univérſitas.

℟. Inde illum dæmones tam ácriter. 588.

Digitized by Google

Lectio viii.

QUæ duæ partes, id eſt, tria & quátuor, áltera per álteram multiplicátæ duódecim fáciunt. Nam & quátuor ter, & tria quater, duódecim ſunt: & ſi qua ália hujus duodenárii númeri, quæ ad hoc váleat, rátio reperítur. Alióquin quóniam in locum Judæ traditóris Apóſtolum Mathíam légimus ordinátum: Apóſtolus Paulus, qui plus illis ómnibus laborávit, ubi ad judicándum ſédeat, non habébit: qui profécto cum áliis ſanctis ad númerum júdicum ſe pertinére demónſtrat, cùm dicit: Neſcítis quia Angelos judicábimus? De ipſis quoque judicándis in hoc número duodenário ſímilis cauſa eſt.

℟. Mirábilis, 588.

Pro SS. mart. Euphemia, Lucia, & Geminiano. Lectio ix.

EUphémia, Lúcia, & Geminiánus, in perſecutióne Diocletiáni, non eódem loco, ſed eódem die, martyrio coronáti ſunt. Euphémia virgo apud Chalcédonem, Priſco procónſule, vária tormentórum génera, virgárum, equúlei, rotárum, ignis conſtánter paſſa; demum béſtiis objécta, una ex iis morſum ſancto córpori infigénte, céteris pedes ejus lambéntibus, immaculátum ſpíritum Deo réddidit. Lúcia vídua Romána, à filio Eutrópio, quòd Chriſtum multos annos coluíſſet, accuſáta, in ollam pice ac plumbo fervéntem demíttitur: unde incólumis evádens, cùm ferro plumbóque oneráta per urbem ducerétur, Geminiánum nóbilem virum, conſtántia fidei & martyrii ad Chriſtum convértit: quem étiam cum multis áliis ad fidem perdúctis, varié tortum, glorióſi martyrii abſcíſſo cápite ſócium hábuit. Quorum córpora Máxima múlier Chriſtiána, honorífice ſepelívit.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commemor. SS. mart. Aña. Veſtri capílli. ℣. Exultábunt. ut in Communi. xxxiv. Oratio. Præſta Dómine. ut ſuprà. 606.

Ad Veſperas, Duplex, omnia ut in die.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

Octava ſancti Nicolai.

Duplex minus.

Omnia ut in die Feſti, præter Lectiones, quæ dicuntur ut infrà.

In primo Nocturno,

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 4. b

JUſtus ſi morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis eſt, non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem ſunt ſenſus hóminis, & ætas ſenectútis vita immaculáta. Placens Deo factus eſt diléctus, & vivens inter peccatóres translátus eſt. Raptus eſt ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Faſcinátio enim nugacitátis obſcúrat bona, & inconſtántia concupiſcéntiæ tranſvértit ſenſum ſine malítia. Conſummátus in brevi explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Genuérunt. 586.

Lectio ii.

POpuli autem vidéntes, & non intelligéntes, nec ponéntes in precórdiis tália: quóniam grátia Dei, & miſericórdia eſt in ſanctos ejus, & reſpéctus in eléctos illíus. Condémnat autem juſtus mórtuus vivos ímpios: & juvéntus celérius conſummáta, longam vitam injúſti. Vidébunt enim finem ſapiéntis, & non intelligent

gent quid cogitáverit de illo Deus, & quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt, & contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt poſt hæc decidéntes ſine honóre, & in contumélia inter mórtuos in perpétuum; quóniam diſrúmpet illos inflátos ſine voce, & commovébit illos à fundaméntis, & uſque ad ſuprémum deſolabúntur: & erunt geméntes, & memória illórum peribit.

℟. Optimis. 586.

Lectio iii.

VEnient in cogitatióne peccatórum ſuórum tímidi, & tradúcent illos ex advérſo iniquitátes ipſórum. Tunc ſtabunt juſti in magna conſtántia advérſus eos, qui ſe anguſtiavérunt, & qui abſtulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, & mirabúntur in ſubitatióne inſperátæ ſalútis, dicéntes intra ſe, pœniténtiam agéntes, & præ angúſtia ſpíritus geméntes: Hi ſunt, quos habúimus aliquándo in deríſum, & in ſimilitúdinem impropérii. Nos inſensáti vitam illórum æſtimabámus inſániam, & finem illórum ſine honóre: ecce quómodo computáti ſunt inter filios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt.

℟. Audívit religióſum. 586.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

CUm autem tam præclaris beáti Nicolái virtútibus antíquus hoſtis invidéret, eum ab inſtitúto váriis ártibus turbáre conátus, de vitæ aſperitáte minuénda per conſobrínum blandítiis ſolicitávit. At vir ſanctus cógnita fraude, & manifeſta beatórum ſpírituum apparitióne, ut in incépto perſiſteret confirmátus, eorúmdem Angelórum mónitu Tolentínum rédiit. Annos triginta à cárnium eſu, ovis, lacte, píſcibus, atque étiam pomis abſtinuit, pane dumtáxat, & aqua vitam tólerans. Cùm autem aliquándo in ancípitem morbum incidiſſet, à médicis nullo pacto ſibi perſuadéri paſſus eſt, ut cárnium cibátu, & júſculis collápſas vires reficeret. Generális tamen Antíſtitis juſſu iis vix delibátis, ſanitáti divínitus reſtitútus eſt.

℟. Vixit. 587. Lectio v.

IN morbum relápſus, Deiparæ juſſu imbútum aqua panis frúſtulum degúſtans, extémplò valetúdinem recépit. Perdix quoque quæ ipſi aſſáta reficiéndis víribus appóſita fúerat, ducto ſuper eam Crucis ſigno, reſúmptis illicò pennis, redivíva per feneſtram avolávit. Précibus ita déditus, ut non ſolùm in templo, ſed in céllula iis perpétuò vacáret, in qua duo erant ſaxa, quorum álteri génibus innixus, in álterum bráchia reclinábat precándi labóre delaſsáta. Sed ab hoc orándi ſtúdio, neque terriculaméntis, neque verbéribus dæmon eum abſterrére umquam pótuit. Nam uſque ádeò nefárii ſpíritus eum non ſemel cecidérunt, ut exánimis à sóciis in léctulum deportarétur, ac debilitátus ad ingrediéndum, deínceps bacillo corpus leváre cogerétur.

℟. Superábat. 587. Lectio vi.

NEque tamen aut conſuétas preces, aut ália Chriſtiánæ pietátis officia prætermíſit. Ægrótos enim inviſere, eóſque munúſculis cólere, mœréntes ſolári, diſſidéntes conciliáre, páuperes fovére, & captívis opitulári omni ope contendébat. Qua in re illud mirábile, quòd panes in egénos largiéndos, ut Antíſtitem latérent, in roſas hibérno témpore permutávit.

Digitized by Google

Ejus ſanctitátem ac miraculórum virtútem ſingulári ſtellæ apparitióne monſtrávit Deus. Demum poſt audítum per ſex menſes concinéntium Angelórum cœléſte melos, diſceſſum è vita ſibi inſtáre præſéntiens, cùm à convocátis Frátribus, tum ab Antíſtite peccatórum véniam, & Chriſti Dómini ſanctíſſimum Corpus pétiit. Quod cum ſumma ánimi pietáte ac veneratióne ſumpſiſſet, non multò pòſt totus lætítia perfúſus: En, inquit, Dóminus meus Jeſus Chriſtus, Deíparæ Matri & beáto Patri Auguſtino innixus, ait: Euge ſerve bone, & fidélis, intra in gáudium Dómini tui. Mox injúnctis mánibus, & óculis in Crucem ſibi è conſpéctu pòſitam diréctis, in illis verbis: In manus tuas Dómine commendo ſpíritum meum; hilari & radiánti vultu cœléſtem ánimam efflávit.

℞. Tanto autem. 587.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Natali ſancti Benedicti, poſt initium.

DUo ſunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, & ſecúti ſunt illum: álius judicandórum à Dómino, qui non quidem ómnia ſua páriter reliquérunt, ſed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemóſynas Chriſti paupéribus curábant: unde & auditúri ſunt in judício: Veníte benedícti Patris mei, poſſidéte præparátum vobis regnum à conſtitutióne mundi. Eſurívi enim, & dedíſtis mihi manducáre: ſitívi, & dedíſtis mihi bíbere.

℞. Inde illum. 588.

Lectio viii.

SEd & reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte comperímus: unum eórum, qui fidei Chriſtiánæ myſtériis initiáti ópera fidei exercére contémnunt, quibus in judício teſtátur: Diſcédite à me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus eſt diábolo & ángelis ejus: eſurívi enim, & non dedíſtis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem & myſtéria Chriſti, vel numquam ſuſcepére, vel ſuſcéptam per apoſtaſíam deſeruére, de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus eſt: quia non credit in nómine unigéniti Filii Dei.

℞. Mirábilis. 588. Lectio ix.

VErùm his cum timóre, & pavóre débito paulíſper commemorátis, ad lætíſſima pótius Dómini & Salvatóris noſtri promíſſa convertámus auditum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis: non ætérnæ tantúmmodò vitæ præmia ſuis ſequácibus, ſed & præſéntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſoróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit. Qui enim terrénis afféctibus ſive poſſeſſiónibus pro Chriſti diſcipulátu renuntiáverit, quò plus in ejus amórem profécerit, eò plures invéniet, qui ſe intérno ſuſcípere afféctu, & ſuis gáudeant ſuſtentáre ſubſtántiis.

Te Deum laudámus. 12.

Veſperæ de S. Thoma, cum commemor. diei Octav. S. Nicolai.

DIE XVIII. SEPTEMBRIS.

In feſto S. Thomæ de Villanova. Duplex ii. Claſſis.

In primis Veſperis, Antiph.

AB útero matris cum beáto Thoma egréſſa eſt miſerátio, & crevit cum illo ad ſplendóres Sanctórum.

Pſalm. **Dixit Dóminus.** cum reliquis de Dominica 93. & loco ult. Pſalmus. **Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.**

Antiphona. **Memóriam fecit mirabílium Dómini, ſervus fidélis & prudens, eſcam dedit timéntibus eum.**

Antiphona. **Misértus eſt, & commodávit: diſpérſit, dedit paupéribus: juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.**

Antiph. **Suſcitávit à misériis ínopes, & de púlvere eréxit páuperes.** Antiph. **Confirmáta eſt ſuper egénos misericórdia ejus, & nomen ejus manet in ætérnum.**

Capitulum. Tob. 12. b

BOna eſt orátio cum jejúnio, & eleemóſyna magis, quàm theſáuros auri recóndere: quóniam eleemóſyna à morte líberat, & ipſa eſt, quæ purgat peccáta, & facit inveníre misericórdiam, & vitam ætérnam.

Hymnus.

PAuperum patri ſuper aſtra vecto
Nectimus ſacris módulis corónam:
Emicat Thomas nova lux Ibéri,
Laudis abyſſus.

Ite theſáuri, procul ite gemmæ,
Calcat hic Heros pede vos poténti;
Vividus cunctis, pius ipſe languens
Víſcera fundit.

Cuncta quæ donat, rédeunt datóri:
Fœnus ò cœli! Duplicátur aurum
Déxteræ dantis: duplicáta farris
Hórrea creſcunt.

Ipſe plus ultrà cúpiens dediſſe,
Et dari totum; réliquum cubíle
Tolle paupértas, moribúndus inquit,
Tolle cubíle.

Pauper ut vixit, móritur: ſed inde
Dítior gazis rutilántis Aſtri
Factus, effúndit pretióſa nobis
Múnera cœli.

Sit decus Patri, paritérque Nato,
Atque Manánti ſimul ex utróque,
Quem priùs factus ſimul & redémptus
Orbis adórat. Amen.

℣. **Ora pro nobis beáte Thoma.** ℟. **Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Eſuriéntes implévit bonis, nec ínopes dimíſit inánes: ſuſcépit egénos, & páuperes, recordátus misericórdiæ ſuæ.** Oratio.

DEus, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in páuperes misericórdiæ virtúte decoráſti: quæſumus, ut ejus interceſſióne in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. Oct. S. Nicolai, Antiph. **Nicoláus verus Chriſti pauper. 590.**
℣. **Juſtum dedúxit. liv.**
Oratio. **Concéde.** ut ſuprà.

Ad Matutinum. Invitatorium. **Chriſtum Dóminum, qui Thomam Præſúlibus póſuit in exémplum, ✝ Veníte adorémus.** Pſalmus. **Veníte. 1.**

Hymnus.

PAſtórem cánimus; Grex pius ádvola
Voces hymníſonis áddere vócibus,

Digitized by Google

Et corda harmónicis júngere córdibus
 Sacro nexa ligámine.
Huc nudi, huc inopes, túrbaque mórbida,
Thomæ ſolícitus quos amor ámbiet,
Quos vaſto míſerans péctore cóndidit,
 Grati accúrrite páuperes.
O tanti píetas pródiga péctoris,
Numquam muníferis feſſa labóribus
Dandi ſacra fames te tenet ánxiam,
 Ardor cétimanus premit.
Isto perpétuis dignus honóribus,
Cinctus ſidéreis témpora láureis:
Ardens par méritis régia cháritas
 Juſtum ſit tibi præmium.
Sit ſacro aſſiduè glória Númini,
Hoſtis tartárei cómprimat ímpetus,
Noſtríſque impóſito fine labóribus,
 Nos ad ſídera tránſferat.
 Amen.

In primo Nocturno, Antiph. Tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum, fructum ſuum dedit in témpore ſuo. Pſalm. Beátus vir, qui non ábiit. 542.

Antiphona. Prædicans præcéptum Dómini, tamquam vaſa fíguli confrégit víncula peccatórum. Pſalmus. Quare fremuérunt. 542.

Antiphona. Suſcepíſti eum Dómine in monte ſancto, ut eſſet ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Pſalmus. Dómine, quid multiplicáti. 543.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum. Pater noſter.

Abſolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Benedictióne perpétua.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 3. a

OPórtet Epíſcopum irreprehenſíbilem eſſe, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hoſpitálem, doctórem, non vinoléntum, non percuſſórem, ſed modéſtum: non litigióſum, non cúpidum, ſed ſuæ dómui benè præpóſitum; fílios habéntem súbditos cum omni caſtitáte. Si quis autem dómui ſui præéſſe neſcit, quómodo Eccléſiæ Dei diligéntiam habébit? Exémplum eſto fidélium in verbo, in converſatióne, in charitáte, in fide, in caſtitáte. Atténde lectióni, exhortatióni, & doctrínæ. Noli neglígere grátiam, quæ in te eſt, quæ data eſt tibi per prophetíam, cum impoſitióne mánuum presbytérii.

℟. Theſaurizáte vobis theſáuros in cœlo: * Ubi enim theſáurus veſter eſt, ibi & cor veſtrum erit.

℣. Beneficéntiæ & communiónis nolíte oblivíſci. Ubi.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii. Cap. 6. b

EST autem quæſtus magnus pietas cum ſufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auférre, quid póſſumus. Habéntes autem aliménta, & quibus tegámur, his conténti ſumus. Nam qui volunt dívites fieri, íncidunt in tentatiónem, & in láqueum diáboli, & deſidéria multa inutília, & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum, & perditiónem. Radix enim ómnium malórum eſt cupíditas: quam quidam appeténtes erravérunt à fide, & inſeruérunt ſe dolóribus multis.

℟. Audi præcépta Dómini, & ea in corde, quaſi in libro, ſcri-

Digitized by Google

ſcribe : * Peccáta tua eleemóſynis rédime . ℣. Quia Deus miſericórdiam vult, & non ſacrificium . Peccáta.
Bńo. Spiritus ſancti grátia.

Lectio iii. Cap. 6. c

TU autem ò homo Dei, hæc fuge, ſectáre verò juſtitiam, pietátem, fidem, charitátem, patiéntiam, manſuetúdinem. Certa bonum certámen fidei, apprehénde vitam ætérnam, in qua vocátus es, & conféſſus bonam confeſſiónem coram multis téſtibus. Divítibus hujus ſæculi præcipe non ſublímè ſápere, neque ſperáre in incérto divitiárum, ſed in Deo vivo (qui præſtat nobis ómnia abúndè ad fruéndum) benè ágere, dívites fieri in bonis opéribus, fácilè tribúere, communicáre, theſaurizáre ſibi fundaméntum bonum in futúrum, ut apprehéndant veram vitam.

℟. Abſcóndite eleemóſynam in ſinu páuperis, & ipſa orábit pro vobis ad Dóminum: * Quia ſicut aqua extínguit ignem, ita eleemóſyna extínguit peccátum.
℣. Date eleemóſynam, & ecce ómnia munda ſunt vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

In ſecundo Nocturno Aña.

Magnificávit Dóminus ſanctum ſuum, per quem oſténdit nobis bona. Pſalm. Cùm invocárem. 544.
Aña. Beátus iſte ſanctus, qui in multitúdine miſericórdiæ ſuæ introívit in domum Dómini. Pſalmus. Verba mea áuribus. 544. Aña. Minoráſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum. Pſalmus. Dómine Dóminus noſter. 545.
℣. Elégit eum Dóminus Sacerdótem ſibi. ℟. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis.
Pater noſter.
Abſolutio. Ipſíus piétas.

℣. Jube domne benedícere.
Bńo. Deus Pater omnipotens.

Lectio iv.

SAnctíſſimus, Deóque máximè dilectus ſacérdos Thomas ortum hábuit in Caſtro Fontiſpláni, Diœcéſis Toletánæ, ex honéſtis Catholicíſque paréntibus Thoma Garzía, & Lúcia Martínez Caſtellána, ádeò charitáti déditis, ut numquam à ſe vácuo ſinu egénum abíre permíſerint. Hinc puer véluti ingénito quodam pietátis & miſericórdiæ ſenſu, viſus ánteà ſe Deo dicáre, quàm Deum poſſet per ætátem cognóſcere. Jentáculum ſuum, cùm gymnáſium péteret, eſuriéntibus partiri conſuéverat: inde cùm redíret, páuperum ut tégeret nuditátem, ſuis ſe induméntis exúere, & matrem enixè precári, ut quotidiánis eleemóſynis prándium ſuum adjícere ſibi licéret, ſpondens ſe ea die minimè comeſtúrum. Pio nempè jejúnio ſatur mentem divina eſuriéntem cœléſtibus dápibus recreábat.

℟. Indicabo tibi, ò homo, quid ſit bonum: * Deus requírit à te fácere judícium, & dilígere miſericórdiam.
℣. Qui ergo miſericórdiam à Deo petis, miſericórdiam páuperi exhíbeas. Deus.
Bńo. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

AD xenodochíum reficiéndis languéntibus ova recentióra portitábat, ipſóſque étiam ſublátos gallínæ pullos, ſi quando mater sólitam eleemóſynam non præparáſſet, paupéribus diſtribuébat. Meſsóribus præféctus, non illórum ſolùm, ſed & ſibi deſtinátum cibum, colligéntibus ſpicas partiebátur; ſemper tamen paréntum império æquè súbditus, quàm cháritas in Deum laudabíliter ſuadéret. Concupiſcéntiam

carnis válido ſanctitátis rigóre calcávit; corpúſculum ſuum in ſervitútem rédigens cilício & flagéllis. Adeò exínde modéſtus, ut defigeret ſemper in terram óculos; adeóque caſtus & pudícus, ut virgo permánſerit ad extrémum uſque ſpíritum: & verbum numquam protúlerit, quod puritátem cordis non redoléret.

℟. Solem ſuum Dóminus oríri facit ſuper bonos & malos: qui fécerit miſericórdiam, amen dico vobis, * Non perdet mercédem ſuam.

℣. Quia ſcriptum eſt: Quod uni ex mínimis meis fecíſtis, mihi fecíſtis. Non.

Bńo. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

VIx quarto ætátis luſtro explèto, miſſus ad ſancti Ildefónſi Collégium Compluténſe, in diſciplínis ibidem & facultátibus, omníque virtútum génere Doctóres ipſos fácilè ſuperávit. Quare cáthedram ſtatim aſcéndere juſſus, Lógicas & Theológicas deínde quæſtiónes explanávit. Jam verò in palæſtra Chriſtiána ſatis edóctus, atque Euangélici memor effáti: Qui non renúntiat ómnibus quæ póſſidet, non poteſt meus eſſe diſcípulus: audíto patris óbitu, cáthedræ ornaméntis commodíſque ſe mox abdicávit, & patrimónium integrum virgínibus dedit. Inclinávit ínterim aurem ſuam, ut audíret loquéntem in ſe Dóminum, & dicéntem: Oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui. Unde ne ſæculárium ſtrépitu curárum à perfécta cum Deo unióne diſtraherétur, Ordini Eremitárum ſancti Auguſtíni, ſolémni votórum profeſſióne nomen dicávit in Convéntu Salmanticénſi, exáctis per annum mira vitæ auſteritáte Religiónis rudiméntis.

℟. Surréxit fílius ſenſátus, erudítus in juventúte ſua, diléctus in pace ſua: * Verbum ipſíus quaſi fácula ardèbat.

℣. In eo complétus eſt ſpíritus Patris. Verbum.

Glória Patri. Verbum.

In tertio Nocturno, Antiph. Qui pecúniam ſuam dedit Dómino ad uſúram, hábitat in tabernáculo ejus.

Pſalmus. Dómine, quis habitábit. 546. Aña. Póſuit dorſum ſuum pro peccatóribus, & prævénit eos Dóminus in benedictiónibus dulcédinis.

Pſalmus. Dómine in virtúte. 547. Aña Innocens mánibus, & mundo corde aſcéndit in montem Dómini.

Pſalm. Dómini eſt terra. 547.

℣. Tu es ſacérdos in ætérnum. ℟. Secúndùm órdinem Melchíſedech. Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bńo. Euangélica léctio.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Véndite quæ poſſidétis, & date eleemóſynam. Et réliqua.

Homilía S. Thomæ Epíſcopi.

Conc. 2. de S. Martino, poſt initium.

QUàm válidum advérſus peccáta remédium, quàm éfficax & ſalúbris peccatórum noſtrórum medicína eleemóſyna ſit, plúribus Scriptúræ teſtimóniis roborábimus. Et quidem numquam Deo tam gratam eleemoſynárum noſtrárum parvitátem exiſtimáſſem, niſi hoc me ſacrárum Scripturárum léctio docuíſſet. In Eccleſiáſtico légimus: Ignem ardéntem extínguit aqua, & eleemóſyna reſíſtit peccátis. In Apoſtolórum Príncipe: Cháritas ópe-

óperit multitúdinem peccatórum. Et quóties Dóminus in Evangélio répetit: Miſericórdiam volo, & non ſacrifícium? Et Paulus ad Hebræos: Beneficéntiæ & communiónis nolíte oblivíſci: tálibus enim hóſtiis promerétur Deus?

℟. Frange eſuriénti panem tuum, & egénos vagóſque induc in domum tuam: tunc erúmpet quaſi manè lumen tuum: Et anteíbit fáciem tuam juſtítia tua. ℣. Cùm víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne deſpéxeris. Et. Bno. Cujus feſtum cólimus.

Lectio viii.

Super ómnia me movet, cùm Dóminus adversùs Phariſæos, & Scribas, gentem peſtíferam & súbdolam, diùtiùs invéctus proclamáſſet: Væ vobis Scribæ, & Phariſæi hypócritæ, qui cláuditis regnum cœlórum. Væ vobis hypócritæ, qui comédítis domos viduárum, oratiónes longas orántes. Væ vobis, qui decimátis mentham & anéthum. Væ vobis, qui símiles eſtis ſepúlchris dealbátis. Poſt tam acrem reprehenſiónem, & terríbilem invectívam, quis hujúſmodi homínibus damnatíſſimis ullum ſalútis locum relíctum eſſe putáret? His tamen perditiſſimis poſt ómnia consílium præbet. Verúmtamen, inquit, quod ſupereſt, quod vobis réliquum eſt únicum & ſalutáre remédium, date eleemóſynam, & ómnia munda ſunt vobis. Neque hoc illis réliquum eſſe flagitiórum remédium, ideò Dóminus dixit, quaſi ália peccatórum remédia non ſint, ſed quia téneri, & delicáti ſe ipſos nimis amántes, acerbióra remédia non capéſſerent.

℟. Sapiéntia, & diſciplína timor Dómini; & quod beneplácitum eſt illi, fides, & manſuetúdo: * Et adimplébit theſáuros illius. ℣. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, & illuminabúntur corda veſtra. Et. Glória Patri. Et.

Bno. Ad ſocietátem.

Lectio ix.

Unde & nos divítibus noſtri témporis hoc ipſum dícere non incóngruè póſſumus: qui cùm ad omne opus aſperitátis, & pœniténtiæ, ad omnem oratiónem, & devotiónem, & compunctiónem; ad omnem humilitátem, inédiam, & vigílias inetiſſimi ſint, & bonis hujus ſæculi lautiſſimè perfruántur, niſi ad eleemóſynæ præſídium ſapiénter refúgiant, præclúſa eis vidétur omnis alia via ſalútis. Si enim advérſus peccáta eleemóſyna non valéret, inútile consílium viderétur remíttere ad eleemóſynas, quæ tam urgénti neceſſitáti remédium non præbérent. Peccáta tua, inquit conſúltus Prophéta ſanctus, eleemóſynis rédime. Sunt enim peccáta venália, & páuperes venditóres, quibus pœnárum fiſci ſui Deus grátiam fecit, & injúrias ſuas áliis véndere permíſit, ut inde paſcántur. Sicut de Sacerdótibus étiam ſcriptum eſt: Peccáta pópuli mei cómedent.

Te Deum laudámus, 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphonæ.

Amplificátus eſt in mirabílibus ſuis, in omni ore quaſi mel indulcábitur ejus memória. Pſal. Dñs regnávit, cum cæt. 12. Ant. Natus eſt homo princeps Fratrum, firmaméntum gentis, ſtabiliméntum pópuli.

Ant. Lætétur anima veſtra in miſericórdia ejus, & non confundémini in laude ipſius.

Ant. Effúdit in fundaménto Altáris odórem divínum, oblá-

oblátio Dómini in manu ipſius. Ant. Ornávit témpora uſque ad conſummatiónem vitæ, ut laudarétur nomen ſanctum Dómini.

Capitulum. Tob. 12. b

Bona eſt orátio cum jejúnio, & eleemóſyna magis, quàm theſáuros auri recóndere: quóniam eleemóſyna à morte líberat, & ipſa eſt, quæ purgat peccáta, & facit invenire miſericórdiam, & vitam ætérnam.

Hymnus.

Ad glórias, ad láureas
Exúrge flos Ibériæ,
Noſtríque ſacra péctoris
Atténde vectigália.

Tu partus ingens Grátiæ
Cunctos repléſti múnere:
Hos ímbuis virtútibus;
Illos & ære prævenis.

Te fuſa in omnes Præſulem
Depauperávit cháritas;
Sed fœnus ingens glóriæ
Te ditat inter cœlites.

Delére fontis crímina
Ab axe doctus innocens,
Armas flagéllis déxteram,
Cruóre membra púrpuras.

O ſancta liberálitas,
Cui gemma & aurum víluit,
At ſánctior crudélitas,
Quæ ſævit uſque ad ſánguinem!

Regnas amíctus lúmine,
Indútus olim láneis:
Dant uniónes lácrymæ,
Moníle fiunt vérbera.

Hoc te precámur Trínitas,
Ex Patre Verbum, Cháritas,
Divi per hujus grátiam
Largíre nobis glóriam.
Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Thoma. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Ad Benedictus, Antiphona. Verè Thomas fuit conſtitútus à Deo ſuper gentes & regna, quia glorificávit eum in conſpéctu regum, & unxit illum coram pópulo ſuo.

Oratio.

Deus, qui beátum Thomam Pontíficem inſignis in páuperes miſericórdiæ virtúte decoráſti: quæſumus, ut ejus interceſſióne in omnes, qui te deprecántur, divítias miſericórdiæ tuæ benígnus effúndas. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Natus eſt.

Capit. Bona eſt orátio. ut ſup.
℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus Sacerdótem ſibi. ℟. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona. Lætétur ánima veſtra.

Capitulum. Iſa. 58. c

Frange eſuriénti panem tuum, & egénos vagóſque induc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne deſpéxeris.

℟. breve. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem ſibi. Elégit eum. ℣. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum. ℟. Secúndùm órdinem Melchíſedech.

Ad Nonam, Antiphona. Ornávit témpora.

Capitulum. Eccl. 29.

Qui facit miſericórdiam, fœnerátur próximo ſuo: & qui prævalet manu, mandáta ſervat.

℟. breve. Tu es ſacérdos * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndùm órdinem Melchíſedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es ſacérdos in ætérnum. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

In ſecundis Veſperis omnia ut in primis, ſed loco ultimi Pſalm. Meménto Dómine David. 100.

Ad

Digitized by Google

Ad Magnificat, Antiphona. Dedit in Thoma abyſſus vocem ſuam, & altitúdo manus ſuas levávit; quia os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & palmas ſuas exténdit ad páuperem.

Deinde fit commem. SS. Martyrum Januarii & ſociorum Ana. Iſtórum. xxvi. Oratio.

DEus, qui nos ánnua ſanctórum mártyrum tuórum, Januárii & ſociórum ejus, ſolemnitáte lætíficas: concéde propitius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

DIE XIX. SEPTEMBRIS.

In feſto SS. mart. Januarii Epiſc. & ſociorum. Dupl. min.

Omnia de Communi plurim. Martyr. præter Lectiones ſecundi & tertii Nocturni.

Si hoc Feſtum venerit in Quatuor Temp. in i. Noct. leguntur Lect. de Epiſt. ad Romanos. Fratres, debitóres. ut in Communi plur. Mart. xxix. & ix. Lect. de Homil. Feriæ occurrentis, cum ejus commem. ad Laudes tantum.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

JAnuárius, Beneventi Epiſcopus, Diocletiáno & Maximiáno in Chriſtiános ſæviéntibus, ad Timótheum Campániæ Præſidem ob Chriſtiánæ fidei profeſſiónem Nolam perdúcitur. Ibi ejus conſtántia váriè tentáta, in ardéntem fornácem conjéctus ita illæſus eváſit, ut ne veſtiméntum, aut capillum quidem flamma violáverit. Hinc Præſes accénſus iracúndia, Mártyris corpus imperat uſque eò diſtrahi, quoad nervórum compáges artuúmque ſolvántur. Feſtus intereà ejus Diáconus; & Deſidérius Lector comprehénſi, vinctíque unà cum Epíſcopo ante rhedam Præſidis Puteólos pertrahúntur, & in eúmdem cárcerem, in quo Sóſius Miſénas, & Próculus Puteolánus Diáconus, Eútyches & Acútius láici ad béſtias damnáti detinebántur, ſimul conjiciúntur.

℟. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in Mari rubro via ſine impediménto. ℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

POſtero die omnes in amphitheátro feris objécti ſunt: quæ naturális oblitæ feritátis ad Januárii pedes ſe proſtravére. Id Timótheus mágicis cantiónibus tríbuens, cùm ſenténtiam capitis in Chriſti Mártyres pronuntiáſſet, óculis repentè captus, oránte mox beáto Januário, lumen recépit: quo miráculo, hóminum míllia ferè quinque Chriſti fidem ſuſcepérunt. Verùm ingrátus judex níhilo placátior factus benefício, ſed converſióne tantæ multitúdinis actus in rábiem: véritus máximè Príncipum decréta, ſanctum Epíſcopum cum ſóciis gládio pércuti juſſit.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

HOrum córpora finítimæ urbes, pro ſuo quæque ſtúdio certum ſibi patrónum ex iis apud Deum adoptándi, ſepeliénda curárunt. Januárii corpus Neapolitáni divíno admónitu extulére: quod primò Beneventum, inde ad Monaſtérium Montis vírginis, poſtrémò Neapolim

Digitized by Google

polim tranſlátum, & in majóri Eccléſia cónditum, multis miráculis cláruit. Sed illud in primis memorándum, quòd erumpéntes olim è monte Veſúvio flammárum globos, nec vicínis modò, ſed longínquis étiam regiónibus vaſtitátis metum afferéntes, extínxit. Præclárum illud quoque, quòd ejus ſanguis, qui in ampúlla vítrea concrétus aſſervátur, cùm in conſpéctu cápitis ejúſdem Mártyris pónitur, admirándum in modum colliquefíeri & ebullíre, perínde atque recens effúſus, ad hæc uſque témpora cérnitur.

℞. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum: * Quóniam donum, & pax eſt eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam donum.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24.

IN illo témpore: Sedénte Jeſu ſuper montem Olivéti, acceſſérunt ad eum diſcípuli ſecrétò, dicéntes: Dic nobis, quando hæc erunt? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíſcopi.

Commentar. in Matthæum, can. 25.

DIſcípuli Dóminum intérrogant quando hæc fíerent, quodve ſignum & advéntus ſui, & conſummatiónis ſæculi nóſcerent. Et quia tria hæc in unum quæſita ſunt; diſtínctis & témporis intelligéntiæ ſignificatiónibus ſeparántur. Reſpondétur ígitur primùm de civitátis occáſu: & confirmántur veritáte doctrínæ, ne quis fallax ignorántibus poſſet obrépere. Ventúri enim erant étiam eórum témpore qui ſe Chriſtum eſſent nuncupatúri. Ut ígitur fides peſtífero mendácio detrahi poſſet, admonítio præcéſſit.

℞. Propter teſtaméntum Dómini, & leges patérnas, ſancti Dei perſtitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit ſemper ſpíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

COnfírmat ígitur eos ad tolerántiam paſſiónum, fugæ, verberatiónis, intéritus, & públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque his quidem vexatiónibus multi turbabúntur, & tantis inſurgéntibus malis ſcandalizabúntur, & uſque in mútuum ódium excitabúntur. Et falſi prophétæ erunt (ut Nicoláus unus ex ſeptem Diacónibus fuit) multóſque ementíta veritáte pervértent: & abundánte nequítia cháritas refrigéſcet.

℞. Sancti mei, qui in carne póſiti, certámen habuíſtis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

SEd uſque in finem perſeverántibus ſalus reſerváta eſt: ac tum per omnes orbis partes viris Apoſtólicis diſpérſis, Euangélii véritas prædicábitur. Et cùm univérſis fúerit cognítio ſacraménti cœléſtis invécta, tum Jeruſalem occáſus, & finis incúmbet: ut prædicatiónis fidem, & infidélium pœna, & metus civitátis erutæ conſequátur. Hæc ígitur in eam, ut fúerant prædícta, perfécta ſunt: & lapidátis, fugátis, perémptis Apóſtolis, fame, bello, captivitáte conſúmpta eſt. Ac tum fuit

Digitized by Google

fuit digna non eſſe, cùm ejéctis prædicatóribus Chriſti, indígnam Dei prædicatióne ſe præbuit.

Te Deum laudámus. ℞.

In Laudibus fit comm. Octavæ, Aña. Verè Thomas. 616.

In Veſp. à Capit. de ſeq. commem. præced. & Octavæ.

DIE XX. SEPTEMBRIS.

In feſto SS. Euſtachii & ſociorum martyrum.

Duplex minus.

Omnia ut in Communi plurimor. Mart. præter Lectiones ſecundi Nocturni. Oratio.

Deus, qui nos concedis ſanctórum mártyrum tuórum Euſtáchii & ſociórum ejus natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum ſocietáte gaudére. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. Januarii & ſociorum martyrum, Aña. Gaudent in cœlis. ℣. Exultábunt. de Communi plurimorum Martyrum. xxxv. Oratio. Deus, qui nos ánnua. ut ſuprà: & Oct. Aña. Dedit. ℣. Ora pro nobis. 617.

Si hoc Feſtum venerit in Quatuor Temporibus, Lect. i. Noct. Fratres, debitóres. de Communi plurimorum Martyrum. xxix. Lectio ix. legitur de Homilia Feriæ occurrentis, cum ejus commem. in Laudibus tantùm; & de Vigilia nihil fit, niſi in Miſſa.

Si non venerit in Quatuor Temporibus, Lect. primi Nocturni de Scriptura occurrēte; ix. Lectio erit de Vigilia, ut infrà, & commem. in Laudib.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Euſtáchius, qui & Plácidus, génere, ópibus, & militári glória inter Romános inſignis, ſub Trajáno Imperatóre magiſtri mílitum títulum méruit: cùm verò ſeſe aliquándo in venatióne exercéret, ac fugiéntem miræ magnitúdinis cervum inſequerétur, vidit repéntè inter conſiſténtis feræ córnua excélſam atque fulgéntem Chriſti Dómini è cruce pendéntis imáginem, cujus voce ad immortális vitæ prædam invitátus, unà cum uxóre Theopíſta, ac duóbus párvulis fíliis Agapito & Theopíſto, Chriſtiánæ milítiæ nomen dedit.

℞. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in Mari rubro via ſine impediménto. ℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Mox ad viſiónis príſtinæ locum, ſicut ei Dóminus præcéperat, regréſſus, illum prænuntiántem audívit, quanta ſibi deínceps pro ejus glória perferénda eſſent. Quocirca incredíbiles calamitátes mira patiéntia perpéſſus, brevì in ſummam egeſtátem redáctus eſt. Cùmque clàm ſe ſubdúcere cogerétur, in itínere cónjugem primùm, deínde étiam líberos ſibi miſerabíliter ereptos ingémuit. Tantis obvolútus ærúmnis, in regióne longínqua víllicum agens, longo témpore delítuit; donec cœléſti voce recreátus, ac nova occaſióne à Trajáno conquiſitus, íterùm bello præficitur.

℞. Vérbera carnificum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Illa in expeditióne, líberis ſimul cum uxóre inſperátò recéptis, victor Urbem ingénti ómnium gratulatióne ingréditur. Sed paulò pòſt inánibus diis pro parta victória

ſacrificáre juſſus , conſtantíſſimè rénuit . Cùmque váriis ártibus ad Chriſti fidem ejurándam fruſtrà tentarétur, unà cum uxóre & líberis leónibus objícitur . Horum manſuetúdine concitátus Imperátor , æneum in taurum ſubjéctis flammis candéntem eos immítti jubet , ubi divínis in láudibus conſummáto martyrio , duodécimo Kaléndas Octóbris ad ſempitérnam felicitátem convolárunt : quorum illæſa córpora religióſè à fidélibus ſepúlta , póſtmodum ad Eccléſiam eórum nómine eréctam honorífice tranſláta ſunt .

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus , & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos : & in témpore erit reſpéctus illórum : * Quóniam donum , & pax eſt eléctis Dei . ℣. Qui confídunt in illum , intélligent veritátem , & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi . Quóniam donum . Glória Patri . Quóniam donum.

In tertio Nocturno , Homilia in Euangelium D eſcéndens Jeſus . de Communi plurimorum Martyrum . xxxvi.

Pro Vigilia S. Matthæi, Lect. ix.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Cap. 5. f

IN illo témpore : Vidit Jeſus publicánum, nómine Levi, ſedéntem ad telónium , & ait illi : Séquere me . Et réliqua.

Homilía S. Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 5. Comment. in Lucæ cap. 5. poſt initium.

MYſtica eſt hæc vocátio publicáni , quem ſequi jubet non córporis greſſu , ſed mentis afféctu . Itaque ille priùs avára de mercédibus, dura de labóribus periculíſque nautárum emoluménta convérrens,verbo vocátus própria derelínquit , qui rapiébat aliéna : ac vile illud ſedíle deſtituens, toto poſt Dóminum veſtígio mentis incédit : convívii quoque magni éxhibet apparátum . Qui enim domicílio Chriſtum récipit intérno , máximis delectatiónibus exuberántium páſcitur voluptátum. Te Deum laudámus . 12.

In Laudibus pro comm. Oct. Antiph. Verè Thomas . 616. & Vigiliæ, Aña & ℣. de Feria occurrente . Oratio .

DA, quæſumus omnípotens Deus , ut beáti Matthæi Apóſtoli tui & Euangeliſtæ , quam prævenimus , veneránda ſolémnitas & devotiónem nobis áugeat , & ſalútem . Per Dóminum .

Veſperæ de S. Matthæo Apoſtolo , cum commem. præcedentis Feſti tantùm .

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

In feſto S. Matthæi Apoſtoli & Euangeliſtæ .

Duplex ii. Claſſis.

Omnia dicuntur de Communi Apoſtolorum , præter Orationem & Lectiones . Oratio.

BEáti Apóſtoli & Euangeliſtæ Matthæi , Dómine , précibus adjuvémur : ut quod poſſibílitas noſtra non óbtinet , ejus nobis interceſſióne donétur . Per Dóminum .

Deinde fit commem. SS. Euſtachii & ſoc. mart. Aña. Gaudent in cœlis.

℣. Exultábunt . xxxv.

Oratio . Deus, qui nos concédis , ut ſuprà . 619.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Ezechiele Propheta , poſitæ in Communi Euangeliſtarum . xiii.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

MAtthæus, qui & Levi , Apóſtolus & Euangeliſta, Caphárnai cùm ad telónium ſedéret , à Chriſto vocátus , ſtatim ſecútus eſt ipſum ; quem étiam cum réliquis diſcípulis convívio excépit . Poſt Chriſti reſurrectió-

ctiónem, ántequam in provínciam proficiſcerétur, quæ ei ad prædicándum obtígerat, primus in Judæa, propter eos, qui ex circumciſióne credíderant, Euangélium Jeſu Chriſti Hebráicè ſcripſit: mox in Æthiópiam profectus, Euangélium prædicávit, ac prædicatiónem multis miráculis confirmávit.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſplendidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti.

Lectio v.

ILlo ígitur in primis miráculo, quo regis filiam à mórtuis excitávit, regem patrem, & uxórem ejus, cum univérſa Província ad Chriſti fidem convértit. Rege mórtuo, Hirtacus ejus ſuccéſſor, cùm Iphigéniam régiam filiam vellet ſibi dari in matrimónium, Matthæum, cujus ópera illa virginitátem Deo vóverat, & in ſancto propóſito perſeverábat, ad altáre myſtérium celebrántem juſſit occídi. Qui undécimo Kaléndas Octóbris munus Apoſtólicum martyrii glória cumulávit. Cujus corpus Salérnum tranſlátum, ac póſtmodum in Eccléſia ejus nómine dedicáta, Gregório séptimo ſummo Pontífice cónditum, ibídem magno hóminum concúrſu ac pietáte cólitur.

℟. Beáti eſtis cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérſum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tamquam malum propter Filium hóminis. Gaudéte.

De Expoſitióne ſancti Gregórii Papæ ſuper Ezechiélem Prophétam.

Homilia 3. lib. 1. Lectio vi.

SAncta quátuor animália, quæ prophetiæ ſpíritu futúra prævidéntur, ſubtili narratióne deſcribúntur, cùm dícitur: Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, niſi notítia: & quid per pennas, niſi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unuſquíſque cognóſcitur: per pennas verò in altum ávium córpora ſublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóſcimur, ſicut ipſe de ſuis óvibus dicit: Ego ſum paſtor bonus, & cognóſco oves meas, & cognóſcunt me meæ. Qui rurſus ait: Ego ſcio quos elégerim. Per contemplatiónem verò, qua ſuper noſmetípſos tóllimur, quaſi in áera levámur.

℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Modò. Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 9. b

IN illo témpore: Vidit Jeſus hóminem ſedéntem in telónio, Matthæum nómine. Et ait illi: Séquere me. Et réliq.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 1. Comm. in Matth. c. 9.

CEteri Euangeliſtæ, propter verecúndiam & ho-

nórem Matthæi, noluérunt eum nómine appellàre vulgáto: ſed dixérunt, Levi: dúplici quippe vocábulo fuit. Ipſe autem Matthæus (ſecúndùm illud quod dícitur à Salomóne: Juſtus accuſátor eſt ſui in princípio ſermónis: & in álio loco: Dic tu peccáta tua, ut juſtificéris) Matthæum ſe & publicánum nóminat, ut oſténdat legéntibus, nullum debére ſalútem deſperáre, ſi ad melióra convérſus ſit, cùm ipſe de publicáno in Apóſtolum ſit repéntè mutátus.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amici Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

ARguit in hoc loco Porphyrius & Juliánus Augúſtus, vel imperítiam hiſtórici mentiéntis, vel ſtultítiam eórum qui ſtatim ſecúti ſint Salvatórem; quaſi irrationabíliter quémlibet vocántem hóminem ſint ſecúti: cùm tantæ virtútes, tántaque ſigna præcéſſerint, quæ Apóſtolos ántequam créderent, vidiſſe non dúbium eſt. Certè fulgor ipſe, & majéſtas divinitátis occúltæ, quæ étiam in humána fácie relucébat, ex primo ad ſe vidéntes tràhere póterat aſpéctu. Si enim in magnéte lápide, & súccinis hæc eſſe vis dícitur, ut ánulos & ſtípulam & feſtúcas ſibi cópulent: quantò magis Dóminus ómnium creaturárum ad ſe tráhere póterat, quos vocábat?

℟. Iſti ſunt viri ſancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam ſempitérnam: * Quorum doctrína fulget Eccléſia, ut ſole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam. Quorum doctrína. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

ET factum eſt, diſcumbénte eo in domo, ecce multi publicáni & peccatóres veniéntes diſcumbébant cum Jeſu. Vidébant publicánum à peccátis ad melióra convérſum, locum inveníſſe pœniténtiæ, & ob id étiam ipſi non deſpérant ſalútem. Neque verò in príſtinis vítiis permanéntes véniunt ad Jeſum, ut Phariſæi & Scribæ múrmurant: ſed pœniténtiam agéntes, ut ſequens Dómini ſermo ſigníficat, dicens: Miſericórdiam volo, & non ſacrifícium: non enim veni vocáre juſtos, ſed peccatóres. Ibat autem Dóminus ad convívia peccatórum, ut occaſiónem habéret docéndi, & ſpirituáles invitatóribus ſuis præbéret cibos.

Te Deum laudámus. 12.

In ii. Veſp. fit commem. Oct. Antiph. Dedi. ℣. Ora pro nobis. Oratio. Deus, qui beátum. 617.

Deinde fit commemor. SS. mart. Mauritii & ſociorum, Antiphona. Iſtórum eſt. ℣. Lætámini. xxvi. Oratio.

ANnue, quæſumus omnípotens Deus: ut ſanctórum mártyrum tuórum Mauritii & ſociórum ejus, nos lætíficet feſtíva ſolémnitas: ut quorum ſuffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

Quinta die intra Octavam ſancti Thomæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

Si autem occurrat Feria ſexta aut Sabbatum Quatuor Temporum, Lect. primi Nocturni leguntur de Epiſtola prima B. Pauli Apoſt. ad Timotheum.

Digitized by Google

Fidelis ſermo. de Communi Confeſſ. Pontificis. xxxviij. & ix. Lectio erit de Homilia Quatuor Temporum, cum ejus commemoratione in Laudibus.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

ÆMulabátur porrò Thomas chariſmata melióra, primus in chorum íngredi, noviſſimus égredi: in meditatiónibus aſsíduus, in abſtinéntia exactiſſimus, in humilitáte ſublímis, in paupertáte ditiſſimus, in obediéntia integérrimus, in caſtitáte perpétuus; ita dénique totus ſuus, & totus ómnium; ut neque commúnitas eum à cuſtódia ſui, neque propríetas ab utilitáte próximi detinéret. Hinc eam brevi relígiónis metam áttigit, ut vix biénnio poſt votórum emiſſiónem elápſo, convéntus Salmanticénſis Prior fúerit renuntiátus. Ad ália deindè múnera honoratióra gradátim ómnia admótus, tam egrégiis vitæ & morum exémplis præívit, ut reguláris diſciplínæ integritátem ſummo fructu propagárit.

℟. Indicábo tibi. 615.

Lectio v.

INter hæc juſſus taléntum ſibi à Dómino concréditum, ut ſapientiſſimus diſpensátor, in commúnem utilitátem convértere; in convéntu Salmanticénſi Magíſtrum Sententiárum & Religióſis ſui Ordinis, & éxteris expóſuit, tanto cum diſcipulórum profectu, ut dum Prióris Provinciális officio pòſteà fungerétur, plures ex illis juxta normam Apoſtólicam planè formátos, dignóſque invénerit, quos velut Angelos velóces ad infidéles Chriſtiána Religióne imbuéndos tranſmítteret in Américam. Favit clementiſſimus Dóminus, qui non ſine magno Chriſtiánæ reipúblicæ emoluménto tam pios conátus feliciſſimo evéntu comprobáre dignátus eſt. Dum verò in iſtis verſátur, ſpíritus Dómini miſit, & ipſum paupéribus euangelizáre.

℟. Solem ſuum. 614.

Lectio vi.

EX Cáthedra porrò ad Suggéſtum per obediéntiam tranſlátus, potens in ópere & ſermóne, cunctórum rexit affectus, actúſque diréxit: ſingulórum corréxit excéſſus; honeſtávit mores, vitámque compóſuit. Unde viſus eſt pópulo tuba vitæ, & vox cœlórum; vas quoque electiónis, ut portáret nomen Jeſu coram Régibus & Príncipibus. Eaprópter Cárolus quintus Imperátor Thomam ſibi à conciónibus eſſe juſſit, eíque Epiſcopátum Granaténſem ſponte offerri; ſed quem Thomas generóſè repudiávit, gaudens abjéctus eſſe in domo Dei ſui. Non pótuit tamen Valentínum declináre; quòd eódem Imperatóre, ejúſque fílio Philippo ſecúndo Hiſpaniárum Rege peténtibus, à ſuo Superióre adigerétur. Invítus ergo & lácrymans cellam deſéruit, faſtúque ſolémnis ingréſſus vitáto, gregális Religióſi hábitu indútus, pedes unà cum sócio ad Eccléſiam Cathedrálem perréxit. Ab hoc exórſus humilitátis fundaménto, ut Præſulis officium, quò profúndiùs ſtabilíret, eò ſolídiùs & ſublímiùs evéheret.

℟. Surréxit filius. 614.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Véndite quæ poſſidétis, & date eleemóſynam, Et réliqua.

Ho-

nómen Matthæi, noluérunt eum nómine appellâre vulgáto: ſed dixérunt, Levi: dúplici quippe vocábulo fuit. Ipſe autem Matthæus (ſecúndùm illud quod dícitur à Salomóne: Juſtus accuſátor eſt ſui in princípio ſermónis: & in álio loco: Dic tu peccáta tua, ut juſtificéris) Matthæum ſe & publicánum nóminat, ut oſténdat legéntibus, nullum debére ſalútem deſperáre, ſi ad melióra convérſus ſit, cùm ipſe de publicáno in Apóſtolum ſit repentè mutátus.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

ARguit in hoc loco Porphyrius & Juliánus Augúſtus, vel imperítiam hiſtórici mentiéntis, vel ſtultítiam eórum qui ſtatim ſecúti ſint Salvatórem; quaſi irrationabíliter quemlibet vocántem hóminem ſint ſecúti: cùm tantæ virtútes, tantaque ſigna præceſſerint, quæ Apóſtolos ántequam créderent, vidíſſe non dúbium eſt. Certè fulgor ipſe, & majéſtas divinitátis occúltæ, quæ étiam in humána fácie relucébat, ex primo ad ſe vidéntes tráhere póterat aſpéctu. Si enim in magnéte lápide, & ſúccinis hæc eſſe vis dícitur, ut ánulos & ſtípulam & feſtúcas ſibi cópulent: quantò magis Dóminus ómnium creaturárum ad ſe tráhere póterat, quos vocábat?

℟. Iſti ſunt viri ſancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam ſempitérnam: * Quorum doctrína fulget Eccléſia, ut ſole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam. Quorum doctrína. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

ET factum eſt, diſcumbénte eo in domo, ecce multi publicáni & peccatóres veniéntes diſcumbébant cum Jeſu. Vidébant publicánum à peccátis ad melióra convérſum, locum inveníſſe pœniténtiæ, & ob id étiam ipſi non deſpérant ſalútem. Neque verò in priſtinis vítiis permanéntes véniunt ad Jeſum, ut Phariſæi & Scribæ múrmurant: ſed pœniténtiam agéntes, ut ſequens Dómini ſermo ſígnificat, dicens: Miſericórdiam volo, & non ſacrifícium: non enim veni vocáre juſtos, ſed peccatóres. Ibat autem Dóminus ad convívia peccatórum, ut occaſiónem habéret docéndi, & ſpirituáles invitatóribus ſuis præbéret cibos.

Te Deum laudámus. 12.

In ii. Veſp. fit commem. Oct. Antiph. Dedi. ℣. Ora pro nobis. Oratio. Deus, qui beátum. 617.

Deinde fit commemor. SS. mart. Mauritii & ſociorum, Antiphona. Iſtórum eſt. ℣. Lætámini. xxvi. Oratio.

ANnue, quæſumus omnípotens Deus: ut ſanctórum mártyrum tuórum Maurítii & ſociórum ejus, nos lætíficet feſtíva ſolémnitas: ut quorum ſuffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

Quinta die intra Octavam ſancti Thomæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

Si autem occurrat Feria ſexta aut Sabbatum Quatuor Temporum, Lect. primi Nocturni leguntur de Epiſtola prima B. Pauli Apoſt. ad Timotheum.

Digitized by Google

fidelis ſermo. de Communi Confeſſ. Pontificis. xxxviij. & ix. Lectio erit de Homilia Quatuor Temporum, cum ejus commemoratione in Laudibus.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Æmulabátur porrò Thomas chariſmata melióra, primus in chorum íngredi, noviſſimus égredi: in meditatiónibus aſsíduus, in abſtinéntia exactiſſimus, in humilitáte ſublímis, in paupertáte ditíſſimus, in obediéntia integérrimus, in caſtitáte perpétuus; ita dénique totus ſuus, & totus ómnium; ut neque commúnitas eum à cuſtódia ſui, neque proprietas ab utilitáte próximi detinéret. Hinc eam brevì religiónis metam áttigit, ut vix biénnio poſt votórum emiſſiónem elápſo, convéntus Salmanticénſis Prior fúerit renuntiátus. Ad ália deinde múnera honoratióra gradátim ómnia admótus, tam egrégiis vitæ & morum exémplis præívit, ut reguláris diſciplínæ integritátem ſummo fructu propagárit.

℟. Indicábo tibi. 615.

Lectio v.

Inter hæc juſſus taléntum ſibi à Dómino concréditum, ut ſapientiſſimus diſpensátor, in commúnem utilitátem convértere; in convéntu Salmanticénſi Magiſtrum Sententiárum & Religióſis ſui Ordinis, & éxteris expóſuit, tanto cum diſcipulórum profécru, ut dum Prióris Provinciális officio póſteà fungerétur, plures ex illis juxta normam Apoſtólicam planè formátos, dignóſque invénerit, quos velut Angelos velóces ad infidéles Chriſtiána Religióne imbuéndos tranſmítteret in Américam. Favit clementiſſimus Dóminus, qui non ſine magno Chriſtiánæ reipúblicæ emoluménto tam pios conátus feliciſſimo evéntu comprobáre dignátus eſt. Dum verò in iſtis verſátur, ſpíritus Dómini miſit, & ipſum paupéribus euangelizáre.

℟. Solem ſuum. 614.

Lectio vi.

Ex Cáthedra porrò ad Suggéſtum per obediéntiam tranſlátus, potens in ópere & ſermóne, cunctórum rexit affectus, actúſque diréxit: ſingulórum corréxit excéſſus; honeſtávit mores, vitámque compóſuit. Unde viſus eſt pópulo tuba vitæ, & vox cœlórum; vas quoque electiónis, ut portáret nomen Jeſu coram Régibus & Princípibus. Eaprópter Cárolus quintus Imperátor Thomam ſibi à conciónibus eſſe juſſit, eíque Epiſcopátum Granaténſem ſpontè offerri; ſed quem Thomas generóſè repudiávit, gaudens abjéctus eſſe in domo Dei ſui. Non pótuit tamen Valentínum declináre; quòd eódem Imperatóre, ejúſque fílio Philippo ſecúndo Hiſpaniárum Rege peténtibus, à ſuo Superióre adigerétur. Invítus ergo & lácrymans cellam deſéruit, faſtúque ſolémnis ingréſſus vitáto, gregális Religióſi hábitu indútus, pedes unà cum ſócio ad Eccléſiam Cathedrálem perréxit. Ab hoc exórſus humilitátis fundaménto, ut Præſulis officium, quò profúndiùs ſtabilíret, eò ſolídiùs & ſublímiùs evéheret.

℟. Surréxit filius. 614.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Véndite quæ poſſidétis, & date eleemóſynam. Et réliqua.

Ho-

Homilía S. Thomæ Epíſcopi. Concione 2. de S. Martino, ante medium.

VErè beátus, qui intélligit ſuper egénum & páuperem, & ſi non ſuper álium páuperem, ſaltem ſuper ſeípſum, ut inópiam, & paupertátem ſuam in témpore neceſſitátis súppleat, & in die mala líberet eum Dóminus. Eleemóſynam enim illam, non tam páuperi, quàm ánimæ tuæ confers. Intéllige ergo ſuper egénum, quid, cui, quantum, propter quid, & quómodo tribuis. Volo primò ut intélligas, quid des: numquid vitam, numquid ánimam, numquid teípſum, & ómnia tua? Si relíquiis domus tuæ Chriſti páuperes alis, quid multum pro Deo facis, ſi relíquias ei reddis, qui tibi ómnia dedit? Super hoc Dóminum in Euangélio audi: Si in iníquo mammóna fidéles non fuiſtis: quod verum eſt, quis credet vobis? Et ſi in alièno fidéles non fuiſtis: quod veſtrum eſt, quis dabit vobis? Si aliénæ ſubſtántiæ largus diſpensátor exíſtis, quid multum facis?

℟. Frange eſuriénti. 615.

Lectio viii.

NOlo tamen putes eleemóſynam ſola pecúnia, & exterióribus munúſculis æſtimári. Quid enim eſt eleemóſyna, niſi ſubvéntio páuperis propter Deum? Anima plus eſt, quàm corpus; & ánimæ neceſſitas, quàm córporis major eſt: & ubi major indigéntia, ibi pótior eleemóſyna. Si ſubvenire córpori peritúro eleemóſyna judicátur: quantò pótiùs ánimo in ætérnum victúro, ne péreat? Córripe fratrem, óbſecra, íncrepa, árgue, ádmone, ádjuva, cóhibe à peccáto quantum potes: cónſule, doce, carpe, ut à peccátis reſúrgat; & óptimam coram Deo eleemóſynam tribuíſti. Non putent páuperes, quòd bono eleemóſynæ priváti ſunt: poſſunt & ipſi, ſi volunt, pretióſas, & præcláras coram Deo eleemóſynas fácere; ópera enim miſericórdiæ ſpirituália coram Deo potióra ſunt. ℟. Sapiéntia & diſciplína. 615.

Pro SS. martyribus Mauritio & ſociis. Lectio ix.

CUm Maximiánus Imperátor, ducto in Gálliam exércitu, in finibus Sedunórum ſacrificii cauſa conſtitíſſet, Thebæórum légio, ne ſe impiórum ſacrórum ſocietáte contamináret, à réliquis cópiis diſcéſſit. Quare Imperátor miſit ad eos mílites, qui ſuo nómine nuntiárent, ut ſi ſalvi eſſe vellent, in caſtra ad ſacrifícia redírent. Qui ſe Chriſtiána Religióne impedíre reſpondérunt. Quorum reſpónſum ille indigníſſimè ferens, majóri iracúndia, quàm ánteà, exárſit. Itaque immíſſa parte exércitus in Thebæos, décimum quemque eórum primum occídi juſſit? quod martyrium ſua ſpontè, maximéque hortatóre Maurítio, ferre maluérunt, quàm imperáta fácere nefárii Imperatóris: ac deínde réliquos omnes, conſtantíſſimè Chriſtum prædicántes, décimo Kaléndas Octóbris ab univérſo exércitu trucidári ímperat.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commemor. SS. martyrum, Antiphona, Veſtri capílli cápitis.

℣. Exultábunt. xxxiv.

Orátio. A nnue, quæſumus. ut ſuprà.

In ſecundis Veſp. à Capit. fit de S. Lino Papa & mart. cum commemor. Oct. S. Thomæ, & S. Theclæ.

Digitized by Google

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

In feſto S. Lini Papæ & martyris. Semiduplex.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Lini mártyris tui atque Pontíficis ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúſdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Commem. S. Theclæ virg. & mart. Antiph. Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próſperè procéde, & regna.

Oratio.

DA, quæſumus omnípotens Deus: ut qui beátæ Theclæ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, & ánnua ſolemnitáte lætémur, & tantæ fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. Si hoc Feſtum venerit in Quatuor Temporibus, Lect. I Nocturni erunt de Actibus Apoſtolorum. A Miléto, de Commemoratione Martyrii. xvii.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

LInus Póntifex, Volatérris in Etrúria natus, primus poſt Petrum gubernávit Eccléſiam. Cujus tanta fides & ſánctitas fuit, ut non ſolùm dæmones ejíceret, ſed étiam mórtuos revocáret ad vitam. Scripſit res geſtas beáti Petri, & ea máximè, quæ ab illo acta ſunt contra Simónem magum. Sancívit, ne qua múlier, niſi veláto cápite, in Eccléſiam introíret. Huic Pontífici caput amputátum eſt ob conſtántiam Chriſtiánæ fídei, juſſu Saturníni ímpii & ingratíſſimi Consuláris, cujus fíliam à dæmonum vexatióne liberáverat. Sepúltus eſt in Vaticáno prope ſepúlchrum Príncipis Apoſtolórum nono Kaléndas Octóbris. Sedit annos úndecim, menſes duos, dies vigínti tres: creátis bis menſe Decémbri Epíſcopis quíndecim, Presbyteris decem & octo.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Deſcendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

De Expoſitióne ſancti Ambróſii Epíſcopi in Pſalmum centéſimum décimum octávum.

Serm. 21. Lectio v.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratis: & à verbis tuis trepidávit cor meum. Benè hoc Martyr dicit, quòd injúſtè perſecutiónum torménta ſuſtíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppréſſerit, nullíus ſánguinem fúderit, nullíus torum putáverit eſſe violándum: qui nihil légibus débeat, & gravióra latrónum ſuſtinére cogátur ſupplícia: qui loquátur juſtè, & non audiátur: qui loquátur plena ſalútis, & impugnétur: ut poſſit dícere, Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur perſecutiónem pátitur, qui impugnátur ſine crímine: impugnátur ut nóxius, cùm ſit in tali confeſſióne laudábilis: impugnátur quaſi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cùm píetas virtútum ómnium fundaméntum ſit.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

℣. Quóniam prævéniſti eum in benedictiónibus dulcédinis, poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et voluntáte.

Digitized by Google

Lectio vi.

VEre fruſtrà impugnátur, qui apud ímpios & infidos impietátis arceſſitur, cùm fidei ſit magíſter. Verùm qui grátis impugnátur, fortis debet eſſe & conſtans. Quómodo ergo ſubtéxuit: Et à verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis eſt, timóris atque formídinis. Sed eſt étiam infirmitas ad ſalútem, eſt étiam timor ſanctórum. Timéte Dóminum omnes Sancti ejus. Et, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: *Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangel. Si quis venit. de Communi unius Mart. xxii.

Pro S. Thecla virg. & mart. Lectio ix.

THecla virgo, ex illúſtribus paréntibus Icónii nata, à Paulo Apóſtolo fidei præcéptis inſtitúta, miris ſanctórum Patrum láudibus celebrátur. Quæ décimum octávum annum agens, Thamíridi ſponſo relícto, cùm eam paréntes, quòd Chriſtiána eſſet, accuſáſſent: in ardéntem rogum, qui, niſi Chriſto renuntiáret, ei parátus erat, priùs ſigno crucis armáta ſeípſam injécit. Sed igne plúvia, quæ repéntè exórta eſt, extíncto Antiochíam venit, ubi feris objécta, & tauris in divérſa incitátis alligáta, mox conjécta in foſſam plenam ſerpéntibus, ex ómnibus Jeſu Chriſti grátia liberátur. Cujus ardóre fidei & vitæ ſanctitáte multi ad Chriſtum convérſi ſunt. Iterùm in pátriam rédiens, in montem ſola ſeceſſit: deínde multis virtútibus & miráculis insígnis, nonagenária migrávit ad Dóminum, ac Seleuciæ ſepúlta eſt. Te Deum laudámus. 12.

In Laudib. fit commem. Oct. Antiphona. Verè Thomas. ℣. & Oratio ut ſuprà. 616. Poſtea S. Theclæ, Aña Símile eſt regnum. ℣. Diffúſa eſt. lxvii. Oratio. Da quæſumus. ut ſuprà.

Veſperæ de B. Maria de Mercede, cum commem. S. Lini Papæ, & Octavæ.

DIE XXIV. SEPTEMBRIS.

In feſto Beatiſſimæ virg. Mariæ de Mercede. Dupl. min.

Omnia dicuntur ut in Feſto ad Nives, præter Orationem & Lectiones ii. Nocturni....

Oratio.

DEus, qui per glorioſíſſimam Fílii tui Matrem ad liberándos Chriſti fidéles à poteſtáte Paganórum nova Eccléſiam tuam prole amplificáre dignátus es: præſta quæſumus; ut quam piè venerámur tanti óperis inſtitutrícem, ejus páriter méritis & interceſſióne à peccátis ómnibus, & captivitáte dæmonis liberémur. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

Deinde fit commem. ſancti Lini Papæ, Antiphona. Qui vult veníre. ℣. Juſtus ut palma. xxiv. Oratio. Deus, qui nos beáti Lini. ut ſuprà. 625. Poſteà de Octava S. Thomæ, Antiph. Dedit. ℣. Ora pro nobis. Oratio. Deus, qui beátum. ut ſuprà. 616.

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis. Ego ſapiéntia hábito. ut in eodem Feſto ad Nives. 474.

In ſecundo Nocturno. Lectio iv.

QUo témpore major feliciórque Hiſpaniárum pars diro Saracenórum opprimebátur jugo, innumeríque fidé-

fidéles ſub immáni ſervitúte, máximo cum perículo Chriſtiánæ fidei abjurándæ amittendǽque salútis ætérnæ infelíciter detinebántur, beatiſſima cœlórum Regina tot tantíſque benígniter occúrrens malis, nímiam charitátem ſuam in iis rediméndis oſténdit. Nam ſancto Petro Noláſco pietáte & ópibus floréſcenti, qui ſanctis vacans meditatiónibus júgiter ánimo recogitábat, qua ratióne tot Chriſtianórum ærúmnis ſub Maurórum captivitáte degéntium ſuccúrri poſſet, ipſamet beatiſſima Virgo seréna fronte ſe conſpiciéndam dedit, & acceptiſſimum ſibi ac unigénito ſuo Fílio fore dixit, ſi ſuum in honórem instituerétur Ordo Religioſórum, quibus cura incúmberet captívos è Turcárum tyránnide liberándi. Qua cœléſti viſióne vir Dei recreátus, mirum eſt, quo charitátis ardóre flagráre cœperit, hoc unum ſervans in corde ſuo, ut ipſe, ac inſtituénda ab eo Relígio máximam illam charitátem ſédulò exercérent, ut quiſque ánimam ſuam póneret pro amícis & próximis ſuis.

℟. Sicut cedrus exaltáta ſum in Líbano, & ſicut cypréſſus in monte Sion: quaſi myrrha elécta, * Dedi ſuavitátem odóris. ℣. Et ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

EA ipſa nocte eádem Virgo ſanctiſſima beáto Raymúndo de Peñafort, & Jacóbo Aragóniæ Regi appáruit, idípſum de Religióſis inſtituéndis ádmonens, ſuadénſque, ut opem pro conſtructióne tanti óperis ferrent. Petrus autem ſtatim ad Raymúndi pedes, qui ipſi erat à ſacris Confeſſiónibus ádvolans, ei rem omnem apéruit, quem étiam cœlitus inſtrúctum réperit, ejúſque directióni ſe humíllime ſubjécit. At supervéniens Jacóbus Rex, quam & ipſe accéperat à beatiſſima Vírgine revelatiónem éxequi ſtátuit. Unde collátis inter ſe conſíliis, & conſentiéntibus ánimis in honórem ejúſdem Vírginis Matris Ordinem inſtitúere aggréſſi ſunt, ſub invocatióne ſanctæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis captivórum.

℟. Quæ eſt iſta, quæ procéſſit ſicut ſol, & formóſa tamquam Jerúſalem? Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores roſárum, & lília convállium. Vidérunt eam.

Lectio vi.

DIe ígitur décima Auguſti anno Dómini milléſimo ducenteſimo décimo octávo, Rex idem Jacóbus eam inſtitutiónem jam pridem ab iiſdem ſanctis viris concéptam éxequi ſtátuit, Sodálibus quarto voto adſtrictis, manéndi in pignus ſub Paganórum poteſtáte, ſi pro Chriſtianórum liberatióne opus fúerit. Quibus rex ipſe arma ſua régia in péctore deférre concéſſit, & à Gregório nono illud tam præcelléntis erga próximum charitátis Inſtitútum, & Religiónem confirmári curávit. Sed & ipſe Deus per Vírginem Matrem increméntum dedit, ut talis Inſtitútio celérius, ac felícius totum per Orbem divulgarétur, ſanctíſque viris floréret charitáte ac pietáte inſígnibus, qui eleemóſynas à Chriſti fidélibus colléctas in prétium redemptiónis ſuórum proximórum expénderent, ſeque ipſos intérdum darent in redemptiónem multórum. Ut autem tanti benefícii, & inſti-

ſtitutiónis débitæ Deo, & Vírgini matri referántur grátiæ, Sedes Apoſtólica hanc peculiárem feſtivitátem celebrári, & Offícium recitári indúlſit, cùm ália ferè innúmera eídem Ordini privilégia páriter contuliſſet.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúſalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíſſimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúſum nomen tuum.
℣. Aſtitit Regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.
Glória Patri. Unguéntum.

In ſecundis Veſperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem reſpéxit Deus.

Oratio ut ſupra.

Deinde fit commem. Octavæ S. Thomæ, Ana. Eſuriéntes implévit bonis. ℣. Ora pro nobis. ut ſupra. 611. Oratio. Deus, qui Patrem. ut infra. 630.

DIE XXIV. SEPTEMBRIS.

Septima die infra Octavam S. Thomæ.

In locis ubi ſupradictum Feſtum B. M. V. de Mercede celebratur Dominica proximiori Kalendis Auguſti, hodie fit de ſeptima die infra Octavam S. Thomæ, ut infrà.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, niſi incidat Sabbatum Quatuor Temporum; tunc enim leguntur Lectiones ſequentes cum nona Lectione & commemoratione in Laudibus ejuſdem Feriæ.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 44.

LAudémus viros glorióſos & paréntes noſtros in generatióne ſua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia ſua à ſæculo. Dominántes in poteſtátibus ſuis, hómines magni virtúte, & prudéntia ſua prædíti: nunciántes in prophétis dignitátem Prophetárum, & imperántes in præsénti pópulo, & virtúte prudéntiæ pópulis ſanctíſſima verba. In perítia ſua requiréntes modos múſicos, & narrántes cármina ſcripturárum.

℟. Theſaurizáte. 612.

Lectio ii.

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis ſtúdium habéntes, pacificántes in dómibus ſuis. Omnes iſti in generatiónibus gentis ſuæ glóriam adépti ſunt, & in diébus ſuis habéntur in láudibus. Qui de illis nati ſunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum, & ſunt quorum non eſt memória: periérunt quaſi qui non fúerint, & nati ſunt, quaſi non nati, & filii ipsórum cum ipſis.

℟. Audi præcépta. 612.

Lectio iii.

SEd illi viri misericórdiæ ſunt, quorum pietátes non defuérunt: cum ſémine eórum pérmanent bona, hæréditas ſancta nepótes eórum, & in teſtaméntis ſtetit ſemen eórum, & filii eórum propter illos uſque in ætérnum manent: ſemen eórum & glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace ſepúlta ſunt, & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, & laudem eórum núntiet Eccléſia.

℟. Abſcóndite. 613.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

IN illo Cáthedræ Archiepiſcopális faſtígio bonus Paſtor Thomas ánimam ſuam póſuit pro óvibus ſuis. Et licèt glàdius perſecutóris eum non abſtúlerit, martyrii tamen palmam non amíſit: Eccleſiáſticam enim diſciplínam,

Digitized by Google

nam, & laicórum mores, coácta Synodo Provinciáli, multis affectus injúriis, inſtaurávit. Plúrimos ad melióris vitæ ſémitam, exhortándo, jejunándo, orándo, próprium etiam ſánguinem iterátis flagellatiónibus fundéndo, revocávit. Invíctum ánimum in tuéndis Eccléſiæ júribus, & auctoritáte probávit; parátus quævis pati ſupplícia, & glorióſam pótiùs mortem, quàm odíbilem vitam ampléčti. Qua exímia charitáte, quidquid infirmum erat, conſolidávit; quod ægrótum, ſanávit: quod confráctum, alligávit: quod abjéctum, redúxit.

℟. Indicábo tibi. 613.

Lectio v.

Quos autem obſecrándo, & arguéndo corrígere non póterat, verbéribus emendávit; quæ ſibi ipſi coram illis tam ácriter, tamque diu inflíxit, donec qui merúerant, ad pœniténtiam compelleréntur. Sic igitur ſemetípſum pro ſuis ófferens holocáuſtum, in labóre & ærúmnis, in vigíliis & jejúniis, árguens, óbſecrans, increpans in omni patiéntia & doctrína, ómnibus ómnia factus eſt, ut omnes lucrifáceret. Unde una ómnium voce, alter véluti Paulus, divínus intelléctus, Spíritus ſancti órganum, divinique amóris céreus proclamabátur. Adeò nimirum Dei amóre flagrábat, ut paſſim dícere ſoléret, ſibi propémodum tolerabílius vidéri, ſe in inférnum demítti, quàm Deum non dilígere: & præ ígnibus & torméntis illud unum expavéſcere, quòd, qui cruciántur in inférno, Deum odérunt.

℟. Solem ſuum. 614.

Lectio vi.

Erga páuperes quidem admirábili ſemper ſtúdio ſe flagráre, ſed máximè Pontifex, oſténdit. Illis ut lárgiùs ſubveníret, lácetas ipſe ſibi induébat veſtes, quas própriis mánibus ſarciébat. Cubículum incolébat ſtóreis veſtítum; lectum ſternébat ſarméntis. Mendícos ſæpè convívas hábuit ex eádem ſua pátina: ipſe verò ádeò parcè comedébat, ut licèt ſénio & infirmitáte conféctus, non niſi único eóque módico férculo menſam inſtrui permíſerit; iníquum dicens, ut ſervus pinguióri cibo, quàm Dómini ſui páuperes, veſceréntur. E cubíli líntea, ex húmeris pállium, & è córpore indúſium nudis operiéndis largiebátur, ſancti Patris Auguſtíni perféctus imitátor & fílius, nihil ſuum æſtimans, ſed totum commúne cum Frátribus. Quare & ſancti Gregórii Magni veſtígia ſecútus, catálogum páuperum ómnium penes ſe tenébat, ut ſíngulis pro egeſtáte ſuccúrrere poſſet.

℟. Surréxit filius. 614.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Véndite quæ poſſidétis, & date eleemóſynam. Et réliqua.

Homilía S. Thomæ Epíſcopi.

Conc. 2. de S. Martino, ſub medium.

Vidéndum eſt ſecúndò, cui eleemóſyna fiat: non quòd mérita páuperum, diſcernámus. Intéllige, ut benè agas. Noli valdè diſcútere, cui agas: nam etſi pauper malus ſit & ingrátus, Deus propter quem eleemóſynam facis, óptimus & gratíſſimus eſt. Malo benè ágere, bonum eſt. Duplex ibi bonum, & gemináta virtus: & quòd hóminem alis, & quòd malítiam vincis. Deus ſolem ſuum oríri facit ſuper bonos, & ma-

Digitized by Google

ſtitutiónis débitæ Deo, & Vírgini matri referántur grátiæ, Sedes Apoſtólica hanc peculiárem feſtivitátem celebrári, & Officium recitári indúlſit, cùm ália ferè innúmera eídem Ordini privilégia páriter contuliſſet.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúſalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíſſimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúſum nomen tuum.
℣. Aſtitit Regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.
Glória Patri. Unguéntum.

In ſecundis Veſperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem reſpéxit Deus.

Oratio ut ſuprà.

Deinde fit commem. Octavæ S. Thomæ, Aña. Eſuriéntes implévit bonis. ℣. Ora pro nobis. ut ſuprà. 611. Oratio. Deus, qui Patrem. ut infra. 630.

DIE XXIV, SEPTEMBRIS.

Septima die infra Octavam S. Thomæ.

In locis ubi ſupradictum Feſtum B. M. V. de Mercede celebratur Dominica proximiori Kalendis Auguſti, hodie fit de ſeptima die infra Octavam S. Thomæ, ut infrà.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, niſi incidat Sabbatum Quatuor Temporum; tunc enim leguntur Lectiones ſequentes cum nona Lectione & commemoratione in Laudibus ejuſdem Feriæ.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 44.

LAudémus viros glorióſos & paréntes noſtros in generatióne ſua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia ſua à ſæculo. Dominántes in poteſtátibus ſuis, hómines magni virtúte, & prudéntia ſua prædíti: nuntiántes in prophétis dignitátem Prophetárum, & imperántes in præſénti pópulo, & virtúte prudéntiæ pópulis ſanctíſſima verba. In perítia ſua requiréntes modos múſicos, & narrántes cármina ſcripturárum.

℟. Theſaurizáte, 612.

Lectio ii.

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis ſtúdium habéntes, pacificántes in dómibus ſuis. Omnes iſti in generatiónibus gentis ſuæ glóriam adépti ſunt, & in diébus ſuis habéntur in láudibus. Qui de illis nati ſunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum, & ſunt quorum non eſt memória: periérunt quaſi qui non fúerint, & nati ſunt, quaſi non nati, & filii ipſórum cum ipſis.

℟. Audi præcépta. 612.

Lectio iii.

SEd illi viri miſericórdiæ ſunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas ſancta nepótes eórum, & in teſtaméntis ſtetit ſemen eórum, & filii eórum propter illos uſque in ætérnum manent: ſemen eórum & glória eórum non derelinquétur. Córpora ipſórum in pace ſepúlta ſunt, & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem. Sapiéntiam ipſórum narrent pópuli, & laudem eórum núntiet Eccléſia.

℟. Abſcóndite, 613.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

IN illo Cáthedræ Archiepiſcopális faſtígio bonus Paſtor Thomas ánimam ſuam póſuit pro óvibus ſuis. Et licèt gládius perſecutóris eum non abſtúlerit, martyrii tamen palmam non amíſit: Eccleſiáſticam enim diſciplí-
nam.

Digitized by Google

nam, & laicórum mores, coácta Synodo Provinciáli, multis affectus injúriis, inſtaurávit. Plúrimos ad melióris vitæ ſémitam, exhortándo, jejunándo, orándo, próprium étiam ſánguinem iterátis flagellatiónibus fundéndo, revocávit. Invíctum ánimum in tuéndis Eccléſiæ júribus, & auctoritáte probávit; parátus quævis pati ſupplícia, & glorióſam pótiùs mortem, quàm odíbilem vitam ampléсti. Qua exímia charitáte, quidquid infirmum erat, conſolidávit; quod ægrótum, ſanávit: quod confráctum, alligávit: quod abjéctum, redúxit.
℟. Indicábo tibi. 613.

Lectio v.

Quos autem obſecrándo, & arguéndo corrígere non póterat, verbéribus emendávit; quæ ſibi ipſi coram illis tam ácriter, tamque diu inflíxit, donec qui meruerant, ad pœniténtiam compelleréntur. Sic ígitur ſemetípſum pro ſuis ófferens holocáuſtum, in labóre & ærúmnis, in vigíliis & jejúniis, árguens, óbſecrans, íncrepans in omni patiéntia & doctrína, ómnibus ómnia factus eſt, ut omnes lucrifáceret. Unde una ómnium voce, alter véluti Paulus, divínus intelléctus, Spíritus ſancti órganum, divinique amóris céreus proclamabátur. Adeò nimírum Dei amóre flagrábat, ut paſſim dícere ſoléret, ſibi propémodum tolerabílius vidéri, ſe in inférnum demítti, quàm Deum non dilígere: & præ ígnibus & torméntis illud unum expavéſcere, quòd, qui cruciántur in inferno, Deum odérunt.
℟. Solem ſuum. 614.

Lectio vi.

Erga páuperes quidem admirábili ſemper ſtúdio ſe flagráre, ſed máximè Póntifex, oſténdit. Illis ut lárgiùs ſubveníret, ſácerus ipſe ſibi induébat veſtes, quas própriis mánibus farciébat. Cubículum incolébat ſtóreis veſtítum; lectum ſternébat ſarméntis. Mendícos ſæpè convívas hábuit ex eádem ſua pátina: ipſe verò ádeò parcè comedébat, ut licèt ſénio & infirmitáte conféctus, non niſi único eóque módico férculo menſam inſtrui permíſerit; iníquum dicens, ut ſervus pinguióri cibo, quàm Dómini ſui páuperes, veſcerétur. E cubíli líntea, ex húmeris pállium, & è córpore indúſium nudis operiéndis largiebátur, ſancti Patris Auguſtíni perféctus imitátor & fílius, nihil ſuum æſtimans, ſed totum commúne cum Frátribus. Quare & ſancti Gregórii Magni veſtígia ſecútus, catálogum páuperum ómnium penes ſe tenébat, ut ſíngulis pro egeſtáte ſuccúrrere poſſet.
℟. Surréxit filius. 614.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Véndite quæ poſſidétis, & date eleemóſynam. Et réliqua.

Homilía S. Thomæ Epíſcopi.

Conc. 2. de S. Martino, ſub medium.

Vidéndum eſt ſecúndò, cui eleemóſyna fiat: non quòd mérita páuperum, diſcernámus. Intéllige, ut benè agas. Noli valdè diſcútere, cui agas: nam etſi pauper malus ſit & ingrátus, Deus propter quem eleemóſynam facis, óptimus & gratíſſimus eſt. Malo benè ágere, bonum eſt. Duplex ibi bonum, & gemináta virtus: & quòd hóminem alis, & quòd malítiam vincis. Deus ſolem ſuum oríri facit ſuper bonos, & ma-

malos. Fac tu ſimiliter. Non orábit pauper, ſi malus eſt: eleemóſyna pro te orábit; ſicut ſcriptum eſt: Conclúde eleemóſynam in ſinu páuperis, & ipſa orábit pro te. Non te fallit pauper, ſi indigéntiam ſímulat. Tu qui ſímplici ánimo donas, non diviti, ſed indigénti tríbuis. Seípſum fallit, ſi rapit: mercédem tuam ipſe non perdis.

℟. Frange eſuriénti. 615.

Lectio viii.

VErúmtamen etſi ita ſit, volo te intellígere cui præſtes. Páuperum enim multæ differéntiæ ſunt. Quidam fidéles, quidam infidéles. Præſtáto primùm fidéli, juxta dictum Apóſtoli: Máximè autem ad doméſticos fidei. Quidam propínqui, álii extránei. Céteris páribus, priùs propínquo ſuccúrre. Quidam boni, quidam mali: bono priùs præſtándum eſt. Quidam voluntárii, quidam coácti: voluntário priùs, quia dígnior eſt. Quidam páuperes, álii egéni: egéno pótiùs dandum, quóniam mélius eſt vitæ ſuccúrrere, quàm pudóri; perſónam fovére, quàm honórem. Hinc multi fallúntur, qui faméſcéntibus, & indigéntibus neceſſária tollunt, ut ſuperbiéntibus ſupérflua pórrigant. Si fratris tui pudóri ſuccúrris, ne mendicáre cogátur, benè facis. Si tamen mendíco ne péreat ſuccúrris, mélius facis. Nolo valdè diſcérnas perſónas: nolo multùm honóres ſæculi pónderes: ubi major eſt neceſſitas, ibi proculdúbiò pecúnia mélius erogátur.

℟. Sapiéntia, & diſciplína. 615.

Lectio ix.

SI tamen virum ſanctum, & indigéntem reperíre potuíſti, cui neceſſária de tuis facultátibus tríbuas, grandis tibi à Deo grátia fit. Libénter illum tuárum divitiárum conſortem aſſúmito, ut ſuárum párticeps ipſe fias. Optima permutátio, temporália pro ſpirituálibus commutáre. Apóſtolum audi: Veſtra abundántia illórum inópiam ſúppleat, ut & illórum abundántia veſtræ inópiæ ſit ſuppleméntum, & fiat æquálitas. Si enim tibi in temporálibus commúnicat, ipſo facto in ejus ſpirituálibus ipſe commúnicas, & majórem tríbuit, quàm recípiat eleemóſynam. Habet Deus unde alat amícos ſuos, ſed propter aliórum cómmodum eos pátitur indigére: ut hac dati, & accépti ratióne, plurimórum ſalúti mélius conſulátur. Aliud étiam eſt Regis ſervum, áliud amícum páſcere. Táceo quod Dóminus notánter de frátribus díxerit: Amen dico vobis, quámdiu fecíſtis uni de frátribus meis mínimis, mihi fecíſtis.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Veſperas, Duplex, omnia ſicut in primis Veſperis Feſti.

DIE XXV, SEPTEMBRIS.

In die Octava ſancti Thomæ.

Duplex minus.

Omnia ſicut in die feſto, præter ea quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui Patrem páuperum beátum Thomam Præſúlibus in exémplum poſuíſti: præſta quæſumus; ut qui indigéntibus opem tulit in terris, ſuis nos précibus júvet in cœlis. Per Dóminum.

In primo Noct. leguntur Lectiones de Script. occurr.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

PUéllis egénis, páuperum pater Thomas dotem liberaliſſimè ſuppeditávit. Captívis ex Maurórum jugo rediméndis ingens litrum profúdit. Infántibus expoſitítiis affectum impéndit, curámque verè patérnam. Tria dénique inſtítuit, & dotávit Collégia;

Digitized by Google

ex quibus tum probitáte, tum doctrína præſtántes plúrimi prodiére. Insígnem hanc pietátem piiſſimus ille Dóminus, qui eſt mirábilis in ſanctis ſuis, eſſe ſibi acceptíſſimam miráculis plúrimis confirmávit. Thoma enim pro indigéntibus flagitánte, vácuum hórreum moménto témporis ita exuberávit, ut præ nímia grani affluéntia fores néutiquam referári potúerint. Alius qui parályſi laborábat annos quadragínta, in pedes ſimul ſe eréxit, dum ſanctus Præſul ſignum ſanctæ Crucis ſuper eum formáret.

℟. Indicábo tibi. 613.

Lectio v.

INter mentis elevatiónes, quas frequentíſſimè patiebátur ſublímis ille cœléſtium contemplátor, miraculóſa prorſus fuit illa, quando in ipſa Aſcenſiónis Domínicæ celebritáte, divíno officio præſens ad Antiphonam Nonæ, Vidéntibus illis elevátus eſt; ipſe quoque è terra ſublátus, integro duódecim horárum ſpátio prorſus immóbilis, vidéntibus ómnibus permánſit. His tandem, multíſque áliis méritis plenus, in febrem incidit: & cùm pecúlium omne in piis úſibus conſumpsíſſet, paupérrimam quoque ſupelléctilem in páuperes partítus eſt. Oblítus autem cujúſdam patrisfamílias, cubíle, in quo moribúndus jacébat, ei donávit, juſſítque, ut auférret; ſe verò ſuper ſtóream repóni. At renuéntibus familiáribus, per víſcera Jeſu Chriſti, cubílis uſum ad mortem uſque, ab eo cui donáverat, humíllimè rogávit, ut qui paupéribus totus víxerat, in aliéno decédens, paupérrimus morerétur.

℟. Solem. 614. Lectio vi.

ORans itaque & vígilans, cùm últimum vitæ términum inſtáre intellígeret, exhilarátus grátias egit, dicens: Lætátus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi, in domum Dómini ibimus. In ſuo porrò cubículo ſacroſánctum ſacrifícium cónfici, & Domínicæ paſſiónis Euangélium ſecúndùm Joánnem legi vóluit: eóque cum altíſſima contemplatióne audito, ac mira pietáte, & humilitáte auguſtíſſimo Sacraménto ad elevatiónem adoráto, præ gáudio ingéntem vim lacrymárum profúndens, inchoávit Cánticum, Nunc dimíttis: eóque abſolúto, In manus tuas, Dómine, commèndo ſpíritum meum: quæ cùm díceret, expirávit ipſo feſto Nativitátis beatíſſimæ Vírginis, cujus dum víveret, amóre languébat, annos natus octo & ſexagínta. Quem Alexánder séptimus Póntifex Máximus magnis ſicut ante, ita & poſt mortem miráculis coruſcántem, Sanctórum número adſcrípſit ipſo ómnium Sanctórum feſto, ejúſque memóriam ánnuam quartodécimo Kaléndas Octóbris celebrári mandávit.

℟. Surréxit filius. 614.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Véndite quæ poſſidétis, & date eleemóſynam. Et réliqua.

Homilía S. Thomæ Epíſcopi.

Conc. 2. de S. Martino, ſub medium.

TErtiò vidéndum eſt, quantum tríbuas. Eleemóſyna quippe divítibus, non conſilio monétur, ſed præcépto indícitur. Nam dives ille avárus in Euangélio damnátus eſt: non quia rapúerat aliéna, ſed quia própria non donáverat. Et in die judícii non largiéntibus dícitur: Eſu-

Digitized by Google

Eſurivi, & non cibáſtis me: ſitívi, & non me potáſtis: Ite maledícti in ignem ætérnum. Durítia hæc, & tenácitas ſúfficit ad gehénnam. Quantum ergo dandum eſt páuperi? Audi Joánnem: Qui habet duas túnicas, det unam non habénti: & qui habet eſcas, ſímiliter fáciat. Dices fórſitan: Dare medietátem, multum eſt: ſunt mihi uxor & família, quas nútriam: his ómnibus medíetas réliqua non ſufficeret. Nolo ad ratiocínium te addúcere, fac ſicut fílio ſuo Tobías consúluit: Quómodo potúeris, ita eſto miséricors. Si multum tibi fúerit, abundánter tríbue: ſi exiguum tibi fúerit, étiam exíguum libénter impertíri ſtude. Hæc fac, ut vivas.

℟. Frange eſuriénti. 615.

Lectio VIII.

SEd non tam vidéndum quantum tríbuas, quàm propter quem, & quómodo tríbuas. Deus enim, ut Gregórius ait, non réſpicit quantum, ſed ex quanto. Unde Apóſtolus: Si diſtribúero omnes facultátes meas in cibos páuperum; charitátem autem non habúero, níhil mihi prodeſt. Non acceptántur à Deo ópera, quæ propter ipſum non fiunt. Novit Deus, qua intentióne fácias, quem finem prætendas. Propter quod ádmonet Dóminus: Cùm facis eleemóſynam, noli tuba cánere ante te. Néſciat ſiniſtra tua, quid fáciat déxtera tua. Vide ergo, ut quidquid fácias, purè & rectè propter Deum fácias, & in abſcóndito: ut Deus, qui videt in abſcóndito, réddat tibi. Noli committere fámulo tuo eleemóſynas tuas, ne hoc & ipſe ſciat: ſed tu eas per te ipſum manu tua fácito. Noli abominári páuperis illúviem, & nuditátem ejus ne abhórreas. Tu de manu tua illi præſtáto, & fortè coram Deo ámpliùs tibi ad præmium ex corde compáſſio, quàm ex búrſa denárius reputábitur.

℟. Sapiéntia & diſciplína. 615.

Lectio IX.

REſtat ultimò vidéndum, ut quómodo tríbuas, atténdas. Non ex triſtítia, aut neceſſitáte; hilarem enim datórem díligit Deus. Animum Deus áſpicit magis quàm donum. Quid, ò miſer homúncio, quid afflígeris, quid triſtáris, quia númmulos tuos paupéribus erogáſti? Non erogáſti, ſed ſemináſti, ampliſſimos inde manípulos ſuo témpore collectúrus. Theſaurizáſti tibi theſáuros perpétuos in cœlo. Eja ígitur, fratres, arrípite viam ſalútis: intellígite ſuper egénum & páuperem: ut, cùm ipſi eguéritis, intélligat Deus ſuper vos. Non expectétis, ut pauper priùs ſuas neceſſitátes enárret, & erubéſcat: ne erubeſcéndo hanc ipſam eleemóſynam promereátur, quam accípiet. Hílari ánimo priùs ſuccúrrite, quàm rubor petitiónis accédat. Nolíte expectáre ut roget, ut inſtet, ut erubéſcat: ſed vos ejus indigéntiam priùs intellígite, & præveniéndo ſuccúrrite. Benedíctus Deus, qui dedit vobis, unde & áliis ſuccurrátis, & ánimas veſtras redímere poſsítis.

Te Deum laudámus. 12.

In loc. ubi Vesp. [illegible] memor. SS. Martyr. Cornelii & Cypriani, Ant. Iſtórum eſt enim. ℣. Lætámini in Dómino. xxvi.

Oratio.

BEatórum mártyrum, paritérque Pontíficum Cornélii & Cypriáni nos, quæſumus Dómine, feſta tueántur: & eórum comméndet orátio veneránda.

Digitized by Google

Deinde SS. Cypriani & Juſtinæ mart. Ana. **Veſtri capilli.** ℣. **Exultábunt. xxxiv.**

Oratio.

Beatórum mártyrum Cypriáni & Juſtínæ nos, Dómine, fóveant continuáta præſídia; quia non déſinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésſeris adjuvári. Per Dóminum.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

In feſto SS. martyr. Cornelii & Cypriani. Semiduplex.

Si feſtum SS. Cornelii & Cypriani venerit in Dominica, transfertur in primam diem non impeditam. Commemoratio autem SS. Cypriani & Juſtinæ fit in primis Veſperis, & Laudibus Dominicæ cum nona Lectione ipſorum: & Añæ & ℣. non variantur.

In primo Noct. leguntur Lectiones de Script. occurr.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Cornélius Románus, Gallo & Voluſiáno Imperatóribus Pontificátum gerens, cum Lucína fémina ſanctíſſima, córpora Apoſtolórum Petri & Pauli è catacúmbis in opportuniórem locum tránſtulit: ac Pauli corpus Lucína in ſuo prædio via Oſtiénſi, prope eum locum, ubi fúerat gládio percúſſus, collocávit. Cornélius Príncipis Apoſtolórum corpus non longè inde, ubi crucifixus fúerat, repóſuit. Quod cùm ad Imperatóres delátum eſſet, & Pontífice auctóre multos fieri Chriſtiános, mittitur is in exílium ad Centum cellas, ubi eum ſanctus Cypriánus Epíſcopus Carthaginiénſis per lítteras eſt conſolátus.

℟. **Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in Mari rubro via ſine impediménto.** ℣. **Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.**

Lectio v.

Hoc autem Chriſtiánæ charitátis officium cùm frequens alter álteri persólveret, deterióren in partem id accipiéntes Imperatóres, accersítum Romam Cornélium, tamquam de majeſtáte reum plumbátis cædi, raptúmque ad Martis ſimulácrum ei ſacrificáre jubent. Quam impietátem cùm ille deteſtarétur, ei caput abſcíſſum eſt, décimo octávo Kaléndas Octóbris: cujus corpus beáta Lucína cléricis adjutóribus humávit in arenária prædii ſui prope cœmetérium Calliſti. Vixit in Pontificátu annos círciter duos.

℟. **Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.** ℣. **Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes.**

Ex libro S. Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Eccleſiáſticis. Lectio vi.

Cypriánus Afer, primùm glorióſè rhetóricam dócuit: exínde ſuadénte presbytero Cæcílio, à quo & cognoméntum ſortítus eſt, Chriſtiánus factus, omnem ſubſtántiam ſuam paupéribus erogávit. Ac poſt non multum témporis eléctus in presbyterum, étiam Epíſcopus Carthaginiénſis cóſtitútus eſt. Hujus ingénii ſupérfluum eſt índicem téxere, cùm ſole clarióra ſint ejus ópera. Paſſus eſt ſub Valeriáno & Galliéno Princípibus, perſecutióne octáva, eódem die, quo Romæ Cornélius, ſed non eódem anno.

℟. **Tamquam aurum in fornáce probávit electos Dóminus, & quaſi holocáuſti hó-**

ſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum: * Quóniam donum, & pax eſt eléctis Dei.

℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno Homil. in Evang. [illegible] Cùm audiéritis prælia. de Commun. plurimorum Martyr. xxxiii.

De SS. Cypriano & Juſtina martyribus. Lectio ix.

CYpriánus primùm magus, pòſteà martyr, cùm Juſtínam Chriſtiánam vírginem, quam júvenis quidam ardénter amábat, cantiónibus ac venefíciis ad ejus libídinis aſsénſum allícere conarétur; dæmonem consúluit, quanam id re cónſequi poſſet. Cui dæmon reſpóndit, nullam illi artem proceſsúram advérſus eos, qui verè Chriſtum cólerent. Quo reſpónſo commótus Cypriánus, vehementer dolére cœpit vitæ ſuperióris inſtitútum. Itaq; relíctis mágicis ártibus, ſe totum ad Chriſti Dómini fidem convértit. Quam ob cauſam unà cum vírgine Juſtína comprehénſus eſt, & ambo cólaphis flagellíſq; cæſi ſunt: mox in cárcerem conjécti, ſi fortè ſenténtiam commutárent. Verùm inde pòſteà emiſſi, cùm in Chriſtiána religióne conſtantíſſimi reperiréntur, in ſartáginem plenam fervéntis picis, ádipis, & ceræ injécti ſunt. Demum Nicomedíæ ſecúri feriúntur. Quorum projécta córpora, cùm ſex dies inhumáta jacuíſſent, noctu quidam nautæ clàm ea in navem impóſita Romam portavérunt: ac primùm in prædio Rufínæ nóbilis féminæ ſepúlta ſunt: pòſteà translàta in Urbem, in Baſílica Conſtantiniána cóndita ſunt prope Baptiſtérium.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudib. fit commemor. SS. Cypriani & Juſtinæ, Antiph. Iſtórum. ℣. Lætámini. xxvi. Oratio. Beatórum mártyrum Cypriáni. ut ſuprà. 633.

In ii. Veſperis a Capitulo de ſeq. commem. præcedentis.

DIE XXVII. SEPTEMBRIS.

In feſto SS. martyrum Coſmæ & Damiani. Semidupl.

Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: ut qui ſanctórum mártyrum tuórum Coſmæ & Damiáni natalítia cólimus, à cunctis malis imminéntibus, eórum interceſſiónibus liberémur. Per Dóminum.

Et fit commem. SS. Cornelii & Cypriani, Antiph. Gaudent. ℣. Exultábunt ſancti. xxxv. Oratio ut ſuprà. 632.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

COſmas & Damiánus, fratres Arabes, in Ægéa urbe nati, nóbiles Médici, Imperatóribus Diocletiáno & Maximiáno, non magis medicínæ ſciéntia, quàm Chriſti virtúte, morbis étiam inſanabílibus medebántur. Quorum religiónem cùm Lyſias Præfectus cognovíſſet, addúci eos ad ſe jubet: ac de vivéndi inſtitúto, & de fidei profeſſióne interrogátos, cùm ſe & Chriſtiános eſſe, & Chriſtiánam fidem eſſe ad ſalútem neceſsáriam, liberè prædicárent; deos venerári imperat: & ſi id recúſent, minátur cruciátus, & necem acerbíſſimam.

℟. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in Mari rubro via ſine impediménto. ℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Digitized by Google

Lectio v.

VErùm ut ſe fruſtrà hæc illis propónere intélligit: Colligáte, inquit, manus & pedes iſtórum, eóſque exquiſítis torquéte ſuppliciis. Quibus juſſa exequéntibus, nihilóminus Coſmas & Damiánus in ſenténtia perſiſtébant. Quare ut erant vincti, in profúndum mare jaciúntur: unde cùm ſalvi ac ſolúti eſſent egréſſi, mágicis ártibus Præféctus factum aſsígnans, in cárcerem tradit, ac poſtrídie edúctos, in ardéntem rogum injici jubet: ubi cùm ab ipſis flamma refúgeret, várié & crudéliter tortos ſecúri pércuti vóluit. Itaque in Jeſu Chriſti confeſſióne martyrii palmam accepérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes.

Sermo S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Sermo 47. de Sanctis.

Lectio vi.

QUotieſcúmq; fratres chariſſimi, ſanctórum Mártyrum ſolémnia celebrámus, ita, ipſis intercedéntibus, expectémus à Dómino cónſequi temporália beneficia, ut ipſos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipſis enim ſanctórum Mártyrum in veritáte feſtivitátum gáudia celebrántur, qui ipſórum Mártyrum exémpla ſequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum, exhortatiónes ſunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre delectat.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum; * Quóniam donum & pax eſt eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Homil. S. Ambroſii in Evangelium. Deſcendens Jeſus de monte, de Communi plurimorum Martyrum. xxxvi.

℟. Hæc eſt vera. xxxiii.

DIE XXIX. SEPTEMBRIS.

In Dedicatione S. Michaelis Archangeli.

Duplex II. Claſſis.

Ad Veſp. Aña. Stetit Angelus. cum reliquis de Laudib. 643. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica 93. & loco ultimi, Pſalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum. Apoc. 1.

SIgnificávit Deus quæ opórtet fíeri citò, loquens per Angelum ſuum ſervo ſuo Joánni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei, & teſtimónium Jeſu Chriſti, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Te ſplendor & virtus Patris,
Te vita, Jeſu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.
Tibi mille denſa míllium
Ducum coróna mílitat:
Sed éxplicat Victor Crucem
Míchael ſalútis Sígnifer.
Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœléſti ab arce fúlminat.
Contra ducem ſupérbiæ
Sequámur hunc nos Príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.
Patri, ſimúlque Fílio,
Tibíque ſancte Spíritus
Sicut fuit, ſit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

Digitized by Google

℟. Habens thuribulum áureum in manu ſua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dum ſacrum myſtérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit: Ignóſce Dómine Deus noſter, qui áperis librum, & ſolvis ſignácula ejus, allelúja. Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum miniſtéria, hominúmque diſpénſas: concéde propítius; ut à quibus tibi miniſtrántibus in cœlo ſemper aſsíſtitur, ab his in terra vita noſtra muniátur. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalm. Veníte, exultémus. Hymnus Te ſplendor, ut ſupra.

In primo Nocturno, Antiph.

Concúſſum eſt mare, & contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael deſcendébat de cœlo. Pſalmus 8.

Dómine Dóminus noſter, * quã admirábile eſt nomen tuũ in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecíſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunã, & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Aña. Concúſſum eſt mare, & contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael deſcendébat de cœlo. Aña. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim & Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant. Pſalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagíttas ſuas in pháretra, * ut ſagíttent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecíſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis & ſulphur, & ſpíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim, & Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant. Aña. Aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dómini de manu Angeli. Pſalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua:

Nec fecit próximo ſuo malum,

Digitized by Google

lum, * & oppróbriũ non accẽpit advérſus próximos ſuos.
Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.
Qui jurat próximo ſuo, & non décipit, * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Ant. Aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dómini de manu Angeli.
℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu ſua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 7. c

Aſpiciébam donec throni póſiti ſunt, & antíquus diérum ſedit: veſtiméntum ejus cándidum quaſi nix, & capílli cápitis ejus quaſi lana munda: thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accénſus. Flúvius igneus rapidúſque egrediebátur à fácie ejus. Míllia míllium miniſtrábát ei, & décies míllies centéna míllia aſſiſtébant ei: judíciũ ſedit, & libri apérti ſunt. Aſpiciébã propter vocem ſermónum grándium, quos cornu illud loquebátur: & vidi quóniam interfécta eſſet béſtia, & periíſſet corpus ejus, & tráditum eſſet ad comburéndum igni.
℟. Factum eſt ſiléntium in cœlo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta eſt vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor, & virtus omnipoténti Deo.
℣. Míllia míllium miniſtrábant ei, & décies centéna míllia aſſiſtébant ei. Audíta.

Lectio ii. Cap. 10.

Die autem vigéſima & quarta menſis primi erã juxta flúvium magnum, qui eſt Tigris, Et levávi óculos meos, & vidi: & ecce vir unus veſtítus líneis, & renes ejus accíncti auro obrízo: & corpus ejus quaſi chryſólithus, & fácies ejus velut ſpécies fúlguris, & óculi ejus ut lampas ardens: & bráchia ejus, & quæ deórſum ſunt uſque ad pedes, quaſi ſpécies æris candéntis: & vox ſermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel ſolus viſiónem: porrò viri, qui erant mecum, non vidérunt: ſed terror nímius írruit ſuper eos, & fugérunt in abſcónditum. Ego autem relíctus ſolus vidi viſiónem grandem hanc: & non remánſit in me fortitúdo, ſed & ſpécies mea immutáta eſt in me, & emárcui, nec hábui quidquam vírium. ℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu ſua: & data ſunt ei incénſa multa: * Et aſcéndit fumus arómatum de manu Angeli in conſpéctu Dómini. ℣. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi: adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo Dómine. Et.

Lectio iii.

Et audívi vocem ſermónum ejus: & áudiens jacébam conſternátus ſuper fáciẽ meam, & vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, & eréxit me ſuper génua mea, & ſuper artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel vir deſideriórum, intéllige verba, quæ ego loquor ad te, & ſta in gradu tuo: nunc enim ſum miſſus ad te. Cúmque dixíſſet mihi ſermónem iſtum, ſteti tremens. Et ait ad me: Noli metúere Dániel: quia ex die primo, quo poſuíſti cor tuum ad intelligéndũ ut te affligeres in conſpéctu Dei tui, exaudíta ſunt verba tua: & ego veni propter ſermónes tuos. Princeps autẽ regni Perſárum réſtitit mihi vi-

Digitized by Google

viginti & uno diébus: & ecce Michael, unus de princípibus primis venit in adjutórium meum, & ego remánſi ibi juxta regem Perſárum. Veni autem ut docérem te, quæ ventúra ſunt pópulo tuo in noviſſimis diébus, quóniam adhuc víſio in dies.

℟. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi, & adorábo ad templum ſanctum tuum, Et confitébor nómini tuo Dómine. ℣. Super miſericórdia tua, & veritáte tua: quóniam magnificáſti ſuper nos nomen ſanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno, Antiph. Michael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei.

Pſalmus 18.

Coeli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum: * & ipſe tamquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à ſummo cœlo egréſſio ejus:

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſæculum ſæculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum, & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea, * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Ant. Michael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei.

Antiphona. Míchael præpóſitus paradíſi, quem honoríficant Angelórum cives.

Pſalmus 23.

Domini eſt terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dó-

Digitized by Google

Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

A. Michael præpóſitus paradíſi, quem honoríficant Angelórum cives.

Antiphona. Glorióſus apparuíſti in conſpéctu Dómini, proptéreà decórem índuit te Dóminus.

Pſalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant manſuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípſum.

Exquiſívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies veſtræ non confundéntur.

Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.

Guſtáte & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus: * beátus vir qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum omnes ſancti ejus: * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, & eſuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos: * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà eſt Dóminus iis, qui tribuláto ſunt corde: * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima, * & qui odérunt juſtum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum ſuórum: * & non delínquent omnes qui ſperant in eo.

Ana. Glorióſus apparuíſti in conſpéctu Dómini, proptéreà decórem índuit te Dóminus.

℣. Aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 34. in Evang. ante medium. Lectio iv.

Novem Angelórum órdines dícimus, quia vidélicet eſſe teſtánte ſacro elóquio ſcimus, Angelos, Archángelos, Virtútes, Poteſtátes, Principátus, Dominatiónes, Thronos, Chérubim, atque Séraphim. Eſſe namque Angelos, & Archángelos penè omnes ſacri elóquii páginæ teſtántur. Chérubim verò, atque Séraphim ſæpè, ut notum eſt, libri Prophetárum loquúntur. Quátuor quoque órdinum nómina Paulus Apóſtolus ad Ephéſios enúmerat; dicens: Supra omnem Principátum, & Poteſtátem, & Virtútem, & Dominatiónem. Qui rurſus ad Coloſſénſes ſcribens, ait: Sive Throni, ſive Poteſtátes, ſive Principátus, ſive Dominatiónes.

Dum

Digitized by Google

Dum ergo illis quátuor, quæ ad Epheſios dixit, conjungúntur Throni, quinque ſunt órdines: quibus dum Angeli, & Archángeli, Chérubim, atque Séraphim adjúncta ſunt, proculdúbiò novem eſſe Angelórum órdines inveniúntur.

℟. Hic eſt Míchael Archángelus princeps milítiæ Angelórum: * Cujus honor præſtat beneficia populórum, & orátio perdúcit ad regna cœlórum.

℣. Archángelus Míchael præpóſitus paradíſi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus honor.

Lectio v.

Sciéndum verò, quòd Angelórum vocábulum nomen eſt officii, non natúræ. Nam ſancti illi cœléſtis pátriæ ſpíritus, ſemper quidem ſunt ſpíritus, ſed ſemper vocári Angeli nequáquam poſſunt: quia tunc ſolùm ſunt Angeli, cùm per eos áliqua nuntiántur. Unde & per Pſalmíſtam dícitur: Qui facit Angelos ſuos ſpíritus. Ac ſi patenter dicat: Qui eos, quos ſemper habet ſpíritus, étiam cùm volúerit, Angelos facit. Hi autem, qui mínima núntiant, Angeli: qui verò ſumma annúntiant, Archángeli vocántur. Hinc eſt enim quòd ad Maríam vírginem non quílibet Angelus, ſed Gábriel Archángelus míttitur. Ad hoc quippe miniſtérium, ſummum Angelum veníre dignum fúerat, qui ſummum ómnium nuntiábat. Qui idcircò étiam privátis nomínibus cenſéntur, ut ſignétur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant. Míchael namque, quis ut Deus: Gábriel autem fortitúdo Dei: Ráphael verò dícitur medicína Dei.

℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas Sanctórum: * Ut perdúcat eas in paradíſum exultatiónis.

℣. Emítte Dómine Spíritum ſanctum tuum de cœlis, ſpíritum ſapiéntiæ, & intelléctus. Ut perdúcat.

Lectio vi.

Et quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Míchael mitti perhibétur: ut ex ipſo actu & nómine detur intélligi, quia nullus poteſt fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde & ille antíquus hoſtis, qui Deo eſſe per ſupérbiam ſimilis concupívit, dicens: In cœlum conſcéndam, ſuper aſtra cœli exaltábo ſólium meum, ſímilis ero Altíſſimo: dum in fine mundi in ſua virtúte relinquétur extrémo ſupplício perimendus, cum Michaéle Archángelo præliatúrus eſſe perhibétur, ſicut per Joánnem dícitur: Factum eſt prælium cum Michaéle Archángelo. Ad Maríam quoque Gábriel míttitur, qui Dei fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas áëreas poteſtátes húmilis apparére dignátus eſt. Ráphael quoque interpretátur, ut díximus, medicína Dei, quia vidélicet dum Tobíæ óculos quaſi per officium curatiónis tétigit, cæcitátis ejus ténebras terſit.

℟. In témpore illo conſúrget Míchael, qui ſtat pro fíliis veſtris: * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo Gentes eſſe cœpérunt, uſque ad illud.

℣. In témpore illo ſalvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit ſcriptus in libro vitæ. Et véniet.

Glória Patri. Et véniet.

In tertio Nocturno, Antiph.

Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus juſtis, allelúja, allelúja.

Digitized by Google

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis : * terríbilis eſt ſuper omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus : * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.
Commoveátur à fácie ejus univérſa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.
Aña. Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus juſtis. allelúja, allelúja.
Aña. Data ſunt ei incénſa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod eſt ante óculos Dómini. *Pſalmus 96.*

DOminus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínſulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus : * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.
Ignis ante ipſum præcédet : * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta eſt terra.
Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus : * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes qui adórant ſculptília : * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, & læetáta eſt Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram : * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.
Lætámini juſti in Dómino : * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.
Aña. Data ſunt ei incénſa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod eſt ante óculos Dómini.
Aña. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

Pſalmus 102.

BEnedic ánima mea Dómino : * & ómnia, quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus.
Bénedic ánima mea Dómino : * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.
Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui

Digitized by Google

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in miſericórdia, & miſeratiónibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus: * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * filiis Iſrael voluntátes ſuas.

Miſerátor, & miſéricors Dóminus: * longánimis, & multùm miſéricors.

Non in perpétuum iraſcétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non ſecúndùm peccáta noſtra fecit nobis: * neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis.

Quóniam ſecúndùm altitúdinem cœli à terra: * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timéntes ſe,

Quantum diſtat ortus ab occidénte: * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Quómodo miſerétur pater filiórum, miſértus eſt Dóminus timéntibus ſe: * quóniam ipſe cognóvit figméntum noſtrum.

Recordátus eſt quóniam pulvis ſumus: * homo ſicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri ſic efflorébit.

Quóniam ſpíritus pertranſíbit in illo, & non ſubſíſtet: * & non cognóſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab ætérno, * & uſque in ætérnum ſuper timéntes eum.

Et juſtítia illíus in filios filiórum, * his qui ſervant teſtaméntum ejus:

Et mémores ſunt mandatórũ ipſíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam: * & regnum ipſíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * miniſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Añ. Multa magnália de Michaële Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

℣. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi Deus meus.

℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

IN illo témpore: Acceſſérunt diſcípuli ad Jeſum, dicéntes: Quis, putas, major eſt in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in cap. 18. Matthæi.

POſt invéntum ſtatérem, poſt tribúta réddita, quid ſibi vult Apoſtolórum repentína interrogátio, Quis, putas, major eſt in regno cœlórum? Quia víderant pro Petro & Dómino idem tribútum rédditum, ex æqualitáte prétii arbitráti ſunt Petrum ómnibus Apóſtolis eſſe prelátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat comparátus: ideò interrogant, Quis major ſit in regno cœlórum? Videns que Jeſus cogitatiónes eórum, & cauſas erróris intélligens, vult deſidérium glóriæ, humilitátis contentióne ſanáre.

℟. In conſpéctu Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus veſtris adoráte & timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíſcum eſt.

℣. Stetit Angelus juxta aram tem-

Digitized by Google

templi, habens thuríbulum áureum in manu ſua. Angelus. ℟. Quorum feſtū cólimus.

Lectio viii.

SI autem manus tua, vel pes tuus ſcandalízat te, abſcínde eum, & prójice abs te. Necéſſe eſt quidem veníre ſcándala: væ tamen ei eſt hómini, qui, quod neceſſe eſt ut fiat in mundo, vítio ſuo facit ut per ſe fiat. Igitur omnis truncátur affectus, & univérſa propinquitas amputátur, ne per occaſiónem pietátis unuſquíſque credéntium ſcándalis páteat. Si, inquit, ita eſt quis tibi conjúnctus, ut manus, pes, óculus, & eſt útilis atque ſolícitus, & acútus ad perſpiciéndum; ſcándalum autem tibi facit, & propter diſſonántiam morum te pértrahit in gehénnam: mélius eſt, ut & propinquitáte ejus & emoluméntis carnálibus cáreas: ne dum vis lucrifácere cognátos & neceſſários, cauſam hábeas ruinárum.

℟. Míchael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus juſtis. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu ſua. Stetit.

Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

DIco vobis, quia Angeli eórum in cœlis ſemper vident fáciem Patris mei. Supra dixerat, per manum & pedem & óculum omnes propinquitátes & neceſſitúdines, quæ ſcándalum fácere póterant, amputándas: auſteritátem itaque ſenténtiæ ſubjécto præcépto témperat, dicens: Vidéte ne contemnátis unum ex puſíllis iſtis. Sic, inquit, præcípio ſeveritátem, ut commiſcéri cleméntiam dóceam: quia Angeli eórum in cœlis vident ſemper fáciem Patris. Magna dignitas animárum, ut unaquæque hábeat ab ortu nativitátis in cuſtódiam ſui Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalypſi Joánnis: Angelo Epheſi, & reliquárum Eccleſiárum, ſcribe hæc. Apóſtolus quoque præcipit velári cápita in Eccléſiis feminárum propter Angelos.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES, & per Horas. Antiphona.

STetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu ſua.

Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12.

Aña. Dum præliarétur Míchael Archángelus cum dracóne, audita eſt vox dicéntium: Salus Deo noſtro, allelúja.

Aña. Archángele Míchael, conſtítui te príncipem ſuper omnes ánimas ſuſcipiéndas.

Aña. Angeli Dómini Dóminum benedícite in ætérnum.

Aña. Angeli, Archángeli, Throni, & Dominatiónes, Principátus, & Poteſtátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúja.

Capitulum. Apoc. 1.

SIgnificávit Deus quæ opórtet fieri citò, loquens per Angelum ſuum ſervo ſuo Joánni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei, & teſtimónium Jeſu Chriſti quæcúmque vidit.

Hymnus.

CHriſte, ſanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator & Redémptor,
Cœlitum nobis, tribuas beátas
Scándere ſedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cœlitus noſtras véniat, ſeréna
Auctor ut pacis lacrymóſa in orcum
Bella reléget.

An-

A ngelus fortis Gábriel, ut hoſtes
Pellat antíquos, & amíca cœlo,
Quæ triumphátor ſtátuit per orbem,
Templa revíſat.
A ngelus noſtræ médicus ſalútis
Adſit è cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubióſque vitæ
Dírigat actus.
V irgo Dux pacis, Genitríxque lucis,
Et ſacer nobis chorus Angelórum
Semper aſsíſtat, ſimul & micántis
Régia cœli.
Præſtet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque ſancti
Spíritus, cujus réſonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu ſua.

Ad Benedictus, Antiphona.
Factum eſt ſiléntium in cœlo, dum draco committeret bellum: & Míchael pugnávit, cum eo, & fecit victóriam, allelúja.

Oratio.
DEus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque diſpénſas: concéde propítius; ut à quibus tibi miniſtrántibus in cœlo ſemper aſsíſtitur, ab his in terra vita noſtra muniátur. Per Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona.
Dum præliarétur.
Capit. S ignificávit, ut ſuprà.
℟. br. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu ſua. Juxta. G lória Patri. Stetit. ℣. Aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona.
Archángele Míchael.
Capitulum. Apoc. 5. c
A Udívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & ſeniórum: & erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo noſtro.
℟. breve. Aſcéndit fumus arómatum, * In conſpéctu Dómini. Aſcéndit. ℣. De manu Angeli. In conſpéctu Dómini. G lória Patri. Aſcéndit. ℣. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi Deus meus.
℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Nonam, Antiphona.
Angeli, Archángeli.
Capitulum. Apoc. 12. b
FActum eſt prælium magnum in cœlo: Míchael, & Angeli ejus præliabántur cum dracóne, & draco pugnábat, & ángeli ejus: & non prævaluérunt, neque locus invéntus eſt eórum ámpliùs in cœlo.
℟. breve. In conſpéctu Angelórum, * Pſallam tibi Deus meus. In conſpéctu. ℣. Adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Pſallam. G lória Patri. In conſpéctu.
℣. Adoráte Deum.
℟. Omnes Angeli ejus.

In II. Veſperis, Ana. Stetit Angelus, cum reliquis de Laudibus, ut ſuprà. Pſalm. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dominica: 93. & loco ultimi, Pſalmus. C onfitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audíſti. 103.
Capitulum. Significávit. 635.
Hymnus. Te ſplendor. ut ſuprà.
℣. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi Deus meus.
℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Digitized by Google

Ad Magnificat, Antiphona. **Princeps glorioſiſſime, Míchael Archángele, eſto memor noſtri: hic, & ubíque ſemper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.** Oratio. **Deus, qui miro.** ut ſupra. **644.**

Deinde fit commem. S. Hieronymi, ut infra.

DIE XXX, SEPTEMBRIS.

In feſto S. Hieronymi Presbyt. Confeſſ. & Eccleſiæ Doct.

Duplex minus.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontif. præter Orationem, & Lect. ſecundi & tertii Nocturni.

Ad Magnificat in utriſque Veſperis, Antiph. **O Doctor óptime, Eccléſiæ ſanctæ lumen, beáte Hierónyme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.**

℣. **Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.** ℟. **Stolam glóriæ índuit eum.**

Oratio.

DEus, qui Eccléſiæ tuæ in exponéndis ſacris Scriptúris beátum Hierónymum Confeſſórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es: præſta quæſumus; ut ejus ſuffragántibus méritis, quod ore ſimul & ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de libro Eccleſiaſtici. **Sapiéntiam ómnium antiquórum.** in Communi Doctorum. **xlvii.**

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

HIerónymus, Euſébii fílius, Stridóne in Dalmátia Conſtántio Imperatóre natus, Romæ adoléſcens eſt baptizátus, & in liberálibus diſciplínis à Donáto, & áliis viris doctíſſimis erudítus. Tum diſcéndi ſtúdio Gálliam peragrávit, ubi pios áliquot, & in divínis lítteris erudítos viros cóluit, multóſque ſacros libros ſua manu deſcrípſit. Mox ſe in Græciam cónferens, philoſophía & eloquéntia inſtrúctus, ſummórum Theologórum conſuetúdine flóruit: in primis verò Gregório Nazianzéno Conſtantinópoli óperam dedit: quo doctóre ſe ſacras lítteras didicíſſe profitétur. Tum religiónis cauſa viſit Chriſti Dómini incunábula, totámque luſtrávit Palæſtínam, quam peregrinatiónem, adhíbitis Hebræórum erudítiſſimis, ad ſacræ Scriptúræ intelligéntiam ſibi multùm profuíſſe teſtátur.

℟. **Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit claritátem ætérnam.** ℣. **Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.** Lectio v.

DEinde ſeceſſit in vaſtam Syriæ ſolitúdinem: ubi quadriénnium in lectióne divinórum librórum, cœleſtíſque beatitúdinis contemplatióne conſúmpſit, aſſídua ſe abſtinéntia, vi lacrymárum, & córporis afflictatióne diſcrúcians. Présbyter à Paulíno Epíſcopo Antiochíæ factus, Romam de controvérſiis quorúmdam Epiſcopórum cum Paulíno & Epiphánio ad Dámaſum Pontíficem profectus, ejus Eccleſiáſticis epiſtolis ſcribéndis adjútor fuit. Verùm cùm priſtínæ ſolitúdinis deſidério tenerétur, in Palæſtínam revérſus, Béthlehem ad Chriſti Dómini Præſépe in monaſtério, quod à Paula Romána extrúctum erat, cœléſtem quamdam vitæ ratiónem inſtítuit: & quamquam váriè morbis doloribúſque tentarétur, tamen córporis incómmoda piis labóribus, & perpétua lectióne ac ſcriptióne ſuperábat.

Digitized by Google

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Tamquam ad oráculum ex ómnibus orbis terræ pártibus ad ipſum divínæ Scriptúræ quæſtiónes explicándæ referebántur. Illum Dámaſus Póntifex, illum ſanctus Auguſtínus de locis Scriptúræ difficíllimis ſæpè consúluit, propter ejus ſingulárem doctrínam, & linguæ non solùm Latínæ & Græcæ, ſed Hebráicæ étiam & Chaldáicæ intelligéntiam: & quòd omnes penè ſcriptóres, ejúſdem Auguſtíni teſtimónio, légerat. Hæréticos acérrimis ſcriptis exagitávit, piórum & catholicórum patrocínium ſemper ſuſcépit. Vetus Teſtaméntum ex Hebræo convértit: novum juſſu Dámaſi Græcæ fidei réddidit: magna étiam ex parte explicávit. Multa prætéreà Latínè réddidit ſcripta doctórum virórum: & ipſe áliis próprii ingénii monuméntis Chriſtiánam diſciplínam illuſtrávit. Qui ad ſummam ſenectútem pervéniens, ſanctitáte & doctrína illúſtris, Honório Imperatóre migrávit in cœlum. Cujus corpus ad Béthlehem ſepúltum, póſteà Romam in Baſílicam ſanctæ Maríæ ad Præſépe translátum eſt.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia te vidi.
Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio ſ. Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilía ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 5. Matthæi.

Sal appellántur Apóſtoli & doctóres: quia per illos univérſum hóminum condítur genus. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Si doctor erráverit, à quo álio doctóre emendábitur? Ad nihilum valet ultrà, niſi ut mittátur foras, & conculcétur ab homínibus. Exémplum de agricultúra ſumptum eſt. Sal étenim ſicut in cibórum condiméntum, & ad ſiccándas carnes neceſſárium eſt, ita álium uſum non habet. Certè légimus in Scriptúris, urbes quaſdam ira victórum ſale ſeminátas, ut nullum in ipſis germen orirétur.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine queréla, verus Dei cultor, abſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe.

Lectio viii.

Caveant ergo doctóres & Epiſcopi, & vídeant poténtes poténter torménta ſuſtinére, nihílque eſſe remédii, ſed majórum ruínam ad tártarum dúcere. Vos eſtis lux mundi. Non poteſt cívitas abſcóndi ſupra montem póſita: neque accéndunt lucérnam, & ponunt eam ſub módio, ſed ſuper candelábrum: ut lúceat ómnibus, qui in domo ſunt. Docet fidú-

Digitized by Google

dúciam prædicándi, ne Apóſtoli abſcondántur ob metum, & ſint ſímiles lucérnæ ſub módio; ſed tota libertáte ſe prodant: ut quod audiérunt in cubículis, prædicent in tectis.

℟. In médio Eccléſiæ apéruit os ejus, *Et implévit eum Dóminus ſpíritu ſapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem & exultatiónem theſaurizávit ſuper eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix.

NOlíte putáre, quóniam veni sólvere legem, aut Prophétas: non veni sólvere, ſed adimplére. Sive quòd de ſe per álios prophetáta compléverit, ſive quòd ea quæ antè propter infirmitátem audiéntium rúdia & imperfécta fúerant, ſua prædicatióne compléverit, iram tollens, & vicem taliónis exclúdens, & occúltam in mente concupiſcéntiam damnans. Donec tránſeat cœlum & terra. Promittúntur nobis cœli novi, & terra nova, quæ factúrus eſt Dóminus Deus. Si ergo nova creánda ſunt, conſequénter vétera tranſitúra.

Te Deum laudámus. 12.

In Veſperis fit commem. S. Remigii Epiſcopi.

FESTA OCTOBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I. OCTOBRIS.

In feſto S. Remigii Epiſcopi & Confeſſoris.

Semid. ad libitum.

Si occurrat in Dominica vel in die infra Octavam, pro nona Lect. dicatur, Remígius, infrà; & in fine, Te Deum. cum commemor. ejuſdem in Veſperis & Laudibus.

Antiphona. Sacérdos & Póntifex, & virtútum ópifex, paſtor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

DA quæſumus omnipotens Deus, ut beáti Remigii Confeſſóris tui atque Pontíficis veneránda ſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & ſalútem. Per Dóminum.

In primo Noct. Lect. de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

REmígius, Epíſcopus Rheménſis, flóruit Clodovéo rege Francórum, quem étiam baptizávit, & primus ómnium doctrína & miráculis Francos ad Chriſti Dómini fidem perdúxit. Ejus oratióne mórtua puélla revíxit. Multos interpretátus eſt divínæ Scriptúræ libros. Ampliùs ſeptuagínta annos ſumma cum laude Rheménſem Eccléſiam adminiſtrávit. Cujus vitæ & mortis ſanctitátem multa, quæ conſecúta ſunt, mirácula comprobárunt.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Sermo S. Máximi Epíſcopi.

Homil. 59. quæ eſt 2. de S. Euſebio Vercellenſi.

Lectio v.

AD ſancti ac beatíſſimi Patris noſtri Remígii, cujus hódie feſta celebrámus, laudes addidiſſe áliquid, decerpſiſſe eſt: ſiquidem virtútum ejus grátia non ſermónibus exponénda eſt, ſed opéribus comprobánda. Cùm enim dicat Scriptúra: Glória Patris eſt filius ſápiens: quantæ hujus ſunt glóriæ, qui tantórum filiórum ſapiéntia & devotióne lætátur? In Chriſto enim Jeſu per Euangélium ipſe nos génuit.

℟. Póſui adjutórium ſuper potentem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Quidquid igitur in hac ſancta plebe poteſt eſſe virtútis & grátiæ, de hoc quaſi quodam fonte lucidíſſimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia caſtitátis pollébat vigóre, quia abſtinéntiæ gloriabátur angúſtiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit affectum: quia Pontíficis adminiſtratióne fulgébat, plures è diſcípulis relíquit ſui ſacerdótii ſucceſſóres.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Homo péregrè, ut in Communi Confeſſ. Pontif. xliii.

Veſperæ de ſequenti Feſto, cum commemor. S. Remigii Epiſc. ſi fiat de eo Semid.

DIE II. OCTOBRIS,

In feſto SS. Angelorum Cuſtodum. Duplex minus.

Ad Veſperas, Antiphona. Angelis ſuis. cum reliquis de Laudibus. 651. Pſalm. Dixit Dóminus. 93. cum reliq. de Dominica; & loco ultimi, Pſalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum. Exod. 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, & cuſtódiat in via, & introdúcat in locum, quem parávi. Obſérva eum, & audi vocem ejus,

Hymnus.

Cuſtódes hóminum pſállimus Angelos,
Natúræ frágili quos Pater áddidit
Cœléſtis cómites, inſidiántibus
Ne ſuccúmberet hóſtibus.

Nam quòd corrúerit próditor ángelus,
Concéſſis méritò pulſus honóribus,
Ardens invídia, péllere nítitur
Quos cœlo Deus ádvocat,

Huc cuſtos ígitur pérvigil ádvola,
Avértens pátria de tibi crédita
Tam morbos ánimi, quàm requiéſcere
Quidquid non ſinit íncolas.

Sanctæ ſit Tríadi laus pia júgiter,
Cujus perpétuo númine máchina
Triplex hæc régitur, cujus in ómnia
Regnat glória ſæcula.
Amen.

℣. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi Deus meus.
℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Omnes ſunt adminiſtratórii ſpíritus in miniſtérium miſſi propter eos, qui hæreditátem cápiunt ſalútis.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia ſanctos Angelos tuos ad noſtram cuſtódiam míttere dignáris: largíre ſupplícibus tuis, & eórum ſemper protectióne deféndi, & ætérna ſocietáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Angelórum Dóminum, * Venite adorémus. Pſalm. Veníte, exultémus. Hymn. Cuſtódes, ut ſuprà.

Digitized by Google

In primo Nocturno, Antiph. Dóminus Deus cœli & terræ, ipſe mittet Angelum ſuum coram te. Pſalmus. Dómine Dóminus noſter. 636.

Antiph. Deus meus miſit Angelum ſuum, & conclúſit ora leónum, & non nocuérunt mihi. Pſalmus. In Dómino confido. 636. Antiph. Benè ambulétis, & Dóminus ſit in itínere veſtro, & Angelus ejus comitétur vobíſcum. Pſalmus. Dómine, quis habitábit. 636. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu ſua.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, & cuſtódiat in via, & intro-dúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, & audi vocem ejus, nec contemnéndum putes: quia non dimittet, cùm peccáveris, & eſt nomen meũ in illo. Quòd ſi audíeris vocem ejus, & féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, & affligam affligéntem te. Præcedétque te Angelus meus.

℟. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis: * In mánibus portábunt te, ne umquam offendas ad lápidem pedem tuum. ℣. Míllia míllium miniſtrábant ei, & décies millies centéna míllia aſſiſtébant ei. In mánibus.

Ex Zacharía Prophéta.

Lectio ii. Cap. 1. b

Factum eſt verbum Dómini ad Zacharíam filium Barachíæ, filii Addo, Prophétam; dicens: Vidi per noctem, & ecce vir aſcéndens ſuper equum rufum, & ipſe ſtabat inter myrtéta, quæ erant in profúndo: & poſt eum equi rufi, várii, & albi. Et dixi: Quid ſunt iſti, Dómine mi? & dixit ad me Angelus qui loquebátur in me: Ego oſtendam tibi, quid ſint hæc. Et reſpóndit vir, qui ſtabat inter myrtéta, & dixit: Iſti ſunt quos miſit Dóminus, ut perámbulent terram. Et reſpondérunt Angelo Dómini, qui ſtabat inter myrtéta, & dixérunt: Perambulávimus terram, & ecce omnis terra habitátur, & quiéſcit.

℟. Reſpóndit Angelus Dómini, & dixit: Dómine exercituum, * Uſquequò tu non miſeréberis Jerúſalem, & úrbium Juda, quibus irátus es? ℣. Iſte enim ſeptuagéſimus annus eſt. Uſquequò.

Lectio iii. Cap. 2.

Et levávi óculos meos, & vidi: & ecce vir, & in manu ejus funículus menſórum. Et dixi: Quò tu vadis? Et dixit ad me: Ut métiar Jerúſalem, & vídeam quanta ſit latitúdo ejus, & quanta longitúdo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebátur in me, egrediebátur, & Angelus álius egrediebátur in occúrſum ejus. Et dixit ad eum: Curre, lóquere ad púerum iſtum, dicens: Abſque muro habitábitur Jerúſalem præ multitúdine hóminum, & jumentórum in médio ejus. Et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu: & in glória ero in médio ejus.

℟. In conſpéctu Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus veſtris adoráte, & timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíſcum eſt. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu ſua. Angelus. Glória Patri. Angelus.

In ſecundo Nocturno, Antiph. Cùm eſſem vobíſcum, per voluntátem Dei eram: ipſum benedícite, & cantáte ei. Pſalmus. Cœli enárrant. 638. Antiph. Tollens ſe Angelus Dó-

Dómini, qui præcedébat caſtra Iſrael, ábiit poſt eos.

Pſalm. Dómini eſt terra. 638.

Ant. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, & erípiet eos.

Pſalmus. Benedícam. 639.

℣. Aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

In Pſalmum, Qui habitat.

Lectio iv.

Angelis ſuis mandávit de te. Mira dignátio, & verè magna diléctio charitátis. Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? ſtudióſè conſiderémus, fratres, diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus ſunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? nempe Angelis ſuis mandávit de te, ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo Majéſtas mandávit Angelis, & Angelis ſuis mandávit. Illis útique ſublímibus, tam beátis, quàm próximis ſibi cohæréntibus, & verè doméſticis mandávit de te. Tu quis es? Quid eſt homo, quòd memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam réputas eum? quaſi verò non ſit homo putrédo, & filius hóminis vermis. Sed quid putas mandávit de te? ut cuſtódiant te.

℟. Vivit ipſe Dóminus, * Quóniam cuſtodívit me Angelus ejus, & hinc eúntem, & ibi commorántem, & inde huc reverténtem.

℣. Et non permíſit me Dóminus ancíllam ſuam coinquinári. Quóniam.

Lectio v.

Quantam tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotiónem, conférre fidúciam! reveréntiam pro præséntia, devotiónem pro benevoléntia, fidúciam pro cuſtódia. Cautè ámbula, ut vidélicet, cui adſunt Angeli, ſicut eis mandátum eſt, in ómnibus viis tuis. In quovis diverſório, in quovis ángulo, Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas illo præſénte, quod vidénte me non audéres. An præſéntem eſſe dúbitas, quem non vides? Quid ſi audíres? Quid ſi tángeres? Quid ſi olfáceres? Vide, quia non ſolo viſu rerum præſéntia comprobétur.

℟. Angelus Dómini deſcéndit cum Azaría, & ſóciis ejus in fornácem, & excúſſit flammam ignis de fornáce: * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contriſtávit.

℣. Benedíctus Deus eórum, qui miſit Angelum ſuum, & éruit ſervos ſuos, qui credidérunt in eum. Et non.

Lectio vi.

In ipſo itaque, fratres, affectuóſè diligámus Angelos ejus, tamquam futúros aliquándo cohærédes noſtros, interim verò actóres & tutóres à Patre póſitos, & præpóſitos nobis. Quid ſub tantis cuſtódibus timeámus? Nec ſuperári, nec ſedúci, minùs autem ſedúcere poſſunt, qui cuſtódiunt nos in ómnibus viis noſtris: fidéles ſunt, prudéntes ſunt, poténtes ſunt, quid trepidámus? Tantùm ſequámur eos, adhæreámus eis: & in protectióne Dei cœli commorémur. Quóties ergo graviſſima cérnitur urgére tentátio, & tribulátio véhemens imminére, ínvoca cuſtódem tuum, ductórem tuum, adjutórem tuum in opportunitátibus, in tribulatióne: incláma eum, & dic: Dómine ſalva nos, perímus.

℟. In omni tribulatióne eórum non eſt tribulátus: * Et An-

Angelus faciéi ejus ſalvávit eos. ℣. In dilectióne ſua, & indulgéntia ſua ipſe redémit eos, & portávit eos, & elevávit eos cunctis diébus ſæculi. Et Angelus. Glória Patri. Et Angelus.

In tertio Nocturno, Antiph. Miſit Dóminus Angelum ſuum, qui percúſſit omnem virum robúſtum, & bellatórem, & príncipem exércitus Regis Aſſyriórum. Pſalm. Cantáte Dómino. 641. Antiph. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus: audívit, & lætáta eſt Sion. Pſalmus. Dóminus regnávit, exúltet terra. 641. Antiph. Benedícite Dómino omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus ad audiéndam vocem ſermónum ejus. Pſalmus. Bénedic ánima mea. 641.

℣. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi Deus meus.

℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

IN illo témpore: Acceſſérunt diſcípuli ad Jeſum, dicéntes: Quis, putas, major eſt in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. can. 18. poſt initium.

NOn niſi revérſos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet: id eſt, per ſimplicitátem puerílem vitia córporum noſtrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem ſequúntur, matrem amant, próximo velle malum néſciunt, curam opum néglígunt: non inſoléſcunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, & quod áudiunt, verum habent. Revertendum ígitur eſt ad ſimplicitátem infántium: quia in ea collocáti, ſpéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

℟. Machabæus, & qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præſídia: Cum fletu & lácrymis rogábant Dóminum, & omnis turba ſimul, ut bonum Angelum mítteret ad ſalútem Iſrael.

℣. Cum páriter prompto ánimo procéderent Jeroſólymis, appáruit præcédens eos eques in veſte cándida. Cum.

Benedictio. Quorum feſtum cólimus.

Lectio viii.

VÆ huic mundo ab ſcándalis. Humílitas paſſiónis ſcándalum mundo eſt. In hoc enim máximè ignorántia detinétur humána, quòd ſub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculóſum, quàm non recepíſſe Chriſtum? Ideò verò necéſſe eſſe, ait, veníre ſcándala? quia ad ſacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo paſſiónis humílitas eſſet expléndа.

℟. Tu Dómine, qui miſíſti Angelum tuum ſub Ezechía rege Juda, & interfecíſti de caſtris Sennácherib centum octogínta quinque míllia: Et nunc Dominátor cœlórum mitte Angelum tuum bonum ante nos in timóre & tremóre magnitúdinis bráchii tui.

℣. Ut métuant qui cum blaſphémia véniunt advérſus ſanctum pópulum tuum. Et. Glória Patri. Et nunc.

Lectio ix.

VIdéte ne contemnátis unum de puſíllis iſtis, qui credunt in me. Aptíſſimum vínculum mútui amó-

ris impóſuit, ad eos præcipuè, qui verè in Dómino credidiſſent. Puſillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Fílius hóminis venit ſalváre quæ pérdita ſunt. Ergo & Fílius hóminis ſalvat, & Deum Angeli vident: & Angeli puſillórum præſunt fidélium oratiónibus. Præéſſe Angelos abſolúta auctóritas eſt. Salvatórum ígitur per Chriſtum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóſè ille contémnitur, cujus deſidéria ac poſtulatiónes ad ætérnum & invisíbilem Deum ambitióſo Angelórum famulátu, ac miniſtério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Angelis ſuis Deus mandávit de te, ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Antiph. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim & Séraphim, Sanctus, ſanctus, ſanctus, proclámant. Antiph. Angeli eórum ſemper vident fáciem Patris mei, qui eſt in cœlis. Antiph. Benedíctus Deus, qui miſit Angelum ſuum, & éruit ſervos ſuos, qui credidérunt in eum. Antiph. Laudáte Deum omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

Capitulum. Exod. 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, & cuſtódiat in via, & intro-dúcat in locum, quem parávi. Obſérva eum, & audi vocem ejus.

Hymnus.

Ætérne Rector síderum,
Qui, quidquid eſt, poténtia
Magna creáſti, nec regis
Minóre providéntia:
Adéſto ſupplicántium
Tibi reórum cœtui:
Lucíſque ſub crepúſculum
Lucem novam da méntibus.
Tuúſque nobis Angelus
Eléctus ad cuſtódiam,
Hic adſit, à contágio,
Ut críminum nos prótegat.
Nobis dracónis æmuli
Verſútias extérminet:
Ne rete frauduléntiæ
Incáuta nectat péctora.
Metum repéllat hóſtium
Noſtris procul de fínibus:
Pacem procúret cívium,
Fugétque peſtiléntiam.
Deo Patri ſit glória,
Qui quos redémit Fílius,
Et ſanctus unxit Spíritus,
Per Angelos cuſtódiat.
Amen.

℣. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi Deus meus.
℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Revérſus eſt Angelus, qui loquebátur in me, & ſuſcitávit me, quaſi virum qui ſuſcitátur à ſomno ſuo.

Oratio. Deus, qui ineffábili. ut ſuprà. 648.

Ad Tertiam, Antiphona.

Laudémus Dóminum.

Capitulum. Ecce ego mittam. ut ſuprà.

℟. breve. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu ſua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ℣. Aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona.

Angeli eórum.

Capitulum. Exod. 23. d

Nec contemnéndum putes, quia non dimíttet, cùm peccáveris: & eſt nomen meum in illo.

℟. breve Aſcéndit fumus arómatum, * In conſpéctu Dómini. Aſcéndit. ℣. De manu

An-

Digitized by Google

Angeli. In conſpéctu Dómini. Glória Patri. Aſcéndit.
℣. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi Deus meus.
℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo.
Ad Nonam, Antiphona.
Laudáte Deum.
Capitulum. Exod 23. c
QUòd ſi audíeris vocem ejus, & féceris ómnia, quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, & afflígam affligéntes te: præcedétque te Angelus meus.
℟. breve. In conſpéctu Angelórum, * Pſallam tibi Deus meus. In conſpéctu. ℣. Adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Pſallam. Glória Patri. In conſpéctu. ℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.
In II. Veſperis, Ant. . . Angelis ſuis, cum reliq. de Laudibus. Pſal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalm. Confitébor tibi Dómine &c. * quóniam audíſti, 103.
Capitulum, Hymnus, & ℣. ut ſupra in primis Veſperis.
Ad Magnificat, Antiphona.
Sancti Angeli Cuſtódes noſtri, defféndite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo judício. Oratio ut ſupra. 648.
Deinde fit commem. ſeq. ut infrà.

DIE III. OCTOBRIS.

In feſto S. Stephani Hungariæ Regis Confeſſ. Semidupl.
Antiphona. Similábo eum.
℣. Amávit eum. de Communi Confeſſoris non Pontif. 1.

Oratio.

COncéde, quæſumus, Eccléſiæ tuæ omnípotens Deus: ut beátum Stéphanum Confeſſórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur glorióſum in cœlis. Per Dóminum.

In hymn. Iſte Cōféſſor. dicatur: Hac die lętus méruit ſuprémos Laudis honóres.
In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.
In ſecundo Noct. Lectio iv.

STéphanus in Hungáriam Chriſti fidem & régium nomen invéxit, régia coróna à Románo Pontífice impetráta, ejúſque juſſu in Regem inúnctus, Regnum Sedi Apoſtólicæ óbtulit; vária pietátis domicília Romæ, Jeroſólymis, Conſtantinópoli: in Hungária Archiepiſcopátum Strigoniénſem, Epiſcopátus decem, admirábili religióne & munificéntia fundávit. Par in páuperes amor & liberálitas, quos véluti Chriſtum ipſū compléctens, néminem à ſe mœréntem ac vácuum umquam dimíſit; quin ad eórum inópiam ſublevándam ampliſſimis facultátibus erogátis, doméſticam quoque ſupelléctilem exímia benignitáte frequénter diſtríbuit: ſuis ſuper mánibus laváre páuperum pedes, noctu ſolus & ignótus noſocomía frequentáre, decumbéntibus inſervíre, ac cétera charitátis officia exhibére conſuévit: quarum virtútum mérito illíus déxtera, reſolúto cétero córpore, incorrúpta permánſit.
℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et. Lectio v.

ORándi ſtúdio noctes penè totas ducébat inſómnes, atque in cœléſtium rerum contemplatióne defixus, intérdum extra ſenſus raptus, ſublímis in áera ferri viſus fuit. Perduéllium conſpiratiónes, ac validórum hóſtium ímpetus, miro prorſus

modo, non ſemel oratiónis præſídio evitávit. Suſcéptum ex Ghiſélla Bavárica ſancti Henríci Imperatóris ſoróre, quam ſibi matrimónio júnxerat, Emerícum filium tanta morum diſciplína, talíque pietáte enutrívit, quantum ejus pósteà ſánctitas declarávit. Regni verò negótia ita diſpóſuit, ut accítis úndique prudentíſſimis ac ſanctíſſimis viris nihil umquam ſine illórum consílio moliréthur. Humíllimis ínterim précibus in cínere & cilício Deum déprecans, ut univérſum Hungáriæ Regnum, ántequam è vita migráret, Cathólicum vidére mererétur. Verè propter ingens dilatándæ fidei ſtúdium, illíus gentis Apóſtolus nuncupátus, facta à Románo Pontífice ipſi, poſteríſque Régibus præferéndæ Crucis poteſtáte.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et.

Lectio vi.

DEi Genitrícem, quam ardentíſſimè venerabátur, ampliſſimo in ejus honórem conſtrúcto templo Hungáriæ Patrónam inſtítuit; ab eádem viciſſim Vírgine recéptus in cœlum ipſo ſuæ Aſſumptiónis die, quem Húngari è ſancti Regis inſtitúto Magnæ Dóminæ diem appéllant. Sacrum ejus corpus ſuavíſſimo fragrans odóre, liquóre cœléſti ſcatens, inter multa & vária mirácula, Románi Pontíficis juſſu, nobilióorem in locum translátum eſt, atque honorificéntiùs cónditum. Ejus autem feſtum Innocéntius undécimus Póntifex máximus quarto nonas Septémbris, ob inſignem victóriam ab exércitu Leopóldi Primi Romanórum elécti Imperatóris, & Hungáriæ Regis eádem die in Budæ expugnatióne, ope Divína, è Turcis reportátam, celebrándum inſtítuit.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 19. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere ſibi regnum, & revérti. Et réliqua.

Homilía S. Ambróſii Epiſcopi.

Lib. 8. in Lucam.

BOnus ordo, ut vocatúrus Gentes & Judæos juſſúrus interfíci, qui noluérunt regnáre ſupra ſe Chriſtum; hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur: Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fieri: ut quid ab eo, qui nihil recépit, exígitur? Non medíocris iſta eſt mna, quam ſupra múlier Euangélica quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine queréla, verus Dei cultor, ábſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe Intercédat.

Lectio viii.

DEnique ex una decem mnas álius fecit, álius quin-

Digitized by Google

que: Fortáſſe iſte morâ-
abet, quia quinque ſunt
poris ſenſus: ille duplícia,
eſt, myſtica legis, & mo-
ia probitátis. Unde & Mat-
æus quinque taléñta, &
o taléñta póſuit. In quin-
ue taléntis, ut ſint morália;
n duóbus utrúmque myſti-
um atque morále. Ita quod
úmero inférius, re ubérius.
℟. Sint lumbi veſtri præcíncti,
& lucérnæ ardéntes in máni-
bus veſtris: * Et vos símiles
homínibus expectántibus dó-
minum ſuum, quando rever-
tátur à núptiis. ℣. Vigiláte
ergo, quia neſcítis qua hora
Dóminus veſter ventúrus ſit.
Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

ET hic póſſumus decem
mnas, decem verba intel-
lígere, id eſt, Legis doctrí-
nam; quinque autem mnas,
magiſtéria diſciplinæ. Sed le-
gis perítum in ómnibus volo
eſſe perféctum. Non enim in
ſermóne, ſed in virtúte eſt
regnum Dei. Benè autem
quia de Judæis dicit, duo ſoli
multiplicátam pecúniam dé-
ferunt; non ûtique æris, ſed
diſpenſatiónis usúris. Alia eſt
enim pecúniæ fœnebris, ália
doctrinæ cœléſtis usúra.
Te Deum laudámus, 12.
Veſperæ de ſequenti, cum
commem. præcedentis.

DIE IV. OCTOBRIS.
In feſto S. Franciſci Confeſſo-
ris. Dupl. min. Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam
beáti Francíſci méritis,
fœtu novæ prolis amplíficas:
tribue nobis ex ejus imitatió-
ne terréna deſpícere, & cœ-
léſtium donórum ſemper par-
ticipatióne gaudére. Per Dó-
minum noſtrum.
Et fit commem. S. Stephani,
Aña. Hic vir. ℣. Juſtum dedú-
xit. liv. Oratio ut ſuprà.
In primo Nocturno, Lectio-
nes de libro Sapientiæ, Juſtus
ſi morte præoccupátus. ut in
Communi Confeſſoris non
Pontificis, I.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

FRancíſcus, Aſsiſii in Um-
bria natus, patris exém-
plum ſecútus, à prima ætá-
te mercatúram fecit. Qui
quodam die páuperem pro
Chriſti amóre flagitántem
pecúniam, cùm præter con-
ſuetúdinem repuliſſet, re-
pénte eo facto commótus,
largè ei misericórdiam im-
pertívit: & ex eo die Deo
promíſit, ſe némini umquam
poſcénti eleemóſynam nega-
túrum. Cùm verò pòſt in
gravem morbum incidíſſet,
ex eo aliquándo confirmátus,
cœpit ardéntiùs cólere officia
charitátis. Qua in exercita-
tióne tantum profécit, ut
Euangélicæ perfectiónis cú-
pidus, quidquid habéret,
paupéribus largirétur. Quod
ferens iníquiùs pater, eum
ad Aſſiſinátem Epíſcopum du-
xit, ut coram illo bonis cé-
deret patérnis: qui rejéctis
étiam véſtibus, patri con-
céſſit ómnia, illud ſubjún-
gens, ſibi in pósterum ma-
jórem facultátem fore di-
céndi: Pater noſter qui es in
cœlis.
℟. Honéſtum fecit illum Dó-
minus, & cuſtodívit eum ab
inimícis, & à seductóribus tu-
távit illum: * Et dedit illi cla-
ritátem ætérnam.
℣. Juſtum dedúxit Dóminus
per vias rectas, & oſténdit illi
regnum Dei, Et dedit.

Lectio v.

CUm autem illud ex
Euangélio audíſſet: No-
líte poſſidére aurum, neque
argéntum, neque pecúniam
in zonis veſtris, non peram
in via, neque duas túnicas,
neque calceaménta: ſibi eam
régulam ſervándam propó-
ſuit. Itaque detráctis cál-

ceis, & una contentus túnica, cùm duódecim ſócios adhibuíſſet, Ordinem Minórum inſtítuit. Quare Romam venit anno ſalútis milléſimo ducenteſimo nono, ut ſui Ordinis régula ab Apoſtólica Sede confirmarétur. Quê cùm accedêntem ad ſe ſummus Póntifex Innocéntius tértius rejecíſſet; quòd in ſomnis pósteà ſibi ille, quem repúlerat, collabéntem Lateranénſem Basílicam ſuis húmeris ſuſtinére viſus eſſet, conquiſítum accerſíri juſſit, benignéque accípiens, omnem ejus inſtitutórum rationem confirmávit. Franciſcus ígitur, dimiſſis in omnes orbis terræ partes Frátribus ad prædicándum Chriſti Euangélium, ipſe cúpiens ſibi áliquam dari martyrii occaſiónem, navigávit in Syriam: ubi à rege Soldáno liberaliſſimè tractátus, cùm nihil profíceret, rédiit in Itáliam.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Multis igitur extrúctis ſuæ famíliæ domicíliis, ſe in ſolitúdinem montis Alvérni cóntulit: ubi quadragínta dierum, propter honórem ſancti Michaélis Archángeli, jejúnio inchoáto, feſto die Exaltatiónis ſanctæ Crucis ei Séraphim Crucifixi effígiem inter alas cóntinens appâruit: qui ejus & mánibus & pédibus & láteri veſtígia clavórum impréſſit: quæ ſanctus Bonaventúra, cùm Alexándri quarti ſummi Pontíficis prædicatióni interéſſet, narráſſet Pontíficem à ſe viſa eſſe, lítteris commendávit. His inſígnibus ſummi in eum Chriſti amóris, máximam habébat ómnium admiratiónem. Ac biénnio pòſt gráviter ægrótans, deférri vóluit in Eccléſiam ſanctæ Maríæ Angelórum: ut ubi grátiæ ſpíritum à Deo accéperat, ibi ſpíritum vitæ rédderet. Eo in loco Fratres ad paupertátem, ac patiéntiam, & ſanctæ Románæ Eccléſiæ fidem ſervándam cohortátus, Pſalmum illum pronúntians, Voce mea ad Dóminum clamávi, in eo versículo, Me expéctant juſti, donec retríbuas mihi, efflávit ánimam quarto Nonas Octóbris. Quem miráculis clárum Gregórius nonus Póntifex máximus in Sanctórum númerum ſcripſit.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia te vidi.

Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11. d

In illo témpore reſpóndens Jeſus dixit: Confiteor tibi Pater, Dómine cœli & terræ, quia abſcondíſti hæc à ſapiéntibus & prudéntibus, & reveláſti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 10. de Verbis Dómini.

Veníte ad me omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, niſi quia ſumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vaſa portántes, quæ fáciunt ínvicem angúſtias? Sed ſi anguſtiántur vaſa carnis, dilaténtur ſpá-

ſpátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes qui laborátis, niſi ut non laborétis? Dénique promíſſio ejus in promptu eſt, quóniam laborántes vocávit. Quærent fortè, qua mercéde vocáti ſunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum ſuper vos, & diſcite à me, non mundum fabricáre, non cuncta viſibília & inviſibília creáre, non in ipſo mundo mirabília fácere, & mórtuos ſuſcitáre: ſed, Quóniam mitis ſum, & húmilis corde.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine queréla, verus Dei cultor, ábſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe intercédat.

Lectio viii.

MAgnus eſſe vis? à mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam conſtrúere celſitúdinis? de fundaménto priùs cógita humilitátis. Et quantam quiſque vult & diſpónit ſuperimpónere molem ædifícii, quantò erit majus ædifícium, tantò áltiùs fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cùm conſtrúitur, in ſupérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo & fábrica ante celſitúdinem humiliátur, & faſtígium poſt humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et vos.

Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

QUod eſt faſtígium conſtruéndæ fábricæ, quam mólimur? quò perventúrum eſt cacúmen ædifícii? Citò dico, uſque ad conſpéctum Dei. Vidétis quàm excélſum eſt, quanta res eſt conſpícere Deum. Qui desíderat, & quod dico, & quod audit intélligit. Promíttitur nobis conſpéctus Dei, veri Dei, ſummi Dei. Hoc enim bonum eſt, vidéntem vidére. Nam qui colunt falſos deos, fácilè illos vident: ſed eos vident, qui óculos habent, & non vident. Nobis autem promíttitur víſio Dei vivéntis & vidéntis.

Te Deum laudámus. 12.

In II. Veſp. non fit commem. ſacrorum Stigmatum, ſed SS. Placidi & ſoc. mart. tantum.

Antiphona. Iſtórum eſt enim regnum cœlórum, qui contempſérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEus, qui nos concédis ſanctórum mártyrum tuórum Plácidi & ſociórum ejus natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum ſocietáte gaudére. Per Dóminum noſtrum.

DIE V. OCTOBRIS.

In feſto Impreſſionis ſacrorum Stigmatum in Corpore beati Franciſci. Semid.

Omnia dicuntur de Communi Confeſſoris non Pontif. exceptis iis quæ hic propria ponuntur.

In Hymn. Iſte Cōfeſſor, dicatur,
Hac die lætus méruit beáta
Vúlnera Chriſti.

In utriſque Veſperis, ℣. Signáſti Dómine ſervum tuum Franciſcum. ℟. Signis redemptiónis noſtræ.

Digitized by Google

Oratio.

Domine Jeſu Chriſte, qui frigeſcénte mundo ad inflammándum corda noſtra tui amóris igne, in carne beatíſſimi Franciſci paſſiónis tuæ ſacra Stígmata renováſti: concéde propítius; ut ejus méritis & précibus crucem júgiter ferámus, & dignos fructus pœniténtiæ faciámus. Qui vivis & regnas.

In primo Nocturno.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

Lectio i. Cap. 5. & 6.

Si ſpíritus vívimus, ſpíritu & ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes. Fratres, & ſi præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui ſpirituáles eſtis, hujuſmodi inſtrúite in ſpíritu lenitátis, consíderans teípſum, ne & tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, & ſic adimplébitis legem Chriſti. Nam ſi quis exíſtimat ſe áliquid eſſe, cùm nihil ſit, ipſe ſe ſedúcit. Opus autem ſuum probet unuſquíſque, & ſic in ſemetípſo tantùm glóriam habébit, & non in áltero. Unuſquíſque enim onus ſuum portábit. Commúnicet autem is, qui catechizátur verbo, ei qui ſe catechízat, in ómnibus bonis.

℟. Euge ſerve bone & fidélis, qui in pauca fuíſti fidélis, ſupra multa te conſtituam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidíſti mihi, ecce ália quinque ſuperlucrátus ſuum. Intra.

Lectio ii.

Nolíte erráre: Deus non irridétur. Quæ enim ſemináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui ſéminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem: qui autem ſéminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam. Bonum autem faciéntes, non deficiámus; témpore enim ſuo metémus non deficiéntes. Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máximè autem ad doméſticos fidei. Vidéte quálibus litteris ſcripſi vobis mea manu. Quicúmque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídi, tantùm ut crucis Chriſti perſecutiónem non patiántur. Neque enim qui circumcidúntur, legem cuſtódiunt: ſed volunt vos circumcídi, ut in carne veſtra gloriéntur.

℟. Juſtus germinábit ſicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri. Et florébit.

Lectio iii.

Mihi autem abſit gloriári, niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti, per quem mihi mundus crucifíxus eſt, & ego mundo. In Chriſto enim Jeſu neque circumcíſio áliquid valet, neque præpútium, ſed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam ſecúti fúerint, pax ſuper illos, & miſericórdia, & ſuper Iſrael Dei. De cétero nemo mihi moléſtus ſit: ego enim ſtígmata Dómini Jeſu in córpore meo porto. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, cum ſpíritu veſtro, fratres. Amen.

℟. Iſte cognóvit juſtítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíſſimum: * Et invéntus eſt in número Sanctórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Et. Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

In Legenda D. Bonaventuræ, c. 13. S. Franciſci.

Fidélis revérà famulus & miniſter Chriſti Franciſcus,

Digitized by Google

ſcus, biénnio ántequam ſpíritum rédderet cœlo, cùm in loco excélſo ſeórſum, qui mons Alvérniæ dícitur, quadragenárium ad honórem Archángeli Michaélis jejúnium inchoáſſet: ſupérnæ contemplatiónis dulcédine abundántiùs ſólito ſuperfúſus, ac cœléſtium deſideriórum ardentióri flamma ſuccénſus, ſupernárum cœpit immiſſiónum cumulátiùs dona ſentire. Dum ígitur Seráphicis deſideriórum ardóribus ſurſum agerétur in Deum, & affectus compaſsíva teneritúdine in eum transformarétur, cui ex charitáte nímia crucifigi complácuit: quodam manè circa feſtum Exaltatiónis ſanctæ Crucis, in látere montis orans, vidit quaſi ſpéciem uníus Séraphim, ſex alas tam fúlgidas, quàm ignítas habéntem, de cœlórum sublimitáte deſcéndere: qui volátu celérrimo ad áeris locum viro Dei propinquum pervéniens, non ſolùm alátus, ſed & crucifixus appáruit: manus quidem & pedes habens exténſos, & cruci affixos, alas verò ſic miro modo hinc inde diſpóſitas, ut duas ſupra caput erígeret, duas ad volándum exténderet, duábus verò réliquis totum corpus circumplecténdo veláret. Hoc videns veheménter obſtúpuit, mixtúmque dolóri gáudium mens ejus incúrrit, dum & in gratióſo ejus aſpéctu ſibi tam mirabíliter, quàm familiáriter apparéntis exceſsívam quamdam concipiébat lætítiam, & dira conſpécta crucis affíxio ipſíus ánimam compaſsívi dolóris gládio pertransívit.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Intelléxit quidem illo docénte intériùs, qui & apparébat extériùs: quòd licèt paſſiónis infirmitas cum immortalitáte ſpíritus Seráphici nullátenus conveníret: ídeò tamen hujúſmodi víſio ſuis fúerat præſentáta conſpéctibus: ut amícus ipſe Chriſti prænóſceret, ſe non per martyrium carnis, ſed per incéndium mentis totum in Chriſti Jeſu Crucifixi expréſſam ſimilitúdinem transformándum. Diſpárens ítaque víſio poſt arcánum ac familiáre collóquium mentem ipſíus Seráphico intériùs inflammávit ardóre: carnem verò Crucifixo confórmi extériùs inſignívit effigie, tamquam ſi ad ignis liquefactívam virtútem præámbulans ſigillatíva quædam eſſet impréſſio ſubſecúta. Statim namque in mánibus & pédibus ejus apparére cœpérunt ſigna clavórum, ipſórum capítibus in inferióri parte mánuum, & ſuperióri pedum apparéntibus, & eórum acumínibus exiſténtibus ex advérſo. Dextrum quoque latus, quaſi láncea transfixum rubra cicatríce obdúctum erat, quod ſæpè ſánguinem ſacrum effúndens, túnicam & femorália reſpergébat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: Stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Poſtquam ígitur novus homo Franciſcus novo & ſtupéndo miráculo cláruit, cùm ſinguléri privilégio retroáctis ſæculis non concéſſo

inſignítus appáruit, ſacris vidélicet Stigmátibus decorátus, deſcéndit de monte ſecum ferens Crucifixi effigiem, non in tábulis lapídeis, vel lígneis manu figurátam artíficis, ſed in cárneis membris deſcríptam dígito Dei vivi. Quóniam ſacraméntum regis Seráphicus vir abſcóndere bonum eſſe óptimè norat, ſecréti regális cónſcius, ſignácula illa ſacra pro víribus occultábat. Verùm quia Dei eſt ad glóriam ſuam magna reveláre, quæ facit Dóminus ipſe, qui ſignácula illa ſecrétè impréſſerat, mirácula quædam apértè per ipſa monſtrávit, ut illórum occúlta & mira vis Stígmatum, maniféſta patéret claritáte ſignórum. Porrò rem admirábilem, ac tantópere teſtátam, atque in Pontificiis diplomátibus præcípuis láudibus, & favóribus exaltátam, Benedíctus Papa undécimus anniverſária ſolemnitáte celebrári vóluit; quam póſteà Paulus quintus Póntifex máximus, ut corda fidélium in Chriſti Crucifixi accenderéntur amórem, ad univérſam Eccléſiam propagávit.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia te vidi.

Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel. Si quis vult poſt me veníre. de Communi unius Martyris. XXV.

℟. viii. Iſte eſt qui ante Deũ magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine queréla, verus Dei cultor, ábſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe.

℟. viii. Mihi abſit gloriári, niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti: * Per quem mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo.

℣. Ego enim Stígmata Dómini Jeſu in córpore meo porto. Per quem.

Glória Patri. Per quem.

Lectio ix. de S. Placido & ſociis.

PLácidus Romæ, Tertúllo patre in primis nóbili natus, puer Deo oblátus, & ſancto Benedícto tráditus, tantum ejus diſciplína & monáſticæ vitæ inſtitútis profécit, ut inter præcípuos illíus diſcípulos numerétur. Ab eo in Sicíliam miſſus, monaſtérium & Eccléſiam in honórem ſancti Joánnis Baptíſtæ prope Meſſánæ portum conſtrúxit, ubi cum mónachis admirábili ſanctitáte vixit. Ejus viſéndi cauſa cùm eò veniſſent Eutychius, & Victorínus illíus fratres, & Flávia virgo ſoror, eódem témpore illuc áppulit immánis quidam piráta, Manúcha nómine, qui capto monaſtério, cùm Plácidum & céteros nullo modo addúcere potuiſſet, ut Chriſtum negárent, ipſum fratréſque illíus ac ſorórem crudéliter necári juſſit. Cum quibus étiam Donátus, Firmátus Diáconus, Fauſtus, aliíque trigínta mónachi, martyrii agónem felíciter conſummárunt tértio Nonas Octóbris, anno ſalútis quingentéſimo trigéſimo nono.

Te Deum laudámus. 12.

In Hymno ad Laudes. Jeſu coróna célſior, mutatur quartus verſus, ubi dicitur, Anni revérſo témpore

Dies

Digitized by Google

Dies refúlſit lúmine,
Quo ſanctus hic de córpore
Chriſti recépit Stígmata.

Ad Benedictus, Antiphona.
Euge ſerve bone & fidélis, quia in pauca fuiſti fidélis, ſupra multa te conſtituam, intra in gáudium Dómini tui.
Oratio. **Dómine Jeſu.** *ut ſupra.*
Et fit comm. SS. Mart. Ant. **Veſtri capílli.** ℣. **Exultábunt.**
Oratio. **Deus, qui nos.** *ut ſupra.* **xxxiv.**
Veſperæ de ſequenti commemoratio præcedentis.

DIE VI. OCTOBRIS.

In feſto S. Brunonis Confeſſ. Duplex minus.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter Orationem & Lect. ii. Noct.

Oratio.

Sancti Brunónis Confeſſóris tui, quæſumus Dómine, interceſſiónibus adjuvémur: ut qui Majeſtátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis & précibus noſtrórum delictórum véniam conſequámur. Per Dóminum noſtrum.

Deinde fit commem. ſacrorum Stigmatum, Ana. **Hic vir deſpíciens. liv.**
℣. **Signáſti, Dómine.**
Oratio. **Dómine Jeſu.** *ut ſupra.* **658.**
In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.
In ſecundo Nocturno.
Lectio iv.

Bruno Carthuſiánæ Religiónis inſtitútor, Colóniæ Agrippínæ natus eſt. Ab ipſis incunábulis ſpécimen futúræ ſanctitátis præferens, morum gravitáte, puerília illíus ætátis, divína favénte grátia, declinans ádeò excélluit, ut jam inde monachórum pater, vitæque anachoréticæ futúrus inſtaurátor agnoſcerétur. A paréntibus génere ac virtúte claris, Lutétiam Pariſiórum miſſus, tantum ibi in Philoſophíæ ac Theologíæ ſtúdiis profécit, ut doctóris ac magiſtri munus in utráque facultáte ſit adéptus: nec multò pòſt ob egrégias ipsíus virtútes, Eccléſiæ Rheménſis Canonicátu potítus.
℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Elápſis áliquot annis, cum ſex áliis familiáribus mundo renúntians, ſanctum Hugónem Epíſcopum Gratianopolitánum ádiit. Qui cauſa eórum advéntus cógnita, eoſdémque intélligens eſſe, quos eádem nocte, véluti ſeptem ſtellas ad ſuos pedes corruéntes in ſomnis víderat, montes ſuæ Diœcéſis aſpérrimos, quos Carthuſiános appéllant, illis concéſſit. Illuc Bruno cum sóciis, ipſo Hugóne comitánte, ſecédens, cùm per áliquot annos eremíticam vitam egíſſet, ab Urbáno ſecúndo, qui ejúſdem Brunónis diſcípulus fúerat, Romam acceſſitur. Ejus consíliis ac doctrína Póntifex in tot illis Eccléſiæ calamitátibus per áliquot annos uſus eſt, donec Bruno, recusáto Rhegiénſi Archiepiſcopátu, diſcedéndi facultátem obtínuit.
℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Igitur ſolitúdinis amóre, erémum quamdam apud Squillácum in Calábriæ fínibus pétiit. Quo in loco, cùm

cùm ipſum orántem Rogérius Comes Calábriæ inter venándum, latrántibus ad illíus ſpelúncam cánibus, reperíſſet, ſanctitáte viri permótus, illum ac sócios fovére & cólere impénsè cœpit. Nec liberálitas ſine præmio fuit. Cùm enim idem Rogérius Cápuam obſidéret, eúmque Sérgius quidam excubiárum magíſter pródere ſtatuíſſet, Bruno adhuc in dicta erémo vivens, in ſomnis illi ómnia apériens, ab imminénti perículo Cómitem liberávit. Tandem virtútibus ac méritis plenus, nec ſanctitáte minùs, quàm doctrínæ fama clarus, obdormívit in Dómino; ſepultúſque eſt in monaſtério ſancti Stéphani ab ipſo Rogério conſtrúcto, ubi háctenus honoríficè cólitur.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Sint lumbi. de Communi Confeſſoris non Pontificis. lii.

In ſecundis Veſperis comm. de ſequentibus.

DIE VII. OCTOBRIS.

In feſto S. Vvenceslai Ducis & martyr. Semiduplex ad libitum.

Si occurrat in Dominica vel in die infra Octavam, omittitur, cùm non ſit transferendũ.

Antiphona. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. de Communi unius Martyris. xvi.

Oratio.

Deus, qui beátum Vvencesláum per martyrii palmam à terréno Principátu ad cœléſtem glóriam tranſtuliſti: ejus précibus nos ab omni adverſitáte cuſtódi, & ejúſdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum noſtrum.

Deinde fit commem. S. Marci Papæ & Confeſſ. Aña. Sacérdos & Póntifex. ℣. Amávit eum. xxxvii.

Oratio.

Exáudi Dómine preces noſtras, & interveniénte beáto Marco Confeſsóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus, & pacem. Per Dóminum.

Poſteà fit commem. SS. mart. Sergii, Bacchi, Marcelli, & Apuleji, Aña. Iſtórum eſt enim. ℣. Lætámini. xxvi.

Oratio.

Sanctórum mártyrum tuórum nos Dómine, Sérgii, Bacchi, Marcélli, & Apuléji, beáta mérita proſequántur: & tuo ſemper fáciant amóre fervéntes. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Wencesláus Bohémiæ Dux, Vvratisláo patre Chriſtiáno, Drahomíra matre gentíli natus, ab ávia Ludmílla, fémina ſanctíſſima, piè educátus, omni virtútum génere insígnis, ſummo ſtúdio virginitátem per omnem vitam ſervávit illibátam. Mater per nefáriam Ludmíllæ necem regni adminiſtratiónem aſſecúta, ímpiè cum junióre fílio Boleſláo vivens, concitávit in ſe Prócerum indignatiónem: quare tyránnici & ímpii regíminis pertæſi, utriúſque excúſſo jugo, Vvencesláum in urbe Pragénſi Regem ſalutárunt.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

De-

℣. Deſcendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Ille regnum pietáte magis, quàm império regens, órphanis, víduis, egénis tanta charitáte ſubvénit, ut própriis húmeris aliquándo ligna indigéntibus noctu comportárit, paupéribus humándis frequénter adfúerit, captívos liberárit, carcéribus detentos nocte intempéſta viſitárit, pecúniis & consílio ſæpíſſimè conſolátus. Miti ánimo Princeps veheménter dolébat, quémpiam, etſi reum, morti adjudicári. Summa Religióne Sacerdótes venerátus, ſuis mánibus tríticum ferébat, & vinum exprimébat, quibus in Miſſæ ſacrifício uteréntur; nocte nudis pédibus ſuper nivem & gláciem circuíbat Eccléſias, ſanguínea & terram calefaciéntia poſt ſe relínquens veſtígia.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et.

Lectio vi.

Angelos hábuit ſui córporis custódes: cùm enim ad singuláre certámen advérſus Radisláum, Ducem Curiménſem, eo fine accéderet, ut ſuórum ſalúti proſpíceret, viſi ſunt Angeli arma miniſtráſſe, & dixíſſe adverſário, Ne férias: Pertérritus hoſtis venerabúndus prócidens véniam exorávit. Cùm in Germániam proféctus eſſet, Immániam perátor, conſpéctis duóbus Angelis, áurea Cruce ad ſe accedéntem ornántibus, è ſó-io proſíliens bráchiis excépit, égiis insígnibus decorávit, íque ſancti Viti bráchium donávit. Nihilóminùs ímpius frater, matre hortánte convívio excéptum, & póſteà in Eccléſia orántem, parátæ ſibi mortis præſcium, adhibitis ſcéleris comítibus, interfécit. Sanguis per paríetes aſpérſus adhuc conſpícitur, & Deo víndice matrem inhumánam terra absórbuit: interfectóres váriis modis míſerè periérunt.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et corónam.

Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Si quis venit ad me. ut in Commune unius Mart. non Pont. xxii.

Pro S. Marco Papa & Confeſſ.

Lectio ix.

Marcus Románus, Conſtantíno Magno Imperatóre Póntifex, inſtítuit, ut Epíſcopus Oſtiénſis, à quo Románus Póntifex conſecrátur, pállio uterétur. Duas Romæ Basílicas ædificávit, álteram in Urbe, álteram via Ardeatína, quas Conſtantínus auctas, magnis munéribus exornávit. Vixit in Pontificátu menſes octo, ſepultúſque eſt in cœmetério Balbínæ.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commemor. ſancti Marci Papæ, Antiph. Euge ſerve bone.

℣. Juſtum dedúxit. xliv.

Oratio. Exáudi. ut ſuprà. 662.

Poſteà SS. Sergii, &c. mart. Aña. Veſtri capílli.

℣. Exultábunt Sancti. xxxiv.

Oratio. Sanctórum mártyrum. ut ſuprà.

In ſecundis Veſperis à Capitulo de ſequenti, commem. præcedentis.

DIE VIII. OCTOBRIS.

In feſto ſanctæ Birgittę viduæ.
Semiduplex.

Omnia de Communi SS. nec Virginum nec Martyrum, præter Orationem & Lectiones ſecundi Nocturni. Oratio.

DOmine Deus noſter, qui beátæ Birgíttæ per Fílium tuum unigénitum ſecréta cœléſtia revelâſti: ipſíus pia interceſſióne da nobis fámulis tuis, in revelatióne ſempitérnæ glóriæ tuæ gaudére lætántes. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

Deinde fit commem. S. Vvenceslai martyris, Aña. Qui vult veníre. ℣. Juſtus ut palma. xxiv. Oratio. Deus, qui beátum. ut ſuprà.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

BIrgítta in Suécia illúſtribus & piis paréntibus orta, ſanctíſſimè vixit. Cùm adhuc in útero geſtarétur, à naufrágio propter eam mater erépta eſt. Decénnis poſt audítum de paſſióne Dómini ſermónem, ſequénti nocte Jeſum in cruce recénti ſánguine perfúſum vidit, & de eádem paſſióne ſecum loquéntem: quo ex témpore in ejúſdem meditatióne ita afficiebátur, ut de ea ſine lácrymis cogitáre deínceps numquam poſſet.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

ULfóni Nerſciæ Príncipi in matrimónium trádita, virum ipſum ad pietátis offícia, tum óptimis exémplis, tum efficácibus verbis adhortáta eſt. In filiórum educatióne piíſſima. Paupéribus & máximè infírmis, domo ad id múneris dicáta, ſerviébat quàm diligentíſſimè, illórum pedes ſólita laváre, & oſculári. Cùm autem unà cum viro ſuo redíret Compoſtélla, ubi ſancti Jacóbi Apóſtoli ſepúlchrum viſitáverant, & Atrébati Ulfo gráviter ægrotáret, ſanctus Dionyſius Birgíttæ nocte appáruit, & de mariti ſalúte, aliíſque de rebus, quæ futúræ erant, præmónuit.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

VIro Ciſterciénſi mónacho facto, & paulò pòſt defúncto, Birgítta audíta Chriſti voce in ſomnis, arctiórem vitæ formam eſt aggréſſa. Cui deínde arcána multa fuérunt divínitus reveláta. Monaſtérium Vaſtanénſe ſub régula ſancti Salvatóris ab ipſo Dómino accépta, inſtítuit. Romam Dei juſſu venit, ubi plúrimos ad amórem divínum veheménter accéndit. Inde Jeroſólymam pétiit, & íterum Romam: qua ex peregrinatióne cùm in febrim incidíſſet, grávibus per annum íntegrum afflictáta morbis, cumuláta méritis, prænuntiáto mortis die, migrávit in cœlum. Corpus ejus ad Vaſtanénſe monaſtérium tranſlátum eſt, & miráculis illúſtrem Bonifácius nonus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipſa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In iii. Noct. Hom. i. in Evang. Símile eſt regnum cœlórum theſáuro. de Commun. Sanctarum non Virg. lxxii.

Digitized by Google

In ii. Veſp. à Capit. fit de ſeq. cum commem. S. Birgittæ.

DIE IX. OCTOBRIS.

Inſeſto SS. martyr. Dionyſii, Ruſtici & Eleutherii.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. præter Orationem & Lectiones ii. & iii. Noct. Oratio.

Deus, qui hodiérna die beátum Dionyſium mártyrem tuum atque Pontíficem virtúte conſtántiæ in paſſióne roboráſti: quique illi ad prædicándum Géntibus glóriam tuam Rúſticum & Eleuthérium ſociáre dignátus es: tríbue nobis quæſumus, eórum imitatióne, pro amóre tuo próſpera mundi deſpícere, & nulla ejus advérſa formidáre. Per Dóminum.

Pro commem. S. Birgittæ, Aña. Manum ſuá. ℣. Diffúſa. lxxiv. Oratio. Dómine Deus noſter, ut ſupra. 664.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Dionyſius Atheniénſis, unus ex Areopagítis judícibus, vir fuit omni doctrínæ génere inſtrúctus. Qui cùm adhuc in Gentilitátis erróre verſarétur, eo die quo Chriſtus Dóminus cruci affixus eſt, ſolem præter natúram defeciſſe animadvértens, exclamáſſe tráditur: Aut Deus natúræ pátitur, aut mundi máchina diſſolvétur. Sed cùm Paulus Apóſtolus véniens Athénas, & in Areopágum ductus, ratiónem reddidiſſet ejus doctrínæ, quam prædicábat, affirmans Chriſtum Dóminum reſurrexíſſe, & mórtuos omnes in vitam reditúros eſſe: cùm álii multi, tum ipſe Dionyſius in Chriſtum crédidit.

℟. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in Mari rubro via ſine impediménto.

℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Itaque & baptizátus eſt ab Apóſtolo, & Atheniénſium Eccléſiæ præféctus. Qui cùm póſteà Romam veniſſet, à Cleménte Pontífice miſſus eſt in Gálliam prædicándi Evangélii cauſa. Quem Lutétiam uſque Pariſiórum Rúſticus Presbyter, & Eleuthérius Diáconus proſecúti ſunt: ubi à Feſcénnio Præfécto, quòd multos ad Chriſtiánam religiónem convertíſſet, ipſe cum sóciis virgis cæſus eſt: cúmque in prædicatióne Chriſtiánæ fidei conſtantíſſimè perſeveráret, in craticulam ſubjécto igne injícitur, multíſque prætéreà ſuppliciis unà cum sóciis cruciátur.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Sed ea tormentórum génera ómnibus forti ac libénti ánimo perferéntibus, Dionyſius annum agens ſupra centéſimum, cum réliquis ſecúri percútitur ſéptimo Idus Octóbris. De quo illud memóriæ próditum eſt, abſcíſſum ſuum caput ſuſtulíſſe, & progréſſum ad duo míllia páſſuum in mánibus geſtáſſe. Libros ſcripſit admirábiles, ac planè cœléſtes, de divínis nominibus, de cœléſti & eccleſiáſtica hierarchia, de myſtica Theología, & álios quoſdam.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam

Digitized by Google

ſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum: Quóniam donum, & pax eſt eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam donum.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio VII. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Atténdite à fermento Phariſæórum, quod eſt hypócriſis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Lucæ cap. 2.

DE hoc ferménto Apóſtolus præcipit: Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ & nequítiæ, ſed in ázymis ſinceritátis & veritátis. Nam ſicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, maſſam corrúmpit, universámque mox conſperſiónem ſuo ſapóre commáculat; ſic nimírum ſimulátio, cujus ſemel ánimum imbúerit, tota virtútum ſinceritáte & veritáte fraudábit. Eſt ergo ſenſus: Atténdite ne æmulémini ſimulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo & veſtra virtus ómnibus, & eórum revelétur hypócriſis.

℟. Propter teſtaméntum Dómini, & leges patérnas, ſancti Dei perſtitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit ſemper ſpíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio VIII.

VErùm quod ſequitur: Quóniam quæ in ténebris dixíſtis, in lúmine dicéntur, non ſolùm in futúro, quando cuncta córdium abſcóndita proferéntur ad lucem, ſed & in præſénti témpore poteſt congruénter áccipi: quóniam quæ inter ténebras quondam preſſurárum, carcerúmque umbras, vel locúti vel paſſi ſunt Apóſtoli, nunc clarificáta per orbem Eccléſia, lectis eórum áctibus públicè prædicántur. Ne terreámini ab his qui occídunt corpus. Si perſecutóres Sanctórum, occíſis corpóribus non habent ámplius quid contra illos agant; ergo ſupervácua furunt inſánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúſque diſcerpénda projíciunt, cùm nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea reſuſcitándo vivíficet, obſiſtere poſſint.

℟. Sancti mei, qui in carne póſiti, certámen habuíſtis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio IX.

DUo autem ſunt génera perſecutórum: unum palàm ſæviéntium, álterum fictè fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos munire, atque inſtitúere volens Salvátor, & ſuprà ab hypócryſi Phariſæórum atténdere, & hic à carníficum cæde præcipit non timére: quia vidélicet poſt mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat ſimulátio duráre. Nónne quinque páſſeres véneunt dipóndio? Si minutíſſima, inquit, animália, & quæ quólibet per áera ferúntur volatília, Deus oblivíſci non poteſt; vos, qui ad imáginem Creatóris facti eſtis, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus: quia qui irrationabília animália gubernat, rationabília curáre non déſinit.

Te Deum laudámus. In

In ſecundis Veſperis à Capitulo de ſequenti, commem. præcedentis.

DIE X. OCTOBRIS.

In feſto S. Franciſci Borgiæ Confeſſoris. Semid.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter ea quæ hic aſſignantur.

In Hymno. **Iſte Confeſſor,** dicatur: **Hac die lætus méruit ſuprémos Laudis honóres.**

Oratio.

DOmine Jeſu Chriſte, veræ *humilitátis* & exémplar & præmium: quæſumus, ut ſicut beátum Franciſcum in terréni honóris contémptu imitatórem tui glorióſum effeciſti; ita nos ejúſdem imitatiónis & glóriæ tríbuas eſſe consórtes. Qui vivis & regnas.

Deinde fit comm. SS. Dionyſii &c. mart. Ant. **Gaudent in cœlis.** ℣. **Exultábunt.** xxxv. Oratio. **Deus, qui hodiérna.** ut ſupra. 665.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

FRanciſcus Gándiæ Dux quartus, Joánne Bórgia & Joánna Aragónia Ferdinándi Cathólici nepte génitus, poſt *puerílem* ætátem inter doméſticos mira innocéntia & pietáte tranſáctam, in aula primùm Cároli quinti Cæſaris, *mox* in Cataláuniæ adminiſtratióne admirabílior fuit Chriſtiánæ virtútis & vitæ auſterióris exémplis. Ad Granaténſe ſepúlchrum Iſabéllam Imperatrícem cùm detulíſſet, in ejus vultu fœdè commutáto, mortálium ómnium caducitátem rélegens, voto ſe adſtrínxit, rebus ómnibus, cùm *primùm* licéret, abjéctis, regum Regi únicè inſerviéndi. Inde tantùm virtútis increméntum fecit, ut inter negotiórum turbas religióſæ perfectiónis ſimíllimam imáginem reférens, Miráculum Principum appellarétur.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

MOrtua Eleonóra de Caſtro cónjuge, ingréſſus eſt Societátem Jeſu, ut in ea latéret ſecúriùs, & præclúderet dignitátibus áditum, interpóſita voti religióne: dignus, quem & viri Príncipes complúres in ampleçtédo ſeverióri inſtitúto fúerint ſecúti, & Cárolus quintus ipſe in abdicándo Império hortatórem ſibi aut ducem extitíſſe non diffiterétur. In eo arctióris vitæ ſtúdio Franciſcus jejúniis, caténis férreis, aſpérrimo cilício, cruéntis longíſque verberatiónibus, ſomno breviſſimo, corpus ad extrémam uſque máciem redégit: nullis prætéreà parcens labóribus ad ſui victóriam, & ad ſalútem animárum. Tot ítaque inſtrúctus virtútibus, à ſancto Ignátio primùm Generális Commiſſárius in Hiſpániis, nec multò pòſt Præpóſitus Generális tértius à Societáte univérſa, licèt invítus, elígitur. Quo in múnere Princípibus, ac Summis Pontifícibus prudéntia ac morum ſanctitáte apprímè charus, præter complúra vel cóndita, vel aucta ubíque domicília, sócios in regnum Polóniæ, in ínſulas Océani, in Mexicánam & Peruánam Províncias invéxit: miſſis quoque in álias Regiónes Apoſtólicis viris, qui prædicatióne, ſudóribus, ſánguine, fidem Cathólicam Románam propagárunt.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit

duit eum, * Et ad portas paradiſi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DE ſe ita demiſsè ſentiébat, ut peccatóris nomen ſibi próprium fáceret: Románam púrpuram à ſummis Pontificibus ſæpiùs oblátam, invicta humilitátis conſtántia recuſávit. Vérrere ſordes, emendicáre victum oſtiátim, ægris miniſtráre in noſocomiis, mundi ac ſui contémptor, in delíciis hábuit. Síngulis diébus multas continénter horas, frequénter octo, quandóque decem dabat cœléſtium contemplatióni. Cénties quotídie de genu Deum adorábat. Numquam à ſacrificándo abſtínuit: prodebátque ſeſe divínus, quo æſtuábat, ardor; ejus vultu ſacram Hóſtiam offeréntis, aut concionántis intérdum radiánte. Sanctíſſimum Chriſti Corpus in Euchariſtía latens, ubi aſſervarétur, inſtínctu cœléſti ſentiébat. Cardináli Alexandríno, ad conjungéndos contra Turcam Chriſtiános Príncipes, Legáto comes ádditus à beáto Pio quinto árduum iter, fractis jam penè víribus, ſuſcépit ex obediéntia, in qua & vitæ curſum Romæ, ut optárat, felíciter conſummávit, anno ætátis ſuæ ſexagéſimo ſecúndo, ſalútis verò milléſimo quingentéſimo ſeptuagéſimo ſecúndo. A ſancta Teréſia, quæ ejus utebátur consíliis, vir ſanctus; à Gregório decimotértio fidélis adminíſter appellátus. Demum à Cleménte décimo plúribus magníſque clarus miráculis, in Sanctórum númerum adſcríptus.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hieronymi in Euang. Ecce nos relíquimus ómnia. ut in Communi Abbatum. lvii.

Veſperæ de ſequenti cum commemoratione præced.

DIE XI. OCTOBRIS.

Translatio prima S. P. N. Auguſtini. Duplex minus.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontif. præter ea quæ ſequuntur.

In utriſque Veſperis & ad Matutinum, *Hymnus.*

DUm Chriſtiáno purpuráta ſánguine
Trucis triúmphat militis crudélitas,
Sub Vvandalórum Rege plorans Africa,
Dolet geméntes hinc & inde Eccléſias.
Fugit profánas hóſtium licéntias
Corpus beátum; creditúmque flúctibus,
Seſe ſceléſtis ſúbtrahit victóribus,
Dignáque pontus gloriátur ſárcina.
Sardóa jam lætáre felix ínſula,
Nunc Africáni facta Solis régia:
Extínguit iras æquor implacábiles;
Malígnus aer inde fit ſalúbrior.
In te quiéſcit Auguſtínus, hæreſum
Vaſtátor ardens, atque fulmen hóſtium;
Cujus vel ipſum nomen auguſtíſſimum
Hoſtíle cogit agmen expaveſcere.
Summo Parénti ſit perénnis glória,
Ejúſque Nato; ſit decus Paráclito,

Quos

Quos única mirábiles eſséntia
Adórat orbis, pertiméſcunt tártara. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Auguſtíne.

℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Ad Magnificat, Antiphona. Præſul ſanctiſſime Pater Auguſtíne, via morum, & legis oráculum, lux Doctórum, & vitæ noſtræ ſpéculum: eſto pro nobis apud Deum benígnus advocátus.

Oratio.

Deus ómnium largítor donórum qui hunc diem beáti Patris noſtri Auguſtíni Confeſsóris tui atque Pontíficis veneránda Translatióne jucúndas: quæſumus, ut ejus précibus nos de terrénis tránsferas ad consórtia beatórum. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Franciſci, Ant. Hic vir deſpiciens. ℣. Juſtum dedúxit. ſiv. Oratio. Dómine Jeſu Chriſte. ut ſupra. 667.

In primo Nocturno.

De libro Géneſis.

Lectio i. Cap. 49. d

Vocávit autem Jacob filios ſuos, & præcépit eis, dicens: Ego cóngregor ad pópulum meum: ſepelíte me cum pátribus meis in ſpelúnca dúplici, quæ eſt in agro *Ephron Hethæi*, contra Mambre in terra Chánaan, quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in poſſeſſiónem ſepúlchri. Ibi ſepeliérunt eum, & Saram uxórem ejus: ibi ſepúltus eſt Iſaac cum Rebécca cónjuge ſua: ibi & Lia cóndita jacet. Finitíſque mandátis, quibus filius inſtruébat, collégit pedes ſuos ſuper lectulum, & óbiit: appoſitúſque eſt ad pópulum ſuum.

℟. Euge ſerve bone & fidélis, qui in pauca fuiſti fidélis, ſupra multa te conſtituam: Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidiſti mihi, ecce ália quinque ſuperlucrátus ſuum. Intra.

Lectio ii. Cap. 50. a

Quod cernens Joſeph, ruit ſuper fáciem patris flens, & deóſculans eum. Præcepítque ſervis ſuis médicis, ut aromátibus condírent patrem. Quibus juſſa explentibus, tranſiérunt quadraginta dies: iſte quippe mos erat cadáverum conditórum; flevítque eum Ægyptus ſeptuaginta diébus. Et explèto planctus témpore, locútus eſt Joſeph ad famíliam Pharaónis: Si invéni grátiam in conſpéctu veſtro, loquímini in áuribus Pharaónis: eò quòd pater meus adjuráverit me, dicens: En mórior, in ſepúlchro meo, quod fodi mihi in terra Chánaan, ſepélies me. Aſcéndam ígitur, & ſepéliam patrem meum, ac revértar. Dixítque ei Phárao: Aſcénde, & ſépeli patrem tuum, ſicut adjurátus es.

℟. Ecce ſacérdos magnus, qui in diébus ſuis plácuit Deo: Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créſcere in plebem ſuam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & teſtaméntum ſuum confirmávit ſuper caput ejus. Ideò.

Lectio iii.

Reverſíſque eſt Joſeph in Ægyptum cum frátribus ſuis, & omni comitátu, ſepúlto patre. Et habitávit in Ægypto cum omni domo patris ſui: vixítque centum decem annis. Quibus transáctis locútus eſt frátribus ſuis: Poſt mortem meam Deus viſitábit vos, & aſcéndere vos fáciet de terra iſta, ad terram quam jurávit Abraham, Iſaac, & Jacob. Cùmque adjuráſſet eos, atque dixíſſet; Deus viſitábit vos;

aſpor-

aſportáte oſſa mea vobiſcum de loco iſto: mórtuus eſt, explétis centum decem vitæ ſuæ annis. Et cónditus aromátibus, repóſitus eſt in lóculo in Ægypto.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchiſedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis. Tu es.

Glória Patri. Tu es.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

WAndalis Hippónem obſidéntibus anno poſt Chriſtum natum quadringentéſimo & trigéſimo, quinto Kaléndas Septémbris ſanctus Pater Auguſtinus ſpíritum Deo réddidit: cujus corpus in Eccléſia ſancti Stéphani à diſcípulis honorificè ſepúltum, ibi jácuit annos círciter ſeptuagínta quátuor. Cùm autem poſt ſanctiſſimi viri óbitum, bárbari univérſa fermè potíti eſſent Africa: Genſerícus & Hunnerícus, aliíque Vvandalórum reges, quòd Ariána impietáte laborárent, diram in Cathólicos inſectatiónem exercuérunt. Sed præter céteros Traſamúndus callidióribus conſíliis rem Cathólicam evértere, &, ſi poſſet, pénitus convéllere conátus eſt. Etenim non pœnis córporis, aut ſupplíciis, ut prædeceſſóres; ſed præmiis & honóribus, ad deſeréndam religiónem Cathólicos invitávit. Deínde ne quis in locum defúncti Antíſtes ſubrogarétur, minác edícto vétuit. Satis enim id poſſe ſufficere cállido Regi viſum eſt, ſi ſine exérto ad perdéndum gládio, ipſæ Orthodoxórum Eccléſiæ Paſtóribus orbátæ per ſe univérſæ concíderent.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

VAfri Regis conſílium Bizacénæ Províncíæ Epíſcopos Orthodóxos non feféllit. Quare miſſis inter ſe núntiis Concílium indixérunt, ut unà conveniéntes, quid in re præsénti facto opus eſſet, in médio conſúlerent. In illis verò comítiis hæc una ómnium ſenténtia fuit: ut in ómnibus Eccléſiis, queis miníſtri deéſſent, Epíſcopos & Presbýteros ordinárent, quod haud multò pòſt conféctum eſt. Tum inter céteros ſanctus Fulgéntius, qui monáſticam ex inſtitúto ſancti Auguſtíni exercébat, invítus licèt, Ruſpæ Epíſcopus eſt creátus. Sed Traſamúndus factum Epiſcopórum indigníſſimè ferens, non modò Bizacénæ Províncíæ Antíſtites número ſexagínta, ſed & álios Africános Epíſcopos (præter eos quos in ſolitúdines Africæ amandávit) in univérſum ſupra ducéntos vigínti, unà cum innumerabílibus Chriſti fidélibus in ínſulam Sardíniam deportári juſſit.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

TUnc planè accidit, ut Hipponénſis Epíſcopus, & álii Numídiæ Sacerdótes, rem in primis ſancto Fulgéntio procuránte, præter plures álias Sanctórum relíquias, occúltè, ut lícuit, ſacrum ferrent unà ſecum theſáurum, nempè venerándum corpus ſancti Patris Auguſtíni, & ſimul ejúſdem ſacri

cti vérticis ornaméntum, mitram ſcílicet, & ſceptrum, Epiſcopátus inſígnia. Sacra ipſa pígnora primò Cálarim in primáriam Basílicam deportáta, pòſt in Ecclésia eídem ſancto, Fratrum ipsíus inſtitúti ópera & indúſtria ædificáta, honoríficè collocáta ſunt. Quo in loco multis clara miráculis jacuérunt annos círciter ducéntos vigínti & unum.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

In illo témpore: Dixit Jeſus discípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epiſcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 6.

Oſténdit Dóminus fátuos eſſe judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam ſectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari poſſunt ab homínibus, nec auférri. Itaque ſi ſal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id eſt, ſi vos, per quos condiéndi ſunt quodámmodo pópuli, metu perſecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum: qui erunt hómines, per quos à vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum. * Et ad portas paradíſi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Ergo ad níhilum valet ſal infatuátum, niſi ut mittátur foras, & calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur perſecutiónem: ſed qui perſecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non poteſt, niſi inférior: ſed inférior non eſt, qui quamvis córpore multa in terra ſuſtíneat, corde tamen fixus in cœlo eſt.

℟. Verbum Dei uſque ad últimam vitæ ſuæ ægritúdinem, ſana mente, ſanóque consílio in Ecclésia prædicávit: * Membris ómnibus ſui córporis incólumis, íntegro aſpéctu, atque audítu coram pósitis Frátribus dormívit cum pátribus ſuis. ℣. Teſtaméntum nullum fecit, quia unde fáceret pauper Chriſti non hábuit. Membris. Glória Patri. Membris.

Lectio ix.

Vos eſtis lumen mundi. Quómodo dixit ſupérius ſal terræ: ſic nunc dicit lumen mundi. Nam neque ſupérius iſta terra accipiénda eſt, quam pédibus corpóreis calcámus, ſed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis & extinguéndis putóribus, Apoſtólicum ſalem Dóminus miſit. Et hic mundum non cœlum & terram, ſed hómines qui ſunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóſtoli miſſi ſunt. Non poteſt cívitas abſcóndi ſuper montem pósita: id eſt, fundáta ſuper insígnem magnámque juſtítiam, quam ſígníficat étiam ipſe mons, in quo díſputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 12.

Ad

Digitized by Google

Ad Laudes, Hymnus.

DIſcéde corpus ínclytum,
Littus relínque pérfidum;
Ne te profánet impia
Victóris inſoléntia.
Armáta ſævit hæreſis
In Vvandalórum péctore,
Ultúra te vel mórtuum,
Tot ſauciáta cládibus.
Bellátor auguſtíſſime,
Sardam beábis ínſulam,
I, perge felix, cóncinens
Vel in fuga victóriam.
Urbs invidénda céteris,
Quæ Patris oſſa póſſides;
In te ſepúlta cóntines
Tot filiórum gáudia.
Elécta cuſtos córporis,
Quod luce vincit ſídera,
Tanto decóra pígnore
Fulges in orbe illúſtrior.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Auguſtíne. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Ad Benedictus, Antiphona.

Auguſtíne lux Doctórum, firmaméntum Eccléſiæ, fulmen hæreticórum, magnum vas ſciéntiæ, pro tuis fámulis roga Deum quæſumus.

In ſecundis Veſperis, omnia ut in primis, & loco ultimi Pſalmi, dicitur; Meménto Dómine David. 100.

Et fit commem. S. Laurentii Juſtiniani, ut infrà.

DIE XII. OCTOBRIS.

In feſto S. Laurentii Juſtiniani Epiſcopi & Confeſſoris.

Semidupl. ad libitum.

Si occurrat in Dominica vel in die infra Octavam, omittitur, cùm non ſit transferendum.

Aña. Sacérdos & Póntifex.

℣. Amávit eum. xxxvii.

Oratio.

DA quæſumus omnípotens Deus; ut beáti Laurentii Confeſſóris tui atque Pontíficis veneránda ſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & ſalútem. Per Dóminum.

In Hymno. Iſte Confeſſor, mutatur tertius verſus.

In primo Noct. Lect. de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

LAuréntius ex illúſtri Juſtinianórum família Venétiis natus, exímiam vel puer morum gravitátem præ ſe tulit. Exácta inter pietátis officia adoleſcéntia ad caſtum verbi & ánimæ connúbium à Divína Sapiéntia invitátus, de religióſæ vitæ inſtitúto capeſſéndo deliberáre cœpit. Novæ itaque milítiæ clàm prolúdens, præter álias córporis afflictatiónes, ſuper nudos cubábat áſſeres, ſedénſque velut árbiter hinc inter ſæculi blandiménta, paratáſque à matre núptias, illinc clauſtráles inter auſteritátes, óculis in Chriſti patiéntis crucem convérſis, Tu (inquit) es Dómine ſpes mea, ibi poſuíſti certíſſimum refúgium tuum; ad Canonicórum ſancti Geórgii in Alga Congregatiónem convolávit, ubi novis excogitátis cruciátibus ácriùs in ſe ipſum, véluti in hoſtem infenſíſſimum, inſtáurans bellum, nullam ádeò ſibi oblectatiónem indulgébat, ut ne in doméſticum umquam hortum, nec in patérnam quidem domum, niſi cùm morienti matri extréma pietátis officia ſiccis óculis perſólvit, exínde intráverit. Par erat obediéntiæ, manſuetúdinis, ac præcipuè humilitátis ſtúdium, cùm abjectíſſima quæque cœnóbii múnia ſibi ultrò deſúmeret, celebérrima per urbis loca, non tam victum, quàm ludíbria emendicáret, illatáſque contumélias ac calúmnias im-

immótus ac ſilens perferret; aſsiduè præſértim oratiónis ſubsidio, qua ſæpè per mentis excéſſum rapiebátur in Deum, tantóque cor ejus æſtuábat ardóre, ut nutántes étiam ſodáles ad perſeveràntiam, ac Jeſu Chriſti amórem inflammáret.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

AB Eugénio quarto pátriæ Epiſcopus deſignátus, quem magna contentióne honórem detrectáverat, majóri geſſit cum laude; nam conſuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, paupertátem, quam ſemper colúerat, in menſa, ſupelléctili, ac lecto perpétuò retínuit; módicam domi alébat famíliam, quòd grandem álteram ſibi eſſe díceret, páuperes Chriſti ſignificans. Quacúmque adirétur hora, præſtò ómnibus erat, patérna omnes charitáte allevábat, non rénuens vel ære ſe aliéno graváre, dum illórum ne inópiæ deéſſet; rogátus qua ſpe id fáceret? Dómini mei, qui pro me diſsólvere fácilè póterit, reſpondébat. Spem autem non confúndere Divína Providéntia ſubmíſſis inopinátò ſubsídiis júgiter declarábat. Plura Vírginum monaſtéria conſtrúxit, quas étiam ad perfectióris vitæ ratiónem ſua vigilántia compóſuit; Matrónis à ſæculi pompis, & ornátus vanitáte revocándis, Eccleſiáſticæ diſciplinæ, ac móribus reformándis maximópere ſtúduit: dignus ſanè qui ab eódem Eugénio glória, & decus Præſulum coram Cardinálibus vocarétur, & qui à Nicoláo quinto ejus ſucceſsóre, transláto è Gradénſi civitáte título, Primus Venetiárum Patriárcha renuntiarétur.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

LAcrymárum dono inſignítus, Omnipoténti Deo placatiónis hóſtiam quotidie offerébat, quod cùm aliquándo nocte Domínicæ Nativitátis perágeret, Chriſtum Jeſum ſub pulchérrimi infántis ſpécie vidére prométuit; tantúmque in eo erat commíſſi gregis præsídium, ut cœlitus aliquándo accéptum fúerit, Pontíficis ſui interceſſióne ac méritis ſtetiſſe Rempúblicam. Prophetíæ ſpíritu afflátus, plura humánæ cognitióni prorſus impérvia prædixit: morbos, ac dæmones ſuis précibus ſæpè fugávit: libros étiam cœléſtem doctrínam, ac pietátem ſpirántes, grammáticæ penè rudis, conſcripſit. Dénique cùm lethálem incidiſſet in morbum, & commodiórem doméſtici lectum ſeni atque ægro parárent, averſátus ejúſmodi delícias, tamquam à duríſſima moriéntis Dómini ſui cruce plus nímio abhorréntes, conſuéto in ſtrámine ſe juſſit depóni, & finem vitæ ſuæ adventáre prænóſcens, ſublátis in cœlum óculis, Vénio (inquit) ad te ò bone Jeſu, ac die octáva Januárii obdormívit in Dómino. Pretióſam ejus mortem teſtáti ſunt Angélici concéntus, à Carthuſiánis quibúſdam mónachis audíti; & ſacrum cadáver per duos ultrà menſes inhumátum, ſuávi fragrás odóre, & rubeſcénte fácie,

Digitized by Google

ſntegrum atque incorrúptum, ac nova poſt mortem patráta miràcula, quibus permótus Alexánder octávus Póntifex Máximus, eum Sanctórum número adſcrípſit; Innocéntius verò duodécimus quintam Septémbris diem, qua vir ſanctus ad Pontifíciam primò Cáthedram fúerat evéctus, celebrándo illíus feſto aſſignávit. ℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. **Homo péregrè.** ut in eodem Communi.

In ii. Veſperis à Capitulo de ſequenti, commem. præced.

DIE XIII. OCTOBRIS.

In feſto S. Eduardi Confeſſoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontif. exceptis Lectionibus ii. Noct. & Oratione.

Oratio.

DEus, qui beátum Regem Eduárdum Confeſsórem tuum æternitátis glória coronáſti: fac nos, quæſumus; ita eum venerári in terris, ut cum eo regnáre poſsímus in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Laurentii Juſtiniani, Antiphona. Amávit eum. ℣. Juſtum dedúxit. xlv. Oratio ut ſup. 672.

In Hym. Iſte Cōféſſor, dicatur, Hac die lętus méruit ſuprémos Laudis honóres.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

EDuárdus cognoménto Cōféſſor, nepos ſancti Eduárdi Regis & Mártyris Anglo-Sáxonum Regum últimus, (quem futúrum Regem Brithuáldo viro ſanctíſſimo in mentis excéſſu Dóminus demonſtrávit) decénnis à Danis Angliam vaſtántibus quæſítus ad necem, exuláre cógitur apud avúnculum Normanniæ Ducem: ubi in médiis vitiórum illécebris talem ſe exhíbuit integritáte vitæ, morúmque innocéntia, ut ómnibus admiratióni eſſet. Elúxit in eo, vel tum mira píetas in Deum, ac res divínas, fuitque ingénio mitíſſimo, atque ab omni dominándi cupiditáte alieno, cujus ea vox fertur, malle ſe regno carére, quod ſine cæde & ſánguine obtinéri non poſſit. ℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit claritátem ætérnam. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

EXtínctis mox Tyránnis, qui frátribus ſuis vitam & Regnum eripúerant, revocátur in pátriam: ubi ſummis ómnium votis & gratulatióne Regno potítus, ad hoſtílium irárum delénda veſtígia totum ſe convértit, à ſacris exórſus, ac Divórum Templis: quorum ália à fundaméntis eréxit, ália refécit, auxítque redditíbus ac privilégiis; in eam curam potíſſimùm inténtus, ut refloréſceret collápſa Relígio. Ab aulæ procéribus compúlſum ad núptias, conſtans eſt aſsértio ſcriptórum, cum vírgine ſponſa virginitátem in matrimónio ſerváſſe. Tantus in eo fuit in Chriſtum amor & fides, ut illum aliquándo inter Miſſárum ſolémnia vidére meruérit blando vultu & divína luce fulgéntem. Ob profúſam charitátem, orphanórum & ege-

egenórum pater paſſim dicebátur, numquam lætior, quam cùm Régios theſáuros exhauſiſſet in páuperes.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus loríſcam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

PRophetíæ dono illúſtris, de Angliæ futúro ſtatu multa cœlitus prævidit; & illud in primis memorábile, quòd Svveyni Danórum Regis in mare deméríi mortem, dum Angliam invadéndi ánimo claſſem conſcénderet, eódem quo áccidit moménto, divínitùs intelléxit. Joánnem Euangeliſtam mirificè cóluit, nihil cuíquam, quod ejus nómine peterétur, negáre ſólitus. Cui olim ſub lácera veſte ſuo nómine ſtipem rogánti, cùm nummi deeſſent, detráctum ex dígito ánnulum porréxit, quem Divus non ita multò poſt Eduárdo remíſit, unà cum núntio ſecutúræ mortis. Quare Rex, indictis pro ſe précibus, ipſo ab Euangeliſta prædícto die, piíſſimè óbiit Nonis vidélicet Januárii, anno ſalútis milléſimo ſexagéſimo ſexto: quem ſequénti ſæculo Alexánder Papa tértius miráculis clarum, Sanctórum faſtis adſcrípſit. At ejus memóriam Innocéntius undécimus officio público per univérſam Eccléſiam eo die celebrári præcépit, quo annis ab óbitu ſex & triginta tranſlátum ejus corpus incorrúptum, & ſuávem ſpirans odórem repértum eſt.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangel. Sint lumbi. ut in eodem Communi. lii.

In ii. Veſperis fit à Capitulo de S. Calliſto Papa & mart. cum commem. S. Eduardi.

DIE XIV. OCTOBRIS.

In feſto S. Calliſti Papæ & mart. Semiduplex.

Omnia de Communi præter Orationem & Lect. ut infra.

Oratio.

DEus, qui nos cónſpicis ex noſtra infirmitáte defícere: ad amórem tuum nos miſericórditer per Sanctórum tuórum exémpla reſtáura. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Eduardi, Ant. Hic vir deſpíciens.
℣. Juſtum dedúxit. liv.
Oratio ut ſuprà. 674.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

CAlliſtus Románus, præfuit Eccléſiæ, Antoníno Heliogábalo Imperatóre. Conſtítuit Quátuor anni Témpora, quibus jejúnium ex Apoſtólica traditióne accéptum, ab ómnibus ſervarétur. Ædificávit Basílicam ſanctæ Maríæ trans Tiberim: & in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi ſancti Sacerdótes & Mártyres ſepúlti ſunt; quod ab eo, Calliſti cœmetérium appellátur. Sedit annos quinque, menſem unum, dies duódecim. Ordinatiónibus quinque menſe Decémbri creávit Presbýteros séxdecim, Diáconos quátuor, Epíſcopos octo. Martyrio coronátus ſub Alexándro Imperatóre, illátus eſt in cœmetérium Calepódii via Aurélia, tértio ab Urbe lápide, prídie Idus Octóbris.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodivit eum ab ini-

Digitized by Google

inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Deſcendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.
Lectio v. & vi. Sermo S. P. N. Auguſtini. Triumphális. de Communi unius Mart. xix.
℟. v. Deſidérium ánimæ. xx.
℟. vi. Stola jucunditátis. xx.
In tertio Nocturno.
Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.
Lectio vii. Cap. 10. c

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nihil eſt opértum, quod non revelábitur; & occúltum, quod non ſciétur. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíſcopi.
Comment. in Matth. can. 10. poſt medium.

DOminus diem judícii oſténdit, quæ abſtrúſam voluntátis noſtræ conſciéntiam prodet: & ea quæ nunc occúlta exiſtimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non conſília, non poteſtátes inſectántium monet eſſe metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuíſſe atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, & quod in aure audítis, prædicáte ſuper tecta. Non légimus Dóminum ſólitum fuíſſe nóctibus ſermocinári, & doctrínam in ténebris tradidíſſe: ſed quia omnis ſermo ejus carnálibus ténebræ ſunt, & verbum ejus infidélibus nox eſt.
℟. Coróna áurea ſuper caput ejus, * Expréſſa ſigno ſanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, poſuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Expréſſa.

Lectio viii.

ITaque id quod à ſe dictum eſt, cum libertáte fidei, & confeſſiónis vult eſſe loquéndum. Idcírcò quæ in ténebris dicta ſunt, prædicári juſſit in lúmine: ut quæ ſecrétò áurium commíſſa ſunt, ſuper tecta, id eſt, excélſo loquéntium præcónio audiántur. Conſtánter enim Dei ingeréṅda cognítio eſt, & profúndum doctrínæ Euangélicæ ſecrétum in lúmine prædicatiónis Apoſtólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cùm ſit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum eſt: ſed timéntes pótiùs Deum, cui perdéndæ in gehénna & ánimæ & córporis ſit potéſtas.
℟. Hic eſt verè martyr, qui pro Chriſti nómine ſánguinem ſuum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæſívit: ſed ad cœléſtia regna pervénit. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

NOlíte timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum noſtrórum caſus eſt pertimeſcéndus, neque ullus interiméndæ carnis admittendus eſt dolor: quando pro natúræ ſuæ atque originis conditióne reſolúta, in ſubſtántiam ſpirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos, opórtet líberam confiténdi Dei habére conſtántiam, étiam conditiónem, qua teneremur adjécit: negatúrum ſe eum Patri in cœlis, qui ſe homínibus in terra negáſſet: eum porrò qui confeſſus coram homínibus ſe fuíſſet, à ſe in cœlis confiténdum: qualéſque nos nóminis ſui teſtes homínibus fuiſſémus, tali nos apud Deum Patrem teſtimónio ejus uſúros. Te Deum. 12.
Veſperæ de ſeq. cum commem. præced.

DIE

Digitized by Google

DIE XV. OCTOBRIS.

In feſto S. Tereſiæ virginis.
Duplex minus.

Omnia dicuntur de Communi Virginum, exceptis iis quæ hic propria ponuntur.

Capitulum. 2. Cor. 10. d

FRatres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui ſeipſum comméndat, ille probátus eſt; ſed quem Deus commendat.

In utriſque Veſperis & Laudibus. Hymnus.

REgis ſupérni núntia
Domum patérnam déſeris,
Terris Teréſa bárbaris
Chriſtum datúra, aut ſánguinem;

Sed te manet ſuávior
Mors, pœna poſcit dúlcior:
Divíni amóris cúſpide
In ulnus icta cóncides.

O charitátis víctima!
Tu corda noſtra cóncrema,
Tibíque Gentes créditas
Avérni ab igne líbera.

Sit laus Patri cum Filio,
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque ſancta Trínitas,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próſperè procéde & regna.

Ad Magnificat, Antiphona. Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de beátæ Teréſiæ vírginis tuæ feſtivitáte gaudémus; ita cœléſtis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, & piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Pro commem. S. Calliſti Papæ & mart. Antiph. Qui vult venire poſt me, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam, & ſequátur me.

℣. Juſtus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui nos. 675.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus.
Pſalm. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

HÆc eſt dies, qua cándidæ
Inſtar colúmbæ, Cœlitum
Ad ſacra templa ſpíritus
Se tránſtulit Teréſiæ;
Sponſíque voces áudiit:
Veni ſoror de vértice
Carméli, ad Agni núptias:
Veni ad corónam glóriæ.

Te ſponſe Jeſu Vírginum
Beáti adórent órdines,
Et nuptiáli cántico
Laudent per omne ſæculum.
Amen.

In primo Nocturno, Lectiones de Epiſtola B. Pauli Apoſtoli ad Corinthios. De Virgínibus, ut in Communi. lxi.

In ſecundo Nocturno.
Lectio iv.

TEréſia virgo nata eſt Abulæ in Hiſpánia, paréntibus tum génere, tum pietáte præclàris. Ab iis divíni timóris lacte educáta, admirándum futúræ ſanctitátis in teneríſſima adhuc ætáte ſpécimen dedit. Nam cùm ſanctórum Mártyrum acta perlégeret, ádeò in ejus meditatióne ſancti Spíritus ignis exárſit, ut domo aufúgiens, in Africam trajíceret, ubi vitam pro glória Jeſu Chriſti & animárum ſalúte profúnderet. A pátruo revocáta, ardens martyrii deſidérium eleemóſynis, aliiſque piis opéribus compensávit: júgibus lácrymis deplórans, óptimam ſibi ſortem fuiſſe præréptam. Mórtua matre, cùm à beatiſſima Vírgine péteret, ut ſe matrem eſſe monſtráret, pii voti compos effecta eſt; ſemper períndè ac filia patrocínio Deíparæ pérfruens. Vigéſimum ætátis an-

num agens, ad Moniáles ſanctæ Maríæ de Monte Carmélo ſe cóntulit: ibi per duodevigínti annos graviſſimis morbis & váriis tentatiónibus vexáta, conſtantíſſimè méruit in caſtris Chriſtiánæ pœniténtiæ nullo reſécta pábulo cœléſtium eárum conſolatiónum, quibus ſolet étiam in terris ſánctitas abundáre.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et.

Lect. v.

Angélicis ditáta virtútibus, non modò própriam, ſed públicam étiam ſalútem ſolícita charitáte curávit. Quare ſeveriórem véterum Carmelitárum régulam, Deo aſſiſténte, & Pio quarto approbánte, primùm muliéribus, deínde viris obſervándá propóſuit. Efflóruit in eo consílio omnípotens miſeréntis Dómini benedíctio: nam duo ſupra trigínta Monaſtéria inops Virgo pótuit ædificáre, ómnibus humánis deſtitúta auxíliis, quinímò adverſántibus plerúmque ſæculi Princípibus. Infidélium & Hæreticórum ténebras perpétuis deflébat lácrymis, atque ad placándam divínæ ultiónis iram voluntários próprii córporis cruciátus Deo pro eórũ ſalúte dicábat. Tanto autem divíni amóris incéndio cor ejus conflagrávit, ut méritò víderit Angelum igníto jáculo ſibi præcórdia tranſverberántem, & audíerit Chriſtum data déxtera dicéntem ſibi: Deinceps ut vera Sponſa meum zelábis honórem. Eo conſiliánte, máximè árduum votum emíſit, efficiéndi ſemper quidquid perféctius eſſe intellígeret. Multa cœléſtis ſapiéntiæ documénta conſcrípſit, quibus fidélium mentes ad ſupérnæ pátriæ deſidérium máximè excitántur.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Cum autem aſsídua éderet exémpla virtútum, tam ánxio caſtigándi córporis deſidério æſtuábat, ut quamvis ſecùs ſuadérent morbi, quibus afflictabátur, corpus cilíciis, caténis, urticárum manípulis, aliíſque aſpérrimis flagéllis ſæpè cruciáret, & aliquándo inter ſpinas volutáret, ſic Deum álloqui sólita: Dómine, aut pati, aut mori: ſe ſemper miſérrima morte pereúntem exiſtimans, quámdiu à cœléſti ætérnæ vitæ fonte abéſſet. Prophetíæ dono excélluit, eámque divínis chariſmátibus tam liberáliter locupletábat Dóminus, ut ſæpiùs exclámans péteret, benefíciis in ſe divínis modum impóni, nec tam céleri obliviόne culpárum ſuárum memóriam aboléri. Intolerábili ígitur divíni amóris incéndio pótiùs, quàm vi morbi, Albæ cùm decúmberet, prænuntiáto ſuæ mortis die, Eccleſiáſticis Sacraméntis munita, alúmnos ad pacem, charitátem, & regulárem obſervántiam adhortáta, ſub colúmbæ ſpécie puríſſimam ánimam Deo réddidit, annos nata ſexagínta ſeptem, anno milléſimo quingenteſimo octogéſimo ſecúndo, Idibus Octóbris, juxta Kalendárii Románi emendatiónem. Ei moriénti adéſſe viſus eſt inter Angelórum ágmina Chriſtus Jeſus: & arbor árida cellæ próxima ſtatim efflóruit. Ejus corpus uſque ad hanc diem incorrúptum, odoráto

ſtro liquóre circumfúſum pia veneratióne cólitur. Miráculis cláruit ante & poſt óbitum: eámque Gregórius decimuſquintus in Sanctárum número rétulit.

℟. Afferéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ ejus,* Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Afferéntur.

Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel.

Símile erit regnum cœlórum decem. *ut in Communi Virginum.* lxv.

In ſecundis Veſperis à Capitulo de ſequenti, cum commem. præced.

DIE XVI. OCTOBRIS.

In feſto SS. Maximæ virg. Martiniani, Saturiani & ſociorum mart. Dupl. min.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, exceptis iis quæ ſequuntur. Oratio.

DA, quæſumus omnípotens Deus: ut qui beátæ Máximæ vírginis natalítia cólimus, & ſanctórum mártyrum tuórum Martiniáni, Saturiáni, & aliórum Fratrum ſolemnitáte lætámur, eórum patrocínio terréna deſpícere, & amáre cœléſtia valeámus. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Tereſiæ, Ant. Veni ſponſa Chriſti. ℣. Diffúſa eſt grátia. lxvii.

Oratio. Exáudi nos, *ut ſuprà.*

In primo Noct. leguntur Lectiones de Script. occurr.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Enſeríco Vvandalórum Rege in Cathólicos Africanos dirè ſæviénte, Máxima ..., Martiniánus, Saturiá..., & eórum duo germáni ...s, de Ariána impietáte ...óſum triúmphum reportárunt. Cùm enim ſervírent ... Vvándalo; is, quòd Máxima rem domeſticam diligénter curáret, Martiniánus verò armórum faber eſſet; quò ſibi fideliores habéret, eos matrimónio júngere ſtátuit. Neque Martiniánus à conjúgio erat aliénus; ſed Máxima, quæ virginitátem Deo conſecráverat, id omninò averſabátur. Prima ítaque nuptiárum nocte hunc cum eo ſermónem hábuit: Chriſto ego, ò Martiniáne frater, membra córporis mei devóvi, nec poſſum humánum ſortíri conjúgium cœléſti ſponſo mancipáta: ſed dabo consílium: quod ſi ánimum indúcas, póteris & ipſe tibi præſtáre, ut cui ego corpus meum addíxi, illi te tradas in obſéquium.

℟. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: *Terra appáruit árida, & in Mari rubro via ſine impediménto. ℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

QUibus Martiniánus permótus, non ſolùm eam attíngere non eſt auſus, ſed íllicò ſe Deo mancipávit. Re cum frátribus cōmunicáta, eóſdem quoque in ſuam ſenténtiam traxit. Quare nocte quadam, Máxima cómite, clàm ad monaſtérium Trabacénſe Auguſtiniáni inſtitúti, cui Andréas exímiæ ſanctimóniæ vir tum præerat, confúgiunt, ibíque Deo ſervíre cœpérunt, Máxima haud procul cœnóbium ingréſſa puellárum. Sed eórum fugam acri veſtigatióne perquirénte bárbaro, quod geſtum erat, celári diu non pótuit. Vi ergo monaſtério extráctos cónjicit in víncula, variíſque torméntis excrúciat, ut non modò con-

Digitized by Google

nûbio jungeréntur, ſed ímpiæ Ariánæ ſectæ adhæréſcerent. Re ad Genſéricum deláta, támdiu implacábilem herum in ſervos ſævíre juſſit, quámdiu in pervicácia duráreut. Jubet fuſtes ex róbore in modum ſerræ formári, iiſque Dei fámulos immániter cædi. Quo fuſtuário non modò oſſa confringebántur, ſed & víſcera nudabántur. Ac nihilóminus tália diu perpéſſi, ſemper incólumes divínitùs evaſérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplicia. Ut hærédes. *Lectio vi.*

SEd Máxima virgo dira cuſtódia coercétur, & in lígnea cómpede divaricátis crúribus crudéliter exténditur. Verùm divína virtúte moménto confrácta máchina, ſpem torquéntium feféllit. Pòſt cuſtódia emíſſa, in cœnóbio ſacrárum vírginum Antíſtita ſancto fine quiévit. Sed in pérfidi bárbari contumáciam divína últio exárſit. Quippe de repéntè eo extíncto, continuátis funéribus filii ímpium paréntem ſequúntur. Uxor Chriſti ſervos cuídam regis cognáto dono dedit; ſed vix in ejus domum pedem intúlerant, cùm filii, & domeſtici à dæmónibus vexári cœpérunt. Quod ubi Genſéricus cognóvit, eos ad quemdam Maurórum regem nómine Capſur, relegávit. Apud quem in erémo Mauritániæ interióris deténti, cùm multos barbarórum ad Chriſtum convertíſſent, & à Románo Pontífice per legátos presbyterum, aliófque miníſtros, qui eis ſacra curárent, obtinuíſſent; re intelléctâ, Genſéricus eos vinctis pédibus citis quadrígis alligátos, inter duméta & confragróſa loca raptári jubet. Atque ita ſibi priùs ínvicem vale dicto, laceráto córpore pias ánimas cœlo reddidérunt.

℟. Tamquam aurum in fornâce probávit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum: * Quóniam donum, & pax eſt eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam donum.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. c

IN illo témpore: Dixit Jeſus discípulis ſuis: Nolíte timére eos, qui occídunt corpus, ánimam autem non poſſunt occídere. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Ser. 13. inter additos à Pariſienſibus, de Mart. c. 1. tom. 10.

ADmonent nos elóquia divína, quæ lecta ſunt, timéndo non timére, & non timéndo timére. Advertíſtis cùm ſanctum Euangélium legerétur, Dóminum Deum noſtrum, ántequam pro nobis morerétur, firmos nos eſſe voluíſſe: ſed admonéndo ne timerémus: & admonéndo ut timerémus. Ait enim: Nolíte timére eos qui corpus occídunt, ánimam autem non poſſunt occídere. Ecce ubi mónuit ne timerémus. Vidéte ubi monſúerit, ubi timerémus. Sed eum, inquit, timéte, qui poteſtátem habet corpus & ánimam occidere in gehénna: Ergo timeámus ut non timeámus.

℟. Propter teſtaméntum Dómini,

Digitized by Google

mini, & leges patérnas, ſancti Dei perſtitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit ſemper ſpíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

Timor vidétur ad ignáviam pertinére. Timor infirmórum vidétur eſſe, non fórtium. Sed vidéte quid ait Scriptúra: Timor Dómini ſpes fortitúdinis. Timeámus, ne timeámus: hoc eſt, prudénter timeámus, ne inániter timeámus. Mártyres ſancti, propter quorum ſolemnitátem hoc ex Euangélio recitátum eſt, timéndo non timuérunt: quia Deum timéndo, hómines contempſérunt. Quid enim ab homínibus hómini metuéndum eſt? Et quid eſt unde álterum térreat homo hóminem? Terret & dicit, Occído te: & non timet, ne cùm minátur priùs moriátur. Occído, inquit. Quis dicit? Cui dicit? Duos áudio: unum terréntem, álterum metuéntem: quorum unus eſt potens, alter infirmus, ſed ambo mortáles.

℟. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúſo ſánguine ſecúti ſunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléſtia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

Quid ſe ergo exténdit in honóre inflátior potéſtas, in carne æquális infirmitas? Secúrus minétur mortem, qui non timet mortem. Si verò unde terret, timet: atténdat ſe, & ei cui minátur cómparet ſe. Invéniat in eo cui minátur parem conditiónem; & à Dómino ſimul cum illo petat miſeratiónem. Homo eſt enim, & hómini minátur, creatúra creatúræ: ſed una inflàta ſub Creatóre, áltera fúgiens ad Creatórem. Dicat ergo fortíſſimus Martyr ſtans homo ante hóminem: Non tímeo, quia tímeo: tu quod mináris, ſi ille nolit, non facis. Quod autem ille minátur, ut fáciat à nullo impeditur.

Te Deum laudámus. 12.

In ſecundis Veſperis fit commem. ſequentis.

DIE XVII. OCTOBRIS.

In feſto S. Hedvvigis viduæ Reginæ Poloniæ. Semid.

Si occurrat in Dominica vel in die infra Octavam, omittitur, cùm non ſit transferendum, Ana. Símile eſt regnum. ℣. Spécie tua. de Communi nec Virg. nec Mart. lxx.

Oratio.

Deus, qui beátam Hedvvígem à ſæculi pompa ad húmilem tuæ crucis ſequélam toto corde transíre docuíſti; concéde, ut ejus méritis & exémplo diſcámus peritúras mundi calcáre delícias, & in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adverſántia ſuperáre. Qui vivis & regnas cum Deo Patre: in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. Amen.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Hedvvigis regiis clara natálibus, innocéntia tamen vitæ longè clárior, ſanctæ Eliſabéthæ filiæ regis Hungáriæ matértera, Berthóldi & Agnétis Morávia marchiónum filia, ánimi ab ineúnte ætáte moderatiónem prótulit; adhuc enim puéllula puerílibus abſtínuit; & duodénnis Henrico Polóniæ Duci à paréntibus núptui trádita, thálami fide ſanctè ſervàta,

Ff 5 pro-

Digitized by Google

prolem inde ſuſcéptam in Dei timóre erudívit. Ut autem commódiùs Deo vacáret, ex pari voto & conſénſu unánimi ad ſeparatiónem thori virum indúxit; quo defúncto, ipſa in monaſtério Trebnicénſi Deo, quem aſsíduis précibus exoráverat, inſpiránte, Ciſterciénſem devóta ſumpſit hábitum; in eóque contemplatióni inténta, divínis Officiis & Miſsárum ſolémniis à ſolis ortu ad merídiem uſque aſsídua aſsíſtens, antíquum humáni géneris hoſtem fortis contémpſit.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et dedúcet. Lectio v.

SÆculi autem commércia, ni divína, vel animárum ſalútem attíngerent, audíre, vel loqui non ſuſtínuit: prudéntia in agéndis ſic emícuit, ut neque excéſſus eſſet in modo, nec error in órdine, comis alióqui, & manſuéta in próximum. Grandem autem de ſe triúmphum jejúniis & vigíliis, veſtiúmque aſperitáte auſtéra carnem mácerans, reportávit: hinc ſublimióribus florens virtútibus Chriſtiánis, conſiliórum gravitáte, animíque candóre & quiéte in exímium religióſæ pietátis eváſit exémplar: ómnibus ſe ultrò ſubjícere, atque vilióra præ céteris moniálibus alácriter múnia ſubíre; paupéribus étiam flexo genu miniſtráre, leproſórum pedes ablúere & oſculári ipſi familiáre erat, neque illórum úlcera ſánie manántia ſui victrix abhórruit.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà. Lectio vi.

MIra fuit ejus patiéntia, animíque conſtántia; præcípuè verò in morte Henrici Ducis Siléſiæ, ſui, quem matérnè diligébat, filii in bello à Tártaris cæſi enítuit, pótiùs enim grátias Deo, quàm filio lácrymas réddidit. Miraculórum dénique glória percrébuit: púerum enim demérſum, & molendíni rotis alliſum, & prorſus attritum, invocáta, vitæ reſtítuit, alíaque præſtitit, ut ritè iis Clemens quartus probátis, Sanctórum número eam adſcripſerit, ejúſque feſtum in Polónia, ubi præcípua veneratióne uti Patróna cólitur, die decimaquínta Octóbris celebrári concéſſerit; quod deínde ut decimaſéptima in tota Eccléſia fieret, Innocéntius undécimus ampliávit.

℟. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipſa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. Símile eſt regnum cœlórum theſáuro. de Communi nec Virg. nec Mart. lxxii.

Veſperæ duplices de S. Luca Euangeliſta, in quibus non fit commem. de præced.

DIE XVIII. OCTOBRIS.

In feſto S. Lucæ Euangeliſtæ.

Duplex ii. Claſſis.

Omnia de Communi Apoſtolorum, præter Orationem & Lectiones, ut infrà. Oratio.

INtervéniat pro nobis, quæſumus Dómine, ſanctus tuus Lucas Euangeliſta: qui crucis mortificatiónem júgiter in ſuo córpore pro tui nóminis honóre portávit. Per Dóminum.

In

Digitized by Google

In primo Noct. leguntur Lectiones Ezechielis Prophetæ, poſitæ in Communi Euangeliſtarum. xiii.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro S. Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Lectio iv.

Lucas, médicus Antiochénſis, ut ejus ſcripta indicant, Græci ſermónis non ignárus, fuit ſectátor Apóſtoli Pauli, & omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripſit Euangélium, de quo idem Paulus: Míſimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus eſt in Euangélio per omnes Eccléſias. Et ad Coloſſénſes: Salútat vos Lucas médicus chariſſimus. Et ad Timótheum: Lucas eſt mecum ſolus. Aliud quoque édidit volúmen egrégium, quod título, Acta Apoſtolórum, prænotátur: cujus hiſtória uſque ad biénnium Romæ commorántis Pauli pervénit, id eſt, uſque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intellígimus, in eádem urbe librum eſſe compóſitum.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſpléndidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti.

Lectio v.

Igitur períodos Pauli & Theclæ, & totam baptizáti Leónis fábulam, inter apócryphas ſcriptúras computámus. Quale enim eſt, ut individúuus comes Apóſtoli, inter céteras ejus res hoc ſolum ignoráverit? Sed & Tertulliánus vicínus eórum témporum refert, Presbyterum quemdam in Aſia amatórem Apóſtoli Pauli, convictum à Joánne, quòd auctor eſſet libri, & confeſſum ſe hoc Pauli amóre feciſſe, & ob id loco excidíſſe. Quidam ſuſpicántur, quotieſcúmque in epiſtolis ſuis Paulus dicit, Juxta Euangélium meum; de Lucæ ſignificáre volúmine.

℟. Beáti eſtis cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Lucam autem non ſolùm ab Apóſtolo Paulo didiciſſe Euangélium, qui cum Dómino in carne non fúerat, ſed à céteris Apóſtolis: quod ipſe quoque in princípio ſui volúminis declárat, dicens: Sicut tradidérunt nobis, qui à princípio ipſi vidérunt, & miniſtri fuérunt ſermónis. Igitur Euangélium, ſicut audíerat, ſcripſit: Acta verò Apoſtolórum, ſicut víderat, ipſe compóſuit. Vixit octogínta & quátuor annos, uxórem non habens: ſepúltus eſt Conſtantinópoli: ad quam urbem vigéſimo Conſtantíni anno oſſa ejus cum relíquiis Andréæ Apóſtoli tranſláta ſunt de Achaia.

℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Modò.

Glória Patri. Modò.

[illegible] tio Nocturno, Homilia [illegible] in Evangel. [illegible] designávit Dóminus. [illegible] de [illegible] xv.

DIE XIX. OCTOBRIS.

[illegible] Alcantara [illegible]

[illegible] minus.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontif. præter Orationem & Lectiones ii Noct.

Aña. **Similábo eum viro ſapiénti, qui ædificávit domum ſuam ſupra petram.**

℣. **Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.**

℟. **Stolam glóriæ índuit eum.**

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Confeſsórem tuum admirábilis pœniténtiæ, & altíſſimæ contemplatiónis múnere illuſtráre dignátus es: da nobis, quæſumus; ut ejus ſuffragántibus méritis carne mortificáti facíliùs cœléſtia capiámus. Per Dóminum.

In Hymno ad Matutinum & ad ſecundas Veſperas dicitur,

Hac die lætus méruit ſuprémos Laudis honóres.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Petrus Alcántaræ in Hiſpánia, nobílibus paréntibus natus, à téneris annis futúræ ſanctitátis indícia præbuit. Décimo ſexto ætátis anno Ordinem Minórum ingréſſus, ſe ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Tum munus Concionatóris ex obediéntia exércens, innúmeros à vítiis ad veram pœniténtiam tradúxit. Primævum ſancti Franciſci Inſtitútum exactíſſimè reparáre cúpiens, ope divína fretus, & Apoſtólica munítus auctoritáte, anguſtíſſimum & paupérrimum cœnóbium juxta Pedróſum fundávit, quod vitæ genus aſpérrimum ibi felíciter cœptum, per divérſas Hiſpániæ províncias uſque ad Indias miríficè propagátum fuit. Sanctæ Teréſiæ, cujus probáverat ſpíritum, in promovénda Carmelitárum reformatióne adjútor fuit. Ipſa autem à Deo edócta, quòd Petri nómine nihil quiſquam péteret, quin prótinus exaudirétur, ejus précibus ſe commendáre, & ipſum adhuc viventem Sanctum appellàre conſuévit.

℟. **Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.**

℣. **Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.**

Lectio v.

Príncipum obséquia, qui ipſum velut oráculum conſulébant, ſumma humilitáte declínans, Cárolo quinto Imperatóri à confeſſiónibus eſſe recusávit. Paupertátis rigidíſſimus cuſtos una túnica, qua nulla detérior eſſet, conténtus erat. Puritátem ita cóluit, ut à fratre in extrémo morbo ſibi inſerviénte, nec léviter quidem tangi paſſus ſit. Corpus ſuum perpétuis vigíliis, jejúniis, flagéllis, frígore, nuditáte, atque omni génere aſperitátum in ſervitútem redégit, cum quo pactum iníerat, ne ullam in hoc ſæculo ei réquiem præbéret. Cháritas Dei, & próximi in ejus corde diffúſa, tantum quandóque excitábat incéndium, ut è cellæ angúſtiis in apértum campum proſilíre, aeríſque refrigério concéptum ardórem temperáre cogerétur.

℟. **Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.**

℣. In-

Digitized by Google

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

GRátia contemplatiónis admirábilis in eo fuit, qua cùm aſsíduè ſpíritus reficerétur, intérdum áccidit, ut ab omni cibo & potu plúribus diébus abſtinúerit. In áera frequénter ſublátus, miro fulgóre coruſcáre viſus eſt. Rápidos flúvios ſicco pede trajécit. Fratres in extréma penúria cœlitùs deláta alimónia cibávit. Báculus ab ipſo terræ defixus, mox in víridem ficúlneam excrévit. Cùm noctu iter ágeret denſa nive cadénte, dirutam domum ſine tecto ingréſſus eſt, eique nix in áere péndula pro tecto fuit, ne illíus cópia ſuffocarétur. Dono prophetíæ, ac diſcretiónis ſpirítuum imbútum fuiſſe, ſancta Teréſia teſtátur. Dénique annum agens ſexagéſimum tértium, hora qua prædíxerat, migrávit ad Dóminum, mirábili viſióne, Sanctorúmque præséntia confortátus, quem eódem moménto in cœlum ferri beáta Teréſia procul diſtans vidit; cui póſteà appárens dixit: O felix pœniténtia, quæ tantam mihi proméruit glóriam. Poſt mortem verò plúrimis miráculis cláruit, & à Clemente nono Sanctórum número adſcriptus eſt.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Euangel. Nolíte timére. cum Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri, ut in Communi Confeſſoris non Pontificis. lvi.

DIE XXI. OCTOBRIS.

Sancti Hilarionis Abbatis [illegible]

Ant. Similábo eum. ℣. Amávit eum. l. Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus Dómine, beáti Hilariónis Abbátis commendet: ut quod noſtris méritis non valémus, ejus patrocínio aſſequámur. Per Dóminum.

Pro comm[illegible] SS. [illegible] & ſociarum in Ve[illegible] [illegible] Ant[illegible] Prudéntes vírgines, aptáte veſtras lámpades: ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi. Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine Deus noſter, ſanctárum vírginum & mártyrum tuárum, Urſulæ & ſociárum ejus, palmas inceſsábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póſſumus celebráre, humílibus ſaltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum. Lectio.

HIlárion ortus Tabáthæ in Palæſtína ex paréntibus infidélibus, Alexandríam miſſus ſtudiórum cauſa, ibi morum & ingénii laude flóruit: ac Jeſu Chriſti ſuſcépta religióne, in fide & charitáte mirabíliter profécit. Frequens enim erat in Eccléſia, aſsíduus in jejúnio & oratióne: omnes voluptátum illécebras, & terrenárum rerum cupiditátes contemnébat. Cùm autem Antónii nomen in Ægypto celebérrimum eſſet, ejus vidéndi ſtúdio in ſolitúdinem conténdit: apud quem duóbus ménſibus omnem ejus vitæ ratiónem didícit. Domum revérſus, mórtuis paréntibus, facultátes ſuas paupéribus dilargítus eſt: necdum quintumdécimum annum egréſſus, rediit in ſolitúdinem, ubi extrúcta exígua caſa, quæ vix ipſum cí-

Digitized by Google

[illegible]tio Nocturno, Homilia [illegible] Papæ in Evangel. [illegible] eſignávit Dóminus. de [illegible] xv.

DIE XIX. OCTOBRIS.

[illegible] Alcantara [illegible]

[illegible]

[illegible] minus.

[illegible] Communi Confeſſ. [illegible] non P[illegible]n[illegible]if. [illegible]ter Orationem & Lectiones [illegible] Noct.

Aña. Similábo eum viro ſapiénti, qui ædificávit domum ſuam ſupra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Confeſsórem tuum admirábilis pœniténtiæ, & altíſſimæ contemplatiónis múnere illuſtráre dignátus es: da nobis, quæſumus; ut ejùs ſuffragántibus méritis carne mortificáti faciliùs cœléſtia capiámus. Per Dóminum.

In Hymno ad Matutinum & ad ſecundas Veſperas dicatur, Hac die lætus méruit ſuprémos Laudis honóres.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Petrus Alcántaræ in Hiſpánia, nobílibus paréntibus natus, à téneris annis futúræ ſanctitátis indícia præbuit. Décimo ſexto ætátis anno Ordinem Minórum ingréſſus, ſe ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Tum munus Concionatóris ex obediéntia exércens, innúmeros à vítiis ad veram pœniténtiam tradúxit. Primævum ſancti Franciſci Inſtitútum exactíſſimè reparáre cúpiens, ope divína fretus, & Apoſtólica munítus auctoritáte, anguſtíſſimum & paupérrimum cœnóbium juxta Pedróſum fundávit, quod vitæ genus aſpérrimum ibi felíciter cœptum, per divérſas Hiſpániæ províncias uſque ad Indias miríficè propagátum fuit. Sanctæ Teréſiæ, cujus probáverat ſpíritum, in promovénda Carmelitárum reformatióne adjútor fuit. Ipſa autem à Deo edócta, quòd Petri nómine nihil quiſquam péteret, quin prótinus exaudirétur, ejus précibus ſe commendáre, & ipſum adhuc vivéntem Sanctum appelláre conſuévit.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Príncipum obſéquia, qui ipſum velut oráculum conſulébant, ſumma humilitáte declínans, Cárolo quinto Imperatóri à confeſſiónibus eſſe recuſávit. Paupertátis rigidíſſimus cuſtos una túnica, qua nulla detérior eſſet, conténtus erat. Puritátem ita cóluit, ut à fratre in extrémo morbo ſibi inſerviénte, nec léviter quidem tangi paſſus ſit. Corpus ſuum perpétuis vigíliis, jejúniis, flagéllis, frígore, nuditáte, atque omni génere aſperitátum in ſervitútem redégit, cum quo pactum iníerat, ne ullam in hoc ſæculo ei réquiem præbéret. Cháritas Dei, & próximi in ejus corde diffúſa, tantum quandóque excitábat incéndium, ut è cellæ anguſtiis in apértum campum proſilíre, aeríſque refrigério concéptum ardórem temperáre cogerétur.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. In-

Digitized by Google

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

GRátia contemplatiónis admirábilis in eo fuit, qua cùm aſsíduè ſpíritus reficerétur, intérdum áccidit, ut ab omni cibo & potu plúribus diébus abſtinúerit. In áera frequénter ſublátus, miro fulgóre coruſcáre viſus eſt. Rápidos flúvios ſicco pede trajécit. Fratres in extréma penúria cœlitùs deláta alimónia cibávit. Báculus ab ipſo terræ defixus, mox in víridem ficúlneam excrévit. Cùm noctu iter ágeret denſa nive cadénte, dirutam domum ſine tecto ingréſſus eſt, eíque nix in áere péndula pro tecto fuit, ne illíus cópia ſuffocarétur. Dono prophetíæ, ac diſcretiónis ſpiríтuum imbútum fuiſſe, ſancta Teréſia teſtátur. Dénique annum agens ſexagéſimum tértium, hora qua prædíxerat, migrávit ad Dóminum, mirábili viſióne, Sanctorúmque præséntia confortátus, quem eódem moménto in cœlum ferri beáta Teréſia procul diſtans vidit; cui póſteà appárens dixit: O felix pœniténtia, quæ tantam mihi prométuit glóriam. Poſt mortem verò plúrimis miráculis cláruit, & à Cleménte nono Sanctórum número adſcriptus eſt.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Euangel. Nolite timére. cum Homilia venerabilis Bedæ Preſbyteri. ut in Communi Confeſſoris non Pontificis. lvi.

DIE XXI. OCTOBRIS.

Sancti Hilarionis Abbatis.

Ant. Similábo eum. ℣. Amávit eum. l. Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus Dómine, beáti Hilariónis Abbátis comméndet: ut quod noſtris méritis non valémus, ejus patrocínio aſſequámur. Per Dóminum.

Pro commem. SS. Urſulæ & [illegible] in Veſperis [illegible] Antiphona. Prudéntes vírgines, aptáte veſtras lámpades: ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi. Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine Deus noſter, ſanctárum vírginum & mártyrum tuárum, Urſulæ & ſociárum ejus, palmas inceſsábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póſſumus celebráre, humílibus ſaltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum. Lectio i.

HIlárion ortus Tabáthæ in Palæſtina ex paréntibus infidélibus, Alexandríam miſſus ſtudiórum cauſa, ibi morum & ingénii laude flóruit: ac Jeſu Chriſti ſuſcépta religióne, in fide & charitáte mirabíliter profécit. Frequens enim erat in Eccléſia, aſsíduus in jejúnio & oratióne: omnes voluptátum illécebras, & terrenárum rerum cupiditátes contemnébat. Cùm autem Antónii nomen in Ægypto celebérrimum eſſet, ejus vidéndi ſtúdio in ſolitúdinem conténdit: apud quem duóbus ménſibus omnem ejus vitæ ratiónem dídicit. Domum revérſus, mórtuis paréntibus, facultátes ſuas paupéribus dilargítus eſt: necdum quintumdécimum annum egréſſus, rediit in ſolitúdinem, ubi extrúcta exígua caſa, quæ vix ipſum cáperet,

Digitized by Google

peret, humi cubábat. Nec verò ſaccum, quo ſemel amíctus eſt, umquam aut lavit, aut mutávit, cùm ſupervacáneum eſſe díceret, mundítias in cilício quærere.

Lectio iii.

IN ſanctárum litterárum lectióne & meditatióne multus erat. Paucas ficus & ſuccum herbárum ad victum adhibébat, nec illis ante ſolis occáſum veſcebátur. Continéntia & humilitáte fuit incredíbili. Quibus, aliiſque virtútibus várias horribiléſque tentatiónes diáboli ſuperávit, & innumerábiles dæmones in multis orbis terræ pártibus ex hóminum corpóribus ejécit. Qui octogéſimum annum agens, multis ædificátis monaſtériis, & clarus miráculis, in morbum incidit: cujus vi, cùm extrémo penè ſpíritu conflictarétur, dicébat: Egrédere, quid times? egrédere ánima mea, quid dúbitas? ſeptuagínta propè annis ſervíſti Chriſto, & mortem times? Quibus in verbis ſpíritum exhalávit.

Te Deum laudámus. 12.

DIE XXII. OCTOBRIS.

In feſto B. Joannis Boni Mantuani Confeſſ.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontif. præter ea quæ ſequuntur.

Oratio.

ADéſto Dómine ſupplicatiónibus noſtris, quas in beáti Joánnis Boni Confeſsóris tui ſolemnitáte deférimus: ut qui noſtræ juſtítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

JOánnes Bonus Mántuæ nóbili génere natus, júvenis amíſſo patre hiſtriónium exércuit; ſed gravi morbo corréptus, de mutánda vitæ ratióne, ac núntio rebus humánis remittédo, votum ſuſcépit. Confirmáta valetúdine, patrimónium in páuperes erogávit. Mox in Æmíliam proféctus, ad colles Apennínos primo à Cæséna milliário, auſterióris vitæ cauſa ſe intra ſpelúncam abdidit. Cùm autem aliquándo dæmonis inſtínctu impúro libídinis ardóre æſtuáret, voluptátis ſenſum inuſitáto cruciátu repréſſit. Nam ſibi cálamos acutíſſimos ſub únguibus infigens, manus lápidi ita incúſſit, ut acúleis altè penetrántibus, præ dolóris veheméntia humi prócidens, exánimis tríduo jacúerit. Verùm cœléſti voce recreátus, divinitúſque perſanátus, omni impóſterum fœdo voluptátum incitaménto cáruit. Cùm autem ſanctitátis ejus fama lóngiùs manáret, ac multi ad eum pietátis ſtúdio concúrrerent, ea in ſolitúdine ſub inſtitúto ſancti Patris Auguſtíni monaſtérium extrúxit. Unde, cœnóbiis paſſim ædificátis, brevì per Itáliam Auguſtiniána diſciplína mirificè propagáta eſt.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

EA fuit abſtinéntia, ut carnem numquam guſtáverit, ac ter in annum quadragínta diérum jejúnium ſerváverit. Primum, ſtatúto ab Eccléſia témpore, cujus inítio panem trium unciárum in minútas dívidens partículas, ſíngulis diébus unam ex iis tantùm ſume-

me-

Digitized by Google

mébat, uſque ad Fériam quintam in cœna Dómini, qua die quidquid ſupérerat, fuſis précibus ádeò multiplicábat, ut ómnibus ſodálibus abúnde ſufficéret. Alterum jejúnium ab Octáva Páſchatis ad feſtum Pentecóſtes extendébat, ſola Euchariſtíæ communióne conténtus. Tértium, quo paucis dumtáxat fabárum granis per hiemem victitábat; réliquo anni témpore, ſecúnda, quarta & ſexta féria, pane ſolo & aqua vitam tólerans. Præter cilíciū, aſpérrimo accúbitu utebátur: duas enim in tugúrio fóveas hábuit, álteram acútis ſúdibus horréntem, ubi nudáto córpore cúbitans, Chriſti Dómini cruciátus meditabátur: álteram ex parte declivióren, ubi caput reclinábat; ibíque jacens, oratióne Domínica & Salutatióne Angélica ducénties recitátis, ſtípiti incúmbens, cui pro pulvíno truncum adaptáverat, breves ſomnos capiébat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Multa futúra divíno ſpíritu prædixit, atque íntima córdium penetrávit. In quibus illud inſígne cóntigit, quòd cùm unus ex ſuis de Euchariſtía minus rectè ſentíret, cyathum aqua plenum è próximo fonte ei porréxit: quem cùm ille hauſíſſet, ac numquam tam ſuáve vinum ſe deguſtáſſe affirmáret; eo miráculo ineffábilem panis & vini in Sacraménto converſiónem non credénti perſuáſit. Précibus inténtus, Domínicæ Paſſiónis aſsídua meditatióne proméruit, ut illi clementíſſimus Dóminus ſacroſáncta vúlnera tractánda atque oſculánda præbéret. Semel inter orándum, adoleſcéntulum, deſeréndi institúti conſilium inivíſſe cognóvit. Itaque de ſalúte illíus ſollícitus, coram Frátribus luculéntum ignem juſſit excitári, mox nudis pédibus per prunas, atque inter flammárum volúmina illæſus deámbulans; ſimília præſtáre Deum iis, qui in ejus cultu atque obſéquio permanérent, prædicábat. Dénique multis miráculis clarus, Angeli juſſu Mántuam revérſus, ubi & mórtuum ad vitam revocávit, octogenário major, qua prædíxerat hora obdormívit in Dómino, décimo Kaléndas Novémbris, anno ſalútis millésimo ducentéſimo quadrageſimo nono.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel. Sint lumbi veſtri. de Communi Confeſſoris non Pontificis. iii.

DIE XXV. OCTOBRIS.

SS. mart. Chryſanthi & Dariæ, Antiphona. Iſtórum eſt.

℣. Lætámini in Dómino. de Communi plurimorum Martyrum. xxvi.

Oratio.

Beatórum mártyrum tuórum, Dómine, Chryſánthi & Daríæ, quæſumus adſit nobis orátio: ut quos venerámur obſéquio, eórum pium júgiter experiámur auxílium. Per Dóminum.

Lectio ii.

Chryſánthus & Daría cónjuges, nóbili génere na-

tí,

ti, fide étiam clarióres, quam Daría, maríti ópera, cum Baptíſmo ſuſcéperat: Romæ innúmerábilem hóminum multitúdinem, hæc mulíerum, ille virórum ad Chriſtum convertérunt. Quare Celerínus Præféctus comprehénſos trádidit Cláudio Tribúno, qui juſſit à milítibus Chryſánthum vinctum cruciátibus torquéri: ſed víncula ómnia reſolúta ſunt: mox cómpedes, in quos conjéctus fúerat, confrácti.

Lectio ii.

Deinde bovis cório inclúſum, in ardentíſſimo ſole conſtítuunt; tum pédibus ac mánibus caténa conſtríctis, in obſcúrum cárcerem detrúdunt: ubi ſolútis caténis clariſſima lux locum illuſtrávit. Daría verò in lupánar compúlſa, leónis tutéla, dum in oratióne defixa eſt, à contumélia divínitùs defénſa eſt. Dénique in arenáriam, quæ eſt via Salária, utérque ductus, effóſſa terra, lapídibus óbruti, parem martyrii corónam adépti ſunt.

Te Deum laudámus. 12.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

S. Euariſti Papæ & martyris.

Aña. Iſte ſanctus.

℣. Glória & honóre. xvi.

Oratio

Infirmitátem noſtram réſpice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Euaríſti mártyris tui atque Pontíficis intercéſſio glorióſa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iii.

Euaríſtus Græcus ex Judæo patre, Trajáno Imperatóre Pontificátum geſſit. Qui Eccleſiárum títulos urbis Romæ Presbyteris divíſit: & ordinávit, ut ſeptem Diáconi Epíſcopum cuſtodírent, dum Euangélicæ prædicatiónis offício fungeréntur. Idem conſtítuit ex traditióne Apoſtólica, ut matrimónium públicè celebrétur, & Sacerdótis benedíctio adhibeátur. Præfuit Eccléſiæ annos novem, menſes tres: Presbyteris decem & ſeptem, Diáconis duóbus, Epíſcopis quíndecim, quater menſe Decémbri ordinátis. Martyrio coronátus, prope ſepúlchrum Príncipis Apoſtolórum in Vaticáno ſepúltus eſt séptimo Kaléndas Novémbris.

Te Deum laudámus. 12.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

In Vigilia Apoſtolórum Simónis & Judæ.

Léctio S. Euangelii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Ego ſum vitis vera: & Pater meus agrícola eſt. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 80. in Joannem.

Iſte locus Euangélicus, fratres, ubi ſe dicit Dóminus vitem, & diſcípulos ſuos pálmites, ſecúndùm hoc dicit, quod eſt caput Eccléſiæ, noſque membra ejus, mediátor Dei & hóminum homo Chriſtus Jeſus. Uníus quippe natúræ ſunt vitis, & pálmites. Propter quod cùm eſſet Déus, cujus natúræ non ſumus, factus eſt homo, ut in illo eſſet vitis humána natúra, cujus & nos hómines pálmites eſſe poſſémus.

Reſponſoria ut in Feria occurrenti.

Lectio ii.

Quid ergo eſt, Ego ſum vitis vera? Numquid ut adderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde iſta ſimilitúdo transláta eſt? Sic enim dícitur vitis per ſimilitúdinem, non per proprietátem: quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, & cétera hujúſmodi, quæ

Digitized by Google

quæ magis ipſa ſunt vera, ex quibus ducúntur iſtæ ſimilitúdines, non proprietátes. Sed cùm dicit, Ego ſum vitis vera: ab illa ſe útique diſcérnit, cui dícitur: Quómodo convérſa es in amaritúdinem vitis aliéna? Nam quo pacto eſt vitis vera, quæ expectáta eſt ut fáceret uvam, fecit autem ſpinas? Lectio iii.

EGo ſum, inquit, vitis vera: & Pater meus agrícola eſt. Numquid unum ſunt agrícola, & vitis? Secúndùm hoc ergo vitis Chriſtus, ſecúndùm quod ait: Pater major me eſt. Secúndùm autem id quod ait: Ego & Pater unum ſumus, & ipſe agrícola eſt: nec talis, quales ſunt qui extrínſecùs operándo exhibent miniſtérium: ſed talis, ut det étiam intrínſecùs increméntum. Nam neque qui plantat, eſt áliquid, neque qui rigat: ſed, qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus eſt Chriſtus, quia Deus erat Verbum: unde ipſe & Pater unum ſunt: &, ſi Verbum caro factum eſt, quod non erat, manet quod erat.

In Laudibus dicuntur Preces feriales flexis génibus, ut ſuprà. 44. Oratio.

COncéde, quæſumus omnípotens Deus: ut ſicut Apoſtolórum tuórum Simónis & Judæ glorióſa natalítia prævenímus; ſic ad tua beneficia promerénda, Majeſtátem tuam pro nobis ipſi prævéniant. Per Dóminum.

Veſperæ de ſequenti Feſto.

DIE XXVIII. OCTOBRIS.

In feſto SS. Apoſtolorum Simonis & Judæ.

Duplex ſecundæ Claſſis.

Omnia de Communi Apoſtolorum, præter Orationem, & Lectiones.

Oratio.

DEus, qui nos per beátos Apóſtolos tuos Simónem & Judam ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuíſti: da nobis eórum glóriam ſempitérnam & proficiéndo celebráre, & celebrándo profícere. Per Dóminum.

In primo Nocturno

Incipit Epíſtola Cathólica beáti Judæ Apóſtoli.

Lectio i.

JUdas Jeſu Chriſti ſervus, frater autem Jacóbi, his qui ſunt in Deo Patre diléctis, & Chriſto Jeſu conſervátis, & vocátis. Miſericórdia vobis, & pax, & cháritas adimpleátur. Chariſſimi, omnem ſollicitúdinem fáciens ſcribéndi vobis de commúni veſtra ſalúte, necéſſe hábui ſcríbere vobis: déprecans ſupercertári ſemel tráditæ Sanctis fidei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præſcripti ſunt in hoc judícium) impii, Dei noſtri grátiam transferéntes in luxúriam, & ſolum Dominatórem, & Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum negántes.

℟. Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: Eſtóte ergo prudéntes ſicut ſerpéntes, & símplices ſicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis ſitis. Eſtóte. Lectio ii.

COmmonére autem vos volo, ſciéntes ſemel ómnia, quóniam Jeſus pópulum de terra Ægypti ſalvans, ſecúndò eos, qui non crediderunt, pérdidit: ángelos verò, qui non ſervavérunt ſuum principátum, ſed dereliquérunt ſuum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis ſub calígine reſervávit. Sicut Sódoma & Gomórrha, & finítimæ civitátes ſimili modo exfornicátæ, & abeúntes poſt carnem álteram, factæ ſunt exémplum, ignis ætérni pœnam ſuſtinéntes. Simíliter & hi carnem quidem mácu-

Digitized by Google

máculant, dominatiónem autem ſpernunt, majeſtátem autem bleſphémant.

℟. Tóllite jugum meum ſuper vos, dicit Dóminus, & díſcite à me, quia mitis ſum, & húmilis corde: * Jugum enim meum ſuáve eſt, & onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus veſtris. Jugum enim.

Lectio iii.

Cum Míchael Archángelus cum diábolo díſputans altercarétur de Móyſi córpore, non eſt auſus judícium inférre blaſphémiæ; ſed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem, quæcúmque quidem ignórant, blaſphémant: quæcúmque autem naturáliter tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, & erróre Bálaam mercéde effúſi ſunt, & in contradictióne Core periérunt. Hi ſunt in épulis ſuis máculæ convivántes ſine timóre, ſemetípſos paſcéntes, nubes ſine aqua, quæ à ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuóſæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris deſpumántes ſuas confuſiónes, ſídera errántia: quibus procélla tenebrárum ſerváta eſt in ætérnum.

℟. Dum ſtetéritis ante reges & præſides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos eſtis, qui loquímini: ſed ſpíritus Patris veſtri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Simon Chananæus, qui & Zelótes; & Thaddæus, qui & Judas Jacóbi appellátur in Euangélio, unius ex cathólicis Epiſtolis ſcriptor, hic Meſopotámiam, ille Ægyptum Euangélica prædicatióne peragrávit. Póſteà in Pérſidem conveniéntes, cùm innumerábiles fílios Jeſu Chriſto peperíſſent, fidémque in vaſtíſſimis illis regiónibus, & efferátis Géntibus diſſemináſſent; doctrína & miráculis, ac dénique glorióſo martyrio, ſimul ſanctíſſimum Jeſu Chriſti nomen illuſtrárunt.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſpléndidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti ſunt.

Sermo S. Gregórii Papæ.
Homil. 30. in Euang. poſt med.

Lectio v.

Scriptum eſt: Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum ſunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum ſermo ſapiéntiæ, álii ſermo ſciéntiæ ſecúndùm eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia ſanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii diſcrétio ſpirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio ſermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens ſíngulis prout vult.

℟. Beáti eſtis, cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte, & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis. ℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Digitized by Google

Lectio vi.

Quot ergo ſunt bona prædicántium, tot ſunt ornaménta cœlórum. Hinc rurſus ſcriptum eſt: Verbo Dómini cœli firmáti ſunt. Verbum enim Dómini Fílius eſt Patris. Sed eóſdem cœlos, vidélicet ſanctos Apóſtolos, ut tota ſimul ſancta Trínitas oſtendátur operáta, repénte de ſancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de ſpíritu ſumpta eſt: quia mundi hujus poteſtátibus contraíre non præſúmerent, niſi eos ſancti Spíritus fortitúdo ſolidáſſet. Quales namque doctóres ſanctæ Eccléſiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, ſcimus: & poſt advéntum illíus cujus fortitúdinis facti ſint, conſpícimus.

℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Modò. Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Si mundus vos odit: ſcitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 87. in Joannem.

In lectióne Euangélica, quæ hanc antecédit, díxerat Dóminus: Non vos me elegíſtis: ſed ego elégi vos, & póſui vos, ut eátis, & fructum afferátis: & fructus veſter máneat: ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Hic autem dicit: Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Ac per hoc intellígere debémus, hunc eſſe fructum noſtrum, de quo ait: Ego vos elégi, ut eátis, & fructum afferátis: & fructus veſter máneat: & quod adjúnxit: Ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Tunc útique dabit nobis, ſi diligámus ínvicem, cùm & hoc ipſum ipſe déderit nobis, qui nos elégit non habéntes fructum, quia non eum nos elegerámus, & póſuit nos, ut fructum afferámus, hoc eſt, ínvicem diligámus.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amici Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Bno. Quorum feſtum cólimus.

Lectio viii.

Cháritas ergo eſt fructus noſter, quam definit Apóſtolus, de corde puro, & conſciéntia bona, & fide non ficta. Hac dilígimus ínvicem, hac dilígimus Deum: neque enim vera dilectióne diligerémus ínvicem, niſi diligéntes Deum. Díligit enim unuſquíſque próximum ſuum, tamquam ſeípſum, ſi díligit Deum: nam ſi non díligit Deum, non díligit ſeípſum. In his enim duóbus præcéptis charitátis, tota Lex pendet, & Prophétæ. Hic eſt fructus noſter. De fructu itaque nobis mandans. Hæc mando, inquit, vobis, ut diligátis ínvicem. Unde & Apóſtolus Paulus, cùm contra ópera carnis commendáre fructum ſpíritus vellet, à cápite hoc póſuit: Fructus, inquit, ſpíritus, chháritas eſt: ac deínde cétera, tamquam ex iſto cápite exórta, & religáta contéxuit,

Digitized by Google

xuit, quæ ſunt, gáudium, pax, longanímitas, benígnitas, bónitas, fides, manſuetúdo, continéntia, cáſtitas.

℟. Iſti ſunt viri ſancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam ſempitérnam: * Quorum doctrina fulget Eccléſia, ut ſole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam. Quorum doctrína. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Quis autem benè gaudet, qui bonum non díligit unde gaudet? Quis pacem veram, niſi cum illo poteſt habére, quem veráciter díligit? Quis eſt longánimis in bono ópere perſeveránter manéndo, niſi férveat diligéndo? Quis eſt benígnus, niſi díligat, cui opitulátur? Quis bonus, niſi diligéndo efficiátur? Quis ſalúbriter fidélis, niſi ea fide, quæ per dilectiónem operátur? Quis utíliter manſuétus, cui non diléctio moderétur? Quis ab eo contínet unde turpátur, niſi díligat unde honeſtátur? Méritò itaque magíſter bonus dilectiónem ſic ſæpè commèndat, tamquam ſola præcipiénda ſit, ſine qua non poſſunt prodéſſe cétera bona, & quæ non poteſt habéri ſine céteris bonis, quibus homo efficitur bonus.

Te Deum laudámus. 12.

DIE XXXI. OCTOBRIS.

In Vigilia Omnium Sanctorũ.

Tres Lectiones leguntur de Homilia S. Ambroſii Epiſcopi in Euangelium. Deſcendens Jeſus de monte. de Communi plurimorum Martyr. xxxvi.

Reſponſoria de Feria occurr.

In Laudibus dicuntur Preces feriales flexis genibus, ut in Pſalterio. 44. Oratio.

Domine Deus noſter, multíplica ſuper nos grátiam tuam: & quorum prævenimus glorióſa ſolémnia, tribue ſúbſequi in ſancta profeſſióne lætítiam. Per Dóminum.

FESTA NOVEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

Veſperæ de ſequenti Feſto.

Digitized by Google

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM.

Duplex primæ Claſſis.

Ad Veſperas, Antiphona. **Vidi turbam.** cum reliq. de Laudibus. 700. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum, Apoc. 7.

ECce ego Joánnes, vidi álterum Angelum aſcendéntem ab ortu ſolis, habéntem ſignum Dei vivi: & clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum eſt nocére terræ & mari, dicens: Nolíte nocére terræ & mari, neque arbóribus, quoadúſque ſignémus ſervos Dei noſtri in fróntibus eórum.

Hymnus.

PLacáre, Chriſte, ſérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad tribúnal grátiæ
Patróna Virgo póſtulat.

Et vos beáta, per novem
Diſtíncta gyros, ágmina;
Antiqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.

Apóſtoli cum Vátibus
Apud ſevérum Júdicem,
Veris reórum flétibus
Expóſcite indulgéntiam.

Vos purpuráti Mártyres,
Vos candidáti præmio
Confeſſiónis, éxules
Vocáte nos in pátriam.

Choréa caſta Vírginum,
Et quos erémus íncolas
Tranſmíſit aſtris, Cœlitum
Locáte nos in sédibus.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de finibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Paſtor regat.

Deo Patri ſit glória,
Natóque Patris único,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſempitérna ſæcula. Amē.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona. Angeli, Archángeli, Throni, & Dominatiónes, Principátus, & Poteſtátes, Virtútes cœlórum, Chérubim atque Séraphim, Patriarchæ & Prophétæ, ſancti legis Doctóres, Apóſtoli, omnes Chriſti Mártyres, ſancti Confeſsóres, Vírgines Dómini, Anachorítæ, Sanctíque omnes intercédite pro nobis.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita ſub una tribuíſti celebritáte venerári: quæſumus, ut deſiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis interceſsóribus largiáris. Per Dóminum noſtrum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

REgem regum Dóminum veníte adorémus: * Quia ipſe eſt coróna Sanctórũ ómniũ. Pſ. Veníte, exultémus. 1.

Hym. Placáre, Chriſte. ut ſup.

In primo Nocturno, Antiph. Novit Dóminus viam juſtórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte. Pſalm. 1.

BEátus vir, qui non ábiit in conſilio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit: * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et

Et erit tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo:
Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur.
Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tamquam pulvis, quam prójicit ventus à fácie terræ.
Ideò non reſúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.
Quóniam novit Dóminus viam juſtórum: * & iter impiórum períbit.
Aña. Novit Dóminus viam juſtórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.
Aña. Mirificávit Dóminus Sanctos ſuos, & exaudívit eos clamántes ad ſe. Pſalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilatáſti mihi.
Miſerére mei, * & exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.
Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.
Sacrificáte ſacrificium juſtitiæ, & ſperáte in Dómino. * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?
Signátum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine: * dediſti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.
In pace in idipſum * dórmiam & requiéſcam;
Quóniam tu Dómine ſinguláriter in ſpe * conſtituíſti me.
Antiph. Mirificávit Dóminus Sanctos ſuos, & exaudívit eos clamántes ad ſe. Aña. Admirábile eſt nomen tuum Dómine; quia glória & honóre coronáſti Sanctos tuos, & conſtituíſti eos ſuper ópera mánuum tuárum. Pſalmus 8.

Dómine Dóminus noſter, * quã admirábile eſt nomen tuũ in univérſa terra!
Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunã, & ſtellas, quæ tu fundáſti.
Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum?
Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.
Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, inſuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!
Aña. Admirábile eſt nomen tuum Dómine, quia glória & honóre coronáſti Sanctos tuos, & conſtituíſti eos ſuper ópera mánuum tuárum.
℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ex libro Apocalypſis beáti Joánnis Apóſtoli.

Lectio i. Cap. 4.

Et ecce ſedes póſita erat in cœlo, & ſupra ſedem ſedens. Et qui ſedébat ſímilis erat aſpéctui lápidis iáſpidis, & sárdinis: & iris erat in circúitu ſedis ſímilis viſióni ſmarágdinæ. Et in circúitu ſedis ſedília vigintiquátuor; &

& ſuper thronos vigintiquátuor ſenióres ſedéntes, circúamícti veſtiméntis albis, & in capítibus eórũ corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, & voces, & tonitrua: & ſeptem lámpades ardéntes ante thronum, qui ſunt ſeptem ſpíritus Dei. Et in conſpéctu ſedis tamquam mare vítreum símile cryſtállo: & in médio ſedis, & in circúitu ſedis, quátuor animália plena óculis antè & retrò. Et ánimal primum símile leóni, & ſecúndum ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quaſi hóminis, & quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, ſingula eórum habébant alas ſenas: & in circúitu, & intus plena ſunt óculis: & réquiem non habébant die ac nocte dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui eſt, & qui ventúrus eſt.

℞. Vidi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum, & elevátum, & plena erat omnis terra majeſtáte ejus: * Et ea, quæ ſub ipſo erant, replébant templum.

℣. Séraphim ſtabant ſuper illud: ſex alæ uni, & ſex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii. Cap. 5.

ET vidi in déxtera ſedéntis ſupra thronum, librum ſcriptum intus & foris, ſignátum ſigíllis ſeptem. Et vidi Angelum fortem prædicántem voce magna: Quis eſt dignus aperíre librum, & ſólvere ſignácula ejus? Et nemo póterat neque in cœlo, neque in terra, neque ſubtus terram aperíre librum, neque reſpícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus eſt aperíre librum, nec vidére eum. Et únus de ſenióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & ſólvere ſeptem ſignácula ejus. Et vidi, & ecce in médio throni, & quátuor animálium, & in médio ſeniórum, Agnum ſtantem tamquam occíſum, habéntem córnua ſeptem, & óculos ſeptem: qui ſunt ſeptem ſpíritus Dei, miſſi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera ſedéntis in throno librum. Et cùm aperuíſſet librum, quátuor animália, & vigintiquátuor ſenióres cecidérunt coram Agno, habéntes ſínguli cítharas, & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ ſunt oratiónes ſanctórum.

℞. Beáta es virgo María, Dei génitrix, quæ credidíſti Dómino: perfécta ſunt in te quæ dicta ſunt tibi: ecce exaltáta es ſuper choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum noſtrum.

℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde.

Lectio iii.

ET cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es Dómine accípere librum, & aperíre ſignácula ejus, quóniam occíſus es, & redemíſti nos Deo in ſánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne: & fecíſti nos Deo noſtro regnum, & ſacerdótes: & regnábimus ſuper terram. Et vidi, & audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & ſeniórum: & erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna: Dignus eſt Agnus, qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & ſapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo eſt, & ſuper terram, & ſub terra, & quæ ſunt in mari, & quæ in eo: omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno, & Agno: benedíctio, & honor,

&

Digitized by Google

& glória, & potéſtas in ſæcula ſæculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigínti quátuor ſenióres cecidérunt in fácies ſuas: & adoravérunt vivéntem in ſæcula ſæculórum.

℟. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi: * Et adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo Dómine. ℣. Super miſericórdia tua, & veritáte tua, quóniam magnificáſti ſuper nos nomen ſanctum tuum. Et.

Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno, Aña. Dómine, qui operáti ſunt juſtítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, & requiéſcent in monte ſancto tuo.

Pſalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua:

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbriū non accépit advérſus próximos ſuos.

Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit, * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, qui operáti ſunt juſtítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, & requiéſcent in monte ſancto tuo.

Aña. Hæc eſt generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Pſalmus 23.

Domini eſt terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Aña. Hæc eſt generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Aña. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti, & gloriámini omnes recti corde.

Pſalmus 31.

Beáti, quorum remíſſæ ſunt iniquitátes: * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * convérſus ſum in ærúmna mea, dum configitur ſpina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * & injuſtítiam meam non abſcóndi.

Dixi:

Dixi : Confitébor advérſum me injuſtítiam meam Dómino: * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamē in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & ínſtruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fieri ſicut equus, & mulus, * quibus non eſt intelléctus.

In camo, & fræno maxíllas eórum conſtrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris: * ſperántem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte juſti: * & gloriámini omnes recti corde.

Antiphona. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti, & gloriámini omnes recti corde.

℣. Exúltent juſti in conſpéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Sermo venerábilis Bedæ Presbyteri.

Serm. 18. de Sanctis. Lectio iv.

HOdie, dilectíſſimi, ómnium ſanctórum ſub una ſolemnitátis lætítia celebrámus feſtivitátem: quorum ſocietáte cœlum exúltat, quorum patrocíniis terra lætátur, triúmphis Eccléſia ſancta coronátur, quorum conféſſio quantò in paſſióne fórtior, tantò eſt clárior in honóre: quia dum crevit pugna, crevit & pugnántium glória, & martyrii triúmphus multíplici paſſiónum génere adornátur: perque gravióra tormènta, gravióra fuére & præmia: dum Cathólica mater Eccléſia, quæ per totum orbem longè latéque diffúſa eſt, in ipſo cápite ſuo Chriſto Jeſu edócta eſt contumélias, cruces, & mortem non timére: magis magiſque roboráta, non reſiſténdo, ſed perferéndo, univérſis, quos ágmine inclyto carcer pœnális inclúſit, pari & símili calóre virtútis ad geréndum certámen glóriam triumphálem inſpirávit.

℟. Præcúrſor Dómini venit, de quo ipſe teſtátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptíſta.

℣. Hic eſt Prophéta, & pluſquam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus. Lectio v.

O Verè beáta mater Eccléſia quam ſic honor divínæ dignatiónis illúminat, quam vincéntium gloriósus Mártyrum ſanguis exórnat, quam inviolátæ confeſſiónis cándida induit virgínitas. Flóribus ejus nec roſæ, nec lília deſunt. Certent nunc, chariſſimi, ſínguli, ut ad utróſque honóres ampliſſimam accípiant dignitátem, corónas, vel de virginitáte cándidas, vel de paſſióne purpúreas. In cœléſtibus caſtris pax & ácies habent flores ſuos, quibus mílites Chriſti coronántur.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem. Lectio vi.

DEi enim ineffábilis & imménſa bónitas étiam hoc provídit, ut labórum quidem tempus, & agónis non exténderet, nec longum fáceret, aut ætérnum, ſed breve, & ut ita dicam, momentáneum: ut in hac brevi & exígua vita agónes eſſent & labóres; in illa

Digitized by Google

verò, quæ ætérna eſt, corónæ & præmia meritórum: ut labóres quidem citò finiréntur, meritórum verò præmia ſine fine duràrent: ut poſt hujus mundi ténebras viſúri eſſent candidíſſimam lucem, & acceptúri majórem paſſiónum cunctárum acerbitátibus beatitúdinem, teſtánte hoc idem Apóſtolo, ubi ait: Non ſunt condígnæ paſſiónes hujus témporis ad ſuperventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

℟. Sancti mei, qui in carne póſiti, certámen habuiſtis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno, Antiph.

Timéte Dóminum omnes Sancti ejus, quóniam nihil deeſt timéntibus eum: ecce óculi Dómini ſuper juſtos, & aures ejus ad preces eórum.

Pſalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant manſuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípſum.

Exquiſivi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies veſtræ non confundéntur.

Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.

Guſtáte & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus: * beátus vir qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum omnes ſancti ejus: * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, & eſuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos: * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà eſt Dóminus iis, qui tribuláto ſunt corde: * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima: * & qui odérunt juſtum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum: * & non delínquent omnes qui ſperant in eo.

Ant. Timéte Dóminum omnes ſancti ejus, quóniam nihil deeſt timéntibus eum: ecce óculi Dómini ſuper juſtos, & aures ejus ad preces eórum.

Antiph. Dómine ſpes Sanctórum, & turris fortitúdinis eórum, dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum, & habitábunt in tabernáculo tuo in ſæcula. Pſalmus 60.

Exáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fi-

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltáſti me.
Deduxíſti me, quia factus es ſpes mea: * turris fortitúdinis à fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu Deus meus exaudíſti oratiónem meam: * dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum.
Dies ſuper dies regis adjícies: * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conſpéctu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?
Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſæculum ſæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiph. Dómine ſpes Sanctórum, & turris fortitúdinis eórum, dedíſti hæreditátem timéntibus nomen tuum, & habitábunt in tabernáculo tuo in ſæcula.

Antiph. Qui diligitis Dóminum, lætámini in Dómino, & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Pſalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínſulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.
Ignis ante ipſum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.
Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes qui adórant ſculptília: * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.
Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.
Lætámini juſti in Dómino: * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Ant. Qui diligitis Dóminum, lætámini in Dómino, & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus. ℣. Juſti autem in perpétuum vivent. ℞. Et apud Dóminum eſt merces eórum.

Lectio ſancti Euangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jeſus turbas, aſcéndit in montem; & cùm ſediſſet, acceſſérunt ad eum diſcípuli ejus. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

Lib. 1. de Sermone Dómini in monte, ſub initium.

Si quæritur quid ſignificet mons, benè intelligitur ſignificáre majóra præcépta juſtítiæ, quia minóra erant, quæ Judæis data ſunt. Unus tamen Deus per ſanctos Prophétas & fámulos ſuos ſecúndùm ordinatíſſimam diſtributiónem témporum, dedit minóra præcépta pópulo, quem adhuc timóre alligári oportébat: & per Fílium ſuum majóra pópulo, quem charitáte jam liberári convéneràt. Cùm autem minóra minóribus, majóra majóribus dantur, ab eo dantur, qui ſolus novit congruéntem ſuis

ſuis tempóribus géneri humáno exhibére medicínam.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos ſímiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et vos ſímiles.

Lectio viii.

Nec mirum eſt, quòd dantur præcépta majóra propter regnum cœlórum, & minóra data ſunt propter regnum terrénum ab eódem uno Deo, qui fecit cœlum & terram. De hac ergo juſtítia, quæ major eſt, per Prophétam dícitur: Juſtítia tua ſicut montes Dei. Et hoc benè ſigníficat, quòd ab uno magíſtro, ſolo docéndis tantis rebus idóneo, docétur in monte. Sedens autem docet, quod pértinet ad dignitátem magiſtérii. Et accédunt ad eum diſcípuli ejus, ut audiéndis illíus verbis hi eſſent étiam córpore vicinióres, qui præcéptis adimpléndis étiam ánimo propinquábant. Et apériens os ſuum docébat eos, dicens. Iſta circumlocútio, qua ſcríbitur, Et apériens os ſuum, fortáſſis ipſa mora commendat, aliquántò longiórem futúrum eſſe ſermónem. Niſi fortè non vacet, quòd nunc eum dictum eſt aperuíſſe os ſuum, quòd ipſe in lege véteri aperíre ſoléret ora Prophetárum.

℟. Média nocte clamor factus eſt: * Ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Quid ergo dicit? Beáti páuperes ſpíritu: quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum. Légimus ſcriptum de appetitióne rerum temporálium: Omnia vánitas, & præſúmptio ſpíritus. Præſúmptio autem ſpíritus, audáciam, & ſupérbiam ſigníficat. Vulgò étiam magnos ſpíritus ſupérbi habére dicúntur: & rectè, quandóquidem ſpíritus étiam ventus vocátur. Unde ſcriptum eſt: Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum. Quis verò néſciat, ſupérbos inflátos dici, tamquam vento diſténtos? Unde eſt étiam illud Apóſtoli: Sciéntia inflat, cháritas verò ædíficat. Quaprópter rectè hic intelligúntur páuperes ſpíritu: húmiles & timéntes Deum, ideſt, non habéntes inflántem ſpíritum.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus Géntibus, ſtantes ante thronum.

Pſalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis. 12. Antiph. Et omnes Angeli ſtabant in circúitu throni, & cecidérunt in conſpéctu throni in fácies ſuas, & adoravérunt Deum. Ant. Redemíſti nos Dómine Deus in ſánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne, & feciſti nos Deo noſtro regnum. Ant. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus, ágite dies lætítiæ, & confitémini illi. Ant. Hymnus ómnibus Sanctis ejus, fíliis Iſrael, pópulo appropinquánti ſibi: glória hæc eſt ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum. Apoc. 1.

Ecce ego Joánnes vidi álterum Angelum aſcendéntem ab ortu ſolis, habéntem ſignum Dei vivi: & clamávit, voce magna quátuor Angelis, quibus datum eſt nocére terræ, & mari, dicens: Nolíte nócere terræ, & mari, neque arbóribus, quoadúſque

ſigné-

Digitized by Google

ſignémus ſervos Dei noſtri in fróntibus eórum.

Hymnus.

Salútis ætérnæ Dator,
Jeſu redémptis ſúbveni:
Virgo Parens cleméntiæ
Dona ſalútem sérvulis.

Vos Angelórum míllia,
Patrúmque cœtus, ágmina
Canóra Vatum; vos reis
Precámini indulgéntiam.

Baptiſta Chriſti prævius,
Summíſque cœli cláviger,
Cum céteris Apóſtolis
Nexus resólvant críminum.

Cohors triúmphans Mártyrū,
Almus Sacerdótum Chorus,
Et Virginális cáſtitas
Noſtros reátus ábluant.

Quicúmque in alta síderum
Regnátis aula príncipes,
Favéte votis súpplicum,
Qui dona cœli flágitant.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſæculórum ſæcula. Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Te glorióſus Apoſtolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exércitus, te omnes Sancti & elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas unus Deus.

Oratio.

Omnipotens ſempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita ſub una tribuíſti celebritáte venerári: quæſumus, ut deſiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis interceſsóribus largiáris. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Et omnes Angeli.

Capitul. Ecce ego Joánnes.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte juſti. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exúltent juſti in conſpéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona.

Redemíſti nos.

Capitulum. Apoc. 7. c

Poſt hæc vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat ex ómnibus Géntibus, & tríbubus, & pópulis, & linguis, ſtantes ante thronum Dei, in conſpéctu Agni, amícti ſtolis albis, & palmæ in mánibus eórum.

℟. breve. Exúltent juſti, * In conſpéctu Dei. Exúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conſpéctu. Glória Patri. Exúltent. ℣. Juſti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum eſt merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus.

Capitulum. Apoc. 7. c

Benedíctio, & cláritas, & ſapiéntia, & gratiárum áctio, honor, virtus, & fortitúdo Deo noſtro, in ſæcula ſæculórum, Amen.

℟. breve. Juſti autem, * In perpétuum vivent. Juſti autem. ℣. Et apud Dóminum eſt merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Juſti. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Veſperas, Antiphona.

Vidi turbam magnam. cum reliquis de Laudib. Pſal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica, 93. & loco ult. Pſal. Credidi. 96. Capitul. Ecce ego. Hymnus. Placáre, Chriſte. ut ſupra in 1. Veſp. 693. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quàm glorióſum eſt regnum, in quo cum Chriſto gaudent omnes Sancti, amícti ſtolis albis ſequúntur Agnum quocúmque ierit.

Oratio. Omnipotens. ut ſup.

Digitized by Google

Dicto Benedicámus Dómino, dicuntur Veſperæ Defunctorum, incipiendo ab Aña. Placébo Dómino. quæ integra dicitur ante & poſt Pſalmum, ſimiliter & aliæ Antiphonæ ad modum Duplicis. Pſal. Diléxi. & reliqua omnia ut in Veſp. Defunct. infrà, excepto Pſalmo, Lauda ánima mea Dóminum. qui poſt Pater noſter. non dicitur; ſed dicitur tantùm Oratio. Fidélium Deus ómnium. cum ſuis Verſic. ut ibidem notatur.

Si prima dies poſt Feſtum omnium Sanctorum fuerit Dominica, fit Offic. de ea, ut in Rubr. general. & Offic. Defunct. transfertur in ſeq. Feriam ſecundam, ita ut poſt Veſperas Dominicæ dicantur Veſperæ Defunct. Matutinum verò poſt Laudes Feriæ ii. quæ erit iii. dies infra Octavam.

DIE II. NOVEMBRIS.

Secunda die infra Octavam omnium Sanctorum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbyteri.

Ex Sermone 18. de Sanctis.

Lectio iv.

Quàm laxo ſinu de prælio reverténtes cívitas cœléſtis éxcipit, de hoſte proſtráto trophæa feréntibus occúrſis! Cum triumphántibus viris, & féminæ véniunt, quæ cum ſæculo ſexum quoque vicérunt, & gemináta glória milítiæ, vírgines cum púeris téneros annos virtútibus tranſcendéntes: ſed & cétera fidélium turba aulæ perpétuæ régiam intrábit, qui ſinceritátem fidei inconcúſſis præceptórum cœléſtium diſciplínis unita pace obſervavérunt.

℟. Præcúrſor Dómini venit, de quo ipſe teſtátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptíſta.

℣. Hic eſt Prophéta, & pluſquam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

Ergo ágite nunc fratres, aggrediámur iter vitæ, revertámur ad civitátem cœléſtem, in qua ſcripti ſumus, & cives decréti. Non ſumus hóſpites, ſed cives ſanctórum, & doméſtici Dei, étiam illíus hærédes, cohærédes autem Chriſti. Hujus nobis urbis jánuas apériet fortitúdo: & fidúcia latum præbébit ingréſſum. Conſiderémus ergo inclytam urbis illíus felicitátem, in quantum conſideráre poſsíbile eſt: ut enim veré eſt, comprehéndere nullus ſermo ſufficiet.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt.

℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vi.

Dicitur de ea in quodam loco ſic, Quòd aufúgiet ibi dolor, & triſtítia, & gémitus. Quid hac vita beátius, ubi non eſt paupertátis metus, non ægritúdinis imbecíllitas? Nemo læditur, iraſcétur nemo: nemo invidet, cupíditas nulla exardéſcit: nullum ibi deſidérium honóris pulſat, aut poteſtátis ambítio. Nullus ibi diáboli metus, inſídiæ dæmonum nullæ, terror gehénnæ procul: mors neque córporis, neque ánimæ erit, ſed immortalitátis múnere vita jucúnda.

℟. Sancti mei, qui in carne póſiti, certámen habuíſtis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In

Digitized by Google

In festo N. Ruano.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Videns Jeſus turbas, aſcéndit in montem; & cùm ſediſſet, acceſſérunt ad eum diſcípuli ejus. Et réliqua.

De Homilia S. P.N. Auguſtíni Epiſcopi.

Ex Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 1. & 2.

NEc aliúnde omnino incípere opórtuit beatitúdinem, quam à paupertáte ſpíritus, ſi quidem perventúra eſt ad ſummam ſapiéntiam. Inítium autem ſapiéntiæ timor Dómini: quóniam & è contrário, Inítium omnis peccáti ſupérbia ſcríbitur. Supérbi autem áppetunt & díligunt regna terrárum. Beáti mites: quóniam ipſi hæreditáte poſſidébunt terram. Illam credo terram, de qua in Pſalmo dícitur: Spes mea es tu, pórtio mea in terra vivéntium. Signíficat enim quamdam ſoliditátem & ſtabilitátem hæreditátis perpétuæ, ubi ánima per bonum afféctum, tamquam loco ſuo requiéſcit, ſicut corpus in terra: & inde cibo ſuo álitur, ſicut corpus ex terra; ipſa eſt réquies & vita Sanctórum. Mites autem ſunt, qui cedunt improbitátibus, & non reſíſtunt malo, ſed vincunt in bono malum.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et vos.

Lectio viii.

BEáti lugéntes: quóniam ipſi conſolabúntur. Luctus eſt triſtítia de amiſſióne charórum: convérſi autem ad Deum, ea quæ in hoc mundo chara amplectebántur, amittunt. Non enim gaudent his rebus, quibus antè gaudébant: & donec fiat in illis amor æternórum, nonnúlla mæſtítia ſauciántur. Conſolabúntur ergo Spíritu ſancto, qui máximè proptéreà Paráclitus nominátur, ideſt, conſolátor: ut temporália amitténtes, ætérna lætítia perfruántur.

℟. Média nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei. * Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades. Ecce. ℣. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

BEáti qui esúriunt & ſitiunt juſtítiam: quóniam ipſi ſaturabúntur. Jam iſtos amatóres dicit veri & inconcúſſi boni. Illo ergo cibo ſaturabúntur, de quo ipſe Dóminus dicit: Meus cibus eſt, ut fáciam voluntátem Patris mei, quod eſt juſtítia: & illa aqua, de qua quiſquis bíberit, ut idem dicit, fiet in eo fons aquæ ſaliéntis in vitam ætérnam. Beáti miſericórdes: quóniam ipsórum miſerébitur Deus. Beátos eſſe dicit, qui ſubvéniunt miſeris: quod eis ita repénditur, ut de miséria liberéntur.

Te Deum laudámus. 12.

Poſt Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino, abſolutè incipit Matutinum Defunctórum ab Invitatório cum Pſalmo, Venite, & tribus Nocturnis, in quibus duplicantur Antiphonæ. Dícitur ix. ℟. Líbera me Dómine de morte ætérna.

Ad Laudes ſimiliter duplicantur Antiphonæ: & in fine Laudum non dícitur Pſal. De profúndis, ſed dicto Pater noſter, dicuntur Preces & Orátio. Fidélium, tantum, ut ſupra in Veſperis.

Digitized by Google

DIE III. NOVEMBRIS.
Tertia die infra Octavam omnium Sanctorum.
In ſecundo Nocturno.
De Sermóne venerábilis Bedæ Presbyteri.
Ex Sermone 18. de Sanctis.
Lectio iv.

NUlla erit tunc uſquam diſcórdia, ſed cuncta cónſona, cuncta conveniéntia: quia ómnium erit Sanctórum una concórdia, pax cuncta & lætítia cóntinet. Tranquílla ſunt ómnia & quiéta, jugis ſplendor, non iſte qui nunc eſt, ſed tantò clárior, quantò felícior: quia cívitas, ut légitur, illa non egébit lúmine ſolis, ſed Dóminus omnípotens illuminábit eam, & lucérna ejus eſt Agnus. Ibi Sancti fulgébunt ut ſtellæ in perpétuas æternitátes, & ſicut ſplendor firmaménti, qui erúdiunt multos.
℟. Præcúrſor Dómini venit, de quo ipſe teſtátur: * Nullus major inter natos muliérum Joánne Baptíſta.
℣. Hic eſt Prophéta, & pluſquam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.
Lectio v.

QUaprópter nox ibi nulla, nullæ ténebræ, concúrſus núbium nullus, nec frígoris aut ardóris aſpéritas ulla: ſed talis quædam erit rerum tempéries, qualem nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcéndit, niſi illórum, qui ea pérfrui digni inveniúntur, quorum nómina ſcripta ſunt in libro vitæ, qui & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni, & ſunt ante ſedem Dei, ſerviúntque ei die ac nocte. Non eſt ſenéctus ibi, nec ſenectútis miſéria, dum omnes occúrrunt in virum perféctum, in menſúram ætátis plenitúdinis Chriſti.
℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt.
℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines órbis terræ verba eórum. Cálicem.
Lectio vi.

VErùm ſuper hæc ómnia eſt, conſociári Angelórum & Archangelórum cœtibus: Thronis étiam & Dominatiónibus, Principátibus, & Poteſtátibus, omniúmque cœléſtium ſupernárum Virtútum contubérniis pérfrui, & intuéri ágmina Sanctórum ſplendídius ſidéribus micántia, Patriarchárum fide fulgéntia, Prophetárum ſpe lætántia, Apoſtolórum in duódecim tribubus Iſrael orbem judicántia, Mártyrum purpúreis victóriæ corónis lucéntia, Vírginum quoque choros candéntia ſerta geſtántes inſpícere.
℟. Sancti mei, qui in carne póſiti, certámen habuíſtis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.
Glória Patri. Mercédem.
In tertio Nocturno.
Lectio S. Euangélii ſecúndum Matthæum.
Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Videns Jeſus turbas, aſcéndit in montem; & cùm ſediſſet, acceſſérunt ad eum diſcípuli ejus. Et réliqua.
De Homilía S. P.N. Auguſtíni Epíſcopi.
Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 2. & 3.

BEáti mundo corde: quóniam ipſi Deum vidébunt. Quàm ergo ſtulti ſunt, qui Deum iſtis exterióribus óculis quærunt, cùm corde videátur, ſicut álibi ſcriptum eſt: Et in ſimplicitáte cordis quærite illum. Hoc eſt enim mundum

dum

Digitized by Google

dum cor, quod eſt ſimplex cor. Et quemádmodum lumen hoc vidéri non poteſt, niſi óculis mundis: ita nec Deus vidétur, niſi mundum ſit illud, quo vidéri poteſt. Beáti pacífici, quóniam ipſi filii Dei vocabúntur. In pace perféctio eſt, ubi nihil repúgnat: & ideò filii Dei pacífici, quóniam nihil in his reſiſtit Deo, & útique filii ſimilitúdinem patris habére debent.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et vos.

Lectio viii.

PAcífici autem in ſemetipſis ſunt, qui omnes ánimi ſui motus componéntes, & ſubjiciéntes ratióni, id eſt, menti & ſpirítui, carnaléſque concupiſcéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita ſunt ordináta ómnia, ut, id, quod eſt in hómine præcípuum & excéllens, hoc ímperet céteris non reluctántibus, quæ ſunt nobis beſtiíſque commúnia: atque idipſum, quod excéllit in hómine, id eſt, mens & rátio, ſubjiciátur potióri, quod eſt ipſa véritas, unigénitus Filius Dei. Neque enim imperáre inferióribus poteſt, niſi ſuperióri ſe ipſe ſubjíciat. Et hæc eſt pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis: hæc vita conſummáti perfectíque ſapiéntis.

℟. Média nocte clamor factus eſt: * Ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

DE hujúſmodi regno pacatíſſimo & ordinatíſſimo miſſus eſt foras princeps hujus ſæculi, qui pervérſis inordinatíſque dominátur. Hac pace intrínſecus conſtitúta atque firmáta, qualcúmque perſecutiónes ille, qui foras miſſus eſt, forínſecus concitáverit, auget glóriam, quæ ſecúndùm Deum eſt: non áliquid in illo ædifício labefáctans, ſed deficiéntibus máchinis ſuis innoteſcere fáciens, quanta firmitas intus extrúcta ſit. Ideò ſéquitur: Beáti, qui perſecutiónem patiúntur propter juſtítiam: quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum.

Te Deum laudámus. 12.

Veſperæ de ſeq. cum commem. Oct. & SS. Vitalis & Agricolæ

DIE IV. NOVEMBRIS.

In feſto S. Caroli Epiſc. & Confeſſ. [illegible] minus.

Omnia de Communi Pontif. & Confeſſ. præter Oratiónem & Lectiones ii Nocturni.

Oratio.

ECcléſiam tuam, Dómine, ſancti Cároli Confeſſóris tui atque Pontíficis contínua protectióne cuſtódi: ut ſicut illum Paſtorális ſolicitúdo glorioſum réddidit; ita nos ejus intercéſſio in tuo ſemper fáciat amóre ferventes. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Oct. Antiph. O quàm glorióſum. ℣. Exultábunt Sancti. Oratio. Omnípotens. 701.

Poſtea SS. marr. Vitalis & Agricolæ, Aña. Iſtórum eſt enim regnum cœlórum, qui contempſérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. ℣. Exúltent juſti in conſpéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus: ut qui ſanctórum mártyrum tuórum Vitális

Digitized by Google

tális & Agrícolæ ſolémnia có-
limus, eórum apud te inter-
ceſſiónibus adjuvémur. Per
Dóminum noſtrum.

In primo Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

CArolus, Medioláni nóbili
Borromæórum família na-
tus, quanta futúrus eſſet ſan-
ctitáte conſpícuus, divína
lux ſuper pariéntis matris cu-
bículum noctu corúſcans præ-
ſignávit. A pueritia clericáli
milítiæ adſcríptus; Abbatía
póſtmodum inſignítus, pa-
trem admónuit, ne rédditus
in rem familiárem converte-
réntur: quorum ipſe nactus
adminiſtratiónem, quidquid
ſupérerat, expendébat in páu-
peres. Adoléſcens liberálibus
diſciplínis Papiæ óperam de-
dit. Caſtitátem ádeò cóluit,
ut impudícas étiam mulíeres
ad labefactándam ejus pudicí-
tiam plúries immíſſas, invi-
cta conſtántia fugáverit. Vi-
géſimum tértium ætátis án-
num agens, à Pio quarto ejus
avúnculo in ſacrum Cardiná-
lium Collégium cooptátus, in-
ſigni pietátis ac virtútum óm-
nium ſplendóre prælúxit.
Mox ab eódem Mediolanén-
ſis Archiepíſcopus creátus,
in eo plúrimam óperam adhí-
buit, ut juxta Sacroſánctum
Tridentínum Concílium,
quod ejus potiſſimum ſolici-
túdine jam tum fúerat abſo-
lútum, Eccléſiam ſibi com-
miſſam compóneret: atque
ut depravátos plebis ſuæ mo-
res reformáret, præter iterá-
tam ſæpiùs Synodórum cele-
brationem, ſeípſum exímiæ
ſanctitátis præbuit exémplar.
In profligándis hæréticis è
pártibus Rhætórum & Helve-
tiórum, quorum plúrimos ad
Chriſtiánam fidem convértit,
máximè laborávit.

℟. Invéni David ſervum me-
um, óleo ſancto meo unxi
eum: * Manus enim mea au-
xiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in
eo, & filius iniquitátis non
nocébit ei. Manus. Lectio v.

HUjus viri cháritas præcí-
puè enítuit, cùm Uritá-
no Princip átu vendito, pré-
tium univérſum ad quadra-
gínta aureórum míllia, una
die in páuperes erogávit. Nec
minóre pietáte vigínti míllia,
quæ ſibi fúerant legáta, diſtri-
buit. Eccleſiáſticos provén-
tus, quibus ab avúnculo co-
pióſè fúerat cumulátus, dimí-
ſit: nonnúllis reténtis, qui-
bus ad próprios uſus, & ege-
nórum neceſſitátes utebátur.
Quo témpore peſtis Mediolání
graſſabátur, doméſticam ſu-
pelléctilem, ne relícto ſibi lé-
ctulo, in eóſdem aléndos cón-
tulit, ſuper nuda in póſterum
tábula decúmbens: eóque
morbo laborántes ſédulò in-
víſens, patérno reficiébat af-
féctu: & Eccléſiæ Sacraménta
própriis ipſe mánibus admini-
ſtrans, mirum in modum ſo-
labátur, humíllimis ínterim
précibus reconciliátor accé-
dens, públicis ſupplicatióne
indícta, fune ſibi ad collum
alligáto, nudis pédibus étiam
offendículo cruentátis, cru-
cem bájulans, ſemetípſum
pro peccátis pópuli hóſtiam
ófferens, divínam indigna-
tiónem avértere ſatagébat.
Eccleſiáſticæ libertátis fuit
acérrimus propugnátor. Diſ-
ciplínæ verò reſtituéndæ ſo-
lícitus, à ſeditióſis, dum
oratióni inſíſteret, torménti
béllici laxáta rota, ígneo gló-
bulo percúſſus, divína virtú-
te ſervátur illæſus.

℟. Póſui adjutórium ſuper po-
téntem, & exaltávi electum
de plebe mea: * Manus enim
mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meū,
óleo ſancto meo unxi eum.
Manus enim.

Digitized by Google

Lectio vi.

ABſtinéntia fuit admirábili, jejunábat ſæpíſſimè pane tantùm & aqua, ſolis quandóque lupínis conténtus. Noctúrnis vigíliis, aſpérrimo cilício, aſſíduis flagéllis corpus domábat. Humilitátis ac manſuetúdinis ſtudioſíſſimus fuit. Oratiónem, ac verbi Dei prædicatiónem, graviſſimis licèt curis occupátus, numquam intermíſit. Multas Eccléſias, Monaſtéria, Collégia ædificávit. Plura ſcripſit, ad Epiſcopórum præſértim inſtructiónem utiliſſima: cujus étiam ópera, Parochórum Catechíſmus pródiit. Demum in ſolitúdinem Varálli montis, ubi ſculptis imagínibus Domínicæ paſſiónis myſtéria ad vivum repræſentántur, ſeceſſit; ibíque diébus áliquot voluntária caſtigatióne áſperam, ſed Chriſti dolórum meditatiónibus ſuávem vitam ducens, in febrim íncidit. Mediolánum revérſus, ingraveſcénte morbo, cinere ac cilício coopértus, & óculis in Crucifixi imáginem defixis, migrávit in cœlum: ætátis anno quadragéſimo séptimo: Dómini verò milléſimo quingentéſimo octogéſimo quarto, tértio Nonas Novémbris. Quem miráculis clarum, Paulus quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe.

Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium, Homo peregrè proficíſcens, etc. in Communi Confeſſoris Pontificis. xliiii.

Pro SS. martyribus Vitale & Agricola. Lectio ix.

VItális & Agrícola ejus dóminus, in perſecutióne Diocletiáni & Maximiáni Bonóniæ ob Jeſu Chriſti prædicatiónem comprehénſi ſunt: cùmque Vitális, quò magis précibus & minis tentarétur, ut ſenténtiam mutáret, eò magis ſe Chriſti cultórem ac ſervum profiterétur; vário tormentórum génere cruciátus, conſtánter ómnia perférens, in oratióne ſpíritum Deo réddidit. Agrícola verò, cùm ejus ſupplícium dilátum eſſet, ſi fortè torméntis ſervi permótus, Chriſto vellet renuntiáre, ejus exémplo magis confirmátus eſt. Itaque cruci affixus, Vitáli ſervo conſors & ſócius fuit nóbilis martyrii. Eórum córpora ad Judæórum ſepúlchra cùm eſſent humáta, à ſancto Ambróſio invénta, in ſacrum celebrémque locum translátа ſunt.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commemor. Octav. omnium SS. Antiph. Te glorióſus. ℣. Exultábunt. Oratio. Omnípotens ſempitérne Deus. 701.

Pro commemor. SS. Vitalis & Agricolæ mart. Antiph. Veſtri capilli cápitis.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti.

℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio. Præſta quæſumus ut ſuprà. 705.

In ſecundis Veſperis fit commem. Oct. omnium SS. Aña. O quàm glorióſum. 700.

DIE V. NOVEMBRIS.

Quinta die infra Octavam omnium Sanctorum.

In ſecundo Nocturno.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbyteri.

Ex Sermone 18. de Sanctis.

Lectio iv.

AD hanc ígitur óperum ſalutárium delécter nos per-

Digitized by Google

pervenire palmam. Libénter ac promptè certémus omnes in agóne juſtitiæ, Deo & Chriſto ſpectánte currámus: & qui ſæculo & mundo majóres eſſe jam cœpimus, curſum noſtrum nulla ſæculi cupiditáte tardémus. Si expedítos, ſi céleres in óperis agóne curréntes dies nos últimus invénerit, nuſquam Dóminus méritis noſtris déerit remunerátor.

℟. Præcúrſor Dómini venit, de quo ipſe teſtátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptíſta.

℣. Hic eſt Prophéta, & pluſquam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

QUi corónam in perſecutióne purpúream pro paſſióne donábit, ipſe in pace vincéntibus pro juſtítiæ méritis dabit & cándidam. Nam nec Abraham, nec Iſaac, nec Jacob occíſi ſunt: & tamen fidei & juſtítiæ méritis honoráti inter Patriárchas primi eſſe meruérunt: ad quorum congregátur convívium quiſquis fidélis & juſtus & laudábilis invenítur. Mémores eſſe debémus, voluntátem non noſtram, ſed Dei fácere debére: quia qui fécerit ejus voluntátem, manet in ætérnum, quómodo & ille manet in ætérnum.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vi.

QUaprópter, chariſſimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robúſta, charitáte perfécta, paráti ad omnem voluntátem Dei ſimus, conſervántes fórtiter Domínica mandáta. In ſimplicitáte innocéntiam, in charitáte concórdiam, modéſtiam in humilitáte, diligéntiam in adminiſtratióne, vigilántiam in adjuvándis laborántibus, miſericórdiam in fovéndis paupéribus, in defendénda veritáte conſtántiam, in diſciplinæ ſeveritáte cenſúram, ne áliquid ad exémplum bonórum factórum deſit in nobis. Hæc ſunt enim veſtígia, quæ nobis Sancti quique reverténtes in pátriam reliquérunt, in illórum ſémitis inhæréntes ſequerémur & gáudia.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuíſtis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Videns Jeſus turbas, aſcéndit in montem; & cùm ſediſſet, acceſſérunt ad eum diſcípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía S.P.N. Auguſtini Epiſcopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte, cap. 3. & 4.

ITaque in hoc tértio gradu, in quo ſciéntia eſt, lugétur amíſſio ſummi boni, quia inhærétur extrémis. In quarto autem gradu labor eſt; ubi vehemènter incúmbitur, ut ſeſe ánimus avéllat ab eis, quibus peſtífera dulcédine innéxus eſt. Hic ergo eſurítur & ſitítur juſtítia, & multùm neceſſária eſt fortitúdo: quia non relínquitur ſine dolóre, quod cum delectatióne retinétur. Quinto autem gradu perſeverántibus in labóre datur evadéndi conſílium: quia niſi quiſque adjuvétur à ſuperióre, nullo modo ſibi eſt idóneus,

neus, ut ſeſe tantis miſeriárum implicaméntis expédiat. Eſt autem juſtum consilium, ut qui ſe à potentióri adjuvári vult, ádjuvet & infirmiórem, in quo eſt ipſe poténtior. Itaque beáti miſericórdes: quia ipsórum miſerébitur Deus.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et vos.

Lectio VIII.

SExto gradu eſt cordis mundítia de bona conſciéntia bonórum óperum, valens ad contemplándum ſummum illud bonum, quod ſolo puro & seréno intelléctu cerni poteſt. Poſtrémò eſt séptima ipſa ſapiéntia, id eſt, contemplátio veritátis, pacíficans totum hóminem & ſuſcípiens ſimilitúdinem Dei; quæ ita conclúditur: Beáti pacífici: quóniam ipſi filii Dei vocabúntur. Octáva tamquam ad caput redit, quia conſummátum perfectúmque oſténdit & probat. Itaque in prima & in octáva nomináttum eſt regnum cœlórum? Beáti páuperes ſpíritu: quóniam ipsórum eſt regnum cœlórum: &, Beáti qui perſecutiónem patiúntur propter juſtítiam: quóniam ipsórum eſt regnum cœlórum.

℟. Média nocte clamor factus eſt: * Ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei.

℣. Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades. Ecce.

Glória Patri. Ecce.

Lectio I[X].

CUm jam dícitur: Quis nos ſeparábit à charitáte Chriſti? Tribulátio, an anguſtia, an perſecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Septem ſunt ergo quæ perficiunt: nam octáva clarificat, & quod perféctum eſt demónſtrat, ut per hos gradus perficiántur & céteri, tamquam à cápite rurſum exórdiens. Vidétur ergo mihi étiam ſeptifórmis operátio Spíritus ſancti, de qua Iſaías lóquitur, his grádibus ſententiiſque congrúere. Sed intereſt órdinis: nam ibi enumerátio ab excellentióribus cœpit, hic verò ab inferióribus. Ibi namque íncipit à ſapiéntia Dei, & définit ad timórem Dei: ſed initium ſapiéntiæ timor Dómini eſt.

Te Deum laudámus. 12.

DIE VI. NOVEMBRIS.

Sexta die infra Octavam omnium Sanctorum.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Serm. 1. de feſto omnium Sanctorum. Lectio iv.

QUia Sanctórum ómnium feſtívam hódie, dilectíſſimi, omníque digníſſimam devotióne memóriam celebrámus, óperæ prétium puto, de commúni eórum felicitáte, in qua beáta jam réquie perfruúntur, & futúra quam præſtolántur conſummatióne, adjuvánte Spíritu ſancto, ſermónem fácere charitáti veſtræ. Fidélis quippe ſermo, & omni acceptióne dignus: ut quos ſolémni veneratióne proſéquimur, étiam símili converſatióne ſequámur: quos beatíſſimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem tota aviditáte currámus: quorum delectámur præcóniis, ſublevémur eórum patrocíniis.

℟. Præcúrſor Dómini venit, de quo ipſe teſtátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptiſta.

℣. Hic eſt Prophéta, & pluſquam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Serm.

Digitized by Google

Serm. 5. de eodem Feſto, circa medium. Lectio v.

AD quid ergo Sanctis laus noſtra? ad quid glorificátio noſtra? ad quid noſtra hæc ipſa ſolémnitas? Quò eis terrénos honóres, quos juxta verácem Filii promiſſiónem honoríficat Pater cœléſtis? Quò eis præcónia noſtra? Pleni ſunt. Prorſus ita eſt, dilectíſſimi: bonórum noſtrórum Sancti non egent, nec quidquam eis noſtra devotióne præſtátur. Planè, quòd eórum memóriam venerámur, noſtra, intereſt, non ipſórum. Vultis ſcire quantum intereſt noſtra? Ego in me (fáteor) ex hac recordatióne séntio deſidérium vehemens inflammári, & deſidérium triplex.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vi.

VUlgò dicitur: Quod non videt óculus, cor non dolet. Oculus meus, memória mea: & cogitáre de Sanctis, quodámmodò eos vidére eſt. Sic nempè pórtio noſtra in terra vivéntium, nec módica ſanè pórtio, ſi tamen, ut decet, memóriam affectio comitétur: ſic, inquam, conversátio noſtra in cœlis eſt. Verùmtamen non ſic noſtra, ſicut illórum. Ipſórum enim ſubſtántia ibi eſt, noſtra autem deſidéria: ipſi per præséntiam, nos per memóriam ibi ſumus.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuíſtis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangelii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Videns Jeſus turbas, aſcéndit in montem; & cùm ſedíſſet, acceſſérunt ad eum diſcípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía S. P. N. Auguſtíni Epiſcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 4.

QUapróptér, ſi gradátim tamquam aſcendéntes numerémus, primus ibi eſt timor Dei, ſecúnda píetas, tértia ſciéntia, quarta fortitúdo, quintum consílium, ſextus intelléctus, séptima ſapiéntia. Timor Dei cóngruit humílibus, de quibus hic dícitur: Beáti páuperes ſpíritu: quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum: id eſt, non infláti, non ſupérbi, de quibus Apóſtolus dicit: Noli altum ſápere, ſed time, id eſt, noli extólli. Píetas cóngruit mítibus. Qui enim piè quærit, honórat ſanctam Scriptúram, & non reprehéndit quod nondum intélligit, & proptéreà non reſíſtit: quod eſt mitem eſſe. Unde hic dícitur: Beáti mites: quóniam ipſi hæreditáte poſſidébunt terram.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos ſímiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et.

Lectio viii.

SCiéntia cóngruit lugéntibus, qui jam cognovérunt in Scriptúris, quibus malis vincti teneántur, quæ tamquam bona & utília ignorántes appetiérunt: de quibus hic dícitur: Beáti qui lugent nunc. Fortitúdo cóngruit eſu-

Digitized by Google

eſuriéntibus & ſitiéntibus. Labórant enim deſiderántes gáudium de veris bonis, & amórem à terrénis,& corporálibus avértere cupiéntes: de quibus hic dícitur: Beáti qui eſúriunt & ſitiunt juſtítiam. Conſilium cóngruit miſericórdibus: hoc enim unum remédium eſt de tantis malis evadéndi, ut dimittámus, ſicut nobis dimítti vólumus: & adjuvémus, in quo póſſumus, álios, ſicut & nos, in quo non póſſumus, cúpimus adjuvári: de quibus hic dícitur: Beáti miſericórdes: quóniam ipſórum miſerébitur Deus.

℟. Média nocte clamor factus eſt: * Ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei.
℣. Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades. Ecce.
Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Intelléctus cóngruit mundis corde, tamquam purgáto óculo, quo cerni poſſit, quod corpóreus óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcéndit; de quibus hic dícitur: Beáti mundo corde: quóniam ipſi Deum vidébunt. Sapiéntia cóngruit pacíficis, in quibus jam ordináta ſunt ómnia, nullúſque motus advérſus ratiónem rebéllis eſt, ſed cuncta obtémperant ſpirítui hóminis, cùm & ipſe obtémperet Deo, de quibus hic dícitur: Beáti pacífici. Unum autem prǽmium, quod eſt regnum cœlórum pro his grádibus váriè nominátū eſt.

Te Deum laudámus. 12.

DIE VII. NOVEMBRIS.

Septima die infra Octavam omnium Sanctorum.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chryſóſtomi.

Ser. de Martyr. quòd aut imitandi ſunt, aut non laudandi, tom. 3.

Lectio iv.

Qui Sanctórum mérita religióſa charitáte mirátur, quique juſtórum glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores ſanctos, atque juſtítiam imitétur: quóniam quem deléctat Sancti alicújus méritum, deleectáre debet par circa cultum Dei obſéquium. Quare aut imitári debet, ſi laudat: aut laudáre non debet, ſi imitári detréctat: ut qui álium laudat, laudábilem ſe reddat: & qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipſe vitæ ſanctitáte reddátur. Nam ſi proptéreà juſtos, fideléſque dilígimus, quòd in ipſis juſtítiam, fidémque ſuſpícimus; póſſumus nos quoque eſſe quod ſunt, ſi faciámus ipſi quod fáciunt.

℟. Præcúrſor Dómini venit, de quo ipſe teſtátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptíſta.
℣. Hic eſt Prophéta, & pluſquam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

Neque enim difficile nobis eſt, quod ab ipſis géritur, imitári, cùm ſine præcedénti exémplo ab antíquis tália geſta conſpícimus: ut non ipſi aliórum ǽmuli redderéntur, ſed æmulándæ virtútis ſeípſos nobis præbérent exémplum: ut dum nos ex ipſis, & ex nobis álii profíciunt, ſic Chriſtus in ſuis ſemper ſervis in Eccléſia ſancta laudétur. Unde ab orígine mundi innocens Abel occíditur, Henoch Deo placens transfértur, juſtus Noe invenítur, Abraham fidélis probátur, Móyſes manſuétus dignóſcitur, Jeſus caſtus, David lenis, Elías accéptus, Dániel ſanctus, tres púeri victóres redduntur.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt.

In

Digitized by Google

℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vi.

APóſtoli diſcípuli Chriſti, credéntium magíſtri habéntur: è quibus eruditi Confeſsóres fortiſſimi pugnant, Mártyres perfécti triúmphant, & Chriſtiáni ſemper exércitus diábolum Deo armáti debéllant. In iſtis ſemper pares virtútes, diſsímiles pugnæ, glorióſæ victóriæ. Unde tu Chriſtiáne delicátus es miles, ſi putas te poſſe ſine pugna víncere, ſine certámine triumpháre. Exere vires, fórtiter dímica, atrócitér in prælio iſto concérta. Consídera pactum, conditiónem atténde, milítiam noſce: pactum quod ſpopondíſti, conditiónem qua acceſsíſti, milítiam cui nomen dedíſti.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuíſtis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Videns Jeſus turbas, aſcéndit in montem; & cùm ſediſſet, acceſſérunt ad eum diſcípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Ex lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 4.

IN primo gradu, ſicut oportébat, pósitum eſt regnum cœlórum, quod eſt perféctæ ſummæque ſapiéntiæ ánimæ rationális. Sic ítaque dictum eſt: Beáti páuperes ſpíritu: quóniam ipsórum eſt regnum cœlórum: tamquam dicerétur, Inítium ſapiéntiæ timor Dómini. Mítibus hæréditas data eſt, tamquam teſtaméntum patris cum pietáte quæréntibus. Beáti mites: quóniam ipſi hæreditáte poſſidébunt terram. Lugéntibus conſolátio, tamquam ſciéntibus quid amíſerint, & quibus merſi ſunt. Beáti qui lugent nunc: quóniam ipſi conſolabúntur. Eſuriéntibus & ſitiéntibus ſatúritas, tamquam reféctio laborántibus, fortitérque certántibus ad ſalútem. Beáti qui esúriunt, & ſitiunt juſtítiam: quóniam ipſi ſaturabúntur.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et.

Lectio viii.

MIſericórdibus miſericórdia tamquam vero & óptimo consílio uténtibus, ut hoc eis exhibeátur à potentióre, quod invalidióribus ipſi éxhibent. Beáti miſericórdes: quóniam ipsórum miſerébitur Deus. Mundis corde facúltas eſt vidéndi Deum, tamquam purum óculum, ad intelligénda ætérna geréntibus. Beáti mundo corde: quóniam ipſi Deum vidébunt. Pacíficis Dei ſimilitúdo eſt, tamquam perféctè ſapiéntibus, formatíſque ad imáginem Dei per regeneratiónem renováti hóminis: Beáti pacífici: quóniam ipſi filii Dei vocabúntur. Et iſta quidem in hac vita poſſunt compléri, ſicut compléta eſſe in Apóſtolis crédimus. Nam illa omnímoda, & in Angélicam formam mutátio, quæ poſt hanc vitam promíttitur, nullis verbis expóni poteſt.

℟. Média nocte clamor factus eſt: * Ecce ſponſus venit exíte óbviam ei.

℣. Pru-

Digitized by Google

✝ Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades. Ecce.
G lória Patri. Ecce.

Lectio ix.

B Eáti ergo, qui perſecutiónem patiúntur propter juſtítiam: quóniam ipsórum eſt regnum cœlórum. Hæc octáva ſenténtia, quæ ad caput redit, perfectúmque hóminem declárat, ſignificátur fortáſſe & circumciſióne octáva die in véteri Teſtaménto, & Dómini reſurrectióne poſt ſábbatum, qui eſt útique octávus, idémque primus dies; & celebratióne octavárum feriárum, quas in regeneratióne novi hóminis celebrámus: & número ipſo Pentecóſtes: nam ſeptenário número ſépties multiplicáto, quo fiunt quadragínta novem, quaſi octávus ádditur, ut quinquagínta compleántur. Et tamquam redeátur ad caput, quo die miſſus eſt Spíritus ſanctus, eo in regnum cœlórum dúcimur, & hæreditátem accípimus, & conſolámur, & páſcimur, & miſericórdiam conſéquimur, & mundámur, & pacificámur. Atque ita perfecti omnes extrínſecus illátas moléſtias pro veritáte & juſtítia ſuſtinémus.

Te Deum laudámus. 12.

Ad Veſp. Duplex, & omnia dicuntur ſicut in 1. Veſperis Feſti. 693. cum commemor. SS. martyrum Quatuor Coronatorum, Ana. Iſtórum eſt enim. xxvi.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: ut qui glorióſos Mártyres forte in ſua confeſſióne cognóvimus, pios apud te in noſtra interceſſióne ſentiámus. Per Dóminum noſtrum.

DIE VIII. NOVEMBRIS.

In Octava Omn. [illegible]

Duplex [illegible].

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni Epiſcopi & mártyris, de Mortalitáte.

In fine. Lectio iv.

C Onſiderándum eſt, fratres dilectíſſimi, & idéntidem cogitándum, renuntiáſſe nos mundo, & tamquam hóſpites & peregrínos hic intérim dégere. Amplectámur diem, qui aſsignat ſíngulos domicílio ſuo, qui nos iſtinc eréptos, & láqueis ſæculáribus exſolútos, paradíſo reſtítuit, & regno cœléſti. Quis non péregrè conſtitútus properáret in pátriam régredi? Quis non ad ſuos navigáre feſtinans, ventum próſperum cupídiùs optáret, ut velóciter charos licéret ampléecti?

℟. Præcúrſor Dómini venit, de quo ipſe teſtátur: ✝ Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptíſta.
℣. Hic eſt Prophéta, & pluſquam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

P Atriam noſtram paradíſum computámus, paréntes Patriárchas habére jam cœpimus: quid non properámus, & cúrrimus, ut pátriam noſtram vidére, ut paréntes ſalutáre poſsímus? Magnus illic nos charórum númerus expéctat, paréntum, fratrum, filiórum frequens nos & copióſa turba deſiderat, jam de ſua immortalitáte ſecúra, & adhuc de noſtra ſalúte ſolícita. Ad horum conſpéctum, & compléxum veníre, quanta & illis & nobis in commúne lætítia eſt? Qualis illic cœléſtium regnórum volúptas ſine timóre moriéndi, & cum æternitáte vivéndi? quàm ſumma & perpétua felícitas?

℟. Iſti

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt.

℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vi.

Illic Apoſtolórum glorióſus chorus, illic Prophetárum exultántium númerus, illic Mártyrum innumerábilis pópulus ob certáminis, & paſſiónis victóriam coronátus. Triumphántes illic Vírgines, quæ concupiſcéntiam carnis & córporis, continéntiæ róbore ſubegérunt. Remunerátí miſericórdes, qui aliméntis & largitiónibus páuperum, juſtítiæ ópera fecérunt, qui Domínica præcépta ſervántes, ad cœléſtes theſáuros terréna patrimónia tranſtulérunt. Ad hos, fratres dilectíſſimi, ávida cupiditáte properémus, & cum his citò eſſe, ut citò ad Chriſtum veníre contíngat, optémus.

℟. Sancti mei, qui in carne póſiti, certámen habuíſtis; * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jeſus turbas, aſcéndit in montem; & cùm ſediſſet, acceſſérunt ad eum diſcípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Ex lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 5.

Beáti éritis, inquit, cùm vobis maledícent, & perſequéntur vos, & dicent omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte, & exultáte, quóniam merces veſtra multa eſt in cœlis. Animadvértat quiſquis delícias hujus ſæculi & facultátes rerum temporálium quærit in nómine Chriſtiáno, intrinſecus eſſe beatitúdinem noſtram, ſicut de ánima eccleſiáſtica ore prophético dícitur: Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus. Nam extrínſecùs maledícta, & perſecutiónes, & detractiónes promittúntur: de quibus tamen magna merces eſt in cœlis, quæ ſentítur in corde patiéntium, eórum qui jam poſſunt dícere: Gloriámur in tribulatiónibus, ſciéntes quòd tribulátio patiéntiam operátur: patiéntia autem probatiónem, probátio verò ſpem, ſpes autem non confúndit: quia cháritas Dei diffúſa eſt in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum, qui datus eſt nobis.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et vos.

Lectio viii.

Non enim iſta pérpeti fructuóſum eſt, ſed iſta pro Chriſti nómine non ſolùm æquo ánimo, ſed étiam cum exultatióne toleráre. Nam multi hærétici nómine Chriſtiáno ánimas decipiéntes, multa tália patiúntur, ſed ideò excludúntur ab iſta mercéde, quia non dictum eſt tantùm: Beáti qui perſecutiónem patiúntur: ſed additum eſt, Propter juſtítiam. Ubi autem ſana fides non eſt, non poteſt eſſe juſtítia: quia juſtus ex fide vivit. Neque ſchiſmátici áliquid ſibi ex iſta mercéde promíttant: quia ſimíliter ubi cháritas non eſt, non poteſt eſſe

Digitized by Google

eſſe juſtitia. Diléctio enim próximi malum non operátur: quam ſi habérent, non dilaniárent corpus Chriſti, quod eſt Eccléſia.

℟. Média nocte clamor factus eſt: * Ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei.

℣. Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades. Ecce.

Glória Patri. Ecce.

Pro SS. martyribus Quatuor Coronatis. Lectio ix.

SEvérus, Severiánus, Carpóphorus & Victorínus, fratres, in perſecutióne Diocletiáni deórum cultum líberè deteſtántes, plumbátis cæſi, in verbéribus vitam pro Chriſti nómine profudérunt. Quorum córpora cánibus objécta, cùm ab illis intácta diu fuíſſent, ſubláta à Chriſtiánis, via Lavicána tértio ab Urbe lápide in arenáriaſepeliúntur prope ſepúlchrum ſanctórum mártyrum Cláudii, Nicóſtrati, Symphoriáni, Caſtórii, & Simplícii: qui eódem Imperatóre paſſi erant: quòd cùm eſſent ſummi ſculptóres, nullo modo addúci potúerant, ut idolórum ſtátuas fácerent: & ad Solis ſimulácrum ducti, ut illud veneraréntur, numquam commiſſúros ſe dixérunt, ut adorárent ópera mánuum hóminum. Quamóbrem in cárcerem conjécti, cùm ibi multos dies in eódem propóſito perſtitiſſent, primùm ſcorpiónibus cæſi, deínde vivi plúmbeis lóculis inclúſi in flumen dejiciúntur. Extat in Urbe Eccléſia ſub nómine ſanctórum quátuor Coronatórum, quorum diu ignóta nómina, divínitus póſteà patefácta ſunt: ubi non ſolùm illórum quátuor, ſed étiam horum quinque Mártyrum córpora honorificè ſepúlta ſunt, & eórum feſtívitas ſexto Idus Novémbris celebrátur.

Te Deum laudámus. 52.

[illegible] Ana. Veſtri capílli cápitis omnes numeráti ſunt: nolíte timére, multis paſſéribus melióres eſtis vos.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio. Præſta quæſumus. [illegible] 713.

Veſperæ Cap. de ſequenti [illegible]

DIE IX. NOVEMBRIS.

Dedicatio Baſilicæ Salvatoris.

Duplex [illegible]

Omnia ut in Communi Dedicationis Eccleſiæ lxxv.

Et fit commemoratio Sanctorum, Ana. O quàm glorióſum. ℣. Exultábunt Sancti. Oratio. Omnípotens ſempitérne Deus. 701.

[illegible] Ant. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. xvi. Oratio.

DEus, qui nos beáti Theodóri mártyris tui confeſſióne glorióſa circúmdas, & prótegis: præſta nobis, ex ejus imitatióne profícere, & oratióne fulcíri. Per Dóminum.

Ad Matutinum [illegible] de Communi Dedicationis [illegible] lxxvii. exceptis Lectionibus, quæ leguntur [illegible] infra.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypſis B. Joánnis Apóſtoli.

Lectio i. Cap. 21. c

ET venit unus de ſeptem Angelis habéntibus phíalas plenas ſeptem plagis noviſſimis, & locútus eſt mecum, dicens: Veni, & oſténdam tibi ſponſam uxórem Agni. Et ſúſtulit me in ſpíritu in montem magnum & altum, & oſténdit mihi civitátem ſanctam Jerúſalem deſcendéntem de cœlo à Deo, habéntem claritátem Dei: & lumen ejus símile lápidi pretióſo, tamquam lápidi iáſpidis, ſicut cryſtállum.

℟. In dedicatióne templi decan-

Digitized by Google

cantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis reſonabat ſonus.

℣. Fundáta eſt domus Dómini ſupra vérticem móntium, & vénient ad eam omnes Gentes. Et in ore.

Lectio ii.

ET habébat murum magnum & altum, habéntem portas duódecim, & in portis Angelos duódecim, & nómina inſcrípta, quæ ſunt nómina duódecim tríbuum filiórum Iſrael. Ab Oriénte portæ tres: & ab Aquilóne portę tres: & ab Auſtro portæ tres: & ab Occáſu portę tres. Et murus civitátis habens fundaměta duódecim, & in ipſis duódecim nómina duódecim Apoſtolórum Agni. Et qui loquebátur mecū, habébat menſúram arundíneā áuream, ut metirétur civitátē, & portas ejus, & murum.

℟. Fundáta eſt domus Dómini ſupra vérticem móntium, & exaltáta eſt ſuper omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, & dicent, Glória tibi Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos ſuos. Et.

Lectio iii.

ET cívitas in quadro pósita eſt, & longitúdo ejus tanta eſt, quanta & latitúdo: & menſus eſt civitátem de arúndine áurea per ſtádia duódecim míllia: & longitúdo, & altitúdo, & latitúdo ejus æquália ſunt. Et menſus eſt murum ejus centum quadragínta quátuor cubitórum, menſúra hóminis, quæ eſt Angeli. Et erat ſtructúra muri ejus ex lápide iáſpide: ipſa verò cívitas, aurum mundum ſimile vitro mundo.

℟. Bénedic Dómine domum iſtam, quam ædificávi nómini tuo, veniéntium in loco iſto: * Exáudi preces in excélſo ſólio glóriæ tuæ,

℣. Dómine, ſi convérſus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad ſanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

RItus quos in conſecrándis Eccléſiis & altáribus Romána ſervat Eccléſia, beátus Silvéſter Papa primus inſtítuit. Nam etſi jam ab Apoſtolórum témpore loca fuérunt Deo dicáta, quæ à quibúſdam Oratória, ab áliis Eccléſiæ dicebántur, ubi collectæ fiébant per unam ſábbati, & Chriſtiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, & Euchariſtíam ſúmere ſólitus erat: non tamen illa ádeò ſolémni ritu conſecrabántur, nec in eis adhuc in títulum eréctum erat altáre, quod chríſmate delíbútum, Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui altáre, hóſtia, & ſacérdos noſter eſt, figúram exprímeret.

℟. Orántibus in loco iſto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & oſténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco iſto.

℣. Qui regis Iſrael inténde, qui dedúcis velut ovem Joſeph, qui ſedes ſuper Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

SEd ubi Conſtantínus Imperátor per Baptíſmi ſacraméntum ſanitátem ſalutémque conſecútus eſt, tum primùm lege ab eo lata concéſſum eſt toto orbe terrárum, Chriſtiáni ut Eccléſias ædificárent: quos ille non ſolùm edícto, ſed étiam exémplo ad ſacram ædificatiónem eſt cohortátus. Nam & in ſuo Lateranénſi palátio Eccléſiam Salvatóri dedicávit, & ei continéntem Baſílicam nómine ſancti Joánnis Baptíſtæ cóndidit, eo loco, quo ipſe baptizátus à ſancto Silvéſtro, à lepra mundátus eſt: quam idem Pón-

Digitized by Google

tifex conſecrávit quinto Idus Novémbris: cujus conſecratiónis memória celebrátur hodiérno die, quo primum Romæ públicè Eccléſia conſecráta eſt, & imágo Salvatóris in pariéte depícta pópulo Románo appáruit.

℟. O quam metuéndus eſt locus iſte: * Verè non eſt hic áliud, niſi domus Dei, & porta cœli. ℣. Hæc eſt domus Dómini firmiter ædificáta, benè fundáta eſt ſupra firmam petram. Verè.

Lectio vi.

Quòd ſi beátus Silvéſter póſteà in conſecratióne altáris Príncipis Apoſtolórum decrévit, ut deínceps niſi ex lápide altária non ædificaréntur: tamen Baſílicæ Lateranénſis altáre fuit è ligno eréctum: quod mirum non eſt. Nam cùm à ſancto Petro uſque ad Silvéſtrum, propter perſecutiónes, Pontífices certo loco consíſtere non poſſent: quocúmque eos neceſſitas compulíſſet, ſive in cryptas, ſive in cœmetéria, ſive in ædes piórum ſuper illo Altári lígneo ad arcæ ſimilitúdinem cóncavo, ſacra faciébant. Quo altári ſanctus Silvéſter réddita Eccléſiæ pace, honóris cauſa Príncipis Apoſtolórum, qui in illo ſacrificáſſe dícitur, & reliquórum Pontíficum, qui uſque ad id tempus ad myſtéria conficiénda eo uſi fúerant, in Lateranénſi prima Eccléſia collocáto, ſancívit, ne quiſquam in eo, præter Románum Pontíficem, Miſſam deínceps celebráret.

℟. Manè ſurgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum déſuper, votum vovit Dómino: * Verè locus iſte ſanctus eſt, & ego neſciébam. ℣. Cùmque evigilaſſet Jacob de ſomno ait. Verè. Glória Patri. Verè.

In tertio Noct. Homil. S. Ambroſii in Evangel. Ingreſſus Jeſus. de Com. dedicat. Eccleſiæ. lxxxii.

Pro S. Theodoro martyre.

Lectio ix.

Theodórus miles Chriſtiánus, Maximiáno Imperatóre, quòd idolórum fanum incendíſſet, comprehénſus, cùm à Præfécto legiónis pœna ei remitterétur, ſi pœnitens facti Chriſtiánam fidem exſecrarétur, conſtánter in fidei confeſſióne perſevérans, miſſus eſt in cárcerem: ubi ſíngulis excarnificátus, dum coſtæ nudaréntur, lætus canébat: Benedicam Dóminum in omni témpore. Quare in ardéntem rogum injéctus, in oratióne & divínis láudibus ánimam Chriſto réddidit, quinto Idus Novémbris: cujus corpus Euſébia matróna, síndone involútum ſepelívit in ſuo prædio.

Te Deum laudámus. 12.

In Laud. fit commem. S. Theodori mart. Antiph. Qui odit. ℣. Juſtus ut palma. xxiii. Orátio. Deus, qui nos beáti Theodóri. ut ſuprà. 715.

Et in ii. Veſp. commem. SS. martyrum Tryphonis, &c.

DIE X. NOVEMBRIS.

SS. martyrum Tryphonis, Reſpicii, & Nymphæ virg. Aña. Iſtórum eſt enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Fac nos, quæſumus Dómine, ſanctórum mártyrum tuórum Tryphónis, Reſpícii, & Nymphæ ſemper feſta ſectári: quorum ſuffrágiis protectiónis tuæ dona ſentiámus. Per Dóminum.

Lectio iii.

Tryphon, Décio Imperatóre, cùm Jeſu Chriſti fidem prædicans, omnes ad ejus cultum perdúcere conarétur, à Décii ſatellítibus comprehénſus, primùm equúleo torquétur, & úngulis ferreis excarnificàtur: deínde ſublímibus pédibus candéntibus clavis confixus, fúſtibus cæditur, & admótis fácibus ardéntibus adúritur. Quæ cùm ómnia fórtiter feréntem vidiſſet Reſpícius tribúnus, ad Chriſti Dómini fidem convérſus, ſtatim ſe Chriſtiánum eſſe palàm profeſſus eſt. Qui váriè cruciátus unà cum Tryphóne rápitur ad Jovis ſimulácrum: quæ ſtátua Tryphóne oránte cóncidit. Quare plumbátis crudeliſſimè contúſi, nobiliſſimum martyrium conſecúti ſunt, quarto Idus Novémbris. Eódem die virgo quædam, cui nomen Nympha, cùm Jeſum Chriſtum verum eſſe Deum clara voce teſtarétur, martyrii palmam ad virginitátis corónam adjúnxit.

Te Deum laudámus, 12.

Veſperæ de ſancto Martino Epiſcopo.

DIE XI. NOVEMBRIS.

In feſto S. Martini Epiſcopi & Confeſſ. Duplex minus.

Ad Veſperas, Antiphona.

Dixérunt diſcípuli. cum reliquis de Laudib. 722. Pſal. Dixit Dóminus. cum reliq, de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum. Eccli. 44.

Ecce ſacérdos magnus, qui in diébus ſuis plácuit Deo, & invéntus eſt juſtus: & in témpore iracúndiæ factus eſt reconciliátio.

Hymnus.

Iſte Confeſſor Dómini, coléntes
Quem piè laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere ſedes.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit ſine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præſtans méritum frequénter,
Ægra quæ paſſim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, ſalúti
Reſtituúntur.

Noſter hinc illi chorus obſequéntem
Cóncinit laudem, celebréſque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit ſalus illi, decus, atque virtus,
Qui ſuper cœli ſólio coruſcans,
Tótius mundi ſériem gubérnat
Trinus & unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat, Antiphona.

O beátum virum, cujus ánima paradíſum póſſidet: unde exúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat, Mane nobíſcum in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui cónſpicis, quia ex nulla noſtra virtúte ſubſíſtimus: concéde propítius; ut interceſſióne beáti Martini Confeſſóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérſa muniámur. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Mennæ mart. Antiph. Iſte ſanctus.
℣. Glória & honóre. xvi.

Oratio.

Præſta quæſumus omnípotens Deus: ut qui beáti Mennæ mártyris tui natalítia có-

cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Laudémus Deum noſtrum, In cōfeſſióne beáti Martini.
Invit.

Pſalm. Venite, exultémus. 1.
Hymn. Iſte Confeſſor.

In primo Nocturno, Antiph.

Martínus adhuc catechúmenus hac me veſte contéxit.
Pſalm. Beátus vir, cum reliquis de Communi Confeſſoris Pontificis. xxxvii.

Aña. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféſſus eſt, & baptíſmi grátiam percépit.
Pſalmus Quare fremuérunt. xxxviii. Aña. Ego ſigno Crucis, non clypeo protéctus, aut gálea, hóſtium cúneos penetrábo ſecúrus.
Pſal. Dómine, quid multiplicáti. xxxviii. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De Epiſtola prima B. Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio I. Cap. 3.

Fidélis ſermo? Si quis Epiſcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíſcopum irreprehensibilem eſſe, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hoſpitálem, doctórem, non vinoléntum, non percuſsórem, ſed modéſtum, non litigióſum, non cúpidum, ſed ſuæ dómui benè præpóſitum: filios habéntem súbditos cum omni caſtitáte. Si quis autem dómui ſui præéſſe neſcit, quómodo Eccléſiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne in ſupérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum & teſtimónium habére bonum ab iis, qui foris ſunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

℟. Hic eſt Martínus eléctus Dei Póntifex, cui Dóminus poſt Apóſtolos tantam grátiam conférre dignátus eſt, * Ut in virtúte Trinitátis Deíficæ, mererétur fieri trium mortuórum ſuſcitátor magníficus. ℣. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféſſus eſt. Ut in.

De Epiſtola ad Titum.

Lectio II. Cap. 1.

Opórtet enim Epíſcopum ſine crimine eſſe, ſicut Dei diſpenſatórem, non ſupérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percuſsórem, non turpis lucri cúpidum: ſed hoſpitálem, benígnum, sóbrium, juſtum, ſanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui ſecúndùm doctrínam eſt, fidélem ſermónem: ut potens ſit exhortári in doctrína ſana, & eos qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui & seductóres; máximè qui de circumciſióne ſunt, quos opórtet redárgui: qui univérſas domos ſubvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Dómine, ſi adhuc pópulo tuo ſum neceſſárius, non recúſo ſubíre propter eos labórem: * Fiat volúntas tua.
℣. Oculis ac mánibus in cœlum ſemper inténtus, invíctum ab oratióne ſpíritum non relaxábat. Fiat.

Lectio III. Cap. 2.

Tu autem loquére quæ decent ſanam doctrínam. Senes ut sóbrii ſint, pudíci, prudéntes, ſani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus ſimíliter in hábitu ſancto, non criminatríces, non multo vino ſerviéntes, benè docéntes: ut prudéntiam dóceant adoleſcéntulas, ut viros ſuos ament, filios ſuos díligant: prudéntes, caſtas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, ſúbditas

viris

Digitized by Google

viris ſuis, ut non blaſphemétur verbum Dei. Júvenes ſimíliter hortáre ut sóbrii ſint. In ómnibus teípſum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrina, in integritáte, in gravitáte, verbum ſanum, irreprehenſibile: ut is, qui ex advérſo eſt, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. O beátum virum Martínum Antíſtitem, * Qui nec mori tímuit, nec vívere recuſávit. ℣. Dómine, ſi adhuc pópulo tuo ſum neceſſárius, non recúſo labórem: fiat volúntas tua. Qui.

Glória Patri. Qui.

In ſecundo Nocturno. Aña. Confido in Dómino, quòd filia mea précibus ſuis reddénda ſit ſanitáti. Pſalmus. Cùm invocárem. xxxix.

Antiph. Tetrádius, cógnita Dei virtúte, ad Baptíſmi grátiam pervénit. Pſalm. Verba mea. xl. Antiph. O ineffábilem virum per quem nobis tanta miracula coruſcant!

Pſalmus. Dómine Dóminus noſter. xl.

℣. Elégit eum Dóminus ſacerdótem ſibi. ℟. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis.

Lectio iv.

MArtínus, Sabáriæ in Pannónia natus, cùm décimum attigíſſet annum, invítis paréntibus ad Eccléſiam confúgiens, in catechumenórum númerum adſcribi vóluit. Quindecim annos natus in milítiam profectus, primùm in Conſtántii, deinde Juliáni exércitu militávit. Qui cùm nihil habéret præter arma, & veſtiméntum quo tegebátur, Ambiáni, páuperi ac nudo ab eo peténti, ut Chriſti nómine ſibi eleemóſynam tribúeret, partem chlámydis dedit. Cui ſequénti nocte Chriſtus dimidiáta illa veſte indútus appáruit, hanc mittens vocem: Martínus catechúmenus hac me veſte contéxit.

℟. Oculis ac mánibus in cœlum ſemper inténtus, * Invíctum ab oratióne ſpíritum non relaxábat.

℣. Dum ſacraménta offérret beátus Martínus, globus ígneus appáruit ſuper caput ejus. Invíctum.

Lectio v.

DEcem & octo annos cùm habéret, baptizátus eſt. Quare relícta militári vita, ad Hilárium Pictaviénſem Epiſcopum ſe cóntulit, à quo in Acolythórum númerum redáctus eſt. Pòſt factus Epiſcopus Turonénſis, monaſtérium ædificávit, ubi cum octogínta mónachis ſanctíſſimè aliquámdiu vixit. Qui cùm póſteà ad Candacénſem vicum ſuæ Diœcéſis in gravem febrim incidíſſet, aſidua Deum oratióne precabátur, ut ſe ex illo mortáli cárcere liberáret. Quem audiéntes diſcípuli, ſic rogábant: Cur nos pater déſeris? cui nos míſeros derelínquis? Quorum voce commótus Martínus, ita Deum orábat: Dómine, ſi adhuc pópulo tuo ſum neceſſárius, non recúſo labórem.

℟. Beátus Martínus óbitum ſuum longè antè præſcívit, dixítque frátribus, * Diſſolutiónem ſui córporis imminére, quia judicábat ſe jam reſólvi. ℣. Víribus córporis cœpit repèntè deſtítui, convocatíſque diſcípulis dixit. Diſſolutiónem.

Lectio vi.

SEd cùm eum in illa veheménti febre ſupínum orántem vidérent diſcípuli, ſuppliciter ab eo petiérunt, ut convérſo córpore, tantíſper dum remítteret morbi vis, pronus conquiéſceret. Quibus Martínus, Sinite me, inquit, cœlum pótiùs, quàm terram aſpícere, ut ſuo jam itínere iturus ad Dóminum ſpíritus diri-

Digitized by Google

migrátur. Inſtánte jam mortæ, viſo humáni géneris hoſte: Quid, inquit, aſtas cruénta béſtia? nihil in me funéſte repéries. Ea in voce, unum & octogínta annos natus, ánimam Deo réddidit: quam Angelórum chorus excépit, eóſque divínas canéntes laudes multi, in primíſque ſanctus Severínus Coloniénſis Epíſcopus audiérunt.

℟. Dixérunt discípuli ad beátum Martínum: Cui nos pater déſeris, aut cui nos deſolátos relínquis? * Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. ℣. Scimus quidem deſideráre te Chriſtum, ſed ſalva ſunt tibi tua præmia, noſtri pótius miſerére, quos déſeris. Invádent.

Glória Patri. Invádent.

In tertio Nocturno, Antiph.

Dóminus Jeſus Chriſtus non purpurárum, aut diadémate renitentem ſe ventúrum eſſe prædixit. Pſalm. In Dómino confído. cum reliquis de Communi unius Mart. xxi.

Antiph. Sacérdos Dei Martíne, apérti ſunt tibi cœli, & regnum Patris mei.

Pſalmus. Dómine, quis habitábit. xxi. Antiph. Sacérdos Dei Martíne, paſtor egrégie, ora pro nobis Deum.

Pſalmus. Dómine in virtúte tua. xxi. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchíſedech.

Léctio S. Evangélii ſecúndum Lucam. Lectio vii. Cap. 11. c

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nemo lucérnam accéndit, & in abſcóndito ponit, neque ſub módio: ſed ſupra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homilía S. Ambróſii Epíſc. Lib. 7. Comment. in Luc. c. 11. poſt initium.

QUia in ſuperióribus Eccléſiam ſynagógæ prætulit, hortátur nos, ut fidem pótius noſtram ad Eccléſiam transferámus. Lucérna enim fides eſt, juxta quod ſcriptum eſt: Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. Verbum enim Dei fides noſtra eſt: verbum Dei lux eſt. Lucérna eſt fides. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non poteſt, niſi aliúnde lumen accéperit.

℟. O beátum virum, in cujus tránſitum Sanctórum canit númerus, Angelórum exúltat chorus: * Omniúmque cœléſtium Virtútum occúrrit pſallentium exércitus. ℣. Eccléſia virtúte roborátur, ſacerdótes Dei revelatióne glorificántur, quem Michael aſſúmpſit cum Angelis. Omniúmque.

Lectio viii.

HÆc eſt lucérna quæ accénditur, virtus ſcílicet noſtræ mentis & ſenſus, ut drachma illa poſſit, quæ períerat, reperíri. Nemo ergo fidem ſub lege conſtítuat. Lex enim intra menſúram eſt, ultra menſúram grátia: lex obúmbrat, grátia clarificat. Et ideò nemo fidem ſuam intra menſúram legis inclúdat, ſed ad Eccléſiam cónferat, in qua ſeptifórmis Spíritus relúcet grátia, quam princeps ille ſacerdótum fulgóre ſupérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra reſtínguat. Dénique lucérna illa, quam matutínis veſpertiníſque tempóribus, ritu véteri, Judæórum princeps ſacerdótum ſolébat accéndere, velut ſub módio ſita legis evánuit; & cívitas illa Jerúſalem, quæ in terris eſt, quæ occídit Prophétas, quaſi in conválle fletus póſita delitéſcit: illa autem Jerúſalem quæ in cœlo eſt, in qua mílitat fides noſtra, in illo al-

altíſſimo ómnium locáta mõte, hoc eſt Chriſto, non poteſt ténebris & ruínis hujus mundi abſcóndi, ſed fulgens candóre ſolis ætérni, luce nos grátiæ ſpiritális illúminat.

℞. Martínus Abrahæ ſinu lætus excípitur: Martínus hic pauper & módicus, * Cœlum dives ingréditur, hymnis cœléſtibus honorátur.

℣. Martínus Epiſcopus migrávit à ſæculo: vivit in Chriſto gemma Sacerdótum. Cœlum. Glória Patri. Cœlum.

Pro ſancto Menna martyre.

Lectio ix.

MEnnas Ægyptius, Chriſtiánus miles, in perſecutióne Diocletiáni & Maximiáni Imperatórum, cùm pœniténtiæ cauſa in ſolitúdinem ſeceſſiſſet, natáli die Imperatórum, quo pópulus célebri ſpectáculo tenebátur, in theátrum proſiliens, líbera voce Gentílium ſuperſtitiónem inſectabátur. Quamóbrem comprehénſus, & Pyrrho Præſide, in metrópoli Cotiénſium Phrygiæ vinctus, loris crudéliter cæditur: deinde equúleo tortus, lampádibus ardéntibus ad corpus admótis, plagíſque cilício confricátis, tum per tríbulos, & virgas férreas mánibus ac pédibus colligátis tractus, plumbátis étiam contúſus, demum gládio interficitur, in ignémque conjícitur. Corpus inde à Chriſtiánis ereptum ſepúltum eſt, ac póſteà Conſtantinópolim translátum.

Te Deum laudámus. 12.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

DIxérunt diſcípuli ad beátum Martínum: Cur nos pater déſeris, aut cui nos deſolátos relínquis? invádent enim gregem tuum lupi rapáces.

Pſalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis. 12.

Antiph. Dómine, ſi adhuc pópulo tuo ſum neceſſárius, non recúſo labórem, fiat volúntas tua. Antiph. O virum ineffábilem, nec labóre victum, nec morte vincéndum, qui nec mori tímuit, nec vívere recuſávit.

Antiph. Oculis ac mánibus in cœlum ſemper inténtus, invíctum ab oratióne ſpíritum non relaxábat, allelúja.

Antiphona. Martínus Abrahæ ſinu lætus excípitur, Martínus hic pauper & módicus, cœlum dives ingréditur, hymnis cœléſtibus honorátur.

Capitulum. Eccli. 44. c

ECce ſacérdos magnus, qui in diébus ſuis plácuit Deo, & invéntus eſt juſtus, & in témpore iracúndiæ factus eſt reconciliátio. Hymnus.

Jeſu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præſulum,
In hac die clementiùs
Indúlgeas precántibus.

Tui ſacri qua nóminis
Conféſſor almus cláruit,
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs ſolémnia.

Qui ritè mundi gáudia
Hujus cadúca réſpuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis ſequi veſtígia:
Hujus precátu ſérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit Chriſte Rex piíſſime
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℞. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

O beátum virum, cujus ánima paradíſum póſſidet: unde exſúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat: Mane nobíſcum in ætérnum.

Digitized by Google

Oratio.

DEus, qui cónſpicis, quia ex nulla noſtra virtúte ſubſiſtimus: concéde propítius; ut intercesſióne beáti Martíni confeſsóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérſa muniámur. Per Dóminum noſtrum.

Et fit commem. S. Mennæ mart. Ana. Qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam.

℣. Juſtus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Præſta, quæſumus omnípotens Deus. ut ſup. 718.

Ad Tertiam, Antiphona.

Dómine, ſi adhuc.

Capitulum. Ecce ſacérdos.

℟. breve. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus ſacerdótem ſibi.

℟. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona.

O virum ineffábilem.

Capitulum. Eccl. 44. c

NOn eſt invéntus ſímilis illi, qui conſerváret legem Excélſi: ídeò jurejurándo fecit illum Dóminus créſcere in plebem ſuam.

℟. breve. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem ſibi. Elégit. ℣. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis. Sacerdótem ſibi. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es ſacérdos in ætérnum.

℟. Secúndùm órdinem Melchíſedech.

Ad Nonam, Antiphona.

Martínus Abrahæ ſinu.

Capitulum. Eccl. 45.

FUngi ſacerdótio, & habére laudem in nómine ipſius, & offérre illi incénſum dignum in odórem ſuavitátis.

℟. breve. Tu es ſacérdos, * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndùm órdinem Melchíſedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Veſperas, Antiphona.

Dixérunt diſcípuli. cum reliquis de Laud. 712. Pſal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi Pſal. Meménto Dómine. 100.

Capitul. Ecce ſacérdos magnus. Hymnus. Iſte Confeſſor. ut ſupra.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

O beátum Pontíficem, qui totis viſcéribus diligébat Chriſtum Regem, & non formidábat impérii principátum: ò ſanctíſſima ánima, quam etſi gládius perſecutóris non abſtulit, palmam tamen martyrii non amíſit.

Deinde fit commem. S. Martini Papæ & mart. Ana. Iſte ſanctus pro lege Dei ſui certávit uſque ad mortem, & à verbis impiórum non timuit: fundátus enim erat ſupra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine. ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Martíni mártyris tui atque Pontíficis ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúſdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

DIE XII. NOVEMBRIS.

[illegible]

In [illegible] Nocturno, [illegible] de Scriptura [illegible].

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

MArtínus, Tudérti in Umbria natus, initio Pontificátus & litteris & legatiónibus miſſis, óperam dedit, ut Paulum Conſtantinopo-

litánum Patriárcham à nefária hæreſi ad Cathólicæ fidei veritátem revocáret. Qui Conſtánte Imperatóre hærético fretus, eò améntiæ progréſſus fúerat, ut Sedis Apoſtólicæ Legátos váriè in ínſulas relegárit. Quo ejus ſcélere commótus Póntifex, coácto Romæ Concílio centum quinque Epiſcopórum, eum condemnávit.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Deſcendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Quæ causa fuit Conſtánti mitténdi in Itáliã Olympium Exárchum, ut Martínum Pontíficem interficiéndum, aut ad ſe perducéndum curáret. Igitur Olympius Romam véniens lictóri mandat, ut Pontíficem, dum in Basílica ſanctæ Maríæ ad Præsépe Miſſárum ſolémnia celebráret, occíderet. Quod ubi lictor aggréditur, cæcus repéntè factus eſt.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et voluntáte.

Lectio vi.

Conſtánti autem Imperatóri ex eo témpore multæ calamitátes incidérunt: quibus níhilo mélior factus, Theodórum Callíopam ad Urbem mittens, ímperat, ut Pontífici manus injíciat. A quo per fraudem captus Martínus, & Conſtantinópolim perdúctus, deínde in Cherſonéſum relegátus, ibi ob Cathólicam fidem ærúmnis conféctus, prídie Idus Novémbris ceſſit è vita clarus miráculis: cujus corpus Romam póſtea tranſlátum, in Eccléſia cónditum eſt, quæ ſanctórum Silvéſtri & Martíni nómine dedicáta erat. Præfuit Eccléſiæ annos ſex, menſem unum, dies vigínti ſex. Hábuit ordinatiónes duas menſe Decémbri, quibus creávit Presbyteros úndecim, Diáconos quinque, Epíſcopos per divérſa loca trigínta tres.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno, Euangel. Si quis venit ad me. cum Homil. S. Gregorii Papæ, ut in Communi unius Mart. xxii. ℟. viii. Dñe prævenísti. xxiii.

Veſperæ de ſequenti, commem. præcedentis.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

In feſto omnium SS. Ordinis noſtri. Duplex majus.

Ad Veſperas, Antiphona.

Vidi turbam magnam. cum reliq. de Laudib. 728. Pſal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum. Eccli. 44.

Laudémus viros glorióſos & paréntes noſtros in generatióne ſua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia ſua à ſæculo.

Hymnus.

Placáre, Chriſte, ſérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad tribúnal grátiæ
Patróna Virgo póſtulat.
Vos purpuráti Mártyres,
Vos candidáti præmio
Confeſſiónis, éxules
Vocáte nos in pátriam.
Chorëa caſta Vírginum,
Et quos erémus íncolas

Tranſ-

Tranſmiſit aſtris, Cœlitum
Locáte nos in sédibus.
Auférte gentem pérfidam
Credéntium de finibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Paſtor regat.
Deo Patri ſit glória,
Natóque Patris único,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſempitérna ſæcula. Amé.
℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.

Triumphántium Mártyrum victor exércitus, ſanctórum Confeſsórum ſacer convéntus, beatórum Monachórum nóbilis cœtus, Vírgines Dómini, ſanctæque Mulíeres, & noſtri Erémi íncolæ omnes intercédite pro nobis, allelúja.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum Ordinis noſtri mérita ſub una tribuíſti celebritáte venerári: quæſumus, ut deſiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis interceſsóribus largiáris. Per Dóminum noſtrum.

Et fit commem. S. Martini Papæ & mart. Aña. Qui vult veníre poſt me, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam, & ſequátur me.
℣. Juſtus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio. Deus, qui nos. ut ſuprà. 713.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem regum Dóminum veníte adorémus: *Quia ipſe eſt coróna Sanctórum ómnium.
Pſalm. Veníte, exultémus. 1.
Hymn. Placáre, Chriſte, sérvulis. ut ſupra.

In primo Nocturno. Antiph.

Novit Dóminus viam juſtórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.
Pſalmus. Beátus vir. 693.
Antiph. Mirificávit Dóminus Sanctos ſuos, & exaudívit eos clamántes ad ſe. Pſalm. Cum invocárem. 694. Ant. Admirábile eſt nomen tuum Dómine, quia glória & honóre coronáſti Sanctos tuos, & conſtituíſti eos ſuper ópera mánuum tuárum. Pſalm. Dómine Dóminus noſter. 694.
℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.
Pater noſter.
Abſolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bñο. Benedictióne perpétua.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 44. a

Laudémus viros glorióſos & paréntes noſtros in generatióne ſua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia ſua à ſæculo. Dominántes in poteſtátibus ſuis, hómines magni virtúte, & prudéntia ſua prædíti: nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, & imperántes in præſénti pópulo, & virtúte prudéntiæ pópulis ſanctíſſima verba. In perítia ſua requiréntes modos múſicos, & narrántes cármina ſcripturárum.
℟. Sancte Pater Auguſtíne tu dulcédo páuperum, tu pius conſolátor filiórum: * Ora pro nobis Dóminum.
℣. Tuba vitæ, lux doctórum, Præſul beatíſſime. Ora pro nobis.
Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Homines dívites in virtúte, pulchritúdinis ſtúdium habéntes, pacificántes in dómibus ſuis. Omnes iſti in generatiónibus gentis ſuæ glóriam adépti ſunt, & in diébus ſuis habéntur in láudibus. Qui de illis nati ſunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: & ſunt quorum non eſt memória: periérunt quaſi qui non fúerint: & nati ſunt,

Digitized by Google

quaſi non nati, & filii ipsórum cum ipſis.
℟. Auguſtíni Mater devotiſſima, quem carne priùs pepérerat mundo: Póſtmodum multo sémine lacrymárum génuit Chriſto. ℣. Exaudívit Dóminus vocem fletus ejus, Dóminus oratiónem ejus ſuſcépit. Póſtmodum.
Bñd. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

Sed illi viri miſericórdiæ ſunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanét bona, hæréditas ſancta nepótes eórum, & in teſtaméntis ſtetit ſemen eórum: & filii eórum propter illos uſque in ætérnú manent: ſemen eórum, & glória eórum nõ derelinquétur. Córpora ipsórum in pace ſepúlta ſunt, & nomen eórum vivit in generatiónem, & generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrét pópuli, & laudem eórum núntiet Eccléſia.
℟. Propter teſtaméntum Dómini, & leges patérnas, ſancti Dei perſtitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit ſemper ſpíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.
Glória Patri. Quia.

In ſecundo Nocturno, Antiph.

Dómine, qui operáti ſunt juſtítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, & requiéſcent in monte ſancto tuo.
Pſalm. Dómine, quis habitábit. 696. Antiph. Hæc eſt generátio quæréntium Dóminum; quæréntium fáciem Dei Jacob. Pſalm. Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus. 696.
Antiph. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti, & gloriámini omnes recti corde.
Pſal. Beáti, quorum remíſſæ ſunt iniquitátes. 696.
℣. Exúltent juſti in conſpéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia. Pater noſter.

Abſolutio. Ipſius pietas.
℣. Jube domne benedícere.
Bñd. Deus Pater omnípotens.

Sermo S.P.N. Auguſtíni Epiſcopi.

De Civit. Dei lib. 22. c. 30. init.

Lectio iv.

Quanta erit illa felícitas, ubi nullum erit malum, nullum latébit bonum, vacábitur Dei láudibus, qui erit ómnia in ómnibus! Nam quid áliud agátur, ubi neque ulla desídia ceſſábitur, neque ulla indigéntia laborábitur, néſcio. Admóneor étiam ſancto Cántico, ubi lego vel áudio: Beáti qui hábitant in domo tua Dómine, in ſǽcula ſæculórum laudábunt te. Omnia membra & víſcera incorruptíbilis córporis, quæ nunc vidémus per uſus neceſſitátis vários diſtribúta, quóniam tunc non erit ipſa necéſſitas, ſed plena, certa, ſecúra, ſempitérna felícitas, profícient in láudibus Dei.
℟. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: * Sancti & húmiles corde laudáte Deum. ℣. Qui diligitis Dóminum, lætámini in Dómino, & exultáte in láudibus ejus. Sancti.
Bñd. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

Vera ibi glória erit, ubi laudántis nec erróre quiſquam, nec adulatióne laudábitur. Verus honor, qui nulli negábitur digno, nulli deferétur indígno: ſed nec ad eum ámbiet ullus indígnus, ubi nullus permittétur eſſe niſi dignus. Vera pax ibi eſt, ubi nihil advérſi; nec à ſeipſo, nec ab álio quiſquam patiétur. Præmium virtútis erit ipſe qui virtútem dedit, eíque ſe ipſum, quo mélius & majus nihil poſſit eſſe, promíſit. Quid eſt enim áliud quod per Prophétam dixit: Ero illórum Deus, & ipſi erunt mihi plebs; niſi ego ero, unde ſatién-

tiéntur: ego ero quæcúmque ab homínibus honéſtè deſiderántur, & vita, & ſalus, & victus, & cópia, & glória, & honor, & pax, & ómnia bona?

℟. Sapiéntiam ipſórum narrent pópuli: * Et laudem eórum núntiet Eccléſia.

℣. Nomen eórum requirétur à generatióne in generatiónem. Et laudem.

Benedictio. Ignem ſui amóris.

[illegible]

Lectio vi.

Felíces ſancti Dei, qui jam pertranſiſtis hujus mortalitátis pélagum, & perveníre meruíſtis ad portum perpétuæ quiétis, ſecuritátis, & pacis: ſecúri & tranquilli, ſempérque feſtivi atque gaudéntes: obſecro vos per veſtram charitátem, qui ſecúri eſtis de vobis, ſolíciti eſtóte de nobis: ſecúri eſtis de veſtra immarceſcíbili glória, ſolíciti eſtóte de noſtra multíplici misériа. Per ipſum vos rogo, qui vos elégit, qui vos tales fecit, de cujus pulchritúdine jam ſatiámini, de cujus immortalitáte jam immortáles facti eſtis: de cujus beatíſſima viſióne ſemper gaudétis. Eſtóte júgiter mémores noſtri: ſubveníte nobis míſeris, qui adhuc in ſalo hujus vitæ circumſtántibus agitámur procéllis.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

In tertio Nocturno, Antiph. Timéte Dóminum omnes Sancti ejus, quóniam nihil deeſt timéntibus eum: ecce óculi Dómini ſuper juſtos, & aures ejus ad preces eórum.

[illegible] Benedícam. 698.

[illegible] Dómine ſpes Sanctórum, & turris fortitúdinis eórum, dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum, & habitábunt in tabernáculo tuo in ſæcula. [illegible] xáudi Deus deprecatiónem. 698.

[illegible] Qui dilígitis Dóminum, lætámini in Dómino, & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus. [illegible] Dóminus regnávit, exúltet terra. 699.

℣. Juſti autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum eſt merces eórum.

Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bñd. Euangélica léctio.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jeſus turbas, aſcéndit in montem; & cùm ſediſſet, acceſſérunt ad eum diſcípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

Sermone 14. in feſto omnium Sanctorum inter additos à Pariſienſibus, cap. 6.

Hic eſt finis amóris noſtri, finis quo perficiámur, non quo conſumámur. Fínitur cibus, fínitur veſtis. Cibus, quia conſúmitur edéndo: veſtis, quia perfícitur texéndo. Et illud fínitur, & illud. Sed finis iſte pértinet ad conſumptiónem, ille ad perfectiónem. Quidquid ágimus, quidquid benè ágimus, quidquid nítimur, quidquid laudabíliter æſtuámus, quidquid inculpabíliter deſiderámus, ad Dei viſiónem cùm vénerit, plus non requirémus. Quid enim quærat, cui adeſt Deus? Aut quid ſufficiat ei, cui non ſúfficit Deus?

℟. Média nocte clamor factus

ctus eſt: * Ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades. Ecce.

Bño. Quorum feſtum cólimus.

Lectio viii.

Vidére ergo Deum vólumus, vidére Deum quærimus, vidére Deum inardéſcimus. Quis non? Sed vide quid dictum eſt: Beáti mundo corde, quóniam ipſi Deum vidébunt. Hoc para unde vídeas. Ut enim ſecúndùm carnem loquar, quid desíderas ortum ſolis cum óculis lippis? Sani ſint óculi, & erit illa lux gáudium. Non ſint óculi ſani, erit illa lux torméntum. Non enim corde non mundo vidére permittéris, quod non vidétur niſi corde mundo. Repelléris, auferéris, non vidébis. Beáti enim mundo corde, quóniam ipſi Deum vidébunt.

℟. Date eis de fructu mánuum ſuárum: * Et laudent eas in portis ópera eárum. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Et. Glória Patri. Et laudent.

Benedictio. Ad ſocietátem.

Lectio ix.

Quóties beátos jam numerávit, quas beatitúdinis cauſas, quæ ópera, quæ múnera, quæ mérita, quæ præmia? Nuſquam dictum eſt, ipſi Deum vidébunt. Ventum eſt ad mundicórdes, ibi víſio Dei promíſſa eſt. Non ſine cauſa, niſi quia ibi ſunt óculi, unde vidétur Deus. De his óculis Paulus Apóſtolus loquens ait: Illuminátos óculos cordis veſtri. Modò ergo iſti óculi pro ſua infirmitáte illuminántur fide: póſteà pro ſua firmitáte illuminabúntur ſpécie. Quámdiu enim ſumus in córpore, peregrinámur à Dómino. Per fidem enim ambulámus, non per ſpéciem. Quámdiu autem in hac fide ſumus, quid de nobis dícitur? Vidémus nunc per ſpéculum in ænígmate, tunc autem fácie ad fáciem.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus Géntibus, ſtantes ante thronum. Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Et ſenióres ſtabant in circúitu throni, & cecidérunt in conſpéctu throni in fácies ſuas, & adoravérunt Deum. Antiph. Redemíſti nos Dómine in ſánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne, & feciſti nos Deo noſtro regnum. Antiph. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus, ágite dies lætítiæ, & confitémini illi. Antiph. Hymnus ómnibus Sanctis ejus, fíliis Iſrael, pópulo appropinquánti ſibi: glória hæc eſt ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum. Eccl. 44. a

Laudémus viros glorióſos & paréntes noſtros in generatióne ſua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia ſua à ſæculo.

Hymnus.

Salútis ætérnæ Dator,
Jeſu redémptis ſúbveni;
Virgo Parens cleméntiæ
Dona ſalútem ſérvulis.
Cohors triúmphans Mártyrum,
Almus Sacerdótum Chorus,
Et Virginális cáſtitas
Noſtros reátus ábluant.
Quicúmque in alta síderum
Regnátis aula príncipes,
Favéte votis ſúpplicum,
Qui dona cœli flágitant.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſæculórum ſæcula.
Amen.

℣. Exul-

Digitized by Google

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Te glorióſus Confeſsórum chorus, te Monachórum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exércitus, te omnes Sancti & elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas unus Deus.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum Ordinis noſtri mérita, ſub una tribuiſti celebritáte venerári: quæſumus, ut deſiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis interceſsóribus largiáris. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Et ſenióres.

Capitul. Laudémus. ut ſuprà.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte juſti. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exúltent juſti in conſpéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona.

Redemíſti.

Capitulum. Eccl. 44. a

Omnes iſti in generatiónibus gentis ſuæ glóriam adépti ſunt, & in diébus ſuis habéntur in láudibus.

℟. breve. Exúltent juſti, * In conſpéctu Dei. Exúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conſpéctu. Glória Patri. Exúltent. ℣. Juſti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum eſt merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona

Hymnus ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum. Eccl. 44. b

Hæréditas ſancta nepótes eórum, & in teſtaméntis ſtetit ſemen eórum: & filii eórum propter illos uſque in ætérnum manent: ſemen eórum, & glória eórum non derelinquétur.

℟. breve. Juſti autem, * In perpétuum vivent. Juſti autem. ℣. Et apud Dóminum eſt merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Juſti. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Veſperas Antiphona.

Vidi turbam magnam. cum reliq. de Laudib. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalmus. Crédidi, propter. 96. Capitul. Laudémus. ut ſuprà. Hymnus. Placáre, Chriſte. ut ſuprà in 1. Veſperis. 724. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quàm glorióſum eſt regnum, in quo cum Chriſto gaudent omnes Sancti, amícti ſtolis albis ſequúntur Agnum quocúmque ierit.

Oratio. Omnípotens. ut ſup.

Et fit commemor. S. Didaci Confeſſoris, ut infrà.

Dicto Benedicámus Dómino, dicuntur Veſperæ Defunctorum Fratrum, & Monialium Ordinis Noſtri ſub Ritu Duplici. Omnia ut in die Commem. omnium fidelium Defunct. excepta Oratione, cujus loco dicitur, Deus indulgentiárum. ibidem.

Si verò dies xiv. fuerit Dominica, fit Officium de ea, & Officium Defunctorum Fratrum, &c. tranfertur in Feriam ſecundam, eodem prorſus modo quo die 2. hujus.

DIE XIV. NOVEMBRIS.

In feſto S. Didaci Confeſſoris.

Semiduplex.

Antiphona. Similábo eum. ℣. Amávit eum. de Communi Confeſſ. non Pontificis. 1.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui diſpoſitióne mirábili infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confún-

das: concéde propítius humilitáti noſtræ; ut piis beáti Dídaci confeſſóris tui précibus ad perénnem in cœlis glóriam ſublimári mereámur. Per Dóminum noſtrum.

In Hymn. Iſte Cōfeſſor, dicatur:
Hac die lętus méruit ſuprémos
Laudis honóres.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente,
In ſecundo Noct. Lectio iv.

DIdacus Hiſpánus ex óppido ſancti Nicolái de Portu Diœcéſis Hiſpalénſis, ab ineúnte ætáte, pii ſub Sacerdótis diſciplína ſanctióris vitæ, ſolitária in Eccléſia tyrocínium exércuit. Deínde ut firmiùs Deo ſe conjúngeret, in Convéntu de Arizzáfa Fratrum Minórum (quos Obſervántes vocant) Sancti Franciſci Régulam in ſtatu laicáli profeſſus eſt. Magna ibi alacritáte húmilis obediéntiæ, & reguláris obſervántiæ jugum ſúbiens, contemplatióni in primis déditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeò ut de rebus cœléſtibus, litterárum expers, mirándum in modum, & planè divínitùs loquerétur.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátē ætérnā. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

CAnáriis in ínſulis, ubi Frátribus ſui Ordinis præfuit, multa perpéſſus, martyrii æſtuans deſidério, plures infidéles verbo & exémplo ad Chriſti fidem convértit. Romam véniens anno Jubilæi, Nicoláo quinto Pontífice, ægrotórum curæ in Convéntu Aræ cœli deſtinátus, eo charitátis affectu munus hoc exércuit, ut Urbe annónæ inópia laboránte, ægrótis tamen, quorum aliquándo ſílcera étiam lambéndo abſtergébat, nihil pénitus neceſſárii defécerit. Exímia quoque fides & grátia curatiónum in eo elúxit, cùm lámpadis, quæ collucébat ante imáginem beatíſſimæ Dei Genitrícis, quam ſumma devotióne colébat, óleo ægros inúngens, ſigno Crucis impréſſo, multórum morbos mirabíliter ſanáverit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DEmum Complúti finem ſibi vitæ adéſſe intélligens, lácera & obſoléta indútus túnica, conjéctis in Crucem óculis, ſinguléri devotióne illis verbis ex ſacro hymno pronuntiátis: Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera, quæ fuiſti digna portáre Regem cœlórum, & Dóminum, ánimam Deo réddidit, prídie Idus Novémbris, anno Dómini ſupra milléſimum quadringenteſimo ſexageſimo tértio. Ejus corpus cùm menſes non paucos (ut pio confluéntium deſidério fieret ſatis) inſepúltum manſíſſet, quaſi jam incorruptiónem indúerit, odórem ſuavíſſimum afflávit. Illum multis & illúſtribus miráculis clarum Sixtus quintus Póntifex Máximus Sanctórum número adſcrípſit.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In

Digitized by Google

In tertio Nocturno, Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangel. Nolíte timére puſíllus grex. ut in eodem Communi ſecundo loco. lvi.

Poſt Laudes, dicto Benedicámus Dómino, abſolute incipit Matutinum Defunctorum Fratrum, &c.

Omnia ut in die omnium Fidelium Defunctorum excepta Oratione, cujus loco dicitur. Deus indulgentiárum. ut ibidem.

DIE XVII. NOVEMBRIS.

In feſto S. Gregorii Thaumaturgi Epiſcopi & Confeſſ.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confeſſ. Pontif. præter Lectiones ſecundi & tertii Nocturni.

Oratio.

DA quæſumus omnípotens Deus: ut beáti Gregórii Confeſſóris tui atque Pontíficis veneránda ſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & ſalútem. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

GRegórius, Neocæſaréæ Ponti Epíſcopus, ſanctitáte doctrináque illúſtris, ſignis verò ac miráculis multò illúſtrior, quorum multitúdine atque præſtántia Thaumatúrgus appellátus eſt, & ſancti Baſílii teſtimónio cum Móyſe, Prophétis, & Apóſtolis comparátus: montem qui Ecclésiæ ædificatiónem impediébat, oratióne áliò tránſtulit. Item palúdem, inter fratres cauſam diſcordiárum, exſiccávit. Lycum flúvium perniciósè agros inundántem, defixo ad ripam quo ſuſtentabátur báculo, qui ſtatim viréntem crevit in árborem, coërcuit, ut póſteà ultra eum términum non efflúxerit.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

SÆpiſſimè dæmones ex idolórum ſimulácris, atque ex hóminum corpóribus ejécit: múltaque ália mirabíliter effécit, quibus innumerábiles hómines traxit ad Jeſu Chriſti fidem, cùm étiam prophético ſpíritu futúra prædíceret. Qui migratúrus è vita, cùm quæſiſſet, quot in civitáte Neocæſariénſi réliqui eſſent infidéles, reſponſúmque eſſet, tantùm eſſe ſeptémdecim: Deo grátias agés: Tótidem, inquit, erant fidéles, cùm cepi Epiſcopátum. Plura ſcripſit, quibus étiam non ſolùm miráculis, Dei Eccléſiam illuſtrávit.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Sermo S. Máximi Epíſcopi.

Ex Hom. 11. 59. quæ eſt 2. de S. Euſebio. Lectio vi.

BEáti patris Gregórii mérita jam in tuto póſita ſecúri magnificémus: qui gubernáculum fidei viríliter tenens, ánchoram ſpei tranquílla jam in ſtatióne compóſuit, & plenam cœléſtibus divítiis & ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários ſcutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus curſus, niſi unius cum vígili hoſte conflíctus?

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómniũ populórũ.

Digitized by Google

℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum.

Lectio vii. Cap. 11. c

IN illo témpore: Reſpóndens Jeſus diſcípulis ſuis, ait illis: Habéte fidem Dei. Amen dico vobis, quia quicúmque díxerit huic monti: Tóllere, & míttere in mare; & non hæſitáverit in corde ſuo, ſed credíderit, quia quodcúmque díxerit fiat, fiet ei. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in Marci cap. 11.

SOlent Gentíles, qui contra Eccléſiam maledícta ſcripſére, improperáre noſtris, quòd non habúerint plenam fidem Dei, quia numquam montes transférre potúerint. Quibus reſpondéndum eſt, non ómnia ſcripta eſſe, quæ in Eccléſia ſunt geſta, ſicut étiam de factis ipſíus Chriſti & Dómini noſtri Scriptúra teſtátur. Unde & hoc quoque fieri potuíſſet, ut mons ablátus de terra mitterétur in mare, ſi necéſſitas id fieri popoſciſſet. Quómodo légimus factum précibus beáti patris Gregórii Neocæſaréæ Ponti Antiſtitis, viri méritis & virtútibus exímii, ut mons in terra tantum loco céderet, quantum íncolæ civitátis opus habébant.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

CUm enim volens ædificáre Eccléſiam in loco apto, vidéret eum anguſtiorem eſſe, quàm res exigébat, eò quòd ex una parte rupe maris, ex ália monte próximo coarctarétur; venit nocte ad locum, & génibus flexis admónuit Dóminum promiſſiónis ſuæ, ut montem lóngiùs juxta fidem peténtis ágeret. Et manè facto revérſus invénit montem tantum ſpátii reliquíſſe ſtructóribus Eccléſiæ, quantum opus habúerant. Póterat ergo hic, póterat álius, quis ejúſdem mériti vir, ſi opportúnitas exegíſſet, impetráre à Dómino mérito fidei, ut étiam mons tollerétur, & mitterétur in mare.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

VErùm quia montis nómine nonnúmquam diábolus ſignificátur, vidélicet propter ſupérbiam, qua ſe contra Deum érigit, & eſſe vult símilis Altíſſimo; mons ad præcéptum eórum qui fortes fide ſunt, tóllitur de terra, & in mare projícitur, cùm prædicántibus verbum doctóribus ſánctis, immúndus ſpíritus ab eórum corde repéllitur, qui ad vitam ſunt præordináti, & in turbuléntis amaríſque infidélium méntibus veſániam ſuæ tyránnidis exercére permíttitur.

Te Deum laudámus. 12.

Veſp. de ſeq. feſto Dedicat. cum comm. S. Gregorii, Ant. Amávit eum. ℣. Juſtum dedúxit. xlv. Oratio ut ſuprà. 731.

DIE XVIII. NOVEMBRIS.

In Dedicatione Baſilicarum Sanctorum Apoſtol. Petri & Pauli. Dupl. min.

Omnia de Commun. Dedicat. Eccleſiæ, præter Lectiones

Digitized by Google

In primo Nocturno.

De libro Apocalypſis beáti Joánnis Apóſtoli.

Lectio i. Cap. 21.

ET erat ſtructúra muri ejus ex lápide iáſpide: ipſa verò cívitas, aurum mundum símile vitro mundo. Et fundaménta muri civitátis omni lápide pretióſo ornáta. Fundaméntum primum, iáſpis: ſecúndum, ſapphírus: tértium, chalcedónius: quartum, ſmarágdus: quintum, sárdonyx: ſextum, sárdius: séptimum, chrysólithus: octávum, beryllus: nonum, topázius: décimum, chrysópraſus: undécimum, hyacínthus: duodécimum, amethyſtus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis reſonábat ſonus.

℣. Fundáta eſt domus Dómini ſupra vérticem móntium, & vénient ad eam omnes Gentes. Et in ore.

Lectio ii.

ET duódecim portæ, duódecim margarítæ ſunt, per ſingulas: & ſingulæ portæ erant ex ſingulis margarítis: & platéa civitátis aurum mundum, tamquam vitrum perlúcidum. Et templum non vidi in ea. Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus eſt, & Agnus. Et cívitas non eget ſole, neque luna, ut lúceant in ea. Nam cláritas Dei illuminávit eam, & lucérna ejus eſt Agnus.

℟. Fundáta eſt domus Dómini ſupra vérticem móntium, & exaltáta eſt ſuper omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, & dicent, Glória tibi Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos ſuos. Et.

Lectio iii.

ET ambulábunt Gentes in lúmine ejus, & reges terræ áfferent glóriam ſuam, & honórem in illam. Et portæ ejus non claudéntur per diem, nox enim non erit illic. Et áfferent glóriam, & honórem Géntium in illam. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens, & mendácium, niſi qui ſcripti ſunt in libro vitæ Agni.

℟. Bénedic Dómine domum iſtam, quam ædificávi nómini tuo, veniéntium in loco iſto: * Exáudi preces in excélſo sólio glóriæ tuæ.

℣. Dómine, ſi convérſus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad ſanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In ſecundo Nocturno. Lectio iv.

EX locis ſacris, quæ olim apud Chriſtiános veneratiónem habuérunt, illa celebérrima & frequentíſſima fuérunt, in quibus cóndita Sanctórum córpora, vel áliquod Mártyrum veſtígium, aut monuméntum eſſet. In quorum número ſanctórum locórum, in primis ſemper fuit insígnis ea Vaticáni pars, quam ſancti Petri confeſſiónem appellábant. Nam eò Chriſtiáni ex ómnibus orbis terræ pártibus tamquam ad fídei petram, & Eccléſiæ fundaméntum conveniéntes, locum Príncipis Apoſtolórum ſepúlchro conſecrátum, ſumma religióne ac pietáte venerabántur.

℟. Orántibus in loco iſto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & oſténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco iſto.

℣. Qui regis Iſrael inténde, qui dedúcis velut ovem Joſeph, qui ſedes ſuper Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

ILluc Conſtantínus Magnus Imperátor octávo die poſt ſuſcéptum baptíſmum venit, depoſitóque diadémate, &

humi jacens, vim lacrymárum profúdit: mox ſumpto ligióne ac bidénte terram éruit, indéque duódecim terræ cóphinis, honóris cauſa duódecim Apoſtolórum, ablátis, ac loco Baſílicæ Príncipis Apoſtolórum deſignáto, Eccléſiam ædificávit. Quam ſanctus Silvéſter Papa decimoquárto Kaléndas Decémbris, eo modo quo Lateranénſem Eccléſiam, quinto Idus Novémbris conſecráverat, dedicávit: & in ea altáre lapídeum chríſmate delibútum eréxit: atque ex eo témpore ſancívit, ne deínceps altária niſi ex lápide fierent. Eámdem Baſílicam vetuſtáte jamprídem collabéntem, ac proptéreà multórum Pontíficum pietáte látiùs ac magnificéntiùs à fundaméntis eréctam, Urbánus octávus eádem die recurrénte anni milléſimi ſexcentéſimi vigéſimi ſexti ſolémni ritu conſecrávit.

℟. O quàm metuéndus eſt locus iſte: * Verè non eſt hic áliud, niſi domus Dei, & porta cœli. ℣. Hæc eſt domus Dómini firmiter ædificáta, benè fundáta eſt ſupra firmam petram. Verè.

Lectio vi.

IDem beátus Silvéſter Baſílicam ſancti Pauli Apóſtoli via Oſtiénſi ab eódem Conſtantíno Imperatóre magnificentíſſimè ædificátam dedicávit. Quas Baſílicas Imperátor multis prædiis attribútis locupletávit, ac munéribus ampliſſimis exornávit. Cujus Imperatóris tantus fuit ardor religiónis, ut delétis idolórum templis, multas ubíque terrárum extrúxerit Eccléſias, & præcípuè Romæ: in quibus fuérunt Baſílicæ ſanctæ Crucis ad Jerúſalem in agro Seſſoriáno, ſancti Lauréntii extra muros in agro Veráno, ſanctórum Petri & Marcellíni via Lavicána, aliæque permúltæ.

℟. Manè ſurgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum déſuper, votum vovit Dómino: * Verè locus iſte ſanctus eſt, & ego neſciébam. ℣. Cùmque evigilàſſet Jacob de ſomno ait. Verè. Glória Patri. Verè.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel. Ingreſſus eſt Jeſus, quæ habetur quarta die infra Octavam Dedicat. Eccleſiæ. lxxxvii.

Veſperæ à Capitulo de ſequenti cum commemor. præced. & S. Pontiani Papæ & martyris.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

In feſto S. Eliſabeth Viduæ.

Duplex minus.

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum, præter Orationem & Lectiones ſecundi Nocturni.

Oratio.

TUórum corda fidélium Deus miserátor illúſtra, & beátæ Eliſabeth précibus glorióſis fac nos próſpera mundi deſpícere, & cœléſti ſemper conſolatióne gaudére. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. Dedicat. Baſilicæ Apoſtol. Aña. O quàm metuéndus. ℣. Domum tuam. Oratio. Deus, qui nobis. ut in Communi Dedicationis. lxxxiv.

Poſteà fit commemor. S. Pontiani Papæ & mart. Antiph. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Infirmitátem noſtram. ut in Communi unius Martyris xvi.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

ELiſabeth Andréæ Regis Hungáriæ fília, ab infántia Deum timére cœpit, & creſcés ætáte, crevit étiam pietáte. Ludovíco Lantgrávio Háſſiæ &

& Thuringiæ in cónjugem copuláta, non minóri cura quæ Dei, quàm quæ viri ſui erant exequebátur: ſurgens enim noctúrno témpore, oratióni diu incumbébat; ac váriis miſericórdiæ officiis dédita, víduis, pupíllis, ægrótis, egéntibus sédulò inſerviébat, gravíque fame urgénte, domus ſuæ fruménta liberáliter erogábat. Lepróſos hoſpitio ſuſcípiens, manus eórum & pedes oſculabátur. Curándis autem & aléndis paupéribus insigne Xenodochíum conſtrúxit.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Defúncto cónjuge, ut Deo libériùs ſerviret, depóſitis ómnibus ſæculáris glóriæ induméntis, vili túnica indúta eſt, atque Ordinem Pœniténtium ſancti Franciſci ingréſſa, patiéntiæ & humilitátis virtúte máximè enítuit. Nam bonis ómnibus exúta, à própriis ædibus ejécta, ab ómnibus derelícta, contumélias, irriſiónes, obtrectatiónes invícto ánimo tolerávit, adeò ut ſummópere gaudéret ſe tália pro Deo pati. Ad ínfima quæque miniſtéria erga páuperes & ægrótos ſe abjíciens, eis neceſsária procurábat, ſolis oléribus & legumínibus pro ſuo victu conténta.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Cum verò in his aliíſque plúrimis ſanctis opéribus vitam religioſíſſimè tranſegiſſet, finis tandem ſuæ peregrinatiónis advénit, quem doméſticis ſuis antè prædíxit. Cúmque defíxis in cœlum óculis divínæ contemplatióni vacáret, à Deo mirabíliter recreáta, & Sacraméntis reſécta, obdormívit in Dómino. Statímque plúrima ad ejus túmulum miráculá patráta ſunt. Quibus audítis, & ritè probátis, Gregórius nonus Sanctórum número eam adſcripſit.

℟. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipſa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel.

Símile eſt regnum cœlórum theſáuro. ut in Communi non Virginum. lxxii.

Pro S. Pontiano Papa & mart.

Lectio ix.

Pontiánus Románus præfuit Eccléſiæ Alexándro Imperatóre: qui ſanctum Pontíficem propter Chriſtiánæ fidei confeſſiónem, in Sardíniam ínſulam cum Hippólyto Presbýtero relegávit. Ubi ille pro Chriſti fide multis calamitátibus afflíctus, décimo tértio Kaléndas Decémbris, è vita migrávit. Ejus corpus Fabiáno Pontífice, cum clero Romam delátum, in cœmetério Callíſti via Appia ſepelítur. Sedit annos quátuor, menſes quátuor, dies vigintiquínque. Fecit Ordinatiónes duas menſe Decémbri, quibus creávit Presbýteros ſex, Diáconos quinque, Epíſcopos per divérſa loca ſex.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commemor. S. Pontiani, Ana. Qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam. ℣. Juſtus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Infirmitátem. ut ſup.

Digitized by Google

humi jacens, vim lacrymárum proſúdit: mox ſumpto ligióne ac bidénte terram éruit, indéque duódecim terræ cóphinis, honóris cauſa duódecim Apoſtolórum, ablátis, ac loco Baſílicæ Príncipis Apoſtolórum deſignáto, Eccléſiam ædificávit. Quam ſanctus Silvéſter Papa decimoquárto Kaléndas Decémbris, eo modo quo Lateranénſem Eccléſiam, quinto Idus Novémbris conſecráverat, dedicávit: & in ea altáre lapídeum chríſmate delibútum eréxit: atque ex eo témpore ſancívit, ne deínceps altária niſi ex lápide fierent. Eámdem Baſílicam vetuſtáte jamprídem collabéntem, ac proptéreà multórum Pontíficum pietáte látiùs ac magnificéntiùs à fundaméntis eréctam, Urbánus octávus eádem die recurrénte anni milléſimi ſexcentéſimi vigéſimi ſexti ſolémni ritu conſecrávit.

℟. O quàm metuéndus eſt locus iſte: * Verè non eſt hic áliud, niſi domus Dei, & porta cœli. ℣. Hæc eſt domus Dómini firmiter ædificáta, benè fundáta eſt ſupra firmam petram. Verè.

Lectio vi.

IDem beátus Silvéſter Baſílicam ſancti Pauli Apóſtoli via Oſtiénſi ab eódem Conſtantíno Imperatóre magnificentíſſimè ædificátam dedicávit. Quas Baſílicas Imperátor multis prædiis attribútis locupletávit, ac munéribus ampliſſimis exornávit. Cujus Imperatóris tantus fuit ardor religiónis, ut delétis idolórum templis, multas ubíque terrárum extrúxerit Eccléſias, & præcípuè Romæ: in quibus fuérunt Baſílicæ ſanctæ Crucis ad Jerúſalem in agro Seſſoriáno, ſancti Laurentii extra muros in agro Veráno, ſanctórum Petri & Marcellini via Lavicána, aliæque permúltæ.

℟. Manè ſurgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum déſuper, votum vovit Dómino: * Verè locus iſte ſanctus eſt, & ego neſciébam. ℣. Cùmque evigilàſſet Jacob de ſomno ait. Verè. Glória Patri. Verè.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Ingréſſus eſt Jeſus, quæ habetur quarta die infra Octavam Dedicat. Eccleſiæ. lxxxvii.

Veſperæ à Capitulo de ſequenti cum commemor. præced. & S. Pontiani Papæ & martyris.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

In feſto S. Eliſabeth Viduæ.

Duplex minus.

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum, præter Orationem & Lectiones ſecundi Nocturni.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miserátor illúſtra, & beátæ Eliſabeth précibus glorióſis fac nos próſpera mundi deſpícere, & cœléſti ſemper conſolatióne gaudére. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. Dedicat. Baſilicæ Apoſtol. Aña. O quàm metuéndus. ℣. Domum tuam. Oratio. Deus, qui nobis, ut in Communi Dedicationis. lxxxiv.

Poſteà fit commemor. S. Pontiani Papæ & mart. Antiph. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Infirmitátem noſtram, ut in Communi unius Martyris xvi.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

ELíſabeth Andréæ Regis Hungáriæ filia, ab infántia Deum timére cœpit, & creſcés ætáte, crevit étiam pietáte. Ludovíco Lantgrávio Háſſiæ &

& Thuringiæ in cónjugem copuláta, non minóri cura quæ Dei, quàm quæ viri ſui erant exequebátur: ſurgens enim noctúrno témpore, oratióni diu incumbébat; ac váriis miſericórdiæ officiis dédita, víduis, pupíllis, ægrótis, egéntibus ſédulò inſerviébat, gravíque fame urgénte, domus ſuæ fruménta liberáliter erogábat. Lepróſos hoſpítio ſuſcípiens, manus eórum & pedes oſculabátur. Curándis autem & aléndis paupéribus inſigne Xenodochíum conſtrúxit.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, proſpere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Defúncto cónjuge, ut Deo libériùs ſervíret, depóſitis ómnibus ſæculáris glóriæ induméntis, vili túnica indúta eſt, atque Ordinem Pœniténtium ſancti Franciſci ingréſſa, patiéntiæ & humilitátis virtúte máximè enítuit. Nam bonis ómnibus exúta, à própriis ædibus ejécta, ab ómnibus derelícta, contumélias, irriſiónes, obtrectatiónes invícto ánimo tolerávit, adeò ut ſummópere gaudéret ſe tália pro Deo pati. Ad ínfima quæque ministéria erga páuperes & ægrótos ſe abjíciens, eis neceſſária procurábat, ſolis oléribus & legumínibus pro ſuo victu conténta.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Cum verò in his aliíſque plúrimis ſanctis opéribus vitam religioſíſſimè tranſegiſſet, finis tandem ſuæ peregrinatiónis advénit, quem doméſticis ſuis antè prædíxit. Cumque defíxis in cœlum óculis divínæ contemplatióni vacáret, à Deo mirabíliter recreáta, & Sacraméntis refécta, obdormívit in Dómino. Statímque plúrima ad ejus túmulum mirácula patráta ſunt. Quibus audítis, & ritè probátis, Gregórius nonus Sanctórum número eam adſcripſit.

℟. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipſa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel. Símile eſt regnum cœlórum theſáuro, ut in Communi non Virginum. lxxii.

Pro S. Pontiano Papa & mart.

Lectio ix.

Pontiánus Románus præfuit Eccléſiæ Alexándro Imperatóre: qui ſanctum Pontíficem propter Chriſtiánæ fidei confeſſiónem, in Sardíniam ínſulam cum Hippólyto Presbytero relegávit. Ubi ille pro Chriſti fide multis calamitátibus afflíctus, décimo tértio Kaléndas Decémbris, è vita migrávit. Ejus corpus Fabiáno Pontífice, cum clero Romam delátum, in cœmetério Callíſti via Appia ſepelítur. Sedit annos quátuor, menſes quátuor, dies vigintiquínque. Fecit Ordinatiónes duas menſe Decémbri, quibus creávit Presbyteros ſex, Diáconos quinque, Epíſcopos per divérſa loca ſex.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commemor. S. Pontiani, Aña. Qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam. ℣. Juſtus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Infirmitátem. 1. ſig. iii.

In II. Veſperis a Capitulo de S. Gelaſio cum commemoratione S. Eliſabeth.

DIE XX. NOVEMBRIS.

In feſto S. Gelaſii Papæ & Confeſſoris. Duplex minus.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, exceptis iis quæ infrà habentur.

Oratio.

Exáudi, quæſumus Dómine, preces noſtras, & interveniénte beáto Gelàſio Confeſsóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus & pacem. Per Dóminum noſtrum.

Deinde fit commem. S. Eliſabeth viduæ. Ant. Manum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem, & panem otióſa non comédit.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Tuórum corda, ut ſupra, 734.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Gelàſius Afer, patre Valério, è ſchola & monaſtério ſancti Auguſtíni profectus, Genſeríco Vvandalórum rege Cathólicos perſequénte, cum ſancto Gaudióſo & Quodvúltdeo in exílium pulſus, prope Neápolim in Cœnóbio Neridiáno monáſticam vitam duxit. Inde Romam véniens, Felíce tértio defúncto, ſummo totíus pópuli & Cleri conſénſu, in demórtui Pontíficis locum ſuffectus eſt. In Pontificátu pro integritáte Cathólicæ Religiónis, moribúſque corrigéndis plúrimum laborávit. Lupercália, nequídquam adverſántibus Románis, ſuſtulit. Manichæos in Urbe deprehénſos, libris eórum combúſtis, proſcrípſit. Advérſus Neſtórium & Eutychétem quinque libros édidit: & coácto Romæ Concílio, ſacrórum & authenticórum librórum; apócryphis damnátis, cenſum egit. Euphémium quoque Epíſcopum Conſtantinopolitánum, è ſacris Díptychis Acácii nomen erádere recuſántem, in communiónem recípere nóluit.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Sed in tuénda ſancti Patris Auguſtíni doctrína, ejúſdem virtus máximè enítuit: nam Pelagiános eídem detrahéntes graviſſimis ſcriptis compéſcuit. Séneca Pelagiáno Picénum peſtíferis dogmátibus inficiénte, per Rómulum à látere Legátum, ad illíus províncíæ Epíſcopos deſtinátum, veſánam hóminis temeritátem rétudit. Qua occaſióne ad eóſdem epíſtolam ſcripſit, quæ univérſæ ſancti Auguſtíni doctrínæ penè ſummárium eſt: in qua étiam ſanctum Doctórem lumen Eccleſiaſticórum Magiſtrórum appellávit. Cùm verò accepíſſet eámdem hæreſim apud Dálmatas íterùm repulluláre, datis ad Honórium Salonitánum litteris, gliſcénti malo in témpore óbviam ivit. Ejuſdem verò Patris Auguſtíni libros in laudáta Synodo, Apoſtólica auctoritáte probávit.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Clerum, ob frequéntes barbarórum incúrſus, per Itáliam valdè imminútum, ex mo-

monaſtériis præcípuè ſupplén- dum decrévit. Quo étiam con- ſílio, vivéndi ratiónem ex ſan- cti Auguſtíni inſtitútis in ędes Lateranénſes inter Cléricos indúxit. Hymnos & Præfatió- nes compóſuit, iiſque verba illa áddidit: Dignum & ju- ſtum eſt. Colléctas quoque concinnávit ad Miſsárum ſo- lémnia totíus anni celebrán- da. Nec minùs verbo, quàm exémplo cunctis prælúxit. Quidquid témporis ab occu- patiónibus ſupérerat, aut ora- tióni, aut ſacrórum librórum lectióni dabat, nulla re magis quàm Religioſórum hómi- num consórtio gaudébat. In- credíbili fuit abſtinéntia, tan- táque in páuperes beneficén- tia, ut iis ſublevándis inops ipſe, ut ſcribit Dionyſius Exi- guus, moreretur. Dénique creátis Presbyteris viginti tri- bus, Diáconis duóbus, Epí- ſcopis per divérſa loca ſexa- gínta ſeptem, cùm ſediſſet annos quátuor, menſes octo, dies decem & octo, undéci- mo Kaléndas Decémbris mi- grávit in cœlum, ſepultúſque eſt in Basílica Príncipis Apo- ſtolórum.

℟. Iſte eſt qui ante Deum ma- gnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus re- pléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populó- rum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe.

Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hilarii Epiſc. in Evangelium. Vigiláte. de Communi Con- feſſoris Pontificis. xlvi.

Veſperæ de ſequenti, cum commem. præcedentis.

DIE XXI. NOVEMBRIS.

In feſto Præſentationis Bea- tæ Mariæ virginis.

Duplex majus.

Ad Veſperas, Antiphona. Dum eſſet Rex. cum reliquis Antiphonis & Pſalmis ut in Of- ficio parvo B. Mariæ. cxlv.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, & ante ſæcula creáta ſum, & uſque ad futúrum ſæculum non déſi- nam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi.

Hymnus. Ave maris ſtella. cxlvi.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Ad Magnificat. Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, vir- go perpétua, templum Dó- mini, ſacrárium Spíritus ſan- cti, ſola ſine exémplo placuí- ſti Dómino noſtro Jeſu Chri- ſto, allelúja.

Oratio.

DEus, qui beátam Maríam ſemper vírginem, Spíri- tus ſancti habitáculum, ho- diérna die in templo præſen- tári voluíſti: præſta quæſu- mus; ut ejus interceſſióne, in templo glóriæ tuæ præ- ſentári mereámur. Per Dó- minum. in unitáte ejúſdem Spíritus ſancti Deus.

Deinde fit commem. S. Gela- ſii, Aña. Dum eſſet ſummus Póntifex, terréna non métuit, ſed ad cœléſtia regna glorió- ſus migrávit.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Oratio. Exáudi. ut ſuprà 736.

Ad Matutinum, Invitatorium. Sancta María Dei génitrix vir- go, * Intercéde pro nobis.

Pſalmus. Venite, exultémus. 1.

Hymnus. Quem terra, pon- tus, ſídera. cxlvii.

Antiphonæ, Pſalmi, & ℣. Nocturnorum, ut in Offi- cio parvo ejuſdem beatæ Ma- riæ. cxlviii.

In primo Nocturno, Lectio- nes de Parabolis Salomonis. Ego ſapiéntia hábito, cum ſuis Reſponſoriis, ut in ejus feſto ad Nives. 476.

In

Digitized by Google

In ſecundo Nocturno.

Ex libro ſancti Joánnis Damaſcéni de Fide orthodóxa.

Lib. 4. cap. 15. Lectio iv.

JOachim lectíſſimam illam, ac ſummis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio ſibi copulávit. Verùm, quemádmodum priſca illa Anna, cùm ſterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promiſſiónem Samuélem procreávit: eódem modo hæc étiam per obſecratiónem, & promiſſiónem Dei genitrícem à Deo accépit, ut ne hìc quoque cuíquam ex illúſtribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc ſonat Annæ vocábulum) Dóminam parit (id enim Maríæ nómine ſignificátur:) verè étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta eſt, cùm Creatóris mater éxtitit. In lucem autem éditur in domo probáticæ Jóachim, atque ad templum addúcitur: ac deínde in domo Dei plantáta, atque per Spíritum ſagináta, inſtar olívæ frugíferæ virtútum ómnium domicílium efficitur: ut quæ vidélicet ab omni hujúſce vitæ & carnis concupiſcéntia mentem abſtraxíſſet, atque ita vírginem unà cùm córpore ánimam conſervâſſet, ut eam decébat, quæ Deum ſinu ſuo exceptúra erat.

℟. Sicut cedrus exaltáta ſum in Líbano, & ſicut cypréſſus in monte Sion: quaſi myrrha elécta, * Dedi ſuavitátem odóris.

℣. Et ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans. Dedi ſuavitátem.

Ex libro ſancti Ambróſii Epiſcopi de Virgínibus.

Lib. 2. poſt inítium.

Lectio v.

TAlis fuit María, ut ejus uníus vita ómnium ſit diſciplína. Si ígitur auctor non diſplicet, opus probémus: ut quæcúmque ſibi ejus exóptat præmium, imitétur exémplum. Quantæ in una vírgine ſpécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexíllum fídei, devotiónis obſéquium: virgo intra domum, comes ad miniſtérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret! quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens: Hæc torum Fílii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto ſervávit pudóre.

℟. Quæ eſt iſta, quæ procéſſit ſicut ſol, & formóſa tamquam Jeruſalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam.

℣. Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores roſárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

QUid ego exequar cibórũ parſimóniam, officiórum redundántiam: álterum ultra natúram ſuperfuíſſe, álterum penè ipſi natúræ defuíſſe? Illic nulla intermíſſa témpora, hìc congeminátos jejúnio dies. Et ſi quando reficiéndi ſucceſſíſſet volúntas, cibus plerúmque óbvius, qui mortem arcéret, non delícias miniſtráret. Dormíre non priùs cupíditas, quàm neceſſitas fuit: & tamen cùm quieſceret corpus, vigiláret ánimus: qui frequénter in ſomnis, aut lecta répetit, aut ſomno interrúpta contínuat, aut diſpóſita gerit, aut gerénda prænúntiat.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jeruſalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíſſimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúſum nomen tuum.

℣. Aſtitit Regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In

Digitized by Google

℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Lectio S. Evangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d

IN illo témpore: Loquénte Jeſu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Lucæ 11.

MAgnæ devotiónis & fídei hæc múlier oſténditur, quæ Scribis & Phariſæis Dóminum tentántibus, ſimul & blaſphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus ſinceritáte cognóſcit, tanta fidúcia confitétur, ut & præſéntium prócerum calúmniá, & futurórum confúndat hæreticórum perfidiam. Nam ſicut tunc Judæi, ſancti Spíritus ópera blaſphemándo, verum conſubſtantialémque Patri Dei Fílium negábant: ſic hærétici póſteà negándo, Maríam ſemper vírginem ſancti Spíritus operánte virtúte, naſcitúro cum humánis membris unigénito Dei, carnis ſuæ matériam miniſtráſſe, verum conſubſtantialémque matri fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es ſacra virgo María, & omni laude digníſſima; * Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, Chriſtus Deus noſter. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam Præſentatiónem. Quia ex te.

Lectio viii.

SEd ſi caro Verbi Dei ſecúndùm carnem naſcéntis à carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, ſine cauſa venter qui eam portáſſet, úbera quæ lactáſſent, beatificántur. Dicit autem Apóſtolus: Quia miſit Deus Fílium ſuum factum ex mulíere, factum ſub lege. Neque audiéndi ſunt, qui legéndum putant: Natum ex muliere, factum ſub lege; ſed, Factum ex muliere: quia concéptus ex útero virginali, carnem non de níhilo, non aliúnde, ſed matérna traxit ex carne: alióquin nec verè Fílius hóminis dicerétur, qui orígínem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Eccléſia Cathólica, cujus hæc múlier typum geſſit, extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúſque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxíſti. Verè enim beáta parens, quæ, ſicut quidam ait, Eníxa eſt puérpera Regem, Qui cœlum terrámque tenet per ſæcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. ℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

QUinímò beáti, qui áudiunt verbum Dei, & cuſtódiunt. Pulchrè Salvátor atteſtatióni mulíeris ánnuit; non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, ſed & omnes qui idem Verbum ſpirituáliter audítu fídei concípere, & boni óperis cuſtódia vel in ſuo, vel in proximórum corde párere, & quaſi álere ſtudúerint, aſſevérans eſſe beátos: quia & eádem Dei génitrix, & inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi miniſtra facta eſt temporális: ſed inde multò beátior, quia ejúſdem ſemper amándi cuſtos manébat ætérna.

Te Deum laudámus. 12.

AD

Digitized by Google

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

DUm esset Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuavitátis. Pſal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.

Aña. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Aña. Nigra ſum, ſed formóſa, filiæ Jeruſalem: ideò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubiculum ſuum.

Aña. Jam hiems tránſiit, imber ábiit, & recéſſit: ſurge amíca mea, & veni.

Aña. Specióſa facta es, & ſuávis in delíciis tuis ſancta Dei génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio, & ante ſæcula creáta ſum, & uſque ad futúrum ſæculum non déſinam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi.

Hymnus. O glorióſa Vírginum. clvi.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta es María, quæ credidíſti: perficiéntur in te, quæ dicta ſunt tibi à Dómino, allelúja. Oratio.

DEus, qui beátam Maríam ſemper vírginem, Spíritus ſancti habitáculum, hodiérna die in templo præſentári voluíſti: præſta quæſumus; ut ejus interceſſióne in templo glóriæ tuæ præſentári mereámur. Per Dóminum. in unitáte ejúſdem Spíritus ſancti Deus.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona.

Læva ejus.

Capitulum. Ab inítio. ut ſup.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próſperè procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Nigra ſum.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET ſic in Sion firmáta ſum, & in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jeruſalem poteſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hǽréditas illíus, & in plenitúdine ſanctórum detentio mea.

℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu ſuo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Aña. Specióſa.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans odórem dedi: quaſi myrrha elécta dedi ſuavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória. Elégit. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In ii. Veſp. omnia ut in primis.

Et fit comm. S. Cæciliæ, Aña.

Eſt ſecrétum Valeriáne, quod tibi volo dícere: Angelum Dei hábeo amatórem, qui nímio zelo cuſtódit corpus meum.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próſperè procéde, & regna. Oratio.

DEus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ vírginis & mártyris tuæ ſolemnitáte lætíficas: da, ut quam venerámur offício, étiam piæ converſatiónis ſequámur exémplo. Per Dñm.

DIE XXII. NOVEMBRIS.

In feſto S. Cæciliæ vírginis & martyris. Duplex min.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Vírginum Dóminum, * Ve-

Digitized by Google

℣. Veníte adorémus, Pſal. Veníte. 1. Hymnus. Vírginis Proles. ut in Commun. Vírginum. lix.

In I. Nocturno Antiph. Cæcília virgo Almáchium ſuperábat, Tibúrtium & Valeriánum ad corónas vocábat. Pſalmus. Dómine Dóminus noſter. lix. Ant. Expánſis mánibus orábat ad Dóminum, ut eam eriperet de inimícis. Pſalmus. Cœli enárrant. lx. Ant. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat. Pſalmus. Dómini eſt terra. lx. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próſperè procéde, & regna. Pater noſter.

De Epiſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 7. e

DE virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: conſílium autem do, tamquam miſericórdiam conſecútus à Dómino, ut ſim fidélis. Exíſtimo ergo hoc bonum eſſe propter inſtántem neceſſitátem, quóniam bonum eſt hómini ſic eſſe. Alligátus es uxóri? noli quærere ſolutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccáſti. Et ſi núpſerit virgo, non peccávit: tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúſmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve eſt: réliquum eſt, ut & qui habent uxóres, tamquam non habéntes ſint: & qui flent, tamquam non flentes: & qui gaudent, tamquam non gaudéntes: & qui emunt, tamquam non poſſidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi.
℟. Cantántibus órganis Cæcília virgo in corde ſuo ſoli Dómino decantábat, dicens: * Fiat Dómine cor meum, & corpus meum immaculátum, ut non confúndar.
℣. Biduánis & triduánis jejúniis orans, commendábat Dómino quod timébat. Fiat.

Lectio ii.

VOlo autem vos ſine ſolicitúdine eſſe. Qui ſine uxóre eſt, ſolícitus eſt quæ Dómini ſunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre eſt, ſolícitus eſt quæ ſunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & diviſus eſt. Et múlier innúpta, & virgo, cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu. Quæ autem nupta eſt, cógitat quæ ſunt mundi, quómodo pláceat viro. Porrò hoc ad utilitátem veſtram dico: non ut láqueum vobis injíciam, ſed ad id quod honéſtum eſt, & quod facultátem præbeat ſine impediménto Dóminum obſecrándi.
℟. O beáta Cæcília, quæ duos fratres convertíſti, Almáchium júdicem ſuperáſti: * Urbánum Epíſcopum in vultu Angélico demonſtráſti.
℣. Quaſi apis argumentóſa Dómino deſervíſti. Urbánum.

Lectio iii.

SI quis autem turpem ſe vidéri exíſtimat ſuper vírgine ſua, quòd ſit ſuperadúlta, & ita opórtet fieri: quod vult fáciat, non peccat, ſi nubat. Nam qui ſtátuit in corde ſuo firmus, non habens neceſſitátem, poteſtátem autem habens ſuæ voluntátis, & hoc judicávit in corde ſuo, ſerváre vírginem ſuam, benè facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírginem ſuam, benè facit: & qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta eſt legi quanto témpore vir ejus vivit. Quòd ſi dormíerit vir ejus, liberáta eſt: cui vult nubat, tantùm in Dómino. Beátior autem erit ſi ſic permánſerit ſecúndùm meum conſílium: puto autem

quòd

quod & ego ſpíritum Dei hábeam.

℟. Virgo glorióſa ſemper Euangélium Chriſti gerébat in péctore, & non diébus neque nóctibus vacábat, * A collóquiis divínis & oratióne.

℣. Expánſis mánibus orábat ad Dóminum, & cor ejus igne cœléſti ardébat. A collóquiis. Glória Patri. A collóquiis.

In ſecundo Nocturno, Aña. Dómine Jeſu Chriſte, ſeminátor caſti consilii: ſúſcipe séminum fructus, quos in Cæcília ſemináſti. Pſalmus. Eructávit cor meum. lxii.

Aña. Beáta Cæcília dixit ad Tibúrtium: Hódie te fáteor meum cognátum, quia amor Dei te fecit eſſe contemptórem idolórum.

Pſalmus. Deus noſter. lxiii.

Aña. Fiat Dómine cor meum, & corpus meum immaculátum, ut non confúndar.

Pſal. Magnus Dóminus. lxiii.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noſter.

Lectio v.

CÆcília, virgo Romána, nóbili génere nata, à prima ætáte Chriſtiánæ fidei præcéptis inſtitúta, virginitátem ſuam Deo vovit. Sed cùm póſteà contra ſuam voluntátem data eſſet in matrimónium Valeriáno, prima nuptiárum nocte hunc cum eo ſermónem hábuit: Ego, Valeriáne, in Angeli tutéla ſum, qui virginitátem meam cuſtódit: quare ne quid in me commíttas quo ira Dei in te concitétur. Quibus verbis commótus Valeriánus, illam attíngere non eſt auſus: quin étiam áddidit, ſe in Chriſtum creditúrum, ſi eum Angelum vidéret. Cui Cæcília, cùm ſine baptíſmo negáret id fieri poſſe, incénſus cupiditáte vidéndi Angelum, ſe baptizári velle reſpóndit. Quare hortátu Vírginis ad Urbánum Papam, qui propter perſecutiónem in Mártyrum ſepúlchris via Appia latébat, véniens ab eo baptizátur.

℟. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat: * Tibúrtium, & Valeriánum ad corónas vocábat.

℣. Hæc eſt virgo ſápiens, & una de número prudéntum. Tibúrtium.

Lectio v.

INde ad Cæcíliam revérſus, orántem, & cum ea Angelum divíno ſplendóre fulgéntem invénit. Quo aſpéctu obſtupefáctus, ut primùm ex timóre confirmátus eſt, Tibúrtium fratrem ſuum accérſit: qui à Cæcília Chriſti fide imbútus, & ab eódem Urbáno baptizátus, ipſe étiam ejúſdem Angeli, quem frater ejus víderat, aſpéctu dignátus eſt. Utérque autem paulò pòſt Almáchio Præfécto conſtánter martyrium ſúbiit. Qui mox Cæcíliam comprehéndi ímperat, ab eáque primùm, ubi Tibúrtii & Valeriáni facultátes ſint, exquírit.

℟. Cæcíliam intra cubículum orántem invénit, & juxta eam ſtantem Angelum Dómini: * Quem videns Valeriánus nímio terróre corréptus eſt.

℣. Angelus Dómini deſcéndit de cœlo, & lumen refúlſit in habitáculo. Quem.

Lectio vi.

CUi cùm Virgo ómnia illórum paupéribus diſtribúta eſſe reſpondíſſet, eo furóre concitátus eſt, ut eam in ipſíus ædes redúctam, in bálneo combúri juſſerit. Quo in loco cùm diem noctémque ita fuíſſet, ut ne flamma quidem illam attíngeret, eò immíſſus eſt cárnifex, qui ter ſecúri ictam, cùm caput

Digitized by Google

put abſcſndere non potuiſſet, ſemivívam relíquit. Illa tríduo pòſt décimo Kaléndas Decémbris, Alexándro Imperatóre, dúplici virginitátis & martyrii palma decoráta, evolávit in cœlum: cujus corpus ab ipſo Urbáno Papa in Callíſti cœmetério ſepúltum eſt, in ejus ædibus Eccléſia ipſíus Cæcíliæ nómine conſecráta. Ejus & Urbáni ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni, & Máximi córpora à Paſcháli primo Pontífice inde translàta in Urbem, in eádem ſanctæ Cæcíliæ Eccléſia cóndita ſunt.

R. Dómine Jeſu Chriſte, paſtor bone, ſeminátor caſti consílii, ſúſcipe séminum fructus, quos in Cæcília ſemináſti: * Cæcília fámula tua quaſi apis tibi argumentóſa desérvit. ℣. Nam ſponſum, quem quaſi leónem ferócem accépit, ad te quaſi agnum manſuetíſſimum deſtinávit. Cæcília. Glória Patri. Cæcília.

In tertio Nocturno, Antiph. Crédimus Chriſtum Fílium Dei verum Deum eſſe, qui ſibi talem elégit fámulam.

Pſalmus. Cantáte. i. lxiv.

Antiphona. Nos ſciéntes ſanctum nomen ejus omníno negáre non póſſumus.

Pſalmus. Dóminus regnávit. lxiv.

Antiphona. Tunc Valeriánus perrêxit, & ſigno quod accéperat, invénit ſanctum Urbánum.

Pſalmus. Cantáte. ii. lxv.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

R. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Pater noſter.

Lectio S. Evangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc; Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades ſuas exiérunt óbviàm ſponſo, & ſponſæ. Et réliqua.

Homilía ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 79. in Matt. poſt init.

QUam ob cauſam in persóna vírginum hanc parábolam profert, nec qualemcúmque persónam ſine diſcrímine súbjicit? Magna quædam de virginitáte diſſerúerat, dicens: Sunt eunúchi, qui ſeipſos caſtravérunt propter regnum cœlórum: &, Qui poteſt cápere, cápiat. Nec ignorábat, de virginitáte magnam eſſe vulgò exiſtimatiónem, quippe cùm ſit ea res natúra ſublímis: quod inde patet, quia neque in vételi Teſtaménto à priſcis illis ſanctíſque viris culta fuit, & in novo nulla legis neceſſitáte jubétur: non enim id imperávit, ſed fidélium voluntáti permíſit. Unde & Paulus ait: De virgínibus autem præcéptum Dómini non hábeo: & laudo quidem eum, qui hoc ſectátur inſtitútum, noléntem autem non cogo, neque eam rem præcéptum fácio.

R. Beáta Cæcília dixit Tibúrtio: Hódie te fáteor meum eſſe cognátum, quia amor Dei te fecit eſſe, * Contemptórem idolórum. ℣. Sicut enim amor Dei mihi tuum fratrem cónjugem fecit, ita te mihi cognátum fecit eſſe. Contemptórem.

Lectio viii.

QUóniam ígitur & magna res erat, ac de eà apud multos magna erat exiſtimátio; ne quis ea perfécta ſe totum perfeciſſe putáret, ac cétera neglígeret, hanc parábolam póſuit, ut oſtènderet, virginitátem quamvis cétera hábeat, ſi misericórdiæ bonis carúerit, cum fornicatóribus éjici. Ac méritò quidem

dem inhumánum ac miſericórdia caréntem cum illis cóllocat. Fornicátor enim córporum, iſtæ verò pecuniárum cupiditáte vincúntur. Non eſt autem córporum & pecúniæ par cupíditas, ſed ácrior multò, atque veheméntior illa córporum eſt. Quantò ígitur cum imbecillióre luctántur, tantò minùs vénia dignæ ſunt, ſi vincántur. Idcircò étiam fátuas appellávit: quóniam majóri certámine superáto, in faciliore totum perdidérunt.

℟. Cæcília me miſit ad vos, ut oſtendátis mihi ſanctum Antíſtitem: * Quia ad ipſum hábeo ſecréta, quæ pérferam. ℣. Tunc Valeriánus perréxit, & ſigno quod accéperat, invénit ſanctum Urbánum. Quia ad. Glória Patri. Quia ad.

Lectio ix.

LAmpades autem hoc loco illud ipſum virginitátis donum appéllat, & ſanctimóniæ puritátem: óleum verò benignitátem, eleemóſynam, impénſum indigéntibus auxílium. Tardánte autem ſponſo, dormitavérunt omnes, & dormiérunt. Non parvum témporis rurſus ſpátium interjéctum oſténdit, ut diſcípulos regnum ipſius mox futúrum expectántes, ab ea opinióne dedúceret: id enim illi ſperábant: quaprópter crebrò ab hujúſmodi eos ſpe révocat. Ad hoc, illud quoque índicat, ſomnum quemdam eſſe mortem. Dormiérunt, inquit; média autem nocte clamor factus eſt: vel, ut in eádem parábola perſíſtat; vel rurſus oſténdit in nocte futúram eſſe reſurrectiónem. Clamórem étiam Paulus commémorat, dicens: In juſſu, in voce Archángeli, in noviſſima tuba deſcéndet de cœlo. Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

CAntántibus órganis Cæcília Dómino decantábat, dicens: Fiat cor meum immaculátum, ut non confúndar. Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12.

Aña. Valeriánus in cubículo Cæcíliam cum Angelo orántem invénit. Aña. Cæcília fámula tua Dómine, quaſi apis tibi argumentóſa deſérvit. Aña. Benedíco te Pater Dómini mei Jeſu Chriſti, quia per Fílium tuum ignis extínctus eſt à látere meo.

Aña. Triduánas à Dómino popóſci indúcias, ut domum meam Eccléſiam conſecrárem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d

FRatres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui ſeípſum comméndat, ille probátus eſt; ſed quem Deus comméndat.

Hymnus. Jeſu, coróna Vírginum. lxvi. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis.

℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Dum auróra finem daret, Cæcília exclamávit, dicens: Eja mílites Chriſti, abjícite ópera tenebrárum, & induímini arma lucis. Oratio.

DEus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ vírginis & mártyris tuæ ſolemnitáte lætíficas: da, ut quam venerámur officio, étiam piæ converſatiónis ſequámur exémplo. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Valeriánus.

Capitulum. Fratres, Qui gloriátur. ℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próſpere procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad

Digitized by Google

Ad Sextam, Antiphona. Cæcília fámula tua.

Capitulum. 2 Cor 11.

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Deſpóndi enim vos uni viro vírginem caſtam exhibére Chriſto.

℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu ſuo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Aña. Triduánas.

Capitulum. Eccli. 51. b

Domine Deus meus, exaltáſti ſuper terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta ſum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore ſuperbórum ſine adjutório.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit eam.

℣. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit eam.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Veſperas, Antiphona. Cantántibus órganis. cum reliquis de Laudibus. Pſalmi de B. V. Maria. cxlv.

Capitulum, Hymnus, & ℣. ut ſupra in Laudibus.

Ad Magnificat, Antiphona. Virgo glorióſa ſemper Euangélium Chriſti gerébat in péctore ſuo, & non diébus neque nóctibus à collóquiis divínis & oratióne ceſſábat.

Oratio. Deus, qui nos. ut ſup.

Deinde fit commemoratio ſequentis Feſti ut infra.

DIE XXIII. NOVEMBRIS.

In feſto S. Clementis Papæ & martyris. Semiduplex.

Aña. Orémus omnes ad Dóminum Jeſum Chriſtum, ut confeſſóribus ſuis fontis venam apériat. ℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine. ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beáti Cleméntis mártyris tui atque Pontíficis ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalitia, cólimus virtútem quoque paſſiónis imitémur. Per Dóminum.

Poſteà fit commem. S. Felicitatis mart. Aña. Símile eſt regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretióſa, dedit ómnia ſua, & comparávit eam. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próſperè procéde, & regna.

Oratio.

Præſta quæſumus omnípotens Deus: ut beátæ Felicitátis mártyris tuæ ſolémnia recenséntes, méritis ipſíus protegámur, & précibus. Per Dóminum noſtrum.

Ad Matutinum omnia dicuntur ad Lectiones de Communi unius Martyris. xvi.

In primo Nocturno, Lect. de Actibus Apoſt. A Miléto. de eodem Communi. xvii.

℟. i. Oránte ſancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei: * De ſub cujus pede fons vivus emánat, flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei.

℣. Vidi ſupra montem Agnum ſtantem. De ſub.

℟. ii. Omnes una voce dixérunt: Ora pro nobis ſancte Clemens, * Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

℣. Non meis méritis ad vos me miſit Dóminus veſtris corónis partícipem fieri. Ut.

℟. iii. Dedíſti Dómine habitáculum mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, Angélicis mánibus præparátum: * Iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua.

℣. Dediſti Dómine ſanctis tuis viam in mari, & in flumínibus ſémitam. Iter.
Glória Patri. Iter.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Clemens Románus, Fauſtíni filius, de regióne Cœlii montis, diſcípulus beáti Petri, cujus méminit Paulus ſcribens ad Philippénſes: Etiam rogo & te germáne compar, adjuva illas quæ mecum laboravérunt in Evangélio, cùm Cleménte & céteris adjutóribus meis, quorum nómina ſunt in libro vitæ. Hic ſeptem Urbis regiónes divíſit ſeptem Notáriis, ſíngulas ſíngulis attríbuens, qui paſſiónes mártyrum, & res ab eis geſtas diligentiſſimè conquisítas litteris mandárent. Multa ſcripſit & ipſe accurátè & ſalutáriter, quibus Chriſtiánam religiónem illuſtrávit.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Deſcendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Cum autem doctrína ac vitæ ſanctitáte multos ad Chriſti fidem convérteret, à Trajáno Imperatóre relegátus eſt trans mare Pónticum in ſolitúdine urbis Cherſónæ, in qua duo míllia Chriſtianórum réperit, qui ab eódem Trajáno condemnáti fúerant. Qui cùm in eruéndis, & ſecándis marmóribus aquæ penúria laborárent, Clemens facta oratióne, in vicínum collem aſcéndit, in cujus jugo vidit Agnum dextro pede fontem aquæ dulcis, qui inde ſcatébat, attingéntem; ubi omnes ſitim explevérunt: eóque miráculo multi infidéles ad Chriſti fidem converſi, Cleméntis étiam ſanctitátem venerári cœpérunt.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et voluntáte.

Lectio vi.

Quibus concitátus Trajánus, miſit illuc, qui Cleméntem, alligáta ad ejus collum ánchora, in profúndum dejícerent. Quod cùm factum eſſet, Chriſtiánis ad littus orántibus, mare ad tria milliária receſſit: eóque illi accedéntes, ædiculam marmóream in templi formam, & intus arcam lapídeam, ubi Mártyris corpus cónditum erat, & juxta illud ánchoram, qua merſus fúerat, invenérunt. Quo miráculo incolæ permóti, Chriſti fidem ſuſcepérunt. Ejus corpus póſteà Romam, Nicoláo primo Pontífice translátum, in Eccléſia ipſíus ſancti Cleméntis cónditum eſt. Eccléſia étiam in eo inſulæ loco, unde divínitus fons manárat, ejúſdem nómine dedicáta eſt. Vixit in Pontificátu annos novem, menſes ſex, dies ſex. Fecit Ordinatiónes duas menſe Decémbri, quibus creávit Presbyteros decé, Diáconos duos, Epíſcopos per divérſa loca quíndecim.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et.
Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24. d

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vigiláte, quia

quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. cap. 26. in fine.

UT ignorántiam illam diéi ómnibus tácitì, non ſine utílis ſiléntii ratióne eſſe ſcirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, & orationum aſſiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum ſuórum opéribus inhærére. Furem enim eſſe oſténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis ſpólia pervigilem, & córporum noſtrórum dómibus inſidiántem: ut ea incurióſis nobis, & ſomno déditis, conſiliórum ſuórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur eſſe nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam ſollicitúdinem ſuſpénſæ expectatiónis exágitet.

℟. Coróna áurea ſuper caput ejus, * Expréſſa ſigno ſanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Expréſſa.

Lectio VI. Cap. 27.

QUiſnam eſt fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam? Quamquam in commúne nos ad indeféſſam vigilántiæ curam adhortétur: ſpeciálem tamen pópuli princípibus, id eſt, Epíſcopis, in expectatióne adventúque ſuo ſolicitúdinem mandat. Hunc enim ſervum fidélem atque prudéntem, præpóſitum famíliæ ſigníficat, cómmoda atque utilitátes commiſſi ſibi pópuli curántem. Qui ſi dicto áudiens, & præcéptis obédiens erit, id eſt, ſi doctrínæ opportunitáte & veritáte infírma confírmet, diſrúpta conſólidet, depraváta convértat, & verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ diſpéndat, atque hæc agens, hiſque immorans deprehendátur: glóriam à Dómino tamquam diſpenſátor fidélis, & víllicus útilis conſequétur, & ſuper ómnia bona conſtituétur, id eſt, in Dei glória collocábitur, quia nihil ſit ultrà, quod mélius ſit.

℟. Hic eſt verè martyr, qui pro Chriſti nómine ſánguinem ſuum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæſivit: ſed ad cœléſtia regna pervénit. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Pro ſancta Felicitate martyre:

Sermo ſancti Gregórii Papæ.

Ex Homil. 3. in Evangel.

Lectio ix.

BEáta Felícitas, cujus hódie natália celebrámus, ſeptem filios ſic poſt ſe tímuit vivos in carne relínquere, ſicut carnáles paréntes ſolent metúere, ne mórtuos præmíttant. In perſecutiónis enim labóre deprehénſa, filiórum corda in amóre supérnæ pátriæ prædicándo roborávit, & parturívit ſpíritu, quos carne pepérerat, ut prædicatióne páreret Deo, quos carne pepérerat mundo. Numquid ergo hanc féminam mártyrem díxerim? Sed plus quàm mártyrem: quæ ſeptem pignóribus ad regnum præmiſſis, tot ante ſe mórtuos tranſmíſit. Ad pœnam prima venit, ſed pervénit octáva.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ORánte ſancto Cleménte appáruit ei Agnus Dei. Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 12.

Antiphona. Non meis méritis ad vos me miſit Dóminus,

Digitized by Google

veſtris corónis partícipem fieri. Antiph. Vidi ſupra montem Agnum ſtantem, de ſub cujus pede fons vivus emánat. Antiph. De ſub cujus pede fons vivus emànat, flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei. Aña. Omnes Gentes per gyrum credidérunt Chriſto Dómino.

Capitulum. Jac. 1. b

BEátus vir, qui ſuffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromíſit Deus diligéntibus ſe.

Hymnus. Invícte Martyr, únicum. xxiii. ℣. Juſtus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Antiphona. Cùm iter ad mare cepíſſet, pópulus voce magna clamábat: Dómine Jeſu Chriſte, ſalva illum: & Clemens cum lácrymis dicébat: Súſcipe Pater ſpíritum meum.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua beáti Cleméntis mártyris tui atque Pontíficis ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque paſſiónis imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Felicitatis, Antiph. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: ut beátæ Felicitátis mártyris tuæ ſolémnia recenséntes, méritis ipſius protegámur & précibus. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Non meis méritis.

Capitul. Beátus vir. ut ſuprà.

℟. breve. Glória & honóre, * Coronáſti eum Dómine. Glória & honóre. ℣. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. Coronáſti. Glória Patri. Glória & honóre. ℣. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióſo.

Ad Sextam, Antiphona. Vidi ſupra montem.

Capitulum. Eccli. 15.

CIbávit illum pane vitæ, & intelléctus, & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum Dóminus Deus noſter.

℟. breve. Poſuíſti Dómine, * Super caput ejus. Poſuíſti. ℣. Corónam de lápide pretióſo. Super. Glória Patri. Poſuíſti. ℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Ad Nonam, Antiphona. Omnes Gentes.

Capitulum. Eccli. 39.

JUſtus cor ſuum trádidit ad vigilándum dilúculò ad Dóminum qui fecit illum, & in conſpéctu Altíſſimi deprecábitur.

℟. breve. Magna eſt glória ejus, * In ſalutári tuo. Magna eſt. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. In ſalutári tuo. Glória Patri. Magna. ℣. Juſtus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Veſperæ de ſequenti Feſto, cum commem. præcedentis, & S. Chryſogoni martyris.

DIE XXIV. NOVEMBRIS.

In feſto S. Proſperi Aquitani Epiſcopi & Confeſſoris.

Duplex minus.

Omnia de Communi, præter Orationem & Lectiones ſecundi Nocturni.

Oratio.

ECcléſiam tuam, quæſumus Dómine, grátia cœléſtis amplíficet: quam beáti Próſperi Confeſſóris tui atque Pontíficis illuſtráre voluíſti glorióſis méritis & doctrínis. Per Dóminum.

Dein-

Digitized by Google

Deinde fit commem. S. Clementis Papæ & martyris.

Antiphon. Dedíſti, Dómine, habitáculum mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, Angélicis mánibus præparátum, iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua. ℣. Juſtus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Libani multiplicábitur. Oratio. Deus, qui nos. ut ſuprà. 748.

Poſteà S. Chryſogoni mart.

Aña. Iſte ſanctus pro lege Dei ſui certávit uſque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat ſupra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine. ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Adeſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris: ut qui ex iniquitáte noſtra reos nos eſſe cognóſcimus, beáti Chryſógoni mártyris tui interceſſióne liberémur. Per Dóminũ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

PRoſper Aquitánus, humánas ſacráſque litteras egrégiè doctus, pro Cathólica fide tuénda metro & solúta oratióne ſtrénuè laborávit. Cùm enim ad Demetríadem nobiliſſimam vírginem, quæ ſancti Auguſtíni hortátu ſacrum virginitátis súmpſerat velum, Pelágius, ſcripta epíſtola, hæréſeos virulénta sémina ſparsiſſet; ipſe datis ad eámdem litteris, antídotum propinávit. In evolvéndis ſancti Auguſtíni libris totus erat; alióſque, ut id fácerent, hortabátur: ut nempe in confiténda Dei grátia defæcatiſſimam ac salubérrimam, ſicut ipſe ait, Evangélicæ Apoſtolicæque doctrínæ intelligéntiam conſequeréntur. Cùm verò nonnúlli in Província, ex parte, Pelágii hæreſim ſectaréntur, ac quaſdam ſancti Auguſtíni ſenténtias cárperent; ab Hilário Auguſtíni diſcípulo rogátus, rem ſancto Doctóri per litteras ſignificávit.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

HInc ſanctus Auguſtínus, ut Pelagiánas étiam relíquias extirpáret, doctiſſimos libros de Prædeſtinatióne ſanctórum, deque Dono perſeveránti æ exarátos, eídem Próſpero honóris grátia nuncupávit. Mox eo defúncto; Semipelagiáni in Gálliis, gravióres in dies turbas excitáre ac palàm dictis & ſcriptis eídem óbloqui audébant. Itaque non tam de Magíſtro ſuo, quàm de Cathólica fide ſollícitus, unà cum Hilário Romam ad Cœleſtínum Papam profectus, íntegram eídem cauſam détulit. At Póntifex graviſſimis ad Gálliæ Epíſcopos lítteris non modò Próſperi zelum ac fidem commendávit, ſed étiam ſancti Auguſtíni doctrínam nobilíſſimo elógio conſecrávit. Verùm adhuc illis minimè ſiléntibus, Proſper ſcripto advérſus Collatórem libro, aliíſque contra álios publicátis volumínibus, hóminum audáciam repréſſit, ac ſancti Patris doctrínam ab adverſariórum calúmniis acérrimè vindicávit.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Digitized by Google

Lectio vi.

Romam à ſancto Leóne magno evocátus, eídem ab epiſtolis fuit: conſtánſque eſt véterum ómnium ſenténtia, insígnem illam ejúſdem Pontíficis ad ſanctum Flaviánum epíſtolam, quam ad mínimum uſque ápicem Geláſius Papa in Synodo Románа ſervándam decrévit, à Próſpero fuiſſe dictátam. Ab eódem Pontífice divínitùs adménito, Régium in Æmília, Elpídio ſubſtitútus, ad regéndam eam Eccléſiam deſtinátur. Qui dum civitáti appropinquáret, Elpídius migrávit è vita: pópulus autem quid Romæ à Pontífice factum eſſet, divína revelatióne intélligens, ſuo Epíſcopo jam adventánti óbviam ſe univérſus effúdit: eúmque tamquam à Deo miſſum, ſumma cum lætítia ac veneratióne ſuſcépit. At Próſper, cùm per áliquot annos illi Eccléſiæ ſanctè præfuiſſet, de Cathólica fide ejúſque magiſtro Auguſtíno óptimè méritus, migrávit in cœlum ſéptimo Kaléndas Júlii. Ejus ópera ſanctus Gelaſius Papa in Romána Synodo approbávit, eúmque ſanctus Fulgéntius miris láudibus proſecútus eſt.

℞. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt; * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Homilia S. P. N. Auguſtini in Evangel. Vos eſtis ſal terræ, ut in Communi Doctorum. xlix.

Pro ſancto Chryſogono.

Lectio ix.

Chryſógonus, Diocletiáno Imperatóre, Romæ incluſus in cárcere, ibi biénnium ſanctæ Anaſtáſiæ facultátibus vixit: quam étiam afflíctam propter Chriſtum à viro ſuo Públio, proptereáque à ſuis oratiónibus per litteras auxílium poſtulántem, mútuis epíſtolis eſt conſolátus. Sed cùm Imperátor Romam ſcripsíſſet, ut, réliquis Chriſtiánis qui in vínculis eſſent, interféctis, Chryſógonus Aquiléjam ad ſe mitterétur, eò perdúctus eſt. Cui Imperátor: Acceríivi, inquit, te Chryſógone, ut honóribus áugeam, ſi modò indúxeris ánimum deos cólere. At ille: Ego eum, qui verè eſt Deus, mente & oratióne véneror: deos autem, qui nihil ſunt niſi dæmonum ſimulácra, odi & éxecror. Quo reſpónſo excandéſcens Imperátor, ad Aquas Gradátas eum ſecúri pércuti jubet, octávo Kaléndas Decémbris: cujus corpus projéctum in mare, paulò pòſt in líttore invéntum, Zóilus Présbyter in ſuis ædibus ſepelívit.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudib. fit commem. S. Chryſogoni, Antiphona Qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam. ℣. Juſtus ut palma florébit. ℞. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio. Adéſto Dómine. 749.

In ii. Veſp. à Capit. de S. Catharina virg. & mart. cum commn. S. Proſperi Epiſcopi.

Ubi verò vigent ſtudia Ord. N. & D. Catharina habetur pro Patrona, Offic. erit Duplex majus, & tunc Veſperæ erunt integræ de S. Catharina, ut in Communi. lviii. cum commem. S. Proſperi.

DIE XXV. NOVEMBRIS,

In feſto S. Catharinæ virg. & mart. Duplex, aut majus, aut minus.

Omnia de Communi Virginum & Mart. præter Orationem & Lect. ſecundi Noct.

Digitized by Google

Oratio.

Deus, qui dediſti legem Móyſi in ſummitáte montis Sínai, & in eódem loco per ſanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ vírginis & mártyris tuæ mirabíliter collocáſti: præſta quæſumus; ut ejus méritis & interceſſióne, ad montem qui Chriſtus eſt, pervenire valeámus. Qui tecum vivit.

Deinde fit commem. S. Proſperi, Antiph. Amávit eum. ℣. Juſtum dedúxit. xlv.

Oratio. Eccléſiam tuam. ut ſuprà. 748.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

Si verò hoc feſtum celebretur ſub ritu duplici majori, Lectiones i. Nocturni erunt. De virgínibus. de Communi. lxi.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Catharína, nóbilis virgo Alexandrína, à prima ætáte ſtúdia liberálium artium cum fidei ardóre conjúngens, brevì ad eam ſanctitátis & doctrínæ perfectiónem pervénit, ut decem & octo annos nata eruditiſſimum quemque ſuperáret. Quæ cùm Maximíni juſſu multos propter Chriſtiánæ religiónis profeſſiónem váriè torméntis cruciátos, ad ſupplícium rapi vidéret: non dubitánter ipſum ádiit Maximínum, eíque nefáriam immanitátem objíciens, ſapientíſſimis ratiónibus Chriſti fidem ad ſalútem neceſſáriam eſſe affirmávit.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Cujus prudéntiam Maximínus admirátus, retinéri eam jubet, accerſítis úndique doctiſſimis homínibus, magníſque propóſitis præmiis, qui convíctam Catharínam à Chriſti fide ad idolórum cultum perduxiſſent. Quod contrà áccidit. Nam plures philóſophi, qui ad eam coarguéndam convénerant, vi ac ſubtilitáte ejus diſputatiónis tanto Jeſu Chriſti amóre ſunt incénſi, ut pro illo mori non dubitáverint. Quamóbrem Maximínus blandítiis ac promíſſis Catharínam de ſenténtia dedúcere aggréditur; verùm id fruſtra fieri intélligens, verbéribus affectam, plumbatíſque contúſam, dies úndecim ſine cibo ac potu inclúſam tenet in cárcere.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Quo témpore Maximíni uxor, & Porphyrius belli dux, viſéndæ vírginis cauſa cárcerem ingréſſi, & ejúſdem prædicatióne in Jeſum Chriſtum credéntes, póſteà martyrio coronáti ſunt. Interim Catharína edúcitur è cuſtódia: & rota expedítur crebris & acútis præfixa gládiis, ut vírginis corpus crudeliſſimè dilacerarétur. Quæ máchina brevì, Catharínæ oratióne confrácta eſt: eóque miráculo multi Chriſti fidem ſuſcepérunt. Ipſe Maximínus in impietáte & crudelitáte obſtinátior, Catharínam ſecúri pércuti ímperat. Quæ fórtiter dato cápite, ad duplicátum virginitátis & martyrii præmium evolávit séptimo Kaléndas Decémbris, cujus corpus ab Angelis in Sina Arábiæ monte mirabíliter collocátum eſt.

℟. Afferéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Afferéntur. Glória. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii in Euangel. Simile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Communi Vírginum. lxv.

In ſecundis Veſperis à Capitulo de ſequenti cum commemor. S. Catharinæ, & S. Petri Epiſc. & mart. Si verò celebrentur ſub ritu duplici majori, Veſperæ integræ erunt de S. Catharina cum commem. S. Felicis de Valois, & S. Petri Epiſc. & mart.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

In feſto S. Felicis de Valois Confeſſ. Duplex minus.

Omnia de Communi Conf. non Pontificis, præter ea quæ ſequuntur.

In Hym. Iſte Cōfeſſor, dicatur: Hac die lætus méruit ſuprémos Laudis honóres. Oratio.

Deus, qui beátum Felícem Confeſſórem tuum ex erémo ad munus rediméndi captívos cœlitus vocáre dignátus es: præſta quæſumus; ut per grátiam tuam ex peccatórum noſtrórum captivitáte, ejus interceſſióne liberáti, ad cœléſtem pátriam perducámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Catharinæ, Aña. Veni ſponſa Chriſti. ℣. Diffúſa eſt. lxvii. Oratio. Deus, qui dediſti. ut ſuprà. 751.

Poſtea S. Petri Epiſc. & mart. Aña. Iſte ſanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Infirmitátem noſtram. de Communi unius Martyris. xvi.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, In ſecundo Noct. Lectio iv.

Felix, Hugo ánteà dictus, ex regáli Valeſiórum família ortus in Gállia, ab ineúnte ætáte non lévia dedit futúræ ſanctitátis indícia, præſértim miſericórdiæ erga páuperes; nam adhuc infántulus manu própria ac ſi grándior eſſet, & judícii maturitáte pollêret, nummos egénis diſtríbuit. Jam grandiúſculus, ſolébat ex appóſitis in menſa dápibus ad ipſos míttere, & fermè eo, quod ſapídius erat, obſónio paupérculos púeros recreábat. Adoléſcens non ſemel véſtibus ſe ſpoliávit, ut inopes cooperíret. Ab avúnculo Theobáldo, Xamphánæ & Bléſii Cómite, vitam reo mortis impetrávit, prædícens, hunc infámem hácſtenus ſicárium, mox ſanctíſſimis præditum móribus evaſúrum: verídicum teſtimónium monſtrávit evéntus.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et. Lectio v.

Poſt exáctam laudabíliter adoleſcéntiam cœpit ex cœléſtis contemplatiónis ſtúdio ſolitúdinem cogitáre: priùs tamen vóluit ſacris initiári, ut omnem regni, à cujus ſucceſſióne, jure Legis Sálicæ, non longè diſtábat, ſpem ſibi præcíderet. Sacérdos factus, & prima Miſſa devotiſſimè celebráta, non multò pòſt in erémum ſecéſſit, ubi ſumma abſtinéntia víctitans, cœléſtium charíſmatum abundántia paſcebátur. Ibi cum ſancto Joánne de Matha Pariſiénſi Doctóre, à quo ex divína inſpiratióne quæſitus & invéntus, per áliquot annos ſanctíſſimè vixit; donec ambo per Angelum à Deo admóniti Romam petiérunt, ſpeciálem à Summo Pontífice vivéndi régu-

regulam impetratúri. Facta ſigitur Innocéntio Papæ tértio inter Miſsárum ſolémnia revelatióne Religiónis & Inſtitúti de rediméndis Captívis, ab ipſo Pontífice, ſimul cum ſócio, cándidis véſtibus bicolóri Cruce ſignátis indúitur, ad eam formam, qua Angelus indútus appáruit: & ínſuper vóluit Póntifex, ut nova Relígio juxta tríplicem colórem, quo hábitus conſtat, ſanctíſſimæ Trinitátis título decorarétur.

℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Regula própria ex ſummi Pontíficis Innocéntii confirmatióne accépta, in Diœcéſi Meldénſi apud locum, qui Cervus Frígidus dicitur, primum Ordinis pauló antè à ſe & ſócio extrúctum Cœnóbium ampliávit, ubi Religióſam obſervántiam, & redemptiónis Inſtitútum mirificè cóluit, ac inde per alúmnos in álias Províncias diligentíſſimè propagávit. Illúſtrem hic à beáta Vírgine Matre favórem accépit; dormiéntibus ſiquidem cunctis frátribus, & ad matutínas preces in pervigílio Nativitátis Deíparæ média nocte recitándas, Deo ſic diſponénte, non ſurgéntibus, Felix de more vígilans, & horas prævéniens, chorum ingréſſus réperit beátam Vírginem in médio chori hábitu Cruce Ordinis inſignito indútam, ac Cœlítibus ſimíliter indútis ſociátam. Quibus permíxtus Felix, præcinénte Deípara, laudes divínas concínuit, ritéque perſólvit. Et quaſi jam à terréſtri ad cœléſtem chorum evocarétur, inſtántis mortis ab Angelo cértior factus, fílios ad charitátem erga páuperes & captívos adhórtans, ánimam Deo réddidit, ætáte ac méritis conſummátus, anno poſt Chriſtum natum ducenteſímo duodécimo ſupra milléſimum, ſub eódem Pontífice Innocéntio tértio.

℞. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia te vidi.

Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Nolite timére puſíllus grex. ut in eodem Communi ſecundo loco. lvi.

Pro S. Petro Epiſcopo & mart.

Lectio ix.

Petrus Epíſcopus Alexandríæ, poſt Theónam virum ſanctíſſimum, ſanctitátis & doctrínæ ſplendóre non ſolùm illuſtrávit Ægyptum, ſed toti luxit Eccléſiæ Dei. Qui in perſecutióne Maximiáni Galérii illam témporum acerbitátem ita pértulit, ut multi admirábilem ejus patiéntiam intuéntes, plúrimum in Chriſtiána virtúte proficerent. Is primus Aríum Diáconum Alexandrínum, propter ſchiſma Meletiánum, cui favébat, à fidélium communióne ſejúnxit. Ad eum cápitis ab eódem Maximiáno damnátum in cárcere cùm Achillas & Alexánder Presbyteri deprecatóres Aríi veníſſent, reſpóndit: noctu apparuíſſe ſibi Jeſum veſte diſciſſa, causámque rei ſciſcitánti dixíſſe: Aríus veſtem meam, quæ eſt Eccléſia, dilacerávit. Quibus étiam prædícens fore, ut ſibi in Epiſcopátu ſuccéderent, præcépit ne umquam Aríum in communiónem reciperent, quem

Digitized by Google

Deo mórtuum eſſe ſciret. Et hanc divínam prænotiónem veram fuiſſe, non diu pòſt rei probávit evéntus. Dénique duodécimo ſui Epiſcopátus anno, ſexto Kaléndas Decémbris, abſcíſſo cápite, ad martyrii corónam evolávit.

Te Deum laudámus. 12.

In Laudibus fit commem. S. Petri, Aña. Qui odit ánimam. ℣. Juſtus ut palma. Oratio. Infirmitátem. de communi. xxiii.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

S. Saturnini mart. Commem.

Ad Veſperas, Antiphona. Iſte Sanctus. ℣. Glória & honóre. xvi. Oratio.

Deus, qui nos beáti Saturníni mártyris tui concédis natalício pérfrui; ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

IN VIGILIA S. Andreæ Apoſtoli.

Officium fit de Feria, ut dictum eſt in Rubricis generalibus, cum Homilia & Oratione de Vigilia, ut infrà.

Si feſtum S. Andreæ venerit Feria ii. de Vigilia fit Officium in Sabbato præced. & comm. S. Saturnini in Dominica.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 1.

In illo témpore: Stabat Joánnes, & ex diſcípulis ejus duo. Et reſpíciens Jeſum ambulántem, dicit: Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 7. in Joan. poſt init.

Quia talis erat Joánnes amícus ſponſi, non quærébat glóriam ſuam, ſed teſtimónium perhibébat veritáti: numquid vóluit apud ſe remanére diſcípulos ſuos, ut non ſequeréntur Dóminum? Magis ipſe oſténdit diſcípulis ſuis quem ſequeréntur: habébant enim illum tamquam agnum. Et ille: Quid me atténditis? Ego non ſum Agnus. Ecce Agnus Dei. De quo & ſupérius díxerat; Ecce Agnus Dei. Et quid nobis prodeſt Agnus Dei? Ecce, ait, qui tollit peccátum mundi. Secúti ſunt illum, hoc audíto, duo qui erant cum Joánne.

Reſponſ. de Feria occurrente.

Lectio ii.

Videámus ſequéntia. Ecce Agnus Dei. Hoc Joánnes. Et audiérunt eum duo diſcípuli loquéntem, & ſecúti ſunt Jeſum. Non ſic illum ſequebántur, quaſi jam ut inhæréreent illi: nam maniféſtum eſt, quando illi inhæſérunt, quia de navi eos vocávit. In his enim duóbus erat Andréas, ſicut modò audíſtis. Andréas autem frater Petri erat. Et nóvimus in Euangélio quòd Petrum & Andréam Dóminus de navi vocávit, dicens: Veníte poſt me, & fáciam vos piſcatóres hóminum. Et ex illo jam inhæſérunt illi, ut non recéderent.

Lectio iii.

Modò ergo quòd illum ſequúntur iſti duo, non quaſi non receſſúri ſequúntur, ſed vidére voluérunt ubi habitáret, & fácere quod ſcriptum eſt: Limen oſtiórum ejus éxterat pes tuus: ſurge ad illum veníre aſſíduè, & erudíre præcéptis ejus. Oſténdit eis ille ubi manéret: venérunt, & fuérunt cum illo. Quàm beátum diem duxérunt, quàm beátam noctem! Quis eſt, qui nobis dicat, quæ audíerint illi à Dómino? Ædificémus & noſmetípſi in corde noſtro, & faciámus domum, quò véniat ille, & dóceat nos, & colloquátur nobis.

Ad Laudes, ut in Pſalterio. Et dicuntur Preces feriales flexis genibus, ut ſup. 44. Oratio.

Quæſumus omnípotens Deus: ut beátus Andréas Apóſtolus, cujus prævenímus feſti-

feſtivitátem tuum pro nobis implóret auxilium; ut à noſtris reátibus abſolúti, à cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

Deinde pro commem. S. Saturnini, Antiphona. Qui odit ánimam. ℣. Juſtus ut. xxiii. Oratio. Deus, qui nos. 754.

Veſperæ de S. Andrea.

DIE XXX. NOVEMBRIS,

In feſto S. Andreæ Apoſtoli.
Duplex ii. claſſis.

Ad Veſperas, Antiphona.

Salve crux pretióſa. cum reliq. de Laud. 758. Pſal. Dixit Dóminus. cum rel. ut de Dominica. 93. & loco ult. Pſalm. Laudáte Dóminũ omnes. 96.

Capitulum. Rom. 10. b

FRatres, Corde enim créditur ad juſtítiam, ore autem conféſſio fit ad ſalútem: dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Hymnus. Exúltet orbis gáudiis. ii. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum.
℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Unus ex duóbus, qui ſecúti ſunt Dóminum, erat Andréas frater Simónis Petri, allelúja.

Oratio.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſuppliciter exorámus: ut ſicut Eccléſiæ tuæ beátus Andréas Apóſtolus éxtitit prædicátor & rector; ita apud te ſit pro nobis perpétuus interceſſor. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apoſtolórum Dóminum, * Veníte adorémus. Pſalm. Veníte, exultémus. i. Hymn. Ætérna Chriſti múnera. in Communi Apoſtol. ii.

In primo Nocturno, Antiph.

Vidit Dóminus Petrum & Andréam, & vocávit eos. Pſalm. Cœli enárrant. cum reliq. ut in Cõmuni Apoſt. ii.

Ant. Veníte poſt me, dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piſcatóres hóminum. Pſal. Benedícam Dóminum. iii.

Ant. Relíctis rétibus ſuis, ſecúti ſunt Dóminum Redemptórem. Pſal. Eructávit cor meum. iii. ℣. In omnem terrã exívit ſonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epiſtola B. Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 10.

FInis legis, Chriſtus, ad juſtítiam omni credénti. Moyſes enim ſcripſit, quóniam juſtítiam, quæ ex lege eſt, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide eſt juſtítia, ſic dicit: Ne díxeris in corde tuo: Quis aſcéndet in cęlum? id eſt, Chriſtum dedúcere: Aut quis deſcéndet in abyſſum? hoc eſt, Chriſtum à mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Propè eſt verbũ in ore tuo, & in corde tuo: hoc eſt verbum fidei, quod prædicámus. Quia ſi confiteáris in ore tuo Dóminum Jeſum, & in corde tuo credíderis, quòd Deus illum ſuſcitávit à mórtuis, ſalvus eris.
℟. Cùm perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum & Andréam rétia mitténtes in mare, & vocávit eos, dicens: * Veníte poſt me, fáciam vos fíeri piſcatóres hóminum.
℣. Erant enim piſcatóres, & ait illis. Veníte.
Bnd. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

COrde enim créditur ad juſtítiam: ore autem conféſſio fit ad ſalútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim eſt diſtínctio Judæi, & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui invocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini, ſalvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent

ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudiunt ſine prædicánte? Quómodo verò prædicábunt, niſi mittántur? ſicut ſcriptum eſt: Quàm ſpecióſi pedes euangelizántium pacem, euangelizántium bona!

℟. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum uſu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ ſecútus eſt præmia largiéntem.

℣. Hic eſt, qui pro amóre Chriſti pepéndit in cruce, & pro lege ejus ſuſtínuit paſſiónem. Ætérnæ.

Bno. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

SEd non omnes obédiunt Euangélio. Iſaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui noſtro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Chriſti. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exivit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Numquid Iſrael non cognóvit? Primus Móyſes dicit: Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem: in gentem inſipiéntem, in iram vos mittam. Iſaías autem audet, & dicit: Invéntus ſum à non quæréntibus me: palàm appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Iſrael autem dicit: Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, & contradicéntem.

℟. O Doctor bonus, & amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem: quam à longè aſpíciens, dixit: Salve crux, * Súſcipe diſcípulum ejus, qui pepéndit in te magíſter meus Chriſtus. ℣. Salve crux, quæ in córpore Chriſti dedicáta es: & ex membris ejus, tamquam margarítis ornáta. Súſcipe. Glória Patri. Súſcipe.

In ſecundo Nocturno, Antiph. Dignum ſibi Dóminus computávit mártyrem, quem vocávit Apóſtolum, dum eſſet in mari, allelúja. Pſalm. Omnes Gentes. v. Ana. Diléxit Andréam Dóminus in odórem ſuavitátis. Pſalmus. Exáudi Deus. v. Ana. Bíduo vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Chriſti nómine, & docébat pópulum. Pſal. Exáudi Deus oratiónem meam. vi.

℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Lectio iv.

ANdréas Apóſtolus Bethſáidæ natus, qui eſt Galilææ vicus, frater Petri, diſcípulus Joánnis Baptíſtæ, cùm eum de Chriſto dicéntem audíſſet, Ecce Agnus Dei: ſecútus Jeſum, fratrem quoque ſuum, ad eúmdem perdúxit: cùm póſteà unà cum fratre piſcarétur in mari Galilææ, ambo à prætereúnte Chriſto Dómino ante álios Apóſtolos vocáti illis verbis: Veníte poſt me, fáciam vos fieri piſcatóres hóminum; nullam interponéntes moram, & relíctis rétibus, ſecúti ſunt eum. Poſt cujus paſſiónem & reſurrectiónem, Andréas cùm in Scythiam Európæ, quæ ei província ad Chriſti fidem diſſeminándam obtígerat, veniſſet, deínde Epírum ac Thráciam peragráſſet; doctrína & miráculis innumerábiles hómines ad Chriſtum convértit. Póſt Patras Achái æ profectus, & in ea urbe plúrimis ad veritátem Euangélicam perdúctis, Ægéam Procónſulem, prædicatióni Euangélicæ reſiſténtem, libérrimè increpávit, quòd, qui judex hóminum habéri vellet, Chriſtum Deum ómnium júdicem à dæmónibus elúſus non agnóſceret.

℟. Homo Dei ducebátur, ut crucifígerent eum: pópulus au-

autem clamábat voce magna, dicens: * Innocens ejus ſanguis ſine cauſa damnátur.
℣. Cùmque dúcerent eum, ut crucifigerétur, factus eſt concúrſus populórum clamántium, & dicéntium. Innocens.
Bno. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

TUm Ægéas irátus, Déſine, inquit, Chriſtum jactáre, cui ſimília verba nihil profuérunt, quò minùs à Judæis crucifigerétur. Andréam verò de Chriſto nihilóminùs líberè prædicántem, quòd pro ſalúte humáni géneris ſe crucifigéndum obtuliſſet, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut ſibi cónſulens, diis velit immoláre. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus & verus eſt, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum ſánguinem: ſed immaculátum Agnum in altári: cujus carnem poſteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus qui ſacrificátus eſt, integer perſevérat, & vivus. Quamóbrem ira accénſus Ægéas jubet eum in cárcerem detrúdi: unde pópulus Andréam fácilè liberáſſet, niſi ipſi ſedáſſet multitúdinem, vehementiùs rogans, ne ſe ad optatíſſimam martyrii corónam properántem impedírent.
℟. O bona crux, quæ decórem & pulchritúdinem de membris Dómini ſuſcepiſti; áccipe me ab homínibus, & redde me magiſtro meo: * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit.
℣. Beátus Andréas expánſis mánibus ad cœlum, orábat, dicens: Salva me bona crux. Ut.
Bno. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

IGitur paulò pòſt in tribúnal prodúctum, cùm Ægéas crucis extolléntem myſtéria, ſibíque ſuam impietátem exprobrántem, diútius ferre non poſſet, in crucem tolli, & Chriſti mortem imitári juſſit. Addúctus Andréas ad locum martyrii, cùm crucem vidiſſet, longe exclamáre cœpit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini ſuſcepiſti, diu deſideráta, ſollícitè amáta, ſine intermiſſióne quæſíta, & aliquándo cupiénti ánimo præparáta, áccipe me ab homínibus, & redde me magiſtro meo: ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affixus eſt: in qua bíduum vivus pendens, & Chriſti fidem prædicáre numquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis ſimilitúdinem concupíerat. Quæ ómnia Presbyteri & Diáconi Achaíæ, qui ejus paſſiónem ſcripſérunt, ſe ita ut commemoráta ſunt, audíſſe, & vidíſſe teſtántur. Ejus oſſa primùm Conſtantino Imperatóre Conſtantinópolim, deinde Amálphim translata ſunt. Caput, Pio ſecúndo Pontífice, Romam allátum, in Baſílica ſancti Petri collocátum eſt.
℟. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, ſed contradicéntem mihi: * Qui ámbulant vias non bonas, ſed poſt peccáta ſua. ℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líberè egit: exaltáre qui júdicas terram, redde retributiónem ſupérbis. Qui.
Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno, Antiph.
Non me permíttas Dómine, fámulum tuum à te ſeparári: tempus eſt, ut commendétur terræ corpus meum, & me ad te venire júbeas.
Pſalmus. Confitébimur tibi Deus. vii. Ana Andréas verò rogábat pópulum, ut non impediret paſſiónem ipſius.

Digitized by Google

Pſalmus. Dóminus regnávit, exúltet terra. vii.
Aña. Accipe me ab homínibus, & redde me magiſtro meo: ut per te me recipiat, qui per te me redémit, allel.
Pſalmus. Dóminus regnávit, iraſcántur. viii. ℣. Nimis honoráti ſunt amíci tui Deus.
℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum.
Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.
Lectio vii Cap. 4. c
IN illo témpore: Ambulans Jeſus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, & Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.
Homilía S. Gregórii Papæ.
Homilia 5. in Euangelia
AUdiſtis, fratres chariſſimi, quia ad uníus juſſiónis vocem Petrus & Andréas relíctis rétibus, ſecúti ſunt Redemptórem. Nulla verò hunc fácere adhuc mirácula víderant; nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant: & tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod poſſidére videbántur, oblíti ſunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum aſperitátibus deterrémur: & tamen vocántem ſequi contémnimus?
℟. Orávit ſanctus Andréas, dum reſpíceret in cœlum, & voce magna clamávit, & dixit: Tu es Deus meus, quem vidi: ne me patiáris ab ímpio júdice depóni: * Quia virtútem ſanctæ crucis agnóvi.
℣. Tu es magiſter meus Chriſtus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféſſus ſum: tantúmmodò in iſta voce exáudi me. Quia.
Lectio viii.
IN cœlo jam ſedet, qui de converſióne nos ádmonet? jam jugo fídei colla Géntium ſúbdidit, jam mundi glóriam ſtravit: jam ruínis ejus crebreſcéntibus, diſtrícti ſui judícii diem propinquántem denúntiat: & tamen ſupérba mens noſtra adhuc non vult hoc ſponte deſérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres chariſſimi, quid in ejus judício dictúri ſumus, qui ab amóre præséntis ſæculi, nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?
℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens: O crux admirábilis, ò crux deſiderábilis, ò crux quæ per totum mundum rútilas: * Súſcipe diſcípulum Chriſti, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit.
℣. O bona crux, quæ decórem & pulchritúdinem de membris Dómini ſuſcepíſti. Súſcipe. Glória Patri. Súſcipe.
Lectio ix.
SEd fortáſſe áliquis tácitis ſibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam utérque iſte piſcátor quid, aut quantum dimíſit, qui penè nihil hábuit? Sed hac in re, fratres chariſſimi, afféctum debémus pótiùs penſáre, quàm cenſum. Multum relíquit, qui ſibi nihil rétinuit: multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum deſéruit. Certè nos & hábita cum amóre poſſidémus, & ea quæ mínimè habémus, ex deſidério quærimus. Multum ergo Petrus & Andréas dimíſit, quando utérque étiam deſidéria habéndi derelíquit.
Te Deum laudámus. 12.
AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.
SAlve crux pretióſa, ſúſcipe diſcípulum ejus, qui pepéndit in te magiſter meus Chriſtus. Pſal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Aña. Beátus Andréas orábat, dicens: Dómine Rex ætérnæ glóriæ, ſúſcipe me pendéntem in patíbulo.

Digitized by Google

Ana. **Andréas Chriſti ſámulus, dignus Dei Apóſtolus germánus Petri, & in paſſióne ſócius.** Ana. **Maximílla Chriſto amábilis, tulit corpus Apóſtoli, óptimo loco cum aromátibus ſepelívit.**

Ana. **Qui perſequebátur juſtum, demerſíſti eos Dómine in inférno, & in ligno crucis dux juſti fuíſti.**

Capitulum. Rom. 10. b

FRatres, Corde enim créditur ad juſtítiam, ore autem confeſſio fit ad ſalútem: dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus, Exúltet orbis. ut in Commun. Apoſtolorum. ix.

℣. **Annuntiavérunt ópera Dei.**
℟. **Et facta ejus intellexérunt.**

Ad Benedictus, Antiphona.

Concéde nobis hóminem juſtum, redde nobis hóminem ſanctum; ne interficias hominem Deo charum, juſtum, manſuétum, & pium.

Oratio. **Majeſtátem tuam.** ut ſupra. 755.

Ad Tertiam, Antiphona.

Beátus Andréas.

Capitulum. **Fratres, Corde.**

℟. breve. **In omnem terram, * Exívit ſonus eórum. In omnem.** ℣. **Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.**

℣. **Cóſtitues eos príncipes ſuper omnem terrá.** ℟. **Mémores erunt nóminis tui Dómine.**

Ad Sextam, Antiphona.

Andréas Chriſti fámulus.

Capitulum. Rom. 10. c

NOn enim eſt diſtínctio Judæi, & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui invocant illum; omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini, ſalvus erit.

℟. br. **Conſtítues eos príncipes, * Super omnem terram. Conſtítues.** ℣. **Mémores erunt nóminis tui Dómine, Super. Glória Patri. Conſtítues.**

℣. **Nimis honoráti ſunt amíci tui Deus.** ℟. **Nimis confortátus eſt principátus eórum.**

Ad Nonam, Antiphona.

Qui perſequebántur juſtum.

Capitulum. Rom. 10. c

ISaías enim dicit: Dñe quis crédidit audítui noſtro? Ergo fides ex audítu, audítus autẽ per verbum Chriſti. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit ſonus eórum, & fines orbis terræ verba eórum.

℟. br. **Nimis honoráti ſunt, * Amíci tui Deus. Nimis.** ℣. **Nimis confortátus eſt principátus eórum. Amici.** Glória Patri. **Nimis.** ℣. **Annuntiavérunt ópera Dei.**
℟. **Et facta ejus intellexérunt.**

Ad Veſp. Ana **Salve crux pretióſa.** cum reliq. de Laud. 758. Pſalm. **Dixit Dóminus.** cum reliq. in ii. Veſp. de Communi Apoſtol. x. Capitul. **Fratres, Corde enim.** ut ſupra.

Hymnus, **Exúltet orbis.** ut infra. ii.

℣. **Annuntiavérũt ópera Dei.**
℟. **Et facta ejus intellexérunt.**

Ad Magnificat, Antiphona.

Cùm perveníſſet beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit, & dixit: O bona crux, diu deſideráta, & jam concupiſcénti ánimo præparáta: ſecúrus & gaudens vénio ad te, ita & tu exúltans ſuſcípias me diſcípulum ejus, qui pepéndit in te.

Oratio. **Majeſtátem tuam.** ut ſupra. 755.

FESTA DECEMBRIS.

Ante Adventum prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE II. DECEMBRIS.

In feſto S. Bibianæ virg. & mart. Semiduplex.

Oratio.

DEus ómnium largítor bonórum, qui in fámula

Digitized by Google

tua Bibiána cum virginitátis flore martyrii palmam conjunxíſti: mentes noſtras ejus interceſſióne tibi charitáte conjúnge; ut amótis periculis, præmia conſequámur ætérna. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Bibiána virgo Romána, nóbili génere nata, Chriſtiána fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus ſub Juliáno apóſtata impiíſſimo tyránno Expræfectus, ſervilibúſque notis compúnctus, ad aquas Taurínas deportátus, martyr occúbuit. Mater Dafróſa, & filiæ primùm concluſæ domi, ut inédia conficeréntur; mox relegáta mater extra Urbem cápite plexa eſt. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre ſua Deméttia bonis ómnibus exſpoliátur: Aproniánus Urbis prætor, pecúniis ínhians, soróres perſéquitur: quas humána prorſus ope deſtitútas, Deo mirabíliter, qui dat eſcam eſuriéntibus, enutriénte, cùm vivacióres vegetioréſque conſpexíſſet, vehementer eſt admirátus.

℟. Propter veritátem. lxiii.

Lectio v.

Suadet nihilóminus Aproniánus, ut venereéntur deos Géntium, amíſſas ideò opes, Imperatóris grátiam, præclariſſimas núptias conſecutúræ. Si ſecùs fécerint, minátur cárceres, virgas, ſecúres. At illæ neque blandítiis, neque minis à recta fide declinántes, parátæ pótiùs mori, quàm fœdári móribus Ethnicórum, Prætóris impietátem conſtantiſſimè deteſtántur. Quare Deméttia ob óculos Bibiánæ repénte córruens, óbiit in Dómino: Bibiána Rufinæ mulíeri vaférrimæ seducénda tráditur, quæ ab incunábulis edócta Chriſtiánas leges, & illibátum ſerváre virginitátis florem: ſe ipſa fórtior, féminæ ſuperávit insídias, & Prætóris aſtus delúſit.

℟. Dilexíſti juſtítiam. lxiv.

Lectio vi.

Nihil autem proficiénte Rufina, quæ præter dolóſa verba, illam quotidie verbéribus affligébat, ut de ſancto propóſito dimovéret, ſpe ſua fruſtrátus Prætor, accénſus ira, quòd in Bibiána perdidíſſet óperam, à lictóribus eam denudári, vinctíſque mánibus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec effláret ánimam. Cujus ſacrum corpus objéctum cánibus, bíduo jácuit in foro Tauri, illæſum tamen, & divínitus ſervátum; quod deínde Joánnes présbyter ſepelívit noctu juxta ſepúlchrum soróris & matris, ad palátium Liciniánum, ubi uſque in præſens extat Eccléſia Deo, ſanctæ Bibiánæ nómine, dicáta, quam Urbánus octávus inſtaurávit, ſanctárum Bibiánæ, Deméttiæ, & Dafróſæ corpóribus in ea repértis, & ſub Ara máxima collocátis.

℟. Afferéntur Regi. lxiv.

In iii. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel. Símile eſt regnum cœlórum theſáuro. ut in Communi non Vírginum. lxxii.

℟. vii Hæc eſt virgo. lxv.

℟. viii Média nocte. lxvi.

In Veſperis à Capitulo fit de Sabbato ante Dominicam primam Adventus (ut in parte Hiemali) cum commem. S. Bibianæ, nec fiunt ampliùs commemorationes de Sanctis.

Digitized by Google

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIIS Apoſtolorum.

Officium fit de Feria ut dictum eſt in Rubricis generalibus, exceptis Lect. & Oratione, quæ in propriis locis notantur. Ubi verò non ſunt propriæ Lectiones, legitur Euangelium cū Homilia ſequenti.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio i. Cap. 15. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Hoc eſt præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, ſicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 27. in Euang.

CUm cuncta ſacra elóquia Domínicis plena ſint præcéptis, quid eſt quòd de dilectióne, quaſi de ſinguári mandáto, Dóminus dicit, Hoc eſt præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: niſi quia omne mandátum de ſola dilectióne eſt: & ómnia unum præcéptum ſunt? quia quidquid præcípitur, in ſola charitáte ſolidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt: ſic multæ virtútes ex una charitáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, ſi non manet in radíce charitátis.

Reſponſoria de Feria pro tempore. Lectio ii.

PRæcépta ergo Domínica & multa ſunt, & unum: multa per diverſitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem iſta diléctio tenénda ſit, ipſe inſínuat, qui in pleriſque Scriptúræ ſuæ ſenténtiis & amícos jubet díligi in ſe, & inimícos propter ſe. Ille enim veráciter charitátem habet, qui & amícum díligit in Deo, & inimícum díligit propter Deum. Nam ſunt nonnúlli, qui díligunt próximos, ſed per affectum cognatiónis & carnis: quibus tamen in hac dilectióne, ſacra elóquia non contradícunt: ſed áliud eſt quod ſponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex charitáte debétur obediéntiæ. Lectio iii.

HI nimírum & próximum díligunt, & tamen illa ſublímia dilectiónis præmia non aſſequúntur: quia amórem ſuum non ſpirituáliter, ſed carnáliter impéndunt. Proínde cùm Dóminus díceret, Hoc eſt præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: prótinus áddidit, Sicut diléxi vos: ac ſi apértè dicat: Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres chariſſimi, ſolérter intuéndum eſt, quòd antíquus hoſtis dum mentem noſtram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipſa quæ dilígimus, auférre molíatur.

COMMUNE Apoſtolorū & Euangeliſtarū.

Ad Veſperas, Antiphona.

Hoc eſt præcéptum meum. cum reliquis de Laudibus. x. Pſalm. **Dixit Dóminus.** cum reliquis de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalm. **Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.**

Capitulum. Epheſ. 2. d

FRatres, Jam nō eſtis hóſpites & ádvenæ: ſed eſtis cives ſanctórū, & doméſtici Dei: ſuperædificáti ſuper fundaméntum Apoſtolórum & Prophetárū, ipſo ſummo anguári lápide Chriſto Jeſu. ℟. Deo grátias.

Hym-

Digitized by Google

Hymnus.

Exſúltet orbis gáudiis:
Cœlum reſúltet láudibus:
Apoſtolórum glóriam
Tellus & aſtra cóncinunt.
Vos ſæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces ſúpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Seráſque verbo ſólvitis,
Nos à reátu nóxios
Solvi jubéte, quæſumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor ſalúſque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus.
Ut, cùm redíbit Arbiter
In fine Chriſtus ſæculi,
Nos ſempitérni gáudii
Concédat eſſe cómpotes.
Patri, ſimúlque Fílio,
Tibíque ſancte Spíritus,
Sicut fuit, ſit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit ſonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tradent enim vos in concíliis, & in ſynagógis ſuis flagellábunt vos, & ante reges & prǽſides ducémini propter me in teſtimóniũ illis, & Géntibus.

Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apoſtolórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Pſalmus. Veníte. 1.

Hymnus.

Ætérna Chriſti múnera,
Apoſtolórum glóriam,
Palmas & hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.
Eccleſiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléſtis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.
Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Chriſti Cháritas,
Mundi tyránnum cónterit.
In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.
Patri, ſimúlque Fílio,
Tibíque ſancte Spíritus,
Sicut fuit, ſit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno, Antiph.

In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum.

Pſalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum:* & ipſe tamquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à ſummo cœlo egréſſio ejus:

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſæculum ſæculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetípſa.

Deſiderabília ſuper aurum, & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea, * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúl-

cúltis meis munda me : * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Ant. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos.

Pſalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant manſuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * & exaltémus nomen ejus in idípſum.

Exquiſívi Dóminum, & exaudívit me : * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illumináminí : * & fácies veſtræ non confundéntur.

Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum : * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * & erípiet eos.

Guſtáte & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus : * beátus vir qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum omnes ſancti ejus : * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, & eſuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitá : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo : * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos : * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos : * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà eſt Dóminus iis, qui tribuláto ſunt corde : * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum : * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima : * & qui odérunt juſtum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum : * & non delínquent omnes qui ſperant in eo.

Ant. Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos.

Antiphona. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram : mémores erunt nóminis tui Dómine.

Pſalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ, * velóciter ſcribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis : * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * potentíſſime.

Spécie tua & pulchritúdine tua * inténde, próſperè procéde, & regna.

Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam : * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Digitized by Google

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in ſæculum ſæculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexiſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi fília, & vide, & inclina aurem tuam: * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui.
Et concupíſcet Rex decórem tuum: * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.
Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſæculum ſæculi.
Ant. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.
Pater noſter.
Abſolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube donme benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectiones de Scriptura poſitæ in Communi Sanctorum leguntur, quando annotantur in Proprio Sanctorum per annum, & quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lectiones de Scriptura, ſed tantùm de Homilia, & quando aliquod feſtum ſolemniter celebratur in propria Eccleſia.

De Epiſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Coríntbios.

Lectio i. Cap. 4.

Sic nos exíſtimet homo ut miniſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei. Hic jam quæritur inter diſpenſatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo eſt ut à vobis júdicer, aut ab humáno die: ſed neque meípſum júdico. Nihil enim mihi cónſcius ſum: ſed non in hoc juſtificátus ſum: qui autem júdicat me, Dóminus eſt. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúſque véniat Dóminus; qui & illuminábit abſcóndita tenebrárum, & manifeſtábit conſília córdium: & tunc laus erit unicuíque à Deo.
℟. Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Eſtóte ergo prudéntes ſicut ſerpéntes, & símplices ſicut colúmbæ.
℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis ſitis. Eſtóte.
Bno. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me & Apóllo, propter vos: ut in nobis diſcátis, ne ſuprà quàm ſcriptum eſt, unus advérſus álterum inflétur pro álio. Quis enim te diſcérnit? Quid autem habes, quod non accepíſti? Si autem accepíſti, quid gloriáris quaſi

Digitized by Google

non accéperis? Jam ſaturáti eſtis, jam dívites facti eſtis: ſine nobis regnátis: & útinam regnétis, ut & nos vobiſcum regnémus. Puto enim quòd Deus nos Apóſtolos noviſſimos oſténdit, tamquam morti deſtinátos: quia ſpectáculum facti ſumus mundo, & Angelis, & homínibus.

℟. Tóllite jugum meum ſuper vos, dicit Dóminus, & díſcite à me, quia mitis ſum, & húmilis corde: * Jugum enim meum ſuáve eſt, & onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus veſtris. Jugum.

Benedictio. Spíritus ſancti.

Lectio iii.

Nos ſtulti propter Chriſtum, vos autem prudéntes in Chriſto: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Uſque in hanc horam & eſurimus, & ſitímus, & nudi ſumus, & cólaphis cædimur, & inſtábiles ſumus, & laborámus operántes mánibus noſtris: maledícimur, & benedícimus: perſecutiónem pátimur, & ſuſtinémus: blaſphemámur, & obſecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti ſumus, ómnium peripséma uſque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc ſcribo: ſed ut filios meos chariſſimos móneo. Nam ſi decem míllia pædagogórum habeátis in Chriſto: ſed non multos patres. Nam in Chriſto Jeſu per Euangélium ego vos génui.

℟. Dum ſtetéritis ante reges & præſides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.

℣. Non enim vos eſtis qui loquímini: ſed Spíritus Patris veſtri, qui lóquitur in vobis. Dábitur enim.

Glória Patri. Dábitur enim vobis.

In ſecundo Nocturno, Antiph. Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham.

Pſalmus 46.

Omnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélſus, terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & Gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob, quam diléxit.

Aſcéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * pſállite ſapiénter.

Regnábit Deus ſuper Gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti ſunt.

Ant. Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham. Ant. Dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum Dómine.

Pſalmus 60.

Exáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltáſti me.

Deduxíſti me, quia factus es ſpes mea: * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudíſti oratiónem meam: * dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies: * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Digitized by Google

permanet in ætérnum in conſpéctu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret? Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſæculum ſæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum Dómine. Aña. Annuntiavérunt ópera Dei, & facta ejus intellexérunt.

Pſalmus 63.

EXáudi Deus oratiónem meam cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexíſti me à convéntu malignántium: * à multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas: * intendérunt arcum rem amáram, ut ſagíttent in occúltis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt ut abſcónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti ſunt iniquitátes: * defecérunt ſcrutántes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum: * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérũt ópera Dei: * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo, * & laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Annuntiavérunt ópera Dei, & facta ejus intellexérunt. ℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Pater noſter.

Abſolutio. Ipſius píetas.

Bñc. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Homil. 30. in Euang. poſt med.

Lectio iv.

SCriptum eſt: Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum ſunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum ſermo ſapiéntiæ, álii ſermo ſciéntiæ ſecúndùm eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia ſanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii diſcrétio ſpíritũ, álii génera linguárum, álii interpretátio ſermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens ſíngulis pro ut vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſpléndidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti ſunt.

Bñc. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

QUot ergo ſunt bona prædicántium, tot ſunt ornaménta cœlórum. Hinc rurſus ſcriptum eſt: Verbo Dómini cœli firmáti ſunt: Verbum enim Dómini Fílius eſt Patris. Sed eóſdem cœlos, vidélicet ſanctos Apóſtolos, ut tota ſimul ſancta Trínitas oſtendátur operáta, repéntè de ſancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórũ. Cœlórum ergo virtus de Spíritu ſumpta eſt: quia mundi hujus poteſtátibus contraíre non præſúmerent, niſi eos ſancti Spíritus fortitúdo ſolidáſſet. Quales namque doctóres ſanctæ Eccléſiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, ſcimus: & poſt advéntum illíus cujus fortitúdinis facti ſint, conſpícimus.

Digitized by Google

℣. Beáti eſtis, cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & dixerint omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte, & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis.
℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tamquam malum propter Filium hóminis. Gaudéte.
Bno. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

CErtè iſte ipſe paſtor Ecclésiæ, ad cujus ſacratíſſimum corpus ſedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancilla oſtiária requiſíta dicat. Una enim mulíeris voce percúſſus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et penſándum, quia eum comprehénſum Petrus negávit in terra, quem ſuſpénſum latro confeſſus eſt in cruce. Sed vir iſte tantæ formídinis, qualis poſt advéntum Spíritus exiſtat, audiámus. Fit convéntus magiſtrátus atque ſeniórum, cæſis denuntiátur Apóſtolis, ne in nómine Jeſu loqui débeant: Petrus magna auctoritáte reſpóndet: Obedíre opórtet Deo magis quàm homínibus.
℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in sánguine Agni. Modò.
Glória Patri. Modò,

In tertio Nocturno, Antiph. Exaltabúntur córnua juſti, allelúja.

Pſalmus 74.

COnfitébimur tibi Deus: * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.
Narrábimus mirabília tua: * cùm accépero tempus, ego juſtitias judicábo.
Liquefácta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.
Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere: * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.
Nolíte extóllere in altū cornu veſtrum: * nolíte loqui advérſus Deum iniquitátem.
Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque à desértis móntibus: * quóniam Deus judex eſt.
Hunc humíliat, & hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus miſto.
Et inclinávit ex hoc in hoc, verúmtamen fæx ejus non eſt exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.
Ego autem annuntiábo in ſæculum: * cantábo Deo Jacob.
Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * & exaltabúntur córnua juſti.
Ant. Exaltabúntur córnua juſti, allelúja. Ant. Lux orta eſt juſto, allelúja, rectis corde lætitia, allelúja.

Pſalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínſulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.
Ignis ante ipſum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.
Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes qui adórant ſculptília: * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus:

ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion.
Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.
Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.
Lætámini juſti in Dómino: * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.
Aña. Lux orta eſt juſto, allelúja: rectis corde lætítia, allelúja. Antiph. Cuſtodiébant teſtimónia ejus, & præcépta ejus, allelúja.

Pſalmus 98.

Dominus regnávit, iraſcántur pópuli: * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus, * & excélſus ſuper omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile, & ſanctum eſt: * & honor regis judícium diligit.
Tu paráſti directiónes: * judícium & juſtítiam in Jacob tu feciſti.
Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabéllum pedum ejus: * quóniam ſanctum eſt.
Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus: * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Cuſtodiébant teſtimónia ejus: * & præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noſter tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuiſti eis, & ulcíſcens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus: * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.
Antiphona. Cuſtodiébant teſtimónia ejus, & præcépta ejus, allelúja.
℣. Nimis honoráti ſunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum.
Pater noſter.
Abſolutio. A vínculis.
Bñ. Euangélica léctio.
Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia: Petrus piſcátor erat, dives non fúerat, cibos manu & arte quærébat: & tamen lóquitur confidénter, Relíquimus ómnia. Et quia non ſúfficit tantùm relínquere, jungit quod perféctum eſt: Et ſecúti ſumus te. Fécimus quod juſſiſti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jeſus autem dixit illis: Amen dico vobis: quòd vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne, cùm séderit Filius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicántes duódecim tribus Iſrael. Non dixit, Qui reliquíſtis ómnia: hoc enim & Crates fecit Philóſophus, & multi álii divítias contempſérunt: ſed, Qui ſecúti eſtis me: quod propriè Apoſtolórum eſt, atque credéntium.
℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amici Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Digitized by Google

Benedictio. Cujus, vel Quorum feſtum cólimus.

Lectio viii.

IN regeneratióne, cùm séderit Filius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ (quando & mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) ſedébitis & vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Iſrael: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut ſoróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum; céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit. Locus iſte cum illa ſenténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, ſed gládium. Veni enim ſeparáre hóminem à patre ſuo, & matrem à filia, & nurum à ſocru: & inimíci hóminis doméſtici ejus. Qui ergo propter fidem Chriſti, & prædicatiónem Euangélii, omnes affectus contémpſerint, atque divítias & ſæculi voluptátes: iſti céntuplum recípient, & vitam ætérnam poſſidébunt.

℟. Iſti ſunt viri ſancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam ſempitérnam: * Quorum doctrina fulget Eccléſia, ut ſole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam. Quorum doctrína. Glória Patri. Quorum.

Benedictio. Ad ſocietátem.

Lectio ix.

EX occaſióne hujus ſenténtiæ quidam introdúcunt mille annos poſt reſurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimíſimus, & vitam ætérnam eſſe reddéndam: non intelligéntes, quòd, ſi in cetéris digna ſit repromíſſio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíſerit, centum recípiat in futúro. Senſus ergo iſte eſt: Qui carnália pro Salvatóre dimíſerit, ſpirituália recípiet, quæ comparatióne & mérito ſui ita erunt, quaſi ſi parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur Hymnus, Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

HOc eſt præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, ſicut diléxi vos.

Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Ana. Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam ſuam ponat quis pro amícis ſuis. Ana. Vos amíci mei eſtis, ſi fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus. Antiph. Beáti pacífici, beáti mundo corde: quóniam ipſi Deum vidébunt. Antiph. In patiéntia veſtra poſſidébitis ánimas veſtras.

Capitulum. Ephes. 2. d

FRatres, Jam non eſtis hóſpites, & ádvenæ: ſed eſtis cives ſanctórum, & doméſtici Dei, ſuperædificáti ſuper fundaméntum Apoſtolórum & Prophetárum, ipſo ſummo angulári lápide Chriſto Jeſu.

℟. Deo grátias. Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis:
Cœlum reſúltet láudibus:
Apoſtolórum glóriam
Tellus & aſtra cóncinunt.

Vos ſæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces ſúpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Seráſque verbo ſólvitis,
Nos à reátu nóxios
Solvi jubéte, quæſumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor ſalúſque séntiunt
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus.

Ut, cùm redíbit Arbiter
In fine Chriſtus ſæculi,

Nos ſempitérni gáudii
Concédat eſſe cómpotes.
Patri, ſimúlque Filio,
Tibíque ſancte Spíritus,
Sicut fuit, ſit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona.
Vos qui reliquíſtis ómnia, & ſecúti eſtis me, céntuplum accipiétis, & vitam ætérnam poſſidébitis.

Ad Tertiam, Antiphona.
Majórem charitátem.

Capit. Fratres, Jam non eſtis.

℟. breve. In omnem terram, * Exívit ſonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

℣. Cóſtítues eos príncipes ſuper omnem terrá. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona.
Vos amíci mei eſtis.

Capitulum. Act. 5. b
PEr manus autem Apoſtolórum fiébant ſigna & prodígia multa in plebe.

℟. br. Conſtítues eos príncipes, * Super omnem terram. Conſtítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Conſtítues.

℣. Nimis honoráti ſunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona.
In patiéntia veſtra.

Capitulum. Act. 5. g
IBant Apóſtoli gaudéntes à conſpéctu concílii, quóniam digni hábiti ſunt pro nómine Jeſu contuméliam pati.

℟. br. Nimis honoráti ſunt, * Amíci tui Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus eſt principátus eórum. Amici. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Ant. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es ſacérdos in ætérnum.

Pſalmus 109.
DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis:
Donec ponã inimícos tuos, * ſcabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.
Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquaſſábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

Antiph. Jurábit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es ſacérdos in ætérnum.

Antiphona. Cólloces eum Dóminus cum princípibus pópuli ſui. Pſalmus 112.
LAudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.
A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dñi.
Excélſus ſuper omnes Gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.
Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra?
Suſcitans à terra inopem, * & de ſtércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.
Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiph. Cóllocet eum Dóminus

minus cum princípibus pópuli ſui. Antiph. Dirupíſti Dómine víncula mea, tibi ſacrificábo hóſtiam laudis.

Pſalmus 115

Crédidi, propter quod locútus ſum: * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in excéſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretióſa in conſpéctu Dómini mors ſanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus, * ego ſervus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupíſti víncula mea: * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúſalem.

Ant. Dirupíſti Dómine víncula mea, tibi ſacrificábo hóſtiam laudis. Antiph. Eúntes ibant & flebant, mitténtes ſémina ſua. Pſalmus 125.

In convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum: * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dñs fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum: * facti ſumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem noſtram, * ſicut torrens in Auſtro.

Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant, * mitténtes ſémina ſua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos ſuos.

Antiph. Eúntes ibant & flebant, mitténtes ſémina ſua.

Ant. Confortátus eſt principátus eórum, & honoráti ſunt amíci tui Deus. Pſalmus 138

Dómine probáſti me, & cognovíſti me: * tu cognovíſti ſeſſiónem meam, & reſurrectiónem meam.

Intellexíſti cogitatiónes meas de longè: * ſémitam meam, & funículum meum inveſtigáſti.

Et omnes vias meas prævidíſti: * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovíſti ómnia, noviſſima, & antiqua: * tu formáſti me, & poſuíſti ſuper me manum tuam.

Mirabílis facta eſt ſciéntia tua ex me: * confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si aſcéndero in cœlum, tu illic es: * ſi deſcéndero in inférnum, ades.

Si ſúmpſero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórſitan ténebræ conculcábunt me: * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabúntur à te, & nox ſicut dies illuminábitur: * ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſedíſti renes meos: * ſuſcepíſti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóſcit nimis.

Non eſt occultátum os meum à te, quod fecíſti in occúlto: * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes ſcribéntur: * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorifi-

cáti ſunt amíci tui Deus: * nimis confortátus eſt principátus eórum.

D inumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabúntur: * exurréxi, & adhuc ſum tecum.

S i occíderis Deus peccatóres: * viri ſánguinum declináte à me.

Q uia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

N ónne qui odérunt te Dómine, óderam: * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam?

P erfécto ódio óderam illos: * & inimíci facti ſunt mihi.

P roba me Deus, & ſcito cor meum: * intérroga me, & cognóſce ſémitas meas.

E t vide, ſi via iniquitátis in me eſt: * & deduc me in via ætérna.

Antiph. Confortátus eſt principátus eórum, & honoráti ſunt amíci tui Deus.

Capit. F ratres, Jam non eſtis.

Hymnus. E xúltet orbis. ix.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magníficat, Antiphona.

Eſtóte fortes in bello, & pugnáte cum antíquo ſerpénte: & accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

Aliæ Lectiones pro Apoſtolis.

In ſecundo Nocturno.

De Expoſitióne S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi ſuper Pſalmum octogéſimum ſextum.

Ante médium. Lectio iv.

FUndaménta ejus in móntibus ſanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare ſunt fundaménta Apóſtoli & Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem noſtram. Quare ſunt portæ? Quia per ipſos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: & cùm per ipſos intrámus, per Chriſtum intrámus. Ipſe eſt enim jánua. Et cùm dicúntur duódecim portæ Jerúſalem, & una porta Chriſtus, & duódecim portæ Chriſtus, quia in duódecim portis Chriſtus: & ideò duodenárius númerus Apóſtolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii ſignificátio eſt númeri. Sedébitis, inquit, ſuper duódecim ſedes judicántes duódecim tribus Iſrael.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſpléndidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti. Lectio v.

SI duódecim ſellæ ibi ſunt, non eſt ubi ſédeat tertiuſdécimus Paulus Apóſtolus, & non erit quómodo júdicet: & ipſe ſe judicatúrum dixit, non hómines tantùm, ſed & ángelos. Quos ángelos, niſi apóſtatas ángelos? Neſcitis, inquit, quia ángelos judicábimus? Reſpondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi ſedébis? Duódecim ſedes dixit Dóminus duódecim Apóſtolos: unus cécidit Judas, in locum ipſius ſanctus Mathías ordinátus eſt: implétus eſt duodenárius númerus ſédium. Primò locum inveni ubi ſédeas, & ſic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo ſedes quid ſibi velint, videámus. Sacraméntum eſt cujúſdam univerſitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Eccléſia: unde vocátur hoc ædifícium ad Chriſti compágem.

℟. Beáti eſtis, cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte, & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint no-

Digitized by Google

nomen veſtrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Et ídeò quia úndique veniétur ad judicándum, duódecim ſedes ſunt: ſicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ ſunt. Non ſolùm ergo illi duódecim, & Apóſtolus Paulus, ſed quotquot judicatúri ſunt, propter ſignificatiónem univerſitátis ad ſedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor ſunt, Oriens, Occidens, Aquilo, & Merídies. Iſtæ quátuor partes aſſíduè nominántur in Scriptúris. Ab iſtis quátuor ventis, ſicut dicit Dóminus in Euangélio, à quátuor ventis ſe collectúrum eléctos ſuos; ab ómnibus ergo iſtis quátuor ventis vocátur Eccléſia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur niſi per baptíſmum in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus ſancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt præmia ætérna: *Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Modò. Glória Patri. Modò.

PRO EUANGELISTIS

Lectiones.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ. Lectio i. Cap. 1.

Et factum eſt in trigéſimo anno, in quarto, in quinta menſis, cùm eſſem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti ſunt cœli, & vidi viſiónes Dei. In quinta menſis, ipſe eſt annus quintus tranſmigratiónis regis Jóachin, factum eſt verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi ſacerdótem in terra Chaldæórum, ſecus flumen Chobar: & facta eſt ſuper eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, & nubes magna, & ignis invólvens, & ſplendor in circúitu ejus: & de médio ejus quaſi ſpécies eléctri, ideſt, de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Eſtóte ergo prudéntes ſicut ſerpéntes, & símplices ſicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis ſitis. Eſtóte.

Lectio ii.

Et in médio ejus ſimilitúdo quátuor animálium: & hic aſpéctus eórum, ſimilitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, & planta pedis eórum quaſi planta pedis vítuli, & ſcintillæ quaſi aſpéctus æris candéntis. Et manus hóminis ſub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies, & pennas per quátuor partes habébant: junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cùm incéderent: ſed unamquódque ante fáciem ſuam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum meum ſuper vos, dicit Dóminus, & díſcite à me, quia mitis ſum, & húmilis corde: Jugum enim meum ſuáve eſt, & onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus veſtris. Jugum.

Lectio iii.

Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, & fácies leónis à dextris ipſórum quatuor: fácies autem bovis à ſiniſtris ipſórum quátuor, & fácies áquilæ déſuper ipſórum quátuor. Fácies eórum, & pennæ eórum exténtæ déſuper: duæ

Digitized by Google

duæ pennæ ſingulórum jungebántur, & duæ tegébant córpora eórum: & unumquódque eórum coram fácie ſua ambulábat, ubi erat ímpetus ſpíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cùm ambulárent.

℟. Dum ſtetéritis ante reges, & præſides, nólite cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.

℣. Non enim vos eſtis qui loquímini: ſed Spíritus Patris veſtri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur enim.

In ſecundo Nocturno.

De Expoſitióne ſancti Gregórii Papæ ſuper Ezechiélem Prophétam.

Homilia 3. lib. 1. Lectio iv.

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ ſpíritu futúra prævidéntur, ſubtíli narratióne deſcribúntur, cùm dícitur: Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, niſi notítia; & quid per pennas, niſi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unuſquíſque cognóſcitur: per pennas verò in altum ávium córpora ſublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóſcimur, ſicut ipſe de ſuis óvibus dicit: Ego ſum paſtor bonus, & cognóſco oves meas, & cognóſcunt me meæ. Qui rurſus ait: Ego ſcio quos elégerim. Per contemplatiónem verò, qua ſuper noſmetípſos tóllimur, quaſi in áera levámur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes ſpléndidas veſtes, & Angelus Dómini locútus eſt ad me, dicens: * Iſti ſunt viri ſancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, & dicéntem. Iſti ſunt.

Lectio v.

Quátuor ergo fácies uni ſunt: quia ſi requíras quid Matthæus de incarnatióne Dómini ſéntiat; hoc nimírum ſentit, quod Marcus, Lucas, & Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat, hoc proculdúbiò, quod Lucas, Marcus, & Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnes, & Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthæus, & Marcus ſentit. Quátuor ergo fácies uni ſunt: quia notítia fidei, qua cognoſcúntur à Deo, ipſa eſt in uno, quæ eſt ſimul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus ſimul quátuor cognóſces.

℟. Beáti eſtis, cùm maledíxerint vobis hómines, & perſecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérſum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte, & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Et quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum ſimul omnes concórditer prædicant: & ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Euangeliſtárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem: quia in eum, quem corpóreum aſpíciunt, quaſi fácies inténdunt: ſed dum hunc eſſe incircumſcriptum, atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quaſi in áera levántur. Quia ítaque una eſt fides incarnatiónis ejus in ómnibus, & par contemplátio

tio divinitátis ejus in ſingulis, rectè nunc dícitur: Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni.

℟. Iſti ſunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes juſſa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in sánguine Agni. Modò. Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Deſignávit Dóminus & álios ſeptuagínta duos, & miſit illos binos ante fáciem ſuam, in omnem civitátem & locum, quò erat ipſe ventúrus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evang.

DOminus & Salvátor noſter, fratres chariſſimi, aliquándo nos ſermónibus, aliquándo verò opéribus ádmonet. Ipſa étenim facta ejus, præcépta ſunt, quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéſcit. Ecce enim binos in prædicatiónem diſcípulos mittit: quia duo ſunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor & próximi: & minùs, quàm inter duos, chárítas habéri non poteſt. Nemo enim próprie ad ſemetipſum habére charitátem dícitur: ſed diléctio in álterum tendit, ut cháritas eſſe poſſit.

℟. Iſti ſunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam sánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amici Dei facti ſunt. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem. Lectio viii.

ECce enim binos ad prædicándum diſcípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus innuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium ſuſcípere nullátenus debet. Benè autem dícitur, quia miſit eos ante fáciem ſuam in omnem civitátem & locum, quò erat ipſe ventúrus. Prædicatóres enim ſuos Dóminus ſéquitur: quia prædicátio prævenit, & tunc ad mentis noſtræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt; atque per hoc véritas in mente ſuſcípitur.

℟. Iſti ſunt viri ſancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam ſempitérnam: * Quorum doctrína fulget Eccléſia, ut ſole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam. Quorum doctrína. Glória Patri. Quorum. Lectio ix.

HInc namque eíſdem prædicatóribus Iſaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei noſtri. Hinc filiis Pſalmíſta ait: Iter fácite ei, qui aſcéndit ſuper occáſum. Super occáſum namque Dóminus aſcéndit: quia unde in paſſióne occúbuit, inde majórem ſuam glóriam reſurgéndo manifeſtávit. Super occáſu vidélicet aſcéndit, quia mortē quam pértulit, reſurgéndo calcávit. Ei ergo qui aſcéndit ſuper occáſum, iter fácimus, cùm nos ejus glóriā veſtris méntibus prædicámus, ut eas, & ipſe pòſt véniens, per amóris ſui præséntiam illuſtret.

Te Deum laudámus. 12.

COMMUNE

unius Martyris extra tempus Paſchale.

Ad Veſperas, Antiphona.

Qui me confeſſus. cum reliq. de Laud. xxiii. Pſal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ult. Pſal. Laudáte Dñm omnes Gentes. 96.

Digitized by Google

Capitulum. Jac. 1. b

BEátus vir, qui ſuffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromíſit Deus diligéntibus ſe.

Hymnus.

DEus tuórum mílitum
Sors, & coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Abſólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléſtia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et ſúſtulit viríliter,
Fundénſque pro te ſánguinem
Ætérna dona póſſidet.
Ob hoc precátu ſúpplici
Te póſcimus piíſſime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam ſérvulis.
Laus & perénnis glória
Patri ſit, atque Fílio,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſempitérna ſæcula. Amen.

℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine. ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Ad Magníficat, Antiphona.

Iſte ſanctus pro lege Dei ſui certávit uſque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat ſupra firmam petram.

Pro Martyre & Pontifice.

Oratio.

INfirmitátem noſtram réſpice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. mártyris tui atque Pōtíficis intercéſſio glorióſa nos prótegat. Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. mártyris tui atque Pontíficis ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúſdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantùm. Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, interceſſióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. mártyre tuo, & à cunctis adverſitátibus liberémur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte adorémus:

Pſalm. Veníte, exultémus. 1.

Hymn. Deus tuórum, ut ſup.

In primo Nocturno, Antiph.

In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte. Pſalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit: * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo:
Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur.
Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.
Ideò non reſúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.
Quóniam novit Dóminus viam juſtórum: * & iter impiórum períbit.

Aña. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Aña. Prædicans præcéptum Dómini, conſtitútus eſt in monte ſancto ejus. Pſalm. 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſti-

Digitized by Google

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérſus Dóminum, & advérſus Chriſtum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus ſubſannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.
Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póſtula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terrã.
Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite diſciplínam, ne quando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.
Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.
Aña. Prædicans præcéptum Dómini, conſtitútus eſt in monte ſancto ejus. Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudívit me de monte ſancto ſuo. Pſalmus 3.

Domine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſúrgunt advérſum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.
Tu autem Dómine ſuſcéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.
Ego dormívi, & ſoporátus ſum: * & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, ſalvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percuſſíſti omnes adverſántes mihi ſine cauſa: * dentes peccatórum contriviſti.
Dómini eſt ſalus: * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.
Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudívit me de monte ſancto ſuo. ℣. Glória & honóre coronáſti eum Dómine. ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.
Pater noſter.
Abſolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.
Lectiones ſequentes primi Nocturni leguntur in Feſto Martyris & Pontif. In feſto autem Martyris non Pontif. leguntur quæ inferiùs poſitæ ſunt in Commu̇ni plurim. Mart.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio I. Cap. 20. d

A Miléto Paulus mittens Epheſum, vocávit majóres natu Eccléſiæ. Qui cùm veniſſent ad eum, & ſimul eſſent, dixit eis: Vos ſcitis à prima die qua ingréſſus ſum in Aſiam, quáliter vobíſcum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil ſubtráxerim utilium, quò minùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos, teſtíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. Et nunc ecce alligátus ego ſpíritu, vado in Jerúſalem, quæ in ea ventúra ſint mihi, ignórans; niſi quòd Spíritus ſanctus per omnes ci-

vitátes mihi proteſtátur, dicens: quóniam víncula & tribulatiónes Jeroſólymis me manent. Sed nihil horum véreor, nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me: dúmmodò consúmmem curſum meum, & miniſtérium verbi, quod accépi à Dómino Jeſu, teſtificári Euangélium grátiæ Dei.

℟. Iſte ſanctus pro lege Dei ſui certávit uſque ad mortem, & à verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat ſupra firmam petram. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Et nunc ecce ego ſcio, quia ampliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos tranſivi prædicans regnum Dei. Quaprópter conteſtor vos hodiérna die, quia mundus ſum à ſánguine ómnium. Non enim ſubterfúgi, quò minùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univérſo gregi, in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquiſívit ſánguine ſuo. Ego ſcio quóniam intrábunt poſt diſceſſiónem meam lupi rapáces in vos, nō parcéntes gregi. Et ex vobis ipſis exúrgent viri loquéntes pervérſa, ut abdúcant diſcípulos poſt ſe. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte & die nō ceſſávi, cum lácrymis monens unumquémque veſtrùm.

℟. Juſtus germinábit ſicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri. Et florébit.

Bened. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

Et nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipſíus, qui potens eſt ædificáre, & dare hæreditátem in ſanctificátis ómnibus. Argéntum & aurum, aut veſtem nullíus concupívi, ſicut ipſi ſcitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. Omnia oſténdi vobis, quóniam ſic laborántes, opórtet ſuſcípere infirmos, ac meminíſſe verbi Dómini Jeſu, quóniam ipſe dixit: Beátius eſt magis dare, quàm accípere. Et cùm hæc dixiſſet, póſitis génibus ſuis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus eſt ómnium: & procumbéntes ſuper collum Pauli, oſculabántur eum, doléntes máximè in verbo quod díxerat, quóniam ámpliùs fáciem ejus nōn eſſent viſúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iſte cognóvit juſtítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíſſimum: * Et invéntus eſt in número ſanctórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In ſecundo Nocturno. Antiph. Filii hóminum ſcitóte, quia Dóminus ſanctum ſuum mirificávit. Pſalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilatáſti mihi.

Miſerére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrificium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino. *

Mul-

Digitized by Google

Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?
Signátum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine: * dediſti lętítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.
In pace in idipſum * dórmiam & requiéſcam;
Quóniam tu Dómine ſinguláriter in ſpe * conſtituíſti me.
Ant. Filii hóminum ſcitóte, quia Dóminus ſanctum ſuum mirificávit. Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronáſti eum Dómine. Pſalmus 5.
Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meę, * Rex meus, & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dñe manè exáudies vocem meam.
Manè aſtábo tibi & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.
Odiſti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum & dolóſum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in juſtitia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpéctu tuo viam meam.
Quóniam non eſt in ore eórum véritas: * cor eórum vanum eſt.
Sepúlchrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis doloſè agébant, * júdica illos Deus.
Décidant à cogitatiónibus ſuis, ſecúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.
Et lætèntur omnes, qui ſperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.
Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.
Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronáſti eum Dómine.
Ant. In univérſa terra glória & honóre coronáſti eum.

Pſalmus 8.

Domine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuū in univérſa terra!
Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.
Ex ore infántium & lacténtium perfecíſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunā, & ſtellas, quæ tu fundáſti.
Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum?
Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.
Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, inſuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!
Ant. In univérſa terra glória & honóre coronáſti eum.
℣. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióſo. Pater noſter.
Abſolutio. Ipſius pietas.
Bened. Deus Pater omnípotens.
Sermo S.P.N. Auguſtíni Epiſc.
Serm. 4. de Sanct. Lectio IV.

Triumphális beáti mártyris N. dies hódie nobis anniverſária celebritáte recúrrit; cujus glorificatióni ſicut

congáudet Ecclésia, ſic ejus propónit ſequénda veſtígia. Si enim compátimur, & conglorificábimur. In cujus glorióſo agóne duo nobis præcípuè conſideránda ſunt: induráta vidélicet tortóris ſævítia, & Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam deteſtémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Pſalmíſtam advérſus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréſcent. Quòd autem advérſus malignántes patiéntia exhibénda ſit, audi Apóſtolum ſuadéntem: Patiéntia vobis neceſſária eſt, ut reportétis promiſſiónes.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Deſcendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Bno. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

Coronáta itaque eſt beáti Mártyris patiéntia, mancipáta eſt ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne ſuo glorióſus Chriſti athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis ſui tolerávit probra, ſuſtínuit irriſiónes, flagélla non tímuit: & quot ante mortem pro Chriſto pértulit ſupplícia, tot ei de ſe óbtulit ſacrifícia. Quod enim propinánte Apóſtolo bíberat, altè retinébat: Quia non ſunt condígnæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc & leve noſtræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promiſſiónis amóre à terrénis ſuſpénſus, & prægustáta ſupérnæ ſuavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Pſalmíſta: Quid mihi eſt in cœlo, & à te quid vólui ſuper terram? Defécit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et voluntáte.

Bno. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

Contēplabátur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere poteſt, quanta ſint ſupérnæ civitátis gáudia: & ea enarráre non ſufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi eſt in cœlo? Quaſi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, tranſcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celſitúdo, qua nobis, à conturbatióne hóminum remótis, in abſcóndito fáciei ſuæ Jeſus Chriſtus Dóminus noſter reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat ſupplícium, & ſi míllies poſſet mori, non putábat ſe hanc dignè poſſe áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Antiph. Juſtus Dóminus, & juſtítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Pſal-

Pſalmus 10.

IN Dómino confido : quómodo dicitis ánimæ meæ : * Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagittas ſuas in pháretra, * ut ſagittent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti, deſtruxérunt : * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos : * ignis & ſulphur, & ſpíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Juſtus Dóminus, & juſtítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéſcet in monte ſancto tuo.

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua :

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbriũ non accépit advérſus próximos ſuos.

Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit, * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona. Habitábit in tabernáculo tuo : requiéſcet in monte ſancto tuo.

Antiphona. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus corónam de lápide pretióſo.

Pſalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex : * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.

Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei : * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

Quóniam prævenîſti eum in benedictiónibus dulcédinis : * poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te : * & tribuíſti ei longitúdinem diérum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnũ decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſæculum ſæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino : * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * & ſemen eórum à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt conſília, quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, & pſallémus virtútes tuas.

Aña. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus corónam de lápide pretióſo. ℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. Pater noſter. Abſolutio. A vínculis. Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 14. e

IN illo témpore; Dixit Jeſus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem ſuum, & matrem, & uxórem, & fílios, & fratres, & ſoróres, adhuc autem & ánimam ſuam, non poteſt meus eſſe diſcípulus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Euang.

SI conſiderémus fratres chariſſimi, quæ & quanta ſunt quæ nobis promittúntur in cœlis, viléſcunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque ſubſtántia ſupérnæ felicitáti comparáta, pondus eſt, non ſubſidium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors eſt pótiùs dicénda, quam vita. Ipſe enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid eſt áliud, quàm quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere ſúfficit, illa ſupérnæ civitátis quanta ſint gáudia: Angelórum choris intereſſe, cum beatíſſimis ſpirítibus glóriæ conditóris aſſiſtere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumſcríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Coróna áurea ſuper caput ejus, * Expréſſa ſigno ſanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenίſti eum in benedictiónibus dulcédinis, poſuíſti in cápite ejus corónã de lápide pretióſo. Expréſſa. Bñō. Cujus feſtum cólimus. Lectio viii.

SEd ad hæc audíta inardéſcit ánimus: jamque illic cupit aſsíſtere, ubi ſe ſperat ſine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non poteſt, niſi per magnos labóres. Unde & Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, niſi qui legítimè certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, ſed non detérreat certámen labórum. Unde ad ſe veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, & non odit patrem ſuum, & matrem, & uxórem, & filios, & fratres, & ſoróres, adhuc autem & ánimam ſuam, non poteſt meus eſſe diſcípulus.

℟. Hic eſt verè martyr, qui pro Chriſti nómine ſánguinem ſuum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæſívit: ſed ad cœléſtia regna pervénit. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Bñō. Ad ſocietátem. Lect. ix.

SEd percontári libet, quómodo paréntes & carnáliter propínquos præcípimur odíſſe, qui jubémur & inimícos diligere? Et certè Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non ſéparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres veſtras, ſicut & Chriſtus Eccléſiã. Ecce, diſcípulus uxórem diligéndam prædicat, cùm Magiſter dicat: Qui uxórem non odit, non poteſt meus eſſe diſcípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An ſimul & odíſſe póſſumus, & dilígere? Sed ſi vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per diſcretiónem valémus: ut uxórem & eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti ſũt, & quos próximos nóvimus,

Digitized by Google

diligámus: & quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo & fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus. 12.

[illegible]

℟. Dómine prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit à te, & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

AD LAUDES,

[illegible]

Qui me conféſſus fúerit coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Ant. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. Ant. Qui mihi miníſtrat, me ſequátur: & ubi ego ſum, illic ſit & miníſter meus. Ant. Si quis mihi miniſtráverit, honorificábit eum Pater meus, qui eſt in cœlis, dicit Dóminus. Ant. Volo Pater, ut ubi ego ſum, illic ſit & miníſter meus.

Capitulum. Jac. 1. b

Beátus vir, qui ſuffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromíſit Deus diligéntibus ſe. Hymnus.

Invícte Martyr, únicum
Patris ſecútus Fílium,
Victis triúmphas hóſtibus
Victor fruens cœléſtibus.

Tui precátus múnere
Noſtrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Soluta ſunt jam víncula
Tui ſacráti córporis;
Nos ſolve vinclis ſæculi,
Dono ſupérni Núminis.

Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſǽculum.
Amen.

℣. Juſtus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

[illegible]

Qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam.

[illegible]

[illegible]

Infirmitátem noſtram réſpice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. mártyris tui atque Pontíficis intercéſſio glorióſa nos prótegat. Per Dñm.

Deus, qui nos beáti N. mártyris tui atque Pontíficis ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúſdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum. Oratio.

Præſta quæſumus omnípotens Deus: ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum. Alia Oratio.

Præſta quæſumus omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. mártyre tuo, & à cunctis adverſitátibus liberémur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona.
Qui ſéquitur me.
Capitul. Beátus vir. ut ſuprà.
℟. breve. Glória & honóre, * Coronáſti eum Dómine. Glória & honóre. ℣. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. Coronáſti. Glória Patri. Glória & honóre. ℣. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióſo.

Ad Sextam, Antiphona.
Qui mihi miníſtrat.

Capitulum. Eccl. 15.

Cibávit illum pane vitæ, & intelléctus, & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum Dóminus Deus noſter.

℞. breve. Poſuíſti Dómine, * Super caput ejus. Poſuíſti. ℣. Corónam de lápide pretióſo. Super. Glória Patri. Poſuíſti. ℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo. ℞. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Ad Nonam, Antiphona.

Volo Pater.

Capitulum. Eccl. 39.

Juſtus cor ſuum trádidit ad vigilándum dilúculò ad Dóminum qui fecit illum, & in conſpéctu Altíſſimi deprecábitur.

℞. breve. Magna eſt glória ejus, * In ſalutári tuo. Magna eſt. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. In ſalutári tuo. Glória Patri. Magna. ℣. Juſtus ut palma florébit. ℞. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Veſperas, Antiphona.

Qui me confeſſus. ut ſuprà cum reliq. de Laudibus. xxiii. Pſalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ult. Pſal. Crédidi. 96. Capit. Beátus vir. Hym. Deus tuórum. xvi. ℣. Juſtus ut palma florébit. ℞. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui vult veníre poſt me, ábneget ſemetípſum, & tollat crucem ſuam, & ſequátur me.

Aliæ Lectiones pro uno Mart.

De Expoſitióne S. Ambróſii Epíſcopi in Pſalmum centéſimum décimum octávum.

Serm. 21. Lectio iv.

Príncipes perſecúti ſunt me gratis: & à verbis tuis trepidávit cor meum. Benè hoc Martyr dicit, quòd injuſtè perſecutiónum torménta ſuſtíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppréſſerit, nullíus ſánguinem fúderit, nullíus torum putáverit eſſe violándum: qui nihil légibus débeat, & gravióra latrónum ſuſtinére cogátur ſupplícia: qui loquátur juſtè, & non audiátur: qui loquátur plena ſalútis, & impugnétur: ut poſſit dícere, Cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur perſecutiónem pátitur, qui impugnátur ſine crímine: impugnátur ut nóxius; cùm ſit in tali confeſſióne laudábilis: impugnátur quaſi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cùm píetas virtútum ómnium fundaméntum ſit.

℞. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Deſcendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Verè fruſtrà impugnátur, qui apud ímpios & infídos impietátis arcéſſitur, cùm fídei ſit magíſter. Verùm qui gratis impugnátur, fortis debet eſſe & conſtans. Quómodo ergo ſubtéxuit: Et à verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis eſt, timóris atque formídinis. Sed eſt étiam infírmitas ad ſalútem, eſt étiā timor Sanctórum. Timéte Dóminum omnes ſancti ejus: &, Beátus vir qui timet Dóminū. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℞. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

℣. Quóniam prævéniſti eum in benedictiónibus dulcédinis, poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et voluntáte.

Lectio vi.

Pone ergo Mártyrem inter perícula conſtitútum, cùm inde

Digitized by Google

inde immánitas beſtiárum ad incutiéndum terrórem infremat, aliúnde ſtridor candéntium laminárum, & flamma fornácis ardéntis exæſtuet, ex parte ália pérſonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus aſsiſtat: pone, inquam, circumſpectántem ómnia plena ſuppliciis, deinde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud ſine fine incéndium perdidórum, illam pœnæ recrudeſcéntis ærúmnam: trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis ſe dedat exitiis: perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conſpéctus ſpécie contuétur. Nónne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri conſtántis, æquális in eúmdem concúrrit effectum confidéntia cupiéntis ætérna, & divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. d

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetípſum, & tollat crucẽ ſuum, & ſequátur me. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 32. in Evang.

QUia Dóminus ac Redémptor noſter novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim noſtræ véteri in vitiis enutrítæ contrarietátem oppóſuit novitátis ſuæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, niſi ſua retinére, aliéna rápere, ſi poſſet; concupíſcere, ſi non poſſet? Sed cœléſtis médicus ſingulis quibúſque vitiis obviántia adhibet medicaménta. Nam ſicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noſter contrária oppóſuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis manſuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea ſuper caput ejus, * Expréſſa ſigno ſanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, poſuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Expréſſa.

Lectio viii.

CErtè cùm ſe ſequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Niſi quis renuntiáverit ómnibus quæ póſſidet, non poteſt meus eſſe diſcípulus. Ac ſi apértè dicat: Qui per vitã véterem aliéna concupíſcitis, per novæ converſatiónis ſtúdium & veſtra largímini. Quid verò in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult poſt me veníre, ábneget ſemetípſum. Ibi dícitur, ut abnegémus noſtra: hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortáſſe laborióſum non eſt hómini relínquere ſua: ſed valdè laborióſum eſt relínquere ſemetipſum. Minùs quippe eſt abnegáre quod habet: valdè autem multum eſt, abnegáre quod eſt.

℟. Hic eſt verè martyr, qui pro Chriſti nómine ſánguinem ſuum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæſívit: ſed ad cœléſtia regna pervénit. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

AD ſe autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut

ut renuntiémus noſtris: quia quicúmque ad fidei agónem venímus, luctámen contra malígnos ſpíritus súmimus. Nihil autem maligni ſpíritus in hoc mundo próprium póſſident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam ſi veſtitus quiſque cum nudo luctátur, citiùs ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim ſunt terréna ómnia, niſi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, veſtiménta abjíciat, ne ſuccúmbat.

Te Deum laudámus. 12.

COMMUNE

plurimorum Martyrum extra tempus Paſchale.

Ad Veſperas, Antiphona.

Omnes ſancti. cum reliq. de Laudib. xxxiv. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ult. Pſ. Laudáte Dóminum omnes. 96.

Capitulum. Sap. 3.

Juſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori: illi autem ſunt in pace.

Hymnus.

Sanctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus ſócii, géſtaque fórtia:
Gliſcens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimũ.
Hi ſunt quos fátuè mundus abhórruit:
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis áſſeclæ
Jeſu Rex bone Cœlitum.
Hi pro te fúrias atque minas truces
Calcárunt hóminum, ſævaque vérbera:
His ceſſit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpſit penetrália
Cædúntur gládiis móre bidéntium
Non murmur réſonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens benè cónſcia
Conſérvat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido ſánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.
Te ſumma ò Déitas, únaque póſcimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in ſériẽ canant.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et glóriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.

Iſtórum eſt enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni.

Pro plur. Mart. Pontif. Oratio.

Beatórum mártyrum, paríterque Pontíficum N. & N. nos quæſumus Dómine feſta tueántur: & eórum commendet orátio veneránda. Per Dóminum noſtrum.

Si non fuerint Pontif. Oratio.

Deus, qui nos concédis ſanctórum mártyrum tuórũ N. & N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum ſocietáte gaudére. Per Dóminum. Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua ſanctórum mártyrum tuórum N. & N. ſolemnitáte lætíficas: cõcéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte adorémus.

Pſalmus. Venite. 1.

Hymnus.

CHriſto profúſum ſánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo láuream
Lætis ſequámur vócibus.
Terróre victo ſæculi,
Pœníſque ſpretis córporis,
Mortis ſacræ compéndio
Vitam beátam póſſident.
Tradúntur igni Mártyres,
Et beſtiárum déntibus;
Armáta ſævit úngulis
Tortóris insáni manus.
Nudáta pendent víſcera:
Sanguis ſacrátus fúnditur,
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.
Te nūc Redémptor quæſumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In ſempitérna ſæcula. Amē.

In primo Nocturno, Antiph. Secus decúrſus aquárum plantávit víneam juſtórum, & in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Pſalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit: * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non reſúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum: * & iter impiórum períbit.

Ana. Secus decúrſus aquárum plantávit víneam juſtórum, & in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Ana. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſta accépit eos in ætérnum.

Pſalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérſus Dóminum, & advérſus Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplínam, ne quando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ana. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus: & quaſi holocáuſta accépit eos in ætérnum. Ana. Si coram homínibus torménta paſſi ſunt, ſpes electórum eſt immortális in ætérnum.

Pſal-

Digitized by Google

Pſalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſúrgunt advérſum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.
Tu autem Dómine ſuſcéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.
Ego dormívi, & ſoporátus ſum: * & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, ſalvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percuſsíſti omnes adverſántes mihi ſine cauſa: * dentes peccatórum contrivíſti.
Dómini eſt ſalus: * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona. Si coram homínibus torménta paſſi ſunt, ſpes electórum eſt immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pater noſter.

Abſolutio. Exáudi Dómine.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 8. c

FRatres, debitóres ſumus non carni, ut ſecúndùm carnem vivámus. Si enim ſecúndùm carnem vixéritis, moriémini: ſi autem ſpíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim ſpíritu Dei agúntur, ii ſunt filii Dei. Non enim accepíſtis ſpíritum ſervitútis íterùm in timóre, ſed accepíſtis ſpíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater.) Ipſe enim Spíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro quòd ſumus filii Dei. Si autem filii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Chriſti: ſi tamen compátimur, ut & conglorificémur. Exíſtimo enim quòd non ſunt condígnæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ, revelatiónem filiórum Dei expéctat.

℟. Abſtérget Deus omnem lácrymam ab óculis ſanctórum: & jam non erit ámpliùs neque luctus, neque clamor, ſed nec ullus dolor: * Quóniam prióra tranſiérunt.
℣. Non eſúrient, neque ſítient ámpliùs, neque cadet ſuper illos ſol, neque ullus æſtus. Quóniam.

Bnо. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

SCimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui ſecúndùm propóſitum vocáti ſunt ſancti. Nam quos præſcivit, & prædeſtinávit confórmes fieri imáginis Fílii ſui, ut ſit ipſe primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædeſtinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & juſtificávit: quos autem juſtificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? ſi Deus pro nobis: quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio ſuo non pepércit, ſed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accuſábit advérſus eléctos Dei? Deus qui juſtíficat, quis eſt qui condémnet? Chriſtus Jeſus, qui mórtuus eſt, imò qui & reſurréxit, qui eſt ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Viri ſancti glorióſum ſánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Chriſtum in vita ſua: imitáti ſunt eum in morte ſua: * Et ídeò corónas triumpháles meruérunt.

℣. Unus

Digitized by Google

℣. Unus ſpíritus, & una fides erat in eis. Et ideò.
Benedictio. Spíritus ſancti.

Lectio iii.

Quis ergo nos ſeparábit à charitáte Chriſti? tribulátio, an angúſtia, an fames, an núditas, an perículum, an perſecútio, an gládius? (ſicut ſcriptum eſt: Quia propter te mortificámur tota die: æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.) Sed in his ómnibus ſuperámus propter eum qui diléxit nos. Certus ſum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque inſtántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos ſeparáre à charitáte Dei, quæ eſt in Chriſto Jeſu Dómino noſtro.

℟. Tradidérunt córpora ſua propter Deú ad ſupplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Iſti ſunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Et. Glória. Et.

In ſecundo Nocturno, Aña. Dabo ſanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Pſalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?
Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua:
Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit advérſus próximos ſuos.
Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.
Qui jurat próximo ſuo, & non décipit, * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dabo ſanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus. Aña. Sanctis qui in terra ſunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos. Pſalm. 15.

Consérva me Dómine, quóniam ſperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum: * póſteà acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei: * tu es, qui reſtítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.
Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * inſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conſpéctu meo ſemper: * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea: * inſuper & caro mea requiéſcet in ſpe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi feciſti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Aña. Sanctis, qui in terra ſunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Aña.

Digitized by Google

Añ. Sancti qui ſperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, aſsúment pennas ut áquilæ, volábunt, & non deficient.

Pſalmus 23.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univerſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Aña. Sancti qui ſperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, aſsúment pennas ut áquilæ, volábunt, & non deficient.

℣. Exúltent juſti in conſpéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia. Pater noſter.

Abſolútio. Ipsíus píetas.

Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S.P.N. Auguſtíni Epíſc.

Serm. 47. de Sanctis. Lectio iv.

QUotieſcúmque, fratres chariſſimi, ſanctórum Mártyrum ſolémnia celebrámus, ita, ipſis intercedéntibus expectémus à Dómino conſequi temporália beneficia: ut ipſos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipſis enim ſanctórum Mártyrū in veritáte feſtivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla ſequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes ſunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre delécta.

℟. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in Mari rubro via ſine impediménto. ℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Bño. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

SEd nos vólumus gaudére cum Sanctis: & tribulatiónem mundi nólumus ſuſtinére cum ipſis. Qui enim ſanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed & Paulus Apóſtolus prædicat, dicens: Si fuérimus ſócii paſſiónum, érimus & conſolatiónum. Et Dóminus in Euangélio: Si mundus vos odit: ſcitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúſat eſſe in córpore, qui ódium non vult ſuſtinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes.

Bño. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

SEd dicit áliquis: Et quis eſt, qui poſſit beatórum Mártyrum veſtígia ſequi? huic ego reſpóndeo, quia non ſolùm Mártyres, ſed étiam ipſum Dóminum cum ipsíus adjutório, ſi vó-

volumus, poſſumus imitári. Audi non me, ſed ipſum Dóminum géneri humáno clamántem: Díſcite à me, quia mitis ſum, & húmilis corde. Audi & Petrum Apóſtolum admonéntem: Chriſtus paſſus eſt pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut ſequámur veſtígia ejus.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum: * Quóniam donum, & pax eſt eléctis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Antiph. Juſti autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum eſt merces eórum. Pſalmus 32.

EXultáte juſti in Dómino:* rectos decet collaudátio.
Confitémini Dómino in cíthara: * in pſaltério decem chordárum pſállite illi.
Cantáte ei cánticum novū: * benè pſállite ei in vociferatióne.
Quia rectum eſt verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.
Díligit miſericórdiam & judícium: * miſericórdia Dómini plena eſt terra.
Verbo Dómini cœli firmáti ſunt: * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.
Cóngregans ſicut in utre aquas maris: * ponens in theſáuris abyſſos.
Tímeat Dñm omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.
Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.
Dóminus diſſipat consilia Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.
Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem, & generatiónem.
Beáta gens, cujus eſt Dóminus, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem ſibi.
De cœlo reſpéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.
De præparáto habitáculo ſuo: * reſpéxit ſuper omnes, qui hábitant terram.
Qui finxit ſingillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.
Non ſalvátur rex per multam virtútem: * & gigas non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.
Fallax equus ad ſalútem: * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.
Ecce óculi Dñi ſuper metuéntes eum: * & in eis, qui ſperant ſuper miſericórdia ejus:
Ut éruat à morte ánimas eórum: * & alat eos in fame.
Anima noſtra ſúſtinet Dóminum: * quóniam adjútor, & protéctor noſter eſt.
Quia in eo lætábitur cor noſtrum: * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.
Fiat miſericórdia tua Dómine ſuper nos: * quemádmodum ſperávimus in te.

Ant. Juſti autem in perpétuū vivent, & apud Dóminum eſt merces eórum. Ant. Tradidérunt córpora ſua in mortem, ne ſervírent idólis: ídeò coronáti póſſident palmā. Pſal. 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * ſemper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant manſuéti, & læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípſum.
Exquiſivi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, & illumináminámi-

nómini: * & fácies veſtræ non confundéntur.
Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.
Guſtáte & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus: * beátus vir qui ſperat in eo.
Timéte Dóminum omnes ſancti ejus: * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, & eſuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis eſt homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam à malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perſéquere eam.
Oculi Dómini ſuper juſtos: * & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxtà eſt Dóminus iis, qui tribuláto ſunt corde: * & húmiles ſpíritu ſalvábit.
Multæ tribulatiónes juſtórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péſſima, * & qui odérunt juſtum, delinquent.
Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum: * & non delinquent omnes qui ſperant in eo.

Antiph. Tradidérunt córpora ſua in mortem, ne ſervírent idólis: ídeò coronáti poſſident palmam. Antiphona. Ecce merces ſanctórum copióſa eſt apud Deum: ipſi verò mórtui ſunt pro Chriſto, & vivent in ætérnum. Pſalmus 45.

Deus noſter refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.
Conturbátæ ſunt Gentes, & inclinála ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.
Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.
Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: * áuferens bella uſque ad finem terræ.
Arcum cónteret, & confrínget arma: * & ſcuta combúret igni.
Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.
Antiphona. Ecce merces ſanctórum copióſa eſt apud Deum: ipſi verò mórtui ſunt pro Chriſto, & vivent in ætérnum. ℣. Juſti autem in perpétuum vivent.
℟. Et apud Dóminum eſt merces eórum. Pater noſter.
Abſolutio. A vínculis.
Bño. Euangélica léctio.

Digitized by Google

Lectio S. Euangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21. e

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Cùm audiéritis prælia, & ſeditiónes, nolíte terréri: opórtet primùm hæc fieri, ſed nondum ſtatim finis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 35. in Evangel.

DOminus ac Redémptor noſter peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eò minùs pertúrbent veniéntia, quò fúerint præſcíta. Minùs enim jácula fériunt quæ prævidéntur: & nos tolerabíliùs mundi mala ſuſcípimus, ſi contra hæc per præſciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit: Cùm audiéritis prælia, & ſeditiónes, nolite terréri: opórtet enim primùm hæc fieri, ſed nondum ſtatim finis. Pensánda ſunt verba Redemptóris noſtri, per quæ nos áliud intériùs, áliud extériùs paſsúros eſſe denúntiat. Bella quippe ad hoſtes pértinent, ſeditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúſque turbári, áliud nos fatétur ab hóſtibus, áliud à frátribus pérpeti.

℟. Propter teſtaméntum Dómini, & leges patérnas, ſancti Dei perſtitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit ſemper ſpíritus in eis, & una fides.

℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Bno. Quorum feſtum cólimus.

Lectio viii.

SEd his malis prævenientíbus, quia non ſtatim finis ſequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, & regnum advérſus regnum: & terræmótus magni erunt per loca, & peſtiléntiæ, & fames, terroréſque de cœlo, & ſigna magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur: & per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ ſubſequéntur. Et ideò poſt bella & ſeditiónes non ſtatim finis: quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant ſine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui in carne póſiti, certámen habuíſtis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem. Bno. Ad ſocietátem.

Lectio ix.

SEd cùm tot ſigna perturbatiónis dicta ſint, opórtet ut eórum conſideratiónem bréviter per ſingula perſtringámus, quia neceſſe eſt, ut ália è cœlo, ália è terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra géntem, ecce perturbátio hóminum: erunt terræmótus magni per loca, ecce reſpéctu iræ déſuper: erunt peſtiléntiæ, ecce inæquálitas córporum: erit fames, ecce ſterílitas terræ: terroréſque de cœlo & tempeſtátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia conſummánda ſunt, ante conſummatiónem ómnia perturbántur: & qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur: ut impleátur quod dícitur, Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra inſensátos. Te Deum. 12.

[illegible]

℟. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúſo ſánguine ſecúti ſunt Dóminũ: * Cõtemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléſtia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Digitized by Google

AD LAUDES,

Super Psalm. Antiphona.

OMnes ſancti, quanta paſſi ſunt torménta, ut ſecúri pervenirent ad palmam martyrii. Pſalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis. 12.

Aña. Cum palma ad regna pervenérunt ſancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei. Aña. Córpora ſanctórum in pace ſepúlta ſunt: & vivent nómina eórum in ætérnum. Aña. Mártyres Dómini Dóminum benedícite in ætérnum. Antiphona. Mártyrum chorus laudáte Dóminum de cœlis, allelúja.

Capitulum. Sap. 3.

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori: illi autem ſunt in pace.

Hymnus.

REx glorióſe Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui reſpuéntes térrea
Perdúcis ad cœléſtia.
Aurem benígnam prótinus
Inténde noſtris vócibus:
Trophæa ſacra pángimus:
Ignóſce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parciſque Confeſſóribus:
Tu vince noſtra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Veſtri capílli cápitis omnes numeráti ſunt: nolíte timére, multis paſséribus melióres eſtis vos.

Pro plur. Mart. Pontif. Oratio.

BEatórum mártyrum paritérque Pontíficum N. & N. nos quæſumus Dómine feſta tueántur: & eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum noſtrum.

Si non fuerint Pontif. Oratio.

DEus, qui nos concédis ſanctórum mártyrum tuórum N. & N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum ſocietáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua ſanctórum mártyrum tuórum N. & N. ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Cum palma.

Capitul. Juſtórum ánimæ.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte juſti. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exúltent juſti in conſpéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona.

Córpora ſanctórum.

Capitulum. Sap. 10. c.

REddidit Deus mercédem labórum ſanctórum ſuórum, & dedúxit illos in via mirábili, & fuit illis in velaménto diéi, & in luce ſtellárum nocte.

℟. breve. Exúltent juſti, * In conſpéctu Dei. Exúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conſpéctu. Glória Patri. Exúltent. ℣. Juſti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum eſt merces eórum.

Ad Nonam, Aña Mártyrum chorus. Capitulum. Sap. 3. c.

FUlgebunt juſti, & tamquam ſcintíllæ in arundinéto diſcúrrent. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. breve. Juſti autem, * In perpétuum vivent. Juſti autem. ℣. Et apud Dóminum eſt merces eórum. In perpétuum.

Digitized by Google

tuum. Glória Patri. Justi.
℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Veſperas, Antiphona.

Isti ſunt ſancti, qui pro teſtaménto Dei ſua córpora tradidérunt, & in ſánguine Agni lavérunt ſtolas ſuas. Pſalmus. Dixit Dóminus. 93. Antiph. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam, adépti ſunt repromiſſiónes. Pſalm. Confitébor. 93. Ant. Sanctórum velut áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt ſicut lílium in civitáte Dómini. Pſal. Beátus vir. 93. Ant. Abſtérget Deus omnem lácrymam ab óculis ſanctórum: & jam non erit ámpliùs neque luctus, neque clamor, ſed nec ullus dolor: quóniam prióra tranſiérunt. Pſal. Laudáte púeri. 94. Ant. In cœléſtibus regnis ſanctórum habitátio eſt, & in ætérnum réquies eórum. Pſal. Crédidi. 96.

Capitulum & Hymnus, ut in primis Veſp. xxvi. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Chriſti veſtígia ſunt ſecúti: & quia pro ejus amóre ſánguinem ſuum fudérunt, ideò cum Chriſto exúltant ſine fine.

Aliæ Lectiones pro pluribus Martyribus

In ſecundo Nocturno,

Sermo S. Joánnis Chryſóſtomi.
Serm. 1. de Martyribus, tom. 5.

Lectio iv.

Nemo eſt, qui néſciat Mártyrum glórias ad hoc divíno conſílio à Dei pópulis frequentári, ut & illis débitus honor dicétur, & nobis virtútis exémpla, favénte Chriſto, monſtréntur: ut dum hæc ita celebrári perſpícimus, cognoſcámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quò poſsímus étiam ipſi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne conſímili ac fide: ut Chriſto præſtánte, dimicáre & víncere hoſtem poſsímus: ut parta victória, cum iiſdem Sanctis in regnis cœléſtibus triumphémus.
℟. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in Mari rubro via ſine impediménto.
℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Quis eſt enim, qui eórum volens mérito copulári, niſi priùs conſtántiam eórum téneat, ſectétur fidem, imitétur virtútem paſſiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui etſi martyrio par eſſe non poſſit: tamen múneris tanti dignitáte ſe quiſque bonis áctibus dignum præbeat. Adeſt enim clementíſſimus Deus, qui deſiderántibus ſuis aut martyrium præbeat, aut ſine martyrio cum ſanctis præmia divína retríbuat.
℟. Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.
℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes.

Ut enim infirmátur peccátor advérſis, ita juſtus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérſus peccátũ Sancti: ſic & laborándo fortióres, & moriéndo victóres effécti ſunt. Nullus athlétes ſine certámine fórtior dici, nullus ſine victória póterit coronári. Nemo miles ſine prælio hoſtem ſubjécit: nemo ſine bello im-

Digitized by Google

peratórem proméruit. Habes Chriſtiáne competéntia arma, quibus hoſtem expúgnes: habes fortíſſima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum: * Quóniam donum, & pax eſt eléctis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 6. c

IN illo témpore: Deſcéndens Jeſus de mõte, ſtetit in loco campéſtri, & turba diſcipulórum ejus, & multitúdo copióſa plebis ab omni Judæa, & Jeruſalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis. Et réliqua.

Homilía S. Ambróſii Epiſcopi.

Lib. 5. in Luc. cap. 6. poſt init.

ADvérte ómnia diligénter, quo modo & cum Apóſtolis aſcéndat, & deſcéndat ad turbas. Quómodo enim turba niſi in húmili Chriſtum vidéret? Non ſéquitur ad excélſa, non aſcéndit ab ſublímia. Dénique ubi deſcéndit, invénit infírmos: in excélſis enim infírmi eſſe non poſſunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles eſſe ſanátos. Prius enim unuſquiſque ſanándus eſt, ut paulátim virtútibus procedéntibus aſcéndere poſſit ad montem. Et ideò quemque in inferióribus ſanat, hoc eſt, à libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera noſtra deſcéndit: ut uſu quodam & cópia ſuæ natúræ, compartícipes nos fáciat eſſe regni cœléſtis.

℟. Propter teſtaméntum Dómini, & leges patérnas, ſancti Dei perſtitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit ſemper ſpíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

BEáti páuperes, quia veſtrum eſt regnum Dei. Quátuor tantùm beatitúdines ſanctus Lucas Domínicas póſuit, octo verò ſanctus Matthæus; ſed in illis octo iſtæ quátuor ſunt, & in quátuor iſtis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus eſt cardináles: ille in illis octo myſticum númerum reſerávit. Pro octáva enim multi inſcribúntur Pſalmi, & mandátum áccipis octo illis partem dare, fortáſſe benedictiónibus. Sicut enim ſpei noſtræ octáva perféctio eſt, ita octáva ſumma virtútum eſt.

℟. Sancti mei, qui in carne póſiti, certámen habuíſtis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

SEd prius quæ ſunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes ſpíritu, quóniam veſtrum eſt regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Euangeliſta póſuit. Ordine enim prima eſt, & parens quædam generatióque virtútum: quia qui contémpſerit ſæculária, ipſe merébitur ſempitérna: nec poteſt quiſquam méritum regni cœléſtis adipíſci, qui mundi cupiditáte preſſus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus. 12.

COMMUNE

Confeſſoris Pontificis.

Ad Veſperas, Antiphona.

Ecce ſacérdos, cum reliq. de Laudib. xliii. Pſal. Dixit Dóminus, cum rel. de Dñica, 93. & loco ult. Pſal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum. Eccli. 44.

ECce ſacérdos magnus, qui in diébus ſuis plácuit Deo, & invéntus eſt juſtus: & in témpore iracúndiæ factus eſt reconciliátio. Hymnus.

ISte Conféſſor Dómini, colentes
Quem piè laudant pópuli per orbem:
Hac die lætus méruit beátas
Scándere ſedes.

Si non eſt dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit ſuprémos
Laudis honóres.
Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit ſine labe vitam
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.
Cujus ob præſtans méritum frequénter,
Ægra quæ paſſim jacuére membra
Víribus morbi dómitis, ſalúti
Reſtituúntur.
Noſter hinc illi Chorus obſequéntem
Cóncinit laudem celebréſque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.
Sit ſalus illi, decus, atque virtus,
Qui ſuper cœli ſólio coruſcans,
Tótius mundi ſériem gubérnat
Trinus & unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sacérdos & Póntifex, & virtútum ópifex, paſtor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Pro Doctoribus in utriſque Veſperis, ad Magnificat, Aña.

O Doctor óptime, Eccléſiæ ſanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Oratio.

DA quæſumus omnípotens Deus: ut beáti N. confeſſóris tui atque Pontíficis veneránda ſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat & ſalútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæſumus Dómine, preces noſtras, quas in beáti N. confeſſóris tui atque Pontíficis ſolemnitáte deférimus: & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos abſólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Confeſſórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Pſalm. Veníte, exultémus. n.

Hymnus. Iſte Conféſſor, ut ſupra.

In primo Nocturno, Ant.

Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia quæcúmque fáciet, ſemper proſperabúntur.

Pſalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur.

Non ſic ímpii, non ſic: * ſed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non reſúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum: * & iter impiórum períbit.

Antiph. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia quæcúmque fáciet, ſemper proſperabúntur.

Aña. Beátus iſte ſanctus, qui confiſus eſt in Dómino, prædi-

Digitized by Google

cávit præcéptum Dómini, conſtitútus eſt in monte ſancto ejus. Pſalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérſus Dóminum, & advérſus Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terrã.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplinam, ne quando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.

Cum exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iſte ſanctus, qui confiſus eſt in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, conſtitútus eſt in monte ſancto ejus. Ant. Tu es glória mea, tu es ſuſcéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, & exaudíſti me de monte ſancto tuo. Pſalmus 3.

Domine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſúrgunt advérſum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem Dómine ſuſcéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum: * & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, ſalvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percuſsíſti omnes adverſántes mihi ſine cauſa: * dentes peccatórum contrivíſti.

Dómini eſt ſalus: * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua. Ant. Tu es glória mea, tu es ſuſcéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, & exaudíſti me de monte ſancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum. Pater noſter. Abſolutio. Exáudi Dómine. Bno. Benedictióne perpétua.

De Epíſtola i. B. Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 3.

Fidélis ſermo: Si quis Epiſcopátum deſíderat, bonum opus deſíderat. Opórtet ergo Epíſcopum irreprehensíbilem eſſe, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hoſpitálem, doctórem, non vinoléntum, non percuſſórem, ſed modéſtum: non litigióſum, non cúpidum, ſed ſuæ dómui benè præpóſitum: fílios habéntem ſúbditos cum omni caſtitáte. Si quis autẽ dómui ſuæ præéſſe neſcit, quómodo Eccléſiæ Dei diligéntiã habébit? Non neóphytum: ne in ſupérbiam elátus, in judíciũ incidat diáboli. Opórtet autem illum & teſtimónium habére bonum ab iis qui foris ſunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

Digitized by Google

℟. Euge ſerve bone & fidélis, quia in pauca fuiſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidiſti mihi, ecce ália quinque ſuperlucrátus ſum. Intra in gáudium.

Bno. Unigénitus Dei Fílius.

De Epíſtola ad Titum.

Lectio ii. Cap. 1.

Oportet enim Epiſcopum ſine crímine eſſe, ſicut Dei diſpenſatórem: non ſupérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percuſſórem, non turpis lucri cúpidum: ſed hoſpitálem, benígnum, ſóbrium, juſtum, ſanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui ſecúndùm doctrínam eſt, fidélem ſermónem: ut potens ſit exhortári in doctrína ſana, & eos qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, & ſeductóres: máximè qui de circumciſióne ſunt, quos opórtet redárgui, qui univérſas domos ſubvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce ſacérdos magnus qui in diébus ſuis plácuit Deo: * Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créſcere in plebem ſuam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & teſtaméntum ſuum confirmávit ſuper caput ejus. Ideò.

Benedictio. Spíritus ſancti.

Lectio iii. Cap. 2.

Tu autem lóquere quæ decent ſanam doctrínam: Senes ut ſóbrii ſint, pudíci, prudéntes, ſani in fide, in dilectióne, in patiéntia. Anus ſimíliter in hábitu ſancto, non criminatríces, non multo vino ſerviéntes, benè docéntes: ut prudéntiam dóceant adoleſcéntulas, ut viros ſuos ament, fílios ſuos díligant, prudéntes, caſtas, ſóbrias, domus curam habéntes, benígnas, ſúbditas viris ſuis: ut non blaſphemétur verbum Dei. Júvenes ſimíliter hortáre ut ſóbrii ſint. In ómnibus teípſum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum ſanum, irreprehenſíbile: ut is, qui ex advérſo eſt, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

In III. Nocturno. Antiph. Invocántem exaudívit Dóminus ſanctum ſuum, Dóminus exaudívit eum, & conſtítuit eum in pace.

Pſalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilataſti mihi.

Miſerére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino. * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine: * dediſti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.

In pace in idípſum * dórmiam & requiéſcam;

Quóniam tu Dómine ſinguláriter in ſpe * conſtituiſti me.

Antiph. Invocántem exaudívit Dóminus ſanctum ſuum,

Digitized by Google

Dóminus exaudívit eum, & conſtítuit eum in pace.

Antiph. Læténtur omnes, qui ſperant in te Dómine: quóniam tu benedixíſti juſto, ſcuto bonæ voluntátis tuæ coronáſti eum. Pſalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meę, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dñe manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.

Odíſti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum ſánguinum & dolóſum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpéctu tuo viam meam.

Quóniam non eſt in ore eórum véritas: * cor eórum vanum eſt.

Sepúlchrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis doloſè agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis, ſecúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui ſperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui ſperant in te Dómine: quóniam tu benedixíſti juſto, ſcuto bonæ voluntátis tuæ coronáſti eum.

Antiph. Dómine Dóminus noſter, quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra! quia glória & honóre coronáſti ſanctum tuum, & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Pſalmus 8.

Dómine Dóminus noſter, * quã admirábile eſt nomen tuũ in univérſa terrã!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam, & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Dómine Dóminus noſter, quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra! quia glória & honóre coronáſti ſanctum tuum, & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. ℣. Elégit eum Dóminus ſacerdótem ſibi.

℟. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis.

Pater noſter.

Abſolutio. Ipſíus píetas.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Digitized by Google

Sermo S. Máximi Epiſcopi.
Homilia 59. quæ eſt 2. de S. Euſebio Vercell. Lectio iv.

AD ſancti ac beatiſſimi Patris noſtri N. cujus hódie feſta celebrámus, laudes addidíſſe áliquid, decerpsíſſe eſt: ſiquidem virtútum ejus grátia non ſermónibus exponénda eſt, ſed opéribus comprobánda. Cùm enim dicat Scriptúra: Glória Patris eſt filius ſápiens: quantæ hujus ſunt glóriæ, qui tantórum filiórum ſapiéntia & devotióne lætátur? In Chriſto enim Jeſu per Evangélium ipſe nos génuit.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.
Bno. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

QUidquid ígitur in hac ſancta plebe poteſt eſſe virtútis & grátiæ, de hoc quaſi quodam fonte lucidiſſimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Et enim quia caſtitátis pollébat vigóre, quia abſtinéntiæ gloriabátur angúſtiis, quia blandiméntis erat prǽditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum: quia Pontíficis adminiſtratióne fulgébat, plures è diſcípulis relíquit ſui ſacerdótii ſucceſsóres.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.
Bno. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

BEnè & cóngruè in hac die, quam nobis beáti Patris noſtri N. ad paradíſum tránſitus exultábilem reddit, præſéntis Pſalmi verſiculum decantávimus: In memória ætérna erit juſtus. Dignè enim in memóriam vértitur hóminū, qui ad gáudium tránſiit Angelórum. Dicit ſermo divínus: Ne laudes hóminem in vita ſua: tamquam ſi díceret, Lauda poſt vitam, magnífica poſt conſummatiónem. Dúplici enim ex cauſa utílius eſt hóminum magis memóriæ laudem dare, quàm vitæ; ut illo potiſſimum témpore mérita ſanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Antiph. Dómine, iſte ſanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus eſt juſtítiam, requiéſcet in monte ſancto tuo.

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?
Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua:
Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit advérſus próximos ſuos.
Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo ſuo, & non décipit, * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Añ. Dómine, iſte ſanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus eſt juſtítiam, requieſcet in monte ſancto tuo.

Añ. Vitam pétiit à te, & tribuíſti ei, Dómine: glóriam & magnum decórem impoſuíſti ſuper eum: poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Pſalmus 20.

Domine in virtúte tua lætábitur rex: * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.

Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te: * & tribuíſti ei longitúdinem diérum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo: * glóriam & magnũ decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſæculum ſæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino: * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & ſemen eórum à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, & pſallémus virtútes tuas.

Añ. Vitam pétiit à te, & tribuíſti ei, Dómine: glóriam & magnum decórem impoſuíſti ſuper eum: poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Añ. Hic accípiet benedictiónem à Dómino, & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo: quia hæc eſt generátio quæréntium Dóminum. Pſalmus 23.

Domini eſt terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Añ. Hic accípiet benedictiónem à Dómino, & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo: quia hæc eſt generátio quæréntium Dóminum. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchíſedech.

Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis.

Benedictio. Evangélica lectio.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Homo péregrè proficíſcens, vocávit ſervos ſuos, & trádidit illis bona ſua. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia ... in Euang.

LEctio ſancti Euangélii, fratres chariſſimi, ſolicitè conſiderare nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepiſſe áliquid cérnimur ab auctóre mundi, grávius inde judicémur. Cùm enim augéntur dona, rationes étiam creſcunt donórum. Tantò ergo eſſe humílior, atque ad ſerviéndum Deo prómptior quiſque debet ex múnere, quantò ſe obligatiórem eſſe cónſpicit in reddéda ratióne. Ecce homo, qui péregrè proficíſcitur, ſervos ſuos vocat, eiſque ad negótium talénta partítur. Poſt multum verò témporis poſitúrus ratiónem revértitur. Benè operántes pro apportáto lucro remúnerat, ſervum verò à bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Bno Cujus feſtum cólimus.

Lectio viii.

QUis itaque iſte homo eſt, qui péregrè proficíſcitur, niſi Redémptor noſter, qui in ea carne quam aſſúmpſerat, ábiit in cœlũ? Carnis enim locus próprius terra eſt, quæ quaſi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem noſtrũ in cœlo collocátur. Sed homo iſte péregrè proficíſcens ſervis ſuis bona ſua trádidit, quia fidélibus ſuis ſpirituália dona concéſſit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii verò commíſit unum. Quinque étenim ſunt córporis ſenſus: videlicet, viſus, auditus, guſtus, odorátus, & tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque ſénſuum, ideſt, exteriórum ſciéntia exprímitur. Duobus verò, intelléctus & operátio deſignátur. Unius autem taléntí nómine, intelléctus tantúmmodò deſignátur.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et. Glória Patri. Et vos.

Bno. Ad ſocietátem.

Lectio ix.

SEd is qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus eſt: quia ſunt nonnúlli, qui etſi intérna ac myſtica penetráre neſciunt, pro intentióne tamen ſupérnæ Pátriæ docent recta quos poſſunt, de ipſis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant: dumque ſe à carnis petulántia, & à terrenárum rerum ámbitu, atque à viſibílium voluptáte cuſtódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéſcunt. Et ſunt nonnúlli, qui quaſi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, ſubtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cùmque & intelligéndo & operándo áliis prædicant, quaſi duplicátum de negótio lucrum repórtant. Te Deum.

A D   L A U D E S,

...

ECce ſacérdos magnus, qui in diébus ſuis plácuit Deo, & invéntus eſt juſtus.

... Dóminus regnávit,

... 12.

Aña. Non eſt invéntus ſímilis illi, qui conſerváret legem Excélſi. Aña. Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créſcere in plebem ſuam.

Aña. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: ſervi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja.

Aña. Serve bone & fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c

Ecce ſacérdos magnus, qui in diébus ſuis plácuit Deo, & invéntus eſt juſtus: & in témpore iracúndiæ factus eſt reconciliátio.

Hymnus.

Jesu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præſulum,
In hac die cleméntiùs
Indúlgeas precántibus.

Tui ſacri qua nóminis
Confeſſor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs ſolémnia.

Qui ritè mundi gáudia
Hujus cadúca réſpuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis ſequi veſtígia:
Hujus precátu ſérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit Chriſte Rex piiſſime
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euge ſerve bone & fidélis, quia in pauca fuíſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam, dicit Dóminus. Oratio.

Da quæſumus omnípotens Deus: ut beáti N. confeſſóris tui atque Pontíficis venerándaſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat & ſalútem. Per Dñm. Alia Oratio.

Exáudi quæſumus Dómine preces noſtras, quas in beáti N. confeſſóris tui atque Pontíficis ſolemnitáte deférimus: & qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos abſólve peccátis. Per Dóminum noſtrum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Non eſt invéntus.

Capitulum. Ecce ſacérdos.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus ſacerdótem ſibi. ℟. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona.

Ideò jurejurándo.

Capitulum. Eccli. 44. c

Non eſt invéntus ſímilis illi, qui conſerváret legem Excélſi: ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créſcere in plebem ſuam.

℟. br. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem ſibi. Elégit. ℣. Ad ſacrificándum ei hóſtiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es ſacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchiſedech.

Ad Nonam, Antiphona.

Serve bone.

Capitulum. Eccli. 45. c

Fungi ſacerdótio, & habére laudem in nómine ipſíus, & offérre illi incénſum dignum in odórem ſuavitátis.

℟. brev. Tu es ſacérdos, * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndum órdinem Melchiſedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Veſperas, Antiphona.

Ecce ſacérdos magnus. cum reliq. de Laudib. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ult. Pſal. Meménto Dñe David. 100.

Capitulum & Hymnus ut ſupra in primis Veſper. xxxviii.

℣. Ju-

Digitized by Google

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, & ad portas paradíſi coronávit eum.

Sequens Antiph. dicitur ad Magnificat in ii. Vesp. pro Summis Pontificibus, Ant.

Dum eſſet ſummus Póntifex, terréna nõ métuit, ſed ad cæléſtia regna glorióſus migrávit.

Si occurrat celebrari Feſtum plurimorum Pontificum & Confeſſorum, Officium fit ut ſupra: ſed in Oratione & Sermone, quæ ponuntur in ſingulari, dicantur in plurali; & in primo Nocturno leguntur ſequentes Lect. de Scriptura.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 44.

LAudémus viros glorióſos & paréntes noſtros in generatióne ſua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia ſua à ſæculo. Dominántes in poteſtátibus ſuis, hómines magni virtúte, & prudéntia ſua præditi: nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, & imperántes in præsénti pópulo, & virtúte prudéntiæ pópulis ſanctíſſima verba. In perítia ſua requiréntes modos múſicos, & narrántes cármina ſcripturárum.

℟. Euge ſerve bone & fidélis, quia in pauca fuíſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque taléntа tradidíſti mihi, ecce ália quinque ſuperlucrátus ſum. Intra.

Lectio ii.

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis ſtúdium habéntes, pacificántes in dómibus ſuis. Omnes iſti in generatiónibus gentis ſuæ glóriam adépti ſunt, & in diébus ſuis habéntur in láudibus. Qui de illis nati ſunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: & ſunt quorum non eſt memória: periérunt quaſi qui non fúerint: & nati ſunt, quaſi non nati, & filii ipſórum cum ipſis.

℟. Ecce ſacérdos magnus, qui in diébus ſuis plácuit Deo: * Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créſcere in plebem ſuam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & teſtaméntum ſuum confirmávit ſuper caput ejus. Ideò.

Lectio iii.

SEd illi viri miſericórdiæ ſunt, quorũ pietátes non defuérunt: cũ sémine eórum pérmanent bona, hæréditas ſancta nepótes eórũ, & in teſtaméntis ſtetit ſemen eórum: & filii eórum propter illos uſque in ætérnum manent: ſemen eórũ & glória eórum non derelinquétur. Córpora ipſórum in pace ſepúlta ſunt, & nomẽ eórum vivit in generatiónem & generatiónem. Sapiéntiam ipſórum narrent pópuli, & laudem eórum núntiet Eccléſia.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchíſedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

Aliæ Lect. pro Pont. & Conf.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíſcopi.

Ex Homilia 59. quæ eſt 2. de S. Euſebio. Lectio iv.

BEáti patris N. mérita jam in tuto póſita ſæcúri magnificémus: qui gubernáculum fidei viríliter tenens, ánchoram ſpei tranquíllam jam in ſtatióne compóſuit, & plenam cœléſtibus divítiis, & ætérnis mercíbus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários ſcutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam per-

veníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus curſus, niſi unius cum vígili hoſte conflíctus?

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quantis hic cæcis à via veritátis errántibus, & de ſumma jam in profúndum rupe pendéntibus amíſſum réddidit viſum, & illum, quo Chriſtus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum auribus ſurdis, & infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléſtium mandatórum, pretióſum infúdit audítum, ut vocáti Deo ad miſericórdiam reſpondérent per obediéntiam? Quantos intrinſecùs vulnerátos, Angélici oris arte, & oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Quantos per longam incúriam peccáti labe reſolútos, & quadam lepræ contagióne perfúſos, caſtigatiónibus, & exhortatiónibus expiándo, Deo in ſe operánte mundávit? Quantórum ánimas viventes in córpore jam defúnctas, & delictórum mole óbrutas ac ſepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo reſuſcitávit; ut Dómini ſui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, è contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24. d

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vigiláte, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epiſcopi.

Comm. in Matth. can. 26. in fin.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus tácitì, non ſine útilis ſiléntii ratióne eſſe ſcirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, & oratiónum aſſiduitáte detentos, ómnibus præceptórũ ſuórum opéribus inhærére. Furem enim eſſe oſténdit Zábulum, ad detrahénda ex nobis ſpólia pervígilem, & córporũ noſtrórũ dómibus inſidiánté: ut ea incurióſis nobis, & ſomno déditis, conſiliórum ſuórũ atq; illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos igitur eſſe nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam ſolicitúdinem ſuſpénſæ expectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum. * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et.

Lectio viii. Can. 27.

Quiſnam eſt fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam? Quamquam in commúne nos ad indeféſſam vigilántiæ curam adhortétur: ſpeciálem tamẽ pópuli princípibus, id eſt, Epíſcopis, in expectatióne adventúque ſuo ſolicitúdinem mandat. Hunc enim ſervũ fidélem atque prudéntem, præpóſitum famíliæ ſignificat, cómmoda atque utilitátes cõmíſſi ſibi pópuli curántem. Qui ſi dicto áudiens, & præcé-

ptis

Digitized by Google

ptis obédiens erit, ideſt, ſi doctrínæ opportunitáte & veritáte infirma confirmet, diſrúpta consólidet, depraváta convértat, & verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ diſpéndat, atque hæc agens, hiſque ímmorans deprehendátur: glóriam à Dómino tamquam diſpensátor fidélis, & víllicus útilis conſequétur, & ſuper ómnia bona conſtituétur; ideſt, in Dei glória collocábitur, quia nihil ſit ultrà, quod mélius ſit.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis quâ hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et vos.

Glória Patri. Et vos.

Lectio x.

QUòd ſi cónruens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ ſalútis exténditur, advérſum consérvos inſoléſcet, ſæculi malis vitiíſque ſe tradet, præſéntium tantùm curam in cultu veneris exércens: deſperáta die Dóminus advéniet, eúmque à bonis, quæ ſpopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte conſtítuet: quia advéntum deſperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus ſtudúerit, quia vita Géntium víxerit, quia deſperatióne judícii commíſſam ſibi famíliam fame, ſiti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 12.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magníficat in utríſque Veſperis Antiphon. O Doctor óptime, Eccléſiæ ſanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filiũ Dei.

Lectiones ſequentes leguntur in feſtis Doctorum: Cum [illegible] in illis fit de Communi [illegible] [illegible] [illegible] recit.

In primo nocturno.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 39.

SApiéntiam ómnium antiquórum exquíret ſápiens, & in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conſervábit, & in verſútias parabolárum ſimul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, & in abſcónditis parabolárum converſábitur. In médio magnatórum miniſtrábit, & in conſpéctu præſidis apparébit. In terram alienigenárum Géntium pertránſiet; bona enim & mala in homínibus tentábit.

℟. Euge ſerve bone & fidélis, quia in pauca fuíſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque taléntatradidíſti mihi, ecce ália quinque ſuperlucrátus ſum. Intra.

Lectio [illegible]

COr ſuum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conſpéctu Altíſſimi deprecábitur. Apériet os ſuum in oratióne, & pro delíctis ſuis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, ſpíritu intellegéntiæ replébit illum: & ipſe tamquam imbres mittet elóquia ſapiéntiæ ſuæ, & in oratióne confitébitur Dómino: & ipſe díriget consílium ejus & diſciplínam, & in abſcónditis ſuis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce ſacérdos magnus, qui in diébus ſuis plácuit Deo: * Ideò jurejurándo fecit illum Dóminus créſcere in plebem ſuam... Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & teſtaméntum ſuum confirmávit ſuper caput ejus. Ideò.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Juſtus germinábit ſicut lílium:

lium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri. Et florébit.

Lectio iii.

IPſe palàm fáciet diſciplínam doctrinæ ſuæ, & in lege teſtaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi ſapiéntiam ejus, & uſque in ſæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt Gentes, & laudem ejus enuntiábit Eccléſia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchiſedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iſte cognóvit juſtítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíſſimum: * Et invéntus eſt in número ſanctórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Morálium ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 9. cap. 6. Lectio iv.

QUi poſt Oríonas Hyadum nómine, niſi Doctóres ſanctæ Eccléſiæ deſignántur? Qui ſubdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet; & repréſſa infidelitátis hieme, áltiùs per corda fidélium ſol veritátis calet. Qui remóta tempeſtáte perſecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc ſanctæ Eccléſiæ orti ſunt, cùm ei jam per credulitátis vernum lucidior annus aperitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

NEc immérito Doctóres ſancti Hyadum nuncupatióne ſignántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur: & Hyades nomen à plúviis accepérunt, quia ortæ procuIdúbiò imbres ferunt. Benè ergo Hyadum appellatióne expréſſi ſunt, qui ad ſtatum univerſális Eccléſiæ quaſi in cœli fáciem dedúcti, ſuper aréntem terram humáni pectoris ſanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis ſermo plúvia non eſſet, Móyſes minimè dixiſſet: Expectétur ſicut plúvia elóquium meum: & nequáquam per Iſaíam Véritas díceret; Mandábo núbibus meis, ne pluant ſuper eam imbrem, atque hoc, quod paulò antè protúlimus: Quamóbrem prohíbitæ ſunt ſtellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et.

Le-

Digitized by Google

Lectio vi.

DUm ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cœli ſpátia altióra ſol dúcitur: quia apparénte Doctórum ſciéntia, dum mens noſtra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúſa terra ad fructum próficit, cùm lumen ætheris ignéſcit, quia ubériùs frugem boni óperis réddimus, dum per ſacræ eruditiónis flammam in corde cláriùs ardémus. Dumque per eos diébus ſingulis magis magíſque ſciéntia cœléſtis oſténditur, quaſi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur: ut novus ſol noſtris méntibus rútilet, & eórum verbis nobis cógnitus, ſeipſo quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, ſupérna ſciéntia próficit, & lárgiùs cum témpore excréſcit.

Pro Doctore Pontifice.

℞. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrína ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe intercédat.

Glória Patri. Ipſe.

Pro Doctore non Pontifice.

℞. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſt. Epiſc.

Lib. 1. de Serm. Dom. in monte, c. 6. tom. 4.

OSténdit Dóminus, fátuos eſſe judicándos, qui temporálium bonórum, vel cópiã ſectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari poſſunt ab homínibus, nec auférri. Itaque ſi ſal infatuátum fúerit, in quo ſaliétur? Id eſt, ſi vos, per quos condiéndi ſunt quodámmodò pópuli, metu perſecutiónum temporálium amiſéritis regna cœlórũ: qui erunt hómines, per quos à vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus, per quos errórẽ áuferat ceterórũ?

Pro Doctore Pontifice.

℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

℞. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine querela, verus Dei cultor, abſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe.

Lectio viii.

ERgo ad níhilũ valet ſal infatuátum, niſi ut mittátur foras, & calcétur ab homínibus. Nõ ítaq; calcátur ab homínibus, qui pátitur perſecutiónẽ: ſed qui perſecutiónem timẽdo infatuátur. Calcári enim non poteſt, niſi inferiór: ſed inférior nõ eſt, qui quávis córpore multa in terra ſuſtíneat, corde tamen fixus in cœlo eſt.

℞. In médio Eccléſiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dñs ſpíritu ſapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem & exultatiónem theſaurizávit ſuper eum. Et. Glória. Et.

Digitized by Google

Lectio ix.

Vos eſtis lumen mundi. Quómodo dixit ſupériùs ſal terræ, ſic nunc dicit lumen mundi. Nam neque ſupériùs iſta terra accipiénda eſt, quam pédibus corpóreis calcámus: ſed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis & extinguéndis putóribus Apoſtólicū ſalem Dóminus miſit. Et hic mundum, non cœlum & terram, ſed hómines qui ſunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóſtoli miſſi ſunt. Non poteſt cívitas abſcóndi ſuper montem pósita: ideſt, fundáta ſuper inſígnem, magnámque juſtítiam, quam ſignificat étiam ipſe mons, in quo diſputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 12.

C O M M U N E

Confeſſoris non Pontificis.

Ad Veſperas, Antiphona.

Dómine, quinque talénta. ut infrà ad Laud. liii. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 93. & loco ult. Pſalmi: Laudáte Dóminum omnes Gentes, 96.

Capitulum. Eccl. 10.

Beátus vir, qui invéntus eſt ſine mácula: & qui poſt aurum non ábiit, nec ſperávit in pecúniæ theſáuris. Quis eſt hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita ſua.

Hymnus. Iſte Conféſſor. ut ſuprà xxxvii.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Similábo eum viro ſapiénti, qui ædificávit domum ſuam ſupra petram. Oratio.

Deus qui nos beáti N. Confeſſóris tui ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Adeſto Dómine ſupplicatiónibus noſtris, quas in beáti N. Confeſſóris tui ſolemnitáte deférimus: ut qui noſtræ juſtítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dñm.

Si fuerit Abbas, Oratio.

Intercéſſio nos quæſumus Dómine, beáti N. Abbátis commméndet: ut quod noſtris méritis non valémus, ejus patrocínio aſſequámur. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, & Pſalmi, ut ſuprà in Commun. Confeſſ. Pontif. xxxvii.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Pater noſter.

Abſolutio. Exáudi Dómine.

Bñd. Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 4. b. & c.

Juſtus ſi morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit: ſenéctus enim venerábilis eſt, non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem ſunt ſenſus hóminis, & ætas ſenectútis vita immaculáta. Placens Deo factus eſt diléctus, & vivens inter peccatóres tranſlátus eſt. Raptus eſt ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Faſcinátio enim nugacitátis obſcúrat bona, & inconſtántia concupiſcéntiæ tranſvértit ſenſum ſine malítia. Conſummátus in brevi explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum. ℟. Euge ſerve bone & fidélis, quia in pauca fuiſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidíſti mihi, ecce ália quinque ſuperlucrátus ſum. Intra in gáudium.

Pau.

Bñ. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

POpuli autem vidéntes, & non intelligéntes, nec ponéntes in precórdiis tália: quóniam grátia Dei, & misericórdia eſt in ſanctos ejus, & reſpéctus in eléctos illíus. Condémnat autem juſtus mórtuus vivos ímpios, & juvéntus celériùs conſummáta, longam vitam injúſti. Vidébunt enim finem ſapiéntis, & non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, & quare munſerit illum Dóminus. Vidébunt & contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt poſt hæc decidéntes ſine honóre, & in contumélia inter mórtuos in perpétuum: quóniam diſrúmpet illos inflátos ſine voce, & commovébit illos à fundaméntis, & uſque ad ſuprémum deſolabúntur.

℟. Juſtus germinábit ſicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri. Et.

Bñ. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

ET erunt geméntes, & memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum ſuórum tímidi, & tradúcent illos ex advérſo iniquitátes ipſórum. Tunc ſtabunt juſti in magna conſtántia advérſus eos, qui ſe anguſtiavérunt, & qui abſtulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, & mirabúntur in ſubitatióne inſperátæ ſalútis, dicéntes intra ſe, pœniténtiã agéntes, & præ angúſtia ſpíritus geméntes: Hi ſunt, quos habúimus aliquándo in deríſum, & in ſimilitúdinem impropérii. Nos inſenſáti vitã illórum æſtimabámus inſániã, & finem illórum ſine honóre: ecce quómodo computáti ſunt inter fílios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt.

℟. Iſte cognóvit juſtítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíſſimum: * Et invéntus eſt in número Sanctórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. Pater noſter.

Abſolutio. Ipſíus píetas.

Bñ. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Joánnis Chryſóſtomi.

Lectio iv.

BEáti dies, cujus feſtivitátem celebrámus, ad ipſius rectè factórum enarratiónem linguam noſtram evocávit: ſiquidem hódie beátus iſte ad tranquíllam omníſque perturbatiónis expértem vitam tránſiit: eóque navígium ápulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum eſt, ſi locus ille purus eſt ab omni moléſtia ánimi, cùm Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat: Semper gaudéte, ſine intermiſſióne oráte?

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Bñ. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

QUòd ſi hic, ubi morbi, ubi inſectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles inſídiæ, ubi quotidiánæ ſollicitúdines, ubi perpétua ſibíque ſuccedéntia mala ſunt, innúmeros

meros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri poſſe, ut ſemper gaudeámus, ſi quis páululùm ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque ſuam rectè compoſúerit: multò magis, poſtquam hinc demigravérimus, fácilè cómpotes érimus ejus boni, cùm hæc ómnia subláta fúerint, advérſa valetúdo, morbi peccándi matéria, ubi non eſt meum ac tuum, frigidum illud verbum, & quidquid eſt malórum in vitam noſtram ínvehens, innuméraque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et.

℟. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

Quamóbrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quòd quamquam translátus eſt, atque hanc, quæ apud nos eſt, civitátem relíquit, tamen in álteram adſcriptus eſt civitátem, nempe Dei: & digréſſus ab hac Eccléſia, ad illam pervénit, quæ eſt primogenitórum deſcriptórum in cœlis: ac relíctis híſce feſtis tránſiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quòd & cívitas ſurſum ſit, & Eccléſia, & celébritas, audi Paulum dicéntem: Acceſsíſtis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúſalem cœléſtem, & Eccléſiam primitivórum, qui conſcripti ſunt in cœlis, & ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

℣. Lex Dei ejus in corde ipſius.

℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus. Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis.

Bñ. Euangélica léctio.

Léctio S. Euangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 13. in Euang.

Sancti Euangélii, fratres chariſſimi, apérta vobis eſt léctio recitáta. Sed ne aliquibus ipſa ejus planíties alta fortáſſe videátur, eam ſub brevitáte tranſcúrrimus, quátenus ejus expoſítio ita neſciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non ſit oneróſa. Dóminus dicit: Sint lumbi veſtri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cùm carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minùs eſt mala non ágere, niſi étiam quiſque ſtúdeat & bonis opéribus inſudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cùm per bona ópera próximis noſtris lucis exémpla monſtrámus. De quibus profectò opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux veſtra coram homínibus, ut vídeant ópera veſtra bona, & gloríficent Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine queréla, verus Dei cultor, abſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe. Bñ. Cujus feſtum.

Le-

Lectio viii.

DUo autem ſunt, quæ jubéntur, & lumbos reſtríngere, & lucérnas tenére: ut & mundítia ſit caſtitátis in córpore, & lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim noſtro unum ſine áltero placére nequáquam poteſt: ſi aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déſerit; aut is qui caſtitáte præéminet, necdum ſe per bona ópera exércet. Nec caſtitas ergo magna eſt ſine bono ópere, nec opus bonum eſt áliquod ſine caſtitáte. Sed & ſi utrúmque ágitur, reſtat ut quiſquis ille eſt, ſpe ad ſupérnam pátriam tendat, & nequáquam ſe à vítiis pro mundi hujus honeſtáte contíneat.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos ſímiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et vos ſímiles. Glória Patri. Et vos. Bnd. Ad ſocietátem.

Lectio ix.

ET vos ſímiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis: ut cùm vénerit, & pulſáverit, confeſtim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cùm ad judícium próperat: pulſat verò, cùm jam per ægritúdinis moléſtias eſſe mortem vicínam deſígnat. Cui confeſtim aperímus, ſi hunc cum amóre ſuſcípimus. Aperíri enim júdici pulſánti non vult, qui exíre de córpore trépidat: & vidére eum, quem contempſíſſe ſe méminit, júdicem formídat. Qui autem de ſua ſpe, & operatióne ſecúrus eſt, pulſánti confeſtim áperit, quia lætus júdicem ſúſtinet: & cùm tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréſcit. Te Deum. 12.

AD LAUDES.

Super Horas, Antiphonæ.

DOmine, quinque talénta tradidíſti mihi: ecce ália quinque ſuperlucrátus ſum. Pſalmus Dóminus regnávit, cum reliq. 12. Ant. Euge ſerve bone, in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui. Ant. Fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuã. Ant. Beátus ille ſervus, quem cùm vénerit Dóminus ejus, & pulſáverit jánuam, invénerit vigilántem. Ant. Serve bone, & fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

BEátus vir, qui invéntus eſt ſine mácula: & qui poſt aurum non ábiit, nec ſperávit in pecúniæ theſáuris. Quis eſt hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita ſua.

Hymnus.

JEſu coróna célſior,
Et véritas ſublímior,
Qui confiténti ſérvulo
Reddis perénne præmium:
Da ſupplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remiſſiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérſo témpore,
Dies refúlſit lúmine,
Quo ſanctus hic de córpore
Migrávit inter ſídera.
Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia,
Pollúta ſorde députans,
Ovans tenet cœléſtia.
Te Chriſte Rex piíſſime
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipẽ.
Virtúte clarus, & fide,
Confeſſióne ſédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes ſupérnas óbtinet.
Proínde te piíſſime
Precámur omnes ſúpplices:
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Digitized by Google

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque ſit Paráclito,
Per omne ſemper ſæculum.
Amen.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euge ſerve bone & fidélis, quia in pauca fuiſti fidélis, ſupra multa te conſtituam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Confeſſóris tui ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dñm.

Alia Oratio.

Adeſto Dómine ſupplicatiónibus noſtris, quas in beáti N. Confeſſóris tui ſolemnitáte deférimus: ut qui noſtræ juſtítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dñm.

Si fuerit Abbas, Oratio.

Intercéſſio nos, quæſumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut quod noſtris méritis non valémus, ejus patrocínio aſſequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Euge ſerve bone.

Capitulum. Beátus vir. ut ſupra.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória. Amávit. ℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam, Antiphona.

Fidélis ſervus.

Capitulum. Eccli. 39.

Juſtus cor ſuum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conſpéctu Altíſſimi deprecábitur.

℟. br. Os juſti, * Meditábitur ſapiéntiam. Os juſti. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os juſti. ℣. Lex Dei ejus in corde ipſíus. ℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Ad Nonam, Ant. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b

Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam ſanctórum: honeſtávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus, * In corde ipſíus. Lex. ℣. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus. In corde. Glória Patri. Lex.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

In ii. Veſperas, Antiphona.

Dómine, quinque talénta. cum reliquis de Laudibus. Pſalmi, Capitulum, Hymnus, ut in primis Veſperis. I.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hic vir deſpíciens mundum & terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrit celebrari Feſtum plurium Conf. non Pontif. Offic. fit ut ſupra: ſed in Oratione & Sermone, quæ habentur in ſingulari, dicantur in plurali.

Aliæ Lectiones pro Confeſſore non Pontifice.

In primo Nocturno.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 31.

Beátus vir, qui invéntus eſt ſine mácula: & qui poſt aurum non ábiit, nec ſperávit in pecúniæ theſáuris. Quis eſt hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita ſua. Qui probátus eſt in illo, & perféctus eſt, erit illi glória ætérna: qui pótuit tránſgredi, & non eſt tranſgréſſus: fácere mala, & non fecit: ídeò ſtabilíta ſunt bona illíus in Dómino, & eleemóſynas illíus enarrábit omnis Eccléſia ſanctórum.

℟. Euge

℟. Euge ſerve bone & fidélis, quia in pauca fuiſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidíſti mihi, ecce ália quinque ſuperlucrátus ſum. Intra.

Lectio vii. Eccli. 32. & 34.

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: & qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: & qui inſidióſe agit, ſcandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium juſtum, & juſtítias quaſi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis: & qui confidit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, ſed in tentatióne Deus illum conſervábit, & liberábit à malis. Sápiens non odit mandáta & juſtítias, & non illidétur quaſi in procélla navis. Homo ſenſátus credit legi Dei, & lex illi fidélis.

℟. Juſtus germinábit ſicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri. Et.

Lectio viii. Cap. 34.

Spíritus timéntium Deum quærítur, & in reſpéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in ſalvántem illos, & óculi Dei in diligéntes ſe. Qui timet Dóminum nihil trepidábit, & non pavébit: quóniam ipſa eſt ſpes ejus. Timéntis Dóminum beáta eſt ánima ejus. Ad quem réſpicit, & quis eſt fortitúdo ejus? Oculi Dómini ſuper timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, & umbráculum meridiáni, deprecátio offenſiónis, & adjutórium caſus, exáltans ánimam, & illúminans óculos, dans ſanitátem, & vitam, & benedictiónem.

℟. Iſte cognóvit juſtítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíſſimum: * Et invéntus eſt in número ſanctórum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Et. Glória. Et.

In tertio nocturno.

Ex libro Morálium ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in cap. 12. Job.

Lectio ix.

Deridétur juſti ſimplícitas. Hujus múdi ſapiéntia eſt, cor machinatiónibus tégere, ſenſum verbis veláre; quæ falſa ſunt, vera oſténdere, quæ vera ſunt, falſa demonſtráre. Hæc nimírum prudéntia uſu à juvénibus ſcitur, hæc à púeris prétio díſcitur: hanc qui ſciūt, céteros deſpiciéndo ſupérbiūt; hanc qui néſciūt, ſubjécti & tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hęc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérſitas urbánitas vocátur. Hæc ſibi obſequéntibus præcipit honórū cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére irrogáta ab áliis mala multiplíciùs réddere, cùm vires ſúppetunt, nullis reſiſténtibus cédere: cùm virtútis poſſibílitas deeſt, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte ſimuláre.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et. Lectio x.

At contrà, ſapiéntia juſtórum eſt, nil per oſtenſiónem fíngere, ſenſum verbis aperíre, vera ut ſunt dilígere, falſa devitáre, bona grátis exhibére, mala libéntiùs toleráre, quàm fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putá-

putáre. Sed hæc juſtórum ſimplícitas deridétur: quia ab hujus mundi ſapiéntibus, puritátis virtus, fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio ſtultum putátur: & quidquid in ópere véritas áp-probat, carnáli ſapiéntiæ fátuum ſonat. Quid namque ſtúltius vidétur mundo, quam mentem verbis oſténdere, nil cállida machinatióne ſimuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, poſséſſa relínquere, rapiénti non reſiſtere, percutiénti álteram maxillam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, *Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Cap. 17. poſt init. Lectio vi.

Lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quiſque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adverſitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem oſténdat, nulla ei obſequéntium frequéntia ſúppetat, nulla hunc humánis óculis véſtium pompa compónat: à cunctis verò deſpicábilis cérnitur, & hujus mundi grátia indígnus æſtimátur, ſed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúſcat: honorári métuit, déſpici non réfugit: corpus continéntia ásfficit, ſola in ánimo dilectióne pinguéſcit: mentem ſemper ad patiéntiam præparat; & eréctus pro juſtítia de percéptis contuméliis exúltat, afflíctis ex corde compátitur, de bonórum proſperitátibus quaſi de própriis lætátur, ſacri verbi pábula in mente ſolícitus rúminat, & inquiſítus quódlibet éloqui dupliciter ignórat.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia te vidi.

Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolíte timére puſillus grex, quia complácuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 54. in Lucæ 12.

Puſíllum gregem electórũ, vel ob comparatiónem majóris númeri reprobórum, vel pótiùs ob humilitátis devotiónem nóminat: quia vidélicet Eccléſiam ſuam quantálibet numeroſitáte jam dilatátam, tamen uſque ad finem mundi humilitáte vult créſcere, & ad promíſſum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blandè conſolátus, quam regnum Dei tantùm quærere præcipit, eídem regnum à Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine queréla, verus Dei cultor, ábſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe. Lectio viii.

Véndite quæ poſſidétis, & date eleemóſynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter

re-

regnum Dei militántibus, hujus vitæ neceſsária deſint: quin étiam poſséſſa, propter eleemóſynam véndite. Quod tunc dignè fit, quando quis, ſemel pro Dómino ſuis ómnibus ſpretis, nihilóminus poſt hæc labóre mánuum, unde & victum tranſígere, & eleemóſynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóſtolus, dicens: Argéntum & aurum, aut veſtem nullíus concupivi: ipſi ſcitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. Omnia oſténdi vobis, quóniam ſic laborántes opórtet ſuſcípere infirmos.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia neſcitis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

FAcite vobis ſácculos, qui non veteráſcunt: eleemóſynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum eſſe putándum eſt, ut nil pecúniæ reſervétur à ſanctis, vel ſuis ſcilicet, vel páuperum úſibus ſuggeréndæ; cùm & ipſe Dóminus, cui miniſtrábant Angeli, tamen ad informándam Eccléſiam ſuam lóculos habuiſſe legátur, & à fidélibus obláta conſérvans, & ſuórum neceſſitátibus, aliiſque indigéntibus tribuens: ſed ne Deo propter iſta ſerviátur, & ob inópiæ timórem juſtítia deſerátur. Te Deum. 12.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæũ. Lectio vii. Cap. 19. d.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 3. in Matth. [illegible]

GRandis fidúcia: Petrus piſcátor erat, dives non fúerat, cibos manu & arte quærébat: & tamen lóquitur confidénter, Relíquimus ómnia. Et quia non ſúfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum eſt: Et ſecúti ſumus te: Fécimus quod juſsiſti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jeſus autem dixit illis: Amen dico vobis: quòd vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne, cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicántes duódecim tribus Iſrael. Non dixit, Qui reliquíſtis ómnia: hoc enim & Crates fecit Philóſophus, & multi álii divítias contempſérunt: ſed, Qui ſecúti eſtis me: quod própriè Apoſtolórum eſt, atque credéntium.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo ſine queréla, verus Dei cultor, ábſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe.

Lectio viii.

IN regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ (quando & mórtui de corruptióne reſúrgent incorrúpti) ſedébitis & vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Iſrael: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſoróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum; céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit. Locus iſte cum illa ſenténtia cóngruit, in qua

Digitized by Google

qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim ſeparáre hóminem à patre ſuo, & matrem à filia, & nurum à ſocru: & inimíci hóminis doméſtici ejus. Qui ergo propter fidem Chriſti, & prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpſerint, atque divítias & ſæculi voluptátes, iſti céntuplum recípient, & vitam ætérnam poſſidébunt.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos ſímiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

EX occaſióne hujus ſenténtiæ quidam introdúcunt mille annos poſt reſurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimíſimus, & vitam ætérnam eſſe reddéndam: non intelligéntes, quòd, ſi in céteris digna ſit repromíſſio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíſerit, centum recípiat in futúro. Senſus ergo iſte eſt: Qui carnália pro Salvatóre dimíſerit, ſpirituália recípiet, quæ comparatióne & mérito ſui ita erunt, quaſi ſi parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus. 12.

COMMUNE VIRGINUM.

Ad Veſperas, Antiphona.

Hæc eſt virgo ſápiens. cum reliq. in Laudibus. lxvi. Pſalmus, Dixit Dóminus. Laudáte púeri. Lætátus ſum. Niſi Dóminus. Lauda Jerúſalem. ut in Officio parvo B. Mariæ. cxlvi.

Capitulum. 2. Cor. 10. d

FRatres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui ſeipſum comméndat, ille probátus eſt; ſed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JEſu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ ſola Virgo párturit:
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponſus decórus glória,
Sponſiſque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Poſt te canéntes curſitant,
Hymnóſque dulces perſonant.

Te deprecámur ſúpplices
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorſus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſæculórum ſæcula. Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próſperè procéde, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius; ut qui beátæ N. vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæſumus Dómine, beáta N. virgo & martyr implóret: quæ tibi grata ſemper éxtitit & mérito caſtitátis, & tuæ profeſſióne virtútis. Per Dñm.

Pro Vírgine non mart. Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de beátæ N. vírginis tuæ feſtivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, in utríſque Veſperis ad Magnificat, & in Laudibus, ad Benedictus,

Ant.

Digitized by Google

Antiph. Prudéntes Vírgines, aptáte veſtras lámpades: ecce ſponſus venit, exite óbviam ei. ℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine Deus noſter, ſanctárum vírginum & martyrum N. & N. palmas inceſsábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póſſumus celebráre, humílibus ſaltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

℟. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus.

Pſalmus. Venite, 1.

Hymnus.

VIrginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem geſſit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum geſtit frágilem domáre
Córporis ſexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéſcens,
Sánguine effúſo méruit ſeréſnum
Scándere cœlum.

Hujus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas ſcélerum remítte,
Ut tibi puro reſonémus almū
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúſque virtus
Spíritus ſemper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Si tantùm fuerit virgo tantum, & non martyr, dicitur hymnus sequens.

VIrginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem geſſit, peperítque Virgo;
Vírginis feſtum cánimus beátæ,
Accipe votum.

Hujus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas ſcélerum remítte;
Ut tibi puro reſonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúſque virtus
Spíritus ſemper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno. Antiph. O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte!

Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quā admirábile eſt nomen tuū in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecíſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam, & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, inſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm

Digitized by Google

quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Ant. O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte!

Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pſalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum: * & ipſe tamquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à ſummo cœlo egréſſio ejus:

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſæculum ſæculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum, & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea, * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fuerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Ant. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Pſalmus 23.

Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis, & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, proſperè procéde, & regna. Pater noſter.

Abſolutio. Exáudi Dómine.

Bno. Benedictióne perpétua.

De

Digitized by Google

De Epiſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 7. c

DE virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; conſilium autem do, tamquam miſericórdiam conſecútus à Dómino, ut ſim fidélis. Exiſtimo ergo hoc bonum eſſe propter inſtántem neceſſitátem, quóniam bonum eſt hómini ſic eſſe. Alligátus es uxóri? noli quærere ſolutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccáſti. Et ſi núpſerit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúſmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve eſt: réliquum eſt, ut & qui habent uxóres, tamquam non habéntes ſint; & qui flent, tamquam non flentes, & qui gaudent, tamquam non gaudéntes; & qui emunt, tamquam non poſſidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi.

℟. Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre ſánguinem tuum fudíſti, * Et cum Angelis in paradíſum introíſti. ℣. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex ſpéciem tuam. Et cum.

Si non fuerit martyr, dicatur ſequens ℟. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex ſpéciem tuam. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Quia concupívit.

Bnd. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

VOlo autem vos ſine ſolicitúdine eſſe. Qui ſine uxóre eſt, ſolícitus eſt quæ Dómini ſunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre eſt, ſolícitus eſt quæ ſunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & diviſus eſt. Et múlier innúpta, & virgo cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu. Quæ autem nupta eſt, cógitat quæ ſunt mundi, quómodo pláceat viro. Porrò hoc ad utilitátem veſtram dico: non ut láqueum vobis injíciam, ſed ad id quod honéſtum eſt, & quod facultátem præbeat ſine impediménto Dóminum obſecrándi.

℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próſperè procéde & regna. Proptéreà.

Benedictio. Spíritus ſancti.

Lectio iii.

SI quis autem turpem ſe vidéri exíſtimat ſuper vírgine ſua, quòd ſit ſuperadúlta, & ita opórtet fieri, quod vult fáciat: non peccat, ſi nubat. Nam qui ſtátuit in corde ſuo firmus, non habens neceſſitátem, poteſtátem autem habens ſuæ voluntátis, & hoc judicávit in corde ſuo, ſerváre vírginem ſuam, benè facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírginem ſuam, benè facit: & qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta eſt legi quanto témpore vir ejus vivit. Quòd ſi dormíerit vir ejus, liberáta eſt: cui vult nubat, tantùm in Dómino. Beátior autem erit, ſi ſic permánſerit ſecúndùm meum conſílium: puto autem quòd & ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, próſperè procéde, & regna. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis, proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Glória Patri. Inténde.

In ſecundo Nocturno Antiph.

Spécie tua, & pulchritúdine

Digitized by Google

tua, intênde, próſperè procéde, & regna.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ, * velóciter ſcribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * potentíſſime,

Spécie tua & pulchritúdine tua * inténde, próſperè procéde, & regna,

Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in ſæculum ſæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíſcet Rex decórem tuum: * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſæculum ſæculi.

Antiphona. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna.

Antiph. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pſalmus 45.

DEus noſter refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & tráſferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt Gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Digitized by Google

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Antiph. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Antiph. Aquæ multæ non potuérunt exſtínguere charitátem.

Pſalmus 47.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univérſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, cõmóti ſunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in ſpíritu veheménti cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtûtum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suſcépimus Deus miſericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítia plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & compleƈtímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus: * & diſtribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: * ipſe reget nos in ſæcula.

Aña. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, nõ commovébitur. Pater noſter.

Abſolutio. Ipſíus píetas.

Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 1. de Virg. circa initium.

Lectio iv.

Quóniam hódie natális eſt Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus: ne véluti tránſitu quodam præſtrícta videátur, quæ principális eſt virtus. Non enim ideò laudábilis virgínitas, quia in Martyribus repérítur: ſed quia ipſa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam poſſit ingénio comprehéndere, quam nec natúra ſuis inclúſit légibus? aut quis naturáli voce compléƈti, quod ſupra uſum natúræ ſit? E cœlo acceſsívit quod imitarétur in terris. Nec immèritò vivéndi ſibi uſum quæſívit è cœlo, quæ ſponſum ſibi invénit in cœlo.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et.

Bño. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

Hæc nubes, áera, Angelos, ſideráque tranſgrédiens, Verbum Dei in ipſo ſinu Patris invénit, & toto hauſit péƈtore. Nam quis tantùm, cùm invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum eſt nomen tuum: proptéreà adoleſcéntulæ dilexérunt te, & attraxérunt te. Poſtrêmò, non meum eſt illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt ſicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirêtur, ſi Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

Digitized by Google

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.
℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.
Benedictio. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

Quis igitur neget hanc vitam fluxiſſe de cœlo, quam non fácilè invenímus in terris, niſi poſtquam Deus in hæc terréni córporis membra deſcéndit? Tunc in útero Virgo concépit, & Verbum caro factum eſt, ut caro fieret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuiſſe permíxtus cupiditátibus invenitur. Ideò ergo curru raptus ad cœlum, ideò cum Dómino appáret in glória, ideò Domínici ventúrus eſt præcúrſor advéntus.

Afferéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ ejus. * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Afferéntur. Glória. Afferéntur.

In III. Nocturno. Antiph.

Nigra ſum, ſed formóſa, filiæ Jerúſalem: ídeò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum ſuum. Pſalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis eſt ſuper omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus: * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.
Commoveátur à fácie ejus univérſa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.
Ant. Nigra ſum, ſed formóſa, filiæ Jerúſalem: ídeò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum ſuum.
Antiph. Trahe me poſt te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúſum nomen tuum.

Pſalmus 96.

Dóminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínſulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.
Ignis ante ipſum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.
Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes qui adórant ſculptília: * & qui glo-

Digitized by Google

glóriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini juſti in Dómino: * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Antiphona. Trahe me poſt te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúſum nomen tuum.

Antiphona. Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpéctu Géntium revelávit juſtítiam ſuã.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conſpéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Antiphona. Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus; quæ accipiéntes lámpades ſuas, exiérunt óbviàm ſponſo & ſponſæ. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homilia 12. in Euang.

SÆpè vos, fratres chariſſimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: ſed hodiérna ſancti Euangélii lectióne compéllor dícere, ut & bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod à vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur: ne appetítus laudis ſubrépat, & quod foris oſténditur, intus à mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, & omnes dicúntur vírgines, & tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes ſunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte ſua glóriam foris éxpetunt, in vaſis ſuis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc eſt virgo ſápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus ſumpſit ſecum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.

Digitized by Google

℣. Média nocte clamor factus eſt, ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei. Et.

Alio Cujus, vel Quarum feſtum cólimus. Lectio viii.

SEd prius quæréndum nobis eſt, quid ſit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes, & fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum conſtat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile eſſe perhibétur? Sed sciéndum nobis eſt, quòd ſæpè in ſacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Eccléſia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos ſuos, & cólligent de regno ejus ómnia ſcándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax ſumma eſt, inveníri ſcándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit, éxite óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Alio ℟. Ad ſocietátem.

Lectio ix.

IN quinque autem córporis ſénſibus unuſquíſque ſubsíſtit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque ſexu fidélium multitúdo cólligitur, ſancta Eccléſia decem virgínibus ſímilis eſſe denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, & réprobi cum eléctis admíxti ſunt, rectè ſímilis virgínibus prudéntibus & fátuis eſſe perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu ſe exterióri cuſtódiunt, & ſpe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, & toto deſidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus ſuis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam ſuam in ore hóminum non ponunt, ſed intra conſciéntiam cóntegunt. Et ſunt plerique qui corpus per abſtinéntiam afflígunt, ſed de ipſa ſua abſtinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

HÆc eſt virgo ſápiens, & una de número prudéntum.

Pſalmus. Dóminus regnávit, cum reliq. 12. Antiph. Hæc eſt virgo ſápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Antiph. Hæc eſt quæ neſcívit torum in delícto: habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum. Antiph. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Antiph. Iſta eſt ſpecióſa inter fílias Jerúſalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d

FRatres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui ſeipſum comméndat, ille probátus eſt; ſed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JEſu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ ſola Virgo párturit:
Hæc vota clemens áccipe,
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponſus decórus glória,
Sponsíſque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Poſt te canéntes cúrſitant,
Hymnóſque dulces pérſonant.
Te deprecámur ſúpplices
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorſus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſæculórum ſæcula. Amen.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.

Símile eſt regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta una pretióſa, dedit ómnia ſua, & comparávit eam.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius; ut qui beátæ N. vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæſumus Dómine, beáta N. virgo & martyr implóret: quæ tibi grata ſemper éxtitit & mérito caſtitátis, & tuæ profeſſióne virtútis. Per Dñm.

Pro virgine non martyre.

Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de beátæ N. virginis tuæ feſtivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Hæc eſt virgo.

Capitulum. Fratres, Qui gloriátur. ut ſupra.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próſperè procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Hæc eſt quæ neſcívit.

Capitulum. 2. Cor. 11.

ÆMulor enim vos Dei æmulatióne. Deſpóndi enim vos uni viro vírginem caſtam exhibére Chriſto.

℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu ſuo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Iſta eſt ſpecióſa.

Capitulum. Eccli. 51. b

DOmine Deus meus, exaltáſti ſuper terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta ſum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore ſuperbórum ſine adjutório.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit eam.

℣. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit eam.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Si fuerit virgo, & non martyr, dicitur ſequens Capitulum. Sap. 4

O Quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte! immortális eſt enim memória illíus: quóniam apud Deum nota eſt, & apud hómines.

℟. brev. Elégit eam. ut ſuprà.

Ad Veſperas Ant. Pſalmi, Capitulum, & Hymnus ut in [illegible] lviii.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Aliæ Lectiones pro Virginibus.

Pro virgine & martyre, ac pro Martyre tantùm, Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. Cap. 51.

COnfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum ſalvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberáſti cor-

pus meum à perditióne, à láqueo linguæ iníquæ, & à lábiis operántium mendácium, & in conſpéctu aſtántium factus es mihi adjútor. Et liberáſti me ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus, præparátis ad eſcam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me: à preſsúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non ſum æſtuáta: de altitúdine ventris inferi, & á lingua coinquináta, & á verbo mendácii, à rege iníquo, & à lingua injúſta.

Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre ſánguinem tuum fudíſti: * Et cum Angelis in paradíſum introíſti.

℣. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex ſpéciem tuam. Et cum.

Léctio iii.

LAudábit uſque ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropínquans erat in inférno deórſum. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. Reſpíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memoráta ſum miſericórdiæ tuæ Dómine, & operatiónis tuæ, quæ à ſæculo ſunt. Quóniam éruis ſuſtinéntes te Dómine, & líberas eos de mánibus Géntium.

℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde & regna. Proptéreà.

Léctio iii.

EXaltáſti ſuper terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta ſum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore ſuperbórum ſine adjutório. Laudábo nomen tuum aſſíduè, & collaudábo illud in confeſſióne, & exaudíta eſt orátio mea. Et liberáſti me de perditióne, & eripuíſti me de témpore iníquo. Proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, próſperè procéde, & regna. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis, proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Glória Patri. Inténde.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni Epiſcopi & mártyris, de diſciplina & hábitu Vírginum.

Léctio iv. Cap. ...

NUnc nobis ad Vírgines ſermo eſt, quarum quò ſublímior glória eſt, major & cura eſt. Flos eſt ille Eccleſiáſtici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ ſpiritális, læta índoles, laudis & honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo reſpóndens ad ſanctimóniam Dómini, illuſtrior pórtio gregis Chriſti. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Eccléſiæ matris glorióſa fecúnditas; quantóque plus copióſa virgínitas número ſuo addit, tantò plus gáudium matris augéſcit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótiùs quàm poteſtáte: non quòd extrémi, & mínimi, & humilitátis noſtræ ádmodum cónſcii áliquid ad censúrā licéntiæ vindicémus; ſed quòd ad ſolicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infeſtatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lc-

Digitized by Google

Lectio v.

NEque inánis hæc cáutio eſt,& vana formído, quæ ad ſalútis viam cónſulit, quæ Domínica & vitália præcépta cuſtódit: ut quæ ſe Chriſto dicáverint, & à carnáli concupiſcéntia recedéntes tam carne, quàm mente ſe Deo vóverint, conſúmment opus ſuum magno præmio deſtinátum: nec ornári jam, aut placére cuiquam, niſi Dómino ſuo, ſtúdeant, à quo & mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipſo: Non omnes cápiunt verbum, ſed illi quibus datum eſt. Sunt enim ſpadónes, qui ex útero matris ſic nati ſunt; & ſunt ſpadónes, qui coácti ſunt ab homínibus: & ſunt ſpadónes, qui ſeípſos caſtravérunt propter regnum cœlórum.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

DEnuò quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus oſténditur, virgínitas prędicátur. Hi ſunt, qui cum mulíéribus ſe non coinquinavérunt: vírgines enim permanſérunt: hi ſunt qui ſequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantùm máſculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, & féminas prætérit: ſed quóniam fémina viri pórtio eſt, & ex eo ſumpta atque formáta eſt, in Scriptúris ferè ómnibus ad protoplaſtum Deus lóquitur, quia ſunt duo in carne una, & in máſculo ſimul ſignificátur & fémina. Quòd ſi Chriſtum continéntia ſéquitur, & regno Dei virgínitas deſtinátur: quid eſt illis cum terréno cultu, & cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géſtiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ ejus: * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Afferéntur. Glória. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Acceſſérunt ad Jeſum Phariſæi tentántes eum, & dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem ſuam, quacúmque ex cauſa? Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chryſóſt.

Hom. 63. in Matth. ſub med.

DOminus noſter, quia ad virginitátem hortári grave eſſe videbátur, à neceſſitáte legis de non ſolvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere ſtudet. Deínde ut eam eſſe poſſíbilem oſténdat, ſic inquit: Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati ſunt, & ſunt qui ab homínibus eunúchi facti ſunt, & ſunt qui ſeípſos caſtravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem índucit, dum eam virtútem eſſe poſſíbilem áſtruit.

℟. Hæc eſt virgo ſápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus ſumpſit ſecum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus eſt, ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei. Et.

Lectio viii.

ID autem hoc ferè modo confirmat. Cógita tecum, ſi aut à natúra talis eſſes, aut ab homínibus eam injúriam paſſus, quid fáceres, cùm & ejúſmodi voluptáte caréres, & nullam caréndo mercédem conſequeréris? Grátias ígitur

nunc

nunc Deo agas, quòd cum mercéde atque corónis idem ſúſtines, quod illi ſine corónis ac præmio tólerant: imò verò non idem, ſed multò léviùs: tum quia ſpe érigeris, & conſciéntia rectè facti; tum quia non ita ingénribus concupiſcéntiæ flúctibus jactáris. ℟. Média nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit, exite óbviàm ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades. Ecce. Glória. Ecce.

Lectio ix.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui niſi étiam ipſi mente ſe contíneant, fruſtrà & inutíliter tales ſunt, ac de illis, qui ut regnum cœlórũ cõſequántur, ſe cóntinent, ſubjúnxit rurſus, dicens: Qui poteſt cápere, cápiat: ut alacrióres efficiat eo ipſo, quòd grave eſſe opus oſténdit, & ineffábili benignitáte ſua nóluit eam ré intra neceſſitátem legis adhuc conclúdere: idque dicéndo, magis poſſíbilem eſſe demónſtrat, ut voluntátis ſtúdium plus augeátur. Te Deum. 12.

COMMUNE

Sanctæ martyris tantùm, & nec virg. nec martyris.

Ad Veſperas, Antiphona. Dum eſſet Rex. cum reliq. de Laudibus, lxxiii. Pſal. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in Officio parvo B. Mariæ. cxlv.

Pro Martyre tantùm.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum ſalvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberáſti corpus meum à perditióne.

Pro nec vírgine nec martyre

Capitulum. Prov. 31. b

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit,

Hymnus.

Fortem virili pectore
Laudémus omnes fœminã,
Quæ ſanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.
Hæc ſancto amóre ſáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréſcit, ad cœléſtia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Orationis nutriens,
Cœli potitur gáudiis.
Rex Chriſte virtus fórtium,
Qui magna ſolus éfficis,
Hujus precátu quæſumus,
Audi benígnus ſúpplices.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próſpere procéde, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona. Símile eſt regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretióſa, dedit ómnia ſua, & comparávit eam.

Pro una Martyre tantùm.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius; ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum noſtrum.

Pro pluribus Martyribus tantùm. Oratio.

Da nobis, quæſumus Dómine Deus noſter, ſanctárum mártyrum N & N. palmas inceſſábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póſſumus celebráre, humílibus ſaltem frequentémus obſéquiis. Per Dóminum.

Pro nec virg. nec mart. Oratio.

Exáudi nos Deus ſalutáris noſter; ut ſicut de beátæ N. fe-

Digitized by Google

N festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

[illegible]

Laudémus Deum noſtrũ, *In confeſſióne beátæ N. [illegible] Venite. 1. Hymnus.

HUjus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas ſcélerum remítte;
Ut tibi puro reſonémus almũ
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúſq; virtus
Spíritus ſemper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

[illegible] ... lix. [illegible] Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Lectiones i. Noct. pro Martyre tantum leguntur ut ſup. Confitébor tibi Dómine Rex. lxvii. Pro nec virgine nec martyre ut ſequuntur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 31. b

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit. Reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ ſuæ. Quæſívit lanam & linum, & operáta eſt consílio mánuum ſuárum. Facta eſt quaſi navis inſtitóris de longe portans panem ſuum. Et de nocte ſurréxit, dedítque prædam domeſticis ſuis, & cibária ancíllis ſuis. Conſiderávit agrum, & emit eum: de fructu mánuum ſuárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos ſuos, & roborávit bráchium ſuum.

℟. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum: *Quia concupívit Rex ſpéciem tuam. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Quia.

Lectio ii.

GUſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus; non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum ſuam miſit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fuſum. Manum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui ſuæ à frigóribus nivis: omnes enim doméſtici ejus veſtíti ſunt duplícibus. Stragulátam veſtem fecit ſibi: byſſus & púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum ſenatóribus terræ. Síndonem fecit, & véndidit, & cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: *Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde & regna. Proptéreà.

Lectio iii.

FOrtitúdo & decor induméntum ejus, & ridébit in die noviſſimo. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Conſiderávit ſémitas domus ſuæ, & panem otióſa non comédit. Surrexérunt filii ejus, & beatiſſimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias: tu ſupergréſſa es univérſas. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur. Date ei de fructu mánuũ ſuárũ: & láudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, *Inténde, próſperè procéde, & regna. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis, proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Glória Patri. Inténde.

In

In ſecundo Nocturno.

Ex libro S. Ambróſii Epíſcopi de Víduis.

Propè finem. Lectio iv.

AGrum hunc Eccléſiæ fertilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etſi diverſi, uníus tamen agri fructus ſunt: nec tanta hortórum lília, quàm ariſtæ ſégetum, méſſium ſpicæ: compluriúmque ſpátia campórum recipiéndis aptántur ſemínibus, quàm rédditis nováles frúſtibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quę tóties Apoſtólico judício prædicátur. Hæc enim magiſtra fidei, magiſtra eſt caſtitátis.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et.

Lectio v.

UNde & illi qui deórum ſuórum adultéria, & probra venerántur, cœlibátus & viduitátis ſtatuére pœnas, ut æmuli críminum mulctárent ſtúdia virtútum, ſpécie quidem, qua fecunditátem quærerent, ſed ſtúdio, quo propóſitum caſtitátis abolérent. Nam conféctis & miles ſtipéndiis arma depónit, & relícto officio, quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut & ipſe exércitæ labóribus vitæ réquiem conſequátur: & álios ſpes futúræ quiétis ſubeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis ſtivam commíttit, & juveníli gravátus ópere providéntiam curę ſenílis explórat: vitem fácilis tondére, quàm prémere, ut juveneſcéntem luxúriam réprimat, & adoleſcéntem laſcíviam falce ſuccidat: parcórum quamdam paréntum caſtitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

SImilis huic vidua velut eméritis veterána ſtipéndiis caſtitátis, & ſi conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: & ſi vehéndis onéribus otióſa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior ſit, quarum cópulam aptiórem, ſeníli gravitáte diſpónit. Itaque ſi maturióribus quàm junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam eſſe quàm víduam? Quòd ſi perſecutóres fídei perſecutóres fuérunt étiam viduitátis: útique fidem ſequéntibus vidúitas non pro ſupplício fugiénda eſt, ſed tenénda pro præmio.

℟. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipſa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13. f

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile eſt regnum cœlórum theſáuro abſcóndito in agro. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 11. in Evang.

COelórum regnum, fratres chariſſimi, idcircò terrénis rebus ſímile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, ſurgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo viſibílium ſe ad inviſibília rápiat, & per

ea

Digitized by Google

ea quæ uſu didicit, quaſi confricatus incaléſcat: ut per hoc quod ſcit notum diligere, diſcat & incógnita amáre. Ecce enim regnum cœlórum theſauro abſcóndito in agro comparátur: quem qui ínvenit homo abſcóndit, & præ gáudio illius vadit & vendit univérſa quæ habet, & emit agrũ illum.

℟. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus, conſiderávit sémitas domus ſuæ, * Et panem otióſa non comédit. ℣. Guſtávit & vidit quia bona eſt negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Lectio viii.

Qua in re hoc quoque notándum eſt, quòd invéntus theſáurus abſcónditur, ut ſervétur: quia ſtúdium cœléſtis deſidérii à malígnis ſpirítibus cuſtodire non ſúfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abſcóndit. In præsénti étenim vita, quaſi in via ſumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem ſpíritus iter noſtrum quaſi quidam latrúnculi obſident. Deprædári ergo deſíderat qui theſáurum públicè portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera noſtra bona non vídeant, cùm ſcriptum ſit: Vídeant ópera veſtra bona, & glorificent Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt: ſed ut per hoc quod ágimus, laudes extériùs non quærámus. Sic autem ſit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto, ut & de bono ópere próximis præbeámus exémplum, & tamen per intentiónem, qua Deo ſoli placére quærimus, ſemper optémus ſecrétum.

℟. Regnum mundi, & omnem ornátum ſæculi contémpſi, propter amórem Dómini mei Jeſu Chriſti: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Lectio ix.

Theſáurus autem cœléſte eſt deſidérium: ager verò in quo theſáurus abſcónditur, diſciplina ſtúdii cœléſtis. Quem profectò agrum véndítis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta ſua terréna deſidéria per diſciplínæ cœléſtis cuſtódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blanditur, líbeat: nihil quod carnálem vitam trucídat, ſpíritus perhorréſcat.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Dum eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuavitátis.

Pſalmus. Dóminus regnávit. cum cæt. 12. Ana. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adoleſcéntulæ dilexérunt te nimis. Ana. Jam hiems tránſiit, imber ábiit, & recéſſit: ſurge amíca mea, & veni. Ana. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meũ, allelúja. Ana. Iſta eſt ſpecióſa inter filias Jeruſalem.

Capitulum & Hymnus ut ſupra in Veſperis. lxx.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantùm.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius; ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum noſtrum.

Digitized by Google

Pro pluribus Martyribus tantum. Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine Deus noſter, ſanctárum mártyrum N. & N. palmas inceſſábili devotióne venerári: ut quas digna mente non poſſumus celebráre, humílibus ſaltem frequentémus obſéquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre. Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de beátæ N. feſtivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Ana. In odórem.

Pro Martyre tantùm.

Capit. Confitébor tibi. lxx.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capit. Mulíerem fortem. lxix.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próſperè procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non cõmovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Jam hiems tránſiit.

Pro Martyre tantùm.

Capitulum. Eccli. 51.

LIberáſti me ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus, præparátis ad eſcam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

Pro nec virgine, nec martyre.

Capitulum. Prov. 31. c

MAnum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui ſuæ à frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu ſuo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Iſta eſt ſpecióſa.

Pro Martyre tantùm.

Capitulum. Eccli. 51. b.

LAudábit uſque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis ſuſtinéntes te, & líberas eos de manu anguſtiæ, Dómine Deus noſter.

Pro nec Virgine, nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31.

MUltæ filiæ congregavérunt divítias: tu ſupergréſſa es univérſas. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Veſperas, Antiphona.

Dum eſſet Rex. & aliæ ut ſuprà in primis Veſperis. lxx.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Manum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem, & panem otióſa non comédit.

Si fuerint plures non virgines, idem fit Officium ut ſuprà.

Lectiones pro Martyre tantùm.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chryſóſtomi.

Serm. 67. de diverſis novi Teſtamenti locis. Lectio iv.

EGo máximè commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo, & ampléctor; atque omnes quidem, ſed tum præcípuè, cùm mulíerum certámina proponúntur. Quantò enim infírmius eſt vas, tantò major eſt grátia, tantò illuſtrius eſt trophæum, tantò inſígnior eſt victória, non ob imbecillitátem ſexus athletárum, ſed quòd per ea, quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Pro-

Digitized by Google

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, proſperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Per mulíerem vicit, per mulíeré ſuperátus eſt. Hoc illíus ántea telū erat: hoc illíus nunc cædis factum eſt inſtruméntum, hoc vas appáruit inſuperábile. Peccávit illa prior, & mórtua eſt: iſta mórtua eſt, ne peccáret. Illa tum fútilis promíſſi ſpe infláta Dei leges violávit: hęc vitam pręséntem contémpſit, ne fidem in ſuum benefactórem ejuráret. Quam igitur deínceps ſperáre póterunt excuſatiónem viri, ſi molles ſint, & ignávi: quàm verò véniam, cùm fórtiter ac viríliter ſe gerant mulíeres, cùm ádeò ſe generóſè ad certámina pietátis accíngant?

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

Fuit illi corpus imbecíllum, & obnóxius ſexus injúriæ: verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim eſt, nihil planè poténtius eſt eo, qui magno cum ſtúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum: ſed quamvis ignes, quamvis ferrū, quamvis béſtias, quamvis áliud quidvis minéntur hoſtes, ómnia nullo negótio contémnit; quod útique Beáta iſta étiam fecit.

℟. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipſa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

COMMUNE

Dedicationis Eccleſiæ.

Ad Veſperas, Antiphonæ.

Domum tuam Dómine. cum reliquis de Laudibus. lxxxii. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſalm. Lauda Jeruſalem. 108.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem ſanctam Jeruſalem novam deſcendéntem de cœlo à Deo, parátam ſicut ſponſam ornátam viro ſuo.

Hymnus.

Cœléſtis Urbs Jerúſalem,
Beáta pacis víſio,
Quæ celſa de vivéntibus
Saxis ad aſtra tólleris,
Sponſæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.
O ſorte nupta próſpera,
Dotáta Patris glória,
Reſpérſa Sponſi grátia
Regína formoſíſſima,
Chriſto jugáta Príncipi,
Cœli corúſca Cívitas.
Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óſtia:
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Chriſti pércitus
Torménta quiſquis ſúſtinet.
Scalpri ſalúbris ictibus,
Et tunſióne plúrima,
Fabri políta mállco
Hanc ſaxa molé cónſtruunt,
Aptíſque juncta néxibus
Locántur in faſtígio.
Decus Parénti débitum
Sit uſquequáque Altíſſimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, poteſtas, glória
Ætérna ſit per ſæcula. Amé.

℣. Hæc eſt domus Dómini firmiter ædificáta.
℟. Benè fundáta eſt ſupra firmam petram.

Ad Magnificat. Antiphona.

Sanctificávit Dóminus tabernáculum ſuum: quia hæc eſt domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo ſcriptum

prum eſt. Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipſo die Dedicat. Eccleſiæ, & per Oct. & quando [illegible] eſt Oratio, ob commemorationem Dedicat. alterius Eccleſiæ [illegible]

[illegible]

Deus, qui inviſibiliter ómnia contines, & tamē pro ſalúte géneris humáni ſigna tuæ potentiæ viſibiliter oſtendis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illúſtra, & concéde, ut omnes, qui huc deprecatúri cōvéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, conſolatiónis tuę benefícia conſequántur. Per Dñm.

[illegible] Dedicat. Eccleſiæ [illegible] Octavam [illegible]

[illegible]

Deus, qui nobis per ſíngulos annos hujus ſancti templi tui conſecratiónis réparas diem, & ſacris ſemper myſtériis repræſéntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, & præſta; ut quiſquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta ſe impetráſſe lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Domum Dei decet ſanctitúdo: * Sponſum ejus Chriſtum adorémus in ea. Pſal. Veníte, 1.

Hymnus. Cœléſtis. ut ſupra.

In primo Nocturno, Antiph.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles.

Pſalmus 23.

Domini eſt terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iſte vocábitur domus Dei. Pſalmus 45.

Deus noſter refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt Gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet

Digitized by Google

get arma: * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Ant. 2. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iſte vocábitur domus Dei. Ant. Ædificávit Móyſes altáre Dómino Deo.

Pſalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univérſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, cómóti ſunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in ſpíritu veheménti cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suſcépimus Deus miſericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítia plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus: * & diſtribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: * ipſe reget nos in ſæcula.

Ant. Ædificávit Móyſes altáre Dómino Deo. ℣. Domum tuá Dómine decet ſanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

De libro ſecúndo Paralipómenon. Lectio i. Cap. 7.

CUm compléſſet Sálomon fundens preces, ignis deſcéndit de cœlo, & devorávit holocáuſta & víctimas: & majéſtas Dómini implévit domum. Nec póterant ſacerdótes íngredi templum Dómini, eò quòd impléſſet majéſtas Dómini templum Dómini. Sed & omnes filii Iſrael vidébant deſcendéntem ignem, & glóriam Dómini ſuper domum: & corruéntes proni in terram ſuper paviméntum ſtratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in ſæculum miſericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóſtias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia: & dedicávit domum Dei rex, & univérſus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis reſonábat ſonus. ℣. Fundáta eſt domus Dómini ſupra vérticem móntium, & vénient ad eam omnes Gentes. Et in.

Lectio ii.

SAcerdótes autem ſtabant in officiis ſuis: & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus ſuas. Porrò Sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúſque Iſrael ſtabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Do-

Digitized by Google

Dómini: obtúlerat enim ibi holocáuſta & ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat ſuſtinére holocáuſta & ſacrifícia & ádipes. Fecit ergo Sálomon ſolemnitátem in témpore illo ſeptem diébus, & omnis Iſraël cum eo, eccléſia magna valdè, ab intróitu Emath uſque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eò quòd dedicáſſet altáre ſeptem diébus, & ſolemnitátem celebráſſet diébus ſeptem.

℟. Fundáta eſt domus Dómini ſupra verticem móntium, & exaltáta eſt ſuper omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, & dicent: Glória tibi Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos ſuos. Et vénient.

Lectio iii.

COmplevítque Sálomon domum Dómini, & domum regis, & ómnia, quæ diſpoſúerat in corde ſuo, ut fáceret in domo Dómini, & in domo ſua, & proſperátus eſt. Appáruit autem ei Dóminus nocte, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum iſtum mihi in domum ſacrifícii. Si cláuſero cœlum, & plúvia non flúxerit, & mandávero, & præcépero locúſtæ, ut dévoret terram, & míſero peſtiléntiam in pópulum meum: convérſus autem pópulus meus, ſuper quos invocátum eſt nomen meum deprecátus me fúerit, & exquiſíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis ſuis péſſimis: & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum, & ſanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, & aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco iſto oráverit. Elégi enim & ſanctificávi locum iſtum, ut ſit nomen meum ibi in ſempitérnum, & máneant óculi mei, & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic Dómine domum iſtam, quam ædificávi nómini tuo, veniéntium in loco iſto: * Exáudi preces in excélſo ſólio glóriæ tuæ.

℣. Dómine, ſi convérſus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad ſanctuárium tuum. Exáudi.

Glória Patri. Exáudi.

In ſecundo Nocturno. Ant.

Non eſt hìc áliud, niſi domus Dei, & porta cœli.

Pſalmus 83.

QUàm dilécta tabernácula tua Dómine virtútum! * concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invénit ſibi domum: * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua Dómine virtútū: * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in ſǽcula ſæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus eſt auxílium abs te: * aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymárum, in loco quem póſuit.

Etenim benedictiónem dabit legiſlátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noſter áſpice Deus: * & réſpice in fáciem Chriſti tui.

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.

Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia miſericórdiam & veritátem díligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: *

Dó-

Digitized by Google

Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

Ant. Non eſt hic áliud, niſi domus Dei, & porta cœli.

Ant. Vidit Jacob ſcalam, ſúmmitas ejus cœlos tangébat, & deſcendéntes Angelos, & dixit: Verè locus iſte ſanctus eſt. Pſalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea: * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum, & príncipum: * horum, quid fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Ant. Vidit Jacob ſcalam, ſúmmitas ejus cœlos tangébat, & deſcendéntes Angelos, & dixit: Verè locus iſte ſanctus eſt. Ant. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum déſuper. Pſalmus 87.

Dómine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi, & nocte coram te.

Intret in conſpéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta eſt malis ánima mea: * & vita mea inférno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum: * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in ſepúlchris, quorum non es memor ámplius: * & ipſi de manu tua repúlſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri: * in tenebróſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxíſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me: * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici ſuſcitábunt, & confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in ſepúlchro miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoſcéntur in ténebris mirabília tua: * & juſtítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam à me?

Pauper ſum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus ſum, & conturbátus.

In me tranſiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me ſicut aqua tota die: * circumdedérunt me ſimul.

Elongáſti à me amícum, & próximum: * & notos meos à miſéria.

Ant. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum déſuper. ℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Sermo S. P. N. Auguſtíni Epiſc.
Ser. 252. de Temp. Lectio iv.

Quotieſcúmque, fratres chariſſimi, altáris vel templi feſtivitátem cólimus, ſi fidéliter ac diligénter atténdimus, & ſanctè ac juſtè vívimus, quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis

bis

Digitized by Google

bis ſpiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus eſt ille qui dixit: Templum enim Dei ſanctum eſt, quod eſtis vos? & iterùm: Neſcítis quia córpora veſtra templum ſunt Spíritus ſancti, qui in vobis eſt? Et ideò, fratres chariſſimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póſſumus cum ipſíus adjutório laborémus, ne Dóminus noſter in templo ſuo, hoc eſt, in nobis ipſis invéniat, quod óculos ſuæ majeſtátis offéndat.

℟. Orántibus in loco iſto, *Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & oſténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco iſto.

℣. Qui regis Iſrael inténde, qui dedúcis velut ovem Joſeph, qui ſedes ſuper Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Sed habitáculum cordis noſtri evacuétur vítiis, & virtútibus repleátur: claudátur diábolo, & aperiátur Chriſto: & ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cœléſtis aperíre poſsímus. Sicut enim malis opéribus, quaſi quibúſdam ſeris, ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur: ita abſque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ideò, fratres chariſſimi, unuſquíſque conſíderet conſciéntiam ſuam, & quando ſe áliquo crímine vulnerátum eſſe cognóverit, priùs oratiónibus, jejúniis, vel eleemóſynis ſtúdeat mundáre conſciéntiam ſuam, & ſic Euchariſtiam præſúmat accípere.

℟. O quàm metuéndus eſt locus iſte! * Verè non eſt hic áliud, niſi domus Dei, & porta cœli. ℣. Hæc eſt domus Dómini firmiter ædificáta, benè fundáta eſt ſupra firmam petram. Verè non.

Lectio vi.

Si enim agnóſcens reátum ſuum, ipſe ſe à divíno altári ſubtráxerit, citò ad indulgéntiam divínæ miſericórdiæ pervéniet. Quia ſicut, qui ſe exáltat, humiliábitur: ita è contrário, qui ſe humíliat, exaltábitur. Qui enim, ſicut dixi, agnóſcens reátum ſuum, ipſe ſe humíliter ab altári Eccléſiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit; ab ætérno illo & cœléſti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Manè ſurgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum déſuper, votum vovit Dómino: * Verè locus iſte ſanctus eſt, & ego neſciébam.

℣. Cúmque evigiláſſet Jacob de ſomno, ait: Verè.

Glória Patri. Verè.

In tertio Nocturno. Antiphona.

Qui hábitat in adjutório Altíſſimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, & illi non additur in fine Allelúja, tunc principium Pſalmi eſt à ſecundo ℣. Dicet Dómino.

Pſalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suſcéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus ſperábo in eum.

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi: * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre noctúrno.

A ſagítta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrſu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: *

Digitized by Google

ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis: * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine ſpes mea: * altíſſimum poſuíſti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te: * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſilíſcum ambulábis: * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: * cum ipſo ſum in tribulatióne: erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * & oſténdam illi ſalutáre meum.

Ana. Qui hábitat in adjutório Altíſſimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Ana. Templum Dómini ſanctum eſt, Dei ſtructúra eſt, Dei ædificátio eſt.

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus: * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérſa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Antiphona. Templum Dómini ſanctum eſt, Dei ſtructúra eſt, Dei ædificátio eſt.

Antiphona. Benedícta glória Dómini, de loco ſancto ſuo, allelúja.

Pſalmus 98.

DOminus regnávit, iraſcántur pópuli: * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélſus ſuper omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile, & ſanctum eſt: * & honor regis judícium díligit.

Tu paráſti directiónes: * judícium & juſtítiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabéllum pedum ejus: * quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus: * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Digitized by Google

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Cuſtodiébant teſtimónia ejus: * & præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noſter tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuíſti eis, & ulcíſcens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus: * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.
Aña. Benedícta glória Dómini de loco ſancto ſuo, allelúja.
℣. Hæc eſt domus Dómini firmiter ædificáta. ℟. Benè fundáta eſt ſupra firmam petram.
Léctio S. Euangélii ſecúndum Lucam.
Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréſſus Jeſus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipſe dives. Et reliq.
Homilía S. Ambróſii Epíſcopi.
Lib. 8. in Lucæ prope fin.

ZAchæus ſtatúra puſíllus, hoc eſt, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte ſublímis, exíguus méritis, ſicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem ſui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácilè Jeſum videt: nemo poteſt Jeſum vidére conſtitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, aſcéndit in ſycómorum, vanitátem ſcilicet Judæórum veſtígio ſuo próterens, erráta quoque córrigens ſuperióris ætátis: & ídeò Jeſum in interióris domus recépit hoſpítio.
℟. Dómus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; & qui quærit, ínvenit: * Et pulſánti aperiétur.
℣. Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et.

Lectio viii.

ET benè aſcéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturáli excíſus oleáſtro, & contra natúram inſértus in bonam olívã, fructum poſſet legis afférre. Radix enim ſancta, etſi rami inútiles, quorum infructuóſam glóriam plebs Géntium fide reſurrectiónis, quaſi quadam córporis elevatióne tranſcéndit. Zachæus ergo in ſycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miſeratúrus expéctat, álterum manſiónis ſuæ claritáte nobílitat: álterum ſanatúrus intérrogat, apud álterum ſe non invitátus ínvitat. Sciébat enim úberem hoſpítii ſui eſſe mercédem. Sed tamen, etſi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.
℟. Lápides pretióſi omnes muri tui: * Et turres Jerúſalem gemmis ædificabúntur.
℣. Portæ Jerúſalem ex ſapphíro & ſmarágdo ædificabúntur, & ex lápide pretióſo omnis circúitus muri ejus. Et.
Glória Patri. Et. Lectio ix.

VErùm ne cæcum illum tamquam faſtidióſi páuperum citò reliquíſſe videámur, & tranſíſſe ad dívitem, expectémus eum, quia expectávit & Dóminus: interrogémus eum, quia interrogávit & Chriſtus. Nos interrogémus, quia neſcímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut ſciámus unde iſte curátus ſit: ille interrogávit, ut in uno plures diſcerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut credorémus, néminem niſi confiténtem poſſe ſalvári.
Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona,

DOmum tuam Dómine decet ſanctitúdo, in longitúdinem diérum.

Pſal-

Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. 12. Antiph. Domus mea, domus orationis vocabitur. Antiph. Hæc eſt domus Dómini firmiter ædificáta, benè fundáta eſt ſupra firmam petram. Antiph. Benè fundáta eſt domus Dómini ſupra firmam petram. Antiph. Lápides pretióſi omnes muri tui, & turres Jerúſalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem ſanctam Jerúſalem novam deſcendéntem de cœlo à Deo, parátam ſicut ſponſam ornátam viro ſuo.

Hymnus.

Alto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Filius,
Ceu monte deſéctus lapis,
Terras in imas décidens,
Domus ſupérnæ, & infimæ,
Utrúmque junxit ángulum.
Sed illa ſedes Cœlitum
Semper reſúltat láudibus,
Deumque Trinum & Unicum
Jugi canóre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.
Hæc templa, Rex Cœléſtium,
Imple benígno lúmine:
Huc ò rogátus ádveni,
Plebíſque vota ſúſcipe,
Et noſtra corda júgiter
Perfúnde cœli grátia.
Hic impetrent Fidélium
Voces precéſque ſúpplicum
Domus beátæ múnera,
Partíſque donis gáudeant:
Donec ſolúti córpore
Sedes beátas ímpleant.
Decus Paréntí débitum
Sit uſquequáque Altíſſimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéſtas, glória,
Ætérna ſit per ſæcula.
Amen.

℣. Hæc eſt domus Dómini firmiter ædificáta.
℟. Benè fundáta eſt ſupra firmam petram.

Ad Benedictus, Antiphona. Zachæe feſtinans deſcénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére: at ille feſtinans deſcéndit, & ſuſcépit illum gaudens in domum ſuam. Hódie huic dómui ſalus à Deo facta eſt, allelúja.

In ipſo die Dedicationis Eccleſiæ, & per Octavam, & quando varianda eſt Oratio ob concurſum Dedicationis alterius Eccleſiæ.

Oratio.

Deus, qui inviſibiliter ómnia cóntines, & tamen pro ſalúte géneris humáni ſigna tuæ poténtiæ viſibíliter oſténdis, templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illúſtra, & concéde: ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, conſolatiónis tuæ beneficia conſequántur. Per Dóminum.

In Anniverſario Dedicationis Eccleſiæ, & per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per ſingulos annos hujus ſancti templi tui conſecratiónis réparas diem, & ſacris ſemper myſtériis repræſéntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, & præſta; ut quiſquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta ſe impetráſſe lætétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Domus mea.

Capit. Vidi civitátem. ut ſup.
℟. br. Domum tuam Dómine, Decet ſanctitúdo. Domum.
℣. In longitúdiné diérum. Decet ſanctitúdo. Glória. Domũ.
℣. Locus iſte ſanctus eſt, in quo orat ſacérdos. ℟. Pro delictis, & peccátis pópuli.

Ad Sextam, Antiphona. Hæc eſt domus Dómini.

Capitulum. Apoc. 21.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis. Et

ipſi pópulus ejus erunt, & ipſe Deus cum eis erit eórũ Deus. ℟. breve. Locus iſte ſanctus eſt, * In quo orat Sacérdos. Locus iſte. ℣. Pro delíctis & peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus. ℣. Hæc eſt domus Dómini firmiter ædificáta. ℟. Benè fundáta eſt ſupra firmam petram.

Ad Nonam, Antiphona.

Lápides pretióſi.

Capitulum. Apoc. 21.

ET abſterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: & mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt. Et dixit, qui ſedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc eſt domus Dómini, *Fírmiter ædificáta. Hæc eſt. ℣. Benè fundáta eſt ſupra firmam petram. Fírmiter ædificáta. Glória Patri. Hæc eſt. ℣. Benè fundáta eſt domus Dómini. ℟. Supra firmam petrã.

In ſecundis Veſperis, Antiphonæ, Pſalmi, Capitulum, & Hymn. ut in i. Veſp. lxxv.

℣. Domum tuam Dómine decet ſanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quàm metuéndus eſt locus iſte! verè non eſt hic áliud, niſi domus Dei, & porta cœli.

SECUNDA DIE

infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ſecundo Nocturno.

Ex Tractátu S. P. N. Auguſtini Epíſcopi ſuper Pſalmos.

In Pſalm. 121. Lectio iv.

JErúſalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat iſta David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néſcio quam ergo civitátem dicit, quæ modò ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi, de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum ſpiritálem, id eſt, templum Dei ſanctum. Quid eſt, Lápides vivi coædificámini? Vivis, ſi credis: ſi autem credis, efficiéris templum Dei, quia dicit Apóſtolus Paulus: Templum enim Dei ſanctum eſt, quod eſtis vos.

℟. Orántibus. lxxx. Lectio v.

IPſa ergo modò cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in ſtructúram ſempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis ſunt: non cadant de mánibus artíficis, ut poſſint perfécti coædificári in ſtructúram templi. Eſt ergo iſta Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas: fundaméntum ipſius Chriſtus eſt. Dicit Apóſtolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo poteſt pónere, præter id quod póſitum eſt, quod eſt Chriſtus Jeſus.

℟. O quàm. lxxx. Lectio vi.

FUndaméntum quando pónitur in terra, déſuper ædificántur paríetes, & pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo póſitum eſt fundaméntũ. Si autem fundaméntum noſtrũ in cœlo eſt, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt iſtam ſtructúram, quam vidétis amplam ſurrexiſſe hujus Baſílicæ: & quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo poſuérunt. Quia verò ſpiritáliter ædificámur, fundaméntum noſtrum in ſummo póſitum eſt. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur: quia de ipſa Jerúſalem dictum eſt: Stantes erant pedes noſtri in átriis tuis Jerúſalem.

℟. Manè ſurgens. lxxx.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndum Lucam. Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréſſus Jeſus perambulábat Jéricho.

Et

Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipſe dives. Et réliqua.

De Homilía S. Ambróſii Epíſc.

Ex lib. 8. in Lucam in fine.

ET confeſtim, inquit, vidit, & ſequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, niſi ſequerétur Chriſtum, niſi Dóminum prædicáret, niſi ſæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere divites, qui vólumus, ſi fieri poteſt, ſanáre omnes: ne in caméli comparatióne præſtrícti, & in Zachæo citiùs quàm opórtuit, derelícti, juſtæ hábeant commotiónis offénsâ. ℟. Domus mea. lxxxii.

Lectio viii.

DIſcant divites, non in facultátibus crimen hærére, ſed in iis, qui uti néſciant facultátibus. Nam divitiæ ut impediménta improbis, ita bonis ſunt adjuménta virtútis. Dives certè Zachæus, & eléctus à Chriſto: ſed dimídium bonórum ſuórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude ſuſtúlerat, (álterum enim non ſat eſt, nec habet grátiam liberálitas, ſi injúria perſevérat, quia non ſpólia, ſed dona quærúntur) uberiórem mercédem quàm conferébat, accépit. ℟. Lápides pretióſi. lxxxii.

Lectio ix.

ET benè princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de ſe deſpéret, quando & iſte, cui cenſus ex fraude, ad ſalútem pervénit? Et ipſe, inquit, dives. Ut ſcias non omnes dívites, aváros. Quia ſtatúra puſillus erat. Quid ſibi vult, quòd nullíus altérius ſtatúram Scriptúra, niſi hujus expréſſit? Vide ne fortè malítia puſillus, aut adhuc puſillus fide. Nondum enim réddere promíſerat: nondum víderat Chriſtum: méritò adhuc puſíllus. Joánnes autem magnus, quia & Chriſtum vidit, & Spíritum ſicut colúmbam ſuper Chriſtum manéntem ſicut ipſe ait: Vidi Spíritum deſcendéntē ſicut colúmbam, & manéntem ſuper eum. Te Deum. 12.

TERTIA DIE

infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

Serm. 256. de Temp. Lectio iv.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio eſt domus oratiónis. Domus ergo noſtrárum oratiónum iſta, domus autem Dei nos ipſi. Si domus Dei nos ipſi, nos in hoc ſæculo ædificámur, ut in fine ſæculi dedicémur. Ædificium, imò ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hic fiébat, quando iſta ſurgébant; hoc fit modò, cùm congregántur credéntes in Chriſtum. Credéndo enim, quaſi de ſilvis & móntibus ligna & lápides præcidúntur: cùm verò catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum & opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, niſi quando charitáte compaginántur. ℟. Orántibus. lxxx.

Lectio v.

LIgna iſta, & lápides ſi non ſibi certo órdine cohærérent, ſi non ſe pacíficè innéctĕrent, ſi non ſe ínvicem, cohæréndo ſibi, quodámmodò amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides & ligna benè ſibi cohærére, ſecúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Chriſtus intráre, & in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat:

Digitized by Google

Mandátum novum do vobis: Ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in veſtra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini à veſtræ ruínæ vetuſtáte, vos ínvicem amáte. ℟. O quàm. lxxx.

Lectio vi.

Conſíderet ergo cháritas veſtra, ædificári adhuc iſtam domum toto, ſicut prædictum eſt, & promiſſum, orbe terrárum. Cùm enim ædificátur domus poſt captivitátem, ſicut habet álius Pſalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum, cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, cánticum novum: hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, niſi amórem novum? Cantáre amántis eſt. Vox hujus cantóris, fervor eſt ſancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus: ipſum amémus propter ipſum, & nos in ipſo, tamen propter ipſum.

℟. Manè ſurgens. lxxx.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangélii ſecúndum Lucam. Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréſſus Jeſus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipſe dives. Et réliqua.

De Homilía S. Ambróſii Epíſc. Ex lib. 8. in Luc. prope fin.

Quæ autem turba, niſi imperítæ cōfúſio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére ſapiéntiæ? ergo Zachæus quámdiu in turba eſt, non videt Chriſtum; ſupra turbam aſcéndit, & vidit: hoc eſt, plebis jam tranſgréſſus inſcítiam, méruit quem deſiderábat, aſpícere. Pulchrè autem áddidit, Quia illa parte erat tranſitúrus Dóminus: vel ubi ſycómorus, vel ubi creditúrus: ut & myſtérium ſerváret, & grátiam ſemináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos tranſíret ad Gentes. ℟. Domus mea. lxxxii. Lectio viii.

Vidit itaque Zachæum ſurſum. Jam enim ſublimitáte fidei inter fructus novórum óperum, velut fecúndæ altitúdine arbóris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, feſtivitátem admiſcére delectat. Zachæus in ſycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque compleátur illud: Arbor fici prodúxit groſſos ſuos.

℟. Lápides. lxxxii. Lectio ix.

Ad hoc enim Chriſtus advénit, ut ex lignis non poma, ſed hómines naſceréntur. Légimus álibi: Cùm eſſes ſub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael ſub árbore, hoc eſt, ſupra radícem, quia juſtus. Radix enim ſancta. Sub árbore tamen Nathánael, quia ſub lege. Zachæus ſupra árborem, quia ſupra legem. Ille Dómini occúltus defénſor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Chriſtum ex lege quærébat: iſte jam ſupra legem relinquébat ſuá, & Dóminum ſequebátur. Te Deum. 12.

QUARTA DIE
infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

De Sermóne S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Ex Serm. 258. de Tempore.

Lectio iv.

Attendite in Pſalmo dedicatiónis, quem modò cantávimus ex ruína ædificiórū. Conſcidiſti ſaccum meum: hoc pértinet ad ruínam? Quid ergo ad ædificium? Et accinxíſti

Digitized by Google

ſti me lætitia. Vox dedicatiónis: Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar. Quis eſt, qui lóquitur? In verbis ejus agnóſcite. Si expóno, obſcúrum eſt. Ergo verba ejus dicam, continuò agnoſcétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis eſt, qui dícere pótuit: Eruiſti Dómine ab ínferis ánimam meam? ℟. Orántibus. lxxx.

Lectio v.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta eſt, niſi de qua dictum eſt álio loco: Non derelínques ánimam meam in inferno? Propónitur dedicátio, & cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, & dícitur: Exaltábo te Dómine, quóniam ſuſcepíſti me: & non jucundáſti inimícos meos ſuper me. Atténdite Judæos inimícos, qui ſe putábant occidiſſe Chriſtum, viciſſe tamquam inimícum, perdidiſſe quaſi hóminem céteris ſimilem atque mortálem. ℟. O quàm. lxxx.

Lectio vi.

Reſurréxit tértia die, & ejus vox eſt: Exaltábo te Dómine, quóniam ſuſcepíſti me. Atténdite Apóſtolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundáſti inimícos meos ſuper me. Ipſi quidem in Chriſti morte jucundabántur; ſed in ejus reſurrectióne, aſcenſióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, & per Apoſtolórum conſtántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur & convertebántur: áliqui obdurabántur & confundebántur, nulli tamen jucundabántur. ℟. Manè ſurgens. lxxx.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréſſus Jeſus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipſe dives. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Lib. 27. Mor. c. 27. poſt med.

Si veráciter ſapiéntes eſſe, atque ipſam ſapiéntiam contemplári appétimus, ſtultos nos humíliter cognoſcámus. Relinquámus nóxiam ſapiéntiam, diſcámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe ſcriptum eſt: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat ſapiéntes. Hinc rurſum dícitur: Si quis vidétur inter vos ſápiens eſſe in hoc ſæculo, ſtultus fiat, ut ſit ſápiens. Hinc Euangélicæ hiſtóriæ verba teſtántur, quia Zachæus cùm vidére præ turba nihil poſſet, ſycómori árborem aſcéndit, ut tranſeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur. ℟. Domus mea. lxxxii.

Lectio viii.

Puſíllus ítaque Zachæus ſycómorum ſúbiit, & Dóminum vidit: quia qui mundi ſtultítiam humíliter éligunt, ipſi Dei ſapiéntiam ſubtíliter contemplántur. Puſillitátem namque noſtram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum ſæculárium tumúltus premit. Sed prudénter ſycómorum aſcéndimus, ſi próvidè eam, quæ divínitus præcípitur, ſtultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo ſtúltius, quàm amíſſa non quærere, poſséſſa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imò adjúnctis áliis patiéntiam præbére? ℟. Lápides. lxxxii.

Lectio ix.

Quaſi enim ſycómorum nos aſcéndere Dóminus præcípit, cùm dicit: Qui aufert

Digitized by Google

fert quæ tua ſunt, ne répetas. Et rurſum: Si quis te percúſſerit in déxteram maxíllam, præbe illi & álteram. Per ſycómorum Dóminus tránſiens cérnitur, quia per hanc ſapiéntem ſtultítiam, etſi necdum, ut eſt, ſólidè, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei ſapiéntia quaſi in tránſitu vidétur, quam vidére néqueunt qui ſibi ſapiéntes eſſe vidéntur: quia ad conſpiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum ſuárum turba deprehénſi, adhuc ſycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 12.

QUINTA DIE

infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

De Sermóne S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Modò, quando impléntur Eccléſiæ, putámus jucundári Judæos? Eccléſiæ ædificántur, dedicántur, impléntur: quómodo illi jucundántur? Non ſolùm non jucundántur, ſed étiam confundúntur, & implétur vox exultántis: Exaltábo te Dómine, quóniam ſuſcepíſti me: & non jucundáſti inimícos meos ſuper me. Non jucundáſti ſuper me: ſi mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Chriſtus: Conſcidíſti ſaccum meum, & accinxíſti me lætítia? Saccus ejus erat ſimilitúdo carnis peccáti. ℟. Orántibus. lxxx.

Lectio v.

Non tibi viléſcat, quòd ait, Saccum meum: ibi erat inclúſum prétium tuum. Conſcidíſti ſaccum meum. Eváſimus ad ſaccum iſtum. Conſcidíſti ſaccum meum. In paſſióne conſcíſſus eſt. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conſcidíſti ſaccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre, Conſcidíſti ſaccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit: ſed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos neſciéntes, unde redimeréntur ſciéntes, & confunderéntur negántes. Néſciunt enim quid boni nobis operáti ſunt malo ſuo. Suſpénſus eſt ſaccus, & quaſi lætátus eſt ímpius. Cónſcidit ſaccum lánceâ perſecútor, & fudit prétium noſtrum Redémptor.

℟. O quàm. lxxx. Lectio vi.

Cantet Chriſtus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéſcat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti ſunt, ſeipſos perdidérunt vénditor & emptor. Dicat ergo caput noſtrum, dicat pro córpore occíſo, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus. Conſcidíſti ſaccum meum, & accinxíſti me lætítia: id eſt, conſcidíſti mortalitátem meam, & accinxíſti me immortalitáte & incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, & nō compúngar? Quid eſt, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam perſecútor, ut non compúngar. Chriſtus enim ſurgens à mórtuis, jam non móritur, & mors illi ultrà non dominábitur. ℟. Manè ſurgens. lxxx.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangélii ſecúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréſſus Jeſus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipſe dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Lucæ 19.

Quæ impoſſibília ſunt apud hómines, poſſibília ſunt

ſunt apud Deum. Ecce enim camélus depóſita gibbi ſárcina per forámen acus tranſit, hoc eſt, dives & publicánus relícto ónere divitiárum, contémpto cenſu fraudum, angúſtam portam, arctámque viá, quæ ad vitam ducit, aſcéndit: qui mira devotióne fidei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, aſcénſu ſupplet árboris, atque ídeò juſtè, quamvis ipſe rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ ſuſceptiónis, quam deſiderábat, accépit.

℞. Domus mea. lxxxii.

Lectio viii.

MYſticè autem Zachæus, qui interpretátur juſtificátus, credéntem ex Géntibus pópulum ſignificat. Qui quantò curis ſæculáribus occupátior, tantò flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus eſt, ſed ſanctificátus, ſed juſtificátus in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & in Spíritu Dei noſtri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, ſed præ turba non póterat: quia grátiæ fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat: ſed inólita vitiórum conſuetúdo, ne ad votum perveníret, obſtíterat. ℞. Lápides. lxxxii.

Lectio ix.

EAdem namque turba nóxiæ conſuetúdinis, quæ ſuprà cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam ſuſpiciéntem publicánum, ne Jeſum vídeat, tardat. Sed ſicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit: ita puſillus necéſſe eſt turbæ nocéntis obſtáculum altióra peténdo tranſcéndat, terréna relinquat, árborem crucis aſcéndat. Sycómorus namque (quæ eſt arbor fóliis moro símilis, ſed altitúdine præſtans, unde & à Latínis celſa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 12.

SEXTA DIE

infra Octavam.

In primo Noct. legantur Lectiones de Script. occurr.

In ſecundo Nocturno.

De Sermóne S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Ex Ser. 256 de Temp. Lect. iv.

ERgo, dum novam conſtructiónem ſanctæ hujus Eccléſiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus à nobis debéri & Deo noſtro máximam laudem, & ſanctitáti veſtræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne ſermónem. Tunc autem ſermo noſter cóngruus erit, ſi in ſe áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum veſtrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quòd hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, ſpirituáliter fiat in méntibus: & quod hic perféctum cérnimus in lapídibus, & lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus veſtris.

℞. Orántibus. lxxx. Lectio v.

PRincipáliter ergo grátias ágamus Dómino Deo noſtro, à quo eſt omne datum óptimum, & omne donum perféctum: & ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad conſtruéndam iſtam domum oratiónis, fidélium ſuórum viſitávit ánimum, excitávit afféctum, ſurrogávit auxílium, inſpirávit necdum volèntibus, ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus, ut fácerent; ac per hoc Deus, qui operátur in ſuis & velle & perficere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipſe cœpit, ipſe perfécit.

℞. O quàm. lxxx.

Digitized by Google

Lectio vi.

ET quia ópera bona in conſpéctu ſuo numquam eſſe permíttit inánia, fidélibus ſuis, quibus operántibus præbuit virtútis ſuæ favórem, tribuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agéndæ ſunt grátiæ Deo noſtro. Hanc enim Eccléſiam, quam fecit nómini ſuo cónſtrui, fecit étiam ſanctórum Mártyrum relíquiis ámpliùs honorári.

℟. Manè ſurgens. lxxx.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangélii ſecúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréſſus Jeſus perambulábat Jérícho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipſe dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Luc. 19.

ET cùm veniſſet ad locum, ſuſpíciens Jeſus vidit illum. Perámbulans Jérícho Salvátor venit ad locum, ubi præcúrrens Zachæus ſycómorum conſcénderat: quia miſſis per mundum ſui verbi præcónibus, in quibus ipſe nimírum & loquebátur & ibat: venit ad pópulum natiónum, qui paſſiónis ejus fide jam ſublímis exiſtens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suſpíciens vidit illum, quia per grátiam fídei à terrénis cupiditátibus elevátum, turbíſque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere, vel amáre eſt. Unde eſt illud: Oculi Dómini ſuper juſtos. Nam & nos quæ amámus, vidére; ab his quæ execrámur, intúitum feſtinámus avértere.

℟. Domus mea. lxxxii.

Lectio viii.

VIdit ergo Jeſus vidéntem ſe, quia elégit eligéntem ſe, & amávit amántem. Hunc ſanè órdinem proficiéndi, hoc eſt, per fidem Domínicæ Incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quaſi per ſycómorum Jeſu fáciem ſpeculándi Doctor egrégius oſténdit, cùm ait: Non enim judicávi ſcire me áliquid inter vos, niſi Chriſtum Jeſum, & hunc crucifíxum. Itémque áliis exprobrans: Facti eſtis, inquit, quibus lacte opus ſit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ diſpenſatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majeſtátis appéllans.

℟. Lápides pretióſi. lxxxii.

Lectio ix.

ET dixit ad eum: Zachæe, feſtínans deſcénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et feſtínans deſcéndit, & excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Phariſæórum, hoc eſt, in Judæórum ſynagóga docébat: ſed quia non baptizátum ante prándium, ſábbato curántem, publicános & peccatóres recipiéntem, contra avarítiam diſputántem, & cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertæſus eórum facínora diſcéſſit & aufúgit, dicens: Relinquétur vobis domus veſtra deſerta. Hódie autem in domo puſílli Zachæi opórtet illum mánere, hoc eſt, novæ lucis grátia coruſcánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéſcere.

Te Deum laudámus. 12.

SEPTIMA DIE,

infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chryſóſtomi.

Ex Homil. 33. in c. 9. Matth.

Lectio iv.

COmmúnis ómnium domus eſt Eccléſia, in quam vo-

Digitized by Google

vobis priùs ingréſſis nos intrámus, diſcipulórum formam retinéntes: ideóque commúniter ómnibus ſtatim atque ingréſſi fuérimus, ut illis datam legem ſequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur ſocórdia tórpeat: nemo ſæculáribus rebus ſuſpénſum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicándum ſacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótiùs malim in domum alicújus veſtrùm ingréſſus deſtitui, quàm hic prædicans non audiri. Hoc mihi moléſtius eſſet, quàm illud; quandóquidem magis própria hæc eſt, quàm illa. ℟. Orántibus. lxxx. Lectio v.

Nam hic magnæ illæ noſtræ opes poſitæ ſunt, hìc ſpes noſtra omnis. Quid enim hoc loco non magnum eſt & admirándum? Nam hæc menſa longè pretióſior eſt, atque jucúndior: & lucérna hæc quàm illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, à morbis liberáti ſunt. Arca étiam hæc multò mélior, magíſque neceſſária. Non enim veſtes, ſed misericórdiam inclúſam cóntinet: quamvis pauci ſint qui eam poſsídeant. Hic & léctulus eſt valdè illo præſtántior: divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto ſuávior eſt. ℟. O quàm. lxxx.

Lectio vi.

Et quidem ſi concórdia perfécte ſervarétur à nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non eſſe durum, teſtántur illa tria míllia, & quinque míllia hóminum, quibus & domus una, & menſa una, & ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, & ánima una. Sed quia longè ab illórum virtúte abſumus, & per domos disjúncti ſumus, ſaltem quando huc convenímus, id omni ſtúdio faciámus. Nam etſi in áliis rebus páuperes & inopes ſumus, hoc loco ſaltem cùm huc ad vos intrámus, cum charitáte nos ſuſcípite: cúmque, Pax vobis, dico: Et cum ſpíritu tuo, non voce ſolùm, ſed ánimo quoque reſpondéte. ℟. Manè ſurgens. lxxx.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréſſus Jeſus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipſe dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Paulò poſt prædicta.

Et cùm vidérent omnes, murmurábant, dicéntes quòd ad hóminem peccatórem divertíſſet. Manifeſtum eſt, Judæos ſemper Géntium odíſſe ſalútem. Scriptum eſt enim: Sequénti verò ſábbato penè univérſa civitas convénit audire verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi repléti ſunt zelo, & contradicébant iis quæ à Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérſus Apoſtolórum príncipem diſceptábant, dicéntes: Quare introíſti ad viros præpútium habéntes, & manducáſti cum illis? ℟. Domus. lxxxii. Lectio viii.

Stans autem Zachæus dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum Dómine do paupéribus: & ſi quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipſe Zachæus ſtans, id eſt, in ea quam cœperat, fidei veritáte perſíſtens, non ſolùm ſe ex peccatóre convérſum, ſed étiam inter perféctos pro-

Digitized by Google

probat eſſe converſátum. Diſtractábant, ferebánt, erigébant, & deponébant: in ipſis inſtitutiónibus, quæ jubénte Dómino conſcriptæ ſunt per Móyſen, in lege Dómini reperítur. ℟. Orántibus. lxxx.

Lectio v.

Quáliter ergo David regum piíſſimus amplificáverit cultum Dei, & templum Dómino ædificáre volúerit, ſed propter multum ſánguinem quem effúderat, prohíbitus eſt, & ipſe collégerat expénſas: Sálomon quoque filius ejus, idípſum quod ipſe fácere optáverat, jubénte & auxiliánte Deo perfécit, & templum cum altári, & réliqua ad divínum cultum peragéndum conſecrávit: in libro Regum légitur: Fecit ergo Sálomon in témpore illo feſtivitátem célebrem, & omnis Iſraël cum eo, multitúdo magna ab introïtu Emath uſque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo noſtro ſeptem diébus, & ſeptem diébus, ideſt, quatuórdecim diébus, & in die octáva dimíſit pópulos. ℟. O quàm. lxxx.

De Conſecr. diſt. 1. cap. 17.

Lectio vi.

Solemnitátes dedicatiónum Eccleſiárum, & ſacerdótum, per ſíngulos annos ſolémniter ſunt celebrándę, ipſo Dómino exémplum dante, qui ad feſtum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem feſtivitátem celebratúrus venit, ſicut ſcriptum eſt: Facta ſunt Encænia in Jeroſólymis, & hiems erat, & ambulábat Jeſus in templo in pórticu Salomónis. Quòd autem octo diébus Encænia ſint celebránda, in libro Regum perácta dedicatióne templi, reperiétis. ℟. Manè ſurgens. lxxx.

cénte enim Dómino: Si vis perféctus eſſe, vade, vende ómnia quæ habes, & da paupéribus: quiſquis ante converſiónem innocénter vixit, ómnia convérſus poteſt dare paupéribus. ℟. Lápides pretióſi. lxxxii.

Lectio ix.

At qui áliqua fraude ſúſtulit, primò hæc juxta legem réddere, deínde quod ſibi remánſerit, debet dare paupéribus. Ac ſic & ipſe, quia ſibi nil rétinet, ómnia ſua diſpérgit, dat paupéribus, juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi. Et hæc eſt ſápiens illa ſtultítia, quam de ſycómoro publicámus, quaſi fructum vitæ légerat: rapta vidélicet réddere, própria relínquere, viſibília contémnere, pro inviſibílibus étiam mori deſideráre, ſeipſum abnegáre, & ejus, qui necdum videátur, Dómini veſtígia ſequi concupíſcere.

Te Deum laudámus. 12.

IN OCTAVA

Dedicationis Eccleſiæ,

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones ii. Nocturni.

Ex Epiſtola prima S. Felicis Papæ quarti.

De Conſecr. diſt. 1. cap. 2.

Lectio iv.

Tabernáculum Móyſen, Dómino præcipiénte, feciſſe & ſacráſſe, cum menſa & altári ejus, & céteris vaſis & utenſílibus ad divínum cultum expléndum, légimus: & non ſolùm divínis précibus ea ſacráſſe, ſed étiam ſancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perliniſſe nóvimus. Quáliter autem hæc facta ſint, & quómodo ipſa ſacra nō álii quàm ſacerdótes ſacra unctióne delibúti, Dominóque cum véſtibus ſanctis ſacráti, & Levítæ

Digitized by Google

IN COMMEMORATIONE SS. CORPORIS CHRISTI.

SEMIDUPLEX.

OFficium recitandum omnibus quintis Feriis, non impeditis Feſto duplici, aut alio impedimento, juxta Rubricas generales, in hoc Officio Ordinis. Omnia autem dicuntur ſicut in Feſto. Lectiones primi Nocturni ſemper leguntur de Scriptura occurrente: ſed Lectiones ſecundi & tertii Nocturni, ut infra diverſis menſibus aſſignantur. In quoque autem Completorio, & per Horas dicitur, **Jeſu, tibi ſit glória.**

Ad Veſperas, ad Matutinum, & reliquas Horas, omnia ſicut in feſto Corporis Christi 128. excepto i. Reſp. & Lectionibus ii. & iii. Nocturni, quæ ponuntur ut infra.

℟. i. **Melchiſedech Rex Salem, próferens panem & vinum, erat enim ſacérdos Dei altíſſimi, benedixit Abrahæ, & ait: * Benedíctus Abraham Deo excélſo, qui creávit cœlum & terram. ℣. Et benedíctus Deus excélſus, quo protegénte hoſtes in mánibus tuis ſunt. Benedíctus.**

℟. ii. Unigénitus Dei filius.

MENSE MAJO, ET JUNIO.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Hilarii Epiſcopi.

Lib. 8. de Trinit. poſt initium.

Lectio iv.

NOn eſt humáno aut ſæculi ſenſu in Dei rebus loquéndum. Quæ ſcripta ſunt, legámus: & quæ legérimus, intelligámus; & tunc perfectæ fidei officio fungémur. De naturáli enim in nobis Chriſti veritáte quæ dícimus, niſi ab eo diſcimus, ſtultè atque ímpiè dícimus. Ipſe enim ait: Caro mea verè eſt eſca, & ſanguis meus verè eſt potus. Qui edit carnem meam, & bibit ſánguinem meum, in me manet, & ego in eo. De veritáte carnis & ſánguinis non relíctus eſt ambigéndi locus.

℟. Cœnántibus illis. 134.

Lectio v.

NUnc enim & ipſius Dómini profeſſióne, & fide noſtra verè caro eſt, & verè ſanguis eſt. Et hæc accépta atque hauſta id efficiunt, ut & nos in Chriſto, & Chriſtus in nobis ſit. An ne hoc véritas non eſt? Contíngat planè his verum non eſſe, qui Chriſtum Jeſum verum eſſe Deum negant. Eſt ergo in nobis ipſe per carnem, & ſumus in eo, dum ſecum hoc quod nos ſumus, in Deo eſt. Quod autem in eo per ſacraméntum communicátæ carnis & ſánguinis ſimus, ipſe teſtátur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis, quóniam ego vivo, & vos vivétis: quóniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. ℟. Accépit Jeſus. 134.

Lectio vi.

QUòd autem in nobis naturális hæc únitas ſit, ipſe ita teſtátus eſt: Qui edit carnem meam, & bibit ſánguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit, niſi in quo ipſe fúerit: ejus tantùm in ſe aſſúmptam habens carnem, qui ſuam ſúmpſerit. Perfectæ autem hujus unitátis ſacraméntum ſupériùs jam docúerat, dicens: Sicut me miſit vivens Pater, & ego vivo propter Patrem; & qui mandúcat meam carnem, & ipſe vivet propter me. Vivit ergo per Patrem: & quo modo per Patrem

Digitized by Google

vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus.

℟. Ego ſum panis. 134.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f

IN illo témpore: Dixit Jeſus turbis Judæórum: Caro mea, verè eſt cibus: & ſanguis meus, verè eſt potus. Et réliqua.

De Homilía S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

Tract. 27. in Joann. ante med.

DIximus, fratres, hoc Dóminum commendáſſe in manducatióne carnis ſuæ, & potatióne ſánguinis ſui, ut in illo maneámus, & ipſe in nobis. Manémus autem in illo, cùm ſumus membra ejus: manet autem ipſe in nobis, cùm ſumus templum ejus. Ut autem ſimus membra ejus, ūnitas nos compáginat: ut compáginet únitas, quæ facit niſi cháritas? Et cháritas Dei unde? Apóſtolum intérroga. Cháritas, inquit, Dei diffúſa eſt in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum, qui datus eſt nobis.

℟. Qui mandúcat meam. 136.

Lectio viii.

ERgo ſpíritus eſt qui vivíficat: ſpíritus enim facit viva membra: nec viva membra ſpíritus facit, niſi quæ in córpore quod végetat ipſe ſpíritus, invénerit. Nam ſpíritus qui eſt in te, ò homo, quo conſtas ut homo ſis, numquid vivíficat membrum quod ſeparátum invénerit à carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivíficat niſi membra quæ ſunt in carne tua: unum ſi tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, qui a unitáti córporis tui non copulátur.

℟. Miſit me. 136.

Lectio ix.

HÆc dicúntur ut amémus unitátem, & timeámus ſeparatiónem. Nihil enim ſic debet formidáre Chriſtiánus, quàm ſeparári à córpore Chriſti. Si enim ſeparátur à córpore Chriſti, non eſt membrum ejus: ſi non eſt membrum ejus, non vegetátur ſpíritu ejus. Quiſquis autem, inquit Apóſtolus, ſpíritum Chriſti non habet, hic non eſt ejus. Spíritus ergo eſt qui vivíficat, caro autem non prodeſt quidquam. Verba quæ ego locútus ſum vobis, ſpíritus & vita ſunt. Quid eſt, ſpíritus & vita ſunt? Spirituáliter intelligénda ſunt. Intellexíſti ſpirituáliter? Spíritus & vita ſunt. Intellexíſti carnáliter? Etiam ſic illa ſpíritus & vita ſunt, ſed tibi non ſunt.

T e Deum laudámus. 12.

MENSE JULIO, ET AUGUSTO.

In ſecundo Nocturno.

Ex Epíſtola S. Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

Lib. 2. epiſt. 3. ad Cæcilium, poſt initium. Lectio iv.

APud Iſaíam Spíritus ſanctus de Dómini Paſſióne teſtátur, dicens: Quare rubicúnda ſunt veſtiménta tua, & induménta tua velut à calcatióne torculáris pleni & perculcáti? Numquid rubicúnda veſtiménta aqua poteſt fácere? Aut in torculári aqua eſt, quæ pédibus calcátur, vel prælo exprímitur? Vini útique méntio eſt, & ideò pónitur ut Dómini ſanguis vino intelligátur. Et quod in cálice Domínico pòſteà manifeſtátum eſt, Prophétis annuntiántibus prædicátur.

℟. Cœnántibus illis. 134.

Lectio v.

TOrculáris quoque calcátio & preſſúra taxátur: quia quómodo ad potándum vinum veníri non poteſt, niſi botrus calcétur antè & premátur; ſic nec nos ſánguinem Chriſti poſſémus bíbere, niſi

Chri-

Digitized by Google

Chriſtus calcátus priùs fuiſſet & preſſus, & cálicem prior biberet, quem credéntibus propináret. Et álibi idem Iſaias: Si ſitíerint, inquit, per desérta addúcet illis aquam, de petra prodúcet illis. Findétur petra, & fluet aqua, & bibet plebs mea. Quod in Euangélio adimplétur, quando Chriſtus qui eſt petra, finditur ictu lánceæ in paſſióne. Qui & ádmonens clamat & dicit: Si quis ſitit, véniat & bibat. ℟. Accépit Jeſus. 134.

Lectio vi.

Calicem etenim ſub die Paſſiónis accípiens, benedíxit, & dedit diſcípulis ſuis, dicens: Bíbite ex hoc omnes: Hic eſt enim ſanguis novi teſtaménti, qui pro multis effundétur in remiſſiónem peccatórum. Dico vobis: non bibam ámodò ex iſta creatúra vitis uſque in diem illum, quo vobíſcum bibam novum vinum in regno Patris mei. Qua in parte invenímus cálicem mixtum fuiſſe quem Dóminus óbtulit: & vinum fuiſſe, quod ſánguinem ſuum dixit. Unde appáret, ſánguinem Chriſti non offerri, ſi deſit vinum cálici: nec ſacrificium Domínicum legítima ſanctificatióne celebrári, niſi oblátio & ſacrificium noſtrum reſpónderit paſſióni. ℟. Ego ſum panis. 134.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f

In illo témpore: Dixit Jeſus turbis Judæórum: Caro mea, verè eſt cibus: & ſanguis meus, verè eſt potus. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtini Epiſcopi.

Tract. 26. in Joann. poſt med.

Nolo, inquit Apóſtolus, vos ignoráre fratres, quia patres noſtri omnes ſub nube fuérunt, & omnes mare tranſiérunt, & omnes per Móyſen baptizáti ſunt in nube, & in mari, & omnes eámdem eſcam ſpiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eámdem. Nam corporálem álteram, quia illi manna, nos áliud: ſpiritálem verò, quam nos. Sed patres noſtri, non patres illórum, quibus nos ſimiles ſumus, non quibus illi ſimiles fuérunt. Et adjúngit: Et omnes eúmdem potum ſpiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, ſed ſpécie viſibili, quod tamen hoc idem ſignificáret virtúte ſpiritáli. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de ſpiritáli ſequénte petra: petra autem erat Chriſtus. Inde panis, inde potus. Petra Chriſtus in ſigno, verus Chriſtus in verbo, & in carne. Et quómodo bibérunt? Percúſſa eſt petra de virga bis. Gémina percúſſio, duo ligna crucis ſignificat. ℟. Qui mandúcat. 136.

Lectio viii.

Norunt fidéles corpus Chriſti, ſi corpus Chriſti non négligant eſſe. Fiant corpus Chriſti, ſi volunt vívere de Spíritu Chriſti. De Spíritu Chriſti non vivit, niſi corpus Chriſti. Intellígite fratres mei quid díxerim. Homo es, & ſpíritum habes, & corpus habes. Spíritum dico quæ ánima vocátur, qua conſtas quòd homo es: conſtas enim ex ánima & córpore. Habes enim ſpíritum inviſíbilem, corpus viſibile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex ſpíritu tuo? Reſpóndet omnis qui vivit. Qui autem hoc non poteſt reſpondére, néſcio ſi vivit. Quid reſpóndet omnis qui vivit? Corpus útique meum vivit de ſpíritu meo. Vis ergo & tu vívere de Spíritu Chriſti? In córpore eſto Chriſti. ℟. Miſit me. 136.

Digitized by Google

Lectio ix.

NUmquid enim corpus meum vivit de ſpíritu tuo? Meũ vivit de ſpíritu meo, & tuum de ſpíritu tuo. Nõ poteſt vívere corpus Chriſti niſi de Spíritu Chriſti. Inde eſt quòd expónens nobis Apóſtolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi ſumus. O ſacraméntum pietátis, ò ſignum unitátis, ò vínculum charitátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur ut vivificétur. Non abhórreat à compáge membrórum, non ſit putre membrum quod reſecári mereátur, non ſit diſtórtum de quo erubeſcátur. Sit pulchrũ, ſit aptum, ſit ſanum: hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póſteà regnet in cœlo.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE SEPTEMBRI, ET OCTOBRI.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chryſóſtomi.

Serm. 61. ad populum Antioch. initio. Lectio iv.

NEceſſárium eſt, dilectíſſimi, myſteriórum díſcere miráculum, quodnam ſit, & quare ſit datum, & quæ ejus rei utílitas. Unum corpus efficimur: membra, inquit, ex carne ejus, & ex óſſibus ejus: ſequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut ítaque non tantùm per charitátem hoc fiámus, verùm étiam ipſa re, in illam miſceámur carnem: hoc namque per eſcam efficitur, quam largitus eſt nobis, volens oſténdere deſidérium quod erga nos habet. Proptéreà ſemetípſum nobis immíſcuit, & corpus ſuum in nos contemperávit, ut unum quid ſimus tamquam corpus cápiti coaptátum: ardénter enim amántium hoc eſt.

℞. Cœnántibus. 134.

Lectio v.

TAmquam leónes ígitur ignem ſpirántes ab illa menſa recedámus, facti diábolo terríbiles, & caput noſtrum mente revolvéntes, & charitátem quam erga nos oſténdit. Nam paréntes quidem áliis ſæpè filios tradunt aléndos: ego autem, inquit, non ita, ſed cárnibus meis alo, & meípſum vobis appóno, vos omnes generóſos eſſe volés, & ſpem bonam de futúris vobis præbens: quippe qui vobis hìc meípſum trádidi, multò magis id in futúro fáciã. Vólui frater veſter fieri, carni propter vos & sánguini communicávi: vobis vicíſſim ipſam carnem & sánguinem, per quæ cognátus veſter factus ſum, trado.

℞. Accépit Jeſus. 134.

Lectio vi.

ATtendámus ítaque nobis ipſis, dilectíſſimi, tálibus fruéntes bonis: & cùm áliquid turpe dícere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujúſmodi vítio, conſiderémus quibus facti ſumus digni, talíſque cogitátio nobis irrationabílium mótuum ſit corréctio. Quotquot ígitur hujus partícipes córporis efficimur, quotquot sánguinem deguſtámus; cogitémus, quòd illum ſurſum ſedéntem, qui ab Angelis adorátur incorruptíbili vicínus virtúti, hunc deguſtámus. Hei mihi, quot ad ſalútem nobis viæ! Nos corpus ſuum effécit: nobis ſuum communicávit corpus: & horum nos nihil à malis avértit.

℞. Ego ſum panis vitæ. 134.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jeſus turbis Judæórum: Caro mea, verè eſt cibus: & ſanguis meus, verè eſt potus. Et réliqua.

De

Digitized by Google

De Homilía S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

Tract. 26. in Ioann. circa medium.

NOn ſicut manducavérunt Patres veſtri manna, & mórtui ſunt. Quare manducavérunt, & mórtui ſunt? Quia quod vidébant, credébant: quod non vidébant, non intelligébant. Ideò patres veſtri, quia símiles eſtis illórum. Nam quantum pértinet, fratres mei, ad mortem iſtam viſíbilem & corporálem, numquid nos non mórimur, qui manducámus panem de cœlo deſcendéntem? Sic ſunt mórtui & illi, quemádmodum & nos ſumus moritúri: quantum áttinet, ut dixi, ad mortem hujus córporis viſíbilem atque carnálem. ℟. Qui mandúcat. 136.

Lectio viii.

QUantum autem pértinet ad illam mortem, de qua terret Dóminus, qua mórtui ſunt patres iſtórum: manducávit manna & Móyſes, manducávit manna & Aaron, manducávit manna & Phínees, manducavérunt ibi multi, qui Dómino placuérunt, & mórtui non ſunt. Quare? Quia viſíbilem cibum ſpirituáliter intellexérunt, ſpirituáliter eſuriérunt, ſpirituáliter guſtavérunt, ut ſpirituáliter ſatiaréntur. Nam & nos hódie accípimus viſíbilem cibum: ſed áliud eſt ſacraméntum, áliud virtus ſacraménti.

℟. Miſit me. 136.

Lectio ix.

QUàm multi de altári accípiunt, & moriúntur, & accipiéndo moriúntur! Unde dicit Apóſtolus: Judícium ſibi mandúcat & bibit. Nónne buccélla Domínica venénum fuit Judæ? Et tamen accépit. Et cùm accépit, in eum inimícus intrávit: non quia malum accépit, ſed quia bonum malè malus accépit. Vidéte ergo fratres, panem cœléſtem ſpirituáliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etſi ſunt quotidiána, vel non ſint mortífera. Antequam ad altáre accedátis, atténdite quod dicátis: Dimítte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris. Si dimíttis, dimittétur tibi: ſecúrus accéde, panis eſt, non venénum.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE NOVEMBRI.

In ſecundo Nocturno

Sermo S. Thomæ Epiſcopi.

Cóc. 1. in die SS. Corporis Chriſti circa med. Lectio iv.

QUid dúlcius, quid pretióſius, quid púrius iſto cibo? Qui non de terra eſt, ſed de cœlo venit: non hóminum ópere, ſed Spíritus ſancti virtúte in ſacro Vírginis úterò formátus, omnem habet ſapórem, omnem cóntinet ſuavitátem. In eo ómnium virtútum & chariſmatum plenitúdo eſt. Si quis éſurit, accédat ad illum, & omnem in eo repériet ſatietátem. Si peccátor eſt, accédat, & invéniet indulgéntiam: ſi juſtus, invéniet grátiam: ſi ægrótus, invéniet medicínam: ſi mórtuus, invéniet vitam: ſi mœſtus, invéniet lætítiam: ſi famélicus, invéniet abundántiam.

℟. Cœnántibus. 134.

Lectio v.

OCéanus eſt gratiárum imménſus: vas ſuum quiſque uſque ad ſummū répleat: ſive magnum, ſive parvum ſit, Océanus non minúitur. Sed ſi jam jugum Pharaónis excúſſit, ſi liber ab Ægypto peccáti ſervitútem eváſit: non enim captivórum & ſervórum, ſed liberórum & filiórum eſt iſte panis. Non étiam eſt cívium in pátria regnántium, ſed viatórum in deſérto peregrinántiū. Qui jam cœléſtis pátriæ frúctibus ſaginátur, hoc Sacramen-

mentáli non índiget aliménto: ex ádipe enim fruménti ſine córtice illa cívitas ſatiátur.

℟. Accépit. 134. Lectio vi.

Quis hódie cœléſtis edúlii dulcédinem ſentit? Quis in hoc cibo præſéntiam Majeſtátis agnóſcit? an putas quia guſtátus Dóminus nullam áfferat ſuméntibus ſuavitátem? occultátur quandóque, fáteor, propter fidem: ut non huic experiéntiæ noſtra credúlitas innitátur: ſed frequéntiùs hoc noſtra évenit tepiditáte, quóniam Ægypti farínula guſtus inféctus cœléſtem non pércipit alimóniam. Sic enim à pópulo illo sápidus ille cibus guſtátus non eſt, donec Ægypti farínula pénitus conſumerétur.

℟. Ego ſum panis vitæ. 134.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f

In illo témpore: Dixit Jeſus turbis Judæórum: Caro mea, verè eſt cibus: & ſanguis meus, verè eſt potus. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. ante altare, ad Infantes, de Sacram. tom. 1. fu... enti.

Iſta, fratres, ídeò dicuntur Sacraménta, quia in eis áliud vidétur, áliud intellígitur. Quod vidétur, ſpéciem habet corporálem; quod intellígitur, fructum habet ſpirituálem. Corpus ergo Chriſti ſi vis intellígere, Apóſtolum audi dicéntem fidélibus: Vos eſtis corpus Chriſti & membra. Si ergo vos eſtis corpus Chriſti & membra, myſtérium veſtrum in menſa Dómini repóſitū eſt, myſtérium veſtrum accepíſtis. Ad id quod eſtis, Amen reſpondétis, & reſpondéndo ſubſcríbitis. Audis enim corpus Chriſti, & reſpóndes, Amen. Eſto membrum córporis Chriſti ut verum ſit Amen.

℟. Qui mandúcat meam. 136.

Lectio viii.

Quare ergo in pane? Nihil hic de noſtro afferámus, ipſum Apóſtolum audiámus, qui cùm de iſto Sacraménto loquerétur, ait: Unus panis, unum corpus multi ſumus. Intellígite, & gaudéte: únitas, véritas, pietas, cháritas, unus panis, unum corpus multi ſumus. Recólite quia panis non fit de uno grano, ſed de multis. Quando exorcizabámini, quaſi molebámini. Quando baptizáti eſtis, quaſi conſperſi eſtis. Quando Spíritus ſancti ignem accepíſtis, quaſi cocti eſtis. Eſtóte quod vidétis, & accípite quod eſtis.

℟. Miſit me. 136.

Lectio ix.

Hoc Apóſtolus de pane dixit: Jam de cálice quid intelligerémus, étiam non dictum ſatis oſténdit. Sicut enim ut ſit ſpécies viſíbilis panis, multa grana in unum conſpergúntur, tamquam illud fiat, quod de fidélibus ait Scriptúra ſancta: Erat illis ánima una, & cor unum in Deum; ſic & de vino. Fratres recólite, unde ſit vinum. Grana multa pendent ad botrum, ſed liquor granórum in unitátem confúnditur: ita & Dóminus Chriſtus nos ſignificávit, nos ad ſe pertinére vóluit, myſtérium pacis & unitátis noſtræ in ſua menſa conſecrávit. Qui accépit myſtérium unitátis, & non tenet vínculum pacis, non myſtérium áccipit pro ſe, ſed teſtimónium contra ſe.

Te Deum laudámus. 12.

IN COMMEMORATIONE CONCEPTIONIS B. M. VIRGINIS.

SEMIDUPLEX.

OFficium recitandum omnibus diebus Sabbati per annum, non impeditis Officio novem Lectionum, juxta Rubricas generales in hoc Officio Ordinis.

Omnia recitabuntur ut infrà: Lectiones primi Nocturni ſemper erunt de Scriptura occurrente: Lectiones verò ſecundi & tertii Nocturni, ut infrà ſtatutis menſibus diſpoſitæ.

Ad Veſperas, Antiphona.

COncéptio glorióſæ. cum reliquis de Laudibus. c. Pſalmi, Capitulum, & Hymn. ut in Officio parvo. cxlv.

℣. Concéptio recólitur ſanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illúſtrat Eccléſias.

Ad Magnificat, Antiphona.

Glorióſæ vírginis Maríæ conceptiónem digníſſimam recolámus, quæ & genitrícis dignitátem obtínuit, & virginálem pudicítiam non amíſit.

Oratio.

FAmulis tuis, quæſumus Dómine, cœléſtis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit ſalútis exórdium, pia Conceptiónis ejus commemorátio, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

C onceptiónem vírginis Maríę recolámus: * Chriſtum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Pſalm. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus, Antiphonæ, Pſalmi, & ℣. Nocturnorum, ut in eodem Officio parvo. cxlviii.

In primo Nocturno.

℟. i. Concépta eſt beáta virgo María ex progénie David: * Per quam ſalus mundi credéntibus appáruit, cujus vita glorióſa lucem dedit ſæculo.

℣. Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio recolámus. Per quam ſalus.

℟. ii. Beatíſſimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíſſimè recolámus; * Ut ipſa pro nobis intercédat ad Dóminum Jeſum Chriſtum. ℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis devotíſſimè recolámus. Ut ipſa.

℟. iii. Glorióſę vírginis Maríæ Conceptióne digníſſimâ recolámus: * Cujus Dóminus humilitátem reſpéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. ℣. Beatíſſimæ vírginis Maríę Conceptiónem devotíſſimè recolámus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In ſecundo Nocturno.

℟. iv. Concéptio glorióſæ vírginis Maríę ex sémine Abrahę, ortę de tribu Juda, clara ex ſtirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illúſtrat Eccléſias.

℣. Concépta eſt beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

℟. v. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus, * Ut ipſa pro nobis intercédat ad Dóminum Jeſum Chriſtum. ℣. Corde & ánimo Chriſto canámus glóriam in hac ſacrâ commemoratióne præcélſæ genitrícis Dei Maríæ. Ut.

℟. vi. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérſo mundo: * Ex te enim ortus eſt ſol juſtítiæ, Chriſtus Deus noſter: * Qui ſolvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam ſempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te.

Glória Patri. Qui.

In

In tertio Nocturno.

℟. vii. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. ℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

℟. viii. Felix namque es ſacra virgo María, & omni laude digníſſima: * Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, * Chriſtus Deus noſter.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: ſéntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam Conceptiónem. Quia ex te. Glória Patri. Chriſtus.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Concéptio glorióſæ vírginis Maríę ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex ſtirpe David. Pſal. Dóminus regnávit. cum reliq. 12.

Aña. Concéptio recólitur ſanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illúſtrat Eccléſias. Aña Regáli ex progénie María exórta refúlget: cujus précibus nos adjuvári mente & ſpíritu devotíſſimè póſcimus. Aña. Corde & ánimo Chriſto canámus glóriam, in hac pia commemoratióne prę-célſæ genitrícis Dei Maríæ. Aña. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus, ut ipſa pro nobis intercédat ad Dóminum Jeſum Chriſtum.

Capitulum & Hymnus ut in Officio parvo. clvi. ℣. Concéptio recólitur ſanctæ Maríæ vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illúſtrat Eccléſias.

Ad Benedictus, Antiphona.

Conceptiónem perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ devotíſſimè recolámus, qua celſitúdo throni proceſſit, allelúja.

Oratio. Fámulis tuis. ut ſuprà.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona.

Concéptio recólitur.

Capitulum. Ab inítio.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próſperè procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non cōmovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Regáli ex progénie.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et ſic Sion firmáta ſum, & in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jeruſalem poteſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hęréditas illíus, & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu ſuo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Cum jucunditáte.

Capitulum. Eccli. 24. b

In platéis ſicut cinnamómum & bálſamum aromatizans odórem dedi: quaſi myrrha elécta dedi ſuavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

In ſecundis Veſper. omnia ut in primis.

A Capitulo de Dominica cum commem. Conceptionis, Aña. Concéptio tua, Dei génitrix virgo gáudium annuntiávit univérſo mundo: ex te enim ortus eſt ſol juſtítiæ, Chriſtus Deus

Deus noſter: qui ſolvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam ſempitérnam. ℣. Concéptio recólitur.

Orátio. Fámulis. ut ſuprà.

MENSE MAJO, ET JUNIO.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 12. & 13. de Temp.

Lectio iv.

Veritas de terra orta eſt, & juſtítia de cęlo proſpéxit. Nam cùm ille de terra ortus eſt, hoc eſt, de carne natus eſt, qui de cęlo venit, & ſuper omnes eſt: proculdúbiò cùm aſcéndit ad Patrem, étiam juſtitia de cœlo proſpéxit. Hanc enim juſtitiam verbis ſuis ipſe commèndat, in promittèndo Spíritum ſanctum. Ipſe, inquit, árguet mundum de peccáto, & de juſtítia, & de judício. De peccáto quidem, quia non credidérunt in me: de juſtitia verò, quia ad Patrem vado, & jam non vidébitis me. Hæc eſt vera juſtítia quæ de cœlo proſpéxit. A ſummo enim cœlo egréſſio ejus, & occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus.

℟. Concéptio glorióſæ. xcix.

Lectio v.

Ne verò quiſquam contémneret veritátem, quia de terra orta eſt, cùm ſicut ſponſus procéſſit de thálamo ſuo, id eſt, de útero virginàli: & tamen propter ſimilitúdinem carnis peccáti nihil ámpliùs Chriſtum quàm hóminem créderet, cùm dictum eſſet: Tamquam ſponſus procédens de thálamo ſuo, exultávit ut gigas ad curréndam viam: contínnò ſubjúnctum eſt, à ſummo cœlo egréſſio ejus. Grande nobis myſtérium divína majéſtas in Adæ figúra præmíſit. Sicut enim Deus noſter cùm primum Adam fácere vellet, non ex conjunctióne viri ac mulíeris hóminem ut eſſet effécit; ſed accípiens terram, inde hóminem divína quadam arte formávit: ita ſine viri conjunctióne Deum in virginàli alvo incorporári diſpensávit.

℟. Cum jucunditáte. xcix.

Lectio vi.

Ergo ſi tunc lícuit hóminem ſine hómine naſci, cur non lícuit hóminem ſine hómine per Maríam vírginem procreári? Quóniam ſicut Adam ex terra vírgine figurátus eſt: ita & Chriſtus ex Vírgine natus agnóſcitur. Ibi tunc flatus Dei de terra vivum hóminem ſúrgere fecit ad vitam: hic mundum Spíritus ſanctus de María vírgine Chriſtum hóminem figurávit, in quo Deus ad reparatiónem hóminis habitáret. Adam enim ibi tunc náſcitur; hic renovátur, & reſuſcitátur in Chriſto. Fuit ſimilis reparátio, quómodo fuit & hóminis creátio. Dénique ſicut tunc in alvo terræ Salvátor Adæ membra compóſuit: ſic étiam tunc in Vírginis alvo Chriſtus ſua membra compóſuit.

℟. Concéptio tua. xcix.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abraham. Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Anſélmi Epíſcopi.

In c. 1. Matth. ſuo init. Conc. 3. de Nativit.

Benè cóngruit Novum Teſtaméntum Véteri, quia illud íncipit à generatióne primi hóminis, & creatióne mundi: iſtud ſímiliter à generatióne ſecúndi hóminis, & reſtauratióne mundi. Illud vocátur Généſis; iſtud Liber generatiónis. Illud agit de præcéptis, ſed imperfèctis; iſtud verò

verò de inſtitutiónibus, ſed perfectis. Illud de Sacerdótio & hóſtiis, ſed figuratívis: iſtud de quodam Sacerdótio, ſcílicet vero, & de quadam hóſtia perfécta céteras compléntе. Illud agit de introductióne in terram promiſſiónis: & iſtud de introductióne noſtræ captivitátis in cœlum. Ideò inquit Matthæus: Liber generatiónis Jeſu Chriſti.

℟. Beátam me dicent. c.

Lectio viii.

SEd áliis generatiónibus enarrátis, ait: Chriſti autem generátio ſic erat. Quaſi díceret: Céteræ generatiónes ſunt ex concupiſcéntia carnis: ſed generátio Chriſti fuit divérſa ab illis, quæ fuit tantùm de Spíritu ſancto. Ideò non dixit, Joſeph génuit Chriſtum, quamvis & Pater ejus nominétur ſecúndùm adoptiónem: ſed, Jacob génuit Joſeph virum Maríæ, de qua natus eſt Chriſtus: & ponit in eódem gradu Joſeph & Maríam. Cùm enim ſecúndùm Hebræórum conſuetúdinem non ſóleat fieri computátio genealogíæ per mulíeres, ponit Joſeph, qui dúxerat Maríam lege cognatiónis: & ita per Joſeph probátur Maríam eſſe de génere David: quod áliis locis ſatis probári poteſt. ℟. Felix namque. c.

Lectio ix.

NOtándum eſt autem quòd álio modo natus eſt Chriſtus de María, álio modo de Spíritu ſancto. Cùm enim dícitur, De María natus eſt; de ſubſtántia ejus intelligéndum eſt: cùm autem de Spíritu ſancto natus eſſe dícitur, quaſi ex poteſtáte Spíritus ſancti natívitas illa fuiſſe intellígitur. Ideò dícitur natus eſſe ex poteſtáte Spíritus ſancti, quia Spíritus ſanctus Matrem ab omni peccáto mundávit. Locum étiam præparávit, in quo divínitas incarnarétur. T e Deū, 12.

MENSE JULIO, ET AUGUSTO.

In ſecondo Nocturno.

Ex libro S. Epiphánii Epíſcopi advérſus hæreſes.

Lectio iv.

BEáta mater Dei María per Hevam ſignificátur, quæ per ænígma accépit, ut mater vivéntium vocétur. Illa étenim mater vivéntium vocáta eſt, étiam poſtquam audívit, Terra es, & in terram revertéris, poſt tranſgreſſiónem. Et mirum eſt, quòd poſt tranſgreſſiónem hoc magnum cognómen hábuit. Et quod quidem pértinet ad rem ſenſíbilem, ab illa Heva omnis hóminum generátio dedúcta eſt in terra: hìc autem verè à María hæc vita mundo génita eſt, ut vivéntem gígneret, & fieret María mater vivéntium: per ænígma ígitur María Mater vivéntium appelláta eſt.

℟. Concéptio. xcix.

Lectio v.

HEvæ datum eſt operíre corpus ſenſíbile propter nuditátem ſenſíbilem: Maríæ verò datum eſt à Deo, ut páreret nobis Agnum & ovem, & ex glória ipſíus Agni & ovis fieret nobis velut à véllere in ſapiéntia per virtútem ipſíus induméntum incorruptibilitátis. Heva étiam mortis cauſa facta eſt homínibus: per ipſam enim mors ingréſſa eſt in mundum: María verò cauſa vitæ, per quam génita eſt nobis vita, & per hanc Fílius Dei advénit in mundum: & ubi abundávit peccátum, ibi ſuperabundávit & grátia: & unde illáta eſt mors, illinc procéſſit & vita, ut vita pro morte fieret; & qui per mulíerem nobis vita factus eſt, mortem ex mulíere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cùm adhuc eſſet virgo, per inobediéntiam tranſgréſſa eſt: è contrário per Vír-

ginem

Digitized by Google

ginem obediéntia grátiæ facta eſt, annunciáto advéntu in carne de cœlo, & vita ætérna.

℟. Cum jucunditáte. xcix.

Lectio vi.

De María accípitur, (líceat mihi hoc dícere) quod ſcriptum eſt de Eccléſia: Relínquet homo patrem ſuũ, & matrem ſuam, & adhærébit uxóri ſuæ: & erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóſtolus dicit: Myſtérium hoc magnum eſt, ego autem dico in Chriſto, & Eccléſia. Et vide Scripturárum accurátam dicéndi proprietátem, quòd de Adam quidem dixit, formávit: de Heva verò non formátam eſſe, ſed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de coſtis ejus, & ædificávit ipſi in uxórem. Quo oſténdat, Dóminum quidem de María efformáſſe ſibi ipſi corpus, ab ipſa verò coſta ædificátam eſſe Eccléſiam, in eo quòd punctum & apértum eſt ipſius latus, & myſtéria ſánguinis, & aquæ prétia redemptiónis facta ſunt.

℟. Concéptio tua. xcix.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abraham. Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 2. in Matth. poſt init.

Audítu quidem mirábile eſt, quòd ineffábilis Deus, & qui nec ſermónibus explicári poteſt, nec cogitatiónibus comprehéndi. Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, & fieri ex muliere dignátus eſt, & habére progenitóres David & Abraham: & quid dico David, & Abraham? Etiam illas, quod magis ſtupéndum eſt, fœminas, quas paulò ante memorávi. Hæc igitur áudiens mente consúrge, nihilque húmile ſuſpicéris, ſed pótiùs propter hoc ipſum máximè mirare, quia cùm verus & diléctus Filius ſit ſempitérni Dei, étiam Fílius David eſſe dignátus eſt, modò ut te filium fáceret Dei: ſervum patrem habére dignátus eſt, ut tibi ſervo Patrem fáceret ipſum Deum.

℟. Beátam me dicent. c.

Lectio viii.

Vides ab ipſo ſtatim princípio, quàm læta ſint hæc núntia. Quòd ſi ámbigis de his, quæ ad tuum ſpectant honórem, ab iis, quæ illſus ſunt, étiam tua diſce crédere. Quantum enim cónſequi poteſt humána rátio, multò eſt difficíliùs Deum hóminem fieri, quàm hóminem Dei Fílium conſecrári. Cùm ergo audíeris, quia Filius Dei, Fílius ſit & David & Abrahæ; dubitáre jam déſine, quòd & tu, qui filius es Adæ, futúrus ſis Filius Dei. Non enim ſemetípſum ita humiliáſſet, niſi nos eſſet exaltatúrus. Natus eſt enim ſecúndùm carnem, ut tu naſcerére ſpíritu: natus eſt ex mulíere, ut tu deſineres filius eſſe mulieris.

℟. Felix namque. c.

Lectio ix.

Proptéreà duplex facta generátio eſt, hæc ſcílicet noſtræ ſímilis, illa noſtram eminénter excédens. Quòd enim natus ex fémina eſt, & nobis cómpetit: quod verò nõ ex ſánguine, neque ex voluntáte carnis aut viri, ſed ex Spíritu ſancto, áliam nobis ſublimiórem futurámque, & ſpíritu conſequéndam generatiónem promíttit. Sed ália quoque ómnia ex ſimili diverſitáte conſtábant. Nam & baptíſma profécto tale ſuſcépit, quod habéret quidẽ áliquid véteris, ha-

habéret & novi : quòd enim baptizátus eſt à Prophéta, expréſſit vetus ; quòd autem deſcéndit Spíritus , adumbrávit novum . ℟. Te Deum . 12.

MENSE SEPTEMBRI, ET OCTOBRI.

In ſecundo Nocturno.

Ex Epíſtola S. Ambróſii Epíſcopi ad Siricium Papam.

Epiſt. 81. al. 7. Lectio iv.

DE via perverſitátis prodúntur dícere: Virgo concépit, ſed non virgo generávit . Pótuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre , cùm ſemper concéptus præcédat , partus ſequátur ? Sed ſi doctrínis non créditur ſacerdótum , credátur oráculis Chriſti, credátur mónitis Angelórum dicéntium : Quia non eſt impoſsíbile Deo omne verbum . Credátur Symbolo Apoſtolórum , quod Eccléſia Romána intemerátum ſemper cuſtódit & ſervat . Audívit María vocem Angeli , & quæ antè díxerat : Quómodo fiet iſtud? non de fide generatiónis intérrogans , reſpóndit póſteà: Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi ſecúndùm verbum tuum .

℟. Concéptio glorióſæ : xcix.

Ex libro S. Hierónymi Presbyteri advérſus Joviniánum.

De Apol. ad Pammachium pro lib. adverſus Jovin. in fin. Lectio v.

CHriſtus virgo , mater vírginis noſtri virgo perpétua, mater & virgo. Jeſus enim clauſis ingréſſus eſt óſtiis: & in ſepúlchro ejus, quod novum & in petra duríſſima fúerat excíſum, nec ánteà quis, nec póſteà póſitus eſt. Hortus conclúſus , fons ſignátus , de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel, qui írrigat torréntem, vel fúnium , vel ſpinárum; fúnium peccatórum, quibus antè alligabámur ; ſpinárum , quæ ſuffócant seméntem patrisfamílias. Hæc eſt porta Orientális , ut ait Ezéchiel, ſemper clauſa, & lúcida, opériens in ſe, vel ex ſe próferens ſancta ſanctórum : per quam ſol juſtitiæ , & Póntifex noſter ſecúndùm órdinem Melchíſedech ingréditur & egréditur.

℟. Cum jucunditáte . xcix.

Ex libro ſancti Irenæi Epíſcopi, & mártyris advérſus hæreſes.

Lib. 5. cap. 19. Lectio vi.

IN ſua própria veniénte Dómino , & ſua própria eum bajulánte conditióne , quæ bajulátur ab ipſo, & recapitulatiónem ejus, quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam, quæ in ligno eſt, obediéntiam faciénte, & ſeductióne illa ſolúta , qua ſedúcta eſt malè illa, quæ jam viro deſtináta erat virgo Heva : per veritátem euangelizáta eſt benè ab Angelo jam ſub viro virgo María . Quemádmodum enim illa per angélicum ſermónem ſedúcta eſt , ut effúgeret Deum , prævaricáta verbum ejus : ita & hæc per Angélicum ſermónem euangelizáta eſt , ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et ſicut illa ſedúcta eſt, ut effúgeret Deum; ſic hæc ſuáſa eſt obedíre Deo, ut vírginis Hevæ virgo María fieret advocáta . Et quemádmodum adſtríctum eſt morte genus humánum per vírginem, ſolvátur per Vírginem ; æqua lance diſpóſita virginális inobediéntia , per virginálem obediéntiam .

℟. Concéptio tua . xcix.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jeſu Chriſti filii David , filii Abraham . Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De

Digitized by Google

De Homilîa S. Joánnis Chryſóſtomi.

CUjus verò rei grátia librum ipſum generatiónis Chriſti vocat, ubi non ſola útique generátio, ſed tota prorſus ipſius myſtérii diſpensátio continétur? quia totíus ſcilicet diſpenſatiónis caput, radix, atque princípium ómnium nobis in hoc conſíſtit bonórum. Ut enim Móyſes librum cœli appellávit ac terræ, cùm certè non de cœlo ſolùm, terráque loquerétur, ſed de cunctis, quæ inter ipſa ſubsíſtunt: ita étiam Evangeliſta ab ipſo ómnium fonte, & cápite bonórum librum vocávit.

℟. Beátam me dicent. c.

Lectio viii.

QUa verò de cauſa non eum antè filium Abrahæ, & póſteà filium David nuncupávit? Non, ſicut opinántur áliqui, ab inferióribus volens ad ſuperióra conſcéndere: cæterùm feciſſet, quod fecit & Lucas; nunc autem è contrário facit. Cur ergo commemorávit priórem David? Quia ipſe proculdúbiò in ómnium verſabátur ore, ob inſigne honóris & glóriæ, ob ipſíus quoque témporis ſpátia junctióra. Et ſi enim utrique promíſerat Deus, ſed tamen illud quaſi antíquum reticebátur, hoc verò quaſi novum & recens ab ómnibus celebrabátur.

℟. Felix namque. c.

Lectio ix.

IPſi namque Judæi dicunt: Nónne ex sémine David, & Béthlehem caſtéllo, unde erat David, venit Chriſtus? Nemo ígitur illum filium Abrahæ, ſed omnes filium David nominábant; qui étiam honorabilióres quoſque de ſanctitáte Reges, qui poſt David fuiſſe referúntur, ab illo omnes vocábant. Nec ipſi ſolùm, verùm étiam Deus. Nam & Ezéchiel, & álii Prophétæ dicunt, David ſurrectúrum eſſe eis, atque ventúrum: non de illo útique mórtuo jam loquéntes; ſed de iis, qui illíus virtútem erant imitatúri. Proptéreà ígitur à notióre ínterim, & celebratióre persóna ſumit exórdium: & tum demum ad antiquiórem recúrrit paréntem. Te Deum. 12.

MENSE NOVEMBRI, ET DECEMBRI.

In ſecundo Nocturno.

De Expoſitióne S. Gregórii Papæ in libros Regum.

In 1 Regum 1. Lectio iv.

FUit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Poteſt hujus montis nómine beatíſſima ſemper virgo María, Dei génitrix, deſignári. Mons quippe fuit, quæ omnem electæ creatúræ altitúdinem, electiónis ſuæ dignitáte tranſcéndit. An non mons ſublímis María, quæ ut ad Conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem ſupra omnes Angelórum Choros, uſque ad sólium Deitátis eréxit. Hujus enim montis præcellentíſſimam dignitátem Iſaías vaticínans, ait: Erit in noviſſimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Maríæ ſupra omnes Sanctos refúlſit.

℟. Concéptio. xcix.

Ex Epíſtola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augúſtam.

Epiſt. [illegible]

Lectio v.

SAcraméntum reconciliatiónis noſtræ ante témpora ætérna diſpóſitum, nullæ implébant figúræ: quia nondum ſupervénerat Spíritus ſanctus in Vírginem, nec virtus Altíſſimi obumbráverat ei, ut & intra intemeráta víſcera ædificánte ſibi ſapiéntia domum, Verbum caro fíeret: &

Digitized by Google

& forma Dei, ac forma ſervi in unam conveniénte perſónam, Creátor témporum naſcerétur in témpore, & per quem facta ſunt ómnia, ipſe inter ómnia gignerétur. Niſi enim novus homo, factus in ſimilitúdinem carnis peccáti, noſtram ſuſciperet vetuſtátem, & conſubſtantiális Patri, conſubſtantiális eſſe dignarétur & Matri, naturámque ſibi noſtram ſolus à peccáto liber uníret, ſub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

℟. Cum jucunditáte. xcix.

De Expoſitióne ſancti Baſilii Epíſcopi in Iſaiam Prophétam.

In cap. .. poſt initium.

Lectio vi.

Accéſſi, inquit, ad prophetíſſam, & in útero accépit & péperit Fílium. Quòd María Prophetíſſa fúerit, ad quam próximè accéſſit Iſaías per prænotiónem ſpíritus, nemo contradíxerit, qui ſit memor verbórum Maríæ, quæ Prophético afflâta ſpíritu elocúta eſt. Quid enim ait: Magníficat ánima mea Dóminum, & exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo; quia reſpéxit humilitátem ancíllæ ſuæ; ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quòd ſi ánimum accommodáveris univérſis ejus verbis, non útique contentiósè negáveris eam fuiſſe Prophetíſſam quòd Dómini Spíritus in eam ſupervénerit, & virtus Altíſſimi obumbráverit ei.

℟. Concéptio tua. xcix.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abraham. Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía S. Joánnis Chryſóſtomi.

Duo ſunt, quæ páriunt quæſtiónem. Unum, quæ cauſa ſit, ut in generatiónum catálogo virgo ſileátur: álterum verò, qua ratióne Joſeph memorétur, cui certè nihil cum Chriſti generatióne eſt commúne. Vidétur enim & unum abundáre, & álterum deéſſe. Quid ergo dicémus? Quòd útique primùm illud necéſſe fúerat memorári, quemádmodum ex David Virgo deſcénderit. Unde hoc ítaque diſcémus? Audi ad Gábriel loquéntem Dóminum: Vade ad Vírginem deſponsátam viro, cui nomen Joſeph, ex domo & família David. Quid vis audíre maniféſtius, cùm ex domo & família David illam Vírginem eſſe cognóſcas?

℟. Beátam me dicent. c.

Lectio viii.

Non erat mos apud Hebræos, generatiónum catálogum per féminas téxere. Ut ergo & morem cuſtodíret, (ne in ipſo ſtatim princípio viderétur antíqua deſtrúere,) & nobis Vírginem cértiùs indicáret; paréntes ejus réticens atque majóres, de Joſeph generatióne non tácuit; ſive enim hæc feciſſet in Vírgine, novitátis non effugíſſet invídiam; ſive Joſeph reticuíſſet, non agnoſcerémus, ex qua tribu Virgo ſubſíſteret. Ut ergo & nos diſcernerémus, quæ eſſet María, vel unde, & conſuetúdo legis permanéret immóbilis, generatiónum catálogum uſque ad ſponſum ejus perdúxit, ac de domo illum David eſſe monſtrávit.

℟. Felix namque. c.

Lectio ix.

Hoc enim declaráto, illud quoque páriter oſténdit, quòd ſcílicet inde eſſet & Virgo; quia útique nequáquam juſtus iſte paterétur uxórem ſibi

Digitized by Google

ſibi aliùnde, quàm unde lex præcipiébat, eligere. Póſſumus verò áliam quoque & altiórem quidem proférre ratiónem, ob quam paréntes Vírginis prætermiſſi ſunt: ſed quæ ea eſt? Nóluit Euangeliſta, recénti adhuc témpore novi illius, admirandique partus, Judæis eſſe maniféſtum, quòd Chriſtus natus fuiſſet ex Vírgine. Neque próprius noſter hic ſermo eſt, ſed à nobis de Patrum atque inſígnium virórum traditióne ſuſcéptus.

Te Deum laudámus. 12.

IN COMMEMORATIONE S.P.N. AUGUSTINI.

SEMIDUPLEX.

Officium recitandum ſemel in Hebdomada, die non impedita Duplici, vel Semiduplici feſto, juxta Rubricas generales Ordinis. Omnia recitabuntur de Communi Conf. Pontif. **xxxvi.** præter ea quæ infrà ſunt aſſignanda. In Adventu autem & Quadrageſima Officium de hujuſmodi commemoratione fiat tantùm ſemel in Menſe, prima die non impedita.

In utriſque Veſperis, & ad Matutinum, Hymnus.

Te Laude lingua, glorióſum
Necte ſertum láudibus:
Vox canóra texe carmen
Spléndidum præcóniis:
Et Parénti gratus hæres
Plaudat omnis Fílius.

Viva morum diſciplína,
Æquitátis sémita:
Aſſequéndæ ſanctitátis
Lex perénnis ómnibus;
Inſtruéndis ritè ludis
Doctor unus ſúfficit.

Africána gloriátur
Tanto Erémus íncola:
Hic honórem dignitáti
Infulátus ádjicit;
Tot ſequácibus gregárim
Unus hic Vexíllifer.

Vivus index Trinitátis,
Búccina Orbis áurea:
Nemo ſcit quod ipſe neſcis:
Tu Magíſter ómnibus:
Nominíſque ſemper ingens
Chriſtiáni glória.

Tu ſtudéndi, tu ſciéndi
Eſto norma tútior:
Charitátis inter ignes
Nos in unum dírige:
Æſtuánſque redde noſtris
Cor magíſtrum córdibus.

Simus ipſi Trinitátis
Víctimæ Myſtério:
Serviámus obſequéntes
Númini ſanctíſſimo;
Ut perénnibus beáti
Perfruámur gáudiis. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Auguſtíne.

℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Ad Magnificat in utriſque Veſperis, Antiph. Sancte Pater Auguſtíne, tu dulcédo páuperum: tu pius conſolátor filiórum, ora pro nobis.

Oratio.

Concéde nobis, quæſumus omnípotens Deus, ſancti Patris noſtri Auguſtíni devóta commemoratióne gaudére, cujus patrocínio ſalvári, te auxiliánte confidimus. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Hymn. Te laude lingua. ut in Veſperis. cætera ut in Communi Confeſſoris Pontificis. **xxxvii.**

AD LAUDES,

Hymnus.

Coeli ſidus amábile,
Virtútum viridárium,
Tu Sol ſole micántior,
Et lux luce niténtior.

Tu legis Sálomon novæ,
Vivæ fons ſapiéntiæ:
Prodes plus fidei únicus,
Omnis quàm nocet hæreſis.

Tu vitæ colis Arborem,
Quæ fert poma ſciéntiæ:
Chriſti ſánguine cónſitam
Tu ſudóribus írrigas.

 O lin-

lingua, ô cálamus Dei!
Noſtris imprime córdibus,
Index in tábulis tuis
Quidquid Spíritus éxarat.
Natos æmula Vírginis
Lactent úbera Mónicæ:
Et Chriſti æmula filios
Patris vúlnera nútriant.
Laus & glória Númini
Trino ſemper & único,
Quod regnum ſuper ómnia
Immutábile póſſidet. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Auguſtíne.
℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Ad Benedictus, Antiphona.

O Lumen Eccléſiæ, beáte Pater Auguſtíne, nóbilis proſápiæ, Doctor legis divínæ, Eremitárum Pater & Fundátor: pro nobis apud Deum eſto pius advocátus.

Oratio. Concéde, ut ſuprà.

Lectiones i. Nocturni ſemper erunt de Scriptura occurrente, & ſi fuerint Quatuor Tempora, recitentur Lectiones ſequentes.

In primo Nocturno.

De libro Eccleſiaſtici.

Lectio i. Cap. 39.

SApiéntiam ómnium antiquórum exquíret ſápiens, & in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conſervábit, & in verſútias parabolárum ſimul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, & in abſcónditis parabolárum converſábitur. In médio magnatórum miniſtrábit, & in conſpéctu præſidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránſiet: bona enim & mala in homínibus tentábit.

℟. Euge ſerve bone. xlvii.

Lectio ii.

COr ſuum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conſpéctu Altíſſimi deprecábitur. Apériet os ſuum in oratióne, & pro delíctis ſuis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, ſpíritu intelligéntiæ replébit illum: & ipſe tamquam imbres mittet elóquia ſapiéntiæ ſuæ, & in oratióne confitébitur Dómino, & ipſe díriget conſílium ejus, & diſciplínam, & in abſcónditis ſuis conſiliábitur.

℟. Ecce ſacérdos. xlvii.

Lectio iii.

IPſe palam fáciet diſciplínam doctrínæ ſuæ, & in lege teſtaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi ſapiéntiam ejus, & uſque in ſæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábũt Gentes, & laudem ejus enuntiábit Eccléſia.

℟. Jurávit Dóminus. xlviii.

Lectiones ii. & iii. Nocturni, prout intrà ſingulis menſibus diſtribuuntur.

MENSE MAJO.

In ſecundo Nocturno.

De Epiſtola S. Próſperi Epiſc. De gratia & lib. arb. ad Ruf. c. 3. & 18. Lectio iv.

HAs autem verſútias, quibus ſe filii tenebrárum in ſimilitúdinem filiórum lucis transfiguráre voluérunt, cùm & Orientálium Epiſcopórum judícia, & Apoſtólicæ Sedis auctóritas, & Africanórum Conciliórum vigilántia depréhenderit: beatíſſimus quoque Auguſtínus copióſè, & pulchrè, in multis vóluminum diſputatiónibus deſtrúxit: útpote inter multa Dei dona, quibus illum abundantíſſimè Spíritus veritátis implévit, habens étiam hanc ſciéntiæ & ſapiéntiæ ex Dei charitáte virtútem, ut non ſolùm iſtam adhuc in ſuis detruncatiónibus palpitántem, ſed étiam multas priùs hæreſes invícto verbi gládio debellláret.

℣. Invéni David. xlviii.

Le-

Lectio v.

NOvérunt, non ſolùm Románam, Africanámque Eccléſiam, & per omnes mundi partes univérſos promiſſiónis filios cum doctrína hujus viri, ſicut in tota fide, ita in grátiæ confeſſióne congrúere; ſed étiam in ipſis his locis, in quibus advérſus eum querimónia concitátur, eſſe propítio Deo plúrimos, qui ad perceptióne Euãgélicæ Apoſtólicæque doctrínæ, ſalubérrimis ejus diſputatiónibus imbuúntur, & quotídie in membris Córporis Chriſti in quantum ea ipſe multíplicat, dilatántur. ℟. Póſui adjutóriũ. xlviii.

Lectio vi.

UNde quia perſpicit ſánctitas tua (ſi tamen ſermónis mei non obſíſtit obſcúritas) fruſtrà quoſdam de nobis cónqueri, & omnes illas inéptas criminatiónes, ad exaſperándos avertendóſque ánimos eórum, quibus áliud volunt perſuadére contéxi. Confide ergo in virtúte miſericórdiæ Dei, quóniam hæc contradíctio ſicut in áliis mundi pártibus, ita & in his regiónibus conquiéſcet: ut prædicátio ſummi hoc témpore in Eccléſia viri, étiam ab his, à quibus ad præſens reféllitur, adjuvétur. Tu autem dilectíſſime & venerandíſſime mihi frater, ſi verè de his quæſtiónibus inſtrui deſíderas, ſicut deſiderárе te cónvenit, ipſis beáti Auguſtíni diſputatiónibus cognoſcéndis impénde curam, ut in confiténda Dei grátia defæcatíſſimam ac ſalubérrimam Euangélicæ Apoſtolicæque doctrínæ intelligéntiam conſequáris. ℟. Iſte eſt. xlix.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homília S. Joánnis Chryſóſt.

NE autem óperam demus ut male audiámus, addúcti ſpe præmii propóſiti, diligénter cavet, diſcrímina duo ſtatim adjúngens, remque diffiniens ſuis limítibus ait: Cùm falſa ac ficta díxerint, idque propter Deum. Ac demónſtrat quòd non modò maledicta hujúſmodi patiénter ferre, verùm étiam prædicári, atque laudári plúrimum áfferat lucri, ad Deum glória recurrénte: perque hoc ipſum melióribus ſpebus eos attóllit. Non enim, inquit, tantùm valébit obtrectátio malignórum, ut álios quoque ténebris obdúcat, quò minùs veſtrum queant lumen aſpícere. ℟. Amávit eum. xlix.

Lectio viii.

NUm cùm ſal infatuátur, cùm lumen extínguitur, tunc vos tantúmmodò meritóque calcábunt, non cum recta faciéntes ſubjacétis oppróbriis. Tunc enim multi erunt omnino mirántes, non útique vos tantùm, ſed per vos étiam Patrem veſtrum. Nec dicit Deum, ſed Patrem, conferéndæ illis nobilitátis prærogatívam hoc jam nómine largiéndo. Deinde declárans honóris æqualitátem, ſuprà quidem dicébat: Ne contriſtémini cùm malè audiéritis: ſúfficit enim vobis, quòd propter me iſta audiátis. Hoc loco autem ipſum Patrem ponit, ubíque æqualitátem maniféſtans. ℟. In médio Eccléſiæ. xlix.

Lectio ix.

CUm igitur ſciámus quid lucri reportétur ex iſta diligéntia & ſtúdio, & quod ex ſocórdia perículum in promptu ſit (noſtra enim pernície) multò grávius ac pejus eſt, quòd

Digitized by Google

quòd Dóminus noſter blaſphémia dira lacerétur noſtra cauſa, ſine offenſióne ſimus, & Judǽis & Géntibus & Eccléſiæ Dei vitam noſtram clariórem ſole præſtántes. Et ſi male dícere quis velit, non propter ipſum malè audíre doleámus, ſed ſi méritò iſtud audiámus. Si enim vítiis ſordeámus, etiámſi nobis nullus obtréctet, érimus ómnibus miſerióres. Si verò virtútibus ſplendére curémus, vel ſi totus mundus contra nos maledíctis volúerit perſonáre, érimus ómnium beatíſſimi, atque ad nos trahémus omnes qui veníre elégerint ad ſalútem.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE JUNIO.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

Lib. 1. de moribus Eccleſ. Catholicæ, cap. 33. Lectio iv.

Vidi ego diverſórium ſanctórum Medioláni, non paucórum hóminum, quibus unus preſbyter præerat vir óptimus & doctíſſimus. Romæ étiam plura cognóvi, in quibus ſínguli gravitáte atque prudéntia & divina ſciéntia præpolléntes, céteris ſecum habitántibus præſunt, Chriſtiána charitáte, ſanctitáte & libertáte viventibus: ne ipſi quidem cuiquam oneróſi ſunt, ſed Oriéntis more, & Pauli Apóſtoli auctoritáte mánibus ſuis ſe tranſígunt. Jejúnia étiã prorſus incredibília multos exercére dídici, non quotídie ſemel ſub noctem reficiéndo corpus, quod eſt uſquequáque uſitatíſſimum, ſed continuum tríduum vel ámpliùs, ſæpíſſimè ſine cibo ac potu dúcere.

℟. Invéni David. xlviii.

Lectio v.

Neque hoc in viris tantùm, ſed étiam in féminis: quibus item multis víduis, & vírginibus ſimul habitántibus, præſunt ſíngulæ graviſſimæ probatiſſimæque, non tantùm in inſtituéndis componendíſque móribus, ſed étiam inſtruéndis méntibus períte atque parátæ. Atque inter hæc nemo urgétur in áſpera quæ ferre non poteſt, nulli quod recúſat impónitur, nec ideò condemnátur à céteris, quod in eis ſe imitándis fatétur inválidum. Meminérunt enim quantópere Scriptúris ómnibus commendáta ſit cháritas. Meminérunt ómnia munda mundis: &, Non quod intrat in os veſtrum vos coínquinat, ſed quod exit. Itaque non rejiciéndis genéribus ciborum quaſi pollútis, ſed concupiſcéntiæ perdomándæ, & dilectióni fratrum retinéndæ invígilat omnis indúſtria.

℟. Póſui adjutórium. xlviii.

Lectio vi.

Meminérunt: Eſca ventri, & venter eſcis; Deus autem & hunc & illas déſtruet. Et álibi: Neque ſi manducavérimus, abundábimus: neque ſi non manducavérimus, egébimus. Et illud præ céteris: Bonum eſt fratres non manducáre carnes, neque bíbere vinum, neque in quo frater tuus offénditur. Hic enim oſténdit quàm ſint ad finem charitátis hæc ómnia dirigénda. Alius enim credit manducáre ómnia, qui autem infirmus eſt, olus, inquit, mandúcet: qui mandúcat, non manducántem non ſpernat: & qui non mandúcat, manducántem non júdicet: Deus enim illum aſſúmit. Tu quis es, qui júdicas aliénum ſervum? Suo Dómino ſtat aut cadit: ſtabit autem, potens eſt enim Deus ſtatúere eum. Et paulò pòſt: Qui mandúcat, Dómino mandúcat, & grátias agit Deo: & qui non mandúcat, Dómino non mandúcat, & grátias agit Deo. Et item

in

Digitized by Google

in conſequéntibus: Itaque unuſquíſque noſtrûm pro ſe ratiónem reddet.

℟. Iſte eſt qui ante. xlix.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilía ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia 16. in c. 5. Matth. poſt medium.

Non veni sólvere legem, ſed implére. Hoc enim non ſolùm Judæórum impudentíſſima illa, ſed étiam hæreticórum valet ora frænáre, qui véterem legem ex diábolo eſſe confingunt. Si enim ad diſſolvéndam tyránnidem illíus Chriſtus advénit, cur legem ejus ádeò non ſolvit, ut & ímpleat? Neque enim conténtus dixíſſe: Non ſolvo: quod vel ſolum certé ſufficeret, addit: Impleo. Hoc autem dícere non modò non eſt adverſárii legis, verùm étiam conſervatóris ejus, atque fautóris. Et qui eam non diſſólvit, inquis? Quómodo étiam impléſſe vel legem dícitur, vel Prophétas? Prophétas quidem, quia ea quæ de ipſo díxerant, opéribus cuncta firmávit. Propter quod per ſíngula Evangeliſta dicébat: Ut impleréturquod dictum eſt per Prophétam. ℟. Amávit eum. xlix.

Lectio viii.

Legem verò non uno tantùm, ſed áltero & tértio implévit modo. Uno quidem, quia nihil ex legítimis ipſe tranſgréſſus eſt. Nam de omni à ſe lege compléta audi quid díxerit Joánni: Sic enim decet nos implére omnem juſtítiam. Judæis quoque dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Alio verò modo legem implévit, quia per nos quoque id ipſum facit, quod Paulus ſignificándo dicébat: Quóniam finis legis Chriſtus ad juſtítiam omni credénti. Et peccátum illum damnáſſe dixit in carne, ut juſtificátio legis impleréturin nobis, qui non ſecúndùm carnem ambulámus.

℟. In médio Eccléſiæ. xlix.

Lectio ix.

Si verò áliquis diligénter exámines, álium quoque tértium modum implétæ ab eo legis invéniet. Quem verò iſtum? Per ipſa útique præcépta, quæ erat datúrus. Non enim intéritus priórum, ſed augméntum pótiùs & compleméntum erant ea quæ dicebántur à Chriſto. Illíus quippe ſenténtiæ, qua dícitur: Non occídes, non interémptio, ſed adimplétio magis atque munítio eſt, dícere, non iraſcáris: omniúmque ſimíliter ceterórum. Propter quod cùm jam sémina quædam tum citra ſuſpiciónem præmiſíſſet, nunc cùm palam ex veterum novorúmque præceptórum collatióne, tamquam advérſans legi ſuſpéctus futúrus viderétur, præmuniénte occupatióne útitur.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE JULIO.

In ſecundo Nocturno.

Ex Epíſtola S. Prudéntii Epiſc. Tricaſſini ad Hincmarum & Pardulum. Lectio iv.

Hoc primum præcipuéque veſtram ſinceritátem móneo & póſtulo, ut doctrínam beatíſſimi Patris Auguſtini, ómnium abſque ulla dubietáte undecúmque doctíſſimi, ſanctárum ſcripturárum auctoritáti in ómnibus concordíſſimam (quippe nullus Doctórum abſtrúſa eárum ſcrupulóſius rimátus, diligéntius exquiſíerit, vérius invénerit, verácius protúlerit,

Digitized by Google

luculéntiùs enodáverit, fidélius tenúerit, robúſtiùs defénderit, effúſiùs diſſemináverit) veſtri Pontificátus témpore, comménto quólibet impugnári non permittátis: quando tanto cœléſtis grátiæ múnere donáta exíſtit, ut nullo cujúſquam conámine ullátenus evélli poſſit, cùm eam & Apoſtólicæ Sedis ſublímitas, & totíus Eccléſiæ Cathólicæ únitas auctoritáte concordíſſima approbárint ac roborárint: ádeò ut nullus ei ſinguláriter, verùm univerſitátis Eccléſiæ Cathólicæ cum ea, & in ea queat inníti.

℟. Invéni David. xlviii.

Lectio v.

SI enim adverſam fidei Orthodóxæ in quoquam conſpiceret, nequáquam eam Románæ Eccléſiæ Antiſtes Venerábilis Innocéntius, cum totíus Orbis Epíſcopis ſuſcepiſſet: neque prædictum Patrem memorábilem ſuárum Epiſtolárum commúniter, privatímque officiis affeciſſet; neque ſucceſſor ejus Zózimus eódem trámite concurriſſet: neque Bonifácius ejúſdem Apóſtolicæ Sedis Præſul epíſtolas Pelagianórum ſibi delátas, ei ad reſpondéndum miſiſſet; aut reſponſiónem ejus quátuor libris éditam probabíliter atque honorabíliter ſuſcepiſſet. Cœleſtínus quoque memorátæ Urbis Epíſcopus quid ſuper eo, ejúſque doctrína ſénſerit, ex auctoritáte Apoſtólica decretórum ſuórum ſcita declárant.

℟. Póſui adjutórium. xlviii.

Lectio vi.

NEc minus Leo Papa beatíſſimus ſuper ejus æſtimatióne ſenſiſſe credéndus eſt, qui Eutychétis damnans veſániam, cùm Fidem Orthodóxam colléctis doctórum Catholicórum ſenténtiis adſtrúeret, beáti Auguſtíni ſenténtias interpónere non ambégit. Quantus étiam beatíſſimo Papæ Gregório fúerit hábitus, índicat ejus Epiſtola, quam ad Innocéntium Africæ Præfectum miſit. Quòd verò in expoſitióne ſancti Job tranſmítti vobis Códicem voluíſti, de veſtro omníno ſtúdio gaudémus, quóniam illi rei eminéntiam veſtram ſtudére conſpícimus, quæ nec totos foras vos exire permittat, & ad cor íterùm ſæculáribus auris diſpérſos recólligat. Sed ſi delicióſo cúpitis pábulo ſaginári, beati Auguſtíni Patriótæ veſtri opúſcula légite, & ad comparatiónem ſilíginis illíus, noſtrum fúrfurem non quærátis. ℟. Iſte eſt qui. xlix.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chryſóſt. Homil. 16. in c. 5. Matth. poſt initium.

AMen dico vobis, donec tránſeat cœlum & terra, ióta unum, aut unus apex non præteríbit à lege, donec ómnia fiant. Quaſi ſcilicet dicat: impoſſíbile eſt legis decréta non pérfici. Nam mínimum quoque ejus opórtet impléri: quod certè ipſe fecit, omni illam diligéntia curáque ſervándo. Hic jam illud nobis profécto ſigníficat, quóniam totíus mundi figúra mutánda ſit. Nec verò id ipſum ſimplíciter póſuit, ſed ut auditórem excitáret, atque oſténderet perfectiórem ſe introdúcere diſciplínam. Siquidem transfiguránda cuncta omníno creatúra, & hóminum genus ad álteram pátriam ſit vocándū, atque ad ſublimióris vitæ glóriam præparándū. ℟. Amávit.

Le-

Digitized by Google

Lectio viii.

QUicúmque ſólverit unum de mandátis iſtis minimis, & docúerit ſic hómines, mínimus vocábitur in regno cœlórum. Poſtquam enim ſuſpicióne ſe vindicávit malígna, & voléntium contradícere ora clauſit: tunc jam conſequénter & terret, atque in honórem conſtituéndæ à ſe legis, pœnam prævaricántibus máximam comminátur. Cùm verò audis mínimum eum fore in regno cœlórum, nihil áliud intélligas, quàm gehénnam atque ſupplicium. Solet enim cœlórum appelláre regnum, non ſolùm ipſa gáudia præmiórum, ſed étiam reſurrectiónis tempus & præſéntiam vel advéntum illum terríbilem. Sciéntes ígitur comminatiónis iſtíus magnitúdinem, neque tranſgrediámur ipſi legem, neque eos qui illam ſerváre cúpiunt, remorémur.

℟. In médio. xlix.

Lectio ix.

QUi autem fécerit, inquit, & ſic docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. Non enim ſibi ipſi tantùm unuſquíſque útilis eſſe debet, ſed étiam céteris. Neque enim æqua merces eſt ejus, qui ſolúmmodò ſeípſum regit, & illíus qui étiam álios acquírit. Sicut enim docére abſque opéribus condémnat docéntem: ita fácere quidem, nec tamen áliis faciénda ſuggérere, non parum de illa plena mercéde decérpit. Opórtet ígitur in utróque eſſe perfectum. Cùmque primùm ſe áliquis ipſe corréxit, tunc eúmdem étiam erga céteros cóngruit fieri diligéntem. Idcircò enim étiam ipſe priùs póſuit fácere quàm docére, oſténdens quòd ſic áliquis benè accédere váleat ad docéndum: áliter autem nequáquam. Audiet enim: Médice cura teipſum.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE AUGUSTO.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. P. N. Auguſtini Epiſcopi.

De opere Monachorum, cap. 25. t. 3. Lectio iv.

QUi ad vitam Monáſticam ex paupertáte convértitur, non putet ſe id ágere quod agébat, ſi ab amóre vel augéndæ quantulæcumque rei privátæ, jam non quærens quæ ſua ſunt, ſed quæ Jeſu Chriſti, ad commúnis vitæ ſe tránſtulit charitátem, in eórum ſocietáte victúrus, quibus eſt ánima una & cor unum in Deum, ita ut nemo dicat áliquid próprium, ſed ſint illis ómnia commúnia. Si enim hujus terrénæ Reipúblicæ antíqui Príncipes præclariſſimo litteratórum ſuórum elóquio prædicári ſolent, quòd rem commúnem univérſi pópuli ſuæ civitátis, privátis ſuis rebus ſic anteponébant, ut quidam eórum Africa edómita triumphátor, quid nubénti fíliæ daret non habúerit, niſi ex Senatuſconſúlto de público dotarétur; quo ánimo debet eſſe in Rempúblicam ſuam civis ætérnæ illíus civitátis Jerúſalem cœléſtis, niſi ut illud ipſum quod própriis mánibus elabórat, in commúne hábeat cum fratre, & ſi quid ei defúerit, de commúni ſúppleat? ℟. Invéni David. xlviii.

Lectio v.

QUamóbrem étiam illi qui relícta vel diſtribúta, ſive ampla, ſive qualicúmque opuléntia facultáte, inter páuperes Chriſti pia & ſalúbri humilitáte numerári voluérunt: ſi corpóre ita valent, & ab Eccleſiáſticis occupatiónibus vacant (quamquam eis tam magnum ánimi ſui documéntum afferéntibus, & ejúſdem ſo-

ſocietátis indigéntiæ de his rebus quas habébant, vel plúrimum vel non parum conferéntibus, vicem ſuſtentándæ vitæ eórum res ipſa commúnis & fratérna cháritas débeat) tamen ſi & ipſi áliquid mánibus operéntur, ut pigris ex vita humilióre, & ob hoc exercitatióre veniéntibus áuferant excuſatiónem; multò miſericórdiùs agunt, quàm cùm ómnia ſua indigéntibus diviſérunt. Quòd quidem ſi nolunt, quis áudeat cógere? Quibus tamen inveniénda ſunt ópera in monaſtério, etiámſi à corporáli functióne liberióra, ſed vigilánti adminiſtratióne curánda, ut nec ipſi panem ſuum, quóniam jam commúnis factus eſt, gratis mandúcent.

℟. Póſui adjutórium. xlviii.

Lectio vi.

NEc attendéndum eſt, in quibus monaſtériis, vel in quo loco indigéntibus frátribus, quiſque id quod habébat impénderit. Omnium enim Chriſtianórum una Reſpública eſt. Et ideò quiſquis Chriſtiánis neceſsária ubílibet erogáverit, undecúmque étiam ipſe quod ſibi neceſsárium eſt áccipit, de Chriſti bonis áccipit: quia ubicúmque & ipſe tálibus dedit, quis niſi Chriſtus accépit? Illi autem qui étiam præter iſtam ſanctam ſocietátem vitam labóre córporis tranſigébant, ex quorum número plures ad monaſtéria véniunt, quia & in ipſo humáno génere plures ſunt, ſi nolunt operári, non mandúcent.

℟. Iſte eſt qui ante. xlix.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilía ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. I Comment. in c. 5. Matth.

SAl appellántur Apóſtoli & Doctóres: quia per illos univérſum hóminum condítur genus. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Si doctor erráverit, à quo álio doctóre emendábitur? Ad níhilum valet ultra, niſi ut mittátur foras, & conculcétur ab homínibus. Exémplum de agricultúra ſumptum eſt. Sal étenim ſicut in cibórum condiméntum, & ad ſiccándas carnes neceſsárium eſt, ita álium uſum non habet. Certè légimus in ſcriptúris, urbes quaſdam ira victórum ſale ſeminátas, ut nullum in ipſis germen oriétur. ℟. Amávit. xlix.

Lectio viii.

CAveant ergo doctóres & Epíſcopi, & vídeant poténtes poténter torménta ſuſtinére, nihílque eſſe remédii, ſed majórum ruínam ad tártarum dúcere. Vos eſtis lux mundi. Non poteſt cívitas abſcóndi ſupra montem pósita: neque accéndunt lucérnam, & ponunt eam ſub módio, ſed ſuper candelábrum: ut lúceat ómnibus, qui in domo ſunt. Docet fidúciam prædicándi, ne Apóſtoli abſcondántur ob metum, & ſint símiles lucérnæ ſub módio; ſed tota libertáte ſe prodant: ut quod audiérunt in cubículis, prædicent in tectis.

℟. In médio. xlix. Lectio ix.

NOlíte putáre, quóniam veni ſólvere legem, aut Prophétas: non veni ſólvere, ſed adimplére. Sive quòd de ſe per álios prophetáta complé verit: ſive quòd ea quæ antè propter infirmitátem audiéntium rúdia & imperfecta fúerant, ſua prædicatióne compléverit, iram tollens, & vicem taliónis exclúdens, & occúltam in mente concupi-

ſcén-

ſcéntiam damnans. Donec tránſeat cœlum & terra. Promittúntur nobis cœli novi, & terra nova, quæ factúrus eſt Dóminus Deus. Si ergo nova creánda ſunt, conſequénter vétera tranſitúra.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE SEPTEMBRI.

In ſecundo Nocturno.

Ex Epiſtola ſancti Cœleſtíni Papæ.

Ad Epiſcopos Galliæ, cap. 2.

Lectio iv.

AUguſtinum ſanctæ recordatiónis virum, pro vita ſua atque méritis, in noſtra ſemper communióne habúimus, nec umquam hunc ſiniſtræ ſuſpiciónis ſaltem rumor aſpérſit: quem tantæ ſciéntiæ olim fuiſſe meminimus, ut inter magiſtros óptimos étiam à meis ſemper Prædeceſſóribus haberétur. Benè ergo de eo omnes in commúne ſenſérunt: útpotè qui ubique cunctis & amóri fúerit & honóri.

℟. Invéni David. xlviii.

Ex Diálogo tértio S. Hierónymi Presbyteri.

Adverſus Pelag. in fine.

Lectio v.

SCripſit dudum vir ſanctus & éloquens Epíſcopus Auguſtínus ad Marcellínum, qui póſteà ſub invídia Tyránnidis Heraclianæ ab hæréticis innocens cæſus eſt, duos libros de infántibus baptizándis contra hæreſim veſtram. Alios quoque ſpeciáliter tuo nómini cúdere dicitur, qui necdum in noſtras venére manus. Unde ſuperſedéndum huic labóri cenſeo, ne dicátur mihi illud Horátii: In ſilvam ne ligna feras. Aut enim éadem dicerémus ex ſupérfluo: aut ſi nova voluérimus dícere, à clariſſimo ingénio occupáta ſunt melióra.

℟. Póſui adjutórium ſuper potentem, xlviii.

Ex Epiſtola S. Paulíni Epiſc.

Epiſt. ad Auguſt. inter Auguſtinianas 31. Lectio vi.

O Verè ſal terræ, quo præcórdia noſtra ne poſſint ſæculi vaneſcere erróre, condiúntur. O lucérna dignè ſuper candelábrum Eccléſiæ póſita, quæ latè cathólicis úrbibus de ſeptifórmi lychno paſtum óleo lætítiæ lumen effúndens, denſas licèt hæreticórum calígines díſcutis, & lucem veritátis à confuſióne tenebrárum ſplendóre clariſſici ſermónis enúbilas. Os tuum fíſtulam aquæ vivæ, & venam fontis ætérni méritò díxerim, quia fons vitæ aquæ ſaliéntis in vitam ætérnam Chriſtus effectus eſt. Cujus deſidério ſitívit in te ánima mea, & ubertáte tui flúminis inebriári terra mea concupívit.

℟. Iſte eſt qui ante. lxix.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. can. 4. poſt initium.

VOs eſtis ſal terræ: quòd ſi ſal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod ſaliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum eſt. Quómodo ergo Apóſtolos ſal terræ nuncupávit? Sed proprietas eſt quæréndum dictórum, quam & Apoſtolórum officium, & ipſíus ſalis natúra monſtrábit. Sal eſt in ſe uno cóntinens aquæ & ignis eleméntum, & hoc ex duóbus eſt unum.

℟. Amávit eum. xlix.

Lectio viii.

HIc ígitur in omnem uſum humáni géneris effectus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aſpérſus,

Oo 6 im-

impértit, & ad omnem ſenſum condíti ſapóris aptíſſimus eſt. Apóſtoli autem ſunt rerum cœléſtium prædicatóres, & æternitátis velut ſatóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum ſermo aſpérſus fúerit conferéntes. Méritò ígitur ſal terræ nuncupáti ſunt, per doctrínæ virtutem ſaliéndi modò ætérnitáti córpora reſervántes.

℟. In médio. xlix. Lectio ix.

SEd natúra ſalis ſemper eádem eſt, nec immutári umquam poteſt. Verùm quia converſióni homo ſúbjacet, & ſolus beátus, qui uſque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánſerit: ídeò eos ſal terræ nuncupátos monet in tráditæ ſibi poteſtátis virtúte perſíſtere, ne infatuáti nihil ſáliant, & ipſi, ſenſu accépti ſapóris amíſſo, vivificáre corrúpta non poſſint, & projécti de Eccléſiæ promptuáriis, cum his quos ſalíerint, pédibus incedéntium proterántur.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE OCTOBRI.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. de temp. 245. de Contin. & ſuſtinentia, c. 1. & 2. tom. 10. Lectio iv.

DUo ſunt quæ in hac vita véluti laborióſa præcipiúntur à Dómino, continére & ſuſtinére. Jubémur enim continére ab his quæ in hoc mundo dicúntur bona, & ſuſtinére quæ in hoc mundo abúndant mala. Illa continéntia, iſta ſuſtinéntia vocátur. Duæ virtútes quæ mundant ánimam, & capácem fáciunt divinitátis. In frænándis libidínibus, & coercéndis voluptátibus, ne ſedúcat quod malè blanditur, & énervet quod próſperum dícitur, continéntia nobis opus eſt: non crédere felicitáti terrénæ, & uſque ad finem quærere felicitátem, quæ non habet finem. Ut autem eſt continéntiæ, felicitáti mundi non crédere: ita ſuſtinéntiæ eſt, iniquitáti mundi non cédere. Sive ergo in affluéntia rerum ſimus, ſive in angúſtia, expectándus eſt Dóminus, qui & quod verè bonum & ſuáve eſt, det: & quod verè malum eſt, avertat à nobis.

℟. Invéni David. xlviii.

Lectio v.

BOna Dei quæ promíttit juſtis, in finem ſervántur. Bona & mala quę verſántur & miſcéntur in ſæculo, nec boni ſoli habent, nec mali. Velut ſalútem ipſam córporis & boni habent & mali. Divítias & apud bonos & apud malos invénies. Succéſſum filiórum & bonórum & malórum donum vidémus eſſe commúne. Vitam longam diu vivunt boni: équidem diu vivunt & mali. Morbi, dolóres, damna, oppreſſiónes, orbitátes, commúnis hæc eſt ómnium matéries lacrymárum. Fácile eſt ergo vidére, & bona ſæculi apud bonos & malos, & mala ſæculi bonos malóſque perférre. Et ídeò quorúmdam pedes in via Dei títubant, & exorbitáre conántur.

℟. Póſui adjutórium. xlviii.

Lectio vi.

MUlti étiam déviant & exórbitant, cùm inſtitúerint, & propoſúerint ánimo, proptéreà ſervíre ſe Deo ut bonis terrénis abúndent, & malis cáreant éaque devítent. Cùm enim hoc ſibi propoſúerint, & hanc mercédem conſtitúerint pietátis & religiónis ſuæ, quando víderint ſe laboráre, & floróre iníquos, quaſi perdíderint ſpem, quaſi eos feféllerit qui vocávit, quaſi fruſtrà opus indíxerit, qui in mercéde decépit, renúntiant Deo.

Digitized by Google

Deo. Et quò ſe miſeri convértunt, avertèntes ſe ab illo, à quo facti ſunt, & inhæréntes illis quæ facta ſunt? Cum períerit quod factum eſt, ubi erit amátor témporis qui pérdidit æternitátem? Proinde propter illa bona quæ non dabit Deus niſi bonis, & propter illa mala quæ non inferúntur niſi malis, quia in fine apparébunt útraque, credi ſibi vult Deus, ℟. Iſte eſt qui ante. xlix.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo tèmpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 17. in Evang. circa med. tom. 1.

COnſiderándum nobis eſt, fratres chariſſimi, ut qui una eadémque exhortatiónis voce non ſúfficit ſimul cunctos admonére, ſtúdeat ſingulos, in quantum valet, inſtrúere, privátis locutiónibus ædificáre. Debémus namque pensáre continuò, quod ſanctis Apóſtolis dícitur, & per Apóſtolos nobis: Vos eſtis ſal terræ. Si ergo ſal ſumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos ígitur qui paſtóres eſtis, pensáte quia Dei animália páſcitis. De quibus profectò animálibus Deo per Pſalmiſtam dícitur: Animália tua habitábunt in ea. ℟. Amávit eum. xlix.

Lectio viii.

ET ſæpè vidémus, quòd petra ſalis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem ſalis petra lámbere débeant, & melioriári. Quaſi ergo inter bruta animália petra ſalis, debet eſſe ſacérdos in pópulis. Curáre namque ſacerdótem neceſſe eſt, quæ ſingulis dicat, unumquémque quáliter admóneat: ut quiſquis ſacerdóti júngitur, quaſi ex ſalis tactu ætérnæ vitæ ſapóre condiátur. Sal énim terræ non ſumus, ſi corda audiéntium non condímus. Quod profectò condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non ſúbtrahit. Sed tunc verè áliis recta prædicámus, ſi dicta rebus & exémplis oſténdimus. ℟. In médio. xlix.

Lectio ix.

NUllum autem puto, fratres chariſſimi, ab áliis majus præjudícium, quàm à ſacerdótibus tólerat Deus; quando eos, quos ad aliórum correctiónem póſuit, dare de ſe exémpla pravitátis cernit; quando ipſi peccámus, qui compéſcere peccáta debúimus: nulla animárum lucra quærimus, ad noſtra quotídie ſtúdia vacámus, terréna concupíſcimus, humánam glóriam inténta mente captámus. Et quia eo ipſo, quo céteri prælàti ſumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus, ſuſcéptæ benedictiónis miniſtérium vértimus ad ambitiónis arguméntum: Dei cauſam relínquimus, ad terréna negótia vacámus: locum ſanctitátis accípimus, & terrénis áctibus implicámur. Te Deum laudámus. 12.

MENSE NOVEMBRI.

In ſecundo Nocturno.

Ex Epiſtola beáti Eugíppii Abbátis.

Ad Probam. Lectio iv.

INter magnos & egrégios Eccléſiæ Cathólicæ doctóres præclárum fuiſſe & eſſe beátum Auguſtinũ quis ignórat Epíſcopum? Quem divína & humána eruditióne mirábilem, tum omnes Orthodóxi in toto terrárum orbe venerántur, præcípue tamen Apoſtólicæ Sedis Antiſtites ſcripta ejus ſua probabíliter auctoritáte firmántes, tanto majóri ſtúdio ſemper ampléxi ſunt, quan-

Digitized by Google

quantò amplióri ſolátio eis ſe uſos fuiſſe teſtántur.

℟. Invéni. xlviii. Lectio v.

NAm contra multos hoſtes Eccléſiæ dimicántes, & máximè cōtra verſipélles inimícos Grátiæ Dei, doctrina ejus inſtrúcti, vel pòtiùs eádem illuſtráti grátia, ſemper extitére victóres, cujus victóriæ præmia in tantum, donánte Deo, pósteris proſunt, ut jejúnos copióſiùs paſcant, & fortes armis ſpirituálibus múniant. ℟. Póſui adjutórium. xlviii. Lectio vi.

CAthólica síquidem divínæ legis explanátio, non ſolùm eſuriéntibus alimónia, ſed & dimicántibus efficitur armatúra: nec immériò Vicárii illíus, cui paſcéndas oves Dóminus ore próprio commendávit, compaſtorális officii ſócium, copióſa gregi Domínico de pratis Scripturárum pábula procuránteṁ, per ámpliùs dilexérunt, ſuum veríſſimè putántes bonum, quod per fratérnam ſciéntiam gratulabántur invéntum, ſciéntes hunc intelligíbilem ad condiéndos ánimos ſalem, étiā pecóribus abjectíſſimis profutúrum. ℟. Iſte eſt qui ante. xlix.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilía ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 15. in c. 5. Matth.

SI autem ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Ad níhilum valet ultrà, niſi ut mittátur foras, & conculcétur ab homínibus. Alii enim, etiámſi ſæpè delínquant, poſſunt tamen ad véniam perveníre: ſi verò hoc magíſter ipſe patiátur, omni ſatisfactióne privábitur, & ſupplícia extréma perſolvet. Ne enim audiéntes, cùm exprobráverint vobis, & perſecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérſum vos, in médium prodíre formídent, dicit: Quóniam niſi ad iſta fuérint paráti, fruſtrà étiam próditis in públicum. Non enim vos opórtet maledícta hóminum timére, ſed laudes; quas ſi audíre cupiátis, tunc verè infatuándi eſtis, atque calcándi. ℟. Amávit eum Dóminus. xlix. Lectio viii.

SI verò perſeverábitis ipſos úndique caſtigántes, & deinde audiéritis mala, gaudéte. Hoc enim eſt opus ſalis, laxa quæque úrere atque reſtríngere. Itaque jam neceſſária ſubſéquitur maledíctio, nihil vobis prorſus incómmodans, imò étiam teſtimónium veſtræ pérhibens firmitátis. Si verò illa timéntes, fortitúdinem vobis útilem deſerátis, multò ſævióra patiémini, & malè ſcílicet audiéntes, & contémpti à cunctis atque deſpécti: hoc namque eſt ab ómnibus conculcári. Deínde ad álind eos ſublímius ducit exémplum: Vos eſtis lux mundi. ℟. In médio. xlix.

Lectio ix.

NOn verùm mundi, non uníus profectò gentis, nec vigínti úrbium, ſed totíus orbis lumen tunc perhibéntur, & lumen intelligíbile, ipſóque ſole fulgéntius, ſicut étiam ſal hoc loco intellígitur ſpirituále. Priùs autem ſal póſuit, deinde lumen, ut diſcat, quantum ſit verbórum uréntium benefícium, quantúmque cómmodum honéſtæ rectæque doctrínæ. Hæc síquidem ſtringit ánimos, nec quoquam diffúere permíttit, facítque atténtiùs ad lumen virtútis aſpícere, ad quam velut apprehénſa manu pértrahit audiéntes. Te Deum, 12.

MEN-

MENSE DECEMBRI.
In ſecundo Nocturno.
Sermo S. Thomæ Epiſcopi Valentini.
Conc. 1. de S. Auguſtino, ante medium. Lectio iv.

A Sole ómnia aſtra lucent, ab Auguſtino qui poſt ipſum fuérunt doctóres, ſapiéntiæ lumen accipiunt: ipſe verò própria luce lucet, quam à nullo hóminum, ſed à ſolo Deo accépit. Nullo enim tradénte, nullo magiſtro cunctas dídicit diſciplínas. De lucis autem hujus plenitúdine hoc díxerim: pollent quidem in Eccléſia plúrimi váriis donis, álius devotióne, álius paupertáte, álius humilitáte, álius caſtitáte, álius ália grátia gratis data quacúmque. Diviſiónes enim gratiárum ſunt, neque ſanctus dici poteſt qui in áliqua virtúte vel grátia non exíſtit insígnis. Eſt enim ſanctus insígnis juſtus.

℟. Invéni David. xlviii.

Lectio v.

SEd quod eſt ſapiéntiæ próprium Scriptúras intellígere, penetráre Sacraménta, noſſe myſtéria, innodáta diſſólvere, obſcúra propaláre, & ſimília: hoc ſibi juſtiſſimè véndicat Auguſtínus: hæc pars Auguſtíni, in hac ſapiéntiæ luce, ſicut ſol ómnia aſtra, ita céteros omnes poſt Apóſtolos ſúperat Auguſtínus. Et méritò ad álios in Eccléſia, in hoc quaſi ſol ad ſídera comparátur.

℟. Póſui adjutórium. xlviii.

Lectio vi.

APud Daniélem légimus, juſtos in Eccléſia fulgére ſicut firmaméntum, doctos verò qui ad juſtítiam plúrimos erúdiunt, ſicut ſtellas in perpétuas æternitátes. Qui verò ſapiéntia & doctrína cunctos álios antecéllit, cui exíſtimas illum comparándum fore niſi Soli? Etenim intelléctus acúmine, ingénii perſpicacitáte, diſputándi acrimónia, inveniéndi cópia, diſſeréndi ſubtilitáte, monſtrum quoddam in natúra fuit Auguſtínus, qui humánæ intelligéntiæ términos, irradiánte Deo, viſus eſt tranſcendíſſe: Vir intelléctu, ut quidam ait, & ſapiéntia prope divínus.

℟. Iſte eſt qui ante Deū. xlix.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homilia S. P. N. Auguſt. Epiſc.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 6.

NEque accéndunt lucérnā, & ponunt eam ſub módio. Quid putámus, ita eſſe dictum ſub módio, ut occultátio tantùm lucérnę accipiénda ſit, tamquam ſi díceret: Nemo accéndit lucérnam, & occúltat illam? An áliquid étiam módius ſigníficat, ut hoc ſit pónere lucérnam ſub módio, ſuperióra fácere córporis cómmoda, quàm prædicatiónem veritátis: ut ideò quiſque veritátem non prædicet, dum tímet ne áliquid in rebus corporálibus & temporálibus moléſtiæ patiátur? Et benè módius dícitur: ſive propter retributiónem menſúræ, quia ea quiſque recípiet quæ geſſit in córpore: ſive quóniam temporália bona quæ córpore peragúntur, certa diérum menſúra & inchoántur & tránſeunt, quæ fortáſſe ſígnificat módius.

℟. Amávit eum. xlix.

Lectio viii.

SUb módio ergo lucérnam ponit, quiſquis lucem bonæ doctrínæ cómmodis temporálibus obſcúret & tegit. Super candelábrum autem, qui corpus ſuum miniſtério Dei súbjicit, ut ſupérior ſit præ-

Digitized by Google

prædicátio veritátis, & inférior sérvitus córporis: per ipſam tamen córporis ſervitútem excélſior lúceat doctrína, quæ per officia corporália, id eſt, per vocem & linguam & céteros córporis motus in bonis opéribus inſinuátur étiam diſcéntibus. ℟. In médio.xlix.

Lectio ix.

Super candelábrum ergo ponit lucérnam, cùm dicit Apóſtolus: Non ſic pugno tamquam áerem cædens, ſed caſtígo corpus meum, & ſervitúti ſubjício, ne fortè áliis prædicans ipſe réprobus invéniar. Quòd verò ait: Ut lúceat ómnibus qui in domo ſunt. Domum puto dictam habitatiónem hóminum, id eſt, ipſum mundum, propter id quod ſupérius ait: Vos eſtis lumen mundi. Aut ſi domum quiſque vult accípere Eccléſiam, nec hoc eſt abſúrdum.

Te Deum laudámus. 12.

IN COMMEMORATIONE
S. MATRIS MONICÆ.

SEMIDUPLEX.

Officium recitandum ſub ritu ſemiduplici ſemel in menſe, die non impedito duplici vel ſemiduplici Feſto, juxta Rubricas Breviarii Ordinis, exceptis tamen menſibus, in quibus peculiare dictæ Sanctæ aliquod occurrit Feſtum. Omnia recitabuntur de Communi non Virginum. lxx, præter ea quæ infrà ſunt aſſignata.

In utriſque Veſperis, Hymnus.

Te ferant linguæ, celebréntque pennæ,
Te ſimul totus moduléntur orbis,
Sæculis cunctis mémori vigébis
Mónica laude.

Africam linquis, patriáſque ſedes,
Mille ſpumántis pélagi procéllas
Spernis, & natum ſéqueris remótas
Mœſta per Urbes.

Fletus oppúgnat sóphiam tuméntem,
Fílius cedit lácrymis ſubáctus:
Hæreſum victrix tremefácta in orcum
Monſtra relégas.

Nam tuæ tandem lácrymæ precéſque
Cor tui durum rigidúmque nati,
Ad Dei magni meruére ſacrũ
Vértere cultum.

Vincis in nato fidei rebélles,
Tot feros veræ pietátis hoſtes:
Hæc tuo nobis véniunt opímo
Parta triúmpho.

Mater ò longo ſatiáta voto
Africam quæris? ſátagunt ſupérnæ
Pátriæ Cives, próperes ad aſtra,
Alma Virágo.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúſq; virtus
Spíritus, ſemper Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próſperè procéde, & regna.

Ad Magnificat in utriſque Veſperis, Aña. Reſpéxit Dóminus humilitátem ancíllæ ſuæ, cujus filium ſuſcépit, & implévit bonis.

Oratio.

Deus mœréntium conſolátor, & in te ſperántium ſalus: qui beátæ matris Mónicę pias lácrymas in converſióne filii ſui Auguſtíni miſericórditer ſuſcepíſti: da nobis utriúſque intervéntu peccáta noſtra deploráre, & grátiæ tuæ indulgéntiam invenire. Per Dóminum noſtrum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudémus Deum noſtrum, In

In commemoratióne beátæ matris Mónicæ.

Psalm. Veníte, exultémus. I.
Hymn. Te ferant. ut in Vesp.

Lectiones primi Nocturni, si non erant de Scriptura occurrente, aut ea deficiente Scriptura, dicuntur sequentes lectiones.

In primo Nocturno.

De Epíſtola i. B. Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 5.

Víduas honóra, quæ verè víduæ ſunt. Si qua autem vídua fílios aut nepótes habet: diſcat primùm domum ſuam régere, & mútuam vicem réddere paréntibus: hoc enim accéptum eſt coram Deo. Quæ autem verè vídua eſt, & desoláta, ſperet in Deũ, & inſtet obſecratiónibus, & oratiónibus nocte ac die. Nam quę in delíciis eſt, vivens mórtua eſt. Et hoc præcipe, ut irreprehensíbiles ſint. Si quis autẽ ſuórũ, & máximè domeſticórum curam non habet, fidẽ negávit, & eſt infidéli detérior.
℟. Veni elécta. lxxi.

Lectio ii.

Vídua eligátur non minùs ſexagínta annórum, quæ fúerit uníus viri uxor, in opéribus bonis teſtimónium habens, ſi fílios educávit, ſi hoſpítio recépit, ſi Sanctórum pedes lavit, ſi tribulatiónem patiéntibus ſubminiſtrávit, ſi omne opus bonum ſubſecúta eſt. Adoleſcentióres autem víduas devíta: cùm enim luxuriátæ fúerint in Chriſto, núbere volunt: habéntes damnatiónem, quia primam fidem írritam fecérunt. Simul autem & otióſæ diſcunt circuíre domos: non solùm otióſæ, ſed & verbóſæ, & curióſæ, loquéntes quæ non opórtet.
℟. Diffúſa eſt. lxxi.

Lectio iii.

Volo ergo junióres núbere, fílios procreáre, matresfamílias eſſe, nullam occaſiónem dare adverſário maledícti grátia. Jam enim quædam convérſæ ſunt retrò ſátanam. Si quis fidélis habet víduas, ſubminiſtret illis, & non gravétur Eccléſia: ut iis quæ verè víduæ ſunt, ſufficiát. Qui benè præſunt presbýteri, dúplici honóre digni habeántur: máximè qui labórant in verbo & doctrína. Dicit enim Scriptúra: Non alligábis os bovi trituránti: &, Dignus eſt operárius mercéde ſua.
℟. Spécie tua. lxxi.

Lectiones verò ſecundi & tertii Nocturni, ut infra de Sanctis mensis diſpoſitæ.

Ad Laudes, Hymnus.

O Feminárum glória,
Aurélii puérpera!
Manant tuis de flétibus
Beáta nobis gáudia.

Gemmis tuórum lúminum
Non gemma fulget púlchrior,
Ad uſque mundi términos,
A ſolis ortus cárdine.

Pangámus ergo hymnódiam
Lætis reſértam vócibus:
Matrémque adórans ínclytam
Exúltet orbis gáudiis.

Advérſus hoſtem fílios
Ad bella mater ínſtruat:
Sequámur & nos féminam
Fortem viríli péctore.

Jeſu, tibi ſit glória,
Patríque cum Paráclito:
Sis ipſe palma & láurea,
Deus tuórum mílitum.
Amen.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis.
℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Flebat ubérrimis lácrymis, ut viſitáret Deus fílium óriens ex alto, & illumináret eum, qui in ténebris & in umbra mortis ſedébat.

Digitized by Google

MENSE JUNIO.

In ſecundo Nocturno.

Ex libris Confeſſiónum S.P.N. Auguſtíni Epiſcopi.

Lib. 9. cap. 9. Lectio iv.

HOc quoque illi bono mâcípio tuo, in cujus útero me creáſti, Deus meus, miſericórdia mea, munus grande donáveras, quòd inter diſſidéntes atque diſcórdes quáslibet ánimas, ubi póterat, tam ſe præbébat pacíficam, ut cùm ab utrâque multa de ínvicem audíret amaríſſima (quália ſolet eructáre turgens atque indigéſta diſcórdia; quando præsénti amícæ de abſénte inimícæ per ácida collóquia crúditas exhalátur odiórum) nihil tamen álteri de áltera próderet, niſi quod ad eas reconciliándas valéret. Talis illa erat docénte te magíſtro íntimo in ſchola péctoris.

℟. Propter veritátem. lxxii.

Ex lib. 1. Conf. c. 11. Lectio v.

AUdíeram ètiam ab illa ego adhuc puer de vita ætérna nobis promíſſa per humilitátem Fílii tui Dómini Dei noſtri deſcendéntis ad ſupérbiam noſtram, & ſignábar jam ſigno Crucis ejus, & condiébar ejus ſale, jam inde ab útero matris meæ, quæ multum ſperávit in te. Vidíſti Dómine, cùm adhuc puer eſſem, & quodam die preſſus ſtómachi dolóre, repénte æſtuárem penè moritúrus. Vidíſti Deus meus, quóniam cuſtos meus jam eras, quo motu ánimi & qua fide baptíſmum Chriſti tui, Dei & Dómini mei, flagitávi à pietáte matris meæ, & matris ómnium noſtrûm Eccléſiæ tuæ. Et conturbáta mater carnis meæ, quóniam & ſempitérnam ſalútem meam chárius parturiébat corde caſto in fide tua, jam curáret feſtinabúnda, ut Sacraméntis ſalutáribus initiárer & ablúerer.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem, lxxi.

Ex lib. 2. Conf. c. 3. Lectio vi.

SEd ubi ſexto illo décimo anno, interpóſito ótio ex neceſſitáte doméſtica feriátus ab omni ſchola cum paréntibus eſſe cœpi, exceſſérunt caput meum vepres libídinum, & nulla erat erádicans manus. Sed matris in péctore jam inchoáveras templum tuum, & exórdium ſanctæ habitatiónis tuæ. Et quamvis mihi nondùm fidéli, tímuit tamen vias diſtórtas, in quibus ámbulant qui ponunt ad te tergum, & non fáciem. Heu mihi! & áudeo dícere tacuíſſe te Deus meus, cùm irem abs te lóngius? Et cujus erant niſi tua verba illa per matrem meam fidélē tuam, quæ cantáſti in áures meas? Nec inde quidquam deſcéndit in cor meum, ut fácerē illud. Volébat enim illa, & ſecrétò mémini ut monúerit cum ſolicitúdine ingénti, ne fornicárer, maximèq; ne adulterárem cujúſquam uxórem.

℟. Fallax grátia. lxxii.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 7. b

IN illo témpore: Ibat Jeſus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſt. Epiſc. Serm. 44. de Verb. Domini, cap. 5. init.

ISta tria génera mortuórum, ſunt tria génera peccatórum, quos hodiéque ſúſcitat Chriſtus. Illa enim mórtua fília Archiſynagógi intus erat in domo, nondum erat de ſecrétis pariétibus eláta in públicum. Ibi intus ſuſcitáta eſt, viva paréntibus réddita. Iſte autem jam quidem non in domo, ſed tamen nondum in ſepúlchro pariétibus elátus erat,

terræ mandátus non erat. Qui ſuſcitávit mórtuam nondum elátam, ſuſcitávit mórtuum jam elátum, nondum ſepúltũ. Tértium reſtábat, ut & ſepúltum ſuſcitáret: & hoc fecit in Lázaro. Sunt ergo intus qui peccátum in corde habent, in facto nondum habent. Néſcio quis commótus eſt áliqua concupiſcéntia. Dicit enim ipſe Dóminus: Qui víderit mulíerem ad concupiſcéndum eam, jam mœchátus eſt eam in corde ſuo. Nondum accéſſit córpore, conſénſit in corde: mórtuum intus habet, nondum éxtulit. ℟. Os ſuum apéruit. lxxiii. Lectio viii.

ET fit ut nóvimus, ut quotídie hómines in ſe experiúntur, aliquándo audíto verbo Dei, tamquam Dómino dicénte, Surge, condemnátur conſénſus ad iniquitátem, reſpirátur in ſalútem atque juſtítiam. Surgit mórtuus in domo, revivíſcit cor in cogitatiónis ſecrétò. Facta eſt iſta reſurréctio ánimæ mórtuæ intus intra látebras conſciéntiæ, tamquam intra doméſticos paríetes. Alii poſt conſénſum eunt in factum, tamquam efferéntes mórtuum, ut quod latébat in ſecrétò, appáreat in público. Numquid jam iſti, qui in factum proceſſérunt, deſperáti ſunt? Nónne & illi júveni dictum eſt, Tibi dico, ſurge? Nónne & ille rédditus eſt matri ſuæ? Sic ergo, & qui jam fécerit, ſi fortè commónitus & commótus verbo veritátis ad Chriſti vocem reſúrgit, vivus rédditur. Pótuit ad tempus prógredi in ætérnum períre non pótuit.

℟. Regnum mundi. lxxiii.

Lectio ix.

QUi autem faciéndo quod malum eſt, étiam mala conſuetúdine ſe implicant, ut ipſa conſuetúdo mali non eos ſinat vidére, quia malum eſt, ſunt defenſóres malórum factórum ſuórum. Iraſcúntur cùm reprehendúntur: in tantum ut Sodomitæ quondam dícerent viro juſto reprehéndénti nequíſſimam voluntátem: Habitáre veniſti, non leges dare. Tanta ibi neſándæ turpitúdinis conſuetúdo erat, ut jam nequítia eſſet juſtítia, & prohíbitor pótiùs reprehenderétur quàm factor. Tales conſuetúdine malígna preſſi, tamquam ſepúlti ſunt. Sed quid dicam, Fratres? Ita ſepúlti, ut de Lázaro dictum eſt, Jam putet. Moles illa impóſita ſepúlchro, ipſa eſt vis diræ conſuetúdinis qua prémitur ánima, nec ſúrgere, nec reſpiráre permíttitur. Dictum eſt autem, Quatriduánus eſt.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE JULIO.

In ſecundo Nocturno.

Ex libris Confeſſiónum S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 3. cap. 11. Lectio iv.

ET miſiſti manum tuam ex alto, & de hac profúnda calígine eruiſti ánimam meã, cùm pro me ploráret ad te mater mea fidélis tua, ámpliùs quàm flent matres corpórea fúnera. Vidébat enim illa mortem meam ex fide, & ſpíritu, quem ex te habébat, & exaudíſti eam Dómine. Exaudíſti eam, nec deſpexíſti lácrymas ejus, cùm profluéntes rigárent terram ſub óculis ejus, in omni loco oratiónis ejus, & exaudíſti eam. Nam unde illud sómnium, quo eam conſolátus es, ut víveret me ſecum créderet, & habére ſecum eámdem menſam in domo, quod nolle cœperat avérſans & deteſtans blaſphémias erróris mei.

℟. Propter. lxlii.

Lectio v.

VIdit enim ſtantem ſe in quadam régula lígnea, & adveniéntem ad ſe júvenem ſplén-

Digitized by Google

ſplĕndidum, hílarem atque arridéntem ſibi, cùm illa eſſet mœrens & mœróre conféƈta. Qui cùm cauſas quæſiſſet ab ea mœſtitiæ ſuæ, quotidianarúmque lacrymárum, (docéndi, ut áſſolet, non diſcéndi grátia) atque illa reſpondiſſet, perditiónem meam ſe plángere: juſsíſſe illum, quò ſecúra eſſet, atque admonuiſſet ut atténderet & vidéret; ubi eſſet illa, ibi eſſet & me. Quod illa ubi atténdit, vidit me juxta ſe in eádem régula ſtantem. Unde hoc, niſi quia erant aures tuæ ad cor ejus? O tu bone omnípotens, qui ſic curas unumquémque noſtrùm tamquam ſolum cures; & ſic omnes, tamquam ſíngulos.

℟. Dilexiſti juſtítiam. lxxii.

Leƈtio vi.

Unde illud étiam, quod cùm mihi narráſſet ipſum viſum, & ego ad id tráhere conárer, ut illa ſe pótiùs non deſperáret futúram eſſe quod eram, contínuò ſine áliqua hæſitatióne: Non, inquit, non enim mihi diƈtum eſt, ubi ille, ibi & tu; ſed, ubi tu, ibi & ille. Confiteor tibi Dómine recordatiónem meam, quantum récolo (quod ſæpè non tácui) ámpliùs me iſto per matrem vigilántem reſpónſo tuo, quod tam vicína interpretatiónis falſitáte turbáta non eſt; & tam citò vidit quod vidéndum fuit (quod ego certè ántequam dixiſſet, non víderam) étiam tum commótum fuiſſe quàm ipſo sómnio, quo féminę pię gáudium tantò poſt futúrum ad conſolatiónem tunc præséntis ſolicitúdinis, tantò antè prædiƈtum eſt.

℟. Fallax grátia. lxxii.

In tertio Noƈturno.

Leƈtio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Leƈtio vii. Cap. 7. b

In illo témpore: Ibat Jeſus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Et réliqua.

Homilía S.P.N. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 44. de Verb. Domini. cap. 6. init.

Revérà ad iſtam conſuetúdinem, de qua loquor, quarto quodam progréſſu pervénit ánima. Prima eſt enim quaſi titillátio deleƈtatiónis in corde, ſecúnda conſénſio, tértium faƈtum, quarta conſuetúdo. Sunt enim qui res illícitas óbvias cogitatiónibus ſuis prorſus ita abjíciunt, ut nec deleƈténtur. Sunt qui deleƈtántur, & non conſéntiunt. Nondum perféƈta mors eſt, ſed quodámmodò inchoáta. Deleƈtatióni accédit conſénſio. Jam eſt illa damnátio. Poſt conſenſiónem in faƈtum procéditur. Faƈtum in conſuetúdinem vértitur; & fit quædam deſperátio, ut dicátur quatriduánus eſt, jam putet.

℟. Os ſuum. lxxiii.

Leƈtio viii.

Venit ergo Dóminus, cui útique facília erant ómnia, & difficultátem quamdam oſténdit ibi. Infrémuit ſpíritu, oſténdit multo clamóre objurgatiónis opus eſſe ad eos, qui conſuetúdine durúerunt. Tamen ad vocem clamántis Dómini, rupta ſunt víncula neceſſitátis. Trémuit inférni dominátio, rédditus eſt Lázarus vivus. Líberat enim & de mala conſuetúdine Dóminus quatriduános mórtuos; nam ipſe quatriduánus (Chriſto volénti reſuſcitáre (dormiébat. Sed quid ait? Vidéte genus reſuſcitatiónis. Procéſſit de monuménto vivus, & ambuláre non póterat. Et Dóminus ad diſcípulos: Sólvite eum, & ſínite abíre. Ille ſuſcitávit mórtuum, illi ſolvérunt ligátum.

℟. Regnum mundi. lxxiii.

Digitized by Google

Lectio iii.

Ad quid pertineat vidére, ad próprium majeſtátis Dei ſuſcitántis. Increpátur áliquis in mala conſuetúdine pósitus, verbo veritátis. Quam multi increpántur, & non áudiunt? Quis ergo agit intus cum illo qui audit? Quis vitam inſpirat intrínſecus? Quis eſt qui ſecrétam pellit mortem, ſecrétam dat vitam? Nónne poſt objurgatiónes, poſt increpatiónes dimittúntur hómines cogitatiónibus ſuis, & incípiunt ſecum vólvere, quàm malam vitam gerant, quàm péſſima conſuetúdine premántur? Deinde diſplicéntes ſibi, mutáre vitam inſtítuunt. Reſurrexérunt jam iſti: revixérunt quibus díſplicet quod fuérunt. Sed reviviſcéntes ambuláre non poſſunt. Hæc ſunt víncula ipsíus reátus. Opus eſt ergo ut qui revíxit, ſolvátur, & ire permittátur. Hoc officium diſcípulis dedit, quibus ait: Quæ ſolvéritis in terra, ſolúta ſunt & in cœlo.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE AUGUSTO.

In ſecundo Nocturno.

Ex libris Confeſſiónum S.P.N. Auguſtíni Epíſcopi.

Ex lib. 3. cap. 11. & 12.

Lectio iv.

Novem fermè anni ſecúti ſunt, quibus ego in illo limo profúndi ac ténebris falſitátis, cùm ſæpè súrgere conárer, & grávius allíderer, volutátus ſum: cùm tamen illa vídua caſta, pia & sóbria, qualem amas, jam quidem ſpe alácrior, ſed fletu & gémitu non ſégnior, non desíneret horis ómnibus oratiónum ſuárum de me plángere ad te. Et intrábant in conſpéctum tuum preces ejus, & me tamen dimittébas adhuc vólvi & invólvi illa calígine. Et dedíſti álterum reſpónſum ínterim quod récolo. Nam & multa prætéreo, propter quod própero ad ea, quæ me magis urgent confitéri tibi, & multa non mémini.

℟. Propter veritátem. lxxii.

Lectio v.

Dedíſti ergo álterum per Sacerdótem tuum quemdam Epíſcopum, nutrítum in Eccléſia, & exercitátum in libris tuis. Quem cum illa fémina rogáſſet, ut dignarétur mecum cólloqui, & refellere erróres meos, & dedocére me mala, ac docére bona (faciébat enim hoc, ſi quos fortè idóneos inveníſſet) nóluit ille, prudénter ſane, quantum ſenſi pósteà. Reſpóndit enim, me adhuc eſſe indócilem, eò quòd inflátus eſſem novitáte hæreſis illíus, & nonnúllis quæſtiúnculis jam multos imperítos exagitáſſem, ſicut illa indicáverat ei. Sed ſine, inquit, illum ibi, & tantum roga pro eo Dóminum, ipſe legéndo repériet, quis ille ſit error, & quanta impíetas.

℟. Dilexíſti juſtítiam. lxxii.

Lectio vi.

Simul étiam narrávit, ſe quoque párvulum à ſedúcta matre ſua datum fuiſſe Manichæis, & omnes penè non legiſſe tantùm, verùm étiam ſcriptitáſſe libros eórum, ſibíque apparuíſſe, nullo contrà diſputánte & convincénte quàm eſſet illa ſecta fugiénda; itaque fugiſſe. Quæ cùm ille dixíſſet, atque illa nollet acquiéſcere, ſed inſtáret magis deprecándo, & ubértim flendo, ut me vidéret, & mecum diſſéreret; ille jam ſubſtómachans tædio: Vade, inquit, à me, ita vivas: fieri enim non poteſt, ut fílius iſtárum lacrymárum péreat. Quod illa ita ſe accepiſſe inter collóquia ſua mecum ſæpè recordabátur, ac ſi de cœlo ſonuíſſet.

℟. Fallax grátia. lxxii.

In

Digitized by Google

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Léctio vii. Cap. 7 b

IN illo témpore: Ibat Jeſus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Ex Tract. 49 in Joannem.

TRes à Dómino reſuſcitátos mórtuos in Euangélio légimus, & fortè non fruſtrà. Dómini quippe facta non ſunt tantúmmodò facta, ſed ſigna. Si ergo ſigna ſunt, præter id quod mira ſunt, áliquid profectò ſignificant. Quorum factórum ſignificatiónem inveníre, aliquánto eſt operóſius, quàm ea légere vel audíre. Admirántes audiebámus, tamquam magni miráculi ſpectáculo ante noſtros óculos conſtitúto, cùm Euangélium legerétur, quemádmodum revíxerit Lázarus. Si attendámus mirabilióra ópera Chriſti, omnis qui credit, reſúrgit: ſi attendámus omnes, & intelligámus deteſtabilióres mortes, omnis qui peccat móritur. Sed mortem carnis omnis homo timet, mortem ánimæ pauci.

℟. Os ſuum. lxxiii.

Léctio viii.

PRo morte carnis, quæ ſine dúbio quandóque ventúra eſt, curant omnes ne véniat: inde eſt quod labórant. Labórat ne moriátur homo moritúrus: & non labórat ne peccet homo in ætérnum victúrus: & cùm labórat ne moriátur, ſine cauſa labórat. Id enim agit ut multùm mors differátur, non ut evadátur. Si autem peccáre nolit, non laborábit, & vivet in ætérnum. O ſi poſsémus excitáre hómines mórtuos, & cum ipſis páriter excitári: ut tales eſsémus amatóres vitæ permanéntis, quales ſunt hómines amatóres vitæ fugiéntis! Quid non facit homo ſub mortis perículo conſtitútus? Gládio impendénte cervícibus, prodidérunt hómines quidquid ſibi unde víverent, reſervábant. Quis non contínuò pródidit ne percuterétur? & poſt proditiónem fortáſſe percúſſus eſt.

℟. Regnum mundi. lxxiii.

Léctio ix.

QUis non ut víveret, contínuò pérdere vóluit unde víveret, éligens vitam mendicántem quàm célerem mortem? Cui dictum eſt, náviga ne moriáris, & diſtulit? Cui dictum eſt, labóra ne moriáris, & piger fuit? Lévia Deus jubet, ut in ætérnum vivámus: & obedíre neglígimus. Non tibi Deus dicit: Perde quidquid habes, ut vivas exíguo témpore in labóre ſollícitus; ſed da páuperi unde habes, ut vivas ſemper ſine labóre ſecúrus. Accúſant nos amatóres vitæ temporális, quam nec cùm volunt, nec quámdiu volunt, habent: & nos ínvicem non accuſámus, tam pigri, tam tépidi ad capeſséndam vitam ætérnam, quam ſi voluérimus habébimus; cùm hubuérimus, non amittémus.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE SEPTEMBRI.

In ſecundo Nocturno

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 5. cap. 8. Léctio iv.

ROmæ illécebras quibus attráherer, proponébas mihi per hómines qui diligébant vitam mórtuam, hinc inſána faciéntes, inde vana pollicéntes; & ad corrigéndos greſſus meos utebáris occúltè & illórũ & mea perverſitáte. Sed quare hinc abírem, & illuc irem, tu ſciébas Deus, nec indicábas mihi nec matri, quæ me profectum atróciter plan-

Digitized by Google

plangit, & uſque ad mare ſecúta eſt. Sed feſélli eam violénter me tenéntem, ut aut revocáret, aut mecum pérgeret: & finxi me amícum nolle deſérere, donec vento facto navigáret. Et mentítus ſum matri, & illi matri, & evási. Et tamen recuſánti ſine me redíre, vix perſuáſi, ut in loco, qui próximus noſtræ navi erat, memória beáti Cypriáni manéret ea nocte. Sed ea nocte clánculo ego proféctus ſum: illa autem remánſit orándo & flendo. Et quid a te petébat, Deus meus, tantis lácrymis, niſi ut navigáre me non ſíneres? Sed tu altè cónſulens, & exáudiens cárdinem deſidérii ejus, non curáſti quod tunc petébat, ut in me fáceres quod ſemper petébat.

℟. Propter veritátem. lxxii.

Lectio v.

In dédecus meum créveram, & conſília medicínæ tuæ demens irridébam, qui me non ſivíſti talem bis mori. Quo vúlnere ſi ferirétur cor matris, numquam ſanarétur. Non enim ſatis éloquor quid erga me habébat ánimi, & quantum majóre ſolicitúdine me parturiébat ſpíritu, quàm carne pepérerat. Non itaque vídeo quómodo ſanarétur, ſi mea talis illa mors tranſverberáſſet víſcera dilectiónis ejus. Et ubi eſſent tantæ preces, & tam crebræ ſine intermiſſióne? Nuſquam niſi ad te. An verò tu Deus miſericordiárum ſpérneres cor contrítum & humiliátum víduæ caſtæ ac sóbriæ, frequentántis eleemóſynas, obſequéntis atque ſerviéntis ſanctis tuis, nullum diem prætermitténtis oblatiónem ad altáre tuum? bis in die, manè & véſpere ad Eccléſiam tuam ſine ulla intermiſſióne veniéntis, non ad vanas fábulas & aniles loquacitátes, ſed ut te audíret in tuis ſermónibus, & tu illam in ſuis oratiónibus.

℟. Dilexiſti juſtitiam. lxxii.

Lectio vi.

Hujúſne tu lácrymas, quibus non à te aurum & argéntum petébat, nec áliquid mutábile aut volúbile bonum, ſed ſalútem ánimæ filii ſui; tu, cujus múnere talis erat, contémneres & repélleres ab auxílio tuo? Nequáquam Dómine: imò verò áderas, & exaudiébas, & faciébas órdine quo prædeſtináveras eſſe faciéndum. Abſit ut tu fálleres eam in illis viſiónibus & reſpónſis tuis, & quæ jam commemorávi, & quæ non commemorávi, quæ illa fidéli péctore tenébat; & ſemper orans, tamquam chirógrapha tua ingerébat tibi. Dignáris enim, quóniam in ſæculum miſericórdia tua, eis quibus ómnia débita dimíttis, étiam promiſſiónibus tuis débitor fieri.

℟. Fallax grátia. lxxii.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 7. b

In illo témpore: Ibat Jeſus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

Tract. 49 in Joann. ſub init.

Benè intellígimus tres illos mórtuos, quos in corpóribus ſuſcitávit Dóminus, áliquid ſignificáre, & figuráre de reſurrectiónibus animárum quæ fiunt per fidem. Reſuſcitávit filiam Archiſynagógi adhuc in domo jacéntem: reſuſcitávit júvenem fílium víduæ extra portas civitátis elátum: reſuſcitávit Lázarum ſepúltum quatriduánum. Intueátur quiſque ánimam ſuam; ſi peccat, mó-

móritur: Peccátum mors eſt ánimæ. Sed aliquándo in cogitatióne peccátur. Delectávit quod malum eſt: conſenſiſti, peccáſti. Conſénſio illa occídit te: ſed intus eſt mors, quia cogitátum malum nondum procéſſit in factum.

℟. Os ſuum. lxxiii.

Lectio viii.

Talem ánimam reſuſcitáre ſe ſignificans Dóminus, reſuſcitávit illam puéllam, quæ nondum erat foras eláta, ſed in domo mórtua jacébat. Quaſi peccátum latébat. Si autem non ſolùm malæ delectatióni conſenſíſti, ſed étiam ipſum malum fecíſti: quaſi mórtuum extra portam extuliſti. Jam foris es, & mórtuus elátus es: tamen & ipſum Dóminus reſuſcitávit, & réddidit víduæ matri ſuæ. Si peccáſti, pœníteat te: & reſúſcitat te Dóminus, & reddet Eccléſiæ matri tuæ.

℟. Regnum. lxxiii. Lectio ix.

Tertius mórtuus eſt Lázarus. Eſt genus mortis immáne, mala conſuetúdo appellátur: áliud eſt enim peccáre, áliud peccándi conſuetúdinem fácere. Qui peccat & continuò corrígitur, citò revivíſcit: quia nondum eſt implicátus conſuetúdine, non eſt ſepúltus. Qui autem peccáre conſuévit, ſepúltus eſt, & benè de illo dícitur, fœtet: íncipit enim habére péſſimam famam, tamquam odórem teférrimum. Tales ſunt omnes aſſuéti ſceléribus, pérditis móribus. Te Deum. 11.

MENSE OCTOBRI.

In ſecundo Nocturno.

Ex libris Confeſſiónum S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 6. cap. 1. Lectio iv.

Jam Mediolánum vénerat ad me mater pietáte fortis, terra maríque me ſequens, & in perículis ómnibus de te ſecúra. Nam & per marína diſcrímina ipſos nautas conſolabátur, à quibus rudes abyſſi viatóres cùm perturbántur, conſolári ſolent, pólliceus eis perventiónem cum ſalúte, quia hoc ei tu per viſum pollícitus eras. Et invénit me periclitántem quidem gráviter deſperatióne indagándæ veritátis. Sed tamen ei cùm indicáſſem, non me quidem jam eſſe Manichæum, ſed neque Cathólicum Chriſtiánum, non quaſi inopinátum áliquid audíerit, exilſvit lætítia, cùm jam ſecúra fieret ex ea parte miſériæ meæ, in qua me tamquam mórtuum, ſed reſuſcitándum tibi flebat, & féretro cogitatiónis efferébat, ut díceres fílio víduæ: Júvenis, tibi dico, Surge: & revivíſceret, & incíperet loqui, & rédderes illum matri ſuæ.

℟. Propter veritátem, lxxii.

Ex lib. 9. cap. 9. in fine.

Lectio v.

Deníque étiam virum ſuum jam in extréma vita temporáli ejus lucráta eſt tibi, nec in eo jam fidéli planxit, quod in nondum fidéli toleráverat. Erat étiam ſerva ſervórum tuórum. Quiſquis enim eórum nóverat eam, multum in ea laudábat & honorábat, & diligébat te; quia ſentiébat præséntiam tuam in corde ejus ſanctæ converſatiónis frúctibus téſtibus. Fúerat enim uníus viri uxor, mútuam vicem paréntibus reddíderat, domum ſuam piè tractáverat, in opéribus bonis teſtimónium habébat. Nutríerat fílios, tóties eos partúriens, quóties abs te deviáre cernébat. Poſtrémò nobis Dómine ómnibus qui ex múnere tuo ſinis loqui ſervis tuis, qui ante dormitiónem ejus in te jam conſociári vivebámus percépta grátia baptíſmi tui, ita curam geſſit, quaſi omnes genuíſſet; ita ſervívit,

vſvit, quaſi ab ómnibus génita fuiſſet.

℟. Dilexiſti juſtítiam. lxxii.

Ex lib. S. Aug. de beata vita, nn. Lectio vi.

CUm autem Juſtina, Valentiniáni regis púeri mater, hóminem tuum Ambróſium perſequerétur hæreſis ſuæ, cauſa, qua fúerat ſedúcta ab Ariánis; excubábat pia plebs in Eccléſia, mori paráta cum Epiſcopo ſuo, ſervo tuo. Ibi mater mea, ancilla tua, ſolicitúdinis & vigiliárum primas partes tenens, oratiónibus vivébat. Nos adhuc frígidi à calóre ſpíritus tui, excitabámur tamen civitáte attónita atque turbáta. Tunc hymni & Pſalmi ut caneréntur ſecúndùm morem Orientálium pártium ne pópulus mœróris tædio contabeſceret, inſtitútum eſt; & ex illo in hodiérnum retentum, multis jam ac penè ómnibus grégibus tuis, & per cétera orbis imitántibus. Inde diſputánte me cum amícis de beáta vita, quam cónſtitit inter nos in Trinitáte, quæ Deus eſt, reperíri; mater recógnitis verbis, quæ ſuæ memóriæ pénitus inhærébant, & quaſi evígilans in fidem ſuam, verſum iſtum ſacerdótis noſtri, Fove precántes Trinitas, læta effúdit. ℟. Fallax grátia. lxxii.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 7. b

IN illo témpore: Ibat Jeſus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Ex Serm. 32. de verbis Apoſtoli, cap. 1.

ADmonet nos beátus Apóſtolus, ut de dormiéntibus, hoc eſt mórtuis chariſſimis noſtris, non contriſtémur, ſicut & céteri, qui ſpem non habent, ſpem ſcílicet, reſurrectiónis, & incorruptiónis ætérnæ. Nam ideò & dormiéntes eos appéllat Scriptúræ veraciſſima conſuetúdo, ut cum dormiéntes audimus, evigilatúros minimè deſperémus. Unde étiam cantátur in Pſalmo, Numquid qui dormit, non adjíciet ut reſúrgat? Eſt ergo de mórtuis eis qui diligúntur, quædam triſtitia quodámmodo naturális. Mortem quippe horret, non opínio, ſed natúra. Nec mors hómini accíderet, niſi ex pœna quam præcéſſerat culpa. Quaprópter ſi animália quæ ita creáta ſunt, ut ſuo quoque témpore moriántur, mortem fúgiunt, díligunt vitam: quantò magis homo qui ſic fúerat creátus, ut ſi vívere ſine peccáto voluíſſet, ſine término víveret?

℟. Os ſuum. lxxiii.

Lectio viii.

HInc ítaque neceſſe eſt, ut triſtes ſimus, quando nos moriéndo déſerunt quos amámus: quia etſi nóvimus eos non in ætérnum relinquere nos manſúros, ſed aliquántum præcédere ſecutúros: tamen mors ipſa quam natúra réfugit, cùm óccupat diléctum, contriſtat in nobis ipſíus dilectiónis affectum. Ideò non admónuit Apóſtolus, ut non contriſtémur; ſed non ſicut céteri, qui ſpem non habent. Contriſtámur ergo nos in noſtrórum mórtibus neceſſitáte amitténdi, ſed cum ſpe recipiéndi. Inde ángimur, hinc conſolámur. Inde infírmitas áfficit, hinc fides réficit. Inde dolet humána condítio, hinc ſanat divína promíſſio.

℟. Regnum mundi. lxxiii.

Lectio ix.

PRoínde pompæ fúneris, ágmina exequiárum ſumptuóſa diligéntia ſepultúræ, monumentórũ opuléntia conſtrú-

ſtrúctio, vivórum ſunt qualiacúmque ſolátia, non adjutória mortuórum. Oratiónibus verò ſanctæ Eccléſiæ, & ſacrificio ſalutári, & eleemóſynis, quæ pro eórum ſpirítibus erogántur, non eſt dubitándum mórtuos adjuvári; ut cum eis miſericórdiùs agátur à Dómino, quàm eórum peccáta meruérunt. Hoc enim à Pátribus tráditum, univérſa obſérvat Eccléſia, ut pro eis, qui in córporis & ſánguinis Chriſti communióne defúncti ſunt, cùm ad ipſum ſacrificium loco ſuo commemorántur, orétur, ac pro illis quoque id offérri commemorétur.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE NOVEMBRI.

In ſecundo Nocturno.

Ex libris Confeſſiónum Sancti Patris Noſtri Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 9. cap. 10. initio.

Lectio iv.

Imminénte autem die, quo Mater Mónica ex hac vita erat exitúra, quem diem tu nóveras ignorántibus nobis, provénerat (ut credo) procuránte te occúltis tuis modis, ut ego & ipſa ſoli ſtarémus incumbéntes ad quamdam feneſtram, unde hortus intra domum quæ nos habébat, proſpectabátur: illic apud Oſtia Tiberína, ubi remóti à turbis poſt longi itíneris labórem inſtaurabámus nos navigatióni. Colloquebámur ergo ſoli valdè dúlciter, & prætérita oblivifcéntes, in ea quæ antè ſunt exténti, quærebámus inter nos apud præséntem veritátem quod tu es, qualis futúra eſſet vita ætérna Sanctórum, quam nec óculos vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcéndit. Sed inhiabámus ore cordis in ſupérna fluénta fontis tui, fontis vitæ qui eſt apud te, ut inde pro captu noſtro aſpérſi, quoquo modo rem tantam cogitarémus.

℟. Propter veritátem. lxxii.

Lectio v.

Et dum lóquimur & inhiámus illi, attíngimus eam módicè toto ictu cordis, & ſuſpirávimus, & relíquimus ibi religátas primítias ſpíritus, & remeávimus ad ſtrépitum oris noſtri, ubi verbum & incípitur & finítur. Et quid símile Verbo tuo Dómino noſtro in ſe permanénti ſine vetuſtáte, atque innovánti ómnia? Si continuétur hoc, & ſubtrahántur áliæ viſiónes longè ímparis géneris, & hæc una rápiat & abſórbeat & recóndat in interióra gáudia ſpectatórem ſuum, ut talis ſit ſempitérna vita, quale fuit hoc moméntum intelligéntiæ, cui ſuſpirávimus: nónne hoc eſt, Intra in gáudium Dómini tui? Et iſtud quando? An cùm omnes reſurgémus, ſed non omnes immutábimur?

℟. Dilexíſti juſtítiam. lxxii.

Lectio vi.

Dicebámus tália, etſi non iſto modo & his verbis: tamen Dómine tu ſcis quod illo die cùm tália loquerémur, & mundus iſte nobis inter verba viléſceret cum ómnibus delectatiónibus ſuis. Tunc ait illa: Fili, quantum ad me áttinet, nulla re jam déllector in hac vita. Quid hìc fáciam adhuc, & cur hìc ſim néſcio, jam conſúmpta ſpe hujus ſæculi. Unum erat propter quod in hac vita aliquántum immorári cupiébam, ut te Chriſtiánum Cathólicum vidérem priúſquam mórerer. Cumulátiùs hoc mihi Deus meus præſtitit, ut te étiam contémpta felicitáte terréna, ſervum ejus vídeam. Quid hìc fácio?

℟. Fallax grátia. lxxii.

In tertio Nocturno.

℣. ectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap 7 b

IN illo témpore: Ibat Jeſus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Ex Ser. 32, de verb. Apoſt. c. 2.

SI peccátum non præceſsiſſet, ſine dúbio mors ſecúta non fuiſſet. Secúta eſt ergo mors étiam córporis, quam præcéſſit mors ánimæ. Mors ánimæ præcéſſit deſerénte Deo, & mors córporis ſecúta eſt, deſerénte ánima. Deſéruit volens, & coácta eſt deſerére nolens. Tamquam illi diceré-tur: Receſsíſti ab eo quem dilígere debuiſti, recéde ab eo quem dilexiſti. Quis enim vult mori? prorſus nemo: & ita nemo, ut beáto Petro dicerétur, Alter te cinget, & feret quò tu non vis. Si ergo nulla eſſet mortis amaritúdo, non eſſet magna Mártyrum fortitúdo.

℟. Os ſuum. lxxii.

Lectio viii.

IDeò & Apóſtolus de dormiéntibus inquit: Nolo vos ignoráre, fratres, ut non contriſtémini, ſícuti & gentes quæ ſpem non habent. Non tantùm ait, Ut non contriſtémini, ſed, ut non ſic contriſtémini, quemádmodum gentes, quæ ſpem non habent. Necéſſe eſt enim, ut contriſtémini. Sed ubi contriſtáris, conſolétur te ſpes. Quómodo enim non contriſtáris, ubi corpus quod vivit ex ánima, fit exánime diſcedénte ánima? Qui ambulábat jacet, qui loquebátur tacet, clauſi óculi lucem non cápiunt, aures nulla voce patéſcunt: ómnia membrórum officia conquievérunt, non eſt qui móveat greſſus ad ambulándum, manus ad operándum, ſenſus ad percipiéndum. Nónne iſta eſt domus, quam néſcio quis inviſibilis habitátor ornábat? Diſcéſſit qui non vidétur, remánſit quod cum dolóre vidétur. Iſta eſt cauſa triſtitiæ.

℟. Regnum mundi. lxxii.

Lectio ix.

SEd ſi hæc eſt cauſa triſtitiæ, ſit hujus triſtitiæ conſolátio. Quæ conſolátio? Quia ipſe Dóminus in juſſu & in voce Archángeli, & in noviſſima tuba deſcéndet de cœlo, & mórtui in Chriſto reſúrgent primi: deinde nos vivéntes, qui réliqui ſumus, ſimul cum illis rapiémur in núbibus óbviàm Chriſto in áera, & ita ſemper cum Dómino érimus. Péreat contriſtátio ubi tanta eſt conſolátio: detergátur luctus ex ánimo, fides expéllat dolórem. In tanta ſpe non decet eſſe triſte templum Dei. Ibi hábitat bonus conſolátor, ibi qui non fallit, promiſſor.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE DECEMBRI.

In ſecundo Nocturno.

Ex libris Confeſſiónum S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 9. cap. 11. Lectio iv.

EGo verò cógitans dona tua Deus meus inviſíbilis, quæ immittis in corda fidélium tuórum, & provéniunt inde fruges admirábiles; gaudébam, & grátias agébam tibi, récolens quod nóveram quanta cura ſemper æſtuáſſet de ſepúlchro, quod ſibi providerat & præparáverat juxta corpus viri ſui. Quia enim valdè concórditer víxerant, idétiam volébat (ut eſt ánimus humánus minùs capax divinórum) adjúngi ad illam felicitátem, & commorári ab homínibus, concéſſum ſibi eſſe poſt tranſmarínam peregrinatiónem ut conjúncta terra, ambórum cónjugum

Digitized by Google

terra tegerêtur. Quando autem iſta inánitas plenitúdine bonitátis tuę cœperat in ejus corde non eſſe, neſciébam, & lætábar admírans quòd ſic mihi apparuíſſet; quamquam & illo ſermóne noſtro ad fenéſtram cùm dixit: Jam quid hic fácio? non appáruit deſideráre in pátria mori.

℟. Propter veritátem. lxxi.

Lectio v. Cap. 12.

AT illa nec míſerè moriebátur, nec omníno moriebátur. Hoc & documéntis morum ejus, & fide non ficta, rationibúſque certis tenebámus. Quid ergo erat quod intus mihi gráviter dolébat, niſi ex conſuetúdine ſimul vivéndi dulcíſſima & chariſſima repéntè dirúpta, vulnus recens? Gratulábar quidem teſtimónio ejus, quòd in ea ipſa último ægritúdine obſéquiis meis interblándiens, appellábat me pium, & commemorábat grandi dilectiónis affécłu núquam ſe audiviſſe ex ore meo jaculátum in ſe durum aut contumelióſum ſermónem. Sed tamen quid tale Deus meus qui feciſti nos, quid comparábile habébat honor à me delátus illi, & ſérvitus ab illa mihi? Quóniam ítaque deſerébar tam magno ejus ſolátio, ſauciabátur ánima mea, & quaſi dilaniabátur vita, quæ una facta fúerat, ex mea & illius.

℟. Dilexíſti juſtítiam. lxxi.

Lectio vi.

ATque inde paulátim reducébam in príſtinum ſenſum ancillam tuam, converſationémque ejus piam in te & ſanctam, in nos blandam atque morígeram, qua súbitò deſtitútus ſum: & líbuit flere in conſpéctu tuo de illa & pro illa, de me, & pro me. Et dimíſi lácrymas quas continébam, ut efflúerent quantum vellent, ſubſtérnens eas cordi meo; & requiévit in eis, quóniam ibi erant aures tuæ, non cujúſquam hóminis ſupérbè interpretántis plorátum meū. Et nunc Dómine confiteor tibi in lítteris. Legat qui volet, & interpretétur ut volet, & ſi peccátum invénerit fleviſſe me matrem exígua parte horæ, matrem óculis meis ínterim mórtuam, quæ me multos annos fléverat, ut óculis tuis víverem; non irrídeat, ſed pótiùs ſi eſt grandi charitáte, pro peccátis meis fleat ipſe ad te Patrem ómnium fratrum Chriſti tui.

℟. Fallax grátia. lxxi.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam. Lectio vii. Cap. 7. b

IN illo témpore: Ibat Jeſus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copióſa. Et réliqua.

Homilía venerábilis Maphæi Végii Laudénſis.

LEgimus nuda & apérta ſancti Euangélii verba, vídimus plorántis víduæ filium à Salvatóre noſtro Jeſu vitæ reſtitútum, vídimus & tamen ſimul divínæ poténtiæ miráculum venerántes, plúrimum delectáti ſumus. Quòd ſi tam dulcis viſus eſt ipſe ſacrórum verbórum cortex: quid putátis ſentiémus? Quid guſtábimus ámpliùs étiam ſi laténtem reconditúmque eórum ſenſum, altiúſque myſtérium introſpícere, indagantéſque pléniùs hauríre voluérimus?

℟. Os ſuum. lxxii.

Lectio viii.

NAm cùm omnes Salvatóris noſtri actiónes preténdant étiam figúram aliárum rerum, myſticum quiddam ſemper continéntes; ita præſértim Euangélii hujus tam rarum, tamque mirificum atque excéllens factum non ſine magna ingéntis cujúſpiam futúra

túræ rei præfiguratióne conſummátum eſſe confitéri debémus. Quid verò aptum & accommodátum magis, ne dicam præſtans & illúſtre, huic afferri queat, quàm ſanctiſſimæ Mónicæ, cujus præséntem commemoratiónis diem ágimus; pium, dulce, ac ómnibus conſecrándum litteris moniméntum? Légimus mórtuum filium únicum, flentem matrem víduam, Jeſum misericórdia motum ſuſcitántem.

℟. Regnum mundi. lxxii.

Lectio ix.

CONvertámus huc áciem mentis noſtræ, contemplémur tam insígne myſtérium: hic eſt enim ille verè mórtuus filius, Auguſtínus inquam, qui Chriſto graviſſimè inſénſus, ætérnam nimírum ánimæ mortem obíerat. Hæc eſt illa verè flens mater vídua: hæc eſt illa pia mater Mónica, quæ filium veræ fidei adverſántem, Chriſtóque mórtuum, diu atque amarè deflévit. Hic ille idem ſuſcitátor Jeſus, qui miſericórdia motus ſuper eam, dixit illi: Noli flere.

Te Deum laudámus. 12.

IN COMMEMORATIONE S. NICOLAI DE TOLENTINO.

Semiduplex.

OFficium recitandum ſub ritu Semiduplici ſemel in menſe, die non impedita Duplici, vel Semiduplici feſto, juxta Rubricas Breviarii Ordinis, exceptis iis menſibus, in quibus aliquod peculiare Feſtũ ejuſdem Sancti occurrit.

Omnia dicuntur de Communi Confeſſoris non Pontif. præter ea quæ infrà ſunt aſſignata. Lectiones i. Nocturni ſemper erunt de Scriptura occurrente, a[illegible] Feriæ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Conf. non Pontif. Juſtus ſi morte. I. [illegible] vero ſecundi & iii. Nocturni [illegible] infra propriis [illegible] [illegible]

[illegible] de Veſperis Hymnus.

ECcléſiæ flos gérminans,
Firmúmque propugnáculum,
Tibi propínqua sídera
Lucem datúrus áttrahis.
In férculum dum lúmina
Defigis Euchariſticum,
Chriſtum beántem Cœlites
Adhuc viátor áſpicis.
Carnem ſubáctam cónteris,
Mundúmque calcans éffugis,
Pugnáſque diras dæmonum
Victor triúmphans ſúſtines.
A carne pœnas éxigis,
Quam nutrit abſtinéntia,
Et rore cœli grátior
Dulcéſcit in jejúniis.
Tibi obſequéntes pláudimus
Magni Paréntis Filii,
Melos canórum pángimus,
Tribúta corde ſólvimus.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat, in utriſque Veſp. Antiph. Nicoláus verus Chriſti pauper, virgo à Deo eléctus, obediéntiam júgiter ſervans, Eremitárum órdinem ſignis & virtútibus decorávit.

Oratio.

COncéde quæſumus omnípotens Deus: ut Ecclésia tua, quæ beáti Nicolái Confeſsóris tui virtútum & miraculórum glória coruſcat, ejus interceſſióne & méritis, perpétua pace atque unitáte lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Hymn. Eccléſiæ flos gérminans. ut ſuprà.

Digitized by Google

Cetera ut in Communi Confeſſoris non Pontificis.

AD LAUDES,

Hymnus.

SPes orbis ò fidíſſima,
Geméntibus ſolátium:
Te gratiárum jánitor,
Cœlique fons & cláviger.
Natúra plaudens óbſtupet
In bráchiis poténtiam,
Quod morte victa vívido,
Mors turget ipſa sánguine.
O ſanguis, imber gémmeus!
Hæréditas ditíſſima,
Cujus cruénta vúlnera
Nos ad medélam præmonent.
Tuas ad aras ſúpplicem
Gregem trahis fidélium;
Tuóque plena nómine
Jam corda & ora pérſonant.
Mitéſcat ira Núminis
Per te, recédant fúlmina,
Mundum tuére bráchiis,
Nec non ruéntem ſúſtine.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Benedíctus, Antiphona.

Patris noſtri Auguſtíni morum & diſciplínæ, Nicoláus Tolentíni decus, fuit imitátor illúſtris.

Oratio. Concéde. ut ſuprà.

MENSE MAJO.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

CEterùm beátus Nicoláus prædíctum vitæ curſum magna ánimi tranquillitáte aliquámdiu ſecútus, ſine ulla offenſióne tenúerat, nondum gravióra prælia, & occúltas dæmonum fraudes expértus. Cùm repénte illa cogitátio eum, nec opinántem invâſit, utrùm tanta vitæ aſpéritas eſſet grata Deo, an à dæmone deciperétur, idque cùm ei frequénter accíderet, ánimo ſuſpénſo ac mirè ſolícito Deum óptimum máximum oráre cœpit, ut mentem ejus hac in re illuſtráret. Verùm ſervo ſuo hac ánimi procélla nutánti peropportúnè divína bónitas affúlſit. Quippe Servátor per quiétem ei appárens, mœſtítiam abſtrúdere, ac bono ánimo eſſe juſſit. Sibi enim grata ádmodum & accépta ejus ópera eſſe ſignificávit. Quamóbrem ingénti gáudio delibútus, ad cœpta proſequénda, ánimum obfirmávit. ℟. Honéſtum fecit. li.

Lectio v.

ITaque cùm non multò pòſt acri febre corréptus in ancípiti ſalútis diſcrímine verſarétur: Deíparæ, ac beáti Patris Auguſtíni opem máluit implorâre, quàm médicos accérſere. Nec eum ſpes fruſtráta eſt: ſiquidem quieſcénti ipſa beáta Virgo cœléſti circumfúſa ſplendóre, unà cum beáto Patre Auguſtíno ſeſe illi viſénda óbtulit. Quam cùm ineffábili lætítia perfúſus contuerétur, juſſus eſt panis emendicáti fruſtulum aqua imbútum ſúmere: ſic enim fore ut valetúdinem prótinus recuperáret. Expergefáctus páruit dicto. Nec mora, de grabáto incólumis ſurgens, Deo ejúſque Matri grátias egit. Porrò in hujúſce facti memóriam, in Auguſtiniána Família mos inolévit, ut panes certa fórmula, ab Eugénio quarto præſcripta, ſacris précibus ac ſigno crucis inſigníti, diſtribueréntur: quorum ſalutáres efféctus pelléndis morbis, ubíque terrárum humána quotídie vita experítur. ℟. Amávit eum. li.

Lectio vi.

AT humáni géneris hoſtis, ubi ſe dolo & cunículis nihil profícere intélligit; longè divérſa bellándi ratióne, hoc eſt irruptióne & apérta vi graſſári conſtítuit. Spectris enim

enim terrificis non modò eum vexáre, ſed diris verbéribus cædere aggréſſus eſt. Cum enim nocte concúbia vir ſanctus de more précibus vacáret, vólucris ingéntis ac nigróre teterrimæ ſpecie, oratórium horrifico volátu ingréſſus, magniſque clangóribus quátiens alas, lámpadem extinxit atque comminuit; quam tamen beátus Nicoláus in formam reſtituit íntegram, atque ſine igne précibus accéndit. Neque his contentus nefárius hoſtis, conſciſſo oratórii tecto, diversárum belluárum voces ad terrórem effingens, ímbrices frángere atque evértere cœpit, tanto tumúltu ſtrepitúque, uti ædes tota cóncuti & convélli fúnditus viderétur. At ille ludíbria illa & terriculaménta níhili pendens, majóre ánimi contentióne précibus incumbébat. Tum nequam ſpíritus ſperni ſe cernens, magno cum furóre ad ipſum accédens, fuſte tam diré cécidit, ut fuſtis ipſe frangerétur, vibicéſque in ſancti viri córpore diu pòſt apparúerint. ℟. Iſte homo. lii.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te, quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

In Pſalm. 75. poſt médium.

VOvéte & réddite Dómino Deo noſtro omnes commúniter. Quid debémus vovére? Crédere in illum, ſperáre ab illo vitam ætérnam, benè vívere ſecúndùm commúnem modum. Eſt enim quidam modus commúnis ómnibus. Furtum non fácere, non caſtimoniáli præcipitur & nuptæ non præcípitur, adultérium non fácere ómnibus præcipitur. Non amáre vinoléntiam, quæ ingurgitatur ánima, & corrúmpitur in ſe templum Dei, ómnibus æquáliter præcipitur. Non ſuperbíre, ómnibus æquáliter præcipitur. Non hóminem occídere, non odíſſe fratrem, non advérſus áliquem tenére perníciem, ómnibus in commúni præcipitur. Hoc totum omnes vovére debémus. ℟. Iſte eſt. lii.

Lectio viii.

SUnt étiam vota própria ſingulórum: álius vovet Deo caſtitátem conjugálem, ut præter uxórem ſuam non nóverit áliam: ſic & fémina, ut præter virum ſuum non nóverit álium. Alii étiam vovent, etſi experti tale conjúgium, ultra nihil tale pati, nihil tale concupíſcere aut ſuſtinére: & ipſi vovérunt áliquid majus quam illi. Alii virginitátem ipſam ab ineúnte ætáte vovent, ut nihil tale vel experiántur, quale illi expérti ſunt & reliquérunt: & iſti vovérunt plúrimum. Alii vovent domum ſuam eſſe hoſpitálem ómnibus ſanctis adveniéntibus: magnum votum vovent. Alius vovet relínquere ómnia ſua diſtribuéndo paupéribus, & ire in commúnem vitam, in ſocietátem ſanctórum: magnum votum vovit. Vovéte & réddite Dómino Deo veſtro. Quiſque quod vovére volúerit, vóveat: illud atténdat, ut quod vóverit reddat. ℟. Sint lumbi. lii.

Lectio ix.

UNuſquíſque Deo quod vovet, ſi réſpicit retrórſum, malum eſt. Néſcio quæ caſtimoniális núbere vóluit. Aliquid mali vóluit? Mali planè. Quare? Quia jam vóverat Dómino Deo ſuo. Quid enim dicit de tálibus Apóſtolus Paulus, cùm dicat víduas adoleſcén-

leſcéntulas núbere ſi velint; ſed tamen ait quodam loco: Beátior autem erit ſi ſic permánſerit ſecúndùm meum conſílium. Oſténdit beatiórem, ſi ſic permánſerit: non tamen damnándam, ſi núbere volúerit. Quid autem ait de quibúſdam quæ vovérunt, & non reddidérunt? Habéntes, inquit, damnatiónem, quia primam fidem írritam fecérunt. Vovérunt, & non reddidérunt. Nemo ergo póſitus in monaſtério frater dicat: Recédo de monaſtério: neque enim ſoli qui ſunt in monaſtério perventúri ſunt ad regnum cœlórum. Illi non vovérunt, tu voviſti, tu retrò reſpexíſti. De die judícii cùm Dóminus minarétur, quid ait? Meméntóte uxóris Lot. Quid fecit uxor Lot? Liberáta eſt à Sódomis, & in via póſita retrórſum reſpéxit, & facta eſt ſtátua ſalis; ut illíus contemplatióne condiántur hómines, cor hábeant, non ſint fátui, non retrò reſpíciant. Te Deum. 12.

MENSE JULIO.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

NUllam inde malígnus hoſtis Nicoláum vexándi umquam occaſiónem prætermíſit. Túnicam enim aliquándo ſarciénti, partem ejus ſurrípuit: quam cùm ille ſuo loco aſsuére vellet, ac nequícquam diu quæſítam, inveníre poſſet: Ecquis, inquit, bone Jeſu, ita mihi pótuit illúdere? Planè ille, qui nec nominári quidem dignus eſt. Dictum ſátanas excépit: Aſt ego rurſus illúdam: & quóniam te víncere non poſſum, ália via graſſábor. Sciſcitánti quiſnam eſſet: Bélial datum ipſi in ſtímulum carnis, eſſe reſpóndit. Cui vir ſanctus, Dóminus, inquit, mihi adjútor, non timébit cor meum.
℟. Honéſtum fecit. li.

Lectio v.

NEc multi abíerant dies, cùm nequiſſimus ſpíritus ſævis dictis facta atrocióra adjécit. Nam cùm Nicoláus ſólito matúrius ad noctúrnas preces ſurrexíſſet (antevértere enim ſolébat antelucánas ſociórum vigílias) & oratórium clauſum reperíſſet, cœnáculum ingréſſus, ibi, prout ipſi mos erat, ante Chriſti Dómini è cruce pendéntis imáginem, in parietem depíctam, precári cœpit. Sed ecce contra ipſum óſtii limen à nefário ſpíritu tanto cum ímpetu alliſus eſt, ut penè exanimarétur. Confírmat ſeſe nihilóminùs, & in nómine Dómini exúrgens, cœptum iter próſequi tentat: céterùm dénuò pulſátur diriſſimè, atque ſolo affligitur. ℟. Amávit eum. li.

Lectio vi.

DEnique coáctus inde recédere, inter eúndum ab impúris ſpirítibus novis verbéribus onerátur, atque ad pórticus intercolúmnia vehementíſſimè arietátur. Porrò tantus fuit cacodæmonum cum eo confligéntium ſtrépitus & tumúltus, ut excitáti à ſomno fratres, illúcque accurréntes, ſanctum hóminem humi proſtrátum invénerint, ac penè exánimem in páuperem léctulum mánibus ſublátum deportáverint. Ex quo tamen ipſe, paulò pòſt à Chriſto Dómino miríficè recreátus, prótinus ſurréxit, & bacíllo inníxus ſólitas preces abſólvit, Chriſto Servatóris grates laudéſque réferens. ℟. Iſte homo. lii.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Ho-

Digitized by Google

Homilía S. P. N. Auguſtini
Epiſcopi,
Ex lib. 5. contra Fauſtum,
cap. 9. in f.

QUàm multi autem in noſtra communióne veraciter fáciunt iſta ſubliinióra præcépta Euangélica, de quorum ſpécie fállitis imperítos: quàm multi hómines utriúſque ſexus ab omni concúbitu puri atque íntegri: quàm multi expérti, & póſtea continéntes: quàm multi rerum ſuárum diſtributóres & relictóres: quàm multi jejúniis vel crebris vel quotidiánis, vel étiam incredibíliter continuátis, corpus ſervitúti ſubjiciéntes: quàm multæ fratérnæ congregatiónes nihil habéntes próprium, ſed ómnia commúnia, & hæc non niſi ad victum & teguméntum neceſsária, unam ánimam & cor unum in Deū, charitátis igne conflántes.

℟. Iſte eſt qui ante. lii.

Lectio viii.

ET tamen in his ómnibus profeſſiónibus quàm multi fallaces & pérditi deprehendúntur: quàm multi étiam latent: quàm multi primò rectè ambulántes, pervérſa voluntáte citò deficiunt: quàm multi in tentatiónibus inveniúntur, quòd álio ánimo talem vitam adumbráta ſpécie ſuſcepérunt: & quàm multi humíliter & fidéliter ſanctum cuſtodiéntes propóſitum, uſque ad finem perſevérant, & ſalvi fiunt! In quorum ſocietáte quaſi diſpares appárent, ſed tamen eádem charitáte copulántur qui propter áliquam neceſſitúdinem ſecúndum Apóſtoli exhortatiónem habent uxóres tamquam non habéntes, & emunt tamquam non tenéntes, & utúntur hoc mundo tamquam non uténtes.

℟. Sint lumbi. lii. Lectio ix.

NEque enim illi ſoli, qui ut ſint perfécti, vendunt vel dimíttunt ómnia ſua, & ſequúntur Dóminum, pertinent ad regnum cælórum? ſed huic milítiæ Chriſtianæ propter quoddam quaſi commércium charitátis, ſubjungitur étiam quædam ſtipendiária multitúdo, cui dicétur in fine: Eſurivi, & dediſti mihi manducare, & cétera. Alióquin damnándi erunt illi, quorum domos tam diligénti & ſolícita cura compónit Apóſtolus, monens mulíeres súbditas eſſe viris ſuis, viros dilígere uxóres ſuas: fílios obtemperáre paréntibus: paréntes fílios nutríre in diſciplína & correptióne Dómini: ſervos obedíre cum metu dóminis carnálibus: dóminos quod juſtum eſt & æquum ſervis præſtáre. Sed abſit ut iſtos à mandátis Euangélicis aliénos, & à vita ætérna ſeparándos júdicet.

Te Deum laudamus. 12.

MENSE AUGUSTO.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

QUamvis autem Nicoláus dæmonum verbéribus áltero crure debilitátus, ſcipióne ad gradiéndum uti cogerétur: ægrótos tamen, atque in cárcere detentos viſitáre, benígne ſolári, ac munuſculis juváre non prætermíſit. In pauperes verò ea fuit benignitáte, ut pro eiſdem non modò cibū & veſtes emendicáre non erubéſceret, ſed étiam de ſuo ipſius demenſo, ut eos áleret, ſibi detráhere non dubitáret. Hanc verò ſingulárem viri miſericórdiam Deus ipſe inſigni miráculo teſtari vóluit. Nam cùm eam ob cauſam nec pénori quidem párceret familiári: panes enim è promptuário clàm súmere ſolébat, quos paupéribus erogaret; id advértens diſpenſátor, non ſine commúnis victus detriménto fieri ratus, rem détulit Cœnobiárchæ: qui factum exploránts,

Digitized by Google

rans, Dei ſervum quadam die animadvértit tuménti ſinu ad óſtium Cœnóbii properáre, ubi eum páuperes præſtolabántur. Tum ecquid in grémio ferret interrogávit. Cui illi renídens, Flores, inquit, atque roſas, Pater óptime, ac ſimul ſinum pandens, vernántes, fragrantéſque roſas aſpérrima hieme oſténdit.

℟. Honéſtum fecit. li.

Lectio v.

Sed in animárum ſalúte procuránda ejus cháritas cláriùs enítuit; pro ipſis peccatóribus, quorum confeſſiónes excipiébat, ut eos à vitiórum cœno erúeret, Deúmque ipſis propitiáret, ultrò ipſe preces fúndere, jejunáre, rem divínam fácere, ac ſeipſum flagéllis cruentáre ſólitus. Simultátes dirímere, extínguere ódia, diſſidéntes ánimos conciliáre, afflíctos, & mœréntes ſpe cœléſtium gaudiórum erígere, adéſſe ánimam agéntibus, cunctos dénique ad patiéntiam fidémque adhortári conſuéverat. Hóſpites tamquam Angelos Dei, læto ſemper atque hilari vultu cómiter excipiébat. Sodálibus quidquid victus ac veſtítus impenderétur, módicum reputábat, cùm tamen ipſe paucis minimíſque conténtus eſſet. Hujus enim rei grátia, quæ ſua ſunt non quærébat, ſed quæ Jeſu Chriſti, doctus commúnia própriis, non própria commúnibus antepónere.

℟. Amávit eum. li.

Lectio vi.

Porrò quemádmodum Deus olim Joſeph Patriárcham in ſomnis síderum præſignificatióne futúræ felicitátis admónuit: ita ínclyto huic viro radiántis aſtri apparitióne, miraculórum & admirándæ ſanctitátis ejus ſpécimē oſténdit. Nam multis ante óbitum annis vidit ſidus longè fulgentíſſimum è caſtro ſancti Angeli Tolentínum rectà téndere, atque ad Altáre, ubi rem divínam fácere ac deprecári ſolébat, conſíſtere. Ad cujus ſpectáculum diversárum natiónum & linguárum hómines confluébant. Quam viſiónem cùm ſodáli expértæ probitátis & eruditiónis, pro amicítia retuliſſet; ille prophético ſpíritu reſpóndit, ſidus illud ejus vitæ ſanctimóniam præſeférre: nec ſe ambígere quin, ubi illud conſtitiſſet, illic corpus ejus conderétur: propter verò multa ibi patránda mirácula, ventúros úndique pópulos, & ſanitátis impetrándæ cauſa ipſius túmulum veneratúros.

℟. Iſte homo perfécit. lii.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilia S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

Ex Epiſt. ad Hilarium, Q. 4. circa finem.

Ego qui hæc ſcribo, perfectiónem de qua Dóminus locútus eſt, quando ait díviti adoleſcénti: Vade, vende ómnia quæ habes, & da paupéribus, & habébis theſáurum in cœlo: & veni, ſéquere me: veheménter adamávi, & nō meis víribus, ſed grátia ipſius adjuvánte ſic feci. Neque enim quia dives non fui, ídeò minùs mihi imputábitur. Nam neque ipſi Apóſtoli, qui prióres hoc fecérunt, dívites fuérunt. Sed totum mundum dimíttit, qui & illud quod habet, & quod optat habére dimíttit.

℟. Iſte eſt qui ante. lii.

Lectio viii.

Quantum autem in hac perfectiónis via profécerim:

Digitized by Google

ſtrum: magis quidem novi ego, quam quiſquam álius homo; ſed magis Deus quam ego. Et ad hoc propóſitum quantis poſſum víribus álios exhórtor, & in nómine Dómini hábeo consórtes, quibus hoc per meum miniſtérium perſuáſum eſt: ſic tamen ut præcipue ſana doctrina teneátur, nec eos qui iſta non fáciunt, vana contumácia judicémus, dicentes nihil prodéſſe quod pudíce quamvis conjugáliter, vivunt; quòd domos ſuas & famílias Chriſtiáne regunt, quòd opéribus miſericórdiæ ſibi theſaurízant in póſterum; ne iſta diſputándo, non Scripturárum ſanctárum tractatóres, ſed eárum accuſatóres inveniámur.

℟. Sint lumbi. liii.

Lectio ix.

Quod ideò commemorávi, quóniam iſti quando tália dícere prohibéntur ab eis qui hoc Dómini consílium non cepérunt, reſpóndent eos tália diſputári nolle, quóniam vítiis ſuis favent, & Domínica præcépta implére detréctant, quaſi non, ut de iis táceam, qui licèt infirmióres, religióſe tamen utúntur divítiis, étiam ipſi cúpidi & avári male his utentes, & in terréno theſáuro cor lúteum figentes, quia & ipſos necéſſe eſt uſque ad finem portet Eccléſia; ſicut illa rétia uſque ad littus piſces malos, tolerabilióres in ea ſint, quàm iſti qui tália ſermocinándo & diſſeminándo, ita ſe vidéri magnos volunt; quia divítias ſuas, vel quantulacúmque patrimónia ex præcépto Dómini vendidérunt, ut ejus hæreditátem, quæ uſque ad fines terræ dilatátur atque diffúnditur, hac doctrina non ſana perturbáre atque evértere moliántur.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE OCTOBRI.

In tertio Noct. Lectio iv.

Non modò in hac mortáli vita beátus Nicoláus exímio ſanctitátis fulgóre énituit; ſed étiam admirábili miraculórum virtúte mirum in modum effulſit. Mulíeri infórmes fœtus edénti, felíces partus promíſit, atque ea deinceps vitalem sóbolem eníxa eſt. Aliam a multis annis ſánguinis fluxu laborántem, ſigno Crucis moménto ſanávit. Puérulo qui in ignem prolápſus, lumínibus captus fúerat, itidem ſigno Crucis viſum reſtítuit. Quædam múlier ádeò óculis laborabat, ut jam de viſu deſperáret: adhibitiſque collyriis, tantum inde ipſi excrévit dolor, ut mente ac motu deſtitueréntur. Sed ubi vir ſanctus oratiónem Domínicam pronuntiávit, extémplò illi rediit dies. Fratri Joanni de Monticulo caſu quodam ruptis ramícibus inteſtina procíderant, édito ſuper eum ſalutári ſigno, moménto ſóſpitem réddidit.

℟. Honeſtum. li.

Lectio v.

Cum aliquándo ex ánimi demiſſióne oſtiátim mendicáret, múlier paupércula panem ei dedit, eum lácrymis obteſtans, ferè nihil áliud vel farínæ vel fruménti ſibi domi ſupereſſe, quo ſe ſuóſq; natos ſuſtentáret. Cui ille: Quando ígitur, inquit, tanta hilaritáte eleemóſynam elargíris, Deus ipſe úbere alimentórum increménto penum locuplétet. Neque ea precátio effectu ſuo fruſtráta eſt; arcam quippe jam penè vácuam múlier farína redundántem réperit, qui póſteà ſe, ſuóſque filios diu álere pótuit. Sed Nicoláo frígida ſitim extínguere ſólito, Deus aquam ipſam in óptimum vinum non ſemel mutávit. Cùmq; aliquándo noctu ante

Digitized by Google

Altáre, venerábile Euchariſtiæ Sacraméntum cérnuus adoráret, humáni géneris hoſtis vítream lámpadem minutátim confrégit, oleúmque ſuper ipſum totum effúdit: at illæ comminútæ lámpadis fragménta manu tenens Deum precabátur, ne tam inſígnem impúri ſpíritus contuméliam coram paterétur. Nec mora ſolidáta in priſtinum lampas eſt, & affúſo óleo lumen revíxit. ℟. Amávit eum Dóminus. Lectio vi.

Nec minóre miráculo è ſitiénti ſolo fontem elícuit. Cùm enim aquíleges intra periſtylii ſubdiále aquam váriis in locis caſſo labóre ſcrutáti eſſent: ipſe arúndinem, ubi púteo locus deſignátus erat, defixit; & ante aram provolútus, non ſine lácrymis Deum orábat, ubi ſervis ſuis ſcátebas aperíret. Illicò ex ipſa arúndine copióſi látices efflúere cœpérunt, ibíque púteus effóſſus, uſque in hanc diem juges lymphas & ſalutáres effúndit. Neque hic miráculum ſtetit. Nam dum foſſóres amplum fontem moliúntur, de repénte terræ moles collápſa, próximum templi paríetem ſecum trahébat. Quo perículo extérriti omnes: íterùm eo deprecánte ruína ſtetit immóbilis, quoúſque à cæmentáriis fultum & abſolútum eſt opus. ℟. Iſte homo. lii.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangélii ſecùndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. b

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliq.

Homilía S. P. N. Auguſtini Epíſcopi.

In Pſalm. 9. in med.

Si páuperes eſſe delegíſtis, fratres, nihil amáte quod vel hic vivéntem, aut amántem déſerit, vel à moriénte deséritur: tali enim páuperi refúgium factus eſt Dóminus. Adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne. Non enim convértitur ánima ad Deum, niſi dum ab hoc ſæculo avértitur. Nec opportúniùs ab hoc ſæculo avértitur: niſi nugatóriis ejus, & nóxiis, & perniciósis voluptátibus labóres doloréſque miſceántur. Et ſperent in te omnes qui cognóſcunt nomen tuum. Cùm deſtiterint ſperáre in divitiis, & in áliis hujus ſæculi blandiméntis. ℟. Iſte eſt qui ante Deum. lii. Lectio viii.

Quæréntem quippe ánima ubi figat ſpem cùm ab hoc mundo avéllitur, opportúnè éxcipit cognitiónem nóminis Dei. Nam nomen ipſum Dei nunc uſquequáque vulgátum eſt: ſed cognítio nóminis eſt, cùm ille cognóſcitur cujus eſt nomen. Non enim nomen propter ſe nomen eſt, ſed propter id quod ſigníficat. Dictum eſt autem: Dóminus nomen eſt illi. Quaprópter qui ſe libénter Deo fámulum ſubdit, cognóvit hoc nomen. Et ſperent in te qui cognóſcunt nomen tuum. Item Dóminus dicit ad Móyſen: Ego ſum qui ſum. Et dices filiis Iſrael: Miſit me Qui eſt. Sperent ergo in te qui cognóſcunt nomen tuum: ne ſperent in his rebus quæ témporis volubilitáte prætérfluunt, nihil habéntes niſi Erit & fuit. Quóniam quod in illis futúrum eſt, cùm vénerit, fit ſtatim prætéritum: & expectátur cum cupiditáte, amíttitur cum dolóre. ℟. Sint lumbi veſtri. liii. Lectio ix.

In Dei autem natúra non erit áliquid, quaſi nondum ſit, aut fuit quaſi jam non ſit: ſed eſt tantùm id quod eſt, & ipſa

Ipſa eſt æternitas. Déſinant igitur ſperáre & dilígere temporália, & ſe ad ætérnam ſpem cónferant, qui cognóſcunt nomen ejus, qui dixit, Ego ſum qui ſum. Et de quo dictum eſt, Miſit me Qui eſt. Quóniam non dereliquíſti quæréntes te Dómine. Qui eum quærunt, jam tranſeúntia & moritúra non quærunt: nemo enim poteſt duóbus dóminis ſervíre.

Te Deum laudámus. 12.

MENSE NOVEMBRI.

[illegible]

NIcoláus adhuc mortále ævum degens, ætérnæ felicitátis gáudia deguſtáre non ſemel méruit. Quippe ſex ante óbitum ménſibus per ſingulas noctes, Angelórum divínum melos fundentium concéntu recreátus eſt. Qua de re cœléſtis pátriæ deſidério flagrans, illud Apóſtoli idéntidem uſurpábat: Cúpio diſſólvi, & eſſe cum Chriſto. Hinc ſuum è vita diſcéſſum ſodálibus prædixit, atque ut juxta oratórii Altáre corpus ſuum humárent, ab eis poſtulávit. Nec multò pòſt in morbum implícitus eſt: cùmque multi ad eum decumbéntem viséndum confluérent, venit & múlier, quæ à quintodécimo anno tam acri cápitis dolóre vexabátur, ut ſubínde viſu atque omni actu privarétur; cui Sanctus manus impónens, eámque Cruce ſignans, contínuò dolóris contumáciam expugnávit & abſtérſit. Altera ob fratris mortem tantum lácrymis indúlſit, ut defléxis uſque in orbitátem óculis, nox incubúerit: Nicolaus ſigno ſalútis ſuper eam édito, príſtinæ luci reſtítuit.

℟. Honéſtum. li. Lectio v.

QUia verò perfectórum hóminum ea mens eſt, ut ibi étiam culpam reformídent, ubi nulla noxa eſt; ipſe ex hac vita ſibi migrándam intélligens: accitis fratribus, præfatus ſe nullius quidem gravióris culpæ ſibi conſcium eſſe, nihilóminus ſi quid forte in eos per inicitiam admiſiſſet, ut párcerent ſuppliciter pétiit. Dein Cœnóbii Præfectum, ut peccatórum abſolutiónem ſibi impertíret, atque ut Eccléſiæ myſteria, in primis verò Euchariſtiam miniſtráret, étiam atque étiam rogávit. Tum circumſtántibus frátribus, atque una ſimul orántibus, ſolémni expiatióne peracta, Chriſti Dómini corpus multis cum lácrymis ſumma religióne ſuſcépit. Pòſt ab eódem Cœnóbii Antiſtite poſtulávit, ut Crucem argénteam, cui ſacroſáncti ligni fragméntum inſitum erat, & quo ſalus humáni géneris olim pependerat, ſibi coram afférri mandaret.

℟. Amávit eum. lii.

Lectio vi.

ALlátam in léctulo, ut pótuit, génibus nixus, exundántibus lácrymis adorávit ac piè oſculátus eſt. Mox in grabátum ſe rejíciens, ad fratrem Joánnem, qui ſibi miniſtrábat: Vide ſis, inquit, ne déſinas áuribus meis inſuſurráre verba illa, Dirupíſti, Dómine, víncula mea; ut ſi vírium defectum áliquid pronuntiáre non pótero, ſaltem mente cum Deo cólloquar. Hæc dicens, in lætítiam súbitò effuſus, frátribus cauſam ſciſcitántibus, Quid, inquit, niſi quia Dóminus meus Jeſus Chriſtus, inter Vírginem matrem & beátum Patrem Auguſtínum médius, mihi dicit: Euge ſerve bone & fidélis, intra in gáudium Dómini tui? Mox junctis mánibus, & óculis in Crucem dejéctis, in illis verbis: In manus tuas Dómine commendo ſpíritum meum: hílari ac radiánte

vultu

vultu ſpíritum édidit, quarto Idus Septémbris, anno Christi nato trecentéſimo quinto ſupra milléſimum.

℟. Iſte homo. lii.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliq.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

In Pſalm 132. init.

HOc primum étiam atque étiam conſiderémus; utrū de ómnibus Chriſtiánis dictū ſit, quàm bonum & quàm jucúndum ſit habitáre fratres in unum: an áliqui ſint certi atque perfécti qui hábitant in unum, nec ad omnes pertíneat iſta benedíctio, ſed ad quoſdam, à quibus tamen deſcéndat ad céteros. Iſta enim verba pſaltérii, iſte dulcis ſonus, iſta ſuávis melodía, tam in cántico quàm in intelléctu, étiam monaſtéria péperit. Ad hunc ſonum excitáti ſunt fratres, qui habitáre in unum concupiérunt: iſte verſus fuit tuba ipſórum. Sónuit per omnem orbem terrárum, & qui diviſi erant, congregáti ſunt in unum. Clamor Dei, clamor Spíritus ſancti, clamor prophéticus non audiebátur in Judæa; & audítus eſt in toto orbe terrárum.

℟. Iſte eſt qui ante. lii.

Lectio viii.

VErúmtamen dilectíſſimi, ſi conſiderémus, de illo pariete circumciſiónis priùs nata eſt iſta benedíctio. Num enim omnes Judæi periérunt? Et unde Apóſtoli, filii prophetárum, filii excuſſórum, ſicut jam ſciéntibus lóquimur? Unde illi quingénti, qui Dóminum poſt reſurrectiónem vidérunt, quos commémorat Apóſtolus Paulus? Unde illi centum vigínti qui ſimul erant in uno loco, poſt reſurrectiónem Dómini & aſcenſiónem in cœlum; quibus in uno loco conſtitútis ſupervénit Spíritus ſanctus die Pentecoſtes miſſus de cœlo, ſic miſſus ſicut promiſſus? Omnes inde erant. Ipſi primò habitavérunt in unum, qui ómnia quæ habébant vendidérunt, rerúmque ſuárum prétia ad pedes Apoſtolórum poſuérunt, ſicut in Actibus Apoſtolórum légitur. Ergo ipſi priùs audiérunt: Ecce quàm bonum & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Primi audiérunt, ſed non ſoli audiérunt.

℟. Sint lumbi. liii.

Lectio ix.

VErúmtamen charíſſimi, ſunt & qui mónachi falſi ſunt. Et nos nóvimus tales: ſed non périit fratérnitas pia, propter eos qui profiténtur quod non ſunt. Tam ſunt enim mónachi falſi, quàm & clérici falſi, & fidéles falſi. Omnia iſta tria génera, fratres mei, quæ aliquándo vobis commendávimus, & ut puto non ſemel: habent bonos ſuos, habent malos ſuos. De tribus enim ipſis genéribus dictum eſt: Duo in agro, unus aſſumétur & unus relinquétur: & duo in lecto, unus aſſumétur, & unus relinquétur: & duæ in molendíno, una aſſumétur, & una relinquétur. In agro ſunt, qui gubérnant Eccléſiam. Unde dicit Apóſtolus: Vidéte ſi non in agro erat: Ego plantávi, Apóllo rigávit; ſed Deus increméntum dedit. In lecto autem eos intélligi vóluit, qui amavérunt quiétem: per lectum enim quiétem vóluit intélligi, non ſe miſcéntes turbis, non tumúltui géneris humáni, in ótio ſerviéntes Deo: & inde tamen unus aſſumétur, & unus relinquétur. Te Deum. 12.

MEN-

MENSE DECEMBRI.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

SAcrum Nicolái corpus ſecúndùm Altáre oratórii à Sodálibus defóſſum, ſummo ac perpétuo omnis ætátis, natiónum, ordinúmque concúrſu viſitári cœpit: quòd Deus ipſius méritis ingéntia éderet miracula. Ex quibus perpauca dumtáxat óperæ prétium fúerit recenſére. Præter cétera, quæ defúncti manus & pedes láverat aqua, diu incorrúpta manſit, ægrotóſque quamplúres ſanávit. Anno ab ejus óbitu quinto, dum in ſolémni ómnium Sanctórum nocte, multi fidéles váriis languóribus laborántes ex voto in Eccléſia vigilárent, quadragínta quinque mirácula peracta ſunt; ære campáno ſponte lætos ſónitus edénte. Quod cùm male crédula múlier deridéret, ac fraudi fratrum imputáret, excæcáto repénte fílio, infidelitátis pœnas dedit, qui tamen, ea deprecánte, viſum recépit.

℟. Honéſtum fecit. li.

Lectio v.

SEd anno poſt Chriſtum natum milléſimo trecenteſimo quadrageſimo quinto, ſócius ædítui, natióne Germánus, audax facinus aggréſſus eſt, ut pátriam ſuam illuſtráret. Nam refóſſo ſacro córpore, bráchia ei præſécuit. Mirum dictu! jam ab ejus morte quadragínta efflúxerant anni, & tamen tantum cruóris è córpore ipſo proflúxit, ut admóta ſpóngia duas inde páteras pius latro repléverit. Qui tanto prodígio extérritus, mappa, quam in eum uſum paráverat, bráchiis involútis, citáto gradu fugæ ſe commíſit. Verùm noctúrno itínere fatigátus, dum procul à Tolentíno ſe receſſiſſe credit, demum orta luce ſe intra ſepta monaſtérii deprehéndit. Quare ſeipſum incuſans, multo cum fletu furti véniam ab Antíſtite deprecátur, cui ſacrum reſtítuit theſaurum, qui dum aperitur, bráchia ipſa cœléſti manna rorántia viſa ſunt.

℣. Amávit eum. lii.

Lectio vi.

NEque verò tunc ſolùm, ſed ſæpe álias, bráchia ipſa reſécta cruóre manárunt: ſemper manifeſtum impendéntis Reipúblicæ Chriſtiánæ cladis oſténtum. Dénique cùm Deus quotídie méritis Sancti viri aperíret cæcórum óculos, aures ſurdórum reſeráret, mutórum linguas in elóquium sólveret, pedes claudórum ad offícium gradiéndi reformáret, labes & máculas inquinatórum córporum expurgáret, vinctos & compedítos in libertátem aſſéreret, atque étiam vita functos à morte revocáret, Joánnes vigéſimus ſecúndus Póntifex máximus ánimum & cogitatiónem inténderat, uti Nicoláo, pro ſanctitáte vitæ, & miraculórum magnitúdine, cœléſtes more majórum honóres decérneret. Sed cùm váriis bellórum turbis, tum morte præréptus, rem ad éxitum perdúcere non pótuit. Sed Eugénius quartus demum Chriſtiáni orbis vota absólvit. Is enim beáti viri geſtis & miráculis ſuper tercéntum ritè atque órdine cógnitis, & probátis, eúmdem ſolémni pompa Sanctórum faſtis adſcripſit Nonis Júnii anno ſalútis milléſimo quadringenteſimo quadrageſimo ſexto.

℟. Iſte homo perfécit. liii.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos reliqui-

liquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilia S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 7. de Verb. Domini, c. 1.

IN Euangélio légitur Dóminum Jeſum differénter egíſſe, cùm óbtulit ſe unus, ut eum ſequerétur, & reprobátus eſt: álius non audébat, & excitátus eſt; tértius differébat, & culpátus eſt. Quod enim dixit: Dómine ſequar te quocúmque íeris: quid tam promptum, quid tam parátum, & quid ad tantum bonum aptíſſimum, ſequi Dóminum quocúmque íerit? Quid eſt hoc, quod magíſtro bono Dómino Jeſu Chriſto invitánti discípulos, quibus daret regnum cœlórum, diſplícuit tam parátus? Sed quia talis magíſter erat, qui futúra prævidéret, intellígimus, fratres, iſtum hóminem, ſi ſequerétur Chriſtum, ſua quæſitúrum fuiſſe, non quæ Jeſu Chriſti.

℟. Iſte eſt. lii.

Lectio viii.

QUid ergo reſpóndit? Vulpes fóveas habent, & volatília cœli nidos: filius autem hóminis non habet ubi caput reclínet. Sed ubi non habet? In fide tua. Vulpes enim fóveas habent in corde tuo, quia dolóſus es. Volatília cœli habent nidos in corde tuo, quóniam elátus es. Dolóſus & elátus, non me ſéqueris. Quómodo dolóſus ſequitur ſimplicitátem? Et ad álterum contínuò tacéntem, & nihil promittentem dicit: Séquere me. Quantum mali in illo, tantum boni vidébat in iſto. Séquere me, dicis noléntì. Ecce habes hóminem parátum: Sequor te quocúmque íeris: iſtum, inquit, declíno, quia video ibi fóveas, video nidos.

℟. Sint lumbi veſtri. liii.

Lectio ix.

QUid ergo moléſtus es álteri, quem próvocas, & excúſas; hortáris, & non ſéquitur? Quid enim dicit? Ibo priùs ſepelíre patrem meum. Fides cordis ejus Dómino ſe oſtendébat, ſed píetas differébat. Dóminus autem Chriſtus, quando parat hómines Euangélio, nullam excuſatiónem vult interpóni carnális hujus temporaliſque pietátis. Equidem & lex Dei habet, & ipſe Dóminus árguit Judæos, quia deſtruébant ipſum mandátum Dei. Et Paulus in Epíſtola ſua póſuit: Hoc eſt mandátum primum in repromiſſióne: Honóra patrem tuum, & matrem tuam. Volébat ergo iſte júvenis obtemperáre Deo, & ſepelíre patrem ſuum: ſed eſt locus, & eſt tempus, & eſt res, quæ huic rei, huic témpori, huic loco sérviat. Honorándus eſt pater, ſed obediéndum eſt Deo. Amándus eſt generátor, ſed præponéndus eſt Creátor.

Te Deum laudámus. 12.]

Cùm

Cùm apud Nos numquam fiat de S. Maria in Sabbato, ideò ejus Officium omittitur in Breviario noſtro.

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ

Non dicitur, quando fit Offic. ix. Lect. nec in Sabbatis quando fit Offic. de S. Maria. Quibus diebus omittitur a 1. Veſp. Cùm dicitur in Choro in Matutinis, & in Veſp. præponitur Offic. diei: in aliis Horis poſtponitur. Prima dicitur poſt Benedicámus Dómino. antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum, poteſt dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIÆ extra Adventum.

Ad Veſp. Ave María, ſecreque dicitur ſemper in principio omnium Horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Offic. diei. ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me feſtína. Glória Patri. Sicut erat. In fine. Allelúja. ad omnes Horas, Aña Dum eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuavitátis.

Pſalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis:

Donec ponã inimícos tuos, * ſcabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis,* confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquaſsábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

Glória Patri.

Aña. Dum eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuavitátis.

Antiphona. Læva ejus ſub cápite meo: & déxtera illíus amplexábitur me.

Pſalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dñi.

Excélſus ſuper omnes Gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra inopem, * & de ſtércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Læva ejus ſub cápite meo: & déxtera illíus amplexábitur. Aña. Nigra ſum, ſed formóſa, filiæ Jeruſalem: ideò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum ſuum.

Pſalmus 121.

Lætátus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes noſtri, * in átriis tuis Jeruſalem.

Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus tribus Dómini; * teſtimónium

nium Iſrael ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício: * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jeruſalem: * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri: * quæſívi bona tibi.

Aña. Nigra ſum, ſed formóſa, filiæ Jeruſalem: ídeò diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum ſuum. Aña. Jam hiems tránſiit, imber ábiit & recéſſit: ſurge amíca mea, & veni.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum,* in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem. * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis ſuis ſomnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut ſagíttæ in manu poténtis: * ita filii excuſſórum.

Beátus vir, qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis: * non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Aña. Jam hiems tránſiit, imber ábiit & recéſſit: ſurge amíca mea, & veni.

Aña. Specióſa facta es, & ſuávis in delíciis tuis, ſancta Dei génitrix.

Pſalmus 147.

LAuda Jeruſalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti ſátiat te.

Qui emíttit elóquium ſuum terræ: * velóciter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam: * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtállum ſuam ſicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus, quis ſuſtinébit?

Emíttet verbum ſuum, & liquefáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob: * juſtítias & judícia ſua Iſrael.

Non fecit táliter omni natióni: * & judícia ſua non maniſeſtávit eis.

Antiphona. Specióſa facta es, & ſuávis in delíciis tuis, ſancta Dei génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b.

AB inítio, & ante ſæcula creáta ſum, & uſque ad futúrum ſæculum non déſinam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

AVe maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve víncla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.

Monſtra te eſſe matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.

Virgo ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.

Vitam præſta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jeſum,
Semper collætémur.

Sit

Sit laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spiritui ſancto.
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat. Antiphona.

Beáta mater, & intácta virgo, glorióſa Regina mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum. Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. ℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus: perpétua mentis & córporis ſanitáte gaudére: & glorióſa beátæ Maríæ ſemper vírginis interceſſióne, à præſénti liberári triſtítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Sequens comm. pro Sanctis fit tantum ad Veſper. & Laud. in Offic. S. Mariæ, præterquam in Advent. cujus loco tunc alia dicitur, ut inf. à. Ant. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro noſtra omniúmque ſalúte. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

Protege, Dómine, pópulum tuum, & Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli, & aliórum Apoſtolórum patrocínio confidéntem, perpétua defenſióne conſérva.

Omnes Sancti tui, quæſumus Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia ſentiámus: & pacem tuam noſtris concéde tempóribus, & ab Eccléſia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, & voluntátes noſtras, & ómnium famulórum tuórum, in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne: benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbue: & ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dñm.

AD COMPLETORIUM.

Ave María.

℣. Convérte nos Deus ſalutáris noſter. ℟. Et avérte iram tuam à nobis. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Allel.

Pſalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſrael.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, & convertántur retrórſum omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum: * quod priúſquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri.

Pſalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervávéris Dómine: * Dómine quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt: * & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem: * ſperet Iſrael in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia: * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Pſal.

Digitized by Google

Pſalmus 130.

DOmine, non eſt exaltátuum cor meum: * neque eláti ſunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam: * ſed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſrael in Dómino, * ex hoc nunc & uſque in ſęculum.

Hymnus.

MEménto, rerum Cónditor,
Noſtri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Naſcéndo, formá ſúmpſeris.
María mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoſte prótege,
Et mortis hora ſúſcipe.
Jeſu, tibi ſit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

Capitulum. Eccli. 24. c

EGo mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & ſanctæ ſpei.

℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis ſancta Dei génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Ad Nunc dimittis, Antiph. Sub tuum præſidium confúgimus ſancta Dei génitrix: noſtras deprecatiónes ne deſpícias in neceſſitátibus, ſed à perículis cunctis líbera nos ſemper, Virgo glorióſa, & benedicta. Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

BEátæ & glorióſæ ſemper vírginis Mariæ, quæſumus Dómine, intercéſſio glorióſa nos prótegat: & ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum noſtrum.

AD MATUTINUM de beata Maria.

Ave María. ut ſupra.

℣. Dómine lábia mea apéries.

℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium.

Glória Patri. Allelúja.

Invitatorium. Ave María grátia plena: * Dóminus tecum.

Pſalm. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus.

QUem terra, pontus, ſídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinã,
Clauſtrum Maríæ bájulat.
Cui luna, ſol, & ómnia
Deſérviunt per témpora;
Perfúſa cœli grátia,
Geſtant puéllæ víſcera.
Beáta mater múnere,
Cujus ſupérnus Artifex
Mundum pugillo cóntinens,
Ventris ſub arca clauſus eſt.
Beáta cœli núntio,
Fecúnda ſancto Spíritu,
Deſiderátus Géntibus
Cujus per alvum fuſus eſt.
Jeſu, tibi ſit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

Quando fit Officium ix. Lectionum S. Mariæ, dicuntur tres ſequentes Nocturni cum ſuis Pſalmis & Antiphonis, niſi aliæ Antiphonæ aſſignentur. Abſolutiones veró & Benedictiones habentur in principio ante Pſalterium.

TRES PSALMI ſequentes dicuntur Fer. ii. & v. ad Nocturnum.

Aña. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quã admirábile eſt nomen tuũ in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex

Digitized by Google

Ex ore infántium & lacténtium perfecíſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam, & ſtellas, quæ tu fundáſti.
Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?
Minuíſti eum pauló minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.
Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, ínſuper & pécora campi;
Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.
Dómine Dóminus noſter, * quam admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!
Ant. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ant. Sicut myrrha elécta odórem dedíſti ſuavitátis ſancta Dei génitrix.

Pſalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.
Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit ſonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.
In ſole póſuit tabernáculum ſuum: * & ipſe tamquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à ſummo cœlo egréſſio ejus:
Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.
Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſæculum ſæculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.
Deſiderabília ſuper aurum, & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.
Etenim ſervus tuus cuſtódit ea, * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce ſervo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.
Ant. Sicut myrrha elécta odórem dedíſti ſuavitátis ſancta Dei génitrix. Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pſalmus 23.

Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.
Quia ipſe ſuper mária fundávit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.
Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?
Innocens mánibus, & mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.
Hæc eſt generátio quæréntium

Digitized by Google

tium eum, * quærentium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis, & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Antiphona. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noſter, cum Lectiónibus, & reliquis ut infrà.

Sec. in Offic. ix. Lect. dicitur.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próſperè procéde, & regna.

TRES PSALMI

ſequentes dicuntur Fer. iii. & vi.

ad Nocturnum.

Ant. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Pſalmus 44.

E[illegible] meum, ver[illegible] * dico ego ó[illegible]

[illegible] ſcribæ, * ve[illegible]

[illegible] hómi[illegible] grátia in l[illegible]reà benedí[illegible] ætérnum.

[illegible] tuo ſuper fem[illegible] potentíſſime, [illegible] Spécie [illegible] pulchritúdine tua * inténde, próſperè procéde, & regna.

Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in ſæculum ſæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * & obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíſcet Rex decórem tuum: * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſæculum ſæculi.

Glória Patri.

Aña. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Aña. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pſalmus 45.

Deus noſter refúgium, & virtus; * adjútor in tribula-

Digitized by Google

latiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & tráſferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt Gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo: Deus in médio ejus non commovébitur.

Ant. Sicut lætántium ómnium noſtrûm habitátio eſt in te, ſancta Dei génitrix.

[illegible]

Fundaménta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo & homo natus eſt in ea: * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum, & príncipum, * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Ant. [illegible] Sicut lætántium ómnium noſtrum habitátio eſt in te, ſancta Dei génitrix.

℣. Diffúſa eſt grátia in labiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noſter. [illegible]

[illegible]

[illegible] Adjuvábit eam Deus vultu ſuo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

TRES PSALMI

[illegible]

Ant. [illegible] Gaude María virgo, cunctas hæreſes ſola interemíſti in univérſo mundo.

[illegible]

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus & laudábilis nimis: * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus: * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Digitized by Google

Commoveátur à fácie ejus univérſa terra:* dicite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætétur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua. Glória Patri.

Ana. Gaude María virgo, cunctas hæreſes ſola interemíſti in univérſo mundo. Ana. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta: da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Pſalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília; * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini juſti in Dómino: * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Ana. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta: da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Antiphona. Poſt partum, Virgo, invioláta permanſíſti, Dei génitrix intercéde pro nobis.

Pſalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpéctu Géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conſpéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Ana. Poſt partum, Virgo, invioláta permanſíſti, Dei génitrix intercéde pro nobis.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℞. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Digitized by Google

Sed in Offic. ix. Lect. dicitur

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Pater noſter. ſecreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. Abſolutio.

Précibus & méritis beátæ Maríæ ſemper vírginis, & ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Nos cum prole pia benedícat virgo María. ℟. Amen. Lectio i. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæſívi, & in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Iſrael hæreditáre, & in eléctis meis mitte radíces. Tu autem Dómine, miſerére nobis. ℟. Deo grátias. ℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néſcio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contuliſti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Ipſa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio ii.

Et ſic in Sion firmáta ſum, in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jeruſalem poteſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea. Tu autem Dómine.

℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portáſti Creatórem mundi: * Genuiſti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuiſti.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus ſalutem, & pacem. ℟. Amen.

Lectio iii.

Quaſi cedrus exaltáta ſum in Líbano, & quaſi cypréſſus in monte Sion: quaſi palma exaltáta ſum in Cades, & quaſi plantátio roſæ in Jéricho. Quaſi oliva ſpecióſa in campis, & quaſi plátanus exaltáta ſum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum & bálſamum aromatízans odórem dedi: quaſi myrrha elécta dedi ſuavitátem odóris. Tu autem Dómine.

℟. Felix namque es ſacra virgo María, & omni laude digniſſima: * Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, * Chriſtus Deus noſter. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero: intercéde pro devóto femíneo ſexu: ſéntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam commemoratiónem. Quia.

Glória Patri. Chriſtus.

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Ant. Aſſúmpta eſt. Pſalmus 92.

Dóminus regnávit, decórem indútus eſt: * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc: * à ſæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo Dómine, in longitúdinem diérum.

Glória Patri, & Fílio, &c.

Aña. Aſſúmpta eſt María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.
Antiphona. María virgo.

Pſalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * ſervíte Dómino in lætítia.
Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.
Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus: * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.
Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus: * introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.
Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus, in ætérnum miſericórdia ejus: * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.
Glória Patri, & Fílio, &c.
Antiph. María virgo aſsúmpta eſt ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum ſtelláto ſedet ſólio. Aña. In odórem.

Pſalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quàm multiplíciter tibi caro mea.
In terra desérta, & ínvia, & inaquóſa: * ſic in ſancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.
Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meũ.
Si memor fui tuî ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuíſti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæſit ánima mea poſt te: * me ſuſcépit déxtera tua.
Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládiî, partes vúlpium erunt.
Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.
Hic non dicitur Glória Patri.

Pſalmus 66.

Deus miſereátur noſtri, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtri.
Ut cognoſcámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus ſalutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur, & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.
Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ. Glória Patri.
Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adoleſcéntulæ dilexérunt te nimis.
Antiphona. Benedícta fília.

Canticum trium puerorum.

Dan. 3.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dño: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſæcula.
Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.
Benedícite aquæ omnes, quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.
Benedícite ſol & luna Dómino: * benedícite ſtellæ cœli Dómino.
Benedícite omnis imber & ros Dómino: * benedícite omnes ſpíritus Dei Dómino.
Benedícite ignis & æſtus Dómi-

mino: * benedícite frigus & æſtus Dómino.
Benedicite rores & pruína Dómino: * benedícite gelu & frigus Dómino.
Benedícite glácies & nives Dómino: * benedicite noctes & dies Dómino.
Benedicite lux & ténebræ Dómino: * benedicite fúlgura & nubes Dómino.
Benedícat terra Dóminum: * laudet & ſuperexáltet eum in ſæcula.
Benedícite montes & colles Dómino: * benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.
Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária & flúmina Dómino.
Benedicite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.
Benedícite omnes béſtiæ & pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.
Benedícat Iſrael Dóminum: * laudet & ſuperexáltet eum in ſæcula.
Benedícite ſacerdótes Dómini Dómino: * benedícite ſervi Dómini Dómino.
Benedicite ſpíritus & ánimæ juſtórum Dómino: * benedícite ſancti & húmiles corde Dómino.
Benedícite Ananía, Azaría, Míſael Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſæcula.
Benedicámus Patrem, & Fílium cum ſancto Spíritu: * laudémus & ſuperexaltémus eum in ſæcula.
Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſæcula.
Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.
Antiph. Benedícta filia tu à Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.
Antiph. Pulchra es.

Pſalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélſis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum ſol & luna: * laudáte eum omnes ſtellæ & lumen.
Laudáte eum cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.
Státuit ea in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: * præcéptum póſuit, & non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyſſi:
Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:
Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri:
Béſtiæ, & univérſa pécora: * ſerpéntes, & vólucres pennátæ:
Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ:
Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.
Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli ſui.
Hymnus ómnibus ſanctis ejus: * filiis Iſrael, pópulo appropinquánti ſibi.
Glória Patri.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in eccléſia ſanctórum.
Lætétur Iſrael in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in rege ſuo.
Laudent nomen ejus in choro:

Digitized by Google

ro: * in tympano & pſaltério pſallant ei.

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo,* & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória: * lætabúntur in cubílibus ſuis:

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conſcríptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Pſalmus 150.

Laudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis:* omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Antiphona. Pulchra es, & decóra, fília Jerúſalem, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta. Capitul. Cant. 6. c

Vidérunt eam fíliæ Sion: & beatíſſimam prædicavérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

O Glorióſa Vírginum,
Sublímis inter ſídera:
Qui te creávit, párvulum
Lactánte nutris úbere.
Quod Heva triſtis ábſtulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut aſtra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jeſu, tibi ſit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, ſacrárium Spíritus ſancti: ſola ſine exémplo placuíſti Dómino noſtro Jeſu Chriſto: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu. Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſ.
℣. Dóminus vobíſcum.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem ſuſcípere voluíſti: præſta ſupplícibus tuis; ut qui verè eam genitricem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Pro Sanctis, Ant. Sancti Dei. ℣. Lætámini in Dómino.
Oratio. Prótege Dómine, & Omnes Sancti tui. ut ſupra in Veſperis, cxlvii.

AD PRIMAM.

Ave María, &c. ℣. Deus in adjutórium. Hymnus.

Meménto, rerum Cónditor,
Noſtri quòd olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Naſcéndo, formam ſúmpſeris.
María mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoſte prótege,
Et mortis hora ſúſcipe.
Jeſu, tibi ſit glória,
Qui natus es de Vírgine,

Cum

Digitized by Google

Cum Patre, & almo Spiritu, In ſempitérna ſǽcula Amen.

Ant. Aſſúmpta eſt.

Deus in nómine tuo ſalvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam alièni inſurrexérunt advérſum me, & fortes quæſiérunt ánimam meam: * & non propoſuérunt Deum ante conſpéctum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua diſpérde illos.

Voluntárie ſacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum eſt.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuíſti me: * & ſuper inimícos meos deſpéxit óculus meus. Glória Patri.

Pſalm. 84.

Benedixíſti Dómine terram tuam: * avertíſti captivitátem Jacob.

Remiſíſti iniquitátem plebis tuæ: * operuíſti ómnia peccáta eórum.

Mitigáſti omnem iram tuam: * avertíſti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus ſalutáris noſter: * & avérte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus tu convérſus vivificábis nos: * & plebs tua lætábitur in te.

Oſténde nobis Dómine miſericórdiam tuam: * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam;

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum ſalutáre ipſius: * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi; * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt: * & juſtítia de cœlo proſpéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit. * & ponet in via greſſus ſuos.

Pſalm. 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Aſſúmpta eſt María in cœlum gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum.

Quæ eſt iſta, quæ progréditur quaſi auróra conſúrgens, pulchra ut luna, elécta ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta?

℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſ. Kyrie eléiſon. ℣. Dóminus vobíſcum.

Oremus.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quǽſumus; ut ſua nos defenſióne munítos, jucúndos fácias ſuæ intereſſe commemoratióni. Qui vivis & regnas.

AD TERTIAM.

Ave María, &c. ℣. Deus in adjutórium. Hymnus. Memento, rerum Cónditor. clvi.

Antiphona. María Virgo.

Pſalm. 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus meus, prolongátus eſt: habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.
Cùm his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. Glória Patri.

Pſalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui cuſtódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.
Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.
Per diem ſol non uret te: * neque luna per noctem.
Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus cuſtódiat intróitum tuum, & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

Pſalmus 121.

Lætátus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes noſtri, * in átriis tuis Jeruſalem.
Jeruſalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípſum.
Illuc enim aſcendérunt tribus tribus Dómini: * teſtimónium Iſrael ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic ſedérunt ſedes in judício: * ſedes ſuper domum David.
Rogáte quæ ad pacem ſunt Jeruſalem: * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei noſtri: * quæſívi bona tibi.
Antiphona. María virgo aſſúmpta eſt ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum ſtelláto ſedet ſólio.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et ſic in Sion firmáta ſum, & in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jeruſalem poteſtas mea.
℟. Deo grátias.
℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.
Kyrie eléiſ. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. ℣. Dóminus vobíſcum.

Oratio.

Deus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præſtitíſti: tríbue quæſumus; ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum: Qui tecum.

AD SEXTAM.

Ave María, &c. ℣. Deus in adjutórium. Hymn. Meménto, rerum Cónditor. clvi.
Ant. In odórem. Pſalm. 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.
Ecce ſicut óculi ſervórum, * in mánibus dominórum ſuórum.
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ ſuæ: * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, dónec miſereátur noſtri.
Miſerére noſtri Dómine, miſerére noſtri: * quia multùm repléti ſumus deſpectióne.

Quia

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſupérbis. Glória Patri.

Niſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſrael: * niſi quia Dñs erat in nobis.
Cùm exúrgerent hómines in nos: * forte vivos deglutiſſent nos.
Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuiſſet nos.
Torréntem pertranſívit ánima noſtra: * fórſitan pertranſiſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima noſtra ſicut paſſer erépta eſt * de láqueo venántiũ.
Láqueus contritus eſt, * & nos liberáti ſumus.
Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Pſalmus 124.

Qui confídunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jeruſalem.
Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.
Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum: * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.
Bénefac Dómine bonis, * & rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſrael.
Ant. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adoleſcéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. Eccli. 24.

Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea. Deo grátias.
Benedícta tu in muliéribus. Et benedíctus fructus ventris tui. Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſ.
Dñs vobiſcum.
Concéde miſéricors Deus fragilitáti noſtræ præſidium: ut qui ſanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio, à noſtris iniquitátibus reſurgámus. Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM.

Ave María, Deus in adjutórium. Glória. Hymnus, Meménto rerum. clvi. Ant. Pulchra es.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti ſumus ſicut conſoláti.
Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum: * & lingua noſtra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum: * facti ſumus lætántes.
Convérte Dómine captivitátem noſtram: * ſicut torrens in Auſtro.
Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant & flebant, * mitténtes ſémina ſua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos ſuos.
Glória Patri.

Niſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem: * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.
Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cùm déderit diléctis ſuis ſomnum: * ecce hæréditas Dñi, filii; merçes, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu poténtis: * ita filii excuſſórum.

Beátus vir, qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis: * non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Pſalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & videas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſrael.

Antiph. Pulchra es, & decóra, filia Jerúſalem: terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis, ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans odórem dedi: quaſi myrrha elécta dedi ſuavitátem odóris. ℟. Deo grátias.

℣. Poſt partum, Virgo, invioláta permanſiſti. ℟. Dei génitrix intercéde pro nobis.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſ. Kyrie eléiſon. ℣. Dóminus vobíſcum.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus Dómine, delíctis ignóſce: ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, genitrícis Filii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur. Qui tecum vivit & regnat.

PSALMI, ORATIONES

& alia quædam Ordini peculiaria.

Antiphonæ, Pſalmi, Verſiculi, Lectiones, & Reſponſoria, in Laudem B. V. Mariæ de Gratia.

PEracto Completorio Deiparæ Virginis, quoties in Choro ejus Officium parvum dici contigerit, & ſingulis ſextis Feriis, quin Officium fuerit ſimplex, poſt Añam, Verſ & Orationem, quæ pro tempore de ea dicuntur, ſtatim vel legatur, vel cantetur juxta præſcriptum SS. noſtrarum Conſtitut. part. 1. cap. 1.

Aña. Benedícta tu. cum tribus Pſalm. Dómine Dóminus noſter. Cœli enárrant, Dómini eſt terra. cxlviii.

Poſtea repetitur Aña. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

℣. Ave María, grátia plena.

℟. Dóminus tecum.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Nos cum prole pia, benedícat virgo María.

Sermo S. P. N. Auguſtini Epiſcopi.

Serm. 18. de Sanctis. ...

O Beáta Virgo María, quis tibi dignè váleat jura gratiárum, ac laudum præcónia rependere, quæ ſinguları tuo aſſénſu mundo ſuccurríſti pérdito? Quas tibi laudes fragílitas humáni géneris perſólvat, quæ ſolo tuo commercio recuperándi áditum invénit? Accipe ítaque quaſcúmque exíles, quaſcúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiónes: & cùm ſuſcéperis vota, culpas noſtras orándo excúſa.

℟. Sub tuum præſidium confúgimus, clementíſſima Virgo, ſúſcipe nos única ſpes noſtra, & noſtris delectáre lau-

laudibus: * Quibus indígni, omni te laude digníſſimam collaudámus. ℣. Aufer à nobis iniquitátes noſtras, ut digni canámus tibi glóriæ melos. Quibus.

Benedictio. Ipſa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Lectio iii.

ADmítte noſtras preces intra ſacrárium exauditiónis, & repórta nobis antídotum reconciliatiónis. Sit per te excuſábile, quod per te ingérimus: fiat impetrábile, quod fida mente póſcimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúſa quod timémus: quia tu es ſpes única peccatórum. Per te ſperámus véniam delictórum, & in te beatíſſima, noſtrórum eſt expectátio præmiórum.

℟. Porta cœli, & ſtella maris es Virgo María, Regis ætérni mater, gratos nos redde Fílio tuo: * Quia omnis virtus, & decor, & glória ex te reſpléndet. ℣. Tu véniæ vena, tu grátiæ mater, tu ſpes mundi, exáudi nos clamántes ad te. Quia omnis. Glória Patri. Quia omnis.

Benedictio. Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus ſalútem & pacem.

Lectio iv.

SAncta María ſuccúrre miſeris, juva puſillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu. Séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam commemoratiónem. Aſsíſte paráta votis poſcéntium, & repénde ómnibus optátum effectum. Sint tibi ſtúdia aſsíduè oráre pro pópulo Dei, quæ meruiſti benedícta Redemptórem ferre mundi, qui vivit & regnat in ſæcula ſæculórum.

℣. Divínum auxílium máneat ſemper nobíſcum.

℟. Amen.

Deinde dicatur Pater noſter. Ave María. Credo. Sacroſánctæ.

OFFICIUM DEFUNCTORUM

DIcitur extra tempus Paſchale prima cujuſque menſis die non impedita feſto novem Lectionum, alioquin alia ſequenti die ſimiliter non impedita. In choro dicitur poſt Officium diei, ideſt Veſperæ poſt Veſperas, & Matutinum poſt Laudes diei, niſi alia ſit conſuetudo Eccleſiarum: extra Chorum verò pro opportunitate temporis.

Ad Veſperas abſolutè incipitur ab Aña. **Placébo Dómino.**

Pſalmus 114.

DIlèxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi: * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem, & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & Juſtus, & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus: * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Pſalmorum dicitur Réquiem ætérnam dona eis Dómine. Et lux perpétua lúceat eis. Aña. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Antiph. Hei mihi Dómine.

Pſalmus 119.

AD Dóminum cùm tribuláter clamávi: * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam à lábiis iniquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt: habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. Réquiem ætérnam.

Antiphona Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongátus eſt.

Aña. Dóminus cuſtódit te.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat intróitum tuum, & éxitum tuum: * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

Aña. Dóminus cuſtódit te ab om-

Digitized by Google

omni malo: cuſtódiat ánimam tuam Dóminus. Ant. Si iniquitátes.

Pſalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervàveris Dómine: * Dómine quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt: * & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem: * ſperet Iſrael in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia: * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Si iniquitátes obſervàveris Dómine, Dómine quis ſuſtinébit? Ant. Opera.

Pſalmus 137.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audíſti verba oris mei.

In conſpéctu Angelórum pſallam tibi: * adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Super miſericórdia tua, & veritáte tua: * quóniam magnificáſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me, * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna eſt glória Dómini.

Quóniam excélſus Dóminus, & humília réſpicit: * & alta à longè cognóſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & ſuper iram inimicórum meórum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retribuet pro me, * Dómine miſericórdia tua in ſæculum: ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Ant. Opera mánuum tuárum Dómine ne deſpícias.

℣. Audívi vocem de cœlo, dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Ma[illegible]a.

Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet: & eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

[illegible]

[illegible] Pater noſter. [illegible]

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Pſalmus 145.

LAuda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * pſallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipſius: * qui fecit cœlum, & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit eliſos, * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas, pupíllũ & víduam ſuſcípiet: * & vias peccatórum diſpérdet.

Regnábit Dóminus in ſæcula, Deus tuus Sion, * in generatiónem & generatiónem.

Cujus loco ad Laudes dicitur Pſal. De profúndis. ut ſupra: qui Pſalmi nō dicuntur in die omnium fidelium Defunctorū.

In fine Pſalmi, Réquiem ætérnam dona eis Dómine. Et lux perpétua lúceat eis. Deinde ℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórū. ℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Oratio.

Deus, qui inter Apoſtólicos ſacerdótes, fámulos tuos Pontificáli, ſeu ſacerdotáli feciſti dignitáte vigére: præſta quæſumus, ut eórum quoque perpétuo aggregéntur conſórtio.

Deus, véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor: quæſumus cleméntiam tuam, ut noſtræ Congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc ſæculo tranſiérunt, beáta María ſemper vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Fidélium Deus ómnium Cónditor & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum, remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequántur. Qui vivis & regnas in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

In die verò Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantùm Oratio, dicitur: Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

In die depoſitionis Defuncti. Oratio.

Abſólve, quæſumus Dómine, ánimam fámuli tui N. ut defúnctus ſæculo tibi vivat: & quæ per fragilitátem carnis humána converſatióne commíſit; tu vénia miſericordíſſimæ pietátis abſtérge. Per Dóminum.

Si fuerit fœmina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N. ut defúncta.

In anniverſario die. Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantùm ſit anniverſarium, dicatur in ſingulari numero.

Similiter & pro uno Epiſcopo, vel Sacerdote, in Oratione. Deus, qui inter Apoſtólicos Sacerdótes.

Si fuerit Epiſcopus omittitur, ſeu Sacerdotáli. ſi tantùm Sacerdos, omittitur Pontificáli ſeu. Pro fratribus verò & familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio. Deus, véniæ largítor. ut ſupra.

Pro patre & matre. Oratio.

Deus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepíſti: miſerére cleménter animábus patris ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte, meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dñm.

Si ſit pro pluribus, dicatur animábus paréntum noſtrórum, & ubi dicitur, meque dicatur noſque.

Si pro patre tantùm, dicatur ánimæ patris mei, vel noſtri.

Si pro matre tantùm, dicatur ánimæ matris meæ, vel noſtræ.

Pro uno defuncto. Oratio.

Inclína Dómine aurem tuā ad preces noſtras, quibus miſericórdiam tuam ſúpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui, quam de hoc ſæculo migráre juſſiſti, in pacis ac lucis

re-

Digitized by Google

regióne conſtituas; & Sanctórum tuórum júbeas eſſe conſórtem. Per Dóminum.

Pro u[illegible] [illegible]ta.

Oratio.

Quæſumus Dómine, pro tua pietáte miſerére ánimæ fámulæ tuæ: & a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ ſalvatiónis partem reſtítuæ. Per Dóminum noſtrum.

Réquiem ætérnam dona eis Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen.

MENSE JULIO.

Anniverſarium [illegible] [illegible] Ordinis noſtri: [illegible] [illegible], ut in primo Anniverſario.

Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine: da animábus ómnium benefactórum Ordinis noſtri, quorum Anniverſárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem. Per Dóminum noſtrum.

MENSE NOVEMBRI.

Anniverſarium [illegible] [illegible] Ordinis noſtri, duplex Officium fit ut ſupra.

Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine, da animábus fratrum & ſorórum Ordinis noſtri, quorum Anniverſárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem. Per Dóminum noſtrum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem, cui ómnia vivunt, *Veníte adorémus.

Pſalm. Veníte, exultémus. 1. Et in fine Réquiem ætérnam. Et lux perpétua.

Hoc Invitatorium dicitur tantùm in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, & in die depoſitionis Defuncti, quibus diebus

[illegible]

IN I. NOCTURNO.

Pro Fe[illegible] [illegible]

Ant. [illegible] Dirige.

[illegible]

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

[I]ntende voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

[Q]uóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane aſtábo tibi & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.

[O]diſti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

[V]irum ſánguinum & dolóſum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ,

[I]ntroíbo in domum tuam: * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in juſtitia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpéctu tuo viam meam.

Quóniam non eſt in ore eórum véritas: * cor eórum vanum eſt.

Sepúlchrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolosè agébant, * júdica illos Deus.

[D]ecídant à cogitatiónibus ſuis, ſecúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

[E]t lætentur omnes, qui ſperant

rant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.
Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.
Réquiem ætérnam.
Aña. Dírige Dómine Deus meus in conſpéctu tuó viam meam.
Aña Convértere. Pſalm. 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.
Et ánima mea turbáta eſt valdè: * ſed tu Dómine úſquequò?
Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.
Quóniam nõ eſt in morte, qui memor ſit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.
Turbátus eſt à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Diſcédite à me omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.
Erubéſcant & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéſcant valdè velóciter.
Réquiem ætérnam.
Aña. Convértere Dómine, & éripe ánimam meam; quóniam non eſt in morte qui memor ſit tui. Aña. Nequándo.
Pſalmus 7.

Domine Deus meus in te ſperávi: * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me.
Ne quándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.
Dómine Deus meus, ſi feci iſtud, * ſi eſt iníquitas in mánibus meis.
Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.
Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.
Exúrge Dómine in ira tua: * & exaltáre in finibus inimicórum meórum,
Et exúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandáſti: * & ſynagóga populórum circúmdabit te.
Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.
Júdica me Dómine ſecúndũ juſtítiam meam, * & ſecúndũ innocéntiam meam ſuper me.
Conſumétur nequítia peccatórum, & díriges juſtum, * ſcrutans corda & renes Deus.
Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.
Deus judex juſtus, fortis, & pátiens: * numquid iráſcitur per síngulos dies?
Niſi convérſi fuéritis, gládium ſuum vibrabit: * arcum ſuum teténdit, & parávit illum.
Et in eo parávit vaſa mortis: * ſagíttas ſuas ardéntibus effécit.
Ecce partúriit injuſtítiam: * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.
Lacum apéruit, & effódit eum: * & íncidit in fóveam quam fecit.
Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticem ipſíus iníquitas ejus deſcéndet.
Confitébor Dómino ſecúndum

...dùm juſtitiam ejus: * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

[R]équiem ætérnam, &c.

[Ant.] Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

℣. A porta inferi.

℟. Erue Dómine ánimas eórũ.

[P]ater noſter.

Parce mihi Dómine; nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Viſitas eum dilúculo, & ſúbitò probas illum. Uſquequò non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam ſalívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, ô cuſtos hóminum? Quare poſuíſti me contrárium tibi, & factus ſum mihimetípſi gravis? Cur non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitátem meam? ecce, nunc in púlvere dórmiam, & ſi manè me quæſíeris, non ſubſíſtam. [illegible] Tu autem. [illegible]

℟. Credo quòd Redémptor meus vivit: & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: * Et in carne mea vidébo Deũ Salvatórem meum. ℣. Quem viſúrus ſum ego ipſe, & non álius, & óculi mei conſpectúri ſunt. Et in carne.

Lectio ii. Job 10.

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérſum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices? Numquid bonum tibi vidétur, ſi calumniéris me, & ópprimas me opus mánuum tuárum, & conſílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi ſunt: aut ſicut videt homo, & tu vidébis? Numquid ſicut dies hóminis dies tui, & anni tui ſicut humána ſunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum ſcrutéris? Et ſcias quia nihil ímpium fécerim, cùm ſit nemo qui de manu tua poſſit erúere.

℟. Qui Lázarum reſuſcitáſti à monuménto fœtidum: * Tu eis Dómine dona réquiem, & locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos & mórtuos, & ſæculum per ignem. Tu.

Lectio iii. Job 10.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me totum in circúitu: & ſic repéntè præcípitas me? Meménto quæſo quòd ſicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nónne ſicut lac mulſíſti me, & ſicut cáſeum me coaguláſti? Pelle & cárnibus veſtíſti me: óſſibus & nervis compegíſti me. Vitam & miſericórdiam tribuíſti mihi, & viſitátio tua cuſtodívit ſpíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abſcóndam à vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíſſa mea pavéſco, & ante te erubéſco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis. Quia.

Póſtea ad Laudes, ut infra, clxxiii. quando dicitur unum tantùm Nocturnum.

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria iii. & vi.

Ant. In loco páſcuæ.

Pſalmus 22.

Dóminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

am...

Nam, & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paráſti in conſpéctu meo menſam, * advérſus eos qui tríbulant me.

Impinguáſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páſcuæ ibi me collocávit. Ant. Delícta.

Pſalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéſcam:

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérſi, qui ſúſtinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iniqua agéntes * ſupervácuè.

Vias tuas Dómine demónſtra mihi: * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me: * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtinui tota die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum Dómine, * & miſericordiárum tuárum, quæ à ſæculo ſunt.

Delícta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndùm miſericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.

Univérſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtaméntum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum eſt enim.

Quis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum eſt Dóminus timéntibus eum: * & teſtaméntum ipsíus ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum: * quóniam ipſe evéllet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére mei: * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum: * & dimitte univérſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt: * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam, & érue me: * non erubéſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocéntes & recti adhæſérunt mihi, * quia ſuſtinui te.

Líbera Deus Iſrael, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris Dómine. Ant. Credo vidére.

Pſalmus 26.

Dominus illuminátio mea & ſalus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dum appróipant ſuper me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei: * ipſi infirmáti ſunt, & cecidérunt.

Si conſiſtant advérſum me caſtra, * non timébit cor meum.

S i exſurgat advérſum me prælium, * in hoc ego ſperábo.
U nam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.
U t vídeam voluptátem Dómini, * & viſitem templum ejus.
Q uóniam abſcóndit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protéxit me in abſcóndito tabernáculi ſui.
I n petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.
C ircuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.
E xáudi Dómine vocem meā, qua clamávi ad te: * miſerere mei, & exáudi me.
T ibi dixit cor meum, exquiſívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.
N e avértas fáciem tuā à me: * ne declínes in ira à ſervo tuo.
A djútor meus eſto: * ne derelínquas me, neque deſpícias me Deus ſalutáris meus.
Q uóniam pater meus, & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem aſſúmpſit me.
L egem pone mihi Dómine in via tua: * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.
N e tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.
C redo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
E xpécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & ſúſtine Dóminum.
R équiem ætérnam.
Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli ſui. Pater noſter. totum ſecreto.

Lectio iv. Job 13.

RESpónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes & peccáta, ſcélera mea & delícta oſténde mihi. Cur fáciem tuam abſcóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, oſténdis poténtiam tuam, & ſtípulam ſiccam perſéqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & conſúmere me vis peccátis adoleſcéntiæ meæ. Poſuíſti in nervo pedem meum, & obſervaſti omnes ſémitas meas, & veſtígia pedum meórum conſideráſti. Qui quaſi putrédo conſuméndus ſum, & quaſi veſtiméntum quod comédítur à tinea.
℟. Meménto mei Deus, quia ventus eſt vita mea, * Nec aſpíciat me viſus hóminis.
℣. De profúndis clamávi ad te Dómine, Dómine exáudi vocem meam. Nec.

Lectio v. Job 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis miſériis. Qui quaſi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & numquam in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum ducis ſuper hujuſcémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis poteſt fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nónne tu qui ſolus es? Breves dies hóminis ſunt, númerus mēnſiū ejus apud te eſt: conſtituíſti términos ejus, qui præteríri nō póterunt. Recéde páululū ab eo, ut quiéſcat, donec optáta véniat, ſicut mercenárii dies ejus.
℟. Hei mihi Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miſer? ubi fúgiā, niſi ad te Deus meus? * Miſerére mei, dum véneris in noviſſimo die.
℣. Anima mea turbáta eſt valde, ſed tu Dómine ſuccúrre ei. Miſerére mei.

Lectio vi. Job 14. c

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abſcóndas me, donec pertránſeat furor tuus, & conſtítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putáſne mórtuus homo rurſum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego reſpondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem greſſus meos dinumeráſti, ſed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea Dómine, * Dum véneris judicáre ſæculum per ignem.

℣. Dírige Dómine Deus meus in conſpéctu tuo viam meam. Dum.

Réquiem ætérnam. Dum.

Poſtea ad Laudes, ut infrà. clxxiii. quando dicitur unum tantùm Nocturnum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Pro Feria iv. & Sabbato.

Aña. Compláceat.

Pſalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminum: * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos: * & diréxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi & timébũt: * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus: * & non reſpéxit in vanitátes, & inſánias falſas.

Multa feciſti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non eſt qui ſímilis ſit tibi.

Annuntiávi, & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluíſti: * aures autem perfeciſti mihi.

Holocáuſtum & pro peccáto non poſtuláſti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, & legem tuá in médio cordis mei.

Annuntiávi juſtítiam tuam in Eccléſia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcóndi in corde meo: * veritátem tuam, & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcóndi miſericórdiam tuam, & veritátem tuam, * à concílio multo.

Tu autem Dómine ne longè fácias miſeratiónes tuas à me: * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepérũt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capíllos cápitis mei: * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine ad adjuvándum me réſpice.

Confundántur & revereántur ſimul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórſum, & revereántur; * qui volunt mihi mala.

Ferant conféſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur ſuper te omnes quæréntes te: * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum, & pauper: * Dóminus ſollícitus eſt mei.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Aña.

Digitized by Google

Ant. Compláceat tibi Dómine, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me réſpice.

Ant. Sana Dómine.

Pſalmus 40.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem: * die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra: * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univérſum ſtratum ejus versáſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & peribit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foras, * & loquebátur in idipſum.

Advérſum me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * advérſum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt advérſum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, & resúſcita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluíſti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiã ſuſcepíſti: * & confirmáſti me in conſpéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſrael à ſæculo, & uſque in ſæculum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Sitivit. Pſalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitivit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam tranſibo in locum tabernáculi admirábilis uſque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & confeſſiónis, * ſonus epulántis.

Quare triſtis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultus mei, & Deus meus.

Ad meipſum ánima mea conturbáta eſt: * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à mõte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suſcéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contriſtátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum cõfringúntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per ſingulos dies: Ubi eſt Deus tuus? * quare triſtis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultus mei, & Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Ant.

Digitized by Google

Antiphona. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi.

℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviſcáris in finem.

Pater noſter. totum ſecretò.

Lectio vii. Job 17.

SPíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, & ſolum mihi ſupereſt ſepúlchrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me Dómine, & pone me juxta te, & cujúſvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ diſſipátæ ſunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rurſum poſt ténebras ſpero lucem. Si ſuſtinúero, inférnus domus mea eſt, & in ténebris ſtravi léctulum meum. Putrédini dixi, Pater meus es: mater mea & ſoror mea, vérmibus. Ubi eſt ergo nunc præſtolátio mea, & patiéntiam meam quis conſíderat?

℟. Peccántem me quotídie, & non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: *Quia in inférno nulla eſt redémptio, miſerére mei Deus, & ſalva me. ℣. Deus in nómine tuo ſalvum me fac, & in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii. Job 19.

PElli meæ, conſúmptis cárnibus, adhæſit os meum, & derelícta ſunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miſerémini mei, miſerémini mei, ſaltem vos amici mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tribuat ut ſcribántur ſermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro ſtylo férreo, & plumbi lámina, vel celte ſculpántur in ſílice? Scio enim quòd Redémptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: & rurſum circúmdabor pelle mea, & in carne mea vidébo Deum meum. Quem viſúrus ſum ego ipſe, & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius: repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

℟. Dómine, ſecúndùm actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conſpéctu tuo egi: ídeò déprecor majeſtátem tuam: *Ut tu Deus déleas iniquitátem meam. ℣. Ampliùs lava me Dñe ab injuſtítia mea, & à delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix. Job 10.

QUare de vulva eduxiſti me? qui útinam conſúmptus eſſem ne óculus me vidéret. Fuíſſem quaſi non eſſem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululùm dolórem meum: ántequam vadam & non revértar ad terram tenebróſam, & opértam mortis calígine: terram miſériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo; ſed ſempitérnus horror inhábitat.

℟. Líbera me Dómine de viis inférni, qui portas æreas confregíſti: & viſitáſti inférnum, & dediſti eis lumen, ut vidérent te: *Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes & dicéntes: Adveníſti Redémptor noſter. Qui erant.

℣. Réquiem ætérnam. Qui.

Sequens ℟. dicitur ſolummodò in die Commemoratiónis omnium Defunctorum & quandocumque pro Defunctis dicuntur novè Lectiones.

℟. Líbera me Dómine de morte ætérna, in die illa treménda: *Quando cœli movéndi ſunt & terra: *Dum véneris judicáre ſæculum per ignem.

℣. Tre-

℣. Tremens factus ſum ego, & tímeo, dum diſcuſſio vénerit, atque ventúra ira. Quando. ℟. Dies illa, dies iræ, calamitátis & miſériæ, dies magna & amára valde. Dum. ℣. Réquiem ætérnam. Libera. [illegible] ℣.

AD LAUDES,

[illegible] incipitur.

Antiphona 2. Exultábunt Dómino oſſa humiliáta.

[illegible]

Miserére mei Deus, * ſecúndum magnam miſericórdiam tuam:

Et ſecúndum multitúdinem miſeratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea: * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco: * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci: * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum: * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexíſti: * incérta & occúlta ſapiéntiæ tuæ manifeſtáſti mihi.

Aſpérges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam: * & exultábunt oſſa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua: * & ſpíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui: * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalútis meæ: * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries: * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrificium, dediſſem útique: * holocáuſtis non delectáberis.

Sacrificium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum Deus non deſpícies.

Benígnè fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jeruſalem.

Tunc acceptábis ſacrificium juſtítiæ, oblatiónes, & holocáuſta: * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exultábunt Dómino oſſa humiliáta. Ant. Exáudi Dómine oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.

Pſalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddétur votum in Jeruſalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos: * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegíſti, & aſſumpsíſti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis: * éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitáſti terram, & inebriáſti eam: * multiplicáſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétū eſt aquis, paráſti cibum illórum: * quóniam ita eſt præparátio ejus.
Rivos ejus inébria multíplica genímina ejus: * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.
Pinguéſcent ſpecióſa desérti: * & exultatióne colles accingéntur.
Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.
Aña. Exáudi Dómine oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Aña. Me ſuſcépit déxtera tua Dómine.

Pſalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea,
In terra desérta, & ínvia, & inaquóſa: * ſic in ſancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.
Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas, * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuiſti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæſit ánima mea poſt te: * me ſuſcépit déxtera tua.
Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

Pſalmus 66.

Deus miſereátur noſtri, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtri.
Ut cognoſcámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus ſalutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur, & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.
Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ.
Réquiem ætérnam.
Antiphona. Me ſuſcépit déxtera tua Dómine.
Antiphona. A porta ínferi, érue Dómine ánimam meam.

Canticum Ezechiæ. Iſa. 38.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæſívi resíduum annórum meórum, * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aſpíciam hóminem ultrà, * & habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta eſt, & convolúta eſt à me: * quaſi tabernáculum paſtórum.
Præciſa eſt velut à texénte vita mea: dum adhuc ordírer, ſuccídit me: * de manè uſque ad véſperam fínies me.
Sperábam uſque ad manè, * quaſi leo ſic contrívit ómnia oſſa mea.
De manè uſque ad véſperam fínies me: * ſicut pullus hirúndinis ſic clamábo, meditábor ut colúmba.

A tte-

Attenuati ſunt óculi mei, * ſuſpiciéntes in excélſum.

Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cùm ipſe fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos: * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritus mei, corrípies me, & vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amariſſima.

Tu autem eruiſti ánimam meam ut non períret, * projeciſti poſt tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui deſcéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie: * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine ſalvum me fac, * & pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in domo Dómini.

Ant. A porta ínferi, érue Dómine ánimam meam.

Ant. Omnis ſpíritus laudet Dóminum. Pſalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélſis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus:

Laudáte eum ſol & luna: * laudáte eum omnes ſtellæ & lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: * præcéptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyſſi:

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri:

Beſtiæ, & univérſa pécora: * ſerpéntes, & vólucres pennátæ:

Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ:

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus; * filiis Iſrael, pópulo appropinquánti ſibi.

Pſalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in eccléſia ſanctórum.

Lætétur Iſrael in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro, * in tympano & pſaltério pſallant ei.

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória: * lætabúntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conſcríptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

Pſalmus 150.

Laudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: *

ejus: * laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério, & cíthara.
Laudáte eum in tympano, & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.
Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis:* omnis ſpíritus laudet Dóminum.
Réquiem ætérnam.
Antiphona. Omnis ſpíritus laudet Dóminum. ℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.
Ad Benedictus. Antiphona. Ego ſum reſurréctio, & vita: qui credit in me, étiam ſi mórtuus fúerit, vivet: & omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in ætérnum.
Deinde Pater noſter. Pſalm. De profúndis. cxxiii. cum Precibus & Orationibus, ut ſupra in Veſperis.

PSALMI GRADUALES

dicuntur in Quadrageſima Feria iv. cujuslibet Hebdomadæ non impedita aliquo Feſto ix. Lectionum, in choro ante Matutinum diei: extra Chorum pro opportunitate temporis.
Primi quinque Pſalmi dicuntur ſine Glória Patri. Sed in fine ultimi dicitur, Réquiem ætérnam.
Incipitur abſolutè ſine Aña.

Pſalmus 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi: * & exaudívit me.
Dómine líbera ánimam meam à lábiis iniquis, * & à lingua dolóſa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui cuſtódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.
Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.
Per diem ſol non uret te: * neque luna per noctem.
Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus cuſtódiat intróitum tuum, & éxitum tuum: * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: * in domum Dómini ibimus.
Stantes erant pedes noſtri, * in átriis tuis Jerúſalem.
Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idipſum.
Illuc enim aſcendérunt tribus tribus Dómini: * teſtimónium Iſrael ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic ſedérunt ſedes in judício: * ſedes ſuper domum David.
Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem: * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Pro-

Digitized by Google

Propter domum Dómini Dei noſtri: * quæſivi bona tibi.

Pſalmus 122.

AD te levávi óculos meos,* qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum, * in mánibus dominórum ſuórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ ſuæ: * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtri.

Miſerére noſtri Dómine, miſerére noſtri: * quia multùm repléti ſumus deſpectióne:

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſupérbis.

Pſalmus 123.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſrael: * niſi quia Dñs erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos: * forte vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torréntem pertranſivit ánima noſtra: * fórſitan pertranſíſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra ſicut paſſer erépta eſt * de láqueo venántiũ.

Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Réquiem ætérnam dona eis Dómine.

Et lux perpétua lúceat eis.

Deinde dicitur flexis génibus, Pater noſter. ſecreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. A porta ínferi.

℟. Erue Dómine ánimas eórum. ℣. Requiéſcant in pace.

℟. Amen. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

ABſólve, quæſumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, & ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum: ut in reſurrectiónis glória inter Sanctos, & eléctos tuos reſuſcitáti reſpírent. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Poſt Orationem ſtatim dicuntur alii Pſalmi Graduales, qui ſequuntur: & in fine cujuſlibet Pſalmi dicitur, Glória Patri.

Pſalmus 124.

QUi confidunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jeruſalem.

Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum: * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Benefac Dómine bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſrael.

Glória Patri.

Pſalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum: * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum: * facti ſumus lætántes.

Convérte Dómine captivitá-

Digitized by Google

tem noſtram : * ſicut torrens in Auſtro.
Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant & flebant,* mitténtes ſémina ſua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos ſuos.
Glória Patri.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum,* in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem : * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.
Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere : * ſúrgite poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cùm déderit dilèctis ſuis ſomnum : * ecce hæréditas Dómini, filii ; merces, fructus ventris.
Sicut ſagíttæ in manu potèntis : * ita filii excuſſórum.
Beátus vir, qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis : * non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.
Glória Patri.

Pſalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, & benè tibi erit.
Uxor tua ſicut vitis abſndans,* in latéribus domus tuæ.
Filii tui ſicut novéllæ olivárum,* in circúitu menſæ tuæ.
Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * & vídeas bona Jeruſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſraël.
Glória Patri, & Filio.

Pſalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſraël.
Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.
Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres:* prolongavérunt iniquitátem ſuam.
Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum : * confundántur & convertántur retrórſum omnes qui odérunt Sion.
Fiant ſicut fœnum tectórum : * quod priúſquam evellátur, exáruit :
De quo non implévit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit.
Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini ſuper vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.
Glória Patri.

Poſtea dicitur flexis genibus,

Kyrie eléiſ. Chriſte eléiſ. Kyrie eléiſon. Pater noſter.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam poſſedíſti ab inítio. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere : ſúſcipe deprecatiónem noſtram ; ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa conſtríngit, miſerátio tuæ pietátis cleménter abſólvat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt Orationem ſtatim dicuntur alii Pſalmi Graduales, qui ſequuntur : & in fine cujuſlibet Pſalmi dicitur, Glória Patri.

Pſalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes obſerváveris Dó-

Dómine: * Dómine quis ſuſtinébit?

[Q]uia apud te propitiátio eſt: * & propter legem tuam ſuſtinui te Dómine.

[S]uſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

[A] cuſtódia matutína uſque ad noctem: * ſperet Iſrael in Dómino.

[Q]uia apud Dóminum miſericórdia: * & copióſa apud eum redémptio.

[E]t ipſe rédimet Iſrael, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

[G]lória Patri.

[Pſalmus 130.]

DOmine, non eſt exaltátum cor meum: * neque eláti ſunt óculi mei.

[N]eque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus ſuper me.

[S]i non humíliter ſentiébam: * ſed exaltávi ánimam meam.

[S]icut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.

[S]peret Iſrael in Dómino, * ex hoc nunc & uſque in ſæculũ.

[G]lória Patri.

[Pſalmus 131.]

MEménto Dómine David, * & omnis manſuetúdinis ejus.

[S]icut jurávit Dómino: * votum vovit Deo Jacob.

[S]i introíero in tabernáculum domus meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei:

[S]i dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

[E]t réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis ſilvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi ſtetérunt pedes ejus.

[S]urge Dómine in réquiem tuam, * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.

[S]acerdótes tui induántur juſtítiam: * & ſancti tui exúltent.

[P]ropter David ſervum tuum, * non avértas fáciem Chriſti tui.

[J]urávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

[S]i cuſtodíerint filii tui teſtaméntum meum, * & teſtimónia mea hæc, quæ docébo eos.

[E]t filii eórum uſque in ſæculum, * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

[Q]uóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem ſibi.

[H]æc réquies mea in ſæculum ſæculi: * hic habitábo, quóniam élegi eam.

[V]íduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus ſaturábo pánibus.

[S]acerdótes ejus índuam ſalutári: * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne: * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

[G]lória Patri.

[Pſalmus 132.]

ECce quàm bonum, & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum:

[S]icut unguéntum in cápite, * quod deſcéndit in barbam, barbam Aaron,

[Q]uod deſcéndit in oram veſtiménti ejus: * ſicut ros Hermon, qui deſcéndit in montem Sion.

[Q]uóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſæculum.

[G]lória Patri.

[Pſalmus 133.]

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Digitized by Google

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domus Dei noſtri.
In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.
Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram. Glória Patri.

Deinde dicitur flexis genibus, Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon.
Pater noſter, ſecreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Salvos fac ſervos tuos. ℟. Deus meus ſperántes in te.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

PRætende Dómine fámulis & famulábus tuis déxteram cœléſtis auxílii: ut te toto corde perquírant, & quæ digne póſtulant, cónſequi mereántur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI

Pœnitentiales cum Litaniis

Dicuntur flexis genibus in omnibus ſextis Feriis Quadrageſimæ, quando Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omiſſis Septem Pſalmis, dicuntur in Litaniis majoribus in feſto S. Marci, & in tribus diebus Rogationum. Dicuntur autem in Quadrageſima in Choro poſt Matutinum & Laudes diei, dicto, Benedicámus Dómino, extra Chorum pro opportunitate temporis.

Antiphona. Ne reminiſcáris.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.
Miſerére mei Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.
Et ánima mea turbáta eſt valdè: * ſed tu Dómine úſquequò?
Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.
Quóniam nõ eſt in morte, qui memor ſit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.
Turbátus eſt à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.
Erubéſcant & conturbéntur vehementer omnes inimíci mei: * convertántur & erubéſcant valdè velóciter.
Glória Patri.

Pſalmus 31.

BEáti, quorum remíſſæ ſunt iniquitátes: * & quorum tecta ſunt peccáta.
Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dum clamárem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * convérſus ſum in ærúmna mea, dum configitur ſpina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcóndi.
Dixi: Confitébor advérſum me injuſtítiam meam Dómino: * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.
Pro hac orábit ad te omnis ſanctus: * in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me:

me : * exultátio mea érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & inſtruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fieri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intelléctus.

In camo, & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * ſperántem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte juſti: * & gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri.

Domine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi: * & confirmáſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergréſſæ ſunt caput meum: * & ſicut onus grave graváæ ſunt ſuper me.

Putruérunt, & corrúptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum, & curvátus ſum uſque in finem: * tota die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus: * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflíctus ſum, & humiliátus ſum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine ante te omne deſidérium meum: * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea: * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Amíci mei, & próximi mei, * advérſum me appropinquavérunt, & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt: * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes: * & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam ſurdus non audiébam: * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens: * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine ſperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo ſupergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagélla parátus ſum: * & dolor meus in conſpéctu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me: * & multiplicáti ſunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne diſcéſſeris à me.

Inténde in adjutórium meum: * Dómine Deus ſalútis meæ. Glória Patri.

Pſalmus 50.

Miſerére mei Deus, * ſecúndum magnam miſericórdiam tuam:

Et ſecúndum multitúdinem miſeratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea: * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco: * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum co-

Digitized by Google

coram te feci: * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum: * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexíſti: * incérta & occúlta ſapiéntiæ tuæ manifeſtáſti mihi.

Aſpérges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam: * & exultábunt oſſa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & ſpíritum rectum innova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua: * & ſpíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui: * & ſpíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalútis meæ: * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries: * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique: * holocáuſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum Deus non deſpícies.

Benígnè fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jeruſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes, & holocáuſta: * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Pſalmus 101.

Dómine exáudi oratiónem meam: * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei: * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percúſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum: * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitus mei: * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * & qui laudábant me, advérſum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ, * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt: * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exúrgens miſeréberis Sion: * quia tempus miſeréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miſerebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * & vidébitur in glória ſua.

Reſpéxit in oratiónem humílium: * & non ſprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur laudábit Dóminum.

Quia proſpéxit de excélſo ſan-

cto

Digitized by Google

cto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpéxit:

t audiret gémitus compeditórum: * ut ſólveret filios interemptórum:

t annúntient in Sion nomen Dómini: * & laudem ejus in Jeruſalem.

n conveniéndo pópulos in unum: * & reges ut ſerviant Dómino.

eſpondit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitatem dierum meórum núntia mihi.

e révoces me in dimidio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

nítio tu Dómine terram fundáſti: * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt, tu autem pérmanes: * & omnes ſicut veſtiméntum veteráſcent.

Et ſicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu autem idem ipſe es, & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt: * & ſemen eórum in ſæculum dirigétur.

Glória Patri.

D E profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris Dómine: * Dómine quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt: * & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem, * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia: * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

D Omine exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua juſtítia.

t non intres in judícium cum ſervo tuo: * quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens.

uia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

ollocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſæculi: * & anxiatus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

emor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

xpándi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

elóciter exáudi me Dómine: * defécit ſpíritus meus.

on avértas fáciem tuam à me: * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

udítam fac mihi manè miſericórdiam tuam: * quia in te ſperávi.

otam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

ripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

píritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

dúces de tribulatióne ánimã meam: * & in miſericórdia tua diſpérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Glória Patri.

A . Ne reminiſcáris Dómine, delícta noſtra, vel paréntũ noſtrórum; neque vindíctam ſumas de peccátis noſtris.

LITANIÆ.

Kyrie eléiſon.
Chriſte eléiſon.
Kyrie eléiſon.
Chriſte audi nos.
Chriſte exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, Miſerére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miſerére nobis.
Spíritus ſancte Deus, Miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Michael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, Oráte pro
Omnes ſancti beatórum ſpírituum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptíſta, ora.
Omnes ſancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne & Sebaſtiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes & Paule, oráte,
Sancti Coſma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gerváſi & Protáſi, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéſter, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambróſi, ora.
Sancte Pater Auguſtíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martine, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes ſancti Pontífices & Confeſsóres, oráte.
Omnes ſancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francíſce, ora.
Omnes ſancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes ſancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anaſtáſia, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines & Víduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius eſto, Parce nobis Dómine.
Propítius eſto, Exáudi nos Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, Líbera.
Ab ira tua, Líbera.
A flagéllo terræmótus, Líbera nos Dómine.
A ſubitánea, & improvíſa morte, Líbera.
Ab inſídiis diáboli, Líbera.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, Líbera.
A ſpíritu fornicatiónis, Líbera.
A fúlgure, & tempeſtáte, Líbera nos Dómine.
A morte perpétua, Líbera.

Per

Per myſtérium ſanctæ incarnatiónis tuæ, Líbera.
Per advéntum tuum, Líbera.
Per nativitátem tuam, Líbera nos Dómine.
Per baptiſmum & ſanctum jejúnium tuum, Líbera.
Per crucem & paſſiónem tuam, Líbera.
Per mortem & ſepultúram tuam, Líbera.
Per ſanctam reſurrectiónem tuam, Líbera.
Per admirábilem aſcenſiónem tuam, Líbera.
Per advéntum Spíritus ſancti Paráclití, Líbera.
In die judícii, Líbera.
Peccatóres, Te rogámus audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus audi nos.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere, & conſerváre dignéris, te rogámus.
Ut domnum Apoſtólicum, & omnes Eccleſiáſticos órdines in ſancta religióne conſerváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut Régibus, & Princípibus Chriſtiánis pacem, & veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem, & unitátem largíri dignéris. te rogámus.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortáre, & conſerváre dignéris, te rog.
Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, te rog.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbuas, te rog.
Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut fructus terræ dare, & conſerváre dignéris, te rog.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rog.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miſerére nobis.
Chriſte audi nos. Chriſte exáudi nos.
Kyrie eléiſon.
Chriſte eléiſon.
Kyrie eléiſon.
Pater noſter. ſecretò.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Pſalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me feſtína.
Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórſum, & erubéſcant, * qui volunt mihi mala.
Avertántur ſtatim erubeſcéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent, & læténtur in te omnes qui quærunt te, * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt ſalutáre tuum.
Ego verò egénus, & pauper ſum: * Deus ádjuva me.
Adjútor meus, & liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris. Glória Patri.
℣. Salvos fac ſervos tuos.
℟. Deus meus ſperántes in te.
℣. Eſto nobis Dómine turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et filius ini-

quitátis non appónat nocére nobis. ℣. Dómine non secúndùm peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam, Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus sperántes in te. ℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper & párcere: súscipe deprecatiónem nostrã; ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quǽsumus Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

Ineffábilem nobis Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos, & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secúndùm tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut te donánte tibi plácita cúpiat, & tota virtúte perfíciat.

Deus, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros, & cor nostrum Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

Fidélium Deus ómnium Cónditor, & Redémptor animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tribue peccatórum, ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quǽsumus Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

℣. Dó-

Digitized by Google

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Exáudiat nos omnipotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

O R D O

Commendationis Animæ.

Pr[illegible]

[illegible]

Kyrie eléiſon.
Christe eléiſon.
Kyrie eléiſon.
Sancta María, Ora pro eo.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, Ora pro eo.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus juſtórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptíſta, ora.
Omnes ſancti Patriárchæ, & Prophétæ, oráte pro eo.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Euangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocéntes, oráte pro eo.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes ſancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéſter, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Pater Auguſtíne, ora.
Omnes ſancti Pontífices & Confeſsóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Omnes ſancti Mónachi & Eremitæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines & Víduæ, oráte pro eo.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.
Propítius eſto, Parce ei Dómine.
Propítius eſto, Líbera eum Dómine.
Propítius eſto, Líbera.
Ab ira tua, Líbera.
A perículo mortis, Líbera.
A mala morte, Líbera.
A pœnis inferni, Líbera.
Ab omni malo, Líbera.
A poteſtáte diáboli, Líbera.
Per nativitátem tuam, Líbera.
Per crucem & paſſiónem tuam, Líbera.
Per mortem & ſepultúram tuam, Líbera eum Dómine.
Per glorióſam reſurrectiónem tuam, Líbera.
Per admirábilem aſcenſiónem tuam, Líbera.
Per grátiam Spíritus ſancti Paracliti, Líbera.
In die judícii, Líbera.
Peccatóres, Te rogámus audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie eléiſon.
Christe eléiſon.
Kyrie eléiſon.

[illegible] exi[illegible]

[illegible]

[illegible]

PRoficíſcere ánima Chriſtiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jeſu Chriſti Fílii Dei vivi, qui pro te paſſus eſt: in nómine Spíritus ſancti, qui in te effuſus eſt: in nómine Angelórum & Archangelórum: in nómine Thronórum & Dominatiónum: in nómine Principátuum & Poteſtátum: in nómine Chérubim & Séraphim: in nómine Patriarchárum & Prophetárum: in nómine ſanctórum Apoſtolórum & Euangeliſtárum: in nómine ſanctórum Mártyrum & Confeſsórum: in nómine ſanctórum Monachórum & Eremitárum: in nómine ſactárum Vírginũ, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei: hódie ſit in pace locus tuus, & habitátio tua in ſancta Sion. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Digitized by Google

Oratio.

Deus miſéricors, Deus clemens, Deus, qui ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum peccátu pœniténtium deles, & præteritórū criminum culpas vénia remiſſiónis evácuas: réſpice propítius ſuper hunc fámulum tuum … & remiſſiónem ómnium peccatórum ſuórum tota cordis confeſſióne poſcéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piiſſime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum eſt, & unitáti córporis Eccléſiæ membrum redemptiónis annécte. Miſerére Dómine gemítuum, miſerére lacrymárum ejus: & non habéntem fidúciam, niſi in tua miſericórdia, ad tuæ ſacraméntum reconciliatiónis admitte. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

Commêndo te omnipoténti Deo, chariſſime frater, & ei, cujus es creatúra, commítto: ut cùm humanitátis débitum morte interveniénte perſólveris, ad auctórem tuū, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti itaque ánimæ tuæ de córpore ſpléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confeſſórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat, & beátæ quiétis in ſinu Patriarchárum te compléxus aſtríngat: mitis atque feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpéctus appáreat, qui te inter aſſiſténtes ſibi júgiter intereſſe decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus ſátanas cum ſatellítibus ſuis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremiſcat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exſurgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus, & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei: & juſti epuléntur, & exúltent in conſpéctu Dei. Confundántur ígitur, & erubéſcant omnes tartáreæ legiónes, & miniſtri ſátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifíxus eſt. Líberet te ab ætérna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Conſtítuat te Chriſtus Fílius Dei vivi intra paradíſi ſui ſemper amœna viréntia, & inter oves ſuas te verus ille Paſtor agnóſcat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te abſólvat: atque ad déxteram ſuam in electórum ſuórum te ſorte conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, & præſens ſemper aſsiſtens, manifeſtiſſimam beátis óculis aſpícias veritátem. Conſtitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in ſǽcula ſæculórum.

℟. Amen.

Oratio.

Súſcipe Dómine ſervum tuum in locum ſperándæ ſibi ſalvatiónis à miſericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ex ómnibus perículis inférni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Henoch, & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ſer-

vi tui, ſicut liberáſti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Job de paſſiónibus ſuis. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Iſaac de hóſtia, & de manu patris ſui Abrahæ. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Lot de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Móyſen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti tres púeros de camíno ignis ardéntis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Susánnam de falſo crímine. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti David de manu regis Saul, & de manu Goliæ. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.
Et ſicut beatíſſimam Theclam vírginem & mártyrem tuam de tribus atrociſſimis torméntis liberáſti, ſic liberáre dignéris ánimam hujus ſervi tui, & tecum fácias in bonis congaudére cœléſtibus. ℟. Amen.

Oratio.

Commendámus tibi Dómine ánimam fámuli tui N. precamúrque te Dómine Jeſu Chriſte Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer deſcendiſti, Patriarchárum tuórum ſínibus inſinuáre non rénuas. Agnóſce Dómine creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero: quia non eſt álius Deus præter te, & non eſt ſecúndum ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conſpéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, & ebrietátum, quas ſuſcitávit furor ſive fervor mali deſidérii. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Filium, & Spíritum ſanctum non negávit, ſed crédidit, & zelum Dei in ſe hábuit, & Deú qui fecit ómnia, fidéliter adorávit. Oratio.

Delícta juventútis, & ignorántias ejus, quæſumus, ne memíneris Dómine: ſed ſecúndum magnam misericórdiam tuam memor eſto illius in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine ſervum tuum ſúſcipe. Suſcípiat eum ſanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléſtis méruit principátum. Véniant illi óbviam ſancti Angeli Dei, & perdúcant eum in civitátem cœléſtem Jerúſalem. Suſcípiat eum beátus Petrus Apóſtolus, cui à Deo claves regni cœléſtis tráditæ ſunt. Adjuvet eum ſanctus Paulus Apóſtolus, qui dignus fuit eſſe vas electiónis. Intercédat pro eo ſanctus Joánnes eléctus Dei Apóſtolus, cui reveláta ſunt ſecréta cœléſtia. Orent pro eo omnes ſancti Apóſtoli, quibus à Dómino data eſt poteſtas ligándi, atque ſolvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti, & elécti Dei, qui pro Chriſti nómine torménta in hoc ſæculo ſuſtinuérunt, ut vínculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriã regni cœléſtis, præſtánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto: qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivit, & regnat in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Oratio.

Deus miſéricors, Deus clemens, Deus, qui ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum peccátũ pœniténtium deles, & præteritórũ críminum culpas vénia remiſſiónis evácuas: réſpice propítius ſuper hunc fámulum tuum ... & remiſſiónem ómnium peccatórum ſuórum tota cordis confeſſióne poſcéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piiſſime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum eſt, & unitáti córporis Eccléſiæ membrum redemptiónis annécte. Miſerére Dómine gemítuum, miſerére lacrymárum ejus: & non habéntem fidúciam, niſi in tua miſericórdia, ad tuæ ſacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Commendo te omnipoténti Deo, chariſſime frater, & ei, cujus es creatúra, commítto: ut cùm humanitátis débitum morte interveniénte perſólveris, ad auctórem tuũ, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore ſpléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confeſſórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat, & beátæ quiétis in ſinu Patriarchárum te compléxus aſtríngat: mitis atque feſtivus Chriſti Jeſu tibi aſpéctus appáreat, qui te inter aſſiſténtes ſibi júgiter intereſſe decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus ſátanas cum ſatellítibus ſuis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremiſcat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exſúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus, & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei: & juſti epuléntur, & exúltent in conſpéctu Dei. Confundántur ígitur, & erubéſcant omnes tartáreæ legiónes, & miníſtri ſátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifíxus eſt. Líberet te ab ætérna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Conſtítuat te Chriſtus Fílius Dei vivi intra paradíſi ſui ſemper amœna viréntia, & inter oves ſuas te verus ille Paſtor agnóſcat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te abſólvat: atque ad déxteram ſuam in electórum ſuórum te ſorte conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, & præſens ſemper aſſiſtens, maniſeſtíſſimam beátis óculis aſpícias veritátem. Conſtitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in ſǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

Oratio.

Suſcipe Dómine ſervum tuum in locum ſperándæ ſibi ſalvatiónis à miſericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ex ómnibus perículis inférni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Henoch, & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ſer-

vi tui, ſicut liberáſti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Job de paſſiónibus ſuis. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Iſaac de hóſtia, & de manu patris ſui Abrahæ. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Lot de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Móyſen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti tres púeros de camíno ignis ardéntis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Suſánnam de falſo crímine. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti David de manu regis Saul, & de manu Goliæ. ℟. Amen.
Líbera Dómine ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.
Et ſicut beatíſſimam Theclam vírginem & mártyrem tuam de tribus atrociſſimis torméntis liberáſti, ſic liberáre dignéris ánimam hujus ſervi tui, & tecum fácias in bonis congaudére cœléſtibus. ℟. Amen.

Oratio.

Commendámus tibi Dómine ánimam fámuli tui N. precamúrque te Dómine Jeſu Chriſte Salvátor mundi, ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendiſti, Patriarchárum tuórum ſínibus inſinuáre non rénuas. Agnóſce Dómine creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero: quia non eſt álius Deus præter te, & non eſt ſecúndum ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conſpéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, & ebrietátum, quas ſuſcitávit furor ſive fervor mali deſidérii. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum non negávit, ſed crédidit, & zelum Dei in ſe hábuit, & Deū qui fecit ómnia, fidéliter adorávit. Oratio.

Delícta juventútis, & ignorántias ejus, quæſumus, ne memíneris Dómine: ſed ſecúndum magnam miſericórdiam tuam memor eſto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collætentur illi Angeli. In regnum tuum Dómine ſervum tuum ſúſcipe. Suſcípiat eum ſanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléſtis méruit principátum. Véniant illi óbviam ſancti Angeli Dei, & perdúcant eum in civitátem cœléſtem Jerúſalem. Suſcípiat eum beátus Petrus Apóſtolus, cui à Deo claves regni cœléſtis tráditæ ſunt. Adjuvet eum ſanctus Paulus Apóſtolus, qui dignus fuit eſſe vas electiónis. Intercédat pro eo ſanctus Joánnes eléctus Dei Apóſtolus, cui reveláta ſunt ſecréta cœléſtia. Orent pro eo omnes ſancti Apóſtoli, quibus à Dómino data eſt poteſtas ligándi, atque ſolvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti, & elécti Dei, qui pro Chriſti nómine torménta in hoc ſæculo ſuſtinuérunt, ut vinculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriā regni cœléſtis, præſtánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto: qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivit, & regnat in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

S.

Digitized by Google

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Pſalmi, videlicet, Confitémini Dómino. 16. & totus Pſal. Beáti immaculáti. per Horas diſtributus. 17.

Egreſſa autem anima dicitur hoc ℟. Subvenite Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suſcipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conſpéctu Altíſſimi. ℣. Suſcípiat te Chriſtus qui vocávit te, & in ſinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suſcipiéntes.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine, & lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie eléiſon.

Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſō.

Poſtea Pater noſter. ſecreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta inferi.

℟. Erue Dómine ánimā ejus.

℣. Requiéſcat in pace.

℟. Amen. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio

Tibi Dómine commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus ſæculo tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu vénia miſericordíſſimæ pietátis abſtérge. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

BENEDICTIO Menſæ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus menſam, incipit, Benedícite. & alii reſpondent, Benedícite.

Deinde dicit ℣. Oculi ómniū. & alii proſequuntur ℟. In te ſperant Dómine, & tu das eſcam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſō.

Kyrie eléiſon. Pater noſter.

℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos à malo.

Poſteà Sacerdos dicit Orémus.

Benedic Dómine nos, & hæc tua dona, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Deinde Lector. Jube domne benedícere.

Bñd. Menſæ cœléſtis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Poſt prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto à Lectore, Tu autem Dómine miſerére nobis.

℟. Deo grátias.

Sacerdos incipit ℣. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua. ℟. Et ſancti tui benedícant tibi. ℣. Glória Patri. Sicut erat.

Poſteà Sacerdos abſolutè dicat:

Agimus tibi grátias omnípotens Deus, pro univérſis beneficiis tuis: Qui vivis & regnas in ſæcula ſæculórū.

℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Pſal. Miſerére mei Deus. 59. vel Pſalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 93.

In fine Glória Patri.

Sicut erat.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſō.

Kyrie eléiſon.

Sacerdos dicit. Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Diſpérſit, dedit paupéribus. ℟. Juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant manſuéti, & læténtur. ℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipſum.

Digitized by Google

ſum. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc & uſque in ſæculum.

Orémus.

Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomé tuũ, vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias. Fidéliũ ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

Pater noſter.

Deus det nobis ſuam pacem. ℟. Amen.

Benedícite, Benedícite.

Dent páuperes, & ſaturabúntur, & laudábũt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in ſæculum ſæculi.

Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. Pater noſter. ſecretò.

℣. Et ne nos indúcas.

Orémus. Bénedic Dómine. ut ſuprà in prandio. Jube domne. Benedíctio. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen. In fine cœnæ dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum miséricors & miſerátor Dóminus: eſcam dedit timéntibus ſe. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedíctus Deus in donis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis: Qui vivit & regnat in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Pſalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 93. & reliqua ut ſuprà.

Quando ſemel comeditur

BENEDICTIO PANIS

Te canunt omnes Nicoláe gentes,
Te piæ verſu modulántur urbes;
Voce te laudant púeri canóra,
Vótaque ſolvunt.
Te ferunt cæci, reſonántque muti,
Quos tua cunctos ope liberáſti;
Crura decántant ſibi reſtitúta
Cármine claudi.
Fruti ſævis pélagi procéllis,
Quoſque tu morbis váriis gravátos
Mille ſanáſti, tua dona cuncti
Magna fatèntur.
Quoſque vexátos pius expiáſti
Dæmonum dira feritáte, quoſque
Cónſequi rurſum véteris dediſti
Lúmina vitæ.
Dive qui cœlo rútilas ut Aſtrum
Méntium denſas ténebras repélle:
Córdium longam gláciem reſólve
Luce nitènti.
Laus Patri ſummo, Genitóque ſemper,
Quique procédit ſimul ex utróque
Spíritus ſanctus, Deus unus idem
Laus tibi ſemper. Amen.

Cum autem ... cũ, tunc Subd... cantare Epiſtolam ...

Lectio libri Regum.

3. Reg. 17. b

IN diébus illis: Factus eſt ſermo Dómini ad Eliam Theſbíten, dicens: Surge, & vade in Saréphta Sidoniórum, & manébis ibi: præcépi enim ibi mulíeri víduæ, ut paſcat te. Surréxit, & ábiit in Saréphta. Cùmque veniſſet ad portam civitátis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna, & vocávit eam, dixitque ei: Da mihi páululum aquæ in vaſe, ut bibam. Cùmque illa pérgeret ut afferret, clamávit poſt tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbſecro, & buccéllam panis in manu tua. Quæ reſpóndit: Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, niſi quantum pugillus cápere poteſt farínæ in hydria, & páululùm ólei in lécytho: en cólligo duo ligna ut ingrédiar & fáciam illum mihi & filio meo, ut comedámus & moriámur. Ad quam Elías ait: Noli timére, ſed vade, & fac ſicut dixíſti: verùmtamen mihi primùm fac de ipſa farínula ſubcinerícium panem párvulum, & affer ad me: tibi autem & filio tuo fácies póſteà. Hæc autem dicit Dóminus Deus Iſrael: Hydria farínæ non deficiet, nec lécythus ólei minuétur, uſque ad diem in qua Dóminus datúrus eſt plúviam ſuper fáciem terræ. Quæ ábiit, & fecit juxta verbum Elíæ: & comédit ipſe, & illa, & domus ejus: & ex illa die hydria farínæ non defécit, & lécythus ólei non eſt imminútus, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat in manu Elíæ.

Cantores verò incipiant,

℟. Reſpéxit Elias ad caput ſuum ſubcinerícium panem: qui ſurgens comédit, & bibit, & ambulávit in fortitúdine cibi illíus uſque ad montem Dei.

Interim Diaconus accipit benedictione, & dicat Evangelium.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Sequéntia S. Euangélii ſecúndùm Joánnem. Cap. 6. a

IN illo témpore: Abiit Jeſus trans mare Galilææ, quod eſt Tiberíadis: & ſequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant ſigna, quæ faciébat ſuper his, qui infirmabántur. Súbiit ergo in montem Jeſus: & ibi ſedébat cum diſcípulis ſuis. Erat autem próximum Paſcha dies feſtus Judæórum. Cùm ſublevaſſet ergo óculos Jeſus, & vidiſſet quia multitúdo máxima venit ad eum, dicit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut manducent hi? Hoc autem dicébat tentans eum. Ipſe enim ſciébat quid eſſet factúrus. Reſpóndit ei Philippus: Ducentórum denariórum panes non ſufficiunt eis, ut unuſquíſque módicum quid accípiat. Dicit ei unus ex diſcípulis ejus, Andréas frater Simónis Petri: Eſt puer unus hic, qui habet quinque panes ordeáceos, & duos piſces: ſed hæc quid ſunt inter tantos? Dixit ergo eis Jeſus: Fácite hómines diſcúmbere. Erat autem fœnum multum in loco. Diſcubuérunt ergo viri, número quaſi quinque míllia. Accépit ergo Jeſus panes: & cùm grátias egiſſet, diſtríbuit diſcumbéntibus: ſimiliter & ex piſcibus, quantum volébant. Ut autem impléti ſunt, dixit diſcípulis ſuis: Collígite quæ ſuperavérunt fragménta, ne péreant. Collegérunt ergo, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórũ ex quinque pánibus ordeáceis, quæ ſuperfuérunt his, qui manducáverant. Illi ergo hómines, cùm vidiſſent quod Jeſus fécerat ſignum, dicébant: Quia hic eſt verè prophéta, qui ventúrus eſt in mundum.

Completo Evangelio Sacerdos dicat ✠. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOmine Jeſu Chriſte, qui benedixiſti quinque panes in deſérto, multíplica ſuper fidéles tuos miſericórdiam tuæ pietátis, quemádmodum feciſti cum Pátribus noſtris in tua miſericórdia ſperántibus: & bene ✠ dicere & ſancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram panis, quem ad ſubſidium tuórum fidélium tribuiſti: quátenus à quocúmque ſumptus fúerit, benedictiónis tuæ opuléntia repleátur, & gratiárum actióne per te in viſcéribus ipsórum ſanctificétur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Orémus. Oratio.

DOmine ſancte, Pater omnípotens, ſempitérne Deus, qui per poténtiam tuam panem iſtum in forma viſíbili tribuiſti, & magnitúdine largitátis tuæ humánis úſibus emanáre de ſégete juſsiſti: te ſupplíciter exorámus, ut hunc panem, quem negligéntia noſtra pólluit, ſancti Spíritus grátia ad mundítiam révocet, & ſancti ✠ ficet, mundet ac puríficet; & turpitúdo cállidi hoſtis abſcédat, ac famíliæ tuæ deínceps cum benedictióne comeſtíbilis tribuátur, comedéntium mundéntur corda, & córpora ipsórum per tuam grátiam ſanctificéntur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Orémus. Oratio.

PRecámur, Dómine Deus, tuæ pietátis cleméntiam: ut panem iſtum cœléſti benedictióne ſancti ✠ fices, & ita ex hoc fugáre dignéris omnem diabólicæ tentatiónis incúrſum, ut quicúmque ex hoc coméderit, totíus virtútis & ſanitátis dulcédine pertruátur, & tibi ſanctificatóri, ac ſalvatóri omnium, grátias cum gáudio & lætítia ágere mereátur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Orémus. Oratio.

TE ígitur ſúpplices deprecámur, ut bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficáre dignéris hác creatúram panis: ut quicúmque ex eo guſtáverit, per interceſſiónem dilécti tui Nicolái de Tolentíno conſequátur vitam ætérnam: & extíngue ab ómnibus digné ſuméntibus, ſi quid venéni, ſi quid mortíferæ operatiónis fúerit, & cleménter eos defénde. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Orémus. Oratio.

DEus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, cujus verbo cœli firmáti ſunt; cui ómnia súbdita ſunt; cui omnis creatúra deſérvit, & poteſtas ſubjécta eſt, & métuit, & expavéſcit: nos te ad auxílium provocámus, cujus audíto nómine ſerpens conquiéſcit, & draco fugit: ſilet vípera, & ómnia venenáta: & adhuc fórtia animália reptántia nóxia terréntur, & omnes advérſæ ſalútis humánæ radíces aréſcunt. Te ergo, Dómine, ſupplíciter deprecámur, ut bene ✠ dícere & ſancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram panis, ut quiſquis ex hoc comédérit, per interceſſiónem dilécti fílii tui Nicolái de Tolentíno vitam ætérnam conſequátur. Per Dóminum noſtrū Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

Completis omnibus aſpergetur, incenſetur, poſteà fiet diſtributio more ſolito: interim Fratres cantent Hymnum ſequentem in tono, Sanctórum méritis.

Hym-

Hymnus.

Ad Panem médicum cúrrite lánguidi,
Ad panem céleres quos dolor óbruit:
Morborúmque gravem paſſa tyránnidem
Panem córpora quærite.
Munímen dómibus, návibus ánchora,
Tutor Chriſtícolis, & ſócius viæ:
Omnem Nicóleos hoc pérhibet cibo
Orbi munificéntiam.
Hac eſca míſeris nulla ſalúbrior;
Hanc peſtes fúgiunt atque perícula:
Irátis pélagi flúctibus imperat,
Ignìſque eſúriem premit.
Huic vexáta malis péctora fídite:
Hac una antídotus nulla poténtior:
Quód natúra nequit, Grátia cónferet
Solámen patiéntibus.
Divíni ò píetas próvida Núminis!
Quæ tot Nicóleon ditat honóribus,
Hoc ut Chriſtícolis donet egéntibus
In pane ómnibus ómnia.
Nobis quos ágitant bella, perícula,
Qui mundi insídiis úndique cíngimur,
Sit Panis clypeus, ſitque panóplia,
Sit ſpes, auxílium, ſalus.
Sit ſacro aſsíduè glória Númini,
Hoſtis tartárei cómprimat ímpetus,
Noſtríſque impóſito fine labóribus,
Nos ad sídera tránsferat.
Amen.

Aña. Nicoláus verus Chriſti pauper, virgo à Deo eléctus, obediéntiam júgiter ſervans, Eremitárum Ordinem ſignis & virtútibus decorávit.

℣. Ora pro nobis beáte Nicoláe. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Oratio.

Concéde quæſumus omnípotens Deus, ut Eccléſia tua, quæ beáti Nicolái Confeſsóris tui virtútum & miraculórum glória corúſcat: ejus interceſſióne & méritis, perpétua pace atque unitáte lætétur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

MODUS UTENDI

prædicto Pane [illegible].

Qui[illegible] Pane benedicto [illegible] mitate, ſive pro quavis alia neceſſitate, dicet ter Pater, & Ave, in honorem Sanctiſ[illegible] Trinitatis Salve Regina, in honorem beatæ [illegible] nis: & in honorem [illegible] colai ſequentem Antiphonam cum Verſu, & Oratione.

Aña. Nicoláus verus Chriſti pauper, virgo à Deo eléctus, obediéntiam júgiter ſervans, Eremitárum Ordinem ſignis & virtútibus decorávit.

℣. Ora pro nobis beáte Nicoláe. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Oratio.

Concéde quæſumus omnípotens Deus, ut Eccléſia tua, quæ beáti Nicolái Confeſsóris tui virtútum & miraculórum glória corúſcat: ejus interceſſióne & méritis, perpétua pace atque unitáte lætétur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Quòd ſi neſcierit legere, dicet bis Pater, & Ave, ſemel in honorem B. Mariæ Virginis, loco Salve Regina, & ſemel loco Antiphonæ, Verſus, & Orationis in honorem S. Nicolai.

ORATIO SEROTINA.

Confeſſione ut ſupra in Completorio 110. [illegible]

Digitized by Google

ir commúni in me[illegible] no, m[illegible] Prior, [illegible] qui [illegible] [illegible] & dict. [illegible] Misereátur veſtri, & Indulgéntiam, [illegible] omnibus.

Orémus pro benefactóribus noſtris vivis, atque defúnctis. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam.

℟. Amen.

Pſalmus 122.

AD te levávi óculos meos,* qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum, * in mánibus dominórum ſuórũ.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ ſuæ: * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtri.

Miſerére noſtri Dómine, miſerére noſtri: * quia multùm repléti ſumus deſpectióne.

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſupérbis.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléiſon.

Chriſte eléiſon.

Kyrie eléiſon.

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Salvos fac ſervos tuos. ℟. Deus meus ſperántes in te. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus ómnium fidélium paſtor, & rector, fámulum tuum N. quem paſtórem Eccléſiæ tuæ præéſſe voluíſti, propítius réſpice; da ei, quæſumus, verbo & exémplo, quibus præeſt, proficere; ut ad vitam unà cum grege ſibi crédito pervéniat ſempitérnam: & fámulos tuos Cardinálem Protectórem, Prióres Generálem, cum tota Auguſtiniána família ab omni adverſitáte cuſtódi: ſalútem & pacem tuam noſtris concéde tempóribus; & ab Eccléſia tua cunctam repélle nequítiam: & gentes paganórum, & hæreticórum, quæ in ſua feritáte, ac perverſitáte confídunt, déxteræ tuæ poténtia conterántur.

PRætende Dómine fámulis & famulábus tuis déxteram cœléſtis auxílii, ut te toto corde perquírant: & quæ dignè póſtulant, conſequi mereántur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Pſalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris Dómine: * Dómine quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt: * & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem: * ſperet Iſrael in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia: * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Kyrie eléiſon.

Chriſte eléiſon.

Kyrie eléiſon.

Pater noſter. ſecretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. A porta ínferi.

℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Re-

℣. Requiéſcant in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor: quæſumus cleméntiam tuam, ut noſtræ Congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc ſæculo tranſiérunt, beáta María ſemper vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis conſórtium pervenire concédas.

Fidélium Deus ómnium Cónditor & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum, remiſſiónem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam, quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequántur. Qui vivis & regnas. ℟. Amen.
℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéſcant in pace.
℟. Amen.

Deinde genuflectant fratres, & Prior aſpergat omnes aqua benedicta, dicendo Antiph. Aſpérges me Dómine hyſſópo, & mundábor: lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Pſalmus. Miſerére mei Deus ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam.
℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui ſancto. ℟. Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculórũ. Amen.

Repetitur Antiphona. Aſpérges me Dómine hyſſópo, & mundábor: lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Salve Regína, &c. Qui Aſperſionem [illegible], dicat in medio Chori [illegible] genibus,
℣. Ora pro nobis ſancta Dei génitrix.
℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Orémus. Oratio.

Beátæ & glorióſæ ſemper vírginis Maríæ, quæſumus Dómine, intercéſſio glorióſa nos prótegat: & ad vitam perdúcat ætérnam.

Concéde nobis, quæſumus omnípotens Deus, ſancti Patris noſtri Auguſtíni devóta commemoratióne gaudére, cujus patrocínio ſalvári, te auxiliánte, confídimus. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.
℟. Amen.

Et in fine omnes benedicat, dicendo. Noctem quiétam, & finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens.
℟. Amen.

FOR-

Digitized by Google

FORMA COMMUNIS ABSOLUTIONIS,

Quæ fit in ſolemnitatibus Ordinis.

Privilegium hoc conceſſum fuit à Sixto IV. in Mari magno, §. 47.

Facta Confeſſione à Fratribus genuflexis, coram ſe Prælatus, & ſedendo dicat, **Miſereatur veſtri**, &c. **Indulgéntiam, abſolutiónem**, &c. Poſtea.

Dominus noſter Jeſus Chriſtus per ſuam piiſſimam miſericórdiam, & ſanctiſſimam paſſiónem vos abſólvat: & ego auctoritáte qua fungor, & quátenus mihi concéſſa eſt: abſólvo vos à vínculo excommunicatiónis majóris vel minóris, & à participatióne cum excommunicátis, & à mácula apoſtaſíæ, ſi incurriſtis: & reſtituo vos ſanctis Sacraméntis Eccléſiæ, & communióni fidélium, ſi necéſſe eſt, in nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, Amen.

Eádem auctoritáte mihi concéſſa, in quantum poſſum & débeo, diſpénſo vobíſcum ſuper irregularitáte, ſi tenémini, & reſtituo vos ad executiónem & adminiſtratiónem ſanctórum Sacramentórum Eccléſiæ, & ad ália. Ab apértis culpis, & à commúnibus tranſgreſſiónibus Régulæ Ordinis noſtri, Dóminus noſter Jeſus Chriſtus vos abſólvat: & ego auctoritáte qua fungor, abſólvo vos, in nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, Amen.

Do vobis auctoritátem meam, ut unuſquiſque veſtrùm poſſit ſibi elígere Confeſsórem hujus famíliæ, habéntem auctoritátem, à quo váleat abſólvi ab ómnibus peccátis ſuis, quemádmodum & à me: in nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, Amen.

In Capitulo Generali dicatur, **hujus noſtræ Religiónis.**

In Capitulo Provinciali dicatur, **hujus Provínciæ.**

Pro ſpeciali Pœnitentia Sacerdotes dicant ſemel, **Laudáte Dóminum omnes Gentes:** & non Sacerdotes, **Pater noſter.** & **Ave María.**

FORMA ABSOLUTIONIS

quando datur Indulgentia plenaria.

Miſereátur tui. Indulgéntiã.

Ego auctoritáte Dei omnipoténtis, & ſanctórum Apoſtolórum ejus Petri & Pauli, & ſanctíſſimi Dómini noſtri Papæ N. tibi concéſſa, & mihi commíſſa: Abſólvo te ab omni vínculo excommunicatiónis majóris vel minóris, ſi quam incurriſti, & à ſenténtia ſuſpenſiónis vel interdícti, & reſtituo te unitáti fidélium, & ſanctis Sacraméntis Eccléſiæ: in nómine Pa ✠ tris. & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, Amen.

Iterùm eádem auctoritáte tibi concéſſa, & mihi commíſſa, abſólvo te ab ómnibus peccátis tuis, cum plenária Indulgéntia, & remiſſióne ómnium peccatórum tuórum

ſuórum: in nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Amen.

COMMUNIS FORMA

[illegible] abſolutionis. [illegible]

Miſereátur. Indulgéntiam.

DOminus noſter Jeſus Chriſtus te abſólvat: & ego auctoritáte ipſius, qua fungor, abſólvo te ab omni vínculo excommunicatiónis, ſuſpenſiónis, & interdícti in quantum poſſum, & tu índiges.

Deinde, Ego te abſólvo à peccátis tuis: in nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Amen.

Si pœnitens ſit Laicus, omittitur [illegible] ſuſpenſiónis, quod ſervandum eſt in omnibus abſolutionibus.

PAſſio Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & mérita beátæ Maríæ ſemper vírginis, & ómnium Sanctórum, & quidquid boni féceris, & mali ſuſtinúeris, ſint tibi in remiſſiónem ómnium peccatórum tuórum in augméntum grátiæ, & præmium vitæ ætérnæ. Amen.

FORMA ABSOLUTIONIS

ab excommunicatione minori.

EGo te abſólvo ab hoc vínculo, ſeu ſenténtia excommunicatiónis, quam incurríſti, (Hic exprimatur cauſa) & reſtítuo te participatióni Sacramentórum: in nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Amen.

FORMA ABSOLUTIONIS

à ſuſpenſione [illegible], vel [illegible]

EGo te abſólvo à vínculo ſuſpenſiónis, quam incurríſti, ([illegible]) & reſtítuo te executióni Ordinum, & Officiórum tuórum: in nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Amen.

FORMA ABSOLUTIONIS

ab interdicto.

EGo te abſólvo à vínculo interdícti, quod incurríſti, ([illegible]) & reſtítuo te ingréſſui Eccléſiæ, ac Divinórum Officiórum ac Sacramentórum participatióni: in nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Amen.

FORMA DISPENSATIONIS

ab [illegible].

EGo diſpénſo tecum in Irregularitáte, quam incurríſti, ([illegible]) & reſtítuo te ad actus legítimos; & ut ad ſacros Ordines promovéri, & promótus in eis miniſtráre poſſis: in nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Amen.

FORMA DISPENSATIONIS

[illegible]

EGo te diſpénſo ab illegitimatióne, ſeu deféctu natálium, & habílito, ita ut in Religióne noſtra officia, & dignitátes cónſequi, & exercére váleas: in nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Amen.

FORMA ABSOLUTIONIS

plenariæ.

In articulo mortis facienda illi, qui habet gratiam a ſanctiſſimo Domino noſtro Papa.

Miſereátur tui, &c.

Indulgéntiam, &c.

DOminus noſter Jeſus Chriſtus per ſuam piiſſimam miſericórdiam te abſólvat: & ego auctoritáte ipſius, & beatiſſimórum Apoſtolórum Petri & Pauli, & ſanctíſſimi Patris & Dómini Noſtri Divína Providéntia Papæ N. & ſanctæ Románæ Eccléſiæ, in hac parte tibi conceſſa & mihi commiſſa, in quantum poſſum, & váleo, & débeo, & mihi permíttitur, abſólvo te ab omni ſenténtia excommunicatiónis majóris, vel minóris, ſuſpenſiónis, & interdícti, à participatióne cum excommunicátis; & reſtítuo te ſacroſánctis Sacraméntis, Eccléſiæ

clé-

Digitized by Google

cléſiæ communióni, & unitáti fidélium: in nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, Amen.

Item eádem auctoritáte ego abſólvo te ab ómnibus peccátis tuis conféſſis páriter & oblitis, & à pœnis ómnibus tibi in Purgatório débitis propter culpas & offénſas, quas contra Deum, teípſum, & próximum tuum commiſiſti: in nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, Amen.

ET hæc, ſi hac qua ægrótas infirmitáte moriáris, ſin autem ſalva ſit tibi, donec fúeris in mortis articulo conſtitútus: in nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, Amen.

FORMA ABSOLUTIONIS

[illegible]

DE plenitúdine poteſtátis Apoſtólicæ, cujus auctoritátem pro præſénti gero, abſólvo te ab ómnibus cenſúris Eccleſiáſticis, ſenténtiis & vínculis excommunicatiónum, & ſuſpenſiónum, & interdícti, tam ab hómine, quàm à Jure latis: nec non ab ómnibus negligéntiis, & deféctibus commíſſis in Sacramentórum adminiſtratióne, officiis & áctibus tuis, vel nómine tuo factis, ſuppléndo de sólita Apoſtólicæ Sedis cleméntia omnes deféctus eorúmdem. Abóleo étiam omnem máculam infámiæ, & inhabilitátis undequáque contráctam, diſpenſóque tecum ſuper omni irregularitáte, ſimonía in órdine & beneficio, actívè vel paſſívè, quacúmque occaſióne vel cauſa, étiam contrácta in collatióne Ordinum, & aliórum Sacramentórum, vel contráctis ſeu commíſſis, reſtituóque te & habílito ad ſtatum, famam, honórem & executiónem Officiórum Eccleſiaſticórum quorumcúmque, ac ad omnes gradus dignitátum & honórum, ad beneficia Eccleſiaſtica hábita, & habénda, & tibi de his de novo provídeo; relaxándo tibi fructus quos malè percepíſti, ſeu læſa conſciéntia ex eíſdem, & ália quæ in ludo ex ſucceſſióne, ac álias ad te percúrrunt, quæ ſúbjacent reſtitutióni vagæ, in forma pleniſſima: in nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, Amen.

[illegible]

SAcroſánctæ & indivíduæ Trinitáti, Crucifixi Dómini noſtri Jeſu Chriſti humanitáti, beatíſſimæ ac glorioſíſſimæ ſempérque vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, & ómnium Sanctórum universitáti, ſit ſempitérna laus, honor, virtus & glória, ab omni creatúra, nobíſque remíſſio ómnium peccatórum, per infiníta ſǽcula ſæculórum, Amen.

Beáta víſcera Maríæ vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium; & beáta úbera, quæ lactavérunt Chriſtum Dóminum. Pater noſter. Ave María.

ITINERARIUM.

CUm Fratres debent aliquò ire, eadem die non reverſuri, accedant ante majus Altare, & poſitis génibus dicant Pſalmum

BEáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui ſcrutántur teſtimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandáſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ,* ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas.
Tunc non confúndar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quòd dídici judícia juſtítiæ tuæ.
Juſtificatiónes tuas cuſtódiam: * non me derelínquas uſquequáque.
In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam? * in cuſtodiéndo ſermónes tuos.
In toto corde meo exquiſívi te: * ne repéllas me à mandátis tuis.
In corde meo abſcóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.
Benedíctus es Dómine: * doce me juſtificatiónes tuas.
In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor: * & conſiderábo vias tuas.
In juſtificatiónibus tuis meditábor: * non obliviſcar ſermónes tuos. Glória Patri.

Deinde ſubjungat, Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Mitte nobis Dómine auxílium de ſancto ℟. Et de Sion tuére nos. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

Adéſto Dómine ſupplicatiónibus noſtris, & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne: ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo ſemper protegámur auxílio. Per Dóminum noſtrum.

Cùm verò redeunt, accedunt etiam ante majus Altare & poſitis génibus, ut ſupra dicant Pſalmum 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui cuſtódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.
Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.
Per diem ſol non uret te: * neque luna per noctem.
Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus cuſtódiat intróitum tuum, & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum. Glória Patri. Sicut erat.
Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon.
Pater noſter. ſecretò.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Salvos fac ſervos tuos. ℟. Deus meus ſperántes in te. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

Omnipotens ſempitérne Deus, miſerére nobis fámulis tuis, & quidquid in via nobis ſurrípuit viſus aut auditus malæ rei, aut otióſi ſermónis, totum ineffábili pietáte abſtérge. Per Dóminum.

Digitized by Google

OFFICIA SANCTORUM,

Quæ præcipuè aliquibus in locis ex Apoſtolicæ Sedis Indulto ſolemniùs celebrari ſolent.

DIE XXX. MAJI.

In feſto B. Ferdinandi Tertii, Caſtellæ & Legionis Regis.

Duplex minus.

Pro omnibus Catholico Hiſpaniarum Regi ſubjectis.

Omnia de Communi Confeſſ. non Pontif. præter ea quæ hic habentur propria. Oratio.

DEus, qui beáto Confeſſóri tuo Ferdinándo præliári prælia tua, & Fidei inimícos ſuperáre dediſti: concéde, ut ejus nos interceſſióne muníti, ab hóſtibus mentis & córporis liberémur. Per Dóminum noſtrum.

Deinde fit commem. S. Felicis Papæ & martyris.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

FErdinándus tértius, Caſtéllæ & Legiónis rex, cui Sancti cognoméntum jam inde à quátuor ſæculis Eccleſiaſticórum & ſæculárium conſénſus dedére, tantum prudéntiæ adoléſcens adhuc ſpécimen præbuit, ut Berengária mater, Caſtéllæ regína, à qua perſánctè educátus fúerat, abdicátum à ſe regnum in filium transtúlerit. In eo, adjúnctis regni curis, régiæ virtútes emicuére, magnanímitas, cleméntia, juſtítia, & præ céteris Cathólicæ Fidei zelus, ejúſque religióſi cultus tuéndi ac propagándi ardens ſtúdium. Id præſtitit in primis hæréticos inſectándo, quos núllibi regnórum ſuórum conſíſtere paſſus, própriis ipſe mánibus ligna comburéndis damnátis ad rogum advehébat. Præſtitit inſuper in erigéndis, dotándis & conſecrándis Chriſtiáno ritu Cordubénſi, Giennénſi, Hiſpalénſi, & aliárum úrbium Eccléſiis, Máurico ereptárum jugo, ſimúlque in inſtaurándis primáriis templis Toletáno, Burgénſi & áliis, pia & régia munificéntia.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

INter hæc, per Caſtéllæ & Legiónis regnum, in quo patri Alfónſo ſuccéſſerat, colléctis magnis exercítibus, ánnuas expeditiónes contra Saracénos, Chriſtiáni nóminis hoſtes ſuſcépit. In queis, ut ſemper vínceret, præcipui exércitus fuére preces piíſſimi Regis ad Deum fuſæ, & quòd ante pugnam, ut ſibi Deum propitiáret, flagris in ſe ſæviébat, atque áſpero cilício muniébat corpus: ſicque inſignes contra ingéntes Maurórum ácies, victórias reportávit, & plures urbes Chriſtiáno cúltui imperióque reſtítuit: & conquiſítis Giénnii, Córdubæ & Múrtiæ regnis, ac Granaténſi vectigáli facto, ad expugnándam Hiſpalim, primáriam Bæticæ urbem, hortánte in viſióne (ut tráditum eſt) beáto Iſidóro, olim illíus urbis Epíſcopo,

Digitized by Google

victrícia ſigna tranſtulit. In ea obſidióne (ut fertur) præſéntem divínam opem hábuit: nam férream caténam, quæ ſuper Bætim tranſvérſim exténſa, Mahometánis pro ſeptágulo erat, correpto validióri vento, una ex návibus régiis, Regis juſſu eò deláta, tanto ímpetu fregit, ut lóngiùs prætervécta, pontem quoque ligneum, & ſimul ſpes Maurórum obrúperit, & ad deditiónem coégerit.

℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícām fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Tot victórias beátæ vírginis Maríæ patrocínio ferébat accéptas; cujus imáginē ſecum in caſtris habens, peculiári cultu proſequebátur. Capta Hiſpali, prima Religiónis cura fuit; nam templum Maurórum expiátum, & Chriſtianórum dedicátum ſacris, inſígni Archiepiſcopátu, & honeſtíſſimo Canonicórum & dignitátum Collégio, régia & religióſa liberalitáte exornávit. Alia deínde in urbe templa & cœnóbia eréxit: inter quæ pietátis officia, dum trajícere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium everſúrus, ad cœléſtem régiā vocátur. In extrémo vitæ agóne ſacram Euchariſtiam pro viático allátam, fune ad collum alligáto, & humi ſtratus, cum lácrymis ubértim fuſis adórans, eáque dignis reveréntiæ, humilitátis & Cathólicæ Fídei obteſtatiónibus accépta, obdormívit in Dómino. Jacet ejus corpus incorrúptum adhuc poſt quátuor ſæcula, in templo máximo Hiſpalénſi, honorificentíſſimo inclúſum ſepúlchro.

℞. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia te.

Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno, Homília venerabilis Bedæ Presbyteri in Euangel. Nolíte timére puſíllus grex. de Communi. lvi. cum ix. Lectione & commemoratione in Laudibus ſancti Felicis Papæ & martyris, ut in Breviario.

DIE XVI. JULII.

Vel alia infra Octavam.

Officium Commemorationis Solemnis B. Mariæ virginis de Monte Carmelo.

Duplex ii. Claſſis.

Pro omnibus Catholico Hiſpaniarum Regi ſubjectis.

Ad Veſperas, Antiphona.

Pulchra es. cum reliquis de Laudibus. Pſalm. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in Officio parvo beatæ Mariæ virginis. cxlv.

Capitulum. Eccli 24.

Ego quaſi vitis fructificávi ſuavitátem odóris: & flores mei fructus honóris, & honeſtátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & ſanctæ ſpei.

Hymnus. Ave maris ſtella. cxlvi.

℣. Ora pro nobis ſancta Dei génitrix.

℞. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ave Regína cœlórum,
Ave Dómina Angelórum,
Salve radix ſancta,
Ex qua mundo lux eſt orta:
Gaude Virgo glorióſa,
Super omnes ſpecióſa:
Vale valdè decóra,
Et pro nobis ſemper Chriſtum exóra.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

DEus, qui beatiſſimæ ſemper Virginis & Genitricis tuæ Mariæ ſingulári título Carméli Ordinem decoráſti: concéde propítius; ut cujus hódie Commemoratiónem ſolémni celebrámus officio, ejus muniti præsídiis, ad gáudia ſempitérna pervenire mereámur. Qui vivis.

In fine Hymnorum Completorii, & Horarum, dicatur,

Jeſu, tibi ſit glória, Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.

In honórem beatiſſimæ Maríæ vírginis, * Jubilémus Dño. Pſalm. Veníte, exultémus. I.

Hymnus. Quem terra.

In primo Nocturno, Antiph.

Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Pſalm. Dómine Dóminus noſter. cxlviii. Antiph. Beáta Mater & intácta Virgo, glorióſa Regina mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Pſalmus. Cœli enárrant.

Antiph. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta: da mihi virtútem contra hoſtes tuos. Pſalmus. Dómini eſt terra.

℣. Sancta Dei génitrix virgo ſemper María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum noſtrum.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8 & 9.

EGo ſapiéntia hábito in consílio, & erudítis intérſum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & ſupérbiam, & viam pravam, & os bilíngue detéſtor. Meum eſt consílium & æquitas, mea eſt prudéntia, mea eſt fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres juſta decérnunt. Per me príncipes ímperant, & poténtes decérnunt juſtítiam. Ego diligéntes me díligo: & qui manè vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néſcio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contuliſti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia quem.

Lectio ii.

MEcum ſunt divítiæ & glória, opes ſupérbæ & juſtítia. Mélior eſt enim fructus meus auro & lápide pretióſo, & genímina mea argénto elécto. In viis juſtítiæ ámbulo, in médio ſemitárum judícii, ut ditem diligéntes me, & theſáuros eórum répleam. Dóminus poſſédit me in inítio viárum ſuárum, ántequam quidquam fáceret à princípio. Ab ætérno ordináta ſum, & ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyſſi, & ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole conſtíterant: ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum: * Quia cùm eſſem párvula, plácui Altíſſimo, & de meis viſcéribus génui Deum & hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes: quia ancíllam húmilem reſpéxit Deus. Quia cùm eſſem.

Lectio iii.

BEátus homo, qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obſérvat ad poſtes óſtii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet ſalútem à Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam ſuam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit ſibi domum, excídit colúmnas ſeptem. Immolávit víctimas ſuas, míſcuit vinum, & propóſuit menſam ſuam. Miſit ancíllas ſuas, ut vocárent ad arcem, & ad mœ-

Digitized by Google

mœnia civitátis: Si quis eſt párvulus, véniat ad me. Et inſipiéntibus locûta eſt: Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míſcui vobis.

℟. Cóntinet in grémio cœlum terrámque regéntem, * Virgo Dei Génitrix: próceres comitántur heríles, per quos orbis ovans Chriſto ſub Príncipe pollet. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua ſe clauſit víſcera, factus homo. Virgo. Glória Patri. Virgo.

In ſecundo Nocturno, Antiph. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna.

Pſalmus. Eructávit. cl.

Antiph. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pſalm. Deus noſter refúgium.

Antiph. Sicut lætántium ómnium noſtrûm habitátio eſt in te, ſancta Dei Génitrix.

Pſalmus. Fundaménta ejus.

℣. Poſt partum, Virgo, invioláta permanſíſti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Lectio iv.

Cum ſacra Pentecóſtes die Apóſtoli cœlitùs affláti, váriis linguis loqueréntur, & invocáto auguſtíſſimo Jeſu nómine, mira multa patrárent: viri plúrimi, qui veſtígiis ſanctórum Prophetárum Elíæ ac Eliſéi inſtiterant, & Joánnis Baptíſtæ præcónio ad Chriſti advéntum comparáti fúerant, rerum veritáte perſpécta atque probáta, Evangélicam Fidem confeſtim amplexáti ſunt, ac peculiári quodam afféctu, beatíſſimam Vírginem (cujus collóquiis ac familiaritáte felíciter frui potuére) ádeò venerári cœpérunt, ut primi ómnium in eo montis Carméli loco, ubi Elías olim aſcendéntem nébulam, Vírginis typo inſígnem, conſpéxerat, eidem puríſſimæ Vírgini ſacéllum conſtrúxerint.

℟. Sicut cedrus exaltáta ſum in Líbano, & ſicut cypréſſus in monte Sion: quaſi myrrha elécta, * Dedi ſuavitátem odóris. ℣. Et ſicut cinnamómum & bálſamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

Ad novum ergo Sacéllum ſæpè quotídie conveniéntes, rítibus piis, precatiónibus ac láudibus beatíſſimam Vírginem, velut ſingulárem Ordinis tutélam colébant. Quamóbrem Fratres beátæ Maríæ de monte Carmélo paſſim ab ómnibus appellári cœpérunt: eúmque títulum Summi Pontífices non modò confirmárunt, ſed & Indulgéntias peculiáres iis, qui eo título vel Ordinem, vel Fratres ſíngulos nuncupárent, conceſſére. Nec verò nomenclatúram tantùm magnificentíſſima Virgo tríbuit & tutélam; verùm & inſígne ſacri Scapuláris, quod beáto Simóni Anglico præbuit, ut cœléſti hac veſte Ordo ille ſacer dignoſcerétur, & à malis ingruéntibus protegerétur. Ac demum cùm olim in Európa Ordo eſſet ignótus, & ob id apud Honórium tértium non pauci pro illíus extinctióne inſtárent, áſtitit Honório noctu piíſſima virgo María, planéque juſſit, ut inſtitútum & hómines benignè complecterétur.

℟. Quæ eſt iſta, quæ procéſſit ſicut ſol, & formóſa tamquam Jerúſalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

Non in hoc tantùm ſæculo Ordinem ſibi tam accéptum multis prærogatívis beatíſſima Virgo inſignívit, verùm & in álio (cùm ubique

&

& poténtia & miſericórdia plúrimùm váleat) filios in Scapuláris ſocietátem relátos, qui abſtinéntiam módicam, precéſque paucas eis præſcríptas frequentárunt, ac pro ſui ſtatus ratióne caſtitátem coluérunt, matérno planè afféctu, dum igne purgatórii expiántur ſolári, ac in cœléſtem pátriam obténtu ſuo quantócyùs piè créditur efférre. Tot ergo tantíſque beneficiis Ordo cumulátus, ſolémnem beatíſſimæ Vírginis Commemoratiónem ritu perpétuò ad ejúſdem Vírginis glóriam quotánnis celebrándam inſtituit.

℟. Ornátam monílibus filiam Jeruſalem Dóminus concupivit: * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíſſimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúſum nomen tuum.

℣. Aſtitit Regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum effúſum.

In tertio Nocturno, Antiph.

Hæc eſt, quæ neſcívit torum in delícto: habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum.

Pſal. Cantáte Dómino. i. cli.

Antiphona. Gaude María virgo, cunctas hæreſes ſola intereméſti in univérſo mundo.

Pſalmus. Dóminus regnávit.

Antiphona. Cum jucunditáte Commemoratiónem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipſa pro nobis intercédat ad Dóminum Jeſum Chriſtum. Pſalm. Cantáte Dómino. ii.

℣. Specióſa facta es, & ſuávis. ℟. In delíciis tuis, ſancta Dei génitrix.

Lectio S. Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 11

In illo témpore: Loquénte Jeſu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit; & úbera, quæ ſuxiſti. Et réliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

Magnæ devotiónis & fidei hæc múlier oſténditur, quæ Scribis & Phariſæis Dóminum tentántibus, ſimul & blaſphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus ſinceritáte cognóſcit, tanta fidúcia confitétur, ut & præséntium procérum calúmniã, & futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Si enim caro Verbi Dei ſecúndùm carnem naſcéntis, à carne Vírginis Matris pronuntiátur extránea, ſine cauſa venter qui eum portáſſet, & úbera quæ lactáſſent, beatificántur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. ℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

Qua enim conſequéntia ejus lacte credátur nutrítus, cujus sémine negátur eſſe concéptus? cùm ex unius ejuſdémque fontis orígine, ſecúndùm phyſicos, utérque liquor emanáre probétur: niſi fortè putánda eſt Virgo ſementínam ſuæ carnis matériam nutriéndo in carne Dei Filio ſuggérere potuíſſe: incarnándo autem, quaſi majóri & inuſitáto miráculo, mínimè potuíſſe. Sed huic opinióni obſtat Apóſtolus, dicens: Quia miſit Deus Filium ſuum, factum ex muliere, factum ſub lege.

℟. Felix namque es ſacra virgo María, & omni laude digníſſima: * Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, Chriſtus Deus noſter.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: séntiant

Digitized by Google

omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam ſanctam Commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

NEque enim audiéndi ſunt, qui legéndum putant, Natum ex muliére, factum ſub lege; ſed, Factum ex muliére: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, ſed matérna traxit ex carne: alióquin nec verè Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur, his contra Eútychen dictis extollámus vocem cum Ecclésia Cathólica, cujus hæc múlier typum geſſit: extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúſque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxíſti. Verè enim beáta parens, quæ ſicut quidam ait: Eníxa eſt puérpera Regem, Qui cœlum terrámque regit per ſæcula.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

PUlchra es, & decóra filia Jerúſalem, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta.

Pſalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Laudib. cliii.

Antiph. Sicut myrrha elécta odórem dediſti ſuavitátis, ſancta Dei Génitrix.

Antiph. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adoleſcéntulæ dilexérunt te nimis. Antiph. Benedícta filia tu à Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

Antiphona. Specióſa facta es, & ſuávis in delíciis tuis ſancta Dei Génitrix.

Capitulum, Eccli. 24.

EGo quaſi vitis fructificávi ſuavitátem odóris; & flores mei fructus honóris, & honeſtátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & ſanctæ ſpei.

Hymnus. O glorióſa Vírginum. clvi.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo ſuo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ave Stella matutína,
Peccatórum medicína,
Mundi Princeps & Regína:
Virgo ſola digna dici,
Contra tela inimíci
Clypeum pone ſalútis,
Tuæ títulum virtútis.
Tu es enim virga Jeſſe,
In qua Deus fecit eſſe
Aaron amygdalum,
Mundi tollens ſcándalum.
Tu es área complúta,
Cœléſti rore imbúta,
Sicco tamen véllere.
Tu nos in hoc cárcere
Soláre propítia,
Dei plena grátia.
O Sponſa Dei elécta,
Eſto nobis via recta
Ad ætérna gáudia,
Ubi pax eſt, & glória.
Tu nos ſemper aure pia
Dulcis exáudi María.

Oratio.

DEus, qui beatíſſimæ ſemper Vírginis & Genitrícis tuæ Maríæ ſinguları título Carméli Ordinem decoráſti: concéde propítius; ut cujus hódie Commemoratiónem ſolémni celebrámus officio, ejus muníti præſídiis, ad gáudia ſempitérna perveníre mereámur. Qui vivis & regnas.

Ad Primam, Antiphona, Pulchra es.

In ℟. brevi, ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Sicut myrrha. Capitul. Ego quaſi vitis. ut ſupra.

℟. breve. Sancta Dei Génitrix, * Virgo ſemper María. Sancta Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum noſtrum. Virgo ſemper María. Glória Patri. Sancta Dei.

℣. Poſt

℣. Poſt partum, Virgo, inviolata permanſiſti.
℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.
Ad Tertiam, Antiphona.
In odórem.
Capitulum. Eccli 24.
Spíritus meus ſuper mel dulcis, & hæréditas mea ſuper mel & favum. Memória mea in generatiónes ſæculórum.
℟. brev. Poſt partum, Virgo, * Inviolata permanſiſti. Poſt partum. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Inviolata. Glória Patri. Poſt partum. ℣. Specióſa facta es, ℟. & ſuávis. ℣. In delíciis tuis ſancta Dei Génitrix.
Ad Nonam, Antiphona.
Specióſa facta es.
Capitulum. Eccli 24.
Qui audit me, non confundétur; & qui operántur in me, non peccábunt; qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.
℟. brev. Specióſa facta es, * Et ſuávis. Specióſa. ℣. In delíciis tuis ſancta Dei Génitrix. Et ſuávis. Glória Patri. Specióſa. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo ſuo.
Ad ſecundas Veſperas, Antiphonæ Laudum: Pſalmi, Capitulum, Hymnus, & ℣. ut in primis Veſperis.
Ad Magnificat, Antiphona.
Alma Redemptóris Mater, quæ pérvia cœli
Porta manes, & ſtella maris, ſuccúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuíſti,
Natúra miránte, tuum ſanctum Genitórem,
Virgo prius ac poſtérius, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.
Oratio. Deus, qui beatíſſimæ, ut ſupra.

OFFICIUM
Beatíſſimæ Virginis Mariæ de Mercede. Duplex.
Pro omnibus Hiſpaniarum ... Catholicis ... Regum ... ditionibus.
... Omnia dicuntur ut in Feſto ... B. Mariæ die xxiv. Septembris, præter R. viii. ... dicitur ...
℟. viii. Beáta es María Dei génitrix, patróna & auxiliátrix noſtra, * Cujus nutu hæc tua ad fidélium redemptiónem inſtitúta eſt Relígio. ℣. Tua ſancta interceſſióne ádjuva nos Virgo immaculáta. Cujus nutu. Glória Patri. Cujus nutu.
Nona lectio & commem. in utriſque Veſperis & Laudibus Dominicæ occurrentis.

DIE XXX. AUGUSTI.
In feſto S. Roſæ à S. Maria virginis Limanæ. Duplex minus.
Pro omnibus Catholicis Hiſpaniarum Regum ditionibus.
Omnia de Communi Virginum, præter ea quæ ſequuntur.
Oratio.
Bonórum ómnium largítor omnípotens Deus, qui beátam Roſam, cœléſtis grátiæ rore prævéntam, virginitátis & patiéntiæ decóre Indis floréſcere voluíſti: da nobis fámulis tuis; ut in odórem ſuavitátis ejus curréntes, Chriſti bonus odor éffici mereámur. Qui tecum vivit & regnat.
Et fit commem. Decollationis S. Joannis, & SS. Felicis & Adaucti mart.
In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.
In ſecundo Nocturno.
Lectio iv.
Primus Américæ Meridionális flos ſanctitátis virgo Roſa, Chriſtiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúræ ſancti-

Digitized by Google

ſtimóniæ indíciis : nam vultus infántis mirabíliter in roſæ effigiem transfigurátus, huic nómini occaſiónem dedit : cui póſteà virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deínceps Roſam à ſancta María. Quinquénnis votum perpétuæ virginitátis emíſit. Adúltior, ne à paréntibus ad núptias cogerétur, clàm ſíbimet venuſtíſſimam cápitis cæſáriem præſcídit. Jejúniis ſupra humánum modum addícta, integras Quadragéſimas transégit pane ábſtinens, ac diétim ſolis quinque gránulis mali citríni víctitans.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

HAbitu Tértii Ordinis ſancti Domínici aſſúmpto, priſtinas vitæ auſteritátes duplicávit: oblóngo aſperrimóque cilício ſparſim minúſculas acus innéxuit : ſub velo corónam denſis acúleis intrórſus obarmátam intérdiu noctúque geſtávit. Sanctæ Catharínæ Senénſis árdua premens veſtígia, caténa férrea, tríplici nexu circumdúcta, lumbos cinxit. Léctulum ſibi è truncis nodóſis compóſuit, horúmque vácuas commiſſúras fragmínibus teſtárum implévit. Céllulam ſibi anguſtíſſimam ſtruxit in extrémo horti ángulo, ubi cœléſtium contemplatióni dédita, crebris diſciplínis, inédia, vigíliis corpúſculum exténuans, at ſpíritu vegetáta, larvas dæmonum, frequénti certámine victrix, impávidè protrívit, ac ſuperávit.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem : * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà unxit.

Lectio vi.

ÆGritúdinum torméntis, domeſticórum inſúltibus, linguárum mórſibus dirè agitáta, nondum ſatis pro mérito ſe afflígi querebátur. Per quíndecim annos ad plúſculas horas deſolatióne ſpíritus & ariditáte miſérrimè contabéſcens, forti ánimo tulit agónes omni morte amarióres. Exínde cœpit ſupérnis abundáre delíciis, illuſtrári viſiónibus, colliquéſcere Seráphicis ardóribus. Angelo tutelári, ſanctæ Catharínæ Senénſi, vírgini Deíparæ inter aſſíduas apparitiónes mirè familiáris, à Chriſto has voces audíre méruit : Roſa cordis mei tu mihi ſponſa eſto. Dénique ſponſi hujus Paradíſo felíciter invéctam, plurimíſque ante & poſt óbitum miráculis coruſcam, Clemens décimus Póntifex máximus ſanctárum Vírginum catálogo ritu ſolémni adſcripſit.

℟. Afferéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia ſancti Gregorii Papæ in Evangelium. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Communi Virginum, lxv. cum nona Lectione, & commemoratione in Laudibus ſanctorum Felicis & Adaucti martyrum, ut in Breviario.

Veſperæ à Capitulo de ſancto Raymundo Nonnato, cum commemoratione ſanctæ Roſæ.

Digitized by Google

DIE IV. SEPTEMBRIS,

In feſto S. Roſaliæ virginis Panormitanæ. Semiduplex.

Pro omnibus Catholicis Hiſpaniarum Regi ſubjectis.

Omnia de Communi Virginum primo loco, præter ea quæ ſequuntur. Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de beátæ Roſáliæ virginis tuæ feſtivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu, & ejus interceſſióne ab iracúndiæ tuæ flagéllis miſericórditer liberémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

ROſália virgo, orta Panórmi ex nóbili génere, ſuam oríginem trahens à Cárolo Magno, in Quiſquinæ montem quadraginta circiter mille páſſibus diſtántem ſola ſecédens, patérnæ domus opes, delícias, ac ſpem majóris amplitúdinis ob propinquitátem & benevoléntiam Regum Sicíliæ contémnens, cum tétricæ rupis horróre & aſperitáte commutávit: inque antrum, cui tunc únicus, & quidem angúſtus áditus è ſuperióri loco patébat, intrépidè deſcéndit ea mente, quam charactéribus ſaxo inſcúlptis adhuc paténtibus expréſſit: Ego Roſália Sinibáldi Quiſquinæ & Roſárum dómini fília, amóre Dómini mei Jeſu Chriſti in hoc antro habitáre decrévi. Qua inſcriptióne óculis obverſánte ſuſcéptæ vitæ propóſitum áltiùs cordi infígere, ac Divínæ benevoléntiæ ſigna ad caſtíſſimæ mentis blandiménta viciſſim provocáre conſuévit.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

IN hac ſpecu ſubterránea ſibi & mundo emórtua conſepúltaque Jeſu Chriſto, ut ſoli Deo víveret, diu noctúque látuit, cavens præcípuè in móntibus patérni principátus, ne fortè ágnita in domum urbémque pátriam abducerétur invita. Cállidas dæmonum inſídias, quæ áſperæ vitæ tædium, & ſolitúdinis horrórem ánimo ingerébant, ácriter ſæviéndo in ſe férrea caténa, vigíliis & humi cubatióne forti ánimo ſuperáſſe antíquæ icones ſigníficant; cùmque humánis deſtitúta præſídiis, nihil ſolátii aliúnde hauríret, quàm è cœlo; Dóminus qui conſolátur & corónat Sanctos ſuos, Angélicis delíciis illam ſæpiùs recreábat.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptéreà. Lectio vi.

COeléſti deínde consílio ex antro Quiſquinénſi in horridiórem ſpelúncam peregríni montis tribus ferè mille páſſibus procul Panórmo Roſália ſe tránſtulit, ut quò difficiliórem pugnam ſecum ipſa commítteret è conſpéctu domus patérnæ, eò laudabílius de contémptis mundi illécebris triumpháret. Latébat ibi ad partem lævam angúſtus cóncavus, quem eádem poſt repértas ejus relíquias illuc venánti, cui ſe vidéndam præbuit, dixit eſſe ſuam cellam peregrínam, ubi multùm ætátis exegíſſet. Hìc tamquam colúmba in foramínibus petræ gemens, in cœléſtium rerum contemplatióne defixa, ad perfectíſſimam Divíni amóris normam in ſolitúdine vitam tradúxit, & ſanctíſſimè perénnibus charitátis roſis, & virginitátis líliis coronáta de-

Digitized by Google

póſuit prídie Nonas Septémbris. Cujus corpus Urbáno octávo Pontífice máximo divínitus anno Jubilæi totíus Sicíliæ pláuſu repértum, illam à peſte liberávit.

℟. Afferéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

Reliqua & Miſſa. **Dilexíſti**, de Communi Virginum primo loco, cum ſupradicta Oratione propria.

DIE XIX. SEPTEMBRIS.

In feſto S. Januarii Epiſcopi & martyris.

Omnia de Communi unius Martyris extra tempus Paſchale, præter ea quæ hic ſunt propria.

In primis Veſperis ad Magnificat, Antiph. **Beátus Januárius Præſul & Martyr ínclytus extínxit ímpetum ignis, obturávit ora ferárum, & in occiſióne gládii pro Chriſto mórtuus, legítimi certáminis corónam accépit.** Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam ſanctámque lætítiam in beáti Januárii Mártyris tui atque Pontíficis feſtivitáte tribuíſti: da nobis quæſumus, ejus glóriam ſempitérnam, & proficiéndo celebráre, & celebrándo profícere. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones. **A Miléto.** de Communi unius Martyris.

In ſecundo Nocturno, Lectiones ut in Brev. in ejus feſto. **Januárius, Beneventi,** &c.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium. **Si quis vult poſt me.** de Communi unius Martyris.

Ad Benedictus, Antiphona. **Igne me Dómine examináſti, & non eſt invénta in me iníquitas: propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea.**

In ſecundis Veſperis ad Magnificat, Antiph. **Liberáſti me, Dómine, à rugiéntibus præparátis ad eſcam: & à preſſúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non ſum æſtuátus.**

Deinde fit commem. SS. Euſtachii & ſociorum martyrum ut in Breviario.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

In feſto S. Gerardi Epiſcopi & mart. Duplex minus.

Omnia de Communi unius Martyris. Oratio.

Infirmitátem noſtram réſpice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Gerárdi mártyris tui atque Pontíficis intercéſſio glorióſa nos prótegat. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. Cypriani & Juſtinæ martyrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noct. Lectio iv.

Gerárdus Venétiis ex Sagrédo Patrícia família natus, ab ineúnte ætáte divíno cúltui déditus, Monáſticum ampléxus eſt Inſtitútum ſub Régula ſancti Benedícti in monaſtério ſancti Geórgii majóris Venetiárum, in quo divínis contemplatiónibus vacans, flagránti ánimo concupívit Domínicum ſepúlchrum inviſere. Cùm ígitur in Palæſtínam ténderet, pervénit in Pannóniæ partes, ubi tunc piíſſimus Rex Stéphanus regnábat, à quo benígnè excéptus, primùm eremíticam vitam duxit. Mox Epíſcopus creátus commíſſas ſibi oves verbo & exémplo páſcere numquam déſtitit, donec in perſecutióne Chriſtianórum, quæ in Pannónia, ut ipſe prædíxerat, poſt ſanctíſſimi Regis óbitum ſecúta

cúta

Digitized by Google

cáta eſt, lapídibus óbrutus martyrii palmam obtinuit, atque ſanctitáte, & doctrína & miráculis clarus, Hungarórum Apóſtolus méruit nuncupári.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Deſcenditque cum illo in fóveam, & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v. & vi. de [illegible] ſancti Auguſtini E[piſcopi]. Triumphális beáti. de Communi unius Martyris. xix.

℟. v. Deſidérium ánimæ. xx.

℟. vi. Stola jucunditátis. xx.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. Si quis venit ad me. ut in eodem Communi primo loco. xxii.

DOMINICA I. OCTOBRIS.

In feſto SS Roſarii beatæ Mariæ virginis.

Duplex minus

Omnia dicuntur ut in feſto ſanctæ Mariæ virginis ad Nives, die quinta Auguſti, præter [e]a quæ hic ſequuntur; ſed ubi dicitur ſanctam feſtivitátem dicatur ſanctam ſolemnitátem. Oratio.

SOlemnitátem Roſárii beatíſſimæ vírginis Maríæ genitrícis tuæ celebrántes, quæſumus omnípotens Deus, benígno favóre proſéquere: quátenus ita ipſíus ſacra myſtéria contemplémur in terris, ut poſt hujus vitæ curſum, eórum fructus percípere mereámur in cœlis. Qui vivis & regnas.

Et fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Pſalmi, & Verſiculi ut in feſto ad Nives.

Lectiones primi Nocturni de Parabolis Salomonis. Ego ſapiéntia hábito, cum Reſponſoriis ibidem poſitis. 475.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. P. N. Auguſtini Epiſcopi.

Serm. 8. de Sanctis, qui eſt 2. de Annuntiatione Dominica. Lectio iv.

ADeſt nobis, dilectíſſimi, optátus dies beátæ ac venerábilis ſemper vírginis Maríæ; ídeò cum ſumma exultatióne gáudeat terra noſtra, tantæ vírginis illuſtráta ſolemnitáte. Hæc eſt enim flos campi, de qua ortum eſt pretióſum lílium convállium, per cujus partum mutátur natúra protoplaſtórum, delétur & culpa. Præcíſum eſt in ea illud Hevæ infelicitátis elógium, quo dícitur: In doloré páries fílios tuos: quia iſta in lætítia Dóminum péperit.

℟. Sicut cedrus exaltáta ſum in Líbano, & ſicut cypréſſus in monte Sion: quaſi myrrha elécta, * Dedi ſuavitátem odóris. ℣. Et ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans. Dedi. Lectio v.

HEva enim luxit, iſta exultávit. Heva lácrymas, María gáudium in ventre portávit: quia illa peccatórem, iſta édidit innocéntem. Mater géneris noſtri pœnam íntulit mundo, génitrix Dómini noſtri ſalútem íntulit mundo. Auctrix peccáti Heva, auctrix mériti María. Heva occidéndo óbfuit, María vivificándo prófuit. Illa percúſſit, iſta ſanávit. Pro inobediéntia enim obediéntia commutátur, fides pro perfídia compenſátur.

℟. Quæ eſt iſta, quæ procéſſit ſicut ſol, & formóſa tamquam Jerúſalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam.

℣. Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores roſárum, & lília convállium. Vidérunt eam fíliæ Sion.

Digitized by Google

Lectio vi.

PLaudat nunc órganis María, & inter velóces artículos tympana puérperæ côncrepent. Côncinant lætántes chori, & alternántibus módulis dulcíſona cármina miſceántur. Audite ígitur quemádmodum tympaniſtria noſtra cantáverit. Ait enim: Magníficat ânima mea Dóminum: & exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. Quia reſpéxit humilitátem ancíllæ ſuæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit mihi magna, qui potens eſt. Cauſam ígitur invaleſcéntis erráti miráculum novi partus evícit, & Hevæ planctum Maríæ cantus exclúſit.

℞. Ornátam monílibus fíliam Jerúſalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíſſimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúſum nomen tuum.

℣. Aſtitit Regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória. Unguéntum.

In tertio Nocturno, Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Euangel. Loquénte Jeſu. ut in eodem feſto cum eiſdem Reſponſoriis. 476. Nona Lectio legitur de Homilia Dominicæ, & de ea fit commemoratio.

Ad Laudes, & per Horas, omnia ut in feſto S. Mariæ ad Nives, die v. Auguſti. 477.

In ii. Veſperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem reſpéxit Deus.

Et fit commem. Dominicæ.

DIE X. OCTOBRIS.

In feſto S. Franciſci Borgiæ Confeſſ. Duplex ii. Claſſis.

Pro omnibus Catholico Hiſpaniarum Regi ſubjectis.

Omnia ut in Breviario Romano ſub hac die.

Et non fit commemoratio SS. Dionyſii & ſociorum martyrum.

DIE X. OCTOBRIS,

aut alia die aſſignanda.

In feſto S. Ludovici Bertrandi Confeſſoris.

Duplex minus.

Pro omnibus Catholico Hiſpaniarum Regi ſubjectis.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontif. præter ea quæ ſequuntur. Oratio.

DEus, qui beátum Ludovícum Confeſſórem tuum per córporis mortificatiónem & fídei præcónium Sanctórum glóriæ coæquáſti: præſta, ut quod fide profitémur, pietátis opéribus júgiter impleámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

LUdovícus Bertrándus, Valéntiæ in Hiſpánia Tarraconénſi honéſtis piiſque paréntibus natus, ab ipſa pene infántia ſanctitátis ac pœniténtiæ tyrocínium inchoávit. Exácta pueritia intérdum nuda cubábat humo, noctes ſæpè ducébat insómnes, ac in pietátis & charitátis officia sédulus incumbébat. Mundi contémptu, ac Religióſæ vitæ ardóre ſuccénſus, Paréntum artes, quibus eum à ſancto propóſito dimovére conabántur, mira conſtántia ſuperávit. Sui tandem voti compos efféctus, Prædicatórum Ordini nomen dedit, ubi brevi tantum profécit, ut vel provectióribus ipſis, quamvis tyro, fúerit exémplo. Emiſſa profeſſióne mirum quot, & quantis virtútum increméntis priórem vitæ ratiónem cumulárit. Jejúniis, flagéllis, cilíciis, vigiliiſque carnem domans, mentem jugi oratiónis pábulo nutriébat, ex

quo

quo tantum intérnæ ánimi modéſtiæ, ac puritátis hauriébat, ut vel in ejus óculis, ac vultu apparéret.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et.

ADhuc júvenis Novitiórum præféctus inſtitútus, eos ad omnem verbo & exémplo ſanctimóniam efformábat. Ad Occidentáles Indos Euangélicus Prędicátor miſſus, quamvis uno tantùm Hiſpánico uterétur idiómate, eum tamen diverſæ, atque inter ſe diſſitæ Natiónes, ſua véluti loquénte lingua, ſingulæ audiébant, ex quibus innúmeros ad Chriſtiánam Fidem addúxit; ibíque venénum non ſemel ſibi à Bárbaris propinátum innóxiè hauſit. Públicam vitiórum objurgatiónem, tamquam in ſe unum diréctam Nóbilis quidam ultúrus, mortem Ludovico inténtat, cùm ſtrictus in eum ſclopus in Crucifixi formam repéntè convértitur. Quo miráculo nefárius aggréſſor permótus, ad ſancti viri pedes provolútus, tanti facínoris véniam eníxè deprecátur.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et.

Lectio vi.

HUmilitáte ac patiéntia insígnis, illud idémtidem uſurpábat, Dómine hic ure, hic ſeca, hic non parcas, ut in ætérnum parcas. Prophético afflátus ſpíritu multa prædíxit. Ignem ſigno Crucis extínxit, tempeſtátem ſedávit, ferárum ímpetus cohíbuit, mórtuis vitam, cæcis viſum, claudis greſſum, ſurdis réddidit audítum. Tandem durióris pœniténtiæ labóribus fractus, in morbum íncidit, ſacríſque myſtériis ritè expiátus, migrávit in cœlum, séptimo Idus Octóbris, anno milléſimo quingenteſimo octogéſimo primo, ætátis verò ſuæ quinquagéſimo quinto. Quem multis étiam poſt óbitum miráculis clarum Paulus quintus Beatórum, Clemens verò décimus Sanctórum número adſcripſit. Ejus demum feſtum Alexánder octávus inſtánte Rege Cathólico ab univérſo ditiónis ipſius Clero ſæculári, ſub ritu dúplici celebrándum decrévit, Sanctúmque Confeſſórem novi Regni Granaténſis Patrónum Apoſtólica auctoritáte declarávit.

℟. Iſte homo perfécit ómnia quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Euang. Sint lumbi veſtri. ut in Com. Conf. iii.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

In feſto S. Raphaelis Archangeli. Duplex minus.

Pro omnibus Hiſpaniarum Regi ſubjectis.

Ad Veſperas, Antiphona.

Miſſus eſt Angelus Ráphael. cum reliq. de Laudibus, Pſalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 93. & loco ult. Pſalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 96.

Capitulum Tob. 12.

QUando orábas cum lácrymis, & ſepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándiú tuum, & mórtuos abſcondébas per diem in domo tua, & nocte ſepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Digitized by Google

Hymnus.

Tibi, Chriſte, ſplendor Patris,
Vita, virtus córdium:
In conſpéctu Angelórum
Votis, voce pſállimus:
Alternántes concrepándo
Melos damus vócibus.
Collaudámus venerántes
Omnes cœli príncipes,
Sed præcípuè fidélem
Médicum & cómitem
Raphaélem, in virtúte
Alligántem dæmonem.
Quo cuſtóde procul pelle,
Rex Chriſte piiſſime,
Omne nefas inimíci,
Mundo corde & córpore:
Paradíſo redde tuo
Nos ſola cleméntia.
Glóriam Patri melódis
Perſonémus vócibus:
Glóriam Chriſto canámus,
Glóriam Paráclito:
Qui trinus & unus Deus
Extat ante ſæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu ſua.

Ad Magnificat Antiphona.

Ego ſum Ráphael Angelus, qui aſto ante Dóminum: vos autem benedícite Deum, & narráte ómnia mirabília ejus.

Oratio.

Deus, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobiæ fámulo tuo cómitem dedíſti in via: concéde nobis fámulis tuis; ut ejúſdem ſemper protegámur cuſtódia, & muniámur auxílio. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus. Pſalm. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Tibi Chriſte. ut ſupra in Veſperis.

In primo Nocturno. Antiph. Ingréſſus Tobías invénit júvenem præcínctum, & quaſi parátum ad ambulándum, & ignórans quòd Angelus eſſet, ſalutávit eum.

Pſalm. Dómine Dóminus noſter. cum reliquis Pſalmis ſecundùm ordinem Nocturnorum, ut in feſto Dedicationis S. Michaelis. 636.

Aña. Angelus Ráphael ſeipſum occúltans, ait: Ego ſum Azarías magni Ananíæ filius. Pſal. In Dómino confido. 636.

Antiph. Sanum ducam filium tuum in regiónem Medórum, & ſanum tibi redúcam, allelúja. Pſalm. Dómine, quis habitábit. 636.

℣. Data ſunt Angelo incénſa multa.

℟. Ut adoléret ea ante altáre áureum, quod eſt ante óculos Dómini.

De libro Tobíæ.

Lectio i. Cap. 12.

Vocávit ad ſe Tobías filium ſuum, dixítque ei: Quid póſſumus dare viro iſti ſancto, qui venit tecum? Et reſpóndens Tobías, dixit patri ſuo: Pater quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit eſſe beneficiis ejus? Me duxit, & redúxit ſanum, pecúniam à Gabélo ipſe recépit, uxórem ipſe me habére fecit, & dæmónium ab ea ipſe compéſcuit, gáudium paréntibus ejus fecit, me ipſum à devoratióne piſcis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, & bonis ómnibus per eum repléti ſumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? Sed peto te pater mi, ut roges eum, ſi fortè dignábitur medietátem de ómnibus, quæ alláta ſunt, ſibi aſſúmere.

℟. In illo témpore exaudítæ ſunt preces ambórum in conſpéctu glóriæ ſummi Dei; * Et miſſus eſt Angelus Dómini ſanctus Ráphael, ut curáret eos ambos, quorum uno témpore ſunt oratiónes in conſpéctu Dómini recitátæ. ℣. Tobías & Sara in tribulatióne póſiti, cum lácrymis oráre cœpérunt. Et miſſus eſt.

Digitized by Google

Lectio ii.

ET vocántes eum, pater ſcilicet & filius tulérunt eum in partem: & rogáre cœpérunt, ut dignarétur dimidiam partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúltè: Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíſcum miſericórdiam ſuam. Etenim ſacraméntum regis abſcóndere, bonum eſt: ópera autem Dei reveláre & confiteri, honoríficum eſt. Bona eſt orátio cum jejúnio, & eleemóſyna magis quàm theſáuros auri recóndere: quóniam eleemóſyna à morte líberat, & ipſa eſt quæ purgat peccáta, & facit inveníre miſericórdiam & vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum, & iniquitátem, hoſtes ſunt ánimæ ſuæ. Maniféſto ergo vobis veritátem, & non abſcóndam à vobis occúltum ſermónem. Quando orábas cum lácrymis, & ſepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum, & mórtuos abſcondébas per diem in domo tua, & nocte ſepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necéſſe fuit ut tentátio probáret te.

℟. Egréſſus Tobías invénit júvenem ſpléndidum ſtantem præcínctum, & quaſi parátum ad ambulándum, & ſalutávit eum, & dixit: * Unde te habémus bone júvenis?

℣. Et ignórans quòd Dómini Angelus eſſet, ſalutávit eum, & dixit. Unde te.

Lectio iii.

ET nunc miſit me Dóminus ut curárem te, & Saram uxórem filii tui à dæmónio liberárem. Ego enim ſum Ráphael Angelus, unus ex ſeptem, qui aſtámus ante Dóminum. Cúmque hæc audiſſent, turbáti ſunt, & treméntes cecidérunt ſuper terram in fáciem ſuam. Dixítque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére. Etenim cùm eſſem vobíſcum, per voluntátem Dei eram: ipſum benedícite, & cantáte illi. Vidébar quidem vobíſcum manducáre & bíbere: ſed ego cibo inviſíbili & potu, qui ab homínibus vidéri non poteſt, utor. Tempus eſt ergo ut revértar ad eum, qui me miſit: vos autem benedícite Deum, & narráte ómnia mirabília ejus. Et cùm hæc dixiſſet, ab aſpéctu eórum ablátus eſt, & ultrà eum vidére non potuérunt. Tunc proſtráti per horas tres in fáciem, benedixérunt Deum, & exurgéntes narravérunt ómnia mirabília ejus.

℟. Ingréſſus Angelus ad Tobiam, ſalutávit eum, & dixit: Gáudium ſit tibi ſemper: * Forti ánimo eſto, in próximo enim eſt, ut à Deo curéris.

℣. Et reſpóndens Tobías, ait: Quale gáudium mihi erit, qui in ténebris ſédeo, & lumen cœli non vídeo. Forti ánimo. Glória Patri. Forti.

In ſecundo Nocturno, Antiph. Dixit autem Angelus: Apprehénde bránchiam piſcis, & trahe eum extra aquas.

Pſalmus, Cœli enárrant glóriam Dei. 638.

Aña. Obſecro te Azaría frater, ut dicas mihi, quod remédium habébunt iſta, quæ de piſce ſerváre juſſiſti.

Pſalmus. Dómini eſt terra & plenitúdo ejus. 638.

Aña. Lúmina fel ſanat, ſed virtus cordis & jécoris, diábolli expéllit poteſtátem.

Pſalmus. Benedícam Dóminum. 639.

℣. Aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

Ser-

Digitized by Google

Sermo S. P. N. Auguſtíni Epíſcopi.

Sermone 1. in Dominica 15. de B. Tobia, qui eſt 226. de Tempore. Lectio iv.

BEátus Tobías, qui panem ſuum nóverat frángere eſuriénti, mercédem célerem mercenário præparat laboránti. Patiénter lectióne percépta, quæ nuper eſt recitáta, admirabámur patris, filiíque tractátum, quemádmodum Angelus monet, quem æſtimábant terrénum ſub cœléſti glória mercenárium. Ad hoc enim cæcitátis incúrrit exítium, ut Angelum ſuſcíperet médicum, qui divínis fácibus incénſus ſic anhelávit. Honéſta eſt orátio cum jejúnio, & eleemóſyna. Oratio juſti clavis eſt cœli. Aſcéndit precátio, & deſcéndit Dei miſerátio. Licèt alta ſit terra, altum cœlum, audit tamen Deus hóminis linguam, ſi mundam habet conſciéntiam. Cum ſénſibus lóquitur, ſi ſit ſolus noſter gémitus. Súfficit áuribus imber oculórum: fletus citiùs audit, quàm voces. Orátio invídi ſolet de áuribus propulſári. Erat patris & filii ánima una: dum eſſet próprietas membrórum, erat illis ſinguláris germánitas animórum. Fili, inquit, dimittámus iſtum hóminem, adjiciéntes ad mercédem plácitam, quia nobis multa ópere ſuo cóntulit bona: & rogáre cœpit mercenárium, ut mercédis ſuæ ſumat effectum. Frater, inquit, áccipe quod tuum eſt, & tunc vade ſalvus. Récipe mercédem tuam, quia mihi & filio meo bonam præbuíſti miſericórdiam. Tolle, ut dixi, ſubſtántiam quam cum filio meo reportáſti; nam grátia, quam tibi debémus, non poteſt ponderári.

℟. Interrogávit Tobías Angelum: De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui reſpóndens, ait: * Ego ſum Azarías Ananíæ magni filius.

℣. Genus quæris mercenárii, an ipſum mercenárium, qui cum filio tuo eat? Sed ne fortè ſollícitus ſis. Ego ſum.

Lectio v.

COntínuò Angelus gaudet de cogitáta mercéde, qui miſſus fúerat gratis fácere pietátem. Tobis, inquit, vel Tobías, quid de mea mercéde ſatis ſupérfluè cogitátis? Habéte quod vobis donávit Pater ille cœléſtis. Ego miniſter ſum curatiónis, ille eſt auctor ſanitátis. Neſcítis cujus mercenárii ope pérfrui meruíſtis. Defúnctos captivitátis ſepelíre non timuíſtis: Tobis, aſcendérunt ad Dóminum ópera tua, quia relícto prándio reddidíſti mórtuum ſepultúræ. Ego Dómino medulláta íntuli ſacrifícia pro venerábili ſepultúra. Ego diréctus ſum operárius fori cœléſtis. Mórtuum ſepelíſtis, & mortis acúleum non timuíſtis. Ipſe ſepúltus pro vobis voce tácita proclamávit. Probatiónis fúerat cæcitas oculórum, unde patiéntia tua clárius meruíſſet de cœléſtibus ornaméntum. Ego ſum Ráphael, unus ex ſeptem Angelis, qui aſtámus ante claritátem Dei. Non indígeo fructu humánæ mercédis, dívitem me facit converſátio Majeſtátis. Dives eſt ille, qui me miſit; gratis juſſit impéndi, quod gratis ipſe concéſſit. Nec ipſum honórem gratiárũ mihi deputétis, quia nihil meis víribus percepíſtis. Deũ benedícite, & illi confitémini, & ipſum glorificáte, quia vobíſcum fecit bona.

℟. Exívit Tobías, ut laváret pedes ſuos, & ecce piſcis immánis exívit ad devorándum eum, qui expavéſcens, clamávit voce magna, dicens: Dómine, invádit me. Et di-

Digitized by Google

xit ei Angelus: Apprehénde bránchiam ejus, & trahe eum ad te. ℣. Exéntera hunc piſcem, & cor ejus, & fel, & jecur repóne tibi; ſunt enim neceſſária ad medicaménta utíliter. ℣. Attráxit autem Tobias piſcem in ſiccum, & palpitáre cœpit ante pedes ejus, & ait Angelus ei. Exéntera.

Lectio vi.

Subitò patefácto myſtérii cœléſtis honóre, voce Raphaélis Archángeli attóniti Tobis & Tobías, collápſi in terram proruérunt, vocem trémulam pénitus occultavérunt, quia vocem inſólitam audiérunt. Quid metuíſtis pater Tobis, filiúſque Tobías? Mercenárium habére cœléſtem, & tamquam operárium locáre terréſtrem? Celávit vobis Angelus nomen, Azarías ſum, inquit, Ananíæ magni filius; & cùm dixit: Ego ſum Ráphael Angelus, celávit in primo nómine dignitátem, ne fáceret locatóri terrórem. Si enim díceret: Ego ſum Angelus: non eſſet Tobíæ mercenárius. Serváta eſt dígnitas nóminis, ut poſtrémò magnitúdo claréſceret dignitátis. Vidéte, chariſſimi, quantum ſit eleemóſynæ méritum: Angelum méruit habére operárium. Vidétis quantum próficit mórtuos ſepelíre, ut oblátio ejus per Angelum Raphaélem ad cœléſtem aſcénderet majeſtátem. Vidétis, quia eleemóſyna à morte líberat & ipſa purgat peccáta, facit purgatiónem oculórum, líberat à ténebris peccatórum. Tobis via ſua dedúcitur, Sara tot viris contriſtáta per Angelum matrimónio copulátur.

℟. Ubi introíeris domum tuam, dixit Angelus Ráphael ad Tobiam, ſtatim adóra Dóminum Deum tuum, & grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, & oſculáre eum: * Statímque lini ſuper óculos ejus ex felle iſto piſcis, quem portas tecum; ſcias enim, quóniam mox aperiéntur óculi ejus, & vidébit pater tuus lumen cœli, & in aſpéctu tuo gaudébit. ℣. Tolle tecum ex felle iſto píſcis; erit enim neceſſárium. Statímque. Glória Patri. Statímque.

In tertio Nocturno Antiph.

Eſt hic Sara Raguélis filia, quæ tibi conjúgio dábitur, & omnis ſubſtántia ejus. Pſalm. Cantáte Dómino. 641.

Ant. Septem viros hábuit, quos dæmónium oppréſſit, tímeo ne mihi símile contíngat. Pſalmus. Dóminus regnávit, exúltet. 641.

Ant. Per tres dies oratióni cum uxóre tua vacábis, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in fíliis conſequáris. Pſalmus. Bénedic ánima mea Dómino. 641.

℣. Apprehéndit Angelus Ráphael dæmónium.

℟. Et relegávit illud in deſérto ſuperióris Ægypti.

Lectio S. Evangélii ſecúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Erat dies feſtus Judæórum, & aſcéndit Jeſus Jeroſólymam. Et réliqua.

Homilía S. P. N. Auguſtíni Epiſcopi.

Tract. 17. in c. 5. Joannis.

Mirum non eſſe debet à Deo factum miráculum, mirum enim eſſet, ſi homo feciſſet. Magis gaudére, quàm mirári debémus: quia Dóminus noſter, & Salvátor Jeſus Chriſtus homo factus eſt, quàm quòd divína inter hómines Deus fecit. Plus eſt enim ad ſalútem noſtram, quòd factus eſt propter hómines, quàm quod fecit inter hómi-

Digitized by Google

hómines; & plus eſt, quòd vítia ſanávit animárum, quàm quòd ſanávit languóres córporum moriturórum.

℟. Benedícite Deum cœli, dixit Angelus Ráphael, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei: * Quia fecit vobíſcum miſericórdiam ſuam.

℣. Ipſum benedícite, & cantáte illi, & narráte ómnia mirabília ejus. Quia fecit.

Lectio viii.

SEd quia ipſa ánima nec eum nóverat, à quo ſanánda erat; & óculos habébat in carne, unde facta corporália vidéret; nondum habébat ſanos in corde, unde Deum laténtem agnóſceret. Fecit quod vidéri póterat, ut ſanarétur, unde vidéri non póterat. Ingréſſus eſt locum, ubi jacébat magna multitúdo languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum.

℟. Tempus eſt ut revértar ad eum qui me miſit, dixit Angelus Ráphael: * Vos autem benedícite Dóminum, & narráte ómnia mirabília ejus.

℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíſcum miſericórdiam ſuam. Vos.

Glória Patri. Vos.

Lectio ix.

ET cùm eſſet médicus & animárum & córporum, & qui veniſſet ſanáre omnes ánimas crediturórum, de illis languéntibus unum elégit quem ſanáret, ut unitátem ſignificáret. Si mediócri corde, & quaſi humáno captu & ingénio conſiderémus faciéntem, & quod ad poteſtátem pértinet, non magnum áliquid perfécit: & quoad benignitátem, parum fecit. Tot jacébant, & unus curátus eſt, cùm poſſet uno verbo omnes erígere.

Te Deum laudámus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

MIſſus eſt Angelus Ráphael ad Tobíam & Saram, ut curáret eos. Pſal. Dóminus regnávit. cum reliquis de Laudibus, 12.

Ant. Ingréſſus Angelus ad Tobíam, ſalutávit eum, & dixit: Gáudium ſit tibi ſemper.

Ant. Forti ánimo eſto Tobias, in próximo enim eſt, ut à Deo curéris. Antiph. Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini illi, quia fecit vobíſcum miſericórdiam ſuam. Ant. Pax vobis, nolíte timére: Deum benedícite, & cantáte illi.

Capitulum. Tob. 12.

QUando orábas cum lácrymis, & ſepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum, & mórtuos abſcondébas per diem in domo tua, & nocte ſepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Hymnus.

CHriſte ſanctórum decus Angelórum,
Rector humáni géneris, & auctor,
Nobis ſacrátum tríbue benígnus
Scándere cœlum.
Angelum nobis médicum ſalútis
Mitte de cœlis Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, paritérque noſtros
Dirigat actus.
Hinc Dei noſtri génitrix María,
Totus & nobis chorus Angelórum
Semper aſsíſtat, ſimul & beáta
Cóncio tota.
Præſtet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque ſancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

℣. In

Digitized by Google

℣. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi Deus meus.
℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego ſum Ráphael Angelus, qui aſto ante Dóminum: vos autem benedícite Deum, & narráte ómnia mirabília ejus, allelúja.

Oratio. Deus, qui beátum Raphaélem. ut ſuprà.

Ad Tertiam, Antiphona.

Ingréſſus Angelus.

Capitulum. Quando orábas.

℟. br. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit.
℣. Habens thuríbulum áureum in manu ſua. Juxta.
Glória Patri. Stetit.
℣. Aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dómini.
℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona.

Forti animo.

Capitulum. Tob. 12. c

Et nunc miſit me Dóminus, ut curárem te, & Saram uxórem filii tui à dæmónio liberárem. Ego enim ſum Ráphael Angelus, unus ex ſeptem, qui aſtámus ante Dóminum.

℟. breve. Aſcéndit fumus arómatum, * In conſpéctu Dómini. Aſcéndit. ℣. De manu Angeli. In conſpéctu. Glória Patri. Aſcéndit. ℣. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Nonam, Antiphona.

Pax vobis.

Capitulum. Tob. 12. d

Tempus eſt ut revértar ad eum, qui me miſit: vos autem benedícite Deum, & narráte ómnia mirabília ejus.

℟. breve. In conſpéctu Angelórum, * Pſallam tibi Deus meus. In conſpéctu.
℣. Adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Pſallam.
Glória Patri. In conſpéctu.
℣. Adoráte Deum.
℟. Omnes Angeli ejus.

In II. Veſperis, Antiphona.

Miſſus eſt Angelus. cum reliquis Antiphonis de Laudibus.

Pſalmi. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 93. & loco ultimi, Pſal. Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam. 103.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut in primis Veſperis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Princeps glorioſiſſime Ráphael Archángele, eſto memor noſtri; hic, & ubíque ſemper precáre pro nobis Filium Dei, allelúja, allelúja.

Oratio. Deus, qui.

DIE XXV. OCTOBRIS.

In feſto SS. Gavini, Pr[illegible] nuarii Martyrum [illegible] norum. Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter ea quæ hic habentur. Oratio.

Deus, qui per beátos mártyres tuos Gavínum, Protum, & Januárium Eccléſiam tuam mirabíliter illuſtráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis; ut quos Patrónos venerámur in terris, interceſſóres habére mereámur in cœlis. Per Dóminum noſtrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Protus Sacérdos, & Januárius Diáconus Túrribus in Sardínia nati, quo témpore Diocletiánus Imperátor inſatiábilem crudelitátem in Chriſtiános exercébat, Romam profécti, & à Cajo ſanctiſſimo Pontífice ordináti, atque in Sardíniam revérſi, fidem Chriſti Túrribus prædicábant; Deíque grátia aſpiránte, plures Gentiles ad veri Dei cultum perduxérunt, inter quos máximè eníuit Gavínus Ro-

Digitized by Google

Románus miles ex præclára (ut fertur) Sabellórum família; qua de cauſa bárbari Præſidis juſſu comprehénſi, diutúrno cárcere maceráti, in equúleo ſuſpénſi, férreis úngulis dilaniáti, variíſque tormentórum genéribus vexáti ſunt, ſed Deo protegénte, illæſi ab illis evaſérunt.

℟. Sancti tui Dómine mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæſi in aquis válidis: * Terra appáruit árida; & in Mari rubro via ſine impediménto.

℣. Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

MOx Protus Présbyter in Hérculis ínſulam, quæ Linária vulgò dícitur, tunc nóxiis animálibus reſértam, jubénte Præſide, deportátus fuit, ut à feris devoraréetur; ubi cibo, atque omni humána ope pénitus deſtitútus, multis calamitátibus vexátus fuit: ſed divínis láudibus inténdens, ab eo, qui dat eſcam eſuriéntibus, mirabíliter enutrítus, hoc étiam ſuis précibus impetráſſe dícitur, ut omnes nóxiæ feræ in ea ínſula, ac vicína Sardínia, uſque in præséntem diem extínctæ omníno fúerint. At verò Januárius júnior, donis & blandítiis tentátus, ut à fide defíceret, in ejus confeſſióne immóbilis perſeverávit. Quare Præſes novis eum torméntis ſimul cum Proto, quem ab exílio revocáverat, ſubjécit, & Gavíno míliti utrúmque trádidit cuſtodiéndum. Porrò Gavínus ab ipſis ad Chriſtum convérſus, & aqua ſalutári ablútus, líberos illos dimíſit, quòd inſóntes eos, & ſine cauſa vinctos díceret.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora ſua propter Deum ad ſupplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

ID cùm Tyránno innotuíſſet, ſuaſiónibus & illécebris ad idolórum cultum Gavínum revocáre conátus eſt, quem in ſuſcépta Religióne conſtantíſſimum repértum, capitáli ſenténtia puníri mandávit in Portu Balagái. Quo loco étiam Protus & Januárius, qui in Suburbáno Túrrium loco laténtes, ab ipſo Gavíno in viſu ad martyrii palmam inviáti fúerant, decolláti ſunt die vigéſima quinta Octóbris. Horum córpora Tyránno imperánte, in mare projécta, mox ab íncolis Chriſtiánis juxta littus repérta, & in Ecclésia, magnificentíſſimè extrúcta, ac eórum nómine conſecráta, collocáta fuérunt, ubi à toto Sardíniæ regno, & præcípuè à Províncía Turritána, quæ in honórem ſancti Gavíni mense Octóbris Sanctum Gavínum appéllat, ingénti concúrſu, & pópuli veneratióne colúntur.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus; & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum: * Quóniam donum, & pax eſt eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. Quóniam. Glória. Quóniam.

In tertio Noctur. Homilia in Euang. Cùm audiéritis prælia. de Cõi plurim. Mart. xxxiii.

OFFICIUM

Patrocinii B. Mariæ virginis. Duplex.

Pro omnibus Hiſpaniarum Regi ſubjectis recitandum aliqua die Dominica Novembris ab Ordinario loci eligenda.

Digitized by Google

Omnia dicuntur ut in Fe[illegible] ad [illegible], [illegible] Lectiones ſecundi Nocturni.

In ſecundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Apud Metaphraſtem.

Lectio iv.

DEi Filius non divitem, aut locuplétem áliquam féminam ſibi matrem elégit, ſed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María ſupra omnem humánam natúram caſtitátem ſerváret, proptéreà Chriſtum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur ſanctiſſimam Vírginem & Dei matrem accurréntes, ejus patrocíniis utilitátem aſſequámur. Itaque quæcúmque eſtis vírgines, ad matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretioſiſſimam, & incorruptíbilem poſſeſſiónem patrocínio ſuo vobis conſervábit.

℟. Sicut cedrus exaltáta ſum in Líbano, & ſicut cypréſſus in monte Sion: quaſi myrrha elécta, * Dedi ſuavitátem odóris. ℣. Et ſicut cinnamómum & bálſamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

MAgnum revérà miráculum, fratres dilectíſſimi, fuit beáta ſemper virgo María. Quid namque illa majus aut illúſtrius ullo umquam témpore invéntum eſt, ſeu aliquándo inveníri póterit? Hæc ſola cœlum ac terram amplitúdine ſuperávit. Quidnam illa ſánctius? Non Prophétæ, non Apóſtoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim, non dénique áliud quidpiam inter creátas res viſíbiles aut inviſíbiles, majus aut excelléntius inveníri poteſt. Eadem ancílla Dei eſt & mater: eádem virgo & génitrix.

℟. Quæ eſt iſta, quæ proceſſit ſicut ſol, & formóſa tamquam Jeruſalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℣. Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt eam fíliæ Sion.

Lectio vi.

HÆc ejus mater eſt, qui à Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli & hómines agnóſcunt Dóminum rerum ómnium. Vis ne cognóſcere quantò virgo hæc præſtántior ſit cœléſtibus poténtiis? Illæ cum timóre & tremóre aſsiſtunt, fáciem velántes ſuam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc & peccatórum véniam conſéquimur. Ave ígitur mater, cœlum, puélla, virgo, thronus, Eccléſiæ noſtræ decus, glória & firmaméntum, aſsíduè pro nobis precáre Jeſum Fílium tuum & Dóminum noſtrum: ut per te miſericórdiam inveníre in die judícii, & quæ repóſita ſunt iis qui díligunt Deum, bona cónſequi poſsímus, grátia & benignitáte Dómini noſtri Jeſu Chriſti: cum quo Patri ſimul & ſancto Spirítui glória, & honor, & impérium, nunc & ſemper in ſæcula ſæculórum, Amen.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jeruſalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíſſimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúſum nomen tuum. ℣. Aſtitit Regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d

IN illo témpore: Loquénte Jeſu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Lucæ 11.

MAgnæ devotiónis & fidei hæc múlier oſténditur, quæ Scribis & Phariſæis Dóminum tentántibus, ſimul & blaſphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus ſinceritáte cognóſcit, tanta fidúcia confitétur, ut & præſéntium prócerum calúmniá, & futurórum confúndat hæreticórum perfidiam. Nam ſicut tunc Judæi, ſancti Spíritus ópera blaſphemándo, verum conſubſtantialémque Patri Dei Filium negábant: ſic hærétici póſteà negándo, Mariam ſemper vírginem ſancti Spíritus operánte virtúte, naſcitúro cum humánis membris unigénito Dei, carnis ſuæ matériam miniſtráſſe, verum conſubſtantialémque matri filium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es ſacra virgo Maria, & omni laude digníſſima: * Quia ex te ortus eſt ſol juſtítiæ, Chriſtus Deus noſter.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu: ſentiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuum ſanctum Patrocínium. Quia.

Lectio viii.

SEd ſi caro Verbi Dei ſecúndùm carnem naſcéntis à carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, ſine cauſa venter qui eam portáſſet, úbera quæ lactáſſent, beatificántur. Dicit autem Apóſtolus: Quia miſit Deus Filium ſuum factum ex mulíere, factum ſub lege. Neque audiéndi ſunt, qui legéndum putant: Natum ex mulíere, factum ſub lege; ſed, Factum ex mulíere: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, ſed matérna traxit ex carne: alióquin nec verè Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Eccléſia Cathólica, cujus hæc múlier typum geſſit, extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúſque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxíſti. Verè enim beáta parens, quæ, ſicut quidam ait, Eníxa eſt puérpera Regem, Qui cœlum terrámque tenet per ſæcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus.

℣. Et miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Glória Patri. Quia.

In ſecundis Veſperis ómnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmilem reſpéxit Deus.

Deinde fit commem. Dominicæ occurrentis.

Digitized by Google

APPROBATIO.

PRæſcripta Officia noſtri Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, cum ſuis Rubricis, & additionibus, auctoritate Sanctiſſimi D. N. Clementis Papæ X. per Decretum expeditum ſub die 15. Novembris 1670. correcta, & reviſa à Patribus per Patrem Priorem Generalem ſelectis, ac etiam ampliata vigore diverſarum conceſſionum ejuſdem Sanctiſſimi Domini noſtri, & Sacræ Rituum Congregat. reſpectivè, à me recognita, & emendata virtute ſupradicti Decreti, poſſe publicari, & recitari ab omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Religioſis, tam Fratribus, quàm Monialibus ejuſdem Ordinis, cenſeo.

Romæ hac die 3. Aprilis 1673.

Loco ✠ Sigilli.

Fr. Ioſeph Epiſcopus Porphyr. Sacrarii Apoſtolici Præfectus.

Digitized by Google

NOS FR. THOMAS MARIA GENNARI

Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magiſter, ac in inclyta civitate Venetiarum, in totoque ejus Sereniſſimo Dominio contra hæreticam pravitatem Inquiſitor Generalis, à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter delegatus,

CONcedimus licentiam D. Paulo Balleonio publicandi Breviarium Auguſtinianum ad uſum Fratrum & Monialium Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, juxta formam Breviarii Romani ordinatum, in quo Officia SS. ejuſdem Ordinis ex privilegio Clementis X. aucta & recognita &c. ab ipſo nuper impreſſum; collatum enim cum aliis jam impreſſis & approbatis, inventum eſt cum eis concordare, &c. In quorum &c.

Dat. Venetiis in Ædibus S. Inquiſitionis die 14. Februarii 1715.

Fr. Thomas Maria Gennari
Inquiſitor qui ſuprà.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google